R-9266

Epiſtole Ouidij cum commento.

Publij Ouidij Naſonis

Sulmonenſis opera ſumma diligentia elimata hic continentur.

¶ Liber heroidum epiſtolarum cum cōmentarijs Antonij Volſci: Ubertini Clerici Creſcentinatis: cūqz Jodoci Badij Aſcenſij familiariſſima interpretatione.

¶ Liber ſeu epiſtola Sapphus: cum enarrationibus Domitij Calderini veronēſis primarij interpretis: Georgij Merule alexandrini: ⁊ ipſius Jodoci Badij Aſcenſij.

¶ Liber in Ibin: interpretibus Domitio Calderino veronēſi: et Jodoco Badio Aſcenſio.

Belen de Granada

Ad lectorem.

¶ Si bene hanc videas impreſſionem lector: ceteris (adſit venia dicto) reperies veriorem. Plura enim cōprobauimus exēplaria: vt inde textum nō (vt erat) mutilatum ⁊ inuerſum: ſed probum ac ſincerum (quaſi eum ex proprio authoris archetypo nos ſumſiſſe dixeris) redderemus. Adpoſuimus preterea intextualia aliqua: vt ex eodem verſu plures elicere valeas ſenſus. Adnotationes pleraſqz ex angelo Politiano: Joanne Baptiſta Pio: Jacobo crucio: Baptiſta egnatio: Jo. Franciſco quintiano: ⁊ pleriſqz alijs commentarijs interpoſuimus. Indicem duplicem: rerum ⁊ verborum in commentarijs contentorum primum: Epiſtolarum: quo ſcilicet folio vnaqueqz ſita ſit alterum. Deniqz in operis calce quedam ſuper phaone fabula haud ſane hactenus cognita: necnon carmina preter multorum ſententiā enodata: cum ipſius Ouidij vita a Petro Crinito in de poetis latinis deſcripta.

c'18303560

R-9266

Epiſtole Ouidii cum commento.

Publii Ouidii Naſonis

Sulmonenſis opera ſumma diligentia caſtigata hic contenta.

❡ Liber heroidum epiſtolarum cum cõmentariis Antonii Volſci: Ubertini Clerici Creſcentinatis: cũqȝ Jodoci Badii Aſcenſii familiariſſima interpretatione.

❡ Liber ſeu epiſtola Sapphus: cum enarrationibus Domitii Calderini veronẽſis primarii interpretis: Georgii Merule alexandrini: ⁊ ipſius Jodoci Badii Aſcenſii.

❡ Liber in Ibin: interpretibus Domitio Calderino veronẽſi: et Jodoco Badio Aſcenſio.

Belen de Granada

Ad lectorem.

❡ Si bene hanc videas impreſſionem lector: ceteris (adſit venia dicto) reperies veriorem. Plura enim cõprobauimus exẽplaria: vt inde textum nõ (vt erat) mutilatum ⁊ inuerſum: ſed probum ac ſincerum (quaſi eum ex proprio authoris archetypo nos ſumſiſſe dixeris) redderemus. Adpoſuimus preterea intextualia aliqua: vt ex eodem verſu plures elicere valeas ſenſus. Adnotationes pleraſqȝ ex angelo Politiano: Joanne Baptiſta Pio: Jacobo crucio: Baptiſta egnatio: Jo. Franciſco quintiano: ⁊ pleriſqȝ aliis commentariis interpoſuimus. Indicem duplicem: rerum ⁊ verborum in commentariis contentorum primum: Epiſtolarum: quo ſcilicet folio vnaqueqȝ ſita ſit alterum. Deniqȝ in operis calce quedam ſuper phaone fabula haud ſane hactenus cognita: necnon carmina preter multorum ſententiã enodata: cum ipſius Ouidii vita a Petro Crinito in de poetis latinis deſcripta.

¶ Vbertus Clericus Creſentinas Salutem Dicit magnifico ⁊ ſplendidiſſimo viro Guidoni de ſancto Georgio comiti Blandrate ⁊ primo Marchionali camerario ⁊ conſiliario digniſſimo.

Admirati ſunt ſepenumero ꝙ plurimi: qui me: vel nomine tm̄. vel re ⁊ preſentia cognouerũt vir magnifice Guid. qđ cũ in locis celeberrimis ⁊ clariſſimis mediolani ⁊ papie interpretãdi more publico ⁊ honeſto ſalario. cũ magna oĩm gratia fungerer: ⁊ illuſtriſſimoꝝ Mediolanenſiũ principum benignitate fungi liceret. ipſe ſpõte mea id minus omiſerim: ⁊ in montem ferratũ caſaleqꝫ me contulerim requirũtqꝫ in hac re prudentiã ⁊ conſilium meum. His ⁊ ſi multa ſunt: que iure apponã: nulla tamẽ eſt validior ⁊ inexpugnabilior ratio: ꝙ q̃ primũ mouit eamqꝫ me aſſecutum gaudeo. Cũ enim ⁊ ſpes ⁊ ratio ſtudiorum in Ceſare tantũ: hoc eſt in principibus ſit repoſita: ſublato cruẽta cede mediolanenſiũ duce Galeacio maria. acris ⁊ ingenij ⁊ iudicij principe. fratribus eius Aſcanio ſacre ro. eccleſie pronotario. Sphorcia Bari duce. ⁊ Ludouico maria in exiliũ eiectis. necnõ Roberto Sãſeuerinate illuſtri ⁊ maximi animi viro: in quibus plurimũ ſpei ⁊ preſidij mihi fuerat: quid profeſſioni mee optabilius eſſe potuit: quam. cũ principem nanciſcar: qui ſtudia laboreſqꝫ meos reſpiceret. At qui hunc inclytum montiſferrati marchionem Guillelmũ eũ fore ſperaui. Et confiſus ſum. quia cum: vt eſt ceſarea ſtirpe genitus non modo liberalis ⁊ benigniſſimi ingenij: verũetiam humani. ⁊ eruditi eſſe audiebã: ex quo merito non dubitaui eũ fore erga liberaliũ artium profeſſores benignum ⁊ munificum: ſicut enim nemo ſatis diligit. qđ nõ nouit: ita oportet quibus artibus quiſpiã delectetur eas omni preſidio ⁊ fauore tueri. Que autẽ eſt liberalis ars: vt rem militarem omittã. cuius omnis numeros tãꝙ mars ipſe ad vnum exactiſſime tenet: ⁊ in qua aliorũ pace dixerim facile principatum obtinet. Que inquã ars eſt liberalis: de qua hic non poſſit cũ ſumma laude ⁊ rñdere ⁊ diſputare. Vidimus ⁊ audiuimus ſepenumero cũ corã eo: ꝙ pleruñqꝫ fit de rebus grauibus ⁊ ſerijs ſermo oritur ꝗta facũdia. ꝗto acumine. ꝗta oĩm admiratione rñdeat. vt nõ omnia percurriſſe. ſed ſingula ad vnguem tenere videatur. Qui cum viris grauibus. aut magnorũ principum legatis reſpondet. quẽ Ceſarẽ. quem Catonem. quẽ epaminundã. aut themiſtoclẽ. huic anteponas. Sed quoniã epiſtolam non hiſtoriã. aut orationem ſcribo. neqꝫ iꝫ omnia cõplecti. taceo rerum dominã belliqꝫ ab eo geſtarum magnitudinem. Omitto eius tẽperantiam. ⁊ viuendi normã exactiſſimã. Omitto prudentiam. ⁊ conſiliorũ maturitatẽ. Omitto vigilantiã. Omitto mãſuetudinem facilitatẽ. ⁊ in audiendo patiẽtiam. qui nemini. neqꝫ diuiti. neqꝫ pauperi. aditum a ſe claudit aut aures faciliimas negat. Omitto in reddẽdo iure equitatem. Omitto deniqꝫ animi magnitudinẽ qua factũ eſt vt non modo vniuerſe montiſferrati regioni. ꝙ plurimas fortunarum ⁊ dignitatis acceſſiones dederit. oppida muris cinxerit. arces munitiſſimas. ⁊ prope inexpugnabiles conſtruxerit. Sed in primis Caſali. quod nomine vrbis ⁊ virorum dignitate. ⁊ meniũ admiratione. ⁊ edificiorum elegãtia. et morum cultu iam ita decorauit. vt totum pene immutatum videatur. Nam qua regione quove cultu deum immortalem veneretur iam teſtãtur maximis ſuis ſumptibus. cũ alibi. tũ Caſali erecta tẽpla. extructa cenobia aſſidue in religioſos viros collata munera. Que enim etas cõticeſcet ſanctiſſime virginis ad angelos extra muros caſalis magnificentiſſimã cum cenobio ampliſſimo edẽ. Quid diui dominici intra vrbem templũ ſimul ⁊ cenobium tã molis magnitudine admirabile. At qui hec Guillelmi liberalitas deo immortali certũ ⁊ ſue eterne ſalutis pignus. ⁊ ad poſteros tranſiture glorie monimentũ cõſecrauit ⁊ cõdidit. Cui igitur talis principis cõtemplatio nõ modo mee fortune relicte verũetiã cuiuſqꝫ ampliſſime dignitatis deſyderiũ. nõ molle ⁊ tolerabile faciat. His accedit duorꝫ eius fratrum Theodori ſacroſancte roma. eccleſie diaconi cardinalis in eo ordine. maxime ⁊ autoritatis ⁊ grauitatis. ⁊ Bonifacij principis optimi vita quedã humanitatis. ⁊ in me exprõpta beniuolẽtia. Sed illu. Bonifacij bonitatem. quia prior eſt. quotidie magis ⁊ experior ⁊ ſentio. in qua mihi merito maximã ſpẽ collocandam duxi. quia cũ nemini noceat omnibus benefaciat. ita vt non alio nomine dignior potuiſſe eſſe videatur nõ dubito. quin eũ potiſſimũ complectatur. quẽ videat. ⁊ bonarũ artium ſtudioſum ⁊ totius domus ſue fidiſſimum cultorem. Sed de horum principũ ceſarea ſtirpe ⁊ origine antiquiſſima. ⁊ ſingularibus animi corporiſqꝫ dotibus ac rebus egregie geſtis dabitur breui. vt ſpero locus cõmodius ⁊ vberius dicendi. Nec totius montiſferrati nobilitatis. vt ſis ⁊ huius vrbis Caſalis primorũ ciuium benignitas animi mihi deeſt. Cur igitur conſiliũ mei me peniteat. cum plus boni hic mihi acceſſerit ꝙ illic deſeruerim. Deſinãt ergo iſti mirari ac potius cõſiliũ factũqꝫ meũ laudent ⁊ probẽt. Interim igitur cum ſub benigniſſimi marchionis Guillelmi tãꝙ ſub feliciſſime fagi vmbra recubans aliquid quotidie mediter: quo et ſecordiam vitem. ⁊ aliis proſim. ⁊ nomẽ meum. quo mihi are nõ iꝫ transferã. ex his q̃ euigilaui. cũ aliqua imprimi vellem multorũ efflagitatione cõpulſus in Naſonis heroinas interpretationes meas edidi. quas nomini tuo inſcribendas putaui. vt tue erga me beniuolentie memor eſſe oſtenderem. et meo labore tuis filijs prodeſſem. quos quidem. cum octo virilis ſexus omnes ⁊ eoſdem optima indole optimoqꝫ ingenio preditos habeas. vt es ſapientiſſimus. nõ nimia indulgentia ⁊ molli educatione. vt pleriqꝫ corrũpis ⁊ eneruas. ſed paterna. hoc eſt prudẽti ſeueriqꝫ caſtigatione inſtituis. ⁊ ijs preceptores ⁊ moribus ſimul ⁊ doctrina probatos adhibes. vt tales a teneris annis inſtituãtur quales viros fore cupis. Licet eñ Comitum Blandrate. domus tua antiquiſſima ⁊ generoſiſſima ſit. quippe ex ſereniſſima Polonie regum ſtirpe. vt priſci annales iudicant. originẽ trahit. iꝫ multis in tota italia nobiliſſimis ſplendidiſſimiſqꝫ familijs cõiuncta. iꝫ ⁊ ante ⁊ hoc maxime tempore multorum virorũ. ⁊ tuo preſertim nomine inſignis licet deniqꝫ filij tui paternã maternãqꝫ Carretorũ nobilitatem referre poſſint. tamen vt es prudentiſſim9 multo pluris facis ſcientie ⁊ virtutum nobilitatẽ. ꝙ generis. Nam genus ⁊ proauus ⁊ que non fecimus ipſi Vix ea noſtra voco. vt Vlyſſes apud Naſonem inquit. Quod ſi quis vtrãqꝫ nobilitatẽ aſſecutus ſit. tñ vere clarus honorabiliſqꝫ putandus eſt. Iure igitur te ſemper plurimi fecerunt illuſtriſſi. Montiſferrati principes qui cum vetuſtiſſimam generis nobilitatem coniunctam virtute habes ⁊ probitatem. qui de ꝗplurimis optime mereris. de nullis male. Cui igitur potius ſtudiorum meorum lucubrationes dedicem ꝙ tibi. qui cum optimis ſtudijs delecteris. eas plurimi facis. qui mei nomini ſemper fuiſti laudator. ⁊ admirator. Accipies igitur pro parte ſatiſfactionis mee hoc opus donec excellentiſſimi Guillelmi Marchionis benignitate aſpirante maiora. que iam inſtituimus edere licebit. Tu vale vir preſtantiſſime. ⁊ quod facis me amare perge. Caſali ſancti Euaſi.

¶ Iodocus Badius Aſcenſius Humberto Fornerio iuueni moratiſſimo ſanctarum legum ſtudioſiſſimo cultorumqꝫ litterarum peritiſſimo. S.

Cum hiſce diebus Hũberte ſuauiſſime. optime mercator tui atqꝫ bibliopole iuſtiſſimi Ioannis Robioni petitionibus audiens Naſonis noſtri Heroidũ argutiſſimas epiſtolas ſapphus eiuſdem ſales atqꝫ in Ibin exactiſſimas ⁊ longe lucubratiſſimas imprecationes vna cum eruditis ſane cõmẽtarijs re egerẽ atqꝫ obiter adnotatiũculis noſtris elucidarẽ occurrit mihi cuꝫ primis iucundum tuum: ⁊ ſane ꝙ argutum ingenium quo in cogitandis atqꝫ excorciandis epiſtolis a teneris vnguiculis excelluiſſe mihi cõpertus es. Proinde cogitare mecum cepi: an operepreciũ facturus ſim ſi hanc opellam tuo nomini prouecteri noſtra amicitia nuncuparẽ. Et ecce neſcio quis genus ſtatim ſcrupulũ iniceat dicens. Enimuero Badi bellus atqꝫ lepidus homo es: qui iuuenem continentiſſimũ ad amorum lectionẽ: eundẽqꝫ candidiſſimũ ad amorũ ad diras imꝑcationes inuitare ꝑgis. Obſtupui fateor: pedemqꝫ reprimens rem propius aſpexi: cognouiqꝫ nihil in epiſtolis lubricũ nihilqꝫ laſciuũ quod a turpis amores hortetur reperiri. Contra que illinc dehortentur ꝗplurima. Quid eñ aliud ille amantiũ querimonie: atqꝫ lamentationes ⁊ ſupreme deſperationes nobis clamitant ꝙ apagite amores: fugite hinc adoleſcẽtes fugite iuuenes: noſtriqꝫ exemplis cautiores effecti vetitos preſcribite amores. Dixe autẽ ille in Ibin imprecationes quid aliud pretendũt ꝙ humane nos admonere fragilitatis atqꝫ miſerie. Siquidẽ: duꝫ innumera in ibin imprecat mala tot infelices mortaliũ exitus cõmemorat: vt nõ imprecãdi: ſed ſibi cuiqꝫ proſpiciẽdi ne in ſimilẽ corruat ruinaꝫ occaſionẽ prebeat. Quocirca Hũberte mi chariſſime cum nihil petulãtius dictũ in heroidũ epiſtolis nihilqꝫ qđ candidũ animũ tuum in imprecationib9 ledat offendas: ſi modo vti ſoles equus fueris interpres: nihil quoqꝫ eſt quo ab earũdem lectione terreare preſertim cũ tam fecunda prebeãt ad excogitatũ adminicula: vt nemo ſit tã frigidis precordijs q̃ minima epiſtolarũ lecta nõ ſtatim habeat ꝯſimilis ſcribẽde pleniſſimã ferraginẽ. Neqꝫ tñ a ſacrarũ legum lectione te huc ita aduocatũ velim vt illis negligẽtius intẽdas: ſed vti Leliũ ⁊ Scipionẽ: nobile illud amicorũ par puerilis luſus poſt grauia negocia tractaſſe ferunt: ita vbi ſeriiore lectiõe animus tuus languere ceperit poteris his poete noſtri ſalibus eundẽ refricando expũgere. Sis quid moneã. Boni cõſulẽ ac vale. Ex officina noſtra literaria Parrhiſijs. iij. kalen. nouembris. Anno huius. M. cccc.

¶ Iodoci Badij Aſcenſij ſequentium prenotamenta.

Quia poete vita iam explanata eſt neqꝫ magnopere nobis indagãda eſt: cum parũ ad inſtitutum noſtrũ cõducat: cetera q̃ in principijs librorꝫ inquiri atqꝫ diſcuti ſolẽt paucis aperuero. Titulus itaqꝫ proxime ſequentis operis. P. Oui. Naſo. Heroidũ epiſtole. Epiſtole quidẽ ſunt: q: ad amatores fuiſſe funguntur: ⁊ heroidũ: q: illarũ nomine inſcripte legunt. ſunt tamen Oui. q: ab ipſo excogitate. Heroides autẽ ſunt in muliebri ſexu: quod heroes in virili. Sed cõtrouerſia eſſe ſolet: cum heroes dicantur: cuꝫ alij a iunone que eſt regiorũ dea: alij a virtute dictos velint. Sane hi proprie dicti ſunt heroes qui corpore quidẽ mortales: ſed gloria claraqꝫ animorũ virtute immortales viſi ſunt: ſiue quod altero parẽte mortali altero immortali progeniti: vt achilles: hercules: eneas: caſtor: pollux: theſeus: alijqꝫ ꝗplurimi: ſiue ꝙ fata claritate facinorꝫ ſuperarũt: cõſimili ratione dici poſſunt heroides mulieres famã immortalẽ nacte: ſiue generoſitate: ſiue virtute. Secundũ opuſculũ qđ vnam dũtaxat Sapphus epiſtolã cõtinet ab eadẽ inſcribit: nõ quod munus ꝙ alie a poeta inuenta ſit: ſed q: cũ poetices illa perita fuerit: ⁊ poeta ꝓ modulis ingenij cuilibet epiſtolã finxerit in opuſculi menſurã excreuit ita vt ſeorſum nominare ſoleat. Tertium ꝟo dicitur in Ibin imprecatio. At cur in Ibin illic videbitur: ſingula opuſcula vno cõtinentur libro: ſed ad has poete noſtri epiſtolas acceſſerũt nõnulle reſpõſales alterius vt videbimus bene: intentio poete eſt ſi nõ fallor vberrimũ ingeniũ ſuũ oſtẽtare tam in epiſtolis ꝙ imprecationibus. ⁊ cũ delectet plurimum prodeſt tñ non minus his qui ad ingenij ſui exercitationẽ ipſum ſtudioſius legũt. Videt preterea in ibin illud pretendiſſe: vt calimachũ imitetur ſicut maro noſter in ſingulis operibus ſingulos imitatus eſt: q: vt dicit Hora. in arte. Nil intentatũ noſtri liquere poete. Qualitas carminis eſt vbiqꝫ elegiaca: ſed ꝓ diuerſis materijs diuerſa. Nam in heroidibus eſt florida cum decẽti venuſtate. In Sappho mulicre laſciua petulãtior atqꝫ luxurianti ꝓprior. In ibin acrior: atqꝫ ꝙ in alijs operibus obſcurior: in quo quidẽ opere ſi intẽdit calimachũ dũtaxat imitari ideo aduerſarij nomẽ non exprimit q: nullus eſt in quẽ tot mala ingerat: ſed ſe ſi ſic ingerere poſſet ſignificet. Quia tñ ſe leſum ab eo quiſquis eſt manifeſte aſſerit: videatur ideo ſcripſiſſe. vt abvlteriori iniuria illum ꝓhibeat atqꝫ arceat. Atqꝫ vt Cicero veras cõtrouerſias cũ marco antonio triũuiro agens oratiões ſuas philippicas inſcripſit ad imitationẽ demoſthenis greci oratoris clariſſimi: ita poeta noſter verã amicitiã exterminans ſumpto titulo a calimacho. In ibin imprecatur. His premiſſis accedamus ad explanationem: in qua poſt Antoniũ Volſcum. Abertinũ clericũ creſcentinũ: necnon Calderinũ pauca addituri ſumus.

¶ Ouidij vita per Antonium Volſcum.

Publij Ouidij naſonis poete vetuſta equeſtris ordinis familia fuit: patria ꝟo vrbs pelignorũ Sulmo troianorꝫ opus: pater naſo: ipſe natus eſt mineruc quinquatrijs ad. xiij. kalẽ. aprilis. Au. hircio ⁊. C. panſa. cõſulib9 qui ad Mutinã bello ciuili ceciderũt. fratrẽ habuit vno anno natu maiorem cum quo ſub eruditiſſimis in vrbe grãmaticis craſſitio paſſile ſurreptino: ⁊ ſcribonio aphrodiſſio Orbilij ſeruo profecit. Iulio higino auguſti liberto grãmatico celeberrimo amiciſſimum fuiſſe tranquillus ſcribit: aduerſantem natura vt patri obtemperaret forum ſecutus eſt: ſed cum ille nonageſimo etatis anno interiret. ipſe ad muſas: veluti ad peculiare nature munus redijt. Octauij munere eques triũuiratum tulit. Ex poetis amicos habuit emiliũ macrum veronenſem. qui de herbis ſcri. pontiũ qui thebaida cecinit. Propertium vmbrum elegiarũ auctorẽ. Bacchum: qui iambos edidit: ⁊ Flaccũ Horatiũ. Venuſinũ vxores habuit tris: duas repudiauit: cũ tertia ſctiſſime vixit: ex qua duas filias ſuſcepit. Ex altera ſcbi

viri nuptias ſecuta in Lybiam annis eſt factus in exſilium: cum annum ageret quinquageſimum ab Octauio mittitur. alteram nominē per illam domi nubilē reliquit. Exſilij cauſas in faſtorū interpretatione expoſuim⁹. Mortuos habuit in colle quirinali anno poſt exſiliū nono in ponto vbi exſulabat e vita migrauit ſepultus Thomitis tradit Euſebius: in exſilio ſcripſit Ibin. ſue miſerie. querelas in opus geminū diſtinxit: alterū triſtitiam alterum exſilium ponticū inſcripſit. Duodecim faſtorū libros emēdauit ⁊ edidit quorū deſiderant. vj. Cōſolationem de morte Druſi. Germanici ꝓ triumphū ⁊ latina ⁊ getica lingua cecinit. Ante exſiliū ediderat amādi artē ⁊ remediū amoris ad corinnā. Medeā tragediā: quā maxime Fabius cōmēdat. Opuſculū de piſcibus inchoatum reliquit. Metamorphoſis ſine editione e manibus intercidit: cui vltimā limā ob exſiliū apponere non licuit. Multa cremauit. Epiſtolas aūt multo anteꝗ̄ emēdatiſſimas ediderat. Has qm̄ preter heroes tris heroinas ſolum dediſſe cōſpexerit: ſʒ quidā aliter falſo credūt: vt ſuo loco diſputauimus. Heroidas inſcripſit: Heroum genus ad iouem deoſq; refert Heſiodus: idq; fuiſſe vult cum Thebe ⁊ troia cecidere. Quos Manlius tradit heroas appellari: q̄ſi aere. quod celum diximus: genere ⁊ virtute digni videantur.

Antonij Volſci priuernatis ad Ludouicum diedum Franciſci fi. patritiū Venetum in Heroidas Publij Ouidij Naſonis peligni Prefatio.

Cum multos ſepe viros: qui noſtris tēporibus ſapientie ſtudio ⁊ rerum cognitione floruere mecū ipſe reuoluerim: recte Ludouice diede ſenſiſſe illos arbitratus ſum quibus in vmbra elanguētes alij ſumma digni reprehenſione videri ſolēt ꝙ in toto rerū vſu nulla poſteris monumēta relinqrēt vt ⁊ illis prodeſſent ⁊ ſe a mortalitatis iniuria vindicarēt. Alij ꝓ ꝙ nondū preſſa: ſed ſubito quodam ſpiritu ⁊ primo calore parta intempeſtiua fetura edere non dubitarint. Minime intuentes nō partus ſed abortiuos emitti vnde laboris pluſculū ⁊ periculi ſubeant: ꝗ̄ iucunditatis ⁊ glorie conſequant. Ego vero vt me ab illorū deſidia: ⁊ iſtorū petulātia oīno liberarē: tantiſper cunctandū cenſui dū fetus vtero ſenſim creſcēte maturior ederet. Quāquā non deerant qui me interea premerent ſtimularent. vrgerent: atq; liberius accuſarēt: ꝙ tot annos: quot interpretādis auctorib⁹ impendi nihil oīno ediderim: quos Fabij ſecut⁹ conſiliū ꝗ̄diu viſum eſt amice cōtinui: ſʒ quāto honeſtius qđ efflagitabat negare viderer tāto acrius inceſſi: meā illā verecundiā velut inertē expoſtularē: preſertim: qđ aiebant multo indies magis obrepere. qui vt inſidiātes alueolis fuci alieni laboris inſultare fortiſſima temeritate nō deſināt. Sed hos varijs iā contētionibus ſpero repuliſſe. Nā ſi qua ſupererāt ſemina eo libello: quē emendationē Vergilianā inſcripſimus: adeo repreſſi ſunt vniuerſi: vt nō mō incepti peniteat: verumetiā oīno deiecti culpā deprecent: ſʒ iā iſtos ſinam⁹ ineptire. Cū apud Marcū Varronē vetus adagiū illud intuemur: qđ dicitur homo bula. Equū viſum eſt: vt honeſte monētes audiremus. Nam ſi putauit ille ſeni ꝓperandū quātomagis iuuenibus q̄ validiores ſunt: ⁊ vires ſuppetunt: ne cū legende facinule tp̄s admonuerit pluſq; ſuperari queat itineris relinquat. Mihi quoq; deinceps nullā cunctationē fore tutā exiſtimo: ne dū cōſulto actionē differimus in cōtēplatione elāguiſſe credamur. Que duo in humana vita maxime vtilia cēſuit Plato. eāq; perfectā fore nō putauit: niſi ab ea ſollicitudine: qua ſolū nr̄a eſt ſepius diſcederemus vt amicis: ⁊ patrie quoad fieri poſſit: negotiū impertiamur. Quo mortales adeo diſtrahi nō decet. vt a virtutis ꝯtēplatione. quā viro bono tribuit Ariſtoteles. arceātur oīno. Sʒ tenēda eſt par quedā dimēſio atq; recta: equabiliſq; effectio: quā ſtoici kalortolin appellari voluerunt. vbi nihil emineat nihil niſi equum aut rectū appareat in quo genere cū pauci ſe continuerint eos inter vel maxime enitet Franciſcus Diedus genitor tuus: vir quidem nō modo continentia ⁊ pietate. ſed omni genere virtutis: cū quouis hui⁹ etatis ꝯferendus eos hʒ ꝓgreſſus: vt inter ſummas reipublice occupatiōes nihil de domeſtica cōmētatiōe aut ſcribendo aut cogitando remittat. Et ꝗ̄ꝗ̄ non minori induſtria ꝗ̄ fide publica gerit negocia que terra mariq; grauiſſima ſumma laude cōfecit: operā tn̄ quam amicis deberi credit. ⁊ patit facile ⁊ conſtanter fouet ⁊ perficit ita ꝙ extremū illū finē: quē oēs expetūt. Licet Hieronymus Rhodius indolentiam Epicurus voluptatem diuerſa ratione: virtutē Stoici ⁊ Ariſtoteles eſſe crediderunt: ipſe bn̄ficentiā conſtituiſſe ſibi videatur. Has inter virtutes tu quoq;: vt ex feraci ſolo vberrimus fructus emergis paterne glorie ſpectator ⁊ cultor cuius indoles q̄ futuri ſucceſſus preſagia teneat: id vel maxime indicat. ꝙ nulla hortatione eā laudis viā rectiſſimā ducis quā tibi maiores tui tritam reliquerūt. Nam cū optime inſtitutus ſis acriq; emineas ingenio oſtenditur facile: ꝗ̄ optimam frugem hec ſpondeat ſeges. Magnū certe promittit hec preter etatem ſine arrogātia grauitas: ſine ſegnitie verecundia: ſed cum maiora ſint que dici poſſint ne laudationis cauſam queſiſſe videamur. Redeat vnde deflexit oratio diuturnū illud otium quod in exquiſitione auctorum ⁊ rerū cōtemplatione contulimus ex ſcena iam in caueam deducemus. Ne quod lucem ſolemq; deſiderabat: in vmbra diſperiret. Cū nihil in hominū vita honeſtius ſit: ꝗ̄ aliquid elaborare: qđ ⁊ memoriā ſeruet: ⁊ vſum publicum augeat. Quare ad poeticen conuerſus non quod animū relaxarem: vt quidam ſe feciſſe dixerunt: ſed publice vtilitatis gratia cum diuinis illis Ouidij caloribus: non ſine ſudore ⁊ puluere. vt in arena gladiator aliquātiſper obuerſatus ſum. Is enim vt inuentione ⁊ facilitate: ita omnes ingenij vbertate: ⁊ verborum copia latinos poetas adſtipulante Fabio abſq; vlla dubitatione precellit. Sed cum noſter eques omnē illius cāpum cucurrerit: omnes nodos ſoluerit. omnes iam colores perſtrinxerit: placuit editionis principium ab heroidus auſpicari: quoniam id ſcribendi genus latinū eſt et ſe primum ceciniſſe maxime gloriatur Ouidius. Opus enim eſt diſertum: multiplex: copioſum: vbi multe nō ſolum exquiſite: reconditeq; ſententie vix ſatis explicantur: ſed etiam locorum hiſtoriarumq; ⁊ fabularū obſcura ⁊ perdifficilis. Hactenus allucinationem prebuit appoſitio: his igitur apertis ſpero meū hunc laborem ⁊ tibi ⁊ bonis omnibus nō inhoneſtum videri poſſe. Nam ſi zenoni ſcythico ſtoicorum principi maximo ornamēto heſiodi theogonie: acceſſit interpretatio: ſi cleantes aſius qui precādeles ꝙ exhauriret pueros cognominatus eſt: ſi Cryſippus tarſenſis in fabularum myſterijs magnā ſui ſtudij partē poſuerunt vt illas vario interpretandi genere phiſiologie ſubijcerēt. Quanto mihi honeſtius videri debet: ſi euolutis veterū monumentis heroum heroinarūq; affectus ſummo poete ingenio expreſſos ⁊ ad imitationem vtilitatēq; ⁊ eorum qui ſimili tenentur ſtudio iucunditatem eduxerim: in quo ignauorum dicacitatem: atq; calumniantium inuidiam facile cōtemno. Situ cui noſtrarum vigiliarum primitias dedicaui: meam hanc dextro ſydere probabis induſtriam. Vale.

Rerum ⁊ verborū in ſequētibus cōmentarijs notatu digniſſimorū alphabeticus index ſine diphthōgorum diſcretione ob characterū penuriam collectus.

De littera A.

Abydos ⁊ ſeſtos. fo.lxxix.
Abſyrtus. fo.xxj. ⁊ fo.lvij.
Achaia. fo.lxviij.
Acharnides. fo.cxj.
Acaſius. fo.lx.
Acheus fo.cxviij. ⁊ fo.cxj.
Achimenides fo.cxv.
Achilles fo.cxij.
Achilleum fo.eodem.
Achillides fo.eodem.
Aconitus fo.lxxxviij
Achelous fo.xlvj
Actutum fo.lxij
Acteon. fo.xc. ⁊ fo.cxvij
Adimantus fo.cxij
Adoneus fo.x
Adonis fo.cxviij. ⁊ fo.xx
Adoptionis forma fo.xlij
Aegiales fo.xxxj
Aetholis fo.xlv
Aetholia fo.eodem
Agamemnon fo.j. ⁊ fo.cxiij
Agenor fo.cxviij
Aiax oilei filius fo.j
Aiax fo.cxij
Alchimene fo.xxxj.
Alceus fo.xcvij
Alcyone fo.lxxxvj. ⁊ fo.cx.
Alcybiades fo.cxx
Alcmena fo.xliij.
Alebas fo.cxj
Alexander magnus fo.eodem
Alexander fo.lxxiij.
Aliquid fo.xvij
Alia fo.cix
Allienſes dies fo.eodem
Alous fo.xliij
Alloquor fo.xxxiij
Amaſſython fo.cxix
Amaſtrix fo.cxij
Amazonas fo.xxj
Amymone fo.lxxxvj
Ambracium ſaxum fo.cij
Amintorides phenix fo.cx
Amphion fo.cxix
An fo.lxxxvij
Anaxarchus fo.cxviij.
Androgeos fo.cxiij
Andromade fo.lxxxij. ⁊ fo.cxviij
Andromache fo.xxxviij
Antiphates fo.cxiij
Antheus fo.xliij. ⁊ fo.cxiiij.
Antilochus fo.iij
Anthenor fo.xxvij
Angerona fo.cvj
Apparitor fo.lij. ⁊ fo.liij
Apotheoſis herculis fo.xlij
Apollo fo.xxvj
Arctophilax. fo.lxxxiij
Argonaute fo.liij
Argo fo.xxix. ⁊ fo.lxxxvij
Argos fo.lxv
Argus fo.xxix.
Aries aureo vellere. fo.xxvij.
Ariadna fo.xlvij. ⁊ fo.xxj.
Ariadne fo.xcvij.
Arpiages fo.cxviij.
Ariſto. fo.cxvij.
Ariſtoteles veneficio notat⁹ fo.cxj.
Archilochus fo.cxvij.
Arcus inuentio fo.cvij.
Ardalus fo.c.
Ardalides fo.eodem.
Arneus fo.cxv.
Ariſtophanes fo.cxvij
Aſtimone fo.xiij.
Aſia fo.lxviij
Aſtrologia fo.cviij
Aſtianax puer fo.cxviij. ⁊ fo.cxvij
At particula fo.xlix. ⁊ fo.liiij
Atalanta fo.xx
Athamus fo.cxiij
Athamantis fo.lxxxj
Atys fo.cxvij
Attilius regulus fo.cx
Atreus fo.xxxix. ⁊ fo.lxxix.
Atrides abuſiue dictus fo.xvij
Atrax fo.cxvj.
Athos fo.cviij
Auctor fo.lxvj. ⁊ xcv
Auctorare fo.xcv
Auctoramentum fo.eodem
Aulis fo.lx
Auguria leua fo.cvij
Aues mali hominis fo.eodē
Auſpicium auſpicor ⁊ auſpex fo.xij
Aura fo.cvj

De littera B.

Bacchi cornua fo.xc.
Baccha fo.xlviij
Barbitos fo.cxv.
Battus fo.cx. ⁊ cxx.
Battiades fo.cxvj.
Belides fo.cviij
Bellorophon fo.cx.
Breuitas decora fo.ij
Biſtonius fo.x
Biſtonis fo.cxiiij
Biblis fo.cxij
Briſeis fo.cxiij
Brotheus fo.xcvij
Bubo fo.cix
Buſtum fo.lxv
Buſiris fo.cxiiij. ⁊ fo.xliiij.
Butes fo.xlviij. ⁊ cx
Brutes fo.cxvij

De littera C.

Cacus fo.cxvij
Cacus fo.eodem.
Callimachi tres fo.cx
Callimachus fo.cxvj
Caligone fo.cxiij
Calyſto fo.lxxxij
Callidus ⁊ verſutus fo.lxxxix
Calathus fo.xliij
Calchiope fo.liiij
Calcyope fo.lvj
Canacen fo.l.
Canace fo.cxiij
Cadmus fo.cxv.
Charybdis fo.lvij.
Charon. fo.cvij.
Caſſandra fo.xxvj.
Caſſandrea fo.cxiij.
Caſſandreus fo.cxvj.
Charaxus fo.xcix.
Cambyſes fo.cxj.
Caput fo.cij.
Carthago. fo.xxxvj.
Carmina magica. fo.cv.
Cea. fo.xciij.
Celeno fo.lxxvij
Celebs fo.lxv
Celer fo.cxxj
Celinus fo.cxj.
Ceix fo.cx
Certion fo.cxiiij
Chelis. fo.cij
Centum ⁊ mille fo.xcvj
Cheronneſus fo.lxxxiiij
Cerberus fo.xliij
Centaurus fo.xlv
Cherillus fo.cxvij
Cephalus fo.c.
Cedipus fo.cx
Certion fo.cx
Cydippes fo.lxxxviij
Cymphia fo.cix
Cyniphus fo.eodem
Cynaras fo.cxviij
Cythara fo.cxix
Cyrce fo.liiij
Cynamum fo.lxxij
Cygnus fo.xxxiij
Cynoſura fo.lxxxij
Cice fo.lxxxvij
Cliens fo.liij
Clitie filius fo.cxx
Cytherea fo.xlxiiij
Climene fo.lxx
Cocalus fo.cxj
Codrus fo.cxx
Conclamatum eſt fo.cvij
Cornix fo.cvij
Chryſeis fo.xiij
Corinetus fo.cxliij.
Corebus fo.cxix.
Colchi fo.xxxj. ⁊ fo.liiij
Corona fo.xxxj.
Contentio fo.xxxj.
Corona napea. fo.lix.
Cordatus fo.lxxij
Chorde fo.xcv.j
Cor fo.c.
Corynne due fo.ciij.
Coniectores fo.cj
Coricum antrum fo.xciiij
Coricium crocum fo.cviij
Cominus ⁊ eminus fo.lxxiij
Cornucopia fo.xlvj
Cretenſes fo.lv.
Creontes fo.liiij. ⁊ x.
Creuſa fo.liiij. ⁊ xxxvj.
Crepuſculum fo.lxiiij.
Creta iouis fo.xlviij
Crocus ⁊ crocum fo.cviij
Curtius fo.cxv.

De littera D.

Danubius fo.cvij.
Darcus ochois fo.cxj.
Daphne fo.cx.ꝛ fo.xcviij
Danaus egyptus fo.lxiij
Darc verba fo.lxxvij.
Daulus daulia ꝛ daulias fo.cj.
Dedalien fo.cx
Delphines fo.lxxxj
Delphinus fo.lxxxviij.
Dentes ſerpentini fo.lvj
Demantiade fo.cxj
Deiphebus fo.cxiij
Demophoon fo.vij
Depꝛecoꝛ fo.xlvij.ꝛ.lxxviij.
Deploꝛatum fo.cvij.
Deuouere fo.cvj
Deuouco fo.ix
Deuotio fo.xxxij
Deuotus fo.codem
Deus non eſt ab impijs tangendus folio xxxvj.
Dij magni fo.lxxxj.ꝛ fo.cvj
Dij electi ꝛ celeſtes fo.vj
Dij penates fo.xxxv
Dia fo.xlviij.ꝛ fo.cvj
Dictare fo.xcvij
Dictionum oꝛdo mutatus fo.l.
Diomedes fo.j.ꝛ fo.cxiij
Diomedes thraci⁹ fo.xliiij.ꝛ fo.cxiij
Diuitioꝛa in cōparatiuo. fo.lxviij
Diana fo.cxiiij
Dirce fo.cxviij
Dies atri fo.cviij
Dies allienſes fo.cix
Dies poſtridiani. fo.cviij
Dido fo.xxxij
Didonis moꝛs fo.xxxviij
Diſſimanus fo.cxiij
Doli amatoꝛij fo.lxxxvj
Dolon fo.cxx
Dolona fo.iiij
Dryon fo.xlvj
Dryopes fo.cxv
Dryops fo.cvj
Dromon fo.cxij

De littera E.
Eacus fo.xxxviij
Ebur fo.c.
Echalia fo.xlij
Ege. fo.xcij
Egipana fo.xxij
Egeus fo.cxvij
Egyptus fo.cviij
Egyptus fo.lxiij.ꝛ fo.cviij.
Egyale fo.cxiij
Egiales fo.xxxj
Eliſij campi fo.cvij
Elpenoꝛ fo.cxvij
Empedocles fo.cxix
Eminus ꝛ cominus fo.lxxiij.
Enomaus fo.cxiij
Eolus fo.l.
Eolus cur rex ventoꝝ fo.lj
Epiſtole ouidiane q̄ dicant. fo.cj.
Epitaphium fo.cj
Epitaphion fo.xxxviij
Epitheta fo.ij
Erato fo.c.
Erans fo.xlvij
Ergo fo.lxxxiij
Erycina fo.xcviij
Erumne fo.cvj
Erichthonius fo.cxij
Erigone fo.cxix
Eryphile fo.cxiij
Eriſichthon fo.cxv
Erimathus fo.xliiij
Ethalon fo.cxx
Etheocles fo.cxv
Etholia fo.xlv
Etholis fo.codem
Etna fo.xcvj
Ethra fo.lxx
Etracides fo.cxj
Eumenides fo.cix
Eumeus fo.vij
Euryſteus fo.xlij
Eurypides fo.cxix
Euridice fo.cxvj
Euridamas fo.cxij
Eurialus fo.cxj.ꝛ fo.cxx
Eurithus fo.cxiij
Eucenus fo.cxvij
Eupolis fo.cxviij
Euridia fo.vij
Exauctoꝛare fo.xcv
Exilij ouidiani cauſa fo.cij

De littera F.
Faces fo.xij
Faciles fo.lxxix
Faunus fo.xxvj
Fauete oꝛe fo.cvj
Faſti fo.cix
Feſcennium carmen fo.lvij
Fera fo.cv
Foꝛum macellum fo.ciiij
Fruges fo.cxj
Filie pelie fo.lvij
Funus fo.xxvj.ꝛ.cvij

De littera G
Ganges fo.cvij
Geryones fo.xij
Glaucus fo.lxxxij
Glauce fo.liiij
Gnoſius fo.xcvij
Gratuloꝛ fo.xlij
Gratulari fo.codem
Grates fo.ciiij

De littera H.
Hannibal fo.ciiij
Hebrus fo.xj.ꝛ.vij
Hectoꝛ fo.cxiij
Hecuba fo.xxij
Hecate fo.lviij.ꝛ.ciiij
Helena fo.xlj.ꝛ.lxxiiij
Helene contentio fo.xlj
Helene moꝛs fo.codem
Helle fo.lxxxj
Helleſpontus fo.lxxix
Helis fo.lxxxij
Hemon fo.cxviij
Hemus fo.xj
Heraclia fo.cxj
Hemonia fo.xcvij
Hero fo.cxix
Hermione fo.xxxviij
Heſione fo.lxvij
Hercules fo.xlij
Hercules aſtrologus fo.xlj
Herodotus fo.lxxix
Herymas fo.cxj
Hybla fo.cviij
Hyppolite fo.xxj
Hydra fo.xlv
Hyrus fo.cxv
Hyacintus fo.cxix
Hipſiphilen fo.xxvij.ꝛ.cxiij
Hippodamia fo.xiij.ꝛ fo.xl.ꝛ fo.lxxx.ꝛ.fo.cxliij.
Hippomenes fo.lxxiij.ꝛ.cxiij
H ppolitus fo.xvij
Hymen fo.lviij
Hymeneus fo.codem
Hypermeſtra fo.lxv
Homerus fo.cx.ꝛ.cxviij
Hoſpitalitas fo.lxxij
Hoſpes ꝛ hoſpita fo.vij
Homo fo.lxvj

De littera I.
Ianus fo.cvj
Iambus fo.cv
Iaſon fo.cxix
Iapigis fo.cvij
Ibis fo.ciiij
Ida fo.cviij
Idas fo.cxvij
Idmon fo.codem
Icarus fo.cxix.ꝛ.cxiij
Idomeneus fo.j
Ilicem fo.cxvij
Ilus fo.xliij
Ilion fo.lxxix
Ilios fo.v
Ilioneus fo.lxxv
Inoꝛobus fo.lxxv
Inachus fo.lxij.ꝛ.lxv
Inachides fo.liiij
Inops fo.cxvj
Intentio poete fo.ciiij
Interrogatio figurata fo.xcv
Ino fo.lxxx.ꝛ.cxvij.ꝛ.cx
Inuidioſa fo.cvj
Iolchon fo.xxvij
Iole fo.xlij
Iphimedia fo.lxxxvij
Iphiclus fo.ciiij.ꝛ.lix
Iphianaſa fo.cxx
Iphitus fo.xxj
Ipſe fo.ij
Iraſci ꝛ ſuccenſere fo.lxxvj
Irmoneus fo.xxxix
Iſthmos fo.xxj
Iſis fo.lxv
Iſter fo.cvij
Itys fo.cxv
Ityn ritylus fo.cj
Iudices inferni fo.cviij
Iudicium paridis fo.xxiij.ꝛ.lxvij
Iugaria iuno fo.lxv
Iugulatus fo.iij
Iuppiter cygnus fo.xl
Iuppiter pleneta fo.cvij
Iugulus fo.iij
Iulus fo.xxx
Irion fo.xxj.ꝛ.cvij
Ita fo.lj
Iuno fo.lxix

De littera L.
Labyrinthus fo.ciij
Laodice fo.xj.ꝛ fo.lxxxvj
Laocoon fo.cxvij
Laodomia lix
Lacedemon fo.ij
Lacene matres fo.cxix
Lariſſa fo.cxj
Latro fo.liij
Leander fo.lxxix
Lemnos fo.xxvij
Lamniades fo.xxvij.ꝛ.cxiij
Leſbos fo.xcviij
Leſtigones fo.cxiiij
Leuchothea fo.cxix
Leuchon fo.cxj
Lex cee inſule fo.xcij
Lycas fo.cxvij
Lini duo fuerunt. cxvj
Liparus fo.l
Lycurgus fo.cxiij
Lyra fo.xcvj
Lyrneſium fo.xiij
Lycophꝛon fo.cxviij.
Lycaon fo.cxv
Lymone fo.cxvj
Lotos fo.c
Locris fo.cij
Ludus ꝛ luſus fo.xcvj
Ludi pluraliter fo.codem.
Luſtrum fo.ciij
Luſtrare f.cvj
Lupi fo.cv
Luxuriare fo.lxix

De littera M.
Macelli foꝛum fo.ciiij
Macedō fo.cxv
Machare fo.l.ꝛ f.cxij
Magica carmia f.ciij
Mars planeta f.cviij
Mare lybicū fo.cviij
Mare in ablatiuo fo.cix
Marſias fo.cxviij
Mamerthes fo.cxviij
Marmacas fo.cxiij
Marpiſſa fo.cxvj
Malus ꝛ male fo.xlj
Maſtuſia fo.lxxxvij
Matrona fo.xxv
Matura fo.cx
Mathematici fo.cviij.
Meander fo.xliiij.ꝛ fo.cxix
Medea fo.liiij
Medee pꝛogenitrices fo.lxxviij
Medee fuga fo.xxxiij
Meduſa fo.lxxxvij
Melicerta fo.lxxxij
Melanthius fo.cxiij
Meleager fo.cxix
Medea ferax fo.xxviij
Melantheus fo.cxx
Menelaus fo.j
Membꝛa quibus conſecrata ſint. fo. xxij
Meriones fo.lvij
Menſes pariendi fo.lij
Menius fo.cxvj
Mercurius fo.cviij
Mygdonia fo.cj
Mille xcvj
Milon fo.cxix
Milones quatuoꝛ fo.cxj
Minotaurus fo.cxiij
Minos fo.xlvij.ꝛ.cxj
Mynijs fo.xcix
Myrrha fo.cxij
Miſerabilis fo.cv
Mynie fo.lvj
Moꝛs fo.cvj
Moꝛdere lapidem fo.ciiij
Muſe fo.xcvj
Mulieres poete fo.xciij

De littera N.
Nuplia fo.cxij
Naxos fo.xxvij
Naxus fo.cvj
Natales fo.cxix
Nephele fo.lxxxvj
Neſiades fo.xcvj
Neſius fo.cxiiij.ꝛ.xiv
Neocles fo.cxij
Neſtoꝛ fo.iiij.ꝛ.v
Nictimene fo.cxij
Niobe fo.xc.ꝛ.cxx
Niſus rex fo.cxiij
Niſus ꝛ euryalus fo.cxx
Nomen vrbis fo.cvj
Noritie fo.xliij
Numeros eripere fo.xx
Nutrix fo.cix
Nilus fo.lxvj
Nepotes atrei fo.lxvij

De littera O.
Oculi fo.c
Ogiges fo.xlvij
Oſſi fo.ij
O vtinam fo.ij
Occhalia fo.xlij
Olonium pecus fo.lxxxij
Oete fo.xxix
Oeta fo.liiij
Olimpias fo.ciiij
Olimpica fo.codem
Olimpi quatuoꝛ fo.xviij
Ophelres fo.cxvij
Omina fo.cvj
Omen fo.xxxv
Omphale fo.xliij
Oreſtes fo.xxxix.ꝛ.cxvij
Oenides fo.xv
Oetheus hercules fo.cxij
Oſyris fo.cxv
Oꝛe fauete fo.cvj
Ouidij que ſint epiſtole fo.cj
Ouidij vita in pꝛeambulis.ꝛ perele- ganter fo.cxxj
Ouidij exilium fo.cij
Oenone fo.xxij
Orilochus fo.cxij

De littera P.
Palamedes fo.cxx
Palinurus fo.cxix
Pallas fo.lxix
Palemon fo.lxxxij
Paris fo.xxiij.ꝛ.lxvij
Paridis iudicium fo.xxiij.ꝛ.lxvij
Paris ſiue alexander lxix
Paridis genus fo.lxviij
Paradoxon fo.v
Parrhaſis fo.xxxij
Pana xxij
Paladia ratis fo.cx
Pandion fo.cxij
Paphages fo.cxvij
Phaon fo.cxvij
Patroclus fo.iij
Pharmacon fo.xcij
Phaeton fo.xcvij
Phaſis fo.xxxj
Pectus ꝛ caput fo.ciij
Pegaſus fo.cx
Pelaſgus fo.lxiij
Pelaſgi fo.ciij
Petilia fo.cix
Pecus olenium fo.lxxxviij
Pelias fo.cxvj
Penates fo.cxvj
Penatmonſtrum fo.cxvij
Penelope fo.j
Pentheus fo.cxviij
Pelops fo.lxix.ꝛ.cxij.ꝛ.cxv
Peloponneſus fo.xl
Perſeus fo.xcviij.ꝛ.cxviij
Perſes fo.liiij
Perillus fo.cxv
Pergamus fo.xxxvj
Peroſtris fo.cviij
Periphitus fo.cxiij
Per pꝛepoſitio fo.c
Perithous fo.xj.ꝛ.lxxx
Phenix amintoꝛides fo.cx
Phemius ꝛ phereus fo.cx
Phere fo.xxvij
Pherecides fo.cxv
Philomela fo.cxviij
Pꝛecoꝛ fo.lvj
Peontius fo.cix
Pharcus fo.cxj
Piſa fo.cxvij
Phineus fo.cx
Phinides fo.cx
Pinci fo.cxvij
Phillis fo.vij
Philocretes fo.cix
Pinus ide fo.cviij
Pyrrhus fo.xxxviij.ꝛ.cxj
Philetus fo.vij
Pigmalion fo.cxiij
Pholus fo.xlv
Phereclus fo.lxvij
Phedre genus fo.xvij
Penates fo.cv
Pierides fo.xcvj
Pilos fo.v
Plangere fo.lxxij
Plato fo.xciij
Pluto fo.x
Pleias fo.lxxxij
Pleiades fo.lxviij
Poeticeliteres fo.xcvij
Polimneſtoꝛ fo.cx
Polydoꝛus fo.cxix
Polinices fo.cv
Polyphemus fo.cx.ꝛ.cxiij
Poꝛphirio fo.cxvj
Poſtridiani dies fo.cviij

Porniades aque fo.cxviij
Populus fo.xxiij
Portunus fo.xxxj
Precor fo.xlvij
Preſter fo.cxvij
Prepes fo.xxxix
Priamide fo.lxxviij
Priamides fo.lxxviij
Priamus fo.cx
Proſocer fo.xv
Procuſtes fo.ix.⁊.cxiiij
Prometheus fo.cxj.⁊.cxviij
Pſalmocithariſte fo.xcvj
Pſyli fo.cx
Pſyttacus fo.xcviij
Pronomina fo.ij
Procuſtes fo.ciiij
Propria noia cū gtis poſſeſſ. fo.ij
Proci penelopes fo.vj.⁊.cxiiij
Procare fo.vj
Puluinar fo.lxxxviij
Puditior fo.cxiiij
Puluinus fo.lxxxviij
Publica damna fo.cix
Purpura fo.xxiiij
Pterela fo.cxiij

De littera R.
Raptor fo.ciiij
Rapte a paride fo.xxvj
Ramnes fo.cxx
Regulus attilius fo.cxj
Remittere fo.xcviij
Rheſus o.iij.⁊.vij
Robur fo.xxxiiij
Ros arabus fo.xcix
Rogus fo.c
Rodope fo.viij.⁊.xcix

De littera S.
Salmoneus fo.cxvij
Sacra cocytia fo.xxx
Same fo.vj
Sardanapalus fo.cxij
Sagitte fo.cvij
Sappho fo.xciiij
Sapphus genitiuus fo.xcviij
Sapphus etas fo.ciij
Satelles fo.lij
Scilicet fo.lj
Scyron fo.cxiiij
Schyron fo.ix
Sic fo xvij
Sycion fo.cj
Scython fo.viij
Scynim fo.cxiiij
Scythus fo.cvij
Scylla fo.lvij.⁊.cxiiij
Scutica fo.xliiij
Sexcenta fo.xcvj
Semele fo.cxvj
Sententia fo.cj
Seſtos ⁊ abydos fo.lxxix.⁊.lxxxiiij
Sicani fo.xcviij
Sicheus fo.xxxv
Sidon fo.xlv
Smphlegades fo.lvij
Signa deorum fo.cvij
Sigeum fo.xvij
Siſiphus fo.lix
Simois fo.liij
Socrates fo.cxviij
Sol. fo.cv
Soranus fo.cvj
Somnia fo.lxxxviij.⁊.cj
Soteria fo.ciij
Sparta fo.lxix
Sphinx fo.cxiiij
Staſiotica fo.xcvij
Stix fo.cvj
Statue prime athenis fo.ix
Strata fo.xlviij
Sella fo.cviij
Strimonie fo.cxix
Studioſi fo.xcv
Sub fo.xxxij
Succenſere ⁊ iraſci fo.lxxvj
Succuba fo.xxxij

De littera T.
Thalia fo.c
Tantalus fo.xxxviij
ex.lxix.ex.lxxxiiij. et. cviij.
Thanais fo.xxxj
Thamyras fo.cx
Taigete fo.lxxv
Tauri fo.lv
Thebe fo.x
Thelemachus fo.cxviij
Thelegonus fo.cxviij
Thelenus fo.cx
Themeſe fo.cxij
Tenedos fo.lx
Tenaros fo.cxviij
Tenarios fo.lx
Theudotus fo.cxvj
Ternarius fo.cix
Theocritus fo.cxviij
Terodamas fo.cxiiij
Thelephus fo.xliij.⁊.cj.⁊.cix.⁊.cxvij
Texta fo.xxxix
Ternarius numerus fo.cix
Theſſalus fo.cxi
Theſſalia fo.xxvij
Theſpias fo.xliij.⁊.xcvj
Thepolemus fo.iij.⁊.xlj
Thetidis pedes fo.lxxix
Themodochus fo.cx
Teſeus fo.vij.⁊.xxvj.⁊.lxxiiij
Theſeus ne ptuni filius fo.xxj
Thraſus fo.cxvj
Thiodamas fo.cxvij
Tydeus fo.cxv
Tyndareos fo.xxxix
Typheus fo.xcvj
Typhon fo.codem
Tyreſias fo.cx
Titan fo.cj
Titulus operis fo.ciiij
Titus fo.cviij
Tiro fo.cxvj
Tyſamenes fo.cxvj
Tyberis fo.cvij
Thoas fo.xxvij.⁊.xxxj.⁊. cxvj
Toapeis fo.cxv
Tranſcribo fo.cviij
Thraſilli fo.cxij
Thraſillus fo.cxiiij
Thracia fo.cvij
Tenedos fo.lxxj
Theutranſiades fo.xliiij
Thieſtes fo.lxix
Troezen fo.xxj
Tripolemus fo.cxv
Tritonia fo.xxix
Tullia fo.cxiij
Turbo fo.xxxiiij
Teramme fo.lxix

De littera V.
Vafer fo.lxxxix
Vale fo.xciij
Vales fo.cv
Velites cv
Vellera aurea fo.xxix
Venus fo.xxxiiij.⁊.lxix.⁊.ciij.cviij
Venerei amores fo.xxxiiij
Venus planeta fo.cix
Verſutus ⁊ callidus fo.lxxxix
Verba canina. fo.ciiij
Venatores famati fo.xx
Viator fo.liij
Viri ex ſerpentibus fo.cxv
Vindex fo.xxxviij
Vlyſſes fo.j.⁊.cxj
Vlyſſis mors fo.cxviij
Umbritius auruſpex fo.cvij
Uncus damnatorum fo.cvij
Urna fo.lxv
Vulcanus fo.cvj
Vſtrina fo.lxv
Vultures aues peregrine fo.vij
Vlyſſes fo.j.⁊.ij.⁊.cx

De littera X.
Xanthus fo.xxv

Finis tabule.

Tabula epiſtolarum.

Penelopes epiſtola.j. fo.j
Phyllidis epiſtola.ij. fo.viij
Bryſeidis epiſtola.iij. fo.xij
Phedre epiſtola.iiij. fo.xvij
Oenones epiſtola.v. fo.xxij
Hypſiphiles epiſtola.vj. fo.xxvij
Didus epiſtola.vij. fo.xxxij
Hermiones ep̄la.viij. fo.xxxviij
Deyanire epiſtola.ix. fo.xli
Ariadne epiſtola.x. fo.xlvij
Canaces epiſtola.xj. fo.l
Medee epiſtola.xij. fo.liij
Laodomie epiſtola.xiij. fo.lix
Hypermeſtre epiſtola.xiiij. fo.lxiij
Paridis epiſtola.xv. fo.lxvij
Helene epiſtola.xvj. fo.lxxiij
Leandri epiſtola.xvij. fo.lxxix
Herus epiſtola.xviij. fo.lxxxiij
Aconti epiſtola.xix. fo.lxxxviij
Cydippes epiſtola.xx fo.xciij
Sapphus epiſtola.xxj. fo.xcv
In Ibin fo.ciiij

In primam epiſtolam Antonij Volſci argumentum.

POST euerſam Troiam Grecorum principes: frigidis opib⁹ ditati: cum in patriam nauigarent: ſeſe Minerue indignatione (vt Home. ſcribit). Alij ſunt vaſtiſſimis procellis obruti. Alij turpiter occubuerūt. Pauci cum diutius erraſſent vix dirum euaſerūt excidium. Aiax Oilei filius Locrenſium dux in ſcopulis euboicis fulminatus demergitur. Agamēnon vix lares ſalutarat cum nephande vxoris Clytēneſtre dolis ab Aegiſto incautus excipitur ⁊ obtrūcat᷑. Idomeneus e creta inſula deiectus: ad ſalentinos Italie populos fugit. Diomedes a ſuis minime except⁹ in Italiam nauigauit. Menelaum: vt tradit herodotus vt a rege Protheo Helenā vxorem repeteret: in egyptū oportuit cū ſummo diſcrimine trāſcere. Vlyſ. Laertis fili⁹ ex autolica magnanimi autolici filia decēnio vaſtiſſimis iactatus procellis errauit: ſocios: q̄m ſolis boues aſſumpſerāt: oīs amiſit. Ipſe anno decimo ab alcinoo pheacum rege naui ⁊ multis muneribus donatus diſcederet: in tēpeſtatis: iterū deprēheſus ſolus ⁊ mēdico ſimilis Itacā appulit: quod Homero ad Odyſſeam ſcribendam luculentā materiā exhibuit apud quē Penelope Icari ⁊ Polycaſtes filia et vlyſſis vxor inter laſciuiſſimā procorū turbā: qui ex variis inſulis in Vlyſſis regiam cōfluxerant: ſumma obſeruantia in coniugali fide perſiſtit: mariti viginti annoꝝ peregre acceſſum ſepius queritur. Exiſtimabat eīm nō iactari erroribꝰ: ſed aut occubuiſſe: aut ſuoꝝ ⁊ patrie oblitū aut puellarum cōplexibus: aut aliqua regione otione ceſſare. Ex hoc Ouidius omnē eſt cōmentus epiſtolā ſuā. Ex Homero Penelopē format. Sollicita eīm de abſente marito queritur: ⁊ ad redeundū inuitat.

Argumentum. Aiax oilei. Agamēnō Idomene⁹ Diomedes. Menela⁹. Vlyſſes Penelope

Publij Ouidij Naſonis Epiſtolarum Heroidum liber.

Penelope Vlyſſi.

HANC tua Penelope lento tibi mittit Vlyſſes.
Nil mihi reſcribas: attamen ipſe veni.

PENELOPE Tua que tibi hactenus in tāta procorū turba pudice vixit ⁊ coniugalē torum ſine labe ſeruauit. Mittit tibi poeticū eſt: ad te dicet orator. Tibi lento: qui deſes es ⁊ noſtro amore frigeſcis: ⁊ tuoꝝ deſiderio moueris. Nil mihi reſcribas: epiſtole ꝓpoſitū eſt. Mihi que te expecto: non literas. Attamen: ſed. Ipſe qui annos viginti abſens fuiſti. Troia iacet: indicat facile fore quod propoſuit: poteſt redire. ANTO.

HANC TUA Penelope quodcūq; opus legendū ꝓponit᷑ quiuis facillimū ignorato argumēto: vt ſit difficile: neceſſe eſt quāobrē cū officio ꝓfeſſionis mee multa enarrare ⁊ interpretari cōtigerit id in primis ſemꝑ laborandū putaui: vt in legēdoꝝ argumentū pateret: deinde ſi q̄ aut in verbis aut in ſenſu obſcuriora eſſent diligēter explanarē: vt nō mihi queadmodū multi inani gloria adducti: ſꝫ aliis interpretari viderer ⁊ in nullius manus ſcripta mea peruenirēt qui ex labore meo fructū non perciperet: qđ quidē cū hactenus me aſſecutū ſperarē: dabo operā vt in futurū multomagis erit. Nō tū vſq; ſuperfluū laborē occupare placet. Nā vt Fab. v. lib. inſtitutionū oratoriaꝝ inq̄t: pſequi quideꝫ qđ q̄ſq; vnq̄ vel contētiſſimoꝝ hoīm dixit: aut nimie miſerie aut inanis iactātie eſt: ⁊ detinet atq; obruit ingenia meli⁹ aliis vacatura. Nā qui oēs ⁊ iā indignas lectiōe ſcedas excutit anilib⁹ quoq; fabulis accommodare opera pōt. Atq; pleni ſunt eiuſmodi impedimentis grāmaticoꝝ cōmentarij vix ipſis: qui cōpoſuerūt: ſatis noti. Hec Quinti. Quāobrē tū in argumentis ſingulaꝝ epiſtolaꝝ enarrādis: tū in ceteris exponēdis mediocritatē ſeq̄mur: ita vt neq; lectorē faſtidio afficiā: nec tū quicq̄ in his noſtris enarrationib⁹ deſideret᷑ qđ in hoc opere cognitiōe dignum videat᷑. Perſequar tū etiā minutiora quedā: q: nō ſolū ab eruditis volo noſtra legi: ſed multomagis ab his qui erudiri volūt quib⁹ oīa plana apta placēt: nō eīm ad oſtētationē: ſꝫ ad vtilitatē noſtrā edimus: ⁊ queadmodū pecunie: ita opere bñficiū indigentib⁹ preſtandū eſt: ⁊ id quidē liberaliter. Sūt eīm vt videbant᷑ doctores nō vt interꝑtatiōes ſed enigmata ꝓferāt: quos cū ſua ambitiōe ⁊ oſtentatione relinq̄mus quo plus odij ſibi q̄ fauoris cōparāt. Ego cū intelligā interpretē oportere eſſe quaſi lumē eoꝝ q̄ interꝑtant᷑ ⁊ cū oīs nō potuerint multa aut audiſſe: aut vidiſſe nō exiſtimabo mihi turpe: ſi vt pueris ꝓponi dꝫ i ſcholis: hoc opus ita a me declaratum fuerit: qđ idem de pleriſq; aliis deo mihi adſpirāte breui me facturū ſpero. Sed nunc ad inſtituta ꝑgamus. Poſtq̄ igit᷑ titulū operis viderim⁹ ⁊ qualitatē carminis ⁊ intentionē ſcribentis: ad argumentū ⁊ textus expoſitionē veniem⁹. Repetet᷑ autē paulo alti⁹ prime ep̄le argumentū: q̄m ex eo aliaꝝ cōplurium ep̄laꝝ argumēta pendent: in quib⁹ poſtea cā ob cām erim⁹ breuiores. Titulus opis eſt. P. Ouidij Naſo poete Sulmonenſis heroidū ſiue heroidaꝝ liber incipit. Prim⁹ aſit nō addim⁹: q: plurimis placet vnū tm̄modo eſſe librū: quū in ep̄las diuidat᷑ ⁊ nō in libros: in codice tū meo vetuſtiſſimo reperi diſtinctionē libroꝝ: quod q̄dē ꝫ numero epiſtularum oſtēt: ita fieri potuit ſicut in ep̄lis: quas in pōto ſcripſit: q̄ in libros plurimos diuidunt᷑. Et Iuue. ſatyre ꝫ ſeparatas habeāt ſinlas: libroꝝ tū numerū habent. Inueni igit᷑ in codice meo vetuſtiſſimo hoc opus diuiſuꝫ in libros .v. quoꝝ prim⁹ incipit. Hāc tua penelope. ꝛ. Littora Teſſalic. iij. Si qua tū cecis. iiij. Mittit hypmeſtra. quint⁹ ⁊ vltim⁹. Mittit abidenus. Sed in hoc nolim tū eſſe cōtentioſus aut ꝑtinax. Ep̄le ſunt numero. xx. quas LIBER.

heroidū vel heroinarū appellāt qm̄ lʒ aliquot ex eis a viris ſcribant: maxima tn̄ ex parte ſunt clararū ⁊ illu. mu
lierū: quas heroidas appellāt. Oui. li. ij. triſtiū. Prima locū ſanctas heroidas inter haberes. Maſculinū eſt he
ros: q̄ ⁊ ſemideus d̄r ⁊ vir fortis: ⁊ virtute eminēs plus hoīe hn̄s. Femininū vo ſub forma patronymica d̄r he
rois ⁊ heroine. Oui. aūt ſe nō ſolū ſcripſiſſe has: ſʒ ⁊ alias: q̄ nō ſolū in hoc volumine cōmemorat. ii. amoꝝ ad
Macrū. Carmē autē elegiacū eſt hexametrū ⁊ pēthametrū: qđ quidē ⁊ amorib' ⁊ querelis ⁊ miſerijs cōuenit:
vt Hora. in poetica oñdit. Verſib' impariter iunctis querimonia primū. Mox etiā incluſa eſt voti ſnīa cōpos.
Quis tn̄ exiguos elegos emiſerit auctor grāmatici certāt. Genus autē ordinis humile eſt: q: tali carmini ꝯuenit
hoc eſt elegiaco qđ vt vidim' exiguū appellauit Hora. q̄q̄ inter elegiaca Naſonis carmina hoc maxime ⁊ ſentē
tijs quantū materia ipſa patit̄: ⁊ verboꝝ ꝓprietate videt̄ aſſurgere. Materia vo eſt ethica. i. moralis: q: deſcri
bit varios viroꝝ mulierūq; mores. Intētio poete eſt exercēdo ingeniū ⁊ querēdo famā amoris affect' demō
ſtrare ⁊ oſtēdere quantū hi differāt in mulierib' pudicis ⁊ impudicis: q̄ in alijs caſti amoris ꝓbitatē: in alijs li
bidinis ⁊ furoris incōtinentiā ꝓbant. Itaq; alie ad laudē ⁊ imitationē: alie ad libidinis ⁊ impudicitie deteſtatio
nē memorant̄. Sciendū autē eſt q̄ amoris affect' in nullis naſonis libris meli' exꝑmunt̄: q̄ in his epl'is: in q̄b'
artis amādi exercitationē oñdit: ſicut ex orationib' Ciceronis quicq̄d in arte dicēdi tradit̄: optime ꝑcipit̄. Sed
iam argumentū enarremus: qđ vt ſupra diximus Paulo alti' maioris declarationis grā repetet̄. Ad pelei Eaci
filij: ⁊ Thetidis nymphe ei' vxoris nuptias: q̄ in pelio Theſſalie mōte celebrate ſunt. Dijs oībus ac deab' preter
diſcordiā inuitatis: illa indignata accūbentibus cū ioue: Iunone eius vxore: Pallade: ⁊ venere: in medium eaꝝ
cōiecit pomū in quo ſcriptū erat. Detur pulcriori. Cūq; vt eſt mulierib' opinio de pulcritudine ꝓpria audax ⁊
temeraria: quelibet earū ſe pulcriorē diceret: neq; Iuppiter vellet de hac re iudicare: ne aut vxorem aut filias
offenderet eas remiſit ad parim: q̄ educatus apud paſtorē: tunc armēta in Ida ſeruabat. A quo iuſſit eas pete
re huius contētionis iudiciū ⁊ determinationē. Cū enī Hecuba Priami vxor Paride grauida eſſet: ſomniauit
ſe parere facē q̄ totā troiā incēdio corriperet. Aruſpicū reſpōſis ⁊ numinis oraculo Priam' cognouit oriturū
ſibi filiū ex hecuba q̄ patrie eſſet futurū incēdiū. Quare iuſſit vxori: vt quicq̄d pareret interficeret. Illa cū puerū
qui poſtea Paris dict' eſt peperiſſet materna pietate mota: nō ſuſtinuit eū interficere: ſed falſa ei' mortis ſimu
latione decepto Priamo iuſſit eū regijs paſtoribus tradi: qui puerū aleret. Itaq; vt paſtoris filius: aut vt alij vo
lūt ſeruus ⁊ famulus in pecoꝝ ⁊ armētoꝝ cuſtodijs nutritus eſt: Oenones nymphe cōiugio viſus. Ad hūc igitur
in ideis vallibus armēta ſeruantē cū tres dee acceſſiſſent ſeorſum cū eo queq; locute pollicitationib': vt ſepe in
iudicijs fit corrūpere tētauerūt. Nā iuno vt eſt deoꝝ regina diuitias ⁊ regna. Pallas gloriā: ſapientiā ⁊ rerū oīm
cognitionē. Venus autem voluptatē: ⁊ pulcerrime in toto orbe terrarū mulieris vſum ⁊ promiſſionē promiſit
quas auditas Paris iuſſit ante ſe nudas adeſſe: vt certius de earū pulcritudine iudiciū afferre poſſet: ⁊ demū
veneris ꝓmiſſis magis captus ꝓ ea ſnīaꝫ tulit. Poſt aliquātulū tp̄is cū agonale certamē illic celebraret: Paris
qui fortiſſim' erat ad illud acceſſit: in quo cū oēs ⁊ etiā ipm̄ hectorē ſuperaret. Hector ira ſuccēſus cū ſtricto gla
dio tanq̄ paſtorē eū eſſet interfectur': Paris ſe ei' germanū cōfeſſus eſt: qđ vt Ser. ſcri. allatis crepūdijs ꝓba
uit cū adhuc ſub paſtoris habitu lateret ſunt autē crepūdia infantuloꝝ ornamēta: recognitū igit̄ eſſe filiū ſuum
priam' Paridē recepit i domū: tāq̄ tāto tp̄e funct' eēt fato ⁊ periculo qđ ex eo īminere audierāt: q̄ mox aliquot
nauib' edificatis Spartē nauigauit: vbi cū a Menelao Agamēnonis regis grecoꝝ fratre hoſpitio except' fuiſ
ſet: deīde ipſi Menelao cōtigiſſet in cretā ꝓficiſci: ille ꝑfidus hoſpes Helenā menelai vxorē iouis ex Leda filiaꝫ
oīm mulierū ſpecioſiſſimā: in amorē ſuū ſollicitatā abduxit ad troiā. Alij volūt expugnata Sparte ſiue lacede
mone vtroq; eī noīe d̄r Helenā quā ei Venus ꝓmiſerat a paride abductā. Herodo. dicit eā nunq̄ fuiſſe ductā
Iliū lʒ fere oēs hiſtoriographi ⁊ poete aliter ſentiāt: ⁊ credāt eaꝫ ad troiā deductā. vt etiā Home. oñdere videt̄:
cū igit̄ ad eā repetendā legati ab agamēnone ⁊ menelao fruſtra ſepe miſſi fuiſſent. Agamēnon ⁊ Menela' tantā
iniuriā armis vindicare: ⁊ Helenā bello repetere decreuerunt. Itaq; cū ad hāc expeditionē ex vniuerſa grecia
exercitū cogerēt. Vlyſſes penelopes admodū puelle: quā pauloāte duxerat vxorē: ⁊ ex ea tn̄ ſuſceperat Telema
chum filiū amore retētus: ne iret ad illud bellū inſaniā ſimulauit enī diuerſi gn̄is aīalib' arabat ⁊ ſalē ſemina
bat: quam inſaniā palamedes vir bello clarus qui regis mādato delectū faciebat detexit. Nā cum arāti Vlyſſi
obieciſſet Telemachū ille ne filiū lederet aratrū eleuauit: ⁊ ſuſpēſum aratrū vltra filiū trāſtulit ex quo cognit'
nō eſſe inſanus coact' eſt ad bellū troia. ire. vbi ⁊ Palamedis iniuriā vltus eſt nā eo falſo ꝓditionis crimine a
grecis dānari ⁊ lapidib' obrui ⁊ interfici fecit: mox in eo bello multa prudentie ⁊ ſolertie documēta exhibuit: q̄
ipſe apud Oui. lib. xiij. meta. cōmemorauit: q̄ hoc loco vitande ꝓlixitatis grā p̄tereo: poſtremo ei' opa factū eſt:
vt troia decimo tādē anno poſtq̄ obſideri ceperat caperet̄. vn̄ ⁊ ab Homero poliporthos. i. vrbis populator d̄r
⁊ cum in caſtris de armis Achillis inter ipm̄ ⁊ Aiacē Thelamoniū ortū eſſet certamē. Vlyſſes dicēdi facūdia ea
obtinuit: mox euerſo Ilio ⁊ Aſtynacte hectoris filio e turri p̄cipitato. ne aliq̄s de ſanguine hectoris ſupeſſet: ac
ſeptaq; parte p̄de troiane cū in patriā glorioſus victor reuerſur' mari ſe crediſſet: lōge cōtra votū ſuū ei acci
dit. nā vētis tēpeſtateq; actus multū diuq; errauit ⁊ alioꝝ decē annoꝝ ſpatio ad multa orbis terraꝝ loca delat'
mores hoīm multoꝝ vidit ⁊ vrbes reliqua de eo dicent̄ in fine epiſtole. Cum igit̄ ceteris ducibus ⁊ militib' gre
cis qui bello ſuperfuerāt domū reuerſis: ſolus Vlyſſes nō reuerteret̄: neq; Penelope eius vxor cauſam huius
abſentie ſciret: ad eum ſcribit hanc epiſtolā in qua caſtū ⁊ cōiugalē amorē ſuū erga Vlyſſem oſtēdit: ⁊ euꝫ rogat
vt nullā remittat ꝑ literas reſpōſionē: ſed ipſemet veniat. Adducit autē multas rōnes quib' ꝓbat euꝫ debere ve
nire. Probat enī primū a cōmoditate: q: nō amplius detineat̄ bello q̄ troia ꝓpter quā affuerat capta ⁊ euerſa
ſit. Deinde ab honeſtate ⁊ equitate: q: cum ceteri viri domum reuerſi vxores ſuas preſentia ſua conſolentur et
rerum geſtarum narratiōe detineātur: ipſe ſolus Maritali deſit officio preſertim cum ipſa vt refert perpetuū
cōiugalē amorem in eum ſeruauerit. Oſtendit enim ſe neq; alio inſtante patre nubere voluiſſe. et ſemper fuiſſe
ſollicitam de periculis Vlyſſis quod eſt pici fidelis coniugis argumentum. Poſtremo q̄ Vlyſſes debeat domū
reuerti arguit penelope ab eius vtilitate: quia eo abſente eius bona dilapidentur ⁊ diſſipentur cum neq; ipſa
vtpote mulier: neq; Telemachus admodum puer: neq; laertes eius pater ſenio confectus ea tueri poſſint. Cō
memorat autem ei precipue Senium patris ⁊ Telamachi filij tenerā etatem: vt ſi eum vxoris amor euraq; nō
reducat moueat ſaltem filialis ⁊ patern' affectus: ſic ergo inquit. Hanc tua penelope. Senſus eſt. o Vlyſſe pe
nelope vxor tua mittit hāc epiſtolam. nolo autem mihi reſcribas aliquid: ſed tuipſe venias. Hanc idest epiſto
lam. Tibi lento idest tardo. Tua ſubaudi vxor. nam in nominibus proprijs de genitiuis pronominuꝫ relatiuo

rum vel demonſtratiuorum pronominibus poſſeſſiuis ſepe filiorum vxorum maritorum ſeruorumq; nomina
ſubaudiuntur. Verba Hectoris Andromache. ſ. vxor. Cice. in epiſtolis. Seruius tuus. ſ. filius. Terē. Video forte
huius Byrrham. ſubaudi ſeruū. ⁊ notāda eſt hec regula. Mittit de ſe tanq̄ de tertia perſona dicit eū qui ſequē
ti verſus in prima perſona loquatur: dicit enī. Nil mihi reſcribas. i. non remittas mihi reſponſum per literas:
ſed tuipſe veni: ipſe hoc loco demōſtratiue ponitur. nam licq; per eclypſim per ſe ꝓferatur: tamē ſubauditur tu.
⁊ habet teſte Priſcia. ſignificationē eius ꝓnominis qđ ſubaudiatur: ſcꝫ tu eſt demonſtratiuum.

¶ Iodoci Badij Aſcenſij familiaris explanatio Epiſtolarum Heroidum
Ouidij: ⁊ eorum preſertim que adhuc lucis egere viſa ſunt elucidatio.

HANC TUA Penelope. Quanq̄ nullus eſt in epiſtolis ordo: tamē videtur poeta hāc penelo- ASCEN
pes eplam nō ab re primā poſuiſſe. Quippe q̄ ab heroidū decātatiſſima miſſa fingitur: ad
ea videlicet cuius maritus poetaꝝ principi homero viginti quatuor libroꝝ vberē prebuit
materiā. Et cum in toto opere totus ſit ingenioſus poeta: tamē vt Liuius in cōtionibus:
ita hic in eplis ꝑſcribentiū: hoc eſt quos ſcribētes induci captu ⁊ ingenio argutias nūc cō
trahit: nūc dilatat: vt ſuis locis ꝓ oportunitate ⁊ captu noſtro declarabimus. Verū q: intē
tionem poete in preambulis diximus ⁊ argumentū modo expoſitū eſt: ꝓ veteri inſtituto
noſtro inerudite pubi pauca que grāmaticē cōcernūt prelibabimus. Meminerit ergo tyrū
culus in ſingulis vere verbis poete in quibus ſurdaſtri nihil boni concentus perſpiciūt: nihilq; ſaliorq; lepo
ris ſapiūt eſſe ſuā venuſtatē ⁊ ſententiaꝝ vim. Diſcat ergo in primo vocabulo decora breuitate que nihil obſcuri Breuitas
tatis habeat vtiq; ea videlicet reſecādo que ſuperflua videātur: eo q̄ intellectu facillima ſint. Euiuſmodi ſunt lo decora.
cutiones ſequētes. Venrū eſt ad veſte: ſubaudi. ſed nō cloquere edes aut tēplū. Quarto kalēdas iulias: ſubaudi
die ante. Triduo ante diui baptiſte: ſubaudi natalē aut diē feſtū. Paucis rē aperiā: ſubaudi verbis. Teſtificamus
dijs: ſubaudi literis. Hāc igit̄ tibi mittit: ſubaudi eplam. Neq; tamē opus eſt vt adijcias. Et q: hic hec hoc ⁊ eoꝝ
aduerbia ad primā perſonā pertinēt. idē eſt hāc mittit: ac ſi dicat. ego eā mitto. ¶ Scđo annotet: q: ꝓnoīa ha- Pronoīa
bēt emphaſim ⁊ vim ſuā. Semper enī vberius demōſtramus aut referimus q̄ poſſimus ꝓprijs vocabulis elo
qui. Nō capit me puer: dicā ſterū. Si dixerit penelope mittit tibi eplam: non tantū dixerit q̄tū vbi dicit: mittit
hāc. q. d. que tue ſaluti cōſulit: que te ad fidiſſimā cōiugē vocat poſt tactos errores: que miſerias noſtras expo
nit: que me tuam ꝓbat. Unde additur tua: in quo mira quoq; emphaſis eſt. q. d. que inter tot ꝓcos. i. ꝓcaciter ⁊
improbe cōiugiū meū petētes: ⁊ aīo ⁊ corpore tua permāſi: fida tibi: amica tibi ⁊c. ¶ Tertio q̄ ſicut genitiui nō Propria
regunt̄ a ꝓprijs niſi per intellectionē appellatiui: vt deiphobe glauci: ſubaudi filia. ita nec ꝓnoīa poſſeſſiua que cū geniti-
ꝓ genitiuis ponūtur primitiuis nūc abſoletis: nō iūgunt̄ ꝓprijs niſi per ſubintellectionē appellatiuoꝝ: vt tua uis ⁊ poſ-
penelope: ſubaudi. vxor aut cōiux. ¶ Quarto ꝓpria noīa greca ſolere apud doctos ſuā declinationē ſeruare: licꝫ ſeſſiuis.
multa in noſtrā migraſſe legātur: vt hec penelope. huius penelopes. Nam penelopa inſuetū eſſet. Reperitur ta
men helene ⁊ helena: lede ⁊ leda ⁊c. ¶ Quinto epitheta. i. adiectiua ꝓprietatē (vt notis loquar) importātia eſſe Epitheta
attribuenda ꝓ negocijs ⁊ locis. Quia ergo nihil amātī magis alienū eſt q̄ lentū eſſe ⁊ ſegnē. Nam vt hic dicetur.
Res eſt ſolliciti plena timoris amor. ideo bene dicit lento tibi. q. d. flacido ⁊ tepido in amore viro cum ſim tam
ſtrēnua cōiux: vt etiā noctes tibi impendā: referēdo videlicet telā ⁊ ita illudēdo procos. ¶ Sexto q̄ Vlyſſes: ſm̄ Vlyſſes.
grecā deductionē deberet ſcribi olyſſes aut odiſſes: ſcribitur enī grece odiſſeus: ſed eus ſepe in es longum muta
tur: vt achilleus achilles: nereus neres: orpheus orphes. Unde volunt orphi in datiuo dictū in bucco. orphi ca-
liopeia. ſed neſcio quo errore ꝓ o ſcribitur nunc v. ⁊ ꝓ d l. ⁊ ꝓ ſſ x. cum tamē ſint qui ſcribant olyſſes ⁊ multi qui
vlixes. Nos vo q: ita plures ſcribunt fere vlyſſes ſcripſimus. habet aūt in vocatiuo etiā vlyſſe: tūc preſertim cū
s crebro poneretur: vt apud Cice. in carmine de ſirenū cantu: apud Homerū. O decus argolicū quin puppim
flectis vlyſſe. Hic aūt repperit vlyſſes forte ne eſſet elepidus cōcurſus penelope vlyſſe. Nil mihi reſcribas. Occur
rit per reſponſionē antipophorā. poſſet enī reſpōdere: ſi ad me ſcribis coniux: reſcribā ad te: atq; ita tecū paria
fecero: ad quod ipſa. Nil mihi reſcribas. i. nolo quicq̄ reſcribas ad me. Dicat igitur nō petis certior fieri de me:
quocirca addit: tamē. i. licet nolim reſcriptū: volo tamē noua de te: veni igitur dicat mittā ex meis qui eloquan
tur: quod excludit dicens. Ipſe quod eſt tu. q. d. in ꝓpria perſona. habet enim emphaſim ꝓnomen ipſe: ⁊ exclu- Ipſe.
dit inferiores perſonas: vt Ioue miſſus ab ipſo. q. d. eo qui ſummus eſt: ⁊ non ab inferiore. Rex ipſe me ſemper
in oculis habere ⁊c. Habet tamē decenter officium trium perſonarum. Prime vt ⁊ ipſum ludere que vellem ca-
lamo permiſit agreſti: ipſum. i. me ipſe ignotus egens libye deſerta peragro. Ipſe. i. ego. Secūde: vt hic ipſe ve-
ni. ⁊. vj. eneidos. Ipſa canas. Tertie: vt euiſdem. iij. ipſe canat ⁊c. Ordo raro a nobis ponet̄: q: cū binis fere ver-
ſibus complecatur ſententia. facile eſt enim conſequi in elegiacis preſertim quorum ſtylus facilis eſt. Unde ta-
men hoc loco notabis: quia ſm̄ Vallam indifferenter fere dicimus. Nil reſcribas: nil reſcribes: nil reſcribe: et
nil reſcripſeris. ⁊ ideo diuerſos modos cōiungit poeta dicens. Nil mihi reſcribas attamen ipſe veni. Niſi lon-
gior fierē. dicerē tamē a Seruio exponi aliqū ꝓ tādē: ⁊ ſic erit ſenſus. Nil reſcribas ſed tandē ipſe veni. aut expo
nendo more conſueto contextus eſt: nil reſcribas. i. nolo quicq̄ ad me ſcribas. ſed tamen: licet id nolo ipſe veni:
quia te pluſq̄ literas tuas deſidero.

Troia iacet: certe danais inuiſa puellis

Vix priamus tanti totaq; troia fuit.

O vtinam tunc cum lacedemona claſſe petebat.

Obrutus inſanis eſſet adulter aquis.

Non ego deſerto iacuiſſem frigida lecto.

Nec quererer tardos ire relicta dies.

Nam troia iacet: diruta eſt elegantius. Vergi. ANTO.
item exprimit cum dicit. Et cāpos vbi troia fuit.
¶ Dicta eſt troia a troe rege erichonij ⁊ calliroes
Scamandri filio antea teucria a teucro: et darda-
nia a dardano dicebatur. ¶ Inuiſa: odioſa. eſt enī
inuidere odiſſe: quod contra votum nimiū vide
mus. ¶ Danais puellis: heroidibus grecis: a da
nao Strabo teſtatur danaos nūcupatos. ¶ Vix
priamus tāti ingerit ſuſpiciones: dubitat vliſſem
ideo lentū eſſe: ne peregrino amore tucatur dū ſta
ret Troia inquit ⁊ Priamus viueret: vix fieri po-
tuit quin in patriā nauigaret. s. Siēci enī lōga ob-
ſidione fatigati de reditu ſepius cogitarunt quod
in Iliade Homerus videtur exprimere. Diomede

referēte ſi omnes greci abſcedant ego ⁊ ſtelenus ſoli in obſidione perſiſtemus. ¶ O vtinā imprecatur in paridem cū hac poetica exclamatione: qui cū helenā rapuit tantorꝫ maiorꝫ prebuit cauſam. Lacedemona. Lacedemon peneloponēſi vrbs Menelai regia nuncupata a Lacedemone Iouis filio ex Thaygete atlātis ⁊ pliones (Lacedemon.) ¶ Adulter: paris priami filius: qui ex Lacedemone helenam rapuit: de quo dicemus. ¶ Aquis inſanis. i. magnis in alto furētibus helleſpōti vndis. ¶ Nō ego deſerto: exponit incōmoditates ſuas. Frigida: ſine viro caleſcere lectū dicimus vbi vir fuerit ⁊ femina. ¶ Relicta: p viginti annos a te deſtituta. ¶ Tardos dies: q̄ lōgiores videnṫ abſentia tua. ¶ Nō inquit die ⁊ nocte ſollicitarer. ſi paris helenā nō rapuiſſet: auget eīm pathos a tpe.

(ABER.) Troia: Adducit rationem quare Vlyſſes debeat ⁊ poſſit venire. Dicit eīm Troiam pter quā domo diſceſſerat eſſe euerſam. Troia etiam cum regio ſit a qua erat Ilium vrbs quam greci euerterunt: ponitur tamē interdum pro vrbe: vt Vergi. omnemꝙ reuerti per Troiam. ⁊ hic Troia. i. ilium vrbs troie. ¶ Iacet: diruta eſt: ⁊ ſolo equata: ſicut eīm vrbes cum edificantur aut florent dicuntur ſtare aut ſurgere: vt Vergi. Surgentemꝙ noue carthaginis arcem. ⁊ idem. Troiaꝙ nunc ſtares. ⁊ Oui. Iam ſtabāt thebe. ita cum dirute ſunt dicūtur iacere ⁊ cadere. Seruius ſulpi. ad Cicero. Que nunc pſtrata ⁊ diruta ante oculos iacet. Vergi. Ceciditꝙ ſuperbū Iliū. Certe diſtinguendū eſt: vt nō dicamus certe iacet: ſed certe inuiſa. Non eīm neceſſe eſt affirmare Vlyſſi ꝙ troia iacet. q2 hoc ipſe optime ſciebat qui fuerat preſens: ⁊ vt dictū eſt in argumēto: fuerat etiā ex magna parte auctor illius ruine: dicit ergo certe. i. certe odio habita. ¶ Puellis danais. i. mulieribus grecis: nā danai a danao rege dicūtur qui ante pelagi dicebātur ⁊ argiui: q2 danaus vnde dicti ſunt: argos habitauit. Puellis autem dixit nō ſolum ſexum: ſed etiā etatē ſignificās: q2 adoleſcētule mulieres nuper nupte moleſtius ferūt maritorum abſentiam. ¶ Vir Priamus. vir ſtultū ⁊ ridiculū eſt: ꝙ quidā ſic ordināt: vir ſcꝫ iacere vel vir inuiſa: cū neuter ſenſus pcedat: ſed ſic intelligat. Priamus ⁊ tota troia vir meruit hoc odiū grecarum mulierū: hoc eſt vt earum mariti pter ipſum Priamū ⁊ troiā abeſſent: ⁊ cōſequenter haberetur odio priamus: habet emphaſim hoc nomen ꝓpriū: quaſi dicat licet magnus rex ⁊ tota Troia. i. omnes troiani: cōtinens p contēto. Vir fuit tanti: vt per eius obſidionē tot viri greci abeſſent: ⁊ ſic earum vxores eam haberent inuiſam. O vtinā. O ad omnes affectus conuenit: vel miſerationis vel indignationis. iungiturꝙ nominatiuo vocatiuo ⁊ accuſatiuo. Cice. O magna vis veritatis: ⁊ o me miſerū: interdū per eclipſim pretermittitur: ſed ſubauditur. Plinius iunior. O hoīem te patiētē ac potius durū. interdū eſt aduerbiū vocādi ⁊ iūgitur vocatiuo: vt O regina nouā ⁊c. interdū mirādi: vt Iuuena. O qualis facies. interdū indignādi: vt Cice. O tempora: o mores. interdū optādi: vt Verg. adſis o tm̄. ⁊. in bucco. O tantū libeat mecū tibi ſordida rura. Atꝙ humiles habitare caſas. ⁊ hac ſignificatione optādi interdū ponitur per ſe: vt in exēplis ſupradictis. interdū iungitur cū vtinā ad maiorē affectū exprimēdū: vt hic apud Oui. interdū cū ſi affectū habet optādi: vt apud Perſiū. O ſi ebulliat patrui preclarū funus. interdum (vt inquit Donatus) interiectio eſt optātis aduentū: aut animi repente percuſſi: vt Terē. O ſalue pāphile. ¶ Adulter. i. paris quē per irā ꝓprio noīe appellare nō potuit: ſed per cōtumeliā adulterū dixit. eſt eīm adulter qui aliene cōmiſcetur vxori. ¶ Eſſet obrutus: eſſet oppreſſus ⁊ ſubmerſus. Aquis inſanis. i. magnis vel turbidis ⁊ tempeſtuoſis: vtrūꝙ eīm ſignificat: vt infra. Quid ſi neſcires inſana quid equora poſcunt. ⁊ in bucco. Inſani feriāt ſine littore fluctus. Cū. i. qū ſubauditur tūc. Petebat. i. ibat. ¶ Lacedemona. i. ſpartā: nā vtroꝙ noīe dicitur. Eſt aūt vrbs laconie. Lacedemon aūt dicta eſt a lacedemone filio Iouis ⁊ Thaygetes ex qua vrbe: vt dictū eſt paris helenam adulterauit. Sed lacedemona tam p regione: ꝙ p vrbe ponitur: vt Strabo ſcripſit ex auctoritate Home. ¶ Claſſe. i. multitudine nauiū inſtructarꝫ. nā hoc ſignificat Claſſes licet ponatur interdū p vna naue. Hora. Me vel extremos numidarū in agros claſſe releget. optat aūt ꝙ Paris fuiſſet ſubmerſus cū iret ad rapiendū Helenā: q2 ſi helena nō fuiſſet abducta nunꝙ greci ad obſidionē troie iuiſſent: ⁊ ipſa penelope nō paſſa fuiſſet incōmoda que infra ſe pati cōmemorat: in quo poeta optime exprimit affectum doloris mulieris: cuius eſt longe repetere ſuarum infelicitatū initia ⁊ cauſas. ſic Ariadne apud Catul. Iuppiter omnipotens: vtinā nec tempore primo. Gnoſia cecropide tetigiſſet littora puppes. ⁊ Dido apud Vergi. iiij. eneid. Felix ſi nimiū felix ſi littora tm̄. Nunꝙ dardanie tetigiſſent noſtra carine. Item ariadne in epiſtola ad Theſium. Viueret Androgeos vtinā ⁊c. ⁊ Medee ancilla apud enei. Vtinam ne in nemore pelio ſecuribus ceſe cediſſent abiegne ad terram trabes: neue in donanis inchoāde exordiū cepiſſet que nūc noīatur argo ⁊c. Hāc expoſitionē ponit Cice. in rhetori. ⁊ oſtēdit eā vitioſam eſſe oratoribus: qm̄ nimis longe repetat initiū. poetis aūt interdū cōceditur. ¶ Non ego incipit ea cōmemorare: quibus dixit ſe fuiſſeariturā ſi paris fuiſſet ſubmerſus. Ego ſcꝫ penelope: non iacuiſſem. i. cubuiſſem. ¶ Frigida vel reuera frigida nō calefacta a marito: vel certe: qđ magis placet: frigida. i. ſola nā frigere ſignificat ſolū eſſe: ceſſare. Terē. Nimirū hic hoīes frigēt. ſicut cōtra feruere frequētari. Ver. Feruet opus. ⁊ alibi. cū littora feruere late pſpiceres. dicimus aūt ſolū hoīem qui nō habet ſociū: ⁊ locū deſertū ⁊ nō frequētatū. Terē. Vehit aliquide ex ſolo loco. ¶ Deſerto. ſ. te qui debueras in eo mecū iacere. Nec quererer. i. nō dolerē ⁊ lamētarer dies ire tardos. i. eſſe lōgos ⁊ tarde finiri: vt mihi videtur: nā amātibus ⁊ oībus qui ſunt in aliqua ſollicitudine fortune tempora videtur tarde trāſire ⁊ eſſe minimū lōga. Vergi. in bucco. Si mihi nō hec lux toto iam lōgior anno: et Hora. in. j. epiſtolarꝫ. Vt nox lōga quibus mētitur amica: dieſꝙ longa videtur opus debentibus.

Troia iacet ⁊c. Docet facile poſſe redire cū greci cōpotes voti effecti ſint diruta troia: q2 tm̄ nō redit pgreditur in deteſtationē bellorꝫ: que vt Hora. dicit matribus ſemper deteſtata ſunt: ſed ne ſuos per hoc ledat callida mulier: cōuertit odiū in ipſam troiā ipſoſꝙ troianos: quorꝫ libido ⁊ adulteriū cauſa tanti belli fuit. ¶ Vir priamus tanti: duplex eius ſenſus eſt alter ab antonio poſitus: videlicet vt priamus dū ſtaret in regno ⁊ tota troia vir fuerit tāti. vir reputata aut eſtimata ſit tanti valoris: vt greci vellēt illud diutius immorari: quocirca quū priamus extinctus ſit ⁊ troia euerſa: videṫ aliud mercedis: hoc eſt puella deuexiſſe vlyſſi qui tm̄ immoraṫ. Alter ſenſus eſt. Priamus ⁊ tota troia vir fuit tanti: vt tot puelle danae vidue degerēt. (ASLEN) ¶ O vtinā: aliqn̄ optantes ponimus o tm̄: aliqn̄ vtinam tm̄: aliqn̄ vtrūꝙ: tūc videlicet cū vehemēs eſt affectio: vt hic. ſimiliter aliqn̄ o tm̄: vt in bucco. O mihi tam lōge maneat pars vltima vite. Aliqn̄ ſi tm̄: vt. vj. enei. O ſi nunc ſe nobis ille aureus arbore ramus oſtēdat ⁊c. Aliqn̄ vtrūꝙ: vt apud Perſiū ſaty. ij. O ſi ebulliet patrui preclarū funus ⁊c. necꝙ vitioſum eſt: q2 vocalis ſequiṫ. Nā videṫ quaſi vna pars orationis ⁊ monoſyllaba: licꝫ abſumāt vocalē ⁊. m nō tm̄ abſumunṫ. vnde Hora. car. j. O preſidiū ⁊ dulce decus meū. Hiſtoria aūt diuerſimode recitari ſolet: ſed vulgatior eſt alexandrū qui ⁊ paris dr̄. ſiue ob heſionā amitā ſororē videlicet priami q̄ in captiōe priore troie ab hercule facta thelamoni in ſortē data eſt. Vnde ⁊ teucer natus repetēda: ſiue ad helenā auenere pmiſſam obtinēdā in peneloponeſon nauigaſſe: ⁊ q2 illi precipua occurrit helenā rapuiſſe: ⁊ ob cuius raptū troianū bellū ſubſecutū dr̄ cū euerſione

(O vtinā.) (O ſi.)

troie: quā euertendā ⁊ incendendā prenotauerat paris: cū adhuc in vtero materno eſſet: q2 hecuba mater eius viſa eſt ſibi geſtare canē portantē modicū facē ardentē vnde tota troia incēderetur: quā rē priamus cū ex cariū rerū interpretibus intellexiſſet ſignificare incendiū troie iuſſit plē extingui in primordijs: ſed mater miſerans exponēdā dedit. Vnde paris inter paſtores ab infantia verſatus eſt: vbi oenonā nymphā cognouit vt ſuo loco dicemus. Inſanis aq̄s aut magnis aut eſtuātibus ⁊ furētibꝰ: ſicut i buc. Inſani feriat ſyri littora fluctꝰ. lecto deſerto a marito. ſ. Nec quererer. i. nō cōquererer ſine diphthōgo. ¶ Tardos dies: q2 deſidrātiū optāti tardi videntur.

Nec mihi querenti ſpatioſam fallere noctem

Laſſaret viduas pendula tela manus

Quando ego non timui grauiora pericula veris:

Res eſt ſolliciti plena timoris amor.

In te fingebam violentos troas ituros

Nomine in hectoreo pallida ſemper eram.

als amphimachum.

Siue quis Antilochum narrabat ab hectore victum

Antilochus noſtri cauſa timoris erat

Siue Menetiadem falſis cecidiſſe ſub armis.

Flebam ſucceſſu poſſe carere dolos

Sanguine tlepolemus lyciam tepefecerat haſtam

Tlepolemi leto cura nouata mea eſt.

Nec mihi querēti: pathos a facto: vt pcos fallere quantū tele die texuerat tantūdē ad lucernā nocte detexebat. pollicita eīm erat ſe tūc virum acceptura cū telā finiuiſſet que integereṫ. Laertes ſenex: cū factū cōrigiſſet: fallaciam deprehēdit anthinous vnus ex pcis ancilla referente: vt Homerus auctor eſt. ¶ Fallere noctē: hoc eſt nocte pcos fallere. Pēdula in telario: ad opus cōficiēdū patens. Qn̄ ego nō timui a corporis labore ad animi ſollicitudinē tranſit inſtās interrogando. ¶ Ego: que bellicos euētus cōſidero. Pericula: grauiora: veris maiora ꝙ poſſunt accidere. ¶ Res eſt ſolliciti: ſnia auget miſeriā. Sūt (inquit) in amore perpetue ſollicitudines. Vnde apud Plau. Amator adoleſcēs. Quā miſer (inquit) eſt, qui amat. ¶ In te fingebā: aio cōmētabar: exponit ſollicitudines cōmemoratione periculorꝫ. ¶ Nomine in hectoreo: quoties hector aliq̄d geſſiſſe dicebaṫ. Antilochū Neſtoris filiū: quē Quintus poeta non ab hectore: ſed a mēnone aurore filio interēptū ſcribit. Fuit ⁊ alius antilochus Herculis filius quem Paris trucidauit. Meneciadē: patroclū menetij filiū qui cū Opūte acanam puerū peremiſſet ad peliū fugit. Is achilli filio ſociū dedit in bello troiano. Cūꝙ achillis indutus armis pugnaret Apollo in formā Aſij dyamātis filij incitat hectorē ad pugnā: cui cōgredientem patroclum armis perfractis fibulis ⁊ trucidandum obiecit: vt ſcribit Homerus. Interea euforbius pāthi filius patrocli humeros telo cōfixit: cūꝙ patroclus vt fatū vitaret ad ſuos ſe reciperet: hector vtrūꝙ latus telo trāſegit. ſubripuiſſentꝙ troiani cadauer niſi ad tutelā menelaus affuiſſet: falſis nō ſuis: ſed achillis. ¶ Succeſſu: optato euētu doliuꝙ optatis vt nō ſucceſſit. ¶ Sāguine tlepolemus pileus theſprotiorꝫ rex filiā habuit aſtiochē ex qua hercules filiū tlepolemū genuit: is cū in domo paterna liciniū patris germanū trucidaſſet veritus vltionē fugit: ⁊ rhodi in partē regni receptus eſt. vnde nauibus nouē in obſidionē troianā venit. Hūc Sarpedon lyciorꝫ rex interemit. Lyciā: lycij Sarpedonis. ¶ Eſt nouata: creuit ⁊ aucta eſt: maxime fui ſollicita cū lycij Sarpedonis haſta Tlepolemū cecidiſſe percepi.

(ANTO.) (Antilochus.) (Patroclus.) (Tlepolemus.)

Amphimachū repoſuimus: quū oēs enarrationes non ab hectore ſed a mēnone interfectū tradāt. Cōſtat pro ex terriadecima homeri rapſodia occiſum ab hectore amphimacū Creati filiū: qui de grecis ducibus vnus etiā in catalogo numeratur author politianus.

(ABER.) Querēti: corōnāti. Fallere: decipe ⁊ pterite aliq̄d faciēdo ⁊ texēdo: ne moleſtiā tpis ſentiā: qđ tm̄ non poſſum aſſequi: q2 labor texēdi cū de tuo diſceſſu ſum anxia laxat ⁊ fatigat manꝰ meas qđ nō fieret ſi tu adeſſes: oīs eīm videṫ labor mihi iucūdus te pñte. dr̄ aūt falli vel decipi tps cū aliq̄d fit: quo ipſiꝰ tpis moleſtia nō ſentiaṫ. Oui. in triſti. Nō q̄ ſolet: nō q̄ labētia tarde. Tpa ſonādo fallat: amicus adeſt. ¶ Pēdula: q̄ pēdet e ligno qđ iugum dr̄. Oui. vj. meta. Tela iugo iuncta. Qn̄. q. d. Sēper. eſt eīm pnūciādū interrogatiue. Pericula ē. ſ. de te. ¶ Grauiora veris. ſ. piculis. i. maiora ꝙ ea q̄ vere pñt tibi euenire. Res eſt ſol. ſnia exhortatio rhetorica: ⁊ ē qſi deſcriptio amoris. Solliciti an. rñ. irreq̄eti. In te fin. enūerat Penelopes picula multa ⁊ anxios timores qbꝰ dicit ſe pter maritū ſuū quē amat affectā fuiſſe. Fingebā aio eſtimabā: ⁊ vt ita dicā imaginabar. troas: troianos actūs ē grecꝰ a nrō tros actūs ſingularis ē troa a quo plis formaṫ p additionē s: vt troas. dicti aūt ſunt troes a troe erictonij filio. ¶ Violētos: fortes vel potiꝰ feroces ⁊ crudeles. In te: ꝫ te. i. interpugnandū. Erā pallida i noīe hecto. i. ſemp timebā cū audiebā nomē hectoris: q̄ oīm troianorꝫ fortiſſimꝰ dicebaṫ. pallidꝰ aūt poniṫ p timido: qm̄ ex timore ſequiṫ pallor. ¶ Siue q̄s. enūerat multos quos audiuit ab hectore interfectos: ob quā cām dicit ſe valde timuiſſe ne vlyſſes ſuis aſtutijs poſſet ab eo euadere. ¶ Antilochꝰ erat cā nri ti. i. erat cā q̄re timerē: ſi q̄s narrabat ipꝫ ſupatū ab hectore. ¶ In quo aduertēdū ē ꝙ antilochꝰ nō fuit tm̄ ab hectore interfectꝰ: licꝫ fortaſſe in plio interdū ab eo ſupatꝰ. Nā fuit neſtoris filꝰ: q̄ hectore iā mortuo a mēnone aurore filio interfectꝰ ē: cuiꝰ mortē neſtor ad modū ſenex impatiētiſſime tuliſſe dr̄: adeo vt q̄reret ſe nimis diu vixiſſe: q2 filio fuiſſet ſupſtes. Propertiꝰ de neſtore ſic inq̄t. Nō ille antilochi vidiſſet corpꝰ humari. Diceret aut o mors cur mihi ſera venis. Iuue. Oro, parūper attēdas q̄ntū de legibꝰ ipſe q̄raṫ fatorꝫ: ⁊ lōgo de flāmine cū videt acris antilochi barbā ardētē: nā q̄rit ab oī. Quiſq̄s adeſt ſocio cur hec i tpa duret. Qđ faciꝰ dignū tā lōgo admiſerit euo. ¶ Siue menetiadē: ſub audi ſiue aliq̄s narrabat. Meneriadē. i. patroclū cecidiſſe: mortuū eſſe. ſub falſis armis. i. in armis nō ſuis: ſed achil. Hyſtoria aūt hoc hꝫ patroclus filꝰ meneti filij actoris ab achille ſincere dilectꝰ: cū achilles ob irā rapte ſibi briſeidis nollet pugnare: eiꝰ armis indutꝰ putās ſe territurū troianos q̄ crederēt ipꝫ eſſe achillē: cū hectore cōgredi auſus ē: a quo ⁊ ſupatꝰ ⁊ interfectꝰ ē: cuiꝰ cedē tanꝙ amiciſſimi achilles ita moleſte tulit: vt non poſſet quieſcere: tādē vt eū vlciſcereṫ: reuerſus ad pugnā hectorē interfecit: quē currui alligatū circa muros troianos raptauit: ⁊ hec ſatis ſunt ad hūc locū intelligēdū: patroclus interdū a poetis dr̄ actorides ab auo. Oui. faſt. lib. j. Actoridem peleus ipꝫ quoꝙ pelea foci. Cede p hemonias ſoluit acaſtus aq̄s. ⁊ lib. xij. meta. Reppulit actorides ſub imagine tutꝰ achillis. Troas ab arſuris cū defenſore carinis. ¶ Flebā: ſlēdo timebā. Dolos: aſtutias tuas.

Poſſe carere ſucceſſus.i.ne careret felici euentu.i.ne vinceretur viribus hoſtiū. Sanguine tlepolemus. ſic legendus eſt textus: ⁊ nō tripolemi. nā tlepolemus de quo hic loquit̄ fili⁹ fuit herculis ex aſtioche q̄ rhodi regnauit: ⁊ rhodiorum claſſem in auxiliū grecoꝝ duxit aduerſus troianos. vt Oui. xiij. meta. O rhodie ductor pulcerrime claſſis. Is a ſarpedone iouis laodonie filio q̄ ex lycia venerat intereptus eſt. ⁊ ideo dixit. Tepefecerat.i. calefecerat. ſanguine.ſ. ſuo cū eſſet vulnerat⁹ haſtā lyciā.i. ſarpedonis lycij. Cura: timor ſollicitudo nouata reintegrata.

ASCEN

☞ Nec mihi q̄reti fallere.i. occaſionē qua fallerē.i. minus pagā ſpacioſam noctē q̄ me ſua duratione opprimeret: niſi labore fallerē cā: nā ocioſis ſub noctē cura recurrat. ¶ Tela pendula.i. ſuſpēſa. ⁊ declinat̄ hec tela telis. Qn̄ ego nō timui. interrogatio figurata q̄ tūc locū h₃ qn̄ affirmatiōis loc⁹ deeſt: ⁊ ita negatiuā petit rn̄ſionē: nō tn̄ deē: vt in hnc. Hec eadē vt ſciret q̄d nō faciebat amyntas. q.d. Nihil nō faciebat: ſed oīa faciebat. ⁊ hoc qn̄ ego nō timui. q.d. nūq̄ nō timui: qđ eſt ſemꝑ timui: ſ₃ plus efficit q̄ ſi diceret ſemꝑ timui. Res ſol. deuerbiū eſt. Uiolētos troas corripit̄: q: actūs grec⁹. Noīe in hectoreo: q: tāti noīs fuit hector apud grecos: vt oēs a facie ei⁹ fugerēt ꝑter achillē qđ etiā Home. in laudē ⁊ gl'iaꝫ achillis aſſerit. Siue q̄s antilochū: narrat facinora hectoris ob q̄ in ei⁹ noīe palluerit falſis armis.i. q̄bus ſe achillem ſimulabat. Cū eīn ob raptā briſeidē achilles iratus in agamemnonē in troianos armari nollet: ⁊ oēs greci a facie hectoris fugerūt. Patroclus ſocius achillis indutus armis ei⁹ in occurſum venit ei: ⁊ tandem occiſus eſt ⁊ ei⁹ arma indutus hector ciuitatē ingredit̄. Unde enei. ij. Hei mihi qualis erat: quātū mutatus ab illo hectore qui rediit exuuias indutus achillis. Lyciā haſtā quā ſarpedon lycius inferebat: qui vir ingens fuit. Unde enei. j. Seuus vbi eacide telo iacet hector. vbi ingens Sarpedon ⁊c.

ANTO. Iugulatus.

☞ Deniq̄ quiſquis erat. Colligit ſe maxime ſollicitari ad om̄e alioꝝ periculū. Iugulatus: vulneratus ⁊ extinctus. iugulū coli iūcturā dicimus. vnde iugulum ſoluere. Caſtris achil. inter grecos milites. ¶ Pectus: cor qđ intra pectus cōtinet̄. Amantis penelopes. Erat frigi. gla. timore frigeſcebat. frigeſcimus timore: ⁊ cor exilit. vnde plautinus ſenex in aulula. cū maxime timeret artē ludicrā (inquit) cor ſibi exercere. ¶ Sed be. cō. loc⁹ ab auctoritate deoꝝ ait illis cure fuiſſe qđ optabat. Deus: aut ad hymeneum: aut cupidinem referas: ſed de hymeneo placet. Amori ca. cōiugali. Uerſa eſt i ci. plus eſt q̄ ſi exuſta eſt dixiſſet. Soſpite viro vlyſ. Id eīn potuit ex telemacho ſcire q̄ eadē ex neſtore ⁊ menelao audierat. Argolici redi. du. exemplo firmat ſuſpitiones aliī redierc: tu ſolus ceſſas. Duces vt neſtor ⁊ agamēnon ⁊ menelaus. Altaria fumāt. Sacris aut ſuſcepta vota ꝑfectis. Barbara preda: ſpolia phrigū ⁊ aſianoꝝ qui barbari ſunt. Ad deos patrios: in tēplis deoꝝ ⁊ laribus pendunt̄: vt veteres facere cōſueuerūt: q̄ poſtibus tēploꝝ arma ſuſpēdebāt. ¶ Grata fe. filiaꝝ fortunā cōmēdat: quarū mariti redierāt vt iuſtior ſit ei⁹ querela ⁊ meli⁹ cōmoueat ad miſericordiā ⁊ cōmiſerationē inquit eīn. Alie dijs vota ꝑſoluunt ꝓ maritis ſaluis mihi perpetua querela relicta eſt. Nymphe heroides: puelle grece. Illi qui rediūt greci. Canunt: narrāt. Troica facta: que ad troiā geſta ſunt. aliī fata legūt.i. mortes troianoꝝ. Senes. iuſti ſeueri ⁊ ſegeſta graues: onimaton eſt. monſtrat: ſignat. pergama: troiane vrbis ſitum.

Deniq̄ quiſquis erat caſtris iugulatus achiuis

Frigidius glacie pectus amantis erat:

Sed bene conſuluit caſto deus equus amori:

Uerſa eſt in cineres ſoſpite troia viro.

Argolici rediere duces: altaria fumant

Ponitur ad patrios barbara preda deos.

Grata ferunt nymphe pro ſaluis dona maritis

al's facta.

Illi victa ſuis troica fata canunt.

Mirantur iuſtiq̄ ſenes: trepideq̄ puelle

Narrantis coniux pendet ab ore viri.

Iamq̄ aliquis poſita monſtrat fera prelia menſa

Pingit ⁊ exiguo pergama tota mero.

VBER.

☞ Deniq̄: tandē ⁊ finaliter. quiſquis.i. quicunq̄ ſiue fortis ſiue ignauus. Iugulatus: interfectus. nā iugulū eſt pars colli ſupra pect⁹ vbi locus eſt ad hoīem interficiēdū aptus. inde iugulare dr̄. Caſtris achiuis.i. in exercitu grec. Amātis.ſ. mei penelopes. Erat fri. gla. nā ꝓpter hoīes frigidi fiūt. Uerg. j. enei. Extēplo enee ſoluūtur frigore mēbra. qđ aūt dixit frigidi⁹ gla. hyꝑbole eſt figura.i. ſuꝑlatio. nā hec oratio eſt ſupra verū. Sed de⁹ equus.i. iuſtus: q̄ pios ⁊ iuſtos nunq̄ derelinquit. Bene cōſuluit.i. bene ꝓuidit. Amori.ſ. meo. Caſto: pudico: q: ſemper tibi ſeruaui fidē. Uerſa eſt. Ecce quō bene cōſuluit: q: in tātis ꝑiculis vir me⁹ vlyſſes incolumis remāſit: ⁊ troia euerſa eſt. Uerſa eſt in cineres.i. incēſa. nā qđ incēdio cōſumit̄ i cineres v̄tit̄. Uiro: marito.ſ. meo. Soſpite: incolumi. Argolici: nūc ꝓgit penelope cōmemorare ⁊ ꝓbare ab equitate q̄ vlyſſes debeat domū reuerti: q: oēs aliī duces reuerſi cōſolant̄ vxores ſuas: cū ipe ſolus (vt diximus) maritali deſit officio. ¶ Duces: a ducēdo dicti q̄ ꝑtē exercitus regūt. Argolici: greci. Rediere.ſ. domū ſuā vel in patriā. Altaria fumāt.i. incenſa ſunt ad facienda ſacra dijs. Oui. lib. ij. fa. Idibus auguſti fumāt altaria fauni. ſolebāt eīn antiqui in aris tura ⁊ ceſas victimas cōburere: vnde illa ſacra holocauſta quaſi cōbuſta dicebant̄. Preda: q̄dq̄d aliūde rapit̄ preda dr̄. ¶ Barbara.i. troiana. nam priuſq̄ romani rerū potirent̄: greci oēs ꝑter ſe barbaros appellabāt: poſtea v̄o latinis: grecis exceptis barbari oēs dicti ſunt. Ponit̄.ſ. a victorib⁹: q: ſolebāt hoſtilia ſpolia tēplis deoꝝ affigi a victorib⁹. Uerg. li. iij. enei. Ere cauo clypeū magni geſtamē abātis. Poſtib⁹ aduerſis figo: ⁊ rē carmine ſigno. Deos patrios: q̄ colunt̄ in patria: q: q̄libet natio habuit ſuos deos. Nymphe: interdū grece dicunt̄ ſpōſe: hic ꝓ mulierib⁹ puellis ponit̄. Dona grata ipis puellis q̄libēter ea offerūt ꝓ marit[is] ſaluis: icolumib⁹. Terē. Saluū reuenire gaudeo. Illi.ſ. mariti. Canūt cū letitia narrāt. Suis: meli⁹ iūgit̄ cū victa vt ſit dīnoꝝ: ē ſenſus. Uicta ſuis.i. grec[is]. Troi. fata. Notādū ē legēdū eē fata: nō aūt fctā. qđ eīn ſigt̄ fctā troica ē victa: ſ₃ fata victa ſunt q̄b⁹ defenſio troianoꝝ ꝯſiſtebat: q̄ cū diu grecos fatigaſſent ⁊ ab ea expugnāda vrbe repellerēt tādē iſidijs ſinois victa ſunt equo ligneo armat[is] viris pleno i vrbe introducto: fata aūt nō fctā legēdū eē: vel illo Uerg. loco maxie ꝑcipit̄. ij. ene. Fracti bello fatiſq̄ repulſi ductores danaū. fata aūt hoc troianoꝝ dr̄ fuiſſe. Uita troili. Cōſeruatio palladij.i. ſimulacri palladis qđ troiani habebāt i vrbe ⁊ vt ſepulcrū laomedōtis qđ erat in porta ſcea ſeruaret̄ integrū. ⁊ vt equi Rheſi: de q̄b⁹ inferi⁹ dr̄: poſſent a troianis recipi: hoc oīa fata vicerūt greci. Nam achilles troilū ſecū cōgreſſum interficit. Palladiū v̄o ab

Ulyſſe ⁊ diomede clā noctu vrbē ingreſſus: ceſis arcis cuſtodibus exportatuꝫ eſt. Et qui rheſi vt infra videt̄: ab vlyſſe ⁊ diomede abducti ſunt: vt Uerg. inquit. Priuſq̄ pabula guſtaſſent troie tantūq̄ bibiſſent porta v̄o roſea diruta eſt ab ipſis troianis vt equ⁹ introduceret̄: ⁊ ita fata troiana victa ſunt: ⁊ de his nunc eſt intelligendū: Iuſti ſenex epithetō conueniēs illi etati. Oui. lib. vij. meta. Dicite iuſte ſenes: ⁊ femina cōiuge iuſto. Digna q̄d opretis. ⁊ lib. iij. faſto. Flent pariter molles animis viroq̄ ſenexq̄. E quib⁹ hec iuſti verba tuere ſenis: Trepide naturaliter timide. Pēdet attēte audit: cum eīn aliquē attēte audimus: ita eīn cū aſpicimus: vt ex eius ore pēdere videamur. Uerg. de didone. pendetq̄ iterū narrātis ab ore. Atq̄ aliquis oſtēdit penelope q̄ varia rerū narratione greci domū reuerſi detineāt vxores ſuas. Mōſtrat: oſtēdit quaſi ad oculū. Fe. a pre.i. pugnas geſtas inter grecos ⁊ troianos. Pingit: deſcribit. Exiguo mero: ſic eīn in mēſa ſolent multa depingi q̄ ad oculū demōſtrare volum⁹: vt infra Helena ad paridē. Orbe quoq̄ in mēſe legi ſub noīe nr̄o: qđ diducta mero lr̄a fecit amorꝰ iij. amoꝝ. Uerba leges digitis verba notata mero. Idē in. ij. amoꝝ. Nō oculi tacuere tui ⁊ ſcriptaq̄ vino mēſa.

ASCEN

☞ Sed bene ⁊c. Sed iſta inquit non ſunt iam timēda: cū paria ſit victoria ob quā nimphe.i. ſponſe maritos recipiente dijs vota perſoluūt facit aūtē digreſſionē qua recitat ea que a maritis receptis narrantur de ſitu et excidio troie. Illic eacides. ſic Uerg. enī. ij. Hic dolopū manus: hic ſeuus tēdebat achilles. Tendebat ſ₃ tentoria ſua ⁊ caſtrametatus eſt. Pingit ⁊ exiguo pergama tota mero. Laus pictoris ⁊ declamatio ex cōtrarijs per antitheſim vero: nā tota pergama magna nimirū fuerunt. vn̄ contrariū eſt exiguo mero. Pingit aūtē fundendo modicum vini ſuper tabulā ſeu menſam quo deducto per digitū oſtēdit formam ⁊ ſitum troie.

fluuius terra

Hac ibat ſimois: hic eſt ſigeia tellus.

Hic ſteterat priami regia celſa ſenis.

achilles nepos eaci

Illic eacides: illic tendebat vlyſſes

al's lacer amiſſos

Hic alacer miſſos terruit hector equos.

Omnia namq̄ tuo ſenior te querere miſſo

Rettulerat nato neſtor: at ille mihi

Rettulit: ⁊ ferro rheſum dolonaq̄ ceſos

Utq̄ ſit hic ſomno proditus: ille dolo

Auſus es o nimium: nimiumq̄ oblite tuorum

Thracia nocturno tangere caſtra dolo.

ANTO.

☞ Hac ibat. anaphora vtitur. nā l₃ paululū declinet. eandē tn̄ dictionem repetit. ¶ Simois fluuius troianus: cū ſchamādro iungit̄: ⁊ loca paluſtria efficit. ¶ Tellus ſigea: cāpus ad ſigeuꝫ troie

Simois.

promontoriū vrbs diruta cernit̄: illic ⁊ daniale et achiuorum eſt portus: vt Strabo dicit illic etiam tumulus achil. patrocli. ⁊ antilochi cōſtitutus eſt quibus iliēſes quotānis ſacrificāt. ¶ Regia celſa ſuꝑba priami domus que erat in arce paululuꝫ diſtabant. paridis edes: vt Home. tradit. Eacides achil. Eaci nepos ⁊ pelei filius: vt dicemus alibi. Hic ala. mi. terruit Hector equos: aliī tractuꝫ ad hectorem hoc referunt vt diſtractus Hector achillis equos terruerit. Et lores amiſſos legunt quoniam in ꝯſolatione ad liuiam druſillā dicat. Hoc erat Andromache cum vir religatus ad axem: terruit amiſſos ſanguinolētos equos. At mihi probabili⁹ eſt: vt ab Home. ſnīa nō diſcedam⁹: cū quo cōgruere videbimur ſi legamus. ¶ Hic alacer hector ꝑtrocli morte gloriabūdus ⁊ gaudēs. ¶ Terruit: cōſternauit. ¶ Equos achil. Xanthū ⁊ baliū quos genuit equarū velociſſima podagres ex zephiro: cū ad oceanū ꝓno prato paſceret. Miſſos ab automedonte diorei filio achillis. auriga multis ſtimulis concitatos. nam vt Home. xvij. Ilia ſcribit: achillis equos cum primū ab hectore proſtratū patroclum ſenſerūt diſcurrer ex fremere cepiſſe: ⁊ licet ab automedōte verbere ⁊ adulationib⁹ interdū ſtimularētur illos neq̄ ad naues neq̄ heleſpontū verſus referre pedē: neq̄ rurſum in prelium ire voluiſſe: ſed tanq̄ columnam in alicuius monumēto nixā immotos perſtitiſſe: ⁊ ad motis alternatim capitibus multis lacrimis comploraſſe. ¶ Oīa namq̄ tuo vnde res troianas intellexerīt: oſtēdit in quo ⁊ ambiguitatē: ſoluit ⁊ domeſticam ſollicitudinē aperit. ¶ Neſtor. Pylioꝝ rex ⁊ nelei filius. ¶ Senior qui tertiā etatē agebat. ¶ Nato tuo. telemacho de te ſollicito. ¶ Miſſo te: que nō eīn penelope telemachū ad ſciſcitandū de vlyſſe miſit: ſed ille ſolē nutrice conſcia cōſilio Miner. que ſe in formā mentoris anthiali regis taphioꝝ filij verterat. Pylō ad neſtora ⁊ ſpartē ad Menelaū clam matre cōceſſit: a quibus cū res ad troiā geſtas accepiſſet: ad matrē rettulit: q̄uis primuꝫ in predio Ulyſſem patrem ſub mēdici habitu cōperiſſet: vt Home. ſcribit. ¶ Ille telemachus filius tuus. ¶ Rheſum. Rheſus Eronci filius thracū rex poſtremus caſtra locarat: cuius qui erant cādore niuali: pernicitate vētis cōparandi currus auro argentoq̄ ornatiſſimi. Dolona. Hector promiſſis achillis equis Dolonē Eumedis filium miſit in caſtris grecoꝝ ſcrutatū illum Diome. ⁊ Uly. qui de troianis exploraturi mittebant̄: intercipiunt promiſſa impunitate troianoꝝ cōcilia intelligunt. Deinde interēto Dolone thracū caſtra inuadūt. Diome. dormientem rheſum perimit. ⁊ ſocios. xij. equos caſtra abigunt: et preſepe inter alios Diome. equos alligantur. ¶ Hic rheſus. ¶ Ille dolo promiſſa erat eīn dolom impunitas ſi troianoꝝ conſilia aperiret, ſed diomedes illum interemit. ¶ Thracia. rheſi thracū. ¶ Dolo no. per noctis inſidias.

Neſtor.

Rheſus. Dolona.

VBER.

☞ Hac ibat. dycticos.i. demonſtratiue ponitur. ſimois: fluuius ex yda monte defluens: iuxta illud labens: non longe a ſigeio xantho cōmiſtus: facta palude in mare ingredit̄: grāū facit ſimoentis. ¶ Tellus ſigeia.i. promontorium ſigeium nobilitatum ſepulcro achillis: ſicut rhetium ſepulchro aiacis telamonij. Steterat: fuerat erecta erat regia.i. aula ⁊ ſubſtantiuum eſt illic.i. alio loco: ita eīn iſta narrantur: quaſi loca ſint ante oculos. Eacides: achilles nepos eaci patronymicū ab auo: nam eacus iouis et egine filius genuit pelē patrē achillis. Tendebat tentoria militaria habebat. dicit̄ aūtē a tendendo: q: extētis velis fiebat. demonſtrant̄ aūtē achil. tētoria non ſine cauſa. q.d. vbi priamus ſupplex fuit ei ⁊ corpus hectoris ad ſepulturam redemit. Hic al. mi. legit̄: hic alacer miſſos terruit Hector equos. nā hec ſnīa nulla ratione aut hiſtorie teſtimonio pōt comprobari: nec eſt veroſimile q̄ greci vxoribus ſuis in bellum geſta narrantes laudaſſent Hectora hoſtē: aut appellaſſent ipſum alacrem ⁊ de equis territis ab hectore dum viueret nulla vſq̄ ſit mētio nam quod quidā dicunt de equis Rheſi quomō conuenit: cū rheſus in auxilium troianoꝝ veniſſet preterea in codice meo vetuſtiſſimo hic lacer ſcriptum repperi ⁊ multis oſtendi: ⁊ adhuc oſtendere poſſunt. legendū eſt igitur hic lacer admiſſos terruit hector

equos.cōſtat eñ hectora circa muros troianos eq̄s raptatū fuiſſe.Uer.li.ij.eñ.Ecce ante oculos meſtiſſim’ hector viſus Adeſſe mihi largoſq̄ effundere flet’.Raptat’ bigis:vt quondā Aureꝙ truēto puluere ⁊c.⁊ idē li.j.Ter circū iliacos raptauerat hectora muros.dū igit̃ traherēt hectorē:q̄ aſpectu cruētati cadaueris territi ſunt hoc oſtēdit ipſe Oui.in cōſolatiōe ad liuiā de morte druſi:his verbis.Hoc fuit andromache cū vir relegat’ad axes, Terruit admiſſos ſanguinolētus equos:ergo volēs nūc aliq̄s ex grecis illū locū vxori ſue añ oculos ponere dicebat.Hic in loco quē deſignabat in mēſa.Hector ſacer.i.vulnerib’ cōfoſſus ⁊ dilacerat’.vt Uerg.Uulneraꝙ illa gerēs qui circū plurima muros.Accepit patrios.Terruit equos amiſſos.i.liberos ⁊ celeres.nā amitto cōponitur ex a dictiōe ſepatiua ⁊ mitto inde amiſſus dr̄ quaſi dimiſſus ⁊ liber:⁊ ideo celer.Oui.Et celer amiſſis labit̃ annus equis ⁊ lib.iiij.faſtoꝝ.Hāc quondā Cytherea diē ꝓperanti’ ire iuſſit:⁊ admiſſos ꝑcipitauit equos:ergo nullo mō legat̃ amiſſos.¶Oīa dicit Penelope ſe hec oīa intellexiſſe a Telamacho.Cui neſtor ea narrauerat: cū ad eū miſſus fuiſſet ad querendū Ulyſſem patrē ſuū:Senior.i.ſenex:cōparatiuū ꝓ poſitiuo:agebat eñ vt Ci.ſcribit tertiā hoīm etatē.vt etiā ipſe refert lib.xiij.met.Uixi an bis cen.nunc ter.viuit.Tuo na.Telemacho miſſo querere.i.ad querendā:ille.ſ.Telemach’:mihi ſubaudi rettulit:et.i.etiā ꝑter ſupradicta.¶Rettulit:narrauit.¶Rheſumꝙ dolonaꝙ Ceſos.ſic legendū eſt.vtꝙ cōiunctio enclitica vtriꝙ ſubiungat̃ vt ꝯſtet ratio metri.nā dolō primā corripit ⁊ qui cōiunctio hoc loco nō ſolū copu’at ꝟba:ſed etiā ſenſu:vt oñdat vtrūꝙ cēſum i.interfectū fuiſſe.Fuit añt rheſus rex thracie ab amicitia pami nō alien’:q̄ cum in auxiliū troianoꝝ veniſſet cū thracū copijs iā nocte aduenīēte añ inſulā q̄ anteppoſita ciuitati ꝯueniēti adiungit̃ pauliſper cōmorat’:poſtea circiter ſcđam vigiliā cāpos troianos ingreſſus tētoria explicuit:qđ vbi Diomedes ⁊ Ulyſſes in ea pte vigilias curātes aīaduerterūt:vel poti’vt alij volunt ex dolone intellexerūt:q̄ et ipe ſpeculatū exierat ⁊ eū deprehenderant vt mox dr̄ oīa circūſpiciētes celeriter ad locū vbi rheſus cōmorat’ fuerat acceſſerūt:tū fatigatis ex itinere cuſtodib’:et ob id ſomno preſſis vlyſſes ⁊ diomedes introgreſſi regē in ipſis tētorijs interfecerunt:⁊ currū ei’ cū inſignib’ eq̄s ad naues grecoꝝ duxerūt.Dolō autē vir troian’ Eumenidis fili’:q̄ in caſtra grecoꝝ ſpeculator acceſſit pact’ cū troianis:vt in remuneratione ſpeculatiōis ſibi darent̃ equi achillis poſt victoriā quā ſperabāt ſed deꝑhēſus eſt a diomede ⁊ vlyſſe q̄ ⁊ ipſi ſpeculatū venerāt.Et vigilias:vt dixim’ in ea pte curabāt:qb’ oīa aperuit q̄ troiam pararēt ⁊ ſperarēt:indicauitꝙ ꝑcipue aduentū Rheſi:⁊ fatū qđ de ei’equis erat:troiā nō poſſe capi:ſi aquā Xanthi bibiſſent:aut pabula ſoli troiam guſtaſſent:ꝓmiſerūt eñ vitā ſi oīa indicaret:verū oīb’ perceptis eū interfecerūt.Uñ Oui.Nunc dicit cum ꝓditum dolo:q: nō ſeruauerunt qđ ꝓmiſerāt:cum autē ſpe equoꝝ Achillis ſpeculatū iuiſſe.oſtēdit Ouidi’ lib.ij.triſtiū.Nō foret Eumenides orbus:ſi filius eius Stultus achilleos nō adamaſſet equos.⁊ Uerg.lib.xij.eñ.multis verſib’:ſed quidquid ꝑtinet ad intelligendū hunc locū optime habet̃ lib.xiij.met.ex verbis vlyſſis.Eſt aliquis de tot graioꝝ millibus vnum a Diomede legi:nec me ſors ire iubebat:ſed tū ſparro notiſꝙ poſtiꝙ piſcio.Auſum eadē qua nos phrygea de gēte dolona.Interimus nō ante tū ꝙ cūcta coegi prodere:⁊ edidici quod perfida troia pararet.Oīa cognorā. nec quid ſpecularer habebam.Etiam ꝓmiſſa poterā cum laude reuerti.Haud cōtentus eo peth tentoria rheſi. Inꝙ ſuis ipſum caſtris comiteſꝙ peremi.Atꝙ ita captiuo victor votiſꝙ potius Ingredior curru letos imitante triumphos.⁊ Uergil.lib.j.eñ.Nec procul hinc rheſi niueis tētoria velis.Agnoſcit lacrimās.primo que prodita ſomno Titides multa vaſtabat cede cruentus.Ardenteſꝙ auertit equos in caſtra priuſꝙ pabula guſtaſſent troie.Xantūꝙ bibiſſent. Ecce per hos Ouidij.et Uerg.verſus declarat̃ totus hic locus huius epiſtole:vt ſicut Rheſus proditus ſomno: q: inuaſus eſt cum dormiret cuſtodibus etiam ſuis vt dictū eſt ſomno preſſis.ita eñ ſcribit dytis cretēſis:licet Seruius ſup eum locū primo que ꝑdicta ſomno exponat prima parte noctis:ve libra die:ſomniꝙ pares vbi fecerit horas.Sed potior ſenſus eſt ex hiſtoria.Auſus es.incuſat penelope Ulyſſem nimie audacie:⁊ obliuiōis ſuoꝝ numinū ⁊ numinū:hoc eſt penit’.Tuorū patris filij ⁊ vxoris. Tāgere.ſ.acceſſu tuo hoc eſt intrare.Caſtra thracia.i.tentoria rheſi regis thracie.Dolo nocturno:inſidijs noctis:quod eſt audacius ꝙ luce.

☞Simois nomē fluuiū troiani declinat̃ vt hic ſimois huius ſimoentis vel ſimoentos:huic ſimoenti hūc ſimoenta.Uerg.eñ.j.genuit ſimoentis ad vndā:ſed a nrō ſimoeis Seruius ſimoentis deducit. Promontoriū dicitur pars mōtis que in mare procūbit.¶Omnia nāꝙ tuo.Docet quomodo ⁊ a quo hec norit facinora vlyſſis ex Telemacho videlicet ſuo ex vlyſſis filio quē ad neſtorē miſerat patris inquirēdi gratia. In qua re cōſiliat ſibi ingenioſa mulier beneuolentiā mariti:cuius ſe ſemper tam ſollicitā fuiſſe ſignificat. ¶Ordo eſt.dico ſup. ꝙ hector terruit:nāꝙ neſtor ſenior:qui ſm Home.tertiam vixerit etatē:rettulerat.i.re ſenſuerat ⁊ enarrauerat omnia nato.i.filio tuo telemacho miſſo te querere.i.vt quereret.

ASCEN

ANTO. ¶Tot viros.nō eadē Ulyſ.ſed diomedes pergit qui regē ⁊ ſocios.xij.trucidauit.Ab vno diomede Thidei ⁊ deiphiles adraſti filie filio:Anteꝙ a noſtro amore diſcederes:cū te tue domus memoria ⁊ amor ſubibat.Eras cautus nūc cū ꝓſtrixeris nullavitas pericula:perſiſtit in āplificatiōe:vt q̄nta ſit in amāte vxore ſollicitudo mōſtret.¶Uſꝙ metu micue.ſ.corpe formidine exilibat.¶Sinus ꝓ precordijs vſurpat.Per agmē amicū:ꝑ grecoꝝ caſtra tantus mihi terror ex hoc iniect’eſt:vt etiā cū victor dixeris in caſtra grecoꝝ rediſſe timerē:nō

Tot ſimul mactare viros adiutus ab vno.

At bene cautus eras:⁊ memor ante mei

Uſꝙ metu micuere ſinus:dum victor amicum

Dictus es iſmarijs iſſe per agmen equis.

eñ ab equoꝝ ſeuitiā referas qđ hūana carne veſcerent̃.¶Iſmaris thraicijs:eſt eñ iſmar’ mōs ⁊ vrbs thracie.

UBER. ☞Tot viros.comites regis qui erant in eius tentorijs.¶Ab vno:a ſolo Diomede.¶Cautus prouidus periculorum.Ante olim:q: ſimulabas inſaniā ne ires ad illa pericula:et ne me ſolam relinqueres:quod ipſe dixit xiij.metamorpheſeos.Me mea detinuit cōiux pia mater Achillem ⁊ diximus ſupra in argumento. Uſꝙ motu dicit penelope ꝙ cū hec ſupradicta narrentur ſibi fuiſſe geſta ab Ulyſſe ſemper audiendo nimio timore tremuit donec intellexit vlyſſem his ita geſtis reuertiſſe ad grecos equis rheſi abductis.Uſꝙ aſſidue.¶Sinus pectora mea.¶Micuere moti ſunt tremore. Metu:timore:q: letitia etiam interdum trepidat pectus.¶Dum donec victor.ſ.tu.¶Dictus es ſ.mihi ab eo qui narrabat.Iſſe per agmen amicum.ſ.grecorū.Equis iſmarijs i.equis rheſi abductis.⁊ hoc eſt qđ in verſibus ſupra allegatis dixit.At ita captiuo victor:votiſꝙ:potius ingredior curru letos imitāte triūphos.¶Iſmarus añt mōs eſt thracie.vñ iſmarius ponit̃ ꝓ threcio.Iſmarus

a It prius dicebat̃ a Marone optimo vino abūdans:de quo Tibullus ad Meſſallā. Uicte marone ſedatus lumina baccho:quē locū maleꝙquidā intelligūt exponētes a Marone.i.Uergilio dictū l.iij.enei.quo ſcribit polyphemū fuiſſe ſopitū:ſed errāt:nā licet de polyphemo loquat̃ etiā Tibull’ tū nō facit mentionē de vergilij deſcriptione:ſꝫ de vino qđ ex thracia vlyſſes aduexerat.Sꝫ mihi q̄d ꝓdeſt:poſtea q̄ penelope dixit ea q̄ ab vlyſſe geſta audiuit:⁊ queadmodū ex oīb’ ſupradictis ꝑiculis īcolumis euaſit nūc dicit ea nihil ꝓdeſſe nec etiā qđ troia ſit euerſa:q: ita abeſt vlyſſes ſicut aberat.dicit ḡ.Ilios vrbs troie dr̄ eñ ilios in feminino gñe:⁊ iliō in neutro.Sicut barbitos ⁊ barbiton:inſtrumētū muſicū in quo Joannes tortellius errauit q̄ exemplū ex epiſtola Saphus male adduxit.Nā legendū eſt.Nō facit ad lacrimas barbitos vllas meas.in neutro gñe poſuit.Horat.j. carmi. Nec polymnia leſbum refugit dicere barbiton.licet ⁊ accuſatiuus maſculini eſſe poſſit ſicut in eodem lib .idem Horati.Auge dic latiū Barbite carmen. Leſbio primum modulare ciui.hic enim aperte maſculino genere protulit.¶Ilios nunꝙ maſculino genere:ſed ſemper feminino.Ilion ſemper in neutro profertur.

☞At.i.ſed ille.ſ.filius tu’ ⁊ me’ retulit.i.recenſuit mihi.Retulit(inquit)rheſuꝫ regē illū thracie ⁊ dolona troianū illū filiū eumede ceſos.i.occiſos a te:ferro.i.gladio:⁊ retulit:vt.i.qualiter:hic.ſ.rheſus ſit proditus ſomno q: prima nocte dū clauſas portas intrare nō poſſet occiſus eſt.(vñ Uerg.eni.j. Hinc ꝓcul in rheſiniueis tentoria velis.Agnoſcit lacrimās primo q̄ ꝓdita ſomno in prima parte noctis)⁊ vt ille videlicet dolō ꝓditus eſt dolo ſe ꝓmiſſa erat ei impunitas:ſed nō ſeruata aut dolo quē occiſus pretēdebat:hoc eſt propter dolū quē aſtruere volebat ⁊ rheſus:q: imprudēter in manu hoſtiū ſomno idulgebat:⁊ ita eſt vituperatio hoſtiū ⁊ laus victoris:⁊ tū dicit nocturno dolo:quaſi nō niſi per dolū id potuiſſet perpetraſſe:ſꝫ dolus an virtus q̄s in hoſte requirat:Adiutus ab vno viro.ſ.diomede.¶Eq̄s iſmarijs:ipſius videlicet rheſi cui’ ipſe cū diomede.Ardētes auertit equos in caſtra priuſꝙ pabula guſtaſſent troie xanthumꝙ bibiſſent:vt dicitur enei.primo.

ASCEN

ANTO.

Sed mihi quid prodeſt veſtris diſiecta lacertis

Ilios ⁊ murus:quod fuit ante ſolum.

Si maneo qualis troia durante manebam:

Uirꝙ mihi dempto fine carendus abeſt

Diruta ſunt alijs:vni mihi pergama reſtant:

Incola captiuo que boue victor arat:

Jam ſeges eſt vbi troia fuit:reſecandaꝙ falce

Luxuria phrygio ſanguine pinguis humus.

Semiſepulta virum curuis feriuntur aratris

Oſſa:ruinoſas occulit herba domos.

Uictor abes:nec ſcire mihi que cauſa morandi

Aut in quo lateas ferreus orbe licet.

al’s peregrinā al’s puppim

Quiſquis ad hec vertit peregrina littora puppi

Ille mihi de te multa rogatus abit.

Quamꝙ tibi reddat ſi te modo viderit vſꝙ

Traditur huic digitis charta notata meis.

☞Sed mihi q̄d prodeſt cōmiſeratiōe vtitur petit ⁊ cōſulit quid ſibi ꝓſit troianū excidiū.hac ſciſcitatōe ſuſpendit̃ animus ⁊ ad cōmiſeratione ap paratur:in quo ⁊ facile ſibi cōmiſeratione cōſiliat et lenti mariti increpat tarditatē.Diſiecta:diruta Ilios troia ab ilo Trois filio dicta:q̄ ꝑclarā vrbeꝫ a ſuo noie cōdidit in troade:vt ſcribit diodor’. Diruta eſt.viij.mēſis iunij vt Halicarnaſius Dionyſius ſcribit.Si maneo innopinatū ſubdit ad cōicatione:qđ gen’ ſcematis ſuſtentatio a Celſo dicit̃. grece vero paradoxō appellāt:hoc eſt ꝯtra opinione nō eñ penelope verſa troia ſe vt ante coniuge carituā opinabat̃.¶Si maneo ſine viro.¶Durāte tro.cū troia ſtabat.Diruta ſunt alijs:ab aliarū fortuna ſuū merorē amplificat.Alijs ad fortunā aliarū puellarū.¶Reſtant erecta ſunt ⁊ nō expugnata.¶Uictor greci victores.Ubi fuerat troia iā ſegetes creſcūt ⁊ metuntur fruges.¶Semiſepul.virū.oſſa inſepultorū feriuntur:intereūtur ꝑcutiunt̃.Cā morā di:nō tā mora ledebat ꝙꝙ more cauſa ignorabat̃ putabat̃ eñ alieno amore detineri. Lateas curioſius eſt ꝙ ſi maneas dixiſſet. ¶Quiſq̄s ad ſuū officiū laudat tu(inq̄t) lates ne etiā ad me tenuis de te fama perueniat:ego de te ſemp curioſa ſum.Uertit.naute cū ad portū ꝑueniūt puppim in litt’ ꝯuertūt.¶Ad hec lit.itacēſia Charta nota ſcripta.ħ eſt do līas ad te his oībus q̄ ex itaca nauigaturi ſūt i quācūꝙ orbis regionē. ☞Diſiecta.diruta:diſſipata.Lacertis.i.viribus. Quid prodeſt:quaſi dicat nihil.Et mu.Ordo eſt:⁊ ſolum qđ fuit ante murus.i.murus nūc equatus ſolo.i.dirutus.nā tecta equata ſolo dicunt̃ q̄ ſunt diruta.neꝙ ſupra ſolū eminēt.Uerg.Et equata ſolo fumantia culmina ponam.Ouid.lib.iiij.faſto. Hec equata ſolo eſt nullo ſub crimine regni.Si ꝓ ſi quidem ideſt quia.Qualis ideſt vidua ⁊ ſine marito.¶Carēdus mihi ideſt a me. ⁊ notandū hoc participium in voce paſſiua:a carco.¶Dempto fine ideſt ſemper ⁊ perpetuo:nam quod finem nō habet eternum eſt.Alijs ad vtilitatem aliarum.Mihi vni mihi ſoli ideſt in damnum mei ſolius:cū eſſet vtilius ꝙ adhuc ſtarent:vt infra dicet.Utilius ſtarent remanerent:non reuera ſed quantum ad damnum ⁊ dolorem ſolum. Uictor grecus.Incola q̄ illic habitationē fecit poſt victam troiam.Boue captiuo:pro bobus captiuis ideſt bobus qui ante fuerant troianorum nunc a grecis capti.¶Jam ſeges eſt:hec deſcriptio eo tendit:vt penelope oſtendat iam diu troiā fuiſſe euerſam:enumerat eñ certiſſima euerſionis:⁊ ruine argumenta:ex quo magis cōqueritur de abſentia vlyſſis ⁊ ꝙ non poſſit intelligere vbi ſit.Seges añt ſm Uarro.dr̄ a ſatu ideſt ſemine:eſt autem proprie ſeges eorum ſeminum:que pani conficiendo ſunt apta:nondum de meſſa Nam fruges generaliter dicuntur omnes fructus qui in alimoniā verti poſſunt.dicuntur añt eodem varrone teſte a fruendo. hic ergo ſeges accipitur pro ſemine frugum ſato adhuc viridi.¶Falce.ſ.meſſoria.Eſt eñ et falx putatoria:qua arbores putantur:de qua Uerg.in georgi.Falce prunas vmbrā.⁊ in buc.Atꝙ mallē vites incidere falce nouellas.¶Luxuriat:ſupra modum abundat.Hora.Luxurientia cōpeſcet.Uerg.Luxuriam ſegetum tenera depaſcit in herba. Aut omnes,nōnāꝙ refert ⁊ ſignificat exultare ⁊ laſciuire.Oui.primo faſto.Ludit ſed in primis.Luxuriatꝙ pe-

Parado-
xon.

UBER.

cus. Interdum habitudinē ſignificat. Verg. iij. geor. Luxuriatq̄ toris aioſum pectus. luxuriat eī̄ hic ponit̄ pro plenū ⁊ denſum eſt. ¶ Pinguis impugnata. ¶ Sanguine phrygio. i. ſanguine troianorū illic effuſo. eſt autem phrygia aſie regio vbi eſt troia. ¶ Semiſepulta: nō plene ſepulta: vt in bello accidit propter multitudinē. Feriū tur. eruunt̄ ab aratris. Luca. li. vi. Que ſeges infecta ſurget nō decolor herba. Quo nō romanos violabis vomere manes. Idē paulopoſt. Pluraq̄ ruricolis feriunt̄ dentibus oſſa. Occulit tegit ei⁹ frequētatiuū ē occulto. Ruinoſas: plenas ruinis proſtratas. Victor. ſ. tu o vlyſ. Abes: es abſens a domo tua. Nec licet mi. i. nec poſſum ſcire que cauſa morādi. i. q̄ cauſa aūt tibi quare differas redditū tuū in patriā. Aut in quo orbe: eleganter ꝑ in qua ꝑte vrbis. ¶ Quiſq̄s. oſ̄dit nō eſſe culpā ſuā: q̄ ignoret: vbi ſit vlyſ. dicit eī̄ penelope ſe neminē ꝑtermittere q̄ ad littus ſuū veniat: quē nō diligenter interroget de vlyſſe ⁊ cui nō tradat lr̄as quas ille reddat vlyſſi ſi eū alicubi viderit aut inuenerit. Quiſq̄s. i. q̄cūq̄. ſ. vel mercator vel nauita. Vertit appulit flexit. Puppim nauē. Synecdoche. Peregrinā: aduenā: externā. Ad hec littora: ad hāc noſtrā terrā. Ille abit. diſcedit. ſ. hinc. Rogatus. i. interrogatus: vt multa ſup̄ priamo rogitans: al's rogare ſignificat orare. i cō poſitiōe ꝓo cū varijs ꝑpoſitiōib⁹ varia hʒ ſignificata. Arrogare eī̄ ſignificat aſſumere ⁊ attribuere: ⁊ i malā ꝑtē accipit̄: dr̄ eī̄ arrogās q̄ ſibi pl⁹ aſſumit ⁊ attribuit. q̄ deceat. Abrogare penit⁹ tollerare. Derogare in ꝑte minuere ⁊ tollere. vn̄ Cice. ad Here. Cui legi derogatū vel abrogatū ſit. Erogare eſt dare. Irrogare inferre: vt irrogare penā. Hora. primo ſermo. Abſit regula peccatis q̄ penas irrogat aquas. Prorogare: differre. Hora. in p̄rio ſer. Viuēdi recte q̄ ꝓrogat horā. Ruſticus exſpectat dū defluat amnis. Subrogare ſufficere: ⁊ in locū alteri⁹ ſubſtituere. Prerogare ꝑferre unde ꝓrogatiua prelatio ⁊ priuilegiū dr̄: ſiue vt vulgo loquar ꝑeminētia. Reddat det tibi ⁊ ꝓprie dixit. nā litere dari dicunt̄ ab eo q̄ mittitur: reddi vero ab eo qui differt quoniam eius fidei ſunt credite vt reddantur. Cartha. epiſtola.

ASCEN. Ilios. ☞ Ilios diſiecta, ſic Hora. vexata ilios dixit: frequētius tn̄ hoc iliū vel hoc iliū legit̄. Vertit puppim ꝑegrinam ad littora: ſʒ quomō. Prora ad littus appellitur nō puppis. Verū peregrini ⁊ hoſtes cito abnauigaturi: vt dr̄. v. eneī. Obuertunt pelago proras ⁊ ita puppis appellitur ad littus vt parate ſint naues ſi neceſſe fuerit ad fugam

ANTO. Pylos. Neſtor. ☞ Nos pilō. nō ipſa miſit telemachus mr̄e ſcia ad neſtorē: vt diximus acceſſit: pyli tres fuerūt vrbes in Peloponeſo: vna in Leptica regiōe: alia in orapiſca ad alpheū flu. tertia i meſſania: ſʒ neſtoris pylos ab emathomōte e matheſia nūcupata eſt: q̄ multi eam eſſe volūt q̄ eſt in orapiſca: hanc cōdidit nele⁹ neptuni filius ex tiro. Salmonei filia. Neleus ex clori amphionis Thebai filia. xij. filios habuit: oēs ꝑter neſtorē. Hercules ꝑemit q̄ erat ceteris iunior: vt ipſe apud Home. recenſet. Incerta neſtor nihil certi de te nobis retulit. Spartē: ad menelaū: q̄ cū de vlyſſe negaſſet ſcire telemachū remiſit paterā ⁊ peplo donatā paterā Vulcanus affinxerat peplū Helena texuerat. Sparte neſcia menelaus. Spartanus de te verū neſcit. Menia phebi troia ipa ſtarēt: vtili⁹ mihi min⁹ moleſtū eſſet ſi nō eēt euerſa. Phebus ⁊ neptun⁹ laomedūti i fabricādis troianis menibus opitulati ſunt. Colligit cās: vt q̄ʒ dixerat ꝓbabile videatur Heu leuis: nobilis vtit̄ correctiōe. Iraſcor: impro bor: q̄ ꝑ excidio troiano vota ſuſcepi. Scirē vbi pugna. ecce cās vtilitatis oſ̄dit. Ubi in qua orbis ꝑte. Cū multis. i. multarū querele noſtrā facerent leuiorem. Ignoro. diruitam troiā. Area lata. meta phora a ſoli ſpatio ingens eſt curarū fluctuatio. Stulte temere ⁊ fruſtra. Que veſtra lib. amas forte peregrinam puellā: q̄ʒ pro inſatiabili libidine facere cōſueuiſti: vt neglecta vxore al's ames. Peregrino amo. alludit ad Cyrcē ⁊ calypſo cū quibus Vlyſ. multum temporis conſumpſit: ex circe thelegonum genui ex calypſo athlantis filia auſonem a quo italia auſonia nuncupatur.

Nos pilon antiqui neleia neſtoris arua

Miſimus: incerta eſt fama remiſſa pylo.

Miſimus ⁊ ſparten ſparte quoq̄ neſcia veri

Quas habitas terras: aut vbi lentus abes

Utilius ſtarent etiam nunc menia phebi.

Iraſcor votis heu leuis ipſa meis

Scirem vbi pugnares: ⁊ tantum bella timerem

Et mea cum multis iuncta querela foret.

Quid timeam ignoro: timeo tamen omnia demens

Et patet in curas area lata meas.

Quecunq̄ equor habet quecunq̄ pericula tellus

Tam longe cauſas ſuſpicor eſſe more.

Hec ego dum ſtulte meditor: que veſtra libido eſt:

Eſſe peregrino captus amore potes.

ABER. ☞ Nos pylō dicit. Penelope ꝑter diligētē iterrogationē ⁊ inq̄ſitionē factā a ſe de vlyſ. apud ꝑegrinos ad ſuū littus venientes ⁊ ꝑter lr̄as traditas q̄ ei reddent: ſe ēt miſiſſe ad diuerſa loca ꝑcūctatū de ipo vlyſ. ⁊ ꝑſertim pylon ⁊ ſpartē: qm̄ ex pylo a neſtore vlyſ. ſocio vel ex ſparte ab Agamenone ⁊ Menelao principib⁹ grecoꝝ putabat ſe poſſe fieri certiorē vbi eēt vlyſſes. Dixit ergo nos miſim⁹ pylō arua Neleia. Neſtoris. i. terrā neſtoris regnata a ꝑre eius Neleo. Fuit vt ſcri. Stra. Pylos vrbs in meſſania vbi neleus pr̄ neſtoris regnauit. Hāc hercules expugnauit ⁊ ex. xij. filijs nelei in eo iterfectis ſol⁹ neſtor ſupfuit: q̄ʒ ipe narrat li. xij. met. ipe neſtor iterdū Pylius dr̄ a pilo a Martiale ⁊ a Iuuena. vt rex pyli⁹ magno ſi q̄cq̄ credis Homero. Exēplū vite fuit a cornice ſecūde antiq̄ſe nis dr̄ eī̄ vixiſſe trecētos āṉos: vt ſanē apō Ouid. Viri ānos bis cēt̄ i nūc tertia viuit̄ etas. Fama de te eſt remiſſa. ſ. mihi a neſtore. Incerta. ignara de te vbi ſis. Miſim⁹ ⁊ i. etiā. ſpartē. lacedemonia. nā eadē ex ſparte ⁊ lacedemon ⁊ ꝑ vrbe ⁊ ꝑ regiōe ponit̄ ⁊ dicta a lacedemone filio iouis ⁊ taygetes filie athlātis. Spartē aūt actūs ē grecus a nr̄ō ſparte. Neſcia veri: ignara veritatis de te. ſparte aūt ꝑ ſpartani ponit̄. i. vrbs ꝑ hoib⁹. Habitas. legēdū eſt nō aūt habites: q̄ ſequit̄ abes: q̄ʒ eſt mōi indicatiui. Lētus tardus ad reuertēdū. Utili⁹ declarat̄ a ꝑte quod dixerat ſuperius. vni mihi ꝑgama reſtant. Utilius eū maiori mea vtilitate. Starēt: eſſent adhuc integrā et erecta dixit ſupra in eo loco. Troia iacet certe. Menia phebi. ideſt muri troiani quos phebus edificauit. fabula autem hoc habet. Neptunus ⁊ Apollo promiſſa ſibi a Laomedōte rege troianorum mercede muros illi edificauerūt: ſʒ Laomedō poſtea eius ꝓmiſſaʒ mercedē negaſſe dr̄: q̄ʒ ideo fingit̄: q̄ aut noluit (Serui⁹) liaomedō neptu

no ⁊ phebo certā pecunie q̄ntitatē vouerat: quam poſtea imminētibus hoſtibus ad muroꝝ edificationē trāſtuliſſe dr̄: vn̄ ipi muros troie fabricaſſe dn̄r: vn̄ auctor hic dicit ꝑgama phebi. ⁊ Ver. li. iij. eñ. Et oīs hō fumat neptunia troia. Heu ipa. i. ego incōſtās ⁊ mutabilis al's leuis ſigt̄ nō oneroſu: ītē vtile ⁊ contētibilē iraſcor meis votis: reprehēdo mea vota: ⁊ ea q̄ optaui: prius eī̄ optaui: vt troiā vinceretis ⁊ diruereti: nunc doleo me ita optaſſe: nā vellē adhuc troiā ſtare. Scirē vbi pugnares ⁊c. ſenſus eſt. ſi troia ſtaret huc ſaltē ſcirē vbi pugnares ⁊ gereres bellū. Et tm̄. i. ſolūmodo. Timerē bella. i. pericula belloꝝ: nō aūt alia ⁊ mea q̄rela de abſentia mariti foret iūcta cū multis. ſ. alijs mulierib⁹ q̄ ⁊ ipe cōquererent̄ de abſentia maritoꝝ ſuoꝝ: q̄ʒ eſſet mihi tolerabili⁹ nā eſt in cōi ꝓuerbio miſeriarū ſocietas ſolatij loco eſt. Quid ti. ſ. nūc cū neſcio vbi ſis. Demēs: exalata ⁊ timore ꝑturbata. Et ptʒ in cu. are. la. me ſenſus eſt: licet neſciā quid timeā: timeo tamē tibi oīa ꝑicula ⁊ mee cure: ⁊ timores in oēm partē vertunt̄. Area ſpaciū. Lata āpla. In meas curas: in meas ſollicitudines ⁊ timores de te. ¶ Patet patēs eſt: ⁊ diffūdit̄. Late atq̄ ſpatioſe: nā area ꝑ ſpatio ponitur ⁊ latitudinē ſigt̄ ⁊ alia ⁊ proprie ⁊ trāſlatiue: q̄ adhuc locū nō ꝑtinēt ꝑtereūt. ¶ Quecūq̄ eq̄r hʒ: ordo ē. ego ſuſpicor q̄cūq̄ ꝑicula. i. oīa ꝑicula q̄ eq̄r hʒ ⁊ tellus eſſe cauſas tā longe more. i. ꝑ tādiu moreris: ſuſpicor fuiſſe cām periculorū q̄ tibi. mari terraq̄ potuerūt accidere. ¶ Hec ego dum ſtul. nūc more muliebri detegit aliā ſuſpitionē quā hʒ dicens: hec ego ſupradictas cauſas ſuſpitio: ſʒ vt vos viri libidine maxime ducimini. capt⁹ es fortaſſe amore alicui⁹ mulieris q̄ te detinet. Ordo eſt dū ego ſtulte meditor: hec. ſ. ſupradicta. tu potes eſſe captus amore peregrino. ¶ Que ve. li. eſt. i. ꝑ ea libidine q̄ libido eſt vr̄a. i. vr̄ʒ viroꝝ. i. quā vos viri habetis: ⁊ hic eſt ver⁹ ſēſus ⁊ ꝓa ꝯſtructio nā ſupplēd⁹ eſt abltūs. talis ꝯſtructio vſitata eſt a doctis. Ser. iul. ad Cice. epl̄a qua ꝯſolat̄ eū de morte filie ſili vtit̄ locutiōe Qui illi⁹ amor in te eſt: h̄ te facere illa nō vult. Ordo: illa nō vult te facere h̄ eo amore q̄ amor illi⁹ eſt in te. ſunt ⁊ alia exēpla: vt q̄ iprobitas tua eſt oppugnare audes. i. ea iprobitate q̄lia iprobitas tua ē ſcʒ h̄ ſint ſatis. hmōi aūt ſuſpitiōes vxorē de amore maritoꝝ abſentiū: qm̄ crebre ſūt ſolent a poetis ipſis mulierib⁹ attribui. Terē. i adel. Vxor ſi ceſſas aut te amare cogitat: aut amari: aut putare: aut aio obſeq̄. ⁊ tibi bn̄ eſſe ſoli: cū ſibi ſit male. ☞ Nos pylon ⁊c. veſtra facila ſunt declinatur hec pylos huius pyli huic pylo hanc pylon vel pylū a nominatiuo pilus. Itē hec ſparta latine: vel ſparte hui⁹ ſpartes grece. Vn̄ eſt accuſatiu⁹ ſpartez ꝑ nr̄ō ꝑ m. ⁊ eſt patria menalai. Ubi lent⁹ habes: ſcʒ domiciliū: aut potius abes. ¶ Menia phebi. i. ꝑgama appollinis fabricata manu: ⁊ ab eo diu cuſtodita. Vnde Ver. Phebe graues troie ſemꝑ miſerate labores ⁊c. ¶ Iraſcor votis: i. deſiderijs q̄ deſideraui cū troia ſtaret excidiū eius nūc cū iacet ei⁹ incolumnitatez q̄ ſi troia ſtaret ſcirez vbi pugnares et tm̄ bella timerez ⁊c. nūc aūt pellicez timet: q̄ʒ tn̄ nōdū expſſe dicit: ſed ꝑ iſinuatiōez. ¶ Area lata: area ab ariditate dr̄ locus i quo terātur fruges que ſunt future frugis ſemina: ſicut abſentia vlyſſis multarū curaꝝ. ¶ Que veſtra libido eſt: aut ꝑ parentheſim dicit: que res eſt veſtra libido: aut dū ego meditor ſtulte hec ſcilicet q̄ eſt vr̄a libido: ſʒ prior modus melior eſt: q̄ ponit̄ hec ſcilicet ꝑdicta: q̄ in mari ⁊ terra cōtingūt apte aūt pluraliter dicit quātū ad ſenſū: veſtra nō tua libido: ne in ſolū vlyſſem talez maculā cōijciat. ⁊ vt facile creditu doceat quod multi cōſueuerunt. Id aūt dicit: q̄ noti erā amores agamennonis achyllis ⁊ aliorum principum. ASCEN

ANTO. ☞ Forſitan ⁊ nar. ꝓſumit q̄ vlyſ. obijcere potuiſſet id genus ſchematis grece. ꝓroilchis latine. ꝓſūptio: vt Fabi⁹ meminit. Narras puellas amas ruſtica in certis reb⁹ ignaua preter in lanificio rudes: incultas ⁊ aſpas. dicim⁹ rudes q̄ nullū in ſtudio cultū ſortiti ſūt. Fallar: hac mea opiniōe decipiar Tenues q̄ ſua lenitate nō videnr̄. ¶ Liber ⁊c. q̄ cū alieno amore tenearis redeūdi non habeas arbitriū. ¶ Uelis ab. in p̄ria redire contēnas. Me pr̄ Ica. ꝓſiſtit in ꝓſumptiōe. Icari⁹ ex policaſte gēuit penelopē leucādiū ⁊ aliziā. Penelope icariotis dicta eſt: qm̄ icariū alij icarioꝝ vocarāt: q̄ filiā ſollicitabat vt eurimacho vni ex ꝓcis nuberet. Tua ſū nō alterius cōiux. ¶ Dicar a poſteris volo a cōſtātia cōiugij. ¶ Pudicis: pudice filie q̄ viri thalamū cuſtodit. Vires: paternū ius ſūptū eē vr̄ ex romanis regib⁹: q̄b⁹ ſentiebat̄: vt q̄ primū etas feret ad ꝯiugiū cogi poſſet vt Diony. ſcri. Dulychij ſamijq̄ ab immodeſtia ꝓcoꝝ arguit ad vltionē acceſſus. Vlyſſes redire feſtinet. Cōuenerāt ꝓci vlyſſis regiā dulychij duo ⁊. l. quos ſeq̄bant̄ famuli ſex ſamij. iiij. et. xx. zacynthij. xx. itacenſes duo ⁊. xx. e quibus hi ab Home. noiant̄ Antin[illegible]. Eurinous egypti herois. Eurimachus poly[illegible]critus euenoſis: neſo pyſander polyctoris: ⁊ heſippus polydecte agalus damaſtoris. Leocles enopi. Amp[illegible]⁹. Demotholome⁹. oēs ꝑemit vlyſſes ꝑter ꝑeonē: medōtha: ⁊ cytharedū euphemiū. Dulychiū ſamos ⁊ zacinthos: inſule adiacēt epithodelichij hodie vocat̄. Samo altitudo ⁊ ſummitas interꝑtat̄: vt ſcri. Stra. Alij appellatā volūt a ſais antiq̄ſſimis thracie ꝑpl's q̄ illā icoluerūt. zacinth⁹ nemoroſa ē nō vltra ſtadia. lx. illi⁹ ē habit⁹. Urbs i ea fuit eiuſdē nois. Proci vlyſſes.

Forſitan et narras q̄ʒ ſit tibi ruſtica coniux.

Que tantum lanas non ſinit eſſe rudes.

Fallar: ⁊ hoc crimen tenues vaneſcat in auras

Neue reuertendi liber abeſſe velis.

Me pater icarius viduo diſcedere lecto

Cogit: ⁊ immenſas increpat vſq̄ moras.

Increpet vſq̄ʒ licet tua ſum tua dicar oportet

Penelope coniux ſemper Ulyſſis ero.

Ille tamen pietate mea precibuſq̄ʒ pudicis

Frangitur: ⁊ vires temperat ipſe ſuas.

Dulychij ſamijq̄ʒ ⁊ quos tulit alta zacinthos

ABER. ☞ Forſitā. addit ⁊ aliā ſuſpitionē de cōtēptu ſuo: q̄ʒ. ſ. vlyſ. vt gratior ſit noue amice vituperatā ipaz penel̄. Sic meda ad iaſonē. Forſitā ⁊ ſtulte dū te iactare marite. Queris ⁊ iniuſtis aurib⁹ apta loquuntur faciē moreſq̄ meos noua crimina fingis. ¶ Ruſtica: inculta. Que tm̄ lanas nō ſinat eē rudes. i. qui nulli aliter muliebri ſarcī ſit apta niſi carpēdis lanis nō etiā acu. Notādū ē penelopē ſuſpicari nō ſolū q̄ vlyſ. eā ruſticā dicat apō amicā verūetiā dicat eſſe anū: nā mulieres iuuenes magis exercitio acus vtebant̄: nō ad cōſuēdū: ſʒ ad pingēdū varijs colorib⁹ ⁊ figurādū veſtes q̄les a didone nō textas: ſʒ acu pictas ſigt̄. Ver. ene. li. xj. Tū gemias veſtes auroq̄ oſtroq̄ rigētes. Extulit eneas: q̄s illi leta laboꝝ. Ipa ſuis quōdā manib⁹ ſidonia dido Fecerat: ⁊ tenui telas diſcreuerat auro. ⁊ alibi. Pict⁹ acu clamidē ⁊ ferrugie clar⁹ hybera. An⁹ aūt q̄ ꝑp viſus hebetudinē aut man⁹ iſtabilitatē acui nō eēnt apte ad lanā trāſſerebant̄: ⁊ talē mulierē Iu. ſigt̄ cū dixit. ⁊ i cōſilio matrona admotaq̄ lanis. Emerita q̄

ceſſat acu. ¶ Rudes .i. ipolitas. ¶ Fallar optatiui eſt modi: ⁊ ſubaudit vtinā. Fallar ſcʒ hac mea opi. quā de te habeo. ¶ Hoc cri. quo te accuſo ſcʒ de more alterius mulieris. ¶ Tenues: vacuas: vel ſubtiles. Auras .i. aera q̄ ē tenuis cōparatiōe aq̄ ⁊ terre. ¶ Vaneſcat in vanū hoc eſt in nihilū abeat: hoc ē nō fit vez. ¶ Ncue rc. copulatiua eſt piūctio ſignificat eñi: ⁊ ſenſus ergo ē: ⁊ tu liber reuertēdi .i. tu nō ꝓhibit⁹ q̄n reuertaris .i. vtinā nulli⁹ mulieris amoris retētus ne velis abeſſe. liber eñi eñdi dr̄ cui ire ꝑmittit ⁊ ſic liber reuertēdi q̄ libertatē hʒ reuertēdi. Pōt etiā ordinari cū ſequētib⁹ ꝟſib⁹: ⁊ ne tu liber reuertendi velis abeſſe: pater icarius cogit me ⁊c. rariſſime tū inuenit apud Oui. vt ſenſu pēthametro ꝓcedendi ad hexametrum vel pēthametrum ſequētes trāſcant q̄uis nōnunq̄ faciat: vt in epiſtola phyllidis. Quaq̄ patēt oculis littora lata meis: ſiue die laxat hum⁹ ſeu frigida lucent ſydera: proſpicio quis freta vētus agat. Me pater. Cōmēdat nunc penel. amorē ſuū: ⁊ cōſtātiā erga Vlyſſem: q: cū poſt tā diuturnā abſentiā vlyſſis vellet ei⁹ pater alteri viro collocare: dicit ſe nūq̄ voluiſſe Icarius pater meus fuit eñi filia icari fratris Tindari vt ſcri. Stra. lib. x. Policaſta eius mater fuit: pater aūt penelopes ⁊ eius fratres alʒeus leucaudius: q̄ cū regnū acarnanie tenuiſſent, ciuitatib⁹ nomē dederūt ſepe; voluerāt eā Eurimacho vxorē tradere adducit Stra. Homeri verſus latinos ſic factos Olli in terra patris ꝓperant habitare feroces. Icarij cuius de ſemine filia pulcro. Germaniq̄ orti fratres: tum ꝑtinus illā eurimacho pater ⁊ fratres nupſiſſe volebāt dicit ergo. Pater cogit: ſcʒ ꝟbis ſuis: nā volūtas patris filiab⁹ pro iuſſu habenda eſt. ¶ Diſcedere viduo lecto. ſ. tuo a te derelicto: ⁊ in quo ſuʒ tāq̄ vidua. Increpat: incuſat. ¶ Moras immēſas .i. nimis lōgas moras meas q̄ te tādiu expectē. ¶ Increpet hui⁹ ꝟbi repetitio hʒ emphaſim q̄ſi dicat. clamet mihi. q̄tū velit. ¶ Oportet. decet. ¶ Pietate mea .i. meo vehemēti erga te amore. ¶ Frāgit: vincit. Et vires tēperat .i. minuit impetū animi: q: q̄n videt me tam eſſe amātē tui min⁹ poſtea inſtat vt nubā alij. ¶ Dulichij: nūc penelope procatores ex diuerſis locis veniſſe cōmemorat. Sūt aūt ꝓci ſiue ꝓcatores q̄ ꝑſeuerāter ⁊ inſtanter aliquē vxorem petūt: procari eñi eſt importune ⁊ perſeueranter petere. Ordo eſt proci dulychij ⁊c. quos ⁊. Ruūt in me. Dulychium autem vt ſcribit Strabo vna eſt ex echinadibus, inſulis quē ʒacinthus ⁊ cephaleni ad orientē ſolem iacēt: ex ea duo de quinquaginta procos veniſſe ſcribit homerus Cephaleniā aūt teſte Strabone quidam Dulychiū appellare nō dubitauere dictā aūt ait a cephalo hanc tetrapolim .i. quatuor ciuitates habentē appellatā dicit. Sume cephalenie vrbs eſt: que ſamos dicitur. Naʒ pro vrbe (teſte Strabone) vtroq̄ mō dicitur pro inſula ꝟo tantūmodo Samos. Ex ea quatuor ⁊ viginti proci venerūt ʒacinthos paulo pluſq̄ Cephalenia in occaſum vergit eāq̄ magis attingit: eius aūt ambitus vltra centū ⁊ lx. ſtadia abeſt a Cephalenia ad ſtadia .lx. nemoroſa quidē verum fructifera eius nois vrbs eſt celebris. hec Stra. ⁊ quos tulit quos ꝓcreauit alta eminēs. Ver. iij. Iā medio apparet fluctu nemoroſa ʒacinthos. ꝑ hoc qđ dixit; apparet altā eſſe ſignificauit.

ASCEN ¶ Quā .i. q̄ntū ruſtica pur lanificio attēta ē. Fallar. optātis eſt .i. vtinā fallar; ab opinione aut ſuſpiciōe mea: ⁊ ne velis abeſſe cū fueris liber reuertēdi .i. q̄ncūq̄ dabit facultas libere reuertēdi: q̄ ē his q̄ amorib⁹ adulterinis indulgēt: q: nihil ē qđ eis legitimā auferat libertatē: ⁊ tū nō redeūt: q: capte ſunt. ¶ Diſcedere lecto viduo .i. accedere lectū maritalē. Proci .i. ꝓrtuni ⁊ ipudici. petitores cōnubij Dulychij .i. ex dulichia ⁊ ſami ex ſame. ſic eñi

Same. a ver. vocat. iij. eñ. Dulychiūq̄ ſameq̄ ⁊ neritos ardua ſaxis. Ad qđ ſerui⁹ ſame (inq̄t) caphalenie ē nā ſamos in aſia hec ille. hic tū vr deductū a nrō ſamos: nā ſame faceret ſamei: ſed de ea iſula ſunt quā ſamē Verg. vocat.

ANTO. ☞ Turba luxurioſa. ꝓci exprimit nois vim ex verri. flac. ſnīa procos eñi dicimus q̄ eādē libidinē nimia appetētia cōſpirāt ꝓcādo dicti. Eſt ꝓcare vti

Precare. Verri ſcri. nimiū laſciuie petere. vñ ꝓcaces molliū rez petitores ⁊ appetēdo nimiū petulātes: ⁊ ꝑ nimia laſciuia q̄ appetētia petulātia Ruūt ex oibus inſulis echinadibus in tuā regiā cōfluunt. In me meū cōcubitum petētes. Luxurioſa turba libidinis plena ⁊ petulās. Viſcera noſtra q̄s nō minus lacerari ⁊ ſumi dolemus: q̄ ſi noſtra corpora dilaniarent. Quid tibi pyſandrū aliquos nominat ad excitandū inuidiā Erat pyſander vt diximus polictoris Medōtaq̄ Cytharedū. dirum obſcenum Manus auidas: ad tuas opes ꝑdēdas prodigas Antioni ⁊ eurij; hi duo erāt ex procis priores atq̄ alios referaʒ quos oēs turpiter abſens Turpiter ſummo tuo dedecore qui domū neglexere videris Sanguine tua induſtria; ⁊ labore Irus egens: pathos ab humilitate ꝑſone. ¶ Irus itacēſis mēdicus corpe vaſtus: ſed nullis viribus: vt home. ſcri. Arneus primo vocatus eſt ab vlyſſe pugno ꝑcuſſus ſub habitu mēdici fere extinctus cecidit. Melāthus eſt magr̄ ouiū cū ꝑcus vlyſſis armēta deuorabat: ſed philetius ⁊ eumenus poſt vlyſſis reditū tractū pedibus ⁊ manib⁹ in cubiculū ad trabē ſuſpenderūt ꝑcuſſerat vlyſſem calce ad fontē cū ageret in ꝓcoꝝ cenā pinguiſſimos ouiū greges. erat tunc vlyſſes in habitu mēdici. Tres ſumus imbelles: pathos ab etate ⁊ ſexu. Ille telemachus: ꝑ inſidias: proci telemacho ⁊ neſtori eunti inſidias poſuerūt: vt Home. refert ⁊ Stra. teſtatur q̄s antinous molitus eſt. parauerat eñi nauim cū ſociis viginti: ſed palladis numine euaſit Telemachus. Pylō ad neſtorē. Oib⁹ inuitis tota domo abnuēte nihil penelope de filij diſceſſu nouit: vt diximus.

Turba ruunt in me luxurioſa proci

Inq̄ tua regnant nullis prohibentibus aula:

Viſcera noſtra tue dilacerantur opes.

Quid tibi pyſandrum polybum. meduntaq̄ dirum

Eurimachiq̄ auidas antinoiq̄ manus

Atq̄ alios referam quos omnes turpiter abſens.

Ipſe tuo partis ſanguine rebus alis.

Irus egens, pecoriſq̄ melanthius auctor edendi

Vltimus accedunt in tua damna pudor.

Tres ſumus imbelles numero. ſine viribus vxor

Laerteſq̄ ſenex: telemachuſq̄ puer.

Ille per inſidias pene eſt mihi nuper ademptus

Dum parat inuitis omnibus ire pylon.

Dij precor hoc iubeant: vt euntibus ordine fatis

Ille meos oculos comprimat: ille tuos.

☞ Turba multitudo: q: vt ſupra oſtendimus erant q̄plurimi. ¶ Ruūt cōcurſu ⁊ quaſi facto impetu veniunt vt diximus. Ac vēti velut agmine facto. Qua data porta ruūt. ¶ Regnāt inuidioſe dixit. q. d. nō ſatis eſt illis venire in domū: ſʒ volūt in ea eſſe dñi ⁊ diſſipāt res tuas que ſunt mihi chare: tāq̄ viſcera mea. Dilacerantur. diſſipātur. ſ. ab ipis. Quid tibi piſandrū. Occupatio eſt rhethorica exornatio: dicit eñi: ſe nō dicturam: ⁊ tū cōmemorat quoſdā quos ſibi infeſtiſſimos eſſe dicit. ¶ Auidas ma. auidas: ⁊ ad rapiēdū paratas. Rebus diuitijs. Partis: adq̄ſitis. Tuo ſan. q: eas in bello ⁊ multis periculis adquiſiſti. Turpiter: cū tua infamia: nā turpe ē pati res ſuas dilabi. Irus egēs: nolat alios diſſipatores bonorū vlyſſis: quos oſtendit eſſe hoies viliſſimos. Irū: vt ſtra. ſcri. Home. arneū appellat ab arne vrbe boene egenū autē fuiſſe. Ouid. hic. ⁊ in. iij. triſtiū oñdit: q̄ eius nomē ꝓ paupere ponit. Nēpe dat: ⁊ quodcūq̄ libet fortuna rapitq̄. Irus ⁊ eſt ſubito qui modo Creſus erat. Idē lib. ij. de remedio. Cur nulla eſt hecarē nulla eſt que ceperit. Irū. Nēpe qđ alter egēs: altera paup erat. Melāthiū autem alij paſtorē ⁊ caprarū Vlyſſis fuiſſe volunt: ſed lanium potius ſignificat: hoc eſt qui pecora ad eſum mactaret et laniaret ⁊ dictus eſt auctor pecoris edendi ad vituperiū: q: erāt ⁊ auctores pecoris ſignificādi: ⁊ hi tā viles nō habebant dicebāturq̄ miniſtri. ¶ Vltimus pudor: vltimū dedecus: q: ſunt viliſſimi. ¶ Pudor aūt interdū verecūdia: hic pro timore infamie accipitur. Ingenui vultus puer: ingenuiq̄ pudoris. interdū ꝑ dedecore: vbi hic; interdum pro pudicitia. Verg. iiij. eneid. Ante pudor q̄ te violē. Tres ſumus: occurrit obiectioni. Ordo eſt. nos ſumus tres numero imbelles .i. nō apti bello: ⁊ viribus debiles ſcʒ ego. Vxor: argumentū a ſexu: nā mulieres natura ſunt imbelles. ¶ Laertes: pater tuus. Vulgo enim ex laerte genitus a poetis dicit; licet interdū ſyſiphi filius appellet. nā cū eius mater Antidia ad laertē ſponſa deduceret fuiſſe rapta a ſyſipho latrone: ⁊ ex eo genuiſſe. Vlyſſeʒ qđ ei ad cōtumeliā Aiax obijcit lib. xiij. met. Qui ſanguine cret⁹ Syſipho apud Ver. q̄ li. vj. cōtumelie cā ſyſiphi fili⁹ dr̄ cū Deipheb⁹ dicit hortator ſcelerū Acolides: nā ſyſiphus eoli filius fuit. Oui. tamē nulla cōtumelie cauſa ſyſiphi filiū dixit li. iij. de arte amādi. His ſua ſyſiphides auditis pene reſolui. Corpora: nā ſociis illita certa fuit. Hec dicit vt tollat dubitatio ſicubi reperiatur ita appellat⁹. Telemachus puer vel filius vel etatis puerilis ⁊ tenere. ¶ Ille telemachus: pene fere. Eſt adēptus: eſt ſurreptus. Per inſidias: per dolos. Omnibus inuitis: cōtra voluntatē omniū. ¶ Dij precor: optat penelope: vt telemachus ſit ſuperſtes ſibi ⁊ vlyſſi. Ordo eſt precor vt dij iubeāt .i. velint vt infandum regina iubes renouare dolorē. vt ille telemach⁹. cōprimat. claudat. Meos oculos: quia propinquiores ſolebant morientibus oculos claudere qui morte late aperiuntur.

☞ Rebus partis .i. adquiſitis tuo ſanguine .i. ſudore aut periculo vite: ſi quas troia domū dimiſerat. ¶ Irus egens. Ordo eſt. Irus procus ille egens .i. famelicus ⁊ olim egens ⁊ melanthius auctor pecoris edendi. i. aſſumendi: accedunt in tua dāna: exiſtentes vltimus .i. ſummus pudor: nam nihil indignius q̄ ſanguine parta a talibus liguriri ⁊ coniugem precari impune permittere. ¶ Tres ſumus imbelles. Docet oēm ſpem in vlyſſe collocatam: cū nulla ſit reſiſtendi poteſtas ſibi propter ſexum: patri propter ſenium: ⁊ filio propter imbelles annos. SACE

Hoc faciant cuſtoſq̄ boum longeuaq̄ nutrix

Tertius immunde cura fidelis hare.

Sed neq̄ laertes: vt qui ſit inutilis annis

Hoſtibus in medijs regna tenere poteſt

Thelemacho veniet: viuat modo fortior etas

Nunc erat auxilijs illa tuenda patris

Nec mihi ſunt vires inimicos pellere tectis

Tu citius venias portus ⁊ aura tuis.

Eſt tibi ſitq̄ precor natus: qui mollibus annis

In patrias artes erudiendus erat.

Reſpice laerten vt iam ſua lumina condas

Extremum fati ſuſtinet ille diem.

Certe ego que fueram te diſcedente puella

Protinus vt redeas facta videbor anus.

ANTO. ☞ Hoc faciāt: votum meum ratū velint. Euntibus or. fatis: vt non cadat ante diem. Ille telemachus. Claudat meos oculos ⁊ tuos. Nā qui erant genere propinquiores mortuorū claudebant oculos. licet in lege manlia eſſet: vt Var. tradit ne filij parentibus ſigillent oculos. Cuſtos boum. Philetius paſtorum magiſter: vt Vlyſſis vacarum cuſtos. Faciunt hoc idē vouēt. Longeua nutrix euricleia piſenoris filia. nutrix Vlyſſis quā laertes emerat. xxx. bobus ipuberē ⁊ caſtā ſeruauerat. Cura fide. fideliſſim⁹ cuſtos eumeus hare immūde: ſordentiū porcorū. erat eumeus ethesij filius cuſtos porcorum ethesij ormenis filius in ſyria: que eſt inſula vltra ortigiaʒ in mari egeo filium genuit eumeum quā nutriendum dederat phenicie mulieri aribātis filie: hec cū puero ⁊ tribus poculis ſe phenicibus mercatoribus addicit. Septimo die ſagittis a diana confoſſam: mercatores in mare illam proijciūt. Tū eumeū puerū laerte vendūt: additus porcoꝝ cuſtodie fecerat aras duodecim cōtiguas ita vt ſingule quinquaginta fetas ſuas clauderēt. ¶ Sed neq̄ la. perorat colligitq̄ q̄d incōmodi ex abſentia oriat: q̄d ve vtilitatis ex reddituu. Hoſtib⁹ in medijs: inter tot porcos. Tenere: gubernatur fortior ad tractāda arma: ⁊ ad regna moderanda cōuenieſ in adoleſcētia. ¶ Tuēda ſub tutela inſtituenda. ¶ Tu. ci. ve. ecce redit vnde inceperat: dixerat enim attamen ipſe veni. ¶ Portus ⁊ au. metaphora a naufragis ſolis (inquit) in tantis periculis ſalutem feres: natus telemachus. Mollib⁹ iuuenilibus. Nā pueri tanq̄ arbuſcule facile ad omnia trahunt qui ꝑ difficile inſtitui poſſunt ſi etate

Philet⁹. Euricleia Eumeus

durefcant. ¶ In pa. ar. ad arma tractanda: iuſta ſuaſio eſt. ¶ Laertem patrem tuum inuitat: te inquit moriturus pater propediem ad redeundum vt illi claudas oculos ⁊ iuſta perſoluas. ¶ Diſcedente: ad bellum troianū properante pathos ab etate. ¶ Vt venias poſt annum. xx. ex quo diſceſſiſti. ¶ Videbor anus: tanto magis ſeneſcam ſi diutius immoraberis.

ABEN. ☞ Hoc faciant .i. hoc idem precantur. Cuſtos bo. bubulcus noſter: hoc eſt boum cuſtos. qui vt Theocritus edilio. xvj. ſcri. philetius appellabatur. habebat eñi Vly. ſicut plerīq̄ alij ea tēpeſtate magnam partem prouentuum in armentis et gregibus. Longeua anus. longeua etatis nutrix. ſ. tua hec euricla dicebatur. ¶ Tertius cu. ſi. cu-

Nos. Hare.i.porcorum.i.ſubulcus:is Eumeus vocabatur.fuit alius Syborcs: immunde.fede. Eſt eñ porcus animal fedum. hara aſpiratum:⁊ prima correpta ſignificat porcorū ſtabulū:prima lōga ⁊ ſine aſpiratione eſt locus vbi dñs ſacrificatur. Sed neq͂ laertes.probauit ꝙ filius puer non poſſit defendere eius bona aduerſus raptores:nunc dicit de laerte.vt.i.tanq͂ ſcilicet is qui ſit inutilis annis:ſcilicet qui ꝑ etatē non ſit aptus. ¶ Tenere:defendere. Modo:vel tantum modo:vel dūmodo. Illa etas puerilis. Tuenda:adiuuanda auxilijs patris ſcilicet tui cum ipſe per etatem:nec cogitare nec agere ſciat que vtilia ſunt:nec mihi ſunt vires: nunc penelope dicit de ſe. Pellere: ideſt ad pellendum. Inimicos qui tua dilacerant. Tu citius ſubaudiendum eſt ergo. Tu venias citius pro cito. ¶ Portus ⁊ aura.i.ſalus ⁊ requies:tranſlatio ſumpta a nauigantibus:a quibus nihil optatur ꝙ venti ſecundi:⁊ portus. Tuis patri filio ⁊ mihi Eſt tibi:quia ſcit deſiderio filij patrem maxime moueri: ideo adhuc in memoria ei reducit. Sit.ideſt diu viuat. Mollibus teneris puerilibus. ¶ Erudiendus.inſtituendus in artes patrias.ideſt paternas. Nam vt Cicero.j. offi. inquit. Pleriq͂ parentum preceptis imbuti ad eorum conſuetudinē morēq͂ deducunt. ¶ Reſpice la.hoc ſi non mouet te filius puer: moueat te pater iā iā morti propinquus qui expectat:vt ei mortuo oculos claudas:qđ officiū pietatis patri a filio preſtari decet. ¶ Reſpice verbum eſt miſericordie. Iuuena. Solus eñ triſtes hac tēpeſtate Camenas reſpexit. Et iam.i ſtatim. Condas claudas. Fati.ideſt mortis.certe ego mouet miſericordiam a perſona ſua. dixit enim cum tandiu abfuiſſet vt q͂uis cito redeat:inueniat tñ eā anum:quam puellā diſcedēs reliquerat. Protinus.i.cito.al's ſignificat continue. Et.i.q͂uis. Redeas.reuertaris.ſicut Ouid. exercendi ingenij gratia hanc epiſtolam a penelope ad vlyſſem ſcriptam finxit:ita ⁊ reſponſiuam ab vlyſſe remiſſam ſe ſcripſiſſe fatet in ſecundo amorū ad Macrum vbi cōmemorat:vt ſupra diximus aliquot epiſtolas reſponſiuas a ſe ſcriptas:que hodie non extant inter quas ⁊ hāc reſponſiuā ponit.cuius carmina ſubdā:vt eorū ptinaciā refutē:cōtendunt has ep̄las ab ouidio nō fuiſſe ſcriptas ſed facile cōuincunt his verſibus. Et qđ penelopes verbis reddatur vlyſſi Scribimus.⁊ lacrimas phylli relicta tuas. ¶ Qđ.p.⁊ macharcus ⁊ qđ male grat' Iaſon. Hyppolitiq͂ parēs hyppolitusq͂ legat. Quodq͂ tenēs ſtrictū dido miſerabilis enſem. Dictat ⁊ aonie leſbis amica lyre. Quā cito de toto rediīt me' orbe ſabinus. Scriptaq͂ diuerſis rettulit ille locis. Candida penelope ſignū cognouit vlyſſis. Legit ab hyppolito ſcripta nouerca ſuo. Iam pius eneas miſere reſcripſit Eliſe. Quodq͂ legat phyllis ſi modo viuit habet. Triſtis ad yſiphilē ab iaſone litera venit. Dat notā phebo leſbis amicā lyrā. He ſex ep̄le nuſq͂ in operibus Ouidij reperiunt:cum alie ſupradicte miſſiue in hoc volumine legant. Vlyſſes tñ poſt multos errores delatus ad alcinoū pheacū regem ab eo ⁊ vxore Areta benigne exceptus ⁊ naue ⁊ ſocijs donatus tandē in itacham reductus eſt in naui dormiens:vbi excitatus dr̄ a pallade:quā ſemꝑ habuerat fautricem ⁊ premonitus de his q̄ eſſet acturus ſub ſpecie ſenis mendici domū ſuā ingreſſus eſt:vbi multa ⁊ a procis penelopes paſſus tandē recognitus ab euriclia nutrice auxilio ſubulcorum ⁊ telemachi quibus ſe indicauerat iniuriam ſuam vltus eſt:cum eos pugna interemiſſet: aut vt alij volunt oculis tantummodo orbaſſet:ita vt in triuijs ſtipem querere cogerent:poſtremo a Thelogonio filio:quē ex Circe ſuſceperat:cum non cognoſceretur eſſe pater interfectus eſt:⁊ ſic qui tot maris terreq͂ pericula euaſerat:manu filij cedem effugere non valuit. hoc parricidio commiſſo Thelogonius ex ithaca diſcedens in Italiam venit:vbi Tuſculum oppidum condidiſſe dicitur: Thelemachus patris ſucceſſit: penelopem vſq͂ ad vltimū ſpiritum pudiſſe vixiſſe dicitur. vnde pro exemplo pudicitie a poetis preponi ſolet.

ASCEN

☞ Hoc faciunt.i.idem optant ⁊ precant. cuſtos boū.i.bubulcus noie philetius ⁊ nutrix longa.i. vetula longieui euriclia noie:⁊ tertius.ſ.eumeus qui eſt cura fidelis hare immunde.i.cubilis porcorū qui immundi ſunt: et in hoc ſignificatio ſcribitur cum h ⁊ corripit primā:vt patet hoc loco. Tu neceſſarijs. Sic in bucco. Verg. Tu decus omne tuis:portus ⁊ aura.ideſt ſalus ⁊ via ad eam ꝑueniēdi. ¶ In patrias artes.i.obtiendas patrias artes que in re militari ⁊ repu. cōſiſtūt:⁊ niſi acciperet in pro ad dicere poſſet in patrijs auribus. ¶ Reſpice laertē non ſcribendum eſt laertē vt verſus indicat:quia a prima declinatione in es habetur accuſatiuus in en longū vt condas.i.claudas:vt redeas pro redieris videbor anus:ideſt vetula decrepita.

¶ In ſecundā ep̄lam argumentum.

ANTO. Theſeus.

Egeus Neptuni ⁊ Meropes. fili' ex Ethra pythei Theſeum filiū tulit. Theſeus ex perigone Scylidis menalippum ex ariadna ſtaphillū et enopionem:vt chius enochius ex antioche: quam dydimus hyppoliten appellauit: Hyppolitum: ex phedra acamanthum et demophoontem vt Diodo ſcribit.

Demophoon.

Pindarus vero ex anthiope et theſeo natum demophoontem tradit Theſeus diſperſos vicatim athenienſis in ciuitatem colligit: auctore Plutarcho. deinde ſua lege per ſigna teſtarum ab athenienſibus electus in ſcyro inſula exſulauit Mneſteus Hornei erecteri ex tribu phitea filius vel penthei vt Homero placuit regnum ſuſcepit athenienſium. Theſide omnes aut male mulctati ſunt:aut exſularunt.

Phyllis.

Phyllis lycurgi driantis ex cruſtamena filia demophoontē poſt lōgos errores extorrē et indignū hoſpitio ⁊ in regni partē ſuſcepit. Data nuptiarū ſponſione: dū mutua amoris cura tenerent nunciat Mneſteū e bello troiano redeuntē ad qđ quadraginta nauibus ierat in bello egit: cōtra cretā inſulam deceſſiſſe. Demophoō pollici-

Phyllis demophoonti.

Hoſpita demophoon tua te rhodopeia Phyllis.
Vltra promiſſum tēpus abeſſe queror
Cornua cum lune pleno ſemel orbe coiſſent
Littoribus noſtris anchora pacta tua eſt

Luna quater latuit:toto quater orbe recreuit.
Nec vehit acteas ſcytonis vnda rates
Tēpora ſi numeres:bene que numeramus amantes
Non' venit ante ſuam noſtra querela diem.

tus intra mēſes reditū:a puella impetrata venia parata claſſe diſcedit Athenieſe imperiū occupat.x. poſt exſiliū anno:vt auctor ēſt trogus. Quatuor iā exactis mēſib':cū nō reuerteret phyllis ep̄las ſcribit:ſuadet ⁊ bñficiorū memor ſeruatis ſpōſionib' in fide pſiſtat:qđ ſi negligat ſtare ſuaſ violatū pudorē leto magnanimo penſet. ¶ Hoſpita demophoon ꝑponit ꝑmiſſis legitimā expoſtulationē. Phillis rodopeia thracia. rhodope mōs ē thracie i quē v'ſa fuiſſe aiūt rhodopē cū deos imortales ꝯtēneret. Alij tradūt i eo ſeplā eē rhodopē reginā. hoſpita. q̄ te idignū:⁊ errātē hoſpitio acceptū tot bñficijs affeci. ¶ Queror: ſumma q̄rela te accuſo. ¶ Abeſſe vltra ꝑmiſſum tēpus:qđ intra mēſem vt ꝑmiſiſti non redieris. Cornua cū lune. circūſcribit pacta tp̄a. Anchora pacta. trāſlatio dura ē:vt Fabi' monet poetis cōceſſa tribuit inanimatis:qđ animatū ē. Pepigiſti inquit:vt anchora thracis littorib' ſiſteretur. Cū ſe. coiſſent lſie cornua vno lune decurſu quē ꝑagit ſeptē ⁊ viginti diebus:⁊ octo horis. vt Pli. ſcribit. ¶ Luna qua. la. agitur iam quartus mēſis ⁊ tu nō rediſti. ¶ Acteas. actici demophoontis naues actea dicta eſt ab actide cranci filia: ſiue ab acteone:que vetuſto nomine dicta eſt acta:qm̄ anguſta ſit ⁊ ad mare porrecta. actei eñ littus ſignificat. vt i Meta. expoſuim'. Vnda ſythonis:mare thraciū:thracia vetuſto numine ſythō nuncupata ē: vt ſcribit Sel.vij ſcythōis.⁊ ſcythoni'. Nec legas ſchythois:ſꝫ ſcythonis. ¶ Nr̄a q̄rela.nr̄a expoſtulatio citi' tarda eſt ꝙ ꝑceps.

Rhodope.

☞ Hoſpita.quidā interp̄tes in huius epiſtole argumēto falſa quedā ſomniauerūt demophoontē ex colchis cum argonautis reuertentē ad phylida Thraciū reginā diuertiſſe cū demophoon eo tēpore nōdū eſſet natus: aut certe nundum eius etatis vt ad talem expeditionē proficiſceretur:verum ita res habet demophoon theſei filius auxilium grecis:vt Iuſti.lib.ij.ſcribit aduerſus troianos tulit qui ab eo bello rediens tempeſtatib' maris ⁊ longis erroribꝰ actus in thraciā delatus eſt:vbi a Phillide que per ea tempora regina Thraciꝫ erat portu hoſpitioq͂ exceptus ⁊ ab ea ardenter amatus in coniugium rogatus eſt:qui ei cōiugi fidē dedit:⁊ ob beneficia accepta iurauit ſe nūq͂ eam derelicturum vxorē verū audita morte Mneſthei: q̄ poſt eiectū ex vrbe Theſea demophoontis patrem athenieñſium imperium occupauerat. Demophoon cupidus regnādi diſſimulata eā petiuit a phyllide aliquātū temporis quo athenas res ſuas ordinaturus accederet:data fide ſe intra mēſes redituꝝ ad eam:verum cum vltra quartū menſeꝫ iaꝫ ſuū reditū diſtuliſſet. phyllis amoris ipatiētia:⁊ doloris impulſu qđ ſe ſpretā crederet:⁊ eius reditum iam deſperaret:zona ſua gutturi circūligata laqueo vitā finiuit. ⁊ vt fabule ferunt in arborem: Amigdalum ſine folijs mutata eſt poſtea reuerſus demophoon recognita truncum eius amplexus eſt:que veteuli ſponſi ſentiēs aduentum folia emiſit. vnde teſte Ser. phylla grece folia dicta ſunt a phyllide. ante igitur hunc caſum phyllidis cum demophoon reditum ſuum longe vltra promiſſū tardaret Phyllis ad eum hanc epiſtolam ſcri. qua multis ex cauſis ⁊ rationibus eum reuocare nititur. Cōmemorās eiuſiurandi demophoon:⁊ ſuorum erga eum beneficiorum obligationem. poſtremo conatur eum mouere referens:ꝙ niſi reuertatur aliquo crudeliſſime mortis genere ſe interimet:in quo dicit fore: vt appareat ingratitudo et crudelitas demophoontis vel per epitaphium eius inſcriptū. Hoſpita. ordo eſt demophoon. ego phyl. rhodopeia hoſpita tua queror te abeſſe ⁊c. Hoſpita dicitur fe. generis. licet legatur hoſpes communis generis. in hoſpita vero ⁊ fe. ge. reperitur:vt in hoſpita ſyrtis. ⁊ neutri generis:vt Ouid. lib. j. m. et in hoſpita tecta tyranni ingredior. rhodopeia threicia. nam Rhodope mons eſt thracie ita dictus a rhodope muliere in eum conuerſa ſicut ⁊ hemus:vt ſcripſit Ouid. lib. vj. met. Threi. rho. ha. an. al. ⁊ hemum. Nunc ge. ma. mortalia corpora quondam promiſſum:ſcilicet mihi a te. Cornua dicit ſpatium temporis ſibi promiſſi. ſ. ſpatiū vnius menſis:quod per lunam ſignificauit. Cor. lu. ⁊c. i. cum luna ſemel eſſet facta plena tunc eñ extremitas lune:que ob ſimilitudinem cornua dr̄:cum coeunt. i. cōiunguntur:⁊ ſe tāgunt:⁊ ideo dicit pleno orbe. i. pleno circulo ipſius lune poſſumus tamen fortaſſe melius intelligere ſpatiū medij menſis quo luna creſcit: ⁊ implet orbem inde et Iuue. dixit. Semeſtri vato digitos circumligant auro. i. anulo rotundo:qualis eſt luna in medio menſe. licet do. Cal. aliter interpretetur illū locum Iuuena. non ſatis vere anchora. i. nauis:inſtrumentum nauis pro ipſa naui poſuit. Pacta ꝑmiſſa a te. Noſtris threicijs: vbi ego habito. Luna ecce iuſta cauſa querele. Quater la. Quartum menſem exactum ſignificat. Recre. iterum creuit ⁊ plena facta eſt. Nec. ve. i. nec promiſſum tuum perficit: q: nauis tua non venit ad nos. Sythonis: hec eſt vera lectio ⁊ nō ſynthonis:nā nuſq͂ legere memini quod ſythonis fluuius ſit thracie. Preterea non per flu. erat venturus ſed ꝑ mare. Sython vero mons thracie eſt. vnde ⁊ mar. Sythonis niues dixit. hoc autem loco Sythonis no. ege. ca. ſed no. habens formam patronymici fe. ſicut pernaſis pernaſidos. nouimus autem nomine vnius montis vel fluuij vel loci totam regionem intelligi pleriq͂: ergo vnda ſythonis pro ſythonia. i. thracenſis. i. mare noſtrū thracium. Non ve. na. act. i. tuas. athenieſis eñ actica regio etiam acte dicta eſt. vel ꝙ vt Stra. ſcri. illa pars maxime a mare eſt extenta ⁊ anguſta nam acte grece littus dicitur. vel certe dicta eſt ab acteone. Que eñ. a. ſunt amātes diligentiſſimi calculatores temporis. Querela: lamentatio de tua abſentia ⁊ mora: ante ſuam diem. i. ante tempus debitum. nam dies feminini generis licet etiam pro ſpatio. xij. vel. xxiiij. horarum interdum accipiatur: tamen ꝓprie ꝑ tempore ponitur. Lu. longa dies: igitur quid contulit. i. longum tempus. Spes quo. len. fuit. i. ſicut querela de abſentia tua fuit ſera ⁊ lenta:ita etiam ſpes fuit lenta:quia tarde ſperaui ea nihil euētura que nūc cum damno meo mihi euenerūt. eſt aūt acirologia. i. improprietas ſermonis vel verbi:nam ſpes cū bonorū expectatio ſit ꝑ metu. hic accipitur ſicut apud Vergi. lib. iiij. eneī. Hūc ergo ſi tantū potui ſperare dolorem. ergo ſpes. i. timor ne redires.

Sython.

ABCR.

ASCEN Hoſpita.

Hoſpita demophoon. Argumentū enarrauit prior commentarius. quod ⁊ Seruius recitat ad illud. Si quos aut phyllidis ignes ⁊c. Hoſpita per ſuperabundātiam dicitur. nam hic ⁊ hec hoſpes reperitur:verūtamen neutro genere in hoſpita ſata legimus quaſi ab hoſpitus hoſpita hoſpitum. ⁊ eſt hoſpes tam qui recipit ꝙ qui recipitur hoſpitio: hic autem hoſpita que recipit. Videtur autem ſtatim in primo verbo expoſtulare iniuriam ꝙ non niſi in hoſpita ſit eius cuius ſcḋm promiſſa coniux eſſe deberet. ſicut Dido Enei. iiij. Cui me moribundam deſeris hoſpes. hoc ſolum qm̄ nomen de cōiuge reſtat. Queror. i. cōqueror. Cornua cū lune ⁊c. Ordo eſt. Anchora tua eſt pacta. i. pacto tuo ꝑmiſſa (⁊ ita potius paſſiue ꝙ actiue accipietur. Nec eſt tam dura methaphora: q: deponētia oīa cōia fuerūt) noſtris littoribus:vt adeſſet

heroꝛ ſoꝛ noſtris ſcꝫ threicijs ſupple tunc cum coꝛnua lune coiſſent ſimul pleno oꝛbe.i.vt primum plenilunium eſſet:ſed luna latuit quater.ſ.in nouilunio:ꝛ creuit quater toto oꝛbe.i.quater plenilunium rurſus fuit.h o eſt quatuoꝛ ſunt tranſacti menſes:nec vnda ſythonis.i.tracie:hoc eſt mare thꝛacium vehit.i.reuehit:rateſ:id eſt naues acteas:ideſt atthicas ſeu athenienſes.

ANTO. ☞ Spes quoqꝫ len:fu.qm̄ de tuo reditu ſpes fruſtra ē hactenus habita:ſpes em̄ lenta eſt q̄ longa expectatione ſine rerū ſucceſſu ꝯſumit̄:Tarde q̄.q̄ diutius expectata nō veniunt Ledūt: expectantes toꝛquēt Cre.te venturum ſperam⁹. Nocēt q̄ credulitas me maxie ſollicitat:ꝛ ad q̄rendū excitat. Inuita enim et nō libēs queroꝛ:ſꝫ amoꝛ cogit. Spes inq̄t diutius fruſtra habita me ſollicitat ꝛ ad querelam excitat:qđ ſi nō libēs facio amoꝛ tn̄ ꝯpellit Sepe.ſ.m.multa mihi ꝑſuaſi.ꝑ te.tutādo tuos amoꝛes.refer.in patriā reuocare. Theſea de.i.theſeum imp̄cata ſum.nō hoc poeta cōmentus eſt:ſꝫ cū lycomedes ſcyrioꝝ rex clā theſea ꝑemiſſet et diu nihil certi de obitu ferat̄:vt ſcri.plu.id quoqꝫ veſimile eſt philida latuiſſe.

Hebrus. Hebri flu.thꝛacie diſcurrit inter pꝛeātes et dolōgos thꝛacie populos tāgit ꝛ ciconas. Sepe.d. ego dijs ſepius p̄ces habui:vt tu ſce.va.vt te perfide hoſpitarent̄.adſunt duo carmina:q̄ in hūc locuꝫ falſo ꝯtulerūt. Amoꝛ fi.ego q̄ te ſumma fide amo. Quidq̄d ob.pericula oīa q̄ te remoꝛari potuiſſent. At tu len.abes recriminat̄ demophoōta:vt eliciat plenioꝛes ad q̄rēdū locos. Nu.iu. dij quos iureiurādo in teſtimoniuꝫ citaſti Demophoon.ſtomachationē hꝫ hec denominatio Dic.m.q.fe.inſtat rogādo vt ſubgeratur fraude ꝛ amoꝛis cā. Nō ſa.immo dices ꝛ ſcaure h̄ eſt nimium amoꝛi induſi. Cri. amoꝛis ſimplicitatē ꝑ ironiā crimē appellat. De me.cōciliaſſet illa amoꝛis ſimplicitas debuit te mihi cōciliare. Unū ſce.ꝑſiſtit i ironia. Scel.h.qđ te re. Hꝫ pō. et iſtar. debuiſſet magni muneris momētū et ſilitudines hr̄e. Iura fi. fides tot iuramētis firmata poſt ironiā pati e ſecunt̄ iterrogatiuncule. Deus. cupido.

UBER. ☞ Fuit len.i ſera:quia ſi citius timuiſſem potui nō decipi. Tar.c.ſenſus eſt:ego credo nūc.ea q̄ nocent mihi:q: ſe o credidi.ſ.nūqꝫ reuerſurus. Cre. pluralis numerus ꝑ ſingulari: ea q̄ credita tarde ledūt me:ꝛ nocēt me amāte inuita.i.mihi amanti inuite:ꝛ erit caſus ꝑ caſu poſitus:vt apud Iuucn̄. Poꝛrectura viro miſcet ſiticti rubetā. vel ſubaudi nocet mihi Me inui.i.cū nō poſſim reſiſtere aut ꝑuidere. Fui mē.pꝛo te.i.tui cā ſepe multis mentita ſuꝫ te breui reuerſuꝝ. ꝑu. credidi ꝑ.ꝑpetuoſos ꝛ violētos. Eſt em̄ vt dicit Ser. ꝑcella vis ventoꝝ: cū pluuia dicta qđ oīa ꝑcellat.i.concutiat. Notos ſpeciē ꝑ gn̄e poſuit. i. notos vētos meridionales q̄ ꝛ auſtri dicunt̄ ꝑ oib⁹ vētis aut q: ex athenis in

Spes quoqꝫ lenta fuit: tarde que credita ledunt.

Credimus:inuita nunc ꝛ amante nocent.

Sepe fui mendax pꝛo te: mihi ſepe putaui

Alba pꝛocelloſos vela referre notos.

Theſea deuoui:quia te dimittere nollet.

Nec tenuit curſus foꝛſitan ille tuos.

Interdum timui ne dum vada tendis ad hebri.

Merſa foꝛet cana naufraga puppis aqua.

al's deis.

Sepe deos ſupplex:vt tu ſcelerate valeres.

Ipſa mihi dixi:ſi valet ipſe venit

Deniqꝫ fidus amoꝛ q̄dq̄d pꝛoperātibus obſtat.

Finxit.et ad cauſas ingenioſa fui.

At tu lentus abes:nec te iurata reducunt

Numina:nec noſtro motus amoꝛe redis

Demophoon ventis: ꝛ verba: ꝛ vela dediſti.

Uela queroꝛ reditu verba carere fide.

Dic mihi quid feci: niſi non ſapienter amaui

Crimine te potui demeruiſſe meo

Unum in me ſcelus eſt:qꝫ te ſcelerate recepi

Sed ſcelus hoc meriti pondus ꝛ inſtar habet

Iura fides vbi nunc commiſſaqꝫ dextera dextre

Quiqꝫ erat in falſo plurimus oꝛe deus.

thꝛaciā nauigātib⁹ noti ſint maxime apti. Re.repoꝛtare:ꝛ mihi tāqꝫ debita reducere. Uela al.nō aliā ob cauſam dixit:alba niſi q: vt plurimū alba fiūt. De.execrata ſuꝫ:ꝛ maledixi. Nā deuouere eſt malis votis ꝛ iprecationib⁹ aliquē deteſtari. Oui.lib.ill̄.e.q.d.m.i.ib. Theſea.patrē tuū tanqꝫ tue moꝛe: abſentie cām. Te.impediuit. Tuos cur tuū iter tuā nauigationē.vt Uerg. Huc.e.f. interdū alia ſuſpitio de eius moꝛa ne foꝛtaſſe periculatus eſſet in aquis ꝛ merſus. Ad va.ad aquas. Hebri.flu.thꝛacie. Puppis.i.nauis.pars pꝛo toto ſynedoche. Nau.periclitata paſſa naufragiū. Foꝛet fuiſſet. Cana alba ꝑpter ſpumā q̄ fit cū aqua vētis maxime mouet̄. Sepe de.ſupplex ſi legim⁹ deos ſubaudiēdū eſt rogāi:ſed meli⁹ legit̄ deis.ꝛ ita oꝛdinat̄.ego ſupplex deis vt tu valeres ipſa di.mi.cu te amoꝛ finxit oēs cauſas poſſe te impedire que impedire ſolēt oēs paratos ꝛ iam accinctos ad aliqđ iter. Quid ob.p.i.oē qđ impedit paratos ad aliqđ iter. Ad cau.ad accuſationes tue moꝛe. At.t.len.a. Adducit ei phyl.iuſiurāda q̄bus ille ſe ei aſtrinxerat vt eū moueat ad reditū iura.a.t.n.paſſiue ſignificationis. non.a.vel meo erga te vel tuo erga me dare:vel a vētis eſt verba in vanū fundere. Uergi.ſed ante oīa diſcerpūt. Dic.m.ne videatur ſua culpa eſſe relicta a demo. Quid.f.quid peccaui.vnde:ſatius.niſi non amaui ſapienter:q: nimis cito ꝑperaui ad amoꝛē tuū qđ nō eſt ſapiētis ergo in hoc ſolo peccaui:ſed hoc meū crimē habet pōdus.i.monumentū ꝛ valoꝛē ꝛ in ſimilitudinē.i.debet tibi eſſe loco meriti ꝛ maximi beneficij. Cri.te potui.ſenſus eſt.meum crimē potuit te vehemēter obligaſſe. Deme.i.valde meruiſſe.nā de hoc loco auget. ¶ Iu.fi.cōmemoꝛat iuſiurāda ipſius demo.dicēs. Iura fides.ſunt qui iungūt ꝛ exponūt. Iura.i.iurata.ſed meli⁹ dicemus diſtinguēdo. Iura vbi ſunt:vbi fides ꝛc.ꝛ intelligimus iura.ſ.cōiugij q̄ inuiolabilr̄ ſunt ſeruāda:ſic hyſiphile ad Iaſonē. Heu vbi pacta fides vbi cōnubialia iura. Fides a fio d̄r:qđ fiat qđ dictū eſt.eſt dictoꝝ cōuētoꝛūqꝫ executio. Cō.cōiūcta.dextre eſt cōiūctio

ad fidei confirmationē fiebat.erat em̄ vt Ser.dicit fidei dicata:ſicut genua mīe. De.qui.e.i.dei qui erant plurimi.inno.ſ.fallaci. Hym.deus quē in nuptijs greci inuocabant:ſicut Ro.talaſſionem.

¶ Spes quoqꝫ ꝛc. Oꝛdo eſt. Spes fuit quoqꝫ.i.etiā:lēta.i.tarda.nō potuit cito induci ad tantā ſpē de te concupiendam ad quam inducta grauius ledoꝛ:q: que tarde ſunt credita ledūt:ſcꝫ grauius:nos aūt credimus ꝛ ſup. credita nocēt me exiſtēte inuita.i.que credo inuita ꝛ amante.i.qui cogoꝛ etiā amare nō redamantē. Notos.i.vētos illos ꝑcelloſos.i.multas pꝛocellas excitare ſolitos. Ego deuoui theſea.ſ.patrē tuū.i.eum increpationibus deſtinaui voui ꝛ vota feci dijs vt moꝛiat̄.hoc em̄ ꝓpꝛie eſt deuouere quēuis aut a ſe aut ab alio ob alterius ſalutem moꝛte addici:vt patet de dijs romanis ductoꝛib⁹ patri ꝛ filio qui ſe deuouēdo rempu.pꝛotexerūt. Uada hebri:qui rapidius eſt:vt pꝛimo eneid. Uolucreqꝫ fuga pꝛeuertit̄ hebꝛuꝫ. Sepe deos ſupplex deeſt oꝛaui aut timui pꝛo te:hoc eſt vt tu o ſcelerate valeres. Nā ipſa.i.ego dixi mihi.i.in animo meo:ſi valet ipſe venit. Numina.iurata.i.a iurante in teſtimoniū accita. Demophoō vētis ꝛ verba ꝛ vela dediſti:q: verba dantur ventis dum irrita fiunt. ¶ Demeruiſſe te.i.bn̄ meruiſſe de te.nā qđ in me crimē cōmiſi.in te beneficij fuit:peccaui ego te ip̄zudēter amando:ſed in me:non in te. Dido dicit. Si bene quid de te merui. Quintilianus etiā hoc modo:vt demererer amantiſſimos mei. ¶ Pōdus ꝛ inſtar.i.inſtantiā ꝛ in vim aut imaginē ꝛ foꝛmā ſeu ſtatum meriti.

ASCEN — Deuouco

Pꝛomiſſus ſocios vbi nunc hymeneus in annos:

Qui mihi coniugij ſponſoꝛ ꝛ obſes erat.

Per mare:quod totum ventis agitatur ꝛ vndis

Per quod ſepe ieras:per quod iturus eras:

Perqꝫ tuum mihi iuraſti:niſi fictus ꝛ ille eſt:

Conſita qui ventis equoꝛa mulcet auum:

Per venerem:nimiumqꝫ mihi facientia tela:

Altera tela arcus:altera tela faces:

Iunonemqꝫ toꝛis:que pꝛeſidet alma maritis:

Et per tedifere myſtica ſacra dee.

Si de tot leſis ſua numina quiſqꝫ deoꝛum

Uindicet:in penas non ſatis vnus eris:

al's at

Ah laceras etiam puppes furioſa refeci:

Ut qua deſerer et firma carina foꝛet.

Remigiumqꝫ dedi:quo me fugiturus abires.

Heu patioꝛ telis vulnera facta meis.

Credidimus blandis:quoꝛum tibi copia verbis:

al's nominibus.

Credidimus generi: numinibuſqꝫ tuis:

Credidimus lacrimis:an ꝛ he ſimulare docentur

al's qꝫ.

He quoqꝫ habent artes:quaqꝫ iubentur eunt.

ANTO. ☞ Hymeneus.bacchi ꝛ veneris filius nuptiarū deus. Spō.qui nomē ꝑ te dedit:vt ratum eſſet cōiugium. Eſt em̄ ſponſoꝛ qui ſuum nomē ꝑ alieno dat.vnde ſpōſiones:q̄ alieno nomine fiūt. Et ob pignus ꝛ fides dati nois:id ex publicis monimētis tractū eſt:non erat ſpōſio:niſi darent̄ obſides Diſtat tn̄ a federe. Spōſio em̄ per cōſules aut magiſtratus alios fieri poterat populo etiā nō iubēte. Fedus em̄ non erat niſi feciales interueniſſent qui Ioui poꝛcā ferirēt:referēte ſenatu ꝛ iubēte populo:in quo liui⁹ claudiū nō recte ſenſiſſet ſcribit bit. Per.in iuſ.recenſet ꝛ pathos eſt a repetitione Per tuū auū. Neptunū. Arcus ꝛ fa.tela ſunt cupidinis. Faci.m.n.q̄ me maxime ifeſtāt. To.m.nup. iuno nubētibus p̄eſt. Ūn̄ pꝛonuba d̄r interdū lucina:qꝫ infantē in lucē pꝛodat. Per.ſ.m.nocturna ꝛ occulta. Dee te.noctu.ſacra cereris fiebāt vt in aulula. Plau.in quibus ſacerdotes faces deferebāt imitati cererem que cū ꝑſefonē quereret incēſis tedis tedifera nūcupata eſt:vnde ꝛ ſacerdotes daducos.i.faces ferētes vocāt. De tot le.quos tu leſiſti. Ui ſa.v.e.nō ſufficies ad penas. Ah lac.pu.cō miſerationes mouet ex cā longe aliter euenit:demōſtrat qꝫ opoꝛtuerit. La.pu.conquaſſatā claſſe. Refe.reparaui. Fu.inuidioſe ꝑtulit nō inquit diſceſſus fuit:ſꝫ fuga. Uul.meta.patioꝛ calamitates quas me erroꝛe mihi peperi. Cre.reficit credulitatis culpā in puellarē ſimplicitatē ꝛ viroꝝ ꝑfidiā credidimus tuis blāditijs. Generi nu.qꝫ tuis neptunus ad fidē dandā me impulit a quo te genus ducere iactabas. Ar.fallacias. Eunt fluūt: quaqꝫ iu.in quacūqꝫ vis parte.

UBER. ☞ Pꝛomiſſus a te:in an.ſo.i.in vitā noſtrā ſemper cōiunctā ꝛ ſocialē:qualis debet eſſe vita cōiugalis qui erat ſponſoꝛ:tranſlatio ab hoibus ſumpta.ſicut em̄ ſpōſoꝛ.i.vas q̄ pꝛo alio ꝑmittit ꝛ obſes qui dat̄ in tutelā fidei cōfirmat contractū:ita hyeme.inuocabat̄ vt cōiugalis ſocietatis ꝑpetue certus eſſet:quaſi ſpōſoꝛ ꝛ obſes. Per.m.oꝛdo eſt. tu iuraſti mihi ꝑ mare ꝛc. Agitat̄.cōmouet̄. Ue.flatus violētioꝛes.aure vero mitioꝛes dicunt̄. Per auū ꝑ auū poſuit:ꝛ intelligam⁹ neptunū.vt Iuu. Perqꝫ tuū pater egei neptune tridentē.aut egeuꝫ dicit patrē theſei:q̄ naue filij a minotauro reuertentis cū velis nigris ꝑcul viſa cū crederet eum moꝛtuū fuiſſe in mare ſe p̄cipitauit ꝛ in deū marinum mutatus d̄r:ꝛ ideo dicit:niſi fictus ꝛ ille eſt. Mul.placat.vt Uber.ꝛ mul.de fu.ꝛ tol.vē. Cō.cōmota. Tela.amoꝛis ar.nā cupido nō ſolū ſagittis ferire:ſed etiā face incēdere d̄r. Oui.lib.j.met. Tu.ſa.ne.q.e.cō.a.l.t.eadē tela:interdū etiā veneris dicunt̄. Iuue. Nec pharetris veneris macer eſt:aut lampade feruet. Alte.te.te.gn̄aliter dicit̄ de oībus q̄ mitti aut iaci ꝑnt:ſꝫ etiā interdū ꝑ gladio ponat̄:vt inferius in epiſtola hypermc.apparebit. ¶ Iunonē.per iuno. Pꝛe.pꝛeeſt. Toꝛis:in lectis cōiugalibus. Per.m.i.archana:nam myo grece ſignificat claudo:inde myſtica dicunt̄ que ſunt clauſa ꝛ ſecreta:qualia ſacra cereris:que non niſi ſacerdotib⁹ apparebant. Iu.ar.q.C.v.eſſe.ſ.ouidij.iij.de arte. Quis ce.ri.a.v.pꝛo. Ma.Tr.ſ.re.ly. ¶ Dee.t.j. Cereris ferentis tedas:ideſt faces. Nam cum pꝛoſerpinam filiam a plutone raptam nondum ſciret:vt eam non ſolum die:ſed etiam nocte quereret in etna monte ſicilie eius ſtatue ꝛ picture cum facibus facte ſunt:quod oſtendit Cicero in verrem libꝛo.vj.his verbis. Qui ac.etiam vi.ſimulacrum. Ce.ex ma.ꝛ in altero tēplo libere. Sunt ea perampla atqꝫ pꝛe

clara:ſed non ita antiqua. Ex ere fuit quoddā modica amplitudine ac ſingulari opere cū facibus per antiqu… De.t.le.vel de tot offenſis.erit ſubſtantiuū:vel certe de tot leſis ſubaudi deis:vnus.i.tu vnus ⁊ ſolus.nō eri… tis in penas:q: cū innumerabiles deos leſeris:te tot corpora ad penas habere oporteret. Ah ia.cōquerit ꝙ… leri Demophoōtis ipſa auxiliū prebuerit. Fu.inſana. Re.inſtauraui. La.vētis ⁊ vndis cōuulſas. At qua.d.q… vt tibi preſtarē opē cōtra me.carina.ſ.tua. Fo.fir.eſſet valida cōtra impetū ventoꝝ ⁊ fluctuū. Remi.i.remig… hoc eſt nautas. Fug.iniurioſe dixit fugiturus. Sic Dido ad eneā. Quo.ſ.obſtat hyems ⁊ eadē apud Vergilium Mene fugis. Heu patior.trāſlatio ab eo qui inimicū ſuis armis inſtruit: ꝙ interdū illis percutit ab inimico. Credi.vt maiorē captet cōmiſerationē:⁊ fraudē demopho.magis amplificet:multa cōmemorat de demoph… te:quoꝝ ſingula nedū oīa ſimul potuerūt eā decipere ⁊ inducere ad ei credendū. Credi.b.v.nā facundia que… quedā:nō arte cōparata:ſed naturalis dicēdi gratia multū valet ad amorē cōmouendū. Vnde Oui.in.j.de am… Non for.e.ſed.c.fa.Vlyſſes. Et tū.c.t.a.d.idem ꝓbat Ver.iiij.eū. He.in pe.v.vterꝙ. ¶ Generi:nobilitati tue do… mus ex qua nō potui mihi perſuadere:virū perfidū poſſe naſci.generis enī cōditio plurimū valet ad fidem fa… ciendam. Numi.tuis:melius legendū dixero noībus:vt recte coniugat. ¶ Greee:⁊ nominibus tuis:nam ſe d… credidiſſe dicet inferius. Dijs quoꝙ cre.eſſet ergo iteratio ſuperflua. Lacri.que etiā vt oſ̄dit Oui.vim maxim… habent cōmouendi ⁊ fere perſuadēdi. ¶ He.ſ.lacrime. Et.i.etiā. ¶ Hoc ſi.i.diſcunt oſtēdere exterius falſos an… mi affectus:ſicut tu verbis ſimulaſti:qđ nō habebas in pectore. Artes:dolos. Eunt ꝙꝙ iu.i.quatenus illis iu… bes ⁊ vis eas ire.quod Iuuena.attribuit mulieribus fraudē eis parētibus ſic dicens. Vber.bus ſemperꝙ pa… ratis. In ſtatione ſua:atꝙ ipſis ſpectātibus illam:quo iubeat manare modo.

ASCEN ¶ Vbi eſt nunc hymeneus.i.deus nuptiarū:aut accipiēdo per metonymiā deum pro re cui preeſt:vbi eſt:nunc… vſus matrimonialis promiſſus in annos ſocios.i.cōiugales ſocialiter tranſigēdos. ¶ Per tuuꝫ auum ſcilicet neptunum egei patrem:aut ipſum egeum. ¶ Per venerē ⁊ tele ſcꝫ cupidinis arcum ⁊ faces: ad que alludit Ver… gi.in principio quarti dicens. Vulnus alit veneris ⁊ ceco capitur igni.nam tela vulnus procreant ⁊ faces incen… dium. Nimium mihi facientia.i.nimiū in me potentia:aut mihi nimiū moleſta: iunonem.ſ.pronubā: de qua Enei.iiij. Iunoni ante omnes cui vincla iugalia cure:toris autē maritis:ideſt maritalibus ſeu nuptialiter di… xit. Per ſacra dee tediſere.i.cereris:vnde in eodē quarto legiſere cereri ⁊c.

ANTO. ☞ Dijs quoꝙ credimus ꝑ quos iuraſti. ¶ Tot pi.tui reditus teſtimonia ⁊ affirmationes. ¶ Capi.decipi. Qualibet parte:vno ex his pignoribus me decipere potuiſſes:vt te rediturū credidiſſem. ¶ Nec moueor: ne videatur obiectare beneficia deprimit per ratiocinationem aliquā:vt amplificando reliqua maiora videantur. Te iuui cū eſſes indigēs ⁊ extorris. Portu:in quo cōquaſſata claſſis recepta eſt. Loco:ſ regno. Summa finis ⁊ terminus ferendi officij. Penitet: moleſtum ⁊ graue eſt. Cumulaſſe per amorū laſciuiā hoſpitalitateꝫ auxiſſe.ante illā noctē qua tecū fui. Fuiſſe ſu.extincta fuiſſem. Honeſta:pudica. ¶ Speraui.me. parhos a loco qui dicit preter ſpem. ¶ Te me. meo merito obſtrinxiſſe. ¶ Venit.e.ex ſentētia ſimplicitatem excuſat:recta enī ſpes eſt quā pariūt merita. Gloria opoſa parta ꝑ difficultates ⁊ labores hoc eſt non difficile. ¶ Fallere.p.cōmiſeratio ab etate ſexu ⁊ credentē ſimp. Simplicitas : ſimplex puella. ¶ Fauore gratia ⁊ tutela. ¶ Dij.ſ.imprecatione vtitur:vbi alia nō datur vltio. ¶ Sit ſumma:terminus ⁊ finis hoc eſt nunꝙ maiorē laudē aſſeqris. ¶ Statuaris:erigat tibi ſtatua. ¶ Media vrbe:medis athenis theſei edes in vmbilico vrbis fuerāt:vt ariſtides ſcri.iuxta forum in loco qui appellat' eſt perhiphraſtos. ¶ Inter eg.inter fratres tuos ⁊ patreꝫ qui ab egeo ducunt genus Pater. Theſeus. Stet:in ſtatua erect' ſit. ¶ Suis titulis:ſuis geſtis qui in vertice capitis ſtatuaruꝫ ſcribebantur. Plinius. Primas ſtatuas ſcribit: athenis erectas armodio ⁊ ariſtogitoni tyrannicidis qui fuerunt multo poſt theſeū. ¶ Cum fu. le.ſchy.auget theſei geſta:vt tantomagis inſimuletur demophoon qui ab illius virtute degenerarit. Schyron filius fuit canethei ⁊ emioche ſpitei locum in megara habitauit que dixerunt petras ſchyronides viatores ſpoliatos precipites agebat Alij tradunt hoſpitibus ieiunare coactis panem pedibus offerre couſueuiſſe apprehendentes calcibus in mare de precipitio deturbare. Magarēſis ſcri.bonum virum fuiſſe:⁊ eius filiam euclidā eaco iouis filio nupſiſſe:⁊ ex his natos eſſe peleum ⁊ thelamonem:vt Plu.autor eſt. Schyronem theſeus peremit cum athenas iret. Procuſtes curdalum actice locum habitat viatores lectū conſcendere cogebat lōgiores amputabat:diſtrahebat breuiores donec cum lecto equarent quē theſe' trucidauit.vt Dio.autor eſt Schynis latro ſeuiſſimus in iſthmo corinthiaco alligatos arborib' homines diſerpebat in fruſta. Plu.ſcri.in varias

Statue ꝓ me athenis.

Schyron.

Procuſtes

Dijs quoqꝫ credidimus: quid iā tot pignora nobis?
Parte ſatis potui qualibet inde capi.
Nec moueor ꝙ te iuui: portuqꝫ locoqꝫ
Debuit hec meriti ſumma fuiſſe mei:
Turpiter hoſpitium lecto cumulaſſe iugali
Penitet ⁊ lateri conſeruiſſe latus.
Que fuit ante illam mallem ſuprema fuiſſet
Nox mihi dum potui phyllis honeſta mori.
als me
Speraui melius: quia te meruiſſe putaui.
Quecūqꝫ ex merito ſpes venit: equa venit
Fallere credentem non eſt operoſa puellam
Gloria ſimplicitas digna fauore fuit
Sum decepta tuis ⁊ amans: ⁊ femina verbis
Dij faciant laudis ſumma ſit iſta tue.
Inter ⁊ egidas media ſtatuaris in vrbe
Magnificus titulis ſtet pater ante ſuis
Cum fuerit ſchyron lectus toruuſqꝫ procuſtes
Et ſchynis ⁊ tauri: miſtaqꝫ forma viri.

formas ſe vertere cōſueuiſſe. Forma mix.vi.⁊ tau. Minotauꝝ.circūſcribit quē labyrinto clauſū ſuſtulit theſe'. Alij ſcribūt taurū minos.x.bello naualia theſeo ſuparū:phylocor' athletā fuiſſe tradit:vt theſeo i certamie ſperatū ☞ Dijs quoꝙ cre.ꝑ quos iuraſti mihi. Tot pigno.qđ nobis.ſ.opus erant. ¶ Capi decipi.inde ex his ſupradictis. ¶ Nec mo.ne iraſcor:aut penitet me. ¶ Loco enī vrbis ⁊ domus mee. ¶ Sūma finis. ¶ Meriti beneficij.nō debui facere maius beneficiū ꝙ recipere te portu ⁊ hoſpitio:ſed plus feci:⁊ ideo ſubiungit. ¶ Turpi.h.ſenſus eſt penitet me poſt datū hoſpitiū addidiſſe etiā lecti mei ſocietatē ⁊ tecū me copulatā fuiſſe ⁊ cōcubuiſſe qđ ꝙ honeſtiſſimis verbis pōt exprimit dicens. ¶ Et cō.i.cōiunxiſſe.latus lateri. Cumulaſſe hoſpitiū.i.addidiſſe hoſpitio lectū cōnubialē. ¶ Que fu.añ il. optat ſe fuiſſe mortuā vna nocte anteꝙ cū demophoōte coniuncta foret q: ſine infamia mortua eſſet. Mellē optarē potius vellē. Supre.vltima. ¶ Spera.m.i.bñ:q: me meruiſſe putaui:me legendū.eſt:nō añt te:vt ſenſus exigit:⁊ codex meus vetuſtiſſimus habet. Quecūꝙ ſentētia eſt exornatio:⁊ eſt ſenſus.equū eſt eā bene ſperare que de aliquo bene meruerit. Falle.etiā ſententia eſt. Operoſa: magna aut difficilis ab opera i.a labore:dr interdū ab opo vt Oui.j.metamor.⁊ mūdi moles opoſa labore.i.magni operis. Simplici facilis credulitas mea fuit digna fauore:meruit poti' laudē ꝙ fraudē aut reprehenſionem ¶ Et amās ⁊ fe.duo potuit:ꝙ facile decipi ſolēt Amās.ſ.ego.nā vt ipe Oui.inqt. Credula res amor ē. Et fe.ꝙ ēt facile credit. Vnde ⁊ poeta. Vna dolo diuū ſi fe.victa duorum eſt. Iſta.ſ.ſunt:tue:au. ideſt. ſi hoc tibi laudi ducis vtinā nihil aliud vnꝙ facias qđ ſit laude dignū. Inter ⁊ eg.ſubaudi:dij faciāt:vt ſtatuaris.i.colloceris in media vrbe athenaꝝ inter eg.i.inter maiores tuos ꝙ ab egeo fuerunt. ¶ Nā ſtatue claroꝝ in publico ꝓponebant cum titulis reꝝ geſtaꝝ:vt infra oſ̄dit. ¶ Pater theſeus magnificus:ſplendidus. Su.t.rerū clarū quas geſſit:ex qbus aliquot numerat. Cū fue.corrigendus eſt hic textus:nō enī legendū eſt Chirum ⁊ procuſtes. Schyron añt latro fuit:quē viatores ſpoliantē verſus Megarā theſeus interfecit et ſaxo ꝑcipitauit. qđ adhuc vt hiſtorici ꝓhibent Schironū dr. Oui.in me. Scopulo nomē ſcyronis inheret. Quidā añt ferūt eū hoſpitibus ꝑ iniuriā cibū porrigere ſolitū ⁊ ieiunare coegiſſe:deinde calce ꝑcuſſos in mari precipitaſſe:quo genere mortis eū theſeus affecit. ¶ Toruus:crudelis. ¶ Procru.dr a procruo verbo greco.i.impello. S. Polyphemonis cuiuſdā filius hoc genere ſupplicij hoſpites afficiebat coꝝ corpora lecto imponebat: que ſi erāt lōgiora lecto mutilabat: ſi breuiora vi trahebat.⁊ extendebat in parē longitudinē lecti hunc theſeus domuit. Et ſchynis ita legendū eſt.is crudeliſſimus hoſpitum corpora curuatis arborib' alligabat deinde arbores in altū dimittebat:ita ꝙ corpa lacerabant quē Theſeus etiam interfecit:de quo Ouid.in Ibin. Quiꝙ trabes preſſa ab humo mittebat in auras Equoris aſpicias huius ⁊ hui' aqs.⁊ de hoc puto Ouid.ſenſiſſe met.li.vij.eū dixit. Occidit ille ſenex magn' male viribus vſus. Qui poterat curuare trabes.⁊ agebat ab alto Ad terrā late ſparſuras corpa pin'. Itē claudianus ſupradictos inter crudeliſſimos numerat.lib.j.in Ruffinū. Quid tale immanes vnꝙ geſſiſſe ferunt. Vel ſcynis iſtmiacha pinu:vel rupe profunda: Scyron:vel phalaris taur':⁊carcere ſilla Vel in tauri miſtaꝙ forma viri. i. minotaurus quē poete fabulant fuiſſe ſemibouē ⁊ ſemihōiem.ferūt enī.vt ſcribit Diodo. minoē eretēſium regem de more ſolitū Neptuno ſacrificare taurū ſpecioſiſſimū:⁊ cū ei taurus eſſet ꝑſtātior ſacrificaſſe deteriorem.qua ex re neptun' minoi irat' eius taurij: quē ille ſacrificare noluerat Paſiphae eius vxori turpē amorē iniecit . cui arte dedali ſignū pulcerrime vacce quā taurus amabat factū eſt quo paſiphe minotaurū genuiſſe fert duplici:vt dixiſſē natura:ꝙ vſꝙ ad humeros taurus:cetera hō fuit.ad hoc monſtrū nutriendū aiūt dedalū labyrintū fabricaſſe difficiles habētē egreſſus ⁊ exitus penitus ⁊ irremeabiles:in quo incluſo minotauro ſeptem athenieſium pueri:totidē puelle ſingulis annis ex decreto minois quo athenieſes ex obſidione qua eos circundabat ea lege liberauerat mittebant:miſſus igitur theſeus cuꝫ ariadne filia minois eius amore depixet: accepto ab ea filo: quo poſſet ex labyrinto egredi minotaurum interfecit.reliqua de ariadne dicentur loco ſuo.

VBER.

ASCEN ☞ Quid iam tot pignora nobis.i.ad qđ tot ad me decipiendum opus erat argumentis.ego potius ſatis capi potui qualibet pte inde.i.illorum pignerū. ¶ Nec moueor qđ te iuui:q: dixit:At laceras etiā puppes furioſa refeci ne beneficiū exprobare videat.dixit ſibi ſolum dolere ꝙ amiſſo pudore illi obſecuta ſit ad nuptias quas modo contemnit. Falere credentē:vñ eſt illud enei.iiij:a iunone ꝑ ironiā dictū. Egregiā vero laudem ⁊ ſpolia ampla refertis Tuꝙ puerꝙ tuus:magnū ⁊ memorabile nomē. Vna dolo diuum ſi femina victa duorum. Summa tue laudis.i.vltra quā nunꝙ mereris maiora:cū tū dicat eneas enei. ij. Et ſi nullū memorabile nomen femi nea impena eſt:nec hꝫ victoria laudē ⁊c. Inter egidas.i.egei filios ⁊ nepotes ſtet pater.ſcilicet theſeus herculis ſocius ꝙ interemit ſchyronē ⁊ procuſtem ⁊ ſchyniū latronē aut ſchynona . nā verius ſchynum dr ⁊ minotaurum monſtrū biforme:vt docet Vergi.in.vj. Itē creontē thebaꝝ regē ⁊ centaurus: poſt que facinora deſcendit ad inferos ⁊ inde perythoū abduceret. Vñ dicit. Et pulſata nigri regia ceca de.i.ditis ſeu plutonis: nō añt legendū eſt regia ceca ditis quia dis ditis ſiue adiectiuū ſiue ſubſtantiuū penultimam genitiui producit.

Pluto.
ANTO.
Thebe.
Creōtes.

Et domite bello thebe: fuſiꝙ bimembres:
als dei
Et pulſata nigri regia ceca ditis
Hec tua poſt illos titulo ſignetur imago:
Hic eſt: cuius amans hoſpita capta dolo eſt
De tanta rerum turba factiſqꝫ parentis
Sedit in ingenio creſſa puella tuo.

☞ Thebe domite.thebas cadmus phenix.cōdidit in boetia Creontē thebaꝝ regē theſeus interemit : qm̄ argiuis ſepulturam negaſſet ; vt ſcribit Papi. ¶ Bimēbres: centauros cēcauri iunonis ⁊ ixionis filij in nuptijs. Perythoi que geſte ſunt in mōte pelio hyppodamiā attacis filiā pithoi vxorem rapere voluerunt orta pugna ; alij trucidati: alij in fugā acti ſunt Rem geſſerunt Theſ. Neſtor Peleus: ⁊ alij heroes. Pulſata regia ditis. Theſe' ad inferos:vt Proſerpinā raperet deſcēdit Perythoi amici grā. Cerber' pithoū aſſumſit. Theſeū hercules liberauit. Philochorus tradit Adoneuꝫ moloſſoꝝ regē ex proſerpina habuiſſe filiam erinnim:⁊ canē cerberū noīe ꝓpoſuiſſeꝙ certamē vt ꝙ cerberū ſupaſſet filiā vxorē deduceret:⁊ cum animaduertiſſet theſeū pythoūꝙ nō vt ꝓcos acceſſiſſe:ſꝫ vt puellā raperēt vtrūꝙ cepiſſe. pythoū cerbero deuorandum obieciſſe.theſeumꝙ in cuſtodiā adactum in gratiā Herculis liberaſſe. Dis eſt diuitiaꝝ ⁊ inferorū deus vt ſtraboni placet. Imago ſtatua tibi erecta Signet hoc titulo:hunc titulū in vertice cōtineat. Hic ē demophoon qui amātē ⁊ hoſpitā puellā decepit. Creſſa relicta ariadna cretēſis Minois filia.relicta i naxo inſula dormiēs.

Adoneus

Ariadna.

per dolos: ſiue quia bacchus in ſomnis monuerit; vt diodorus maluit in tuo īgenio: vt imitateris obſeruaſti.
UBER. ☞ Et domire bellothebe. lōga eēt hiſtorie narratio: ſi ab Laio patre edipi exordiremur: ſatis igit̄ ſit breuiter dicere q̄ ad hūc locū ptinēt. Cū ethcocles ⁊ polinices filij edipi de regno inter ſe diſſidentes mutuis vulneribus ɔcidiſſent: ⁊ preterea multi dulces alijq3 mortales q̄ ad bellū thebanū venerāt, occubuiſſent thebaniq3 ſepeliēdi facultatē denegarēt. Adraſt⁹ q̄ ſolus ex ducib⁹ ſuperfuerat illis inſepultis relictis redijt argos. Cū null⁹ auderet hos tumulis cōdere: ſoli athenienſes q̄ alijs v̄tute p̄ſtabāt oēs ſepelire. Theſeus aūt p̄cipue adraſti p̄cib⁹ hoc fe-ciſſe fert̄: poſtea cū filij corū q̄ in bello interierāt parētū mortē vituri ex oraculo alcmeonē ā phiarai filiū ducem elegiſſent ɔ thebanos bella mouerūt: eo em̄ duce expugnatio vrbis ab oraculo pmittebat̄. Acerrima cōmiſſa pugna Theb. attritis viribus inſtiſq3 amiſſis ciuib⁹ victi ſūt thebe capte ac dirute. hoc in bello virt⁹ theſei maxie emicuit. vñ ei tota aſcribit̄ victoria: cū t̄ñ alij nō ſic ſcribāt. Et miſti herculi attribuāt. Fuſiq3 bimē. Cētauros dr̄ ex ixiōe ⁊ nubea iunone quā ille de ɔcubitu interpellauerat obiecta, genitos p̄te anteriore hoīes, poſteriore equos. cū pitho⁹ hippodamiā deſpōdiſſet: ⁊ cētauros ⁊ theſeū ſibi cōiūctiſſimū ad nuptias vocaſſet ⁊ illi vino ebrij: in hippome: tū ceteris feminis q̄ nuptijs aderāt vim īferre tētarēt ac iniuriā. Tū theſe⁹: tū laphite: qb⁹ pitho⁹ imperabat: cōmoti multos ex cētauris pemerūt reliqs e ciuitate eiecerūt. Elegit igit̄ poeta v̄bū vtriq3 rei aptū. Nā fuſos ceſos intelligim⁹ ⁊ fugatos. Nō ignoram⁹ t̄ñ hāc hyſtoriā varie ſcribi ⁊ quoſdā ſentire herculē huic pugne interfuiſſe. Sʒ q̄ dicim⁹ ⁊ huic loco cōueniūt. ⁊ a Dyodoro referunt̄. ❡ Et pulſata nigri regia. ex hiſtoria locus fabule fact⁹ ē. Scribit̄ em̄ a grecis in vita Theſei. Adoneū maloſſorū regē vxorē pſerpinā noīe habuiſſe filiā vo Eurinniʒ. Canē cerberū iuſſiſſeq3: vt q̄ eius filiā optaret vxorē cū cerbero pugnaret: q̄ ſi illū ſupaſſet eā aſſumeret vxorē. ❡ Multi ad hāc: vt pci cōuenerāt verū cū rex animaduertiſſet: Theſeū ⁊ Perythoū nō vt p cosveniſſe ſʒ vt vim inferrēt eos cōprehēdi iuſſit ⁊ Perithoo a cane intercepto: Theſeū in carcere ſeruādū tradidit hoc hiſto. Diodo. t̄ñ magis fabulā ſecutus refert Perithoū cupientē pſerpinā vxorē habere rē cū Theſeo cōicaſſe: verum cū ppter rei īpietatē a p̄poſitio Theſeus eū auertere conaret̄: vbi illū pſeuerantē: ⁊ ſe ab illo in iuſiurandū ad pſerpine vim ⁊ raptū ſe adigi videret ſe ſociū ⁊ adiutorē p̄buit. Cūq3 ad inferos: vt eā raperēt ambo deſcendiſſent vterq3 ibi captus: ſʒ poſtmodū in gratiā herculis liberatus eſt Theſeus Perytho⁹ apō inferos detentus luit ſempiternas ſue īpietatis penas: Quidā ſcriptores vtrūq3 tradūt ab īferis rediſſe. Hāc igit̄ fabulā nūc tangit. Et regia ceca. i. aula obſcura. ❡ Nigri dei. i. plutonis. Pulſata. i. p vim quādā irritata ⁊ occupata a Theſeo. ❡ Notandū eſt q̄ vbi legit̄ ditis legendū eſt dei. Nam ditis primā naturaliter hʒ longā: ⁊ ſi nō ſtaret hic verſus qō aūt ſit longa ex multis exēplis: hic Uergilius ſexto enei. ſit ſatis. Noctes atq3 dies p̄ʒ atri ianua ditis. nuſq̄ aūt ſit, igitur prima verbi. ❡ Tua ima. tua ſtatua. ❡ Hoc titulo. hac inſcriptiōe. ❡ Poſt illos. ſ. titulos. patris tui q̄s ſupra diximus. ❡ Hic eſt. ecce titulus quē vult demophoōti ſcribi q̄ ad infamiā ptinet. qō ⁊ amantē ⁊ hoſpitē decepit. Ordo ē. hic ē. ſ. ille demophoō cui⁹ dolo amās hoſpita. ſ. phyllis: ⁊ duo ponit q̄ ei⁹ dolū ⁊ crimē aggrauāt: vt dictū ē ſupra. ❡ Capta: decepta. ❡ De tāta. ſenſus ē. de tot factis tui p̄ris remāſit tibi t̄m̄mō memoria fraudis: q̄ ille vſus ē Ariadne: nō aūt alicui⁹ ex ſupradictis pbitatib⁹ parētis p̄ris tui Theſei. Sedit ſtetit. In ingenio tuo. i. in animo tuo. Creſſa. i. Ariadne cretēſis. Creſſa autem nō a maſculino creſſus venit: ſed a creſſa cuius genitiuus eſt cretis. Relicta: deſerta a patre: vt plenius dicetur in epiſtola Ariadne ad Theſeum.

ASCEN ☞ Sedit in ingenio. i. placuit: vt. ij. eneid. En ſedet hoc animo. Puella creſſa. i. Cretenſis ariadne. ſ. minois filia a Theſeo patre decepta in quo ſolo facto eum imitaris hiſtorie ac fabule iam recitate ſunt.

ANTO. ❡ Excuſat patris exēplo te purgare potes. Agis here. ſuſcepiſti p̄ri. hereditatem non virtutis. Illa Ariadna: licet deſtituta ſit a Theſeo. T̄ñ fruit̄ marito meliori: hoc eſt Baccho. Capiſtratis tigribus vehitur curr⁹ bacchi: quē tigres trahūt: Nec inuiſi tu redieris. At mea deſpecti thraces quos tua contēſi: cōmiſeratio ē a cōparatione: cōfert em̄ incōmoda cōmodis. Atq3 aliquis ait: irriſionē thracū ponit. Doctas athenas oīm bonarū artiū inuētrices: vt ſcribit Cic. Thracē armiferā bellicoſam thraciā thracē. grece pnunciauit. latine thraciam diximus. Exitus acta pbat: per ironiā thracum verba repetit: q̄ phyllidis conſilia a fine damnabant Careat ſucceſſibus purgat ſe a fortuna Succeſſibus felicitate. Ab euentu: a caſu a fine. Notanda: iudicanda: ⁊ pbanda At ſi nr̄a tuo. confirmat purgationē a ſucceſſu: ſi det̄ qualis ſperat exitus ſi inq̄t redeas. Dicar cōſuluiſſe: pbant̄ nr̄a cōſilia Sed neq3 ɔſului fatet̄ ſimplicitatē reijciens in aduerſariū culpā mea conſilia nō ſunt pbanda: q̄m nō redibis. Lauabis mēbra. vetuſti moris ē vt pegre venientes. cū primū lares attingerent ſe lauent
Biſtonius Biſtonia: Biſtonius lacus in thracia ē. Illa meis amplificatiōe vtit̄ cū demōſtratiōe ſui officij. ⁊ demophoōtis p̄fidie. Species imago tui deſcendentis verſatur ante oculos meos. Cū premeret portus cum nondum oram ſoluiſſes.
UBFIR. ☞ Miraris. imitaris. Lu. miratorēq3 cato. ideſt imitatorē Uergili. primis et te miretur ab annis nam preclara ingenia que mirantur ea facile imitantur. Unde antecedens pro conſequenti ponit̄ ideſt mirari pro imitari. Heredem agis ideſt es heres ornatus eſt enim dicendi mo[...]ic. agit

Quod ſolum excuſat ſolum miraris in illo.

Heredem patrie perfide fraudis agis

Illa nec inuideo fruitur meliore marito.

Inq3 capiſtratis tigribus alta ſedet.

At mea deſpecti fugiunt connubia thraces

Quod feror externum prepoſuiſſe meis.

Atq3 aliquis doctas: iam nunc eat inquit athenas

Armiferam thracen qui regat: alter erit;

Exitus acta probat: careat ſucceſſibus opto

Quiſquis ab euentu facta notanda putat.

At ſi noſtra tuo ſpumeſcant equora remo.

Iam mihi: iam dicar conſuluiſſe meis.

Sed neq3 conſului: nec te mea regia tanget

Feſſaq3 biſtonia membra lauabis aqua.

Illa meis oculis ſpecies abeuntis inheret

Cum premeret portus claſſis itura meos.

legatum. i. legatus eſt. hic agit heredem gratum. i. gratus eſt heres. Fran. patrie. i. paterne: non aūt virtutis. Illa nec inuideo: cōparat fortunā ſuā cū fortuna ariadnes ⁊ illi ex fraude bene ſucceſſiſſe: ſibi v̄o peniME oſtēdit. Illa: ariadne. Fruit̄: gaudet. Meliore q̄ patre tuo: q2 ille erat mortalis. Bacchus v̄o deus. Nec inuideo: nec doleo. Sedet alta. i. celſa. Leta in tygribus ca. i. frenatis: hoc eſt in curru. Bacchi: quē a tygribus trahi dicūt. Uerg. in. vj. enei. Nec q̄ pāpineis victor iuga flectit habenis. Liber agēs celſo niſe de v̄tice tygres. hāc ſentē tiā qō meliorē adepta ſit maritū: ipſe lib. iij. faſt. oſtēdit. Jam bene peritura mutarat cōiuge bacchū. Que dedit ingrato filia regēda viro. Sorte tori gaudēs: qō flebā ruſtica dixit. Utiliter nobis diutius ille fuit. At: cōiūctio aduerſatiua hoc loco. q. d. nō ita mihi euenit ſicut ariadne. Deſpecti: contēpti a me: vt inquit dido. Quos ego ſum toties iam dedignata maritos. Qō. i. q2 feror: dicor: prepoſuiſſe. i. cōnubio externū. i. peregrinū ⁊ ignotū. Meis ſcʒ thracibus. hec em̄ ſolet eſſe cauſa acerbiſſimi doloris ⁊ indignationis his q̄ ſpernunt̄. vnde ⁊ hyarbas apud Uergi. maxime hoc q̄rit̄ de didone: qō ſibi eneā externū prepoſuerit. Femina q̄ a n̄ris errās in finib⁹ exul. Cuiq3 loci leges dedimus cōnubia nr̄a Repulit: ac dn̄m eneā regnare cepit. Atq3 aliqs deridēs me inq̄t eat. ſ. phyllis. ❡ Athenas. q. d. quas plus amauit q̄ thracias: cum maluit maritū athenienſem: q̄ thracē. ❡ Doctas: q̄m illic oīm liberaliū artiū florebāt ſtudia. vnde ⁊ pallas dr̄ ei vrbi nomē dediſſe. ❡ Alter: alius preter ipam phyllidā. Thracē: actū eſt a n̄rō thrace: nā regio ipā dr̄ thrace: ⁊ latine thracia. Hora. Thraca ne vos: Ebruſq3 niuali compede vinctus. Itē dr̄ thracia armiferā: bellicoſam. Exitus acta pbat: ſenſus a fine demōſtrant̄ hoīm facta: ⁊ eſt ſnie exornatio. Careat ſucceſſibus ⁊c. Sēſus eſt male illi eueniat: qui nō a fine rerū: ſed ab euētu facta hoīm denominat ⁊ notat. multa em̄ ſolēt venire ante finē que videnṫ eſſe mala q̄ poſtea ex fine cognoſcunt̄ eſſe bona: vt exēpli grā: aliqua puella mediocris cōditionis nupſit amatori diuiti clā ⁊ neſciētibus parētibus ſuis: reprehēditur hoc factū ab his q̄ hoc faciūt: atſi ducat̄ vxor ab eo oēs dicūt eā ſapiēter egiſſe: ita hic eſt intelligēdū: ſunt aūt v̄ba phyllidis dicētis: finis oſtēdit qualia ſint facta. q. d. potes adhuc puidere ne videar male feciſſe: cū te recepi hoſpitio ⁊ cōiugio. ideo male illis eueniat q̄ ante finē iudicāt de his q̄ feci p ea q̄ euenerūt: q2 nōdū rediuiſti. nā adhuc redire potes. ❡ Opto: deū precor vt ille careat ſucceſſibus. i. pſperitatibus. Notāda: iudicanda. ab euētu. i. a caſu: ⁊ nō a fine q̄ potes euenire mihi melior. vel certe a fine quē ego reſpexi: ⁊ ppter quē feci. nā finis mei facti fuit pdeſſe mihi ⁊ meis accipiēdo te maritū: ergo ab hoc fine intētionis mee: ⁊ nō ab eo qō euenit iudicādū eſt id qō feci. nā finis intētionis mee fuit bon⁹: licʒ euētus fuerit malus. ⁊ hic ſenſus videt̄ eē melior ⁊ verior: q̄ ſupior: licʒ vterq3 poſſit accōmodari. ❡ Atſi: ſenſus eſt. reprehēdor ⁊ dicor male egiſſe: ſed ſi ad nos reuerſus fueris oēs dicēt me prudēter egiſſe: ⁊ ita exit⁹ pbabit mea acta nō fuiſſe mala. atſi nr̄a tuo ſpumeſcāt eq. re. periphraſis eſt. i. circūlocutio: hoc em̄ voluit dicere ſi ad nos nauigareris. nā nauigādo ⁊ mouēdo remos equora ſpumā mouēt. Uerg. Et ſpumas ſalis ere ruebāt. ❡ Jam. i. tādē. Cōſuluiſſe: ſapiēter puidiſſe mihi accipiēdo te maritū. Meis: accipiēdo te q̄ eos regeres. Sed neq3 cōſului: vt magis eū moueat ōndit ſe deſpare ei⁹ reditū. Neq3 cōſului: q2 nō reuerteris. Mea regia: quā tibi tradiderā. Tāgit: mouet. Feſſa biſtoq3. ſubaudienda eſt negatio. Neq3 lauabis mēbra ⁊c. i. nō venies ī thraciā neq3 lauabis aliqū mēbra tua fatigata aqua threica. Nā biſtoniū thracie ſtagnū eſt. Ille meis oculis: magnā vim hʒ recordatio p̄terite cōſuetudinis ⁊ beneuolētie. ideo phyllis nūc reducit memoriā demophoonti ei⁹ diſceſſum: in quo ōndit eū ſibi ſignificaſſe amorē: vt ea cōmemoratione eū moueat. Illa ſpe: illa figura. abeūtis. ſ. viri a me diſcedētis. Inheret: infixa eſt. ❡ Oculis me. hoc eſt videor nūc habere ante oculos quū a me diſcediſti. ❡ Cū claſſis itu. i. abitura. ❡ Premeret me. por. i. eēt ī portu meo.

ASCEN ☞ At, mea deſpecti. Docet qō ⁊ dido apud Uerg. ſe ſuis inuiſam eſſe: q2 externū pretulit eis atq3 reliquis. Ordo eſt. Atq3 aliqs. ſ. thracū inquit: eat. ſ. phyllis cōtēptrix ſuorū athenas doctas: vt ſequat̄ moechū: q2 alter erit q̄ regat thracē. i. thraciā (a n̄rō thrace: ⁊ ita p n ſcribit̄) armiferā. i. bellicoſam ⁊ patriā matris geticis q̄ preſidet armis. ſunt em̄ vicini. Exitus acta pbat. ⁊ ſup. aliqs (inq̄t) exitus pbat acta. i. euētus rerū: docet qualiter incepte ſint quaſi prudēter incepta nō poſſint malū habere exitū. ad qō r̄ndet phyllis careat ſucceſſibus opto q̄ſqs ab euētu facta notāda putat: q2 ſepe prudētiſſime cepte infelicē ſortiunt̄ exitū. vnde q̄ eā dānabāt: q2 demophpoon nō redibat: laudarēt ſi rediret quapropter addit. ❡ Atſi nr̄a ⁊c. Cōſuluiſſe. i. cōſulte puidiſſe mihi ⁊ meis. Feſſaq3 biſtonia. Ordo eſt. q̄ p ⁊: nec ſup. lauabis membra tua feſſa. i. defatigata ex lōginqua pfeſſione. aqua biſtonia. i. biſtonidis lacus thracie. Illa meis oculis: cōmemorat dulcia: vt oſtendat q̄ ſint que nūc patitur amara.

Auſus es amplecti: colloq3 infuſus amantis.

Oſcula per longas iungere preſſa moras

Cunq3 tuis lacrimis lacrimas confundere noſtras

Quodq3 foret velis aura ſecunda queri.

Et mihi diſcedens ſuprema dicere voce:

Phylli tace: expectes demophoonta tuum

Expectem qui me nunq3 viſurus abiſti:

Expectem pelago vela negata meo.

Et tamen expecto: redeas modo ſerus amanti

Ut tua ſit ſolo tempore lapſa fides

ANTO. ❡ Auſus amplecti: ſimulatas blandicias arguit. Expectē: acclamatio eſt cū geminatione verbi ad cōmouēdā miſerationē. nō (inquit) mihi expectādū eſt: q̄m iuiſti nō rediturus. Solo tpe: nō facto. Lapſa: ſtura ⁊ vana. ❡ Quid precor: ſeipſam corripit: qō vana ex dn̄s nō exaudiēda precetur. ❡ Altera: coniux. Uidet̄ illudere ad Laodicē virginē quā Plu. tradit clam cognitam ex demophoonte mythum filium genuiſſe: alij aliopē fuiſſe ſcri. alter amor: alterius puelle beneuolētia. Excidimus: ex tuo aīo delete ſumus: poſtq̄ veni tibi in obliuionē. Hei mihi: dolēdū eſt pfecto mihi deſtitute. Si rogas: tanq̄ me nunq̄ cognouiſſes. Que tibi: cōmemorat ſua officia in demophontē. Quod cōmeta eſt ex cauſa: que eam vt oſtēderet qualis fuerit impellere videbatur. Ecto ad noſtras oras: impulſo poſt lōga exilia. ❡ Opes exiguas: facultatū reliquias. Lycurgi patris mei: hic enim lycurgus eſt: qui cū bacchi munera contēpſiſſet: crura ſibi falce amputauit: quē alij Dryātis: alij boree filiū dicūt. ❡ Nomine feminco: que ſua amplitudine nō poterant puelle ſimplicitate gubernari. Qua patet: regni ſui amplitudinē deſcribit: cōplectit̄ inquit Laodice.

rhodopē montē. deinde in hemū montē aliū diffunditur vſq; ad mare ponticū. In q̄d Hebrus fluuius immergitur.
Hemus. Hebrus. Hemus ſyluoſus eſt ⁊ ſex milia paſſuū arduus. Hebrus odryſiaꝝ ſolū fundit: diſcurrit inter priātes ⁊ dongos thinos: chorti os: alioſq; barbaros tāgit ⁊ cironas oēs ſub lycurgi potētatu fuiſſe tradunt. Exigit aquas: in mare ponticū emittit. Sacrū dixit hebrū ꝑpter orpheū qui ad illū accoluit. Nā bacchus cū lycurgo regnū ſuſtuliſſet terapi dedit orphei auo patrono.

ABER. Auſus es. cōmemorat blandicias q̄bus demophoon erga eam vſus eſt. auſus es. q.d. cū diſcederes nō reuerſurus es tū me amplecti. Infuſus: impoſitus: circūdatus. Collo amātis: mei phyllidis. Oſcula preſſa: preſſe infra: qualia ſolēt eē oſcula amātū que nō modo preſſis labijs in faciē dātur: verū etiā plerūq; ex nimio affectu dētibus impreſſa ſignificat. Oui. in. j. amoꝝ. alterius videat toto veſtigia lecto. Factaq; laſciuis liuida colla notis. Hora. in. j. car. Siue puer furēs: impreſſit memorē labris notā. Cūq; tuis: ſubaudi ⁊ auſus es confundere. i. cōmiſcere. Quodq; forte. i. auſus eſt queri q̄d haberes ventū ſcōm ⁊ tibi fauentē: q2 potius voluiſſes habere aduerſum: vt eſſet tibi iuſta cauſa remanendi. Et mihi. Ordo eſt ⁊ tu diſcedēs auſus es dicere. Supꝛema voce. i. vltimis verbis tuis: q2 poſtea nō dixiſti aliud verbū. Phylli fac. hec ſunt illa vltima verba quibus demophoon vſus eſt ad phyllida. Expectē. nūc ſunt vba phylli. q.d. ita dixiſti mihi vt te expectē: ſed ꝙ expectē te q̄ abiſti. Nunq̄ viſus me. i. nunq̄ reuerſurus amplius vt me videre diffidis. Dicit igit ꝙ licꝫ iam nō debeat eū expectare: tū expectat. Modo: tātūmodo. Serus. q.d. etiā ſer᷑. i. tardus: q2 aūt in ꝓuerbio. meli᷑ eſt fere ꝙ nūq̄. Et tua. i. videris defeciſſe in fide ꝑ aliq̄d tpꝰs: ⁊ nō ꝑ offic. Et tua fides: quā nihil dediſti. de reditu tuo. Sit lapſa. i. defecerit. Solo tpe ⁊ nō volūtate tua: aut etiā ope. Quid precor infelix. dixim᷑ in prima epl'a muliebre eſſe de maritis abſentibus alienū amorē ſuſpicari ⁊c. Quid precor. q.d. fruſtra precor. Qui male fauit nobis. i. q̄ fuit nobis aduerſus. Atq; tibi: vt. i. poſtq̄. Excidimus. i. ex memoria tua elapſe ſum᷑. Nullā phyllida. i. nullā ſimilē phyllidis. Hei mihi nō ſine fremitu potuit cōmemorare ſe ⁊ ſua erga demophoontē bñficia. Hei interiectio dolētis. Si rogas: ſi q̄ris ⁊ interrogas. Unde: ex quo loco: cui᷑ filia. Que tibi: nūc dicit q̄ ſit. Ordo eſt. O demophoon ego ſum illa phyllis q̄ dedi tibi. Acto. i. agitato. Erroꝛib᷑. i. vagationib᷑ ꝑ mare. Regna lycur. i. in q̄b᷑ regnauit lycurgus. Sic etiā Verg. de thracia. acri quōdā regnatā lycurgo. hic eū fuit rex thracie: alter fuit lacedemonius q̄ ſuis ciuib᷑ leges ſaluberrimas tulit. cuius. ſ. demophoontis. Opes. i. facultates diuitias. Mee. ſ. opes. auxere: fecerūt maiores. Cui egēti. ſ. tibi demophoōti. Sic dido obijcit enee. Eiectū in littore egētē excepi: quē ſubieci. i. ſuppoſui ⁊ in ptātem tuā dedi. Vix ſatis apta regi noīe feminco: q2 hec regna habēt viros bellicoſos ⁊ feroces: q̄ vix pñt ferre muliebre imperiū. Qua patet. deſcribit ambitū regnoꝝ thracie q̄ ſubiecit. ⁊ eſt ordo. que ſubieci regna lycurgi. Qua. ſ. parte rhodope patet demū glacialē ⁊ hebrus ſacer ⁊c. Rhodope ⁊ hemus vt diximus mōtes ſunt Thracie. Sed Rhodope magis in orientē porrigit: deinde in ſeptētrionē reflectit[illegible] ad macedoniā eſt. vnde ⁊ interdū mons macedonie d̄r. Qua patet. i. extēdit. Umbroſus: arboribus plen[illegible] ſignificat hoſtiū hebri fluuij. Sacer: q2 oēs fluuij ſacri dicebant. Exigit: emittit. ſ. in mare. Aquas amiſſas. Ueteres: vt diximus in prima epl'a. nō aūt legēdus eſt admiſſas: neq; etiā dicendū eſt amiſſas. i. perditas.
ASCEN. Quodq; foret. Ordo eſt. Et auſus eſt queri. i. cōqueri: ꝙ aura foret. i. eſſet ſcda. i. ꝓſpera: q2 ſequens ⁊ puppi flans tuis velis. i. dicebas tibi dolere ꝙ tam bono vēto abire cogebaris. Et mihi ſupple auſus es diſcedēs dicere ſupꝛema voce. O phylli face. i. fac. Non eū legēdū eſt fac: q2 ꝓducit: q̄uis ſint qui ita legāt: ⁊ corripi ſentiāt: vt etiam alibi Expectes demophoonta tuū. ſ. amicū aut maritū ſerus. i. tardus. Que tibi demophoon. enumerat beneficia vt memorē ſui faciat: ⁊ amplitudinē reguli ſui cōmemorat: vt illiciat. Oīa aūt manifeſtaria ſunt.
ANTO. Libata primū violata cui mee virginitatis primitias dicaui. Siniſtris auib᷑ aduerſis auſpicijs. Ueteres nihil inauſpicato faciebant. Zona cingulo q̄d ex lana ouis fiebat: precingi nouā nuptam ſeri. Uerrius. q̄d vir in lecto ſoluebat. Caſta: q2 ex illo cingulo nō niſi virgines precingebātur. Tyſiphone: vna furiarum que tres ſunt. Alecto. Tyſiphone. ⁊ Megera. filie noctis ⁊ herebi. Pronuba: loco iunonis noſtris nuptijs prefuit. Ululauit: nō cecinit: ſed feralem vocem hymenei loco ꝓtulit. Deuia: auis. Strix: bubo que in tranſuerſum volans: ufer tur: et ideo deuiam bubonem: vt plinius ſeri. maxime abominabantur in auſpicijs proci. Cecinit meſtū carmen non letum epitalamij: ſed carmē exitiale auſpicatus eſt. Torquata: cuius torques eſt ex ſerpentibus. Lumina mota: in noſtras nuptias. ſcribit Plutarchus: quinq; faces nuptijs adhibe-

Quid precor infelix: iam te tenet altera coniux
Forſitan ⁊ nobis qui male fauit amor
Atq; tibi excidimus nullam puto phyllida noſti
Hei mihi ſi que ſim phyllis: ⁊ vnde rogas.
Que tibi demophoon longis erroribus acto
Threicios portus. hoſpitiumq; dedi
Cuius opes auxere mee: cui diues egenti
Munera multa dedi: multa datura fui.
Que tibi ſubieci latiſſima regna lycurgi
Nomine femineo vix ſatis apta regi.
Qua patet vmbroſum rhodope glacialis ad hemum
Et ſacer amiſſas exigit hebrus aquas.

Cui mea virginitas auibus libata ſiniſtris
Caſtaq; fallaci zona recincta manu
Pronuba: tyſiphone thalamis vlulauit in illis
Et cecinit meſtum deuia carmen auis.
Affuit allecto breuibus torquata colubris
Suntq; ſepulcrali lumina mota face
Meſta tamen ſcopulos fruticoſaq; littora calco
al's quaq;.
Queq; patent oculis littora lata meis.

Siue die laxatur humus: ſeu frigida lucent
Sydera proſpicio quis freta ventus agat.
Et quecunq; procul venientia lintea vidi.
Protinus illa meos auguror eſſe deos.
In freta procurro. vix me retinentibus vndis
Mobile quas primas porrigit equor aquas

re cōſueuiſſe quas geſtarēt pueri patrimi ⁊ matrimi: vt Uerri tradit. Face. ſc. nō i facib᷑ ignis eſt adhibitus: ſꝫ furialibus ſepulcrales dicunt faces q̄ accēdunt in funere: aut manium ſacris. vnde et aras ſepulcrales diximus ſicut faces nuptiaꝝ: aut deoꝝ ſuperū: funeralia ꝓ mortuis: ⁊ deorū manium. Meſta tamen cōcludit ꝑ cōmiſerationē: oſtē- Faces. dit eū in quibus verſet incōmodis ſi ſuo voto deſtituat: ſubijcit quoq; ſeipſam ⁊ ſalutē ſuā in demophoōtis poteſtatē. a quo miſericordiā captare enitit: licet oīa ſint aduerſa. Spero tū te reditu: ꝑeto eū littora. vt te ſi redeas obſeruē. Laxat. areſcit: Die: ſolis ardore. Frigida nocturna. alludit ad lunā. Proſpicio. ob ſeruo. Agat maria impellat ⁊ aſpiret. Auguror. ſuſpicor ⁊ aio conijcio. Meos deos. numina maris mihi propitia: que te Trachiā reducāt. Procurro in freta. ad maritimas oras proſpero. Primas aquas: vſq; ad vnū littus.
Cui mea. non eſt ſubaudiendum ego phyllis. ſed cui refert illud pronomen ſupꝛadictum ſꝫ tibi. cui ſcilicet ABER. Demophoonti pro a quo demophoōte. datiuus pro ablatiuo. Mea virginitas: amplificat beneficia: quia plus eſt dediſſe virginitatem ꝙ res. Eſt libata. deſumpta. Auibus ſiniſtris ideſt infelici omine. Nam antiqui omnia auſpicato faciebant: ⁊ precipue matrimonia. Uergil. Cui pater intactam dederat primiſq; iugarat ominibus. Liſca. Contentiq; auſpice Bruto. Iuue. Ueniet cū ſenatoribus auſpex. Capiebatur aūt augurium a volatu auium quas appellabant prepetes: vel a voce: ⁊ has appellabant oſcines. ꝙ ore canerēt. vnde ⁊ aues ſepe pro augurijs ponuntur. Horatius mala ducis aui: inde ⁊ auſpices ab aſpiciendis volucribus. et augures a garritu auiū dicti ſunt. Et mea zona ſubaudi. Et cui ideſt a quo mea zona eſt reſincta. i. deſincta. Caſta. i. eſt mei caſte. nam adiectiuā perſonaꝝ ſepe attribuuntur rebus: vt ſupra. Sꝫ bñ cōſuluit caſto deus equus amori. Manu fallaci. i. tuis fallacijs. erat eniꝫ mos q̄ hodie in aliquibus locis ſeruat: vt vir diſcingeret zonam mulieris ſibi nubentis. Pronuba loco Iunonis que cōiugijs preeſſe ſolet. Affuerūt furie. ꝓnuba d̄r q̄ nubentibus preeſt. nu aūt ſyllaba que in primitiuo naturaliter lōga eſt: in pronuba ſemꝑ breuiatur: in connubio interdū ſeruat naturā: vt ꝑ connubia noſtra: per inceſtus hymeneos: interdum ꝑ Siſtolem breuiat: vt cōnubio iungaꝫ ſtabili. Tyſiphone vna ex furijs. dicta a Tyſis que grece ſignificat vltionem: ⁊ phoni q̄d ſignificat cedem. Ululauit. vlulatus enim attribuitur furijs. Dido ad eneā inferius. Audieram voces nymphas vlulaſſe putaui. Eumenides fatis ſigna dedere meis. Deuia. i. bubo cuius querula vox malum omen ſignificat. Uergili. iiij. enei. Solaq; culminibus ferali carmine bubo. Uiſa queri ⁊ longas in fletu ducere voces. deuiantem appellauit: quia a ceteriarum volucrum ſolet fugere. Meſtum triſte querulum. Allecto alia ex furijs dicta quaſi irrequieta et nunq̄ ceſſans. Torquata: circūdata ⁊ quaſi pro torque cinta. Colubris viperis breuibus: ideo ſeuioribus naꝫ breuiores ſerpentes ſunt ſeuiores. Suntq; ſepulcrali in nuptijs malum omen habebatur: ſi aut faces que pro mortuis erāt accēſe: deferebant pro nuptialibus: aut ſi ipſe faces nuptiales: fuiſſent accēſe ex facibus aut ex flammis a ieiunis rogi. hanc rem oſtēdit ipſe Ouid. lib. vj. metamor. in tabula Terei. Eumenides tenuere faces de funere raptas. Idem faſto. lib. ij. Conde tuas hymenee faces et ab ignibus atris. Aufer. habens al's meſta ſepulcra faces dicit ergo nunc Phillis. Lumina. i. ignes mearū thedarū nuptialiū. Sūt mota ſepul. i. face q̄ ꝑ mortuo erant accenſa. Meſta tamē dicit ꝙ nō licet omnia ſupꝛadicta ſignificēt infelix cōiugiū tū ſepe cōſcendit locū altū ex quo ꝓſpiciat in mare ſi forte videat nauē Demophoontis. Meſta triſtis Calco: primo corpore meo. Fruticoſa. dumoſa. plena fruticibus. Sepe: nā nouies fuiſſe dicit: vt Oui. in primo de re. Et ꝑ quod nouies ſepi᷑iſſet iter. ⁊ in codē lib. Nona terebat miſere via. Quaq; patent oculis. licet raro auerſu pētametro ad ſequētes verſus incipiat ſentētia precipue apud Ouidiū tamē interdū fit vt hic videmus ⁊ ſupra diximus in epl'a Briſ. eſt eū ordo ⁊ ego proſpicio q̄s vētus agat freta. Qua. i. qua parte littora patēt noſtris oculis. i. aſpiciūt a nobis. Siue humus laxat. aperitur. nā terra die propter temperiē vel calorē magis laxat. Seu frigida ſydera. aut generaliter frigida ſydera. oīa dixit ꝑpter noctē: que frigida dicitur: in bucco. Uix celo noctis diſceſſerat vmbra. aut certe lunā intelligit quā frigidā eſſe cōſtat. Et quecunq;. i. quācūq; video nauē venientē: ſtatim exiſtimo illā eſſe tuā. Lintea. i. vela: dicta a lino ꝙ ex eo fiant. Procul longe. Protinus ſtatim. i. exiſtimo: ⁊ quaſi certo augurio credo. Eſſe meos deos nō dicamus. i. te quē colo tāq̄ deos: ſed auguror illa eſſe deos: ideſt exauditionem deorum: quos ego precata ſum: ideſt ſtatiꝫ arbitror me exauditam eſſe a deis meis. Procurro. vado procedo quādo video vela que credo eſſe tua. Vix reti. me propter nimiū deſyderiū tui videndi. Primas aquas ideſt magis propinquas terre: nam ſunt prime ex terra euntibus in ipſas.
Cui mea virginitas ⁊c. Docet ſe malo auſpicio nupſiſſe aut deuirginatam eſſe ſpe nubendi pro quo ſciem᷑ romanos ethruſcorum diſciplina imbutos nullas res arduas non capto prius auſpicio inchoaſſe. Auſpicium ASCEN. autē dicitur ab auiū aſpectione in volatu: auguriuꝫ aūt ab auiū garritu. Et q2 in auſpiciato inchoabāt tractū Auſpicium eſt vt auſpiciū accipiatur ꝑ decēti inchoatione. ⁊ auſpicor pro inchoare. Auſpex ꝓo is eſt q̄ ⁊ pronubus d̄r: ſed Auſpicor. gñaliter quimq; reb᷑ bñ inchoādis p̄eſt. Auib᷑ libata. libari dñr que modice tāgunt: et q̄ſi deguſtant vt libauit Auſpex. ne fatorū zona caſta ceſtus ceſti dicitur. Pronuba quo preeſt nubentibus tāq̄ Iuno. eſſe deberet que iouis ⁊ ſoror ⁊ cōiux diuorūq; regina: nūc aūt fuit tyſiphone furia infernalis vt ex euentu opinatur pronuba: quo vlulauit loco cātus: ſed mediū eſt vocabulū: q2 etiam in rebus letis reperit. Luca. letis vlulare triūphis. hinc quartoꝛenci. de cōnubio didonis. ſummoꝝ vlularū vertice nymphe q̄d proprie ad res tū triſtes ꝑtinet. face ſepulcrali. i. funeſta ⁊ nō nuptiali. Littora fruticoſa: in quibus creſcunt frutices. meos deos ſalutis mee auctores ANTO.

Quo magis accedunt: minus ⁊ minus vtilis aſto
Linquor ⁊ ancillis excipienda cado:

Accedūt. appropīquāt: obſeruata nauigia. Minus ⁊ mi. vti aſto: ſenſim deficio q2 tua nō eē noui. Linquor vigore deſtituor. Excipiēda: vt nōnūq̄ ſic me ancille ſuſcipiāt. Et ſi: deſcribit locū vnde ſibi precipitiū cogitauit ad augendā cōmiſerationem. Falcatus: curuatus videtur. Thracie cheroneſſi

Eſt ſinus adductos modice falcatus in arcus
Ultima prerupta cornua mole rigent.
Hinc mihi ſuppoſitas immittere corp⁹ in vndas
Mens fuit: ⁊ quoniam fallere pergis erit
Ad tua me fluctus proiectam littora portent:
Occuramq; oculis intumulata tuis.
Duritia ferrum vt ſuperes: adamantaq; teq;
Non tibi ſic dices phylli ſequendus eram
Sepe venenorum ſitis eſt mihi ſepe cruenta
Traiectam gladio morte perire iuuat
Colla quoq; infidis que ſe nectanda lacertis
Prebuerant laqueis implicuiſſe iuuat.
Stat nece matura tenerum penſa pudorem
In necis electum parua futura mora eſt
Inſcribere meo cauſa inuidioſa ſepulcro:
Aut hoc aut ſimili carmine notus eris.
Phyllida demophoon leto dedit hoſpes amantem
Ille necis cauſam prebuit: ipſa manum

ſinũ ab iſtmo, circũſcribere in qua ex Grecia nauigantes deferunt. Modice: ſenſim. In ar. ad inſtar tenſi arcus. Ultima cor. extreme partes. Rigēt: ſalebroſe ſunt ⁊ alte. Mole pre. vaſta rupe. Hinc: ex hac mole. Mittere precipitare. Erit me precipitabo. Proiectā. in mare ꝑcipitatā: Tua athenīēſia. in phirrheũ portũ athenaꝝ. Intu. abſq; ſepulture honore. Superes du. ſis durior. Ada. q̃ nulla materia vinci pōt niſi hircino ſanguine: vt ſcri. pl. Et te q̃ nullā cā moueris. q̃ es inexorabilis ⁊ oī materia durior. Sic mor. vt in vndis iactatā me ſequi nō meruiſti Sitis ve. appeto venenũ. Traiectā g. interdũ me gladio interficere cogito. Lacertis infidis: q̃ tu ꝑfidus cōplexus es. Impli. la. fune obſtringere inter tot leti genera fluctuans demũ ſe ex amigdala ſuſpēdit: exaruit arbor: q̃ in aduentũ demophoō reuixiſſe traditur. Stat. eſt mihi ꝓpoſitũ. Penſare: emendare ⁊ luere. Pudorem violatam pudicitiā. Matu. te. dextro ⁊ magnanimo leto. Parmo. cōfeſtim mihi ex tot leti generibus vnũ deligā: Cā. auctor. Inui. nō ſine legētiũ odio. eris no. dabis tue perfidie noticiā. carmine epithaphio. Demophoō hoſpes. i. hoc maxime vituperari Demophoōtem exiſtimat: ꝙ violato hoſpitij iure ⁊ hoſpitē ⁊ amātē ad mortē coegerit. Quo magis: ꝗto magis. Accedũt ſcʒ ad me. i. fiunt propinquiores aſto. i. ſto. ⁊ ſum min⁹ ⁊ min⁹ vtilis: ideſt quaſi defecta ſpiritu ⁊ lāguida. Liquor i. deficio ⁊ cado in terrā propter dolorē: q: approꝑinquatiōe cognoſco nō eſſe nauē tuā. excipienda erigēda ab ancillis. q: per me nō poſſum aut ſtare aut ſurgere. ſuʒ e[...]mimortua. Eſt ſinus: deſcribit locũ vnde dicit [...]ſtituiſſe ſe precipitare: enumerat varia genera mortis: ꝑ que dicit ſe cogitare finire vitā: Sinus flexus maris. Falcatus: curuat⁹ tractũ a falce q̃ ē curua. In arc⁹. adductos. i. in ſimilitudinē arcuũ adductoꝝ. i. ꝯtractoꝝ nā adducere ſignificat cōtrahere Ultia cornua i. extrema illi⁹ ſinus q̃ ſunt in ſimilitudinē cornuũ. Rigent: aſpera ꝑrupta mole. i. ingenti ſaxo. Hinc. ex illa mole alta. Fuit mēs: volũtas: ⁊ diſputatio. Et erit ſcʒ hoc: vt mittā corpus meũ qm̃ ꝑgis. i. perſeueres. At tua. optat vt ſuũ corpus mari ſubmerſuʒ deferat ad litus atticum vt ita mortuũ videat ab ipſo demophoōte. Portēt: nō ponitur ꝑ portabũt: vt quidā putāt: ſed modi eſt optatiui. i. vtinā fluctus portent. Me proiectā: ſicut cadauera proijciunt a mari. Occurā q;. vt vtinā apparcā. Intumulata: inſepulta. Duricia dicit ꝙ ꝗuis ſit duriſſimus oĩ rerũ duriſſimarũ: tamē nō poterit facere quin cōmoueat: cũ videbit eā mortuā ad littus ſuũ delatā. Et. i. ꝗuis Ferrũ metallũ nimie duritie. Ouid. primo meta. de duro eſt vltima ferro. Adamanta: lapidē tante duritie: vt nulla re frangi poſſit niſi ſanguine hyrcino: ⁊ ſi in eo diutius fuerit nō tamē aliter ꝙ calido vel recenti: atq; cū quatuor ſint ſpecies adamantũ. vt ſolinus refert: qui naſcit in Cypro frangi pōt. Teq;: modus eſt dicēdi qui videt ꝯpollere ſuplatiuo: vt ſi dicā Ci. viſus eſt ſupare ſeipſuʒ eloquētia. i. fuit eloquētiſſim⁹: vtunt hoc genere dicēdi nō ſolũ poete: ſed īterdũ ⁊ iā oratores. Dices vero cadauere meo nō erā ſequēdus. Tibi: pro a te: Sic ſcʒ morte tua. Phylli vocatiuus eſt grecus quo ſolo in talibus dictionib⁹ vtimur. Sepe aliud gen⁹ mortis dicit. Sitis appetit⁹. Sepe cruēta aliud gen⁹: Iuuat: libet: eſt mihi impetus. Me traiectam. i. trāſfoſſam. dicitur autē meli⁹ traiecta: ꝙ trāſiecta q: trās cũ dictionibus incipiētib⁹ ab. i. ab. n. ⁊ a. d. corrumpit: vt traiicio trano trado. Morte cruenta: ſanguinolēta. Collaq;: aliud genus mortis: ſcʒ ſuſpēdendi ſe qd̄ q̄dē executa eſt ordo eſt iuuat etiā implicuiſſe ꝑ implicare. i. inuoluere ⁊ ligarare. Laqis: aliquo mō funis vel alterius rei. nā zona ſe ſuſpēdit: vt ipſe oſtēdit in remedio amo. noua terebat miſere via viderit (inq̄t) ⁊ ſpectat zonā pallida factā ſua Nectāda: amplectanda. Lacertis infidis ſcʒ tuis. volo igit vt queadmodũ meũ collũ peccauit patiēdo ſe circũdari ſuis brachijs ita ferat penā patiēdo laqueũ. ſtat. ideſt certũ eſt. Placet vt ſtat caſus renouare oēs. Penſare. i. cōpenſare ⁊ mēdare. Pudorē: caſtitatē quā mihi eripuiſti. Nec matura ſubita morte: quia nō poſſum recōpēſare eũ: niſi per mortē. In necis: ſenſus eſt in electiōe tot generũ mortis nō erit mihi longũ tēpus: q: cito deliberabo. Parua: breue ſpatiũ tēporis. In ſelectũ. i. in electione. inſcribere palā ſcriberis ⁊ intitulaberis. Inuidioſa i. odioſa. q: oēs deteſtabũtur factũ tuũ. Eris notus: erit cognitũ factũ tuũ in hoc ſcʒ ꝙ ego nunc ſubdo. Aut ſimili eiuſdē ſentētie. Carmine notādũ ꝙ carmē interdũ ſignificat opus totũ vt carmē enei. interdũ ſignificat epigrāma: ⁊ quālibet inſcriptionē: licet pluribus verſibus cōſtet: vt Uer. ⁊ tumulo ſuperaddite carmē. ⁊ idē. aut eſt ignobile carmē: cũ poſtea ſubdat multos verſus: vt hic ꝑ inſcriptione ⁊ epigrāmate: ſiue epitaphio ſuo poſuit carmē. Phyllida: ecce carmē qd̄ paucis ꝟbis amplā cōplectitur materiaꝫ: videlicet Beneficia Phillidis in Demophoontem ⁊ eius ingratitudinem de hijs beneficijs ⁊ morte Phyllidis ex cauſa Demophoontis. habēt autem omnia verba hic poſita emphaſim. i. vehementiam ſignificationis. ordo eſt. Demophoon hoſpes ecce obligatio ex beneficio hoſpitij. Dedit leto ideſt coegit mori loco remunerationis. hoſpes autem hoc loco paſſiue accipitur pro eo q̃ exceptus eſt cum etiam actiue ponatur interdum pro eo q̃ accipit. Phillida amantē: ecce alia obligatio nō ſolum ob hoſpitium: ſed etiā ob amorē: ⁊ omnia ſunt ad amplificādũ crimē Demophoon UBER

tis. Ille demophoon. Cauſam necis: quia decepit eam ⁊ dereliquit. Ipſa Phyllis. prebuit manum ad necē ſuaꝫ quia ſe interficere ab eo coacta eſt. Finem ipſius phyllidis diximus in argumento epiſtole. Duritia ferrum ⁊c. Demus aut ponamus vt ſuperes duritia ferrum ⁊ adamanta: ⁊ te qui illis durior es: tamen tu dices tibi. ideſt apud te. O phylli non eram ſequendus. i. inſequendus (paſſiue poſuit quaſi a cōmuni verbo) ſic. i. in iſtum modum. Stat. i. decretuꝫ eſt: vt ſecundo enei. Stat caſus renouare omnes. Inſcribere. i. inſcriberis. futurum eſt indicatiui penultima longa. ASCEN

Bryſeis Achilli Epiſtola. iij.

Uam legis a rapta. Bryſeide litera venit.
Uix bn̄ barbarica greca notata manu
Quaſcunq; aſpicies lacrime fecere lituras
Sed tamen he lacrime pondera vocis habent
Si mihi pauca queri de te dominoq; viroq;
Fas eſt: de domino pauca viroq; querar.

In tertiā epiſtolā argumentum.

Um greci ad troianam obſidionē maturarent finitimaq; popularent: oppida achilles vtrāq; ciliciā ⁊ thebaicaꝫ et lyrneſiam inuaſit. Thebaicam tetion Andromaches pater lyrneſiam minetes regebat his trucidatis ex thebe aſtiomonem chryſei: ex lyrneſo Hyppodamiā Bryſei filiā expugnatis oppidis abducit ꝙꝓ Euſtathius ex pede ſo hippodamiam abreptā tradit. Agamēnon grecorum imperator ex omni preda ſibi delegit Aſtimonē. Achilli neſtore ⁊ idomeneo pricipe prede auctoribus: hippodamia ſorte obtigit. interea cryſes apollinis ſminthei ſacerdos in tēplo qd̄ erat in chryſco multis oblatis mũerib⁹ repetit. Minabũdus a ſe ſenē abigit agamēnō apollo ſui ātiſtitis cōtumelia ꝑcitus nouē dieb⁹ vt Home. ſcribit ⁊ iumēta ⁊ hoīes ſagitt[is] ꝯfodit. Cadebat hac peſte quotidie miſerāda multitudo Palladis monitu vocata cōtione Achilles de placanda deoꝝ ira deliberat. Chalchas Teſtoris fili⁹: q̃ cũ mopſo de vaticinio errauit: niſi Aſtimone pr̄i redderet: placari appollinē nō poſſe in mediũ ꝓtulit: acclamātibus vniuerſis Agamēnon per vlyſſem ad patrē puellā remittit. achilli vero quē reddente aſtimones auctorē credebat apparitoribus Talthibio ⁊ Euribate miſſis Hippodamiaꝫ abſtulit. achilles indignatus pugna abſtinet: quotidie Greci ſuperantur. Id eñ in gratiā Tetidis fecerat Iupiter: vt achillis virtus cognoſceret: cōſultante Neſtore Mittit agamēnon ad placādum achillem Phenicē: aiacē: ⁊ vlyſſem: ⁊ ꝗuis dona ingētia: ⁊ Bryſeida vltro obtuleriſt: nō tñ recōciliari potuit: donec patroclũ trucidaſſet Hector: qd̄ cōditionē nō ſuſceperit Hippodamia: hac epiſtola qrit: q̃ tota ē ex Home. ilia q̄rimonias nō hʒ acres: ſʒ apparata orone q̄les captiuā decēt ꝯmunitas. ANTO. argumentum. Aſtimone Chryſeis.

Quā legis a rapta: prima cōmiſeratio ē a fortuna Hippodamia bis rapta ē. pmũ ex Lyrneſo: vt dixim⁹ ab achille: deinde ab agamēnone ꝑ ꝓcones Bryſeide. Hippodamia Bryſei filia ſacerdotis Chryſe frater fuit Bryſeus. Manu barba. Cilicis puelle: q̃ cũ ſit barbara grecas literas nō recte nouerit purgat ſe ne aut ſcripto aut ſermone inepta videret Quaſcũq; literas quidq̄d in epiſtola deletũ eſt: cōmiſeratio a ſignis. Lacrime: que mihi fluunt perēnes. Pondera vocis: elocutionis vim. licet literas legere non poſſis. Si mihi fas eſt iure ſeruitũ nulla dabat querela. nā ſumma grecis erat in ſeruos poteſtas. vt lib. de legi. ſcri. Pla ſeruũ qui trucidaſſet quanti illum emiſſet mulcta erat: honeſte orationem premunit. Hippodamia. Bryſeis.

Uam legis. Regio que troia eſt appellata: in nouē principatus diuiſa ſub priamo tota fuit tp̄e belli troiani: vt auctor eſt Stra. Cũ igit Ilieſes nō modo per eos q̃ erant in vrbe: verumetiā per oēs ſibi ſubditos populos bellũ initio aduerſus grecos gererēt achilles ⁊ eius ſocij vrbiũ debellatores loca ilio circũuicina ſunt aggreſſi: euertũtq; multas inter quas vaſtata ſunt precipue q̃ leſbo erant oppoſita: vt theba vrbs Etionis patris andromaches q̃ ⁊ ſingulariter ⁊ pluraliter ꝓfertur: ⁊ pedaſus que euripili filij thelephi regio erat: ⁊ lyrneſos q̃ ſubiecta erat Myneti ex lyrneſco accepit achilles puellā Bryſe filiam: que Hypodamia noīe ꝓprio dicebat: ⁊ hanc ſibi habere ſtatuit. Cryſe vero appollinis ſacerdotis filiam noīe aſtimonē quā poete ſicut ſuperiorē a noīe patris Cryſeida appellauerunt agamēnō habere voluit. Uerũ cũ precibus ſacerdotis Cryſe qui ſepe filiā ſuā ſibi reſtitui ab agamēnone fruſtra petiuerat apollo peſtē maximam in exercitũ grecorũ immiſiſſet: intelligeretq; agamēnon ex calcante vate peſtē nō ceſſaturā: niſi reſtitueret ſacerdoti apollinis filiā: coactus eſt cōem vtilitatē libidini ſue preferre. Reſtituta igit Cryſeide miſit poſtea agamennon ad achillē: qui Bryſeida ab eo ad ſe ducerent: quāquidem achilles minime recuſauit tradere. Sed tanta ira ꝓpter Bryſeidam a ſe obductam incenſus eſt: vt ⁊ agamennonem contumelijs coram afficeret ⁊ eum interficere voluerit: niſi pallas prohibuiſſet: ⁊ deniq; pugnare deſiſteret: hanc iram achillis opem grecis negantis cum videret agamennon ſibi ⁊ ſuis pernitioſam ſtatuit eum placare ⁊ reſtituere Bryſeida multa munera illi inſuper addē verum achilles et Bryſeida et munera recuſabat. Quare Bryſeis ad eum hanc ſcribit epiſtolam in qua conqueritur de eius nimia ira: et rogat vt eam ab agamennone oblatam recipiat: cũ etiam ſi agamennon non offerret: eam ipſe repetere deberet: commemoratq; multas cauſas quibus oſtendit achil. moueri deberet: vt et eam recipiat: et tandem arma ad pugnandum capiat: oratq; eum: vt ſiue ſit remanſurus in caſtris ſiue diſceſſurus in patriam eam ſecum ducat. que amiſſo marito et fratribus: et patria ſua euerſa nullum aliud habet profugium: niſi ſolum achillem Litera: ideſt epiſtola ita enim licet poetis vti numero ſingulari: cum in proſa pro epiſtola vtamur tantum plurali numero. a Bryſeide. ideſt ab hyppodamia filia (vt ſupra dixi) patro UBER.

nymicum a patre: vt oſtendit Dictis cretenſis in hyſtoria Troiana. Rapta ſcilicet olim a te ex lyrneſo. Vix bene notata greca: ideſt vix literis grecis ſcripta. Manu barbarica: ideſt mei bryſeidis barbare. Quaſcunq; ad commouendum animum achillis. dicit ipſam epiſtolam non alia re ꝙ lacrimis eſſe oblitam et fedatam. Lituras maculas a linendo dictas. Hec lacrime: quibus fedatam aſpicies habent epiſtolam meam. Habent pondera vocis: ideſt habent effectum vocis: ideſt debent ſignificare animum meū quaſi verbis exprimerem. Si mihi: iam quaſi licentiam querele ſibi eſſe dicit domino: quia iure belli ſum captiua ⁊ ſerua tua. Viro: quia me ſemel vxorem habere decreuiſti. Fas eſt: ideſt licet mortem.

ASCEN. Uam legis a rapta. Argumentum quod iliadis primo continetur expreſſum eſt ſuperiori commentario: ſcribit hanc epiſtolam bryſeis: ideſt briſei filia hyppodamia nomine: quod nomen interpretatur quaſi domitrix equorum. Litera. ideſt epiſtola. extra carmen litere dicuntur. litera greca notata. ideſt deſcripta manu barbarica: quia non greca: ſed ex lyrneſo eſt a ut pedaſo.

ANTO. Nō ego poſcēti prima q̄rela: nō ꝙ ſim tradita ſed ꝙ citius q̄ par erat. Non eſt cul. tua ſed totius exercitus: pro cuius ſalute data ſum. Quāuis hec quoq;: quoniam cunctareris id fieri potuit. Nam ſi eury. ecce facilitatē Talthibiꝰ: ⁊ Euribates agamennonis miniſtri q̄bus achilles p patroclum: vt Homerus ſcribit Hippodamiam tradidit abigendā: ipſe in littore cum matre q̄ſtus eſt. Alter in al. iuſtā facit q̄relā ex alioꝝ ſentētia. Talthibiꝰ euribateſq; tam facile tradendā ab achille hyppodamiā admirabant. Iactātes lu. ſe mutuo reſpicientes cū admiratiōe. Differri po. tardius tradi ſi oino retineri non potuiſſem. [illegible] meo dolori At lacrimas pathos ab habitu [illegible]. Sepe ego decepto energia vtitur. nā ſuas [illegible]ationes exponit: vt ante oculos poneret vide[illegible] achillis negligētiā oſ̄dat. Sꝫ data ſum agam[illegible]oni. Q: dan. fui p cōi gre. ſalute: abſoluit achillem a neceſſitate: deinde recurrit in aliū: vnde culpa in illum reijciat. Ceſſas: in amore lētus es. Lenta: q̄ vltionem differt. Menetiades. Patroclus menetij filꝰ tradidit pconibus hyppodamiā. Non repetiſſe parū eſt: in patroclo perfidiam in achille ignauiā notat I nunc ironia eſt: mollis amātis ſolertiſſimi tibi nomen vendicare. Venerūt ad te amplificatione vtit. Thelamone: aiax Thelamonis filius phenix amyntoris et vlyſſes laerte legati mittuntur ad achil vt cū agamennone recōciliarent: cū multa apud illū deſeruiſſent enarratis muneribus que agamennō cū hyppodamia pollicebat: re infecta redicre. Ille aiax: gradu ſanguinis. Nam pelei frater erat thelamon aiacis pr̄. Ille comes ⁊ ormenꝰ cercaphi filꝰ duos habuit natos: amitorē ⁊ Euemonē: ex Amyntore phenix naſcit: q̄ cū concubuiſſet cum patris amica poſt multas parētis īprecationes ab Helyade: vt ipe apud Ho. differit ad peleū fugit: quē filio achil. comitem ⁊ morū ⁊ rerum gerendarū inſtitutorē dedit. Grandia dona. Agamennon. apud Homer. libro. ix. Hec dona Achili pollicetur. vij. nouos tripodes. xx. lebetes rutilo fulgore radiantes. x. auri talenta: equos. xij. pernicīſſimos preterea. vij. puellas leſbias forma inſignes quas ſibi ex omni preda delegerat: cū leſbō Achilles euertiſſet: ⁊ cum his Bryſeidam intactā: et poſt captam troiam auri tantum vt nauim impleret ⁊ puellas viginti. Helena nō inferiores: ⁊ ſi nuptias cupiat quam vellet ex tribus filiam vxorem cryſeſteni iſſanaſa ⁊ laodice.

ABER. Non ego. ecce prima querela ⁊ inculta incuſatio: licet videatur eū excuſare. Ordo eſt: nō eſt tua culpa ꝙ ego ſum tradita cito. Regi Agamēnoni. Poſcenti: poſtulanti me: vt ei traderer. Quamuis

Non ego poſcenti ꝙ ſum cito tradita regi:
Culpa tua eſt: quāuis hec quoq; culpa tua eſt
Nam ſimal eurybates me talthibiuſq; vocarunt.
Eurybati data ſum talthybioq; comes.
Alter in alterius iactantes lumina vultum
Querebant taciti noſter vbi eſſet amor.
Differri potui: pene mora grata fuiſſet.
Hei mihi diſcedens oſcula nulla dedi.
At lacrimas ſine fine dedi: rupiq; capillos.
Infelix iterum ſum mihi viſa rapi.
Sepe ego decepto volui cuſtode reuerti:
Sed me qui timidam prenderet hoſtis erat.
Si progreſſa forem caperer ne nocte timebam
Quamlibet ad priami munus itura nurum
Sed data ſum: quia danda fui: tot noctibus abſum
Nec repetor ceſſas: iraq; lenta tua eſt.
Ipſe menetiades tunc cum tradebar in aure
Quid fles: hic paruo tempore dixit eris.
Non repetiſſe parum eſt pugnas ne reddar achille
I nunc ⁊ cupidi nomen amantis habe.
Venerunt ad te thelamone ⁊ amyntore nati
Ille gradu propior ſanguinis ille comes
Laerteq; ſatus per quos comitata redirem
al's blanda al's prece
Auxerunt blandas grandia dona preces.

quia viſa erat excuſare: ideo aperte accuſat non in eo, ꝙ tradiderit: quia non potuiſſet contradicere: ſed in eo ꝙ cito tradidit: et hoc eſt quod dicit. Differri potui. nam ſimul oſtendit quomodo cito eam tradidit. Simul. poſtq̄ Euribates et talthibius precones fuerunt: quos Agamennon ad achillem miſit: vt ab eo ad ſe Bryſeida adducerent: vocarunt me vt traderer Agamennoni. Data ſunt eo. vt cum eis irem ad Agamennonem. Alter in alterius. ordo. Eurybates et talthibius iactantes lumina. alter in vultum alterius prolepſis implicita. Querebant ⁊c. ideſt aſpicientes ſe viciſſim nihil dicebant: ſed admirantes ꝙ tam cito eſſem a te tradita: inter ſe nutu querebant vbi eſſet noſter amor: quaſi dicat: videbant eſſe nullam quia ſi me vere amaſſes: non tradidiſſes

ſes tanto cito. Mora: dilatio tpis: quo fuiſſem apud te. Pene. ſ. mee. Hei mihi nulla dedi: pp̄ter breue ſpacium diſcedēdi. Sine fine: aſſiduas ⁊ infinitas. Rupi: laniaui. Iterū ſecūdo. i. ita dolui diſcedēs a te: ſicut cū fui rapta patria mea. Sepe ego: occurrit obiectionibꝰ. Hoſtis per hoſtes. i. troiani. Progreſſa pcul egreſſa e tentorijs agamēnonis. Munus ſerua dono data. Quālibet: q̄uis etiā indignā: que me acciperet munus. Sed data hypophora: et perſona ei ſua dicit: qd̄ achilles poſſet opponere: q: fuit data: q: fuit neceſſe vt daretur. Tot noctibus reſpōſio ad hāc obiectionē: quaſi dicat: qd̄ dederis nō penitus culpo: ſed quū nō repetas: ⁊ diutius permanes in ira. Ipſe Menetiades. i. patroclus tibi cōiunctiſſimus. In aure ſubmiſſa voce. Quid fles patrocli verba ad bryſeida. Hic: apud achillē. Non repetiſſe parū eſt: ſecus nō ſufficit tibi ꝙ non repetiuiſti me ſed etiam reſiſtis ⁊ oībus iuribꝰ conaris: ne tibi reddar. I nūc: miſſio cupidi amantis qui omni via querit habere amicam ſuā cū tu eā recuſes. Venerunt: probat ꝙ eā recuſet: q: cū miſiſſet Agamēnon ad achillē magne autoritatis viros qui ſuaderent: vt Bryſeida reciperet: ⁊ multa munera ſimul: nō potuerūt tn̄ ei perſuadere. Natus thelamone pro ex thela. intelligit aiacem. Natus amyntore. i. phenix. Ille aiax proprio gradu ſanguinis: q: eſt patruelis. Laertius: q: thelamon fuit frater pelei patris achilli. Ille comes. ſ. phenix: qui achil. ⁊ comes ⁊ monitor fuit. Laerteq; ſatus. i. vlyſſes. Satus genitus: vt ſole ſatus phaeton. Laerte: pro ex. laerte: deeſt prepoſitio. Redirē ad te. Auxerūt: quidā legunt blandas preces. Sed placet melius vt legatur: auxerunt blādia granda dona prece: vt ſit ſenſus. iſti addiderunt muneribus tibi oblatis blandā precē. enumerat autē ipſa munera. ſ. viginti fuluos lebetes. i. viginti vaſa ex ere operoſo. i. magno ⁊ artificio fabricata. Eſt aūt lebes vas eneū interdū coquinariū: ſed vt dicat Ser. apud Homerū: vbi ſcribit lebetes miſſos eſſe Achilli iliados lib. j. accipitur pro vaſe in quo aqua cadit dum manus abluuntur: in quo ſignificato accipitur etiam hoc in loco. ASCEN.

Nō ego ꝙ ſum tradita ⁊c. Culpa (inq̄t) tua eſt ⁊ tua nō eſt. Nō eīn eſt culpa tua ꝙ ſum tradita: q: regi ⁊ principi exercitus parendum eſt: ſed ꝙ ſum tradita eā cito. Alter in alteriꝰ. Ipſi iactantes lumina. i. oculos: alter in vultū alterius. Querebāt taciti. i. in animo ſuo mirantes ꝙ nō reſiſteres vbi eſſet noſter amor. Quālibet: itura nurus. i. pro munere aut vt fierē munus ad quālibet nurū priami: q: plurimas ille nurus habuiſſe legitur enei. ij. Pugnas ne reddar achille duplex ſenſꝰ eſt alter ꝙ pollicitꝰ erat ſe nō pugnaturū donec redderet: ⁊ reuera ꝯſtat ex Homero: q: pugnare recuſauit: ſꝫ nō ꝙ id amice pollicitꝰ ſit vn̄ ipſa ex ſuſpitione dicit ipſum nūc pugnare cōtra troianos q̄ vno facit ne reddat. Alter ſenſus eſt. o achille (eſt eīn vetās) tu pugnas. i. certas ⁊ contēdis ꝯtra eos q̄ me cū multis muneribꝰ tibi offerūt: ne reddar: ⁊ hic ſenſus eſt cōformis ſequētibꝰ. Venerunt ad te ⁊c. Hec ex homero collecta ſunt q̄ ſcribit aiacē: phenicē: ⁊ vlyſſem: ad achillē pugnare nolentē cum multis muneribus miſſos. Ille ſcilicet aiax thelamonis filius ⁊ frater pellei. Qui erat pater achillis: ille ſcilicet amyntoris illius phenix nō: nec legat amyntone aut amyntone: ſed amyntore. Auxerūt. Ordo eſt. Preces blāde auxerunt grādia dona ſcꝫ viginti lebetes. i. ollas fuluos. i. fului coloris ex ere. i. illo metalli gn̄e: operoſo. i. fabrefacto ⁊ artificioſe opato. ⁊ ſeptē tripodas. i. tripedes. nā grece tripos latine tripes dr̄ aut ſedes ⁊ aut labes tripes pares pōdere ⁊ arte: qd̄ ad decus ⁊ valorē facit. Addita ſunt illis ⁊c. Nō ergo legendū eſt. Auxerunt blandas ⁊c. q: licꝫ tunc veroſimile eſt qd̄ preces dona augeant ac dona precibꝰ. tn̄ cōtextus cōſeruādus eſt qui imperfectus eſſet ſi legat blādas. Nā ſubaudire oporteret. Attulerūt aut obtulerunt aut ſimile verbum.

Viginti fuluos operoſo ex ere lebetes.
Et tripodas ſeptem pondere ⁊ arte pares
Addita ſunt illis auri bis quinq; talenta
Biſſeni aſſueti vincere ſemper equi
Quodq; ſuperuacuum eſt: forma preſtante puelle
Leſbides: euerſa corpora capta domo
Cumq; tot his: ſed non eſt opus tibi coniuge coniux
Ex agamennonijs vna puella tribus.
al's te.
Si tibi ab atrida pretio redimenda fuiſſem.
Que dare debueras: accipere illa negas
Qua merui culpa fieri tibi vilis achille
Quo leuis a nobis tam cito fugit amor.
An miſeros triſtis fortuna tenaciter vrget
al's ora.
Nec venit inceptis mollior aura meis.
Diruta marte tuo lyrneſia menia vidi
Et fueram patrie pars ego magna mee.

Operoſo. magna opera et labore fabrefacto. Talēta. i. talētū magnū athenienſe eſt pōdo. lxxij vt mar ſcribit paruū pō. lx. Biſſeni non biſſeptes legat. xij. eū equos pollicitus tradit agamennō. Vincere aſſueti. id ex Home. eſt carmen qui tradit xij. hos equos ſemp palmas ex certaminibus reportaſſe: nec fore pauperē: q̄ ea bona poſſideret: q̄ illi fuerāt ex victorijs adepti. Captiua corpora q̄ captiue ſunt. Euerſa domo: poſtq̄ tu leſbō euertiſti. Non eſt opus vel q: deidamiam habebat: vel ſi me repetas Agamēnonis. Sene. quartā adijcit nomine cleopatrā. Siti. ab atrida locus eſt ab eo qd̄ nō idē ab eiſdē ſemper eligit. ſed vt Ari. tradit oppoſitum prius aut poſterius vt illud eſt in exſilio reduces fieri pugnabamus. Reduces pro ſponte exſiliū petimus. redemiſſes inquit me grādi pecunia nūc cū agamennō ⁊ me et munera vltro offerat tu negas recipere. An miſeros triſtis fortuna: cōmiſeratio eſt a calamitatis cōmemoratione. ⁊ ex Home. ſumptū eſt apud quē Bryſeis queritur. Mollior aura: metaphora a nauigantibus in pcellis. Lyrneſia. Lyrneſum cilicie oppidum achilles expugnauit. Pars ego ma. q̄ṁ parentes ⁊ virum extinctos vidi. Vidi cōſortes: tres fratres trucidauit hippodamie achilles: ex quibus epiſtrophū noiat. Stra. pater bryſes ſuſpēdio vitam finiuit. Virū mineté: quē lyrneſiā ciliciā regere diximus. Per numina ma. aquoſe. per thetidē matrē repetit achil. pollicita: vt pſidiā inſinuet. Capti: ꝙ eſſem apud te captiua. Spem da p cōiugio qd̄ patroclum nō achillē id feciſſe tradit. Dotata: ironia eſt. Opes: agamēnonis munera. Lyrneſum.

ABER. Et tripodas: menſas a tribus pedibus quibus ſuſtentabatur pes pondere et arte: vel eiuſdem ponderis ⁊ eiuſdem artificij: vel quorum ars

Uidi ego conſortes pariter generiſq; neciſq;
Tres cecidiſſe: tribus que mihi mater erat
Uidi quantus erat fuſum tellure cruenta
Pectora iactantem ſanguinolenta virum.
Tot tamen amiſſis te compenſauimus vnum
Tu dominus: tu vir: tu mihi frater eras.
Tu mihi iuratus per numina matris aquoſe
Utile dicebas ipſe fuiſſe capi.
Scilicet vt quãuis veniam dotata repellar:
Et mecum fugias que tibi dantur opes.

tũ valet quãtũ põdus ipſius metalli.i.quantũ valebat materia illis. ſ. lebetibus & tripodibus. Taleta. auri & argẽti. Talentũ nomen põderis. Sed vt Ser. ſcri. in. v. eneī. ſm varias gentes variũ eſt. dixitq; apud romanos talentũ eſſe. lxx. libras ſicut plau. oſtẽdit in muſtella. qui ait duo talẽta cẽ. xl. libras fuit etiã talentũ atticũ euboicũ: & egyptiũ atticũ dicunt eſſe magnũ & paruũ: magnũ dicunt habere libras. lxxxiij. & vncias. iiij. & denique valere vj. milia denariorum ro. Talentũ atticũ paruũ. lx. cõtinebat libras. Euboicus non multominus erat attico paruo egyptiũ põdus. lxxx. patere. Var. tradit apud Home. vt teſtat Ser. pro nimio quodam premio accipit. in ludis patrocli. hic vero apud Oui. pro magno põdere accipimus. Aſſueti ſemper vincere ſcʒ certamine & curſu: non dixit eos fuiſſe pulcros: ſʒ veloces. Nã in equis velocitas maxime laudat: vñ Uerg. depingẽs equos ſpecioſiſſimos nõ ſatis putauit dicere. Qui cãdore niues anteirent ſed addidit. Curſibus auras. & Iuuena. Nempe volucrem ſic laudamus equũ facili cui plurima palma Feruet: & exultet rauco victoria circo. Oẽq; ſuperuacuũ: ordo eſt: & pucile leſbides. i. ex leſbo inſula Forma pſtãte. i. excellentis pulcritudinis: ablatiuus pro gtõ ❡ Corpora capta: domo euerſa: ſubaudi ſunt addite ſupradictis muneribus: quod eſt ſuperuacuũ. i. que puelle ſunt tibi ſuperuacue: & nõ neceſſarie. Cum tot his. i. ſupradictis puellis: quas voluerunt tibi nomine agamẽnonis dare. Una puella: vna filia. ❡ Ex tribus agamennonis. i. filiabus ſupple eſt addita: qr agamen. obtulit ei vnam ex filiabus ſuis vxorẽ: ſed nõ eſt opus: hec per parentheſim dicunt. Sed cõiux eſt opus cõiuge: qr habes cõiugẽ me. Sed tibi: ſenſus eſt: tu recuſas accipere illa munera que tu ipſemet debueras dare agamemnoni: ſi noluiſſet reddere me tibi: niſi ei dares pretium. Ab attrida. ab agamẽnone quẽ filiuʒ atrei extiſtimauerũt. Precio pecunia vel alijs muneribus: ❡ Redimenda recuperanda. Qua culpa. quo crimine meo. Fieri vilis. i. ſic a te contemni: vt tanta munera ſpernas ne me recipias. Leuis celer: & eſt epiteton amoris. An miſeros: ſenſus eſt. an cũ fortuna cepit aliquẽ premere inſequitur ipſum aſſidue & vſq; in fineʒ. Triſtis: mala: quia eſt etiam bona. Tenaciter: perſeueranter. Urget: proſequitur. Miſeros: infelices mollior aura: ſi aura erit tranſlatio ſumpta a nauigantibus: quibus poſt tempeſtatem mitior ventus mutatur: ſed codex meus vetuſtus habet ora quod nõ diſplicet. Diruta: incipit cõmemorare miſerias ſuas. Lyrneſia menia vrbẽ lyrneſum quod (vt dixi ſupra) in ora troie contra leſbon erat. Et fueram magna pars patrie: qr nõ eram ex minimis: & amiſi ex meis multos. Sic eneas apud Uergil. Et quorum pars magna fui. Uidi: enumerat quos amiſit de ſuis. ordo eſt: vidi tres conſortes generis & necis cecidiſſe. i. tres fratres meos conſortes generis & necis: quia vt erant coniuncti genere: ita fuerunt coniuncti nece: qr ſimul interfecti ſunt. Tribus que mihi: ordo. Illa que erat mater mihi erat mater illis tribus. ❡ Uidi quãtus erat: ordo. vidi virum. i. maritum meum: ſubaudi tñ quantus erat. i. quantuſcunq; erat. Fuſum. i. ſtratum iacentem. Iactantẽ. mouentem. Sanguinolenta: cruentata tuo gladio tranſfoſſa. Compenſamus te. i. loco ipſorum te computamus. Tot amiſſis: ſcilicet patre fratribus & marito. Tu iuratus: participium ſignificationis actiue: nam apud antiquos iuror: ſicut punior & populor in actiua ſignificatione ponebantur. Matris aquoſe. i. thetidis matris tue nymphe maris filie nerei. Utile ea. qr dicebas q; eſſeʒ in meliori cõditione apud te: q̃ ſi ſtaret patria. & eſſem apud meos. Scilicet certe. ſubaudi vtile eſt: vt hyronice pferendũ eſt. Ut ego repellar. Hec eſt vtilitas: vt ego repellar a te: quãuis tradar tibi cum magna dote quam agamẽnõ mihi facit. Fugias opes mecum. i. & opes que tibi inferuntur & me ſimul.

ASCEN

☞ Quodq;. i. & qd eſt ſupuacuũ: qr fruſtra habẽti cõiugio offert puella: puelle leſbides. i. ex leſbo. pſtante forma ideſt pſtãtis forme: appoſitiue corpora capta. i. q̃ erãt corpora capta domo. ſ. earũ euerſa: quaſi nõ niſi corpus in eis cõmẽdandũ ſit: qd adijcit: ne forte ad illas animũ adieceerit ſupple ſunt addite & cũ his tot. ſ. donis ſupple eſt addita vna puella ex tribus. ſ. puellis: hoc eſt filiabus adhuc virginibus. Agamennonis. i. ab agamẽnone ſatis: ſed o cõiux nõ eſt opus tibi cõiuge: qr cõiugẽ habes i ſcyro deidamiã & me apud troiã. Tu negas accipere illa. ſ. munera q̃ debueras dare: ſi ego fuiſſem redimẽda tibi ab atride. i. ab agamẽnone: q̃ me tibi abſtulit ptio. i. per pretiũ: hoc eſt debebas me redimere pretio: quã reſpuis cum donis multis oblatã. ❡ Uidi: cõſortes. Ordo eſt. Ego vidi tres cõſortes pariter gñis & necis. i. qui ſortiti ſunt idẽ genus & eandẽ necẽ. cecidiſſe. i. lapſos in mortẽ & occubuiſſe: & ea ſupple erat tribus. ſ. illis mater que erat mihi mater: hoc eſt vidi tres fratres meos occiſos capta ciuitate nr̃a. ❡ Uidi virũ. ſ. mineté. ❡ Matris aquoſe. i. thetidis dee maris. Ordo eſt. Ipe. i. tu iuratus. i. iuramẽto aſtrictus (capit enĩ in actiua ſignificatione pro eo q̃ iurauit: ſed ſit vt obligatus ſit & iuramẽto aſtrictus) p numina. i. diuinã ptãtem: matris aquoſe. ſ. thetidis. dicebas vtile fuiſſe. ſ. mihi: capi. i. q; capere. ſ. vocabulum aptũ irriſioni: quaſi diceret: ſcire q̃dẽ licet q; vtile mihi fuerit capi vſq; adeo: vt quãuis veniam dotata repellar. ſ. a te & fugias mecũ. i. ppter me vt fugias: opes que dãtur tibi mecũ. ſ. ab agamẽnone: hoc eſt tantũ abeſt: vt captiuam & indotatã capias: & etiã nũc cum munera p dote acceſſerint repellas.

ANTO.

Quinetiam fama eſt quum craſtina fulſerit hora
Te dare nubiferis linea vela notis.
Quod ſcelus vt pauidas miſere mihi cõtigit aures
Sanguinis atq; animi pectus inane fuit.

☞ Quinetiã fama. Achilles geſta ſua legatis narrat apud Home. Conſtituiſſe ſe quoq; breui in patria abiturũ minatur: quoniam anceps illi imminent factũ: neq; donis anima penſare poſſe: neq; cum ſemel egreſſa reuocari. Notis nubiferis: etiã ſi procelle irruant in patriam nauigare. Quod ſcelus: vt ante troiã captã: & ſine me diſcedas. Ibis: in patriã nauigabis. Uiolente. Uiolentũ appellat qd nõ rationẽ ſequatur: ſed voluntatem. Deſerte:

Ibis: & o miſeram cui me violente relinquis
Quis mihi deſerte mite leuamen erit:
Deuoret ante precor ſubito telluris hiatu
Aut rutilo miſſi fulminis igne cremer:
Quam ſine me phthijs caneſcant equora remis.
Et videam puppes ire relicta tuas
Si tibi iam redituſq; placent: patrijſq; penates
Non ego ſum claſſi ſarcina magna tue
Uictorem captiua ſequar: non nupta maritum
Eſt mihi que lanas molliat apta magnus
Inter acheiadas longe pulcherrima matres
In thelamos coniux ibit eatq; tuos.
Digna nurus ſocero iouis egineq; nepote
Cuiq; ſenex nereus proſocer eſſe velit
Nos humiles famuleq; tue data penſa trahemus
Et minuent plenos ſtamina noſtra colos
Exagitet ne me tantum tua deprecor vxor
Que mihi neſcio quo non erit equa modo
Neue meo coram ſcindi patiare capillos
Et leniter dicas: hec quoq; noſtra fuit.
Uel patiare licet dum non contenta relinquar:
Hinc mihi ve miſere concutit oſſa metus.

ſi mei deſerueris. Leuamẽ: nulla erit delectatio. Deuoret: ante precor: pathos ab imprecatiõe. idem locus eſt apud Uerg. cũ dicto ad ſororẽ annã loquit in. iiij. eñ. Subito hyatu telluris apertione: qd amphiarao in bello thebano contigiſſe fert. Phthijs achilleis: phthia incertum eſt apud Home. regio ſit an vrbs: alij tradũt phthiã eã eſſe quã greciam dicunt: alij achaiã: vt Stra. placet Phthij fuerunt achillis ſubditi: et eſt alia phthia in phocide. de hac meminit Prolẽ. Ire: in patriã nauigare. Magna ſarcina ſuadet a facili: ſi reditu: vis eos me tecũ facile vehere poteris: nõ enim graue põdus tuis ero nauigijs. inter acheiadas: ab extenuatiõe fortune: pathos ẽt: & acheidas legas: nõ achaidas: vt alij putauerunt erat vt dixi achaia achillis patria Sumas inquit vxorẽ. quãuis ex grecis puellis ego illi ſeruiã. Socero peleo iuppiter ex egina Eſopi filia eacum filiũ genuit: Eacus peleũ phocũ & thelamonem. Peleus ex thetide chyronis filia achilem Proſocer: ſocrus pater: chyronem ſignificat thetidis patrẽ qui in nuptijs filie in peleo monte Nereus eſt vocatus: vt ſeptimius ſcribit Data penſa trahemus: ſeruile opus exercebimus: Nõ erit eq: me vexabit. Neſcio quõ vehemẽtius eſt q; ſi expreſſiſſet: plus enim in ſuſpitione reliquit: hec quoq; noſtra fuit: hanc enim in delicijs ſummis habui. Uel patiare: corrigit deprecationeʒ. Hic meus ne a te deſtituar.

Proſocer

UBER.

☞ Quinetiã: inſuper. preterea. Fama eſt fertur. Te dare p daturũ eſſe: tẽpus pſens pro futuro. Linea vela: legendũ eſt linea: non aũt lintea: ne ſint duo ſubſtãtiua. Quod ſcelus. i. quod factũ ſceleratum: ſcʒ q; cras ſis diſceſſurus. Ut. i. poſtq; cõtigit aures. i. auditũ eſt a me. Pectus fuit inane. i. vacuum. Sãguinis atq; animi. i. fugit ſanguis & animus: ex nimio enĩ dolore ſiue metu ita deficiunt hoies: vt videant mortui & ſanguis dicit fugere. nõ qr deſcẽdit a corpore: ſʒ q; fugiat ad cor. Cui relinquis me: interrogatiue legendũ eſt: quaſi diceret nõ iã relinqs me patri aut marito: aut fratribus quos oẽs interfeciſti. Quis: quaſi diceret nullus. Mite: molle: & ſuaue. Leuamen. ſolatiũ recreatio meorũ malorum. Deuoret. abſorbeat. Ante. i. potius Hiatu: apertiõe. rutilo: rubro. Quã ſi. me phthijs caneſcant. i. ſpumeſcãt & nauigẽtur. ſpuma enim cana eſt. Remis phthijs. i. achileis. Phthia enim vrbs eſt theſſalie: a qua achil. interdum dicitur phthius. interdum a larīſſa lariſſeus propter vicinitatem. ſicut Dido: interdum Tyria: interdum Sidonia dicitur. Et videam. ſubaudi et anteq; ego relicta videam &c. Si tibi occurrit obiectioni: quia poſſet dicere achilles q; vult redire domum: dicit ipſa q; facile poteſt eam ducere ſecum: quia non erit onéroſa naui. Penates hic pro domo ponuntur. Sarcina: onus: impedimentum captiua. ideſt vt captiua: & ſerua. Non nupta: non vt vxor. Eſt mihi quaſi diceret: ero etiam vtilis tibi in aliquo onere. Inter acheidas: male quidam legunt. Inter. et achaidas: quia ratio carminis nullo pacto patitur. Nam prima naturaliter breuis eſt. ſecunda vero longa: remouendum eſt igitur. & legendumq; inter achaidas: vtiq; precedit ſit vocalis. Matres: mulieres. vt Uergilius. vj. matres atq; viri. Longe: valde. Coniux. ſ. alia: quã tu volueris preter me. Eatq;: quaſi diceret nihil curabo: dũmodo me tecum ducas. Digna nurus. ſ. cõiux tua nurus digna ſocero. ideſt parte tuo peleo nepote Iouis & Aegine. nam vt ſupra diximus peleus pater achillis ex Eaco natus eſt. Eacus ex Ioue et aegina filia aſopi: ergo peleus erit nepos Iouis & Aegine. Cui coniugi tue. Nereus deus maris auus tuus maternus. Uelit. i. non dedignetur Proſocer: ſicut proauus dicitur qui eſt ante auum: ita proſocer qui eſt ante ſocerum vel ſocrum. Socrus igitur vxoris achillis eſt Thethis: proſocer vero nereus pater Thetidis. Humiles abiecte viles. Eſt autẽ ſingularis numerus pro plurali. Trahemus: ex colo deducemus. Penſa. a pendẽdo dicta. Dabãtur enim lane ad pondus inde ancilla que huic officio preerat: libraria dicebatur. Iuue. Perũt libraria. Stamina: fila que nebimus. Minuent: euacuabunt. Tantum deprecor: hoc vnum precibus te peto. Exagitet: vexet male tractet. Non erit equa liptote. i. erit iniqua. Neſcio quomodo. q. d. plus nimio & vltra q; debeat. Neue meos: ſubaudi deprecor coraʒ. ſ. te. Scindi: lacerari ab vxore tua. Leniter: ſine turbatione & ira. ❡ Hec briſeis: quã ita vis verberare. Quoq;: ſicut tu. hec autem oĩa dicta ſunt ad cõmouendum animum achillis. Uel ideſt etiam. Licet permitto tibi: & vt ita dicam contenta ſum. Dum. i. dũmodo. Contemta. neglecta a te. Hic metus: ſcilicet ne relinquar a te. Concutit tremefacit. Ue. interiectio eſt dolentis: vt Mantua. ve Miſere.

☞ Quinetiam &c. minatus enĩ id erat: vt patet apud Home. Cui me volente relinquis. ſic dido. Cui me moribundã deſeris hoſpes: Uiolentũ aũt atteſtatur Home. Aũ Hora. in arte. Scriptor honoratum ſi forte reponis

ASCEN

achillem. Impiger iracūdus: inexorabilis: acer. Iura neget ſibi nata nihil nō arroget armis deuorer ante pre cor: ſic dido. Sic mihi vel tellus optē prius hima dehiſcat. Uel pr̄ oīpotens adiget me fulmine ad vmbras ⁊c.

ANTO.

☞ Quid tamē expectas, obſtinationē in Achille querit. Agamēnon (inquit) iram depoſuit: tu adhuc in tua obſtinatus duras. ¶ Grecia meſta: grecoꝝ exercitus qui marimā cladem patit. Impiger hector: ad ꝯcitādā inuidiā hoſtē obiecit. Eaci. achillem eaci nepotē exprimit. Uiros troanos. Turbatos faciles ad fugā. idem apud Uerg. ſubmerſaſq; obrue puppes. Propter me mota eſt. enthimema nō eſt: ſed vr̄ ex eo loco: que ꝫ diuerſa ſunt coniungere vr̄ veluti locus ex ſe iunctione: vt eſt in oreſte Theodoti cum dicit iuſtum eſſe eā que maritū occidit interemi ⁊ filiū patrē vlciſci par videri. Triſtitie iracūdie. iuſtum (inquit) eſt ꝙ que excitauit iracundiā tibi: eadē imponat finē: idq; exēplo firmat Meleagri ⁊ Cleopatre cōiugis: qui locus ex Ho. eſt cum phenix vt ab ira diſcedat achil. pſuadet. Oenides. Meleager oenei fili⁹. Uerſus in ar. bellū cōtra curetas. Cōiugis Cleopatre que idei ex Marpiſſa filia fuit. Ideus cū apolline ob marpiſſam arcu certauit. Marpiſſa poſtea alcinoe cognomiata eſt: qm̄ mr̄ domi deflens ſortita ē miſerabile Alcinoes fatum. Parēs althea teſtij filia et Meleagri mater. Orba fratri toxeū ⁊ peuliꝑippū intelligit quos alij ꝓthū ⁊ cometā appellant: hos meleager iteremit cū apri caput athalāte ſurripere voluiſſent. vn̄ exortū eſt bellū īter etholos ⁊ curetes: dū meleager pugnauit ſupiores fuerūt etholi: ſꝫ cū althea ob interēptos fratres ī meleagrū īprecationes habuiſſet: ille a pugna ceſſauit. Supiores curetes etholos vrgēt. Callidona oppugnare incipiūt. Meleager cū cleopatra ꝯiuge oblectabať. Oeneus pater. althea genitrix: ciues meleagrū: et arma ſumat: tuerť patriam precantur nō prius tamen ad ſumēda arma cōcitatus eſt ꝙ Cleopatra coniux vrbē hoſtibus ferro et igni vaſtari nunciaret. Rogaretq; vt ſe ſuoſq; tutaretur: ſumptis demum armis hoſtes repulit.

Quid tamen expectas agamennona penitet ire.

Et iacet ante tuos grecia meſta pedes!

Uince animos: iramq; tuam: qui cetera vincis

Quid lacerat danaas impiger hector opes.

Arma cape eacide: ſed me tamen ante recepta

Et preme turbatos marte fauente viros

Propter me mota eſt: propter me deſinat ira

Simq; ego triſtitie cauſa: modusq; tue.

Nec tibi turpe puta precibus ſuccumbere noſtris:

Coniugis oenides verſus in arma prece eſt.

Res audita mihi: nota eſt tibi: fratribus orba.

VBER.

☞ Quid tm̄. hortať vt deponat iram qn̄ḋē agamēnō iā depoſuit: ⁊ oēs greci ſupplices erāt ipꝫ achillē: vt recipiat briſeida: ꝓpter quā abductā irat⁹ fuerat. Añ pedes: ſupplicū em̄ ē: ad genua vel ad pedes coꝝ: q̄b⁹ ſupplicāt ſuccūbere. Cic. epl̄arū li. ſexto ad ligariū. cū fratres ⁊ ꝓpinq̄ tui iacerent ad pedes ⁊c. Uince aīos irāq; tuā. q. d. tūc em̄ eris vere victor. Cic. ī orōne p. M. Mar. Uerū aīm vincere. Ira cū. cō. victoriā tēperat aduerſariū nobilitate: ingenio ꝟtute pſtātē nō mō extollere iacētē. verūetiā āplificare ei⁹ priſtinā dignitatē: hec q̄ faciat nō cum ego ſūmis viris cōparo: ſꝫ ſimilimū deo iudico. ¶ Quid. cur. Lacerat: deſtruit. q. d. cur. tu q̄ ſol⁹ potes nō obſtas ei. Impiger: fortis. Eacide: vocatiu⁹ ē. Sꝫ me tm̄ añ recepta: dupl'r p̄t hic loc⁹ expōi vt recepta ſit modi īperatiui frequētatiui. vl' melī⁹ vt dicam⁹ cape arma: ſꝫ ſubaudi cape arma me recepta. Añ. i. poſtq̄ me ceperis. Cōprime: coerce. Uiros tur. i. troianos territos. deſinat: finiať. Cā origo. Mod⁹. i. finis. Iuue. Nāq; oblitata modi milleſima pagina ſurgit. Necti. occurrit obiectiōi. Sūt. em̄ pro. vinci p̄cib⁹ meis. ⁊ cis flecti ad accipiēdū arma. Cō. Oeni. hūc locū interpretes male itellexerāt trāſferētes ad Tydeū quē dicūt p̄cibus Deyphiles vxoris ſue adductū vt polynicē maritū. Argie ſororis Deyphiles a fratre Ethocle regno exclusum. cū annis vicibus regnare deberent: in regnū reduceret: ⁊ bellū ꝓ eo ſuſciperet: ſꝫ hic ſenſus nō ꝯuenit huic loco. nam qđ dicit. Et patrie rigida mēte negauit opē nō ꝯuenit Tydeo. nō thebe nō erāt eius patria: nec ipſe negauerat opē patrie: Sꝫ reuera ad meleagrū referť: qđ vt facilius intelligať breuiter tangēda eſt fabula. Sꝫ vt in pleriſq; alijs fabulis: ita in hac eſt aliqua varietas inter poetas. ſcribit em̄ Oui. li. viij. meta. qđ cū Oene⁹ parthaonis fili⁹ rex callidonis: q̄ vrbs eſt etholie ſolitus ſacrificare Cereri ⁊ palladi: ꝓmitias fructuū p̄teriſſet Dianā ihonoratā illa idignata imiſit aprū qui regionē vniuerſam vaſtabat at Meleager p̄ncipibus grecie ad hui⁹ apri iternitionē cōuocatis ipſe quoq; venationē ingreſſus eſt: ad quā etiā venit athalāta ſcheneij filia virgo fortiſſima archadica: hāc vt vidit. Meleager eius pulcritudine capt⁹ eſt. Deinde cū primū aprū ſua aure vulneraſſet: nō tm̄ formā. verumetiā virtutē eius admiratus cū ipſe aprū interemiſſet exuuias ⁊ prede honorē ei conceſſit: qđ cū pleuxippus ⁊ toxeus Teſti filij et meleagri auūculi egre ferrent: ⁊ exuuias illi eripere conati eſſent a meleagro ſunt interfecti: mater noīe althea Teſtij filia: cū audiſſet fratres ſuos a filio interemptos domū ferri nimio dolore cōcita. Stipite in quo vita meleagri cōſiſtebat: quādiu ipſe ſtipes ſeruareť in ignē cōieciſſe fertur: ⁊ vitā Meleagri ſimul cū ſtipite cōſumiſſet: ita ſcribit Ouidius. At ex grecis ſunt qui aliter ſentiāt. Dicunt em̄ Altheā execrationibus tantūmodo: ⁊ deteſtationibus deuouiſſe vitam filij: a quo fratres ſui interfecti fuiſſent imprecatamq; aſſidue infelicem exitū: quod cum intelligeret meleager: adeo egre tulit: vt cum hoſtes ad muros: vallumq; Calidonis venirent: ipſe indignatus nullo pacto arma ſumere vellet. Sed cum Cleopatra Eueni fluuij: ⁊ marpeſſe filia vxore ſua latens ſe oblectaret ⁊ omnium preces ſperneret: tandē cum cleopatra eius vxor: periculum videns cum oraſſet. vt pro defenſione patrie arma ſumeret adductus eſt: vt id faceret precibus vxoris: ⁊ hic eſt verus ſenſus: quē etiaꝫ Home. in iliade videtur approbare. Inducit enim Phenicē volētem achilli perſuadere: vt Bryſeida recipiat: multa de meleagro dicentem: ⁊ in primis ꝙ indignatus execrationes matris de homicidio auunculorum ſuoꝛꝫ pateretur hoſtes vſq; ad muros venire: dum vxori indulget. Stra. li. x. dicit bellum a Teſtiadis aduerſus Eneum ob ſuis caput ⁊ ſpolium: ſm̄ fabulam: ſed probabilius pro regionis parte ſuſceptum fuiſſe: ergo ab vxore ad arma capienda flexum intelligimus: ideo nunc hoc exemplum ad propoſitum ſuum Bryſeis adducit: vt achilles eius precibus flecti non dedignetur. Oenides ideſt Meleager filius Oneis. Uerſus: immutatus ⁊ inductus contra propoſitum ſuum. Ad arma: que propter indignationē accipere recuſabat. ¶ Res. ideſt caſus meleagri. ¶ No-

ta eſt tibi: quia in grecie partibus geſta eſt. ¶ Parens: althea mater Malcagri. ¶ Orba: priuata fratribus. ſcꝫ Pleuxipo ⁊ Toxeo interfectis a Meleagro filio ſuo.

ASCEN

☞ Agamennona penitet ire. Arguit ab exemplo eū debere irā deponere: ſed (vt dixi) Achilles eſt inexorabilis: id añt facit vt dehortetur a profectione ſciens q: deſeratur ſi in patriā redierit. ¶ Uince animos bonū verbum omnibus quadrans: ſed perſone aptiſſimū. ¶ Nec tibi turpe puta. Argumentatur ab exemplo meleagri: quē ꝫ ſola cleopatra cōiux in arma vocare potuit: verum ne ſuperbe videatur ſe coniugi comparaſſe fatetur modeſte ſe coniugem non eſſe: illi tm̄ fidelem ⁊ intactam permanſiſſe: deinde ſciens quia generoſus animus nulla re citius in arma conuocari poſſet ꝙ ſuga contumelie: obijcit ſummam contumeliam dicens rumorem eſſe nō alia de cauſa ab armis ceſſare: ꝙ vt mollis mulieroſuſq; voluptate indulgeat.

Deuouit nati ſpeſq; caputq; parens.

Bello erat ille ferox: poſitis receſſit ab armis ⁊

Et patrie rigida mente negauit opem

Sola virum flexit coniux: felicior illa.

At mea pro nullo pondere verba cadunt

Nec tamen indignor: nec me pro coniuge geſſi:

Sepius in domini ſerua vocata torum

Me quedam memini dominam captiua vocabat

Seruitio dixi nominis addis onus.

Per tamen oſſa viri ſubito male tecta ſepulcro

Semper iudicijs oſſa verenda meis.

Perq; trium fortes animas mea numina fratrum

Qui bene pro patria: cum patriaq; iacent

Perq; tuum noſtrumq; caput quod iunximus vna

Perq; tuos enſes: cognita tela meis:

Nulla miceneum ſociaſſe cubila mecum

Iuro fallentem deſeruiſſe velis.

Si tibi nunc dicam fortiſſime tu quoq; iura

Nulla tibi ſine me gaudia facta neges.

At danai merere putant: tibi plectra mouentur

Te tenet in tepido mollis amica ſinu.

Et ſi quis querat quare pugnare recuſes.

ANTON

☞ Deuouit nati. imprecata eſt rigida mēte obſtinata ira. Felicior illa. cleopatra q̄ virū flexit. Pro nullo pōdere: caduca ſunt ⁊ ſine efficacia. Nec indignor: ſi te nō moueo. nec me pro coniuge geſſi. nō tm̄ mihi arrogam: vt me tibi vxorem crediderim: verū ſerue partes impleui. Dominā: a noīe locus eſt quo oñdit ſibi id nomē nō ꝯuenire cū eſſet ſerua. Euripedes ſecus venerē hoc vtitur in hecuba: cū ait. Recte tibi nomē inditū eſt: cū dea ſis amentie pfecta. Per tm̄ oſſa viri: adiuratione impudicitie ſuſpitionem delet. ¶ Uiri: mnnere. Male tecta ſepulcro. Nā in excidio lyrneſi ſepeliēdi viri nō data eſt oportunitas. ¶ Perq; triū fortes aīas fr̄es tris intelligit: quos trucidaſſe achillem diximus. ¶ Cognita tela: quoniā illis ceciderūt. Miceneū agamennonē ſignificat qui apud Homerum macto Uerre cū conciliaretur cū achille iurat ſe intactam Hyppodamiā reddere Talthibi⁹ in fluctū Uerrē p̄icit. ¶ Fallētem: ſi te in hoc decipio me relinquas: Si ti. n. d. hac ſciſcitatione demonſtrat vtile nō preponi deteriori: nec ita ob amorē a bello ceſſare: ſed vt vitentur pericula. Fortis: non ſine inuidia hoc adiecit. Gaud. f. n. non negabis te voluptatibus poſt meum diſceſſum incubuiſſe. Mol. a. diomedam phorbantis filiam ſignificare videtur: qua cum delectare conſueuiſſe achillem ablata Hypodamia ſcri. Home.

VBER.

¶ Deuouit: ecce poeta oſtēdit qđ ſupra diximus altheā nō dediſſe mortē filio per torrem igni conſumptū: ſed cum execratam fuiſſe. nam deuouere eſt execrari: vt ſupra diximus illo loco. Theſea deuoui: q: te ⁊c. vn̄ deuotiones appellabanť execrationes. ergo deuouit. i. execrata eſt ⁊ imprecata vt male accideret filio meleagro: ⁊ cito moreret. nā hoc ſignificat deuouere ſpē ⁊ vitā. Ille meleager. Ferox fortis. Seceſſit ab armis: vt ſupra diximus indignatus ꝓpter execrationes matris. Poſitis. i. depoſitis: auphereſis eſt patrie calidoni q̄ ab hoſtib⁹ ob pugnabať. Rigida dura ⁊ pertinaci. ¶ Sola cōiux. ſ. Cleopatra ei⁹ vxor: vt diximus. Flexit mutauit eū a ꝓpoſito: ⁊ impulit: vt arma acciperet ꝓ defendēda patria. ¶ Illa vxor. Meleagri felicior ꝙ ego. Cadūt in vanū effunduntur. Pro nullo pōdere. i. ſine effectu. Nec geſ. me ꝓ coniuge nō fui apud te vt ꝯiux. Pro con. i. loco ꝯiugis nā ꝓ interdū ſignificat ſm̄: vt nūc te marmoreū ꝓ tpa fecim⁹ interdū ſigt̄ loco: vt hic interdū ad fauorē referť: vt egi cām ꝓ te. i. in fauorem tui Martialis. Incipiēs oēs ꝓ Cicerone loq̄. i. in fauorē Ciceronis lꝫ poſſit etiā accipi loco Cicero. quē antoni⁹ interfecerat. ¶ Sepi⁹ vocata ſeruat in torū dn̄i. i. q̄ ſepe nomine ſerue vocata ſum. vt in torū tuū venirē. Dixi illi captiue: q̄ vocabat me dominā. Addis onus ſeruitio. i. ſeruitutē meū magis aggrauas: cū vocas me honorifico noīe dn̄e cum ſerua ſim. Per tm̄: nc fortaſſe achilles eā reſpueret q: interea dn̄ fuit cū agamēnone cū eo cōcubuiſſet: affirmat multis iuramētis ſe nunq̄ tactā fuiſſe ab agamēnone. Ordo eſt tm̄: iuro ꝓ oſſa male tecta. ¶ Semiſepulta: q: vt ſupra diximus in euerſionibus vrbiū nō poſſunt corpa cōmode ſepeliri. Subito effoſa tm̄modo terra: verenda: honoranda: ⁊ ita cōmendat ſe ab amore cōiugali. Parq; triū. ſupple iuro triuꝫ fratrū qđ ſupra diximus. Uidi cōſortes pariter generiſq; ⁊c. Bñ. nā honeſtū ⁊ laudabile eſt ꝓ patria mori. Cū patria: q: ipſa euerſa eſt: vt ſupra diruta marte tuo ⁊c. Per tuum caput. mos grecorum iurare per alienum caput. Iuuenalis. Non dum grecis iurare paratis per caput alterius. Una. i. ſimul aduerbium eſt. ¶ Tela cognita meis: quia his enſibus tuis ⁊ fratres: ⁊ virum meum occidiſti. Micenum. i. agamennona: ſic dictum a Micenis vrbe cui imperabat. ſic Uerg. de eo. Ipſe Miceneus magnoruꝫ ductor achiuū ⁊c. Sociaſſe mecū nulla cubicula. i. nunq̄ mecum cōcubuiſſe. ¶ Fallentem. ſ. me deſeruiſſe velis. i. me deſeras: ⁊ nunq̄ recipias ſi te fallo. Si tibi. hoc dicit briſeis ego quidē poſtq̄ ad te abducta ſum fui intacta ⁊ a nullo viro cognita: ſꝫ tu ſi iurare cogaris: ſine me nulla fuiſſe

tibi gaudia ⁊ voluptates libidinis cũ alia mu iere. Neges.i.negabis: quaſi diceret nõ merere agi dolore ꝑpter me: a te abductã. Tibi plectra mouent.i.tu cythare indulges. nã plectrũ eſt quo chorda tãgit: interdũ ꝓ tota cythara ponit. Mollis: tenera ⁊ blãda. Sinu gremio.i.in ãplexu. Et ꝗſq̃ querit.i.⁊ aliqͥs dubitat quare recuſes pugnare cum iã ſatis conſtet: ꝙ nõ recuſas pugnã ob irã vt oſtẽdit q: ego fuerim tibi rapta: ſꝫ q: idulges veneri. ☞ ¶ Textus aũt dilucidus eſt: nec explanationis egẽs. Qd̃ aũt dicit. Perq̃ tuum noſtrũq̃ caput tractum eſt a grecis. Unde Iuue. ſatyra. vj. grecis nec dum iurare paratis per caput alterius.

ASCLEN

☞ Cythare: quib⁹ a chirone inſtruct⁹ eſt. Nox: cãtus. Tenuiſſe puellã: cũ diomeda oblectari. Thraiciam. Lirã qualẽ in Thracia Orpheũ perſonaſſe tradũt: quã a mercurio in Cillene monte arcadie inuẽtã illi muſas tradidiſſe ſcribit Eratoſtenes. ¶ Sed tibi a tpe auget ãp ificationẽ. Pro tutis: pro periculoꝝ euitatione. Gloria dulcis. nihil putabas glorioſius q̃ bello vincere. ¶ Iacet victa extincta eſt. Dij melius cõſulãt: ſcꝫ q̃ meũ nomen exciderit. Pelias haſta. peculiaris anchille haſte adiectio eſt apud Home. que tanta magnitudine fuit: vt patroclus cũ cetera arma ſumeret haſtam ſuo põdere reliquit. Pele⁹ achillis pater haſta valuit qui apud caiũ Balbũ cũ ceteris inſtrui achillem apud chironẽ cupit Tũ noſtrã inquit feſtinet ad haſtã. ¶ Me: ad achillem legatã Teucri frater aiacem intelligit qui vnus fuit ex legatis ad achillem. Agã mea oratione faciã. ¶ Inmitis: difficilior. Undis matris: marinis fluctib⁹ qui nulla audiũt vota. Tetis achillis mater eſt maris nimpha ¶ Cõminuere ferociã deponẽs mitigabis auſteritatem. Nunc quoq̃ ſic. omnes colligit ab amplificatione prĩmq̃ cõmiſerationeꝫ mouet ab obſecratiõe: ꝙ plurimũ valeret ad mouẽdos eos apd̃ quos dicimus ſcribit Fabi⁹. Impleat annos. niſi matura morte nõ extingat. Pyrrhus. filius achillis ex deidamia lycomedis regis ſcyroꝝ filia tuis auſpicijs: tuo ductu ⁊ imperio. Reſpice ſollicitam moueat te mea ſollicitudo. In tedia noſtri: hoc eſt ſi modo habuiſti quem amaueras.

ANTO.

☞ Pugna nocet. Ecce cã. Cythare.i. cantus cythare qua delectaris: nã achiles optimus cytharedus fuit a chirone centauro canendi edoctus.

ABER.

¶ Nox. quies nocturna. Uenus ꝯcubitus. hec eñi adulèſcentiã maxime iuuant. Plautus in bacchidibus. Iſto illecebroſius fieri nihil põt: nox mulier: vinum homini adoleſcentulo. ¶ Increpuiſſe inſonuiſſe. Lyrã threiciẽ.i. orphei qui trax fuit ⁊ lyra optime cecinit. Galeam: caſſidem: munimẽtum capitis. Preſſa pondere grauata. Sꝫ tibi eſt quaſi quedam obiectio ad ea que achilles dicere poſſet: quod magis ſplendore rerũ geſtarum delectatus ſit q̃ otio ⁊ tuta vita. dicit ergo bryſeis. ¶ Si facta inſigna.i. ſplẽdida. ſ. in bello. Pro tutis.i. loco tutorũ et otij. Et ſi gloria parta.i. queſita. Bellãdo pugnãdo ⁊ te piculis obiciẽdo. erat dulcis.i. erat tibi iucũda. An ꝓbabas.i. an laudabas. dũ raperes me.i. dũ patriã meã euertebas ⁊ me rapiebas Cũq̃ mea patria.i. an voluiſti laudẽ tuã iacere: et ſepultã eſſe, poſtq̃ patriã meã euertiſti. Dij melius ſ. velint. q. d. ita nõ ſit. Ualidoq̃ ꝑcor.i. vtinã poti⁹ haſta tua interficias hectorem. ¶ Pelias. theſſalica a pelio mõte theſſalie: nõ autem a peleo patre achillis eſt deductuꝫ deriuatiuum: nam in eo mõte inciſa dicitur: ipſe in primo de remedio. Uulnus achilleo que quandam fecerat hoſti. Uulneris auxilium pelias haſta tulit. Notandum autem eſt haſtam achillis ex fraxino fuiſſe: vt teſtatur Plinius libro. xvj. ⁊ Strabo libro. x. quam Homero teſte ſolus achilles concutere ⁊ tractare nouerat. Mittite me. conuertit ſermonem ad grecos: oſtendens ꝙ ſi ipſa miſſa fuerit ad achillem magis poterit cum ſua preſentia et memoria ſolite conſuetudinis mouere: q̃ omnes alij magna eloquentia. Oſcula miſta mandatis: ideſt preter preces oſculabor eum. plus agam ſcilicet in perſuadendo achilli oſculando eum: q̃ phenix eloquenter dicendo: et q̃ Ulyſſ. Et plus q̃ frater teucri. ideſt q̃ aiax Telamonius patruelis achillis: vt ſupra dictum eſt. Eſt aliquid. q. d. plurimum poteſt Solitis aſſuetis. Admonuiſſe. ideſt reducere in memoriam oculos achillis. Sinu. ideſt pectore meo et patefacto. Sis licet. nunc loquitur ad achillem. Licet q̃uis. Sis immitis.i. immanſuetus. Undis matris. ideſt aliqͥs maris. nam Thetis mater achillis dea eſt maris. Ut. ideſt q̃uis. Taceã.i. nihil tibi dicam. Comminuere.i. frangeris: ⁊ flecteris. Lacrimis meis. ideſt meo fletu. Nunc quoq̃ adiurat ipſum achillem Briſeis: vt ſui miſereat

als/vor
Pugna nocet: cythare noxq̃ꝫ venuſq̃ꝫ iuuant:

Tutius eſt iacuiſſe toro: tenuiſſe puellam
als threiciam.
Thraiciam digitis increpuiſſe lyram:

Quã manibus clypeos: ⁊ acute cuſpidis haſtam

Et galeam preſſa ſuſtinuiſſe coma:

Sed tibi pro tutis inſignia facta placebant:

Partaq̃ bellando gloria dulcis erat:

An tantum: dum me caperes: fera bella probabas

Cumq̃ꝫ mea patria laus tua victa iacet:

Dij melius validoq̃ꝫ precor vibrata lacerto

Tranſeat hectoreum pelias haſta latus.

Mittite me danai: dominum legata rogabo

Miſtaq̃ꝫ mandatis oſcula multa feram:

Plus ego q̃ phenix: plus q̃ facundus Ulyſſes:

Plus ego q̃ teucri: credite: frater agam:

Eſt aliquid ſolitis collum tetigiſſe lacertis:

Preſenteſq̃ꝫ oculos admonuiſſe ſinu:

Sis licet immitis: matriſq̃ꝫ ferocior vndis:

Ut taceam lacrimis comminuere meis:

Nunc quoq̃ꝫ: ſic oẽs peleus pater impleat annos.

Sic eat auſpicijs pyrrhus ad arma tuis:

Reſpice ſollicitam briſeida fortis achille:

Nec miſeram lenta ferreus vre mora:
als aut
At ſi verſus amor tuus eſt in tedia noſtri:

ordo eſt. o fortis achille nunc quoq̃ reſpice ⁊c. reliqua dicta ſunt per parentheſim. ¶ Nunc quoq̃: ſcꝫ cum non ſum ad te miſſa. Sic adiurãtis eſt particula. Uergilius in buccolicis. Sit tibi cũ fluctus ſubterlabere Sicanos. Doris amata ſuam non intermiſceat vndã. Omnes annos. ſ. a natura ſibi debitos. Tuis auſpicijs: tua felicitate. ¶ Eſt victor: ſicut tu ſemper fuiſti. Reſpice: verbum miſericordie: vt ſupradictũ eſt. Sollicitã anxiam plenaꝫ curarum. Ferreus ſcꝫ tu. Ure.i. crucia. Lenta mora: ſcꝫ recipiendi me. ¶ At ſi verſus amor tuus eſt in tedia noſtri: legitur etiam aut: ⁊ melius verſus mutatus.

☞ Mittite me. Suadet ſe apud achillẽ plus poſſe q̃ tres illi legati. aiax teucri frater ſed ex diuerſa matre phenix et Ulyſſes ſimile facit apud romanos mater coriolani: q̃ ſola ipſꝫ flexit: qd̃ poete nõ Bryſeidi notũ erat. Eſt aliquid. hec particula ꝓ excellẽtia ponit: vt apud Iuue. Eſt aliquid ſeſe vnius dñm feciſſe lacerte. Et apud Perſium. Seſe aliquẽ credẽs ita lo. ꝙ honor ſupinus fregerit heminas ⁊c. Et apud diuũ Paulũ. Qui videbant eſſe aliqͩ. ¶ Admonuiſſe.i. caſtigaſſe oculos vagos. Cõminuere. peñ. lõga futurũ indicatiui verbi paſſiui.i. mitigaberis. Sic oẽs. Sic aptiſſima predicationibus particula. Uerg. in bucco. Sic tibi cum fluctus ſubterlabere ſicanos. Hora. j. carmi. Sic te diua potens cypri ⁊c. Tuis auſpicijs.i. tua dexteritate ⁊ felicitate. Quia eñi nihil ſine auſpicio factitabãt priſci: nec quicq̃ cõtra hoſpitij ſententiã: que ꝓo auſpicato fiebant ꝓſpere ſuccedebãt: ideo auſpiciũ accipit pro felici inchoatione: ⁊ auſpicari ꝓ feliciter inchoare: vt diximus.

ASCEN

Aliquid.

Sic.

Quam ſine te cogis viuere: coge mori.

Utq̃ꝫ facis coges: abijt corpuſq̃ꝫ colorq̃ꝫ

Suſtinet hoc animi ſpes tamen vna tui.

Qua ſi deſtituar repetam fratreſq̃ꝫ virumq̃ꝫ

Nec tibi magnificum feminea iuſſa mori.

Cur autem iubeas: ſtricto pete corpora ferro:

Eſt mihi: qui foſſo pectore ſanguis eat:

Me petat ille tuus: qui ſi dea paſſa fuiſſet

Enſis in attride pectus iturus erat

At potius ſerues noſtram tua munera vitam:

Quod dederas hoſti victor: amica rogo

Perdere equos melius poſſis neptunia prebent:

Pergama materiam cedis ab hoſte pete

Me modo ſiue paras impellere remige claſſem

Siue manes: domini more venire iube.

ANTO.

☞ Cõiuge mori interimas me anteq̃ a te ſeparer. ¶ Utq̃ facis locus eſt quo demõſtratur quid futurũ ſit ſi neglecta fuerit. Coges ad interitum: corpuſq̃: colorq̃: corpis habitudo. Hoc animi: vitam meã ſola ſpes fouet. ¶ Nec erit magnificum ſed nephariũ ⁊ crudele. Cur aũt iubeas: cõſultat quid in magnis malis ſibi tolerabilius videatur cũ meã inquit necẽ differs. Pete, pectora: tuo enſe me trucida. Si dea paſſa: palladem ſignificat que achilli obſtitit: vt Homerus ſcribit. Cũ ſtricto enſe in agamennonẽ ferretur. Impe. atri. Agamennonis: qui cũ Pliſtenis filius fuerit: ab atreo patruo denominatur a quo educat⁹ eſt pliſtene mortuo. At poti⁹ noſtrã ſuaſio a meliori. Qd̃ dederas hoſti: dũ eſſes nihil hoſtis vitã conceſſiſti: candem amicã exigo: ⁊ a cõſequentib⁹ arguit. Neptunia q̃ neptunus fabricauit Materiã ce. ſi cupis habere quos perdas in troianos arma ſumas. Me modo: nos differas: ſed nũc iubeas me veluti ſeruam nõ vxorẽ venire: ⁊ ad te deduci. Siue manes in caſtris grecoꝝ. Siue paras impellere claſſem remige: ſiue in patriã nauigare cõſtituiſti.

Attrides abuſiue dictus.

ABER.

☞ Quã. ſubaudi me. Ut fac. q̃ ꝑgis oĩa facere: q̃ me ad mortẽ poſſint adducere. Corp⁹ abijt.i. habitudo corporis: q: tota facta ſum macilẽta. Color abijt: q: effecta ſum pallida. Una.i. ſola. Spes ani. r. quã habeo de animo tuo: vt mutetur. Hoc ſcꝫ corpus. Qua ſcilꝫ ſpe. Repetas: quaſi dicat nõ quia a te occiſi ſunt. Iuſſa coacta: Nec magnificũ ideſt res magnifica. ſ. eſt. Cur aũt iubeas: cum tu hoc efficere poſſis. Pete.i. percute. Corpora.i. corpus meum. Ferro enſe. metonymia. Stricto: nudo vt alibi. Strictũ tenet altera ferrũ. Foſſo perforato. Me. petat.i. feriat. eſt autem cõceſſio que non modo magis prohibet: verumetiã miſericordiam cõparat. Ordo eſt. ille tuus enſis qui erat iturus in pectus atride, ſi dea fuiſſet paſſa, petat me. Tangit autem quod ſcri. Home. primo iliados. achillem iratum agamennoni poſt multa in eum effuſa conuicia voluiſſe eum interimere: ſed cum enſem nudaret pallas ſuperueniens manum eius continuit: eumq̃ corripiẽs facinus prohibuit. In pectus atride ideſt agamẽnonis. Si dea ſcilicet pallas. Fuiſſet paſſa.i. permiſiſſet. At potius, poſt ironicã conceſſionem petit Bryſeis aperte ab achille: vt eiuitam conſeruet quam ei dederat. Tu munera: quam mihi dediſti. ⁊ eſt appoſitio. Quod dederas. Ordo eſt Ego amica ſcilicet tua. rogo: ſcilicet id quod tu victor: euerſa patria mea: dederas hoſti. ſcilicet mihi que eram hoſtis tua anteq̃ me caperes. Perdere: hoc dicit. ſi delectari cede alicuius multo iuſtius potes interficere troianos hoſtes tuos q̃ me nunc amicã tuã. Pergama neptunia.i. troiã quã neptunus ſimul cuꝫ phebo edificauit. Melius.i. iuſtius perdere: interficere. Pete.i. accipe. Cedis occaſionis. Ab hoſte ⁊ non ab amica. Modo tantũ modo. Impellere. mouere. Remige.i. nautis. poſuit autem ſingulare ꝓ plurali. Siue manes. ſ. in caſtris. More domini: tanq̃ ego ſum ſerua tua: ⁊ tu dñs meus. Uenire. ſ. in torum tuum.

ASCLEN

☞ Utq̃ facis coges. q: ſi nihil fecerit mori tñ coget: q: auferret ſpem que ſola vitam conſeruat. Repetam fratres ⁊ virũ: qui apud inferos ſunt: inter quos ſe poſt mortẽ putat locandã: ſicut viuens cum viuentibus conuerſata erat. ¶ Si dea paſſa fuiſſet. Scribit Homerus palladam affuiſſe cum achilles in agamẽnonem irrueret: eiuſq̃ manum continuiſſe ſignificãs per hoc eum per prudentiã abſtinuiſſe a nece imperatoris: eſt eñi dea ſapientie. Quod dederas hoſti.i. agamẽnoni cui peperciſti: hoc eſt veniam da mihi vt illi. Domini more venire iube. hec votorum ſumma eſt quam fere in fine ponit epiſtolarum.

¶ In quartam epiſtolam argumentum.

ANTO. Phedre genus.

IUpiter ex Europa agenoris in cretā aducecta Minoē rhadamantū ⁊ ſarpedonē genuit: deinde Aſterius theta mi filius: qui inſule imperauit europam vxorē duxit ⁊ duꝫ liberis careret illos adoptauit. Minos in regnum ſuccedens ex ictione licti filia lycaſtū ſuſtulit. Lyca. ⁊ Ida coribanti filium: quē minoē appellauit: hunc aliȷ ob nominis ſimilitudinē iouis filiū exiſtimarunt: is ex paſiphae ſolis creteſqꝫ filia deucalionē cretuꝫ: androgeū: ariadnā ⁊ phedrā q̄q̄ aliȷ deucalionis filiā phedrā tradiderint. deucaliō ſiue pater: ſiue frater fuerit initocuꝫ athenieſibus federe theſeo phedrā dedit vxorē. Erat illi filius ex hypolita ſiue anthiope amazone grādis natu hyppolitus: qui apud pittheū Troezene q̄ ē acticevrbs educabatur: inde cū ad cereris miniſteria veniſſet athenas: vt Dio. placet phedra illius amore capit̃ cuꝫ diſceſſiſſet templū veneri in arce athenieſi erexit: vnde Troezenē ꝓſpiceret. Cū theſeus ad rapiendam ꝓſerpinā cum perithoo diſceſſiſſet Hyppolitum ad amorē ꝓuocauit. Quod cū nō impetraſſet

Phedra hypolito Epiſtola.iiij.

QUa niſi tu dederis: caritura eſt ipſa ſalutem.
al's amazonio
Mittit amazoneo creſſa puella viro

ꝙ vim inferre voluiſſet reuerſo theſeo inſimulauit: Hyppolit⁹ cū id ꝑ patris nūciū accepiſſet aio turbat⁹ equis habenas remiſit. qb⁹ nullo rectore icitatis. delapſus i p̄ceps diſcerpt⁹ ē phedra ſeipaꝫ trucidauit. ep̄la hyppoliti ad amorē flectere nitit̃ phedra: ſꝫ cū turpe ſit ꝓuignū a nouerca i amore ſollicitari ꝑncipiū ex iſinuatiōe ſumit.

UBER. QUa niſi tu dederis: cum ob leg.s Minoe impoſitas deuictis athenieſibus vt mitterēt quot annis ſeptē corpora filioꝝ ⁊ filiarū ſuarū deuoranda a minotauro tertio anno ſors obtigiſſet theſeo egei athenienſiū regis filio: vt mitteret̃. ope ariadnes a Minois filie que ei⁹ amore detinebat̃ Minotaurum interemit: ⁊ ariadnē quā ob opē ſibi preſtitā ſe vxorē accepturū promiſerat ſimul cuꝫ phedra eius ſorore naui impoſita abduxit: vt in ſecūda epiſtola dictū eſt verū relicta in chio inſula: aut vt aliȷ volunt: in naſo ſolā phedrā ſecum duxit ⁊ vxorē accepit que poſtea abſente theſeo in hyppoliti priuigni ſui: quē theſeus ex Hyppolite ſorore anthiopes regine amazonū ſuſceperat amorem exarſit. Itaqꝫ epiſtola ei amorē ſuum indicat conaturqꝫ multis rōnib⁹ cū ad libidinē ſuā deflectere nitens perſuadere nullū eſſe crimē in cōcubitu priuigni ⁊ nouerce: ⁊ oſtendēs cōmoditatē maximā ex abſentia theſei quē nitit̃ adducere in odium ipſi hyppolito. Poſtremo multis precibus hyppolitū in amorē ſuū adiurat. Qui fuerit finis vtriuſqꝫ dicet̃ in fine ep̄le. Ordo eſt. puella creſſa mittit ſal. viro amazonio: qua ipſa eſt caritura niſi tu dederis. Puella phe. Creſſa: cretenſis: cius nominatiuus eſt cres: cuius gtūs eſt cretis. Verg. Creteſqꝫ dryopeſqꝫ ruunt: amazonio. i. hyppolito filio amazonis: poſſeſſiuū eſt ꝑ patronymico. Amazones autē mulieres fuerūt ex Scytharū gente: q̄ in capadocie ora iuxta fluuiū Thermodoonta poſt maritos amiſſos habitauere: ⁊ cū finitimis nubendi animū omiſiſſent: primo a finibus ſuis hoſtes ſummouērēs: deinde etiā bella inferētes auxere rēpub. ſine viris ⁊ poſt pacē armis queſitā: ne gens interiret: concubitū finitimoꝝ inierunt. Si qui mares naſcerent̃ interficiebantur. Virgines in eundē ipm̄ morē nō otio neqꝫ lanificio: ſed armis equis ⁊ venationib⁹ exercebāt inuſtis infantū dexterioribus mām̄is: ne ſagittarū iact⁹ impediret̃. vnde amazones dicte ſunt ab a dictio priuata ⁊ amaſos mamilla. Cum autē Euriſteus rex cui hercules duodecim ſtipēdia debebat quaſi impoſſibile imperaſſet: vt arma regine amazonū ſumma virtute mulieris ad ſe referret. Herculē nouē lōgis nauibus eo ꝓfectus: comitāte principū grecie iuuētute inopinātes agreſſus cū Orethia regina foris bellū gereret eas ſuperauit: due Orithie ex antiope ſorores que tunc amazonū regna tractabant capte ſunt. Menalyppe ab hercule hyppolitē theſeo quā in premiū retentā. Iuſtinus ſcribit ab eo in matrimoniū aſſumptā: ex qua nat⁹ eſt hyppolitus: vt diximus. Qui. tñ in hac epiſtola ex verbis phedre oſtēdit eā nō vxorē fuiſſe: cuꝫ dicit. At te nupta quidē thedaqꝫ accepta iugali. Cur niſi ne caperes regna paterna nothus. ⁊ hec ſatis de amazonibus.

ASCEN Hyppolitus. ☞ Qua niſi ⁊c. Ordo ē puella creſſa. i. cretēſis filia Minois cretēſi regis mittit viro amazonio. i. amazonidis filio videlꝫ tibi o hyppolite: qd nomē illi aut p̄ſagio futuri euēt⁹ aut poſtea ab euētu datū ē. Nā hyppos dr̄ equꝰ ⁊ equa. ⁊ lyo diſſoluo. vn̄ ſcribēdū ē hyppolit⁹: ſalutē q̄ ipa. l. q̄ ipā. ſ. q̄ eā mittit: caritura ē: niſi tu dederī ſup. eā.

ANTO. ☞ Perlege quodcūqꝫ eſt: quidqd i epiſtola ſcriptum eſt. Quod iu. nō quid honeſtum eſt ſed quid principiȷs cū inſinuamus diſſeminare debem⁹ vt ſcri. Fab. His ar. no. a conſuetudine arguit credū tur literis oia: q̄uis archana viſus pugillarū lōge ante Home. fuiſſe pli. ſcri. nam iliados. ix. lib. Home. tradit belorophontē miſſum a proeto cū pugillaribus in liciā ad Eurię anthie partē. Notas. lr̄as ad legendū inuitat a loco. quē Ari. dicit ſumi ab eo quod maius vel minus videat̃. Latini a maiori vel minori loco appellant. i. ſi hoſtium acceptas lr̄as legitis multomagis amicorum legere debemus. Ter. co. lo. ſcripſi q̄m loqui non potui. Pudor eſt miſcēdus amori ſcripſi: vt in amore verecundia nō carerē. Quali. q̄m difficile eſt q̄ amat pudorē ſeruare. Et ſequit̃ eſt cōueniētius. ſic Cic. lib. ij. de orato. Sequit̃ igit̃ q̄m nobis hic de quo

Perlege que cūqꝫ eſt: quid epiſtola lecta nocebit:
Te quoqꝫ in hac aliquid quod iuuet eſſe poteſt
His archana notis terra: pelagoqꝫ feruntur:
Inſpicit acceptas hoſtis ab hoſte notas.
Ter tecum conata loqui: ter inutilis heſit.
Lingua: ter in primo deſtitit ore ſonus.
Qua licet et ſequitur: pudor eſt miſcendus amori
Dicere que puduit: ſcribere iuſſit amor.

Quidquid amor iuſſit: non eſt contemnere tutum
Regnat ⁊ in dominos ius habet ille deos.
Ille mihi primo dubitanti ſcribere dixit
Scribe: dabit victas ferens ille manus
Adſit ⁊ vt noſtras auido fouet igne medulas
Figat ſic animos in mea vota tuos.

loq̄mur. Iuſſit amor. crimen in cupidinem reiicit Amor honeſtiorē facit ſuā voluptatē: cū in amorē trāſferat: qd in ea erat nō ſunt contenenda cupidinis mādata regnat: rerū ſummam poſſidet: deos domi amatores veteres eſſe dn̄os amatores appellabāt. Ille amor. Dabit victas manus: tuo imperio ſuccūbet: trāſlatio eſt ab his q in bello vincuntur. Abſit. verbum eſt implorātis numiū fauorem hinc Vergi. in Geor. Adſis o tegee fauens. Auido igne. flagrātiſſimo amore. In mea vota: vt meum deſiderium expleas.

UBER. ☞ Perlege: q2 ſit eū ꝯtracturū frontē inuitatū de re turpi: hortat̃ eū ad legendū totā ep̄lam. cōfidit eū cē rōnib⁹ ſuis poſſe ꝑſuadere qd cupit. Qdcūqꝫ eſt. i. q̄lecūqꝫ. q. d. etiā ſi ſit aliqd turpe: ⁊ quod tibi diſpliceat Quid no. q. d. nihil Archana: ſecreta. Incipit argumētū a maiori ad minu⁹: ſi eū legim⁹ ep̄las hoſtiū: quoꝝ nomē ne audire q̄dē vellem⁹ multomagis legēde ſunt litere eoꝝ: q nos amāt. Notas. i. literas. Ter conata: q2 poſſet dicere q̄re nō dixiſti corā dixit ſe pudore impeditā. Inutilis q̄ nō p̄ſtabat mihi officiū ſuū. Heſit: retēta ē. In p̄mo ore. i. in ſummis labiȷs. Qua lꝫ: q2 occurrebat qd amatores ſunt ipudētes: dicit ipa oportere et eē in amore aliquē pudorē. Qua ꝑ quatenus. i. inq̄tū lꝫ. Et ſequit̃ ꝯſis ē ⁊ vtile. Miſcēdus: iungēdus. Dicere. ſ. corā. Scribere q2 vt Cic. ad luceiū. Scribere ep̄la minus erubeſcit Quidqd arguit neceſſitatatē ſcribēdi a potētia amoris quē iuſſiſſe dicit Regnat. ecce vbi ſumme potētie. Ius poteſtatē. In dn̄os deos et in Iouē: ide Verg. dixit. Nate patris ſūmi q̄ tela typhoea tēnis. ⁊ idē. Oia vincit amor. Ille ſcꝫ amor Dubitāti: q2 turpitudo negotȷ ſuſcipiēdi dubiū Adducit Ille Hyppolit⁹. Ferre. i. et ſi eēt ferre⁹ ꝑ duriſſimus. Dabit manus victas: tralatio ſumpta a victis in ꝑlio. q̄ man⁹ victorib⁹ p̄bēt ligādus. inde qs amor ſubegit dn̄r ligati: vt captiui. Oui. in ꝑlo amoꝝ. Ipe ego p̄da recēs factū mō vulnus habebo. Et noua captiua vincula mente ferā. Mens bona ducet̃ manib⁹ poſt terga retortis. Et pudor ⁊ caſtis quidqd amoris obeſt. Oia te metuēt: ad te ſua brachia tendēt ⁊c. Abſit lꝫ vt nr̄as. Abſit optantis ē. i. vtinā mihi p̄ſenſit ⁊ faueat. At fouet: vt calefacit. Auido igne: ſcꝫ amoris. Sic adaptatio ſimilitudinis. Figat. vulneret. ſcilicet ſagittis ſuis. In mea vota: vt ſis paratus facere quod ego velim.

ASCEN ☞ His notis. i. characteribus ſcriptis. mouet q̄ vt ꝑlegat: q2 no ſimile ē caſtū iuuenē a patris vxore nō ꝑlectuꝝ literas p̄ſertim amatorias. Qua lꝫ ⁊ ſequit̃. Ordo eſt. pudor eſt miſcēdus amori: qua. i. quatenus. vel quavia licꝫ illicitum eſt: ⁊ ſequitur. i. conſequens ⁊ conueniens eſt: Adſit. i. auxilio ſit. ſ. cupido.

Non ego nequitia ſocialia federa rumpam.
Fama velim queras crimine noſtra vacat.
Venit amor grauius quo ſerius vrimur intus
Urimur: ⁊ cecum pectora vulnus habent
Scilicet vt teneros ledunt iuga prima iuuencos
Frenaqꝫ vix patitur de grege captus equus.
Sic male vixqꝫ ſubit: primos rude pectus amores.
Sarcinaqꝫ hec animo non ſedet apta meo
Ars ſit vbi a teneris crimen condiſcitur annis.
Que venit exacto tempore peius amat
Tu noua ſeruate carpes libamina fame.
Et pariter noſtrum fiet vterqꝫ nocens.
Eſt aliquid plenis pomaria carpere ramis
Et tenui primam deligere vngue roſam
Sic tamen ille prior: quo me ſine crimine geſſi
Candor ab inſolita labe notandus erat:
At bene ſucceſſit: digno quod adurimur igne.

ANTO. ☞ Non ego nequitia: purgat ipudicitie crimen deſcēdens paulatim ad rē ipam. Socialia federa: cōiugia Theſei nō cogit̃ me laſciuia violare. Crimine ipudicitie nota. Venit a gra. fatet̃ ſe maniſeſtiſſime amare ſꝫ amoris auctorē ſupprimit: vt modeſti⁹ rē ſuā agat. amo inq̄t: ſꝫ tāto mihi ē amoris eſtus graui⁹ tolerare q̄to etate me grandiorē inuaſit. Serius: tardius: ⁊ etate ꝑuectiori. Vulnus cecū occultū amorē. Vergili⁹ ignē cecū dicit. Scilꝫ vt te. ſimilitudine moleſtiā ſuā exprimit. Rude pe. nō aſſuetum in amore difficile. Sarcina: amoris moleſtia. Fit ars: enthimema: qd ſentētia claudit̃ Ars ſit: amoris notio habet̃ faciliuſqꝫ tolerat̃. Eſt eū ars: vt ſcribit Cic. q̄ notis penituſqꝫ ꝑfectis: ⁊ in vnū exitū tendētibus: ⁊ nūqꝫ fallentibus rebus cōtinet̃. Ubi crimē condiſcit̃ a teneris annis: ſtimulus ſentiat̃. Venit in amorē icidit. Exacto tpe ꝑuectiori etate Peius: grauioribus penis. Tu noua ſeruare: paulatim repſit ab his q̄ ledūt ad ea q̄ ꝓſunt magnaqꝫ feſtiuitate detecto amoris auctore oēm ſuſpitionē amouit. habebis inq̄t mee pudicitie primitias. Uterqꝫ nocēs. cū vterqꝫ pudicitiam hacten⁹ coluerimus. eſt aliqd plenis pomaria carpere ramis: ta ſe factum cōmendāt ſumpta a rerum primitȷs imagine. Sic tamen ille prior. crimē ab auctore purgat Ille can. pudicitia. Erat notandus la. erat violandus. ſic: auctoris dignitate. Digno igne. elegantis iuuenis amore. Turpis adulter. Theſeum ſignificat: qui Helenam rapuit deinde ad inferos: vt Plutoni Proſerpinam raperet: acceſſit fratremqꝫ virumqꝫ. Iouem intelligit: cuius iuno eſt ſoror et coniux.

UBER ☞ Non ego: laudat ſe ab honeſtate ante acte vite: vt oſtendat ſe futuram fidelē ⁊ firmam in amorem Hyppoliti Non rumpam: non dirimam: ⁊ ſeparabo. Federa ſo. coniunctionem et ſocietatem noſtri amoris: quam mecum feceris. Nequitia: libidine: vt ipſe in faſti. ad Silentiū. Nequitia eſt q̄ te nō ſinit eſſe ſenē. Fama enim. i. nomē noſtrum

Peius adulterio: turpis adulter obeſt.
Si mihi concedat iuno: fratremq̧ virumq̧
Hyppolitum videor prepoſitura ioui.

Vacat: caret. Crimine: q͛ nunq̄ cognita aut dicta ſum impudica. Venit oſtendit amorē ſuum adeo magnū vt ei reſiſtere nō valeat. Grauior. i. maior et vehemētior. Quo. i. quāto. Serius. i. tardius ſcʒ venit. Intus: in pectore. Eccum vuln⁹: occultum ⁊ latēs vtpote in aīo fixum. Verg. Et ceco carpitur igni. Scʒ: facit quādā ſimilitudinē qua oſ̄dit q̄ difficile ferat hunc amorē nouū ⁊ ſibi inſolitū. Iuga prima. i. primū impoſita collo Ledunt: grauāt. Teneros. iuuenes ⁊ inaſſuetos iugo. ¶ Captus degrege. i. nouellus nondū domit⁹. Vix patitur frena: q͛ ea recuſat: ⁊ pleruq̧ ſeſſorē excutit. Ergo ſic adaptatio ſilis. Subit: ſuſtinet actiue ponit̄ p̄mos. ſ. mihi. i. inſuetos. Sarcina. i. onus. Nō te. non iactatur ⁊ ſtat. Ars. fit. Ars eſt que dat certā viam rationēq̧ dicēdi vel faciēdi aliquid. eſt igitur ſenſ. qui velit habere recte aliquā artem incipiat a teneris annis. Fit. i. pficitur. Iuuenalis. Hunc fiunt homines. Vbi. i. quādo Crimen ſcʒ amādi. Condiſcitur tota ē vna dictio compoſita. Teneris. aut q͛ poſtea creſcēs fit in eo doctior: ⁊ aliq̄d quotidie addit. Iuue. Nemo repente fuit turpiſſimus. Que. i. mulier. Venit ad amorē. Exacto tpe. preterito tēpore ipſi amori cōuenienti. ¶ Peius. i. vehementius: vt infra peius adulterio turpis adulter obeſt. Tu noua allicit eū ad cōmēdationē ſue pudicitie. ¶ Libamina. guſtamenta. Noua prima. i. tu eris primus qui me vitiaueris: ⁊ pudicitiā meā abſtuleris. nam a marito nō aufert̄ mulieri pudicitia vel fama caſtitatis. ſed ab alieno. dicit ergo ſe ſemper fuiſſe intactam hactenus ab hominibus. preterq̄ a Theſeo marito. Et hyppolitum fore primum qui eius pudicitiā delibet. ¶ Seruate cuſtodite. Nocens pariter. i. vterq̧ pariter: ⁊ vno eodēq̧ tpore amittemus pudicitiā: quia adhuc fuiſti ignotus mulieribus: ⁊ ego intacta aliis preterq̄ marito: meo Et aliquid. q. d. non contemnendum. ¶ Carpere pomaria ideſt poma. locum poſuit pomorum pro ipſis pomis. et pomarum eſt repoſitoriuʒ pomorum. pometū vero locus vbi ſunt arbores pomorum. ſʒ interdum confundunt poete ſignificata. Ouidius in metam̄. Id metuens validis pomaria clauſerat athlas Menibus. Deligere colligere primam. quia gratia maior ſolet eſſe primis roſis. nam videtur quoddammodo ſibi felix: qui potest primam roſam decerpere: ita ⁊ qui primum concubitum alterius mulieris conſequitur. ¶ Sic tamē quaſi quedam hypophora ad ſeipſam. ⁊ eſt ſenſus: illa integritas mee pudicitie: quemadmodum nunq̄ ante peccauerant cum aliquo. et ad hoc reſpondet. quod ſequitur. ¶ At bene ſucceſſit. Ille candor: ſcilicet caſtitatis. Quo candor egeſſi me ſcilicʒ ante ſine crimine: quia nunq̄ feci aliquod quo poſſem eſſe infamis. erat notandus. ideſt conſyderandus: et ſeruandus a labe inſolita ideſt a delicto ⁊ ſtupro īſolito. hoc fuit quod ſibi ipſa obiecit. ¶ At bene reſponſio ad obiectionem. ⁊ hoc dicit licet ſeruanda eſſet caſtitas mea inuiolata: tñ bene euenit q̄d in ea violanda elegi dignum virum. Peius. magis obſtet. i. nocet. Turpis: indignus. iudicetur eñ excuſanda mulier que cum viro digno committat adulterium: vnde Holena de matre ſua leda q̄ cū ioue concubuit: dicit illa bñ errauit culpamq̧ auctore redemit: ſi mihi probat dignum eſſe amorem ſuum: q͛ ſi detur ſibi optio iouis. ⁊ Hyppoliti. dicit ſe prepoſituram eſſe hyppolitum ioui. ¶ Fratrem ⁊ virum. i. iouem fratrem ⁊ maritum ſuum. nā ambo Saturni ⁊ opis filij fuerunt prepoſitura: potius electura.

ASCEN.

☞ Tu noua ſeruate ⁊c. Callide appetendum docet laſciua mulier: quod honeſta conſcientia. cum primis refugiat. primum ſcilicet eſſe fame leſorem ⁊ pudicitie potitorem. naʒ cum virginitatem iactare non poſſet: pudicitiam coniugalem eatenus ſeruatam iactat. ¶ Deligere: vngere: ideſt delectam carpere. Alludit ad florem pudicitie intantum: ſicut maro in roſa. Collige virgo roſas dum flos nouus ⁊ noua pubes. Et memor eſt o euum ſic properare tuum. ¶ Digno: igne: ideſt formoſi: videlicet iuuenis amore. Peius adulterio Senſus eſt. Obeſt quidem nobis pater theſeus: ipſe eſt adulter peius. ideſt magis et cum maiori malo ſuo: turpis adulterio: ideſt propter adulterium quod commiſit ⁊ committere parat. Nam ipſe qui coniugem pulcram habebat alecem rapere nō debebat: cū hyppolitus cōiugem non haberet: niſi quā pater preripuerat. Obeſt ergo adulter q̄ magis turpis ē adulterio: ⁊ ita auctoritatē dānandi in nobis q̄d in ſe admiſit nō habet fratrēq̧ virūq̧. Vnde ipſa primo enei. Aſt ego que diuum incedo regina: iouiſq̧ ⁊ ſoror ⁊ coniux.

ANTO.

Iam quoq̧: vix credas: ignotas mittor in artes
Eſt mihi per ſeuas impetus ire feras
In nemus ire libet: preſſiſq̧ in retia cernis
Hortari celeres per iuga ſumma canes
Iam migi prima dea eſt arcu preſignis adunco
Delia iudicium ſubſequar ipſa tuum:
Aut tremulum excuſſo iaculum vibrare lacerto.
Aut in graminea ponere corpus humo.
Sepe iuuat verſare leues in puluere currus.
Torquentem frenis ora fugacis equi.
Nunc feror vt bacchi furijs heleides acte:
Queq̧ ſub ideo tympana colle mouent.

☞ Iam quoq̧ vis credas: ſtudio ⁊ volūtate. Hyppolitū ſibi cōciliat. ¶ Ignotas artes: in venationē cuius erat hyppolitus ſtudioſus. ¶ Delia: diana in delo inſula nata venatōis dea eſt. ¶ Pria: ante oēs deos maxie venerāda. ¶ In retia: q̄ lydia arachne inuenit: ⁊ ex lino cāpano ceteris pferuntur. ¶ Iuuat torquētem frenis. delectat me cohibere currētes eq̄s. Seruare: moderari. In puluere: in apto cāpo. Heleides. Bacchi miniſtre dicuntur a Baccho quē ab helo oppido Helicomo ſiue etholo. vbi illi⁹ orgia celebrant̄. Helcā in metamor. diximus nūcupari in quo q̄tū alij a vo deſciuerint: niſi ſepultorꝝ manib⁹ parcerē: referendū putarem ſed ſatis ſit diligentiores admonuiſſe. Acte furijs bacchi: numine afflate. Sacra. alia ſunt tacita et myſtica. Alia cū afflatu numinis: adhibitis oium generū inſtrumētis aperta: qualia ſunt orgia bacchi ⁊ cybelia: que greci entyſtapos vocant. Queq̧ ſub ideo tympana colle mouent cybelles miniſtras ſignificat que afflate deū matris numini ſacrificantes diſcurrebāt ab ida phrygie monte ad olympū: q̄ eſt ad Antrādi plagā vt euripides in palamede autor eſt. Sunt eñ olympi q̄tuor in theſſalia: in Miſia in phrigia de quo ſophocles in poliſena tradit. quartus in ethiopia. Sūt eñ ſacra liberi patris ⁊ cybeles cōmunia: vt Strab. placet

Aut quas ſemidee dryades fauniq̧ bicornes
Numine cōtactas attonuere ſuo.
Namq̧ mihi referūt: cū ſe furor ille remiſit:
Omnia me tacitā cōſcius vrit amor.

eorum miniſtri dicunt̄: Silleni. Satri. Titri. Bacche lene Teiades. Mimallōes Naiades. nymphe. Baſſarides. Helcides. Aut quas ſemidee dryades eas intelligit: que quoniam fontana numina aut nemora vidiſſent: lymphate dicebant̄ eas reſpicere a furore nō poſſe magi tradebāt: niſi talparum ſanguine ſpargerent̄ vt autor plin. Fauni bicornes: nocturnis nominibus agitati: alij furebant veluti hi qui a faunis noctu in pellib⁹ reſponſa petere ſolebāt: in latio. Nam faunus pici filius: vt ſcribit Caius Baſſus primus ſaturno auo in latio ſacra inſtituit patrē picum inter deos retulit. Faunāq̧ ſororem candēq̧ cōiugem conſecrauit: quā. M. Var. bonā deam appellataʒ tradit: mulieribuſq̧ reſponſa dare conſueuiſſe: ⁊ faunuʒ viris. Attonuere: lymphaticas fecerūt. Cū ſe furor ille remiſit poſtq̄ caſſauit inſania. Tacitam: que amorem hunc hactenus preſſi. Alij inquit putant me numine afflatam: ſed amor me furibundam reddit.

ASCEN.

☞ Iā quoq̧. ſm̄ p̄cepta ipſius Ouidij in arte amādi: quib⁹ reb⁹ delectant̄: quos amam⁹: eiſdē debem⁹ et nos delectari: ideo q͛ hyppolitus delectabat̄ venatione dicit Phedra videri ſibi ſepe exire in venationē ⁊ oia agere que ipſe hyppolit⁹ agere ſolitus ſit. ¶ Vix credes: parenthesis: ⁊ eſt ſecūda pſona p tertia. i. vix credat aliquis ¶ Mittor: nō ab aliquo: ſed meo pprio affectu. ¶ Ignotas inſuetas mihi. Impetus: magna volūtas. Per ſeuas fe. quas tu inſequeris per ſyluas. Libet eſt volūtas. Preſſis: agitatis. Verg. Aut ſpumātis apri curſum clamore premētē. Hortari inſtigare mea voce: vt faciūt venatores. Prima: precipua. maxima. Delia: diana a delo inſula in qua nata dicitur. Preſignis arcu: q͛ eo telo vtit̄ Iudiciū tuū: q͛ ſicut iudicas hāc venationis deā precipuā: quā colas: ita ⁊ ego iudico: ⁊ q̄d tu ſentis idē ſentio. Aut tremulū. repetēdū eſt verbū ſuperius poſitū liber. ¶ Vibrare: caſſare: mouere. Excuſſo: fortiter moto: Gramina: pro graminoſa. i. plena graminis. i. herba in qua ſepe venatorib⁹ ſuaue eſt requieſcere. Verſare: vertere: ⁊ arte regere. in puluere in campo pulueroſo. Torquētē ſcilicet me. i. flectentē. Fugacis. i. celeris. Iuue. de equo cuius clara fuga ante alios: ⁊ primus in equore puluis. ¶ Nunc feror dicit interdū nimia vi amoris ſe fieri inſanā ⁊ ſimilē ſacrificātib⁹ Baccho: aut ſacrificātib⁹ Cybele. Feror: rapior impetu animi. Eleus. vnū eſt ex nominibus Bacchi vt. Ouidi. vj. metamor. Nicteleus Eleuſq̧ parens. inde eleides Bacche dicuntur. Acte. agitate concitate furijs. q͛ creditur immittere furias: quod fingit̄ propter vim vini. Queq̧ ſub ideo: mulieres dicit ſacrificantes Cybele. que colitur in phrygia. cui ſacrificātes tympana pulſabāt. Verg. Tympana vos buxuſq̧ vocat Berecynthia. Iuue. aut reſupinati ceſſantia Tympana galli. Nam galli ſacerdotes Cybeles ſunt. Sub ideo colle. ſub ida monte phrigie. Aut quas dicit ſepe ſimilē eſſe earum: que nympharū faunorūq̧ ſpiritu vexantur. ſunt eñ quaſi furioſe: vnde lymphate dicuntur quaſi nymphate a nymphis. Ver. ⁊ totā currit lymphata per vrbē. Dryades nymphe quercuum: nā drys quercum ſignificat. Semidee. nondum in celum recepte: nā ſemidei dicuntur nondū omnino digni deitate: qualia ſunt terrena numina: ⁊ ideo ſemideos appellāt: quaſi nō plene deos. Bicornes: vt eñ oſ̄dit diu⁹ Hieronym⁹ in vita pauli primi eremite. effigiē hñt caprarū ⁊ cornua. inde alibi. Cornigerūq̧ caput pinu precinctus acuta Faunus in immenſis qua tumet ida iugis. Attonuere. i. attonitas reddidere. Suo numine quo eas mouēt. Nā mihi. dicit ſe non ſentire illā inſaniā: ſed poſtq̄ furor eſt remiſſus dici ſibi vel ancillis: vel ab alijs eaʒ fuiſſe in hoc furore. ¶ Referunt: narrāt oia iſta que mihi accidere dixi. ille furor: quo ira agitabar. Remiſit ſe. diminutus eſt. Conſcius amor. i. cui⁹ ego ſum conſcia: q͛ ille eſt cauſa omnium horum furorum.

☞ Ignotas mittor in artes. In venationem qua ſcit Hyppolitum oblectari: ⁊ ob id diane charuʒ eſſe. Vnde Horatius. neq̧ enim diana pudicum Liberat Hyppolitum. id apte fingit ſe facere: quia conformitas ſtudiorꝫ ideſt ſumm⁹ eſt. ¶ Nūc feror vt bacchi ⁊c. Docet ſe tanto amore ſubinde capi: vt vbi ſit neſciat. Ordo eſt. ¶ Ego feror: id eſt agitor nunc: vt ſupple feruntur heleides: ideſt helei: hoc eſt bacchi ſacerdotes. acte ideſt impulſe et agitate furijs bacchi: ideſt a baccho immiſſis dum eis ſacra peragunt queq̧ ideſt ⁊ ille que mouent tympana ideſt inſtrumenta illa ſonora ab extendendo (tympanizo enim dicitur extendo) dicta: quia pellem ouinam extenſam habent. In colle ideo: ideſt in monte illo phrygie: hoc eſt ſacerdotes cybeles: aut: vt ſupple feruntur ille quas dryades: ideſt arborum dee ſemidee: quia cum arboribus poſt longiſſimam etatem interire dicuntur: et fauni. i. dij illi ſylueſtres: bicornes: vt egeopanes attonuere. i. attonitas ⁊ lymphaticas: hoc eſt furioſas fecerūt ſuo numine. i. diuinitate ſua infuſa. Et ſi queras quomodo id ſciat cum furioſe quid agant neſciant. reſpōdet Nam ſupple comites ⁊ ſatellites mei referunt: ideſt narrant mihi omnia cum ille furor remiſit ſe ſed amor cōſcius vrit me tacitam. i. celātem amorem et non dicentem que ſit cauſa furoris mei.

ASCEN

Forſitan hūc fato generis reddamus amorem
Et venus ex tota gēte tributa petit.
Iuppiter europā (prima eſt ea gētis origo)
Dilexit tauro diſſimulante deum.
Paſiphae mater decepto ſubdita tauro:
Enixa eſt vtero crimen onuſq̧ ſuo.
Perfidus Egides ducentia fila ſecutus

☞ Forſitan hunc fato generis: locum apertum eſt a fato ſumi et dijs. vnde ſuum purgat facinus omnes inquit ex mea familia amarunt: et id fortaſſe deorum accidit voluntate. Petit exigit. Iuppiter europam vt verſum in taurum iouē taccaʒ id nigidij non videtur omittendum. Neptunum inquit ioui taurum dediſſe humani intellectus: illiſq̧ europam ex phenicia in cretam ad iouē abegiſſe. Paſiphae mater ſolis ⁊ cretes filia amauit taurum cum quo dedali ope concubuit: fabricatā ex ligno vaccā corio illius texit: quaʒ taurus amabat alij ducem Minois alij athletā vt diximus taurum tradiderunt. Decepto quoniam amatā vaccaʒ putabat. Crimen et onus. Minotaurum ſignificat Aegides: theſeus. Secutus ducentia fila Labyrintum filo euadere Dedalus ariadnaʒ docuerat. ariadna id theſeo monſtrauit. Hyginius

ANTO.

coronam a vulcano factam cū gēmis indis Bacchum ariadne dediſſe ſcribit ariadnā Theſeo cuius fulgore labyrinthum reſoluit. ¶ Curua tecta labyrinthum. Ne forte parum Minoia credar: vt videar eſſe ex minois genere. Eo in ſocias leges facti neceſſitate mee gentis: quod eſt vt oēs amēt hoc quoqꝫ vt ⁊ ariadna ſoror ⁊ ego te ⁊ Theſeum amemus. ¶ Domus vna. egei familia. ¶ Duabus mihi et ariadne ſorori. ¶ Parente theſeo. ¶ Theſides hyppolitus intelligit. nā plures fuerunt theſeī filij: vt retulimus. ¶ Rapuerunt. ad amorem allexerunt: niſi ad ariadnā verbum referat: quā Theſeus rapuiſſe traditur. ¶ Bina trophea: duas ob hāc victoriā ſtatuas nobis erigite.

Curua mee fugit tecta ſororis ope

En ego nunc (ne forte parū minoia credar)

In ſocias leges vltima gentis eo.

Hoc quoqꝫ fatale eſt. placuit domus vna duabus.

Me tua forma capit. capta parente ſoror.

Theſides theſeuſqꝫ duas rapuere ſorores:

Ponite de noſtra bina trophea domo.

UBER.

☞ Forſitā: ne hyppolitus dicat hūc amorē omitti: ⁊ reijci a phedra dicat eum eſſe fatalē: ⁊ ideo nō poſſe repelli. Reddamꝰ. i. reddere hoc eſt attribuere poſſumus. Fato generis fortune mee gentis. Et venus. ex tota tāgit fabulam. venus cū ſole indicante deprehenſa in adulterio cum marte a Uulcano marito egre tulit iniuriam indicij: itaqꝫ vt vlciſceretꝰ ſe: immiſit in omne genus ſolis impatientiam amoris: ita vt nulla fuerit de gente ſolis mulier q̄ caſtitatē ſeruare potuerit ſicut nunc oſtendit phedra. Petit tributa: q: propter iniuriam a ſole auo meo ſibi illatā voluit tributa libidinis ſibi ſolui a tota gente: non ſolū matris que filia fuit ſolis. ſed etiā a gēte patris nullā em̄ voluit eē immunē. eſt aūt tranſlatio ſumpta a ſubditis q̄ ſuperioribꝰ preſtāt tributa. ¶ Iuppiter. Europa agenoris tyri regis filia formoſiſſima cū in littore maris vbi armēta paſcebant ſpatiaretur. Iuppiter eiꝰ amore captus in taurū candidiſſimū ⁊ placidiſſimū ſe cōuertit: cuiꝰ illa pulchritudinē admirata acceſſit ppius: quē cū videret placidiſſimū auſa eſt etiā eiꝰ tergū inſcēdere. At ille paulatim ad litus pgreſſus tandē mare intrauit: ⁊ eā in cretā detulit: ibiqꝫ cū ea cōcubuit: ex qua genuit Minoē. Re aūt vera tandem iuppiter rex crete captus amore europe cū eā aliter habere nō poſſet naui q̄ ſignū tauri habebat eā abducit: inde a poetis datus eſt locus fabule qꝫ a tauro ſit abducta. Prima q: ex ea natus eſt Minos pater meus. Origo: principiū. Gentis familie noſtre. Diſſimulāte occultāte: q: in forma tauri iuppiter latebat paſiphae: nō pe diphtōgon: ſed per ae diuiſas ſyllabas, pronuntiandū eſt. Fuit aūt paſiphae filia ſolis: que tauri turpi amore capta cū eo cōcubuit: ex quo genuit minotaurū: vt plenius in ſecūda epiſtola ſup eū locū Et tauri miſta q̄ forma viri. Decepto fraudato: quia facta lignea vacca ſuppoſita eſt pellis vacce quā magis taurus amabat: ⁊ illa incluſa ī illa vacca lignea quā dedalus fabricauerat: tauri coitū excepit. ¶ Enixa eſt. i. peperit. Crimē onuſqꝫ idest onus criminoſū ⁊ infame: endiadis eſt. ¶ Perfidus egides. aliud exēplū ſue ſororis ariadnes q̄ Theſei amore capta ei modū dedit: quo minotaurū interficeret ſi ex labyrintho poſſet exire: dato ei filo: quod ſecutꝰ veniret ad egreſſū labyrinthi narrata eſt alibi ſuperius hec fabula. Aegides theſeꝰ filiꝰ egei. ¶ Perfidus quia non ſeruauit fidē ſorori mee datā. ¶ Fugit euitauit. Tecta: curua: periphraſis eſt labyrīthi. erat em̄ multis circuitibꝰ factus. Uer. Ille dolos tecti ambageſqꝫ reſoluat. Ceca regēs filo veſtigia. ¶ Ope ſororis. auxilio quod ei dedalus indicauerat: q̄ ipſe labyrinthū fabricauerat. ¶ En ego iungit ſupradictis quarū amorē fatalē eſſe dixit. ¶ En ecce. Ultima gētis q: oēs que me anteceſſerunt ita fecerūt: q: minos ⁊ paſiphae non habebāt aliā filiā minorē natu phedra. ¶ Socias mihi ⁊ illi cōmunes. Leges cōditiones. ne forte parū credar. Minoia. i. ne ſi aliter eſſem nō putarer eſſe de gente Minois que fataliter amori ſubiecta eſt. Minoia vel filia minois vel de eius gente. ¶ Hoc. ſ. qd̄ ſequitur. Quoqꝫ ſicut amor fuit fatalis. placuit. ecce quod eſt fatale: q: vna domus: ſcꝫ veſtra. ¶ Duabus ariadne ſorori mee ⁊ mihi. Soror Adriadne. Capta: amore victa. parēte tuo. Theſides hyppolitus. ¶ Ponite erigite ⁊ oſtētate. Bina trophea. bina monimenta victorie. ¶ De domo noſtra: ex qua duas rapuiſtis tralatio ſumpta a militia. nā trophea dicuntur bellice victorie monimenta a verſis hoſtibus dicta. nam trepo ſignificat verto: noſtri addunt aſpirationem.

ASCEN

☞ Forſitā hunc fato: reijcit culpā infatū: qd̄ tñ ſacrilegū eſſe cēſet: poetarū antiquiſſimꝰ dicens in pſona deorum apud Aulū Gel. lib. vij. c. ij. Heu mihi qd̄ dānant mortales numina celi. Eſſe aiunt em̄ per nos mala: cum tñ ipſis vecordi preter fatū fuit mēte dolores. Quia ergo nō fatis: ſed nobis imputāda ſunt peccata adiectū eſt forſitā: qd̄ pro generi ſuo fatale putat exēplis cōprobare poſſit: vt facit inductione qdā ⁊ rōne quā Seruiꝰ affert ad. vj. enei. dicēs indicato a ſole adulterio martis ⁊ veneris Uulcanus minutiſſimis cathenis circūiecit: quibus Uenus ⁊ Mars ignorantes implicati ſunt: ⁊ cū ingenti turpitudine reſoluti ſub teſtimonio cūctorū deorū Hoc dolens Uenus oēm ſolis ſtirpē infandis amoribus proſecuta eſt. Unde paſiphae ſolis filia minois cretēſis regis vxor tauri amore arſit ⁊ arte dedali incluſa in ligneā vaccā ſeptā corio iuuēce cū eo cōcubuit: hinc natus minotaurus q̄ labyrintho incluſus carnibus humanis veſcebatur. Hec ille. Et reliqua ad pricipiū ſexti ad illud dedalus vt fama eſt ⁊c. ¶ Phedra aūt paſiphaes filia alterꝰ orditur generis ſui amores: vt in textu videre eſt qui ſatis patet cum ſuperioribus cōmmētarijs. Sciet tñ tyrūculꝰ literarie militie: qꝫ paſiphe ⁊ phaeton nō paſiphae nec phetō legendū eſt. Perfidus egides theſeus pater hyppoliti quē pfidū dicit: q: ſe deceptā ex ſororem aſſerit: quin etiā ipſum hyppolitū ⁊ matrē eiꝰ: vt aſtruat illi fidē ſeruatā nō oportere. Me tua forma capit: nō dicit ſe captā amore patris vt inuitā in eius matrimoniū veniſſe ſignificaſſet. Theſides: theſei filiꝰ hypolitꝰ: Sed quomō rapuit q̄ aſpernat eā: Nēpe formoſitate qua capta eſt ⁊ coacta ſeq̄ inuita.

ANTO.

☞ Tempore quo nobis. a loco ⁊ tēpore. pathos eſt a Dio. diſſentit aliā ſecutus hiſtoriā: ille tamē non phedrā heleuſina: ſed hyppolitum athenas ad ſacra Cereris profectū eſſe tradit cum phedra illius amore capta eſt. Eleuſin: vrbs attica: vbi myſtica cereris ſacra celebrabātur: vnū eleuſina mr̄ dē. ¶ Gnoſis crete opidum. Gnoſos minois regia ex gnoſo ad ſacra cereris que matrone celebrabant

Tēpore quō nobis inita eſt cerealis Eleuſis.

Gnoſia me vellem detinuiſſet humus.

Tunc mihi precipue necnon tamen ante placebas.

Acer in extremis oſſibus haeſit amor.

Candida veſtis erat precincti flore capilli.

Flaua verecundus tinxerat ora rubor.

Quenqꝫ vocant alie vultum rigidumqꝫ: trucemqꝫ.

Pro rigido Phedra iudice fortis erit.

Sint procul a nobis iuuenes vt femina compti.

Fine coli modico forma virilis amat.

Te tuus iſte rigor: poſitiqꝫ ſine arte capilli:

Et leuis egregio puluis in ore decet.

alꝰs recuruas.

Siue ferocis equi luctantia colla retorques.

Exiguo flexos miror in orbe pedes.

alꝰs vaſtum.

Seu lentum valido torques haſtile lacerto:

Ora ferox in ſe verſa lacertus habet.

Siue tenes lato venabula cornea ferro.

Deniqꝫ noſtra iuuat lumina quidquid agis.

phedra cum alijs cretenſibus puellis conuenit. Candida veſtis erat: affectione quo crimē tuta circūſcribit hyppoliti formā eā que poſſit ad amorē etiā inimicitias trahere. Cādida veſtis: romanorū eſt iuuenū. Unde ⁊ toga pura dicebatur: qua etiā in ſaturnalicis ſpectaculis vtebantur imperatores: nā argiue in luctu candida veſte vtebātur: vt ſcri. Plutar. Flore: ſerto floreo. qd̄ primū inſtituit ſcirtonia glicere. Rigidūqꝫ trucēqꝫ: qd̄ alij ſeuitie ⁊ ruſticitati ego fortitudini tribuo. Rigor: ſuperciliū. Capilli poſiti ſine arte: cultus negligentia. Luctātia: repugnātia. Recuruas: flectis tuo arbitrio moderaris: licꝫ equus ſua ferocia repugnet. ¶ Miror pedes tuos flexos: optimi cōfeſſoris eſt vt pedes in orbe altius figendo flectat. In exiguo orbe: in circulo ferreo quo equitis pedes ſuſtētantur: qm̄ priſci illi hoc nō vterētur: ideo nōnulli ad equi pedes retulerūt: qui in exiguo ſpatio flecterentur: qd̄ nō placet. Torques haſtile: qui fuit iuuenū vetus exercēdi mos preſertim in latio. Ora verſa: cōuertis me ad amirationē. Uenabula cornea: ex cornu arbore nec erat plus ligni q̄ ferri: primuſqꝫ piſcus repit.

UBER.

☞ Tempore. cōmemorat tempus quo primū eſt capta amore hyppoliti: dicit em̄ fuiſſe cū myſteria cereris eleuſine celebrarentur. eſt autē eleuſin ſiue eleuſis: nā vtrūqꝫ dicitur vrbs attice ita dicta ab euentu cereris: nā eleuſis grece aditū ſignificat in catere ſcribit Strabo. fuit eleuſine cereris templū ⁊ phanum myſticū: qd̄ lotinus apparuit. Diodorus etiā ſcribit ſcererē cū ampliſſimis ſacrificijs cultā fuiſſe tum eleuſine myſterijs: que antiquitate: caſtimoniaqꝫ apud oēs holes ſunt vulgata. In his igitur ſacris dicit Phedra ſe vidiſſe hyppolitum ⁊ eius amore exarſiſſe: quo tempore optat ſe fuiſſe incerta: q: nō incidiſſet in tantas curas amoris. Eleuſis cerealis. i. cereri ſacrata in qua ceres colitur. Inita: intrata adita. Uellē: cuperē. Tellus gnoſia. i. terra cretēſis in qua ſum nata. Detinuiſſet me: q: nō incidiſſem in tātas curas tūc cū vidi te apud eleuſinā. ¶ Necnō. i. etiā. ante: alio tempore. Acer: vehemēs inexpugnabilis. Heſit. affixus eſt. Extremis oſſibus. i. in medullis que ſunt intra oſſa. Extrema aūt nō exteriora: ſed inter coria hoc loco intelligamus. i. in vltima. extrema oſſa ſic dicimus ſicut primū ⁊ vltimū. primā em̄ terrā dicimus vicinā littori cū ex mari veniamus: vt Uergi. in eneidos. Primaqꝫ vetāt cōſiſtere terra. At ſi vt in mare eamus erit vltima. ſic intelligi debet hic locus vt dicamus extrema oſſa propinqua medullis in quibus maxime dicitur eſſe amoris calor. Uergi. Eſt mollis flāma medullas. Ordo eſt. Amor acer tunc precipue heſit in extremis oſſibus ⁊c reliqua dicta ſunt per parentheſim. ¶ Candida: oſtendit ea que excitauerunt tantā flāmā amoris: ſcꝫ cultum hyppoliti ⁊ naturalē quendā decorem. Candida: aut q: hyppolitus inſignū integritatis ⁊ pudicitie, declaretur tali veſte: aut q: mos ſacrorū fortaſſe talē exigeret habitum. Precincti: ornati. Flore: floreis coronis. Tinxerat: pinxerat. Flaua: alba cū rubore. Flauus em̄ color: vt ſcri. Au. gel. ex albo viridi ⁊ ruffo cōſtat. vnde appellamus flauas ſegetes cū ſint iam maturitati ppinque: tūc em̄ habent talem colorem. Uerecundus iuuenilis ⁊ qualis ex verecūdia prouenire ſolet. Quēcunqꝫ vocāt: q: phedra nō poterat negare in hyppolito eſſe quandā vultus ſeueritatē aſcribit eam virtuti ⁊ dicit nō appellandū rigidum aut truculentum vultum hyppoliti: vt alie mulieres dicunt: ſed ſuo iudicio eſſe fortem. i. virilē: nam fortitudo ppie eſt virorum. Pro rigido. i. loco rigidi. Sint procul: non placent inquit nobis iſti muliebres ornatus in viris. Compti: ornati. Coli: ornari. Modico fine: apparatu ⁊ menſura moderata ⁊ non nimia: vt mulieres de quibus Teren. dum moliūtur: dum comuntur annus eſt. ideo in primo de arte dixit. Forma viros neglecta decet. ⁊ idē paulo poſt Hyppolitum phedra nec erat bene comptus amauit. Te tuus: dicit. illum rigorē quem alie mulieres damnant in hyppolito decere. Rigor ſeueritas: in aſpectu ſine aliqua laſciuia. Poſiti: relicti. Sine arte: q: ars etiā eſt in ordinandis capillis. ¶ Leuis: tenuis. Puluis: qui ſignificat exercitiū. In ore: in facie. Decet: ſcꝫ te. Siue diſcurrit phedra per varios actus ⁊ exercitia hyppoliti quibus omnibus dicit ſe delectari: ⁊ primum arte equitandi. Recuruas: reflectis. Luctantia: dura reſiſtentia freno. Ferocis: fortis. Miror: laudo: ⁊ cum admiratione aſpicio. Pedes. ſ. equi. Flexos. reuolutos. In exiguo orbe: in exiguo ſpatio terre ⁊ circulo. nam hoc magne eſt artis equitandi. Seu lentum: aliud exercitiū iuuenile in iaculādo. Torques: iacis. Lentū: molle non aſperū tactu codex quidā vetuſtus habet vaſtū p lentū. Lacertus. i. brachiū tuū. Ora. ſ. mea: q: aſpicio quanta arte iaculeris. hec em̄ iuuenū exercitia que ſunt fortitudinis indicia ſolent mulieres maxime capere. vnde ⁊ Oui. in. viij. meta. dicit ſcyllā filiā Niſi regis Megarenſiū nō ſolū pulcritudine Minois: ſed etiā talibus virtutibus eſſe captā. Uenabula: tela apta venationi. Lato ferro: p lati ferri: qualia ſolēt eſſe venatoria tela. Cornea nō a cornu aīalis: ſed a corno arbore dura ex qua fiūt venabula optima eſt deductū deriuatiuū. Lumina: oculos.

ASCEN

☞ Inita eleuſis. i. initiata ſunt feſta cereris eleuſine. i. cum athenis pp̄ter feſta eleuſina eſſemus. Queqꝫ vocāt alie ⁊c. Ordo eſt. Et ſupple is vultus quem vultum alij vocant ⁊ rigidum ⁊ trucem. i. truculentū: erit fortis. i. pre ſe fert fortitudinē ⁊ robor animi phedra iudice. i. iudicāte aut iudicio phedre hoc in iudicio meo: nam ipſa de ſe quaſi de alia loquitur: hoc eſt licet vultus tuus videatur alijs forte trux ⁊ inmitis: q: non colitur: tamē eſt meo iudicio placidus ⁊ iudex fortis animi. Notandū aūt: q: iudex ⁊ index cōis ſunt generis vnde hic phedra iudice dicitur. Fine coli modico: hoc in aduerbium tranſijt.

Tu modo duritiem ſyluis depone iugoſis:
Non ſum materia digna perire tua.
Quid iuuat incincte ſtudia exercere diane
Et veneri numeros eripuiſſe ſuos.
Quod caret alterna requie: durabile non eſt.
Hec reparat vires. feſſaq; membra nouat.
Arcus ꝛ arma tue tibi ſint imitanda diane.
Si nunq; ceſſes tendere mollis erit.
Clarus erat cephalus ſyluis multeq; per herbas
Conciderant illo percutiente fere.
Nec tamen aurore male ſe prebebat amandum.
Ibat ad hunc ſapiens a ſene diua viro.
Sepe ſub ilicibus venerem Cinyraq; creatum
Suſtinuit poſitos quelibet herba duos.

ANTO. Tu modo duriciē: ruſticitatē extinguenda eſſe ſuadet ꝛ argumētatione colligit: Diane ſtudioſis amorem conuenire. Diane ſtudia: venationū. Incincte: expedite ꝛ agili. Numeros eripuiſſe: poteſtatem imminuiſſe qui non implet numerū vim minuit. Quod caret alterna requie qđ non habet intermiſſionē. Non eſt durabile: diuturnū eſſe nō poteſt. Nouat: reficit ꝛ fouet poſt labores. Arcus ꝛ arma ſimilitudine ſententiā firmat. Clarus erat ſyluis cephalus optimus venator: ꝛ exemplo firmat factū. In venatione claruerūt: vt ſcri. Xeno. cephalus. Pymalion ꝛ eneas. Aurora cephalū amauit. Sapiēs: qūi relicto ſene iuuenē petebat. A ſene viro: a tytone marito. Cinyraq; creatū. Adonin cinyre filiū ex myrrha ſignificat quē venus amaſſe traditur percuſſus apro interiit. Cinyras: vt ſcri. Anacreon cypꝛioꝝ rex. c. ꝛ. xl. annos vixit.

Numeros eripere.

Venatores.

Adonis.

VBER. Tu modo. q. d. hoc ſolū velim: vt nō ſis durus. Syluis iugoſis. i. in ſyluis mōtiū: vbi ſoles plurimū verſari. Tua materia: tua cauſa. Quid iuuat. q. d. nihil. Studia: exercitia diane. i. venationis: cuius vt ſupra diximus dea eſt diana. Eripuiſſe: imminuiſſe. Suos: ſibi debitos. Numeros: gradus amoris: qui dicuntur eſſe quinq;. viſus ꝛ auditus: cōtactus ꝛ oſcula: factum vel numeros. i. effectus. Qđ caret: ſ. nla eſt alterna: variata. et viciſſim poſt labores ſumpta. Durabile non eſt: non diu durat. Hec requies: reparat: reficit. Feſſa: fatigata ꝛ debilitata. Nouat: in priſtinū ſtatū reducit. Arcus: preponit ei exēplū notū. Et arma: ephexegeſis. i. declaratio. nā ponit ꝛ p. i. arcus enī ſunt arma Diane. Mollis erit. ſ. arcus. ꝛ p cōſequēs inutilis. ¶ Si nunq; ceſſes tēdere. ſi ſemper fuerit tētus: ꝛ in vſu: ꝛ nunq; ceſſet. Clarus erat. adducit Phedra exemplū quorundā: qui in ſimili vite ſtudio verſati ſunt quo hyppolitus: quos dicit ab hyppolito eſſe imitandos in amore ſicut in venatione. Cephalus athenienſis fuit filius: vt quidā dicūt Eoli: ſed vt Stra. ſcribit lib. x. Deionei filius fuit a quo dulychiū inſula Cephalenia dicta eſt. is vxorē habuit procrim Ericteí Athenienſiū regis filiā a qua ardēter amatus eſt: nec minus eā mutuo amore pſecutus verum cū ſtudioſus venationis in hymeto attice regionis mōte ab aurora viſus ꝛ amatus fuiſſet: atq; in amorē mutuū ab ea inuitatus tandē ei aſſenſus creditur. verū cū eum ſuſpectū haberet vxor de alieno amore exiuit vt eū deprehēderet: ꝛ cū ille fatigatus venatione peteret aurā a qua refrigeraret: credidit pcris eſſe nympham aliquā quā ille amaret. Cūq; in fruticibus occultata ſe mouiſſet. Credidit cephalus eſſe ferā: ꝛ immiſſo iaculo ineuitabili eā interemit: hec fabula plenius ſcribit ab Ouidio lib. vij. metamor. in fine. Clarus notus ꝑpter ſtudiū venationis. Cōciderāt: interfecte fuerāt. Illo: cephalo. ¶ Tamē. ſ. q; ꝗuis daret operā venationi. Male: inuitū immo libēter adherebat eius amori. Diua: aurora. Sapiēs: que pꝛuideret ſibi amatorē pulcrum ꝛ iuuenem. ¶ A viro ſene. i. a titono marito ſuo ſene. Vergi. Titoni croceū linquēs aurora cubile. Fuit aūt Titonus laomedontis filius ꝛ priami frater qui ex aurora filiū ſuſcepit. mēnona quē ſupra in prima epl'a in auxiliū troianoꝝ veniſſe diximus. Is titonus longiſſimā vitam aſſecutus poſtremo in cycadā verſus traditur. Sepe aliud exemplum: hoīs etiam ſoliti verſari in ſyluis quē nihilominus indulſiſſe dicit. Cinyraq; creatum. Adonin dicit filiū cinyre ꝛ myrrhe eius filie inceſto cōcubitu genitū: vt ſcribit Oui. lib. x. meta. Nam myrrha inſano amore patris accenſa: cum hoc deſperationē eius potiūdi de ſuſpēdio ſuo cogitaret a nutrice que eius gementis vocem audierat intellecta cauſa in ſpem adducta potiūdi patris cōſtituta a ꝓpoſito mortis: ꝛ tandem opera nutricis noctu ſub pretextu alterius puelle deducta ad patrem occulte cum eo concubuit. ꝛ adonin concepit: verum poſt aliquot noctes cum pater voluiſſet videre quenā puella eſſet: illato in cubiculū lumine cognouit eſſe filiā ſuā: quā cum ſtricto enſe inſequeretur: illa in ſyluas ꝓfugit: vbi deoꝝ miſeratione in arborem ſui noīs conuerſa eſt: que etiam lacrimans guttas emittit: ex quibus gūmi myrrhe eſt. Adonis autē puer ſub cortice creuerat: ꝛ tandem tempore maturo lucina dea partus fauente in lucem editus eſt: qui mox factus adoleſcēs formoſiſſimus a venere non minus amatus eſt q; ipſa pyrrha patrē amauerat. hunc monuerat venus vt vitaret feras a natura armatas quales ſunt leones: vrſi: ꝛ apri. verum cum ille cupiditate laudis oblitus monitoꝝ veneris aprū inſequeretur ab eo interfectus eſt: quē venus multū fleuit ꝛ eius ſanguinē in florem purpureū conuertit. Poſitos. i. iacentes. Ilicibus: ſunt enī ilices arbores magne ꝛ glandifere.

ASCEN Tu modo duriciem. docuit mulier callida ſibi placere iuuenem: nunc ſuadet docere vt ꝛ ipſa ei placeat: cum nō ſit pulcrū iuueni ſic venationi incumbere vt amicā aſpernetur. idq; docet, exemplo alioꝝ venatoꝝ. Si nunq; ceſſes tendere. Unde eſt pꝛouerbiū. Redditur inualidus nimiū ſi tenditur arcus. Sapiēs diua: id petulāter dicit quaſi que ſaperet: quantū ad venerē preſtet ſeni iuuenis creatum Cinyra adonin dic. r.

Arſit ꝛ oeneides in menalia athalanta:
Illa fere ſpolium pignus amoris habet.
Nos quoq; iam primum turba numeremur in iſta

ANTO. Athalāta Oenides: meleager oenei filius. Athalāta menalia: arcadica fuit athalāta: quā meleager amauit ſchenei filia: eandem amauit Pimalion: licet aliī nō recte ſchenei alteram tradāt filiā: alteram Iaſiī: cū ſchenēus fuerit Iaſiī filius. ¶ Spoliū fere: apri. calidoniī caput qđ mele. dedit in fidē amoris in turba ipſa amores noſtros his ſimiles po-

Si venerem tollas ruſtica ſylua tua eſt
Ipſa comas veniam: nec me ſalebroſa mouebunt
Saxa: nec obliquo dente timendus aper:
Equora bina ſuis oppugnant fluctibus iſthmon.
Et tenuis tellus audit vtrumq; mare
Hic tecum troezena colam pytheia regna.
Iam nunc eſt patria carior illa mea.
Tempore abeſt aberitq; diu neptunius heros.
Illum pyrithoi detinet ora ſui.
Prepoſuit theſeus (niſi nos manifeſta negamus)
Pyrithoum phedre pirythoumq; tibi.
Sola nec hec ad nos iniuria venit ab illo.
In magnis leſi rebus vterq; ſumus.
Oſſa mei fratris claua perfracta trinodi.
Sparſit humi: ſoror eſt preda relicta feris.
Prima ſecurigeras inter virtute puellas
Te peperit nati digna fauore parens.
Si queras vbi ſit theſeus latus enſe peregit
Nec mater tanto pignore tuta fuit.

ſteri referebat. Si tollas venerem: ſi nō amori ſuccubueris: ruſticitate inſinuandus es. Nec me ſalebroſa: aſpera: nulla tecum vitabo picula. Sequar tua ſtudia. Hic tecū troezena colaꝫ. Troezen vrbs prope iſthmō diſtās a mari ſex milia paſſuū: nuncupatur a troezene pelopis filio: q̄ cum fratre pytheo ex pyſea terra cōmigrans illic regnauit. Eo mortuo regnū obtinuit pythe' theſei maternus auus: apđ quē dixim' hyppolitū nutritū. Regna pytheia: vbi regnauit pythe'. Iſthmos āguſtie ſūt pelopōneſi: que quadraginta ſtadia ab Ionia ad egeū diſtāt pelopōneſum iſulā facere voluerūt. De metri'. C. Iuli' ceſar. calligula iperator ꝛ Nero ceptū eſt ſꝑ iſfauſto exitu. Tēp' abeſt: ſoluit q̄ obeſſe potuiſſent primū fore rem facilē demōſtrat theſei abſentia: deinde in odiū ducit grauia recolēs facinora q̄ in vtrūq; geſſit. Diu aberit: quo nos facili' noſtrā ſequamur volūtatē. Heros neptun'. Theſeus: q̄ ſe apđ Minoē Neptuni filiū iactauit: ꝓbauitq; factū anulo: quē in mare piectus iterum ad minoē retulit. ¶ Ora pria ſignificat theſſalie orā q̄ circa peneū erat: vbi potētatū ixionē pirythoi prēꝫ tenuiſſe ſcri. Diodo. ¶ Nec iniuria: vt pirythoi amicitiā mihi ꝛ tibi ꝑponat theſeus. ¶ Mei fratris. Minotaurū intelligit. quē ſuſtuliſſe Theſeuꝫ dixim'. ad Deucalionē referri nō placet: quē aiūt theſeū peremiſſe in aditu labyrinthi. Quomō ergo ſororē ſiue filiā phedrā Theſeo deſpondiſſet: ſi in pugna minotauri cecidiſſet. ¶ Claua trinodi: clauā iphito predoni trucidato ſuſtulit Theſeus non procul a troezene geſſitq; poſtea more herculeo in ſignum victorie. ¶ Soror ariadna rapta a theſeo in naxo relicta eſt. quā ornito bacchi ſacerdos excepit: vt auctor eſt Plu. aliī tradūt diu apud theſeū ꝑmāſiſſe ꝛ ex eo genuiſſe inopionem ꝛ Staphilū. Peō amātuſius tradit ariadnam in Cipro Theſeū deſeruiſſe grauidā exceptāq; a mulierib' Cypꝛiis anteq; pareret interiiſſe. ¶ Securigeras puellas: amazonas que ſecuri vtebant in prelio a pantheſilea earū regina inuenta. Parēs hyppolite ſiue antiope vna amazonū. ¶ Digna fauore nati: nō abſimilis filio fortitudine. Ubi ſit mater tua inuidioſe obiicit matris interitū. Latus enſe peregit: theſeus illā trucidauit. ad quod videt accedere Didymus qui ſcribit Hyppolitā cū theſeo congreſſam. Diodorus tamen ꝛ Plutarchus tradūt a molpadia amazone trucidatam cum pro Theſeo pugnaſſet in eo prelio: quod amazones cum Theſeo geſſerunt in eo loco attice q̄ amazonius eſt appellatus. Tanto pignore: nec filius potuit matri vitam ſeruare apud patrem.

Troezen

Iſthmos

Theſeus neptuni filius.

Iphitus.

Ixion.

Ariadna

Amazona

hypolite

VBER. Oenides. i. Meleager. Arſit: amore incēſus eſt. Menalia Arcadica: a menalo mōte archadie: narrata eſt hec fabula ſupra in epl'a Bryſeidis ſuper eum lacum. Cōiugis oenides verſus in arma ꝑce eſt. Illa athalante. Spolium caput: aut vt aliī volunt pellē. Fere. apri. Pignus amoris: quo cōprobatus eſt amor meleagri erga eā. Nos: ego ꝛ tu. ¶ In iſta turba: in numero iſtorū: qui licet venatione delectati ſint: tñ ab amore nō abhorruerunt. Si tollas venerē. i. amorē. Sylua. i. venatio tua. ¶ Eſt ruſtica: nihil hꝫ pulcri aut iucundi. Ipa. ego. ¶ Salebroſa: cauernoſa vbi ſepe latent fere. Mouebunt. terrebunt. Obliquo dente: aut q; vere ſit incuruus dens apri: aut q; obliquo ferat ictum. Equora dicit phedra ſe non derelicturā hyppolitum ꝛ futuram cum eo in troezene vrbe quam ille libenter habitabat. Dicit autēꝫ Troezena eſſe in iſthmo achaie. Eſt aūt iſthmos: terra anguſta: inter duo maria. duo autem iſthmi celebres memorantur. vnus achacius in quo fuit corinthus: ꝛ alter Thracius: in eo iſthmo eſt Throezen vrbs in ſinu arge qui Saronicus dicitur in ea regnauit pytheus pater ethre auus maternus Theſei. Oui. libro. xv. meta. Eſt prope pytheam tumulus troezena ꝛc. cuius loci habitatione delectatus eſt hyppolitus. dicit igitur phedra ſe habitaturā cum eo troezena ꝛ eā habitationē: q; placeat hyppolito. placere etiā ſibi plus patria ſua. Illa troezē. Carior: quia tu ea delectaris. Tempore abeſt. arguit a cōmoditate q; theſeus eius pater abſit. Tempore: in tꝑe oportune. Diu. per longum tꝑs. Neptunius heros. Theſeus neptuni nepotē ꝯ eius filius fuit Egeus. Ora. regio. Sui amici: quē vcarum habet. Prepoſuit adducit theſeum in odium hyppolito dicēs cum pluris facere Pyrithoum q; eum: ꝛ quā ipam phedrā. Manifeſta: q̄ apparēt ꝛ nō indigēt probatione. ¶ Sola: pergit amplificare odium theſei: Hec ſola iniuria: ſcilicet q; plus amet Pyrithoum q; nos vterq;. ego ꝛ tu. In magnis rebus: maioris momenti. Oſſa. ecce commemorat prius iniurias in ſe a theſeo illatas. Mei fratris. Minotauri. Claua telum fuit quo theſeus ad imitationem Herculis eſt vſus. Sparſit dilacerauit. Soror. ariadne. Preda: rapine: vt in eius epiſto. ad theſeum videbimus. Prima. nunc narrat iniurias illatas hyppolito: ꝛ vt iniuria videatur maior proponit laudē eius matris: in qua accepit iniuriam: Prima maxima excellentiſſima: Inter puellas ſecurigeras. Inter amazones que ſecuri pro telo vtebantur. Parens: hyppolita mater tua. Digna vigore nati. digna talem filium peperiſſe. ¶ Ubi ſit: mater tua: Peregit: id eſt trāſegit et tranſfixit. Nec fuit tuta: tanto pignore: ſcilicet nec propter te pater tuus habuit reſpectum eam interficiendi

Tanto pignore. i. tanto filio. plerumq; enim mariti cauent inferre iniuriam vxoribus: nō propter ipſas ſed propter filios quemquidem reſpectum dicit non habitum fuiſſe a theſeo.

ASCEN. Ipſa comes veniam: purgatio eſt obiecti taciti. Nam dicere poſſet hyppolitus: eſto amicam deligam: non tamen continuo nouercam. Ad quod illa ſe preferendam ceteris argumentatur cum ſit parata obſequi: et poſſit quia vir abeſt: cui fidem ſeruare non debeat: quam nec ipſe ſeruauit: nec vt ſibi ſeruetur meruit vt exemplis probat.

ANTO. Nec nupta quidem: nō vxor: ſed cōcubina. Nothus: nō matrimonio genitus: qui in paterna regna ſuccedere nō poſſit. Latinū nomē hac ſignificatione non habemus: vt Cicero. ſcri. in oratore. fratres. Demophoontē z athamātū ſignificat. Tollendi: nutriendi tua cā illos inquit trucidaſſem. Medio niſu inter pariendū. Forēt rupta viſcera abortus emiſiſſem: ne tibi regni ſucceſſio tolleretur. I nunc ironia eſt: inhibet eum licet concedere videatur. Venerare: nō te moueat pietatis paterne veneratio: quin eius thalamū incas. Et factis abdicat. omni conatu a ſucceſſione deijcit. Nec q2 a priuigno: ſoluit q̃ obeſſe potuiſſent: primū nō eſſe neſarium ſi iūcti ſanguine cocāt in federa veneris a deoꝝ auctoritate probat. Non terrearis nominum pietate: eſt enī vanum id vereri. Ruſtica regna: ante ſaturū nullo cultu mortales vixerunt regnante ſaturno fuit hec pietatis obſeruantia non virtute ſed ruſticitate. Facit eſſe fas: oſtēdit eſſe piū q̄d quid delectaret ſuo exēplo. Illa coit: cū viro iungitur. Suos nodos ligauit firma cathena generis amoris vinculo cum aliquo ex ſua gente: nec labor eſt celare: nominis iacturam ſoluit: celabimus facile inquit crimen ab illa venere.

UBER. At nec nupta quidem: alia iniuria ꝙ non acceperit in vxorem legitimam hyppolitā matrem hyppoliti: idq; factum fuiſſe dicit a theſeo in odiū hyppoliti: vt non legitime natus non poſſet ſuccedere paterne hereditati. Cur. ſcilicet non eſt accepta. Teda iugali: ideſt legitimo matrimonio: nā in nuptijs thedas deferebant accenſas. Nothus nō legitime natus: z ſcribitur per th. Nam ſine aſpiratione ventum ſignificat. Addidit fratres tibi ex me. ideſt genuit etiam alios filios: ex me qui ſunt fratres. nam ſi amaſſet te nō curaſſet ex alia muliere ſuſcipere filios: ne te offēderet ex phedra enī natus eſt demophoon vt ſupra diximus et antilochus. Quos omnes filios patris tui: z tibi fratres. Ego non fui cauſa tollendi: excuſat ſe: quia poſſet

At nec nupta quidem: thedaq; accepta iugali
Cur niſi ne caperes regna paterna nothus.
Addidit z fratres ex me tibi: quos tamen omnes
Non ego tollendi cauſa: ſed ille fuit.
O vtinam nocitura tibi pulcerrime rerum
In medio niſu viſcera rupta forent.
I nunc: z meriti lectum reuerere parentis:
Quem fugit z factis abdicat ille ſuis.
Nec quia priuigno videar coitura nouerca
Terruerint animos nomina vana tuos:
Iſta vetus pietas euo moritura futuro:
Ruſtica ſaturno regna tenente fuit.
Iuppiter eſſe pium ſtatuit quodcunq; iuuaret:
Et fas omne facit fratre marita ſoror
Illa coit firma generis iunctura cathena:
Impoſuit nodos cui venus ipſa ſuos:
Nec labor eſt celare licet pete munus ab illa

hyppolitus dicere quare ergo aluiſti ſi ſciebas hoc eſſe mihi nociturum: dicit ſe nō fuiſſe: ſed theſeum qui aluerit. Tollendi: alendi: educandi. Teren. Quidquid peperiſſet decreuerūt tollere. z Iuue. Tollere dulcē cogitat heredē. O vtinā: optat ſe fuiſſe mortuā in ptu ſi filij quos ex theſeo genuit ſunt nocituri hyppolito. Viſcera mea: forent rupta: fracta. Niſu partu: n ā nitī parere ſignificat in quo ſignificato frequētius vtimur cōpoſito eniti: ſunt qui volunt intelligere viſcera. i. filij: ſed prior ſenſus videtur oſtendere maiorē amoris affectū. I nūc irriſio. Meriti: ironice. q. d. imo nō meriti. Reuerere. i. honora: z caue ne violes. Quē te. Fugit pater tu⁹. Abdicat: amouet: excludit. Nec q2: q2 hyppolit⁹ poſſet dicere magnū eſſe nefas priuignū cū nouerca coire: ideo magna auctoritate refellit hāc obiectionē cū dicit hec a ioue pmitti. Nomina vana: priuigni z nouerce: qui lȝ noīe ipo videantur habere affinitatē: tñ nō habent: z ideo dixit vana nullius effectus. Terruerunt. i. terreāt. Coitura: cōmiſcēda priuigno: nā priuignus d2 quaſi primus genitus: hoc eſt anteq̄ nouerca adducta ſit. nouercā aūt quaſi nouam arcā: hoc eſt nouā vxorē: quidā dici volunt: ſunt autē noīa ad aliquid dicta ſicut pater z filius. Vitricus etiā priuigno opponitur. d2 enim cuius mater alicui nupſit poſt prioris mariti mortē. Iſta hoc pnomē ad contēptum refertur. Vetus: z ideo iā digna deponi. Moritura que deficiet. Pietas religio: z reuerētia cōcubitus inter affines. Euo ſequenti: ſeculo venturo. fuit. i. ſeruata eſt. Saturno: q̄ regnauit in italia primus temporibus cum iano. Tenente regna ruſtica. i. regna nullum habebāt cultum: vituperat aūt illa tempora: vt etiā vituperet mores qui in ea ſeruabantur: z cauendum me ne dicatur fuit ruſtica. Eſſe pium. i. licite z recte fieri. Quodcunq; iuuaret. i. quidquid liberet. Statuit iudicauit vel legibus ſanciuit. Marita. i. nupta. Fratre. vel cum fratre: vt prepoſitio ſubaudiatur: vel fratre pro fratri: vt ſit caſus pro caſu. vt apud Iuue. Que mole calenum porrectura viro miſcet ſitiente rubetam: pro ſitienti: licet hic poſſet ſtare ablatiuus abſolute poſitus. Illa laudat vinculum neceſſitudinis amoris z coitus: quod quidem dicit eſſe firmiſſimum. Cathena: vinculo. Iunctura: coniunctio generis conſanguinitatis vel affinitatis. Et eſt ſenſus. Illa coniunctio affinitatis: vel conſanguinitatis que veneris nodis eſt ligata eſt valde firma z inſeparabilis. Cui iuncture generis. Nodos. ideſt nexus. Suos quibus ipſa ſolent omnia animalia inter ſe ligare. Nec labor eſt celare. Arguit nunc ab opportunitate celandi quam ipſe oſtendit eſſe facilem. Nec labor. Ordo eſt. nec eſt labor celare. ideſt occultare: ſcilicet concubitum noſtrum. Pete munus: ſcilicet celandi. Ab illa: ſcilicet venere. Licet. ideſt licitum tibi: vt petas interponitur autem quaſi per parentheſim

I nunc z meriti. Aperta ironia que ſub forma precipiendi vim negādi habet. q. d. non eſſe verendū adire lectum talis patris: precipue cū ipſe pater fugiat z abdicet eū. Atſi hyppolitus dicat ſolis ſenolbus poſſe terreri. nā ſatis: q2 pater eſt cui contumeliā faciat z nouerca per quā. Ad qd̄ callida mulier docet cōſanguinitatis et affinitatis noīa nihil feciſſe apud priſcos. Nā apud deos ſororē duxit frater vt Iunonē Iuppiter lȝ ſimplex ruſticitas tēpore Saturni pius putauit abſtineri a lecto alieno: quod Iuuena. expreſſe docet in pncipio ſexte ſatyre: dicens. Credo pudicitiā Saturno rege moratā. In terris zc. Et paulopoſt. Viderunt primos argētea ſecula mechos. Auctoritate igitur iouis vtuntur fere perditi mortales. cum is z primus z ſummus adulter predicetur. Sed auctore plinio lib. ij. Dicere inter deos cōnubia aut adulteria proxime ad demētiā accedit. Suos nodos. ideſt nexus coniugales. nā ceſto ligat venus legitime nubētes: verū vult maiorē eſſe amoꝝ vim inter cōſanguinitatē aut affinitatē cōiunctos. Nec labor eſt celare docuit religionē deoꝝ non obſtare pudorē docet mundanū nō poſſe officere: cum facile ſit celatu: quādoquidē nemo ſit habiturus ſuſpicionē de affinitate coniunctis z vna domo ſociatis. Itaq; oratorie que ille obijcere poſſet hec poſſe facere docet. ASCEN

Cognato poterit nomine culpa tegi.
Viderit amplexus aliquis: laudabimur ambo
Dicar priuigno fida nouerca meo.
Non tibi per tenebras duri reſeranda mariti
Ianua: nec cuſtos decipiendus erit.
Vt tenuit domus vna duos: domus vna tenebit
Oſcula aperta dabas: oſcula aperta dabis
Tutus eris mecum: laudemq; merebere culpa
Tu licet in lecto conſpiciare meo:
Tolle moras tantum properataq; federa iunge
Qui mihi nunc ſeuit: ſic tibi parcat amor.
Non ego dedignor: ſupplex humiliſq; precari
Heus vbi nunc faſtus altaq; verba iacent.
Et pugnare diu: nec me ſubmittere culpe
Certa fui: certi ſi quid haberet amor.
Victa precor genibuſq; tuis regalia tendo:
Brachia quid deceat non videt vllus amans
Depuduit: profuguſq; pudor ſua ſigna reliquit.
Da veniam faſſe: duraq; corda doma.
als quid
Quod mihi ſit genitor: qui poſſidet equora minos:
Quod veniant proaui fulmina torta manu.
Quod ſit auus radijs frontem vallatus acutis:
Purpureo tepidum qui mouet axe diem.
Nobilitas ſub amore iacet: miſerere priorum.
Et mihi ſi non vis parcere: parce meis.

ANTO. Cognato noīe. ſub noīe affinitatis. Nō tibi per tenebras: difficultatē amouet. Tutus eris mecum ab oī periculo z infamia liber. Laudē: qm̄ qd̄ rarum eſt in nouercis: videbimur mutua beneuolētia teneri. Tolle moras: cū ſit in peroratione a deprecatione cōmiſeratione bz mouet. Properata federa: amoris pignora. Seuit: me cruciat. Parcat tibi nō ſit moleſtus. Nō ego dedignor ſupplex: pathos a mutata fortuna. Humilis: demiſſa: reoꝝ timorē exprimit q̄ interdū mutatis veſtibus ad genua iudicū procubebāt. Certi ſi q̄d haberet amor: in amore nihil eſt certū. Victa nimio amore. Precor: ad preces deſcēdo. Quid deceat: multa que amantes extra eorum officiū faciūt. Depuduit: pudorē omnē abiecit. Sua ſigna: honeſtatē: tranſlatio a militibus qui in bello ordinē deſerūt. Quod mihi gē. a genere cōmiſeratio eſt. Qui poſſidet equora: minos maris imperiū obtinuit. vt ſcrib. Diodo. Proaui iouem: ſignificat cui aſſignātur fulmina ab eo erat prima phedre origo: vt ī argumēto diximus. Auus vallatus radijs acutis: ſolis filia fuit paſiphae phedre mr̄. Solis caput dyademate acutis radijs ornabatur. Nobilitas ſub amore iacet. Amore victa genoſitatis mee rōnem habere non potui miſerere priorū: meoꝝ maiorū decus reſpicias ne turpis amoris exitu violetur.

UBER. Culpa peccatum noſtrū. Tegi: occultari. Noīe cognato. i. ſub noīe cognationis. Viderit. i. ſi viderit. Laudabimur: q2 decet nos hec facere ex charitate: z pietate que debet eſſe inter filium z matrē z nō credet eē ex turpi affectu. Fida: bona: z nō inſidioſa quales vt plurimum ſolent eſſe nouerce Verg. Eſt mihi nāq; domi pater: eſt iniuſta nouerca. Non tibi. Arguit a facilitate negotij: dicit ꝙ cū ambo ſint in eadē domo: nō erat multū laborandū: vt habeat aditū ad concubitū Phedre. queadmodū ſepe laborāt alij amātes. Reſerāda. aperienda. Per tenebras. i. nocturno tempore qd̄ ſolet eſſe aptū amantibus. Tibullus. Hec mihi te adducit tenebris zc. Duri. inexorabilis: vel crudelis q̄ plus equo ſeuit in adulteros deprēſos. Iuue. z penas metuet quaſcūq; mariti. Exigere irati z paulopoſt. Exigit aūt interdum dolor pluſq̄ lex vlla dolori. Conceſſit cuſtos: qui ſolet adhiberi ianue. Iuue. Sed qs cuſtodiet ipſos cuſtodes zc. Vt tenuit. i. ſicut al's mecū fuiſti in eadē domo patris tui ita nūc erim⁹: z nihil qd̄ faciem⁹ erit ſuſpectū. Vt: ſicut. Vna. i. eadē. Aperta. i. in cōſpectu. dim ex affectu charitatis dabis apta ex affectu amoris. venerei. Culpa merebere laudē. i. peccando laudaberis. licz: q̄uis. Tantūmodo. q. d. cū nihil qd̄ obſtet. Properata. i. ſine dilatione facta federa. ſ. noſtri coitus. Sic parcat tibi. ſ. vt mihi ſcȝ ſeuiat ſic tibi vt mihi: vel ſic ponatur adiuratiue z deprecatiue ſicut diximus ſupra in eo loco. Sic oēs peleus pater impleat annos zc. i. ſic amor te non ledat: ſed ſit tibi mitis. Ego que ſum neptis iouis z ſolis. habet autē emphaſim hoc pnomē: vt apud Verg. Aſt ego qui diuū incedo regina. Heu vbi nūc faſtus. i. ſuperbia z elatio mei ſūs. q. d. amor oīa depreſſit. Et pugnare: ad excuſationē ſuā hec ſubdit. Pugnare. i. reſiſtere. certa finibus tuis:

idest deliberaui. Si quid certi. correctio: q: amor leuis eſt ꝛ incõſtans. Vita. ſ. ab amore. Genib' tuis. hec eñ erãt dicata mie. vnde ſupplicãtes: vt ſupradiximus ad pedes coꝝ quibus ſupplicabãt iacebãt ꝛ genua amplectabã- tur. Quid deceat: quid ſibi ſit honeſtũ: q: multa facit cõtra dignitatẽ ſuã. Depuduit. i. pudorẽ abiecit. de eñ hoc loco nõ argumentũ ſignificat ſed priuationẽ. Profugus. qui a me diſceſſit. Sua ſigna tralatio ſumpta a militi bus: qui fugiẽtes relinquũt ſigna. i. vexilla: ꝛ hic eſt verus ſenſus. nã ꝙ reliquerit ſigna. i. ruborẽ ꝛc. aut ꝙ ſit tra latio a literis ſigillatis non cõuenit. Faſſe. i. mihi que cõfeſſa ſum tibi amorẽ meũ. Doma: flecte tralatio capta ab equis. Quod mihi legit etiam. Quid mihi: ꝛ melior eſt lectio: quaſi dicat: quid prodeſt nunc mihi nobilitas: quid mei maiores. Nã nobilitas ab amore vincit ꝛ ei cedit. Quid mihi. ſ. eſt vel ꝓdeſt qui poſſidet equora. i. qui dominat crete ꝛ multis inſulis. q̃ in mari ſunt. Quod veniãt. Ordo eſt. quid ꝓdeſt mihi ꝙ fulmina veniãt. Tor- ta. i. iacta. participiũ eſt. Nam torquere ſignificat iacere. Manu proaui. i. iouis qui iuppiter: ꝫ ex parte minois cuius eſt pater ſit auus phedre: tñ ex parte matris paſiphaes eſt proauus. nã phebus filius eſt iouis. paſiphae ꝟo mater phedre filia phebi. Iuppiter autẽ eſt qui iacit fulmina: vt ipſe apud Ouidiũ. Ego ſum q̃ fulmina mit to. Quod ſit ſubaudi quid ꝓdeſt ꝙ ſit auus. ſ. phebus: qui ꝛ ſol dr. Vallatus: circũdatus. Tẽpora caput. Radijs qb' illuſtrat orbẽ terrarũ. Ipſe lib. ij. meta. At genitor circũ caput oẽ micãtes depoſuit radios. arc. i. curru: pur- pureo: aut pulcro aut rubicũdo: q: ſol mane ruber. Iacet: proſtrata eſt. Priorũ. i. ſupplicãtiũ tibi: ꝛ qui te amãt: de ſe autem intelligit licet ꝛ pluraliter loquatur.

ASCEN. ☞ Dicar priuigno fida nouerca: qđ rarũ eſt. nam in buc. dr. Eſt mihi nãq; domi pater: eſt iniuſta nouerca: ꝛ in Geor. Hippomanes qđ ſepe male legere nouerce. Eſt eñ nouerca patris vxoris nõ mater tñ. Priuignus ꝟo cõ iugis fili': ſed nõ eius cui priuign' eſt: quaſi ex priore genit'. Laudẽq; merebere culpa: q: qđ laſciue facies: pie fe ciſſe putaberis: ſed nõ, vera eſt ea laus quã deus ꝛ cõſciẽtia dãnant. ¶ Nã ego dedignor. docet ſe vero amore ca- pi: quẽ ad humilitatẽ cõpellit. vñ eñ. iiij. Improbe amor quid nõ mortalia pectora cogis. Ire iterũ in lacrimas iterũ tẽtare precãdo. Cogitur ꝛ ſupplex animos ſubmittere amori. Genibus tuis: q: vt dicit Ser. ad illud enei. iij. Et genua amplexus genibuſq; volutus herebat. Phyſici genua mie cõſecrata volũt vt aures memorie frõ tem genio dexterã fidei: qđ deceat nõ videt vllus amãs de uerbiale eſt: inde cec' amor dr. Qđ mihi ſit genitor ꝛc. Docet nõ pauca amori ſubdita eẽ cũ oẽm gñoſitatẽ ſuã illi ſummitat ꝛ ſimul laudat ſe a gñe: vt pri' ab amore.

Membra quib' cõſecrata ſint.

ANTO.

Eſt mihi dotalis tellus iouis inſula crete

Seruiat hyppolito regia tota meo

Flecte feros animos: potuit corrumpere taurum

Mater: eris tauro ſeuior ipſe truci.

Per venerem parcas oro: que plurima mecum eſt

Sic nunq̃ que te ſpernere poſſit: ames

Sic tibi ſecretis agilis dea ſaltibus adſit.

Syluaq; perdendas prebeat alta feras.

Sic faueant ſatyri: montanaq; numina panes.

Et cadat aduerſa cuſpide foſſus aper.

al's odiſſe.

Sic tibi dent nymphe (q̃uis ſpreuiſſe puellas

Diceris) arentem que leuet vnda ſitim.

Addimus his p̃cibus lacrimas quoq; verba p̃catis

Perlegis ꝛ lacrimas finge videre meas:

☞ Eſt mihi dotalis: ſuaſio abvtili dabo inq̃t do tem inſulã crete Iouis inſula vbi iuppiter nat' eſt ꝛ educatus. Ver. Creta iouis magni medio iacet inſula põto. Regia tota meo quidq̃d eſt paterni regni oratorio more nõ hiſtorico loquit. Non eñ dos phedre creta ẽ ꝯſtituta. Flecte feros aïos: alia ꝑorationis pars. Mr̃ paſiphae: ꝑ venerẽ: parthos ab obſecratione Plurima: violẽta pluſq̃ ſatis eſt Dea agilis: dianã ſignificat: quã incictã dicit: nũc agilẽ nũcupat. Saltib' ſecretis vbi luſtra ferarũ ſunt. Montanaq; nu. panes. Homerus ſcribit ex Veſta et celo natũ eſſe pana cuius vxor fuit ege ex qua Iuppiter filiũ ſuſtulit: quẽ egipana nuncupa- runt qđ eges capre ꝛ panos filius crederet. Hero- dus tradit pana hyrcino ore ꝛ cruribus antedẽſis in egypto coli. Colebat preterea in archadia: hi- ſpania: ꝛ latio: qđ archades incolentes panos ſa- cra inſtituere. Sitim q̃: plurimũ venatores eſtu fa tigati deſiderãt. Lacrimas: interſcribẽdũ collacri mauimus. Verba precãtis: preces tu leges. Finge videre quaꝝ ſigna in ep̃la nõ reſiſterũt.

ABER. ☞ Eſt mihi poſt reliqua quibus comata eſt per ſuadere hyppolito amorẽ ſui: ſubdit etiã ſpem do tis. Crete: ntũs eſt caſus. eſt aũt inſula vbi Iuppi- ter dr eſſe nutritus. Vergi. Creta iouis magni me dio iacet inſula põto. De Ioue aũt a Seruio talis refertur fabula. Saturnus ab oraculo Themidis cõperit ſe poſſe a filio regno depelli: quod timens natos ex Rhea filios deuorabat que nati iouis pulcritudine delectata nymphis eũ cõmendauit in monte crete dicteo: vbi cum aluerũt apes ꝛ ad- hibiti ſunt curetes et coribantes: qui tinnitu eris pueri vagitum audire ꝓhiberent. vñ ipſi ſunt matris deum miniſtri. Seruiat hyp. idest ſit ſub ꝑtãte hyppoliti feros: duros. Ponit argumentum a maiori ad minus. Mr. ſ. mea paſiphae. corrũpere: in coitũ ſuũ impellere Trucifero per venerẽ adiurat hyppolitum. Que venus. Eſt plurima mecum. i. tota eſt mecum. vel plurima pro plurimum. nomẽ pro aduerbio. Sic adiuratiua particula. Ames quã nunq̃ poſſit fallere te. i. ſic amor tuus ſit certus ꝛ potiat votis ſuis: ꝛ ea mulier quã amabis nunq̃ fallat te. Sic: adiurat per alia: ꝛ eſt ſenſus: ſic tibi faue at. Diana: dea venationis: ꝛ nõ deſint tibi fere quas poſſis interficere. Dea: diana agilis: velox qualẽ opꝫ eſſe ve- natricẽ. Adſit p̃ns ſit ꝛ fauẽs. Saltibus. nemoribus. ꝛ cãpis ſecretis. remotis nõ frequẽtatis: talia eñ loca ſolẽt nutrire multas feras: perdendas: interficiẽdas. Sic alia adiuratio. Satyri ꝛ panes dij ſylueſtres: qđ ipſe decla- rauit cũ dixit numina mõtana. Foſſus: ꝑcuſſus. Terẽ. Noli me fodere cuſpide. i. haſta. ſ. tua Aduerſa: oppoſita: nã venabula ſolent opponi apris in pectus: ſupra q̃ ſepe immitũt. Cadat. moriat. Sic tibi. hec oẽs adiuratio- nes cõueniũt: nã adiurat hyppo. ꝑ ea q̃ ſcit optari a venatore: Sic tibi. Ordo eſt. nymphe q̃ preſunt vndis fonti bus dent tibi vndã q̃ leuet. i. q̃ minuat ſiti. arẽtẽ. i. q̃ ex ariditate ꝛ ſiccitate ꝯcipit. Quis dicer ꝛc. h dicta ſũt ꝑ pã

rẽtheſim. q. d. Quis nymphe hoc minime deberẽt facere: q: diceris hre odio puellas cum ipẽ ſint puelle. Lacri. q̃ etiã lacrimas cũ ipẽ ſole p̃ces deberẽt ſufficere. Fingere puta. i. exiſtima ita videre me flentẽ ſicut legis verba mea. Hyppolitus: ꝑut poete fabulãtur virginitatis ꝛ diane cultor ſpreuit Phedre turpẽ petitionẽ qua ex re in- dignata falſo illũ apđ patrẽ theſeũ detulitq; ꝙ ei vim voluiſſet inferre ille patrẽ egeũ vt ſe vlciſceretur rogauit: qui agitãti currum hyppolito phocã immiſit: qua equi territi, eũ dilacerauerũt. Tũc dyana eius caſtitate, cõmo ta: ab inferis eum ad vitã per Eſculapium filiũ apollinis: ꝛ Coronidis reuocauit. Hyppolitũq; in aritia nym phe egerie cõmendauit ꝛ eum Virbiũ quaſi bis virum iuſſit vocari: quod Verg. ſeptimo eneid. oſtẽdit. Phedrã vero audita morte Hyppoliti: alij gladio: alij laqueo vitam finiuiſſe dicunt. Quo exemplo deterreantur mulie- res omnes ab illicito deteſtabiliq; amore: ne vel idem: vel etiam miſerabilior finis eas ſequatur.

ASCEN ☞ Eſt mihi dotalis: laudat ſe. a dignitate ꝛ fortunis. Sic nunq̃. particula ſic vt diximus apta eſt comprecatio nibus Omnia facilia: quocirca paucis rem abſoluimus.

Oenone paridi. Epiſtola .v.

Perlegis. an coniux prohibet noua. perle ge non eſt

Iſta mycenea litera ſcripta manu.

ANTO. ¶ In quintam epiſtolam argumentũ.

Hecuba. Paris

Hecuba cypſei filia Priami vxor graui da in ſomnis parere ſe ardentẽ facem viſa eſt. Ideo vt eſt apđ actiũ in Hecu ba ex oraculo voce diuina edidit apol lo puerum primus priamo qui foret poſt illa natus tꝑa ꝛ tolleret: eũ eſſe exitium Troie peſtẽ pergamo. Priamus igit q̃ꝑrimũ ꝑtus ede- ret iuſſit exponi mater nati fortunã miſerata pa- ſtori regio clã alendũ mandauit. is cũ adoleſceret in ſyluis inter armẽta nymphã Oenonẽ ꝑhritri te fluminis ex Creuſa filiã amauit quã vxorẽ du- xiſſe auctore Strabo. nonnulli tradiderunt Ex ea quoq; duos genuit liberos. Daphni ꝛ Ideũ. Co- gnitus deinde a parẽtibus ſuis mittitur ſparten ad Menelaũ ad repetendã Eſionẽ priami ſororẽ Helenã menelai vxorẽ rapuit et licet Herodotus negat troiã adductã. alij tñ ꝛ in p̃mis Home. vni- cam Helenam ſuo thalamo paridem cõtemptis ceteris probaſſe tradunt Oenonem cũ ſe deſtitu- tam videret ex Cebrina troadis vrbe: vbi Paris ꝛ Oenones ſepulcrum videri Demetrius refert: ad Alexandrũ hanc ſcribit epiſtolã cuius tanto amo re flagrauit vt cum a Philotecte ſagittis herculeis confoſſus ad Oenonem ferretur: ipa cadauer complexa fo- uens vulnera expirauerit: vt ſeptimius auctor eſt. Queritur priamũ oenone ꝙ deſerta ſit deinde repoſcentibus grecis helenã reddi ꝛ ſe recipi ſuadet. ¶ Perlegis: an cõiux prohibet noua: nõ ſine inuidia nouam coniugẽ di- xit Helenam ſignificans id inſtãdi interrogatio detegit manu; micenea Agamẽnonis: aut, Menelai qui tibi ho ſtes ſunt. Micene peleponenſi vrbs Menelai ꝛ agamennonis patria.

Oenone

ABER. Perlegis. Qui plura de paride velit videre repetat argumẽtum prime epiſtole. hic ſatis, eſt dicere: que ad hunc locũ pertinent. Cum Paris in ſyluis phrygiis apud paſtorẽ ſiue armentariũ: vt ſupra dixi mus viueret: coniugio oenones vſus eſt q̃ nympha erat, illorũ locorũ: cui paris coniugij fidẽ ꝓmiſe- rat. ſed poſtea q̃ iudicium: de pulcritudine triũ dearum tulit: et venerẽ duabus ꝓpoſuit: vt helenam ſibi ob p̃cium iudicij ꝓmiſſam peteret lacedemona acceſſit: Cumq; iã fama eſſet ꝙ eã ſecũ adduxiſ- ſet: ꝛ oenone etiã hoc vidiſſet dolẽs ſe priorẽ cõiugem a paride relictã eſſe q̃ ei ſemꝑ fida fuiſſet: hãc epi. ad Pari dẽ ſcri. in qua, fidẽ ſui amoris erga eum commemorat: ꝛ ꝓmiſſa Paridis ſibi facta. Et cõquerit ꝙ ſe relicta adul terã acceperit: nititurq; adducere eã paridi in odiũ ꝛ in contẽptũ: cõmemorãs eius impudicitiã: ꝛ fraudẽ factã Menelao eius priori marito ꝛ cõtradicit oenoue q̃ cõſtãs ꝛ fidelis ſemꝑ fuerit ipſi ꝑidi: cũ tñ habuerit mltos amatores a q̃bus fuerit ſollicitata. Perlegis: interrogatiue ꝓnũciandũ eſt. Noua cõiux. Helena quã nuper duxi ſti. Prohibet: vetat te legere epiſtolã meã. Perlege: hortatiue ponitur nõ imperatiue. Facta. i. ſcripta. micenea: qui fuit ex micenis: quaſi dicat: nõ eſt ſcripta manu alicuius tui hoſtis. nã menelaus propter raptam cõiugem ſuam debuerat ſcribere literas: quas paris non libenter legeret.

ASEN. Perlegis an cõiux ꝛc. Nonnulli codices habent hos verſiculos in capite. Nympha ſuo paridi: q̃uis ſuus eſſe recuſat. Mittit ab ideis verba legenda iugis. Quos quidam, reor a grammaticis additos maior enim multo vis ex abrupto inchoaſſe vt fidi codices. Perlegis: an cõiux prohibet noua Mi- cenea ma. Agemennonis: aut potius menelai cuius coniugem rapuiſti.

Pegaſis oenone phrygijs celeberrima ſyluis.

Leſa queror de te (ſi ſinis ipſe) meo.

Quis deus oppoſuit noſtris ſua numina votis.

Ne tua permaneam: quod mihi crimen obeſt.

Leniter ex merito quidquid patiare ferendum eſt

Que venit indigne: pena dolenda venit:

ANTO. ☞ Pegaſis oenone: ſe nympham ſignificat fuit Xanthi fluminis filia: ex creuſa non ſcamandri vt aliqui probauerunt. pegaſides enim naidas di- cunt: vt fontium: nymphas: et muſas ipſas: quo- niam fontium ſunt cultrices pege vocabulo gre- co: quod latina interpretatione fontem ſignificat in quo non viderunt oenonem filiam fuiſſe phry- trite amnis: qui ſtagnum pegaſeum pellit: vt ſcri bit Pli. et nos in propertio id latius expoſuimus In ſyluis phrygijs: in ide phrygie montis ſyluis. Meo cõiuge: ante exceptam helenam. Oppoſuit ſua numina: quod numen nobis obſtitit: in deos culpam reijcit: ne ſuo crimine accidiſſe putaretur Quod mihi crimen obeſt cum nihil commiſerim

neſcio quid mihi obſit: quin in tuo perſtem coniugio. Leniter ex merito ſentētia duplici iuſtā q̃rimonie cām oſtendit. ¶ Ferendū: tolerandū eſt: ſi tua culpa mulctā patiaris. Nondum tantus eras Demonſtrat qualis fuerat erga Paridē vt criminē vacua videat̄ accuſanduſq̄ ſit Paris ꝙ illā deſtituerit. Tātus tanti nominis ⁊ potētie: nā paſtoris regij ſeru⁹ nō regis filius putabaris. Magno flumine: nō xāthō: ſed pyrethē intelligit ex quo et creuſa Oenonē natā diximꝰ. Adſit: reuerētia vero ignoſcas: ſi ꝟa narro. Eras ſeru⁹ regij paſtoris, et armēta cuſtodiebas. Tecti arbore: ſub vmbra arborum. Caſa humili paſtorca quam lingua punica magalia dicimus.

Nondum tantus eras: cum te contenta maritō

Edita de magno flumine nympha fui.

Qui nunc priamides (adſit reuerentia vero)

Seruus eras: ſeruo nubere nympha tuli

Sepe greges inter requieuimus arbore tecti

Miſtaq̄ cum folijs prebuit herba thorum.

ABER. ☞ Pegaſis vt ⁊ dictionū ⁊ locoꝝ quorūdā grecoꝝ rō oīno me nō fugiat efficit Joānis placētini al's fratris carmelitani nūc monachi ſingularis i me bn̄uolētia ⁊ ſtudiū: q̄ hoſpitio: domoq̄ mea: ſupra ānū vſ. nō min⁹ moribꝰ: ⁊ religiōe q̄ vtriuſq̄ ligue doctrina mihi pbādus viſus ē: is p id tp̄s quo vna fuimꝰ quātū p occupationes meas licuit mihi nōnulla grece interp̄tatꝰ ē: nōnulla etiā extra lectionē oſtēdit: iter q̄ apō Appolloniū i p̄io argonauticō: ꝟſuꝫ mōſtrauit i quo ē pegas nomē eē fontis: dicit eñ. i. ſtati hic fontē puenit: quē vocāt pegas. vult igit̄ ip̄e ab eo oenonē pegaſida appellari. ē ēt pege (vt ſcribit Pli. li. iiij.) oppidū Boetie. veꝝ q̄ muſas pegaſidas appellamꝰ a pegaſo equo alato nato ex ſanguine Meduſe: vel a fonte ab codē eq̄ facto: q̄ grece fons pege dr̄: et ip̄e muſe nymphe dicunt̄: nō erit fortaſſe icōueniēs Oenonē appellatā pegaſida q̄ſi nymphā nō tā a pege ꝓprio noīe fontis ꝙ a pege appellatiuo: hoc ē a fonte. nā ⁊ ip̄a ſe nymphā fuiſſe teſtat̄: cū dicit. Edita de magno flumine nympha fui: ḡ pegaſis. i. nympha. Celeberrima: notiſſima: Leſa: q̄ accepi iniuriā a te. Meo: q̄ es meus diurnē. ¶ Si ſinis. i. ſi pateris me q̄ri. i. ſi nō remoues cauſaꝫ q̄rele. Qd̄ crimē. q. d. nullū Leniter: ſentētia ē: ⁊ eſt ſenſus: ferēdū ē eq̄ aīo q̄dq̄d accidit homini merēti. at illō dolēter fert̄ qd̄ p̄ter meritū euenit. Patiare: p patiat̄ aliquis ſcđa pſona p tertia. Et merito. i. p merito: ⁊ iuſte. Ferēdū tolerādū: patiēdū. Leniter. i. molliter equo aīo. Dolēda. i. cū dolore ferēda. Nōdū narrat ſuā in paridē bn̄uolētiā: ⁊ ſua in cū merita. Tātꝰ: tā magnꝰ q̄ tūc erat in nūero paſtoꝝ: nō in numero pecoꝝ: ſicut nūc es. Nymphaq̄ ego. Edita: genita de magno flumie. Aliȷ̄ eñ dicūt fuiſſe filia xanthi. aliȷ̄ cebreni fluuij: q̄ q̄dā poete greci eā cebrenida appellēt: ergo q̄ certū affirmāt cebrenū fluuium eſſe phrygie nōdū memini me legere. Sꝫ cebrenā ſiue cebriniā regionē eē phrygie Strabo ſcrib. li. viij. ibiq̄ dixit Alexādri ſiue paridis ⁊ Oenones ſepulturā oñdit: quā dicūt Alexādri vxorē fuiſſe priuſq̄ helenā rapet. Seruꝰ eras: eras famulus. q̄ nūc priamides. i. q̄ nūc diceris filꝰ priami. Adſit ⁊c. p parēthesim hec dicta ſunt. Reuerentia adſit ꝟo. i. reſpectus nō habeat̄ veritati dicende. ¶ Tuli. paſſa ſum. Nubere: fieri vxor. nā ad mulieres ſolum ptinet: niſi in opprobriū referat̄: vt apud Juue. ¶ Nubit amicus. Martialis. Barbara ſi rigido nupſit Caliſtratus aphro. Jdē. Noliro fronti credere nupſit heri. Sepe greges cōmemorat conſuetudinem que ſibi fuit cū ſparide. Arbore tecti. i. ſub vmbra arboris. Prebuit torum. i. fuit nobis pro toro.

☞ Pegaſis. i. fontium dea ſeu nympha. ⁊ q̄ muſe fontibus preſunt nympheq̄ ſunt: etiā pegaſides dici ſolent. Leniter. i. leni hoc eſt tranquillo ⁊ modeſto animo. Et tranſijt vterq̄ verſus in prouerbium. De magno flu. ſcꝫ

ASCEN xantho. Qui nunc priami: ſupple es: adſit reueren. vero. i. ne contemnatur: quia veritas odium parit. Tuli. ideſt ſuſtinui paſſa ſum: dignata ſum.

☞ Depreſſa eſt: deſedit. Quis tibi mōſtrabat ſal. exprobat bn̄ficia. Qua rupe: in qua p̄te montis eſſent ferarū luſtra. Maculis in retibus ſiḡt plagā ſiue foramina. Egi in feras: hortata ſum. Jnciſe

ANTO. ſeruāt: enumeratione rerū geſtaꝝ auget querelas.

Populus Fagi: arbores ſunt ꝑcere mea noīa a te q̄ tu ſcripſiſti. Populus: arbor nigra ⁊ alba: vt ſcribit Pli. gaudet aqua. Fluuiali riuo. ad ripas xanthi fluminis riuū fluuialē xāthū intelligit: que amorē noſtrū teſtat̄. Trūci: populei: hi ſunt quibus arbores nitunt̄. Jn titulos ſur. vt teſtimoniuꝫ faciatis me paridi nupſiſſe. Viue in inuidiā paridis ne noſtrū poſſit diſſimulari cōiugiū. Margine ri. in ripa xāthi. hoc carmē: qd̄ paris ſcribit. Spirare: vitā ducere. ad fon. xāthi. xāthi fontes ſunt inter thelmeſſū ⁊ paterā lycie vrbes miſcet̄ cū ſimoēte prius inq̄ xanthus labet̄ in ſuū fontē ꝙ paris viuat ſine Oenone. Propera retro. i. tuū fontē relabere. Jlla dies. pathos a tp̄e. Hyemis amoris: ta nautis tralatio eſſe in amore hyemē ⁊ trāquillitatē dicimꝰ: cū diſſidiū: aut pacē ſignificamus. Qua venus et Juno: in nuptijs thetidis: que in pelio mōte geſte ſunt: dij oēs ꝯuenerūt p̄ter diſcordiā quam in nuptijs alienā eſſe decet. pomū iecit qd̄ de pulcritudine certamen inter iunonē palladē ⁊ venerem excitauit placuit paridis ſtari ſentētie venus pmiſſa helena p ſe iudiciū tulit. Sūptis armis: egis: hasta arma ſunt palladis aq̄ cum ſit belli dea ama-

Sepē ſuper ſtramen fenoq̄ iacentibus alto

Depreſſa eſt humili cana pruina caſa

Quis tibi monſtrabat ſaltus venatibus aptos:

Et tegeret catulos qua fera rupe ſuos:

Retia ſepe comes maculis diſtincta tetendi.

Sepe citos egi per iuga ſumma canes.

Jnciſe ſeruant a te mea nomina phagi:

Et legor oenone falce notata tua.

Populus eſt (memeni) fluuiali conſita ripa

Eſt in qua noſtra litera ſcripta memor.

Et quantum trunci: tantum nomina creſcunt

Creſcite ⁊ in titulos ſurgite rite meos

Populevine precor que conſita margine ripe

Hoc in rugoſo cortice carmen habes:

Quum paris Oenone poterit ſpirare relicta

Ad fontem xanthi verſa recurret aqua.

Xanthe retro propera: verſeq̄ recurrite nymphe.

Suſtinet Oenonnem deſeruiſſe Paris.

Jlla dies fatum miſere mihi duxit: ab illa

Peſſima mutati cepit amoris hyems.

Qua venus ⁊ iuno ſumtiſq̄ decentior armis

Venit in arbitrium nuda Minerua tuum.

Attoniti micuere ſinus: gelidusq̄ cucurrit

Vt mihi narraſti: dura per oſſa tremor.

Conſului (neq̄ enim modice terrebar) anuſq̄

Longeuoſq̄ ſenes: conſtitit eſſe nefas.

Ceſa abies: ſecteq̄ trabes: ⁊ claſſe parata

ta eſt ſpectabilior qualē Home. deſcri. ꝙ nuda. Sinus mi. at cur. mihi exercet artem ludicram dicit Plau. cū illꝰ trepidationē exprimit. Vt nar. pmiſſam tibi helenā. Cōſului anꝰ ⁊ lon. ſe. reſpōſa ſortilegorū tuli. Cōſtitit eſſe ne. retulerūt mihi aliqd̄ mali portēdi. ¶ Ceſa. a. narrat ſimpliciter reꝫ. vt geſta eſt abies arbor ꝓcera in altis mōtibus nauigiorum materia. vt ſcrib. Pliñ. Claſſe para quā ferecleus fabricauit: vt ſuo loco dicemus.

☞ Cana. alba epithetō pruine. Humili: nō alte. ABER. Stramē a ſternēdo dr̄. quidq̄d pōt ſubter ſterni: vt palee. ⁊ ſilia. Venatibꝰ. i. venatiōibus: vel venātibus. i. venatoribus: Tibi q̄ eras impitus locorū Catulos filios: nā vt quorūdā domeſticoꝝ aīaliū et quarūdā volucrū filios dicimꝰ pullos. vt pullus equi: pullū aſini: pullū aquile: pullū hyrūdinis ⁊c. ſic quarundā feraꝝ filios catulos dicimus: vt catulos leonū: catulos lupoꝝ: catulos vrſoꝝ ⁊c. Tegeret occultaret ⁊ tutas haberet. Comes ſcilꝫ tua. i. q̄ tecū veniebā. Diſtincta maculis. i. plena nodis Egi impuli inſtigaui. Per iuga. p montes. inciſe a te. i. a te inſcripte. Notata: ſcripta. Legor: in fagis et alijs arboribus. Populus. arbor q̄ aquis gaudet. Verg. Populus in fluuijs abies in mōtibꝰ altis. Cōſita. poſita: plātata inde ager cōſitus dr̄: q̄ arboribus abūdat. Memor no. q̄ mei memoriaꝫ ſeruat ꝓpter ſcripturā tuā. Tū mea noīa creſcūt: q̄ quāto maiores arbores fiūt: tāto magis apparent note ⁊ litere mei nois. Creſcite apoſtrophat ad arbores ip̄as. Et ſurgite: erigimini. Recta: pro recte. nomē p aduerbio vt rauca ſonās auis. i. raucc: Jn titulos meos. i. cōmemoratationē mei nois. Popule. apoſtrophā facit ad quandā pplm arborē in qua dicit adhuc remane pmiſſionē paridis erga ip̄am oenonē. Cōſita poſita. Margine: extremitate. Rugoſo: aſpero ſiue ... ⁊ pleno rugis: quales ſolēt eſſe cortices arboꝝ. Cū paris: hoc eſt carmē qd̄ in teſtificatione ſui ppetui amoris in oenonē paris ſcripſerat: cuius ſenſus erat. Tūc aquā fluuij xanthi reuerſurā ad fontē ſuū cū paris poſſet viuere. Oenone a ſe derelicta. q. d. ꝙ ſicut impoſſibile eſt ꝙ aqua xāthi vnq̄ reuertatur ad fontem: ita erat impoſſibile ꝙ ego paris poſſim ſine Oenone viuere. Spirare: viuere: Verſa: a curſu ſuo mutata. Xanthe: vertit oenone ſermonē ad xanthū dicens. vt redeat: quandoquidē paris potuit ſe deſerere. Nymphe: aque. Suſtinet: patitur ⁊ pōt. Jlla dies. Narrat originē ſuoꝝ maloꝝ que incepit quādo tres dee ſuppoſuerūt ſe iudicio paridis. Fatū infortuniū. Hyemis. tēpeſtas tractū a mari. Cepit: incepit. Ab illa ſcilicet die. Qua venus ⁊c. decentior armis ſumptis. i. q̄ eſſet honeſtior armis ſumptis: ꝙ depoſitis veſtibus. Jn arbitriū. in iudiciū tuum de pomo de quo diximus in arg. j. epl'e. attoniti: terrefacti. Micuere. tremuere: vt in. j. epi. Vſq̄ metu mi. ſi. Gelidꝰ tremor qui facit gelidos. Ver. Ex tēplo enee ſoluunt̄ frigore mēbra. Vt: poſtq̄. Narraſti mihi. dixiſti mihi tres deas ad iudicium tuū veniſſe: Conſului: interrogaui anus q̄ plerūq̄ interpretant̄ talia ⁊ ſenes longeuos. i. longe etatis neq̄ eñ terrebar modice. i. multū terrebar. eſt eñ liptote: ⁊ p parenthesim legēdū eſt. Cōſtitit: p illos apparuit et iudicatū eſt. Eſſe nefas: eſſe malū. Ceſa abies: breuis narratio paridis ad rapiendā helenā. abies: arbor mōtana apta nauibus edificandis. ¶ Ceſa: inciſa ſcilicet eſt trabes. Vnda cerula coloris cerulei. Eſt autē ceruleus color inter viridem ⁊ nigrum. ⁊ eiuſmodi ſolet eſſe color maris. ASCEN

☞ Quis tibi monſtrabat. docet ſe quoq̄ magiſtram eius qua pollet artis fuiſſe. Phagi inciſe. Sic in Buc. Jmmo hec in viridi nuper: q̄ cortice phagi Carmina deſcripſi ⁊c. Jlla dies ⁊c. Ordo eſt. Jlla dies qua venus ⁊ iuno et minerua nuda decentior ideſt pulchrior ſup. futura ſumtis armis ideſt ſi ſumſiſſet arma venit in tuum arbitrium ſcꝫ quelibet eorum duxit ideſt attulit miſere fatum ideſt fatale exitium ⁊ hyems ideſt tempeſtas incerta amoris peſſima ſcꝫ in me cepit mutari ab illa ideſt poſt illam diem. Poſtq̄ ſcꝫ veneri pulcerrimam puellā pollicenti data eſt a paride ſententia. Nota eſt fabula. cum enim a thetidis cum peleo nuptias omnes dij deeq̄ preter martem ⁊ bellonem inuitati eſſent: id egre ferentes excluſi mercurium demiſerunt cum aureo malo ſeu pomo in quo ſcriptum erat. detur pulcerrime. quod proiectū inter ſummas deas palladē iunonē: ⁊ venerē cū ſingule ſibi vendicare vellent relatum eſt ad paridem qui pro venere iudicauit mercede pulcerrime puelle illectus cum minerua ſapientiā: ⁊ in bello victoriam: et iuno regnum ⁊ gloriam pollicerentur. Diſerte ⁊ graphice dicit ſumtiſq̄ decentior armis: q̄ veneri nuditas: minerue armatura competit ad qd̄ alludit Auſonius noſter ſeceſſe gitur ſic. armatam venerem vidit tritonia pallas. Nunc certemus ait iudice vel paride. Tum venus armatam quid me male ſana laceſſas. Que quo te vici tempore nuda fui. Judicium paridis.

Cerula ceratas accipit vnda rates.

Fleſti diſcedens: hoc ſaltem parce negare:

Preterito magis eſt iſte pudendus amor.

Et fleſti: ⁊ noſtros vidiſti flentis ocellos:

☞ Rates ceratas. i. nauigiorum picturā que cera illiniebatur referendū non cenſeo. qd̄ eſt cauſtices genus ſꝫ ceratas cera occluſas ſignificare oſtēdit Cai. Ballus lib. j. argonauticō. cū ad argū loquit̄. Sors tibi neque p̄te trahat acitū puppis mare fiſſaq̄ fluctu: vel pice vel molli concludere vulnera cera. Diſcedens. a me vt peteres ſpartē: qd̄ amoris ſignum fuit. Parce nega: non neges me amaſſe. Jſte pudē. amor: ſi te non helenam amare nec ANTO.

te me amaſſe pudeat. Naꝫ ſecundus amor turpior eſt ꝙ primus. ¶ Nō ſic appo. pathos ab imagine vlmus in italia expetita eſt vitiū grā: vt ſcri. pliñ. ¶ Riſerunt co. qm̄ nō vēto tenebaris: ſed amore nr̄o. ſeptimius ſolū ex paridis comitibus q̄ in greciā nauigarūt eneā nominat. ¶ Quā vix ſu. abiēs pre dolore me ſalutare vix potuiſti. Aura ſuſ. lin. i. vēto nauigas Eruta: ipulſa. Canet: ſpuma albeſcat. Proſequor infelix: q̄d in diſceſſu et poſt diſceſſum paridis egerit exponit. Hu. ha. magna hyperbole eſt. nā lacrimis harena humectari nō poteſt. ¶ Virides nereides. marinas nymphas. pli. non eſſe fabuloſas tradit: viſas auditaſqꝫ interdū. In mea dāna: ad meū exitium. Aliī Helenā intelligūt q̄ marito paride fruebat̄. Blāda: dn̄s ſupplex. pro dira pellice: p Helena. ¶ Aſpicit immenſum: pathos a loco: ſigeum promōtoriū deſcribit. Añ paris nauigaturus in greciā orā ſoluit quove rediēs applicuit. ¶ Moles natiua: locus natura editus nō induſtria. Reſiſtit: non reĳcitur: ſed reſtat immotus. ¶ Hinc ex ſigeo. ¶ Ire per fluctus: vt citius te complecterer.

Miſcuimus lacrimas meſtus vterqꝫ ſuas

Non ſic appoſitis vincitur vitibus vlmus

Ut tua ſunt collo brachia nexa meo.

Ah quoties cum te vento quererere teneri.

Riſerunt comites: ille ſecundus erat.

Oſcula dimiſſe quoties repetita dediſti.

Quam vix ſuſtinui dicere lingua: vale.

Aura leuis rigido pendentia lintea malo

Suſcitat. ⁊ remis eruta canet aqua.

Proſequor infelix oculis abeuntia vela

Qua licet: ⁊ lacrimis humet harena meis.

Ut que celer venias virides nereides oro

Scilicet vt venias: in mea damna celer:

Uotis ergo meis alii rediture rediſti:

Hei mihi pro dira pellice blanda fui.

Aſpicit immenſum moles natiua profundum.

Mons fuit equoreis illa reſiſtit aquis

Hinc ego vela tue cognoui prima carine:

Et mihi per fluctus impetus ire fuit.

☞ Ceratas: cera vel pice illitas: Parce: abſtine ⁊ noli negare hoc te fleuiſſe cū a me diſcederes. Iſte

ABER. amor helene. Eſt magis pudēdus preterito. i. turpior tibi ꝙ meus. ſ. magis deberet te pudere amare helenam ꝙ confiteri amaſſe me: q: amor meus erat licitus ⁊ honeſtꝰ. Et fleſti ⁊ noſtros. q. d. vterqꝫ fleuimus. Noſtros ocellos flentis. i. oculos mei flentis. eſt enim flētis gtūs caſus q: habet vltimā breuē: nō aūt eſt acrūs: vt q̄dā falſo exiſtimāt nam tales accuſatiui plurales in is definētes ſemp habent is finalē longam. Suas pprias. i. noſtras: vt quiſquis ſuos patimur manes. Nō ſic. cōparatio amplexus Paridis. Ulmus. arbor: vitibꝰ apta precipue in italia. Uer. Ulmiſqꝫ adiugere vites. Uincitur ligatur. Uitibꝰ appoſitis. i. adherētibꝰ tanꝙ maritis ſuis. Ut ſicut nexa implicita. ¶ Ah quoties: dicit tm̄ fuiſſe antea Paridis erga ſe amores vt cū eſſet diſceſſurus quereret̄ vētū eſſe aduerſuꝫ cū tamen reuera eſſet ſecūdus: ſꝫ pigebat ei diſcedere. Teneri. impediri. Riſerūt: q: videbāt nō eē verū qđ q̄rebaris: ſꝫ te hoc facere: q: pigebat te a me diſcedere. ¶ Ille: vētus. Scđs: felix. Quoties. q. d. ſepiſſime. Repetita: renouata q: cū me dimiſiſſes ſepe reuertebaris: vt me oſculareris. Quā vix. i. quā difficile. Suſtinuit potuit. Aura: exponit pceſſum diſceſſus Paridis. Malo: ab arbore nauis. declinatur hic malus. Suſcitat: mouet. Eruta: cōmota. Canet ſpumeſcat. Proſequor oculis. i. proſpicio. Qua licet. i. q̄tū licet. i. q̄tū poſſum. Humet madeſcit. Utqꝫ celer. i. pcor ⁊ facio vota p celeri reditu tuo. Nereidas: nymphas maris Nerei filias. Scꝫ certe eſt: eſt quaſi irriſio ſuſpiſius: q̄ in damnū ſuū reditus paridis optauerit. Rediture: qui eras rediturus. Aliī ad vtilitatē: alius. ſ. helene. Hei mihi: dolet ꝙ pcata ſit ad vtilitatē alterius. Blāda: ſupplex. pro dira pellice. i. ad vtilitatē pellicis q̄ mihi nocet. Pellice. ſ. mea. i. helena. Pellex aūt dicit̄ reſpectu mulieris ⁊ nō viri: vt Calliſto fuit pellex iunonis ⁊ nō iouis. eſt aūt pellex vt Maſſu. iuriſcōſultꝰ ſcripſit: q̄ cū vxor nō ſit cū aliquo tm̄ viuit vt vxor quā nūcꝙ o noīe amicā: ⁊ cōcubinā appellāt. C. flaccus ſcribit. vt eſt. ff. de verboꝝ ſignificationibꝰ: eā pellicē nūc vulgo vocari q̄ cū eo qui vxorē habeat corpus miſcet quoſdā eā vocare q̄ vxoris loco ſine nuptĳs in domo ſit: quā greci Pallarim vocāt: vñ nō bñ ſentiūt qui a pellicēdo dictam voluīt. nam ⁊ Nonius a greco vocabulo ſignificatū trahere teſtat̄. Feſt. dicit. non ſolū mulieres alienis viris ſuccūbentes: ſꝫ etiā mares pellices dici: apud antiquos pellicē dictā que vxorē habēti nubebat: cui gñi mulierum. a numa pōp. etiā pena cōſtituta erat hac lege Pellex arā Iunonis ne tāgito: ſi tāget iunoni crinibꝰ demiſſis agnā feminā cedito. Aſpicit: Deſcribit locū vnde primū vidit paridē reuertentē a grecis cū helena. Moles: altitudo: magnitudo. Natiua: naturalis nō aūt arte facta. Aſpicit: dat ſenſum rei inaīate. nō eñi ipſa aſpicit ſed q̄ in ea ſit aſpicere pōt. ¶ Immēſum. q. d. qđ ſit ſine mēſura. Profundū. mare alš p celo ponit̄. Mōs fuit. ſ. illa moles. Reſiſtit: opponit̄ ⁊ eas frangit. Hinc: ex illa mole: prima: nō prima vela: ſed ego prima. i. ante alios: affectꝰ eñi facit: vt plerūqꝫ primi ſentiamus: qđ alĳ etiā poſſunt cognoſcere. Oui. de pit. ⁊ thi. Quid nō ſentit. a. p. vidi amātes: ⁊ vocis feſtis iter. Fuit impetus vehemēs volūtas. Ire per fluctus: vt ibi obuiam irem.

ASCEN ☞ Uincitur: a quarta cōiugatione media lōga circūligat̄. Quererere ſic legendū eſt vt ſit tertie q̄ venit a q̄rere cuiꝰ ſcđa eſt pſona quereris vel querere pe. lōga reliqs breuibꝰ. Ille ſecūdus erat: hoc eſt vētus de quo q̄rebaris erat ſecūdus ⁊ ita ꝯueniens nauigatione. vñ comites ſciētes te irretitū amore riſerūt. Uotis: ergo tu rediture. i. qui debeas redire meis votis. i. ad vota mea rediſti: alĳs. ſ. helene: extra carmē diceret alĳs reditur: rediſti.

☞ Fulſit mihi purpura pathos: a loco q̄ dr̄ preter ſpē. Purpura: purpuraſa helena: purpura eſt

ANTO. conchiliū genus ſanguinē habens in gutture quo

Purpura. inficit̄ purpura commendatur tyria et lybica in

Dū moror: in ſumma fluxi mihi purpura prora:

Pertimui: cultus non erat ille tuus.

Fit propior: terraſqꝫ cita ratis attigit aura

Femineas vidi corde tremente genas.

Non ſatis id fuerat: quid enim furioſa morabar

Herebat gremio turpis amica tuo.

Tunc fleui: rupiqꝫ ſinus: ⁊ pectora planxi

Et ſecui madidas vngue rigente genas.

Impleuiqꝫ ſacram querulis vlulatibus idam.

Illuc has lacrimas in mea ſaxa tuli.

Sic helene doleat: deſertaqꝫ coniuge ploret

Queqꝫ prior nobis intulit ipſa ferat.

Nunc tecum veniant: que te per aperta ſequuntur

Equora: legitimos deſtituantqꝫ viros:

At cum pauper eras: armentaqꝫ paſtor agebas.

Nulla niſi oenone pauperis vxor erat.

Non ego miror opes: nec me tua regia tangit

Nec de tot priami dicar vt vna nurus

Non tamen vt priamus nymphe ſocer eſſe recuſet.

Aut hecube fuerim diſſimulanda nurus.

Dignaqꝫ ſum: ⁊ cupio fieri matrona potentis

Sunt mihi quas poſſunt ſceptra decere manus.

Nec me phaginea ꝙ tecum fronde iacebam

Deſpice: purpureo ſum magis apta toro

Deniqꝫ tutus amor meus eſt tibi nulla parantur

Bella: nec vltrices aduehit vnda rates.

menigne inſula. Tuus tibi non cōueniebat. Femineas genas: tres rapuit feminas alexander: helenā: clymenā: ⁊ ethrā. Nō ſatis id fuerat: rapuiſſe feminas. Amica turpis: per adulteriū ⁊ rapinā parta. Rupi ſinus: veſtes laceraui. Secui madidas genas: cōtra legē. xĳ. tabulaꝝ in quibus erat. mulieres genas ne radūto: ſunt gene quibus oculi vallāt̄ ore extreme. Sacrā idā: vel pꝑter cybeles cerimonias: ⁊ ſacra que in ida celebrabantur: vel q̄m mōtes ⁊ ſylue ſua habēt numina. Has lacrimas: has imprecationes cū lacrimis. In mea ſaxa: que cōſcia erāt noſtri amoris. Sic tāto incēdio. Ipa ferat: patiat̄ mala que ego ſentio. Nūc tecū veniāt: cōmiſeratio a mutatione fortune. Nunc ꝙ priami filius diceris ꝙ diues. Tecū veniūt: qui te p aperta ſequūtur equora: femine fugitiue ⁊ adultere placēt. Nō ego miror opes: nō me fortuna aut diuitie impellūt: ſed amor ⁊ vetus cōiugiū. Ut dicar vna nurus: de tot quinquaginta nurus habuit priamus ⁊ generos duodecim: vt in iliade tradit Homē. Nurus diſſimulāda: ab honeſto recipi deberi ſuadet. Non inquit improbāt meū cōiugiū. Priamus aut hecuba: nec ſi velint poſſunt. Digna ſum tuo cōiugio. ſum enim nympha. Matrona ea eſt: que ex legitimo viro peperit. Quas pñt ſceptra decere: nō ſum ignobilis: ſed qualē decent regna. Toro purpureo: cōuenit mihi regius thalamus. Deniqꝫ tutus amor: ſuaſio ab vtili. Nulla parātur bella qualia imminēt ex helene rapina. Ultrices: grecoꝝ claſſem ad vindicandā helene rapinā: que fuerūt naues mille centum ⁊. v. ⁊. lxx. vt Thucydides meminit libro hiſtoriarum primo. Matrona.

☞ Dum moror: dū expecto. In ſumma prora. i. in ſumma porta pre. Purpura: veſtis purpurea: qui habitus erat muliebris. Tuus cultus: quē tu ſoleres geſtare: aut tibi cōueniret. Propior: ppinquior. ſ. nauis. Cita aura. i. volucri vēto. Genas. i. vultū. partē eñi p toto poſuit. nā genas (teſte Feſto) alĳ palpebras dici putant. alĳ eas partes que ſub oculis ſunt. alĳ eas partes quibus barba primū oritur. Corde. ſ. meo. Id. ſ. vidiſſe faciē muliebrem nō ſatis fuerat ad dolorē meū. Quid eñi: parētheſis eſt. Herebat tuo gremio: ſedebat in ſinu tuo: ⁊ hoc erat mihi acerbius. Tunc cū vidi amicā eſſe in gremio tuo. Rupi: dilaniaui. Sinus: veſtes. Planxi: percuſſi. Secui: incidi ⁊ laceraui. Ungue rigente. i. vnguibus duris. Impleui. i. exclamaui alta voce. Ida mōs eſt: de quo Uerg. Iāqꝫ iugis ſumme ſurgebat lucifer ide. ¶ Sacra. ſ. cybelle. Illuc: in ida. Has lacrimas: quas fundo pre dolore. In mea ſaxa. i. in ſaxa mōtis ide: in quibus ſoleo habitare. Sic helene. imprecatur nūc oenone ſimilē infelicitatem Helene: vt quēadmodū priuauit Oenonā marito: ſic ipſa remaneat priuata ſuo. Helene nominatiuus eſt grecus. Sic: ſicut ego. Que qꝫ. due ſunt dictiones. qꝫ. i. ⁊ ipſa ferat. i. patiatur ea que intulit nobis. i. ſimilem iniuriam quā nobis intulit. Nunc tecū. conatur inducere in odiū Helenā: paridi cōmemorans eius impudiciā. Ueniūt inuidioſe: ⁊ ad contumeliā vſa eſt plurali p ſingulari. ſic Teren. potiuſqꝫ perpeti meretricū cōtumelias. Legitimos viros. i. iuſto matrimonio ſibi iunctos quos nō relinquūt niſi impudiciſſime mulieres. Iuue. Nupta ſenatori comitata eſt hippia ludū ⁊c. At cum. q. d. non ſequūtur te ſed fortunam tuam. ego autem ſecuta ſum te: que in paupertate tua tibi nupſi ⁊ te amaui. Agebas. ducebas ⁊ bene. nam pprie dicuntur agi pecora. Uergi. En ipſe capellas protinus eger ago. ⁊ idem. Et potū paſtas age. Titire: ⁊ inter agendum. Occurſare capro cornu ferit ille caueto. Nō ego miror. occurrit obiectioni. Miror. i. ſuſpicio. ⁊ cupio. i. nō habeo reſpectū tuarū opum ⁊ tue magne potentie. Tangit: mouet. De tot. ſ. nuribus. erant eñi plurime. Uerg. ĳ. ene. Uidi hecubam centūqꝫ nurus. Idem. Quinquaginta illi thalami ſpes ampla nepotū. Procubuere: ſiue eñi ſingulas vxores habebāt filĳ priami: ſiue plures ſm̄ morē barbaroꝝ: plurimas fuiſſe neceſſe eſt. plurimi enim dicuntur filĳ priami. Non tamen. ſ. eſt. Ut. i. ꝙ. Recuſet: ſpernat: ⁊ dedignetur. Nymphe. ſ. mei. Diſſimulanda: tacenda ⁊ occultanda. i. ꝙ hecubā debeat pudere dicere me eſſe nurum ſuam. Digna. que ſum. i. mereor. Matrona. i. vxor. nam (vt voluit Au. Gel.) matrona pprie dicitur que cum viro in matrimoniū conuenit. licet aliter eam diffiniat Nonius. Potentis. ſ. tui. Decere. i. ſunt mihi apte manus ad ferendum ſceptrum honeſte: licet in ſyluis habitauerim: ⁊ ideo dicit. Nec me ⁊c. Faginea fronde: aut ſub arbore fagi: aut q: ex frondibus arborum fiebant plerūqꝫ tori: ⁊ precipue ab his qui habitabāt ſyluas. Iuue. Syluestrem montana torum cum ſterneret vxor Frondibus

τ culmo τc. Purpureo toro.i.regio τ purpura ornato quales sunt tori potentum viroꝝ. Deniq̃ suasit hactenus a parte honesti. Nunc ꝓ τ a tuto τ ab honesto simul arguit se esse retinendā: τ helenā rejiciendam. ℭ Tutus si ne periculo. Ultrices: quales ꝓ helena repetenda parantur.

ASCEN ☞ Terrasq̃ cita: coniuges. cita aura nō cita ratis: vt quantitas indicat. ℭ Sic helene doleat. Utitur nunc im precatiue a particula sicquia oppositorum sepe effectuum vna sunt arma. ℭ Desertaq̃ coniuge. i. a marito seu te seu alio. Nunc recum veniant: dissimulanter imprecatur. Decet enim iniquum τ inhonestū esse faginea fronde. Est enim arbor glandifera latis frondibus. Unde. Titire tu patule recubans sub tegmine fagi. Et potest scribi per ph: quia venit a greco phagin: quod est comedere.

ANTO. ☞ Tyndaris infestis. trāsit ad eam partē qua he lena tyndari filia ex leda. Reposcit: armis. palame des vlysses τ menelaus legati ad troiā venerūt vt helena cū bonis oibus redderetur: qd cū non impetrassent bellū indixerunt. ℭ Uel hectora fratrē: honesta ꝓhibitio. Non inquit a fratribus queras an sit reddēda helena: sed populū consulas. Filij priami τ hecuba suadebāt helenā nō esse reddendam. Sed cum repetentibus legatis in concione omnis populus raptū egre ferret. Priamusq̃ populo sentiret: omnes in sententiā priami iuerunt preter deiphebū τ hecubā que cum priamū tamē filios precata oēs demū in suā voluntatē induxit. Quid grauis anthenor: preiudicio arguit audiendam inquit esse maiorū sententiam. Anthenor em̄ pacis τ reddende helene cum omnibus bonis sua sor fuisse Home. in primis. et Liuius in principio sue historie tradidit. Etas ma. quibus longa etas rerum experientiam dedit. Turpe rudimē. in qua tue cause principia. Rudimenta omnia disciplina rū dicimus initia. Patrie preponere raptā: si salu ti totius patrie preponas feminā: τ eam quā rapi na tibi comparasti. Pudēda est tua causa: inhone sta. Uir: menelaus. Justa arma: qm̄ pro rapta con iuge bellū mouet. Nec tibi si cupias: arguit a viole ta definitione. Retorquet enim in contrariū rem omnem. Non est inquit amare q̄ te secuta sit: sed suā facilitatē captare. Ut minor atrides exemplo perfidiā helene demōstrat. Atrides minor: menelaum significat: qui pauciores agebat annos q̄ agamennon. Federa temerati lecti: corruptū matrimoniū. Clamabis: cū te deceperit. Deperit illa semel pudicitia cū corrupta est reparari non pōt. sententia est simplex. Ardet amore tui: te amat menelaon quē deseruit te secuta. Credulus qui pudicam helenam fore credidit. Felix andromache: pathos a fortuna aliena. Andromache eetionis filia hectori nupsit cui puerū peperit: vt scribit Home. quē alij scamandrum: alij astianacta appellarunt. Certo: vni τ cōstanti. Ad exemplum fratris: vt hector vna vxore contentus: ita τ tibi satis oenones coniugium esse debuisset.

Tyndaris infestis fugitiua reposcitur armis
 Hac venit in thalamos dote superba tuos
Que si sit danais reddenda vel hectora fratrem.
 Uel cum deiphebo polydamanta roga.
Quid grauis anthenor: priamus quid suadet ipse
 Consule: quis etas longa magistra fuit:
Turpe rudimentum est patrie preponere raptam
 Causa pudenda tua est: iusta vir arma mouet
Nec tibi si cupias fidam promitte lacenam
 Que sit in amplexus tam cito versa tuos.
Ut minor atrides temerati federa lecti
 Clamat: τ externo lesus amore dolet:
Tu quoq̃ clamabis: nulla reparabilis arte
 Lesa pudicitia est: deperit illa semel
Ardet amore tui: sic τ menelaon amauit.
 Nunc iacet in viduo credulus ille toro.
Felix andromache certo bene nupta marito
 Uxor ad exemplum fratris habenda fui.

ABER. ☞ Tyndaris: helena filia putatiua tyndari. nam re vera filia Jouis fuisse dicitur. Infestis: inimicissimis. Reposcitur: repetitur a marito τ a tota grecia. Hac dote: derisiue. q. d. ꝓ dote affert tibi bellum. Superba: quia videt bellum ꝑpter se moueri. Que. s. helena. Roga. i. interroga. Polydamāta: polydamas vir troianus fuit ex primoribus: habet aūt naturaliter primā breuē. sed poete aut addūt vnū l per diphthongū grecā dicūt polydamas: sed nostri potius addūt l. Grauis: venerabilis: prudēs. Quid suadeat: quid sentiat an reddendā: an retinendam helenā. nam anthenor: vt scri. Home. in cōcilio suasit helenā omnino reddendā. ideo Hora. anthenor censet belli prescindere causam. Cōsule: interroga: sed interrogamus etiā minores τ pares: cōsulimus autem maiores τ prudētiores. Quis. i. quibus. Etas lōga fuit magistra. lōga em̄ etas hoim facit prudentiorē: q: multarū rerum vsum. i. experiētiā habet. Nestor apud Oui. lib. xiij. meta. Non ol grādior etas. Que fugiamus habet seris: venit vsus ab annis. ℭ Turpe rudimentū. i. turpis institutio. Raptā: abductā: nō aūt legitime tibi iūctā. Patrie. aut est adiectiuū τ subaudit vxori. i. que sit de patria tua: aut certe patrie. i. ciuitati tue. i. malle eā retinere q̄ seruare patriā tuā: que ꝑpter ipsam est peritura. Uir: menelaus. Justa: ꝓ recuperāda vxore. nā ꝓ repetitione aliarum rerū bellū dicit iustū q̄ro iustius ꝓ repetione vxoris. Pudēda turpis: digna pudore. Arma. i. bella: metonymia est. Nec tibi. reddit eā suspectā infidelitatis: q: priori marito nō seruauerit fidē. ℭ Si. i. quis. Cupias. i. optes. Lacenā. i. helenā a laconia regione vnde fuit oriūda: masculinū est lacon: femininū est lacena: neutrum non dicimus lacenū: sed laconicū. Que. s. helena. ℭ Sit versa. i. mutata. s. ab amore menelai. In tuos amplexus: in tuū amorē τ cōcubitū. Ut minor. dicit Oenone successurū paridi id qd̄ cuenit: vt sc̄ ab ea deserat. Ut: sicut. minor: iunior. s. menelaus: nam agamennone minor natu fuit. ℭ Clamat: cōqueritur. ℭ Temerati: adulterio viciati et lesi. ℭ Externo: peregrino. s. tuo. Tu quoq̃: sicut ipse. Nulla reparabilis. distinguendum est: vt hoc coniungatur cum inferioribus sic: vt sit sensus τ ordo. pudicitia lesa est reparabilis nulla arte: q: illa deperit semel idest pudicitia amissa nunq̄ amplius reparari potest: sicut pleraq̃ alia: vt fides beneuolētia: τ similia que amissa possunt

etiam reparari: quod non idem pudicitie cōtingit: q: mulier corrupta non pōt esse omni tēpore nō corrupta. Illa sc̄ pudicitia. ℭ Deperit. i. amittit. ℭ Semel: statim τ vno tēpore: nō autē sepius. Ardet: obiectio. Sic: τ menelaō. respōsio ad obiectionē. q. d. nō est fidendū eius amori. ℭ Sic: sc̄ vt te amat: nō vero amore. ℭ Ille menelaus. Credulus qui nimiū facile credidit se amari. Felix: ex cōmendatione hectoris Oenone vituperat paridē. Andromachē vxor hectoris fratris tui. ℭ Certo idest fido τ stabili: ad exemplū fratris: q: sicut ille diligit andromachē ita me diligere debueras.

ASCEN ☞ Tyndarida. i. tyndari filia saltem putatiua cum sit iouis ex lede tyndari vxore progenita helena. sic Uerg. li. ij. Tyndarida aspicio. Sic τ amphitrioniades ab codē dicitur herculesq: cum sit iouis filius ex alcmena amphitrionis vxore polydamāta. Polydamas vnus erat e proceribus troianis etiā hectori reuerendus: ad quem alludit Persius dicens satyra prima. Ne mihi polidamas vel troiades labeonē pretulerint. Dicitur autē quasi multorū domitor τ declinatur hic polidamas huius polydamātis vel tos. sicut chalcas. vnde accusatiuꝰ est polydamanta. ℭ Consule consiliū pete. vnde consultus a quo petitur consiliū. ℭ Quis. i. quibus etas τc. Patrie idest incolumitati τ saluti patrie tue: que nisi reddideris helenam serua permanere nequit. Reddenda ergo est. Nec tibi aliud argumentū: q: τ ipsa statim reddi volet. Nulla reparabilis arte. Lesa pudicitia: pulcrum τ nimis verbum deuerbium. Deperit illa semel idest ex toto: ita vt nihil restat quod secūdo perire possit. In toro viduo: idest deserto ipse viduus.

Tu leuior folijs: tunc cum sine pondere succi
 Mobilibus ventis arida facta volant.
Et minus est in te quam summa pondus arista:
 Que leuis assiduis solibus vsta riget.
Hec tua (nam recolo) quondā germana canebat.
 Sic mihi diffusis vaticinata comis.
  al's cur arene semina mandas.
Quid facis Oenone: quid semina mandas harene:
 Non profecturis littora bobus aras.
Graia iuuenca venit: que te patriāq̃ domumq̃.
 Perdat Jo prohibe: graia iuuenca venit
Dum licet obscenam ponto demergite puppim.
 Heu quantum phrygij sanguinis illa vehit.
Dixerat in cursu famule rapuere furentem.
 At mihi flauentes deriguere come.
Ah nimium misere vates mihi vera fuisti.
 Possidet en saltus illa iuuenca meos.
Sit facie quāuis insignis adultera certe est.
 Deseruit socios hospite capta deos.
Illam de patria Theseus: nisi nomine fallor:
 Nescio quis theseus abstulit arte sua.

ANTO. ☞ Tu leuior folijs: nō crimē sed tua leuitas aliā admisit. Hec tua non recolo q̄ picula iminēāt nisi reddat helena de vaticinijs arguit. Germana cassandra excidiū troianū ꝑdixit: q̄ apud actiū in polyxena ita loquit cū vaticinaret. de' idusus corpe humano iā nō cassandra loquit: iā mari magno classis cita terit. Exitū examē rapit: aduenit. Et fera veli: volantibꝰ nauibꝰ cōpleuit manꝰ littora. Quid satias oenone cassandre vaticiniū de troia no excidio. Quid arene semina mādas: frustra pa ridē amas. Uaticinātiū mos ē ꝓtorta τ trāslata lōgius oratiōe ꝓloqui. Graia iuueca venit: helenā signt: que perdat patriā τ domū in excidiū troiane vrbis τ laomedōtis familie. Jo ꝓhibe. vox furentis est: exoptat deos hāc pestē aduertere. Puppis obscenā: infausti auspicij paridis nauē cū helena submergite: eadē apud actiū ita loquit. Adest: adest fax obuoluta sanguine. Atq̃ incēdio: mltos annos latuit. Ciues referte opē τ restringite. In cursu in medio vaticinio sustinuerūt. nā furore cōciderat. Ah nimiū misere vates apostrophe vtitur. Possidet en saltus. Helena ꝓripuit mihi coniugē. Sit facie insignis: liuidiosa ꝯcessio: esto sit pulcra est tū incesta deos socios hymeneū τ iunonē τ deas q̄nq̃ q̄s Plu. pesse cōiugis scribit. Illā de patria absens. Theseꝰ (inqt Doido) ꝓsuasus a pyrithoo spartē ꝓfectus in tēplo Diane helenā q̄ decimum agebat annū rapuit post phedre interitum id cū grauiter athenienses ferrent: custodiendam matri τ amphidno amico in amphidnā vrbē misit Castor τ pollux diruta amphidna puellā in patriam retulerunt q̄q̄ alij puellam theseū fratribus reposcentibus reddidisse tradunt. Nisi nomine fallor: historiam non recte se habere cōminiscitur puellari simplicitate.

Cassādra

Theseus.

ABER. ☞ Tuo pari. Leuior: mutabilior. Tūc. q. d. non oibꝰ folijs: s aridis. q̄ solēt eē leuiora. Uolāt spargunt τ ꝑ aera ferunt. τ mi. alia cōparatio leuitat pidis. cōparat em̄ spicis siccis τ maturis arista q̄ ita dicta est ab ariditate: τ ꝫ naturā sui primitiui ꝑducat primā syllabā. Que. s. arista. Usta. cocta: vt ꝑs. Insana canicula messes iādudū coqt. Assiduis solibus. i. continuis caloribus solis. nam soles in plurali pro caloribus vel diebus accipiū: vt tris adeo incertos ceca caligine soles. Erramꝰ. i. dies. Hec tua dicit oenone hic sibi fuisse ꝑnūtiata a cassandra sorore paridis vaticinatrice. ponitq̃ verba eius vaticinij. Tua germana. i. soror. s. cassandra. fuit aūt cassandra priami filia: cuiꝰ amore captꝰ phebus promisit ei diuinādi artē: si sibi obsecuta esset: qd cum illa se facturā dixisset postea accepta arte τ potestate diuinādi negauit. Quā rē phebus egre ferēs cū ei auferre nō liceret: qd semel dederat abstulit ei fidē diuinationis: effecit em̄ vt ei nō crederetur vnde Uer. enei. ij. Tūc etiā fatis aperit cassandra futuris Ora dei iussi non vnq̄ credita teucris. dicit igitur Oenone cassandrā predixisse sibi aduētū helene perniciosum sibi τ troianis. Canebat diuinabat hec q̄ nunc euenerunt. Comis diffusis. i. sparsis. per hūeros queadmodum vaticinantes hēe solent: vt ver. de sibylla. nō capte mansere come. ℭ Quid facis: verba cassandre q. d. frustra amas paridē: quid arene semina mādas. Translatio ab agricolis sicut em̄ amittunt semina que in arena spargūt: ita oīr amittere laborē qui in ea laborāt quā assequi nequeūt. Nō profecturis. i. reddituris fructū

Iuue. Nos tn̄ hic egim⁹ tenuiq; in puluere sulcos. Ducim⁹ & sterili litt⁹ versamus aratro. Graia. ecce impedimentum sui laboris. Iuuenca p cōtumeliā mulieres īpudice iuuēce & vacce dicūt. nec ob aliā cām Io & ꝓtides inuaccas cōuerse dicūt nisi q: facte sunt ipudice. Oui. lib. j. de arte. Nec fuge lungere mēbra tecta iuuēce. Multas illa facit qd fuit ipsa iouis. i. multas mulieres facit vaccas: sicut ipa fuit. perdat euertat & destruat Io. exclamantis est: nō autē nomē ꝓpriū: nā ꝓ noīe ꝓprio pria lōga est. Iuue. si cādida iuuerit Io. Cū Io ꝓ bz primā breuē est aduerbiū exclamātis: vt hic interdū letātis: vt apud Oui. in. j. amoꝝ. Miles Io. magna voce triūphe canet. dicit ergo. Io phibe. i. oh phibe. s. ne veniat. Dū lz dū nondū attigit litt⁹. O biscenā puppim. i. q̄ vehit obscenā mulierem. Heu. quātū. i. q d. multū. In cursu. i. in pcessu. s. mi sermonis. Furantē. diuinantē. nā furor etiā de diuinatione dr. Diriguere. i. rigide facte sunt ex metu. declinat aūt nō dirigo: s; dirigeo scde ꝯiugatiōis. Flauētes: albe vel pulcre. de flauo colore dicit⁹ est supra. Nimiū vera: q; venit illa iuuēca: & expulit me. Meos salt⁹: trāslatio est nā iuuēce solēt pasci in saltib⁹. i. in nemorib⁹ vbi sūt pascua: dicit q. Illa iuuēca est in possessiōe meoꝝ pascuoꝝ. i. possidet te quē ego deberē possidere. Sit facie adducit nūc helenā in cōtēptū ostēdēs ei⁹ infidelitatē & impudicitiā. Insignis. egregia. Capta hospite. i. helena capta amore tui hospitis sui deseruit: fugiēs a patria. Deos socios: vel cū dubio ꝓcdētes: vel socios. i. patrios. Nescio qd. solemus ita loqui de ignotis Abstulit: exportauit. Sua arte. suis nolis. Uer. At Cytherea nouas artes noua pectore versat. Consilia. de patria: sed tua. vn̄ paris in epistola ad helenā Ergo arsit merito qui nouerat oīa theseus. Et visa es tanto digna rapina viro.

ASCEN ☞ Hec tua (nā recolo) docet a cassandra se quoq; admonitā s; teucroꝝ nemine illi fidē adhibuisse vn̄ est illud Enei. ij. Tūc etiā fatis aperit cassandra futuris. Ora dei iussu nōnunq; credita teucris. Apollo eñ petiit ab ea stupꝝ qd illa se cōcessurā negauit nisi pri⁹ donū ꝓphetie & vaticinij ꝓcreptū daret: qd ille cū iuramēto cōtulit: vbi se a puella deceptū agnouit (nō eñ cōsensit) abstulit ab ei⁹ vaticinijs veris fidē seu credulitatē. Hāc bacchātes vaticinātē futura troiani belli mala dū classis i greciā pararet inducit: quē imitat. Hora. li. j. car. sed nereis vatē inducit dicens. Pastor cū traheret p freta nauib⁹ ideis helē. &c. Diffusis comis: vaticinātes eñ furore rapte capillos dissoluebāt: vn̄ eñ. vj. de sibylla. nō cōpte. māsere come: s; pect⁹ anhelū & rabie fera corda tument. graia iuuenca venit: alludit ad boues oratorios perstās in metaphora. Capta hospite. i. pulcritudine eius.

ANTO. ☞ A iuuene & cupido. duo sunt q̄ pudicitie maxime obstāt amor iuuenti⁹. Non est inqt credibile q iuuenis & amās Theseus castā reddiderit helenā. Hec cōperim: a quo hāc historiā noueri. Amor nihil est q amor nō sētiat. Toties rapta: pmū a theseo: deinde a te. primus tn̄ q̄ helenā violauerit enorophorus hyppophorōtis fili⁹ tradit. At manet ducta in inuidiā helene se & suū cōiugiū cōmēdat a fide & pudicitia. Manet seruat. Casta. inuiolata Marito paridi. Tuis legib⁹ quib⁹ tu visus es. Nā tu aliā admisisti vxorē recte vt virū aliū ego q̄rere potuissem. Me satyri: peccādi opportunitatē ponit ne forte crederet occasionē defuisse. Turba pterua: libidinosa satyroꝝ multitudo me sollicitabat

Faunus. Faun⁹ bz instar capri cornua pinu coronat. Tumet: eminet Troie munitor: appollinē intelligit quem adiutorē dixim⁹ habuisse Laomedontē cū neptuno dū menia troiana erigeret. Oenonem amauit & in mercedē stupri medicine artē ostēdit Spoliū virginitatis: meā virginitatē delibauit asꝑat qm̄ vnguib⁹ illa secū aūq; potuisset me abripi gemmas aurūq; modū muliebrē sigt. corp⁹ ignuū puelle libere nō ꝯ; precio ꝓstitui. Ingenuus est cui⁹ maiores sp fuerūt liberi: necnō fuerūt Ratus dignā: cōmēdat se ab artificio & dei iudicio cū me tāto munere apollo dignā extimasset. Medicas: medicine artes me docuit cui⁹ inuentionē multi ad apollinē retulerūt ad sua dona ad medicinā cui⁹ est auctor. Quecūq; herba potens recte Fuaz ex herbis medicinā tn̄ apollinē repisse legim⁹. Ipse repertor opis: exemplo mōstrat amores nulla arte medicari posse. apollo capt⁹ amore alceste pellei filie amethi regis pauit armenta. Admeth⁹ rex ferarum fuit: & eius filius eumelus qui nauibus. ij.

Apollo. vt scribit Home. ad obsidionem troianā pfectus est. phere oppiduz est thessalie. alij tradūt amasse

Phere. apollinem ipsam machari filiā cuz amethi pauit armenta: vt in metamorphosi diximus.

UBER. ☞ A iuuene. Reddit eā suspectā stupri cuz rapta fuit. Credatur. i. debeat ne credi q. d. nō. Reddita: restituta. Uirgo. i. itacta & inuiolata. a iuuene argumentū ab etate. Nam iuuenes promiores sunt in venerem. Scri. tamen hellanichus thesei iam quinquagenarium fuisse cum helenam rapuit. Et cupido idest amante: argumentuz ab effectu animi. Unde. i. a quo. Cōpererim: cognoue

A iuuene et cupido: credatur redd. ta virgo.
Unde hec compererim tam bene queris: amo.
Uim licet appellas & culpam nomine, veles
Que toties rapta est prebuit ipsa rapi
At manet oenone fallenti casta marito:
Et poteras falli legibus ipse tuis
Me satyri celeres (syluis ego tecta latebam)
Quesierant rapido turba proterua pede
Cornigerumq; caput pinu precinctus acuta
Faunus in immensis: qua tumet ida iugis
Me fide conspicuus troie munitor amauit.
Ille mee spolium virginitatis habet
Id quoq; luctando: rupi tamen vngue capillos
Oraq; sunt digitis aspera facta meis:
Nec pretium stupri gemmas aurumq; poposci:
Turpiter ingenium munera corpus emunt
Ipse ratus dignam: medicas mihi tradidit artes
Admisitq; meas ad sua dona manus.
Quecūq; herba potens ad opem radixq; medendi
Utilis in toto nascitur orbe mea est.
Me miseram: q amor non est medicabilis herbis

Deficior prudens artis ab arte mea.
Ipse repertor opis vaccas pauisse phereas.

rim: dixicerim hec que dixi de helena amo. & ideo amor cogit me ista inuestigare. Uerg. Quis fallere possit amantē. Licet: quis vim violētiā illatā thesco. Ueles. i. tegas. Noīe. i. violētie & nō voluntarij delicti. Que toties. sensus est. ipsa helena que toties est capta voluit capi. est aūt fīlia herodori. lib. j. loquētis de ipa helena prudentiā esse ꝓ nullo habere raptā ꝓ: pulcritudinē: quippe que nisi voluissent haud dubie rapte nō fuissent. Toties: inuidio se dixit cū bis tn̄ fuerit rapta. pmū a theseo: deinde a paride. At manet: cōmemorata impudicitia helene nūc cōmemorat Oenonē pudicitiā suā: & loquit de se tanq̄ de tertia psona. Fallet: tibi qui me fallis. Tuis legibus: quo iure vtit maritus in vxorē codē pōt vti vxor in maritū. Me satyri. cōmemorat multitudinē amantiū a quibus dicit se sollicitā. Satyri: dij syluestres. Turba: pterua sunt eñ libidinosi multū. Oui. Et in venerē satyroꝝ pna iuuētus. ☞ Rapido pede. i. celeri percussione. Syluis &c. parēthesis. Faunus precinctus caput pinu acuta: q: coronas ex frōdibus pineis ferre dr. Qua: subaudi ea: qua. s. parte ida mons phrygie. Tumet: altus est. In iugis altitudine. Me fide: dicit se etiā amatā a phebo: ab eoq; ꝑ vim raptā virginitatē suā. Munitor: mutator. vnde menia dicunt quasi munia mutata oe diphthōgo in u. Cōstat aūt ex fabulis phebū cū neptuno pmissa sibi mercede a laomedōte troie muros fecisse. Cōspicuus: insignis. Fide: cythara. Ille. s. phebus. Spoliū: tralatio a victore. nā spoliū dr qdqdvicto eripit a victore. Id quoq. s. spoliū ꝯginitatis. Luctādo. s. haber. i. pugnādo & nō volūtate mea. Rupi: laniaui. Capil. ipius phebi. Ora: phebi genas. Precium &c. appositio est vel declaratio. Precium: mercedē. Turpiter: snia est exhortatio rhetorica. Ingeniū liberū. i. turpe est libere mulieri corpus suum ꝓ questu ꝓstituere: vnde & meretrices dicūtur a meredo. Ipe. s. phebus. q. d. spōte sua me nihil petente. Ratus: arbitratus. Medicas artes. i. artes medēdi. Admisit: accepit vel adhibuit. Herba & radix: in his eñ magna est vis ad curādos morbos. Potens: efficax. Mea est. i. mihi cognita & nec arti subiecta. Me miserā: cōqueritur q hec ars eius morbo. i. amori nō possit mederi. Prudēs artis. i. perita medicine. ☞ Deficior: derelinquor. Ipe. s. phebus. Reparator opis. i. medicine: qui appellat opē: q: hoībus de vita periclitātibus opitulat. hāc aūt artē a phebo inuentā ipsemet lib. j. demōstrat dicēte phebo. Inuētū medicina meū est: opiferq; ꝑ orbem dicor: & herbaꝝ subiecta potētia nobis. Pauisse. s. ad pascua duxisse: ab eo qd est pasco. Pheras: thessalicas. i. vaccas admethi regis thessalie. phere eñ pluraliter declinatū vrbs fuit thessalie. neq; legendum est pharas. Fabula aūt hoc habet. Cū ob hyppolitū discerptū ab equis: vt supra diximus: miseratione diane ab esculapio ad vitam reuocat indignatus esse iuppiter: nd cuiq; nisi sibi licere & esculapiū fulmine interemisse. Apollo pater esculapij id egre ferens Cyclopas qui fulmina iouis fabricauerāt verberauit. Quare iuppiter cū deitate priuauit: vt quidā volūt per annos nouē: quo tpe dicitur pauisse in thessalia armēta regis admethi.

☞ At manet oenone. plena laus ex alterius vituperatione: & sui cōmēdatione. nam se castā & fidelē viro adultero pbat permansisse. Helenā vo incastā & viro fideli infidelē fuisse criminatur. Me fide cōspicuus. a ntō fides huius fidelis: quis priscia. velit dici hec fides: nō fides in ea significatione qua chordā plectri seu cythare significat: nec est a ntō fides fidei: vt etiā q̄titas pbat: q: corripitur abltūs tertie: & pducitur quinte. Est ergo apollo munitor troie cōspicuus fide. i. lyra: q: vt dicit Hora. in arte. Ne forte pudori sit tibi musa: lyre solers & cātor apollo est. i. munitor troie. Unde eneas ad eum lib. vj. Phebe graues troie semper miserate labores. Dardana qui paridis direxisti tela manusq;. Is aūt repertor medicine dr. Unde ipse alibi apud hunc poetā. Inuentum medicina meū est. Et potissimū ex herbis qd ideo fingit: q: apollo sol est qui herbis radicibusq; vim medicinalem influit. Et idē oraculoꝝ & vaticinoꝝ deus: q: certissima sunt solis iudicia. vnde solē quis dicere falsum audeat. verūtamē q: a summo deo oīa dependent: ne ergo apollo quidē futura noscat nisi ab ioue disceret. Unde ene. iij. Que phebo pater omnipotēs mihi phebus apollo. predixit vobis furiarū ego maxima pando. Me miseram q amor: vt Ualla docet quoties o particula subricetur: nō tam vehemens est excādescētia nec pathos: quocirca modestius dicitame miserā q o aut heu mi miserā: regitur tamē ab o subintellecto: aut me miserā indico aut censeo: quod. i. quia amor non est medicabilis herbis.

Fertur & a nostro saucius igne fuit.
Quod neq; graminibus tellus fecunda creatis.
Nec deus auxilium tu mihi ferre potes.
Et potes: & merui: digne miserere puelle.
Non ego cum danais arma cruenta fero:
Sed tua sum: tecumq; fui puerilibus annis.
Et tua quod superest temporis esse precor.

P. Oui. Naso. Epistolarum heroidum. Liber primus finitur.

☞ Nostro igne: meo amore flagrauit. quod neq; graminibus cōmiseratio: est a facili: potes inquit sanare mea vulnera: que nec arte nec dei ope cōirent. Merui: quoniam tot beneficijs de te bene merita sum. Non fero arma cruenta. Non sum tibi hostis. Nec me causa belli subibis. Sed tua: pathos a tempore. ANTO.

☞ Saucius: pcussus. Uerg. At regina graui iamdudū saucia cura. Nec deus. s. phebus. Merui: q: te dilexi & semper tibi fida fui digne merenti. Non ego: reuocat etiam odium helene ꝓpter quā significat bella a grecis moueri cū danais: cum grecis sicut helena. Puerilibus: pro puellaribus: q: puer (teste Priscia.) apud antiquos cōmunis erat generis. Temporis: subaudi id temporis. Quod superest: qd restat: & sic finis est epistole. paris autē non flexus est verbis Oenones: sed ea relicta helenam accepit: que vt supra dictū est causa fuit euersionis illius & totius troie. dicitur tamen a Strabone in ea regione monstrari sepulcrum paridis & oenones eius vxoris: ex quo videtur non eam penitus dereliquisse: sed vt diximus magna est opinionum varietas. UBER.

ASCEN ☞ Non ego cum danais. Sic Dido Non ego cum danais: troianam extendere classem. aulide iuraui. & tua precor esse tua. Sic alibi. Me tamen exequor qui precor esse tuus. vbi Lau. val. dicere potuisset: sed non tam eleganter quem precor esse tua. Ordo autem est. Et preco. i. precibus cupio esse tua sup. illud temporis. i. per illud tempus quod superest. i. reliquum est nobis.

¶ In ſextam epiſtolam argumentum.

ANTO. Lemnos. Thoas. Leniades — Lemnos inſula in Jonio adiacet macedonie cõtra aton montẽ. Urbes habet Methimnã Marinnã et Epheſtiam mediterraneã: hic cũ regnaſſet Thoas bacchi filius bellũ cõtra thracas multos annos geſſit. Mulieres leniace quõ hirci olerent qd indignata venus effecerat viris deſtitute pol‹l›rus cõſilio redeũtes viros vna nocte oẽs peremerũt ſola Hypſiphile Thoantẽ patrẽ ſeruauit. ca tẽpeſtate iaſon eſonis filius cũ quatuor. et. l. argonautis ad rapiẽdũ aureũ vellus in colchos nauigantes in inſulã delati a leniacis puellis hoſpitio et thalamo ſunt excepti. Hypſiphilem. Jaſon hypſiphilẽ que regnũ paternũ tenebat: grauidã fecit: diſcedens ſi ex expeditione colchica rediſſet: de cõiugio ſpondet tertio anno. poſt medece ope oete regis filie auro rapto vellere in theſſalia redit: inito cum medea cõiugio. Nauim argo neptuno in iſtmo dedicauit. Ipſe ad Creontẽ corinthiorũ regẽ diuertit: cũ quo. x. annos cũ medea cõmoratus eſt: id cum hypſiphile forte aut nũcio: aut cõiectura ſuſpicaretur: per epl'am iaſonis perfidiam exprobat. primũ cõiecturã ponit ſe eſſe a iaſone deſtitutã. deinde perfidiã notat. demũ in iaſone et medea ſeuiſſime imprecatur. ¶ Littora theſſalie reduci tetigiſſe carina. Ut poſteritati cõſulã Domitii manes ignoſcant: falſum inquit eſſe iaſonẽ in theſſaliã rediſſe: in quo dũ alios accuſat falſo tabulas ipſe ſignauit. Nã Diodo. in. iiij. hiſto. ſcribit Jaſonẽ cũ redierit Jolchon: qd eſt theſſalie oppidũ et pellie regia tres pellei filias viris tradidiſſe Admetho Alceſtẽ. Andremoni Amphimonẽ. Oenco cephali phoceorũ regi Euadẽ. Orpheus quoq; de reditu argonautarũ refert: illi igitur veniũt acti referũtur iolchon quẽ in metamorpho. ſecutus Oui. de iaſone tradit. Iolchon. Uictor iolchiados tetigit cũ cõiuge portus. ¶ Theſſalie: theſſalia a theſſalo emonis filio nũcupatur. Diodo. a theſſalo medee et iaſonis filio. Theſſalis. ¶ Carina reduci: argonauti incolumes rediſtis in patriã. ¶ Aurate ouis: arietem velleris aurei nõ ouẽ dicere debuiſſet: quẽ alij filiũ theophãtes et neptuni ſcribũt natũ in orchomeno Boetie. alij in theſſalia: alij hũc fuiſſe phrixi pedagogũ narrãt: cuius pellẽ octas marti dicauit. Aries aureo vellere.

UBER. Littora. vt huius epl'e plenius et melius percipiatur aurei velleris fabula. primũ eſt referẽda que ab Oui. lib. iij. fa. circa finẽ ponit. Athamas coli filius Nephelẽ vxorẽ primũ habuit ex qua amiſſa et in vrbẽ cõuerſa et facta dea duxit aliã vxorẽ Jnonẽ cadmi filiã: que cũ more nouercaꝝ odiſſet priuignos coxit ſemina que agricole erãt ſeminaturi: que cũ eo anno nullũ fructũ pduxiſſent: et magna frugũ penuria eſſet ſubſecuta: miſſus eſt ſacerdos qui oraculum ſuſcitaret de remedio huius mali: verũ ſacerdos ab Jnone corruptus nũciauit oraculũ petere: vt phryxus et helle mactarẽtur ad ſacrificiũ ad placandos deos: qd cũ pater athamas dũ facere recuſaſſet: tandẽ et ciuiũ conſenſu et neceſſitate mater nube ſua deuecta ad eos vt fugerẽt precepit: tradidit q; arietẽ lanã aureã habentẽ: qui eos traſueheret vltra mare. Sed helle vt puella cũ timuiſſet et male inhereret arieti cecidit: et mari in qd ceciderat nomẽ dedit: nã helleſponton ab ea appellauerunt. Phryxus pro in portũ pfectus in cholchida delatus eſt vbi arietẽ ſacrificauit: et pellẽ aureã ipſius arietis in tẽplo martis ſuſpẽdit: qd Diodo. ex oraculo monitũ feciſſe dicit. Poſtea acta in ponto regnãte ex oraculo reſponſum datũ eſt illũ tũc moriturũ cũ ab externis naufragio delatis aureũ illud vellus ſublatũ fuiſſet: hac cauſa oſtẽdit ſe innata crudelitate hoſpites ſacrificare: vt diuulgata tãti ſceleris fama externi oẽs ab eius regionis acceſſu: et aurei velleris raptu abſtinerẽt: vt Diodo. ſm hiſtoriã voluit: tẽplũ muro circũdedit cuſtodeſq; multos appoſuit ex taurica accitos: de quibus a grecis fabule mirãde facte ſunt. Decantarũ eñi eſt tauros ignẽ ſpirãtes circa templũ eſſe: et a drachone peruigili cuſtodiri vellus: qd qui voluiſſet auferre ſopiendũ drachonẽ: domãdos tauros ignẽ naribus vomẽtes. Serpẽtis dẽtes ferẽdos ex quibus orituros hoies armatos cõtra quos pugnandũ eſſe: et deniq; eos vincẽdos: et ſic aureũ vellus auferendũ: que oĩa fabuloſa ſunt. nam allegorice aliter intelligũtur: vt poſtea dicemus. Forte per ea tpa in theſſalia regnabat Pelias Eſonis patris Jaſonis frater: qui virilis ſexus liberos nullos habebat. Jaſonis igitur cum eſſet robuſti corporis animiq; preter ceteros ſue etatis magni: cupieſq; dignũ aliquid facere ex ſuperiorũ exemplo maximeq; perſei aliorũq; plurimorũ: quos ex claris externiſq; expeditionibus immortale gloriã aſſecutos audierat cõtrauit conſiliũ cum pelia regepatruo ſuo: qui eius deſiderio aſſenſus eſt vt nõ Jaſonis gloriã augeret: ſed ſperãs illum belli expeditione periturum. nam qz ſe filijs maſculis priuatũ eſſe videbat: fratrem timebat: ne quãdo filij ope et virtute adiutus ſibi regnoq; inſidiaret. Simul et territus oraculo quo acceperat ſibi neptuno annua ſacra reddẽti pede nudo interueniente aliquo ſe cito moriturũ. Acciderat aũt vt eo ſacrificãte Jaſon altero pede nudo interueniret: quem diſcalciauerat: qz in aqua ſiue limo Anauri fluuij madefecerat. Hãc igitur ſuſpicionẽ occultã tenens Pelias pollicitus eſt ſe Jaſoni auxilia laturũ: ſi expeditionẽ pararet in colchos ad rapiendũ vellus aureũ: et cũ pp̃ter barbararum efferarũq; gentiũ que pontũ habitabãt crudelitatẽ videret Jaſon: quo difficilius ſibi certamẽ ppoſitũ eſſet eo ſibi maioris glorie fore neceſſaria ſibi ad id bellũ parauit: et primũ iuxta peliũ montẽ nauẽ edificauit magnitudine lõge maiori ꝙ que ad eã diẽ fieri cõſueuerãt (erat eñi antea paruarũ nauicularũ vſus) huius vo eximiam magnitudinẽ ſtupẽtibus oĩbus diffuſa per greciã huius rei fama multi egregij iuuenes vltro ad certamẽ et eius belli cõionem electi ſunt. Jaſon in aquã deducta naue: et neceſſarijs rebus fulta optimos oĩm qui cũ eo ire cupiebãt: elegit numero. liij. et. l. eis clariſſimi fuerunt Caſtor et Pollux: Hercules: Thelamon: Orpheus: et ipſe nauigij autor Jaſon. Nauis argos dicta eſt ab argo eius architecto: vt quidã ſcriptores aſſerũt: qui etiã internauigandũ eius reſarciande curã acceperat: alij volunt a velocitate dictã: nam argos grece velocẽ ſignificat. Guber‹nator› tiphys fuit: de quo Uer. Alter erit tũ tiphys: et altera q̃ vehat argo Delectos heroas. et Ouid. in. j. de arte. Tiphys in hemonia puppe magiſter erat: ipſi ſocij a naue argonaute dicti ſunt. Ex pegaſeo igitur theſſalie ſinu ſoluentes in lẽnũ delati ſunt. vbi iaſon cõſuetudinem habuit cũ hypſiphile thoãtis regis filia: q̃ tũc lenni regina erat. nã viros oẽs (vt infra dicet) lenni mulieres interfecerãt: et feminco regebant imperio: verũ conſumptis duobus annis vt hypſiphile et ea grauida facta iaſon tãdem diſcedere coact' eſt itaq; ex lenno data fide hypſiphile ſoluerũt: vt ppoſitã expeditionem pficerent. Cũ igitur in colchos delati eſſent docti q; fuiſſent a medea de crudelitate pris qui hoſpites ſacrificabat: pollicitaq; eſſet ſe adiutricẽ ad perficiendum certamen et drachonem ſopiendũ tauroſq; vincendos (vel fabule tradũt) iaſon iureiurãdo data fide vxorem ſibi futurã quo ad vita ſuperſtes eſſet ſpopondit: ope igitur ipſius medee victoriã adeptus iaſon: eã ſecũ adducit: qd cum intelleriſſet hypſiphile dolens ſe relictam ab iaſone: et aliã ſibi prelatã hac epiſtola pmũ gratulatur iaſoni de reditu incolumi: et victoria parta de aureo vellere: deinde cõqueritur ꝙ eã reliquerit pp̃ter medeã quã nittitur adducere in odiũ: in inuidiã: in ↄtẽptũ ipſi iaſoni oñdẽs eã crudelẽ: ſuperbã: impudicã. Sed iã ad rer. Littora. i. portũ theſſalie regiõis tue Reduci incolumi: et ex magnis periculis liberati. nã ſer. teſte pprie dicũt reduces q̃ pericula euadunt. Uer. eneid. j. Nãq; tibi reduces ſocios claſſemq; relatã nuntio. et idem. Ut reduces illi ludũt ſtridentib' alis. Uellere lana dicitur tñ a vellendo: qz apud antriquos non tondebatur: ſed vellebatur.

ASCEN ☞ Littora theſſalie. Quia ar. tc. Explanatione digna viriliter explanata ſunt paucis ordine proſequar qui talis eſt. O iaſon tu diceris: ſcz vulgo tetigiſſe littora. Theſſalie. i. patrie tue. vnde ad aureũ vellus in colchon pfectus eras carina. i. naui: ſcz argo reduci. i. reducta ac vos reuehẽte: ſed reduces paſſiue fere dicimus. i. reductos exiſtẽs. ouis vellere aurate. i. amcte aureo vellere tecto.

¶ P. Oui. Naſo. epiſtolarũ Liber ſcd's incipit

¶ Hypſiphile Jaſoni. Epiſtola .vj.

Littora theſſalie reduci tetigiſſe carina.

Diceris aurate vellere diues ouis.

Gratulor incolumi: q̃tum ſinis. hoc tamen ipſo

Debueram ſcripto certior eſſe tuo.

Nam ne pacta quidem preter mea regna redires

Cum cuperes: ventos non habuiſſe potes

als qualibet

Quolibet aduerſo ſignetur epiſtola vento:

Hypſipyle miſſa digna ſalute fui.

Cur mihi fama prior: ꝙ nuntia litera venit:

Iſſe ſacros martis ſub iuga panda boues?

ANTO. ☞ Quãtũ ſinis. hoc notat gratulari non poſſe quõ nec rediẽt nec ſcripſerit Jaſon. Hoc ipſo. qd incolumis redieris: vt gratularer. Spargit coniecturas quibus colligit ſe ab iaſone deſtitutã. Preter mea regna. ad Lenon pacta ti. q̃ tibi. in dotẽ pepigi. vt ad ea redires. Signetur ſcribatur. Et obſignet. potuiſti ſcribere ſi redire voluiſſes. Boues ſacros: martis tauri q̃ efflabãt e naribus ignẽ vellus aureum marti dicatũ in tẽplo qd diſtabat a colchorũ vrbe ſtadia. lxx. cuſtodiebant illi niſi domarent rapi vellus non poterat. hos edomuiſſe iuſonem alij ſcribunt. Orpheus vero a medea edomitos tradit.

UBER. ☞ Gratulor: gaudeo gratulamur autẽ alijs: gaudem' nobis. Cic. tibi gratulor: mihi gaudeo gaudere tñ etiã dicim' de alijs: cũ de nobis nũq; dicamus gratulari q̃tũ ſinis. i. q̃tũ pmittis. ſ. me gratulari. Hoc ipſo. i. de hoc ipſo. ſ. qd rediuiſſes cum vellere aureo. Fieri. cer. i. admoneri. Tuo ſcrip. i. p aliquã tuã epl'am. Nã ne. excuſauit ipm iaſonẽ qz nõ redierit in lemnũ cũ reuerteretur ex colchis: vt magis eũ accuſet: qd poſtea ꝙ redijt nihil ad eam ſcripſerit: et eſt ſenſus poſſibile eſt ꝙ nõ habueris vẽtos pſperos: vt redires ad me cũ velles redire. Ordo eſt potes. i. poſſibile eſt te nõ habuiſſe vẽtos. Ne redires. i. nõ redire poſſes. Preter. i. iuxta littora mea. ſ. lẽni. Pacta. i. promiſſa ſcz a te. Cũ cuperes. i. q̃uis cuperes. Quolibet aduerſo: ecce accuſatio: et eſt ſẽſus. et ſi vẽto ↄtrario nõ poſſis redire: potuiſti tñ aliquã ſcribere epl'as. Ordo ẽ. i. quelibet. quis q. d. etiã breuiſſima. Signet: nõ aũt aſſignetur vt aliq̃ dicũt. ſed ſignet. i. claudat et ſcribat. vñ reſignare epl'as cõtariũ eſt. i. aperire ponit aũt ſignat p ſignata fuiſſet. tps p tẽpore. Uẽto aduerſo. i. cõtrario tibi ne ſigneret te venire vel ſignet. ſ. nũc. i. poſtꝗ es reuerſus: vel vt in alijs codicib' legitur qualibet tc. Quolibet. i. quantum vis aduerſo: Signetur. i. ſcribat et mittatur. q. d. hoc facere potuiſti vẽto q̃tũuis aduerſo. Hypſiphile. ſ. ego. Miſſa a te. Cur mihi. cõqueritur quod prius ex ſermone aliorũ ꝙ ex ſcriptis Jaſonis intellexerit: eius victoriã habitam in colchis vt infra. Fama publicus ſermo omnium. Quam litera. i. epl'a tua. Nuncia que nũciaret mihi boues tauros. Martis: erant marti cõſecrati pp̃ter ferocitatẽ. que ipſi marti attribuitur. Pãda curua Uer. Ancibus et pandis firmantia ponimus exta. deriuatur autem a pando. neq; panus dicitur. ſed pandus: vt Priſcianus voluit alternitatis vitande cauſa.

ASCEN ☞ Ego gratulor incolumi. ſ. tibi hoc eſt lector et applaudo tibi de tua incolumitate ſup. tñ quãtũ ſinis idest permittis me gratulari qz gratulor tibi eo ꝙ reueniſti incolumis: ſed non eo ꝙ cum pelice: neq; me celare voluiſti aduentum tuũ. tamẽ ego debueram eſſe. i. fieri certior: hoc ipſo. i. de eo ipſo de quo tibi gratulor: hoc ẽ de pſpero reditu tuo: tuo ſcripto. i. per ſcriptũ tuũ ſeu ſeu literas tuas. Nã ne pacta tc. reſcit excuſationẽ: ſi eniz dicãt iaſon ſe voluiſſe ſcribere: ſed habuiſſe ventos cõtrarios: ita vt littere perferri nequirent: nam ſub aduerſo vẽto potuiſſet ſcriber e modica epiſtola videlicet ſalutoria: qui autem non proferri aut videri ſine periculo potuiſſet. Unde dicit. nã ne. i. vt non redires preter mea regna. i. pretereundo mea regna pacta. ſ. tibi id eſt in contractu matrimoniali tibi addicta: nõ potes quidẽ cũ paupes. i. etiã ſi veles nõ habuiſſe vẽtos. i. q̃uis cuperes et velles habuiſſe vẽtos q̃ obſtarent ne per mea regna redires nõ poteras habuiſſe vẽtos tã cõtrarios: vt eis nõ potuiſſes ẽt iuitis ad nos redire. Quolibet epl'a. i. breuiſſima et minimi momẽti ſignet. i. ſignari deberat: hoc eſt claudi: vento. ſ. exeunte aduerſo. Hypſiphile. i. ego cõiux tua lẽni regina fui. i. fuerim digne ſalute miſſa. i. quas mihi miſiſſes cũ piculo vẽto exiſte cõtrario. et nõ fuiſſe tã aduerſus vẽtũ: pbatq; iã accepit reditũ ei'dẽs fama venit mihi. i. ad me prior ꝙ litera. i. epl'a. nũtias. i. nũtiãs miſit: boues. i. ignivomos ſacros. qz martis iſſe ſub iuga. ſ. aratri. pãda. i. incurua: hoc eſt te araſſe bobus marti ſacris.

Seminibus iactis ſegetes adoleſſe virorum:

Inq; necem dextra non eguiſſe tua:

ANTO. ☞ Seminibus iactis: dẽtes ſerpentis intelligit quos pherecides martem dediſſe tradit. vt illos quoties hominibus indigeret ad opem ſeminaret. orpheus vero a phryxo Oete rege datos

eſſe refert.adoleſce : creuiſſe iaſō acceptos dentes a medea ſeminauit :nam ea erat rapiendi condicio nati homines armati cum primum iaſon magnum ſilicem proieciſſet:ſe mutuis peremerunt vulneribus.Segetes multitudinem apud Uergi. Telorum ſeges.tua dextera quia ſeipſos confecerunt:peruigilē drachonē fagū ex qua pēdebat vellus cuſtodiēs aſſiduo vigilabat ſerpens orphei cātu.ꝛ medee carminib⁹ ꝯſopit⁹ ē iaſon:iuuātibus caſtore ꝛ polluce ꝛ mopſo vell⁹ ſurripuit.Timide ſine certa fide.Quāta forē ſumma ꝯtētiōe firmarem.Obſ quiū tuli meo deſyderio ſatiſfactū putarē.Si maneo tua:ad tuū cōiugiū reſeruor.Barbara narratur : cōiecturā firmat a rubore. Barbara venefica:medeā circunſcribit que ſuo obſtare cōiugio ferebat Nam relictis parentibus iaſonem ſecuta eſt in theſſaliam:eam ſeuit a ꝛ veneficijs inſimulat barbaram crudelē ſignificare ſcri. Fabius Medea licet primū fuiſſet clementiſſima ꝛ paterne crudelitati obſiſteret:demū in oīe genus ſeuitie inquinata eſt fratrē abſyrthū in fruſtra diſcerpſit:filios trucidauit ꝛ creōtis regiā incendit eā fuiſſe veniſicā Diodo.ꝛ Stra.ꝛ Plu. ſcribunt.Temeraria dicar:temerariū dicim⁹:nō qui plus audet ꝙ oportet:ſꝫ que facile nullo adhibito conſilio credit inſimulaſſe.accuſaſſe ducta falſo rumore.hoſpes theſſalus:arguit a teſtimonio ne omnino temeraria videat.Hemonijs : theſſalis ab hemone rege theſſalia hemonia dicta eſt. Uix bene limen erat:nō oīno limē ſupauerat.Aeſonides:eſon tirus:ꝛ creti filius:ex alchimede iaſonē genuit vnde Aeſonides.Heſit reſpondere titubauit.nouerat ſe mihi rē minime gratā renūtiaturū Fixus lumina pathos ab obtuitu. Exſilui furores cōcepi.Ait theſſalus hoſpes Timidum : quod amat legēdū eſt:nō qō ait:eſt eīn inqt amor res timida:vt alibi.Res ē ſolliciti plena timoris amor Iurare de vita tua.

Medea. ferax.

hemonia

ABER. ☞ Seminib⁹.ſubaudiendū eſt quā fama nūtia. Segetes viroꝝ.i.viros ſeminatos.iactis ſparſis.

Peruigilem ſpoliū pecudis ſeruare draconem.
Rapta tamen forti vellera fulua manu.
Hec ego ſi poſſem timide credentibus iſta
Ipſe mihi ſcripſit dicere:quanta forem:
Quid querar officium lenti ceſſaſſe mariti:
Obſequium:maneo ſi tua:grande tuli.
Barbara narratur veniſſe venefica tecum.
In mihi promiſſi parte futura tori:
Credula res amor eſt vtinam temeraria dicar
Criminibus falſis inſimulaſſe virum.
Nuper ab hemonijs hoſpes mihi theſſalus oris
Uenerat:ꝛ tactum vix bene limen erat.
Aeſonides dixi quid agit meus:ille pudore
Heſit in oppoſita lumina fixus humo.
Protinus exſilui:tunicisꝙ a pectore ruptis
Uiuit an exclamo me quoqꝫ fata trahunt
als qō amat
Uiuit ait:timidumqꝫ mihi iurare coegi
Uix mihi teſte deo credita vita tua eſt.

Adoleſſe.i.creuiſſe.Tua dextera q: ſeipſos interemerunt.Nā cū iaſon q̄ medea dederat i medios .illos terrigenas proieciſſet illi arma in ſe cōuerterūt.ꝛ mutuis vulneribus ceciderunt.Peruigilē.nūꝙ dormientē Seruare cuſtodire.Spoliū:pellē:Pecudis arietis:licet ꝛ interdū dicat ouis ſicut ſupra.Uellere diues ouis.Sed qm̄ pmiſim⁹ ſupra iterpretaturos hui⁹ fabule allegoriā.dicit Diodo:Cuſtodes iō tauros dictos fuiſſe qō robuſti eſſēt ꝛ fortes ignē ꝓo narib⁹ efflaſſe crudelitatē cedis hoſpitū.Draconē ꝓo nomē fuiſſe diligētis cuſtodis.Tū.ſꝫ hec oīa ſuꝑdicta eēnt rapta.capta ꝛ expugnata.Hec ego dicit ꝙ exiſtimaret.ſe felicē ſi poſſet dicere h̄ ſibi ab iaſone ſcripta fuiſſe.Timide credētib⁹:idest vix credētib⁹.Ipſe iaſon.i.ꝓpria manu.Quāta.i.tā magna ꝙ felix.q.d.feliciſſima.Lēti.i.tardi:Ceſſaſſe defuiſſe mihi.Officiū.ſ.ſcribēdi Tuli.i.accepi.Obſequiū.i.rē gratā.i.ſatis mihi feciſti:ſi remaneo tua:ꝛ nō oportet quod querar quod nihil ad me ſcripſeris.Uenefica :incātatrix ſcilicet medea nā venefici dicuntur vel incātationibus vel alio quouiſmodo hominum mentes peruertunt:nam omnia que hanc vim habent venena dici poſſunt.Uergi.in bucco.Has herbas:atꝙ hec ponto mihi lecta venenuꝫ.Ipſe dedit Meris inde inferius ipſa mouit Hanc tamen o demens colciſꝙ oblate venenis Diceris hypſiphiles propoſuiſſe thoris.ꝛ Hora.in.i.ſer.Quantum carminib⁹ quo verſant atꝙ venenis.Humanos animos Credula que facile credit:Temeraria audax ꝛ ſine ratione fingens inſimulaſſe:accuſaſſe.Nuper narrat quomodo id intellexerit.Oribus regionis:vt troie qui primus ab oris.Hemonijs.Theſalicis.nā hemonia theſſalia d̄r.Limē idest ingreſſus domus.Uix erat tactum ab eo.idest vix erat ingreſſus domum.Aeſoni.iaſon filius eſonis. Meus ſcilicet maritus ille.hoſpes.heſit:tacuit.Fixus lumina.Synecdoche:ſicut oculos ſuffuſa:idest habens oculos fixos pudore:quia non audebat mihi dicere quod feceras.protinus ſtatim exilui:egreſſa ſum ad eum ꝓpius.Raptis dilaceratis an vi.q.d.quia nihil mihi reſpondiſti:an viuit iaſon meus an mortuus eſt.Fata. trahunt.idest mors etiam me vocat ſi ipſe mortuus eſt.Timidum:non ipſum timidum:ſed id quod ait timidū ꝑ timide:idest qō nō audacter dixit.viuit.Deo teſte.i.iurato ab ipō:ꝛ adducto in teſtimonium:nā deus iurat⁹ dr̄ teſtis eius qō iuramus: Iuue.Tam facile ꝛ ꝓnum eſt ſuperos cōtemnere teſtes.

ASCEN ☞ Et ſuper ſegetes.i.copias virorum:adoleſſe pro adoleuiſſe .i.ſtatim adultos natos:ꝛ hoc ſeminib⁹.ſ.dētibus ſerpentinis iactis.ſ.in ſulcos illis bobus iactis:ꝙ ꝑ ꝛ ſegetes.ſup.virorum. idest ipōs viros e ſulcis dēſei morē ſegetum natos.nō exiuiſſe tua dextera ad necem:q: ſeipōs mutuis vulneribus interemerunt ꝛ nuntias peruigilē.i.ſemꝑ vigilem draconem.ſeruate ſpolium pecudis.i.vellus aureū arietis:ꝛ tn̄ vellera fulua.i.aurea [aur]ei coloris.rapta ſupple eē forti manu.ſ.tua.Quāta.i.ꝙ magna putas:forē.i.eſſem:ſi ego poſſem dicere [cred]entibus:idest ijs qui credunt:iſta ſcilicet facinora tua timide.idest cū timore de oppoſito:vt enim vt fama [d]ixit.Uergili.in.iiij.eneid.Ipſa eſt parua metu:primo mox ſeſe attollit in auras.credunt ergo timide:quia certum non auctorem:ſed ſi poſſem eos dicere ipē ſcilicet qui iſta geſſit:ſcripſit mihi ſcilicet ꝙ ea geſſerit:quāta fo-

rem:quaſi dicat maxima:hoc eſt gloriſſima.Quid.idest ad quid querat.idest cōquerat.officium. idest obſequiū debitum aut partes viri lenti.idest tardi:ceſſaſſe:idest in mora fuiſſe.quaſi dicat fruſtra: quia ego tuli : idest abſtuli:et impetraui grande obſequium:ſi maneo.idest adhuc ſum tua:ſcilicet coniux:ſed venefica barbara:idest feris et immitibus moribus:ſcilicet medea.narretur veniſſe tecum futura:idest que futura eſt in parte tori:idest in lecto coniugali promiſſa:mihi ſcilicet per pacta nuptiarum.Et ſi dicat Iaſon : ſi tu credis iſta de me non es fidelis,mihi.dicit ꝙ a more cogitur ad hoc.quia amor eſt res credula:idest facile perſuadens ꝛ cogens credere que timentur.Unde zelotipia fere ex amore naſcitur.vtinam dicat temeraria inſimulaſſe virū.idest maritum meum:criminibus ſcilicet adulterij ꝛ violati tori falſis.idest non veris.Nuper ab hemonijs.docet a quo iſte audierit:quia ab hoſpite theſſalico:qui ab hemonijs oris.i.a theſſalia venerat.At:quia ordo perfacilis eſt:paucis percurram.Ille pudore heſit:idest non audebat reſpōdere:nō quia Iaſon mortuus eſſet quod amatrix ſuſpicatur:ſed quia nihil boni de eo dicere poterat.eo ꝙ pellicem adduxiſſet veneficam.

Atqꝫ animus rediſt tua facta requirere cepi.
Narrat [Eu]ripides martis araſſe boues.
Uipereos dentes in humum pro ſemine iactos
Et ſubito natos arma tuliſſe viros.
Terrigenas populos ciuili marte peremptos.
Impleſſe etatis fata diurna ſue:
Deuictus ſerpens:iterum ſi viuat iaſon
Querimus:alternant ſpeſꝙ timorqꝫ fidem
Singula dum narrat:curſu ſtudioqꝫ loquendi
Detegit ingenio vulnera facta tuo.
als heu
Meus vbi pacta fides:vbi connubialia iura:
Faſqꝫ ſub arſuros dignior ire rogos:
Non ego ſum furtim tibi cognita:pronuba iuno
Adfuit:ꝛ ſertis tempora vinctus hymen
At mihi nec iuno:nec hymen:ſed triſtis erimnis
Pretulit infauſtas ſanguinolenta faces
Quid mihi cum mynijs:quid cum tritonide pinu
Quid tibi cum patria nauita typi mea:
als aureo
Non erat hic aries villo ſpectabilis
Non ſenis aete regia lemnos erat.
Certa fui primo ſed me mea fata trahebant:
Hoſpita feminea pellere caſtra manu.

☞ Atqꝫ redit animus : poſtꝙ ille furor abſceſſit. ASCEN
Aeripedes.quoꝝ pedes erāt enei.Uipereos:illius ſerpentis:quē cadmus pemit erāt dētes.nā cū reſeruaſſet ſibi partē ꝑtemꝙ ſeminaſſet cadmus quidqd reliq̄ fuerat phrixus Oete dederat vt diximus.Terrigenas:poete terrigenas cōſueuerūt illos appellare q̄ ex dētib⁹ ſerpētinis nati ſunt:ſiue Cadm⁹ ſiue Iaſon ſeminauerit.Ciuili marte: nō externo:ſꝫ inter ſe bello cōſerto.Fata diurna:qm̄ vno die nati ꝛ extincti ſunt.Serpēs puigil: draco et medee carmīe ꝛ orphei cātu: vt dixim⁹ cōſopit⁹. Alternant ſuſpendūt:dubiā faciunt.Uulnera nra: medee raptū ſigt:q̄ hypſiphiles coniugio obſtitit Meus vbi pacta fides firmata ꝯiectura aptis agit q̄relis. Faxꝙ ſub arſuris: faces q̄s in nuptijs adhiberi diximus frāgebāt:ne forte rogo interueniret.Mynijs myniorū familia ex orchomeno boetie oppido iolchon i theſſaliā ꝯmigrauit:vn̄ argonaute minie ſunt appellati:pinu tritonide: argonaui quā nō ex pinu:ſꝫ ex arbore cone fabricatam fuiſſe alexāder cornelius ſcribit:q̄ nec aq̄: nec igni corrūpi pōt.architect⁹ fuit argus actoris filius iunonis:ꝛ palladis auxilio.Palladem tritoniam dictam Diodo.ſcri.a crete flumine Tritone vbi orta fuit . Herodotus ꝓo a tritone aphrice palude vbi ait virgines ānis ſingulis pugnare lāpadibus et lignis in venerationē palladis.Tiphis argi filius argus nauis mgr̄:quē nauigia moderari palladē docuiſſe ſcribit balb⁹.Cur inqt in lēnon traieciſti Uillo auro:vellere aureo : non apud me erant vellera aurei pecudes quales apō actiū ſibi a tyeſte ſubducas q̄rit argis.atrueus:aut heſpides in lybia habuerūt:aut in colchide Oetas quod finxiſſe poetas ſcri.Uar.de re ruſtica:qm̄ i maxima eſſent pecudes caritate. Senis oete.Oetas ſolis et pſe filius colchorum rex medee pater. Certa fui primū:fatis imputat qō nō in ſententia pſtiterit. Caſtra hoſpita:argonauticas:cū quib⁹ primū pugnaſſe lemniades ſcribit Papinius. deinde mutato conſilio et domo et thalamo excepiſſe. Manu feminea.manu lemniadum.

Mynijs

Argo.

Argus.

Tritonia.

Uellera aurea.

Oete

ABER. ☞ Ut.i.i.poſtea ꝙ anim⁹ redīt.i.poſtꝙ reſpiraui aliquātulū.Aeripedes.i. habētes pedes ere munitos:ita enim dicūt poete eos habuiſſe. Uipereos dētes:nō intelligam⁹ fuiſſe dētes illius ſerpētis ꝑuigilis q̄ ſeruabat vellus aureū:ſꝫ alius ſerpentis Pro ſemine:loco ſeminis.Subito ſtatim nō ꝑ lōgum ſpatium temporis : vt alia ſemina.Terrigenas:natos ex terra Ciuili ſuo proprio.Impleſſe. ꝑfeciſſe fata diurna.i.vitam vnius diei:quia quo die nati ſunt eodem ſunt mortui.Deuictus ſerpens ſcilicet narrat vt ſerpens ille peruigil ſit a te deuictus.Iterum: ſecundo q: ſemel interrogaueraꝫ.Alternāt variāt ꝛ dubiā faciunt.Fidem.i.meū credere.Spes:que faciebat credere.Timor qui prohibebat credere:ſic Uerg.Spēꝙ metūꝙ inter dubij: Singula:oīa ſingulatim ꝛ ꝑ ordinē.Studio:delectatione.Curſu:ꝑgreſſu.Detegit.apit.Uulnera:iniuriā.Suo ingenio: nō intelligamus facta ſuo ingenio ſed ſuo ingenio detegit.Heu:accuſat iaſona periurijs ꝛ nō ſeruare fidei.Pacta:promiſſa.ſ.a te mihi.Fax.ſ.cōnubialis.Sub rogos arſuros.i dignior:qui interfuiſſet funeribus ꝛ rogis mortuoꝝ ꝙ nuptijs.q: eram futura infelix Furtim clam ꝛ per adulterium.inde furta dr̄ adulteria. q: clā fiunt.vt veneris nec dulcia furta. Uinctus tpa.i. hn̄s tpa.idest caput vinctum.i.ornatum ꝛ cinctum.Sertis:coronis.at mihi:quaſi ꝯdicit ſibi.Triſtis:infelix:infauſtas:infelices:vt in fabula Terei.lib.vj.met.Eumenides tenuere faces de funere raptas.Quid mihi.ſ.erat.q.d.nihil.conquerit aūt ꝙ iaſon vnꝙ ad littus ſuū venerit.Mynijs mynieū.Strabone teſte orchomenon vo-

cat homerus ad miniaꝝ natione. hinc vero colonos quoſdā deductos in iolchō Theſſalie ex mynijs ferunt. ergo argonautas mynios dictos eſſe cōſtat. Cū mynijs cū argonautis. Oui. lib. vij. meta. Iāq̄ fretū mynie pagaſeia puppe ſecabant. Pinu. i. naue tritonide. i. palladia. hoc eſt que erat in tutela palladis. nam tritonia dr̄ pallas a tritonide palude apⁿ africe: ipſa nauis cura palladis eſt fabricata. vnde ꝛ palladiam ipſe appellauit in ibin. Qualis ꝛ ipſe fuit quo precipiente columba. Eſt data palladie dux. comeſq̄ rati. Typhi. gubernator nauis iaſonis alloquitur autem ipſum abſentem: tanq̄ preſentem. Quid tibi erat cum mea patria. i. quid negotij tibi erat: quare deberes huic venire. Non erat hoc dicat. ſi ibatis ad rapiendum aureum vellus nō erat hic: ſꝫ in colchis ſpectabilis pulcer. Uillo: pilo: aut lana. Aureoſincreſis fit in ſcāſione. Aere aeres dicitur ꝛ aera per latinam declinationem: pater fuit medee ſolis filius: ꝛ pſei frater ſcribit aūt p ac diphthongon. ꝛ eſt triſillabum: et intercidit abijciatur vna ſyllaba: ſed raro. Non ſenis: Ordo eſt. Lemnos nō erat regia aete. Certa fui. i. liberaueram. Caſtra hoſpita: idest vos hoſpites: caſtra aūt etiā de nauibus dicitur: Uer. iij. eneid. Nos caſtra mouemᵘ. Feminea manu: idest mulieribus viribus ꝛ exercitu. Sed me parentheſis eſt.

☞ Boues erepides. i. ereos pedes habentes. Dētes vipereos quos Oeta rex colchorum ſpargi fecerat Ciuili marte. i. in bello inteſtino quale inter concuieſq̄ geri ſolet q̄ ſe mutuis vulneribus interimunt. Alternant fidē. i. credulitatē: q: ſpes facit vt credant adhuc viuere: timor aūt vt negēt. Singula dū narrat ꝛc. [illegible] de vt cetera fere adit hoc mulier. nā ſi iaſon dicat. Credis ſtulta homini perfugo: qui vt ea narret ad te ſubornatᵘ venit: dicit ip nō ex propoſito: ſed preter opinionem etiā medee raptū ꝛ eius auxiliū narrat curſu. i. precipitatione ꝛ ſtudio. i. auiditate loquendi. ꝛ ita detegit noſtra vulnera. i. aperit cām noſtrorū vulnerū: cū tuo ingenio. i. dum narrat ingeniū tuūˀ qui auxilio venefice calidiſſime in re tā ancipite vſus fuiſti. Hec vbi. nō vitioſus eſt verſus quod dixi monoſyllaba nō abſumunt: vt o vtinā o ꝛ preſidiꝫ ꝛ dulce decus meū: ſed cōnubialia in ſcda corripit: ſicut Uerg. ſepe cōnubiū: ꝛ enei. primo. cōnubio iungā ſtabili ꝛc. Hymē deus nuptiarum apd atheū. ſicut Thalaſſius apud romanos eo q̄ vterq̄ eſſet defenſor virginitatis repertus: ſed triſtis erinnis. i. furia infernalis qua aſpice: ſꝫ pnuba nihil boni pficit. Quid mihi cū mynijs. Dolet a ſe appulſos argonautas cū ab iaſone decepta ſit vn̄ dicit q̄d mihi ſupple eſt debuit cōmerciū cū mynijs. nobiliſſimis illis theſſalie. q̄d cū pinu. i. naui ex pinu q̄ nis ex alia arbore dicat facta: tritonide. i. ad tritonē paludē nata. q. d. nihil. ꝛ o Typhi nomē pprium gubernatoris filius nauis lōge q̄ argo dr̄. vn̄ Uerg. in buc. Alter erit tū typhis: ꝛ altera q̄ vebat argo. nauita. i. q̄ fuiſti ductor nauis q̄d tibi ſup. fui iuſti cōmerciū cū patria mea. q. d. nihil: ꝛ ita nō debebas accedere: q: nō erat hic. i. in patria mea vel lemno aries ſpectabilis vello auro p aureo: ſed credoverā eſſe lectionē aureo: q: Uerg. fere imitatur q̄ aureis ꝛ ferreis quaſi biſſyllabis vtit vt enei. v. Dat ſalio vilis oneroſum atq̄ vng. aureis. lege ergo aureo. Lenos nō erat regia ſcꝫ domus: aut regnū: aut regio: ſꝫ legendū eſt regia: q: primā pducit: venit eīn a rege: giſ: ꝛ nō regio q̄d a rego regis deductū corripit primā. Ego fui primo: [illegible] aduētu aut a principio: certa. i. decreui: ſed mea fata. ſ. pernitioſa. trahebāt. i. retrahebāt me pellere manu feminea: q: in lenno nō erant niſi femine. caſtra: hoſpita: idest naues externas hoſtiliter in morem caſtrorum inſtructas.

☞ Uiros lēniacos intelligit: quos vna nocte lēniades interemiſſe diximus. Tā. ſ. m. Lēniadum viribus ꝛ virtute. Fuit tueda vita: debui vos repellere: vt vite decus cuſtodirem. Uirum non adulterum ſed maritumᵘ. Tertia meſſis pathos a tempore. Abſtrahor: hypſiphile commiſeratio ab expoſitione. In aluo grauida: hypſiphile diſcedente iaſone ventrem ferebat. peperit geminos Thoantē ꝛ Eunū. Hactenus: hec tm̄ loqui dolor te pmiſit. Cetera: que daturus eras mādata. Sacra: que celo fulget. Ultimus vt amorem indicares. Uolat: currit celerius. Tenet: occupat: implet. Subducit ſupat. Propulſe: in altum remigibus acte. Huc feror: conſcendi altam turrim vnde erat altiſſimus proſpectus: Os ꝛ ſinus: abundantiam lacrimarū exprimit. Cupido fauentia amāte: non mentiꝛ: ſꝫ amanti legas: o culi inquit mee cupiditati ꝛ amori obſequebantur: cum ſolito longius ſpectaretur Adde preces caſtas meo officio ꝛ amori. Immiſta vota timori: cum de tuo reditu timerem vota ſuſcepi. Tota ego per ſoluam: ironia vota nō eſſe ſoluenda indicat. Fruet votis: meorum votorū vſum capiet. cor dolet: qm̄ nō mihi: ſꝫ medee redijt iaſon

☞ Lēniadeſq̄ viros: vt oſidat id potuiſſe facile fieri: dicit mulieres lemniacas fortes eſſe ꝛ aſſuetas vincere viros: de q̄bus hec narrat fabula. Cū venus vxor vulcani deprehenſa fuiſſet cum marte in adulterio in lemno inſula: lemniace mulieres cum ceteris dijs deabuſq̄ ſacra facerent. Ueneris ob adulterij infamiam ſpreuerunt ꝛ inhonoratas pretermiſerunt ob quam rem illa indignata hircinum fetorem omnibus immiſit quo ita grauiter olebāt: vt a maritis ſpernerent: qui cū expeditionē bellicā aduerſus thracas ſuſcepiſſent eo. um vxores conſiliū ceperūt domum reuertentes oēs interimere ꝛ maſculos oēs delere q̄ cum oēs eſſe diſſent ſola hypſiphile: thoantis patris miſerata

Lemniadeſq̄ viros nimium quoq̄ vincere norunt

Milite tam forti vita tuenda fuit.

Urbe virum vidi: tectoq̄ animoq̄ recepi.

Hic tibi biſq̄ eſtas. biſq̄ cucurrit hyems.

Tertia meſſis erat quum tu dare vela coactus

Impleſti lacrimis talia verba tuis.

Abſtrahor hypſiphile (Si dent modo fata recurſum)

Uir tuus hinc ab eo: vir tibi ſemper ero.

Quod tamen e nobis grauida celatur in aluo

Uiuat: ꝛ eiuſdem ſimus vterq̄ parens:

Hactenus: ꝛ lacrimis in falſa cadentibus ora

Cetera te memini non potuiſſe loqui.

als argo

Ultimus ex socijs ſacram conſcendis in Argo

Illa volat ventus concaua vela tenet.

Cerula propulſe ſubducitur vnda carine:

Terra tibi: nobis aſpiciuntur aque.

In latus omne patens turris circūſpicit vndas

Huc feror: ꝛ lacrimis oſq̄ ſinuſq̄ madent

als menti

Per lacrimas ſpecto: cupideq̄ fauentia amati.

Longius aſſueto lumina noſtra vident.

als adde

Addo preces caſtas: immiſtaq̄ vota timori

Nunc quoq̄ te ſaluo perſoluenda mihi.

Uota ego perſoluam: votis Medea fruetur:

Cor dolet: atq̄ ira miſtus habundat amor

Dona feram templis viuum quod iaſona perdam:

Hoſtia pro damnis concidet icta meis?

ei pepercit quē naui impoſitū bacchᵘ eius pater in thoā inſula pduxiſſe dr̄. Ipſa vo in regia ſua rogo cōſtructo aliᵘ hoīs funᵘ celebrauit p pre quem occidiſſe aiebat: ꝛ hoc eſt q̄d nunc dicit. Lēniades i. mulieres lēni. Norūt. nimiū. i. optime ſciunt vincere. Uiros. i. maſculos: q: deleuerūt maritos ſuos ꝛ oēm plē maſculinā. Uita mea fuit tueda: fuit defendēda ꝛ ſeruāda cōtra rē: q: veneras in pernitiem meā. Tam forti milite: q̄ ſunt mulieres lēni Urbe virū: amplificat beneficiū ſuū. q. d. nō ſolūꝫ nō nocui tibi cū poſſem: verū etiā recepi hoſpitio liberali. Hic in lēno. Bis cucurrit: q: duos annos hic mecū fuiſti: tertia meſſis. i. tertius annᵘ. nā a meſſibᵘ q̄ ſingulis annis fiunt anni denominant Coactus: inſtāte hercule cū ceteris impleſti: pfudiſti: q: nō potuiſti ea dicere ſine fletu. Abſtrahor i. violenter ꝛ contra voluntatē meā hinc abducor: recurſus: regreſſus ad renauigationē. Tamē licet hinc diſcedam. Quod celatur neutro genere vſus eſt: quia adhuc ignorabat maſculus ne eſſet an femina. Uiuat ſeruet ꝛ te diligēter vt viuat hactenus. ſ. locutᵘ es h eſt hec ſola vba. falſa: ſimulata. nam cū ſimulares merore ex diſceſſu tuo nō tm̄ dolcas. Cetera. i. alia. ſ. pter ſupradicta. Ultimus: poſtremus vt oſſideret: q̄ te pigebat me relinquere. Sacrā: que vt diximus erat ſub tutela mineruæ: cuius cura fuerat fabricata. Argo legendum eſt ꝛ non argon eſt autē actus grecus per ſynereſim factus. nā integer actus erat argoa p ſincreſim argo. Illa volat. i. celeriter currit p mare. Tenet: implet. Cōcaua. i. tumefacta. Subducit: ſubtrahit. Propulſe: agitate remis ꝛ vētis. Terra. ſ. aſpiciebat tibi p a te. In latus: deſcribit locū ex quo dicit ſe ſpectaſſe nauē. Iaſonis diſcedētis. Patēs in omne latus. i. q̄ ab oī pte pōt videri. Circūſcribit: dat quaſi ſenſum rei inaiate: nō eīn ipſa turris circūſpicit: ſed quid in ea eſt pōt circūſpicere. Huc p illuc. i. in illā turrim. Os: facies. Sinus. i. pectus. Per lacrimas q̄ effluebāt ex oculis meis. lumina. i. oculi. Fauētia cupide mētiꝫ: q: q̄d ego optabā: ipi oculi volebāt vt aſpicerēt ex affectu eīn alicuiᵘ rei: ꝛ acutius ꝛ lōgius videmus. Aſſueto. i. ſolito. Addo. i. addidi: narratio eīn preteriti tpis ſepenumero p pñs elegāter fit: vt Dido inferiᵘ. Exſul agor: cineresq̄ viri patriaq̄ relinquo. nā iam reliquerat. Terē. in andria. Interea funus effertꝛ nos ſequimurᵘ. Immiſſa ti. q: ex timore ſuſcipiūtur vota. Timori quē habebā de piculo tuo. Nos quoq̄ etiā: nūc q: nōdū ea ſolui. Perſoluēda. i. reddēda tanq̄ debita. notandū eſt metri cā perſoluēda diuiſis ſyllabis eſſe legendū: vt u poſt ſit vocalis ꝛ nō cōſonās: vt ipſe alibi. Debuerāt ſuſos euoluiſſe meos. nā ibi etiā u fit vocalis: ſicut apd Hora. Nūc mare: nūc ſylue teſte Pri. triſyllabū. eſt vota: ego pſoluā cū indignatione pñūciādū eſt. ſicut cetera vba ſequētia. Fruet vota: capiet fructū et vtilitatē ex votis meis. Cor do. q. d. dirū p̄ orira: doloꝛe. ira bis intelligendū eſt vt dicamus miſtus ira: abundat ira vel amor miſtus ira abūdat. i. maior fit illō. Terē. q̄ minus mihi ſpei eſt eo magis amo ꝛ inferiᵘ dido ad eneā. Nō tū eneā q̄uis male cogitet odi. Sꝫ q̄rot inſidū q̄ſtaq̄ peius amo. q. i. q: q. d. cū ob būfici a ſolcāt reddi vota: ꝛ dari dona dcis: ego dabo ne ppter dāna mea: q: pdā maritū meū viuū ex quo magis doleo: q: ſi eſſet mortuus nō putarē amplius eſſe ſperandū Hoſtia victima ſacrificij: icta percuſſa cultro ꝛ mactata.

☞ Lēniadeſq̄ ꝛc. docet ſe quoq̄ potuiſſe. Hactenus ꝛc. Docet quō in diſceſſu veri amoris ſigna dederat quo ſi verus erat iā nūc quoq̄ eū allicere deberet: ſi fictus iuſte illū pfidus dānaret. Moris aūt eſt vehemēter amantibus nō poſſe q̄ volūt oīa eloqui. Nūc quoq̄ te ſaluo pſoluendā: aut dicreſim facit vt perſoluenda pētaſyllaba ſit dictio: aut lāguorē animi ſignificet: preter morē ſpōdaicū quaſi vbū: facit: ſꝫ tutiᵘ pētaſyllabū dicerē: cū id alibi faciat poeta. Uiuū q̄ iaſona pdā pter legē. ſ. m̄rimonialē. Norit aūt pueri q̄d. i. cū vocali ſequēti in prima ſyllabā ponit nolle cū ea ſyllabificari: ſꝫ i duas ſylla. diuidi. vt in iaſon: iaſiᵘ: ieſus: iollas: iulus: iacobᵘ: iambus icpta ꝛc.

☞ Non equidē ſecura fui de te ſemper dubitaui pater eſon. Nocuit barbara pellex cōmiſeratio eſt ab eo quod eſt preter opinionē. Timui grecam cōiugem. nocuit barbara. medeā veneficio et magice inſimulat. Nec facie meritiſq̄: forma ꝛ virtus puellas viris conſiliat non virtute aut forma Medeam colis: ſed magicis carminibus probare cogeris. Falce cantata: ad excantationem facta ea enea eſſe debebat: qua ad lune lumen herbe magice ſecarentur. Dura pabula: veneficas herbas ad pocula exectas. Deducere lunam ſolis: lune defectus natura fieri ſcribit Hyginus veteres id carminibus fieri poſſe exiſtimauerūt. vnde menander fabulam ſcripſit que inſcribitur theſſalis. Addere: occulrare ne in lucem miniſtrent quod in morte Julij ceſaris contigit illa loco ſyluas. id nō eſſe fabuloſum plinius ſcri. qui anno neronis ſupremo tradit: prata oleaſq̄ intercedēte via publica in cōtrarias ſedes eſſe trāſgreſſas in agro marrucino prediſ Uecti marcelli. equitis romani qui res Neronis procurabat Aiua natiua. Per tumulos errat paſſis diſtincta per ſepulcra. Cetera q̄ de oſſa: e rogis enim non omnia magis oſſa.

Non equidem ſecura fui: ſemperq̄ verebar.

Ne pater argolica ſumeret vrbe nurum.

Argolicas timui: nocuit mihi barbara pellex

Non expectato vulnus ab hoſte tuli.

Nec facie meritiſq̄ placet: ſed carmine mouit

als dira.

Duraq̄ cantata pabula falce metit.

Illa reluctantem curſu deducere lunam

Nititur: ꝛ tenebris abdere ſolis equos.

Illa refrenat aquas: obliquaq̄ flumina ſiſtit

Illa loco ſyluas: viuaq̄ ſaxa mouet.

colligunt preſertim articulos ad veneficia. ¶ Simulacraqꝫ ce. ſ. ex cera ⁊ lana duas imagines formabant excãtatores: ita vt lanea maior cereã vrget que tota acubus infixa ad ignem liqueſcebãt: in penam eius quẽ deuouebant. Hec ſacra cocytia a cocyto inferoꝝ fluuio dixit Porphirio: quoniam ſine euocation: manuũ nõ fierent. nam et proſerpina virgo cocytia dicit̃. Sunt p̃terea ſacra cocytia: que traces celebrãt in honorẽ dee cocytis quã meniã ⁊ deũ matrẽ appellabãt: de qua exiſtimo Juuenalẽ intelligere cũ dicit. Bate laxare cocyto. Miſerũ ad deuoti cruciatũ reſpicit. Et q̃ neſcierim: veneficia q̃ medea exercet. Meli⁹ ne age legendũ eſt nõ mage. Age inquit iaſon: melius ne amor cõſiliatur veneficio ꝙ̃ forma. Si mage legi placeat: verecundiã ſimplicitatẽqꝫ ſuã cõmendabit hypſiphile: ⁊ ſi amor veneficio magis ꝙ̃ virtute querat̃ a medea cõducibili⁹ mihi eẽ ⁊ honeſti⁹ exiſtimabo id neſcire q̃ ⁊ ſpecie ⁊ moꝝ equabilitate amor nõ magica excãtatiõe cõparandus eſt. Mobibilis inconſtãs: legit̃ ⁊ morib⁹. Scilicet vt tauros. Rem a facto arguit: ope: veneficio. — *Sacra cocytia.*

Per tumulos errat paſſis diſcincta capillis:

Certaqꝫ de tepidis colligit oſſa rogis:

Deuouet abſentes: ſimulacraqꝫ cerea fingit

Et miſerum tenues in iecur vrget acus.

als ne age

Et que neſcierim: melius magequeritur herbis

Moribus ⁊ forma conciliandus amor.

Hanc potes amplecti: thalamoqꝫ relictus in vno

Impauidus ſomno nocte ſilente frui:

Scilicet (vt tauros) ita te iuga ferre coegit.

Quaqꝫ feros angues: te quoqꝫ mulcet ope.

UBER. ☞ Eq̃dẽ: ego quidẽ. Secura: ſine timore. Sempꝙ: oñdit q̃ eſſet timor ei⁹. Uerebar. timebã. ¶ Pater tu⁹ Aeſon ex vrbe argolica. theſſalica. nã argo vrbs fuit atheſſalic: lꝫ ⁊ eiuſdẽ nois fuerit alia in achaia Argolicas theſſalicas: vt dixim⁹. Barbara põtica. nõ exſpectato nõ ſperato ⁊ improuiſo. Uuln⁹: iniuriã. eſt añt tralatio. i. leſa ſum a qua minime putabã. Nec facie. adducit eam in odium dicens eam eſſe incantatricẽ. Facie pulcritudine. Meritis. virtutibus: vel certe officijs. Mouit peruertit te ad amorẽ ſuum. Pabula: dira: herbas noxias. Falce cantata. i. incãtata: vt maiorẽ vim nocendi haberent herbe falce autẽ dixit: q: ſm rationem magicã herbe alie vellebant̃: alie incidebant̃ prout volebant earum eſſe vim. Inde Uerg. iiij. enei. Falcibus ⁊ meſſe ad lunã queruntur athenis Pubentes herbe nigri cum lacte veneni. Illa ideſt medea: pergit narrare ea que Medea facit per incantaciones ſuas: que venefica arte magica ſolent facere: vt oſtẽdit Lucanus. vbi theſſalidũ narrat magicas artes. ⁊ ipſe Oui. in. j. amoꝝ. de dipſale lena quã eandẽ veneficã eſſe dicit: ſic inquit. Illa magicas artes eeaqꝫ carmina nouit. Inqꝫ caput liquidas arte recurrant aquas. Scit bene quid grauem: quid torta concita bombo Licia: quid valeat virtus amãtis eque. Cum voluit toto glomerant̃ ſydera celo. Cum voluit puro fulget in orbe dies ⁊c. Deducere lunam. Uerg. in buc. Carmina vel celo poſſunt deducere lunam. Tibullus cantus ⁊ e curru lunã deducere tẽtat. Reluctantẽ: inuitã reſiſtentẽ. Abdere occultare. Tenebris caligine ideſt facere ſolem obſcurari. Illa refrenat: retinet. Obliqua: curua: epithetũ fluminum. Siſtit: moratur. Loco: ex loco ſuo vbi erant. Uiua: naturalia eo loco nata. Per tumulos. per ſepulcra mortuorum paſſis ſparſis diſcincta ſoluta ſic enim exigebat ratio magica. Certa: quedam oſſa non autem omnia. Tepidis: adhuc calentibus vbi pauloante fuerũt cõbuſta cadauera. Deuouet: execrat̃ ⁊ incantationibus ſuis inficit. Fingit facit Simulacra cerea. i. effigies cereas que repreſentẽt eos quos vult deuouere. Uerg. in buc. Limus vt hic dureſcit ⁊ hec vt cera liqueſcit. vno eodẽqꝫ igni: ſic noſtro daphnis amore. Idẽ. Terqꝫ hec altaria circũ Effigiẽ duco. ⁊ Hora. in. j. ſermõ. Lanea. ⁊ effigies erat altera cerea. maior lanea que peius cõpeſceret inferiorẽ ⁊c. Urget: inficit: tenues arcus in iecur. i. vlcerat ⁊ imaginem cereã in iecorẽ quaſi in ſede amoris: vt ita percutiat̃ ille cuius eſt illa imago. Et que. ſ. alia facit. Que neſcierim. i. neſciã vel neſcirẽ dicere. Melius mage. diſtinguendũ ⁊ cauendũ ne due dictiones cõparatiue cũ eodẽ verbo iungantur: nec mage iungatur cum neſcierim ſed ſic dicendũ: amor melius: conſiliandus. i. qui iuſtus et honeſtis cõſiliat̃ ⁊ adq̃rit̃ morib⁹. i. virtutib⁹ ⁊ forma: q: hec duo maxime alliciũt viros ad amorẽ alicui⁹ mulieris ⁊ ecõtra. Mage p magis. Querit̃: ſic medea. Herbis. i. vi herbaꝝ ⁊ incãtatiõibus: ⁊ hic eſt verus ſenſus ⁊ verꝰ ordo amor meli⁹ cõſiliand⁹ moribus ⁊ forma querit̃ magis herbis ſcꝫ a medea Hãc potes: admiratiue pnũtiandũ eſt. q. vnde eſt tibi tãta fiducia in vno. vt ſis ſolus cũ ſola venefica: Impauidus. intrepidus. deberes enim ſemp eſſe in maximo timore quãdo dormis cũ ea. Scilicet. certe. q. d. te incantabit ſicut tauros: quos eius ope dicis te viciſſe. Cogit te ferre iuga. i. ſibi eſſe ſubditum. Ope: eadem vi. i. incantatione.

ASCEN ☞ Ne pater: ſcꝫ tuus eſon. Ab hoſte maſculinũ genus p̃pollet: q: gñaliter loquit̃: potuiſſet tñ dicere non. expectata: ſed nõ tam venuſte. Sed carmine mouit. i. incãtatione magica. Metit. i. ſecat falce cãtata. i. arte magica ⁊ incãtatoria munita pabula dira. i. venefica illa reluctantẽ: ſic in bucco. Carmina vel celo pñt deducere lunã. ſed locus ſumptus eſt ex. iiij. enei. vbi de ſacerdote maga dicitur. Hec ſe carminibus pmittit ſoluere mẽtes. Quas velit: eſt alijs duras immittere curas. Siſtere aquã fluuijs: ⁊ vertere ſydera retro ⁊c. Et que neſcirẽ: melius mage legendũ vult ſuperior ne age. nã alterũ cõparatiuũ abũdet. Ordo añt nũc eſt. Eſt ſupple alia que ego neſcirẽ. i. neſcire deberẽ. melius: cõuenientius ⁊ decẽtius ꝙ̃ ſupple ſcirẽ. age. i. agẽdũ dic mihi Jaſon. quiritur ne. i. adquiritur ne apud te herbis. ſ. magicis. amor cõciliãdus. i. adquirẽdus. moribus. ſ. pbis. ⁊ forma. ſ. eleganti. q. d. id quidẽ fit: ſed incendenter. de imaginibus laneis ⁊ cereis ab incãtatricibus fieri ſolitis dicit Hora. lib. j. ſermonum in ſatyra que incipit. Olim truncus eram ⁊c. Hãc poteſt amplecti. Adgreditur principalem totius epiſtole intentionẽ: que eſt odiũ medee inducere: quã q: venefica eſt exhorrendã oibus: ⁊ precipue ei qui cũ ea in vno lecto cõiungitur ſignificat dicẽs eũ ſubactũ ab eo quomodo tauros illos feroces ſubegit.

ANTO. ☞ Procerũ argonautorũ. Obeſt: multũ detrahit De partibus qui Pelie patrui factionem tuetur. Non hec Aeſonides. ecce quod contendit qui Pelie cauſam tuetur. Phaſias. i. phaſis fluuius colchorum: vnde phaſida Medeam poete dixerunt: latini oetam triplici ⁊ gemina extulerunt ſyllaba

Adde quod adſcribi factis procerumqꝫ tuiſqꝫ

Se facit: ⁊ titulo coniugis vxor obeſt:

Atqꝫ aliquis pelie de partibus acta venenis

Imputat: ⁊ populum qui ſibi credat habet

als phaſias

Non hec aeſonides ſed filia phaſis oete

als refulſit

Aurea phryxee terga reuulſit ouis.

Non probat alchymede mater tua conſule matrem

Non pater a gelido cui venit axe nurus.

als vde

Illa ſibi a thanais: ſcythiceqꝫ paludibus vnde

Querat: ⁊ a patria phaſidos vſqꝫ virum.

Mobilis eſonide: vernaqꝫ incertior aura

Cur tua polliciti pondere verba carent

Uir meus hinc ieras: cur non meus inde rediſti:

Sim reducis coniux: ſicut euntis eram

Si te nobilitas: generoſaqꝫ nomina tangunt

En ego minoo nata thoante feror

Bacchus auus: bacchi coniux redimita corona

Preradiat ſtellis ſigna minora ſuis.

Alchimede mr̃ tua. ab auctoritate arguit. Improbãt tuũ cõiugiũ alchimede mr̃ ⁊ pr̃ eſon ꝙ̃ꝙ̃ qui argonautica ſcripſerũt alchimedẽ ⁊ Eſona mortẽ obiiſſe: cũ primũ Jaſõ dedit vela vẽtis. Oui. alios cõſectat̃ ⁊ hoc loco ⁊ in meta. viuũ prẽm reperiſſe Jaſonẽ ſcri. quẽ ex ſenio in iuuẽta medea ſuis veneficijs reſtituit. Alchimedẽ phileciã pherecides ⁊ appolloni⁹ matrẽ Jaſonis ſcribũt. Diodorus amphimone appellat. Herodotus ⁊ poliphemẽ autolici filiã Jaſonis mr̃eꝫ eſſe cõtẽdit. A gelido axe ex ſeptẽtrione: vbi ſunt niues ppetue. Thanais a patria vituperat medeã. Thanais fluuius ſcithye orit̃ ex riphęis mõtibus lꝫ id alij negẽt: immergit̃ in meotidẽ paludẽ Ude paluſtr͛. Nã ſcythia ex magna parte palluſtris eſt ⁊ valde aquoſa ⁊ multoſqꝫ hꝫ fluuios. Incertior: inconſtãtior. Aura. ver. nulla anni parte incertiores ſpirant venti ꝙ̃ vere. Si te nobilitas: cõmẽdatio a genere. Thoante minoo. minois nepote. Nã ex aridne minois ⁊ baccho natꝰ eſt thoas hypſiphiles pater. Cõiux redimita corona. ariadnã ſigñ cui bacchus coronã dediſſe narrauimus: q̃ in celo viſit̃ noua cõſpicua ſyderibus Preradiat: clariores lucere facit. Signa mi. min⁹ lucẽtia: erigonas intelligit cui cõtigua eſt corona que maxime lucet: vt germanicus ſcri. in aratheo carmine. Cice. in arato ſcri. Hic illa eximia poſita eſt fulgore corona. — *alchimes* — *Thanais.* — *Thoas.* — *Corona.*

UBER. ☞ Adde: adduxit eã in odiũ: nũc adducit in inuidiã: dicẽs ꝙ ea q̃ theſeus fecit: medea ſibi oĩa attribuit: Adde. ſupradictis virtũs. aſcribi: adnumerari. procerꝝ: caſtoris: pollucis: herculis: ⁊ ceteroꝝ heroum q̃ tecũ fuerũt in rapiẽdo vellus aureum: ſunt añt pceres (teſte ſeruio) capitella trabiũ. vñ et eminẽtiores viri pceres dicunt̃. Et tuis. ſ. factis. Obeſt: nocet: titulo cõiugis. i. laudibus tuis: q: nõ tibi: ſꝫ ipſi vult aſcribi victoriã ſuã. De parti. pelie: nõ intelligam⁹ de theſſalia: ſꝫ de his qui pelie fauẽt. nã partes dicunt̃ q̃ diuerſis fauent. vñ Luca. Hec facient ptes ⁊c. ptes romanos appellauit quorũ alij põpeio: alij ceſari fauebant: vñ diximus. Cice. fuit de ptibus põpei. i. qui põpeio fauit. hoc añt pluribus verbis dixi: q: multi male iterpretantur: vt dicant de partibus pelie. i. de theſſalia quaſi Jaſon nõ eẽt etiã ipſe theſſalus: ſꝫ ptes dixit: q: alij iaſoni alij pelie fauebãt. Imputat: aſſignat ⁊ attribuit Acta ſcꝫ a te. i. victorias tuas. Uenenis. i. incãtationib⁹ ⁊ herbis medee: ⁊ dicit te viciſſe eius auxilio. Populũ maximã partem theſſalie q̃ credãt ſibi ita eſſe vt dicit: ⁊ ita minoris eſtimet virtutem tuã. Nõ hec: ponit v̾ba que dicit ille fautor pelie. Aeſonides: iaſon nõ reuellit: nõ abſtulit et hũ reuellit: q: fuerãt affixa tẽplo martis a phrixo vt ſupra diximus. Hic dicticos. i. demõſtratis: iaſon eũ portauerat in theſſaliã. Reuello añt ⁊ reuulſi ⁊ reuelli. Uer. in buc. Cynthius aurem vellit ⁊ admonuit. ⁊ in. v. eneidõ. Poſteſqꝫ a carmine vellit. Sed phaſis. i. medea: legit̃ añt ⁊ phaſis ⁊ phaſias ſi phaſis. breuiat̃ propter vocales ſequentem primã ſyllaba huius dictionis aete q̃ erat lõga dipthongo: qð placet magis. ſi v̾o legat̃ phaſias abijciet̃ vna ſyllaba in medio: qð minus placet: ⁊ rarius reperitur. Nõ pbat dicit hãc famã nõ placere his q̃ amant ipm iaſona. ¶ Cõſule. i. interroga: q̃d ſibi videat̃. Nõ pater ſcꝫ probat. A gelido axe. i. a regiõe ſeptẽtrionali: nã colchi in regione frigida ſunt. Illa. q. d. nõ eſt qð ipſa barbara debeat q̃rere maritũ in v̾ris regionibus: ſed in ſuis q̃ eius moribus cõueniũt. Thanais: fluminis ſcythie q̃ europã ab aſia diuidit. Paludibus. vñ ſcythie puto intellexiſſe meotidẽ paludẽ in quã ⁊ alie aque multe ſcythie: ⁊ ipſe Thanais influit. A patria phaſidis. i. a colchis: vbi eſt phaſis fluui⁹ vñ phaſiani delati ad nos nomen acceperũt. Mobilis: mutabilis a mouẽdo. Incertior: inconſtãtior. aura ver. i. vẽto veris: nã vere nũc vẽti flãt: nũc aer eſt q̃etus. Põdere. i. effectu. Polliciti. i. pmiſſiõis. i. cur nõ facis: qð pmiſiſti. Uir meus. Ecce cõmemorat pmiſſionẽ Jaſonis: quã ſupra vidim⁹ his verbis. Abſtrahor hipſiphile: ſi dent mõ fata recurſus. vir tuus hinc abeo: vir tibi ſemp ero. Nõ meus: vt pmiſeras. Reducis: tui reuerſi. Sicut erã. ſ. cõiux. Euntis. i. abeũtis. Si te nobilitas. laudat ſe ab his q̃ poſſunt amorẽ cõſiliare ⁊ primũ a nobilitate. ¶ Tãgũt: mouẽt: delectãt. Thoãte minoo. i. nepote minois poſſeſſiuũ p patronimico. fuit enim Thoas filius bacchi ex Ariadne minoi filia. Bacchus auus. ſ. paternus. Bacchi cõiux. ſ. ariadne auia mea. Redimita corona: qua bacchus eã ornauit: cũ in celũ rapuit: ⁊ ſydus fecit qð coronã appellauit: de quo Uerg. j. Geor. Gnoſiaqꝫ ardentis decedat ſtella corone. hãc añt coronã cũ Uenus a vulcano marito in donũ accepiſſet: poſtea donauit ariadne cũ nuberet baccho: quã vt diximus baccus etiã in celũ traſlatã habere noluit vt ipſe in. iij. Faſto. dicit. Sintqꝫ tue: faciã tecũ monimẽta corone. Uulcanus veneris quã dedit illa tibi. Preradiat: ſplẽdore vincit: ſuis ſtellis. nã bacch⁹ nouem gemmas corone ariadnes mutauit in nouem ſtellas. vt faſt. lib. iij. dicta facit. Gemmaſqꝫ nouem transformat in ignes Aurea per ſtellas nunc micat illa nouem.

☞ Adde ꝙ adſcribi: ⁊ tãgit ꝙ dares phrygius aſſerit derelictã videlicet Medeam ne turpe ſit Jaſoni non ſine femine auxilio vincere potuiſſe: atqꝫ aliquis pelie de partibus. pelias patruus Jaſonis in ſomnis viſuꝫ habuit ab eo excidium ſe paſſurum: quem poſtridie altero pede nudum offenderet: atqꝫ cum is Jaſon eſſet quem occidere honeſte nequibat perſuaſit colchos ad aureum vellus habendum adire ea ſpe vt nunq̃ rediret. Qui ergo pelie partes ſequerentur dicerent non propria: ſed medee virtute rediiſſe. Aurea phryxee terga refulſit ouis. alij legunt refulſit a reuello: ſed Seruius docet ab eo reuelli: non reuulſi deduci: licet reuulſus in paſſiuo dicatur participio. Eſt tamen perfectior ⁊ manifeſtior conſtructio vt ſit. eſonides. i. Jaſon eſonis filius: non reuulſit. i. a lo — ASCEN

co vbi marti conſecrata erant reuellit:hec aurea terga.i.vellera.ouis phryxee.i.arietis quo phryxus trans pontum vectus dicitur:ſed phaſis.ideſt mulier apud phaſim nata:videlicet medea filia oete regis ſcilicet colchorũ phaſis ergo patronimicum,a loco.

Dos tibi lemnos erat terra ingenioſa colenti:
als ꝙ
Me quoq; iam tales inter habere potes.
Nunc etiam pe peri gratare ambobus iaſon.
Dulce mihi grauide fecerat auctor onus
Felix in numero quoq; ſum:prolemq; gemellem
Pignora lucina bina fauente dedi.
Si quęras cui ſint ſimiles:cognoſceris illis
Fallere non norunt:cetera patris habent.
Legatos quos pene dedi pro matre ferendos.
Sed tenuit ceptas ſeua nouerca vias.
Medeam timui plus eſt Medea nouerca
Medee faciunt ad ſcelus omne manus
Spargere que fratris potuit lacerata per agros
Corpora pignoribus parceret illa meis:
Hanc tamen o demens:colchiſq; ablate venenis
Diceris hypſiphiles prepoſuiſſe toro
Turpiter illa virum cognouit adultera virgo
Me tibi teq; mihi theda pudica dedit.
Prodidit illa patrem:rapui de cede thoanta.
Deſeruit colchos:me mea lemnos habet
als referam
Quid refert ſcelerata piam ſi vincit:ꝛ ipſo
Crimine dotata eſt.emeruitq; virum.

ANTO. Dos tibi lẽnos erat:cõmẽdatio a fortuna.ingenioſa:fecunda Lucreti⁹ Dedalã terrã dixit.Me q̄ ꝙ tales.Nõ dotales legendũ.Sʒ ꝙ tales poteras inq̄t ꝛ me habere q̄ digna ſũ iter meos maiores adnumerari. ¶ Prole ge.cõmendatio a fecũditate:peperit(vt diximus)hypſiphile ex iaſone vno partu geminos Thoantẽ ꝛ euneum qui in bello thebano ſub adraſto militarunt.Lucina iunone.parturientibus p̄eſt ꝛ part⁹ in lucẽ effert.Cognoſceris illis te referunt.Excludit adulterij ſuſpicionẽ. ¶ Fallere nõ no.vt pr̄ nõ ſunt perfidi:ſʒ habẽt cetera legato ferendos:qm̃ ꝓpter etatẽ venire nõ poterant:cõmiſeratio ab etate. Pene(inquit)ad te infantes miſi:vt te mihi cõſiliarẽt.Tenuit vias.ꝓpoſitũ iter diſtulit.Nouerca ſeua. Medea q̄ nouerca eſt ꝛ ſeua . Medeã timui ãplificatio ex noie nomẽ inq̄t medea hʒ pl⁹ ſeuitie q̄ nouerce. Spargere q̄ fratris ſeuitiam arguit. Abſyrtum:medee

Abſyrthũ Aegiales. fratrẽ Pacuuius egialẽ appellat:quẽ Oui. laceratũ a medea ſcribit in põto apud vrbem q̄ a facto Thomos appellat:in fruſtra dilaniatum:vt in ſequentẽ Oetã fraterno funere remoraret. Orphe⁹ ꝓo anteq̄ e colchide ſoluiſſet Medeã.Abſyrtũ fratrem ſecuiſſe ꝛ in mare ꝓiectũ nereides ad abſyrthidas inſulas detuliſſe:q̄ ſunt cõtra Dalmatiam Stra.ꝛ Pli apud has inſulas diſcerptũ cõtendũt a quo ſunt nũcupate.Per agros:thomitanos:vt Oetas inſpiceret.Meis pignoribus:quoꝝ eſt nouerca:ſi fratrẽ ꝑemit:nõ ꝑceret meis natis:Hanc

Cõtentio tamen o demens.cõtentione vtitur:q̄ ex cõtrarijs conſtat ſententijs ſingula ſingulis cõferens.Eſt ꝛ altera que exverbis celeriter relatis cõſtat.Ablate omni cõſilio ꝛ prudentia deſtitute.turpiter illa virum:per cedem ꝛ nefas.Theda pudica.Legitimũ coniugiũ facẽ in nuptijs pueri matrimi ꝛ patrimi ferebant.Prodidit illa patrẽ.Oetã:cui rapuit vellus aureũ illũ meleager in pugna trucidauit:que in littore cũ argonautis eſt orta. ¶ Thoanta:patrem thoantẽ a cede liberauit:cũ lemniades viros

Colchi. oẽs trucidaſſent.Colchos:patriã ſuã ſunt colchi ſub caucaſeis montibus moſthycis iuncti.

UBER. Dos.addit etiã dotẽ.Lẽnos:inſula mea.Terra inge.i.fertilis:ꝛ natura bona.nã ingeniũ ꝛ natura etiã de terra dr̄ ꝓ vi ꝛ poſſibilitate.Aũ ꝛ Oui.li.iiij.faſtoꝝ.Frigida carſeolis nec oliuis apta ferẽdis.Terra:ſed ad ſegetes ingenioſ⁹ ager.ergo nõ legat ingenuoſus vt a q̄buſdam male.Me quoq; q̄d ta.melius legit̃ res tales:vt ſit ſenſus:inter tales res.i.inter nobilitatẽ ꝛ dotem ꝛ ſimilia:non debes me ſpernere.Nunc etiam peperi:laudat ſe a fecunditate que ſolet eſſe grata maritis.Gratare:gratulare.Ambobus:mihi et tibi.Auctor.ideſt is per quem eram grauida ideſt tu.Dulce:nõ moleſtum quia ſi vxor amat maritum:licet graue ſit ferre partum in vtero tamen fert libenter propter maritum:cum videt eſſe gratum.Quoq; etiam.ideſt preter hoc quod peperi.Sum etiam felix:quia non vnum:ſed geminos peperi.Thoantem.ſ.ꝛ Euneum.Lucina:dea partus quã eandẽ iunonẽ eſſe volunt:vt Terentius.Juno lucina fer opẽ.Lucinã aũt appellãt vel a loco qui erat ſub eſquilino monte:vbi de fecunditate mulieres reſponſa acceperũt:vt oñdit Oui.lib.ij.faſtorũ.vel a luce in quã pueros naſcentes deducere dr̄:ꝛ idem eſt auctor loco ſupradicto.Grata lucine dedit hec tibi noia lucus.Aut q: principium tu dea lucis habes.hec grece dicitur ilithya.Oui.lib.ix.meta.Prepoſitam timidis parietibus ilithyam.Fauente:dante mihi pariendi facultatem.Pignora.ideſt filios illis.ideſt per illos.i.ſi quis videat illos videtur te videre.Fallere:ſicut tu.Cetera preter cognitionem fallendi. ¶ Patris.ſ.tui qui es eorum pater.Legatos:quaſi nuncios pro matre:pro me.tenuit:impediuit.Ceptas:inſtitutas ꝛ propoſitas.Plus nouerca.i.crudelior crudeli:nã cum oĩs nouerca ſit crudelis:ipſa eſt pluſq̄ nouerca. ¶ Faciunt.i.cõueniũt.Spargere.argumentũ a maiori ad minus:ſi inq̄t tam fuit crudelis:qui potuerit interficere fratrẽ ſuũ:nunq̄d parceret filijs meis.q.d.minime:nã cũ fugeret cũ iaſone vt patrem inſequentẽ retardaret:fratris ſui abſyrti mẽbra dilacerauit:ꝛ varijs locis ſparſit:vt pr̄ occupatus in eis colligendis deſiſteret ab inſecutione.Js locus poſtea thomos.i.inciſio dictus eſt.Oui.eñ in triſtibus ſcribit:Jn de loco nomen thomos eſt:quia dr̄ ille mẽbra ſui fratris ſubſecuiſſe ſoror.Parceret:interrogatiue.q.d.nõ Ablate:capte prepoſuiſſe toro.Hypſiphiles.i.maluiſſe eam vxorem q̄ me. ¶ Turpiter.adducit eam in cõtemptum eius impudicitiã cõmemorãs.Virgo:ad etatẽ retulit.Virũ.ſcʒ te turpiter.q: id fecit clam patre ſuo. ¶ Thedas

ꝓ nuptijs ponitur.Prodidit:decepit:q: fauit tibi:qui ci⁹ res eras raptur⁹:ꝛ eo iſciẽte aufugit.Rapui:liberaui thoãta:patrẽ meũ:vt ſupra dixim⁹. ¶ Deſeruit:q: fugit.Habet:tenet me:q: remãſi i patria ſicut honeſtas decet mulieres.Quid referã male legitur quid referam:cum legendum ſit quid refert.nam poſtea q̄ cõmemorauit hypſiphile ꝓbitates ſuas ꝛ Medee flagitia dicit quid tñ refert ꝙ ego ſim ꝓba ꝛ ipſa flagitioſa:ſi plus poſſunt ſcelera q̄ probitates:ꝛ hec vera lectio eſt.talis eſt etiam ſenſus apud Ouid.in.ij.Meta.Quid tñ hoc prodeſt ſi diro facta volucris Crimine Nyctimene noſtro ſuceſſit honori.ergo quid refert ideſt quid prodeſt ſi ſcelerata medea vincit piam.ſ.me:ꝛ eſt dotata ipõ crimine.i.ſi a te eſtimatur habere ſatis magnã dotem:q: eſt venefica.Emeruit.ſ.per crimina ꝛ ſcelera ſua.

ASCEN Nunc etiã peperi.Conatur allicere per gemellos quos illi peperit:q̄ ſumma cõſiliandi atq; cõſeruandi inter cõiuges amoris ratio eſt.Ordo eſt.Ego etiã.i preter ceteras dotes ꝛ amoris pignora peperi nũc ſupple gemellos q̄d facile intelligitur ſubdẽdo.O iaſon gratare.i.gratulare ambobus:non eñ ambob⁹ gratulari poſſet niſi duos peperiſſet:nec potuit ex Jaſone duos peperiſſe niſi gemellos:cũ ante ꝓfeſſionẽ eius nullũ peperit.auctor.ſ.iaſõ fecerat mihi grãde onus dulce.Põt tñ ſenſus eſſe:ꝛ ordo O Jaſon ego peperi ambob⁹.i.ꝛ tibi ꝛ mihi.hoc eſt cõem nobis ꝓlem gratare.i.gratulare nobis q̄d liberius dixero ꝙ priori mõ:q: ſubdit.felix in numero quoq; ſum quaſi prius numerũ nõ expreſſiſſet.Cognoſceris illis.i.in illis aut ꝑ illos:q: ſimillimi ſunt et tui ſed fallere nõ norũt:cetera patris habẽt.i.in omnibus patri ſimiles ſunt p̄terq̄ ꝙ non ſunt fallaces vt tu.Pignorib⁹ parceret ille meis.q.d.minime.Not⁹ eſt verſicul⁹ Not⁹ pignora natoꝝ dicũt pignera rerũ.ſ.aliarũ q̄ i pignus dant.Ablate.ſ.a ſenſu ꝛ rõne:venenis colchis.i.colchicis p̄cipale ꝓ deriuatiuo.Emerit.i.exp̄ſſe meruit.

Lemniadum facinus culpo:non miror Jaſon
Quelibet iratis ipſe dat arma dolor.
Dic age:ſi ventis (vt oportuit)actus iniquis
Jntraſſes portus:tuq; comeſq; meos.
Obuiaq; exiſſem:fetu comitata gemello.
Hiſcere nempe tibi terra roganda foret.
Quo vultu natos:quo me ſcelerate videres
Perfide:quo pretio:qua nece dignus eras:
Jpſe quidem per me tutus ſoſpeſq; fuiſſes:
Non quia dignus eras:ſed quia mitis ego.
Pellicis ipſa meos impleſſem ſanguine vultus:
Quoſq; veneficijs abſtulit illa ſuis.
Medee medea forem:quod ſi quis ab alto
Juſtus adeſt precibus Juppiter ipſe meis
Quod gemit hypſiphile lecti quoq; ſuccuba noſtri
Mereat ꝛ leges ſentiat ipſa ſuas.
Utq; ego deſtituor coniux:materq; duorum:
als ſic.
At totidem natis orba ſit illa viro.
Nec male parta diu teneat:peiuſq; relinquat:
Exulet:ꝛ toto querat in orbe fugam.
Quam fratri germana fuit:miſeroq; parenti
Filia:tam natis:tam ſit acerba viro.
Quum mare quum terras conſumſerit:aera tentet:
Erret inops:expes:ſede cruenta ſua.

ANTO Lemniaduʒ facinus culpo:que vna nocte viros peremerunt.he nominantur pelyxo Caropẽ mariũ quatuor natos patrẽ ꝛ fratres gorge.Helimũ.Mirimode.Cydõ.Creneũ ꝛ giã.Popca Cidemũ filiũ purgat crimẽ per cõceſſionẽ:Dolor indignatio dolebãt lẽniades viros thraces ſeruas adduxiſſe q̄bus oblectarentur.Dic age:ſi ventis hec adhortatio nõ ſine ſtomacho ẽ.Iniq̄s:tuę voluntati aduerſis.Comes mõ noiat ob dolorẽ Hiſcere nẽpe tibi optares. aut terre hyatu abſorberis vltra imꝑcatio eſt:cũ terrã hiſcere optam⁹:quo vultu:q̄ audacia.Jp̄e q̄dẽ per me tut⁹:in te nõ ſeuiſſem:ꝛ lʒ cu pa nõ vaces.Pellicis medee.Jmpleſſem fedaſſem.Quoſq; veneficijs abſtulit. Jaſonis vultus intelligit fedaſſeʒ me de medee ſanguine. Abſtulit a me abegit.Medee medea forẽ.cõtra Medeã medee ſeuitia vterer.Qd ſi q̄s ab alto concludit ꝑ imprecationẽ.

Succuba. ¶ Succuba nr̄i Succubaʒ dicim⁹ q̄ alienũ thalamũ violauit. Leges ſuas deploret in eadẽ cõditione ſita ſe a viro deſtituta:vt mihi ſua cã cõtingit. ¶ Jaſon medeã pepulit.cuʒ creuſam creontis filiã vxorẽ duceret. ¶ Totidẽ natis ꝛ viro. Medea Dyndimũ ꝛ theſſandrũ ꝑemit iaſon ſciꝑm ꝯfecit. ¶ Male pta:iaſonẽ ſigt queʒ ſuis veneficijs erat emerita. Toto orbe.medea in cẽſa.Creontis regia ad fugã cõpulſa draconib⁹ alatis vecta thebas venit herculẽ inſania purgauit inde athenas ad egeum fugit.accuſata veneficijs in pheniciaʒ nauigat:inde ad ſuperiores aſie oras migrauit vbi medum filiũ peperit.Demum colchos redijt vbi idẽ obijt.Fratri abſyrto:quẽ laniauit. ¶ Parenti.oete quẽ erat fatũ interire:cuʒ raptũ fuiſſet aureũ vellus:ꝛ a meleagro ꝑemptus eſt.Acerba:crudelis. Natis:dyndimo et theſſandro theſſalus fugit.Viro:iaſoni quem ad necẽ impulit.Aera tentet:qm̃ draconibus alatis volaſſe diximus.Sua cede:ſuoꝝ morte.Expes:ſpe omni deſtituta ꝛ ope.Fraudata cõiugio:cui vir nõ redijt vt debuit.Thoantias Hypſiphile:thoantis filia. Oro:imprecor. Deuoto:diris imprecationibus meis dãnato.veſtrũ inquit coniugiũ eo exitu claudatur quẽ mee imprecationes deuouent.

UBER. Lemniadum.ne ipſa Hypſiphile dicatur eſſe crudelis:quia crudele factum lemniadũ ſupra cõmemorauit excuſat eas. ¶ Culpo:reprehendo. ¶ Non minor:quod interfecerint viros a quibus ſpernebantur. Quelibet arma.ſic Vergilius. Quodcunq; repertum rimãti telum ira facit. Dolor:qualis erat ipſarum que ſpernebantur. Dic age:interrogat Jaſona quo vultu vidiſſet ꝛ eã ꝛ filios ſuos:ſi ventis delatus fuiſſet ad litus Lẽni

Age:bortãtis. Ordo ē. Age dic: quo vultu videres natos ⁊ me: ſi tu actus vẽtis inquis intraſſes portus ⁊ ego exiſſem obuiā. ¶ Diſcerce: ꝑ parẽtheſim ⁊ interpoſitionez legend' eſt hic ꝟſus. Terra foret

Hec ego coniugio fraudata thoantis oro

Uiuite deuoto: nuptaq; viriq; toro

roganda a te. Diſceret. i. vt hiſceret e ſe apperiret tibi: vt te abſorberet potiuſq; aſpectum meum quam deceperas videres cum adultera tua. Quo. i. quali. Quo ꝑtio. i. qua pena. ſic. Teren. Ego ꝑtiuz ob. ſtulticiā fero. Jtē, Jlle crucis ꝑtiū ſceleris tulit. i. penam. Qua nece q. d. crudeliſſima. Jpſe tu. per me. i. quantū ad me ꝑtinet: q: nihil nocuiſſem tibi. Non quia tu dignus: ſcilic; ſis eē tutus. ſ; quia ego mitis. i. clemēs: que neſcio noſcere pellicis: medee. Sanguine ſuo: q: dilaceraſſez eius vultus Quoſq;. i. vultus ſc; tuos. Quos abſtulit beneficijs ſuis i. quos ſuis incantationib' cepit. vt ſupra Colchiſq; ablate veneuis. Medee medea: ꝓprium nomen ꝓ appellatiuo poſuit. i. medeā pro crudeli. Quod ſi quid: imꝑcatur medee eadē que ipſa patitur: vt ⁊ ita aliquādo priuet marito: ſicut ipſa priuata eſt ab ea. Si iuppiter ⁊c. idest ſi iuppiter iuſtus exaudit ꝑces ⁊ vota mea. Succuba: concubina ſcilz medea. Mereat fleat quod hypſiphile gemit. i. id quod ego doleo. ſcilicet mihi eē ereptum maritum. Suas leges. quia quis alij facit iniuriam: dat quodammodo leges ſibi quoq; inferendi iniuriam. Atq; ego, optat vt medea iam facta mater de Jaſone: poſt filios ſuſceptos ita relinquatur ab Jaſone ſicut ipſa relicta fuit. ¶ At totidem natis. id eſt poſt totidem natos, idest poſtq; duos filios ſuſceperit: quod quidem ita ei accidit ſicut imprecata eſt. ¶ Male parta. male queſita. ſm prouerbium ⁊ dictum cuiuſdam poete. Male parta male dilabunt. ¶ Peius ſc; q; adquiſiuerit. ¶ Exſulet. expellat ex patria ¶ Quam fratri ⁊ terreat Jaſona: imprecatur etiā vt medea ſit ei ⁊ filius eius crudelis. Ordo ē: illa ſit tam acerba natis. i. tam crudelis mater: ⁊ tam acerba viro. i. taz crudelis tibi marito ſuo quam. ſ. acerba germana. i. ſoror: fuit fratri abſyrto: quē ab ea ſupra diximus fuiſſe dilaceratū: ⁊ q; acerba filia fuit miſero parēti. ¶ Quem prodidit: cui interfecit filiū. Aera teneat i. volet per aera. quod quidem Ouid. ſcribit feciſſe libro ſexto metamor. que niſi pennatis ſerpentibus iſſet in auras. Non exēpta foret pene. Erret. i. vagetur ⁊ eat huc illuc. ¶ Exſpes: ſine ſpe. ¶ Cruenta ſua cede. i. que ſe ipſam interficiat. Ego thoātis: idest hyſiphille filia thoātis. ¶ Nupta: o medea. Her. primo. O Jaſon. Uiuite. i. diu manete. deuoto. i. execrationibus ⁊ infelicitatibus pleno. Finis fuit q; Jaſon nūq; recepit ipſā Hyſiphilē; ſed cū cognitū fuiſſet a lēnidibus q; duos filios maſculos ex Jaſone ſuſceptos contra leges ſuas alii faceret: ad ſupplicium poſcerent illa accepta naucula fugere ꝑabat: ſ; comꝑhēſa a piratis data ē dono Lycurgo regi Nemee q̄ cū ei' filiū Ophelrē nutriret ⁊ redeūtibus a bello Thebano regibus: ⁊ in Nemea ſylua pene ſiti pereūtibus cū ab eis rogata fuiſſet: vt lāgiū fontē eis oſtēderet: ⁊ ab adraſto arguorꝫ rege interrogaret q̄nā eēt: dū ad ola reſpōdet diuti' morāte puer quē iter herbas floreſq; ludērē reliq̄rat a ſerpēte interēpt' eſt: verꝫ a filiis Thoāte ⁊ eunoq; q̄ cū adraſto erāt cognita eēt eorū mater. Quāobrē cū Licurg' audito caſu filij eā q̄reret ad ſupplicium a regibus ⁊ filijs auxilio implorato liberata eſt. ¶ Quid poſtea de ea fuerit nō legi. Medea ꝟo poſt duos filios ex Jaſone ſuſceptos ab eo repudiata eſt: ſupinducta vxore creuſa filia creontis Corinthiorū regis. medea vltra mariti iniuriā athenas fugit: ibiq; aegeo patri Theſei nupſit: ⁊ ex eo ſuſcepit medū filiū a quo poſtea media regio dicta eſt: eiq; pene oīa venerunt que imꝑcata eſt Hypſiphile.

ASCEN ☞ Culpo nō miror: idest approbo ⁊ laudo nec imitor: vt mirator q; cathonis apud lucanū. Quilz iratis. ſiccū i. furor arma miniſtrat. ¶ Dic age ſi vē. prudēter ponit caſum vt caſus fiat ⁊ cōtingat: nā deſyderabile eſſet patri liberos gemellos quos nūq; viderat obuiā habere. Medee: medea: idest crudeliſſime interfectrias interfectrix. Si quis iuppiter: idest iuuans pater deus ſc;. Succuba dicit̄ q̄ furtim cubat: vt in alieno toro. nā ſub ſecultationē denotat: vt ſublegere: ſurripere: ſuffugari: ſubducere ſuſtollere ⁊c. Jmprecati' es aūt q̄ ponit omnes medee euenerunt: ſicut quas dido ponis eneidos quarto Enee. Thoātias: idest thoātis filia patronimicū a dicta ſyllaba formatum. nam hec thoantis huius thoantidos fieri debet a genitiuo thoantis cui' nominatiuus eſt thoas. Deuoto toro: hinc notum eſt quia deuotio in malum ſaltem pene ſumitur. Nam bis is dicitur deuotus alicui ſui pro eius ſalute morti addicitur. Et ideo quia pro fide deuoti ſumus: tractum eſt vt is zelus quem in deum ⁊ religionem habemus a chriſtianis deuotio dicatur.

Sub. Deuotus. Deuotio.

¶ Jn ſeptimam epiſtolam argumentum.

ANTO. Juppiter ex Jo Jnachij filia genuit epaphum ex Epapho et Caſſiope Belus priſcus: ⁊ lybia naſcuntur. ex Belo Danaus egyptus Agenor: hic cum phenicie imperaret: filias Thaigetem ⁊ europam filios Cyliccm et Cadmum et phenicem. Cylix cylicie nomen dedit. Cadmus miſſus ad querendam Europam: in Boetia concedit et illo tempore Cadmeam vrbem condidit: quam poſtea Thebas nuncuparūt: vt tradit Thucydides. Ex phenicie phenicia nūcupata eſt a quo naſcitur Belus alter metres cognominatus. Metres pigmalionē annā ⁊ Didonē. Pigmalion patri i phenice regno ſucceſſit. Dido ſicharbe nupſit quē Uergilius Sicheū appellat. Js enim erat ex pliſteſte phenicis filio genitus. Phenicum ditiſſimus ⁊ ſacerdos fuit Herculis q̄ honor erat apud phenices maximus. Pigmalion igitur tātis opibus inhians ſicharbam quem trucidari fecit Dido vt in ſomnis a marito admonita traditur ſublatoq; ingenti eius theſauro in libyam cum ſorore anna celeriter adnauigauit. vbi ab hiarba hāmonis filio numidarum rege empto ſolo quantū circūdaret taurino corio: quem in minutiſſima ſe

Dido.

¶ Dido Enee. Epiſtola. vij.

Sic: vbi fata vocant: vdis abiectus in herbis

Ad vada meādri cōcinit albus olor,

Nec quia te noſtra ſperarem prece moueri

cuit lora vrbem Carthaginem condidit anno poſt captum ilium centum ſexagintaquattuor: vt rectius ſuppūtarūt qui tēporꝫ rationē tradiderūt. Cōſtat ideo ad Didonē, eneā nullo modo peruenire potuiſſe: qui tertio anno poſt troie excidiū: vt Caſſius Emina Democrates ⁊ Alicarnaſeus Dionyſius ſcribūt in latio cōcedit. Jnito igit̄ cū latino cōiugio Meſſalla licet eneā in aphricā regionē delatū ſcribat. Dido tamē ſilentiū preterit. Sed latinorꝫ primus hūc amorē Ennius cōmētus eſt ſcipionis ſuperioris geſta ſub carmine cōplexus eſt: quē deinde ſecuti latini poete nauibus cōfractis eneā naufragū ad didonē delatū, tradiderūt: ſuſceptūq; eius hoſpitio ⁊ thalamo. Demū mercurij iuſſu in italiā nauigaſſe dido que ardētiſſimo flagrabat amore de morte deliberās ad eneā ſcribit. Epl̄a hec multū acrimonie habet ⁊ querele: ſcribit eīn moribūda ad eum quē nouerat mortis cauſam prebuiſſe. ¶ Sic: vbi fata vocant vdis abiectus in herbis. De morte deliberaſſe ſimilitudine indicat: idq; poetis magis q̄ oratoribus cōuenire Ariſto. ſcri. q̄uis ⁊ oratores ſimilitudine vtātur. Nā democrates nutricibus oratores cōtulit que deuorato cibo pueros ſaliua inungūt. Pla. quoq; in rep. canibus ſimiles dixit eſſe qui mortuos ſpoliāt. Canes eīn de morſo lapide ꝓiciētes nō ledūt. ¶ Albus olor cōci. Cignorꝫ narrant in morte flebiles cātus qd̄ Pli. falſum eſſe videt. Ad vada meādri: meāder a celenis collibus effluēs inter miletū ⁊ pyrenē phrigiā. Cariā lidiāq; diſterminat in quē influūt amnes Marſias Orgas Caper ⁊ Licus flexuoſus eſt qd̄ ei accidere ſcri. Stra. q̄m multū limi accipiat: ⁊ modo in hāc modo in illā ripā deijciat. Cygnorꝫ multitudo traditur ſtabulati in ripis meandri ad aſiā paludē caicū amnē. Caiſtrū ⁊ padū. Propertius Olorigerum caſtrum dixit.

Cygnus.

ABER. Sic vbi. Jlio troiaq; omni a grecis euerſa eneas veneris ⁊ anchiſe filius patriam relinquēs conſtructa claſſe apud antandrū ciuitatē ſe mari credidit cū patre aſcanio filio ⁊ dijs penatibus et multis troianis qui ſe eius nauigationis comites ⁊ ſocios prebuerūt ⁊ primū quidē in thraciā delatus eſt vbi eneū oppidū cōdidit: vt multi putāt. Mox ꝓdigijs territus ⁊ voce polydori crudeliſſime a polineſtore thraciū rege interfecti admonitus, vt inde fugeret delon tenuit. illic accepto ab apolline reſpōſo errore patris male interpretantis reſpōſum cycladas inſulas preteruectus ad cretā venit quā, fatalē terrā ⁊ ab oraculo predictā anchiſes crediderat verū cū ibi peſtilentia laboraret a dijs penatibus in ſomnis monitus vt diſcederet ad ſtrophadas delatus eſt inſulas inde preteruectus maritima grecie apud Epyrū ſuſceptus eſt heleni hoſpitio qui troianus ⁊ priami filius illic pyrrho ſucceſſerat in regno: inde ꝓfectus calabriā tenuit ex qua ſtatim diſceſſit territus aduētu diomedis: nauigauitq; ad ſyllā ⁊ charibdim que ſunt in mari ſiculo ethne vicine: inde vento agitatus circūita maxima parte ſicilie Drepanum venit vbi vt Uerg. voluit patrem amiſit quo in ſicilia ſepulto: ⁊ honoribus prebitis donatus ab aceſte troiano qui in ſicilia regnabat vino ⁊ ceteris neceſſarijs: diſceſſit vt in italiā veniret: quā ſibi fatis dari ⁊ a Creuſa vxore ⁊ ab oraculo reperto in delo: ⁊ ab heleno intellexerat: tēpeſtate maris ⁊ vi vētorꝫ agitatus in lybiā delatus eſt: ⁊ .xx. nauibus vna dūtaxat ſubmerſa forte per ea tēpora: vt Uerg. finxit. Dido: que ex tyrophenice fugerat marito ſuo ſicheo a pigm[illegible] ſuis fratre interfecto metuēs [illegible] fratris [illegible] iā auaritiā in terra lybica vrbē nouā Carthaginē cōdebat, empto ab hyarba rege [illegible] ſpatio circūdaret: quo ſecto in minutiſſimas corrigias intantū id extēdit qd̄ occupauit ſtadia duo ⁊ viginti: quo ſpatio vrbē cōdidit. ad hāc igit̄ Didonē quū eneas veniſſet cū ſocijs: ab ea ⁊ vrbe ⁊ hoſpitio exceptus eſt liberaliſſime: mox etiam ab ea amatus cū illa cōcubuit: cūq; ibi moraret̄ admonitus ab anchiſe patre in ſomnis: ⁊ a mercurio ab Joue miſſo vt inde diſcederet ⁊ fatalē terrā peteret: nō auſus regine dicere cū clā obire pararet regina. Dido preſentiēs poſtq; fruſtra precibus fatigauit eneā: fingit̄ ab Oui. hāc epl̄am ad eum ſcripſiſſe in qua nititur reuocare eū a ꝓpoſito nauigādi arguēs ab honeſto ⁊ tuto. ab honeſto quidem: q: nō deceat eam deſerere a qua hoſpitio ſit exceptus ⁊ oībus rebus adiutus: et cui fidē dederit. a tuto: q: mare ꝑicloſum ⁊ tēpeſtuoſum ſit a quo ſit tutū abſtinere ⁊ habeat terrā paratā quā relinquere ꝓpter incertā imprudēte ſit. Cōmemorat aūt ſua in eneā beneficia ⁊ rogat: vt ſi decreuit omnino diſcedere ſaltē differrat: ⁊ expectet donec mare trāquillū ſit. Quod ſi noluerit dicit q; ſeipſam interimet: ⁊ iubebit inſcribi epitaphiū in ſepulcro: quo eneas cognoſcat̄ fuiſſe cauſa eius mortis. Sic vbi: dicit Dido ſe appropinquāte fine ſue vite effundere flebiles voces ad eneā: ſicut cygnus vicinus morti ſolet flebiliter cātare. Ferūt eīn appropinquātibus cygnis extremo vite penam in capite natā paulatim in cerebrū deſcēdere: interea ꝟo ipſos cygnos flebiliter cantare donec moriant̄ Oui. lib. ij. fa. Flebilibus numeris veluti can[illegible]tia dura. Traiectus pēna tpa cantat olor. Pli. lib. x. Olorꝫ morte narratur: flebilis cātus falſis: vt arbitror aliquot experimētis. Ordo eſt. Olor albu[illegible]ctus: poſitus ad vada. i. apud aquas. nam vada dicūtur aque per quas pedibus vadere poſſumus: inte[illegible]mpliciter ꝓ oībus aquis ponūtur. Meādri fluuij lydie iuxta quē multi ſunt cygni. Cōcinit: cantat. Sic. ſ. flebiliter: ſicut ego nūc canto. Ubi. i. quādo. Fata vo. i. mors eū trahit. Moueri. i. flecti.

ASCEN Sic vbi fata vocāt. Hec epl̄a ſeptima: quam Dido ad Eneā ſcripſiſſe fingitur priuſq; abiret fere ex quarto enei. argumentum aſſumſit: verum illic nō ſcripſiſſe: ſed ſororem annam miſiſſe dicitur. Principium videtur tacite obiectioni per antiphoram reſpōdere: ac ſi ipſa ſe aut eneam induxerit poſt longā cogitationem obijcientem ac dicentem. Si certum aut decretum eſt omnino tibi mori: teq; interficere cur ſtabis Dido? quid canis moritura? Reſpondet ſic vbi fata vocāt ⁊c. hoc eſt ſic vt ego moritura cano: hoc eſt carmine epiſtolarum ſcribo. Olor. i. cygnus albus per excellentiā abiectus in herbis concinit: ſcilicet funus ſuum. Unde Martialis. Cantor cygnus funeris ipſe ſui. ad id idest iuxta vada Meandri fluminis illius flexuoſi. vbi: quādo: aut poſtq; (nam aduerbia loci ⁊ temporis cōfundūtur ita: vt alterum pro altero paſſim ponatur) fata vocāt. i. moriendi vis fatalis inſtanter vrget: hoc eſt ideo ſcribo vt id faciam quod cygnus.

Alloquor, aduerſo nouimus iſta deo:

Sed meriti famam: corpus animumq; pudicum

Cum male perdiderim: perdere verba leue eſt:

Certus es ire tamen: miſeramq; relinquere dido

Atq; idem venti vela fidemq; ferent.

ANTO. Alloquor ☞ Alloquor. meos affectus aperio. ea eīn alloquimur que aut ſummo affectu: aut extremo periculo narramus. vnde Uergilianū illud, Extremū qd̄ te alloquor: hoc eſt in quo epiſtole propoſitū eſt. Meos inquit vt moribūdus cygnus affectus narro: nō q; te reuocare credam: ſed cū pudicitiā violauerim: facile eſt qui impudicitiā arguant pauca verba iactare. Nouimus: cum ſtomacho: hoc vſa eſt verbo. Aduerſo deo: iniquo fato. ¶ Certus es ire tamen: diſſuadet diſceſſum a difficultate. Dido:

Certus es enea cum federe ſoluere naues:

Queq; vbi ſint neſcis itala regna ſequi.

Nec noua carthago: nec te creſcentia tangunt

Menia: nec ſceptro tradita ſumma tuo.

als fugienda.

Facta fugis: facienda petis: querenda per oꝛbem

Altera queſita eſt altera terra tibi

Ut terram inuenias: quis eam tibi tradet habendam

Qui ſua non notis arua tenenda dabit:

Alter habendus amoꝛ tibi reſtat: ⁊ altera dido

Quanq; iterum fallas: altera danda fides

Quando erit vt condas inſtar carthaginis vrbem

Et videas populos altus ab arce tuos.

Omnia ſi veniant nec te tua vota moꝛentur:

Unde tibi que te ſic amet vxoꝛ erit:

Uroꝛ: vt inducto cerate ſulphure thede.

Ut pia fumoſis addita tura rogis

Eneas oculis ſemper vigilantis inheret

Eneamq; animo noxq; dieſq; refert

Ille quidem male gratus: ⁊ ad mea munera ſurdus

Et quo ſi non ſim ſtulta carere velim

Non tamen eneam, q̄uis male, cogitet: odi

Sed queroꝛ infidum: queſtaq; peius amo.

Parce venus nurui: durumq; amplectere fratrem

greca figura hanc vocem extulit. Ceſar Didone et Calipſonē dici latine maluit. Fabio tamē placet latinā rationē ſequi: quouſq; patitur decoꝛ. Fidē quā de pmiſſo cōiugio dediſſe cōmētabatur. Itala regna: ecce difficultatē: ea inquit ſequeris: quoꝝ notitia tibi nō eſt. Nec noua carthago: pponit preſentia vt difficultatē augeat futuroꝝ. Lybicā: carthago ſignificatur de qua multa Stra. cōmemorat libꝛo vltimo. Quanq; carthaginē in hiſpania: quā haſdrubal cōdidit: vt a pena carthagine excluderetur: nouā perpetuo epitheto dicimus. Sūma: quidquid erat poteſtatis. Facta: conditā carthaginē. Faciēda: eā vrbē intelligi quā in italia ſe cōditurū eneas fato predicabat. Non notis: peregrinis. Ab arce carthaginis. Arx carthaginis Byrſa eſt appellata. Uroꝛ: hoc eſt ob Lauiniam dixit: que turno erat pacta; vxoꝛ. Ut inducto ſulphure. Lychnia intelligit: que ex inducto ſulphure ad ſuſcipiendū ignē conficiūtur. Celerius ardent: que ſunt ⁊ quarto ſulphuris genere.

ABER. ☞ Mouimus iſta. i. tibi preces fecimus deo aduerſo. i. nobis irato ⁊ non fauente. Iuue. de demoſthene. Deus ille aduerſus genitus. Sed: quaſi dicat cū maioꝛa perdiderim poſſum etiā perdere leuioꝛa. verba fruſtra fundere. Famā: laudē. Meriti. i. beneficij mei tibi collati. Coꝛpus: a te violatū leue. i. facile. Certus es. i. deliberaſti. Ferrēt: auferrēt. Fidē quā mihi dediſti: q: diſcedet tecū: neq; eā mihi ſeruabis. Cū federe. ſ. cōnubiali. Soluere ppꝛie dicit. nā naues dicūtur ſolui cū a littoꝛe mouentur. Statius in achilleide. Soluerat oebalio claſſem de littoꝛe paſtoꝛ Dardanus. dicit ergo deliberaſti: et naues ⁊ fedus nuptiale qđ mecū feceras tecū abducere. Que ne. vbi ſint: q: ſolū audita: nō aūt viſa ſunt tibi. Noua: aut alluſit ad ſignificationē noīs q: vt Seruius dicit Carthago lingua penoꝝ noua ciuitas dicit. aut re vera: q: tūc noua fiebat. Uerg. j. Surgētemq; noue carthaginis arcē. Tradita: omiſſa. Tuo ſce. tue poteſtati. nam ſceptrū regibus datur. Facta: diſſuadet ab vtili. Facta fu. qđ eſt imprudētis. Querēda. Oꝛdo, eſt. Altera ter. ſ. italica eſt querēda. Altera. ſ. hec quam tibi dedi. Eſt queſita. i. iam parta tibi. Ut. i. q̄uis. Habendā: poſſidendā ⁊ habitandā. Quis. q. d. nullus. Tenēda: habēda: vt Tyꝛij tenuere coloni. Alter amoꝛ: quē foꝛtaſſe nunq̄ inuenies. Iterū: ſcđo. ſicut mihi datam ſemel fefelliſti. Quādo erit. q. d. nunq̄ aut tardiſſime. Cōdas: edifices. Inſtar: ad ſimilitudinē. eſt autē: vt voluit Seruius nomē indeclinabile. Et notandū nunq̄ prepoſitionē apud idoneos ei preponi: vt inſtar mōtis equū. ⁊ Oui. Deq; genis lacrime fluminis inſtar eūt. Et videas: ſubaudi querit. Tuos: tibi ſubditos. Oīa: ſupradicta. Si. i. q̄uis. Ueniant. i. eueniant ⁊ cōtingant tibi moꝛētur: tardent ⁊ impediāt. Unde erit. q. d. ex nullo loco inuenies ſic ſicut ego amo te. Uroꝛ: per quaſdam ſimilitudines demercarim ſui amoꝛis erga eneam. Uroꝛ. i. ardeo: ſed amoꝛe ſui. Inducto: ſuperimpoſito. Cerate: illite. Thede: ſpecies arboꝝ que ex ſe liquoꝛē emittunt. ſunt aūt vt dicit Pli. vt flāmis luminibuſq; ſacroꝛum grate.

ASCEN ☞ Nec alloquoꝛ. q: ſperarē poſſe moueri noſtra prece nos nouimus. i. cū molimine auſpicate ſum[illegible] ⁊ incepimus iſta deo aduerſo. i. irato ⁊ abnuēte: ſed cū perdiderim male. i. cū malo meo hoc eſt indecēte[illegible] meriti. i. prioꝛis: ⁊ coꝛpus ⁊ animū pudicū (ppter carmen legendū eſt coꝛpuſq; ⁊ animūq;: nec minoꝛ eſt [illegible]s) leui. i. parui momēti eſt perdere verba. ſ. ſcripta in hac epla. Certus es ire tamē. Anacolochon eſt. nā [illegible] precepit q̄q̄ q ſic perficit: q̄q̄ moꝛi cōſtitui ſi abiēs tamē certus es ire ⁊ relinquere miſerā. Dido. ſ. me. [illegible]uius docet quia grecoꝝ in o vtimur tribus aut quatuoꝛ caſibus: ntō: actō ⁊ vctō in o: ⁊ gtūs in us aut in oos: vt hec dido huius didus vel didoos: hāc dido: o dido. multū tamē hoc nomē latine declināt dicētes huius didonis huic didoni hāc didonē: qđ etiā ſequar licet nō cōtinuo dixero huius ſaphonis ⁊c. ſed saphus ⁊ hāc ſapho. Iiſdē vētis ſcribitur ij duplici: q: pluralis eſt numeri. ſenſus eſt. comites eiſdē ſeu iiſdē vētis vela ⁊ fidē. i. fidelitatē tuā: q: ſi defragus eris. Queq; vbi ſint ⁊ certus es ſequi regna italica que neſcis vbi ſint dixi ex. iiij. eneid. fere ſumpta vbi dicitur. Quid ſi nō regna aliena domoſq; ignotaſq; peteres. ſed q: Uergi[illegible]olbus notus eſt fruſtra ſ eius carmina ad hanc epiſtolam facientia reperiero.

ANTO. ☞ Male gratus. is eſt. qui accepta beneficia non penſat. Surdus: quoniā cōmemoꝛatione beneficioꝛum non mouetur. Non tamen Eneā vitia inſectatur: nō hoiem perfidiam inquit odio profequoꝛ: nō eneam. Queſta peius amo. querimonia amoꝛes auget eſtū. Parce venus nurui: a pietate arguit. Nurui: de ipſa loquitur que culpam ſub cōiugij nomine texerat. Erat eneas Anchiſe ⁊ veneris filius. Amoꝛ: cupidinē ſignificat: qui Marte et venere genitus tertia anteros nuncupatus traditur. Caſtris tuis: amoꝛis militiā ſequar. Ouidij cōmentum eſt: vt amoꝛem militie eſſe ſimilem in

Frater amoꝛ caſtris militet ille tuis.

Aut ego que cepi (neq; enim dedignoꝛ amare)

Materiam cure prebeat ille mee.

Falloꝛ: ⁊ iſta mihi falſo iactatur imago.

Matris ab ingenio dicidet ille ſue.

Te lapis ⁊ montes: innataq; rupibus altis

Roboꝛa: te ſeue progenuere fere.

Aut mare quale vides agitari nunc quoq; ventis

Quo tamen aduerſis fluctibus ire paras

Quo fugis: obſtat hyems hyemis mihi gratia proſit

Aſpice: vt euerſas concitet eurus aquas

Quod tibi malueram ſine me debere procellis

Juſtioꝛ eſt animo ventus ⁊ vnda tuo.

Non ego ſum tanti (quod non mediteris inique)

Ut pereas: dum me per freta longa fugis

Exerces precioſa odia conſtantia magno.

amoꝛibus enarraret. Aut ego phiſiologia: in enea ſeuitiaꝫ arguit: aut dure cautes: aut mars illuꝫ genuerūt niſi falloꝛ. Quē cepi amare: amātes facile credūt ideo in metamoꝛ. Credula res amoꝛ. Materiā. ea eſt vt ipſe amet: plauti ſentētia eſt nō vero inquit te amare qui dāt qua amant grā ſed ille ad pretiū: hic ad amoꝛē materiā refert. Imago que gratiā in enea exprimebat. Ab ingenio: facilitate. Diſſidet. alienus eſt mater facilis eſt. iſte durus. Et lapis: hāc enarrationē ita Uerg. configit. Nec tibi diua parens generis nec Dardanus auctoꝛ Perfide: ſed duris genuit te cautib' hoꝛrens. Caucaſus; hyꝛcaneq; admoꝛunt vbera tygres. Quo fugis piculoꝝ cōmemoꝛatiōe propoſitū auget adeo ſeuus es: vt me per ſumma picula fugias. Hyems: tēpeſtas. Uer. Uicit hyems. Juſtioꝛ clemētioꝛ. Qđ non mediteris inique: nō putes id mihi per ſimulationē dictū. Exerces ꝑtioſa: cum ſtomacho hoc enūciatū eſt. Cōſtātia magno emēda capitis piculo: ⁊ vite diſcrimine. Iā venti ponent ab iminētib' eneā a curſu laboꝛat reuocare.

ABER. Refert: repꝛeſentat. Uer. illum abſens abſentē auditq; videtq;. Ille. Eneas loquit aūt de eo tanq̄ de tertia pſona. Surdus non rńdens tralatio ab eo q̄ auditu caret. Et quo. i. talis quo ego debeaꝫ velle carere ⁊ eſſe ſine eo. Si nō. i. niſi ſim ſtulta: q: ſtultus eſt qui eo nō vult carere: cum intelligit ſua bñficia nō eē grata nec ſe ab eo amari: tñ q: dixerat cum talē eſſe: vt deberet velle eo carere: remouet a ſe ſuſpitionē odij dicens. Non tñ infidum. ſ. eſſe eneā Queſta. i. lꝫ lamentata de eo. Amo peius Amo vehemētius. Terētius: Quominus ſpei eſt: eo magis amo. Parce: cōuertit ſermonē ſuum ad venerē ⁊ cupidinē: vt eneā in amoꝛis caſtra compellant. Nurui. i. mihi que ſum nurus tua. nam ſum vxoꝛ enee filij tui. Amoꝛ cupido. Fratre ſcꝫ Enee: nā ambo eſtis filij veneris. Militet: verſet: pꝛopꝛie dixit. Nam vt inquit Oui. in lib. j. amoꝝ. Militat ois amens: ⁊ habet ſua caſtra cupido: aut eo. ſ. militem in tuis caſtris ſubaudiendū eſt eſſe verbū. Que cepi amare: ex quo eū vidi ⁊ audiui loquentē. Uer. At regina graui iādudum ſaucia cura. Uulnus alit venis ⁊ ceco carpitur igni. Neq; eñi dedignoꝛ: parēthesis eſt. Ille Eneas. Materiam: fomentum nutrimentū. i. rńdeat meo amoꝛi: nā cura amoꝛē ſignificat: vt ex verſu Uergilij ſupꝛaſcripto patet. Oꝛ antē coꝛ vrat. Falloꝛ. i. fruſtra hoc cogito ⁊ peto vt meo amoꝛi reſpōdeat. Jactat. i. laudat vel oſtēdatur ab eo. Matris: pbat qđ dixit. dicit enim eum oino eſſe cōtrariū veneri matri ſue. Diſſidet: diſcoꝛdat. Ingenio: natura q: venus eſt mollis ⁊ placabilis. Eneas ꝓo durus ⁊ inexoꝛabilis. Te lapis: hec ſupꝛadicta dixit tanq̄ de tertia pſona: nunc cōuertit ſermonē ad ipm nimie duritie. Eſt aūt tota hec emulatio Uergiliana in. iiij. eñ. vbi dido ſic loquit. Nec tibi diua parēs gñis nec dardanus auctoꝛ. Perfide: ſed duris genuit te cautibus hoꝛrēs. Caucaſus: hyꝛcaneq; admoꝛunt vbera tygres. Innata. i. genita. Roboꝛa: arboꝛes. Seue fere vt tygres: vt vrſe: vt leene. Aut mare: ſcꝫ genuit te. Quale vides: nō trāquillū: ſed pcelloſum: quale nūc vides. Agitari: moueri quo. i. p qđ mare. Tū paras ire. ſ. cum ita agitet ventis. Quo fugis cōtumelioſe dixit fugis. vnde ipſe apud Uerg. reſpōdet: nec finge fugā. Obſtat: impedit te. Hyemis mihi gratia pſit. i. ſi tua ſponte non vis mihi hoc mun' preſtare. aut vt maneas: aut differas fugā tuā: ſaltē facias hoc neceſſitate tēpeſtatis. Aſpice: demōſtrat magnitudinē tēpeſtatis. Concitet: cōmoueat. Sine: permitte. Me debere: me eſſe obligatam. Procellis: tēpeſtatibus ⁊ impetuoſis vētis: dicunt aūt quaſi percelle a percellendo. i. percutiēdo. Juſtioꝛ tuo animo: q: vult reddere gratiā mihi bñ merenti cum vult te apud me retinere: tu aūt qui accepiſti bñficium nō vis te reddere gratiā. Nō ego ſum: dixit eneā nō debere ſe obijcere periculo moꝛtis ppter ipſam dū vult eā fugere: oꝛdo eſt o inique. Nō ſum tāti vt pereas. i. perire velis dum fugis me. Per longa freta. Quod. i. quā rem. Nō me nō cogitas exerces ſenſus eſt: ſi habes me odio ⁊ ppterhoc paruifacis obijcere te moꝛti. Hec tua odia ſunt nimis magni pꝛecij ⁊ nimis cara ⁊ conſtātia magno: q: conſtāt tibi vita que eſt res magna.

ASCEN ☞ Male gratus. i. nō gratus: ſꝫ ingratus ⁊ immemoꝛ bñficij. Queſtaq; peius. i. intentius et cuꝫ maioꝛi malo meo a me q̄ſtra. i. poſt querelas: vñ amoꝛis nō queſtus: ſed obliuio ſi qua fieri pōt maximū eſt remediū: vt aūt obliuio ſit occupādus eſt aliis curis animus: frater amoꝛ: frater enee: ⁊ etiā didonis: q: ſe coniugē enee dictitat. Aut ego quē ⁊c. oꝛdo eſt aut ille quē ego cepi amare ꝑbeat materiā mee cure. i. ſe amabilē pꝛebeat neq; enim dedignoꝛ amare. i. libenter amarem ſi ſe amari ſinat. vñ dicit eneid. iiij. Que mihi tradat eum: vel eo me ſoluat amātem falloꝛ ⁊ ipſa mihi falſo iactatur imago: id eſt falſo pꝛe ſe fert pietatem ⁊ veneris filium nuncupat cum ſit durioꝛ caute. vnde eneidos quarto Nec tibi diua parens generis nec dardanus auctoꝛ Perfide: ſed duris genuit te cautibus hoꝛrens. Caucaſus hircaneq; admoꝛunt vbera tygres: aut mare: hoc videtur ſumptum ex Homero: qui vt interpꝛetatur aulus Gellius libꝛo. xij. capitulo pꝛimo: dicit ſic. Non eques ipſe tibi fuerat me hercule pelleus. Non thetis eſt genitrix: glaucum te pꝛotulit equoꝛ. Acrie ⁊ rupes mens q tibi dura feroxq;. Quale vides agitari. enei. iiij. Quinetiā hyberno moliris ſydere claſſem. Qđ tibi malueram. ſenſus ⁊ oꝛdo eſt. ſine. i. permitte me debere pcellis. id ſupple qđ malueram debere tibi. i. permitte vt beneficio vētoꝝ te detineam tecq; fruar que eū beneuolentia tua te malā: ſed non poſſum frui: non poſſum quidē: q: nō permittis: ⁊ ita vētus ⁊ vnda eſt

Juſtior.i.clementior:aut iuſtior:q꞉ iuſtum eſt vt amans ametur:⁊ amato fruatur:tuo animo.Ego nō ſum tanti ſcꝫ valoris:vt pereas dum fugias me per freta:quod ſcilicet dictum non mediteris.i.interpreteris inique.i.in malam partem.hoc eſt:quod per ironiā addit.Exerces precioſa.i.res precioſas:conſtantia a magno animo.i.videtur tibi magnum ⁊ precioſum:hoc eſt egregium facinus.

Si dum me fugias:eſt tibi vile mori

Jam venti ponent:ſtrataqꝫ equaliter vnda

als ceruleus

Ceruleis triton per mare curret equis:

Tu quoqꝫ cum ventis:vtinam mutabilis eſſes:

Et niſi duritia robora vinci:s:eris.

Quid:ſi neſcieris inſana:quid equora poſſent:

Experte toties tam male credis aque:

Ut pelago ſuadente:etiam retinacula ſoluas:

Multa tamen latus triſtia pontus habet.

Nec violaſſe fidem tentantibus equora prodeſt:

Perfidie penas exigit ille locus.

Precipue cum leſus amor:quia mater amorum

Nuda citheriacis edita fertur aquis.

Perdita ne perdam timeo:noceam ve nocenti

Heu bibat equoreas naufragus hoſtis aquas

Uiue precor:ſic te melius quam funere perdam

als ferare

Tu potius leti cauſa ferere mei.

Finge age te rapido nullum ſit in omine pondus

Turbine deprendi:quid tibi mentis erit:

☞Ceruleus triton.Tritones nō eſſe fabuloſos
ANTO. Plinius ſcribit:⁊ viſos ab vlyponenſibus regnāte Tiberio ob id in vrbe miſſa legatiōe filios Neptuni ⁊ Salacie:ſcribit varro. Ad ſūma equora:cum numina enatant:trāquillitatis eſt iudiciū:ideo papinius armigeri inquit tritones eunt ſcopuloſaqꝫ cete.
Robur. Robora:robur eſt genus quercus paulo durius vt ſcri.Pli.Quid ſi neſcieris:diſſuaſio ab experientia Inſana.procelloſa.Retinacula que ⁊ hore dicunt a fabio.Triſtia incōmodo vltra naufragiū.Nec violaſſe fidem a numinibus nauigationem diſſuadet tentātibus equora:nauigare audentibus poſt perfidiā.Quia mater amorꝫ duas
Ueneres amores. veneres ⁊ tres amores fuiſſe Cice.in li.de na.de.ſcri.primū ex mercurio ⁊ diana genitum.Scōm mercurio ⁊ ſcda venere.Tertiū quē anterota dici retulimus.Cytheriacis.venerē in cythera inſula educatam fertur:vbi eneā matri templū conſtruxiſſe ſcri.Diony.Halicarnaſeus.Aquis.falſis vn-
Cytherea dis.Nam ex teſtibus celi ⁊ maris ſpuma venus tradit̄ genita:vt auctor eſt varro.Cōcha in cytheram delata:que diſtat a malea promōtorio ꝗnqꝫ
Uenus. milia paſſuū:antea porphiris dicebat̄.Perdita ne perdā timeo pathos a volūtate.nollē inquit ⁊ ſi eneas me fugit:vt mea cauſa periret.Sic viuus ⁊ pfugū.Tu potius:ꝙ mihi tue mortis cauſa tribuatur.Finge:age locus eſt qui d꞉ a cōingētib꞉.Nullū ſit meis dictis exitus ꝓhibeat̄.Omē eſt qd
Turbo. ex homis ore capiatur.Rapido turbine eſt turbo flatus repētinus ex depreſſe nubis ſpecu cū fragore proſperis proxima queqꝫ proſternī.Js ſi accēdatur preſter dicitur cūcta ꝗnurens ⁊ proterens.
ABER. ☞Si eſt vile tibi.i.paruifacias.nam interdum odio alicuius ſolēt homines paruifacere pericula ⁊ mortē vnde eſt illud amātis apud Uerg.in buc.ſpecula de montis in altum deferat.Extremum hoc minus morientis habeto.Jam venti dicit cito ceſſaturā tempeſtatē inde cū tutius nauigaturū.Ponent.i.quieſcent.Jam.i.cito.Strata lapſa ꝗeta.Triton deus maris neptuni ex ſalacia dea maris filius ⁊ eiuſdē tubicē.Curret celeri curru ibit per mare.Equis ceru.i.delphinibus iunctis ad currū invicē equorꝫ:nam deorū maris equi ſunt delphines.voluūt autē poete deos maris nō ire ſuper vndas niſi fere quieto mari.vñ Uerg.in.j.eñ.poſt placatū mare dicit de neptuno.Celoqꝫ invectus aperto Flectit equo curruqꝫ volans dat lora ſecundo:cum ventis quorum natura eſt.vt imitatur Horatius.ij.carminum.Nō ſemper imbres nubibus hoſpidos manat in agros.Aut.mare ſpatiū vexant inequales ꝓcelle.Eris ſcꝫ mutabilis.Niſi vincis.ideſt niſi ſuperas.i.niſi es durior arboribus.Robur autem ſpecies arboris ex qua teterrimam eſſe gallam Plinius ſcribit:eſt autem eius lignum nimie duritie.Quid ſcilicet faceres:quaſi dicat ignoſcendū eſſet tibi ſi intrares mare cuius periculū ignorares:experte:probare a te:eſt in ſignificatiōe paſſiua participiū.Tā male.i.tā cū periculo tuo.Credis cōfidis vt o formoſe puer nimiū ne crede colori.Ut.i.quis Retinacula funes nauiū etiā pelago ſuadēte.i.etiā mari tranquillo:q꞉ tunc videtur ſuadere nobis nauigationem.Nec p.i.littore eſt.i.nocet.Tentantibus:ingredientibus:a tento deriuatur:vt tentēda fuga canit equora calchas exigit penas perfidie:punit perfidos.Precipue.hoc dicit:vt magis eū terreat:q꞉ rationē ponit.mater amatorū.Uenus amatorū aūt dixit:q꞉ due dicuntur eſſe cupidines.Edita.i.genita aquis cypheriacis:hoc ſm fabulam dixit:quā Ser.v.enei.refert.Dicit enim celum patrem fuiſſe ſaturni cui cum iratus filius falce virilia amputaſſet:lapſa in mare ſunt:de quorum cruore ⁊ maris ſpuma nata dicitur Uenus vnde ⁊ aphrodite dicit̄ nam aphros eū accētum in fine h꞉:ſpumā ſignificat:inde ⁊ Uer.lib.ſupradicto.Fas omne eſt.Cytherea tuis te fidere regnis.Unde genus ducis.Huius aūt fabule allegorium:qui vult ſcire videat Seruium loco ſupradicto Cytherea aūt d꞉ cytheris inſula tū pluraliter declinata:que vt Pliū.lib.iiij.inquit in laconi ſinu eſt antea porphyris appellata.Uenus autem cum primū nata eſt marito:eo concha deuecta eſt.vnde ⁊ nomē accepit.inuenitur aūt ⁊ ꝓ vrbe ⁊ pro inſula eodē noīe.Interdū tñ venus Jouis ⁊ Diones filia dicitur vnde ⁊ ipſa nonnunꝗ dicitur dione:⁊ dioneus a venere nomē deducit̄:vt apud Uergi.in bucco.Ecce dionei proceſſit ceſaris aſtrum ⁊ eneid.iiij.Sacra dione matri.i.veneri.Perdita.i.timeo ne te perdā naufragio quē tamen amiſi:q꞉ non vis mecum manere.Heu ideſt ne hoſtis eneas Naufragus ſubmerſus.Uiue precor:conſiliat ſibi eneam optās ei vitā.C Sic.ſcꝫ viuendo.Quā funere:ꝙ morte.i.meli꞉ eſt careā te viuo ꝙ mortuo.C Ferre.i.dicare.C Potius

ſcilicet ꝙ ego dicar eſſe cauſa tue mortis.C Finge.artificioſe ei cōmemorat recordationē cōſcientie in magnis periculis.C Age:hortātis.Finge:puta an.me tuo cogita.Te deprehēdi:vſus eſt verbo nautico.nam nauigātes deprehēdi dicūtur.Uerg.lib.v.enei.Hūc ego getulis egerē ſi ſyrtibus exul.Argolicove mari deprehenſus:⁊ vrbe myceue ⁊c.Quid tibi mētis.i.que mēs ⁊ cogitatio erit tibi.Nullū ſi parēthesis eſt pondus effectus.C In omine.i.in augurio meorꝫ verborꝫ.i.hoc tamē ꝓpter mea verba tibi nō eueniat.
ASCEN. ☞Si me dū fugias eſt tibi vile mori.i.ſi paruipendis mortē dūmodo me fugias:quaſi ꝓ maiori odio me ꝙ mortē ꝑſequeris cū vt me fugias illā incurras.Experte aque:paſſiue dixit:nā experior cōe eſt.Nullū ſit in omine pōdus:honeſta ⁊ amica parēthesis.nam dum mala cōmemoramus ne malorꝫ omen in amicos cōuertatur
Omen. auerti petimus ab eis ⁊ inimicos conuerti.vnde ſinon.ij.enei.locutus de euerſione troie addit quod dij prius omen in ipſm cōuertāt.Sumebāt aūt veteres ſuperſtitioſi ꝓ omine.i.future rei iudicio quidquid primū audirēt.vnde Emilius deliberās an perſidē oppugnare deberet:audito a filia perſa mea periit:illud ꝓ omine perdēde a ſe regionis illius ſumſit:ꝗuis filia de catella ſeu canicula ſua perſe nomē fuit loqueret̄:⁊ ideo paterfamilias querēti:quis me petit aut vocat:nō reſpōdebat̄:nullus aut nemo:ſed bona fortuna pater.Nā eꝗ nihil haberet audebat ſe nihil habere dicere:ſed recte.vnde in eunucho.Tñ ꝙ d꞉ recte eſt.Nā nihil dicere:nihil religioſi eſt.i.mali ominis metus:vbi oſtēdit ꝓ eo qd eſt nihil:dici ſolere recte:q꞉ ergo dido dixerat.finge age te rapido:dictura turbine deprēdi interponit.Nullū ſit in omine pōdus.i.nolo:id tñ eueniat:nec vt raptū ſit illud omen.

Protinus occurrent falſe periuria lingue.

Et phrygia: dido fraude coacta mori

Coniugis ante oculos decepte ſtabit imago

Triſtis:⁊ effuſ:is ſanguinolenta comis.

Quidquid:id eſt totum merui:concedite dices

Queqꝫ cadent in te fulmina miſſa putes.

Da breue ſeuitie ſpatium pelagiqꝫ tueqꝫ.

Grande more pretium tuta futura vita eſt.

Nec mihi tu parcas:puero parcatur iulo:

Te fatis eſt titulum mortis habere mee.

Quid puer aſcanius:quid dij meruere penates:

Ignibus ereptos obruet vnda deos.

Sed neqꝫ fers tecum:nec que mihi perfide iactas

Preſſerunt humeros ſacra paterqꝫ tuos.

Omnia mentiris:neqꝫ enim tua fallere lingua

Incipit a nobis:primaqꝫ plector ego.

Si queris vbi ſit formoſi mater iuli:

Occidit a duro ſola relicta viro

Hec mihi narrabas at me nouere merentem

Jlla minor culpa pena futura mea eſt

Nec mihi mēs dubia eſt:quin te tua numina dānent

Per mare per terras ſeptima iactat hyems.

ANTO. ☞Phrygia inuidioſe patrie contumeliā obiecit:vt phryges perfidia viri feminaſqꝫ iactare cōſueuerit.Paris oenonē deſeruit.Menelai quoqꝫ hoſpitiū violauit.Ante oculos:maiori affectu idē Maro exprimit.Et cū frigida mors aīa ſeduxerit artus oībus vmbra locis adero:dabis improbe penas.Quicquid.i.quidquid ſubieris periculi.Da breue ſeuitie ſpatiū:ſeuias poſt placatū mare.Grāde pretiū ad tutiorē nauigationē id refert.C Dij
Dij penates. penates:quos eneas in latiū tulit.Deos penates Diony.ſcri.eſſe duos iuuenes virilis ſpeciei:licet Timeus tradat ab incolis audiſſe in occultis ſeruari lituos ferreos eneoſqꝫ troianū vas quoddā fictile coſqꝫ eſſe deos penates troianorꝫ.Hos alij penates:alij patrios:alij gētilios:alij minichios:alij ethiſios:alij hercos appellant.Unde ⁊ Hercei Jouis ara apud troianos:vbi Priamus tricidatus fertur.Sed neqꝫ fers tecū:impietate eneā arguit.Sacra dij penates.Pater eneas patrē anchiſem ⁊ troiana ſacra ab incēdio humeris ſuppoſitis liberauit:vt in Laochoonte fabula ſcripſit ſophodes.Plector:tua perfidia crucior.Mater iuli:exēplo arguit Creuſam priami filiā ſignificat:que caſu relicta ea nocte qua combuſta eſt Troia Cybeles ſacerdos cōſtituta eſt.Sūt qui enee fraude relictā tradant:iulus primū curilion deinde in fuga Aſcanius eſt appellatus:vt ſcri.Diony.enee filius ex creuſa fuit.Merentē:qm̄ tuā fidem noui.Mea culpa:que ex audacia orta eſt.nam perfido me cōmittere non debui.Nec mihi mēs dubia eſt:cōnumerata ſua in eadem officia ſtatuit:ꝓpoſitū ab autoritate deorum.Te tua facinora.Septima iactat hyems:cū Uergi.cōgruit qui.vij.anno poſt captū ilium eneam in latium veniſſe ſcri.Caſſius emina.iij.Diony.ꝓ.d.poſt troianum excidiū lauinium ab enea conditū tradit.
ABER. ☞Protinus.dicit que mens ei futura ſit.Occurrēt:veniēt in mentē.periuria:quibus decepiſti.Et phrygia di.legendū eſt nō autem tyria:vt ſit dido coacta mori fraude phrygia:ideſt fraude tua nā eneas phrygius eſt.nam ſi dicat̄ dido tyria verſus non patitur:ſi ꝓ fraude tyria ſenſus repugnat.Imago:ſpēs.videbere eū videre me quē decepiſti:qd maxime te anget.Juue.Et quid precipuis mentē ſudoribus vrget.Te videt in ſomnis tu ſacra ⁊ maior imago.Humana turba pauidum cogitqꝫ fateri.Triſtis.i.meſta.Sanguinolēta:vt porte que tui cauſa ſe interfecit.Merui ro.i.iuſte patior.Putes ꝓ putabis.i.credes nō eſſe fortuita:ſed miſſa a dijs:vt vidiſſent perfidiā tuā.Hec eū cogitatio ſolet male cōſcientie euenire.Juue.Hi ſunt qui trepidāt ⁊ ad oīa fulgura pallent.Cū tonat exanimes primo quoqꝫ murmure celi.Non quaſi fortuitus nec ventorꝫ rabie.Sed iratus cadat in terras:⁊ vindicet ignis.Da bre.preſcribit modū petitionis ſue.dicit eū ſe non petere vt eneas perpetuo maneat:ſed tñ differat donec ira ipſius enee ⁊ pelagi aliquantulū fuerit remiſſa.Da bre.ſpa.i.cōcede breue tempus.Grāde mo.ſenſus eſt:hec mora erit vtilis:q꞉ poſtea habebis nauigationē tutam.Uia nauigatio erit grande pretiū.i.magna vtilitas.More tarda-

tionis tue. Nec par. mi. nec habeas reſpectum mei immorando: ſed filij tui. Titulum: nomē ⁊ famam mee: non etiā filij tui. Quid meruere. ſ. vt merſionis periculo a te obijciātur. Penates: dij quos tecū (vt diximus) portas. Ereptos: liberatos. Igni: incēdijs troianis. Fers: portas. Preſſerūt tuos humeros. i. tuis humeris ſunt portata. nam vt ipſe narrat in. ij. enei. apud Verg. Sacra penateſq; ſibi ab hectore: qui ei in ſomnis apparuerat cōmēdatos humeris impoſuit ⁊ patre ſimul: vt ei a age chare pater ceruici imponere noſtre. Ipſe ſubito humeris: nec me labor iſte grauabit. Mētiris: falſo iactas neq; incipit a nobis: q2 iam aſſueta eſt fallere alios. Plector. i. punior. Si que. pbat q alias decepit. Mater: creuſa. Occidit: periit. Sola: ſine te. Duro: inhumano. Hec. ſ. creuſa eſſe a te relictā. nam circa finē. ij. lib. enei. Verg. narrat eneas didoni creuſam fuiſſe a ſe miſſam cum diſcederet a troia: ſed eā cōuerſam in miniſtrā matris deū. At me: videt hic textus vel obſcurus vel ambiguus: alij mouere legēdū putāt: ſed cū alijs multis codicibus: tamē meo vetuſtiſſimo legitur nouere. erit ergo ſenſus. Narrabas mihi creuſam a te relictā: ſed ego nō ſolū fui tibi vxor ſicut ipſa: ſed etiā tibi preſtiti beneficia: vnde maiorē penam es daturus q me deceperis ⁊ me dereliqueris q̄ q illam reliqueris. Nouere ſciunt. ſ. oēs. Merentē. i. preſtantē tibi beneficia: nam hoc ſignificat merere. Verg. in. vj. enei. Quiq; ſui memores alios fecere merēdo. Illa pena: quam tu dabis ⁊ patieris ꝓpter Creuſam relictā. Et futura minor culpa mea. i. q̄ culpa quam de me habes. In genitiuis nominū ⁊ pnominū: ⁊ item in nominibus poſſeſſiuis dupliciter accipitur: ⁊ actiue ⁊ paſſiue: actiue ſic. Iniuria paris cōcitauit vniuerſam greciā aduerſus troianos. hic iniuria intelligit quā Paris alijs intulit. paſſiue vo. Iniuria menelai grecos omnes ad auxiliū ſuū cōmouit. hic accipitur iniuria que menelao illata eſt: ⁊ ſic culpa mea interdū intelligitur quā ego de alio habeo: interdū quā alius de me: vt hic. Nec mihi: pbat culpā de ſe decepta eſſe maiorē: q2 nō dubitat quin ꝓpter ipſam ſit daturus penas. Quin. i. vt nō. Dānent dignum pena iudicent: ⁊ puniant. Septima hyems: ſeptimus annus: vt ipſa apud Verg. in. j. enei. Nam te iam ſeptima portat oībus errantem terris ⁊ fluctibus eſtas.

ASCEN ☞ Et phrygia dido. Ordo eſt. ⁊ dido coacta mori fraude phrygia. i. phrygū qui fraudulēti ſunt. vnde ipſa eneidos. iiij. Necdū laomedōtee ſentis periuria gētis. Nec legendū eſt Tyria ⁊ ſtultoꝝ prauitate inuerſus eſt textus. Nam viderēt q2 tyria eſſet dido: ⁊ neſciētes malū eſſe verſum ⁊ meliorem ſententiam: vt ſit phrygia fraude. pro phrygia tyria ſcripſerūt. Cōiugis ante oculos. Sic maro. Oībus vmbra locis adero. Da breue ſeuitie ſpatiū pelagiq; tueq;. i. differ ſeuitiā tuā: ⁊ vita ſeuitiā maris: q2 grāde preciū eſt mori. nam via eſt futura tuta ſi aliquātulum immoratus fueris. Te fatis eſt titulū mortis habere mee: parcas ergo aſcanio ne ⁊ eius mortis titulū habeas dicariſq; interfector filij tui. Oīa mentiris que. ſ. de pietate tua in deos ⁊ patrē narraueras. vt. ij. ⁊. iij. enei. recitatur. Hec ſi pietatis opera in coniugē etiā tuā quā per troiā queſiſti: ac ꝓ ⁊ hec mouere. i. mouerūt. i. affecerūt cōmiſeratione me merentem. ſ. ex pia credulitate. ⁊ tamē illa pena quā ꝑ tam facili credulitate dabo eſt futura minor mea culpa: quia plus mali merui q̄ mori: dū tam perfido fidē habui.

Fluctibus eiectum tuta ſtatione recepi.

Vixq; bene audito nomine regna dedi:

His tamen officijs vtinam contenta fuiſſem.

Et mihi concubitus fama ſepulta foret.

Illa dies nocuit qua nos decliue ſub antrum

Ceruleus ſubitis compulit imber aquis.

Audieram voces nymphas vlulaſſe putaui

Eumenides fatis ſigna dedere meis.

als ſicheo.

Exige leſe pudor penas violate ſichei

Ad quem me miſeram plena pudoris eo.

Eſt mihi marmorea ſacratus in ede ſicheus

Oppoſite frondes velleraq; alba tegunt.

Hinc ego me ſenſi noto quater ore citari.

Ipſe ſono tenui dixit: elyſa veni:

Nulla mora eſt: venio quondam tibi debita coniux

Sum tamen amiſſo tarda pudore meo.

Da veniam culpe: decepit idoneus auctor

Inuidiam noxe detrahit ille mee.

Diua parens: ſeniorq; pater pia ſarcina nati.

Spem mihi manſuri rite dedere viri.

ANTO. ☞ Tuta ſtatione: portū Carthaginenſem intelligit. His tamē officijs: idē locus eſt in epl'a Phyllidis. Cōcubitus: violate pudicitie. ¶ Foret ſepulta: taceretur. ¶ Illa dies nocuit: a tempore. Dido cū in venatione eſſet cū Enea Iunonis veneriſq; cōmento exortis imbribus in ſpeluncā veniunt: vbi remotis arbitris concubuiſſe ſecutus Enniū ſcribit Vergi. ¶ Voces: que male mihi ominabātur. Nymphas vlulaſſe putaui: exiſtimabā eas eſſe Nympharū voces: ſed furie aderant: que meā calamitatem precinebant. ¶ Signa mei fati: future mortis preſagio. ¶ Leſe pudor: violatā pudicitiā ſecūdo coniugio demōſtrat: nam que ſemel nupſerāt tanq̄ virgines coronabātur: q2 bis impudicitie nota arguebātur. ¶ Violate: q̄m illius cineri caſtitatē ꝓmiſerat. ¶ Eſt mihi: exponit aliud ſui exitij

Sicheus ſignū. ¶ Sicheus ſacratus in ede. Dido penetrale marmoreū in honorē Sichei cōiugis exedificarat in tectis ſuis: idq; ſummis colebat honoribus ac ſichei exexerat ſtatuā: illāq; venerabatur. Fuerat ſicheus herculis ſacerdos quē tyrij in ſummo honore habebant. Sicheus: ſichei ſtatua. Vellera alba: vittas puras ſignificat: quibus templa ornātur. ſic ⁊ Verg. Velleribus niueis ⁊ feſta fronde reuinctū. ¶ Noto ore: voce noti cōiugis eadē. Vergi. refert hinc exaudiri voces ⁊ verba vocātis. Viſa: viri. Ipſe: ſicheus antiquus cōiux. ¶ Eliſa: primū nomē eſt: deinde a virtute Dido nūcupata eſt. Debita: quoniam prime nuptie legitime ſunt admiſſi impudicitie criminis. De ve. cul. purgat crimē ab autoritate perſone. Idoneus: nō contēnēdus. Noxe: impudicitie culpe, excuſat factū: ſi licz ſit pudēdū perſone autoritas. Diua parēs: firmat ꝓpoſitū a cognatione ⁊ facto. Pietas inquit ⁊ genus me facile impulit: vt me enee cōmitterē. Manſuri: qui nō fugeret: ſed in fide cōſiſteret. Rite. i. ſecundum ritum nuptialem.

ABER. ☞ Eiectū naufragiū: vt ipſa. iiij. enei. Eiectū littore agētē. Excepi ⁊ regni demēs in ꝑte locaui. Vix bñ audito noīe. nā vt in. j. enei. ſcri. Ver. cū audiſſet Dido ab ilioneo vixerat eneas nobis ⁊c. rñdit ipſa. Vultis ⁊ his mecū pariter cōſiſtere regnis Vrbē quā veſtra eſt. His officijs. ſ. qꝺ te hoſpitio excepi: et regna dedi: Fama q̄ iā ſparſa ⁊ vulgata eſt: me tecū cōcubuiſſe. Ver. iiij. ene. de hac fama. Hec tū multiplici populos ſmone replebat. Gaudēs ⁊ pariter facta. atq; īfecta canebat venīſſe eneā troiano ſanguine cretū. Cui ſe pulcra viro dignetur iūgere dido Nūc hyemē inter ſe luxu q̄ lōga fouere. Regnoꝝ īmemores: turpiq; cupidine captos. Hec paſſim dea fedavirū diffundit in ora. Sepulta: incognita a nullo cōmemorata. Foret ſubaudi vtinā. Illa dies: cōmemorat tēp' quo primū ſe cū enea cōmiſcuit: exierat eīm in venationē cū enea: vt ſcri. Ver. lib. iiij. enei. cū īmiſſo ſubito imbre iunone Venere ꝯſentiēte eneas ⁊ dido in eādē ſpeluncā imbrē fugiētes deuenerūt. vbi primū cōcubuerūt. Nocuit Ver. Ille dies prim' leti primuſq; maloꝝ Cā fuit. Decliue: pēdēs. Sub ātrū. i. in ſpeluncā. Cōpulit. coegit ire Cerule' obſcurus. Ver. Inſequitur cōmiſta grādine nymb' Audierā voces. i. clamorē. nymphas vlulaſſe putaui Ver. Sūmoq; vlularūt ꝟtice nymphe. Eumenides. q. d. nō fuerūt nymphe: ſʒ furie: q̄ ſigna dederūt fatis meis idest infelicitati. Exige nō ad ſicheū: vt quidam male exiſtimāt: ſed ad pudorē a ſe violatum ſermonē cōuertit neq; eīm legendum eſt ſicheu: quia neq; ratio declinationis patitur: nā ſicheus eſt diſſyllabū: vt Theſeus ſʒ triſſyllabū vt antheus. Ver. Huic cōiux ſicheus erat: ergo ſichei legendum eſt vt ſit ordo. o pudor leſe violate. eſt aūt diſtinguendum ne vitioſum ſit duo adiectiua ſine copula ponit: ſicut apud Verg. Tectum anguſtum ingēs centuʒ ſublime colūnis. O pudor. O pudicitia: violate. Ver. Ante pudor quā te violem aut tua iura reſoluam. Exige penas ſichei. i. ſume de me penas: quas ſicheus deberet exigere. quia ei nō ſeruaui fidē Vergili. nec ſeruata fides cineri promiſſa ſicheo. Plena pudoris: idest plena verecundie: quia pudet me. Eſt mihi dicit Dido ſe vocatam fuiſſe noctu a ſimulacro mariti quod in domo colebat ſumma veneratiōe. Sicheus: imago ſichei In ede in templo. Verg. Preterea fuit in tectis de marmore templum Coniugis antiqui miro quod honore colebat. velleribus niueis ⁊ feſta fronde reuinctū. Oppoſite ad ornatum. vellera lane. Tegunt ornant. Hinc: ex illa ede. Noto ore idest notis verbis. Vergi. Hinc exaudiri: voces: verba vocantis viſa viri ⁊c. Ipſe Siche' eliſa: hoc enim fuit prius nomē didonis. Nam poſtq̄ Carthaginem condidit dido appellata eſt: quod nomē lingua punica ſignificat virginem. alij volunt: vt. Serui. poſtq̄ ſeipſam interemit hoc nomine appellatā fuiſſe veni imperatiui eſt modi. q. d. neceſſe eſt. vt mecum ſis. Nulla mora: dicit ſe parataʒ mori: vt ſit cū ſicheo: quod etiā labentius ⁊ celerius faceret: niſi pudicitiā amiſiſſet. Da veniā ad ſicheū loquitur. Idoneus: cui credenduʒ quiſq; putaret: Inuidiam odium. Noxe. i. culpe. Ver. Vnius ob noxam: Detrahit aufert. Diua parens. enumerat ea que fecerunt fidē Diua. nō mortalis. Pia ſarcina: piū onus. i. pater quē hūeris ſe geſtaſſe dicebat. Spē nā ea videbant eſſe officia hominis boni et fidelis neq; videbatur qui talia feciſſet poſſe quemq̄ decipere. vñ dicit ſe propter ſupradicta ſperaſſe eum eſſe remanſurum apud ſe ſicut promiſerat.

ASCEN ☞ Fluctibus eiectū. Verg. Nuſq̄ tuta fides: eiectum littore egentem. Excepi et regni demens in parte locaui. Illa dies. ſic Maro. Illa dies prim' leti primuſq; maloꝝ cauſa fuit. Nymphas vlulaſſe. ſic Maro. Summoq; vlularunt vertice nymphe. Eumenides dicuntur furie infernales per antiphraſim: idest contrariaʒ ſcriptionē eu eīm bonum: ſignificat cum minime bone ſint Exige ⁊c. ſi legitur ſicheu: vt ſit vocatiuus grec' cum tamē nō ſit diphthongus. Ordo eſt pudor leſe: idest extincte ⁊ violate exige penas: idest a me: ⁊ o ſichei violate. i. inhonorate per ſecundas nuptias exige penas: Aut ſi legendū ſicheo ordo eſt pudor leſe ⁊ violate ſicheo: idest in dānum ſichei exige penas. ad quas ſcilicet penas me miſerā ſubaudio vel heu: ſed reprimit ne ſit vehemēs excandeſcētia. ad quas igitur o me miſerā ego eo plenas pudoris: idest verecūdie ⁊ ruboris. Eſt mihi: hoc q̄ ex vergilio ſumptum eſt: vt patet in quarto: vnde fruſtra ⁊c.

Si fuit errandum cauſas hʒ error honeſtas.

Adde fidem: nulla parte pigendus erit.

Durat in extremum. vitęq; nouiſſima noſtre.

Proſequitur fati qui fuit ante tenor.

Occidit in terras coniux mactatus ad aras:

Et ſceleris tanti premia frater habet.

Exſul agor: cineresq; viri patriamq; relinquo:

Et feror in duras hoſte ſequente vias.

Applicor ignotis: fratriq; elapſa fretoq;

Quod tibi donaui perfide littus emo.

Vrbem conſtitui: lateq; patentia fixi

Menia finitimis inuidioſa locis.

Bella tument: bellis peregrina ⁊ femina tentor

Vixq; rudes portas vrbis ⁊ arma paro.

¶ Cauſas honeſtas: licet errarim cauſa, tamen nō habet honeſtates: licet erroris cā eneas fuerat ANTO. Adde fidē nihil ſceleris īputare enee poteſt preter perfidiā: eſt laudandus in cunctis citra fidē: durat in extremum errorē a fato excuſat Fati tenor. aduerſe fortune ꝑſeuerantia. Occidit in terras: exponit fortune iniuriam Cōiux mactatus ad aras in templo herculis tyri pygmalion Didonis frater (vt diximus) opibus inhiās ſicheū trucidauit Exſul agor. monita in ſomnis a ſicheo in exiliū delato ſe cū omni thesauro ſpōte ꝓceſſit: erāt eīm parata nauigia ad frumēta deuehēda: vt Trogus auctor eſt quibus acceptis Dido fratris pygmalionis inſidias fugiens in aphricam nauigauit. In duras vias: hoc dixit: quoniaʒ primū in cyprū delata aſſumſit comitem iouis ſacerdotē. cum cōiuge ⁊ liberis ⁊ virginibus. lxx. cuʒ quibus in aphricam defertur. Ignotis applicaʒ ſignificat in quā delata eſt Emo: nō emi legas. Dido quantuʒ taurino corio poſſet circūdare ab Hiarba Getulie rege iouis Garamantidi nymphe filio tm̄ emit terre. vbi chartaginē cōdidiſſe diximus. ¶ Vrbē carthaginem Dido condidit omnium finitimorum conſenſu ⁊ maxime vticenſium: qui legatos miſerūt exhortantes tyrios vt vrbeʒ conderent ea eſt pene inſula habitu ſtadiorum. cccl. muro perpetuo cingitur longitudine ſtadiorum. lx. iugum occupat: qꝺ ī mare a mari porrigitur. in media vrbe arx fuit quā byrſaʒ vocarunt: in vertice eſculapij templum videbat. qꝺ aſdrubalis vxor capta vrbe carthago

Mille procis placui qui me colere querentes.
Neſcio quē thalamis preposuiſſe ſuis.
Quid dubitas victam getulo me tradere hiarbe
Prebuerim ſceleri brachia noſtra tuo.

ſecū cōcremauit. Cū fundamenta vrbis iacerent̄ primū eſt tauri caput inuentū: ſʒ q: ſeruitutē vide retur indicare mutato loco cū equi caput reperiſſent q: belli ſignū videbat̄: menia cōſtruxerūt. Inuidioſa q̄ ſua magnitudine vicinis mouent inuidiā. ¶ Bella tumet hiarbas qui cōtennebat̄ eius cōiugiū bellū Carthaginienſibus minebatur: vt auctor eſt Trogus. Peregrina ⁊ femina: calamitatis eſt ex omnibus amplificatio. Rudes: nō ſatis firmas. Arma quibus menia defendebātur Querētes colere conſpirarunt in me: non ſine querela quoniam mihi tua cā contemti ſunt. Neſcio quem: cum eneam ſignificet ignorantiā fingit vt deteriora melioribus preposuiſſe videatur. Quid dub. pietatem in enea deprimit cuʒ pre ſentib⁹ periculis nō mō bene merita nō eripiat: ſed in illa coniiciat. Getulo hiar. getulia aphrice pars optima a getulia vulcani. ſ. Recte inquit me in ptātē hiarbe cōiicias cū me tibi cōmittere nō dubitariʒ. Noſtra brachia tralatio eſt ab his qui duello ſuperati vincienda prebent membra.

ABER. ☞ Si fuit errāduʒ. q. d. ſi ob vllā rem debuit non ſeruare qḋ Sicheo pmiſerāt. nā in hoc erraui. ¶ Honeſtas pbabiles. ¶ Adde fidē: quaʒ dedit mihi. i. adde quod mihi iurauit pigēdus. ſ. eneas. i. nō erit q̄re pigeat ⁊ turpe mihi ſit ei crediſſe. Durat enumeratis his que enee poterāt facere fidē viri boni: ne culpā i ipſaʒ didonem transferendā diceret dicit ſe eſſe infelicē vſq̄ ad vltimū vite ſpm̄: ⁊ enumerat ſeriē ſuarū infelicitatum. ¶ Nouiſſima vltima. i. vſq̄ ad mortē. ¶ Tenor: perſeuerantia. ¶ Fati: infortunij fatalis. Occidit: incipit enumerare infortunia: inter que primum ponit mortē mariti ſui Sichei: quē miro amore dilexit. Fuit aūt ſicheus Didonis auūcul⁹. vt Iuſt. ſcri. lib. xviij. ſacerdos herculis: q̄ honos ſcḋs a rege erat: qui magnas: ſed diſſimulatas opes habebat aurumq̄ metu regis nō tectis: ſed terre crediderat: quaʒ rē et ſi hoīes ignorabāt: fama tn̄ loq̄bantur itaq̄ pigmaliō oblit⁹ iuris humani auūculū ſuū eundēq̄ ſororis maritū ſine reſpectu pietatis occidit. ¶ Occidit: periit. Mactat⁹: tanq̄ victima interfectus. Ad aras. i. apud aras. Uer. Impius ante aras atq̄ auri cecus amore Clam ferro incautū ſuperat ⁊c. Frater. ſ. meus: qḋ magis eſt dolēdū. Premia nomē ⁊ titulū Exſul agor. narratio eſt reliquaʒ infelicitatū q̄ lʒ de preteritis: tn̄ elegāter fit per pn̄s. vt res nūc geri videatur. Exſul agor expellor a patria: nā crudelitas fratris coegit ea facere ſuadente ſichei imagine: que didoni noctu apparuit ⁊ omne facinus pigmalionis enarrauit. Patriā quā deſerere q̄ſq̄ infeliciſſimū putat. Et feror: amplificatio infelicitatis: dicit eñ ſe non habuiſſe locū certū quo iret: neq̄ etiaʒ tuto nauigaſſe. ¶ Hoſte ſequente. i. fratre pigmaliōne q̄ vite ⁊ rebus meis inſidiat̄ vt hoſtis. inde Uergili. Germaniq̄ minas. applicor: adducor. Elapſa: damnum ⁊ cum difficultate erepta Emo: ſic legendū eſt in preſēti tpe: ſicut ⁊ ſupradicta verba: qḋ etiā rō carminis exigit. nam emi qḋ primā naturaliter pducit nullo pacto legi pōt. qḋ aūt quidāʒ exponūt. emi. i. orna. vt ſit imperatiui modi ſtultiſſimum eſt. ¶ Inuidioſa paſſiue eſt ſignificatiōis. i. q̄bus inuidet̄. Idē. Anna ad ipſam didonē. iiij. enei. ſic inq̄t: Nec venit in mentem quoꝝ cōſederis aruis. Hinc getule vrbes gen⁹ inſuperabile bello. Et numyde infreni cingunt ⁊ inhoſpita ſyrtis. Hinc deſerta ſiti regio. lateq̄ furentes Barcei: belli tument Uergili. Quid bella tyro ſurgentia dicā. Peregrina ⁊ femina ⁊ a fortuna ⁊ a ſexu mouet commiſerationem. Rudes: nouas. Mille. i. multis. numer⁹ finit⁹ p infinito. Coiere: congreati ſunt. Neſcio quē. q. d. ignotū. Suis thalamis. i. cōnubia ipſoꝝ. Quid dubitas. q. d. nō eſt nō talis fortuna mea vt debeā recuſare etiā captiuitatē. Uer. Quid moror: an mea pigmalion dum menia frater deſtruat: ⁊ captā ducat Getulus hiarbas. Getulo q̄ imperat getulie: q̄ eſt ps aphrice. Prebuerimus p pbebo. Sceleri tuo. ecce hoc verba magis phibet qḋ videt̄ cōcedere.

ASCEN. ☞ Durat in extremū. Docet fatale eſſe generi ſuo vt crānis concutiatur ne culpe detur quod neceſſitatis eſt de fuga aūt didonis et tyro habetur ad longum. enei. i. Quod tibi donaui ⁊c. cōſentio. cum ſuperiore cōmentario legendum eſſe emo: q: emi pteritum byſſylabū primā. nec eſt ratio cur in preterito ponatur cū dicat in preſenti applicor ignotis ⁊c. nec obſtat q̄ donaui dixit: nam quia de preterito ſepe quaſi de pn̄ti loquit̄: q̄n dicit applico ⁊ emo litt⁹ ⁊c qḋ donaui. ſ. nō tunc. vñ nō dicit dono: ſʒ poſtea. Urbē cōſtitui Uer. Urbē pclarā ſtatui mea menia vidi. Getulo tradere. nō dices me q: getulo tribus longis cōſtat.

Eſt etiam frater. cuius manus impia poſcit
Reſpergi noſtro ſparſa cruore viri.
Pone deos: ⁊ que tangendo ſacra prophanas
Non bene celeſtes impia dextra colit.
Si tu cultor eras elapſis igne futurus:
Penitet elapſos ignibus eſſe deos
als relinquas
Forſitan ⁊ grauidam Dido ſcelerate relinquis
Parſq̄ tui latitat corpore clauſa meo.
Accedet fatis matris miſerabilis infans.
Et nondum nati funeris auctor eris.
Cumq̄ parente ſua frater morietur iuli.

ANTO. Deus ab impijs tā gēdus nō eſt. ☞ Et frater pigmalion: inq̄t parat⁹ eſt ad exitū. Pone deos: noli tecū ferre deos penates: q̄m impios ſacra tractare non decet erat eñ in legibus ad diuos adeūto caſte pietatē adhibēto. Elapſis igne incēdio troiano liberatis. Penitet: moleſtuʒ eſt te aſſertorē habuiſſe. Parſq̄ tui latitat. Empedocles ſcribit fetum a viro ⁊ femina pariter concipi quod negat Ariſto. a viroq̄ tn̄ ſemen propagari in vtero: nihilq̄ conferre feminam aſſeuerat Infans miſerabilis: pathos ab etate parente: augetur. pathos a nominibus. Una pena: eadem mors. Duos cōnexos: matrem ⁊ filiuʒ. Sed iubet ire deus. ironia eſt. Mercurio diſceſſum eius imputabat eneas quem Iouis imperio mandatuʒ referebat vt in latium nauigaret. Apud Home. Iouis imperio Calipſo Mercurius cogit vt Ulyſſem dimittat. Hoc duce nempe deo. ironiam perficit: Si is eſſet inquit quem ſequeris ſeptem annis per ſummas procellas vexatus. Italiam que reres. Pergam⁹ Pergama aliȷ ilium ipſum aliȷ arcem eſſe tradiderunt. Fuit pergamus minoris aſie vrbs celeberrima regis Attali regia. Non patriam ſimoenta petis: incommoditates et temporis et loci narrat. ſeni. vix ſenex in italiam venies. Hos

Penaq̄ connexos auferet vna duos.
Si iubet ire deus: vellem vetuiſſet adire:
Punica nec teucris preſſa fuiſſet humus
Hoc duce nempe deo ventis agitaris iniquis:
Et teris in rapido tempora longa freto.
Pergama vix tanto tibi erant repetenda labore
Hectore ſi viuo quanta fuere forent.
Non patrium ſimoenta petis: ſed tybridis vndas:
Nempe vt peruenias quo cupis: hoſpes eris
als vtq̄
Uſq̄ latet: refugitq̄ tuis obſtruſa carinis:
Uix tibi continget terra petita ſeni.
Hos potius populos in dotem ambage remiſſa
Accipe: ⁊ adductas pygmalionis opes.

pprios: vtilia incōmodis ſubiicit. Remiſſa amba. nō ad errores enee referendū eſt: ſed qḋ de iouis imperio cōmentū eſſe arbitrabat̄. Opes Pigmalionis. Seruius in eū locū Uergilij. Portant̄ auari pigmalionis opes. ⁊ hi qui ſeruiū ſecuti ſunt hiſtoriā nō nouerunt. nā pigmalionis opes intelligi volunt ſichei theſaurum: cuius cā pigmalion ſicheum peremerat: qḋ nō recte tenuerūt: nā cū nouiſſet fratris crudelitatē: naues q̄ parate erant vt frumentatū irent: vt quotannis ob annone caritatem conſueuerāt tyrū. Dido cōſcendit abduxitq̄ ſecū magnā nobilitatis partem: cui exoſa erat pigmalionis tyrānis: vt trog⁹ auctor eſt ⁊ Sichei theſaurum ⁊ pigmalionis opes: ⁊ regni fere delicias omnes in Aphricam traduxit.

UBER. ☞ Frater. Pigmalion. Sparſa: fedata. Uiri: mariti mei ſichei quem interfecit. Pone. pro depone. Apheresis. Prophanas: polluis ⁊ maculas tāgendo: q: ab impiorū manibus dīi tangi indignātur inde apud Uergi. Donec me flumine viuo abluero naʒ cruentis manibus tangere ſacra eneas nefas duxit. Nō bn̄ celeſtis. ſnīa eſt rhetorica. Si tu: ſenſ⁹ eſt. dei nolent ſe eſſe liberatos ab incendio troiano: ſi tu qui es impius eras culturus eos elapſos ab incēdio. Ordo ē. deos penitet eſſe elapſos ignibus ⁊c. ſi tu. ſ. ſceleratus ⁊ impius. habet eñ hoc pronomen demonſtratiuū emphaſim. Eras futurus cultor ipſis ereptis. i. liberatis. Igne q: mallent ſe eſſe cōbuſtos q̄ habere talē cultorē. Forſitā. addit aliḋ qḋ poſſit eū mouere ad cōmiſeratione. Relinquas pro relinques. ⁊ melius legit̄ q̄ relinq̄s vel relinques: qḋ ſequēs verbū indicat. nā dixit lateat p latebit vel latere cōtingit. ¶ Pars tui: aliquis filius: q̄ eſt pars patris. Accedet: addet̄. Fatis. i. morti. Miſerabilis: q: nulla culpa ſua morie. Nondū nati. i. filij nōdū editi in lucē. Frater iuli: q̄ erit ex te genitus ſicut iulus. Cū ſua parente. i. mecū q̄ ſum mater ſua. Una pena. i. vna mors. Cōnexos cōiunctos: Sed iubet obectio quā poſſet facere eneas Deus: mercuri⁹: ſic eñ ſe excuſabat eneas: vt apud Uerg. in lib. iiij. enei. Nūc etiā interpres diuū ioue miſſus ab ipſo. Teſtor vtrūq̄ caput ſceleres mādata p auras Detulit: ipſe deū manifeſto in lumine vidi ⁊c. vel certe appollinem verius intelligit cui⁹ iuſſu petebat Italiā: vt ipſe apḋ Uerg. li. iiij. Sed nūc italiā magnā Grineus apollo italiā lycie iuſſere capeſſere ſortes. Preſſa: tecta: calcata. ſic ipſa apḋ Uerg. felix heu nimiū felix ſi littora tn̄ Nūq̄ Dardanie tetigiſſent nr̄a carmine. Hoc duce: hoc dicit Dido: vt eneas min⁹ ſit cupidus parere reſpōſis apollinis: dicit eñ cū cē cāʒ malorū Enee q: dīi ei⁹ reſpōſa vult: ſeq̄: q̄bus iubet̄ venire: agitat̄: iā multis āniſ ⁊ mari ⁊ terra. Ho. ſ. deo appolline. Duce: auctore. Teris: cōſumis. vñ: ipſe in vj. eneiḋ. magnas obeūtia terra. Tot maria intraui duce te penituſq̄ repoſtas Maſſylū gētes. ptentaq̄ ſyrtibus arua. Pergama: troia. quāta: q̄ magna: q̄ florida. Tāto labo. quāto petis. Arua aliena. vñ ipſa apud Uerg. q̄d ſi nō arua aliena: domoſq̄ ignotas peteres et troia antiqua maneret. Troia p vndoſum peteret̄ claſſibus equor. Patriū. i. troianū: ſed vndas Tybridis: q̄ procul eſt ab his locis. vt. i. q̄uis. quo cupis. ſ. ad italiā hoſpes ignot⁹ ⁊ Aduena. Uſq̄. i. ſemp: aliȷ vtq̄ legūt ⁊ melius vt ſit ſenſus. terra quā tu petis: vt latet. i. ſicut eſt remota: ⁊ abſtruſa: ⁊ penitus occulta. Uer. primo geor. Ut ſilicis: venis obſtruſum excuderet ignē. Idē. lib. vj. enei. Querit pars ſemina flāme abſtruſa in venis ſilicis. Uitat: quaſi ſponte fugit: vt Uerg. Italiā petimus fugientē. Uix cōt. n zet: eueniet. Tibi ſeni. i. etiā ſi vixeris multos annos. Hos meos dycticos. Remiſſa p omiſſa. Ambage: circūitu vt longe ambages. Opes pigmalionis: quas pigmalion habere cupiebat ⁊ ſperabat. vnde illud verg. portantur auari Pigmalionis opes pelago. In tyriaʒ vrbem. i. in Carthaginem que tyria a conditoribus appellata fuit.

ASCEN ☞ Non bn̄ celeſtes. Memorabile dictū. Si tu cultor eras: ſenſus eſt: tanta eſt perfidia tua q̄ ſi tu eras futur⁹ cultor dijs penatibus elapſis. i. ignibus ⁊ ruinis: peniteat elapſos. i. q̄ maluerint igne pſumptū eſſe q̄ abs te coli. Sed iubet ire. i. abire deus. ſ. iuppiter mercuriū. vñ Uerg. Nūc etiā interpres diuū ioue miſſus ab ipſo ⁊c. Pergama vix tāto ⁊c. Docet ne troiā quidē repetendā tāto labore quāto italiā fugientē querit. Simoenta a nrō ſimois: ſed vt Ser. docet grece ſcribitur per ei diphthongon ſimoeis: licet ſit ſemper triſſyllabū. His potius populos in dotem: vnde Iuno ad venerē enei. iiij. Dotaliſq̄ tue tyrios permittere dextre.

Ilion in tyriam transfer felicius vrbem:
Inq̄ loco regis ſceptraq̄ ſacra tene.
Si tibi mens auida eſt belli: ſi querit iulus
Unde ſuo partus marte triumphus eat:
Quem ſuperet (ne quid deſit) prebebimus hoſtem
Hic pacis leges: hic locus arma capit.

ANTO ☞ Ilion ⁊ res homīes ab incendio Troiano erep tos intelligit. Sacra: ſceptra reges ſub tutela iouis ſunt. Sceptra quoq̄ nō niſi auſpicato dabantur: vt auctor eſt Dionyſius Si tibi mens aui. eſt bel. inuitat ad cōſiſtendū a gloria: quā ſibi bello parare poterit Hic locus ad carthaginem hoc refert: que pace ⁊ bello oportuniſſima exiſtit. ¶ Tu modo per parte: colligit epiſtolā p deprecationeʒ. Fraterna tela: cupidinis ſagittas: quē enee fratrē diximus. Dardana ſacra deos penates ſignificat et palladium. quos Dardanus e Samothracia in phrygiā aduexit eneas capta vrbe ex arce ſuſtulit: vt ſcribit Dionyſius. Superent: viuāt. ¶ Sit modus firmet̄ troiano excidio tua calamitas. Aſca-

niuſq; ſuos. Aſcanius quẽ primũ Eurilcontẽ nun cupatum diximus: cum. viij. ⁊. xxx. annos albe re gnaſſet mortuus eſt: quã cõdiderat triginta ãnos poſt enee interitũ: vt ex oraculo tulerat. Et ſenis anchiſe. Anchiſes in ſicilia mortuus eſt: ⁊ in Erice ſepultus monte: vbi Veneri genitrici et patri Eneas cõſecrauit templũ. Cato in latiũ delatum Anchiſem tradit. Dionyſius addit illi templũ ab Enea cõſtitutũ cum inſcriptione hac patris diui terreſtris: q̃ fluuij numicij vndas gubernat. Preter amare: nihil in me accuſare potes niſi amorẽ is quoq; dignus ẽ venia. Non ego ſum phthia. odimus nõ modo hoſtes: ſed etiã patriã. Phthia eſt Achillis patria vt diximus. Magnus Mycenis: nõ ſum mycenea. vnde profectus menelaus troiaꝫ ſolo equauit. Vir: paterq; meus: ⁊ ẽ noĩbus amplificat: ⁊ ad hermionẽ videt aſpicere cuius pater Menelaus ⁊ maritus Pyrrhus ad excidiũ troianum militarũt. ❡ Steterãt. in acie cõtra te militarant. ❡ Quodlibet: extenuatio fortune eſt: q̃ ex noĩe ſumit: dicar aut amica aut ſerua: aut quouis viliori noĩe appeller: dũmodo tecum ſim. ❡ Nota aphrũ ſunt freta mihi. a peritia arguit. noui inq̃t maris lybici ſeuitiã. Tẽporibus certis: nõ ad notitiam: ſed ad viciſſitudinẽ referas. Mutant inquit hec freta cũ tẽporibus: ⁊ ad ſyrtes aſpicit: que interdũ nauigabiles ſunt: interdũ auſtro aſpirante aggregantur arenarũ cumuli ſumma nauigantibus pnicie. Cũ dabit aura viã: ventos nõ pſuadere nauigationẽ monſtrat. ❡ Alga ratẽ: tẽpus eſt naues in ſtatione cõtinere. Algã maris excrementum dicimus. Serius ibis: ſed tutius. Tẽpus nauigandi oportunitatẽ. ❡ Nec te ſi cupias: vrgebo te ad diſcedendum: etiam ſi manere velles.

ASCEN. ☞ Ilion. i. res ilienſes. i. ſtatum troianũ: ⁊ regnũ tranſmuta in hãc vrbẽ: ⁊ eſto huius loci rex. ❡ Felicius q̃ troia fuit. Sacra venerabilia: q: oẽs reges erãt ſacri. ❡ Si tibi: ſatiſfacit obiectionibus quas eneas facere poſſet: qd vellet venire in italiã

Tu modo per patrem fraternaq; tela ſagittas
  Perq; fuge comites dardana ſacra deos:
Sic ſuperent quoſcunq; tua de gente reportas. *(als ſuper)*
  Mars ferus ⁊ damni ſit modus ille tui:
Aſcaniuſq; ſuos feliciter impleat annos:
  Et ſenis anchiſe molliter oſſa cubent:
Parce precor domui: que ſe tibi tradit habendam *(als domo)*
  Quod crimen dices: preter amare meum
Nec ego ſum phthia: magniſq; oriunda mycenis
  Non ſteterant in te virq; paterq; meus
Si pudet vxoris: non nupta: ſed hoſpita dicar
  Dum tua ſit dido. quolibet eſſet feret. *(als quodlibet)*
Nota mihi freta ſunt aphrum tangentia littus. *(als frangentia)*
  Temporibus certis: dantq; negantq; viam.
Cum dabit aura viam: prebebis carbaſa ventis:
  Sed leuis eiectam continet alga ratem.
Tempus ⁊ obſeruem manda mihi: ſerius ibis
  Nec te ſi cupias: ipſa manere ſinam.

vt exerceat ſe ⁊ filiũ aſcaniũ in bellis dicit eñ etiã in illis regionibus dari ei hãc oportunitatẽ. Unde: ex qua cã. ❡ Ne quid deſit. i. vt oĩa habeas. ſ. regnũ ⁊ etiã oportunitatem victoriarũ ⁊ triũphorꝫ. Hic pacis. i. ⁊ paci ⁊ bello cõuenit hic locus noſter. ❡ Tu modo: pmultas adiurationes eñ orat Dido: vt ſui miſereat: ſumit aũt verbũ perfecti ſenſus nſeri⁹. Parce precor domui. Tela fraterna. i. arma cupidinis fratris tui. ❡ Deos penates. Sic adiurantis eſt: vt ſepius diximus. ❡ Superẽt. i. vincãt. Nã ſuperare interdũ vincere vt hic: interdũ ſupereſſe ſignificat: vt apud Verg. li. iij. Quid puer aſcanius ſuperat ne: Et Iuuc. Et qd ſuperauerat vnũ velo prora ſuo. ❡ Ille. Mars illud bellũ ſcilicet troianũ Sit modus: ſit finis. Tui dãni. i. vltra illud bellũ nullũ vnq̃ patiaris damnum. ❡ Suos natura vel fato ſibi debitos. Sic ſupra briſeis ad achillem. Numeq̃ ſit oẽs Peleus pater impleat annos. molliter: talia enim mortuis precari ſolebant. Iuuc. Dĩ maiorũ vmbris tenuem ⁊ ſine põdere terram. ❡ Cubent. i. quieſcãt. Domui. ſ. mee. ❡ Habendã poſſidendã. ❡ Tibi: ⁊c. ſic apud Vergi. Miſerere domus labentis. ❡ Quod quaſi dicat. nullũ. ❡ Non ego: dicit ſe nõ fuiſſe hoſtem Troiani noĩs: nec natam ex locis hoſtilibus Phthia: vrbe theſſalie: vnde achilles nõnunq̃ phthius dicitur cuius omnes ex vrbe oriũdi merito debẽt eſſe odio troianis. Oriuuda. ideſt orta. nomen eſt: non autem participium. Micenis vnde agamennon ⁊ menelaus fuerunt. ❡ In te: contra te: ſic apud Verg. iiij. enei. Non ego cum danais troianam exſcindere gentem. aulide iuraui: claſſem ve ad pergama miſi. Si pudet vxoris. ideſt ſi pudet te habere me nomine vxoris. Hoſpita: peregrina ⁊ amica. Quelibet. ideſt ſub quauis conditione. ideſt. ⁊ ſerua ⁊ amica. Dum pro dummodo. Nota mihi: arguit a natura maris lybici non eſſe nunc nauigandum: ſed differendum. Frangentia: percutientia. Certis quibuſdam non omnibus. Viam. i. oportunitatem eundi. Leuis: vilis. Eiectam: ad littus ſubductam. Alga: herba maris que in tẽpeſtate tollitur ſuper vndas: ⁊ interdum moratur nauis. ❡ Manda: cõmittere: ⁊ da hãc curam. Serius tardius: vt eas tutius. ❡ Nec ſentiam. i. nõ patiar. et permittã te manere hic. Si id. ideſt q̃uis Cupias ideſt velis. quia hortabor te vt eas cum venti poſcent. Et ſocij. alia ratio quare debeat differre diſceſſum vt ⁊ ſocij recreẽtur: ⁊ naues quaſſate reficiantur.

ASCEN ☞ Parce precor domui. enei. iiij. Si bene quid de te merui: fuit: ⁊ tibi quicq̃ dulce meum: miſerere domus labẽtis ⁊c. Non ego ſum phthia. ſic primo enei. Cum domus aſſaraci phthiam claraſq; mycenas. Seruitio premet non ergo legendum eſt phithiam. ❡ Quolibet eſſe feret. i. patietur quolibet: ſcilicet modo. ❡ Nota aphrũ Mox re oratio iuxta preceptum rhetoricum eque validiſſima: parcat argumenta nouiſſimo loco reperit: ſcꝫ vt oportunam expectet nauigationem: ad quam ſe illi profuturam pollicetur.

ANTO. ☞ Pro meritis: deprecatio altera eſt ſumpta ex beneficijs. Tempora parua: exiguã morã. ❡ Mitteſcunt: ſiũt trãquilla: tralatio eſt a pomis. Amor dum temperat vſum: conuertenda ſententia eſt

Et ſocij requiem poſcunt: laniataq; claſſis
  Poſtulat exiguas ſemirefacta moras.

Pro meritis: ⁊ ſi qua tibi debebimus vltra:
  Pro ſpe coniugij tempora parua peto. *(als tempora)*
Dum freta miteſcunt: ⁊ amor dum temperat vſum
  Fortiter ediſcam triſtia poſſe pati.
Sin minus: eſt animus nobis effundere vitam
  In me crudelis non poteſt eſſe diu.
Aſpicias vtinam que ſit ſcribentis imago.
  Scribimus: ⁊ gremio troicus enſis adeſt.
Perq; genas lacrime ſtrictum labuntur in enſem
  Qui iam pro lacrimis ſanguine tinctus erit.
Quam bene conueniunt fato tua munera noſtro.
  Inſtruis impenſa noſtra ſepulcra breui.
Nec mea nunc primum feriuntur pectora telo
  Ille locus ſeui vulnus amoris habet.
Anna ſoror ſoror anna mee mala conſcia culpe
  Iam dabis in cineres vltima dona meos.
Nec conſumpta rogis inſcribar eliſſa ſichei
  Hoc tamen in tumuli marmore carmen erit.
Prebuit eneas ⁊ cauſam mortis ⁊ enſem
  Ipſa ſua dido concidit vſa manu.

non vſu tẽperatur: ſed conſuetudine amor. ſ. tempeſcere conſueuit. ❡ Triſtia: tui diſceſſus dolores. ❡ Sin minus demonſtrat quid de ſe futurum ſit ſi quod petit nõ impetrarit: ſi non reſtiteris inq̃t me trucidare cõſtitui. ❡ Effundere ad ſanguineꝫ aſperit: cum quo vitam effundi certũ eſt: aſpicias vtinã pathos a corpis habitu. Troicus enſis: enſem Didoni eneã dediſſe Verg. mõſtrat cum dicat Conſcẽdit furibũda rogos enſemq; recludit dardaniũ non hos queſitũ munus in vſus. Quã bene conueniũt nulla hic ironia eſt ſed facti conceſſio. Meo exitui: cõuenit datus enſis: cõſtituerat vt diximus: de morte. ❡ Fato legas nõ facto Inſtruis noſtra ſepulcra. Ac eas exequias ornas. breui impẽſa vnius enſis munere in exequias munera cõferebantur: quas Ro. in templo veneris libidine curabant: vt Plutar. autor eſt. Impenſa ⁊ expenſum dicimus: quoniã apud veteres cum non eſſet vſus ſignati eris: id pẽdebãt. Telo: ambiguo verbo vſus eſt. nam ⁊ ad enſem enee ⁊ ad ſagittas cupidinis referri poteſt. Ille locus: pectus ſignificat anna ſoror ad abſentẽ ſororẽ: eſt apoſtropha: quã cũ ſe vellet trucidare ſub cõmẽto res magicas defendẽdi a ſe dimiſerat. Male in meũ exitiũ meos cineres: cũ poſt rogũ cinis ero. ❡ Ultima dona: vrnam qua tegerentur cineres ſignificat. Eliſa ſichei ſolet partos moneri etiam a ſepulcrorum titulo: quẽ epitaphion greci dicũt: vt illud eſt de culice Vergilianũ elogiũ Parue culex cuſtos pecudũ nil tale merenti. Funeris officium vite p munere reddo cauſaꝫ mortis: ennianũ cõmentũ eſt. nam dido nõ enee cauſa ſe peremit: ſed cuꝫ a ſuis cogeretur Hyarbe nuptias inire tres menſes ad perficiendam rem petijt: conſtituto tempore inſtructa pyra in eminentiori vrbis parte conuocatoq; populo dixiſſet ad virum ire ſeipſam trucidauit. vt Trogus auctor eſt. epitaphiũ Didonis.

ASCEN. ☞ Socij tui feſſi fatigati. Verg. lib. j. enei. Defeſſi eneade que prima littora curſu Contendũt petere: ⁊ lybie vertuntur ad oras. ❡ Laniata ventis quaſſata Vergi. Quaſſatã ventis liceat ſubducere claſſem. Semirefacta: non plene inſtaurata exiguas moras: exiguum ſpatium morandi. Pro meritis: pro beneficijs in te collocatis: vt ipſa apud Maronẽ. Si bene q̃d de te merui. ❡ Si qua debemus vltra. i. pſtare debebim⁹ vltra hec q̃ iam pſtitimus. pro ſpe cõiugij. Ver. per cõnubia noſtra. p inceptos hymeneos. tẽpora parua peto. ſic apud Ver. Tẽpus inane peto requiẽ ſpatiũq; furori. Et amor dũ temperat vſum. i. dũ aſſuetudine amor ſit tolerabilior: ſic Verg. Dũ mea me victã doceat fortuna dolere. amoris eñ ⁊ fortune iniuria ⁊ aduerſitas vſu fit tẽperatior. Ediſco: conſueſco. ſin minus. i. ſi nõ ſubaudi pſtiteris hoc paruũ tẽpus. ❡ Eſt anim⁹: eſt firma diſpoſitio. Effundere vitã. i. mori. Diu q: cito moriar: ⁊ tua crudelitas nõ poterit nocere mihi mortue. Imago ſpẽs. vel aſpectus q̃. i. qualis troic⁹ tuus quẽ mihi reliquiſti. Verg. Enſemq; relictũ. ſtrictum. Pro lacrimis: loco lacrimarũ. Tinctus: maculatus. Quam bene irriſiue. Fato noſtro. i. morti noſtre. Inſtruis: ornas. Nũc primum q: etiã antea percuſſa. Ille locus. i. pectus meũ. Vulnus amoris. Verg. At regina graui iãdudũ ſaucia cura Vulnus alit veneris. Anna ſoror. cõmiſeratione vertit ſermonẽ ad Annam: quã dicit cito executurã funus eius. Male: q: mihi pdeſſe nequiſti. Conſcia culpe: nam vt apud Vergi. ei amorẽ ſuum detexerit. Anna: fatebor eñ miſeri poſt fata ſichei coniugis ⁊c. Culpe amoris ſecũdi mariti quã culpã appellauit: vt Ser. voluit: q: antiquo ritu bis nupta a ſacerdotio repellebat: ſed melius placet culpã dici pter fidẽ nõ ſeruatã priori marito: vt apud Vergi. Nec ſeruata fides cineri pmiſſa ſicheo. Iam: mox: cito. Ultima dona: exequias que ⁊ iuſta dicũtur. Conſumta rogis. i. combuſta ignibus rogalibus. nec inſcribar Eliſa ſichei. ſ. vxor. nam in mulierũ epitaphijs ſcribebãtur noĩa maritorꝫ ſuorꝫ. Lucanus. Liceat tumulo ſcripſiſſe Catonis Martia. nõ vult ergo inſcribi vxor ſichei: q: nõ fuit ei fida vxor. Hoc tamẽ: legitur etiam tñ ⁊ melius. i. ſolũmodo. Cauſam: quia decepit. Et enſem: q: reliquit enſem quo ſe interfecit. Ipſa: per ſe. Concidit. mortua eſt. Secundũ fabulas dido pter diſceſſum enee ſe interfecit gladio quem eneas reliquerat apud eam: licet Ser. dicat q̃ ſm hiſtoriã cũ Hiarbas didonẽ vxorẽ petiuiſſet: ⁊ illa negaſſet: intulit bellũ carthagini: cuius timore cũ cogeretur a ciuibus petãt: vt ante placaret manes mariti: ⁊ edificata pyra ſe in ignẽ precipitauit: ob quã rem dido. i. virago appellata eſt. nam pprie Eliſa dicebatur. alij tamẽ dicũt eam didonem viraginẽ dictã: q: dux fuit tot viris ſecũ euntibus vt vrbẽ in alieno ſolo condidit. vnde Verg. de ea quaſi per admirationẽ tanti animi dixit. Dux femina facti.

ASCEN ☞ Et amor dum temperat vſum. Sic quarto eneidos. Tempus inane peto: requiem ſpatiumq; furori. Dum mea me victam doceat fortuna dolere. ❡ Quam bene cõueniunt fato tua munera noſtro. enei. iiij. Ex perſona p octe cõtra dicatur. Non hos queſitũ munus in vſus ſeriſitur telo: ſignificat ſe percuſſam telo amoris ⁊ percu-

tiendam a ſe telo letali. Ille locus docte hoc excogitauit poeta. Nam ſolent ſontes puniri etiam in hac vita in his membris quibus peccarunt: vt paraſiti in ventre. vnde ingere in ventrem claſſes inquit comicus. Vaniſſo qui in ore ſicut ligus quidā apud Ver. lubrici amatores in oculis: vt in eunucho patet. Meticuloſi in p̄cordijs: vt apud Home. therſites ſceptro contra precordia percuſſus. Amatrix ergo: que corde peccauit corde vulnus ſuſceptura eſt: anna ſoror. Idē fere enei. iiij. reperies vnde ſuperſedeo.

¶ In octauam epiſtolam argumentum.

ANTO.
Tātalus.

Tantalus plato nympha ex ioue genitus: ex Taigete: ſeu vt alij volunt Penelope niobē ⁊ penelopē ſuſcepit. Ex pelope ⁊ hyppodamia oenomai Lyſindice atreus Theſtes ⁊ pliſtenes naſcuntur. ex europa Pliſtenes Agamēnonē et menelaum genuit Menelaus ex captiua Lidia agapenthē. ex helena Tyndari Hermionem: q̄q̄ dictis ſamius in expōne Lycoponis ex Theſeo et helena hermionem natam tradit: agamennō ex Clytemneſtra filias habuit: quā et Iphianaſſam Lucretius appellat chriſothemim: laudicē: ⁊ electrā. Filios vero aleſum ⁊ Oreſtē. Tyndarus cui Menelaus ad bellū troianū maturās: domū cō mēdarat. Oreſti hermionē deſpōdet: eandē Menelaus in caſtris pyrrho achillis filio collocat inſcius pacti cum Oreſte coniugij Spartā reuerſus pyrho illam tradidit Phthiā in theſſaliā: ſiue vt alij volūt in Epyrū ducit. Sed cū pyrrhi cōnubiū atq̄ ſcdas nuptias odiſſet: oreſtē vero ⁊ patruelē et cōiugē adamaret: clā p nunciū monuit facile poſſe a pyrrhi iniuria liberari. vnde Ouid. eſt cōmentus epiſtolā. Nā poſt matris cedē Oreſtes purgatus furore Myceniis cōmorabat intelligit Pyrrhum delphos petiſſe apollini vt gratularet: qm̄ patris cedem vindicaſſet: mittit exploratores: negant reuerſi delphis eſſe. Oreſtes ipſe profect⁹ ad indagandā rē poſtridie redit negotio pfecto. Nā paulopoſt cum pyrrhus trucidatus reperit: vulgatus eſt ſermo id factū eſſe oreſtis inſidijs: quoniā Hermionem cōfeſtim ad ſe receperit ex qua filios ſuſcepit Tiſamenum corinthū ⁊ oreſtē.

Hermiōe

Pyrrhus. Pyrrhus Achilleides: ex achille ⁊ dyadamia Lychomedis ſcyriorū regis natus eſt neoptolemus quē a criſpa ceſarie Pyrrhū nuncupatū ſcribit plutarchus: q̄q̄ latini noſtri ⁊ maxime Ennius pyrrhū dixerunt litere cōmutatione. ¶ Animoſus: ex Home. eſt qui ſemp achillē magnanimū appellat. eſt animoſus animi vehemētis ⁊ elati ſpūs. pponit q̄rele cām. Pyrrhus inq̄t cōtra humana diuinaq̄ iura me retinet. ¶ Qđ potui: ex violentia Pyrrhi ſuum cōmendat officiū. Cetera aut euadere aut illum ſuperare. Manus feminee: excuſatio a ſexu cum ſim femina ſolo animo illi obſtiti. Cetera diſtuli corporis imbecillitate. Quid facis eacide. quali ſit vſa obiurgatione commemorat: Eacides

Eacus. Eacus iouis et aegine eſopi filius ex Euclyde ſciro nis tres filios habuit Peleū Thelamonē ⁊ Phocū. Ex peleo ⁊ thetide natus achilles: qui pyrrhū ex deidamia Lycomedis: vt diximus genuit. Non ſum ſine vindice: habeo qui me poſſit ex hac contumelia liberare.

Vindex. Vindex eſt qui ex ſeruili cōditione in libertatē vindicat. A vince ſeruo ex vrbe ſetia: qui qm̄ coniurationem vitelliorum de reducēdo Tarquinio detexit liberatus eſt. hinc ⁊ vindicie dicūtur ſentētie que in libertatem aſſerunt. Sub ſuo domino: non tua ſum ſed Oreſtis. Surdior ille freto: in odium Pyrrhum trahit. exponit eīm que in eam crudeliter fecerit. Inornatis comis. pathos ab habitu corporis. Parcius andromachē: exemplo auget iniuriā.

Andromache. Andromachē Hectoris vxorē ſorte pyrrhus accepit: ⁊ ex ea duos filios genuit: moloſum ⁊ piplcum. Heleno poſt illius interitum ceſſit. Achaiam regionē p perſona vſurpat. Phrygias opes: troianas res: licet greci troiam ſubuerterint: ege tamē veror indignius q̄ ſi phryges lacedemoniā expugnaſſent. At tu cu. mei facto ad id quod fieri debet ⁊ cupit deſcendit.

ABER. Pyrrhus achilleides. Hermione Menelai ⁊ Helene filia fuit. Hec admodum puella a Tyndareo auo materno oreſti agamemnonis filio ⁊ patrueli ſuo deſponſata eſt. Menelaus vero eius pater huiuſdeſponſationis ignarus cā pyrrho deſpondet qui tandem a bello troiano reuerſus oreſti hermionē rapuit ⁊ eam per vim tenebat: cū illa mallet eſſe oreſtis q̄ pyrrhi vxor. Quare hermione ſcripſit ad Oreſtem hanc epiſtolam: qua eum rogat: vt eam eripiat pyrrho ⁊ non patiatur eam eſſe in vinculis apud pyrrhum: ⁊ ita crudeliter tractari: adducit autem rationes plurimas quare id facere debeat: et adduci

¶ Hermione Oreſti Epiſtola.viij.

als achillides

Pyrhus achilleides animoſus imagine patris.

Incluſam contra iuſq̄ piumq̄ tenet.

als teneret.

Quod potui renui: ne non inuita tenerer.

Cetera feminee non valuere manus:

Quid facis eacide: non ſum ſine vindice: dixi

Hec tibi ſub domino eſt pyrrhe puella ſuo.

Surdior ille freto: clamantem nomen oreſtis

Traxit inornatis in ſua tecta comis

Quid grauius, capta lacedemone ſerua tuliſſem:

Si raperet graias barbara turba nurus

Parcius andromachem vexauit achaia victrix

Cum danaus phrygias vreret ignis opes

At tu cura mei ſi te pia tangit oreſte.

ipm pyrrhū in odiū ⁊ inuidiā oreſti. ⁊ poſtremo adiurat ſe aut morituram: aut venturā in cōiugiū oreſtis: qđ q̄dez aſſecuta eſt. nā oreſtes interfecto Pyrrho eā tādē recepit: ⁊ vt quibuſdā placet ſociā in oēs caſus etiā habuit: ex qua etiā oreſtē filiū ſuſcepit. ¶ Achilleides: fili⁹ achillis. ei aūt: nā nos in i lōgā vertim⁹: ſic poeta diuiſit. a gtō eīm achillei achilleides fecit nō achillides: lʒ etiā achillides legi poſſit. dr aūt ⁊ achilles: ⁊ achilleus in ntō. Nat⁹ eſt aūt pyrrhus ex achille ⁊ deydamia filia Lychomedis regis Scyri inſule quo tpe achilles apđ eū ſub puellari habitu educabat. ¶ Animoſus: audax vel iracūdus. Imagine pris. Verg. inſtat in patria pyrrhus. Cōtra ius. Cōtra humanas leges. Cōtra piū. i. cōtra religionē ⁊ deoꝝ inſtitutū. nā pietas debet deis. Nep vt. Qđ potui. i. quantū potui. ¶ Renui. i. recuſaui. Inuita: cōtra voluntatē. Cetera: p̄ter renuere. ¶ Feminee. ⁊ ideo imbelles: vindice vel vltore: vel defenſore. vt Luca. de pōpeio. Vindexq̄ ſenatus Sub ſuo dn̄o. nō ſub te: q̄ alterius iā ſum dicata cōnubio. Surdior: q̄ ſicut mare nō audit p̄cātes: ita ille multominus audiebat me ſupradicta dicentē. Clamantē: vocantē: quaſi mihi auxilio eſſe deberet. ¶ Inornatis: ſolutis ⁊ laceratis. Quid gra. q. d. mihi dicit ſe nō eſſe in deteriori cōditione: quaſi capta lacedemone vrbe ſua facta fuiſſet captiua. Parcius: modeſtius ⁊ mitius. Vexauit: agitauit. Victrix: q̄ iure victorie poterit eſſe ſenior. Cū danais. i. troia igne greco cōſumeret. Phrygias opes. Sic Verg. Troianas vt opes. erat enim Troia ditiſſima regio. Cura: amor.

ASCEN ☞ Pyrrhus achilleides ⁊c. Nōnulli codices ſic auſpicātur ſeu incipiunt. Alloquor hermione nup fratreq̄ virūq̄. Nūc fratrē: nomē cōiugis alter hʒ. In q̄bus q̄dē verſiculis vr̄ phraſis ouidiana: nec ſunt a negotio abhorrētes. In principio aūt narrationis cū purgatione ſui fatet violētiā ſibi factā. Sed ab eo cui facile reſtitiſſe nō potuit. ¶ Pyrrho videlicet achillis filio ⁊ imitatoris: addit tñ ſe illi reſtitiſſe quaten⁹ potuit. Nomen oreſtis quaſi in eo pōdus ſit terroris. Achaia victrix: ideſt ipſe grecus. ¶ Victor. qui eā Heleno p̄miſit habendā: vt patet enei dos tertio. At tu Oreſte ſuauiter deponit: ſcilicet in vocatiuo propriorum: vt achille: Vlyſſe: Oreſte: Chreme.

Inijce non timidas in tua iura manus.

An ſi quis rapiat ſtabulis armenta recluſis

Arma feras: rapta coniuge lentus eris:

Sic ſocer exemplo nupte repetitor adempte:

Cui pia militie cauſa puella fuit.

als ſediſſet

Si ſocer ignauus vacua ſtetiſſet in aula

Nupta foret paridi mater: vt ante fuit:

Non tu mille rates: ſinuoſaq̄ vela parabis.

Nec numerum dana militis: ipſe veni.

Sic quoq̄ erā repetēda tamen: nec turpe marito eſt

Aſpera pro caro bella tuliſſe toro.

Quid quod auus nobis idem pelopeius atreus,

Et ſi non eſſes vir mihi: frater eras.

Vir precor vxori: frater ſuccurre ſorori

Inſtant officio nomina bina tuo

Me tibi tyndareus vita grauis autor ⁊ annis

Tradidit: arbitrium neptis habebat auus.

At pater eacide promiſerat inſcius acti

Plus quoq̄ qui prior eſt ordine poſſet auus.

Quum tibi nubebam: nulli mea teda nocebat

Si iungar Pyrrho: tu mihi leſus eris.

Et pater ignoſce noſtro Menelaus amori

Succubuit telis prepetis ipſe dei

ANTO. ☞ Inijce manus: vindica me ab hac contumelia ſi me amas. Stabulis armēta: propoſitū a ſiki p bat: inter epios ⁊ pilios: pro abactis armētis pugna geſta eſt: q̄ Irmoneus vir ſtrēnuus. Neſtoris

Irmone⁹. manu cecidit. Eris lentus: a pugna ceſſabis. Sic ſocer exēplo: menelaū ſigt: q̄ p rapta helena troiā diruit. Nō tu mille rates: locus a facili: nō eſt opus exercitu aut magna claſſe: vt me habeas. ſic quoq̄ erā repetēda: ab honeſto arguit: nō erat dānabile: ſi vxoris cā mouiſſes bellū. Quid qđ auus: ſuaſio a cognatiōe. Oreſtē hermionēq̄ duxiſſe a pelope originē diximus in argumēto: ſʒ illud nō omittēdū: nō atrei filios fuiſſe Menelaū ⁊ Agamemnonem ſʒ plyſtenis. ¶ Eras: frater erat Hermiones patruelis ante coniugiū Oreſtes. Officio qđ eſt: vt me ab hac cōtumelia vēdices. Me tibi tyndareus locus a iuſto: poterat: me auus tyndareus tibi deſpondere: cui erat domus ſumma auctoritas. Ex

Tyndareos. thucydide verbū expſſit: apud quē ſemp eſt thyndareos. Inſci⁹ acti: me tibi nupſiſſe ignorabat menelaus. Qui prior eſt ordine: pater primus eſt in cognationis ordine: q̄ ſi nō ſit emancipatū ius eſt apud auū q̄q̄ maternus auus nullā in filie liberos habeat ptātē. Tyndarus tñ illi domus curam

Prepes. tradiderat Menelaus ad bellū troianū pficiſcēs in nepotes arbitriū habuiſſe vr̄. ¶ Prepetis dei: cupidinem ſignificat: quē alarum pernicitate impetere conſtat. Dicimus eīm prepetes: vt Hygin⁹ ſcripſit. aues in augurijs que priora impetunt: et ſi poete id aliter vſurpant. Tu mihi qđ matri pater eſt cōtentio eſt per cōparationē: oſtēditq̄ pyrrhū genere ⁊ rei militaris ſcientia ab oreſte ſuperari. Dardanias pres. Pyrrhus inquit eſt in ea conditione qua paris phrygius. Tu vero menelai ptes agas. Patris: achillem ſignificat. ¶ Parentis potes inquit agamēnonis patris tui facta iactare: qui grecorū omnium in expeditione troiana extitit imperator.

ABER. ☞ Inijce manus: verbū eſt iuris dr enim inijcere manus qui nulla iudicis auctoritate expectata rem ſibi debitam vendicat. Verg. x. enei. Iniecere manus parce teliſq̄ ſacrarunt euandri. In tua iura. ideſt in me vindicandam que ſum tua. an ſi quis. arguit a minori ad maius: ſi enim pugnatur pro armentis ratis: multomagis pugnandū eſt pro vxore. Lentus: piger. eris. q. d. non. Sic ſocer. arguit ab exemplo. ¶ Socer Menelaus pater meus: ſocer tuus. Nupte: helene matris mee vxoris ſue. Adempte: rapte a paride. Foret ſcilicet ſi fuiſſet lentus ⁊ non curaſſet repetere erā armis

Et ante:ſcȝ fuit nupta. Nō tu:arguit a facili quod oreſtes ſine claſſe et exercitu eam repetere poſſit. Mille. Verg. Nō anni domuere decē: nō mille carine. Ipſe.i.tu ⁊ nō alius ꝓ te. Sic:ſcȝ cū claſſibus et numero militū ſi opus eſſet. Nec turpe:imo honeſtū: pro caro toro.i.ꝓ cara cōiuge. Quidq̄d arguit nūc a cōſanguinitate:qđ ſi iure coniugij nollet Oreſtes eā repetere. Dicit tñ cū id facere debere iure cōſanguinitatis. Erant eñ Oreſtes ⁊ Hermione patrueles.i.nati ex duob⁹ fratrib⁹: ⁊ ſic eū=
Atreus. dē habebāt auū. Atreus pater dr̄ fuiſſe agamēnonis pr̄is Oreſtis ⁊ Menelai patris hermiones:ergo auus erit vtriq̄. Pelopeius fili⁹ Pelopis: poſſeſſiuū ꝓ patronymico. Pelops aūt filius Tantali genuit atreū ⁊ Thyeſtem. Atreus agamēnona ⁊ menelaum: Thyeſtes ꝓo ex pelopeia filia genuit egiptum:q̄ poſtea adulter fuit Clytēneſtre. Sit:q̄uis. eras frater.i.patruelis.nā in hoc ſignificato ſepe ponit̄ ⁊ frater ⁊ ſoror. Vir.i.tu maritus Inſtāt offi.tuo.i.vrgent te ita facere. Bina no.ſcilȝ ⁊ mariti ⁊ patruelis ſiue fratris. Me tibi:ꝓbat ꝙ ei ſit legitime nupta. Tyndare⁹:auus me⁹ maternus:nā pr̄ fuit helene. Grauis:venerabilis ⁊ dignus auctoritate. Vita:honeſtate viuēdi. Et an. q: iā ſenex:laudat aūt eū ne fortaſſe obijciat̄.ꝙ temere hoc fecerit. Arbitriū ptāte. Neptis.i.mei q̄ nata ſum ex ei⁹ filia. Eū tibi:alia ratio honeſti matrimonij:quia primum nupſit ipſi Oreſti:cum nulli faceret iniuriam: nunc autem dicit ſe facturam iniuriā Oreſti:ſi eo dimiſſo nupſerit pyrrho. ¶ Leſus:iniuria affectus. Et pr̄:cōtra id qđ poſſet obijci:ſcȝ Menelaū:q̄ eā pyrrho ꝓmiſerat nō eſſe paſſurum vt nubat Oreſti. Ignoſcet:dabit veniā. Succubuit:victus eſt. Preperis:alitis:vel volucris:vt Vergi. et prepetis omnia penne. Dei cupidinis. Genero:tibi. ¶ Mater mea:helena. Sub exēplo:q: qđ ꝓpter eā fecit pater:licebat tibi ꝓpter me facere. ¶ Tu mihi:ideſt ſicut pr̄ meus eſt legitimus marit⁹ matri mee helene.ita tu mihi. ¶ Quas egerat olim.i.ſicut paris nō legitimus cōiux erat matri mee ſȝ raptor:ita ⁊ pyrrhus agit eas partes:ſcȝ raptoris. Quas Dardanius.i. paris olim cū habebat apud ſe matrem meā partes:officia ⁊ nomina. Ille licet cōſiliat ſibi amorē Oreſtis preponendo cū pyrrho. ¶ Sine fine:infinite. Patrijs.ideſt paterni. Et tu:ideſt.etiam tu. ¶ Que referas:ideſt que poſſis memorare.

Quem ſibi permiſit:genero concedet amorem

Proderit exemplo mater amata ſuo.

Tu mihi ꝙ matri pater es quas geſſerat olim

Dardanius partes aduena pyrrhus agit.

Ille licet patrijs ſine fine ſuperbiat actis:

Et tu que referas:facta parentis habes.

ASCEN ☞ Ignauus.i.ſine induſtria.iners:⁊ ad nullū opus vtilis:ſediſſet ſcȝ reſedet deſidioſus:nec legendum eſt ſteriſſet.quia verſus non ſtaret nec ſententia tam congrua eſſet:in aula vacua.i.vacuata coniuge ſua helena quā paris rapuerat. ¶ Non tu mille rates. Tot enim in expeditione troiana fuiſſe perhibentur Verg. enei.ij. Non mille carine non anni domuere decem. Sic quoq̄ eram.i.etiam cum tanto numero nauium:quanto mater Helene:ſcilicet repetita eſt. Me tibi tyndareos.nititur probare:quia illi legitimus ſit coniux.deſponſata ſit ꝑ auum maternum:cui pater poteſtatem fecerat. Tyndarus enim pater fuit helenes ſaltem putatiuus. Vnde tyndaris dicta eſt licet Iouis filia cenſeatur Sane a quibuſdam grecis dicitur hic Tyndareos vt a tucidide quem nunc ſequitur poeta:idem tamen ⁊ tyndarius dicit̄. Arbitrium neptis.nō tamen q: auus:nō auo materno nō competit ius in nepotes.ſed quia poteſtatem iuſq̄ fecerat illi domus ſue abiens pater. aut certe artificioſus eſt error vt ſignificet ingenioſus poeta mulierem amoris ꝙ iuris peritiorem eſſe:aut caliditatem mulierum doceat que quod volunt quouis colore perſuadere moliuntur. At pater:ſcȝ menelaus promiſerat eacide.i.achilli eacidi nepoti:ſed inſcius acti. Et pater ignoſcet:vt expertus vim amoris:quia ſuccubuit telis preperis.i.prepetibus pennis volātis:dei.ſ.amoris ſeu cupidinis. Ille licet:cōparat genus oreſtis cū genere pyrrhi illiq̄ prefert.

ANTO. ☞ Tantalides. Agamennonē ſignificat: quem a tantalo originē ducere expoſuimus. Hic de achille pyrrhi patre intelligit. Quintus a Ioue. Iuppiter (vt diximus) Tantalum: tantalus Pelopen: pelops Pliſtenem:pliſtenes Agamennona. Agamennon Oreſten genuit. arma inuidioſa tuliſti confitetur in oreſte crimen. Sed tu quid faceres. defenſio:eſt a neceſſitate: cum mater interemiſſet agamennona:vt patrem vlciſcereris neceſſarium fuit matrem perimere. apud Hom. Protheus in odyſſea narrat Menelao egyptū in conuiuio aga-
Texta. mennonem trucidaſſe. Tragici ſcribunt textam ſine exitu Clitenneſtram agamennoni tribuiſſe:ea implicitum aggrediente egypto fuiſſe peremptū: quibus adſtipulatur Ouidius. cum di. Induit illa patrē. Induit texta:vt ſe indueret prebuit:qua implicitus iugulatus eſt. Materia meliorē.h oneſtiorem cauſam te habere voluiſſem. Non lecta eſt non voluntate: ſed neceſſitate contra tuos arma tuliſti. Hanc tamen impleſti: neceſſariam cauſam perfeciſti.hoc eſt patris interitum vindicaſti. Nā oreſtes collecta ex creta et athenis manu opitulante Stopho cuius filia antea egypto nupſerat contra myceneos mouit exercitum aberat agyptus: captis mycenis clytenneſtram matrem peremit. deinde cum rediret egyptus: exceptus inſidijs trucidatur. Tecta: paternam regiam vbi ipſe prius patrem tuum peremerat. Vertit in crimina.accuſat qđ laudandum eſt facinus. Rumpo

Tantalides omnes:ipſumq̄ regebat achillem

Hic pars militie dux erat ille ducum.

Tu quoq̄ habes proauū pelopē:pelopiſq̄ parentem

Si melius numeres a ioue quintus eris:

Nec virtute cares:arma inuidioſa tuliſti

Sed tu quid faceres:induit illa patrem

Materia vellem fortis meliore fuiſſes.

Non lecta eſt operi ſed data cauſa tuo.

Hanc tamen impleſti.iuguloq̄ egyptus aperto

Tecta cruentauit que pater ante tuus:

Increpat eacides:laudemq̄ in crimina vertit:

Et tamen aſpectus ſuſtinet ille meos:

Rumpor ⁊ ora mihi pariter cum mente tumeſcunt

Pectoraq̄ incluſis ignibus vſta dolent:

Hermione coram quiſquam ne obiecit oreſti:

Nec mihi ſunt vires nec ferus enſis adeſt.

Flere licet:certe flendo diffundimus iram:

Perq̄ ſinus lacrime fluminis inſtar eunt.

Has ſemper ſolas habeo:ſemperq̄ profundo:

Hument inculte fonte perenne gene.

Hoc generis fatum quod noſtros errat in annos.

Tantalides matres apta rapina ſumus.

vexor opprobrijs quibus iure vtit̄ Pyrrhus: cum matris cedē obijcit. Quiſq̄ ne obiecit:exprobatione vſus eſt ſi poſſem (inquit) tua facinora tibi et impune exprobaſſet nemo. Nec mihi ſunt vires. Excuſatio a ſexu ꝓfundo largiſſime emitto. Humēt inculte.duo exprimit ⁊ ſleo ⁊ inculta ſū. Hoc gn̄is factū qđ in gn̄e Tātali erāt dānabile fato imputa: Errat in nr̄os ānos:nr̄a tēpeſtate ſeuit.i.ꝙ puelle ex genere tantali rapiant̄.

ABER. ☞ Tantalides.i.agamennō. Longe repetitū patronymicū ſicut ex ſupius cōmemorata genealogia pȝ Ipſumq̄:hȝ emphaſim hoc ꝓnomē.q.d.etiā ipſȝ achillē quo pyrrhus tā ſupbit. Hic.ſ. Achilles Erat ps milit e.i.vnus ex militib⁹ ⁊ ducib⁹ q̄ erāt ſub agamēnone. Ille. agamēnō pr̄ tu⁹. Erat dux ducū:q: oēs duces ei parebāt. Verg. Ipſe myceneus magnorū ductor achiuū. Proauū.ſicut ſupra oſtēdimus in ordine gn̄is Parētē pelopis.i.tātalum. Hora.in.j.carmi. Occidit ⁊ genitor pelopis conuiua deorum. A ioue:quia Iuppiter genuit tantalum:et ſic eris quintus ab eo. Nec virtute. laudauit Hermione Oreſten a nobilitate: nunc laudat a fortitudine. Virtute.i.fortitudine.nā in actis militaribus virtus pro fortitudine accipit̄. Inuidioſa:odioſa q: interfeciſti matrē. Sed tu. excuſatio matricidij Oreſtis. Quid faceres.q.d. nihil aliud ꝙ qđ feciſti. Induit illa patrē.i.dedit ei veſtē ſupiori pte nō aptā q̄ caput emittere nō poſſet.qua implicatus et vxoris ⁊ adulteri manibus interfectus eſt.lȝ alij dicāt in cōuiuio interfectū primo die quo domū redijt: vt Iuue. Quippe ille deis autorib⁹ vltor Patris erat ceſi media inter pocula.⁊ idē ferro a clitēneſtra occiſū ſentit in fine ſatyre ſexte his verbis. Hoc tm̄ refert qđ Tyndaridis illa bipēnē inſulſā ⁊ fatuā dextra leuaq̄ tenebat ⁊ Ver.lib.xj. Ipſe Myceneus magnoꝝ ductor achiuū. Cōiugis infande prima intra limina dextra oppetijt Meliore:honeſtiore ꝙ cede matris. Nō lecta eſt.excuſatio eſt:q.nō ſpōte:ſed coactus hoc feciſti. ¶ Lecta.i.electa a te. Sed data.ſ.⁊ ſcelere matris ⁊ reſpōſo oraculi. ¶ Operi tuo.i.tuo facto.ſ. matricidio. Impleſti: pfeciſti Hanc.ſ.cauſam tibi datam. Egyptus:adulter matris tue. Cruētauit:cruore ſuo fedauit. Que pater tuus ante ſcȝ cruentauerat.in eiſdē tectis cū interfeciſti vbi ille patrē tuum interfecerat:⁊ artificioſe tacet cedē matris:⁊ tantūmodo cedē adulteri cōmemorat. Eacides. Pyrrhus ꝓnepos eaci:nā eacus ei⁹ proauus eſt. ¶ Increpat. ſcȝ hoc factum tuum. Laudē.i.vltionē cedis paterne q̄ tibi laudi eſt. Vertit in crimina.i.incuſat:⁊ dicit homicidium eſſe:⁊ tñ.ſ.q̄uis ita de te male dicat. ¶ Suſtinet meos aſpectus:id eſt patitur ſe a me videri quam ſcit tibi eſſe vehemēter affectā:⁊ nō poſſe male de te audire. Rumpor.ſ.dolore. Ora tumeſcunt cum mēte.q: ira tumidos homies facere videtur. Vſta.ardentia. Ignibus incluſis:indignationibus que tanꝙ ignes latentes pectus meū vrunt. Iuue. Quid referā quanta ſiccū iecur ardeat ira. Quiſq̄ ne obiecit:ꝓ quiſq̄ ne obijciet.i.quiſq̄ ne male dicet de Oreſte in preſentia mea. Nec mihi ſunt vires.i.nec poſſum vlciſci hanc iniuriā. Flere licet i.poſſum ſolum flere:⁊ nō aliter vindicare. Diffundimus:ſpargimus ⁊ abijcimus iram flendo:quia vt volunt phyſici plus ledit ira retenta ⁊ occultata:quā ſi fletu effundatur. ¶ Inſtar fluminis.i.valde abunde. Has lacrimas. ¶ Semper q: nunꝙ ceſſo flere. ¶ profundo:emitto. Humēt:madeſiūt. ¶ Fonte.i.copia lacrimarū perēne: iugi perpetu. Hoc generis fatū eſt.i.hoc eſt infortuniū gentis domus noſtre: qđ etiā ad meā etatem peruenit: vt ex gente noſtra omnes mulieres rapiamur a viris:ſicut ego rapta ſum nunc a pyrrho cōmemorat aūt multas de genere ſuo raptas. Matres:mulieres. Tantalides.i.de genere tantali.

ASCEN ☞ Sed tu quid faceres:induit illa patrem.purgat facinus oreſtis ꝙtū ad ſcelus nephariū ⁊ laudat ꝙtum ad audaciam. Nō iuſtū fuiſſe cōtendit.vt q̄ patrē induerit tunica textili:quā camiſiā vocāt orificio ſeu exitu ea ſpe vt nunꝙ eā exueret:ſed in ea ab adultero interficeret̄ etiā a quocūq̄ interfecta ſit. Subtiliter aūt dicit illa.q.d. que meruit mori:ſubticet nomē matris. ¶ Nō lecta.i.delectat aut electa ſed data.i.preter ſpē oblata. Et tamē aſpectus.i.lȝ damnet facinus tuū:tamen libenter videt me coniugē tuā. ¶ Rūpor ⁊ ora ⁊c. Dicit ſe rumpi dolore atq̄ ſceū dicere. Obiecit ne quiſq̄ oreſti coraȝ hermione.i.me ⁊ audet ne quiſq̄ corā me obijcere marito meo tale crimen: Fonte perenni:licenter dixit Nam nos tm̄ perenni dicimus:nec dicit perenne pro perenniter: quia premiſit ſemper. Hoc generis fatum:reijcit in fatum culpam:vt⁊ helena prius.

Non ego fluminei referam mendacia cygni:

Nec querar in plumis delituiſſe iouem.

Qua duo porrectus longe freta detinet iſthmos

Vecta peregrinis Hippodamia rotis:

Caſtori amicleo:⁊ amicleo Polluci

Reddita mopſopia T ndaris vrbe ſoror.

Tyndaris ideo trans equora ab hoſpite rapta

Argolicas pro ſe vertit in arma manus.

ANTO. ☞ Fluminei cygni:firmat ꝓpoſitū exēplo maiorum. Iuppiter in olorē mutatus Ragnuntē euolauit: cōpreſſitq̄ ledā que ⁊ nemeſis dicta eſt:vt Crates tragediaꝝ ſcriptor auctor eſt:que enixa eſt ouū vnde helena ⁊ clytenneſtra genite traduntur. Qua duo porrectus importunū exemplū. Nā hypodamia nō eſt ex gn̄e tantaleo. Oenomaus hyppodamie pater rex ex oraculo tuli: cū filia nuberet ſibi exitiū imminere:certamē prepoſuit ex equoꝝ curſibus.habebat eñ equos velociſſimos harpinam ⁊ ph:ſillā quos myrtillus auriga regebat. Marmacas primus in certamē deſcendit victus penas dedit: demū pelops corrupto myrtillo Oenomaum ſuperauit:hyppodamiam vxorem duxit: elidiſq̄ regnū inuaſit:totam regionem de ſe Peloponneſum nuncupari voluit: vt auctor eſt Thucydides. ¶ Iſthmos: de iſthmo dicimus: vbi ad Neptuni templum erat equorum curſus: vt ſcribit Dio-

Iuppiter in cignū verſus.

Hyppodamiam.

Peloponneſum.

do. Rotis pegrinis curru pelopeo quo poſt victoriam in pōpa vecte eſt hypodamiā Tantal⁹ pelopis pater paphlagoniā tenuit. Sꝫ pfect⁹ pelops pelopōneſū occupauit. Caſtori amicleo. Theſeus rapuiſſe helenā reddidiſſeqꝫ fratrib⁹ polluci ꝛ caſtori dixim⁹. Amicle vrbs ē laconic Tyndari regis. Urbe mopſopia. Amphidnā attice vrbē itelligit ꝙ ſeruata eſt helena a theſeo rapta. Mopſopia: attica eſt a mopſopo rege vt Stra. teſtatur. Tindaris ideo ab hoſpite paridē intelligit: a quo raptā fuiſſe helenā notū ē. Flebat auus ſollicitudinē do m⁹ in raptu helene exprimit. Tyndaris inqt auus ꝛ clytēneſtra helene ſoror fratreſqꝫ caſtor ꝛ pollux erāt ſolliciti. Aberat cōiux. Menelaus Crete erat cum rapta eſt helena: vt ſcribit Septimi⁹. Ne non pelopeia credar: vt ſim ꝛ videar ex pelopis genere.

Vix equidem memini (meminiſt tamen) omnia luctu;

Omnia ſolliciti plena timoris erant.

Flebat auus: flebatqꝫ ſoror fratreſqꝫ gemelli

Orabat ſuperos leda: ſuumqꝫ iouem.

Ipſa ego non longos etiam tunc ſciſſa capillos

Clamabam: ſine me: me ſine mater abis:

Nam coniux aberat: ne non pelopeia credar.

ABER. Nō ego occupatio eſt rhetorica. Dicit eñ ſe nolle referre cum tñ referat. Mendacia: fictionē: falſam figurā. Cigni fluminei: habitātis iuxta flumina. nā Cygnus cōſanguine⁹ phaetontis poſtqꝫ phaetō fulminis incēdio a ioue cōſumptus eſt: in volucrē ſui nois ob dolorē mutat⁹: vt inqt Oui. lib. ij. metamor. Nō ſe celoqꝫ iouiqꝫ Creditvt iniuſte miſſi memor ignis ab illo. Stāgna petit: patuloſqꝫ lacus: ignēqꝫ peroſus. Que colat elegit cōtraria flumina flāmis. Delituiſſe. i. latuiſſe. In plumis. i. in forma Cygni. nā Juppiter captus amore lede vxoris Tyndari cōuerſus in cignū ad eam volauit: ꝙ fabule tradūt: cū cum ſinu excepiſſet: ille dicitur oua in eius gremio peperiſſe: ex quibus nati ſunt Caſtor ꝛ pollux Helena ꝛ cliteneſtra. oua aūt duo tñ fuiſſe dicunt: quorū altero Caſtor ꝛ pollux ex altero helena ꝛ Cliteneſtra nati dicunt. Hor. in arte poetica. Nec gemino bellū troianū ordit ab ouo. Idē in epiſtolis Caſtor gaudet eqs: ouo prognatus codē pugnis. Sūt qui velint nō Cygnū ſed Ledā ex cōpreſſu iouis illa oua peperiſſe. Qua duo refert rapinā alteri⁹ hyppodamia filia fuit Oenomai regis Elidis ꝛ piſe quā cū ob egregiā pulcritudinē multi vxorē peterēt pater pppoſuit pcis hāc legē: ꝛ duriſſimā cōditionē: vt ꝙ eā vellent curruli certamine cū ea contēderēt: ꝛ ꝙ victus fuiſſet capite puniret: ꝙ viciſſet eā vxorē haberet ad hoc certamē cū Pelops Tātali fili⁹ ex phrygia veniſſet corrupto myrtillo hyppodamie auriga pollicitatione primi cōcubit⁹ victor euaſit nam Myrtillus axes currus fractos cera dicitur texiſſe. qua poſtea calore liquefacta concidit currus ꝛ hac fraude potitus eſt Pelops hyppodamia: cū vero Myrtillus peteret promiſſam mercedem a pelope in mare pcipitatus eſt quo ab eius nomine Myrtoum denominatum ferunt: ſed hec fabuloſa nam reuera de bello rapta corrupto Myrtillo prefecto exercitus. Qua duo deſcribit locum vbi rapta eſt hyppodamia vꝫ in Achaia: que poſtea a pelope: ꝙ ibi regnauit Peloponneſus. i. pelopis inſula dicta ē nā (vt ſupradixim⁹) Iſthmos ē terra tenuis inter duo maria ꝛ ſūt Iſthmi celebres: vn⁹ in Archadia de quo nūc intelligit: ꝛ alter in thracia: Diſtinct. i. ſeparat. Rotis peregrinis. i. curru pegrino. nō vt dixim⁹ Pelops ꝛ phrygia venerat. inde Oui. li. ij. triſtiū Quid niſi tātalides agitāte cupidine curr⁹. Piſeam phrygijs vexit Eburnus eqs Caſtori amicleo dictū eſt ſupra helenā in certamie paleſtre a Theſeo raptā fuiſſe ꝙ poſtea Caſtori ꝛ polluci fratrib⁹ eā bello repetētibus reddita eſt: imo vt qbuſdā placet: vi recuperata abducta eſt etiā cū ea ethra matre Theſei ꝙ poſtea ſemp comes fuit helene: vt in eius epla ad paridē infra patebit. Amicleo: ex amiclis vrbe laconie. Notandū eſt aūt in quinta ſede hui⁹ verſus p dactylo eſſe ſpondeū ꝛ in prima ſyllaba tertij pedis vocalē nec elidi: nec breuiari ſequente vocali. Tyndaris helena ſoror. ſ. caſtoris ꝛ pollucis. Urbe mopſo. i. athenieſi: nā tres fuiſſe Mopſos ſcribit Stra. li. ix. vnū vatē filiū tireſie: alter fuit lapitha argonautarum nauigationis comes a quo oppidū Mopſium in cāpo pelagiſco vocatū eſt. Tertius a quo atticā appellauere Mopſopiā: alibi tamen codē lib. dicit eū Mopſopiū appellatū: a quo mopſopij athenienſes dicti ſunt: qꝺ videt veriſimili⁹. Tyndaris narrat ſcḋam rapinā helene: ꝙ a paride rapta eſt: ꝛ troiā abducta belli troiani cauſa extitit. Ideo hoſpite paride troiano quē illa hoſpitio acceperat. Uertit: mouit: pro ſe: p recuperatōe ſua. vix equi dicit ſe fuiſſe ad modum paruā: cū mater ſua helena rapta eſt: ꝛ enumerat quedā. ꝙ dicit ſuadere ſibi memoriā hui⁹ rei. Plena lu. i. plena meroris. Solliciti: ab effectu dicit. i. facientis hoīes ſollicitos. i. anxios vt in prima epiſtola. Res eſt ſolliciti plena timoris amor. Auus: tyndare⁹. Soror. Cliteneſtra ſoror helene matris mee. Fratres ge. i. Caſtor ꝛ pollux. fratres mee matris. Leda mater helene. Suū ioue a quo fuerat amata ꝛ oppreſſa. Non lon. i. breues ꝙtos habent infantule. Sine me: ſine me cōduplicatio color rhetoricus. Cōiux. ſ. matris mee: ideſt Menela⁹. Aberat ierat enim in cretā. Ne nō: addit nunqſe ſup adictis quas dicit fuiſſe raptas. Ne non. i. vt credat pelopeia. i. de genere pelopis. nam dixit ſupra. Tantalides matres apta rapina ſumus.

ASCEN Hippodamia licet de gñe tātali nō fuit: fuit tamē eius affinis: q: nurus ꝛ in familiā eius venit: vnde nō eſt omnino alienū exēplū. Caſtori amicleo. Amicle ciuitas oebalie vnde rapta eſt helena. Stra. in achilleide. Soluerat oebalio claſſem de littore paſtor. Dardanus incautas blande populatus amiclas. erat autē helena rapta prius a theſeo ꝙ a paride. vnde dixerat in eius cōteptū oenone. Que toties rapta eſt prebuit ipſe rapi. Recitat ergo raptā a theſeo ꝛ reſtitutā caſtori ꝛ polluci fratribus eius. Eſt aūt verſus licētioſus: factus tamē ad imitatonē illius in bucco. Amphion dirceus in acteo aracinto ꝛ illius. Uale inquit iola. Nā in dictione caſtori nō aſſumitur vocalis a vocali ſequētı: ſed corripitur ſicut ibi. vale inquit: ꝛ ſub ilio alto. lib. v. enei. in amicleo aūt neqꝫ aſſumitur neqꝫ corripit. Nam o ꝛ a dactylus eſt ſicut ibi acteo aracyntho. Eſt preterea ſpōdaicus: q: ſpōdeū habet in quinto qui pōdus ꝛ merorē indicat. In vrbe mopſopea. ſ. amphidna de qua in oenone dictū eſt ſororis nō hermiones: q: eius mater erat: ſed caſtoris ꝛ pollucis quibus reddita eſt. Tyndaris. q. d. cadē rapta eſt a paride. Fratreſqꝫ gemelli: id recte dicitur: ſed inepte dixeris gemellos fratres: q: omnes gemelli fratres ſunt. intelligit caſtorē ꝛ pollucē qui ſm plurimos geminos cōſtituūt in celo ſignum.

ANTO. Parata preda ꝛ rapta ſum a pyrrho. Pelides vtinam vitaſſet apollinis arcus. Paris adiutus ab apolline in templo achillem ſagitta pede ſauciatum peremit: licet alij in tumultu hoc factum

Ecce neoptolemo preda parata fui.

Pelides vtinam vitaſſet apollinis arcus:

Damnaret nati facta proterua parens
als nunc ne.

Nec quondam placuit: nec nunc placuiſſet achilli

Abducta viduum coniuge flere virum

Que mea celeſteis iniuria fecit iniquos?

Quod ve mihi miſere ſydus obeſſe querar?

Parua mea ſine matre fui: pater arma gerebat

Et duo cum viuant: orba duobus eram.

Non tibi blanditias primis mea mater in annis

Incerto dictas ore puella tuli.

Non ego captaui breuibus tua colla lacertis.

Non ſedi gremio ſarcina grata tuo

Non cultus tibi cura mei: nec pacta marito

Intraui thalamos matre parente nouos

Obuia prodideram reduci tibi (vera fatebor)

Nec facies nobis nota parentis erat.

Te tamē eſſe helenam ꝙ eras pulcherrima ſenſi.

Ipſa requirebas que tua nata foret.

Pars hec vna mihi coniux bene ceſſit oreſtes

Is quoqꝫ: ni pro ſe pugnet: ademptus erit.

Pyrrhus habet captam reduce ꝛ victore parente
als ꝛ minus als fuit.

Munus ꝛ hoc nobis diruta troia dedit:

Cum tamen altus equis titan radiantibus inſtat

Perfruor infelix liberiore malo.

Nox vbi me thalamis vlulantē ꝛ acerba gementem

Condidit: in meſto procubui toro

Pro ſomno lacrimis oculi funguntur obortis

Quaqꝫ licet fugio ſicut ab hoſte viro.

Sepe malis ſtupeo: rerumqꝫ oblita locique

Ignara tetigi ſcyria membra manu.

Utqꝫ nefas ſenſi male corpora texta relinquo.

dicant. Quondā: cum abducta Briſeide ipſe fleuit. Que mea celeſtes: totius generis fatum hactenus non ſuū queritur. Quod ſydus: caldeoꝝ ſententia eſt: vt ſi ſyderum mortales benignius agant ꝛ indigne vexētur. Parua mea ſine matre: pathos ab etate. Arma gerebat: erat menelaus in bello troiano. Incerto balbo et ambiguis verbis que a pueris excidunt. Pacta marito: cum Oreſti nupſiſſet. Matre parente: ex cōſuetudine loquitur. nam matres locabāt in thalamis filias cum primum viris tradebantur educi. Reduci ti. Herodotus ex egypto reductam eſſe Helenam contendit: quam poſt mortuū menelaum Nicoſtratus ꝛ Megapenthus ſpartani eiecerūt. Rhodū cōceſſit ad polixo Thlepolemi vxorē veteri freta amicitia ancille arbori illā ſuſpenderunt qm̄ cauſam belli troiani dederat in quo fuerat thlepolemus trucidatus. Nec facies nobis. Uide ꝙ fuerit parua Hermione cū rapta fuit helena: hinc licet aſpicere vt a matre filia cum rediret vtrinqꝫ non cognoſcerentur. Pars hec vna mihi: vt videatur omnino deſtituta id qꝺ iuuare ſolum in tot erūnis ablatum eſſe demonſtrat. Captam inuidioſe contra Pyrrhum protulit vt ardētius exciter Oreſtem. Hoc mu. vt victrix captiua ſit. Equis altus titan: pathos a tempore. Titan ſol dictus eſt: qm̄ a titanibus ducit originē. Malo liberiore: validiore ꝛ maiori. Unde campū liberiorem dicimus maiorem ad dicendum rationem. Sollicitor inquit die noctuqꝫ validius. Pro ſom. la. ocu. nō dormiunt: ſed p ſomno ſuccurrūt lacrime. Malis: cū malas tāgo que horride ſunt. Scyria membra: cōtumelioſe dictū eſt in pyrrhū qui in Scyro inſula natus eſt ex furtiuo concubitu. eſt eñ Scyros inſula contra magneſiam nobilis ob Licomedis cū Achille affinitatē et Pyrrhū illic educatum. Manus pollutas: que virum non legitimum tetigerunt. Helenā cōtēdit. Thlepolemus.

ABER. Neoptolemo. i. pyrrho qui ita dictus eſt quaſi nouus pugnator: nam neos grece nouum ſignificat. Ptolemo. i. pugno. Pelides. i. Achilles pater pyrrhi. Utinam vi. ar. i. vtinam nunꝙ fuiſſet interfectus: quia ſi viueret culparet factū filij: qui alienam vxorem vult rapere. Apollinis autem arcus dixit: nō ꝙ reuera apollo cum ſagittis interemit: ſed ꝙ in eius templo fuit interfectus: nam cū thetis achillem infantulum in aquam ſtygis inferne tinxiſſet toto corpore: preter partem pedis qua eū tenebat: cum immerſit in aquā: vt apud Statium legimus. Si te ſtigis amne ſeuero armaui totūqꝫ vtinam fuit inuulnerabilis omni parte corporis: que aqua tincta fuerat. Sed cū captus amore polycene filie priami conſtituiſſet: vt eam caperet in templo apollinis paris poſt ſimulacrū latens in partem pedis que erat vulnerabilis (quia nō fuerat tincta aqua ſtygis) directa ſagitta eum occidit inde factum eſt ꝙ tenente apolline arcum paris direxit tela: vt apud Uergilius. lib. vj. Phebe grauis troie ſemper miſerate labores Dardana qui paridis direxiſti tela manuſqꝫ corpus in eacide. Dānaret: culparet. Nec nunc placuiſſet: legendum eſt nunc ne ſi legatur nō ex duobus negationibus fit ſenſus cōtrarius. Que admiratiue. q. d. neſcio. Iniquos: inimicos ꝛ aduerſos. Quod ſi. quia vite conditionē qualitate ſyderū nobis afferri tradūt Iuue. Diſtat enim que ſydera te excipiant modo primos incipientē Edere vagitus ꝛ adhuc de matre iubente. Parua. ecce cōmemorat ſua infortunia. Parua infantula: quo tpe debueram maxime apud eā educari. Ferebat arma. i. gerebat bella. Cū vi. i. ꝙuis ſint viui. Orba. priuata. i. eram orphana. Non tibi. dicit ſe caruiſſe his iucūditātibus quas alie puelle habere ſolēt in infantia que ꝛ parētes delectāt ꝛ ab eis in gremio tenētur. Incerto ore: incertis verbis: q: infantes nōdū ſciūt bene exprimere verba. Captiui: amplexata ſum. Grata

ſarcina.i.gratum onus.Cultus mei.ſicut alie matres ſolent habere curam cultus filiarum ſuarum. Pacta:de ſponſa. Matre pa.vt eſt mos. Prodieram:exieram. Reduci:reuertenti a troia. Parentis.i.matris mee. Senſi: cognoui:iudicaui. Quod.i.pulcerrima:valde pulcra. Ipſa.i.tu. Que forer nata:quia etiam tu non cognoſcebas me. Pars hec:enumeratis multis infelicitatibus ſuis di. Hermione ſe tantūmodo fuiſſe felicem in hoc ꝙ Oreſten coniugem ſortita ſit. Hec vna.i.ſola ſcilicet Oreſtes coniux.i.datus mihi maritus bene ceſſit:bene euenit: quia in reliquis fui infelix. Is:oreſtes. Pro ſe:ſcilicet ne adimatur mihi. Pyrrhus habet:conqueſtio eſt de audacia pyrrhi:qui poſt victoriam Menelai:z reditū in patriam teneat Hermionem captiuam. Et mi.ab nobis.i. troia ab non eſt ad vtilitatē noſtrā deſtructa. alius codex habet munus z hoc nobis diruta troia fuit.i.hāc vtilitatē habeo ꝙ troia ſit diruta ſiue autem fuit:ſiue dedit legatur idē eſt ſenſus. Cū tamen dicit ꝙ licet omni tempore ſit in magno merore non minus angitur die ꝙ̄ nocte.nam per totam noctē dicit ſe flere. Titan.i.ſol aſtat altus.i.eſt in ſummo celi. Radiantibus:ſplendentibus. Malo.i.dolore. Liberiore minore:minus vrgente me. Acerba:ꝓ acerbe. nomen pro aduerbio. ſicut rauca ſonant amnis. Funguntur lacrimis pro ſomno.i.cum debent dormire lacrimantur. Qua licet.i.quantū poſſum. A viro:a pyrrho. Stupeo:careo ſenſu:exanimor. Oblita rerum z loci.i.que non recordor quid faciam:aut vbi ſum. Ignara:non aduertente. Scyria membra pyrrhi: qui natus eſt in Scyro inſula vbi regnauit Lycomedes: vt ſupra diximus. Ut:poſtꝙ̄. Senſi nefas.i.ſenſi me tetigiſſe illum quem nolebam.

ASCEN ☞Apollinis arcus. ſic Uergilianus eneas. Phebe graues troie ſemper miſerate labores. Dardana qui paridis direxiſti tela manuſꝙ. ¶Que mea celeſtes.de ſe ſpecialiter querelas prefert ꝙ ab incunte etate miſera fuerit:z parentibus adhuc viuis orba. Nam mater rapta fuit z pater pro ea repetenda apud troiam. graphice autem enumerat matrū in filias officia. Te tamen eſſe helenam ꝙ eras pulcerrima ſenſi donatus dicit helenam tam pulcram fuiſſe:vt omnes pulcre ab ea poſtmodum helene nūcupare. Cum tamē altus equis zc. Non dixero liberiore.i.validiore malo:quia longe alius eſt ſenſus. Uult enim dicere: quia ſole oriēte cum inter populos verſetur minus angatur:ꝙ̄ ſub noctem:quia vt Maro di.enei.iiij. Sub noctem cura recuſat:quinetiam phyſica ratione comprehenditur omnes morbos ingraueſcere occidente ſole z leuari eo oriente. Dicam ergo malo liberiore.i.minus premente z magis liberam permittente: vt ſit ordo.tamen.i.tametſi multis malis angar: quum.i.quando:titan.i.ſol qui vnus eſt de titanibus:inſtat equis radianti.i.vehitur altus.i.ſublimis:ego infelix perfruor.i.etiam pro fructu fungor: malo: ſcilicet doloris z curarum liberiore.i.magis liberam remittente et minus ſtringente: ſed vbi nox acerba(niſi ſit gementē acerba pro acerbe)condidit.i.abſcondidit me vlulantem z gementem z minus ſtringentem:quia ſcilicet coniugem nō inuenit:thalamis:ſcilicet meis.i.cubili meo: z procubui in meſto toro:ideſt ego meſta in toro meſtam faciente:tunc ſup.oculi mei funguntur lacrimis obortis:ideſt preter intentionem ortis:pro ſomno:id eſt loco ſomni:z fugio a viro ſcilicet pyrrho ſicut ab hoſte:qua ideſt qua parte aut qua ratione aut quatenus licet. Nam quaꝙ due ſunt partes: ideſt z que ignara manu:ideſt ipſa ignara putans Oreſtem contingere contingo membra ſcyria:ideſt ipſius pyrrhi in ſcyro Licomedis inſula ex deydamia geniti.

Helena.

Male. Sepe malis ſtupeo: male interpretatur ſuperior dicens cum malas tango que horride ſunt. Nam male vnde per diminutionē maxille prima longa ab omnibus ponitur:vt enei.iij. Ambeſas ſubigat malis conſumere menſas. dic ergo ego ſtupeo:ideſt hebetor:z quaſi ſtolida fio:hoc eſt alienor z abſtrahor a ratione z memoria.ſepe malis: ideſt propter mala que perperior.

Et mihi pollutas credor habere manus

Sepe neoptolemi:pro nomine nomen Oreſtis.

Exit:z errorem vocis vt omen amo.

Per genus infelix oro:generiſꝙ parentem

Qui freta:qui terras:z ſua regna quatit.

Per patris oſſa tui patrui mihi que tibi debent

Que ſe ſub tumulo fortiter vlta iacent:

Aut ego premoriar:primoꝙ extinguar in euo:

Aut ego tantalide tantalis vxor ero.

ANTO. ☞Errorē vocis. vox que erat pro omine habetur perinde ac ſi me cito ad Oreſtē rediturā ominetur. Per genus infelix oro: colligit propoſitum iureiurādo. ¶Genus infelix: hoc propter matrū tantalidum rapinā dicit. ¶Generis parentē: iouem ſignificat: a quo tantalum natum diximus. Que tibi debent.nam fortiter patris necem vltus eſt Oreſtes z matre Clytēneſtra:z egypto trucidatis. ¶Aut ego premoriar: feſtina morte opprimar. Tantalide. Oreſtē dicit:qui a tantalo genus traxit:[illegible]o inquit cū ſim ex genere tantali eiuſdē generis viro nubere decreui.

UBER. ☞Credo mihi.i.videor mihi. Pollutas.i.fedatas eius cōtactus. ¶Sepe neoptolemi:dicit Hermione ſe tm̄ habere cordi Oreſtē: ꝙ cum velit nominare pyrrhum:ſepe pro pyrrho nominat Oreſtem. ¶Errorem:ꝙ te pro eo vocem. Ut.i.tanꝙ̄. Omen.i.augurium felix:quia puto id mihi contingere:quia aliquādo ſim futura tua. ¶Per genus. nunc adiurat Oreſtē vt eam recuperet. ¶Parentem generis.i.iouē patrē tantali. vnde genus noſtrum eſt. ¶Et ſua regna: ideſt celum.nam iuppiter omnia regit. ¶Patris tui: agamennonis. ¶Patrui mihi:quia fuit frater patris mei. ¶Debent tibi:ideſt ſunt obligata. ¶Ulta:vindicata:ſcilicet a te interfectis egypto z matre tua a quibus ipſe interfectus fuit. Premoriar:id eſt moriar ante tempus. ¶Ego tantalis:que ſum de genere tantali. ¶Tantalide:ideſt tui qui z ipſe es de eodem genere. Oreſtes interfecto pyrrho:tandem recepit Hermionem:ex qua ſuſcepit filiū nomine Oreſtem: a quo Oreſte populi dicti ſunt.

ASCEN. ☞Per genus.claudit epiſtolam cum obſecratione pondus votorum continente.

¶Deyanira Herculi. Epiſtola.ix.

Gratulor oechaliam titulis accedere noſtris.

Victorē victe ſuccubuiſſe queror.

¶In nonam epiſtolam argumentum.

ANTO. Diodorus tres tm̄ hercules videt ſuiſſe aſſerere:ſed qui diligētius hoc ſcrutati ſunt ſex fuiſſe repererūt:antiq̄ſſimū ex ioue antiquiſſimo z Lyſtonatum. Nā ioues etiā plures fuiſſe legimus quē ꝯcertauiſſe cū apolline de tripode accepim⁹. Alter tradit nilo natus egiptius:quē aiūt phrygias literas ꝯſcripſiſſe. Terti⁹ ē ex id eis dactylis cui inferias inferunt. Quartus iouis filius eſt ex aſterie latone ſorore q̄ tyri colitur:filiāꝙ habuit noīe Carthaginē. Quint⁹ in india z belus dr̄. Sextus ex alcmena z ioue tertio genitus:cui geſta aliorū aſſignant. Deyanirā habuit vxorē. Nā dimiſſa megara creontis thebani filia quā vxorē duxerat Iolem euriti petiit in ꝯiugiū:cū denegaret in etoliā venit vbi deyanirā oenei ex Althea duxit vxorem: deinde memor deſpecti cōiugii ꝯtra euryti torē cū Mylionē z pythiū mouit exercitū:oechaliā vrbē abſtulit: illos peremit: iolē rapuit:cui⁹ amore eo adeo flagrauit vt ex ea pateret quidq̄d cū omphale ꝑpeſſus ē. Sacrificatur⁹ igit ob victoriā in mōte Cyneo puerū Lychā ad deyanirā in Thracinā vrbē miſit:vt veſtē qua in ſacris vtebat afferret. Deyanira ſemine infectā oleo z ſanguine cētauri neſſi dederat id eū ſuaſerat Neſſus faciendū:cū in traiectu Enei fluminis ab hercule ſagittis cōfoſſus eſt:ſi de illi⁹ amore dubitaſſet: Dubitabat eū ne ioles amore ipſam contēneret. Hercules cū veſtē tetigiſſet veneno afflatus lēta tabe cōſumebat. Actus in furorē Lychā in mare ꝓiicit Liciniū z iolaū Delphos de ſe ſiſcitatū miſit retulerūt: vt in oeta mōte pyra cōſtrueret. De reliquis ioui curā relinquere. Conſtructā ipſe conſcēdit philotectes ignē admouit cū reliquiarū nihil reperiſſent:celū accendiſſe exiſtimarunt. Juno precāte ioue lectum conſcēdit. Herculē veſtibus tectum perinde ac pareret emiſit:quod in adoptionē barbari diu ſeruarūt:heben quoꝙ filiā vxorē dedit. Menetius actoris filius opunte boetie oppido primus herculi ſacrificauit tauro capro z ariete. Deyanira cū de viri fato excepiſſet cōmemoratis iniuriis quas ab hercule paſſa ſit facin⁹ purgare nitit epiſtola vt nō vltro: ſed vt ad amorē illum reuocaret id feciſſe videat:querelas habet creberrimas: quales eā decent: q̄ de ſuſpēdio deliberarat. ¶Gratulor oechaliā titulis accedere noſtris. Principiū ex duorū affectuū leticie merorisꝙ pugna ꝙ̄ furibūda fuerit Deyanira indicat:ſcz cū meror leticiā ſuperaret rerū quas hercules geſſit oritur exprobratio. Gratulor:gratulari:ſiue diis ſiue hoibus qui nobis beneficia fuerūt in ſucceſſu aut noſtro:aut aliorū eſt cū laudibus feſtiuitatē oſtēdere:oritur eū ex leticia gratulatio:vt ex dolore querimonia. Uicte ad iolē hoc refert cuius amore cū hercules teneret viſus ſilaſſe dr̄. Oechaliā:oechalias plures fuiſſe legimus in theſſalia Archadiaꝙ et Euboea:ſz q̄ euryti fuerit ambigūt veteres diodorus q̄ in euboeā eſt fuiſſe ſcribit. Alii ꝓ theſſalē quā cum cepiſſet hercules interētis Euryti liberis(vt dixim⁹)iolē rapuit. Uicte captā iolē intelligit:quā hercules amauit.

Hercules. Iole.

Apotheoſis hercul.

Adoptionis forma

Gratulor.

Oechalis.

UBER. Gratulor:hercules multis z magnis laboribus qui ſibi ab Euryſteo iunonis nomine imperati fuerant functus:cum in pheneo archadie oppido quinquenniū fuiſſet: inde ſponte diſcedēs in etholiam profectus atꝙ cum nondū legitimā prolē:nec vxorē haberet:deyanirā oenei filiā iam defuncto meleagro ſibi dſponſatā vxorē accepit ſed triēnio poſt deyanire nuptias cum eurynomū puerum miniſtrum paruo errore lapſum pugno percuſſum occidiſſet inuitus:dolore percuſſus calidone receſſit cum deyanira vxore z hello puero ex ea ſuſcepto cum in itinere ad euenum flumē veniſſet repperit neſſum centaurum violatores precio flumen tranſuehentē. Qui cum deyaniram tranſuexiſſet:eam violare conatus eſt: cum hercules in alia ripa eſſet:qua viri opē implorante hercules cum ſagitta transfixit:ille ne mo[illegible]etur inultus:pollicitus eſt deyanire:ſe medicamentū traditurū quo nullam aliam preter ſe mulierē hercules vnꝙ̄ appeteret:iuſſit itaꝙ vt oleo cum ſanguine ex vulnere ſuo:ſagitta defluente commiſto herculis tunicam vngeret: ſic eū fore:vt nullā aliam mulierē preter ſe appeteret cum neſſus expiraſſet illa clam hercule quod erat mandatū effecit:hercules aliquāto poſt oechaliā venit:z cōtra euryti regis oechalie filios:qui iolem ſororē ſuam ante ei promiſſam vxorē negauerāt exercitum duxit:auxiliātibuſꝙ archadibus qui cum z ex pheneo diſcedentē ſecuti erant vrbe expugnata euryti filios occidit:z cum iole captiua ex euboea in montē ceneū profectus eſt:ibi ſacra facturus. Lichā autem famulū domeſticū clā ad deyanirā in trachinā:vbi eā reliquerat miſit vt ei veſtē qua in ſacris vti cōſueuerat afferret. deyanira ꝓ amore ioles ꝑcepto cupiēs ſe omnibus amore preferri tunicā iuxta cētauri conſiliū tinctā lyche rei inſcio herculi deferendā tradidit:quā hercules indutus medicamēti:vt paulatim inualeſcere maximo dolore torqueri cepit itaꝙ lycham veſtis latorē primū occidit ac morbo magis quotidie inualeſcente licinium z iolaum delphos ad apollinē miſit:vt morbi remedia ſciſcitarentur: oraculum iuſſit hercu.ferri cum apparatu bellico in oetam montē:ibiꝙ prope cum ingentē ſtrui pyram de reliquis ioui curā fore:qui cum iolao erant iuſſa apollinis exequentes qđ futurum erat ſuſpicabantur:hercules deſperata ſalute in pyrā conſcendit ſolus. Philotectes in gratiā ſagittarū quas ei hercules reliquit pyram incēdit: ſubitoꝙ fulminibus circūdantibus pyra exuta eſt accedente iolao:vt oſſa colligeret:nullo penitus reperto creditū herculem ad deos tralatum:eiꝙ vt heroi ſacra quedam inſtituta ſunt. Interea anteꝙ̄ moreretur cum magna vi veneni vexaretur deyanira calamitate herculis ſtupefacta cum cauſam tanti mali a ſe profectā ſciret:laqueo vitā finiuiſſe dr̄:ſed poeta nunc fingit deyanirā anteꝙ̄ ſe interficeret ſcripſiſſe ad herculē conquerēs ꝙ turpi amori ioles ſuccubuerit:z a legitimo alienatus ſit:deinde inter ſcribendū fingit eam accepiſſe nun iū de calamitate herculis:quē grauiſſimo dolore torq̄ri audierat ꝓpter tunicā a ſe miſſā:z itaꝙ poſtꝙ̄ excuſauit ſe ꝓpter amorē hoc feciſſe:affirmat ſe eſſe morituram. Gratulor:letor. Oechaliā:vrbē euboie:in qua regnauit eurytus: lz Stra. dicat eē in theſſalia:in euboia:z in archadia:hāc expugnauit hercu.ꝓpter iolē ſibi negatā(vt ſupra dixim⁹)z eius

fratres interfecit: atq; vt alij volūt ⁊ patrem: accedere: adiūgi. Noſtris titulis: noſtris victorijs ⁊ laudibus, noſtris aūt dicit: q: laudes mariti etiā ſuas exiſtimat. ¶ Victorē. ſ. te ſubcubuiſſe: victū fuiſſe. Victe. ſ. Iole.

ASCEN ☞ Gratulor occhaliam. Huic quoq; epiſtole in nōnullis codicibus premittit̄ hoc diſtichon. Mittor ad alciden a cōiuge cōſcia mentis Litera: ſi cōiux deyanira ſua eſt. Cuius ordo eſt. ego litera. i. epiſtola: cōſcia mentis ideſt propoſiti ⁊ intentionis animi: mittor ad alciden: ideſt ad herculē: a coniuge. i. vxore eius: ſi deyanira eſt coniux ſua: verum credo Ouidianū nō eſſe: q: mala eſt reciprocatio: ſi coniux deyanira ſua eſt: diceret eſt enim eius: ſed id verſus non patitur. Titulis noſtris: q: glorie mariti particeps eſt coniux.

ANTO. ☞ Fama de cōtaminata. tralatio ab infecto pāna inficiēda: negāda: ⁊ q̄ factis priorib⁹ minime cōueniret. Quē nunq̄ iuno. ecce qd̄ maximū eſt: vn̄ tot querele naſcunt̄ vt poſt multa facta ingētia puelle ſuccubuerit. nā apud iolem dr̄ her. filaſſe: vt q̄ apud omphalē lidiā tuliſſe ſcri. Diod. eadē apud hāc exercuiſſe hoc velit. Eury. vituperat factuz ex volūtate aduerſarioꝝ. Quid aliud inquit Eury. et iuno cupiūt: q̄ vt te deprimāt ⁊ facti nouitate ſuperiora deforment. At te iouis nūcia iunonis mētem turbauit: vt ſcri. Home. nā in cōſilio deoꝝ illū iactare cogit eo die ex ſuo gn̄e fore. vt naſceretur argis qui finitimis impetraret: qd̄ cū iureiurādo firmaſſet. Iuno in terrā deſcēdit. ¶ Argos petijt alcmene partum diſtulit. Sthelenj ex perſeo nati vxorē ſeptē tm̄ menſiū fetū Euryſtheū edere coegit rem deinde ioui detulit: qui eā celo pepulit: et herculē. Eriſteo ſeruire iuſſit cui promiſerat argiuorum regnū datū eſt. Labe vite viuēdi dedecore ⁊ cōſiſtit in tralatione. Eſt aūt labes q̄ caſu ſubito leuia inficit. At nō ille venis: ſermonē ſuſpendas nō inq̄t talē te p̄ſtas. Nō vna nox. ſi Diodoro credimus ex tribus noctib⁹ vnā fecit iuppiter vt Herculē cōciperet. ideo Plautinus Soſya in amphitriōe fabula putat nocturnū obdormiuiſſe ebriū ſolēq; in cōuiuijs cōmoratū pluſculū cū noctem illā lōgiorē ſolita vidiſſet. ¶ Suſtulit: nomē dedit Tralatio ab his q̄ in ſummo loco ſiti vndiq; circūſpectant̄. Reſpice. vim ponit añ oculos priora vt cōparatione patris vituperet factū. Vindicibus pa. mōſtris liberatū ⁊ quaſi ex ſeruitute in libertatē aſſertū ducta tralatione a ſeruis: qui vindicta liberantur. ¶ Nereus. orbem terrarū intelligit: quem in medio aque poſitum inſtar inſule ſcribit Plato.

Euriſteus

als pelaſgiacas.

Fama pelagiadas ſubito peruenit in vrbes

Decolor ⁊ factis inficienda tuis.

Quem nunq̄ iuno: ſerieſq; immenſa laborum

Fregerit: huic iolen impoſuiſſe iugum

Hoc velit euryſteus: velit hoc hermana tonantis

Letaq; ſit vite labe nouerca tue

At non ille venis: cui nox (ſi creditur) vna

Non tanti: vt tantus conciperere fuit.

Plus tibi q̄ iuno nocuit venus: illa premendo

Suſtulit: hec humili ſub pede colla tenet.

Reſpice vindicibus pacatum viribus orbem.

Qua latam nereus ceruleus ambit humum

Se tibi pax terre: tibi ſe tota equora debent.

ABER. ☞ Pelagidas grecas. Decolor turpis. Inficiēda. i. neganda. nam inficiari negare ſignificat vnde inficie tantū pluralis numeri: quo nomine vtimur cū eo. vt eo inficias. i. nego ⁊ tu is inficias ⁊c. iuno que ſemꝑ conata eſt te opprimere. Series ordo ⁊ numerus nā plurimos labores paſſus eſt: hinc. ſ. tibi. Impo. iu. i. Domuiſſe te tractum a bobus. eſt aūt ordo ⁊ fama decolor ⁊c. venit iolē impoſuiſſe iugū huic quē Iuno ⁊ immenſa ſeries laborum nunq̄ fregerit. Hoc velit. q. d. facis qd̄ placet inimicis tuis: q: cū cupiant tuū dedecus gaudent q̄ a muliere ſis ſubiugatus. Euri. rex qui tibi labores imperat. Germana to. iuno ſoror iouis: qui tonās dicit̄: q: ⁊ tonitrua ciet ⁊ fulmina mittit. ¶ Sit. i. erit. No. ipſa iuno que eſt nouerca tua. nā her. filius fuit iouis ex alcmena. Labe: macula: turpitudine: als ponit̄ pro ruina a labendo: vt apud Vergil. lib. ij. en̄. Hinc mihi prima mali labes. At non. increpat ipſum q̄ nō reſpōdeat ſpei que de eo fuit habenda: q: nō vna nocte gn̄ari potuit ſed cōiunctis tribus noctibus ſimul: vt fabule tradunt: ex quo debuit eſſe vite magis admirāde. Non venis non exhibes: te: nō appares. ille talis. Cui: quali. Vna ſola: q: geminata eſt nox. ¶ Nō fuit tanti ideſt non ſuffecit. Vt cōcipe. i. vt generareris. Tantus: tā magnus tam fortis. Illa: ſcz iuno. Suſtulit: exaltauit. Premēdo: duz premit: nec. ſ. venus Reſpice: cōſidera. Pacatū pacificatum. Vindicibus: defenſatricibus vel vltricibus. nam her. ad tollenda mōſtra que in qualibet parte orbis terrarū nocebant hominibus ꝑperabat. inde Luc. terras mōſtris equor leuantem magnanimū alcidē libicas exiuit in oras. ⁊ Verg. lib. viij. Nam maximus vltor ter gemini nece geryones: ſpolijſq; ſuperbus alcyldes aderat. Qualia. i. per totū orbem terraꝝ. Nereus. i. oceanus: poſuit em̄ deū pro mari. Oceanus autem circūit ipſam terrā. Oui. in meta. Tū freta diffudit: rapidiſq; tumeſcere ventis. Iuſſit: ⁊ ambite circūdare littora terre. Pax ter. i. terra pacata a te. De ſe ti. i. tibi eſt obligata. Et pax eſt ꝓpter te: cauendū eſt autē ne legat̄ pax terre: q: contrariū eſſet quod dixi ſuperius: quā latam nereus.

ASCEN ☞ Fama pelaſgiacas melius ſit q̄ pelaſgiadas: q: nulla neceſſitas cogit ꝑ poſſeſſiuo patronymico abuti Iolē nō iolem vt verſus indicat: q: ab e fit en none m in actō: hoc velit emi: imitatio eſt illius enei. ij. Hoc ithacus velit ⁊ magno mercent̄ atridem. At nō ille. ordo eſt. At. i. Sed tu non venis ille. i. talis ⁊ tātus (ſicut enei. ij. hei mihi qualis erat q̄tum mutatus ab illo hectore ⁊c.) cui ſi credit̄: ſic Verg. ſi credere dignū eſt vna nox fuit tāti. i. nō viſa tanti eſſe momēti aut ſufficere vt tu cōcipere tātus eſſe. i. qui eſſes tā magnus. Suſtulit. i. ſurſuz tulit ⁊ erexit Nā niſi iuno nouerca herculē exercuiſſet: nunq̄ tātus fuiſſet habitus. Reſpice vindicib⁹: ſiḡt turpe eſſet: vt q̄ cetera vicerit mūdi mōſtra a muliere victus ſuccūbat viri aūt vindices vocati quib⁹ mundū a ſeruitute monſtroꝝ in libertatē vindicauerat quaſi vindicta. i. virga pretoria: vnde p̄ꝫ q: vindex iudex ⁊ ſimilia cōis ſunt gn̄is.

ANTO. ☞ Solis vtrā. ſolis domū in oriente ⁊ occidente eſſe ſcribunt. Celum prius ipſe tuliſti. herculem celuz humeris ſuſtinuiſſe tradit̄: quoniā poſtq̄ a piratis quos Buſiris miſerat raptas heſperidas

Impleſti meritis ſolis vtramq; domum:

Quod te laturum eſt celum prius ipſe tuliſti:

Hercule ſuppoſito ſydera fulſit athlas.

Quid niſi notitia eſt miſero queſita pudori:

Si cumulas ſtupri facta priora nota.

Tene ferunt geminos preſſiſſe tenaciter angues

Cum tener in cunis iam ioue dignus eras.

Cepiſti melius q̄ deſinis. vltima primis

Cedunt diſſimiles hic vir: ⁊ ille puer

Quem non mille fere: quē non ſtheneleius hoſtis

Non potuit iuno vincere: vincit amor.

At bene nupta feror: quia nominor herculis vxor

Sitq; ſocer rapidis qui tonat altus equis:

Quam male inequales veniunt ad aratra iuuenci

Tam premitur magno coniuge nupta minor

Non honor eſt: ſed onus ſpecies leſura ferentes.

Si qua voles apte nubere nube pari.

Vir mihi ſemper abeſt: ⁊ coniuge notior hoſpes

Monſtraq;: terribiles perſequiturq; feras

Ipſa domo vidua votis operata pudicis

Torqueor: infeſto ne vir ab hoſte cadat

Inter ſerpentes: aproſq; auidoſq; leones

Iactor: ⁊ heſuros cerno per oſſa canes.

Me pecudum fibre: ſimulacraq; inania ſomni:

Omniaq; arcana nocte petita mouent:

athlanti reſtituit ab illo eſſe doctus aſtrologiam: ipſeq; in greciā primus ſpherā attulit. Fulſit: ſuſtinuit. Notitia noīs amplitudo: quo verbo in culice vtitur Vergi. Notitieq; ducū voces. Geminos an. plautino carmine notum eſt infantē herculē in cunis duos a Iunone miſſos angues apprehenſis vtriuſq; faucibus trucidaſſe. ¶ Dignus ioue: vt iouis filius diceretis. Cepiſti me: cōmēdatius egiſti infantiā q̄ veritatem. Vltima: que agūtur natura etate. Cedūt: inferiora ſunt. Primis: etate puerili geſtis. Diſſi non cōueniūt geſta: ſunt enim ꝓ etate diſſimilia. Quem non mille fe. hyperbole vtitur. Sthene. ho. Euryſteū Sthenelei filium ſignificat quē diximus certamina herculi ſuperanda prepo nere. At be. nu. fe. ironia. Sitq; ſo. de ioue intelligit cui fulgura aſſignamus. Quā ma. inequa ſimilitudine ironiā ꝓbat. Minor: que gn̄e aut maioꝝ virtute eſt inferior. Non ho. eſt: ſed onus. locus eſt qui violēta: definitio dicit̄: eſt inquit puellis dāno preſtare formā: q̄m ea eſt que illas preſtātioribus cōſiliat: ⁊ cōiugio iungit. ¶ Nube pa. non maiori. Vir mi. ſemper abeſt: incōmoda ſui cōiugij exprimit. Operata: operari dicūtur cū ſacroꝝ myſteria tractamus. Habeo inquit vota cum ſacris ꝓ ſalute coniugis. Inter ſer. pathos a ſomnijs. Iactor: vexor. vexāt me in ſomnis mōſtra. Petita: aio agi[redacted]Archana no. que eſt maxima curarū nutrix.

ABER. ☞ Vtrāq; domū ſo. i. orientē ⁊ occidentē. Meritis: beneficijs. Tuliſti: humeris ſuſtinuiſti. Quod eſt la. te. q: tuis virtutibus es aſcēſurus celū. Hercule. ferūt em̄ fabule herculē ꝓ athlāte celum ſuſtinuiſſe: qd̄ ideo fictū eſt: q: ei ſucceſſit in aſtrologia. Fulſit: ſuſtentauit. Quid ni. ſenſus eſt. quid tibi cōparaſti per hec tua clara facta niſi vt nunc cognoſcatur dedecus tuū. Quid. ſ. eſt queſitū. Niſi eſt queſita notitia. i. cognitio. Pudori: dedecori tuo. nam quo aliquis clarior eſt: ſi quid turpe facit: eo magis cognoſcit̄ eius turpitudo. Iuue. Omne animi vitiū tanto cōſpectus in ſe. Crimen habet: quāto maior qui peccat habet̄. Si cu. angues. Nota macula. vitio ſtupri adulterij ⁊ libidinis: ideſt ſi factis tuis prioribus claris ⁊ magnis. addis nunc turpitudinē libidinis. Tene. fe. te. habet emphaſim. q. d. nūc es ita turpis ⁊ infamis. Tena. fortiter. nā vt fabulis tradit̄ Alcmena Herculē ⁊ Iphiclū peperit. ſed herculē ex ioue: iphiclū ex amphitriōe marito genitū. Sed cū iuno duos ſerpētes immiſiſſet herculi: iphiclus de cui⁹ terrore lapſus: ſuo vagitu excitauit parētes: qui cū ſurrexiſſent: viderūt herculē ambabus manibus angentē angues nouercalibus odijs immiſſos. Inde Vergi. vti prima no. Mō. ing. pre. eli. ang. Di. io. qui poſſes videri genitus a ioue: nō aūt a mortali. Quā de. i. q̄ finis. Cedūt: ſunt minora. Hic vir. i. tua etas virilis. ⁊ ille puer. i. tu ille qui hec feciſti. i. illa tua etas puerilis. Diſſimiles. ſ. ſunt. Stheneleius ho. i. euriſteus ſthelenj fili⁹ hoſtis tuus. Amor vincit: qd̄ eſt tibi turpiſſimū. At bene. obiectio herculis: quaſi magni viri ⁊ filij iouis. Quā male. rn̄det obiectioni, dicēs nō eſſe cōueniens matrimoniū vbi vir ſit maior vxore. eſt aūt ſentētia ad perſonā loquentē accōmodata. Nā Mar. cōtra ſentit oportere vxorē inferiorē eſſe viro. In ma. ſuo ſit prima. Nō alter. ſ. fe. virq; pa. Quā. m. per ſimilitudinem ꝓbat incōueniētiā amoris ſui. Inequales: aut etate aut magnitudine ⁊ robore corporis. Veniūt. i. cōueniūt. Nupta: vxor. Minor: inferior cōditione gn̄is ⁊ fortune. Nō honor eſt: ſnīa eſt color rhetoricus. Spēs. i. dignitas. Ferētes: habētes ipam ſpēm. Sed onus: ſicut mihi eſt onus q̄ ſim vxor tāti viri cū tn̄ te non fruar. Nō ho. eſt: ſꝫ o. adnotatio eſt color rhetoricus. Si qua voles: ſnīa gn̄alis. Pari: equali tibi ⁊ etate ⁊ cōditione fortune. Hoſpes: peregrinus. ¶ Eſt no. coniuge: q: video ſeꝑ vs hoſpites q̄ maritū meū. Mōſtra: vt lerneā hydrā ⁊ cerberū ⁊ cacū. de quo Verg. huic mōſtro vulcanus erat pater. mōſtrū em̄ dr̄ q̄dq̄d eſt preter naturā. Feras terri. vt aprū Erymātēū: ⁊ leonē nemeū. ¶ Operata. intēta ſacrificās. nā operari ꝓprie eſt ſacrificia perficere. Verg. iij. enei. Aruiſq; nouis operata iuuētus. Idē. i. geor. In. pri. ve. de arcq; an. m. ſ. r. Ceteri. le. oper. in her. Hor. ꝑderat iu. Operata ſa. Iui. ⁊ ma. oper. fe. lu. i. operādo hoc eſt ſacrificādo colit. indocti ponūt ꝓ agere quidvis gn̄aliter. in quo ſignificato nunq̄ inueni exemplū idoneū. Torqueor: crucior. Cadat: interficiat̄ ab hoſte aut hoſte: aut fera. Iactor: verſor. ſ. cogitatione: q: cogito hec pericula in q̄bus ille verſat̄: ⁊ videor eſſe in eiſdē periculis: qd̄ accidit amātibus. Vergi. de gallo ad licorida qui erat in caſtris. Nūc in a. du. me. Ma. in ar. Te inter me atq; ad. de. ho. Heſuros ꝑ oſſa. i. aggreſſuros ⁊c. nā heſurus hic ab herco venit: nō ab edo. Me. pe. dicit ſe multis modis terreri ꝓpter pericula herculis. Fibre. pe. i. extra que inſpicio: vt intelligā q̄d ſit de te futurū. hec em̄

Hercules aſtrologus.

Notitie.

ABER.

ars haruſpicina dicebatur. inſpiciebant aũt precipue fibras iocinorũ ſiue iecorũ ⁊ pulmonũ. Iuue. Calido pulmone colũbe. Tractato armenius vel cõmagenus haruſpex pectora pullorũ rimatur ⁊ exta catelli interdũ ⁊ pueri. Luca. lib. i. Cernit tabe iecur madidũ venaſq; minaces. Hoſtili de parte vide pulmonis haneli. Fibra later. Vergi. lib. iiij. enei. Pecudũq; recluſis pectoribus inhiãs ſpirãtia cõſulit exta. Simulacra inania: figure ſine corpore. Omnia: auguria. Petita: capta. Mouent: terrent me.

ASCEN ☞ Vtrãq; domũ ſolis: ⁊ orientalẽ ⁊ occidẽtalẽ; nã ſol vtrobiq; habitare videt vulgo. Quid niſi notitia eſt. vnde Iuue. Omne animi vitiũ tãto cõſpectius in ſe Crimẽ habet quãto qui peccat maior habet. Quã male inequales comparatiue ⁊ ſine figura; ⁊ fit licite in tribus gradibus: vt quã bonus tam prudẽs. i. quãtũ bonus tantũ prudẽs; quã magis illa tremẽs tãto magis effera flãmis; quã maxime potes tam maxime debes deo cõplacere. i. vt maxime ita ⁊c. Si qua voles apte nubere nube pari inſigne cõſiliũ. Operata: operari ⁊ facere cũ ſp ſe ponunt p excellẽtia rebus ſacris attribuunt ⁊ ſignificãt ſacrificare. Vt cũ faciã vitulã pro frugibus ipſe venito ⁊ opera iunctus. in Geor.

ANTO. ☞ Aucupor: diligẽti inquiſitione ſcrutor tralatio ab aucupibus. Murmura: quid de hercule ferat cũ nihil certi habeamus. Speſq; timor dubia: cũ dubiũ ſit quid quid afferet cõflictamur inter ſpem ⁊ metũ.

Alcmena Mater alcmena ſignificat phinei qui eſt arcadũ vrbs pcul ab hercule degebat ad quã cũ iphiclo et iolao eiecerat euryſtheus cũ hercules poſtq; euricyonẽ centaurũ trucidauit Tyrinthũ rediit. Pater amphitrion: eſt que cũ cephalo cõtra thelebeas ⁊ talphos pugnaſſe meminit Stra.

Ilus. Ilus filius herculis ex deyanira quos oẽs in exiliũ miſerat Euryſtheus. Arbi. eu. intelligimus quod euryſtheus de ira iunonis iudicet. qui te: vt illi obtẽperet. quibuſcũq; exponat mõſtris. lõga: que cũ tot laboribus nõ mitigatur. ¶ Peregrinos addis amo. redit ad id quod in cauſa ppriũ eſt: nõ inquit me tot incõmoda vexãt: ſed quod aliarũ puellarũ cõſuetudine noſter torus violat. ¶ Quelibet: nullo adhibito iudicio: ſed p libidinis furore cuiuſq; vteris lecto. Nõ ego par.

Alous. Her. cũ hoſpitaret apud aloũ arcadie regẽ: eius filiã clam ſtuprauit: pater recognita nautis quibuſdã mergendã dedit; vrgẽte partu ad parthe niũ arcadie montẽ expoſita inter virgulta puerũ peperit: ſed ipſa ad nauẽ rediit relicto infante ad cnapliũ arcadie portũ cũ deſcẽdiſſet: naute puellã dono dederunt quibuſdã mercatoribus in aſiam pfecturis: qui illã Theuthramo Miſie regi detulerũt: expoſitũ infantẽ cerua nutriuit: paſtores cũ

Aucupor infelix incerte murmura fame.

Speſq; timor dubiam. ſpeſq; timore cadit

Mater abeſt. queriturq; deo placuiſſe potenti:

Nec pater amphitryon: nec puer ilus adeſt.

Arbiter Euryſtheus ire iunonis inique

Sentitur nobis: iraq; longa dee

Hec mihi ſferre parum eſt: peregrinos addis amores

Et mater de te quelibet eſſe poteſt.

Non ego parthenijs temeratam vallibus augen:

Nec referam partus Ormeni nympha tuos:

Nec tibi crimen erunt teuthrantia turba ſorores:

Quarum de populo nulla relicta tibi eſt.

Thelephus. illũ inueniſſent ad corytũ regẽ tulerũt: qui puerũ loco filij educauit: ⁊ quoniam a cerua nutritus ſit Thelephus eſt appellatus. Orme. nym. Aſtidamiã Ormenij filiam: quam cũ pater herculi negaſſet hercules expugnata vrbe ⁊ interẽpto ormeno puellã rapuit: ⁊ ex ea Teſiphã filiũ tulit. Theu. tur. quinquaginta theſpidis Erychthei atheniẽſis filias intelligit: quas hercules vna nocte ſtuprauit: cũ pater ad ſacra vocatus: aſtu vino nimio ingurgitatus

Theſpiades. iaceret ex quibus quinquaginta liberos genuit: qui theſpiade ſunt cognominati: ex his. ij. thebis. vij. theſpis mãſere. Reliqui duce Iolao in ſardiniã nauigarũt vbi cãpeſtri loco coloniã duxerũt turbã theutrãtiã nõ a Mi

Theutrãtia. ſie rege theutrantro: vt aliqui putarũt appellauit: ſed a theutrãto attice oppido: vbi pictura viſebat admirãda: vt hec ab Her. geſta ſunt ad quã viſendã germanicus ceſar ſuo carmine deſcẽdiſſe teſtatur.

VBER. ☞ Aucu. inquiro perſcrutãdo multos. Murmu. i. voces. Fa. in. ſ. de te. Speſq; te. i. interdũ ſpes vincit timorẽ: quẽ habeo de te: interdũ timor vincit ſpẽ. mater ab. dicit quod in abſentia herculis nõ hz aliquẽ qui eã cõſolet. Mater. ſ. tua alcmena. abeſt. ſ. hinc. erat enim deyanira in thracine: vbi regnauit ceix quando ſcri. hãc epiſtolã. Deo po. i. ioui. Pr. ſ. tu. Puer. i. filius nr. ¶ Arbi. eury. i. cũ oẽs alij deſint ſolus euryſtheus ſentit a me: q: quotidie nouos tibi imponit labores quibus me torqueri neceſſe eſt. Arbiter dr qui toti alicui iudicij hz potẽtiã: inde arbiter dr qui hz auctoritatẽ alicui rei. ergo arbiter. i. executor: voluntate enim iunonis labores Her. impabat: vt ſupra diximus. Verg. ⁊ rerũ mille labores rege ſub euryſtheo. Sẽtit: quaſi pniciosus. nã ſentimus ppᵉ que nos ledũt. Lẽta. i. lõga ⁊ diu durãs. Parũ eſt: nõ ſufficit. Ferre hec. i. pati hos dolores ⁊ timores de piculis vite tue. Peregrinos. i. peregrinarũ mulierum. Quelibet. i. quecũq; mulier. nã iã nulla eſt quã nõ tẽtes. De te. i. ex te cõpreſſu ⁊ coitu tuo. ¶ Nõ ego: cõmemorat quaſdã puellas quas dicit fuiſſe cõpreſſas ⁊ violatas ab hercule: eſt aũt occupatio. dicit enim ſe nõ eſſe dicturã cũ maxime dicat augẽ. ſic legendũ eſt: nõ aũt anguẽ. fuit aũt auge aloei regis archadie filia ab hercule cõpreſſa: ex quo grauida facta peperit filiũ qui poſtea Thelephus dictus eſt. anteq; vero pareret aloeus ei pr cognito tumore vẽtris filie nõ credẽs eã grauidã ex hercule: tradidit eã cuidã naute mergẽdã: illa naui impoſita doloribus partus vrgẽtibus impetrauit vt i terrã exponeret; tanq; ad rẽ neceſſariã ⁊ filiũ apud parthenium mõtẽ i quadã ſylua peperit. deinde miſa naute ſalutẽ pter ſpẽ pris cõſecuta data eſt dono quibuſdã ex Caria i aſiã pficiſcẽtibus: qui eã Theutrãti miſie regi dono dederũt infans a paſtoribus Coryti regis apud partheniũ reptus eſt: cui cerua vbera prebebat: quẽ poſtea corytus p filio educauit: ⁊ thelephi nomẽ ei impoſuit: q: a cerua nutritus eẽt. Nã elephos grece ceruũ ⁊ ceruã ſignificat. hic poſtea querẽs matrẽ accepto reſpõſo in miſiã venit: vbi inuẽta matre apud theutrãtã cognitus cum eſſet filius in magno honore habitus eſt: theutras filijs maſculis carẽs ei argiopẽ filiã deſpõſauit ⁊ regni ſucceſſorẽ reliquit: qui poſtea tpe belli troiani volẽs reſiſtere grecis: ne ad troiã irẽt per miſiã ab achille grauiter vulneratus eſt: quo vulnere quõ poſſet ſanari accepto reſpõſo ab apolline ab eodẽ achille iterũ vulneratus ſanatus eſt. inde Oui in. ſ. de reme. Vulnus achil. que. qui. fe. ho. Vulneris auxiliũ pelias haſta tulit. Stra. lib. xiij. variat opinionẽ huius fabule. ¶ Temeratã: viciatã. Parthenijs: arcadicis. Ormeni enim aſtydamiã dicit

filiã ormei regis. quã cũ her. dari ſibi coniugẽ petiuiſſet. pater renuit: ſciẽs eũ habere deyanirã: ⁊ her. indignatus regi bellũ intulit: captaq; vrbe ac rege interfecto aſtydamiã captã vitiauit genuitq; ex ea Chryſippũ filiũ. diodo. ſcri. Nec ti. cri. i. nec etiã crimini a me tibi dabit: quod tot ſorores cõpreſſeris. Teut. miror cur quidã teſtitia turba legendũ putet niſi librariorũ: quod magis credo culpa ſit. Nã nõ teſtius vel teſtitius ſz theſpis athenienſis. vt Diodo. ſcri. a quo theſpienſis regio denominata eſt quinquaginta filias ex pluribus feminis genuit: quas oẽs hercules adhuc puer ⁊ ls labore pſtãs cõpreſſit: ⁊ ex eis quinquaginta genuit filios oẽs mares. qui Theſpiades dicti ſũt: quos per iolaũ in colonias trãſmiſit: ſz cur dixerit Teutrantia turba nõ ſatis ɔpertũ habeo: cũ theutras regnauerit in miſia niſi herculeos: ẽt in miſia ſiue teutrãtia regiõe fortaſſe alias ſorores cõpreſſerit: ſz nihil apud quẽq; legat quod meminerim: ſz oĩa aut nõ ſunt mãdata literis aut nõ extant quapropter nõ auſim textum corrumpere.

ASCEN ☞ Fatet vber. ignoraſſe cur turba theutrãtia poeta dixerit tu vero dic theſpiã a theſpiade fuiſſe cõditam ſicut aũt nõnulli ſcribũt a theſpio teuthrãtis filio pãdioniſq; nepote quare teutorãtia turba theſpij. vocare filie ab auo teuthrãte ⁊ eſchylus in tragedia Agamẽnone theſpiã vrbẽ teuthrãtis appellauit author politianus.

☞ Nec puer. i. filius ilus. ſ. nomine: erat enim filius herculis ex deyanira. Hiſtorie ſatis aperte ſunt ſupra. Nõ ego parthenijs ⁊c. commemorat herculis adulteria: parthenus mons eſt archadie: in quo virgines venari ſolent vnde ab eis nomẽ ſumſit: nã parthenice virgo dr anguem autem vocat filiam aloi quod partum ſuum dereliquit vnde temeratã. i. violatam dixit genere feminino. Ormeni nympha: vocatiuus eſt nominis patronymici. Nam declinatur hec ormenis huius ormenidis ⁊c. o ormeni: ⁊ fit a nomine ormenus ormeni addendo s literam. eſt autem aſtidamia ormeni filia.

Vna recens crimen refertur adultera nobis.

Vnde ego ſum lydo facta nouerca lamo.

Meander toties qui terris erat in iiſdem

Qui lapſas in ſe ſepe retorquet aquas:

Vidit in herculeo ſuſpenſa monilia collo:

Illo cui celum ſarcina parua fuit.

Non puduit fortes auro cohibere lacertos.

Et ſolidis gemmas appoſuiſſe toris.

Nempe ſub his animam peſtis nemea lacertis.

Edidit. vnde humerus tegmina leuus habet.

Auſus es hirſutos mitra redimire capillos:

Aptior herculee populus alba come.

Nec te meonia laſciue more puelle

Incingi zona dedecuiſſe pudet.

Non tibi ſuccurrit crudi Diomedis imago:

Efferus humana qui dape pauit equos.

Si te vidiſſet cultu Buſiris in iſto:

ANTON. ☞ Re. ad. de Omphale Iardane filia lydorum regina dicit. apud quam Her. ſeruiuit Nã cũ iphitũ

Omphale ex turri tyrintia pcipitaſſet cede purgari nõ poſſe ex oraculo tulerat niſi venderet: pretioq; iphiti liberis ſatiſfieret venditus omphale in ſeruitio latronibus regionem purgauit cecropes trucidauit. Syleũ qui viatores ad opus vinearũ cogebat ligone ſuſtulit. Demũ factus liber ex omphale filiũ lamũ genuit vt Diodo. Auctor eſt. ¶ Lamo. ly. q: ex lyda omphale natus eſt. ¶ Meãder to. mean

Meãder der fluuius inter miletũ prienẽq; egredit: diſcurrit p phrygiaz ſeparat a Caria Lydiã ad cãpos qui Meãdri dicũtur flexuoſuz: ideo Stra. ſcri. eſſe quoniam multum accipiat limi: ⁊ vario impetu modo ad hãc modo ad aliam adijciat ripam. Vnde obliquitates oẽs. Meandrũ veteres appelarunt. ¶ Suſpenſa: monilia. Her. vt Dio. placet apud omphalẽ pro ancilla interdum ſeruiuit clauã leonis pelleſq; arcũ ſagittaſq; omphale conceſſit geſtare: ipſe vero monilia: gẽmas: mitram: zonã ceteraq; mulierũ geſtamina ſumſit: neutq; interdũ. Auro manicas phrygũ lydorumq; geſtamẽ. Thoris: ſo. brachijs fortibus: ſolum lingua oſcorũ integrum dici Verrius eſt auctor: vñ ſolũ: ſolidũ. ¶ Peſtis. ne. leonẽ quez in nemea ſylua interemit: Her. intelligit hoſpitatus apud molorchum paſtorem. ¶ Tegmina. leonis pelle ſiniſtrum humeruz tegebat victorie monumentum: Mitra barbarorũ ornamentum ex qua pendebãt faciole que philtra dicebantur quoniam filiorũ inſtar dependerent Po. alba eſt ⁊ aliud genus que nigra eſt. vt ſcribit Plinius. Eſt alba populus Hercu. ſacra qua ſacrificantes huic deo coronabãtur. zeno meonia: cingulo femineo more lydo. ¶ Imago crudi diomedis is ẽ qui thracia ad tharitidam oppidũ ceſis hoſpitibus equos alebat: qua pena ipſum Her. mulctauit: equos do

Diomedes thracius. muit: et ad ale. tẽpora illorũ genus ſuperfluit. Buſiris. neptuni ⁊ lybie apaphi filius. in egypto in locis nilo vicinis tyrannidem exercuit: hoſpites

Buſiris. mactabat. Her. ipſum peremit: cum ex aphryca in egyptum permearet In iſto cultu: qui non ad viros: ſed ad molliſſimas puellas conueniret.

VBER. ☞ Vna re. nõ de iole intelligit: ſz de omphale. lydorũ regina: cui her. ita ſeruiſſe dr: vt oĩa faceret que imperaſſet vñ Teren. in Eu. Qui minus huic quã her. ſeruiuit omphale: ex hac genuit her. lamũ filiũ: vñ dicit dyanira. vñ ex qua omphale. ¶ Sũ fa. no. la. q: cũ ſim vxor tua ille eſt factus priuignus meus. Lydo et lyda: vt diximus lydi ſunt po. aſie qui aliqñ Meonij dicti ſunt: neq; vllo pacto intelligendũ eſt de iole: q: ex eã nõ ſuſcepit lamũ: neq; ex lydia. aut Meonia fuit ſicut hãc fuiſſe oſtẽdit: cui her. ſeruiſſe dicis. Meãder. fluuius lydie: aut vt Seruius dicit carie que eſt vicina Lydie. Qui. her. i. labitur ⁊ nauigat. ¶ Toties ſe. q: ita flexuoſus eſt: vt in ſe videat recurrere. Retorquet: reflectit. Moni. ornamenta muliebria: que teſte Seruio etiã ſegmẽta dicunt. que tãtũmodo mulieribus cõueniebãt. inde. Iuue. virũ obiurgat quod ſegmẽta induat. Segmẽta ⁊ lõgos habitus: ⁊ flãmea ſumit ⁊c. Illo. ſ. collo parua ſar. paruũ onus. ſuſtinuiſſet etiã maius. Nõ. p. pluribus verbis vituperat her. de hac mollicie. Cohibere aſtringere. Solidis. fortibus. Thoris. i. toroſis. i. pulpoſis ⁊ neruoſis mẽbris Perſius. multũq; toroſa iuuẽtus Nẽpe: oſtẽdit turpiſſimũ eẽ exornare molli ⁊ laſciuo habitu brachia que res magnas ⁊ dignas laude geſſerit quales

ſunt ħs cōmorat Peſtis ne. i. leo ne me⁹ quē interfeciſti: in cui⁹ fati memoriā geſtas pellē ipſus leonis. Leuus hu. i. ſiniſter: nā humerū dextrū ferebat her. exertū ꝛ detectū: vt eēt expeditior. Nemea vt ſcribit Stra. ſylua eſt īter Eleonas ꝛ philiontē in qua argiui ſacra faciebāt vbi her. Nomeū leonē occidit: quē interdū poete appellant Cleoneū a cleone oppido nemee ſyluę ꝓpinquo. Luc. Ille cleonei ꝓiecit terga leonis. Mitra teſte Seruio nomē barbarū ē pileus incuru⁹ de quo pēdebat buccarū tegmē q̄ vtebant̄ lydij ꝛ phrygij. Iuue. Ite q̄bus grata eſt picta lupa barbara mitra: cōueniebat aūt mulierib⁹ ꝓcipue aut viris mollior ib⁹ ꝛ effeminatis. Uer. Et nūc ille paris cū ſemiuiro comitatu. Meonia mētū mitra crinēq̄ madentē ſubnix⁹ ꝛc. Redimire. i. ornare. i. addere redimicula: q̄ ex mitra pēdebāt. inde Uer. li. ix. Et tunice manicas: habēt redimicula mitra. Popul⁹. i. corona populea. Meonia zo. i. zona ipſius omphale. Dedecuiſſe: turpe tibi fuiſſe. Her. eīn ita omphale dedit⁹ fuit. vt oīa q̄ illa iuberet faceret. ꝛ cū ſuo cultu inſtruxiſſe refert. Ouid. ij. faſtoꝝ. Dūq̄ parāt epulas: porādaq̄ vina miniſtri. Cultib⁹ alcidē inſtruit illa ſuis: ꝛ q̄ ſequunt̄. Nō. ti. cōmemorat ei⁹ aūt acta fortia: q̄ deberēt ipm deterrere a talib⁹ laſciuijs. Succurrit: venit in mentē. Crudi violēti: ꝛ inhumani. Effer⁹. valde ferus. Pauit aluit. Hu. dape. hic Trax Tyrānus ſeuiſſim⁹ hūanis hoſpitū carnib⁹ equos equaſq̄ ſuas alebat: ꝛ capita ſuis tectis affigebat quē her. interfecit: ꝛ eodē ſupplicio affecit: quo ille hoſpites. ¶ Si te vi. Buſiris rex egypti ad ꝓuocādā nili inūdationē hoſpites ſolebat imolare. hoc gen⁹ ſacrificij primū exptus eſt in Traſion. a quo ſibi monſtratū fuerat. Qui de arte dicunt̄ egypt⁹ caruiſſe iuuātib⁹ arua. Imbrib⁹ atq̄ ānos ſicca fuiſſe nouē. Cū traſi⁹ ꝛ q̄ ſequūt̄. cū aūt vellet immolare ēt herculē: hercules eū interfecit. Iſto cultu: iſto ornatu muliebri ꝛ laſciuo.

ASCEN ☞ Una recēs crimē referet adultera nobis referet. i. recēſebit̄. nobis. i. a nobis: nec ſtat ꝓſus ſi legat̄ refertur lege ergo referetur vt ſit ſenſus. omiſſis alijs dicā de vna adultera q̄ crimen recēs cōmiſit ſʒ emphaticos dicit eā crimen nō criminoſam: ſicut comicus celeſtum ſcelus: ꝛ ſenēʒ ſenium vocat. Criſſaq̄ robuſtiore. Iuu. ſat. ij. Uos lanaʒ trahitis colloq̄ pacta refertis Uellera: vox tenui: pregnantem ſtamine fuſum. Penelope melius leuius torqueris arachne.

ANTO. ☞ Eras pudēdus: puderet buſiridē fateri ſe victū in tāta mollicie. Anthe⁹: hunc terre filiū tradunt: qđ ideo veteres finxiſſe ſcri. Euſebius: qm̄ eſſet paleſtre certaminumq̄: q̄ in terra exercent peritiſſim⁹ Hercules alti⁹ ſublatū ꝑemit. Detrahit ſi fieri poſſet detrahere conetur. Puellas. ionicas Omphales: lidie pediſſe q̄s. ionia Aſie pars minoris. Meonia. ionia lidia. Mygdonia iungunt̄ adeo vt vix aſſignari poſſint limites. vt ſtrabo. meminit. Uñ poete hec noīa ꝯfundere cōſueuerunt Calathus: quallū ſiue quaſſillū ſiḡt quo puelle ꝛ vnguēta ꝛ lanas recondūt. Repēdis: in idē pōd⁹ filās deducis. Scutice tremefact⁹ habenis. ex corio ſcutica fiebat ad verberādos ſeruos: nā ſcytō latine corīū int̄ ꝑtamur. Diſſimulanda: que in eo habitu: erāt tacenda. Hydros eliſos. infantem Herculeʒ angues geminos trucidaſſe ſcripſimus. Ut tegeus aper: aprū ex arhcadia viuum ad Euryſteum ꝑtulit quo mōſtro ꝑterritus in ereo vaſe ſe clauſit. Tegee archadie oppidum. Erymāthus in erymantho Archadie mōte. aper q̄ regionem vaſtabat ſtabulari conſueuerat. Affixa penatibus ora. Diomedes Thracie rex hoſpitū ora: quos appōebat eq̄s deuorandos hoſtibus affigebat Prodigiumq̄ tri. de geryone intelligit: quē tricorporem fuiſſe ſcribūt. qđ ideo fictum eſſe ſcribit Dio. qm̄ Criſaurus tres habuerit filios fortiſſimos ꝑ pugnatores cū tribus exercitibus q̄bus ſingulari certamine ſuperatis hercules boues in italiā abegit. Hiberi hiſpani. in hiſpania regnauit Gerion In tribus vnus erat. erat gerion vnus ex tribus corporibus. Inq̄ ca. toti. Cerberum ab inferis traxiſſe herculē in fabu. eſt Echateus mileſi⁹ ſcribit ſerpentem fuiſſe in Tenaro Laconie ꝓmōtorio: cuius veneno mortales extinguebātur. ꝛ qm̄ in tenaro ad inferos dr̄ eſſe aditus. Ditis canē dixerunt: quē cum hercules trucidaſſet: nata eſt fabula herculem Canem tricapitē interemiſſe. Implicitis an. nam pro pilis angues hēbat ꝛ ideo cētū geminū Cerberū horatius appellat. Queq̄ redū. vulnere ſerpēs Hydram lerneā ſiḡt: quam alij cētū alij q̄nquaginta habuiſſe ceruices ſcribūt ex q̄bus ſi qua āputaretur due renaſcebātur. Quam hercules adiutus ab iolao ſuꝑauit qui illius iuſſu flamma inurebat: ſi quam hercules imputaſſet. ſtrabo hydrā fuiſſe ſcribit. Lerneā paludem quā hercules ſiccauit. Fecundo vulnere: quoniam ex qua amputata renaſcebantur gemine ceruices

Calathus

Scutica.

Eriman thus.

Geriones

Cerberus

Huic victor victo nempe pudendus eras.

Detrahit Antheus duro redimicula collo

Ne pigeat molli ſuccubuiſſe viro.

Inter ioniacas calathum tenuiſſe puellas.

Diceris: ꝛ dominę pertimuiſſe minas.

al's fugis.

Non pudet alcide victricem mille laborum.

Raſilibus calathis impoſuiſſe manum:

Craſſaq̄ robuſto deducis pollice fila

Aequaq̄ formoſe penſa rependis here.

Ah quoties digitis dum torques ſtamina duris

Preualide fuſos comminuere manus.

Diceris infelix ſcutice tremefactus habenis

Ante pedes domine pertimuiſſe minas

al's immania ſemina laudum.

Eximijs pompis preconia ſumma triumphi:

Factaq̄ narrabas diſſimulanda tibi.

Scilicet immaneis eliſos faucibus hydros

al's infandis.

Infantem caudis inuoluiſſe manum

Ut tegeeus aper cupreſſifero erymantho

al's incubuit.

Incubat: ꝛ vaſto pondere leſit humum.

Non tibi threicijs affixa penatibus ora.

Non hominum pingues cede tacentur eque.

Prodigiumq̄ triplex armenti diues hiberi

Geryonis quamuis in tribus vnus erat

Inq̄ canes totidem trunco digeſtus ab vno

Cerberus: implicitis angue minante comis

Queq̄ redundabat fecundo vulnere ſerpens.

al's fertiliter.

Fertilis ꝛ damnis diues ab ipſa ſuis:

Quodq̄ inter leuumq̄ latus: dextrumq̄ lacertum.

☞ Pudendus eras: ideſt fuiſſet ei pudor a te victi. Detrahit ꝑ detraheret: ideſt auferret. In ionicas puel. i. Meonias: nam Ionia regio aſie eſt finitima. Meandro. Domine. omphales. Nō fugis nō caues. Raſilibus. politis: quaſi raſis. Uergi. et torno raſile buxū. Craſſa: ideſt magna. nō aūt legendū eſt groſſa: Deducis. nes. Rependis: ad penſuʒ reddis. Tu quoq̄. ſicut ancille. ¶ Comminuere fregere. Habenis. loris. Preconia. laudes. Triumphi: victorie tue. alij codices habēt. Eximijs pompis immania ſemina laudum. Diſſimulāda. celāda tacenda. Scilicet. dixit ea que narrat hercules. Eliſos. ſtrāgulatos: ꝓfocatos Inuoluiſſe: diuiſis ſyllabis legēdū eſt. ſicut alibi. Debuerāt fuſos euoluiſſe meos. Immanes hi. maximos angues. ſupra diximus hāc fabulam Tegeeus: archadicus. Erymātho. mōte archadie. illic eīn interfecit aprū vaſtantē regionem. Incubat. iacet. Penatibus. tectis. Threicijs: ideſt Diomedes. Ora. capita. Eque pingues. ſupra viſa eſt fabula. Prodigium triplex geryones: vt fabule tradunt: rex regnauit in gadibus hiſpanie quē locū Erytrā appellant: quē tricorporē fuiſſe fabulant̄: ditiſſimūq̄ pecoris: qđ hercules eo ſuperato in italiā aduexiſſe dr̄. Diodo. dicit Chriſauri filios trib⁹ magnis exercitibus fidētes ab hercule ſuperatos: ꝛ greges boū deuicta hyberia ſecū abductos. Prodigiū monſtrū. Triplex. tricorpor. Hyberi: hyſpani Geryones prime eſt declinatiōis. declinat̄ eīn ſicut acchilles. Unus erat in tribus: q̄r vnus erat lʒ tria corpora haberet: ſm fabulas. Cerberus. monſtrū eſt tria capita habēs: dr̄ aūt veſtibulū tartari ſeruare. hūc cerberū triplici cathena vinctū hercules ad ſuperos iuſſu Euryſtei traxiſſe dr̄ cum prius athenis myſterijs Eleuſine cereris initiatus fuiſſet. In to. ca. i. in tres vt geriones. i. totidē capita canina ab vno trun. i. ab vno corpore. Digeſtus. diuiſus. Queq̄ redū. Sperpentē dicit lerneā ex cuius corpore: vt Diodo ſcri. centū ꝓdibant ſerpentū capita ꝛ ceruices: quarū ſingulis ceſis due renaſcebant̄: ob eamq̄ re minime vinci poſſe videbat̄: cū pars amputata validior efficeret̄: hanc difficultatē her. arte ſuperās iolaū monuit: vt inciſam ceruicē ſubito face lignea inureret: ne ſanguis afflueret: hoc pacto ſuperata belua ſagittas ſuas eiꝰ ſanguine tinxit quo illarū vulnus mortiferū redderet̄. Redūdabat: abūdabat: ꝛ validior efficiebat̄. ¶ Diues. i. f. d. q̄r quantomagis amputabat̄: tāto plura capita habebat: vt ſup̄ a dictū eſt. ¶ Q̄dq̄ inter: antheū intelligit filium terre corporis robore ac paleſtra preclaꝝ. in lybia: q̄ multos externos ſecū certamine cōgreſſos occiderat. hunc her. et. viribus ꝛ arte ſuperatū interfecit. nam cū vires a terra matre aſſumeret ſimulās ſe cadere. her. eū ita ſuſtulit vt cum terram tangere nō ſineret: ex quo ille matris auxilio priuatus inter lacertos her. eliſus expirauit.

ASCEN ☞ Diceris infelix ꝛc. enumerat her. egregia facinora cū deteſtatiōe p̄ntis dedecoris qđ patit̄ in ſeruiēdo adultere. Infantē caudis inuoluiſſe manū. dieresis eſt in dictiōe inuoluiſſe. nā pētaſyllabā fecit vt. tegee aper. ſic legendū eſt nā tegea primā ꝛ ſcđam corripit. vt. v. enei. tegee de ſanguine gētis: vbi alij legūt. tegee ſanguine gētis: ſed vtroq̄ mō duas priores corripit nec legendū eſt in cupreſſifero: verū licētioſus eſt verſiculus q̄r vocalis ante vocalē: neq̄ abſumit̄ neq̄ corripit̄: ſicut nec ibi in acteo aracyntho. Nec tibi threicijs nō thraicijs. Nā Uer. Treicijs vtit̄ nō thraicijs. Geryones: legit̄ geriones in ꝑtō etiā interdū prime declinationis potius q̄ geryon. Queq̄ redundabat. Serpens cōis eſt generis. leuūq̄ latus ſic legendū eſt. nā ſi de pleriſq̄ verſum depraua ueris.

Per graue compreſſa fauce pependit onus

Et male confiſum pedibus: formaq̄ bimembri

Pulſum theſſalicis agmen equeſtre iugis

Hec tu ſidonio potes inſignitus amictu

Dicere: non cultu lingua retenta ſilet:

al's iardanis

Se quoq̄ nympha tuis ornauit Iardanis armis

Et tulit e capto nota trophea viro:

I nunc tolle animos: ꝛ fortia facta recenſe.

Quod tu non eſſes iure vir illa fuit.

Qua tanto minor es: quanto te maxime rerum.

Quam quos viciſti: vincere maius erat

Illi procedit rerum menſura tuarum.

Cede bonis: heres laudis amica tue eſt.

O pudor: hirſuti coſtis exuta leonis:

Aſpera texerunt vellera molle latus.

ANTO. ☞ Per graue onus. Antheū ſignificat: quē altius ſublatū ab her. ne matris auxiliū ſentiret trucidatum diximus. ¶ Agmē equeſtre: centauros exprimit. qui ſuperna parte viri inferna equi tradūtur hos her. trucidauit cū in domum Pholi centauri impetū facerēt: ad odorē vini accurrētes: qđ Diony. pholo dederat: vt in aduentu her. aſſeruaretur ceciderūt in ꝓlio Agcus amphiō: hyporiō: Orios Joſphles. Melāchetes: Thereos: Derpos Phryſus. Pholus in ſepeliēdis centauris cū her. ſagittas admiraret̄: ſeipſʒ vulnerās cecidit her. illū ſepeliuit ꝛ mōti nomē dedit q̄ adhuc in theſſalia pholus dr̄: alij tradunt iđ hos ſemiequos putatos in theſſalia qm̄ primi theſſali ex equo pugnare reꝑerūt. Cōfiſam pedibus: hoc aūt ad ꝑnicitatē centauroꝝ referendū eſt: vel q̄ ꝓpugna terra mr̄ centauroꝝ nebulas miſit: vt madēti ſolo her. laberet̄ ¶ Iugis theſſa. in mōtibus theſſalie: pugna hec in Pholo monte geſta dicitur. Amictu ſidonio: ornatu purpureo. Sidon vrbs Phenicie. vnde preſtantior inficiebatur purpura. ¶ Nympha lardanais: nō dardanis legendū eſt: ſed lardanis: erat eīn vt diximus omphale lardani filia: q̄ ꝛ clauem et leonis pellem ꝛ cetera her. arma geſtare voluit. Mēſura amplitudo rerū geſtarū. ¶ Procedit illi ad omphales laudē accedūt. Cede bonis tuas laudes nō iactites: ꝛ eſt ab his tralatio quoꝝ maius eſt es alienū: quā ſumma: qui cū ſoluere nequeāt bonis cedunt. O pudor. ab exclamatione pathos mouetur. ¶ Molle: laſciue puelle. ¶ Fere: leonis tu inquit leoni pellem detraxiſti: omphale vo te illa ſpoliauit. atra. tincta ſanguine. lernee hydre

Cētaur⁹.

Pholus.

Sidon:

Falleris: ⁊ neſcis non ſunt ſpolia iſta leonis:
Sed tua: tuq; fere victor es: illa tui.
Femina tela tulit lerneis atra venenis
Ferre grauem lana vix ſatis apta colum:
Inſtruxitq; manum claua domitrice ferarum.
Vidit ⁊ in ſpeculo coniugis arma ſui.
Hec tamen audieram: licuit non credere fame.
En venit ad ſenſus mollis ab aure dolor.
Ante meos oculos adducitur aduena pellex:
Nec mihi que patior diſſimulare licet:
Non ſinis auerti mediam captiua per vrbem
Inuitis oculis aſpicienda venit.
Non venit incultis captarum more capillis
Fortunam vultu faſſa tegente ſuo.
Ingreditur late lato ſpectabilis auro.
Qualiter in phrygia tu quoq; cultus eras:

quod venenū fuit. Hoc eīm audierā: tranſit ne querimoniam preſentis facti dedecore iuſtā iudicet: q̄ cū omphale inquit turpiter geſta ſunt q̄ tm̄ audiui negari potuerunt: ſed de iole diſſimulare nō l3. ad ſenſus: viſum indicat. Nā more regio incedentem iolē viderat qd̄ de amore. her. coniecturam faciebat. Aduena pellex: iolē ſignificat. q̄ ex oechalia Tyrinthū ducebat. ¶ Per vrbē: tyrinthū: vbi deyanira degebat. Nō venit in cul. coniecturā firmata ſignis paſſis crinibus regie ante triumphū incedebant captiue.

VBER. ☞ Compreſſa: aſtricta. Et male confiſum. Centauri ex ixione ⁊ nube geniti theſſaliā incolentes odore ⁊ vetuſtate vini qd̄ pholus cētaurus a Dyoni. ſibi datū reſeruauerat in honorem Her. cū cū hoſpicio ſuſcepiſſet ebrij facti domū pholi magno impetu igreſſi diripere conati ſunt: quos licet fortiſſimos ⁊ matris nubis imbrē infundentis auxilio vſos Hercu. tamē partim occidit partim fugauit. Male cōfiſum pe. quia velocitate ſua freti effugere nō potuerūt. ¶ Formaq; bimēbri. idest humana ⁊ equina in qua maius inerat robur. ¶ Si donio. i. purpureo qui mulieribus cōuenit: Nō ſilet: nō debet ſilere pre pudore. Cultu: q̄ te nō decet Nympha lardanis. i. omphale. Lardanis. i. phrygia. nam meones ⁊ lydi a dextra ſunt phrygie maioris vt ſcribit Stra. Nec de iole poſſumus intelligere. Ornauit: inſtruxit: armauit. Nota: clara. E capto viro: ex te quē cepit ⁊ triūphauit. I nunc increpatio eſt per irriſionē. Recenſe: narra. Quod. ſ. eſſe vir Tu nō eſſes. i. eſſe nō deberes: q: melius eſſes femina q̄ vir. Qua tāto: dicit q̄ quāto difficili⁹ fuit Hercu. vincere ſeipſum: q̄ eos quos vicit: tāto eſt omphale eo maior: q: vincit eū. Procedit. i. euenit Heres tue laudis: q: tu ex ea decidis: ⁊ ipſa ei ſuccedit. O pudor: amplificat hoc dedecus Her. q̄ paſſus ſit amicā tegmine ſuo ⁊ armis inſtrui. Vellera: pellis. Exta coſtis: diximus ſupra ex pelle leonis Nemei Her. feciſſe ſibi tegmē corporis. Texerunt molle latus. i. feminei ſpolia dicunt que hoſti eripiuntur in victoria: dicit illa pellis quia illa induta eſt: nō ſignificat q̄ tu viceris leonem: ſ3 q̄ illa reuicerit: ⁊ ex te ſpolia abſtulerit. Illa tui: ſc3 victrix. Atra: tincta. Lerneis venenis. Diximus ſupra in fabula hydre lernee. Grauem plenā. Claua. Hercu. enim claua ad domandas feras vſus dicitur: quā Vulcanus ſimul cum thorace ob meritū virtutis ei dediſſe dicitur. In ſpeculo quo mulieres precipue vtuntur: hec autem ſumſiſſe omphalen ſcribit Ouidius lib. ij. faſtorum. Illa capit clauāq; grauem ſpoliumq; leonis. Condita q; in pharetra tela minora ſua. Tantum: ſolummodo: Audieram: nō autem videram. Licuit: potuit. Fame: que de rebus ſupradictis ferebatur. En: demonſtrantis eſt. ad ſenſus ad viſum. ab aure. idest auditu. aduena: peregrina: ⁊ tunc iolen intelligit: Nam vt ſupra videmus enumerauit mulieres: quas hercules amauit vſq; ad iolē. que fuit vltima. Diſſimulare: occultare ⁊ tacere. Auerti: amoueri a me captiua vt ſupra diximus in argumento epiſtole. Oculis meis. Faſſa. idest confeſſa ⁊ teſtificata. Fortunam ſuam. idest aduerſam. Tegente vultum: ſicut ille que ſunt in tam miſera fortuna facere ſolent.

ASCEN ☞ Non cultu lingua retenta ſilet: figurata interrogatio vim increpationis habens: quaſi dicat: debeat maxime refrenari: ⁊ refrenari a cultu cui talia facinora nō congruunt. I nunc: figurata cōceſſio. vim prohibendi cōtinens. Qua tanto ⁊c. ſenſus ⁊ ordo eſt. quia ſcilicet omphale tu es tanto minor quāto maius erat vincere te: o maxime rerū: q̄ eos quos viciſti. Notāda eſt latinitas: quia cū genitiuus tranſcendens aut collectiuum eſt non ſeruatur: neceſſario incongruitas generis. Hor. ſermo. pri. quid agis dulciſſime rerum. Sic optimus prebis ⁊c. o. danaū fortiſſime gentis ⁊c. Illi procedit. i. ad eam. deriuatur. vnde ipſa ſuccedit ⁊ res procedit. Cede bonis: nō quia ſoluendo non ſis: ſed quia illa ſibi ea bona iure vēdicat: ⁊ ita tua nō ſunt. O pudor. ordo eſt. O pudor aſpera vellera. i. viloſa tegmina. Exuta. i. detracta coſtis leonis hirſuti: idest villoſi ⁊ iubati. Texerunt molle latus: ſcilicet lubrice puelle. Falleris. arguta argumētatio ad cōſimilia decēter applicabilis. Et venit ad. ſenſus mollis ab ore dolor. Ordo eſt. Dolor mollis. idest leuis ⁊ tolerabilis. Venit ad ſenſus: idest ad precordia. Ab aure: ex auditu q: cicerone immo experiētia teſte minus afficiunt audita q̄ viſa: minuſq; certa ſunt. Vnde Plaut⁹ plus inquit valet oculatus teſtis vnus q̄ auriti decem.

Dat vultum populo ſublime ſub hercule victo.
Oechaliam viuo ſtare parente putes.
Forſitan expulſa etholide deyanira
Nomine depoſito pellicis vxor erit.
Eurytidoſq; Ioles atq; inſani Alcide

ANTO. ☞ Dat vultum populo ſublime: id non captiuitatis ſed faſtus et imperij ſignū eſt. Viuo parente incedit: vt ſi viuus pater euryſtus, oecalie triumphum duceret: forſitan expulſa hercules pro vxore iolem ducebat: ideo inuidioſe deyanira diuortium videtur obijcere. Aetholide: commemoratio eſt a patria. Aetholia peloponneſi pars dicta ab aetholo endymionis filio: eam tenuerunt reges nobiliſſimi. Agrius. Melas et Oenus: Deyanire pater famoſus. Hymen. Hymeneum infamem

Aetolis. Aetholia

als formoſus

Turpia famoſus corpora iunget hymen
Mens fugit admonitu friguſq; perambulat artus
Et iacet in gremio languida facta manus:
Me quoq; cum multis: ſed me ſine crimine amaſti
Ne pigeat: pugne bis tibi cauſa fui.
Cornua flens legit rapidis Achelous in vndis.
Truncaq; limoſa tempora merſit aqua.
Semiuir occubuit in lernifero q; veneno.
Neſſus: ⁊ infecit ſanguis equinus aquas:
Sed quid ego hec refero: ſcribenti nuntia venit
Fama virum tunice tabe perire mee.
Hei mihi quid feci: quo me furor egit amantem:
Impia quid dubitas deyanira mori:
An tuus in media coniux lacerabitur oeta:
Tu ſceleris tanti cauſa ſuperſtes eris:

dicit: quoniā adulteros iungeret. Turpia: adultera ⁊ inceſta. Mens fugit admonitu. pathos mouet ex imagine admonitu rerū tuarū recordatione. Sine crimine: quoniā me geſſi pro cōiuge nō pellice: vt omphale ⁊ iole. Pugne bis tibi cauſa fui: primū cum acheloo: deinde cum neſſo centauro pro deyanira hercules pugnauit. Cornua flēs legit achelous aetholie rex fuit vetuſtiſſimus nomen dedit fluuio: qui inter aetoliā ⁊ acarnaniam fluit cum antea Thoas appellaret: primus poſt diluuiū e terra emerſit. Ideo p aqua veteres acheloum vſurparunt in geor. Verg. poculaq; inuentis acheloia miſcuit vuis: cum hercules p deyanire cōiugio pugnauit: primū ſub forma ſerpentis: deinde vt taurus cui cornu hercules perfregit: qd̄ exceperūt nymphe ⁊ rebus omnibus repletum. Cornucopie eſt appellatū. Hercules cū illuc excepiſſet pro maritali dono Oeneo obtulit: vt in ſophoclis tragedia legit. verū id fictū Strab. teſtat q̄m hercules effluentē in cāpos etholos acheloū in alueū reduxit. Trunca: cui erant cornua abſciſſa. Semiuir occubit: neſſum centaurū intelligit: quē hercules trucidauit: cum in traijciendo Eueno flumine deyanire vim inferre voluerit. Lernifero veneno ſagittis hydre lerne ſanguine infectis ſaucius neſſus occubuit. Sanguis equinus. Neſſus ſemiequus erat: q̄m centaurus: cuius ſanguis erat venenū. Sed quid ego hec refero: aperit factum. vnde exprobatio hec exorta ſit: ſed ita aperte: vt facti penitētia duci videat: ⁊ p cul pe vitione de ſuo interitu deliberat. Venit fama: renuntiat. Tabe: veneno. Tunice mee diximus per Lycam puerū tunicā miſiſſe Deyanirā infectā neſſeo ſanguine. Impiaque virum interemere potuiſti. Oetha: in oetha monte her. ad deos migraſſe diximus: qui ethna pro incendio legunt: obſcura nimis diligentia vſi ſeipſos deceperunt.

Achelous

Cornucopia.

Neſſus.

VBER. ☞ Dat: oſtendit. Sublime pro ſublimiter. i. alte nomē pro aduerbio. Victo: a ſe quē in amore ſubegit. Putes pro putet aliquis. ſecunda perſona p tertia: ſicut apud Verg. Migrantes cernas. Oechaliam patriā ſuam ſtare eſſe in ſtatu ſuo. Forſitā addit ⁊ aliud qd̄ ſit futurū turpius ipſi Herc. q: fortaſſe expulſa ipſa Deyanira accipiet iolen vxorē. Ordo eſt. Iole forſitā erit vxor depoſito nomine pellicis: idest iole q̄ erat pellex: erit vxor tua. Depoſito nomine pellicis: expulſa Deyanira ſc3 me. Aetolide: idest de etolia. Nā deyanira fuit ex etolia. Eurytidos ioles. ordo eſt. hymen famoſus: forſitā iunget turpia corpora ioles eurytidos atq; alcide inſani. Hymen famoſus idest matrimoniū infame: qd̄ erit: ſi me legitima vxore expulſa cōcubinā duxeris. nā famoſus ſemp in malā ptem accipitur cauendū ne legat formoſus: ſed famoſus. Hymen aūt cū ſit deus nuptiarū: ſepe p ipſis nuptijs ponit. Iūget corpora turpia. i. turpiter iūget. Inſani. i. magni. h3 aūt h̄ verſus ſpondeū in quinto loco: neq; vocalis ſequēte vocali abijcit. ¶ Mēs fugit. magis ex cōſuetudine loquēdi hoc dicit: q̄ q̄ mēs poſſit fugere: vt̄ tm̄ ex aliquo timore animus ⁊ mēs a nobis fugere: ergo fugit. i. horret. ¶ Admonitu. i. recordatiōe hui⁹ facti. ſ. ne me relicta aliā accipias. Friguſq; p. Verg. Gelliduſq; p ima cucurrit oſſa tremor. Languida. pigra ad ſcribendum Me quoq; ſicut nūc iolen crimine: q: amaſti me vt coniugē: nō vt adulterā aut concubinā. Cauſa pugne quia bis p me pugnaſti: ſemel aduerſus acheloum: ⁊ iterum aduerſus neſſum. Achelous fluuius ex pindo theſſalie mōte ort⁹ etholiā ab arcanania diuidit. vñ interdū etholie ſiue calidonis: interdū acarnanum fluuium a poetis dr̄: vt eſt videre apud Oui. lib. viij. ⁊ ix. meta. vbi narrat quod nunc hic dicetur: q̄ mutatus in varias formas pugnauit cum her. ꝑpter deyanirā. primū eīm in propria forma luctādo ſuperatus vertit ſe in ſerpentē: ⁊ poſtremo in taurū cui Her. cornu auulſit: quod Naiades nymphe diuerſis floribus ⁊ pomis refertū copie dicauerūt ille pre pudore oībus modis victus ⁊ cornu mutilatus intra ſuū flumē ſe occuluit. ¶ Legit: colligit quaſi fracta. ¶ Tpa. caput. nō tps partē capitis ſignificat. Trūca: mutilata. Limoſa: plena limo. Semiuir: cētaurus qua ex poſteriore pte erat equ⁹ ex priore erat vir. Lernifero ve. nā vt ſupra dixim⁹ interfecta hydra lernea ei⁹ ſanguine ſagittas ſuas tinxit: vt mortiferū haberet ictū. Infecit: tinxit. Sed q̄d ego. dixit poeta interſcribēdū nūciū allatū fuiſſe deyanire: de calamitate her. Quid. i. ad q̄d. q. d. fruſtra: q: nō poteris iā eē me⁹: q: audio te iāiam moriturū. ¶ Tabe: veneno. Hei mihi: cōquerit qd̄ fuit cā hui⁹ tāti mali her. de quo tm̄ ſe excuſat q̄ amore cōpulſa ſit. quo. i. ad q̄d. Impia: inſtigat ſeipāz ad mortē. in media oeta: nā vt ſupra dixim⁹ in oeta mōte theſſalie cōſtructa fuit pyra i qua hercu. cōbuſt⁹ eſt. ¶ Cā tāti ſceleris. i. mortis mariti tui. Eris ſupſtes. i. viues poſt eū. q. d. abſit.

ASCEN ☞ Da vul. ſub. i. in ſublime: aduerbialiter ponit forſitā. Ordo eſt. Forſitā iſta iole erit vxor. ſ. tua. depoſito nōie pellicis. i. nec dicet amplius pellex. ⁊ hoc me ſup. deya. ethlide. i. nobili etholoū gñe: aut etholoum regis filia. expulſa. ſ. me legitimo toro. Declinat etholis hui⁹ etholidis vel dos. vnde ablt̄ius etholide. neq; eſt hec ſinalepha. expulſa etholide. neq; correctio vocalis antecedētis quā pētemimeris forſan excuſet. Euritidoſq;. i. euriti filia a nō hec euritis. patronimicū eīm eſt a patre ſicut etholis a patria. Or hō os corripit in gtō legendū eſt. Euritidoſq; ioles. nā iole triſyllabū eſt ⁊ a vocali inchoat. Turpia. ordo eſt. hymē. i. de⁹ nuptiar aut tor⁹ aut paranymphus. famoſus. i. decēs (⁊ eſt ironia) iūget corpa turpia. i. turpe facin⁹: q: ad illicitos cōcubit⁹ ſicut atq; mala vites incidere falce nouellas corpora inq̄. ioles euritides. i. filie euriti deuicta. ⁊ alcide. i. herculis inſani: geauis eſt v̄ſus: q: ſpōdaicus ⁊ vocalibus nō aſſumptis impeditus: qui ironiā ſignificat aut pōdus iniurie ⁊ dedecoris.

cetera satis explicentur. Sed quid ego hec refero scribenti nuntia venit fama. Bene scribẽti: nam ſi anteq̄ scripsiſſet decreuiſſet propter id facinus ſeipſam interimere fruſtra de pellice cōquereretur. Tunice: ſcilicet interiores quam camiſiam vocant. Hei mihi: ſic corydon. Heheu quid volui miſero mihi perditus auſtrū. Floribus: et liquidis immiſi fontibus apros.

ANTO.

☞ Quid habeo facti. terentiana locutio: quid dignum laude feci. ¶ Mors mea pignus erit: meo exitu fidem faciā me herculi nupſiſſe. Cognoſces ſcies me non degenerare a noſtris maioribus. ¶ Impia quid du. verſus hic ſepe apponit̄ quod fieri ſolet in imprecationibus: aut in excantatione amatoria quale eſt apud Theocri. et ex latinis Vergi. Catullusq̄ hoc genere dictionis vſus eſt quod intercalare hoc eſt quod ſepius inter alios conſereret̄ appellarunt. Deuota ad exitiū damnata: quid ſit deuouere in eum faſtorū locum expoſuimus diligẽtius qui eſt. Huic tibi deuoto carmine dexter adeſt. Sedet depreſſa eſt ad extremā calamitatem ex ampliſſimo faſtigio collocata videretur. Deſertū omnibus literis orbatus. Exſulat tydeus. hic intercepto fratre in venatiōe argos ad araſtrū fugit vnde rum. Alter meleagrū ſignificat quē althea mater cū fatali ſtipite inſſit. Exegit ferrū ſua per precordia mater althea cū penitentia duceretur q̄ ſua culpa Meleager cecidiſſet ſeipſam trucidauit: vt Diodo. ſcri. Pect⁹ auidū: nimio amore inſanū. Habet vires amoris. Neſſus monuit Deyanirā cū vellet ſibi herculē conciliare: vt tunicā infectā ſuo ſanguine mitteret: q̄m amoris vim haberet: factū igit̄ excuſat ab hoſtis calliditate et puellari ſimplicitate quā ſua morte temperare delibera̅t. Illita neſſeo: faret crimē quod infanda morte penſandū eſſe conſtituit. Iāq̄ vale: laq̄o parato ad interitū iamiā peritura ſalutat ſuos Germana gorge. Gorge Oenei filia ex althea: et Deyanire ſoror. Frater adempte: non de Meleagro: qui iam perierat: ſed de Tydeo intelligit. Sed o poſſis: viro ſalutē optat quem in Oeta iam veneno furere nuntiatū erat. Et puer hylle: is erat ex deyanira Herculis filius.

ABER.

☞ Et quid adhuc alia cauſa quare debeat mori dicit enim q̄ cum nullum habeat certum ſignum quare ſit vxor herculis ſi propter eū mortua fuerit: credetur eſſe eius vxor. Et quid habeo. q. d. nihil adhuc. huiuſq̄ pignus: pbatione: confirmata. Tu quoq̄ dicit ſe etiam debere hoc facere vt videatur eſſe ſoror Meleagri: quia ſicut ille ppter amorem Athalante mortuus eſt: ita ipſa propter amorem ipſius herculis vult mori. In medeſt i mors mea. Sororem: quia cognoſces q̄ te imitata ſum Impia. verſus intercalaris dicitur: quia ſepius interponitur: ſicut apud Vergi. Incipe menalios mecum mea tibia verſus. et item. Ducite ab vrbe domum mea carmina ducite Daphnī. Heu deuota domus. moritura Deyanira deflet infelicitatem ſue domus: vt oſtendat ſe non debere dubitare quin moriatur. Deuota. execrationibus infelix. nam (vt ſupra diximus) ſuper illum locum. Deuouit nati ſpēq̄ caputq̄ parens. altheauitam et fortunas Meleagri filij exerra eſt. Acrior. i. acerbior: et infelicior. Alto ſolio. i. quanto maior fuit tanto eſt infelicior. Deſertum: a filiis derelictum. Nuda: orbata. Tydeus germanus: frater meus. Oris: regionibus. Exulat: abeſt a patria. nam cum Menalippum fratrem inaduertenter occidiſſet a patria ſponte abijt: et venit argos ad araſtrum regem: qui ei filiam ſuam argiam vxorem tradidiſſet: et Deiphilen. Polynici: cum ambo caſu quodam in eius regiā veniſſent et vidiſſet cos eſſe quos oraculi reſponſum ſignificauerat: acceperat enī ex oraculo: vt eas daret Leoni et Apro. Tydeus autem aprum ferebat inſigne. polycines v̄o leonem itaq̄ ſm reſponſum oraculi cos ſibi generos delegit. Narrat igitur nunc Deyanira Tydei exilium. Alter ſcilicet Meleager. In igne fatali propter lignum ſiue torrem: quem parce in natiuitate Meleagri althee matri ſeruandum dederant: in quo vita Meleagri conſiſtebat. dicta eſt hec fabula ſupra in epiſtola Briſeidis in eo loco. Fratribus orba. Deuouit nati ſpemq̄ caputq̄ parens. Exegit: tranſmiſit. Ferrum: enſem: q̄ ſe interfecit gladio. Dio. tamē ſcri. cā laqueo vitam finiuiſſe. Deprecor: adiurat herculem ne credat eam hoc doloſe aut inſidioſe feciſſe. Sacerrima: valde ſacra. Tuis thalamis: quia haberes aliam mulierem. Neſſus. narrat quomodo fuerit decepta. Et. i. poſtq̄. Auidus: amans. Hic ſanguis: ſcilicet meus. Texta. i. indumenta. a texendo dicta. ſubſtantiuum eſt. Illita: infecta. Tincta: veneno. Neſſeo: ſanguine neſſi qui erat mixtus veneno lerneo: vt ſupra dictum eſt. Vale: deſerentis eſt. Gorge: erat ſoror Deyanire. Et patria: ſcilicet caludon. Frater: tydeu. Adempte: ablate. Mee patrie: qui eſt exul. nam de Meleagro iam mortuo ſtultum eſt intelligere. Puer. i. filij hylle. hyllus enim filius fuit herculis et deyanire. Nouiſſima: vltima: q: nunq̄ ſumviſura aliam lucem. Sed vt poſſis. i. vtinā poſſis. ſ. valere. Puer: hylle. nam puer et

Et quid adhuc habeo facti: cur herculis vxor
Credar: coniugij mors mea pignus erit.
Tu quoq̄ cognoſces in me meleagre ſororem
Impia quid dubitas deyanira mori:
Heu deuota domus: ſolio ſedet acrior alto
Oenea deſertum nuda ſenecta premit:
Exſulat ignotis tydeus germanus in oris:
Alter fatali viuus in igne fuit.
Exegit ferrum ſua per precordia mater.
Impia quid dubitas deyanira mori:
Deprecor hoc vnum per iura ſacerrima lecti
Ne videar thalamis inſidiata tuis.
Neſſus vt eſt auidum percuſſus arūdine pectus:
Hic dixit vires ſanguis amoris habet.
Illita neſſeo miſi tibi texta veneno.
Impia quid dubitas deyanira mori:
Iamq̄ vale ſeniorq̄ pater: germanaq̄ gorge:
Et patria: et patrie frater adempte mee:
Et tu lux oculis hodierna nouiſſima noſtris.
Virq̄: ſed o poſſis: et puer hylle valle.

ſeruū ſignificat. et eū q̄ eſt in etate puerili: et filiū: vt hic exitus rei fuit q̄ prius q̄ hercules mortuus eſſet: deyanira (vt in argumēto diximus) audita calamitate herculis (de qua dictū eſt) laqueo vitā finiuit: vt ſcri. Dio. Hyllus vero iole iuſſu p̄ris herculis poſt ei⁹ mortē vxorē duxit: et ex ea p̄le ſuſcepit. ſcribit hec fabula plene ab Oui. li. meta. et etiā deificatio herculis: et multa q̄ ad hunc locū pertinent: que breuitatis gratia nō viſa ſunt narranda. ☞ Impia q̄d dubitas. ſic dido. Qui mererent merita es. et eſt verſus intercalaris. ſicut Ducite ab vrbe domū Heu deuota domus. vt ſuperiores vere oſ̄dit fatale et familie debitū. q̄d patit̄ malum. Nam vt dixi deuotū dicimus quaſi votū additū morti. enea actus eſt a ntō hic eneus: ſicut ab orpheus orpheaz: in ſolo actō corripit penultima noim in eus diphthōgon excutiū. In oris ignotis: q: ad araſtrum fugit. Alter ſcz meleager vel melea grus Nam que grece exeūt in r apud nos exeunt in er et in rus: vt meander: teucer: alexāder: tymber: euander: meleager: vel rus. vnde hic meleager dictū eſt in vocatiuo non per metha theſim: ſicut alexāder vult: ſed a ntō Meleagrus. Deprecor. i. precor ne fit. Nam precamur vt fiat q̄d volumus: deprecamur ne fiat quod timemus.

ASCEN

Deprecor. Precor. ANTO.

¶ In decimam epiſtolam argumentum.

Mitius inueni q̄ te genus oē ferarū. gloſſatores et ſcriptores narrāt duos fuiſſe Minoes ſcribūt et totidē ariadnas priorē Baccho in naxo iſula nupſiſſe. Alterā v̄o a Theſeo deſtitutā: cū Corynā nutrice ſeq̄ret̄ i naxū nauigaſſe alij vnicā ariadnā a creta raptā fuiſſe ſcribūt: et in naxo a Theſeo relictā laqueo vitā finiuiſſe. Alij Onaro Bacchi ſacerdoti deſertā a nauta nupſiſſe. Iōchi⁹ ex theſeo ariadnā peperiſſe Oenopionē et ſtaphylū tradit. Pcō amatuſius in ſua hiſtoria affirmat Theſeū cū ariadna in cyprū inſulā eſſe vi tēpeſtatis delatū: illaq̄ cū ſalo tabeſceret in colis cōmendaſſe: poſt paulo cū rediret extinctas repperiſſe: erexiſſeq̄ illi duas ſtatuas argenteā alterā alterā auream: ſacrificariq̄ inſtituiſſe quarto kalendas ſeptēbris. Qui vero cū diodoro cōuenit q̄ ſcribit Theſeū cū ariadne e creta ſoluerem in Naxon eſſe delatū: ſomnoq̄ admonitū a Baccho: vt ariadnā relinq̄ret: dei timore pcuſſum puellam cū altiſſimo ſomno pmerent reliquiſſe: q̄ primū igit̄ expgefacta eſt cum Theſeū diſceſſiſſe intelligeret: hāc ad illū epiſtolā dediſſe cōmētus eſt. Diodorus illud adijcit deductā a baccho ariadnā in mōtē: q̄ Drios nuncupat̄ nunq̄ compariuiſſe. Mitius inueni q̄ te genus oē ferarū. in tota ep̄la pfidie eſt: et ſeuitie expoſtulatio: quas a cōparatione in principio ſtatuit. demetrius inquit ſe mecū habuiſſent feras: fidius cuſtodiſſent q̄ theſeus. Credita: ſue fidei cōmiſſa. tralatio eſt a depoſito. Peius. Maiori pfidia ex illo littore. pathos a loco: quē ſignat ne forte ſomno ſoluta alio tralatā inueniſſet theſeus exiſtimaret: ſum inq̄t in ea ſolitudine in qua me reliq̄ſti. Per facinus. purgat q̄ obici potuiſſet non mea cu'pa: ſed tua perfidia relicta ſum. Tēpus erat. inuidiā auget a tpe et circūſtātijs. nā tp̄s loci et facti conditionē circūſcribit. Quo primū terra pruina matutinū crepuſculū ſigt: q̄n terra leui rore immadeſcit. Incertū. q̄ nō oīno erā expgefacta ſed adhuc in ſomno lāgueſcebā. Metus excuſſere ſomnus. timiditas ſomnū excludit. iō q̄ altiſſime dormiūt ſi moleſta obiciant̄ ſomnia: vi timere coganſ a ſomno excutiunt̄. Luna fuit. nondū omnino illuxerat dies. Specto ſi quid niſi. littora cernam. mouet miſericordiam a cura.

ABER.

☞ Mitius inueni: ne et charitas fruſtra ipleā et auditori ſim faſtidio nō enarrabo iterum fabulā minotauri: vnde pendet argumentum huius epiſtole: quoniam ſatis dictum eſt in ſecunda epiſtola phillidis a demophoonta ſuper eum locum. et taurimiſtaq̄ forma viri. et item in argumentum epiſtole phedre ad hyppolitum. Itaq̄ qui velit plene videre illuc recurrat: quod autem ad hunc locum attinet hoc eſt in ſumma. Cum ob leges a Minoe deuictis athenienſibus impoſitas. Theſeus in Cretam nauigaſſet: ariadne minois filia eius ſpecie ac decore capta conſilium operamq̄ dedit minotauri occidendi: et labyrinthi egreſſum edocuit. Deinde cum ariadne noctu clam recedens in inſulam appulit aliquando Diam nunc vero naxon vocitant: vbi dicitur

¶ Ariadna theſeo: Epiſtola .x.

Mitius inueni: q̄ te genus omne ferarū
Credita non vlli q̄ tibi peius eram.
Que legis: ex illo theſeu tibi littore mitto:
Vnde tuam ſine me vela tulere ratem
In quo me ſomnuſq̄ meus male prodidit: et tu
Per facinus ſomnis inſidiate meis.
Tempus erat: vitrea quo primum terra pruina
Spargitur et tecte fronde queruutur aues.
Incertum vigilans a ſomno languida moui
als ſemiſepulta
Theſea prenſuras ſemiſopita manus.
Nullus erat: referoq̄ manus: iterumq̄ retento:
Perq̄ torum moueo brachia: nullus erat.
Excuſſere metus ſomnum. conterrita ſurgo:
Membraq̄ ſunt viduo precipitata toro.
Protinus adductis ſonuerunt pectora palmis:
Vtq̄ erat e ſomno turbida rupta coma eſt.
Luna fuit ſpecto ſi quid niſi littora cernam
Quod videant oculi nil niſi littus habent.

reliquiſſe ariadnam ⁊ ſine ea in patriam nauigaſſe. Quare fingit poeta eam derelictam ſcribere hanc epiſtolā ad Theſeum: ⁊ eum increpare de duritia ⁊ immanitate animi ⁊ ingratitudine beneficiorū: que ei commemorat et poſt cōmemoratas etiam infelicitates ſuas rogat eū vt nauem flectat: ⁊ redeat ad eam recipiendam. ¶ Mitius: ideſt minus crudele. nam nulla fera mitis. Eſt credita: ideſt commiſſa: tradita. Ulli: alicui ſiue homini: ſiue fere. Unde: ideſt ex quo ſcilicet littore. Tulere: pro abſtulere. Somnus. ideſt ſopor. Et tu ſcilicet prodidiſti. Tempus erat. dicit fuiſſe autumnale tempus. Uitrea: ſplendida vt vitrum. Spargitur: impletur. Pruinis. Iuuenalis Iam leti ferro cedente pruinis autumno. Incertum: ſubaudiendū eſt: vel ꝓ incerte poſuit. Languida: cadentia et debilia. Preſſuras: tractaturas. Semiſoſpita: ideſt ſemidormiens. puto tamen eſſe legendum ſemiſepulta. vt verſus ſtet. Quod idem erit in ſenſu quod ſepiſopita: vt Uergilius in ſexto eneid. Tandem cuſtode ſepulto. Ubi Ser. exponit: ideſt dormiente. cum autem ſopor corripiat primam vt apud Uergilium. Alitum pecudumq; genus ſopor altus habebat. Sopite ⁊ ſopitus primam producit. Ouidius libro. vij. metam. Soluerat alta quies nullo cum murmure ſerpens. Sopitis ſimilis nullo cum murmure ſerpit. Idem libro ſupradicto. Peruigilem ſupereſt herbis ſopire draconem. Aduertendum eſt igitur ſemiſopita male legi cum ſemiſepulta (diximus) legēdum ſit: quod idem ſignificat quod ſemiſopita: vt ex textu Uergilij. patet. Nullus pro non ponitur: quia de iaſone ſolo intelligit: vel nullus: nec iaſon nec alius. Refero: iterum fero. Retento. i. ſepius tento. Excuſſere: expulere ⁊ violenter remouere. Precitata: celeriter demiſſa. Uiduo: derelicto a te marito meo. Sonuerūt. propter percuſſionem. Adductis: retractis. Ut. i. ſicut. Erat turbida. i. turbata ⁊ incomta. A ſomno. i. propter ſomnū: quia dormiendo turbant capilli ab ordine ſuo: ⁊ cultu ſuo. Rupta eſt. i. dilacerata. Luna. i. ſplendor lune. Niſi. i. preter

ASCEN ☞ Mitius inueni in quibuſdam exemplaribus principium eſt ab his verſiculis. Illa relicta feris etiā nūc improbe theſeu. Uiuit ⁊ hec equa mente tuliſſe velis. Sed non opinor eſſe ouidianum: poſuiſſetq; quiſquis eſt dicere illa relicta feris: quaſi dicat: quā feris dereliquiſti improbe theſeu illa viuit: ⁊ hec veiis potius dicerē cum admiratione potes: ſed ad auctorē accedamus. Peius. i. cū maiori malo eram. i. eſſem. apud poetas fere erā pro

Eram. eſſem aut fuiſſem reperit. Uer. Geor. ij. Et ſi nō aliū late iactaret odorē Laurus erat. Hora. ſermo. primo. Huic parco decies centena dediſſes. Nil erat in loculis: ideſt nil fuiſſet. Theſea preſſuras. ordo eſt. Ego ſemiſopita moui manus preſſuras: ideſt vt premerent ⁊ contingerent. theſea: ideſt theſeum: ſed omnia facilia ſunt.

ANTO. ☞ Concaua ſaxa: naturale eſt vt echo in locis cōcauis reſpondeat. Nam vt ſcribit Pli. voces reciproce fiunt ex percuſſo aere in montibus ſinuoſis et conuallibus: quoniam non eſt vagandi liberus campus: ſed obiectu reflectitur. Locus ipſe voc. echo. mihi reſpōdebat. Ille locus. ecce quanta ſeuitia arguit theſeum: vt immoto Theſeo ad miſericordiam inanimata concitet. Mōs fuit. Drion videtur ſignificare in quem a baccho delatā ariadnam diximus: vbi nunꝙ deinceps cōparuit. Rari quominus viſu impediret. Pendet ſcopulus: mari imminens abluitur. Inde. ex monte quē aſcenderam. Uentis crudelibus: tres deos ſibi aduerſatos eſſe narrat ventos ſomnum ⁊ fidem. Precipiti: vt me fugeres toto velo ventos excepiſti perniciſſime nauigans. Aut vidi. a dubitatione mouet miſericordiam: fieri inquit poteſt: vt tuam nauim non viderim: ſed voluntas me impulerit: vt te vidiſſe exiſtimarim. Quo fugis. cum ſtomacho legendum verbum hoc inuidioſe poſuit. Suum numerum deeſt enim ariadna. Plangore replebā cum a clamore diſcedebam: me vt in ſummo dolore ſit verberabā. Miſta. interdum et clamorem cum verberibus confundebā. ¶ Iactate manus ne obliuionem forte in cauſa eſſe diceres: ſigna tibi dedi manibus late iactatis. ¶ Candida velamina: ecce aliud ſignū quo relicte theſeus admoneretur. ſuſtuli inquit longo trunco album velum ¶ Iamq; oculis ereptus eras: firmat non putaſſe: ſed omnino Theſeum abeuntem vidiſſe. Tum deniq; fleui. erept⁹ meis oculis erupi in lacrimas antea enim pre ſtupore et cura flere non potui. Me: calamitatem et fortunaꝫ meam. aut ego diffuſis: pathos et corporis habitu: augetur enim commiſeratio ſi cum ſollicitudines noſtras expoſuerimus: corporis habitu: qui fortunam preſentem deceat ſubiectamus.

UBER. ☞ Ultroq; in vtramq; partem. ſ. huc et illuc ſine ordine. i. ſine ratione. Tardat: impedit. ¶ puellares. i. meos: que ſum puella q: difficilis eſt. curſus per harenā. ¶ Reddebant nomē. ſ. per echo. i. per reſonationem: nam ichoo grece reſono ſignificat vnde echo d: vox: que ex concauis ⁊ deſertis locis ex clamore redditur: que aliquando ſecundum fabulas nympha fuit in ſolā vocem reſpondentem

Nunc huc: nunc illuc: vtroq; ſine ordine curro
Alta puellares tardat harena pedes
Interea toto clamanti littore theſeu
Reddebant nomen concaua ſaxa tuum
Et quoties ego te: toties locus ipſe vocabat
Ille locus miſere ferre volebat opem
Mons fuit apparent frutices in vertice rari:
Nunc ſcopulus raucis pendet adeſus aquis
Aſcendo: vires animus dabat: atq; ita late:
Equora proſpectu metior alta meo.
Inde ego (nam ventis quoq; ſum crudelibus vſa)
Uidi precipiti carbaſa tenſa noto.
Aut vidi: aut certe cum me vidiſſe putarem
Frigidior glacie: ſemianimiſq; fui.
Nec languere diu patitur dolor excitor illo.
Excitor. ⁊ ſumma theſea voce voco
Quo fugis exclamo ſcelerate reuertere theſeu
Flecte ratem numerum non habet illa ſuum
Hoc ego quod voci deerat plangore replebam
Uerbera cum verbis miſta fuere meis:
Si non audires: vt ſaltem cernere poſſes:

Iactate late ſigna dedere manus
Candidaq; impoſui longe velamina virge
Scilicet oblitos admonitura mei
Iamq; oculis ereptus eras: tunc deniq; fleui
Torpebant molles ante dolore gene
als te.
Quid potius facerent: ꝙ me mea lumina flerent
Poſtꝙ deſierant vela videre tua:
Aut ego diffuſis erraui ſola capillis.

a iunone mutata: vt ſcr. Oui. lib. iij. meta. Clamāti. ſcz mihi. i. vocāti alta voce. Toties locus ipſe vocabat: q: echo reddit eadem verba. Oui. in fabula narciſſi: ⁊ echos ⁊ totidem quot dixit verba recepit ¶ Ferre opem: quia quod tu volebas facere ipſa faciebat vt mihi reſponderet. ¶ Mons. fuit deſcribit locum ex quo dicit ſe proſpexiſſe nauem theſei ⁊ eam vidiſſe. Frutices: arbuſcule. ¶ Adeſus: corroſus: ⁊ cauatus. Uires animus dabat qua occurrebat. poſſet obijci quomodo poteras aſcendere: dicit animus dabat vires: q: nemo eſt tā imbecillis ⁊ timidus: quem animus ⁊ mira cupiditas aliquid faciendi: non faciat ⁊ fortem ⁊ audacem. ¶ Metior: contemplor. ¶ Meo proſpectu: meis oculis. proſpicere autem eſt procul. i. longe aſpicere inde ex eo monte. Nam ventis ⁊c. parēthesis Quoq; etiam ſicut te. fuerunt eñi crudeles: quia te cito auferebant. ¶ Precipiti: feſtino: aut certe cum putarem vidiſſe. q: ſepe ex affectu animi putamus nos videre ea que non videmus frigidior glacie: hyperbole eſt: ideſt oratio ſupra verum. ¶ Semianimiſq;. ideſt ſemimortua. ¶ Languere: ideſt ita eſſe ſtupidam. ¶ Illo ſcilicet dolore. Excitor: conduplicatio eſt: Summa: maxima. Reuertere: redimere: imperatiui eſt modi. Numerum ſuum: ideſt omnes qui in ea eſſe debent. ¶ Hec ego: ſcilicet dicebam Plangore: percutione. Uerba cuꝫ verbis: quia ⁊ clamabaꝫ ⁊ feriebam pectus meum. Si non audires: dicit ſe etiam feciſſe ſigna motu manuum vt ſaltem videretur a theſeo. ¶ Iactate: more. Iuuena. A facie iactate manus. Uelamina candida: lineum panniū. ¶ Longe virge: ideſt pertice Scilicet: certe: quaſi dicat: hac ſola cauſa. Admonitura: reductura in memoriā Oblitos te ⁊ ſocios. Ereptus oculis: ideſt nō amplius videbaris a me. Tunc deniq; fleui: quia antea clamaueram ⁊ me percuſſeram tantum: nec potueram pre dolore lacrimari. Torpebant: facte erant ſtupide. Gene: oculi. Dolore: propter dolorem. Quid facerent. q. d. nihil. Niſi flerēt me. i. miſeriam meam aliqui legunt te. i. diſceſſum tuum: ſed melius me: Deſierant: ceſſauerant aut ego: dicit quid egerit poſtea ꝙ non amplius vidit nauem theſei. Erraui: huc illuc iui. Diffuſis. ſparſis

ASCEN ☞ Mons erat. docet quam diligentiam fecerit in illo perquirendo: vt ſe inique deſertaꝫ probet. Pendet adeſus aquis. Non legatur adheſus: q: venit ab adedo: ideſt cōſumor. Uires animus dabat. Memorabile verbuꝫ Uerbera cum verbis: q: ꝑcuſſit pectus. Quid potius facerent ꝙ me mea lumina flerent. i. oculi mei. quid poti⁹ deberent facere ꝙ. flere infortunia mea.

Qualis ab Ogygio concitha baccha deo:
Aut mare proſpiciens in ſaxo frigida ſedi:
Quamq; lapis ſedes: tam lapis ipſa fui.
Sepe torum repeto: qui nos acceperat ambos.
Sed non acceptos exhibiturus erat.
Et tua que poſſum pro te veſtigia tango:
Strataq; que membris intepuere tuis.
Incumbo lacrimiſq; toro manante profuſis.
Preſſimus exclamo te duo: redde duos.
Uenimus huc ambo: cur non diſcedimus ambo:
Perfide pars noſtri lectule maior vbi eſt:
Quid faciam: quo ſola ferar: vacat inſula cultu.
Non hominum video: non ego facta boum.
Omne latus terre cingit mare nauita nuſq; eſt
Nulla per ambiguas puppis itura vias.
Finge dari comiteſq; mihi: ventoſq;: rateq;:
Quid ſequar: acceſſus terra paterna negat.

ANTO ☞ Qualis ob ogy. cōparatiōe demōſtrat qualis fuerit ariadna. Cōcitha baccha. bacchi ſacerdos numinis furore cōcitha paſſis crinibus ſine ordine fertur: qualiter in metamor. Agauem deſcribit Ogygeo deo. Bacchū ſignificat cuius nomine Thebas claras eſſe Pliū. ſcribit. vbi Ogyges regnauit a quo thebani ogygij dicti ſunt. Lapis ſedes. non minus erā ego que ſedebā lapis ꝙ ſaxuꝫ: qd mihi ſedē prebuerat. Sepe torū repeto. perſiſtit adhuc in ea curarū expoſitione. Tua veſtigia: tꝗ ſigna toro reliquiſti. Strataq;. Strata vt vlpianus ⁊ labeo diffiniūt que ſternuntur oīa veſtimēta dicimus veſtes ſtragulas ⁊ periſtromata. Preſcim⁹ exclamo te duo pathos ab allocutione ad rē inanimatam Uacat inſula cultu licet hiſtoriā vertere vt moueat orator tradit Cice. ideo vt a ſolitudine. miam concitet cultoribus naxon vacare dicit cū a tempeſtate eſſet cultiſſima. nā multo ante butes Boree filius eam inſulā tenuit: cū Lycurgi fratris inſidias fugeret cūq; antea inſula ſtrongylr vocaret Diam appellarūt: poſtpaulo cū thraces illam deſeruiſſent: cares ex lamina ꝓfecti duce naxo inſulā occuparūt ⁊ a duce naxo appellarūt. Nō ego facta boū: hoc oīno hiſtoria nō caret. nā licꝫ inſula vitibus feraciſſima ſit. Diodo. tn ſcri. ſiccitate a Thracibus fuiſſe deſertam. Finge dari comites mihi: figmēto vtit qd genus allocutionis hermogenes plaſma hoc eſt figmentū appellat. eſto inquit: vt ſint mihi parata nauigia ad nauigādū. Terra paterna: in patriā reditus nō dat. Teperet vt vētos: licet eolus ſecūdos emittat vētos. Non ego te crete. hac allocutione ad patriā qua ſe frui non licere dicit. pathos excitat. Cētū ꝑ vrbes: cētū vrbibus habitatā cretē. Ho. ſcri. Puero cognita terra ioui. Arati carmen eſt qd germanicus Ceſar latinū fecit: eo indicat iuppiter in creta nutritus cū de cy

Baccha
Ogyges.
Strat
Butes.
Dia.
Creta iouis.

noſura: ⁊ helice loquit. q̄ iouis nutrices ſeruntu[illegible] Cretia voſtcellus aluit: moderator olimpi. Donauit celo meritū cuſtodia fecit Quod fidei comites prima in cunabula magni. Fouerunt iouis attonite cū furta parētis. Aerea pulſantes mendaci cymbala dextra. Uagitus pueri patrias ne tangeret aures Dicta. exercerēt domine famuli corybātes. Iuſto parente. minos cretēſibus leges dedit vt ſcri. Diodo. Tecto recuruo: labyrinthū intelligit quē ariadnes beneficio reſoluiſſe theſeum diximus. Dedi fila pro duce nō modo fila: vt dedalus monſtrat ad reſoluendū labyrinthū: ſed coronā quam a baccho accepiſſe ſcri. Hygi. cuius fulgore loci tenebras ſuperaret.

ABER. ☞ Qualis facit cōparationē dicit eni ſe precipitē curriſſe ſicut currūt ſacerdotes bacchi cū dei ſui numine ſtimulant. baccha mulier baccho ſacrificās. ❡ Cōcita. cōmota. A deo ogygio. i. a Baccho

Crate felci pacata per equora labar

Temperet vt ventos eolus: exſul ero

Non ego te crete centum digeſta per vrbes

Aſpiciam: puero cognita terra ioui

Nam pater ⁊ tellus: iuſto regnata parente

Prodita ſunt facto nomina cara meo.

Cum tibi ne victus tecto morerere recuruo

Que regerent paſſus pro [illegible]e fila dedi.

thebano. Ogygius rex fuit thebanorū: bacchus autē ex ſemele filia cadmi q̄ thebas condidit natus eſt, vt ſcri. Ouidius in me. Bacche aūt ſolēt precipites huc illuc currere. Phedra ſupra. Nūc feror: vt bacchi furijs eleides acte. In ſaxo: in monte ſaxeo. Tā lapis fui. i. ita fui frigida ⁊ ſtupida vt eſt lapis ſicut lapis fuit ſedes mea. Repeto torū: reuertor ad lectū. Exhibiturus. rediturus pro te: loco tui. ſtrata: culcitrā lecti a ſternēdo dicta. Qui. in primo de amo. Eſſe qd hoc dicā qd tā mihi dura videt ſtrata. Irripuere. incaluere: qz illuc cubuiſti. Incūbo. ſ. ſtratis. i. impono os meū ſup lectū. Profuſis: largiter effuſis. Manātē: fluente ⁊ madido. Duo ego ⁊ theſeus. Maior pars noſtri. Theſeus: qz maritꝰ maior eſt vxore. Lectule: cōtumelie ⁊ indignatiōis cā diminutiuo vſa ē. Quo ferar. i. quo ire debeo. Uacat: caret. Cultu vel cultura: terre vel certe habitatione factā. Hominum: vt ſunt edificia facta Boſ. vt pote terras cultas. cingit. circūdat. Omne latus. i. omnē partē. N auita. i. nauta. eſt autē expētheſis. i. extentio dictionis. Ambiguas dubias quales ſunt vie maris. Finge. i. pone. i. ponatur φ ego inuenirē comites ⁊ naues: quo tū ire deberē. Quid. i. quē locuȝ. Acceſſus. i. aditus. Ut. i. quis Laber. i. nauigē: ⁊ celeriter eā. Uer. in. iiii. enei. ⁊ tū hāc pelago ꝑterlabere neceſſe eſt. Tēperet. Uentos. i. licet det mihi vētos ſecūdos. Exſul ero. i. nō habebo tū quo eā. Nō ego. dicit nō licere ſibi adire cretā in qua regnabat pater ſuꝰ. qz eū prodiderat: vt ſupra diximꝰ: clam eo diſceſſerat. Digeſta: diuiſa. Per centū vrbes. habebat enim olim creta centū vrbes. Cognita ioui puero: qz iuppiter illuc nutritus eſt: diximꝰ ſupra in epiſtola phedre. Eſt mihi dotalis tellus i. iouis inſula crete. Regnata participiū ſine verbi origine. Nomina cara. ſ. pater ⁊ patria. Prodita decepta: ꝯſenſa. Cum tibi dicit ꝑdidiſſe ⁊ patrem ⁊ patriā: vt prodeſſet theſeo. Cum ſubaudi tūc. ſ. ſunt ꝑdita cum dedi fila que regerent paſſus. ❡ Pro'duce. i. loco alicuius qui te duceret. Ne tu victus. ſ. a minotauro. Morerere. perires. Tecto recuruo. periphraſis labyrinthi. ſic ſupra. Phedra. curua nec fugit tecta ſororis ope.

ASCEN ☞ Quāqz lapis ordo eſt vt ipſa. i. ego fui: tā. i. tū lapis. i. dolore indurata ⁊ amēs ⁊ ſine ſenſu effecta. φ. i. qūtum ſedes fuit lapis. Uacat inſula cultu. nō eſt reſpiciendū ad hiſtoriā: nā lȝ inſula nō vacabat: viſa eſt tū vacare amāti: vel qz ſine amato erat ſolēt eni amantes ſe ſolos dicere cū ſine amatis ſint: vel quia prima luce nullos viderat cultores non hoīm video nō ego facta boū. qz in littore erat. Omne latus: docet ſe iniquo loco deſertā quia in inſula vū ſine nauibꝰ exire nō deꝫ: nec tū vlle occurrūt naues. Finge dari. Sic Dido. ꝗs me aūt fac velle ſinere. Te crete grece. nā latine creta dr̄ cētū digeſta. cū. iū. centū vrbes habitāt magnas vberrima regna. Cognita terra ioui. Ibidem. Creta nauis magni medio iacet inſula ponto. nomina cara. ſ. pater ⁊ patria.

ANTO. ☞ Per igo ipſa pericula iuro. iuſiurandum repetit vt perfidie honeſtior videretur expoſtulatio. eſt inquit fides iureiurando firmata. Non ſum tua: quoniā deſtituta ſum. Si mō viuit femina negat ſe viuere poſſe in ea ſolitudine de cōiugio ſpoponderat Theſeus. ipa pulcerrime apud catulum his verbis queritur. At nō hec quondā nobis ꝓmiſſa dediſti Uoce mihi: neqz hoc miſere ſpare videbas Sȝ cōnubia leta ſȝ optatos hymeneos. Que cūcta nereidi diſſerpunt irrita vēti. Me quoqz mactaſſes: a leti gn̄e mouet pathos. Fratrē: minotaurū intelligit quem theſeus interemit. Soluta: non decepta. nā ego nō tū: cōmiſeratio eſt q̄ excitat recordatione coꝝ q̄ nobis ratione p̄ntis caſus grauiora pn̄t accidere. Que ſum paſſura: mortē indicat de qua forte deliberat. Morſqz minus pene. moleſtius eſt mihi viuere diutius φ ſi cōfeſtim interirē. Nā poſtφ deſtituta eſt a theſeo ſe vixiſſe negat cōfecta dolore horis ſingulis interiebat. Iamiam venturos. exponit quid viuendi morē moleſte faceret. Timeo inquit lupos ne me laniēt. Fuluus leones. in naxo immo in europa non ſunt leones vt Ariſtoteli placet. niſi ad achelou amnē in aphrica tamē ſunt ferociſſimi ⁊ Syria quos tamē ferocia affirmāt ſuperari ab his q̄ in europa gignunt. Tigres habet. in nō proueniunt Tigres: quas indi.

Cum mihi dicebas. per ego ipſa pericula iuro

Te fore dum noſtrum viuat vterqz meum.

Uiuimus: ⁊ non ſum theſeu tua: ſi modo viuit

Femina periuri fraude ſepulta viri.

Me quoqz: quam fratrē mactaſſes improbe claua

Eſſet quam dederas morte ſepulta fides.

Nunc ego non tantum que ſum paſſura recordor

Sed quecunqz poteſt vlla relicta pati.

Occurrunt animo pereundi mille figure:

Morſqz minus pene quam mora mortis habet

Iamiam venturos aut hac aut ſuſpicor illac:

Qui lanient auido viſcera dente lupos.

Forſitan ⁊ fuluos tellus alit iſta leones:

Quis ſcit an hec ſeuas inſula tigres habet:

Et freta dicuntur magnas expellere phocas.

Quis vetat ⁊ gladios per latus ire meum.

Tantum ne religer dura captiua cathena

Ne ve traham ſerua grandia penſa manu

Cui pater eſt minos: cui mater filia phebi:

Quodqz magis memini que tibi pacta fui.

Si mare ſi terras porrectaqz littora vidi:

Multa mihi terre: multa minantur aque.

Celum reſtabat. timeo ſimulacra deorum.

Deſtituor rapidis preda cibuſqz feris.

et hyrcani mittūt. Octauius manſuefactā ꝑplo romano oſtēdit. Magnas phocas: monſtra marina ſunt phoce: quos vitulos marinos dicimus. Altiſſimo ſomno premunt: vt ſcri. Pli. cius pellē fulmine afflari negāt. Tū ne religer. ſeruilē conditionē detractat: cui oē genus mortis preponit. Cui pater eſt minos: cōmemoratione priſtine fortune ꝓpoſitū innectur. Simulacra deoꝝ: aſtra deos appellat: vt Stoicis placuit que ferarū imaginibus celo deformata viſunt: vt apud germanicū ceſarē licet intueri: hoc nō caret hiſtoria. nā ariadna cū corona in celo, tralata dicitur coronaqz tū cōſpici.

☞ Iuro: verba qbus vtebat theſeus in ariadnē. **ABER.** Fore. i. futurā. Dū. i. donec. Si modo viuis. ad ſemetipſam cōuertit ſermonē ariadne corrigēs qd dixerat viuimus. vult eni hoc dicere viuimus ambo. Si modo: o miſera femina ariadne potes tu dici viuere que es ſepulta fraude theſei. ſepulta. i. quaſi mortua: nō qd eſſet ſepulta. Mactaſſes. deeſt vtinā. Qua fratrē. ſ. mactaſti hoc eſt minotaurum. Soluta: liberata: qz fides ⁊ obligatio cōiugū ſoluitur ipſa morte. Que ſum paſſura. i. que ſunt mihi accaſura. Ulla relicta: ſicut ego. Occurrunt: offerūt. Pereūdi mile ſ. mille forme. Morſqz minus. i. minus graue ⁊ penoſum eſt mori φ expectare ⁊ tardare ipam mortē. Mora. i. dilatio. Iamiā: mox: ſubito. Aut hac aut illac. i. ex omni parte inſule. Uiſcera: mea. Auido: famelico. Iſta: pro hec. Fuluos: a colore. nā vt Au. gel. ſcri. fuluus ex viridi ⁊ ruffo cōſtat. datur aūt hoc epitheton fuluus auro ⁊ leonibus. Quis ſcit. i. quis pōt ſcire cū nemo hic habitet. Seua tigrides. i. feras ⁊ nimiū crudeles. abundant aūt apud hyrcanos ⁊ indos nimis tremende velocitatis. de cuius natura ſcri. Pli. lib. viii. Expellere. i. eijcere in ſiccū. Phocas. i. vitulos marinos. ita eni dicūtur a nobis: que licet inter aquatilia nominātur: tū ⁊ pilo veſtiūtur: ⁊ aīal pariūt: ⁊ in terrā noctu dormiūt. Uerg. iiii. geor. Sternūt ſe ſomno diuerſo in littore phoce. nullū aūt aīal teſte plinio grauiore ſomno premitur. inde Iuue dixit. Eripiūt ſomnū druſo vituliſqz marinis. Quis vetet. q. d. nullus. poteſt eni venire aliquis qui me gladio tranſfodiat. Tū. q. d. ſupradicta non multū curo. Tū: ſolūmodo. ſ. timeo. Ne religer. i. abducar ligata: tanqz captiua. Ne trahā: ex colo deducā. Pēſa: lanas ad pēſum datas. Manu ſerua. i. ſeruili. Cui. i. ego cui. Minos: habet emphaſim. q. filius iouis ⁊ europe rex crete. Mater: de paſiphae filia phebi dictū eſt ſupra in ep̄la Phedre. Quodqz magis. i. qd plus eſt. Que fui facta tibi. i. que fuit ſponſa tua. pluris eni facis φ patris ⁊ matris genus. Si mare. dicit ſeundiqz videre ſibi parata pericula. Porrecta: extātia: lōga. Multaſqz mala ⁊ pericula. Celū reſtabat. ſ. vnde nō eſſent mihi pericula. Simulacra: figuras in quas dei dicūtur ſe mutare. Preda: rapina. Cibus: eſca. i. deſtituor rapiēda aut deuorāda a fer. s.

☞ Me quoqz mactaſſes. i. mactare debuiſſes: aut vtinam mactaſſes quoqz. i. etiam me claua ſup. ea qua ſupple mactaſti fratrem: ſcilicet minotaurum: quia tunc fides quam dederas. i. ſancta promiſſio eſſet ſoluta morte: ſcilicet mea. forſitā ⁊ fuluos: bene dubitat vt femina loci imperita. ⁊ ita nō eſt error poeta ſi leones ac tygres non habet inſula illa. Cui mater filie phebi: ſcilicet paſiphae ſolis filia. **ASCEN**

Siue colunt habitantqz viri: diffidimus illis.

Externos didici leſa timere viros.

Uiueret androgeus vtinam: nec fata tuliſſes

Impia funeribus cecropi terra tuis.

Nec tua mactaſſet nodoſo ſtipite theſeu

Ardua parte virum: cetera parte bouem.

Nec tibi que reditus monſtrarent fila dediſſem:

Fila per adductas ſepe recepta manus.

Non equidem miror: ſi ſtat victoria tecum:

Strataqz creteam bellua ſtrauit humum:

Non poterant figi precordia ferrea cornu:

Ut te non tegeres pectore tutus eras.

☞ Uiueret androgeus. is fuit vnus ex minois liberis quē egeus theſei pater interemit: cū dubitaret ne athenienſe imperiū cū filijs pallātis: quoꝝ amicitia fruebat ſibi adimerent: vnde coacti ſunt athenieſes vt minoi pēnas penderēt: annis ſingulis mittere pueros ſeptē ⁊ totidē virgines vt minotauro deuorādi traderent: cū ſors theſeo cōtingit beneficio ariadnes minotaurū reſoluto labyrintho trucidauit: vtinā (inquit) athenienſes non intercmiſſent androgeum: qm̄ tu ad perimendū minotaurū nō nauigaſſes: nec ego deſerta quererer. Hec exoptatio ad mouendā cōmiſerationē maxime accōmodata eſt qualis illa eſt Uergiliane didus. Felix o nimium felix o littora tū. Nunqz dardanie tetigiſſent nr̄a carine. Funeribus tuis corporibus tuoꝝ ⁊ pueroꝝ ⁊ virginū qui tradebātur minotauro deuorandi. Ariſto. tamē negat mactatos eſſe: ſed ſeruoꝝ loco habitos. Deinde miſſos a cretenſibus delphos cū ſibi ipſis victū miniſtrare nō poſſent in italiam migraſſe tenuiſſeqz iapigiā. Deinde in thraciā diuertētes botheos eſſe appellatos. Terra cecropi atticā intelligit: quā cecrops tenuit: ardua parte virū dextera. minotaurū circūſcribit. Nō equidē miror. c^memoratis beneficijs adſtruit: vt duriciē crudelitatēqz in theſeo expoſtulet. Si ſtat victoria: ſi viciſti. Cretā hum. ſi crete **ANTO.**

Illuc tu ſilices: illuc adamanta tuliſti:

Illic qui ſilices theſea vincat habes.

Crudeles ſomni quid me tenuiſtis inertem?

At ſemel eterna nocte premenda fui.

Vos quoq; crudeles venti nimiumq; parati

Flaminaq; in lacrimas officioſa meas:

Dextera crudelis: que me: fratremq; necauit:

ſcs viderūt ſtratū tua duritie minotaurū. Non poterāt figi: nō inꝙ ſuperaſti tua virtute: ſed q; tāta durities vulnerari nō poteſt. Eras tutus: ſine armis pugnare potuiſſes: cū ſis ferreus. Habes theſea. hyperbole poetica eſt. Theſeo enī vſurpat pro materia que oēm ſuperet duritiē. Crudeles ſomni: dolor cogit vt in deos etiā excādeſcat. Inertē ſecurā adeo vt nihil ſentirē. At: ſaltē hoc loco ſignificat: ſaltē inquit me ꝛ vna nocte hoc eſt morte preſſiſſetis. Officioſa: nimiū parata ꝛ curioſa ad meā miſeriā. Dextra crudelis: ex ſeuitia ad perfidiam tranſit non minus inquit perfidum ꝙ difficilem fuiſſe aſtruit.

AV.

VBER. ☞ Siue coluīt. i. ſi etiā habitāt. Diffidimus. i. nō fidimus. Externos. i. hoſpites. Leſa a te: q; nūc timeo ne oēs noceāt mihi: ſicut tu nocuiſti. Viueret androgeos: muliebre eſt: vt ſepius diximus. lōge repetere cauſas ſuoꝝ maloꝝ. ſic in prima epl'a penelope. O vtinā tūc cū lacedemona claſſe petebat ꝛc. dicit igit ꝙ poſſet optare: ꝙ androgeos frater ſuus nunꝙ fuiſſet interfectus inuidia athenienſiū: q; athenienſes nō coacti fuiſſent victi a Minoe mittere. vij. corpora filioꝝ ꝛ. vij. filiarū quotannis ad minotaurū: vt ſupra dictum eſt: ꝛ ſic Theſeus nunꝙ veniſſet in Cretā: ꝛ per cōſequēs ipſa nunꝙ fuiſſet ab eo decepta. Androgeos: ntīs eſt atticus: cuius vltima lōga eſt: q; eſt o mega. fuit aūt filius minois ꝛ paſiphaes: qui cū eſſet fortiſſimus athleta ab athenienſibus per inuidiā interēptus eſt. ob quā cām minos cōtra eos bella mouit: ꝛ victis eas leges impoſuit: quas ſupra diximus. O terra cecropi. i. athenienſes. eſt aūt vetuſta forma patronymica cecropis cecropidos. fuit aūt cecrops rex athenienſiū q̄ primus apud eos maris ꝛ femine legitimā coniūctionē inuenit. Ex quo finxerūt eū fuiſſe gemine nature ab eo athenienſes cecropide dicunt. Tuliſſes: ſoluiſſes: purgaſſes. impia fata. i. crudelē mortē androgei. Funeribus tuis. i. mortibus tuoꝝ. Stipite: truco. Ardua: ex ꝙtitate ſyllabaꝝ diſtinguēdi ſunt caſus: vt nō dicamus ardua pte: ſed dextra tua ardua. i. in altū ſublata ad inferēdū maiorē ictū. Nec mactaſſet virū pte. i. vna. ꝛ bouē pte. ſ. altera. ꝛ ita eſt periphraſis minotauri. Mōſtrarēt reddit⁹. i. regreſſus ad locū ꝑ quē introieras i labyrinthū. Sepe recepta. i. ſepe reuoluta. Adductas: flexas ꝛ retractas. Non equidē. obijcit ei nimiā duritiē. Strat. i. ſtrata interfecta. Bellua: minotaur⁹. Strauit. i. terit vel ꝑcuſſit. aliqui legūt tinxit. Nō poterāt. ecce cām: q; habuit victoriā. Precordia dicunt q̄ ſunt circa cor q; ponūtur tū ꝓ oib⁹ inteſtinis. Ferrea: dura. Cornu. ſ. minotauri. aliqui volūt intelligere de tauro cretco quē theſeus vicit: ſed nō i creta: ſed apud marathonē eū interfecit. Figi: vulnerari. vt. i. ꝙuis. Tegeres: defenderes. Verg. Nec apollinis inſula terit. Pectore. i. duritia pectoris. Tutus: munitus. Illic: in pectore tuo. Scilices: lapides duriſſimos. Adamāta: alibi dixim⁹ lapidē nimie duricie. Habes theſea q̄ vincat. i. habes feritatē tibi ingenitā que eſt durior ſilicib⁹. Crudeles: cōquerit de ſomno a quo ſit detardata diſcedēte theſeo apoſtrophat ad ſomnos. Inertē: ſopitā: nō ſentiētē. At ſemel. dicit ꝙ ille ſomn⁹ debuiſſet eētern⁹: ita ꝙ nunꝙ eſſet excitata; q; nūc nō eſſet in tātis dolorib⁹. Semel: vno tpe. Eterna nocte. i. morte. Verg. In eternā claudunt lumina noctē. Nimiū parati: q; tam cito theſeū abſtuliſtis. Flamina: aure flatus. Officioſa: prōpta. In meas lacrimas. i. ad faciendū me flere.

ASCEN ☞ Siue colūt. Sic. ſ. enei. Qui teneāt: nam inculta videt hominesve fereve. Viueret androgeus vtinā. Is eſt de quo. vj. In foribus letū androgeo. ꝛ credo hic legendū eſſe androgeos. Nec facta tuliſſes. i. exitiū tuoꝝ. Cecropi terra patronymicū ꝑ patruo hic cecropis hui⁹ cecropidis invetō o cecropi: vt hic. ardua patre. ſi ardua ꝛ dextera ablti ſint caſus nō ſtaret metrū: q; ois abltīs prime i a ꝑducta deſinit. dicam⁹ ergo virū pte. i. ꝑ pte ardua. ſcꝫ. i. ſm ardua. ꝛ bouē pte. i. ꝑ pte. ſ. dextera. i. ſm dextera. ſ. mēbra: vt ſit figurate actīs neutri generis pluralis numeri. Strata. i. pſtrata. Strauit. i. ſeipa cooperuit. flores ſternūtur ꝑ pauimēta. Cornu: q; ſemitaurus erat.

ANTO. ☞ Inane: nullius efficacie. Iurarūt: conſpirationē fecerūt. Dijs imputat factū: vt in ipſa omnino culpa vacet: ꝛ theſeo nō ſit liberū ab incepto curſu reuocari. ſi inquit ita ſomnus fides ꝛ venti ſtatuerūt theſeuſq; eſt duriſſimus nullo pacto reuocari poterit: mihi moriēdū eſt. Ergo ego nec lacrimas adſtruit in morte incōmoditates: vt nō modo dū vixit: ſed poſt fata incōmoda patiatur. Lacrimas matris: flentem matrē: vt decet in liberoꝝ funere. Ibit in auras peregrinas: nō tū hoc dicit ꝙ in patria moreret: ſed cū ſepulcro eſſet caritura ei⁹ ſpūs errare circū Cocyti littora dubitabat. Inhumata ſine honore ſepulture. Poſitos extincte ariadnes. Hec ſunt officijs: ꝑ ironiā ingratitudinē obiecta. Reddis: inquit talia premia ꝑ dulce vita: vt ipſa apud Catullū querit. ¶ Ibis cecropios portus. inuidioſe hoc dictū eſt. intrabis pytheū athenaꝝ portū. Celſus honore: a triūphantibus tralatio: q̄ inter ceteros eminebat ſequēte pōpa. ¶ Saxea tecta: labyrinthi circunſcriptio eſt. Erant labyrinthi faſtigia ſaxis intecta: vt plinius tradit. Me quoq; narrato: non preteréas dum tua recenſes me deſtituiſſe. ¶ Non ego ſum titulis ſurripienda: non debeo taceri in tuorum geſtorū cōmemoratione. Nec pater eſt egeus: ex etra pythei filia et

Et data poſcenti nomen inane fides.

In me iurarunt ſomnus: ventuſq; fideſq;.

Prodita ſum cauſis vna puella tribus.

Ergo ego nec lacrimas matris moritura videbo.

Nec mea qui digitus lumina condat erit.

Spiritus infelix peregrinas ibit in auras.

Nec poſitos artus vnget amica manus.

Oſſa ſuperſtabunt volucres inhumata marine.

Hec ſunt officijs digna ſepulcra meis.

Ibis cecropios portus: patriaq; receptus

Cum ſteteris turbe celſus honore tue:

aſs narrabis.

Et bene narratis letum tauriq; viriq;:

Secta per ꝛ dubias ſaxea tecta vias:

Me quoq; narrato ſolam tellure relictam.

Non ego ſum titulis ſurripienda tuis.

Nec pater eſt egeus: nec tu pittehidos ethre

Filius. auctores ſaxa fretumq; tui.

Dij facerent: vt me ſumma de puppe videris:

Mouiſſet vultus meſta figura tuos.

Nunc quoq; nō oculis. ſed qua potes aſpice mente.

Herentem ſcopulo quem vaga pulſat aqua.

Aſpice demiſſos lugentis more capillos:

Et tunicas lacrimis ſicut ab imbre graues.

Corpus vt impulſe ſegetes aquilonibus horrent.

egeo nat⁹ eſt theſeus: vt plutarch⁹ ſcribit: ꝛ nos retulim⁹. Auctores ſaxa fretū ꝙ tui. Apta obligatione: qua Catulus aptior vtitur. Que nas te genuit ſola ſub rupe leena. Quō mare cōceptū ſpumātib⁹ expuit vndis Que Syrtis. q̄ Scylla rapax que vaſta carybdis. Dij facerent vt me ſumma de puppe videres affectiōe vtit: mōſtrat eni qualis ſit ꝛ. qd actū ſit in miſerabili fortuna. Nō oculis: q; abſēs es. Sꝫ mēte: meditare qualis eſſe poſſim. ¶ Herētem ſcopulo: ſola in eminēti ſaxo conſederat calamitate ſuā deplorās. vn̄ nauigantē ꝓſpexerat Theſeum. ¶ Graues madidas: lacrimarum abundantia corpus horret: horrere torpeſcit.

VBER. ☞ Fides. ſ. fuit crudelis. Nomē inane. i. ſine effectu. ſic i ꝓlo de arte. Nomē amicitie: nomē inane fides nā cū dicatur a fio: vt voluit Cic. nō tū fit qd ꝓmiſiſti: ꝛ ita eſt nomē inane. Data fides: a te poſcenti: mihi poſtulaſti. Vna. i. ſola. Tribus cauſis. ſ. ſomno ventis ꝛ fide. Ergo particula eſt nō illatiua hoc loco: ſꝫ indignatiua: ingemiſcit enim ꝙ ſit moritura in illa inſula. vbi nullū ſentitat officium ſuoꝝ: Nec videbo lacrimas matris. i. non videbo matrē meā q̄ me morientē defleat. Qui cōdat. i. q̄ claudat. nā mortuis ſolebāt ꝓpinquiores claudere oculos vt ſupra in. j. epl'a. Ille meos oculos cōprimat ille tuos. Spūs. i. aīa. Peregrinas ignotas. Poſitos art⁹. i. mēbra mortua. Ver. ſic o ſic poſiti affari diſcedite corp⁹. Iūget: meli⁹ legit vnget. nā cadauera prius lauabant deide vngebant. Enni⁹. Tarq̄ni corp⁹ bona femina lauit ꝛ vnxit. Volucres marine: q̄ ſunt vicine huic inſule. Oſſa mea inhumata. i. ſtabūt ſup oſſa mea carētia humatione ꝛ ſepultura. Hec ſunt ſepulcra digna meis officijs. i. hec ſunt officia talia q̄lia merent mea erga te bn̄ficia. hyronice dixit. Ibis: vt eum magis moueat: dixit vt theſe⁹ meminerit cū redierit athenas: ꝛ narrabit res ſuas geſtas iter eas ꝯmemorare queadmodū decepit ariadnē a q̄ tot tātaq; acceperat bn̄ficia: Cecropios: athenienſes dictū eſt ſupra. Port⁹ deeſt in patria vrbe athenaꝝ. Celſus: alt⁹. Turbe ppl'i. Et bene narratis deeſt cū ſed legendū eſt narratis nō aūt narrabis. Letū mortē tauriq; viriq;. i. minotauri. Saxea tecta. i. labyrinthū. Tellure: hac inſula. Nō ego derideт ipſa ꝛ hyronice loquit. Surripiēda remouēda. Tuis titulis: tuis laudib⁹. ¶ Nec pater: ex nimia ira dicit eū nō eē humano ſanguine genitū: ſꝫ ex ſaxis. ¶ Pater. ſ. tibi. Aethre pittheidos. i. filie pitthei vt ſupra dixim⁹. ¶ Auctores tui. i. parētes ꝛ ex quib⁹ es genitus: ſic Dido ad eneā apud Ver. li. iiij. eñ. Nō tibi diua parens gn̄is nec dardan⁹ auctor perfide: ſꝫ duris genuit te cautib⁹ horrēs. Caucaſus: hyrcaneq; admorūt hubera tygres. Dij facerent nititur mouere eū ad cōmiſerationē ſui. ¶ Videres: ꝓuidiſſes. Meſta figura. i. aſpect⁹ meus triſtior ꝛ lacrimoſus. Mouiſſet: ad miſam ꝛ lacrimas deduxiſſet. Nō oculis: q; ex remotione locoꝝ nō potes oculis corporalibus me videre. Sed mente: ſed cogitatione. Herentē. i. finge videre me ſtantē in ſcopulo ab aqua pulſato. Demiſſos: per humeros ſparſos. More lugentis. i. more eius que mortem alicuius meret. Tunicas ſcꝫ meas. Graues. lacrimis. i. malefactas. Sicut ab imbre. i. ſicut ab aqua. Corpus dicit ſe pro dolore ꝛ timore tremere: ſicut ſegetes tremunt per ventos. Horret tremit. Impulſe mote: aquilonibus ventis: poſuit autem aquilones pro omnib⁹ ventis: ꝛ hec cōparatio eſt etiam in primo libro de arte amandi de ipſa ariadne Horrui: vt ſteriles agitat quas ventus ariſte. Vel leuis in madida canna palude tremit.

ASCEN ☞ Ergo ego ꝛc. Dolet ſibi de futurum officium funebre ꝛ exequiale quod morituri fere ſibi defore queruntur. ¶ Ibis cecropios: inuidioſe docet theſeum quaſi triumphantem parta victoria in patriaꝫ rediturū cum ipſa per quam victoria parta eſt in inſula deſerta mori cogatur.

Literaq; articulo preſſa tremente labat.

Non te per meritum (quoniam male ceſſit) adoro

Debita ſit facto gratia nulla meo.

Sed nec pena quidem: ſi non ego cauſa ſalutis.

Non tamen eſt: cur ſis tu mihi cauſa necis

Has tibi plangendo lugubria pectora laxas

Infelix tendo tranſfreta longa manus.

Hos tibi qui ſuperant oſtendo meſta capillos.

Per lacrimas oro: quas tua facta mouent

ANTO. ☞ Labat litera: quia tremunt articuli horrore cōpreſſi epiſtola rudibus notis eſt ſcripta. Non te per meritū: ſolita deprecatione epiſtolaꝫ claudit. Adoro te: nō per meritū q; ingratitudine theſeus inſimularat nō erat beneficijs depcādus. ¶ Quō male ceſſit mihi fuit inutile nā cū grās repēdi expectarē in ſolitudine feris deuorāda relicta ſum. ¶ Facto meo: meis bn̄ficijs q̄ in te cōtuli. ¶ Sed nec pena quidē: ſi nō eram digna gratijs ꝓ collato beneficio: nō eſt cur pena ſim afficienda. ¶ Nō ego cauſa ſalutis exprobat beneficia: ſi negas me eripuiſſe e medio leti turbine: tū ad necem tu me cogere non debebas. Has tibi plangendo tralatio eſt a victis in prelio: qui cum ſuccubuerint manus tendere conſueuerunt. Laxas plangendo pectora: que iam langueſcunt: dum me percutiāt ¶ Qui ſuperant. ceteros laniatu aſſiduo decerpſi ¶ Tua facta: ad ſeuitiam et perfidiam hoc refert ¶ Si prius occidero ꝙ in naxon ſis reuerſus. ¶ Oſſa leges: in ſepulcro compones a ferarum

ſentibus decerpta. Expeonis Amataſij hiſtoria ſumptũ qui ſcribit: vt diximus: ariadnã in cypro reliquiſſe nauigatione defeſſam ⁊ cum rediret extinctam reperiſſe reliquiſſeq; pecuniam ad ſepulcri ⁊ funeris pompam.

ASCEN. ☞ Litera preſſa: id eſt ſignata ⁊ ſcripta. Articulo .i. digito. ¶ Labat: vacillat .i. non hȝ rectũ ordinẽ ¶ Non adoro .i. nõ oro nec adiuro per meritũ .i. per beneficiũ quod tibi preſtiti. Quã male ceſſit .i. male ſucceſſit mihi: q; male locaui ipſum. Nulla gratia: id eſt nulla retributio. ¶ Sit facto meo .i. bñficio quod tibi feci. ¶ Sed nec pena ſcilicet ſit meo facto id eſt ſi nõ vis reddere gratiã facto meo etiam reddere penã ⁊ malum. Si non .i. ſi non fuit tibi cauſa ſalutis: ſicut fortaſſe tu exiſtimas: nõ tamẽ eſt cur tu ſcis mihi cauſa necis .i. cur tu debeas eſſe cauſa mee mortis. Has: dicticos .i. demõſtratiue. Plangẽdo .i. percutiẽdo. Tantũ enĩ percuſſi pectora mea ꝙ ipſe manus ſunt laſſe. Tendo: porrigo. Qui ſuperant .i. qui ſuperſunt ⁊ reſtant. nam reliquos pre dolore laceraui ⁊ auulſi. Tua facta .ſ. crudelia q; me deſeruiſti ſolam. Flecte ordo pendet ab eo loco: nõ te p meritũ: huc uſq;. Flecte ratẽ: verte nauẽ ad me recipiẽdã. Relabere. retro nauiga. Verſo: mutato. Si occidero prius .i. ſi mortua fuero anteq̃ redeas ad me abducendum ex his locis. Tu feres oſſa .i. efferes ⁊ ſepelies: cõcludit autẽ epiſtolã per cõmiſerationẽ. Exitus re fuit: quod theſeus nunq̃ reuerſus eſt ad eã ſed illa inuẽta a baccho in ea inſula facta eſt vxor eius ⁊ tralata in celũ cũ corona ſua ⁊ facta eſt ſignũ quod hodie dicitur Corona: vt ſupra alio loco diximus: eius autem tranſmutationẽ deſcribit optime ipſe. Oui. lib. j. de arte amã. ⁊ lib. iij. faſtorum. ⁊ lib. vij. metamorpho.

ASCEN ☞ Flecte ratem Theſeu: ſumma votorum epiſtole fini apta.

Flecte ratem theſeu: verſoq; relabere vento

Si prius occidero: tu tamen oſſa feres.

¶ Publij Ouidij Naſonis Epiſtolarum Heroidum Liber ſecundus finitur.

¶ In vndecimã epiſtolã argumentũ.

ANTO. Ynas ex menalipe colũ genuit qui Theſſalie parte tenuit quã a ſe colidã nuncupauit: filiã arnẽ habuit ex qua neptunus geminos boetuȝ ⁊ colũ ſuſcepit. Boetus in aui materni regnũ ſucceſſit. Eolus vero cuȝ ad inſulas thyrreni maris appellaret: quas Lyparus auſonis fili⁹ tenebat accepta cõiuge hui⁹ filia in regnũ ſucceſſit inſulaſq; de ſe eolias nũcupauit. Deinde ex cleopatra: que erat ex gñe leſtrygonũ ſeptẽ filios ⁊ totidẽ puellas ſuſtulit: lȝ Ho. duodecim tñ cõmemorat. Hi ſunt q̃ nominantur mares Aſtiochus: Xutus: Androcleus: Pherenon: Locaſtes: Agatyrſus: ⁊ Macharcus: puelle vero Iphe: Lola: Peryboca: Dia: Aſtoicaria: Hephestia: ⁊ Canace: oẽs ſi Diodo. credimus: ob gloriã ⁊ virtutem in maximo honore ſunt habiti preter Canacẽ. Que cũ ex fratre macharco filium peperiſſet: cõperto facinore ſeipſam iuſſu patris trucidauit. Machare⁹ in templũ apollinis delphici cõfugit: quẽ volũt cũ oreſte in necẽ neoptolemi cõſpiraſſe. Moritura igitur canace p epl'am machareũ precat vt expoſiti infantis oſſa legat: ⁊ vna cum ſuis in vrna cõponat. ¶ Si qua tñ cecis errabũt ſcripta lituris: impfectũ dicendi genus vt querent ppinqua nece inchoare decet relinquit que enĩ animo conficiendũ magis q̃ verbis explicari poſſit: ſunt enĩ vocabula que in principijs cõueniũt vt quãq̃ lȝ. ⁊ ſi ⁊ cetera id gen⁹. a: ia ſibi ſubijci deſiderãt. Alia q̃ tñ ſubijcim⁹. vt etiã vero tñ. Sȝ q̃ elegãti⁹ locuti ſunt cũ aut indignationẽ: aut dolorẽ exprimere voluerũt: vt irarum eſtus: aut q̃relas ſignificãti⁹ oſtẽderẽt: quib⁹ honeſte inchoare nõ cõuenit ab his ſumſere principia: vt Vergiliana iuno ad venerẽ cũ indignatiõe loquit. Egregiã vero laudẽ ⁊ ad Eneã dido. Diſſimulare etiã ſperaſti pfide tñ poſſe nephas ⁊ in triſtib⁹ Oui. Ergo erat in fatis ſcythiã quoq; viſere noſtris. Canace quoq; cũ ſcriberet cũ ante oculos gladiũ a patre miſſuȝ vt in illo ſe perimeret haberet: vt dicebat principio abrupto vſa eſt. Si qua tñ inquit cecis errabũt ſcripta lituris. in h̃ pricipio tacet qd̃ pcedere debuit .i. decreui añ necẽ ad te ſcribere: tñ ſi literarũ note quoquomõ obliterate fuerint ſcias in cadẽtis canaces ſanguine obtigiſſe. Libell⁹: libellũ p epl'a vſurpat.

Machareus. Dictionũ ordo mutatus.

Canacen.

¶ P. Ouidij Naſonis Epiſtolarum Heroidum Liber tertius incipit.

Canace Machareo. Epl. xj.

Si qua tamẽ cecis errabunt ſcripta lituris.

Oblitus a dñe cede libellus erit

ASCEN. ☞ Si qua tamen ex qua vxore eolus rex ventorum ſuſceperit canacem ⁊ macharcum mihi incertuȝ eſt: ſed tñ ⁊ Seruio teſte ⁊ Ouidio in hac epiſtola ſcribẽte patet eos Eoli filios fuiſſe: qui cum turpiter ſeſe amarent: cõſanguinitatis pretextu tegente culpam concubuiſſent. Canace ex eo concubitu concepit: ⁊ peperit filiuȝ quem cum dam e regia per nutricem emitteret: vt aleretur: infelix infans ſe ſuo vagitu prodidit auo: qui tanto offenſus ſcelere: iuſſit infantem innocuũ exponi canibus gladium vero per ſatellitem miſit quo illa pro meritis vteretur: quo ſe interfeciſſe creditur machareus pene ex ira patris metu territus ex patria aufugit creditur q; factus ſacerdos delphici Apollinis: q̃ poſtea verbis oraculi oreſtẽ in cedẽ pyrrhi ob raptã hermionẽ hortatus dicitur in terra deprehenſo ſcelere. Canaces priuſq̃ moreretur: fingit poeta eam ſcripſiſſe hanc epiſtolã ad macharcum que ei narrat caſum ſuum ⁊ iraȝ patris: ⁊ poſtremo rogat vt colligat oſſa ſua ⁊ infantis: ⁊ in vna vrna ea recondat. Si qua tamen ſunt qui eſtimant hic aliquid deeſſe q; tñ non videatur cõuenire principio ⁊ in quibuſdam codicibus inueni hos duos verſus. Eolis eolide: quã nõ habet ipſa ſalutem. Mittit ⁊ armata verba notata manu: in duobus tamen codicibus meis vetuſtiſſimis hi verſus non leguntur; quod aũt ante tñ videatur aliquid eſſe preponendũ plerũq; magis fit in ſenſu q̃ in verbis. nã intelligitur: mitto tibi hãc epiſtolã. tñ ſi qua ſcripta .i. ſi alique partes mee epiſtole errabũt .i. vacillabũt ⁊ non habebunt rerũ ordinẽ. Lituris: ſignis literarum a lenendo: vel maculis. Cecis: obſcuris que non bene poſſunt legi. Libellus: epiſtola vel charta. Oblitus: fedatus. A cede: ppter cedem. Domine .i. mei canaces.

ASCEN ☞ Si qua tamẽ. Eſt ⁊ huic eple pannoſum neſcio cuius aſſumptũ principiũ tale. Eolis eolide quã nõ habet ipſa ſalutẽ. Mittit ⁊ armata verba notata manu. qd̃ pãnoſum dixi: q; nõ coheret ſequẽtibus: detrahitq; artificio poete qui cũ eleganti tractabiliter induit mulierẽ ex abrupto epl'am inchoaſſe correſpõdentẽ ad ea que aĩo premeditata fuerat: videlicet iamiam meipſam interfectura ſum: ſed penitus inhumata ⁊ mea et nati feris expoſiti maneãt oſſa ſcribã in hoc ſtatu ad fratrẽ ⁊ ſignificabo illi mentẽ meã. Si qua tamẽ ⁊c. oblitus media ſiue penultima breui ab obliuo. vnde doctrinale. Datq; lino liui vel leni dein de litũ dat. Ab obliuiſcor aũt oblitus mediã pducit. Lituris cecis .i. obſcuris illegibilibus. Libellus .i. epl'a. Cede .i. ſanguine per cedem effuſo.

Dextra tenet calamum ſtrictum tenet altera ferrum

Et iacet in gremio carta notata meo.

Hec eſt eolides fratri ſcribentis imago.

Sic videor duro poſſe placere patri.

Ipſe necis cuperem noſtre ſpectator adeſſet:

Auctoriſq; oculis exigeretur opus.

Vt ferus eſt: multoq; ſuis truculentior euris:

Spectaſſet ſiccis vulnera noſtra genis

Scilicet eſt aliquid cum ſeuis viuere ventis

Ingenio populi conuenit ille ſui.

Ille noto zephiroq; ⁊ ſchythonio aquiloni

Imperat: ⁊ pennis eure proterue tuis.

Imperat heu ventis: tumide non imperat ire.

Poſſidet ⁊ vitijs regna minora ſuis.

ANTO. ☞ Dextra tenet calamũ. ab corporis habitu pathos cõcitat. Ferrũ: enſem ſignificat ab eolo miſſum. Eolidos: de ſe loquitur perinde atq; de alio narraret: is eſſet inquit habitus canaces. Eoli filie forma: hec noĩm vt phyllis: eneis: thebeis: eolis: in idos vt eolidos. Duro patri: eoli patrem in odiũ tradit: dum illius crudelitatẽ exponit. Opus exigeret: mãdata efficerẽ: hoc eſt meipſam perimerẽ. Oculis autoris: eolũ ſignificat q̃ necis cauſam prebuerat vt ferus eſt: particula vt interdũ tẽpus ſignificat: vt Vergi. illud. Turnus vt infractos aduerſo marte latinos. in aſinaria plautus pro q̃ntũ vſurpauit cũ agiripus dicit: vt veſtre fortune mei pcedunt libane lõge qui hodie nunq̃ ad veſperũ viuã: hoc loco cũ ſimilitudinẽ exprimat: ita carminis licẽtia preterijt Oui. vt illud in oratore Ciceronis eſt cum dicit. Vt quiſq; optime grece ſciret ita eſſe nequiſſimus. Hic locus: nos admonet in hac iũctura duarũ particularũ ita vt nõ ſemper gradibus rñdere debere: vt quibuſdã placuit. Nã Oui. ſiccis nõ ſiccioribus genis dixit: vt; eſt inquit crudeliſſimus ita meã cedẽ nõ lacrimabũdus inſpiceret. Scilicet eſt aliq̃d .ſ. ſi cũ acerbitate aliqua q̃dẽ afferat: qd̃ dicimus: negat: vt eſt apud Verg. Scilicet is ſuperis labor eſt. ⁊ in andria Teren. id curat ppl's .ſ. qd̃ ita dictũ eſt: vt nec dñ nec ppl's curarẽt. hoc loco affirmat vt ſi pfecto multũ eſt. Ingenio: violẽtie. ſunt enĩ vẽti inexorabiles; ⁊ immites: ideo poete ſurda freta ſolẽt appellare: qñ orantiũ preces non audiãt ventorũ rabie impulſa: ⁊ ariadne dixit. Vos quoq; crudeles vẽti. Populi ſui: vẽtos ſignificat: quorũ imperiũ eolo Homerus aſſignat. qd̃ ideo putaſſe veteres exiſtimo: qñ vti velis nautas edoceret: ⁊ ſciret eolus ex exhalatione que ex antris eolus emergebat: qui. vẽti eſſent ſpiraturi. Sythonio ex thracia ad ſeptẽtrionẽ expoſita vnde exiripiat aquilo: quã diximus vetuſtiſſimo vocabulo ſythonẽ appellatã. Oui. quatuor illos vẽtos ponit: quos obſeruauit antiquitas. ⁊ Home. in odiſſea cõmemorat: cũ multos alios obſeruauerit poſteritas: vt apud Pli. ⁊ Victruuiũ. licȝ legere tumide nõ imperat ire. Suã violẽtiã moderari neſcit: licet cohibet vẽtorũ rabiẽ. Vitijs ſuis: pñ vitio dat crudelitatẽ. Superat inq̃t vẽtos aſperitate ⁊ ſeuitia q̃bus impat.

Ita.

Scilicet.

Eolus cur rex vẽtorũ.

ASCEN. ☞ Dextra. deſcribit caſum ſuũ. Ferrũ: enſem. Metonomia. Strictũ: nudũ. Iacet: ſedet: poſita eſt. Soluta aperta. Hec eſt imago: hec eſt forma in qua tu potes me cõſiderare eſſe. Eolidos: mei canaces que ſum filia eoli. Sic hac forma .ſ. enſe nudo parato ad necẽ meã. Duro: crudeli. adducit aũt eũ in odiũ cõmemorãs eius crudelitatẽ. Ipſe .ſ. pater. Spectator: qui videret. Opus .i. cedẽ meã. Exigeret: perficeret. Oculis .i. in cõſpectu Autoris .ſ. patris qui eſt autor ⁊ cauſa vt me interficiã. ¶ Truculẽtior. ſeuior. Suis: qui ſunt ſub imperio ſuo. Spectaſſet ſiccis .i. videret cedẽ meã ſine vlla effuſione lacrimarũ. Scilicet: arguit a cõſuetudine .i. cõuerſatione. dicit ꝙ q; verſatur ⁊ viuit cũ vẽtis qui ſunt ſeui: ipſe quoq; eſt ſeuus ⁊ cõuenit nature vẽtorũ. ¶ Cõuenit: facit. Ingenio: nature. Sui ppl'i .i. vẽtorũ. Ille noto: enumerat quatuor ventos. Noto: notus ſine aſpiratione vẽtus eſt meridionalis humidus ⁊ pluuioſus qui a noſtris auſter dicit. zephirus aũt occidentalis eſt: qui latine fauonius dicit. Aquiloni .i. boree: qui ab aquis diſcutiẽdis dicit aquilo latine. Sithonio: thracio. flat enĩ athacia: ſithon aũt vt in ſcd'a epl'a diximus mõs eſt thracie. Eure .i. vẽtus oriẽtalis de his oĩbus vẽtis cardinalibus Oui. lib. j. me. Eurus ad aurorã nabatheaq; regna receſſit. Perſidaq; ⁊ radijs iuga ſubdita matutinis. Veſper ⁊ occiduo: qua littora ſole tepeſcũt. Proxima ſunt zephiro ſcythiã ſeptẽq; triones. Horrifer inuaſit boreas: cõtraria tellus. Nubibus aſſiduis pluuioq; madeſcit ab auſtro. Pẽnis: q; vẽti dicũtur habere alas. vnde ipſe lib. vj. meta. de borea abducẽte orithiã dicit. Pauidã caligine tectus Orithiã amans fuluis cõplectit alis. ¶ Tumide: que tumidũ facit. Minora ſuis vitijs: q; põt reprimere vẽtos qui ſunt ſub regno ſuo: vitia aũt ſua .i. irã nõ poteſt coercere.

ASCEN ☞ Calamũ: calamus eſt genus arũdinis quo itali ſcribũt vti galli pẽnis anſerinis. Charta eſt quã galli abuſiue papirũ vocãt: eo ꝙ in papiro .i. pellicula papiri que arũdinis genus eſt in egypto frequẽs olim ſcriptitatũ eſt. Eolides: eoli filie. hec eolis huius eolidos. Opus exigeret .i. cedes expreſſe ageret ⁊ exhiberet oculis .i. corã oculis auctoris .ſ. patris. Euri: venti ſunt oriẽtales. zephiri occidẽtales. noti meridionales. ⁊ aquilones ſeptẽtrionales. q; vero aquilo ſeu boreas a thracia flat: vocat eum ſcythoniũ ſicut Vergi. grues dicens. Scythoniaſq; grues. Scilicet eſt aliquid: amara irriſio. nimirũ inquit magnũ eſt habere rationẽ cũ vẽtis qui illorũ naturã induit pẽnis: q; fingũtur vẽti pẽnis vti dũ precipites ferũtur. Poſſidet ⁊ vitijs ⁊c. bonũ verbũ. regno inquit ſuo dñatur nõ vitijs, maiora ergo ſunt vitia regno: q; dñatur inferioribus ⁊ minoribus dũtaxat.

ANTO. ☞Quid iuuat admotam: pathos a genere nihil ꝓdeſt me ducere genus a ſaturno. Nā vt diximus neptunus auctor eſt generis Eoli cuius frater eſt iuppiter. ¶Admotā: iunctā ꝓauoꝝ noīa: hi ſunt celus: ſaturnus: neptunus. Funebria: ad meū funebre exitiū miſſa: miſerat eīn eolus enſem ꝑ precone vt ſeipſam trucidaret. Nō mea tela: feminea tela ſunt colus: et cū ſtaminibus lana ⁊ calathus. O vtinam: pathos a facti penitentia. Cōmiſit in vnū: vno lectulo cōiūxit. Hora ſerior meo leto: ante id tpis vellē cecidiſſe: qm̄ patris violētiā nō experirer: nec noſtri generis decus extinguerē. Plus me frater ꝙ̄ frater amaſti: dolet ꝙ machareus nō fratrē ſed amicū ſe cū ſorore geſſerit; qd̄ fuit plus ꝙ̄ fratrē decat. Nō debet ꝙ ſoror eſſe nō decet ſororē ſe amicā cū fratre gerere. Incalui: amore incenſa fui. Qualē: vt multi recēſere cōſueuerūt ſenſi cupidinis violentiā. Neſcio quē ſenſi: erat eīn oīs amor canace ignotus. Fugerat ore color: oritur quidquid poſt amorē ⁊ in amore geſtum eſt: ⁊ primū a ſignis quantū ipſa amari indicat. Obduxerat: inuaſerat: quid eſſet: quibus curis conflictaretur. ¶At illud erat: amabā ideo curis angebar. ¶Animo anili: qui ob etatē rerū habet experientiā. Deiecit ocellos: quod eſt maximū erubeſcentie ſignū qd̄ in enea non fore Dido Verg. queritur cū ait. Non gemitu doluit noſtro: non lumina flexit. ¶Hec ſigna macies: vigilie erubeſcētia. In tacita: cū me amare nō negarē: ſed tacerē. videtur eīn fateri qui rogatus tacet. Iamqꝫ tumeſcebant: honeſte preterit: vt cū fratre iuncta ſit. Vitiati: vitiatas dicimus virgines: cū pudicitiā poſuerūt: vt Terentianū illud in andria. Glicerīū vitiauit pāphilus. Onus furtiuū: fetus furtim cōceptus. Quas mihi nō herbas: partum ex vtero excutere conati ſunt herbaꝝ ſuccis ex quibus maxime velere ſiſimbriū ſcri. Pli. ſi cibo aut ſucco ſumaſ. Suppoſuit: vtero appoſuit ad excutiendum fetum.

ABER. ☞Quid iuuat admotam. ſic legendum eſt: nō autem ad mortē. eſt aūt ordo ⁊ ſenſus. Quid iuuat. i. quid prodeſt me admotā nomina proauorū figurate. i. habentem nomina proauoꝝ admota: ſicut oculos ſuffuſa nitentem. Admotā. i. appropinquatam. Poſſe referre. i. enumerare. Iouē inter cognatos. i. poſſe dicere ꝙ iuppiter ſit de gēte mea. Aeolus autē nō hyppote filius fuit; vt quidā male exiſtimāt: ſed nepos: natus eſt eīn ex ſegeſta filia hyppote troiani ⁊ ioue: hec eadē geſta a grimiſo fluuio Sicilie cōpreſſa genuit aceſtē: qui poſtea in ſicilia regnauit. ¶Non minus. i. nihilominus ſcꝫ licet ſim de gēte iouis. Munera fu. i. apta funeri. i. morti. eſt aūt appoſitio figura ꝓpter duo ſubſtantiua appoſita ſine copula: videlicet ferrum ⁊ munera.

Quid iuuat admotam proauorum nomina celo

Inter cognatos poſſe referre iouem?

Non minus infeſtum funebria munera ferrum:

Feminea teneo non mea tela manu.

O vtinam machareu que nos commiſit in vnum

Veniſſet leto ſerior hora meo.

Cur vnꝙ plus me frater: ꝙ frater amaſti?

Et tibi non debet quod ſoror eſſe fui?

Ipſa quoqꝫ incalui (qualemqꝫ audire ſolebam)

Neſcio quem ſenſi corde tepente deum.

Fugerat ore color: macieſqꝫ adduxerat artus

Sumebant minimos ora coacta cibos.

Nec ſomni faciles: ⁊ nox erat annua nobis:

Et gemitum nullo leſa dolore dabam

Nec cur hoc facerē poterā mihi reddere cauſam:

Nec noram quid amans eſſet: at illud erat

Prima malum nutrix animo preſenſit anili.

Prima mihi nutrix eoli dixit amas.

Erubui: gremioqꝫ pudor deiecit ocellos.

Hec ſatis in tacita ſigna fatentis erant:

Iamqꝫ tumeſcebant vitiati pondera ventris:

Egraqꝫ furtiuum membra grauabat onus.

Quas mihi nō herbas: que nō medicamina nutrix

Attulit: audaci ſuppoſuitqꝫ manu.

Feminea. i. imbecili: nō mea tela. i. nō mihi apta aut cōuenientia. O vtinā: optat fuiſſe mortuā anteꝙ̄ coniuncta fuiſſet fratri. Ordo. O machareu: hora me cōmiſit. i. cōiunxit. In vnū. i. ſimul. Veniſſet ſerior. i. tardior. Meo leto: ideſt mea morte. i. vtinam prius eſſem mortua. ¶Cur vnꝙ̄: dolet de hoc amore illicito. Quam frater: quia amor fratris erga ſororem debet eſſe moderatus: nec debet eſſe ad concubitum. Et cur fui ꝙ ſoror non debet cur obſecuta ſum tibi in coitu: qd̄ ſoror facere nō debet. Ipſa quoqꝫ: dicit ſe etiā fuiſſe amore compulſam ſicut ⁊ fratrē. Incalui: incenſa ſum amore. Deū: cupidinē. Tepente: iacente. Neſcio quē deū. q. d. antea mihi incognitū. Fugerat: deſcribit ſigna amātis. Color: rubor. Fugerat ore. i. ex facie. nā amās efficitur pallidus. Ouidius in. i. de arte. Palleat oīs amans: hic eſt color aptus amandi. Macies: macilentia. Obduxerat: attenuauerat. Ouid. in loco ſuprāſcripto. Arguat ⁊ macies vultū. Coacta: compulſa: q: non habebam appetitum qui ex egritudine amoris ſolet diſcedere. Somni: dormitiones. Nec faciles. i. difficiles. Oui. loco ſupradicto. Attenuant iuuenum vigilate corpora noctes. Curaqꝫ ⁊ immenſo qui fit amore dolor. Annua: longiſſima. i. vna nox videbatur mihi vnus annus. Leſa nullo dolore: que non ſentiebam dolorē aliquem. Dabam gemitum: emittebam ſuſpiria. Reddere cauſam cur facerē: q: neſciebam amorē eſſe: qui me faceret ſuſpirare. ¶Quid: que res. At erat illud. i. illa res: ſcꝫ amans. Prima: ante alios. ¶Animo anili: quaſi cauto ⁊ perito talium rerum. ¶Malum amorem meū. Aeoli: vocatiuus eſt patronymici feminini. Amas: es correpta amore. Erubui verecundiā vultus rubore oſtendi. Deiecit: dimiſit nam verecūdia facit oculos deiectos. Ouid. de calyſtone. Vix oculos attollit humo. Hec ſatis. i. licet tacerem. Hec erāt ſatis ſigna fatentis. i. confitentis me amare. ¶In tacita. i. in me nihil ei reſpon

dente. ¶Tumeſcebāt: creſcebāt: Vitiati: grauidi Onus furtiuū: ideſt puer quē ferebam in vtero. Furtiuum occultū vel furtiuo. i. ſtupro conceptū. Membra. ſ. mea. Quas herbas non attulit. q. d. oēs: eſt enim legendū interrogatiue. ¶Suppoſuit: per inferiores etiā partes immiſit: vt onus excuteretur.

ASCEN. ☞Quid iuuat ⁊c. Sic Iuuena. Stemmata quid faciunt: quid prodeſt pontice longo Sanguine cenſeri ⁊c. nō mea ideſt non decentia me. O vtinā dixi monoſylaba in vocalē deſinentia a vocali ſequenti nō abſumi. Venit ſerior. i. tardior: leto. i. morte: hoc eſt vtinam non fuiſſemus iuncti niſi poſt mortē. Cur vnꝙ̄ plus me frater ꝙ̄ frater. i. ꝙ̄ fratrē decet. Et cur ſup. fui tibi quod non debet eſſe ſoror. ſ. amica ⁊ concubina. Ipſa quoqꝫ incalui. non tua ſolius culpa eſt. ſed ⁊ mea: nam ipſa: ideſt ego quoqꝫ: ideſt etiā incalui. i. intrinſecus calui ⁊ ſenſi neſcio quem deum cupidinē videlicet quē tunc non norā ſup. talē qualē ſolebaꝫ audire ſup. aliis fugiſſe. Fugerat ore ideſt ab ore color ⁊c. ſigna ſunt amoris. nullo leſa dolore: neſciens cauſam. qui amor erat. At illud etiam ſcilicet quod non noram qui eſſet videlicet amans neſciui quid eſſet amans ⁊ eram amans. Animo anili: ideſt ſagaci ⁊ callido ex longa experientia: qualis eſt in anu. dixit eoli. i. canace eoli filia tu amas vitiati. ideſt violati. ventris onus furtiuū. i. furtim conceptum neſciente patre. Quas mihi non herbas ⁊c. hoc eſt nullas non attulit: et oēs attulit: ſed plus eſt in figurata interrogatione ꝙ̄ in expreſſo: ē t vniuerſa affirmatiōe. ſigt cū q̇ ſic q̄rit velle inuenire exceptionē ⁊ nō poſſe: vt hec eadem: vt ſciret q̄d nō faciebat amyntas. Et que nō incuſaui amēs hominumqꝫ deoꝝ: hoc te celauimus vnū honeſta purgatione machareus tā nephādi conatus conſcius inueniatur

Vt penitus noſtris (hoc te celauimus vnum)

Viſceribus creſcens excuteretur onus.

Ah nimium viuax admotis reſtitit infans

Artibus: ⁊ tectus tutus ab hoſte fuit.

Iam nouies erat orta ſoror pulcerrima phebi
als vehebat.

Denaqꝫ luciferos luna mouebat equos.

Neſcia que faceret ſubitos mihi cauſa dolores

Et rudis ad partus: ⁊ noua miles eram:

Nec tenui vocem. quid ait tua crimina prodis:

Oraqꝫ clamantis conſcia preſſit anus.

Quid faciam infelix: gemitus dolor edere cogit.

Sed timor ⁊ nutrix ⁊ pudor ipſe vetant

Contineo gemitus elapſaqꝫ verba reprendo:

Et cogor lacrimas combibere ipſa meas

Mors erat ante oculos: ⁊ opem lucina negabat:

Et graue ſi mererer mors quoqꝫ crimen erat

Quum ſuperincumbens ſciſſa tunicaqꝫ comaqꝫ.

Preſſa refouiſti pectora noſtra tuis.

Et mihi viue ſoror o cariſſima dixſti.

Viue: nec vnius corpore perde duos.
als fratris.

Spes bona det vires: fratri nam nupta futura es

Illius de quo mater et vxor eris:

Mortua crede mihi tamen ad tua verba reuixi

Et poſitum eſt vteri crimen onuſqꝫ mei

ANTON. ☞Penitus. ex intimo vtero. ¶Admotis artibus: medicaminibus adhibitis excuti non potuit. Tectus: clauſus vtero ad ho. nutricem ſignificat: q̄ illū perimere conata eſt. iā nouies erat orta ſoror pulcerrima phebi. erat decimo mēſe partus maturus. Hyppō methapontinus a ſeptimo ad decimū menſem naſci poſſe partū exiſtimauit maturumqꝫ eſſe Diocles ſtraton empedocles et epignes ſeptimo naſci poſſe affirmāt. octauo omnino negant. Diocles tamē cariſtius: ⁊ ariſtoteles ſtragyrita: nono ⁊ decimo menſe partum maturum eſſe tantummodo putauerūt epignes bizantius nono mēſe oīno negat id effici poſſe: Hypocrates decimo: ſol⁹ ariſt. ⁊ vndecimū mēſem pariēdis aſſignauit. Que cū ignorabā ꝓpinquo ꝑtu cur dolerē. Nec te. vo. more ꝑientiū clamaui. Gemit⁹ ꝑ dolore gemebā Gemit. murmura. ꝟba cla. q̄ ꝑ dolore exciderāt voces: Reprēdo: reſumo ⁊ repmo ne audirent. ip̄ortune repēdo alij legerūt. Cogor. qm̄ imperabat nutrix. Lucina: iuno que parietibus preeſt Graue crimē: quoniā mecū infās extinguebaſ. Preſſa refouiſti pectora Machareus parturienti canace adſtitit que cuꝫ primo partu maxime laboraſſet: excitata macharei adhortationib⁹ dolores cū partu poſuit ⁊ mihi allocut⁹ eſt: cōmiſerationē excitat hec ſermocinatio. Duos. ⁊ te ⁊ partū. Quid tibi gratatis: hac ſciſcitatiōe trāſit: vt q̄d mali eoli crudelitate poſt partum cōtigerit exponat. Quid tibi grataris: non eſſe gratulandum arguit ab ea eoli īpietate ⁊ facinoris dedecore ⁊ periculo. Surripienda: furtim abijcienda. Sedula: vafra et ad occultanduꝫ crimen diligēs nutrix. Fictaqꝫ ſa. ſa. ſimulat ſacrificare hoſtiamqꝫ ſimulabat eſſe puerum frondibus ⁊ vittis inuolutū.

Menſes partus.

ABER. ☞Nr̄is viſcerib⁹. i. eijcereſ e ventre et vt facerent abortiuū: ſunt eīn q̄dā herbe ⁊ q̄dam medicamina: que habent vim faciendi abortiuum Hoc te cela. parentheſis eſt ideſt hoc ſolum tibi occultauimus. ꝙ voluerim ante emittere partuꝫ. dicim⁹ autem celo te hanc rem et hac re. Nimium viuax ideſt nimium genitus ad viuendum. Reſtitit ar. ideſt vicit appoſitas artes. Tectus in ventre meo Tutus ab ho. ideſt ab illa anu qui illis medicaminibus querebat eum interficere. ¶Soror phe. i. luna. ¶Erat orta no. ideſt iam erat nonus menſis. ¶Dena. ideſt decima. ¶Luciferos. ferentes lucē eſt aūt hoc loco adiectiuū. i. iam aderat. decimus mēſis quo vt plurimū dn̄r mulieres parere Ver. matri lōga decē tulerūt faſtidia menſes. Neſcia: ignara. Que cā faceret dolores: neſciebaꝫ eos fieri ex fetu: qui iam erat maturus in ventre. Rudis: inexꝑta Miles tralatiue dixit. Noua: q: nū ꝙ̄ ante pepereram. Nec te. vocem. ideſt non potui oprimere vocē q̄n clamarē. Quid ait ordo an⁹ ait

Quid tibi grataris media ſedet Eolus aula:

Crimina ſunt oculis ſurripienda patris.

Frondibus infantem: ramiſq; albentis oliue

Et leuibus vitis ſedula celat anus.

Fictaq; ſacra facit: dicitq; precantia verba:

Quid prodis. quid indicas. Tua crimina. tuum ſcelus. Oraq; clamātis cōſcia. ideſt que ſciebat crimen meum. Preſſit ideſt clauſit. Clamantis. ſcilicet mei. Quid faciam. pro facerem. Edere. i. emittere. Gemitus. clamores. i. ex vna parte dolor partus cogebat me clamare: ex altera prohibebat timor pris ⁊ nutrix q̃ increpabat me. Et pudor: ex tanto ſcelere. Elapſa iam ore emiſſa. Reprendo i. iterū prendo. Cōbibere: exſiccare: ⁊ intra me tenere. legendū ē cōbibere: non aūt cohibere: q: rō metri nō patitur: Aū oculos. q. d. certa ⁊ parata Lucina: dea partus: de q̃ diximꝰ in epi. Hypſiphiles ad iaſonē. Opē: q: ſolet auxiliari parientibus. Mors erat graue crimē: q: nō potuiſſes mori ſine infamia in tali caſu quo fuiſſet cognitū ſcelus meū. Sup incūbēs: ſcꝫ tu. Sciſſa. tunica. i. veſte. Et coma. i. capillis propter dolorē quē de me capiebas. Refouiſti: recalefeciſti. Noſtra pectora pſſa tuis. i. ipoſuiſti pectꝰ tuū ſuper meū. Tuis. ſ. pectoribꝰ. Et mihi: dicit verba qbus machareꝰ vſus ē ad Canacē. Dixti: p dixiſti: ſincopa eſt. Duos ſcilicet te ⁊ filiū. Corpore vnius: ideſt corpore tuo. Det vires: faciat te non deficere. Fratri nam ecce que ſpes. ſit Fratri. ſ. mihi. pōt ēt legi fratris: vt dicamus es futura nupta. i. vxor: ⁊ ita nupta erit nomē. ſi pō legiꝫ fratri eſt participiū. Illius: dupliciter pōt hic textꝰ ordinari. ſ. cū precedenti ſic es futura nupta fatris illius: de quo te vel meliꝰ: vt legaꝫ fratri ⁊ poſtea ordineꝫ ſic. Tu eris. i. ēt vxor. Illius. ſ. mei. De quo. i. ppter quē. Tu es mater. i. filiū peperiſti. his verbis dictis itelligimꝰ cū ſtatim diſceſſiſſe. Mortua. ſ. vt videbaꝫ mihi. Reuixi. reſpiraui. Ad tua verba. i. ppter vba q̃ mihi dixiſti. Crimē onuſq;. i. criminoſum onus. Poſitum. pro depoſituꝫ. i. peperi. Quid tibi dicit ſe fruſtra peperiſſe: q: ⁊ ſibi ⁊ filio nuper nato ſit moriendū. Grataris: gratularis ⁊ gaudes: quia dixi me peperiſſe: Eolus pater meus. Surripienda: remouenda. Oculis patris: ne ab eo videatur: ideſt auferēdus eſt puer ita natus: ne pater eum videat. Frondibus: dicit quomodo nutrix eum occultauit ſimulans ſe facturam rem diuinam. Frōdibus: foliis: ramis. Albentis oliue: hec enim arbor erat in tutela palladis: ⁊ dicata paci. Apta ſacrificiis: que anus volebat ſimulare. Velat regit. Vittis faſciis tanq̄ rem ſacram. Sedula ſtudioſa ficta: ſimulata: Verba precantia. i. dixit hymnos ⁊ ſupplicationes.

ASCEN ☞ Ab infans nimium viuax: ideſt vitalis reſtitit artibus: ideſt medicaminibus admotis. Et tectus. ſcilicet in ventre meo fuit tutus ab hoſte: ſcilicet nutrice aut arte noſtra. Iam noui: eſ ſignificat. quomodo aduentāte maturo ptu peperit. Soror phebe. i. luna. Noua miles. ſ. lucine q̃ dea partus eſt. quid ait. ſ. nutrix anus. Gemitꝰ accuſatiuus eſt plura ̓is: nam ordo eſt. dolor cogit edere gemitus. Reprendo: per ſyncopā vt verſus indicat pro reprehēdo dictum. Combibere: metaphore ab harena ⁊ cinere. Lucina dea partus q̃ preeſt venientibus in lucē Dyana: ſcilicet aut iuno pectora noſtra tuis. ſ. pectoribus Dixti. per ſincopaꝫ pro dixiſti: nā nō in ſolis ptentis in vi fit. Dixit eñ. Ver. in. j. Acceſtis ſcopulos: pro acceſſiſtis. ⁊ i ſexto. Direxti tela manuſq;: p direxiſti. perdē duos. te ⁊ fetum. Mortua ſup. eram. poſitum eſt: ideſt expoſitum: ante pedes poſitum poſt partum. Cui dicto videtur per fantaſiā gratulari macharcus. vñ addit. Quid tibi grataris: media ſedet eolus aula. q. d. ſeuus excubator. Leuibus vittis ideſt ſertis que tempora in modum vittarum cingat.

Dat populus ſacris: dat pater ipſe viam.

Iam prope limen erat patrias vagitus ad aures.

Venit: et indicio proditur ille ſuo.

Eripit infantem mentitaq; ſacra reuelat

Eolus: inſana regia voce ſonat.

Ut mare fit tremulum: tenui quum ſtringitur aura

Ut quatitur tepido fraxina virga noto

Sic mea vibrari pallentia membra videres

Quaſſus ab impoſito corpore lectus erat

Irruit ⁊ noſtrum vulgat clamore pudorem

Et vix a miſero continet ore manus

Ipſa nihil preter lacrimas pudibunda profudi

Torpuerat gelido lingua retenta metu.

Iamq; dari paruum canibuſq; auibuſq; nepotem.

Iuſſerat in ſolis deſtituiq; locis

ANTO. ☞ Dat populos ſacris quiſq; viā pbebat anicule iterq; in templū ſacrificatura pergere ſimulabat Limē coli. regis oſtiū. Patrias: pris coli. Suo indicio: eius vagitu. Inſana: furibunda: vt mare a ſimili pathos mouet. Fraxina: fraxini arboris q̃ in macedonia dr̄ bumelia: grece pō pelias. Pallētia: q̃ timore pris facta erat pallida. Irruit: in me impetū fecit. Iamq; dari paruū canibus: pathos ab etate. Auibus vulturibus q̃ cadauera ſequūtur: iuſſit inq̄t eolus exponi pueruꝫ ſenſiſſe ſuam calamitatem. Tunc cum mea pignora lupis edenda tradi conſpicerem. Inimicus: ſatellitē ſeu pconem coli intelligit. Viſcera: fretū ſignificat. Satelles: ſatellitem: qui ſontibus capiendis preeſt appellamus. eundē apparitorē dicimus. Sonos indignos: mādata q̃ patrē non decent. Eolus hunc enſem coli mandata ſunt. que ⁊ ſatelles canace renunciat. Ex merito: ter commiſſo. Quid iſte velit ſuperbius eſt ꝙ ſi rem aperuiſſet: volebat enim vt illo ſibi mortem conſciſceret. Condam. adigaꝫ in mea precordia. His mea muneribus: inuidioſe hoc prenuntiatum eſt: vt coli impietatem erga filiam arguat. vt dicat filiam non eſſe his muneribus: nec ea dote dotandam.

Satelles apparitor

UBER. ☞ Dat viam. ideſt. cedit quia credebat eam facere vera ſacra. erat prope limen. ideſt iuxta ianuā vt egrederetur cum infante: vagitus proprie dicit vox ⁊ clamor infantiū. Ver. li. vj. Hinc exaudiri voces vagitus et ingens Infantūq; anime flentes in limine primo. Patrias. i. paternas. Prodiꝫ deregiꝫ. cognoſcitur. Suo indicio: ppria voce reue-

Vagitus dedit ille miſer ſenſiſſe putares.

Quaq; ſuum poterat voce rogabat auum:

Quid mihi tunc animi credis germane fuiſſes

als nam

Tu potes ex animo colligere ipſe tuo.

Cum mea me coram ſyluas inimicus in altas:

Viſcera montanis. ferret edenda lupis

Exierat thalamo: tunc demum pectora planxi

Contigit inq; meas vnguibus ire genas:

Interea patrius vultu merente ſatelles

Venit ⁊ indignos edidit ore ſonos.

Eolus hunc enſem mittit tibi (tradit enſem)

Et iubet ex merito ſcire quid iſte velit

Scimus ⁊ vtemur violento fortiter enſe

Pectoribus condam dona paterna meis.

His mea muneribus genitor connubia donas.

lat: detegit remotis frondibus. Mentita: ficta. regia. i. aula. Sonat: reſonat. Inſana: magna vt mare. facit cōparationem de ſuo tremore cū audiret patrem ita clamantem. Stringitur leuiter percutiꝫ. Tenui: leui. Fraxina: p fraxinea. Noto. i. vento tepido: q: venit a meridie eſt tepidus. Sic adaptatio ſimilitudinis. Videres: pro videret aliquis. Vibrari: moueri: tremere. Quaſſus ab. ſenſus eſt. lectus ſup quo erā quatiebaꝫ a meo corpore tremēte. Quaſſus: concuſſus. Irruit. i. cū impetu intrat cubiculū meū. Ver. Irruimꝰ dēſis ⁊ circūfūdimur armis. Vulgat. manifeſtat. Pudorē. i. dedecus ⁊ infamiam. ita eñ ſignificat hoc loco. Vix continet manus ab ore miſero. i. vix cōtinet ſe quin vnguibus dilaceret mihi vultū ⁊ eruit oculos. Ipa. i. ego Profudi: emiſi. Preter lacri q: non potui aliquid dicere: ſed ſolūmodo fleui: Pudibūda. i. plena pudoris ⁊ verecundie. Torpuerat: ita ꝙ non poterat loqui. Gelido: frigido ab effectu. Iāq;: poſtq̄ Canace expoſuit dolorē quē ex difficultate ⁊ periculo pariēdi accepit: deinde ex infante cognito ⁊ deprehenſo a patre. Nunc dicit multo maiorem dolorē quo percuſſam ſe dicit cū audiuit patrē ſuū iuſſiſſe illum infantulum innocētem exponi dilacerandū canibus ⁊ feris. Paruū nepotē. ſ. ſuū. nā natus ex filio vel filia dr̄ nepos aui ſui. Canibuſq; auibuſq; vtraq; copulaq; adponēda eſt: vt verſꝰ ſtet: qm̄ ēt ſenſus exigit. Deſtitui: derelinq̄ ſine aliquo cuſtode. Solis. deſertis: ihabitatis. Dedit: cū auus iuſſit. Putares ſenſiſſe videbaꝫ ſenſiſſe illud crudele iuſſum. ita in tēpore vagiuit. Voce qua poterat. id eſt illo vagitu: voce expreſſa ⁊ verbis formatus nōdum poterat p etatē. Quid animi. i. quē vel qualē animū. Nam potes. i. potes ſcire quē aīm habuerim: ſi feceris cōiecturā de tuo ad meū. Colligere: cōiicere: cognoſcere. Inimicꝰ: ſatelles: vel famulꝰ pris. Noſciturꝰ mihi Viſcera: filiū meū. ſunt eñ filii viſcera parentū. Mōtanis: q̃ incolūt mōtes. Corā me. i. me vidēte. Exierat. ſ. pr meus nā ſuperius dixit. Irruit ⁊ noſtrū vulgat clamore pudorē. Tū demū: tū tandē. ſ. eo egreſſo. Plāxi. pcuſſi. Nā cōtingit ire in meas genas vnguibus. i. tūc demū licuit mihi imittere vngues in genas meas dilacerādas. Satelles: miles: miniſter. Patrius paternus vultu me. i. triſti. ex quo poterā cognoſcere eū afferre triſtia mandata. Indignos: crudeles. Sonos: voces vba. Eolus: verba Satellitis ad Canacē. Tradidit: iterpoſitio eſt: ſunt eñ verba canaces. dicit eñ dictis illis verbis tradidit enſem. ⁊ iubet adhuc ſunt verba ſatellitis poſt traditū enſeꝫ. Quid velit. quare mittaꝫ tibi ex merito. ſcꝫ tuo. i. ex eo qđ feciſti: vult intelligas ad qđ eū tibi miſerit. Scimus: verba canaces. dicit eñ. ſcio qđ velit hic enſis. ⁊ eo vtar p merito meo. Fortiter: intrepide: q: nō dubitabo me interficere. Condā: immittā: ⁊ abdā. Dona pa. enſem quē pater mihi miſit. His in. apoſtrophā facit ad patrē. Donas m. c. g. i. hēc munera facis meis cōnubiis. dicimꝰ eñ dono tibi hāc rē. vt Dido ad eneā. Qđ tibi donaui pfide litus emi. ⁊ dono te hac re. vt ver. in. v. enei. Sergeſtū eneas promiſſo munere donat. multa ſunt alia exempla.

ASCEN ☞ Iam prope lime erat. Docet agnitum eſſe partū a patre. Facinuſq; reſcitū: ſed vt ſepe facit. pathos mouet i. affectionē ſeu compaſſionem a fruſtrata ſpe. ſicut. v. enei. Iāq; ppinquabant metis finemq; tenebant ⁊c. Vagitus. i. ploratus infantis. Indicio prodiꝫ ille ſuo: ſicut ſorex ſm comicum. qui eſt mus minor: qui ſuo ſtrepitu ſe feli prodit felem aūt catum dicit vulgus. ipſa. i. ego ſolum inquit lacrimare potui: nō proloqui. Nepotē. is eñ pprie dr̄ reſpectu aui. erat aūt auus eiꝰ ⁊ paternus ⁊ maternꝰ eolus. Senſiſſe putares. i. qlibet putare poſſet qui geſtum eius videret. Quid mihi. ſic Verg. Quis tibi nunc ſenſus cernenti talia dido? Viſcera. i. partum quem viſcera mea portauerunt ⁊ ediderunt. edenda. i. deuoranda. lupis mōtanis. in montibus verſaritſolitis. Satelles patrius: i. apatre miſſus apparitor vulgo ſeruiens: dr̄ olim latro quaſi latero: q: lateri adhereret. ſignari clientem vocant cū cliens a colendo dictus: ⁊ aduocatum referꝫ. eſt eñ cliēs qui alterius in iudicio vtiꝫ preſidio ob id ei addictus eſt: nec publicus eſt miniſter. is vero qui ad publica negotia mittiꝫ vt miniſter viator dr̄. Eolus hūc enſem mittit tibi: verba ſatellitis. tradidit enſem: verbū canaces hoc eſt cū diceret mittit tibi ſimul tradidit enſeꝫ addēs ⁊ iubet ex merito ſcire quid iſte velit: q: meruiſti occidi. monet ergo vt tute id facias. His mea munerib' plenum. pathos cum apoſtro. ſic enei. ij. hoc fuit alma parens ꝙ me per tela per hoſtes. Eri. ⁊c.

Satelles Appitor. Latro. Cliens Viator

Hac tua dote pater filia diues erit.

Tolle procul decepte faces hymenee maritas

Et fuge turbato tecta nefanda pede:

Ferte faces in me quas fertis herinnyes atre:

Ut meus ex iſto luceat igne rogus.

ANTO. ☞ Faces que in nuptiis accendebanꝫ. Decepte: q̄m me vxorē macharei fore exiſtimaui. nā cetere ſorores nupſerunt fratibus. Turbato celerimiam mouet his imprecationibꝰ Quas fertis herynnies: nō maritales accēdanꝫ faces: ſꝫ furiales nō adſit noſtro ɔnubio hymeneus: allecto. ſ. ⁊ megera. Nubite fratrū cōiugio vt animi feliciꝰ ꝙ canace. Quid puer admiſit: pathos ē a pueri ſimplicitate quē iniuſte necari colꝰ iuſſerat. Si potuit: pmiſſiōe hac iſontē eē pueꝝ oſīdit infans eñ nihil ɔmittere potuit: nec p parētū ɔmiſſis erat plectēdus. Nate dolor mīis: auget hec āplificatio ɔmiſe

Nubite felices parca meliore ſorores:

Admiſſi memores ſed tamen eſte mei

als adhibitus.

Quid puer admiſit tam paucis editus horis?

Quo leſit facto vix bene natus auum?

Si potuit meruiſſe necem:meruiſſe putetur

Ah miſer admiſſo plectitur ille meo.

Nate dolor matris:rapidarum preda ferarum

Hei mihi natali dilacerate tuo.

Nate parum fauſti miſerabile pignus amoris.

Hec tibi prima dies:hec tibi ſumma fuit:

Non mihi te licuit lacrimis perfundere iuſtis

In tua non tonſas ferre ſepulcra comas.

Non ſuperincubui:non oſcula frigida carpſi:

Diripiunt auide viſcera noſtra fere.

Ipſa quoqꝫ infantis cum vulnere perſequar vmbras

Nec mater fuero dicta:nec orba diu.

Tu tamen o fruſtra miſere ſperate ſorori.

Sparſa precor nati collige membra tui:

Et refer ad matrem:ſocioqꝫ impone ſepulcro.

Vrnaqꝫ nos habeat quelibet arcta duos.

Viue memor noſtri:lacrimaſqꝫ in funere funde

Neue reformida corpus amantis amans.

Te rogo proiecte nimium mandata ſororis

Perfer mandatis perfruar ipſa patris.

rationē. Parū fauſti:q̄ nō bñ ſucceſſit. Nō tibi me licuit. pathos quoqꝫ exacatiuū qd̄ equum eſt fieri nobis negatū dicimus. Iuſtis nō ad lacrimas referas ſꝫ ad exequias. Tōſas laniatas:q̄ cū funeribus ſepeliūt. Auide fere. lupos ⁊ vultures ſignt. Cū vulnere: ſauciata enſe miſſo cadā. Tu tñ o fruſtra cōcludit deprecationibus epl̄am. Fruſtra ſperate. vana ſpes fuit de nr̄o coniugio. Sparſa a feris laniata. Quelibet arcta q̄tūvis breuis ſit nos duos capiat. Viue memor nr̄i:nō mei in vita obliuiſcaris. Lacrimas in funere fūde cures noſtrū funus maximo putabat extinctus eſſe ſolatio ſi honore ſepulture ⁊ funebri pōpa nō careret. Reformida: ex puellaꝝ ſniā locus eſt:q̄ mortuoꝝ cadauera horreſcunt perfer:efficies canacee mādata:vt ego parentis iuſſa forti animo exequar.

UBER. ☞ Erit diues hac do. q: nulla re vnq̄ egebit q: h̄ enſe ſe iterficiet. Tolle pcul dicit ad cōnubia ſua nō adhibēdū eē hymeneū q: ſunt infelicia. Faces maritas. i. thedas cōnubiales maritas adiectiuū eſt. Pede turbato. i. celeri:ꝯñs ꝑ añcedenti. nā ex turbatione ⁊ metu fit aliq̄s celer. Ver. de caco turbato. pedibus timor addidit alas. Tecta nefanda in q̄b⁹ nefandū facin⁹ admiſſū eſt inter fratrē ⁊ ſororē. Ferte faces dicit nō hymeneū adhibēdū ſuo cōnubio:ſꝫ herinnym ferētē faces ifelices vt ſupra Hypſiphile iaſoni. At mihi nec iuno: nec hymē:ſꝫ triſtis herinnys pertulit infauſtas ſanguinolenta faces. dicit ergo O herinnyes. i. o furie: ſic autē legēdū ē. nā declinat̄ herinnys herynnos. atre: inferne. Faces q̄s fertis. i. funebres ⁊ nō nuptiales ratio aūt metri nullo pacto patit̄: vt legat̄ eumenides:ſꝫ herinnyes recte legit̄. At me⁹ rogus. ſ. in quo ſuꝫ cremāda:cū ero mortua. Luceat: incēdat Ex iſ. ig. ſ. quē vos furie afferetis:eſt aūt rogus ꝓprie lignoꝝ cōgeries ⁊ pyra ad cōburenda cadauera:cū ardere ceperit. Verg. Ter circū accenſos ſubiectis ignib⁹ atris Decurrere rogos. Nubite. intelligimus eā habuiſſe alias ſorores:licet de eis apud poetas nō fiat mentio. Meliore parca. i. meliore ſorte ⁊ fortuna ꝙ̄ ego. Admiſit. i. delicti mei admiſit. i. peccauit. Editus in lucē:datus eſt emiſſus vix bñ nat⁹. i. q̄ vix vidit lucē. Quo facto leſit auū. i. q̄d fecit ꝑpter qd̄ leſerit colū auū: vt cū nunc iubeat mori. Si potuit: q: nō potuit. Ah dolētis. plectit̄: punit̄. Meo admiſſo. i. ꝑpter peccatū meū. Nate. vertit ſermonē ad filiū:cui⁹ miſerrimā ſortē dolet ꝙ̄ eodē die nat⁹ ⁊ mortuus ſit. Preda:rapina:cib⁹ tuo natali:die quo nat⁹: dr̄ aūt ⁊ hic natalis ſubſtātiue:⁊ hoc natale in neutro gñe:⁊ tūc facit ablatiuū natali:vt hic dr̄ aūt adiectiue hic et hec natalis ⁊ hoc natale ⁊ addit̄ dies vel lux:vel tp̄s:dicit̄ etiā locus natalis in quo aliquis natus eſt:vt Oui. in triſtib⁹. ꝑ Neſcio qua natale ſolū dulcedine cūctos detinet. Pignus:cōfirmatio. nā filij dicunt̄ pignora cōiugij. Parū fauſti. parū felicis ⁊ fortunati. Hec:q: pater meus iuſſit te exponi feris. Summa:vltima. Nec mihi:cōqueritꝙ̄ nō potuerit p̄ſtare officiū qd̄ ſolet in funere filij. Iuſtis debitis:ꝑpter affectū nature. vñ ipe Ouid. alibi Quis matrem niſi mētis inops in funere nati flere vetet. Profūdere:irrigare. Nō tōſas. i. lōgas. nō ſupincubui. nā parentes ex affectu naturali ſolēt incūbere cadaucrib⁹ filioꝝ:⁊ ſic eos mortuos oſculari. Ver. lib. xj. de euādro phere. Ipſa q̄ꝫ. dicit ſe ſecuturā filiū ſuū:q: gladio a patre miſſo ſe iterficiet:vt ſupra dicit. Vmbras ifantis. i. animā filij mei. Cū vulnere:qd̄ mihi faciā. Nec fuero dicta diu mater:q: priuabor filio ſine quo nō poſſuꝫ dici mater. Nec dicar orba diu:q̄ licet carēā filio ⁊ ꝑpter hoc ſim orba:tamen cito moriar:⁊ ſic nō dicar orba. Tu tamē. nūc rogat fratrem:macharenū:vt colligat oſſa matris ⁊ filij ⁊ reponat in eadē vrna. Fruſtra ſperate:q: cū ſperarē te futurū maritum meū nō potui id cōſequi. Sorori ꝓ a ſorore. Sparſa:diſparſa:⁊ dilacerata. Refer. reporta. ad matrem:ad me ex qua pauloante exierā ſocio coniuncto ⁊ cōmuni: Quelibet arcta:ideſt q̄uis ſtricta:⁊ melius ꝙ̄ quelibet vrna. i. vas in quo reponebant̄ cineres cadauerū. Iuue. ⁊ in vrna ꝑpetuū ver. Funde lacrimaſqꝫ in funere. i. proſequere mortē meā lacrimis. Reformida:ne time. Perfer:effice. Mādata hec. ſ. que tibi cōmiſi. Proiecte infelicis et abiecte. Ipſa. ego. Perfruar mandatis patris. i. faciam quod pater mihi mandauit: quia dicit ſupra colus hunc enſem mittit tibi. tradidit enſem. Et iubet ex merito ſcire quid iſte velit.

ISLEN ☞ Hymene⁹:nuptiaꝝ deus credit̄. parca meliore. i. meliore fato. ¶ Quid puer admiſit ⁊c. q: facinus ſuū oino purgare nō pōt adducit cām infantis quē inſontē dicit iniq̄ ⁊ ipie trucidatū. Si potu. meruiſſe: q̄ſi dicat: certū ē ꝙ̄ nō hec mihi natali:pathos a tp̄e:q: die natali ſolebāt priſci indulgere genio. i. dare operā voluptati. vñ. per

ſius. Hūc macrine diē numera meliore lapillo. Qui tibi labētes apponit cādidus annos. Et in bucco. Philida mitte mihi meus eſt natalis iola. Hinc herodes dicitur die natali cōuiuiū celebraſſe quo petitū eſt caput baptiſte. Hec tibi prima dies. Idē pathos:ſic de roſis maro. Quā lōga vna dies etas iā longa roſarū eſt. Nō ſupincubui:id eſt moris. vnde Enni. de didone. Et extremus ſi quis ſuphabitus errat. Ore legā. Id autē faciebant applicando os ori ⁊ ſuperincūbendo. Nec mater fuero dicta ſcꝫ viua:q: ſe ſe occiſurā eſt. Sperſa precor nati. Hec epiſtole principalis eſt intentio. Neqꝫ:reformida q: amor quod ⁊ hortor facere ſolet.

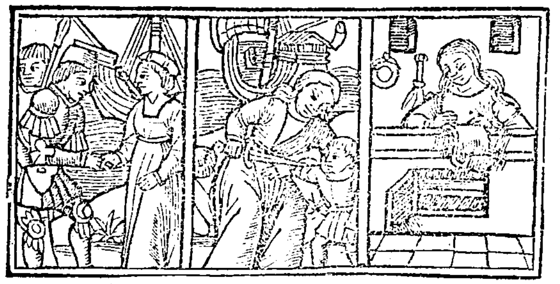

¶ In. xij. epiſtolam argumentū. Anto.

Sol ex vna nereidū Oetā et perſen Perſes. genuit perſes in taurica regnauit. Oeta. Oetas in colchide ⁊ ex Ecate Perſe filia filios ſuſcepit Circen Me- Circe. deam Calchiopē ⁊ abſyrtū:quē pa- Medea. cuuius egyleū appellat. Medea cū Calchiope. paterne crudelitati obſiſteret:iuſſa in cuſtodiā dari fugit ad ſolis templū: qd̄ ad oſtiuꝫ phaſidis in littore ſitū erat. Ea tempeſtate Iaſon eſonis filius cum argonautis vt vellus aureum raperet in ea loca appulerat:ad templū ꝓfectus puelle in harena ſpatianti nauigationis cām expoſuit. Medea hoſpitis pulcritudineꝫ admirata amore capit̄ patris ſeuitiā exponit:rei perficiende auxilium ꝓmittit:ſi Iaſon de cōnubio paſciceret̄ data de connubio ſpōſione Medee ope vellus rapiūt fugiunt:puellamqꝫ abducunt. Theſſalicqꝫ rebus compoſitis:iaſon Corinthum ad creontē regem ſeceſſit:apud quē decē annos cōmoratus:eius filiā Glaucē:quā alij Creuſam appellant vxorē capit Medee diuortiū ſuadet:abnuentē ex vrbe propellit:Creuſaꝫ duxit vxorē. Creōtes. Glauce. Creuſa. Furibūda igitur Medea ad Iaſonē ſcribit ingratitudinē in eo exprobat preſentēqꝫ minat̄ vltionē. Nā impetrato vni⁹ dici reditu creontis regiā incēdit:vbi cuꝫ filia rex abſumptus eſt:dyndimū ⁊ alcimeneū ⁊ Theſſandrū quos ex iaſone ſuſceperat trucidauit. theſſalus fuga ſalutē ſibi peperit. Iaſon dolore percit⁹ ſeipſum confecit:ex hoc tragediā fecit Enni⁹:quā medeam inſcripſit:illū ſecutus Ouid. medeam et ipſe edidit. de qua Fabius meminit. vnde magnā huius epiſtole parteꝫ tralatā eſſe nō ambiginus. ¶ At tibi colchoꝝ memini regina vacaui. exprobat beneficiū in principio ingratitudinē expoſtulatura. At particula hec interdū ſaltē ſignificat:vt Verg. illud. Si te nulla mouet tante pietatis imago. At ramū hunc aperit ramū qui veſte latebat. At.

¶ Medea iaſoni. Epiſtola. xij.

At tibi Colchorum memini regina vacaui:

Ars mea cum peteres vt tibi ferret opem.

Tunc que diſpenſant mortalia fata ſorores:

Debuerant fuſos euoluiſſe ſuos.

Tunc potui medea mori bene. quidquid ab illo

Produxi vite tempore pena fuit.

Hei mihi cur vnquam iuuenilibus acta lacertis

Agnoſco interdū in principio vſurpat̄:⁊ vt vehementius moueamus. intelligenda relinquimus q̄ dici debuiſſent. Quod Verg. in enei. facere videt̄ cū ait. At regina graui iādudū ſaucia curas:id interpretari oportet quieuit eneas:at Dido maximis curis augebat̄:cui hic locus ſimilis eſt. Tu inquit Medea cū i Theſſaliā rediſſes:eſſeſqꝫ in oim fauore me domo pepuliſti. At ego:vt recte memoria colligo:⁊ ſi fui regis filia te foui in colchide: meo quoqꝫ beneficio petitū vellus tecū detuliſti. ¶ Regina:regis colcoꝝ filia. Sunt colchi Scythie populi:vt Strabo teſtatur. ¶ Vacaui officiū preſtiti. ¶ Ars mea magicā intelligit:qua cū voluiſſet medea illius ope vellus ſurripuiſſet:⁊ Orpheus:⁊ Balbus ſcribūt. ¶ Cū peteres ſummis p̄cibus a medea opē impetraſſe iaſonē Flaccus Valeri⁹ ſcribit. Colchi. Tūc q̄ diſpēſant. pathos a tp̄e. Diſpēſant:in ꝑtes:habēt tractū ab is:q̄ era pēſantes diſtribuebāt anteqꝫ eēnt ipreſſi nūmi vl̄. ¶ Fata mortalia:vitā ⁊ mortē. ¶ Fuſos ſuos:finis allegorie eſt. nam remoto verboꝝ ambitu mortē ſignificat. voluiſſem inquit parcas mee morti tradidiſſe. cū Iaſon phaſim fluuiū intrauit. Mori bene:ſine vite labe ⁊ moleſtia extingui:honeſta morte nihil eſſe preſtātius Herodotus iunonis iudicio demōſtrat. Ab illo ex quo iaſon colchos adijt. ¶ Pena fuit:ad fugā hoc refert ⁊ ad fratris necē:quē in fruſta diſſecuit apud thomos. ¶ Lacertis iuuenilibus: argonautarū viribus quos quatuor ⁊ quadraginta fuiſſe ex orpheo colligimus:licꝫ Caius Balbus vnū addat:alij quinquaginta:alij ſexaginta fuiſſe ſcribunt. Argonaute.

☞ At tibi colchorum. aurei velleris fabulam pleniſſime diximus in epiſtola Hypſiphiles:que incipit. Littora theſſalie. itaqꝫ illuc recurratur. Quantum autem pertinet ad hunc locum recitetur ex Diodo. UBER. Iaſona corinthi tradunt cum annis decem cum medea vixiſſet genuiſſe ex ea filios duos quo tempore aiunt medeam magno in honore non ſolum propter ſpeciem qua eminebat: ſed etiam propter prudentiā ceteraſqꝫ virtutes quibus ornata erat a viro habitā fuiſſe paulatum. deinde etate decorem forme auferente iaſon glauce quā poeta appellat creuſam Creontis filie amore captus virginē vxorem a patre petiuit annuente Creonte: certūqꝫ nuptiarū ſtatuente diē Iaſon Medee ſpontaneū diuortiū perſuadere conatus eſt. ait eū ſe cupere illā vxorē ducere: non in eius contemptū:ſed vt filios ſuos in domū regiā ea cognitione introduceret. Medea hec verba egre ferente deoſqꝫ iuſiurādi preſtiti teſtes appellāte. Iaſon beneficij immemor ⁊ ingratus Creontis filia vxore accepta:medeā ab ſe expulit:quid poſtea fecerit dicemus in fine eple. Irata igitur medea hāc epl̄am ad Ia. ſcri. in qua primū cōmemorat Iaſoni erga eū beneficia ⁊ ꝓmiſſa:⁊ iuſiurādū iaſonis:inde adiurat ipm iaſona vt ſi minus ſui cauſa:ſaltem cauſa filioꝝ cōmuniū velit eam reciperet:⁊ loco ſolito coniugij habere:qd̄ ſi non fecerit minatur ei

se sumturā vindictā de tāta iniuria. Ut .i. sicut regina .i. ego filia regis. Oet: vt Uerg. Magnū regine: sed cū mi serat amorē. Dedalus .r. illic reginā intelligit ariadnā filiā minois regis colchoꝝ. Colchi ppli sunt in pōto quib' imperauit oeta: regio colchis appellat. Uacaui: tibi operā inseruiui tibi. Ars mea .s. magica: et incātatoria. nā Stra. li. j. dicit medeā veneficā fuisse meliorē pditū cē. Sorores .i. tres pce. Dispēsant disponūt: sꝫ q: dicitur nere fata hoim: nō dixit dispēsant. vñ et pēsa dicta sunt a pendēdo. Fila: allusit ad officiū eaꝝ. Iuue. De pēsis et staminis alibi lanifice. Euoluisse diuisis syllabis: vt supra dixim' legendū esse .i. euacuisse. fusos: debuerāt finisse vitā meā. Bñ .i. honeste. Quidqd: sensus est: ois vita q̄ fuit mihi post illud tps fuit penat: q: semꝑ vixi i magnis curis et dolorib'. Hec mihi: lōge reperit cām suoꝝ maloꝝ: qd quidē est mulieb:e: vt in pⁱa epl̄a plene diximus super cū locū. O vtinā tūc cū Zacc. clas. petebat. et aliis multis epl̄is cōquerit ergo q iason cū argonautis vnq venerit in colchos: q ei' auere capta fuerit. Acta: impulsa. Iuuenilib': fortibus: nā iuuenes robustiores.

ASCEN Tunc tibi colchoꝝ. Ex abrupto. et ad pcogitata respiciēte: incipit exordio: quocirca nō dicā vsiculos eos qui ex quibusdā codicib' perponunt esse ouidianos: tñ autē sunt. Exsul inops et contēpta nouo Medea marito. Dicit et an regni tpe nulla vacat. at tibi etc. Ordo prioꝝ. Medea exsul inops et cōtēpta dicit nouo marito .s. iasoni: nō dicit quid: et id artificiose subticet: q: nō cgruit salutē dicere repudiāti. Nec male dicere cui' sibi gratiā recōciliare molit: artificiosaꝫ q aposiopisim facit qsi ex obruēte obiectiōe: qd dicis. Medea iā cōtēpta viro i regnū susceptro: cui illa an a regni tpe .i. post q i regno fui: qd pꝑter cū deserui nullavacat .i. tpa: vt mihi aures pbeat: aut qd sīle. Sꝫ q: vt dixi hoc pncipiū ouidianū nō est. Dicam' medeā pcogitasse sic. Fateor: qdē iason noua nupta: regno dotata est: qd ipa afferre nō possū: et ita min' vtilia nūc fuero. at memini .i. memoria repeto: q: ego regina .i. cū essem regina h̄ est filia regis Colchoꝝ. ego vacaui .i. vacua ab alio negotio operā nauaui tibi .s. vnū: tūc .s. cū .i. qn peteres vt ars mea ferret tibi opē .i. auxiliū. Tūc sorores .i. dee fatales q̄ pce dicunt. Debuerāt fusos euoluisse suos: euoluisse pētasyllabū ē. dicunt añt filo seu stamine cuiuslibet fata ac dies cōmēsurare. vñ tūc vsiculi. Cloto colū portat lachesis trahit: atropos occat. Tūc potui medea mori: bñ qd etherea Terētian' dicit sic. Nūc est tēpus pfecto interfici cū perpeti me possū: ne hoc gaudiū cōtaminet vita egritudine aliqua.

ANTO. Pelias arbor: argonauim significat: q̄ in pelio thessalie mōte fabricata ē: ex pinu seu ex quercu: vel vt corne. alexander voluit ex ebeno arbore que nulla violētia materie aut tēporis putrescat. Phryxeā ouē vellus arietis quē marti phryx' sacrificauit pellē marti fago appendit. Magnetida pegase oppiduꝫ Magnesie vbi fabricata est argo nauis. phasiacā: phasidis fluminis: quez intrare oportuit argonautas nauigantes ad cāvrbē oete regiā. et decor: ea sunt q̄ maxime in amorē alliciūt Si spēs i eloquētia: si fac. litas affuerit. gratiā lingue lepore dicimus elocutionis. Noua puppis: nā antea in colchos nauigauerat nemo. primus iason nam longa illuc nauigasse traditur. Audaces. qm primi ausi sunt cianeas superare q̄ erant instabiles insule: et i mari currebāt: si poetis credimus Nā extrā antea nauigasse legim'. Anhelatos tauri: quos iasonē domare oportebat igneꝫ e narib' efflasse tradunt. Nō pmeditatus .a me nō edoctus Immemor. aperte ingratitudinē obijcit. Nam is ingratus est qui beneficia obliuiscitur. Semina iecisset dentes serpētis quem cadmus interemit. phryxus q detulit ad eetam: seminasset vnde nati essent armati homines: qui in auctorem seminis arma contulissent. Suo cultu ab his qui ex dentibus essent nati. Quaꝫ multa: ea dicit que iasonis causa et mortis insania fecit. nam patrem prodidit: fratrem filiosq trucidauit: creontem et filiam cum regia incendio absumsit. Peliam filiabus occidendum prebuit. Hac fruar: si aliam vltionem in te moliri nō potero: saltem beneficia exprobrabo. Iussus inexpertem: argonautarum transmissionem in Colchos enarrat: vt sue exprobrationi vim addat beneficiorum: que in illos contulerit cōmemoratione. Inexpertam: auius nulla antea erat experientia: quoniā nauigata non erat. Regna beata: diti a beatas diuites appellare cōsueuere. Ideo Iuue. tradit. Uetule vesica beate. et pro pertius in elegis hac significatione sepius vsus est. Hoc illi medea fui: imagine vtitur: confert cū secū creusam creontis: vt se officiū suū commendet. hoc ad hospitalitate referas. hospitio inquit te suscepi in colchide: vt corinthi a Creusa susceptus es. pater: creon. Illi: creuse. Ephyren bimarem. Eumelus scribit ad Ephyre Oceani filia

Phryxeam petijt pelias arbor ouem

Cur vnquam colchi magnetida vidimus Argon:

Turbaque phasiacam graia bibistis aquam:

Cur mihi plus equo flaui placuere capilli:

Et decor: et lingue gratia ficta tue:

At semel in nostras quoniam noua puppis harenas

Uenerat: audaces attuleratque viros:

Isset anhelatos non premeditatus in ignes

Immemor esonides: oraque adunca boum.

Semina iecisset: totidem sumsisset et hostes:

Ut caderet cultu cultor ab ipse suo.

Quantum perfidie tecum scelerate perisset:

Dempta forent capiti quam mala multa meo.

Est aliqua ingrato meritum exprobrare voluptas

Hac fruor: hec de te gaudia sola feram.

Iussus inexpertam colchos aduertere puppim

Intrasti patrie regna beata mee.

Hoc illic medea fui: noua nupta quod hic est.

Quam pater est illi: tam mihi diues erat.

Hic ephyren bimarem: scythia tenus ille niuosa

Omne tenet ponti qua plaga leua iacet:

Excipit hospitio iuuenes Oeta pelasgos:

Et premitis pictos corpora graia toros

corynthum appellatam fuisse ephyren: deinde corynthū a coryntho iouis filio posita est inter egeum et ionium mare vtrinq a mari distās sexaginta stadijs: vt auctor est Pli. angustie isthmos pelepōnesiacus nuncupat. Qua plaga leua colchi sunt ad sinistrā partem maris pontici. Iuuenes pelasgos: grecos argonautas. Toros pictos premitis: mensis accubuistis: quibus vtebantur pictis.

ABER. Pelias. Thessalica. a pelio mōte Thessalie vbi incise sunt arbores ex qb' argonauis fabricata est. Que phryxeam quā phryxus marti consecrauit: vt supra dictū est in epistola Hypsiphiles. arbor. nauis. Magnetida: thessalica. magnesia eni regio est annexa Thessalie: vt Pli. scribit. magnetes eius populi dicunt equitādi periti. de quibus luca. lib. vj. Et magnetes equis mynie gens cognita frenis. Calchi: scꝫ nos. argo nomē est nauis iasonis: vt alibi diximus. Turba graia .i. vos argonaute q̄ estis grai. Aquā phasiacā. nā phasis fluuius est Colchorum. Plus equo .i. plus iusto .i. pꝑter pulcritudinē tuā prodere patrē. Decor: pulcritudo tua. Gra. ficta .i. facūdia simulata. At semel: vt magis augeat beneficiū suū erga iasonē dicit q debuisset pati cū ire in magna et aperta pericula. Noua puppi. nā quidā volunt eā fuisse primā nauē. Audaces: temerarios qui nō considerauerant magnitudinem periculi. Isset idest ire debuisset. Aesonides. iason. Non premeditatus: inconsiderās. anhelatos. efflatos: et expiratos enaribus tauroꝝ. Et in ora. in facies Adunca: curua. Iecisset. iacere debuisset et spargere. Semina dentes serpentis Totidē. quot erāt semina hoc est dentes. Caderet. periret. A suo cultu .i. a semine qd ipse seminasset et coluisset tanq agricola. Quantū .q. d. multū: q: nō decepisses postea pe. Dēta. amota. Capiti. vite mee: que nō esset in discrimine sicut nūc est. Est aliqua sentētia est color rhethoricus. Exprobrare: obijcere quasi cum probro .i. cōtumelia opponere et referre. Hac scꝫ voluptate exprobrādi beneficiū. Iussus. repetit longe beneficia sua a primo aduētu iasonis in cholcos. Iussus. a pelia patruo tuo. Inexpertā insuetā nauigationi. Aduertere .i. appellare. Beata. ditia. et ita latenter tangit historiā. nā vt Strabo scribit regionis eius opes ex auri et argenti et ferri metallis iustam quandā in ea loca expeditionis occasionem sub allegant. Illic in colchis. Noua nupta. creusa quā nunc accepisti. pater .s. eius creon. Tā diues erat mihi scꝫ oeta pater meus. Hic ephyrē. ephyre olim dicebatur q̄ postea corynthus a corynthio filio Orestis instaurata nomen accepit ere clara vnde Uerg. Ephyreq ere. caueadū añt ne legatur zephirē. Bimarem dicit: quia est inter duo maria. inde Horatius. Bimarisq corynthi menia. Miscis Creon pater vroris. Ille scꝫ pater meus. Tenus scythiā .i. vsq ad scythiam Omne ponti loēm partē ponti. Qua scilicet parte. Plaga regio. Leua. sinistra. Jacet. posita est. pelasgos .i. argonautas grecos. Premitis pictos toros: idest discumbitis in toris ornatis pictis tapetibus.

ASCEN Arbor pelias: idest in pelio mōte thessalie nata hoc est ex ea facta argonauis. Est ergo patronymicū a loco natiuo hoc est a patria: nec absurdū: q: vt porphirius asserit locus et patria: etiā genus hoc est principiū generationis dicunt: et a se denominant. declinatur ergo hec pelias huius peliados etc. Similiter magnetis huius magnetidos: vnde profer actm̄ magnetida: quocirca vtrūq patronymicum locale est dic ergo argo magnetida .i. in magnesia fabricata: diximus añt in o greca habere etiā in accu̅: vnde leges argo nō argon. quia nō descendit a nominatiuo argos: sed argo vo: altera que vehat argo. Turba graia: idest vos greci. aquam phasiacam: phasidis fluminis colcorum. Isset pro iuisset: et bene in tertia psona loquit quasi de alio et redit ad eū in secunda dicens. Quantū per adiecto q̄tum. qperisset: .d. vtinā q: tunc multa mala fuissent demta meo capiti. Nas ordo est Quantum .i. o quanti multa: quasi dicat plurima mala fuissent demta etc. Est aliqua ingrato. Licet nullum inquit sim abs te expectatura solatium: nec querele mee pretium: tamen non desinam exprobrare meritum in remenꝫ cū ipsa exprobratio voluptatem pariat animo meo. quod et carinus terētianus sic dicit in andria. Sed qd ago: adeo ne ad eum vt cum eo hāc iniuriā expostulem: ingerā mala multa. Atq aliquis dicat nihil promouebis. Multū molestus certe ei fuero: atq animo morem gessero. Hoc illic medea fui: idest filia regis. q diues: idest q̄tum diues pater: illi: scilicet creusē noue nupte hic scꝫ creontes pater creuse: tenet phirē .i. corynthū: bimarem: idest sitam inter duo maria egeum et ionium. Ille scilicet pater meus tenet omne: scilicet omnem regionē: que plaga ponti iacet: leua: idest sinistra tenus scythia niuosa: idest vsq ad scythiam niuosaꝫ. Scitote iuuenes q oeta trisyllabum est: nec legetur eta pro oeta.

ANTO. Tūc ego te vidi. Diodo. aliter hanc historiā tegit: iasonē inqt primū in tēplo solis a Medea visum: et illic de matrimonio pepigisse. Ut vidi vt perū emistichū est: quo frequentius vsus est theocritus: et ex latinis Uer. et Oui. Tps eni auget pathos postq te vidi quāprimū amore incensa sum. Nec notis ignibus nō cōsueto amore: nō antea amarat medea. Theda pinea. fax ex pinu dijs incendebatur. Et formosis eras amorē: tutaꝫ a fato et forma. Sensisti: meū amorē. Eminet: ostēdit se demōstrat: et si inqt amorē occultamus ipē tñ se indicat Dura colla boū: oetas pꝑposuit iasoni pficienda certamina si vellus aureū cuperet in greciā abigere: vt tauros domaret: dentes serpētis sereret. dracones peruigilē cōponeret. Diodo. tñ hos tauros seuissimos hoīes fuisse ex taurica accitos tradit. Insolito vomere: nūq eni ararāt: qm marti erāt sacri. Aere pedes. nō vngulas: sꝫ ere cōstabāt: pedes nares quoq ere et fauilla oblite nō cōsumerētur. Semina serpentis cadmei dētes. Unū armati mortales nati seipsos cōficerēt. Deuota fatalia: et ad suā necē acta. Lumina custodis succubuere nescia somnoꝛis erat draco puigil q vellus aureū custodiebat. Aliqua arte. carmine aut magico poculo. Regnum dotale: corynthum significat: quam pro dote iason erat accepturus. Acta est per lacrimas

tauri

Tunc ego te vidi: tunc cepi scire quis esses.

Illa fuit mentis prima ruina mee.

Ut vidi: vt perij: nec notis ignibus arsi.

Ardet vt ad magnos pinea teda deos.

Et formosus eras: et me mea fata trahebant.

Abstulerant oculi lumina nostra tui:

Perfide sensisti: quis enim bene celat amorem:

Eminet indicio prodita flamma suo.

Dixerat interea tibi rex: vt dura ferorum

Insolito premeres vomere colla boum.

Martis erant tauri plus quam per cornua seui:

Quorum terribilis spiritus ignis erat.

tota nocte quā longa fuit lacrimaſſe. Balbus ſcri bit faſſa cū ſorore calcyope calamitatem ſuā. Ante oculos. ecce timoris ⁊ lacrimaꝝ cauſam cōmemoratione periculoꝝ imminentiū delebat. Segetes. armati homines qui ex ſatis dentibus fato debebant exoriri.

UBER. ☞ Prima ruina. primū nocumētū. Verg. lib. iiij. enei. Illa dies nocuit ⁊c. Et vidi ⁊ perij. i. vno eodēꝙ tpe te vidi: ⁊ amore tui capta ſum. ignibus. i. amoribus. Nec notis. i. maximis nō vſitatis. Ardet comparatio. i. ſicut theda accenſa: ad ſacrificia deorū crematꝰ. Et formoſus: enumerat in iaſone multa q̄ eā trahebāt ad amorē: ⁊ in primis formoſitatē. ⁊ me mea fata. hoc dicit ex pte ſua qꝺ ⁊ mala fata ſua trahebāt eā. abſtulerāt. i. furati fuerāt multū eīm valēt nutus oculoꝝ ad ꝓuocandū amorē. Sēſiſti. aduertiſti. Cognouiſti. ſ. ꝙ ego eram capta. Quis eīm. q. d. nullus. Eminet. i. apparet ſuo indicio: vt alibi. Quoꝙ magis tegitur: tanto magis eſtuat ignis. nā flāma ſuo indicio ſe tetigit: et ita amor q̄ flāme cōparatꝰ. Dixerat: oſtēſura Medea quā magna multaꝙ fuerint ſua erga iaſonē beneficiis cōmemorat ſingula ꝑicula q̄ iaſon fuerat ſubiturus: a quibꝰ cū eū liberauerit arguit eū ingratiſſimū eſſe ſi eam deſeruerit. Rex oetes: pater meus inſolito: erant eīm indomiti tauri. Martis marti cōſecrati: vt in epi. hypſiphiles. Ille ſacros martis ſub iuga pāda boues: pluſꝙ ꝑ cornua. i. q̄ etiā igne quē naribus euomebāt erāt ſeui nō ſolū ꝑ cornua ſicut aliqui tauri. Spūs. i. flatus. Erat ignis terri. nā ꝑ flatu emittebāt ignē terribilem Aere pedes: diſtinguēdum eſt vt ſint due dictiōes pedes. ſ. erāt ſolidi duri. Et fortes ere: pedes quo erāt muniti. Pretenta: oppoſita naribus. Ori. hec ſ. era. Facta nigra. i. fumoſa ⁊ caliginoſa ꝑ ſuos afflatꝰ q: flatꝰ ignēꝰ ſolꝫ facere nigra q̄ tāgit. Semina dentes ſerpētis. ppꝰs in hoīes Deuorā. ſe huic fato deuoueret ⁊ dedicaret: ſicut dicimus decios deuotos. Qui. ſ. hoīes nati ex dentibus ſerpētis. pe

Aere pedes ſolidi pretentaꝙ naribus era.

Nigra per afflatus hec quoꝙ facta ſuos.

Semina preterea populos genitura iuberis

Spargere deuota lata per arua manu:

Qui peterent natis ſecum tua corpora telis

Illa erat agricole meſſis iniqua ſuo.

Lumina cuſtodis ſuccumbere neſcia ſomno

Vltimus eſt aliqua decipere arte labor.

als octa

Dixerat oetas. meſti conſurgitis omnes:

Menſaꝙ purpureos deſerit alta toros.

Quam tibi nunc longe regnum dotale creuſe:

Et ſocer ⁊ magni nata creontis erat.

Triſtis abis: oculis abeuntem perſequor vdis:

Et dixi tenui murmure lingua vale.

Vt poſitum tetigi thalamo male ſaucia lectum:

Acta eſt per lacrimas nox mihi quanta fuit:

Ante oculos tauriꝙ meos: ſegeteſꝙ nefande.

Ante meos oculos peruigil anguis erat.

terēt inuaderēt. Telis natis ſecū: vt ſupra hypſiphile. Eſt ſubito natos arma tuliſſe viros. Illa meſſis: tralatio eſt. ❡ Iniqua: ingrata ⁊ iniuſta. Suo agricole: cui ꝓpter laborē deberet fructū nō damnū reddere. Vltimus vel maximus: vel certe extremus: nā nō huiꝰ ꝑuigilis draconis: dētes: ſꝫ aliꝰ erat ſeminaturus. Neſcia ſuo ſomno i. q̄ a ſomno nō poterāt vinci. Oetes: nūs eſt grecus: nā latine dr̄ octa: dixerat ſupradicta eē ſibi faciēda. Oēs. ſ. vos argonaute. Cōſurgitis ex toro: vbi diſcūbebatis: vt ſupra. Et ꝑmixtis pictos corꝑa graia toros. mēſa deſerit toros: q: remota eſt: vt poſtꝙ exēpta fames epulis mēſeꝙ remote. Quā tibi: hoc dicit: tunc nō cogitabas de vxore q̄ daret tibi magnā dotē: ſꝫ de ſalute. Dotale: qꝺ dicis eſſe datū tibi in dotē. Quā. i. quantū. Erat lōge. i. remotū aīo ⁊ cogitatiōe tua. Socer. creon. Et nata creōtis. i. creuſa. Quā erat longe. Triſtis. meſtus. Proſequor: oculis ꝑſpicio. Vdis. i. lacrimātibus. lingua. ſ. mea: male ſaucia. i. amore ꝑcuſſa. Ver. iiij. eñ. At regina graui iādudum ſaucia cura. Male. i. in ꝑniciē meā. ❡ Et: poſtꝙ. acta. i. preterita. Quanta fuit: idest tota. Ante oculos. ſ. meos. quia te amabam: tantum tibi timebam: ꝙ tota nocte videbar videre pericula tua.

ASCEN ☞ Vt vidi vt perij. Vergilia. hemiſtichion in buc. cuius ſenſus eſt: vt vidi. i. ſtatim poſtꝙ te vidi: vt. i. qualiter eſt admiratiōe: quaſi dicat dij boni: qualiter perij. Ad deos. idest ante deos in ſacrificiis deorum. ⁊ formoſus erat: ⁊ me mea fata trahebant. bene vtrumꝙ commemorat: nā alterū nō videtur ſatis fuiſſe vt ſic periret. Nō omnia eīm formoſa continuo amamus. Quia tamē formoſus erat: erat amabilis: ⁊ q: fata trahebāt eam. (Nam fatale putat ꝙ per amorem in tanta mala incideret) amabat miſere. ❡ Quis eīm bene celat amorē. q. d. nemo: ⁊ eſt ꝓuerbiale. Dixerat interea tibi rex. q. d. pater meus qui preſcripſit tibi quo pacto vellus aureum adquirendum eſſet: quia nō niſi domitis prius tauris marti ſacris ignē naribus pre ferocitate eū ātibus: q̄ pedes ereos habebant: his aūt domitis erat ſolum ſulcandum: ⁊ in ſulcis ferādi dentes ſerpentini: ſerpentis inꝙ a cadmo interfecti: e quibꝰ naſcerentꝰ ſtatim armati hoīes quos etiam interimere oporteret: ⁊ illis interemptis peruigilem draconem necare que oīa cū ſuis opibus nequiret iaſon efficere confugit ad medeā cuius ope ⁊ arte fretus victor euaſit: ſed tū quā ille prius dederat fidē nunc nō ſeruat. vnde [illegible] dānat atꝙ incuſat. Pluſꝙ ꝑ cornua. nam ceteri tauri cornibus tū feroces ſunt. hi aūt: etiā naribus ⁊ pedibus. Nā ſpūs. i. flatus eorum erat igneus. Nam ere pedes ſolidi ſup. erant: hoc eſt pedes erant ex ſolido ere: ⁊ habebant anteriorem partem nariū ereā: aut ſaltem eratā. hoc eſt ere munitā: qꝺ tū ex flamma euomita nigrum erat. Manu deuota. i. morti addicta: per arua dura: ⁊ ita difficilia ſulcatu: telis nati ſecum. i. cū primum ipſi nati eſſent: ſuo agricole. i. cultori qui dentes ſeminauerit. erat pro foret: Dixerit oetas. vtroꝙ igiꝰ modo legiꝰ: oetas ⁊ oeta nā priꝰ dixit: oeta pelaſgos. ❡ Quā tibi ⁊c. docet opes ſuas non minus vtiles fuiſſe iaſoni: ꝙ nunc regnū creuſe: cum maius ſit beneficium vitam conſeruare ꝙ regnum cōferre. cum ſecluſa vita inutile ſit regnum: ⁊ tū ſpreta ea a qua vitā cōſeruatā hꝫ: duxit eā a qua regnū obtineat. Magni creōtis. i. quē nūc tāti facis. Et lingua dixit: tenue murmure ſubaudi cum: vt ſit et cōcomitāte tenui murmure: q: nō cōgrueret puelle audacter valedixiſſe hoī peregrino. Nec leges dixi: ſed

dixit: q: lingua nominatiui eſt caſus. vt docet metrū. Nox mihi quāta. i. tāta eſt acta mihi. i. a me quāta fuit: ſic iiij. eneid. Nūc hyemē inter ſe luxu: ꝙ longa fouere. Segeteſꝙ nefande: ſcꝫ armatoꝝ: vt enei. iiij. Telorum. ſeges ac iaculis increuit acutis.

Hinc amor hinc timor eſt ipſum timor auget amorē.

Mane erat ⁊ thalamo cara recepta ſoror.

Diſiectamꝙ comas aduerſaꝙ in ora iacentem

Inuenit: ⁊ lacrimis omnia plena meis:

als habebat.

Orat opem myniis: petit altera ⁊ altera habebit

Aeſonio iuueni: quod rogat illa damus.

Eſt nemus et piceis: et frondibus ilicis atrum:

Vix illuc radiis ſolis adire licet.

Sunt in eo ⁊ fuerant certe delubra diane.

Aurea barbarica ſtat dea facta manu.

Neſcio an exciderunt mecum loca. venimus illuc

Auſus es infido ſic prior ore loqui.

Ius tibi et arbitrium noſtre fortuna ſalutis

Tradidit. inꝙ tua eſt vitaꝙ morſꝙ manu:

Perdere poſſe ſat eſt: ſi quem iuuat ipſa poteſtas

Sed tibi ſeruatus gloria maior ero.

Per mala noſtra precor: quoꝝ potes eſſe leuamen

Per genus ⁊ numen cuncta videntis aui.

Per triplices vultus: archanaꝙ ſacra diane:

Et ſi forte aliquos gens habet iſta deos.

O virgo miſerere mei: miſerere meorum.

Effice me meritis tempus in omne tuum.

Quod ſi forte virum non dedignare pelaſgum.

ANCO. ☞ Soror. Calcyopē itelligit que ex phryxo quatuor filios pepererat. Argum: Cythoꝝ. Melam. ⁊ Eroton. Orpheus ſcribit Calcyopē nūtiaſſe argonautis per argum filium Medeā iaſonē amare. illāꝙ ad nauē duxiſſe: cum quo appollonius congruit Balbus cōciliationē hanc Veneri tribuit a Pallade ⁊ iunone impluſam. ❡ Auerſa in ora: accubuerat more dolentiū: qui in faciē iacere conſueuerunt Petit altera. Calcyope: que phryxo nupſerat pro argonautis rogabat. Altera medee: ſalus ex argonautarū ſalute pendebat. damus opē ferimus. Eſt nemus: locū ſcribit in quo templū diane fuiſſe ſcri. Orpheus ante martis edē alterū fuit in taurica: qꝺ erate cōſtituit: de quo intelligere appolloniū exiſtimo. ❡ Vix illuc: id ſubdi[illegible] atrū dixerat interpretaretur. Dea aurea: ſim[illegible] crū diane illic ex auro factū viſebatꝰ. Neſcio an exciderint mecū loca: hec dubitatio: pathos excitat vt ſcri. Fa. Illuc ad tēplū diane ius tibi. ⁊ arbitriū qꝺ periuri ſumus: id facilius ipetrabimꝰ: ſi iuſtū ſi facile prius eſſe oſtēderimus: demū nos nō fore ingratos ſi id conſequamur: ius tibi ⁊ arbitrium arguit a facili. Glia maior: vī oīſ gloria equū eſt vt iuſtius erit me ſeruare ꝙ perdere. ❡ Per mala nr̄a precor: petitionē honeſtiorē faciunt ꝓces. Triplices vul. Dyanam ſignificat que tria hꝫ ora: vt in faſtis eſt. Ora vides ecates in tris ꝟgētia ptes Arcana myſtica ⁊ occulta: nā vt orpheus ſcribit ad aureū vellus nō erat acceſſus niſi prius diane ſacrificaretur. Sacra ſola medea nouerat: ⁊ puelle colchice magno ſilētio tenebāt. ❡ Aliquos deos ſcythe Veſtē: Tellurē: iouē: appollinē. ⁊ venerē colunt. Veſtā thabitum appellāt: iouē papeū. Tellurē apiā: apollinē: ethoſirū: albā vero ſolem ⁊ lunā colunt. Quod ſi forte virū: ſponſio hec per taciturnitatē nuurianda eſt. quā greci apoſiopiſin appellāt Virū nō dedignare pelaſgū: eū ſequi debuiſſet. Te ſororem caperē. Correptione elocutionem intercepit: vt vehementius. puellam excitaret. UBER.

☞ Hinc ab vna parte. Timor. ſ. patris. Ipſum timor. i. quātomagis timebāt: tātomagis. amabaꝫ ❡ Mane erat. i. factum erat mane. Soror. ſ. mea Calcyope. Diſiectā comas. i. me habentē comas incōtas. ⁊ ſparſas. Iacentē in ora. aduerſa. i. cubātē in faciē: qꝺ faciūt q̄ nō poſſunt dormire. Iuue. cubat in faciē mox deinde ſupinus. Oia plena lacri. i. inuenit totū lectū humectatū meis lacrimis Orat. ſ. ſoror mea. Myniis argonautis vobis theſſalicis: nā ex orchomeno qꝺ prius Myniciū vocabatꝰ colonos quoſdaꝫ a ſolco deductos conſtat: vt Stra. ſcri. vnde argonaute Mynie dicti ſunt. nam Iaſon ex ſolco ſfuit. Altera petit. ſ. ſoror mea. Altera ha. ſic eīm quidā codices habēt ⁊ nūc intelligimus: altera habebat. ſ. ego medea: ſi habebit intelligimus creuſam. i. altera petit: altera capiet fructū. Eſonio iuueni. i. Iaſoni. Quod petit. ſ. opē. Eſt nemus: deſcribit locū in quo iaſon locutus eſt cū medea: ⁊ eā rogauit in auxiliū ſuū. Atrū: obſcurū. Piceis: picea ſpēs arboris. Verg. Procūbunt picee. interdū piceus adiectiuū eſt. pix ꝟo dicitꝰ ipſe liquor qui ex ipſa arbore manat. Frondibus ilicis. i. ilicibus frōdoſis. Vix illud: dicit ex dēſitate vix poſſe illū locū illuſtrari a ſole. Illud: in illud nemus. Delubra: tēpla. Certe fuerāt: quaſi correctio: q: dicit ſunt dicit neſcio an nūc ſint. Certe fuerant. Dea. i. ſimulacrū dee diane. Neſcio an exciderint: cauendū eſt ne legatur neſcis: q: neꝙ ratio metri neꝙ ſenſus patiꝰ: ſed neſcio: ⁊ eſt ſenſus. neſcio an ita oblitus ſis locoꝝ ſicut mei: neſcio an [illegible]a exciderint. i. ex memoria lapſa ſint. Mecū: ſicut ego excidi tibi. Orſus es. i. incepiſti. ab ordior. Infido ore: infidis verbis. Ius tibi: verba quibus iaſon ad medeā vſus eſt eam ſibi conſilians. Ius: poteſtatem. arbitrium: auctoritatē. Salutis: vite. Manu. i. poteſtate. Perdere poſſe ſat eſt: ſentētia rhetorica. ſenſus eſt. ſi quis delectatꝰ poteſtate: ſatis ei debet eſſe ꝙ poſſit nocere: nō aūt debet nocere. Si ipſa po. i. poſſe. Iuuat: delectat. Quem. i. aliquem. Eſt ſat: ſufficit. Poſſe perdere: poſſe interficere. Iuue. Et qui volunt occidere quemꝙ poſſe volunt: ſed ſubaudi: licet poſſis me perdere. Seruatus. i. ego tuo auxilio liberatus. Ero maior gloria: ꝙ ſi paſſa fueris me mori. Per mala: adiurat iaſon multis precibus vt ſui miſereatꝰ et ſibi opē preſtet. Leuamē: auxiliū. Per genus. ſ. tuum. Aui. ſ. phebi vel ſolis. nam oetes filius fuit ſolis qui videt omnia. Triplices: vultus. Verg. in. iiij. Tria virginis ora diane. Triplici aūt vultu depingebatꝰ: q: ipſa eſt luna in

celo. Diana in terris ⁊ ſyluis. proſerpina apud inferos. Arcana myſtica que noctu celebrātur. Et ſi forte. i. per iſtos deos veſtre gētis ſi forte aliquos habetis. Meoꝝ ſocioꝝ: qui mecum ſunt. Effice me tuum: ac me tibi deditum ⁊ obligatū. Meritis: beneficijs tuis. ¶ Qđ ſi forte pollicet̄ etiam ei iaſon ſe perpetuo habiturum eā; legitimā vxorem: Non dedignare: nō ſpernis ⁊ faſtidis. Virum maritum.

Aſcen. ☞ Ipſum timor auget amorē: q: amor molitur ſolicitudine ⁊ curis. Cara ſoror. ſ. calyope. inuenit diſiectā comis. i. habentē comas diſiectas: ⁊ iacentē in ora aduerſa: amore. ſ. impatienter amantiū ⁊ amore languentiū. Orat opē mynias. i. theſſalis. nā mynie theſſalie ſunt populi iaſonis in ea ꝑfectiōe comites. vt atteſtatur orpheus in argonauticis. vñ meta. vij. Iāq; fretū mynie pegaſea rate ſecabant. hoc eſt argo a pegaſe vrbe magneſie

Mynie. petit altera: ⁊ altera habebit meo iudicio ſenſ9 eſt: ipſa petit altera. i. alteras res: q: opē petit ⁊ habebit altera. i. alteras res: q: admiſſionē fratris ⁊ ſororis. ſ. medee. Eſt nemus ⁊ piceis. Picee arbores a pice q̄ ex eis diſtillat dicuntur. Ilices ſunt glādifere de genere quercuū. Sunt in eo. corrigit ꝑ parentheſim dicens fuerant certe. q. d. neſcio an adhuc ſint: nec legendum eſt ⁊ fuerāt: nec ſunt et in eo fuerāt. Si quem iuuat ipſa poteſtas: imo multos poſſe iuuat: q̄uis nocere nolui. Per triplices vultus. enei. iiij. Tria virginis ora dyane. Ser. dicit candē eſſe q̄ luna in celo: diana in ſyluis: ⁊ proſerpina apud inferos dr̄. vñ tris vult9 habere p̄dicat̄ ꝑpter triplicē poteſtatem q̄ numinib9 fere cōcedit̄: ⁊ ſignificat̄ in ioue ꝑ fulmē triſulcū: in neptuno per tridentē ⁊ in plutone ꝑ cerberū canē triplicē aui cuncta videntis. ſ. ſolis a nominatiuo auus. Effice me tuū: ideſt tibi obnoxium.

Sed mihi tam faciles vnde deoſq; meos:
Spiritus ante meus tenues vaneſcat in auras:
Quam thalamo niſi tu nupta ſit vlla meo
Conſcia ſit iuno ſacris prefecta maritis:
Et dea marmorea cuius in ede ſumus.
als mouere.
Hec animum ⁊ quota pars poſſet mouiſſe puelle
Simplicis: ⁊ dextre dextera iuncta mee
Vidi etiam lacrimas. an ⁊ eſt pars fraudis in illis
Sic cito ſum verbis capta puella tuis.
Iungis ⁊ aeripedes in aduſto corpore tauros
als ſcindis
Et ſolidam iuſſo vomere findis humum.
Arua venenatis pro ſemine dentibus imples
Naſcitur ⁊ gladios ſcutaq; miles habet.
Ipſa ego que dederam medicamina pallida ſedi
Cum vidi ſubitos arma tenere viros.
Donec terrigene (facinus miſerabile) fratres
In ſe conſtrictas conſeruere manus
Peruigil ecce draco ſquamis crepitantibus horrens
Sibilat: ⁊ toto pectore vertit humum:
Dotis opes vbi erant: vbi erat tua regia coniux.
als detinet.
Quiq; maris gemini diſtinet iſthmos aquas.
Illa ego que tibi ſum nunc deniq; barbara facta
Nunc tibi ſum pauper: nunc tibi viſa nocens.
Flammea ſubduxi medicato lumina ſomno:
als mihi.
Et tibi que raperes vellera tuta dedi.

Anton. ☞ Faciles deos ⁊ meos: q̄ faciles ſunt ⁊ mihi faueut. Spiritus aūt: format ſponſionez iureiurando. Moriar inq̄t prius q̄ꝫ tibi aliquā ad meū coniugium ꝑponam. Prefecta: iuno pronuba vt diximus nouis nuptijs adhibet̄: Et quota pars. non modo hec ſed multo minora ſimplicem ad amādum puellam cōcitaſſent Iungis eripides. meis carminibus coacti tauri a te ad aratrum iungūtur. ¶ Scindis: aras. Solidā: durā: vt puta q̄ꝫ diu manſerant inarata: Iuſſo: vt Oetas iuſſerat. Venenatis qui venenoſi ſerpētis fuerant. Sed pallida: extimui anxia de ſalute tua. Facinus miſerabile: exclamatio eſt. Perui. ecce dracho. Auget picula vt ſua officia maiora videātur. Squamis crepitātibus horrēs. cuius in tergo ſquame crepitabāt. dotis opes: dos opulenta tibi nō q̄rebatur in odium creuſam ducit cuius cauſa repulſam patiebatur. Iſthmos: de hoc diximus nō ſunt cōparanda inquit cū meis officijs q̄ te ex tanto diſcrimine liberarunt. Facta nocēs quā ſceleribus inſimulas: iaſon medee facinora vituperabat. Subduxi: clauſi. Sōno medicato: quē meis carminibus induxi. Vellera tuta dedi: rapuiſſe medeā ex arbore vellus aureū ⁊ iaſoni dediſſe Orpheus ſcribit. Caius balbus id ab iaſone factum eſſe aſſerit.

Uber. ☞ Sed mihi: ſunt q̄ corrūpāt hunc verſum non intelligētes. eſt aūt ſenſus: ſed vñ deos tā faciles. ſubaudi ſperē vel habeā. et vnde habeā dare tam meos. i. tam obſequētes mihi ita eñi ſolemus loqui: ſpero te mihi facilem ⁊ meū. ⁊ eſt veri interpoſitus quaſi parentheſim. Spūs. i. vita. Ante vaneſcet. i. abibit. In auras. i. aū moriar q̄ꝫ vlla ſit mea niſi tu. Cōſcia: cōfirmat ꝓmiſſionē ſuā ꝑ iuramētum adducēs iunonē teſtē. ¶ Sit cōſcia. i. teſtis. ſ. huius mee ꝓmiſſionis. Prefecta. i. ꝑpoſita: q: ipa preeſt nubētibus: ſic ſupra phyllis. Iunoneq; toris que preſidet alma maritis. Dea: diana. In ede in templo. nā ſingulari tēplū ſignificat: in plurali domū. Hec animū dicit ex minima parte ꝓmiſſionum quas fecit iaſon ſe potuiſſe moueri ⁊ impelli ad id qđ petebat. Hec. ſc; q̄ a te ſunt dicta. Et quota pars. i. minima pars. Pñt mouiſſe. i. flexiſſe. codices tñ vetuſti habēt mouere: quodquidē accipiēdū p̄ñtis tp̄is ſic. Hec mouere. i. mouerūt animū pu. ſimpli. Et quota pars poſſent. ſ. mouere. nam ſi infinitiuus ſit primā corripit. Simplicis: credulex vt ſupra ſimplicitas digna fauere fuit. Iūcta. ſ. in pignus fidei. Pars fraudis in illis. i. an et ipſe ſciūt fallere. ſic phyllis ſupra. Credidim9 lacrimis an ⁊ he ſimulare docent̄. He q̄ꝫ habēt artes quaq; iubētur eunt. Capta: decepta. Sic. ſ. cū iuraſſes ꝑ iunonē ⁊ dianā ⁊ iunxiſſes dextrā dextre mee: ⁊ addidiſſes lacrimas. Iūgis: dicit queādmodū implorato auxilio ⁊ impetrato: ipſe iaſon incipit facere

que ſupra memorauit ei fuiſſe facienda cū dixit: dixerat interea tibi rex ⁊c. In aduſto vel valde vſto: q: licet ſemper efflarēt ignē: nunq̄ꝫ tñ eo igne vrebātur. Solidā: dura. pro ſemine. i. loco ſeminis. ita etiā ſparſit iaſon dentes ſerpētis ſicut ſpargit̄ ſemē. Gladios. i. enſes. Ipa ego: habet emphaſim. vult aūt intelligere q̄ꝫ tomagis tu ⁊ reliqui debuiſtis timere. Pallida: timida. cōſequēs ꝑ antecedēti. Lu. Ipaq; inexpertis qđ primū fecerat herbis. Expauit medea nephas. Subitos. i. ſubito natos. Terrigene. i. geniti ex terra. Facinus. i. factū. Cōſeruere: cōmouere. Cōſtrictas. i. ſtrictas: hoc eſt nudis enſibus armatas. Ecce: magnū ⁊ improuiſum aliqđ ſignificat. Crepitātibus: reſonātibus. Horrēs aſper. ſunt eñi ſerpētes ſquamiferi. Vergi. Ter collo ſquamea circū terga dati. Sibilat ꝓprie dixit de ſerpēte. Vergi. Sibila lambebāt linguis vibrantibus ora. Toto obliquo: ſinuoſo. Dotis opes: medea ita amplificat bñficiū ſuū vt doti id anteponat. Ubi erat. q. d. nō querebas tūc dotē cū ſolū de ſalute tibi cogitādū putares. Regia. i. regio ſanguine creata: vt nūc iactes eſſe iſtā tuā Iſthmos. ſubaudi vbi erat. i. corinthus que eſt in iſthmo. dixi in ep̄la Hermi. ſuper locū. Qua duo porrectus lōge freta diſtinet iſthmos ⁊ in ep̄la Phedre ſuper eū locū. Equora bina ſuis oppugnant fluctibus iſthmos. Diſtinet: diuidit. Gemini: vt ſupra hic ephyrē bimarē. Illa ego: dicit fuiſſe que ei tot ⁊ tāta pericula ademerit. Nūc deniq;: nam tūc nō tibi videbar barbara: nec ſpernēda: cū a me opē expeteres. Nunc tibi ſum pauper. ſubaudi ego illa. Que nunc tibi. i. iudicio tuo ſum viſa. i. putata. Nocēs: ſcelerata venefica. Subduxi. i. remoui. Flāmea: ignea. habēt eñi ſerpentes oculos lucētes in modū ignis. Oui. in. iij. meta. de ſerpēte quē cadmus interfecit. Igne micāt oculi. Medicato. i. medicamine quodā victo. Que raperes. i. que rapere poſſes. Tuta. i. tu tutus ⁊ ſine periculo ſalutis tue.

Aſcen. ☞ Sed mihi: pulcerrima reticētia pudoris ⁊ amoris plena. q. d. Si auderem me tibi offerre maritū ⁊ velis habere virū pelaſgū nō eſt in terris quē tibi preferrē: ſed vnde ſup. inueniā (ſic Hora. ſermo. ij. vnde mihi lapidē) aut nāciſcar: deos tam faciles. i. tam cito faciāt qđ optē: ⁊ tam meos. i. mihi tam fauorabiles. q. d. maius. i. bonum q̄ꝫ vt optare audeam. Si tñ ita eſſet. Spūs ante meus tenues vaneſcat in auras: q̄ꝫ thalamo niſi tu nupta ſit vlla meo. Iuno ſacris prefecta maritis. i. pronuba. vnde. iiij. enei. Iunoni ante omnes cui vincla iugalia cure. Et quota. q. d. etiā minima. An ⁊ eſt pars fraudis in illis. ſic phyllis. Credidimus lacrimis: an ⁊ he ſimulare docētur. He quoq; habēt artes: quaq; iubētur eunt. Iūgis ⁊ eripedes ⁊c. Docet que bñficio ſuo peregerit. corpore inaduſto. i. nō aduſto: ſed illeſo ab igne quē naribus afflabant facinus miſerabile acclamatio pathos habēs. q. d. indignū eſſe illos periſſe vt perfidus ſaluetur. Dotis opes vbi erāt. q. d. niſi meis tunc opibus adiutus fuiſſes nunq̄ꝫ ad regnū aſpiraſſes. Somno: medicamēto. i. per medicamēta inducto in ſerpentem.

Proditus eſt genitor: regnum patriamq; reliqui.
als qđ licet.
Munus in exilio quodlibet eſſe tuli.
Virginitas facta eſt peregrini preda latronis
Optima cum chara matre relicta ſoror.
Arte non fugiens ſine me germane reliqui.
Deficit hoc vno litera noſtra loco.
Quid facere auſa mea eſt nō audet ſcribere dextra
Sic ego: ſed tecum dilaceranda fui.
Nec tamen extimui (quid enim poſt illa timerem)
Credere me pelago femina iamq; nocens.
Numen vbi eſt: vbi dij meritas ſubeamus in alto
als credulitas.
Tu fraudis penas: crudelitatis ego
Compreſſos vtinam ſymplegades eliſiſſent:
Noſtraq; adhererent oſſibus oſſa tuis.

Anto. ☞ Regnū patriāq; reliqui: argonaute rapto vellere cōfeſtim dederūt vela vētis. Dubitabāt eñi ne ab Oeta interficerentur: ſecūq; medeā abegerunt. Munus in exilio: exilium tuli pro munere. Facta eſt preda: corrupta a latrone orpheus in pheacia inſula primū medee virginitatē ab iaſone delibatā ſcribit cū Cranon Carādeon ⁊ Solimon Oete legati apud alcynoū argonautas cōuenirent peterentq; vt medeā redderēt: iaſon monitus ab arete alcynoi vxore medeā deſpōdit. At te nō fugiens

Abſyrthus. abſyrthū ſecū detuliſſe medeā ſcribūt. Aūt ſe inſequentem intercepiſſe laniaſſeq;. Deficit: q̄m facinus hoc narrare non auſim. Quid eñi poſt illa timerē. Arguit a maiori: ſi auſa ſum inquit fratrem laniare: multo audacius nauigabo. Credulitatis non crudelitatis legēdū.

Symplegades. Symplegades: duo ſunt ſcopuli in phoſphoro: qui crediti ſunt aliq̄n cōcurrere: oēs naues comprimere cōſueuerūt: adeo q̄ꝫ nec columbe: vt ſcribit Home. lic; ioui miniſtrent ambroſiā impune volitarint. Argo tñ illas illeſa ſuperauit iunonis bñficio: que iaſoni fauebat.

Uber. ☞ Proditus: deceptus. ¶ Munus quodlibet: ita quidā legunt: vt ſit: ego tuli eſſe quodlibet munus in exilio: placet tamē magis vt legat̄ qđ licet: ⁊ tūc erit ſenſus magis exprobrās ingratitudinē iaſonis: ſic ego ꝑ ſupradictis habui hanc remunerationē: qđ licet mihi eſſe in exilio. ¶ Tuli. i. accepi. ¶ Virginitas: mea. Preda: rapina. Latronis: predonis. ſ. tui iaſonis: q: nō vt maritus te geſſiſti: ſed vt predo. Soror. ſ. mea Calcyopa. Cū matre. ſ. idya. ita eñi teſte Heſiodo: vocata eſt mater medee: lic; quidā dicāt filiā fuiſſe Oete ⁊ Hypſee. ⁊ Dio. dicat fuiſſe filiā Oete ex hecate. At non te fratrem: abſyrthū a ſe interfectū dolet dicit. O ger. abſyrthe ego fugiēs nō reliqui te ſine me. nam medea eū ſecū duxit: ⁊ cū pater eam inſequeretur dilacerato fratre ⁊ mēbris in varijs locis ſparſis: vt alibi diximus: patrem remorata eſt. Litera: epiſtola. ¶ Vno. i. ſolo. ¶ Deficit: non habet animū: q: ex omnibus que ꝑ te feci hoc vnum eſt: qđ non audeo ſcribere. Sic ſicut frater dilaceratus eſt a me. Sed tecum: q: etiā tu meruiſti. Quid eñi timerē poſt illa. nam qui maiora auſus eſt nō timet minora. dicit igitur ego femina ⁊ iam nocēs. duo ponit: que nauigationē timere ſolet femineus ſexus timidus eſſe conſueuit femina. q. d. naturaliter timida. Iam nocēs: que iam admiſerā ſcelus fraterne cedis. ex mala eñi cōſcientia ſolent magis timeri pericula. Iuue. Hi ſunt qui trepidāt ⁊ ad oīa fulgura pallēs. Non extī. credere nō verita ſum cōmittere me pelago. Quid eñ. parentheſis eſt. Numen. ſ. diane leſe. Dij. ſ. oēs per quos tu peieraſti. Ubi. ſ. ſunt qui nos puniāt inter nauigādū. Subeamus. ſ. ambo: hoc eſt ego ⁊ tu. eſt aūt pleonaſmos. Tu. ſ. ſubeas. Penas fraudis q: me decēpiſti. Et ego penas crudelitatis. i. ⁊ ego puniar: q: tibi nimiū facile credidi. cauendū ne legatur crude

litatis: nam ratio metri nullo pacto exigit. de cum ſyllaba ſcd̄a eius dictionis lōga naturaliter eſt quā nō liceret breuiari. Symplegades: dicit ꝙ vellet ſe fuiſſe cōpꝛeh[en]ſam ⁊ eliſam inter ſymplegades. Sūt aūt ſymplegades ſcopuli duo in phoſphoꝛo thꝛacicio: quos aliq̄n cōcurriſſe poete finxerūt foꝛtaſſe pꝛeter opinionē quā metus nauigātiū fecit. nā cū loca ita ſint anguſta: vt finus nō trāſitus ꝓcul viſentibus videant̄: ob metū arbitrati ſunt ſe iūgi ſcopulos: qui antea iūcti videbant̄: crediderūtq̄ cocūtibus inter ſe ſaxis que diſiūcta interdū videbant̄ ſolida abſumi intercipiq̄ nauigia. dicūtur aūt a ſymplicio .i. cōcutio. dicūtur eīm a grecis Cyndromades .i. cōcurrētes. inde ⁊ Iuue. Et cōcurrētia ſaxa. Cyanes dicūtur ⁊ cyanee .i. nigre. nā cyanū nigrū ſignificat. inter hec ſaxa iaſon eūdo in colchos ⁊ redeūdo cū magno diſcrimine trāſiſſe dicit̄. Luca. lib. ij. Et pegaſea ratis peteret cum phaſidos vndas. Cyanea tellus emiſit in equoꝛa cautes. Rapta puppe minoꝛ ſubducta eſt mōtibus argo. Vanaq̄ percuſſit pontū ſymplegas inanē. Et ſtatura redit: dicit igitur medea: vtinā fuiſſemus cōpꝛeſſi ⁊ interfecti inter ſymplegades: cū trāſiuimus ꝑ eas. ¶ Eliſiſſent .i. cōpꝛeſſiſſent. ¶ Adherēt tuis .i. vtinā ambo ſimul fuiſſemus colliſi ⁊ cōfracti: ita vt oſſa mea fuiſſent cōiuncta oſſibus tuis.

ASCEN ☞ Deficit hoc vna. q. d. id ꝑſcribere nequeo quō fratrē vt nos ſaltē diſcerpſerim. ſic. vj. enei. Ter patrie cecidere manꝰ ⁊c. Cecidere pelago. id Iuue. ſaty. vj. Late docet feminas: videlicet amatoꝛes ac mechos ſequētes nihil vereri maris tēpeſtatē. ſymplegades eliſiſſent: ſpōdaicꝰ ꝟſus pōdus i ſenſu h[ab]ūs. nā i grauioꝛi exitu optamꝰ mori.

Aut nos ſcylla rapax canibus miſiſſet edendos.
Debuit ingratis ſcylla nocere viris.
Queq̄ vomit totidem fluctus totidēq̄ reſoꝛbet
Nos quoq̄ trinacrie ſuppoſuiſſet aque.
Soſpes ad emonias victoꝛq̄ reuerteris vꝛbes!
Ponitur ad patrios aurea lana deos.
Quid referam pelie natas pietate nocentes:
Ceſaq̄ virginea membꝛa paterna manu
Vt culpent alij: tibi me laudare neceſſe eſt:
Pꝛo quo ſum toties eſſe coacta nocens.
Auſus es (o iuſto deſunt ſua verba doloꝛi:)
Auſus es eſonia dicere cede domo.
Iuſſa domo ceſſi natis comitata duobus:
Et qui me ſequitur ſemper amoꝛe tui.
At ſubito noſtras vt hymen cantatus ad aures
Venit ⁊ accenſo lampades igne micant.
Tibiaq̄ effudit ſocialia carmina vobis
At mihi funeſta flebilioꝛa tuba:
Pertimui: nec adhuc tantum ſcelus eſſe putabam
Sed tamen in toto pectoꝛe frigus erat.
Turba ruūt: hymenee clamāt: hymenee frequētāt
Quo pꝛopioꝛ vox eſt. hoc mihi peius erat.
Diuerſi flebant ſerui: lacrimaſq̄ tegebant.
Quis vellet tanti nuncius eſſe mali:
Me quoq̄ quidquid erat potius neſcire iuuabat
Sed tanq̄ ſcirem mens mea triſtis erat
Cum minoꝛ e pueris iuſſus ſtudioq̄ videndi

ANTO. Scylla. ☞ Scylla rapax: ſcylla et carybdis pericula maris ſunt inter italiā ⁊ ſiciliā. Scyllā Home. in odiſſea deſcribit fuiſſe olim traditur phoꝛci filia ex creteide a glauco amata. Carybdis ꝟo vetula rapaciſſima traditur que cū boues herculi ſurripuiſſet ab illo in mare pꝛoiecta voꝛacitatem exercet. Argo naute: vt ſcri. Oꝛpheus in tyꝛrhenū mare appellētes hec mōſtra ſuperarūt. Que vomit fluctus totidē. Carybdim intelligit que quatuoꝛ ⁊ viginti hoꝛis aquā ſoꝛbet ⁊ eiicit. Ad emonias vꝛbes: iolchō intelligit vꝛbē theſſalie: vbi erat pelie regia: patrē Eſonē: matrē Alcimedē: ⁊ fratrē Pꝛomachū trucidatos Pelie iuſſu reppꝛerit: licꝫ alij quibus aſſtipulatur in meta. Ouid. tradant viuū patrem inueniſſe: in iuuentāq̄ a medea iaſone petēte fuiſſe reſtitutum. Ad patrios deos: argo Neptuno iſthmo vbi erat tēp[lu]m dicauit vellus aureū ⁊ iunoni. Quid

Filie pelie referam pelie natas. Pelie filias tres fuiſſe ſcribit Diodo. Alceſtā: Amphimonē: Euadnē: que ſuadēte medea patrē trucidarūt. putabāt eīm ad iuuentam ab illa poſſe reſtitui viſo ex ariete periculo: vt in meta diximus. Nocētes pietate: putabāt ad iuuentā reſtitui debere. Duobus na. erant quattuoꝛ medee ex iaſone filij: vt diximus: cum diſceſſerunt Theſſalus ⁊ Theſſander. Hymen cātatus: nuptiale carmē qō feſcenninū dicitur: q̄m pꝛimū apud feſceninos inuentū ſit: vt pōpeius ſcribit. Lampades: quinq̄ faces intelligit quas in nuptijs accendi, Varro tradit. Socialia: cōiugalia. carmen ad tibias canebatur. erant eīm tibiarū multa genera: ſed nuptijs pꝛecinebant puellares dicebātur. Tantū ſcelus .i. vt me repulſa aliam ſuſciperes vxoꝛē. Peius erat: moleſtius videbatur oꝛatoꝛ dicit. Triſtis: languida ⁊ meſta. nā ſi ad oꝛationē aut ad frōtē referas ſeuerū ⁊ iracundū interpꝛetabitur. Minoꝛe pueris: puer apud Terentium pꝛo ſeruo vſurpatur: hic ꝟo pꝛo filio.

Feſcenninum carmen ſeu epithalamium.

VBER. ☞ Scylla .i. mari ſiculo. Naute magnis pelagi diſcedētis voꝛticibus territi vndas. vt Iuſtinus ſcribit latrare putauerūt: quas ſoꝛbentis eſtus voꝛago collidit hinc fabule ſcyllam ⁊ carybdim pepererūt: hinc latratus auditos: hinc monſtrari credita ſimulacra. hanc autem ſcyllam phoꝛci ⁊ creteidos nymphe filiam ferunt: quam cū amaret glaucus deus marinus: cuius amoꝛe circe tenebatur: quoniam ipſe eam ſperneret: illa irata fontem in quo Scylla ſe abluere ſolebat venenis quibuſdā infecit. In quem cum illa deſcendiſſet pubetenus inferas: hoc eſt marinos canes mutata fert̄ que tranſeūtibus nauibus periculoſiſſima eſſe fertur: de qua nunc intelligit. altera fuit filia Niſi megarenſium regis que minoe patriā ſuam megaram obſidente eius amoꝛe capta eſt. Nā cū Niſus eius pater purpuream comam ita cōſecratā haberet: vt quo ad illam intactā teneret: patria potiretur

neq̄ ab vllo ei imperiū auferri poſſet. Scylla vt hoſti quem amabat placeret comā patris clā abſcidit: ⁊ patrē patriāq̄ ei ꝑdidit: q̄ poſtea cū ab eo ꝓpter ſpeciē ſperneret̄ doloꝛe in auē cōuerſa eſt. pater quoq̄ Niſus deoꝝ miſeratione in auis foꝛmā ⁊ ipſe mutatus ē: he volucres perpetuas inter ſe gerunt inimicitias: vt oſtēdit Ver. in Geoꝛg. aduertendū eſt tū ꝙ hec ſcylla Niſi interdū ꝑ monſtro maris a poetis ponit̄: vt a Ver. in bucco. Quid loquar aut ſcyllā Niſi ⁊c. Itē ab Ouidio in lib. ij. de remedio pꝛeterita cautus neſcide nauita gaudet. ait ergo aut ſcylla rapax: voꝛax: q̄ naues in ſe rapit. ¶ Canibus: ꝓpter fabulā vt dixīmꝰ ſic Ver. in bucco. Ad timidos nautas canibus lacerāſſe marinis debuit: q: ⁊ ipſa aliq̄n inter amātes fuit. Carybdis. vt Ser. ſcribit. Mulier fuit voꝛaciſſima: q̄ q: Herculi boues rapuit a Ioue fulminata eſt: ⁊ in mare pꝛecipitata: vñ naturā pꝛiſtinā ſeruat: nā ſoꝛbet vniuerſa: ⁊ ſm̄ Saluſtiū ea circū littus Tauromonitanū egerit. De his duobꝰ periculis Ver. in. iij. enei. Dextrū ſcylla latus leuū impacata carybdis obſidet. Suppoſuiſſet: ſubmerſiſſet. Nos quoq̄ ſicut ⁊ alia oīa Trinacrie .i. ſicule: nam vt diximus ſicilia eſt que ⁊ trinacria dicit̄. Soſpes: incolumis. Et victoꝛ: cōpos voti: q: poritus ex aureo vellere Hemonias: theſſalicas ad deos patrios .i. theſſalicos tanq̄ monumētū victoꝛie. Quid referā: cōmemoꝛat aliud ſuū erga Iaſonē bñficiū: q: in eius gratiā perſuaſit filiabus Pelie vt patrem iugularent pollicita ſe reducturā eum ad etatē iuuenilē quod cū ille feciſſent Medea moꝛtuū cum reliquit: q: ſciebat ab eo nō amari Iaſonem. Nocētes pietate: q: non interfecerunt patrē niſi ꝓpter pietatē .ſ. vt ei ꝓdeſſent. Pietate nimio amoꝛe erga patrē. Ceſa inciſa: lacerata. Virginea puellari: hanc fabulā ſcri. plene Ouidi. lib. vij. meta. Vt .i. q̄uis. Alij culpēt .i. dānent ea q̄ feci. Tibi me eſt laudare neceſſe: q: tuo amoꝛe cōpulſa ea feci. Pꝛo quo .i. cauſa cuius. Auſus es: oſtendit ingratitudinē iaſonis poſt tanta beneficia ipſam Medeā ab ſe eiicere auſus eſt. O iuſto parētheſis eſt quaſi diceret nō poſſuꝫ expꝛimere doloꝛē quē cōcepi. Auſus eſt: cōduplicatio eſt. Cede: abi. Eſonia pꝛis tui .i. eſonis. nā vt ſupꝛa diximꝰ in argumēto iaſon: ſpōtaneū diuoꝛtiū medee ꝑſuadere coactus eſt: Iuſſa .ſ. a te. Ceſſi: abij: diſceſſi. Duobꝰ natis quos ex te ſuſcepi. Et amoꝛe tui ſubaudi comitata. Quis ſcꝫ amoꝛ. ſemꝑ ſequitur me .i. nunq̄ me derelīqt. At ſubito. coꝛrigēdus eſt hic textus: vt ſenſus ⁊ rō metri ꝯſtet. nā ſic legendū eſt. At ſubito noſtras vt hymē cātatus ad aures. Venit ⁊c. ſenſus eſt. At poſtq̄ audiui carmina vr̄a nuptialia. vobis quidē nuptialia: ſed mihi funebꝛia. Pertimui: pēdet eīm oꝛdo vſq̄ ad hunc locū: eſt aūt talis: at pꝛimū. Vt .i. poſt. Hymē cantatus .i. cantātibus celebꝛatus. nā vt alibi diximus inuocabat̄ in nuptijs: vt vulgus hymē hymenee frequētant. Lāpades faces nuptiales. Micant: ſplendēt. Tibiaq̄: tibie adhibebant̄ nuptijs. Tube ꝟo funeribus. Perſius. hinc tuba candele ⁊c. Tibiaq̄ .ſ. poſtq̄: effuſit emiſit. Carmina ſocialia vobis .i. tibi ⁊ vxoꝛi tue pꝛebentia ſignuꝫ ſocietatis .i. matrimonij. At mihi .ſ. effudit carmina. Flebilioꝛa .i. triſtioꝛa. Tuba fu. i. q̄ funeribus adhiberi ſolet: vt ſupꝛa diximus. nā erat etiā militaris tuba ad acuēdos animos militū ad pugnā tm̄ ſcelus vt legitime duceres illā frigus .i. timoꝛ. Turba ruunt. ſyntheſis eſt in numero. Ruūt ꝓperāt. Hymenee ſic legendū eſt in vocō: non autē hymenea: q: nulla rōne pōt talis actūs reperiri: faceret eīm vel latine hymeneū vel grece hymeneō vt alibi diximus. Quo: quāto. hoc .i. tanto peius erat .i. magis angebar. Diuerſi .i. in diuerſis locis. domꝰ regebāt occultabāt: nō eīm audebāt dare flere. Quis. q. d. nullus q: maloꝝ rerū inuiti nūtij eſſe debemꝰ. Iuuabat .i. placebat mihi ignoꝛare. Tanq̄ .i. q̄ſi fuiſſem plene inſtructa. ⁊ ſcirē te vxoꝛē ducere: minoꝛ .ſ. natu et etate: e pueris: e duobꝰ filijs nr̄is. Iuſſu mādato meo: ſtudio .i. cupiditate: q: pueri cupidi ſunt videre oīa noua.

ECANS ☞ Debuit ingratis ſylla nocere viris: q: ⁊ glaucus illi ingratus fuerat. Queq̄ vomit carybdis .ſ. vtraq̄ eſt in mari ſiculo. Soſpes ad emonias. Reuerſum in patriā iaſonem videlicet theſſaliā (quem non recte tūc vocaſſet theſſalia nondum enim ſic data erat: ſed poſtmodū a theſſalo cōi iaſoni ac medee filio) et pꝛobat medea pꝛopter ingratitudinē eius: vocat ergo emonias vꝛbes theſſalicas ab emone enim rege dicta eſſe theſſalia pꝛius emonia. aurea lana: aureū vellus. Quid referas pelye. q. d. etiam ſuaſu meo cōpulſe ſunt filie pelye patrem occidere putantes ſe pie cum eo acturas: hoc eſt ip̄m ad iuuentā etatē renouaturas: id autē ſuaſit medea in vltionem: q: iaſonis fratres: vt quidā aſſerunt patrem occidi fecerat pelias. Nocentes ergo pietate: q: putabāt ſe rem piā acturas. Hymē: cātatus .i. carmē nuptiale: qō epithalamiū dr̄: accepimus eīm noīa deoꝝ ꝑ rebꝰ quibus pꝛeſunt t hymē: clamitāt .i. reperūt hāc vocē hyme dicātes: hymē: o hymenee: o hymenee. vt apud Catul. ⁊ locutꝰ eſt ſicut in euangelio vocatis me magiſter ⁊ dñe. Hymenea .ſ. geſta aut gaudia: aut carmina: aut alia ad legitimas nuptias pertinētia: eſt eīm adiectiuū hymeneus a. um. ſed ponit̄ hic ſubſtātiue: verū deus ipſe etiaꝫ hymeneus dr̄: n̄ī grece hymenos dr̄ mēbꝛana ſeu pellicula virginitatis clauſtri. Putat̄ tn̄ hymeneus fuiſſe vir quidaꝫ athenienſis defenſoꝛ virginū in belloꝛ: ita vt eius ꝓſidio ad legitimas nuptias ꝑuenerint vñ eius nomen in nuptijs fauſtis ⁊ legitimis frequētabāt: q̄uis nō deſint q̄ veneris ⁊ bacchi filiū putāt: apud romanos aūt thelaſſio vocat̄ nuptiale carmē: q: thelaſſio clamitādo ſeruata eſt in captu ſabinaꝝ egregie puelle virginitas: vt docet lib. j. Quo .i. q̄to ꝓpioꝛ .i. vicinioꝛ. vox eſt hoc .i. tāto peius .i. moleſtius erat mihi. Quis vellet q. d. nullus.

Hymen.

Hymeneꝰ.

Conſtitit ad gemine limina pꝛima foꝛis.
Hiſce mihi mater abi: pompam pater inquit iaſon
Ducit: ⁊ adiunctos aureus vꝛget equos.
Pꝛotinus abſciſſa planxi mea pectoꝛa veſte:
Tuta nec a digitis oꝛa fuere meis.
Ire animus medie ſuadebat in agmina turbe:
Sertaq̄ compoſitis demere rapta comis.
Vix me continui: quin ſic laniata capillos
Clamarem: meus eſt: iniiceremq̄ manus:

ANTO. ☞ Hinc mihi: addas renūtiauit pōpā letam in nuptijs multitudinē. Aureus inveſte aurea moꝛe triūphantiū cōſpicuus. Serta coꝛonabant̄ in nuptijs qui aderāt. Leſe pater gaude: pathos a iuſto Relicti: quos iungi inferias: dicit ſua calamitate fraternis manibꝰ inferias ſoluere. Serpētes igit̄ potui: ſub vno impetu videt̄ oīa colligere vt cōmiſerationis vim augeat. Feros ignes: illos intelligit quos efflare tauros martios diximꝰ. Meas flāmas: amoꝛis eſtus quos patioꝛ. Nil dea ꝑſerpinam intelligit: quā magicoꝝ deā tradit eſſe Poꝛphirius: ſunt q̄ ad Circe referāt qō nō placet. Hecates potētis. Hec fuit perſe filia immanis venena nouit oīa ⁊ herbas patrēq̄ ſuſtulit. Pꝛia etiaꝫ aconitū inuenit ⁊ plura venenoꝝ gn̄a. Non mihi grata dies pathos a re. Mea cura: in magico artificio diligētia. Pellex a noīe odiū excitat in glaucen quo nouiter iaſoni nupſerat: nr̄i laboꝛis: is fuit iaſonē ſeruare quo fungebatur creuſa.

Heca te

Leſe pater gaude: colchi gaudete relicti

Inferias vmbre fratris habete mei:

Deſeroꝛ amiſſis regno: patriaqꝫ: domoqꝫ

Coniuge: qui nobis omnia ſolus erat.

Serpentes igitur potui tauroſqꝫ furentes:

Unum non potui perdomuiſſe virum.

Queqꝫ feros pepuli doctis medicatibus ignes

Non valeo flammas effugere ipſa meas

Ipſi me cantus: artes: herbeqꝫ relinquunt

Nil dea: nil hecates ſacra potentis agunt.

Non mihi grata dies: noctes vigilantur amare

Nec tenero miſeram pectoꝛe ſomnus habet.

Que me non poſſum: potui ſopire dꝛaconem

Utilioꝛ cui vis quam mihi cura mea eſt.

Quos ego ſeruaui: pellex amplectitur artus

Et noſtri fructus illa laboꝛis habet.

VBER. ☞ Gemine. i. duplicis. Ouidi⁹ in amoꝛibus. Me duplices occuluere foꝛes. foꝛis genitiuus eſt hoc loco ſingularis. Cõſtituit. ſ. vt videret quid fieret. Hinc ex limine dom⁹. Mater abi. verba pueri ad medeã. Põpam. i. nuptialẽ triumphũ ⁊ apparatũ. Aureus. i. veſtibus aureis indutus. Erget. i. ꝑmit. Equos adiunctos. i. vehit curru. ⁊ ducit ab equis. Protinus ſtatim auditis illis verbis. Plãxi. i. percuſſi. Abſciſſa: lacerata. Nec fuere tuta q: dilacerata ſunt. Animus: volũtas: impetus animi ſuadebat. ſ. mihi ire in agmina i. ire mediã multitudinem q̃ circum te ⁊ ſponſam tuam erat demere. i. auferre. Serta coꝛonas quas habebat ſpõſa tua. Cõpoſitis oꝛnatis. Laniata capillos. ſ. meos. Sic i. ita lacerata ⁊ ſqualida. Quin. i. vt nõ. Meus eſt ſcꝫ maritus Jaſon. inijcerẽqꝫ manus. i. cum mihi caperẽ: ⁊ mihi debitũ ipſa vendicarẽ: diximus ſupꝛa de iniectione manus in epi. Oꝛeſtes: cũ expoſuimus. Inijce non timidas in tua iura manus. ¶ Leſe pater: conuertit ſermonẽ ad eos quos videt leſiſſe dicẽs. Nũc factã eſſe coꝝ vindictã. Leſe: ſcꝫ a me. Colchi populi regiõis mee. O vmbꝛe fratris quẽ ego crudeliter interfeci. Habete inferias ideſt eſtote placate ⁊ habete vobis factas inferias. Ex malis meis exiſtimabant enĩ fieri iferie moꝛtuis i. ſacra quoties coꝝ inimici vel hoſtes fuiſſent vel moꝛte vl' alio ſupplicio affecti. ide Uer. li. x. Totidẽ quos educat vtẽs viuẽtis rapit iferias ⁊ pyꝛrhus. apud Ouid. Placet achilleos mactata polixena manes ſunt enĩ iferie ſacra moꝛtuoꝝ. Deſeroꝛ ecce quõ eis ferant inferie. Deſeroꝛ vidua derelinquoꝛ. Regno patriaqꝫ domoqꝫ amiſſis ⁊c. ſynthesis eſt. Cõiuge. ſ. amiſſo. Qui ſolus erat oĩa: q: oĩa amiſſa equo aĩo ferebã: dũmõ eũ haberẽ: ſic bꝛyſeis ad achillẽ. Tot tñ amiſſis te compẽſauimus vnum. Tu dñs: tu vir: tu mihi frater eras. Serpentes igit: conquerit ꝙ potuerit domare ſerpentes ⁊ tauros: ⁊ non poterit domare iaſona ⁊ in amoꝛe ſuo retinere. Unum. i. ſolum ſcꝫ te. Queqꝫ due ſunt dictiones: i. ego q̃ Pepuli. i. remoui. pepuli autem legendũ eſt nõ reppuli. nã poſt re geminatur conſonans in tribus pꝛeteritis. Reppuli. repperi: rettuli: in reliquis ſeruat naturam pꝛeſentis. Medicatibus. i. medicaminibus: ab eo qõ eſt hic medicatus quarte declinationis. Flammas. i. ignes amoꝛis. Cantus incantationes. Herbe vires herbarum. Artes: ſcꝫ magice. Dea. ſ. diana. Sacra hecates. ſ. pꝛoſerpine. Diodo. tamen ſcribit Hecatem fuiſſe per ſe fratris. Oete viri crudeliſſimi: que audacia ⁊ immanitate patrem ſuperauit: que cum ad venena moꝛtifera conficienda ſummũ ſtudium impendiſſet pꝛima aconitum inuenit: vim naturam cuiuſqꝫ veneni in cibis quos aduenis dabat: experta his rebus admodum edocta veneno patrem ſuſtulit deinde regno aſſumto templum Diane ſtatuit: cui nauigantes hoſpites ſacrificabat exiſtimãs ea crudelitate ſuum nomen clarius futurum ex hac ⁊ oeta patruo. vult Diodo. natam. Medeam: Circen: ⁊ Aegialeũ: ſed de matre idya: de qua ſupꝛa diximus certioꝛ eſt opinio: ergo Hecatem intelligamus pꝛoſerpinã: que omnib⁹ magicis pꝛeeſſe dr quã ⁊ ipſa medea. vij. met. inuocaſſe dr his verbis. Tuqꝫ triceps hecate: q̃ ceptis cõſcia nr̃is. Adiutrixqꝫ venis: ⁊ ſupꝛadicto loco ſtatuitqꝫ aras e ceſpite binas dexterioꝛe hecates: at leua pꝛe iuuẽte. ⁊ idẽ. Ibat ad antiquas hecates pſeidos aras. ex quo oſtẽdit eã medee ꝓ numine cultã fuiſſe. Sacra q̃ facio vt tuũ animũ flectat ita ipſe loco ſupꝛadicto. Haud pcul egeſta ſcrobib⁹ tellure duab⁹. Sacra facit ⁊c. Nil agũt. i. nil ꝓſunt. Nõ grata. i. nõ iocũda. Amare: acerbe: plene anxietatis. Sõnus. i. ſopoꝛ Miſerã. ſ. me. i. nec doꝛmio. Que. ſ. ego nõ poſſum me. ſ. ſopire. i. doꝛmire facere. Dꝛaconẽ peruigilẽ. Cura: diligentia ars eſt. Pellex: concubina. Quos ego ſeruaui. ſ. a moꝛte. Fructus: vtilitatem: tralatio eſt ſumta: vel a terra vel ab arboꝛibus.

ASCEN. ☞ Aureus. ideſt pulcer: aut auro oꝛnatus. Laniata capillos. i. habens capillos laniatos ⁊ diſciſſos. Leſe pater gaude ⁊c. Docet ſe iuſtas dare penas patri ⁊ colchis: aliiſqꝫ quos amoꝛe iaſonis offenderat habere inferias. i. ſacrificia que inferis fiebant occiſione facta. qua inferi nimirum gaudent. coniuge qui: quia pꝛopter ipſum cetera dereliquerat. Queqꝫ feros repulit. vnum poſuit. vt actis eſt. nam vſus multoꝛum repulit habet: nec ſtaret hic verſus ſi reppulit ponatur. doctis medicaminibus. i. per medicamentũ doctoꝛũ aut medicamentis docte adhibitis. Sacra hecates quod magis artibus pꝛeeſt: mea cura non accipitur hic pꝛo ſollicitudine ſed quaſi ꝓ curatione ⁊ medela qua curamus moꝛbos: non qua toꝛquemus ⁊ vꝛimus coꝛda: cuius. i. cuilibet alteri pellex grecum eſt: lʒ a pellendo quidam deductum putent.

Foꝛſitan ⁊ ſtulte dum te iactare marite

Queris: ⁊ iniuſtis auribus apta loqui:

In faciem: moꝛeſqꝫ meos noua crimina fingis

Rideat: ⁊ vitijs leta ſit illa meis.

ANTO. ☞ Stulte marite: inſane vxoꝛi: quoniam putat te poſſe potiri. clam redit: vt indicet ſe ad vltionẽ moliri auribus iniuſtis: q: maritũ alienum occupat. In faciem: hoc ad pulcritudinẽ referri dʒ. dãnas in me foꝛmã. Rideat: multũ ſtomachi hʒ hec conceſſio. Oſtro tyꝛio ſtrato purpureo: aduſta. nã cum patre ⁊ domo conflagrauit. Qõ ſi foꝛte ꝓces per depꝛecationẽ epiſtolã claudit. Maioꝛa animis qñ maioꝛa meditoꝛ: ꝙ literis mandari poſſint.

Rideat: ⁊ tyꝛio iaceat ſublimis in oſtro.

Flebit: ⁊ ardoꝛes vincet aduſta meos.

Dum ferrum: flameqꝫ aderunt: ſuccuſqꝫ veneni:

Hoſtis medee nullus inultus erit.

Quod ſi foꝛte pꝛeces pꝛecoꝛdia ferrea tangunt.

Nunc animis audi verba minoꝛa meis.

Nam tibi ſum ſupplex. quod tu mihi ſepe fuiſti.

Nec moꝛoꝛ ante tuos pꝛocubuiſſe pedes:

Si tibi ſum vilis. communis reſpice natos.

Seuiet in partus dira nouerca meos.

Et nimium ſimiles tibi ſunt ⁊ imagine tangoꝛ:

Et quoties video lumina noſtra madent.

Per ſuperos oꝛo. per auite numina flamme:

Per meritum ⁊ natos pignoꝛa noſtra duos:

Redde toꝛum pꝛo quo tot res inſana reliqui

Adde fidem dictis auxiliumqꝫ refer.

Non ego te imploꝛo contra tauroſqꝫ viroſqꝫ:

Utqꝫ tua ſerpens victa quieſcat ope.

Te peto quem merui: quem nobis ipſe dediſti:

Cum quo ſum pariter facta parente parens.

Dos vbi ſit queris: campo numerauimus illo:

Qui tibi laturo vellus arandus erat.

Aureus ille aries villo ſpectabilis aureo.

Dos mea: quam dicam ſi tibi redde neges:

Dos mea tu ſoſpes. dos eſt mea graia iuuentus.

I nunc ſyſiphias impꝛobe confer opes.

Quod viuis: quod habes nuptã ſocerũqꝫ potentem

Hoc ipſum ingratus ꝙ potes eſſe meum eſt.

Quod tu mihi ſepe fuiſti: in rapiẽdo vellere id cõtigiſſe diximus. Seuit: iuſtas querelas facit a natoꝝ incõmoditate. Tãgoꝛ: moueoꝛ: q: tibi ſunt ſimiles. Auite: flãme. medee auũ ſolẽ eſſe diximus. Duos: quatuoꝛ cõmemoꝛat Diodo. Redde toꝛũ: me in tuũ cõiugiũ reuoca. Nõ ego te imploꝛo: ſuaſio a facili. Ipſe dediſti. Jaſon vltro de coniugio in tẽplo ſolis: ſeu vt aliȷ tradũt Diane ſpopõdit. Uillo aureo: nõ albo legas: bñficia ꝓ dote cõmemoꝛat. Opes ſyſiphas. Syſiphus coꝛinthum tenuit cui merope athlãtis nupſit: ⁊ ex ea genuiſſe traditur Laertẽ vlyſſis patrẽ Glaucũ ⁊ Creontem. **Syſiphus.**

VBER. ☞ Foꝛſitan: cõis eſt ſuſpicio vxoꝝ de maritis qõ de his apud amicas maledicãt: vt alibi diximus. Jactare: oſtẽtare: laudare. Apta: cõuenientia. ſ. de vitijs vxoꝛis tue que vt eſt iniuſta ita libẽter audiet. In faciẽ moꝛeſqꝫ meos. i. maledicis de pulcritudine ⁊ moꝛibus meis. Noua: inaudita. Fingis: cõmiſceris: mẽtiris. Rideat: ꝓ ridebit. rideat hic concedẽtis eſt ꝑ indignationẽ ⁊ ſubaudit licʒ ſublimis: ſuperba. Oſtro tyꝛio. i. in purpura que apud tyꝛon abũdat. Flebit: ſubaudi tñ. Aduſta: cremata. Uincet meos ardoꝛes: q: magis ardebit ꝙ ego nũc ardeo. Dũ ferrũ: enumerat ea ꝑ que poſſit ſe vlciſci. Succuſqꝫ veneni. i. ſuccus venenoſaꝝ herbaꝝ inultus: impunitus. Qõ ſi foꝛte. pꝛecatur nũc iaſona. Meis animis: q: ſum ſuperba ⁊ alta aĩo: licʒ humilibus verbis tibi ſupplicẽ: ⁊ ſignificat eã qualẽ Hoꝛa. pꝛecepit. Sit medea ferox inuictaqꝫ. Quod ſcꝫ eſſe ſupplicẽ. Pꝛocubuiſſe. i. iacere. ſicut ſupplicãtes facere ſolẽt. Si ſum vilis tibi: ſi me paruifacis. Cõis: ex vtroqꝫ noſtrũ genitos. Seuiet: faciet aliquid crudele. Et nimiũ ſi. adducit eos in gratiã oſtẽdẽs eſſe ſimiles patri. Tãgoꝛ: delectoꝛ. Imagine: ſimilitudine. ſic dido ad eneã lib. iiij. enei. Si q̃s mihi paruulus aula luderet eneas. Qui te tñ oꝛe referret. Madẽt. i. rigant lacrimis: q: ꝑ eos recoꝛdoꝛ tui. Lumina. i. radios ⁊ lucẽ. Flãme auite. i. ſolis aui mei. flamme aũt dixit: q: dicũt ſolem eſſe igneũ. Meritũ: bñficiũ qõ tibi pꝛeſtiti. Pignoꝛa: q: filij ſunt pignoꝛa matrimonij. Toꝛũ: ius toꝛi. i. matrimonij. Inſana. i. amoꝛe demẽs. Tot res: patrẽ: patriã: matrẽ ⁊ ſoꝛoꝛẽ. Adde fidẽ dictis. i. fac vt dicta tua ſeruẽt ⁊ fidẽ habeãt. Refer. i. redde ſicut ego dedi tibi qõ eſt iuſtiſſimũ: non ego. dicit ſe pꝛeſtitiſſe auxiliũ in maioꝛi re ꝙ ipſa petat. Imploꝛo: inuoco contra tauros ſicut tu imploꝛaſti meum. Quieſcat: doꝛmiat. Victa: ſopita. Notandũ eſt poſuiſſe ſerpentẽ feminino gñe: ſicut ⁊ Iuue. Et nouiſſime caput viſa eſt argentea ſerpẽs. nã vtriuſqꝫ gñis eſt. Ipſe dediſti. i. tu ꝓpꝛia voluntate ⁊ ſpõte. Cũ quo pariter ſum facta parẽte. i. ex quo ſuſcepi filios. Dos vbi: rñdet obiectioni que poſſet fieri de dote. Cãpo: ecce rñſio. Numerauimus. ſ. dotẽ. Qui erat arãdus vt ſeminares dẽtes ſerpẽtis. Tibi laturo. i. ablaturo. Vellus. i. lanã aureã. ⁊ eſt ſenſus. accepiſti a me dotẽ magnã cum tauroꝝ ferocitas per me cõpꝛeſſa eſt: ⁊ ira terrigenaꝝ: ⁊ deniqꝫ cum abſtuliſti vellus aureũ. nam cũ id ꝑ me habueris eſt dos mea. Spectabilis: pulcer. Uillo: pillo ⁊ lana. quã dotẽ. Neges. i. nolis mihi reddere. Tu ſoſpes. i. vita tua pꝛeſeruata eſt dos. Mea graia iuuẽtus. i. oẽs ſocij tui per me ſeruati ſunt. Impꝛobe: perfide. I nunc: irriſio eſt. cõfer. i. compara. Opes ſyſiphias. i. opes creontis filij ſyſiphi ſcilicet. Syſiphias autẽ cõtumlioſe dixit: qm̃ conſtat eũ fuiſſe latronẽ qui ſuis latrocinijs maximas opes cumulauit: quaꝝ heres fuit creon. Quod viuis. i. quod habes vitã nuptã. Nuptã. ſ. creuſam. Socerũ: creontẽ. potẽtẽ: diuitẽ: qõ potes eſſe. Ingratus eſt meũ. i. bñficiũ meũ: q: niſi ego eſſem: nec ingratus quidẽ eſſe potes: q: iam nõ viueres.

ASCEN. ☞ Marite. i. vxoꝛi. In faciẽ. i. ad vituperationẽ faciei mee: vt ſup. rideat ⁊ vitijs leta ſit illa meis. rideat amara cõceſſio que vim ꝓhibẽdi habet. nã minabũdo vultu ꝓfertur. In noſtro tyꝛio. i. purpura que apud tyꝛũ pꝛecioſa eſt: q: dibapha. i. bis tincta flebit ⁊ ardoꝛes vincet aduſta meos: q: plus eſt viuũ eſſe. i. cõſumptũ igni ꝙ vrit dũ. i. donec aut ꝙdiu: ferrũ flãme ⁊ ſucc⁹ veneni aderũt. i. extabũt hoſtis medee nullus inultus erit: ꝑ qõ tacite etiã iaſone minat. qõ ſi foꝛte ꝓces ꝓcoꝛdia ferrea. Pꝛecoꝛdia dicunt paſſionũ ſedes pellicule q̃dã coꝛ ⁊ ei vicina

cingētes. Quod.i.que res tu mihi ſepe fuiſti: hoc eſt etiā ſupplex. Cōis natos:actis in is legitime erit dōgtūs in ium. idē dicit creuſa enee. Iamqꝫ vale: ⁊ nati ſerua cōis amorē. Per auite numina flāme.i.per ſolis radios. Nam ſol auus eſt medee:pater videlicet oete. Numerauimus dotē.i.perſoluimus tot bñficijs non pecunijs.laturo.i.ablaturo vellus vile:ſpectabilis aureo: ſincreſis eſt.i.cōtractio duaꝝ ſyllabaꝝ in vnā.ſicut.x.enei. Dat ſalio vilis oneroſum atqꝫ vnguibus aureis. Syſiphias.i.corynthias que in ere corynthio plurime ſunt.

ANTO. ☞Quos equidē actutū:indignatio preciſionem peperit. Deeſt eñ vlciſcar iniuriam illorū morte. Actutū ex duabus altera geminata particulis cōſtat actutū ⁊ cōfeſtim ſignificat. ¶ Parturit iras: indignatio me minabūdā fecit. Quo feret ira:nulla adhibita ratione impetus ſequar. Cōſuluiſſe.i. cum peteret vt ad cōiugiū reuocaretur. Viderit iſta deus: cū furore enūciandū eſt. Cupido inquit noſtris rebus pudebit. Agat:moliat. Maius ꝙ noſtris literis mādatū ſit: aut cupido ſuaſerit. Nā fi-

Corona napea. lios peremit et ad creuſam coronā miſit napeam que eſt ex gñe bituminis in quā ignes trāſiliūt:vt ſcri. Pli. Undecunqꝫ viſant aſperſam ſacrificatura igit ad aras igne correpta extingui nō potuiſſet: ſed cū patre qui opē ferre voluit ⁊ regia cōcremata eſt. Licet alij tradūt radice quadā a Circe accepta Creōtis domū incēdiſſe que eius nature traditur:vt cū eis lignū ſuccēdatur extingui nō poſſit ad id perficiēdū medeā murata facie cōceſſiſſe. Diodo. per filiū dona miſiſſe noue nupte impetrato ad vnū diē reditu ſcribit que cū tractari cepta ſunt oīa fuiſſe incenſa.

Quos equidem actutum:ſed quid predicere penam
Attinet: ingentes parturit ira minas
Quo feret ira ſequar: facti fortaſſe pigebit.
Et piget infido conſuluiſſe viro.
Viderit iſta deus: qui nunc mea pectora verſat:
als agit.
Neſcio quid certe mens mea maius agat.

UBER. ☞Quos.ſ.te ⁊ vxorē tuā ⁊ ſocerū. Actutū:vna eſt dictio ⁊ ſignificat ſtatim cito. ⁊ eſt eclypſis. Deeſt eñ verbū ſubauditur eñ puniā:ſicut apud Vergi.lib.j.enei. Quos ego:ſed motos preſtat cōponere fluctus. Cōuenit eñ talis ſermo mēti irate. ¶ Sed qd attinet:qd opꝰ eſt: qd ptinet. Predicere:multo ante minari penā quā ſum ſumptura. Parturit:cōcepit:generat. Sequar quo ira feret.i.faciā id qd ira ſuadebit. Facti fortaſſe pigebit:terret ipm iaſona dicēs ſe eē facturā id cuiꝰ fortaſſe poſtea eā pigebit:ex quo oñdit id futurū ⁊ magnū ⁊ crudele. Et piget. eſt ſenſus.ſi pigebit facti pigeat:qꝛ etiā piget me cōſuluiſſe.i.pfuiſſe:⁊ rē vtilē feciſſe. Viro infido.i.tibi q nō ſeruaſti mihi fidē. Viderit p videat.q.d.nō curo. Qui vſat mea pectora.i.q mittit mihi in animū tā diras cogitationes. Neſcio qd maius:p neſcio qd magnū ⁊ terribile. Exitus rei fuit:ꝙ cū iaſon nequaꝙ precibus ⁊ vbis medee flexus eēt:ſed ei iuſſiſſet vt ex vrbe ſtatim diſcederet:erat eñ:vt diximus:corynthi. Illa a creōte impetrauit vniꝰ diei dilationē vt recederet:⁊ interim noctu regiā clā ingreſſa qbuſdā medicamētis immutata facie ne cognoſceret domū incēdit:quadā radice a circe inuēta:q eā vim habebat:vt incēſus ignis neqret extingui. Repēte:cōflagrāte regia iaſonē exiluiſſe ferūt. Creōtē vo ⁊ glaucā ſiue creuſam igne abſumptos. alij dicūt medee filios dona qdā venenis illita ſpōte attuliſſe ad creuſam:q cū illa corpori applicuiſſet incidit in morbū:⁊ cū pr filie auxiliū ferre volēs eiꝰ corpori heſiſſet:e veſtigio expirauit:ita de hac re varia eſt opinio. Medea vbi cognouit iaſonē flāmas euaſiſſe vltioni intērata:animū ad mortē filioꝝ in pris calamitatē adiecit:⁊ oēs vno excepto q aufugit iugulauit:eorūqꝫ corpora ſepeliuit iunonis tēplo. Deinde fideliſſimis fuge socijs abſumptis nocte e corynto fugiēs thebas ad herculē venit:deinde athenas ad egeū theſei patrē cōfugit:ex quo ferūt medū genuiſſe a quo media regio cui imperauit noīata eſt:inde venefícij accuſata digrediēs:in pheniciā delata eſt:inde ad ſuperiores aſie partes trāſiēs cuidā potētiſſimo regi heſit:ex quo qdā volūt potiꝰ ſuſceptū filiū medū a quo media dicta fuit:errauit poſtea multū.licꝫ ſolinus vbi de italia tractat dicat eā a iaſone butroti ſepultā fuiſſe. Marſum vo filiū marſis imperaſſe:q ab eo dicti ſunt. Atquiꝫ in fabulis tāta eſt varietas:vt Diodo. ſentiat iaſona nō multo poſt filios a medea interfectos diē ſuū obijſſe. dicit eñ ꝙ filijs ⁊ vxore priuatus cū oēs dicerent eū iuſte plecti:qꝛ in medeā ingratus fuiſſet:⁊ cū vim doloris ferre nō poſſet:mortē ſibi cōſciuit:⁊ hec ſatis de iaſone ⁊ medea.

ASCEN. ☞Quos equidē actutū.i.cōfeſtim:poſtꝙ ſenſero te nolle flecti:ſubticuit aūt vbū qd eſt occidā:aut trucidabo: ſed q ire ſue moderant:ſolēt verbū reticere:ſicut neptunus enei.j. Quos ego:ſed motos preſtat cōponere fluctꝰ. Addit ergo. ¶ Sed qd predicere penā Attinet.q.d.nihil. Cetera a ſuperiori cōmētario explanata ſunt.

¶ In.xiij.epiſtolam argumentum.

ANTO. Iphiclus. Iphiclus philaci filius vrbē Theſſalie philacem in iphitica regione tenuit. Phthios eñ ſubditos fuiſſe Achilli philoctete ⁊ proteſilao ſcri. Stra. Iphiclus cum filios parere non poſſet poculum ſumpſit qd ex herba ſerpentibus noxia fuiſſe traditur filios ſuſcepit Proteſilaum et Podarcem qui cū nauibus quadraginta:vt autor eſt Home. ad troiam nauigarūt: ſed cū grecis ceteris qui cū menelao cōtra

Laodomia. troianos cōſpirarant ob tempeſtatē aulide clauderetur proteſilaus: Laodomia achaſti philacei filia ex Laudothea proteſilai vxore cum viri deſiderio teneretur illius vmbram: que ſepius occurrerat ſollicitata ad illum hanc ſcri. epiſtolam. qua ſuadet vt a belli periculis abſtineat ⁊ vt coniugis viuat memor. Fuiſſe et aliam Laodomiam legimus bellorophōtis ex achemene filiā qua ex ioue Sarpedonem lyciorum regem peperiſſe tradunt. Pacu. ⁊ Titinius proteſilaum tragediā ediderūt:

¶ Laodomia Proteſilao. Epiſtola.xiij.

Mittit et optat amans: quo mittitur ire ſalutem
Emonis emonio laodomia viro.

ex qua multum in hanc epiſtolā Ouid. trāſtulit. Mittit ⁊ optat amās quo mitti ire ſalutē. Principiū a beneuolētia ſumtū eſt. qm̄ nulla mouebatur indignatiōe. Emonis:a nomine patrie aliā beneuolētiā excitat emoniam ab Emone rege dictā eſſe theſſaliam ſcribit Plinius ⁊ proteſilaus ⁊ laodomia erant theſſali.

UBER. ☞Mittit ⁊ optat. Grecis pficiſcētibus ad obſidionē troie reſponſum datū erat:q primus in terrā troianā ex claſſe deſcēdiſſet cum manu hoſtis periturū:quare cū ea expeditione eēt ꝓteſilaus Iphicli filius vir magni animi:Laodomia acaſti filia eius vxor ſincere maritū amās de eius ſalute anxia hanc epiſtolam ad eū ſcripſit:cū intellexiſſet grecos tempeſtate in aulide retineri. Oñditqꝫ ꝙ grauiter tulerit eius diſceſſum:deinde eum monet vt non ſit nimium audax in pugnando memineritqꝫ timēdos troianos:⁊ precipue hectora. quē dicit ſe intelligere eſſe fortiſſimum. Pretera qm̄ intellexerat ex oraculo rñſum eē eū interfectu iri ab hoſte. q primꝰ troianū ſolū tāgeret:monet eū ⁊ orat vt vltimꝰ deſcēdat de naue. qd ſi nolit reſpectu proprie ſalutis:faciat ſaltē reſpectu ipſius Laodomie:ne ſi forte piclitaretur:ſit ei cā doloris ⁊ mortis:qꝛ eo mortuo nullo pacto vellet eſſe ſupſtes. Laodomie due fuerūt. Una filia Bellorophōtis ex qua iuppiter genuit Sarpedonē: ⁊ hec filia acaſti theſſalici vxor Proteſilai:q ⁊ ipſe theſſalicꝰ fuit vñ dicit Laodomia, emonis.i.theſſalica. nā theſſalia hemonia dicta eſt. ¶ Optat ſalutē ire quo mittit.i.peruenire ad maritū ſuū.i.cupit eū ſaluare ⁊ incolumen eſſe.

ASCEN. ☞Mittit ⁊ optat amās. Tota hec epl̄a facilis ē in verbis nec tā vemēs pathos hꝫ in ſententijs:vt ſuperiores ſere habuerūt nā q eā ſcribit nō expoſtulat: neqꝫ q̄rit de iniuria factā:ſꝫ qꝛ cōiugē amat:eiuſqꝫ imagine vexatur cohortat eū vt ſibi pſpiciat ne pſagia mortis effectū ſortiant. Ea autem ſunt:qꝛ egreſſurus limen pedē offēdit ⁊ qꝛ vt nomē indicat primus in terrā hoſtilē deſcenſurus eſt:⁊ qꝛ iā tunc cum adhuc in aulide erat:aut potius cum illic ab ea adhuc eſſe putabatur:imago eius occurrebat. Torte. docet qꝛ ſine aſpiratione ſcribitur Proteſilaus Emonis patronymicum a patria:quaſi dicat mulier ex emonia.

als aulidi
Aulide te fama eſt vento retinente morari:
als ab
A me cum fugeres:hic vbi ventus erat:
Tunc freta debuerant veſtris obſiſtere remis:
Illud erat ſeuis vtile tempus aquis.
Oſcula plura viro mandataqꝫ plura dediſſem
Et ſunt que volui dicere plura tibi.
Raptus es hinc preceps:⁊ qui tua vela vocaret
Quem cuperent naute:non ego:ventus erat.
Ventus erat nautis aptus:non aptus amanti.
Soluor ab amplexu Proteſilae tuo.
Linguaqꝫ mandatis verba imperfecta reliquit:
Vix illud potui dicere triſte vale
Incubuit boreas:arreptaqꝫ vela tetendit:
Iamqꝫ meus longe Proteſilaus erat.
Dum potui ſpectare virum:ſpectare iuuabat:
Sumqꝫ tuos oculos vſqꝫ ſecuta meis.
Ut te non poteram:poteram tua vela videre:
Vela diu vultus detinuere meos.
At poſtqꝫ nec te nec vela fugacia vidi:
Et quod ſpectarem nil niſi pontus erat.
Lux quoqꝫ tecum abijt tenebris exanguis abortis
Succiduo dicor procubuiſſe genu.
Vix ſocer hiphiclus: vix me grandeuus achaſtus

ANTO. ☞Aulide te fama eſt. Cū palamedes. vlyſſes: et Menelaus.q p reddēda helena legati ad priamū ierant renuntiarēt id troianis ⁊ priamo nō placere. Cōiurati greci in aulide biēnio: vt edictū erat cōuenerunt:ſꝫ tēpeſtate ⁊ peſtilentia vexati cūctabant. Erat eñ irata Diana:qm̄ eius ceruā Agamennō trucidarat. Aulis. Aulis boetie portꝰ ē pfundiſſimus cōtra gereſtū euboee promontoriū:vt ſcri. Stra. qngētaꝝ nauiū capax. Cū fugeres. ex deſiderio hoc dictū ē. Nā ꝓteſilaꝰ nō fugit. ¶ Seuis aqs mare ſeuire dicimus:cū inſanas excitat pcellas: tralatiōe ſumta ab aiatis ad inalata. Plura mādata. amātiū cōſuetudinē exprimit q fabulando more cāmpectūt ne ſeparetur. Erat veri. ſpabat qualē exoptat nauigantes:ſꝫ mihi aduerſus. Triſte vale:ſic pſius. Et nrꝫ illud viuere triſte qd Fabius notat. Incubuit valide ſpirauit. Ver. Incūbunt pelago dixit. Tetēdit:īpleuit:vela diu. inſpexi vela dū potui poſqꝫ tui vultus negabant. Succiduo. debili pre dolore. Nā aut letitia:aut dolore nimio interdū ita mortales lāgueſcunt vt cōſiſtere neqant. dicor: alij narrāt ego pre dolore caſum non ſenſi. Socer. pater tuus. Grandeuꝰ Acaſtus: Acaſtus. is erat vt dixīmꝰ Laodomie pater:nō vt alij inſcite putauerūt pelie filiū. q cū argonautis nauigauit. Is eñ alter ab illo fuit. Mater Laodotheaꝝ ſigt laodomie matre Gelida aqua:q dolēt ſi corrupti frigore decidant:frigida fouēdi ſunt. intimus eñ calor frigore eximio excitat. Inutile: qm̄ ſine te pſtaret mori: ꝙ viuere Redit:hec ſyllaba in exametro ptrahit ſi fiet colliſio. vt audit p audiuit dicimꝰ. Legitimus: cōiugali toro cōueniens. Nec mihi pectendos: pathos a cultus negligētia excitatur aurata veſte. auro textili confecta vſus eſt q Tarquinius in triūpho. vt verrius ſcribit. ⁊ agrippina Claudij i hac tñ nulla alia materia pter aurū fuit in attalicia aliud ꝙ aurū erat admiſtum.

UBER. ☞Aulide:aulis Euboee inſule portus eſt obiectū laterū effectus ad hunc cū greci perueniſſent troia nauigantes agamēnon diane ceruā occidit ignarus. vñ irata dea flatus vētorum remouit. ita vt nauigare nō poſſent:⁊ peſtilētia laborarēt:quare cōſulta oracula dixerunt dianam agamēnonio ſanguine placandam eſſe. Iphigenia igitur agamennonis filia:cum ab Ulyſſe per nuptiarum ſimulationem adducta iam in eo eſſet:vt immolaretur:Diane miſeratione ſublata eſt:⁊ cerua in eius locum ſuppoſita in tauricam regionem tralata: Diane ſacerdos effecta eſt. Interea autem dum greci in ea inſula morarentur conſu-

Vix mater gelida meſta refecit aqua.

Officium fecere pium: ſed inutile nobis.

Indignor miſere non licuiſſe mori.

Atq; animus rediit: pariter rediere dolores.

Pectora legitimus caſta momordit amor:

Nec mihi pectendos cura eſt prebere capillos:

Nec libet aurata corpora veſte tegi.

rauerūt ſe nunq̄ ante reuerſuros in patriam q̄ troia caperetur. Inde dido apud Uer. Nō ego cū danais troianā excidere gentē Aulide iuraui. Fama eſt. i. fertur. Morari: manere: morā facere. Retinente. q2 vt dixi Diana flatus vētoꝝ ſuſtulerat aut q2 vētus eſſet contrarius. Ah me. melius ab interiectio dolentis eſt q̄ ꝓpoſitio dolet eñ talem nō fuiſſe ventū. quo nō poſſet nauigare cū ab eo eſſet diſceſſurus. Sceuis: turbatis. Utile. aptū ꝛ cōmodatū. Oſcula enumerat quaſdā vtilitates ſibi futuras. ſi nūc retētus fuiſſet domi. Mandata: admonitiones. Que vo. dice. q̄ dictura fui: q̄ non potui dicere: ꝛ dicit cauſam. Raptus eſt. abreptus: ablatus. Preceps: feſtinus: Quē. n. c. i. ſcōs: qualē naute cupidi nauigandi optarent non qualem ego cuperē q̄ noluiſſem te diſcedere: Soluor: ſeparor: diſiūgor: īperfecta. incōpleta. nā nō potui finire q̄ tibi dicere volebā. Triſte: meſtū ꝛ cū lacrimis miſſū. Incubuit: preſto fuit ꝛ totis virib' paratis. Uer. Incubuere mari. Tetendit flatu ſuo impleuit: ꝛ extenſa fecit. Longe a meo aſpectu. Iam ſubito. Sumq; tuos oculos. ideſt cum tu oculos ad me conuerteres: ego aſſidue te ſpectantem ſpectabā. Ut poſtq̄. Te non po. ſ. videre Tua vela q̄ longi' apparebāt: q2 erāt aut maiora. aut altiora te. Detinuere diu. i. ca ꝓſpexi. Fugacia. ita legendum eſt. i. celeriter euntia: ꝛ. que videbantur fugere. Pontus mare. Lux abiit. ſ. ex oculis meis. Abortis tenebris ideſt inducta caligine ante oculos. Succiduo: inclinato ꝛ flexo. a ſub ꝛ cado venit ſucciduus antepenultima breui: cum vero longa eſt a ſub. ꝛ cedo: vnde dicitur arbor ſuccidua quaſi ſuccedua. Iphiclus: pater tuus ſocer meus Acaſtus: pater meus. Grandeuus: ſenex. Mater mea Refecit: inſtaurauit: ꝛ viuificauit Aqua gelida aſperſione aque frigide in faciem quod ſolet fieri aliquo languore deficientibus. Pium. ex pietate proueniens: ſed inutile nobis: q2 quia vtilius fuiſſet mihi tunc mori: q̄ nūc viuere in tantis curis. Indignor: doleo ꝛ moleſte fero Nali. non permiſſum eſſe. At. ideſt poſtq̄ anim' redit. i. poſt reſpiraui. Pariter ſimul. Momordet pupugit: tetigit Nec mi. dicit ſe ob abſentiā mariti ita eſſe anxiā: vt nō ornatu corporis delectet: nec poſſit quieſcere. Pectēdos pectine cōponendos ꝛ ornandos. Prebere: ſc3 ancillis meis. Tegi: indui.

ASCEN ☞ Aulide pro aulidi ſi ſeruio credimus nā noīa tertie declinatiōis ꝓ aduerbijs in loco poſita in i exire debent ꝓ de loco in e: vt ſtudui carthagini: aunioni ꝛc. ꝛ diſceſſit carthagine aunione ꝛc. Ah me. ordo ē Ah vbi erat hic vētus. ſ. ꝓfectioni in phrygiā cōtrari' q̄ te immorat' fuiſſet: cū fugeres. i. tanq̄ fugiēs me celeriter abires. q. d. vtinā tūc ille flaſſet vētus. He ſunt que volui dicere ca ē occaſio ſcribēde epiſtole. Triſte vale: nō q2 triſtitiā optabat: ſ3 q2 cū triſtitia fleret ſicut funere miſcui di. vir. triſte miniſteriū. Incubuit boreas vētus ꝛ thracia in troiā impellēs. Nil niſi pōtus. Uer. Celūq; vndiq; ꝛ vndiq; pōtus. Obortis. i. ꝓter ſpē ortis tenebris. Nec mihi pectendos. Docet ſe legitime amare nec velle voluptati indulgere tātiſꝑ dum vir in caſtris degat.

Ut quas pampinea tetigiſſe bicorniger haſta

Creditur: huc illuc quo furor egit eo.

Conueniunt matres phylaceides ꝛ mihi clamant

Indue regales Laodomia ſinus.

Scilicet ipſa geram ſaturatas murice veſtes

Bella ſub iliacis menibus ille geret:

Ipſa comas pectam: galea caput ille premetur:

Ipſa nouas veſtes. dura vir arma feret.

Quo poſſim ſqualore tuos imitata labores

Dicar: ꝛ hec belli tempora triſtis agam.

als diſpari.

Dux Pari priamide damno formoſe tuorum

Tam ſis hoſtis iners. quam malus hoſpes eras.

Aut te tenarie faciem culpaſſe marite.

Aut illi vellem diſplicuiſſe tuam

Tu qui pro rapta nimium Menelae laboras.

ANTO. ☞ Bicorniger: bacchus cornibus effigiari ſcribit Diodo. Feror inquit vt menades bacchi furore cōcite. Phylaceides: ex philace vrbe. et mihi clamāt inclamo te ꝛ tibi clamo obiurgare ē ꝛ iraſci Plau. in aſinaria. Nimis inquit riſu3 cōtinui vbi hoſpitē inclamauit: qd te abſentē mihi fidē hī reuoluiſſet Regales ſi. regias veſtes. Sc3. ipſa gerā: cū ſtomacho enuntiādū eſt. Saturatas murice. ſanguine muricū merſas: que ſi bis madefiat purpura dibapha dicitur. vt ſcribit Pliū. primū apd ro. vſus eſt lentulus ſpinter. edilis curulis. Ille gerat. per cōtemptionē ſe imitaturam viri labores mōſtrat Damno tuo qm̄ patrie excidium viderunt. Eras mutauit tēpus. fuiſti dicendū erat. Tenarie marite. laconiā helenam ſignificat quā rapuit paris

Tenarios Tenarios eſt laconie ꝓmontorium vbi aditus ad inferos eſſe papinius tradit. Menelae laboras menela' oēm greciā vt ſibi ferret opē conuocauit cōtra troianos. Quā multis. q̄ extinctos viros deplorabūt vt deidamia q̄ achillis interitū defleuit Omen: futuri mali preſagiū. id eñ fuiſſe conſtat q̄ cū ad troiam exire voluerit proteſilaus pedē in limine offendiſſe traditur. Det de more ioui conſeruatori ſuſpendat arma. Tenedos. inſula cōtra

Tenedos. troiam olim lecophrys dicta a tene cygni. filio tenedos ē appellata: quā. ꝛ calmnā aliꝫ appellarūt.

ABER. ☞ Bicorniger. i. bacch' dicit ſe furore ita agi ſicut aguntur bacchantes Haſta pāpinea. i. thyrſo. Eſt aūt thyrſus haſta pāpinis inuoluta quā bacchātes ferre ſolēt. Oui. v. meta. Frondentes ſumere thyrſos imperat. ¶ Tetigiſſe. ſtimulaſſe: concitaſſe in furorem Uergilius quarto eneidos Seuit inops animi: totamq; incenſa per vrbem. Bacchatur

Heu mihi quam multis flebilis vltor eris.

Dij precor a nobis omen remouete ſiniſtrum.

Et ſua det reduci vir meus arma ioui.

Sed timeo quoties ſubit miſerabile bellum:

More niuis lacrime ſole madentis eunt.

Ilion: ꝛ tenedos. ſimoiſq;: ꝛ xanthus: ꝛ ida:

qualis cōmotis: excita ſacris Thyas vbi audito ſtimulant trieterica baccho ꝛc. Oui. iiij. faſt. Mētis inops rapit: vt quas audire ſolemus Threicias fuſis menades ire comis. Item in epl'a ariadnes Aut ego diffuſis erraui ſola capillis. Qualis ab ogygio cōcita baccha deo: bacchus aūt dr̄ habere cornua ꝓpter ſuperbiā et elationē feruor vini inducit. Matres: matrone mulieres. Phylaceides. ita eſt legendū. eſt eñ forma patronimica: ꝓ deriuatiuo a phylace: q̄ vt Home. in. ij. iliados ſcri. fuit theſſalie: in qua ꝓteſilaus regnauit qd etiā oſtendit Luca. li. vj. Et prima rhodopeia litora pinu q̄ tetigit phylace. hāc ptolomeus ponit in pieria parte Macedonie. Stra. vero in phthiotica q̄ tamen regiones ſunt in theſſalia: q̄ ꝛ macedonia dr̄: philacus aūt pater iphicli fuit: ꝛ ſic auus ꝓteſilai. vnde ꝓteſilaus apud poetas ſepe dr̄ phylacides: ipſa laodomia phylaceia ab vrbe philace: vel a proteſilao hpylaceio interdu3 dicit. Oui. li. v. de ponto. At viuat fama coniux phylaceia: cuius Iliacā celeri vir pede preſſit humum. Scilicet: reſponſio laodomie ſcilicet geram. q. d. minime. Saturatas: bene tinctas. vnde dibaphe veſtes dicebant: q̄ erāt tincte. Murice: purpura. Eſt eñ murex piſcis: cuius ſanguine tingunt lane. Geret bella: qd eſt laborioſum ꝛ durum Premetur grauabitur. Galea: pōdere galee. Ipſe alibi ſupra. Eſt galeā preſſa ſuſtinuiſſe coma. Dura: aſpera quaſi dicat nō decet: vt ego ſim in delitijs: ꝛ maritus meus ſit in laboribus Dicar imita. ſcilicet eſſe. Squalore ſorde: neglectu corporis. Agam triſtis ideſt viuam in triſtitia ꝛ merore. Dux pari. male legitur hic tex. Dux pari neq; eñ cōuenit: vt irata ꝛ turbata ducem appellet paridem: ꝛ ex verbis Home. lib. iij. Iliados apparet legēdum eſſe diſpari. dicit eñ diſpari eidos ariſte. ꝛc. i. o male ꝛ infelix pari. Formam optime: alludens igitur poeta Oui. ad illa verba Home. facit iratam laodomiam loqui de paride contumelioſe ſic o diſpari ideſt o male et infelix pari: nam dis apud grecos in compoſitione malum aliquid ſignificat vel difficultatem: aut impoſſibilitatem vt exempli gratia. Tychi ſignificat fortunam. diſtichiā vero infortunium. ergos ſignificat opus ꝛ officium diſergos difficultatē: ꝛ eiſdos ſignificat formoſū. diſeidos ſignificat deformen. ſunt plurima huiuſcemodi apud grecos. error autem facile natus eſt: vel ex ignoratione grecarum literarum vel quod ypſilon putatum fuerit eſſe vnum ut ꝛ s litera conuerſa ſit in x ſed abſq; dubio affirmauerim legendum diſpari. Formoſe dāno tuorum i. cuius forma ꝛ pulchritudo magna conflatura eſt tuis: q2 propter te qui placuiſti helene tui multa patient dāna. Tam ſis: optatiui modi eſt: ꝛ ſubaudit vtinā tam ſis hoſtis iners. i. tam negligens ꝛ ignarus ſis pugnator. Quā malus hoſpes. ſ. apud menelaum: malus autem. i. perfidus. q2 fidem hoſpitij nō ſeruaſti. aūt te. dicit q̄ vellet q̄ aut helena diſplicuiſſet paridi: aut paris helene. Marite tenarie. i. vxori helene laconie. nā Tenarus promontoriū eſt laconie: ex qua helena fuit. Tu. ſ. o menelae. Flebilis vl. q2 multi hac tua vltiōe peribūt. Dij precor: q2 quoties laodomia recordabat belli trepidabat ꝛ flebat: ideo precat vt hoc non ſit ei malo omini. i. augurio. Siniſtrū. i. infelix. Et offert ioui eū reduci. i. ioui eū reducēti nā reducē appellam' ꝛ q̄ reducit aliū vt hic: ꝛ q̄ reducit ab alio: vt ſupra. Gratulor Oechaliā reduci tetigiſſet carina. ꝛ Uer. pri. en. Nāq; tibi reduces ſocios. Subijt venit in mentē. Uergi. ſubijt cari genitoris imago. Madētis: liqueſcētis. Sole ꝓpter calorē ſolis: ilion: dicit q̄ quoties audit aliqd nomen regionis troiane: fere ſolo noīe terret: ilion oppidū ipſum troie. Tenedos inſula in conſpectu troie quā athene quodā qui cū nouerca cōcubuit occupatam cū antea eſſet vacua ꝛ ab eo nominatā Ser. ſcri. Diodo. appellat Tenū. diciq; eius patrem calūnia vxoris inductū filium Tenum in arca impoſitum in mare deieciſſe: que tēpeſtate acta cum in Tenedū appuliſſet tenus mirabili deorum ope ſalutē cōſecutus inſule imperauit: vir preclarus ac iuſtitia virtutibuſq; alijs immortaliū honores aſſecutus. ¶ Et xanthus fluui' iuxta troiā de quo diximus in epl'a Oenones. Ide mons phrygie a quo ꝛ ſylua idea. Uerg. Idea clarā ſe condere ſylua cernimus. ꝛ idem. Iamq; iugis ſumme ſurgebat lucifer ide. hec declinatur grece ide ides. ASCEN

☞ Ut q̄s docet iſup ſe ex vehemētia amoris iterdū more bacchātiū vagari. Philacidas: patronymicū a patria philace. ſ. vrbe. Regales ſin'. ſinuoſas veſtes reginā decētes. ſ. vocabulū idignatiōi aptū. q. d. nequaq̄ cōmiſero vt ergo purpurata icedā: dū ille armis atteret. Magnifice: aūt dixit ſaturatas nō ibutas murice: vt dibaphas i. bis tinctas ſignificet: Ipa. i. ego. eñ triū ꝑſonaꝝ. Dux pi vetūs a ntō paris. ordo ē. O pari. i. alexāder (ſic eñ et vocabat) priamide vetūs ē. i. fili Priami formoſe dux. ſ. i raptu helenes: cū dāno tuoꝝ: ego ſup. velim vt ſis tam iners hoſti. q̄. i. q̄tū mal' hoſpes eras. Erat aūt peſſim' hoſpes: q2 hoſpitā abducit hū velit inertiſſimū q̄ eſſe. Iners aūt dr̄ ſine arte ꝛ ſine induſtria. Ego vellē inq̄t aut te culpaſſe faciē marite. i. ꝯiugis tenari. i. lacene a ꝓtetotū. ſ. helena: aut tuā ſup. faciē diſplicuiſſe illi. i. ꝓ vtreq; alteri nō tū placuiſſet vt: tu eam rapere ꝛ ea rapi vellet flebilis vxor videt noue dictū: vt ſicut maritū vocat feminā: ita virū vocet vxorē: ſ3 legendū puto nō vxor: ſ vltor caret eñ exēplo: vt vir vxor dicat: l3 vxorius ſepe q̄. i. q̄tū multis cū admiratione. q. d. plurimis. ꝛ ſuadet reducē vir meus arma iouis. Hic redux actiue ponit ꝓ reducēte: cū apud Uer. ꝓ reducto legat. Moris aūt erat negotio arma ꝯſecrare deo ꝓſidi negotij illi'. Iliō ꝛ te declinat hoc iliū vel iliō hui' ilij. nā q̄ apud nos exeūt in um ſi ſunt greca exeūt apud eos in on: repcrit tū etiā hec ilios: ꝛ apud hūc ꝛ apud Hora. Ilion aūt erat regia priami in phrygia q̄ expugnabat. tenedos inſula in conſpectu troie. ſimois ꝛ xanthus flu. troiani. ida: ſylua tro. ANTO.

Nomina ſunt ipſo pene timenda ſono.

Nec rapere auſurus niſi ſe defendere poſſet

Hoſpes erat. vires nouerat ille ſuas:

Venerat (vt fama eſt) multo ſpectabilis auro:

☞ Rapere auſurus. coniectura firmat ſolicitudinem non eſſe vanam. venerat vt fa. eſt circunſtantīs coniecturam probat pars quo ta. phrygum numina pars paridem ſecuta eſt licet ſpectabilis venerit. His opulētia viris claſſe quodq; defendi poſſe exiſtimabas. Cōſors le. Helenā exprimit caſtoris polluciſq; qui erāt gemini ſorores. Hec que te impulerunt Hectora. n. q. dubitatio timorē auget. Hectora quiſquis is eſt. amplificatio eſt ſumꝑta a nomine Hectoras. hectoris ſimiles. Fas eſt:

pate: factis periculis cōſulit quid faciēdum ſit fa-
cta eñi erant vt troia grecorū virtute caderet. Ten
dat me a iuſto arguit. nam pro vxore fas eſt mari
tum pugnare apd Home. Menelai ⁊ alex. pugna
eſt: qua alexander cecidiſſet: niſi venus a pugna il
lum auertiſſet Eſt di. nō conuenit cū menelao. nā
tibi vxor domi ſeruatur. Tu tantū vi. pu. ſimplex
enthymema eſt: q: inquit tibi vxor domi ſeruatur
pugna tua eſt: vt ad eā incolumis redeas. parcite
dar. apoſtrophe pathos auget. Meus ſan. nā ſal⁹
mea a proteſilao pendet cuius vulnera mea ſunt.
Forti⁹ il. po. menelaus qui amore pugnat fortior
eſt. Volui reuo. ne ad bellū ires. animuſq; fe. preſa
gebat neſcio quid futuri mali: a bello abſtinēdum
eſſe ab auſpicijs arguit. mali au. tacui ne forte ma
lum omen diſcedens captares. Pes tuus of. li. pe
dum offenſiones in angurijs eſſe ſcribit Pli. caſq;
mala fere preſagia. Tibulus docet. O quoties in-
quit ingreſſus iter mihi triſta dixi. Offenſa in por
ta ſigna dediſſe pedem.

ABER. ☞ Pene. i. fere. Ipſo ſono. i. ſola voce ⁊ noie. q. d.
ergo multo magis re ipſa. Nec ra. occurrit obiectio
ni quia poſſet dici ꝙ magna eſt potentia grecorū
dicit ꝙ paris nō rapuiſſet helenam: niſi vidiſſet ſe
habere vires defendendi cōtra grecos. auſurus. ſ.
erat paris. i. nō fuiſſet auſus rapere. Hoſpes erat
i. peregrinus. Vires ſuas. i. quantū poſſet. ¶ Spe
ctabilis: ornatus ferret: oſtentaret. Suo corpore:
quia q̄ vidiſſet eū ita ornatū: potuiſſet indicare ꝙ
diues eſſet phrygia. Opes phrygias. i. troianas.
Verg. Troianas vt opes: erat enim in toto oriēte
potentiſſimū imperiū troie. Claſſe: nauibus. Viri
idest munimento virorū Per que. i. per quas res
ſc;. naues et viros. Gerunt bella: q: ſine viris bel-
la geri nō pñt. nec rurſus ſine claſſe: cū ad eos qui
ſeparant mari trāſituri ſumus. Quota. ideſt mini
ma. vt Iuue. Quota portio fecis achiue. et eſt ſen-
ſus. potens eſt claſſe ⁊ viris: ⁊ hʒ ſecū nimiā partē
ſui regni. His ego: dicit Laodomia Helenā eſſe ca
ptā amore paridis ꝑpter ſupradicta. Ledea. Hele
na filia lede poſſeſſiuum pro patronymico. Con
ſors. i. ſoror ⁊ ſanguine coniuncta. Gemellis. ideſt
Caſtori ⁊ polluci: qui gemini fuerunt eodem nati
ouo: vt ſupra diximus. Hec: ſc; diuitias ⁊ potētias
troianorū. Poſſe no. da. i. grecis. Neſcio quem. q.
d. inter troianos fortiſſimū. Paris hecto. ꝓbatio
fortitudinis hectoris ex teſtimonio paridis. San
guinea: cruentaria q̄ ſemꝑ interfecit aliquē. Fer-
rea bella: aut aſpera: aut q̄ ferro gerunt. Hectora:
adiurat Proteſilaū ꝑ amorē ſuū vt caueat hūc he
ctora. ¶ Si ſum ca. ti. ſi me amas. Signatū: inſi-
xum: ⁊ quaſi ſigno quodā notatū. Nomē. ſ. becto-
ris. Ubi: poſtq̄. Hunc: hectora. Alios: troianos.
Multos he. i. multos fortes qualis eſt hector Pa
rabis pu. i. ingrediere pugnā. Me. p. ſi. i. me habe
re reſpectū ſui. ⁊ vt me ei ſeruē. Si fas eſt. i. ſi licet:
et fata ꝑmittūt. Cadere. i. ruere. Nō vllū. i. nullū.
Pugnet: hoc dicit: ſiue vt mene. ad quē ꝑtinet re-
cuperare vxorē pugnet ipē Nupta: vxor. Petenda:
capienda Diſpar diſſimilis. Viuere: vt viuas. In
ſi: in amplexus in gremiū. ¶ Dñe vxori: q̄ te amat
¶ Pios: tibi affectos ⁊ deditos. Parcit: cōuertit
ſermonē ad troianos: vt ſuo proteſilao parcant.
¶ Ne me ex il. i. ne ipo mortuo: ego quoq; moriar
Meus. ſcilicet. e. ideſt exeat. Ex il. cor. ſcilicet inter
fecto. ¶ Non eſt: dicit ſeum non eſſe aptum bello.
Oppoſitos: aduerſos hoſtiles. Fortius: animo-
ſus. Ille: ſcilicet paris. Amet. ſc; me. Hunc fateor.
quaſi dicat quod ante dicere nō ſum auſa. ¶ Reuocare: ne ires ad bellū troianū. Ferebat. ideſt cupiebat. Sub-
ſtitit. ideſt deſtitit: ceſſauit. Timore: mali auſpicij. ideſt metu ne darem tibi malum auſpiciū ⁊ auguriū reuocan-

Quicq; ſuo phrygias corpore ferret opes:

Claſſe viriſq; potens: per que fera bella geruntur
als queq;.

Et ſequitur regni pars quotacq; quemq; ſui.

His ego te victam conſors ledea gemellis

Suſpicor. hec danais poſſe nocere puto

Hectora neſcio quem timeo. paris hectora dixit

Ferrea ſanguinea bella mouere manu.

Hectora quiſquis is eſt ſi ſum tibi cara caueto

Signatum memori pectore nomen habe.

Hunc vbi vitaris: alios vitare memento:

Et multos illic hectoras eſſe puta.

Et facito vt dicas quoties pugnare parabis

Parcere me iuſſit laodomia tibi.

Si cadere argolico fas eſt ſub milite troiam:

Te quoq; non vllum vulnus habente cedat

Pugnet: ⁊ aduerſus tendat menelaus in hoſtes

Ut rapiat Paridi: quam Paris ante ſibi.

Irruat et cauſa quem vincit vincat ⁊ armis:

Hoſtibus e medijs nupta petenda viro eſt:

Cauſa tua eſt diſpar: tu tantum viuere pugna

Inq; pios domine poſſe redire ſinus.

Parcite dardanide de tot precor hoſtibus vni:

Ne meus ex illo corpore ſanguis eat.

Non eſt quem deceat nudo concurrere ferro:

Seuaq; in oppoſitos pectora ferre viros.

Fortius ille poteſt multo qui pugnat amore

Bella gerant alij. Proteſilaus amet.

Nunc fateor volui reuocare. animuſq; ferebat.

Subſtitit auſpicij lingua timore mali.

Cum foribus velles ad troiam exire paternis

Pes tuus offenſo limine ſigna dedit

Ut vidi ingemui tacitoq; in pectore dixi

Signa reuerſuri ſint precor iſta viri.

do: quod ſolet vulgo credi. ¶ Eū forib⁹ dicit: quōdā qð omen apparuit: cū ꝓteſilaus eſſet ex domo ſua exiturus
ad bellū troianū: q: ceſpitauit in limine dom⁹. ¶ Signa: auguria. Offenſo. tacto. In pectore tacito. i. ego tacita:
⁊ mecū dixi. ¶ Iſta ſint ſigna viri reuerſuri. i. vtinā hec ſint ſigna ꝙ maritus me⁹ poſſit reuerti a bello troiano
☞ Pars quota queq; ſui. q. d. rariſſima queq;: vñ nō legā quēq;. Elegāter aūt ponit quiſq; cū quotus ⁊ cōiun-
cta petūt fere negatiuā reſpōſionē. Cōſors ledea. i. filia lede ſoror gemellorū: hoc eſt: o helena: ego reor te victā
his. ſ. opulētia claſſe ⁊ viribus paridis. Hectora: neſcio quē. Formidādū. docet nomē hectoris. de quo tāta ꝑdicā
tur. caueto. i. fugito. Hor. hic niger eſt hūc tu romane caueto: Memori: pectore. Verg. etiā in accuſatiuo memor
genere neutro dedit dicēs. Cure numen habet iuſtiq; memorq; precat. Multos hectoras. i. fortes. Parcere me
iuſſit laodomia ſibi: vt amore nō timore abſtinuiſſe bello putetur. Si cadere. i. ſi quidē fas eſt: q: in fatis eſſe cē-
ſet. Te quoq; hoc eſt cadat ſine te. Parcite dardanide preces vane: ſi hoſti deferant. Sed q: per apoſtrophē legē
de a viro ſcribantur multū gratiarū habēt. Nō eſt quē deceat: quaſi dicat nō hic vobis capitali odio cruentū in
feret bellum parcite ergo ei ⁊ cōuertite ferrū in capita bellorū. Menelaū: in agamēnona. Nūc fateor. recitat pre
ſagia future mortis atq; oīa que cū fierēt ne accepiſſe putetur timuit reuocare maritū q: reuocādo ratū feciſſet
omē: ⁊ ille forſitā nihilomin⁹ abijſſet: vñ tuti⁹ putauit tūc diſſimulare: qð nunc territa in ſomnijs vt caueat mo-
net. Forib⁹ exire paternis: ſic Verg. Quāuis multa meis exiret victima ſeptis. Exeo enim ablatiuo iungitur: q:
componitur ab ex: ⁊ eo: ⁊ accuſatiuo ſm alex. quia componitur etiam ab extra. vt vidi. i. ſtatim poſtq̄ vidi. Si-
gna reuerſuri magni animi eſt mali ominis ſigna in melius cōuertere atq; interpretari.

Hec tibi nunc refero ne ſis animoſus in armis.

Fac meus in ventos hic timor omnis erat.

Sors quoq; neſcio quem fato deſignat iniquo

Qui primus danaum troada tanget humum

Infelix que prima virum lugebit ademptum.

Dij faciant ne tu ſtrenuus eſſe velis.

Inter mille rates tua ſit milleſima puppis.
als inq;.

Iamq; fatigatas vltima verſet aquas:

Hoc quoq; premoneo de naue nouiſſimus exi.

Non eſt quo properes terra paterna tibi

Cum venies remoq; moue veloq; carinam:

In que tuo celerem littore ſiſte gradum.

Siue latet phebus: ſeu terris altior extat:

Tu mihi luce dolor: tu mihi nocte venis.

Nocte tamen quam luce magis nox grata puellis

Quarum ſuppoſitus colla lacertus habet.

Aucupor in lecto mendaces celibe ſomnos.

Dum careo veris gaudia falſa iuuant.

Sed tua cur nobis pallens occurrit imago:

Cur venit a verbis multa querela tuis:

Excutior ſomno: ſimulacraq; noctis adoro.

Nulla caret fumo theſſalis ara meo.

Thura damus lacrimaſq; ſuper que ſparſa relucēt

Ut ſolet effuſo ſurgere flamma mero.

Quādo ego te reducē cupidis amplexa lacertis.

ASCEN

ANTO. ☞ Et vidi. eam pedis offenſionem. Fac in ven-
tos: ſit vanus. Sors quoq; neſcio: quem in fatis
eſt nomine nō expoſito: qui prim⁹ in littus troia
num appulerit perire debere. Proteſilaus eñi cū
primū appuliſſet a viro dardanio: vt ſcri. Home.
trucidatus eſt: quem alij Eneā fuiſſe ſcribūt qui
illū peremerit. Rome pñeſteq; ſortes in tēplo for
tune pendebāt ante arā. Strennu⁹: vt prim⁹ in lit
tus troianū velis appellere. Milleſima. vltima
Terra paterna: ſʒ hoſtilis. Remoq; moue: ipellas
velo ⁊ remo nauim: cū redieris. ¶ Latet ſub ter-
ris eſt. ¶ Venis dolor: me dolere cogis. Celibe ſi-
ne viro: abijcit ſuſpitōē: Sōnos mēdaces q̄ virū
referebāt. Gaudia falſa: erāt ea dū cū abſente ma
rito rē hr̄e videbat. Sed tua cur nobis pallēs oc-
currit imago: preſagit futurū ꝓteſilai interitum.
¶ Multa q̄rela. ꝓteſilai vmbra cū laodomia q̄ri
videbatur. Adoro nocturnas vmbras: ſupplica-
tionibus placare nitor. ne me terreant. Theſſalis
ara: ſacrifico in oībus tēplis eius theſſalie regio-
nis quā tenemus. Meo fumo. ad odores q̄ in ſa-
cris vtebant fumū referas. ¶ Que ſparſa tura la-
crimis ſparguntur. Relucent: emicant cū crepitu
quod accidit ſi vinū flāmis effundātur. ¶ Affuſo
mero: vinum in ſacris adhibebatur cū lacte ſi ma
nes ⁊ noctu vmbras eſſent placature addebant ⁊
hoſtiarum ſanguinem. Quando ergo pathos eſt
acclamatione. Soluar: langueſcam: nimio gau-
dio quod vt diximus ⁊ in nimio timore contingit
Tue militie: quam ad troiam geſſiſti.

ABER. ☞ Refero: dico nūc q̄ aū nō ſū auſa dicere. ¶ Ne
ſis aio. i. ne ſis audax. ¶ In vētos i. nihilū. i. vt fru
ſtra ſit ſors. i. oraculū deſinat. i. deſtinat. ¶ Fato
i. morti. Neſcio quē. i. quēdā. Qui primus danaum
i. primus ex grecis. Troada: troianā ademptū ſub
latum ⁊ ereptum ſibi. Strēnuus audax ⁊ animo-
ſus: vt velis primus exire in terrā troianā Milleſi
ma. i. vltima: q: inter mille milleſimus dicit vlti-
mus qui facit nomē numero millenario. Verſet:
moueat. Iam fatigatas. i. iam pulſas ⁊ cōmotas
remis aliarū. ¶ Nouiſſimus: extremus. ſ. premo-
neo etiā te: nō ſolū vt tua nauis ſit vltima: que ap
pellet ad littus troianū: ſed etiā tu ſis vltimus qui
de ipſa naui deſcēdas. Terra quo properes. i. quo
ꝓperare debeas. ⁊ ita legendū eſt ꝓperes. ⁊ ordo
eſt. terra non eſt tibi paterna quo properes. i. quo
debeas ita celeriter ire: q: ad terram paternā oēs
libenter properant. ¶ Cum venies: dicit ei eſſe
properandum cū redibit. Cū venies: ⁊ cū redibis
in patriā. Vtere: remis ⁊ velis ad nauigandū. Si-
ſte: fine. Poge gradum: greſſum: ideſt cito deſcen-
de in tuum littus quando redibis. ¶ Siue: dicit
ſe diu noctuq; aſſiduis curis angi ꝓpter abſentiā

Languida letitia ſoluar ab ipſa mea:
Quando erit vt lecto mecum bene iunctus in vno
Militie referas ſplendida facta tue:
Que mihi dum referes: quis audire iuuabit:
Multa tamen rapies oſcula multa dabis

mariti ⁊ eius pericula: ſed magis tū nocte. ❡ Latet nocte: eadē ſentētia vſa eſt ſupra hermione ad Oreſtē. Cū tū altus equis titā radiātibus inſtat pfruor infelix libere ori malo ⁊c. Nox grata: dicit quare maior dolor fit ei nocte ꝙ die: q2 nox aptiſſima eſt voluptatibus puellarum: ſub quaꝝ collo mariti brachia tenere ſolēt ⁊ eas crebro amplecti ⁊ oſculari. ❡ Aucupor: dicit ſe multa ſomniare de marito que lꝫ ſint falſa tū afferunt voluptatem. ❡ Aucupor: capio. ❡ Mendaces: falſos. ❡ Celibe. i. ſine marito nā celebs dr (teſte Priſciano) qſi celeſtē vitā agēs. Celebs aūt dr qui vel que cōiugio nō copulat. Home. in epiſto. Nil ait eſſe pius meli⁹ nil celibe vita. ❡ Iuuāt: delectāt. ❡ Dum careo veris. i. dū nō habeo vera gaudia cū marito meo. ❡ Sed tua: dicit ſibi appere triſtia ora: ſcꝫ imaginē ipſius pteſilai mortui. Pallens im. Uer. Ora modis attollēs pallida miris. Occurrit apparet. Cur venit verbis. i. cur video: audire te multa cōqueri. Executior: violentior excitor. ❡ Adoro i. oro. ❡ Simulacra noctis. i. ipſos ſomnos: qui nocte habent. Meo fumo. i. meo ſacrificio: q2 vbiqꝫ ſacrifico. Super. ſ. tura. Que. ſ. tura. Sparſa: madefacta ⁊ ſparſa lacrimis. Relucent: incenduntur. Ut ſolet. cōparatio eſt Surgere: creſcere: flamma enim vino ſuperfuſo maior fieri ſolet. Quādo ego: oſtendit quanto affectu eius reditum expectet. Languida: deficiēs. Soluar: cadam. A mea le. vt enim nimio dolore ita ⁊ nimia leticia homines deficere ſolent: immo ⁊ plerumqꝫ mori. Refert Ualc. maximus libro nono exemplū in duabus mulieribus que nimia leticia ex inſperata ſalute filiorum quos periſſe audierāt expirauerunt. Referas: narres vt ſolent mariti a bellis reuerſi. Iuuabit: delectabit ⁊ placebit. Rapies: a me.

UBER. ☞ Sors quoqꝫ. ergo ⁊ ipſa ſortillegos conſuluerat: territa: ſcꝫ in primis ⁊ malo omine. Qui prim⁹. ordo eſt eū qui prim⁹ danaū p danaoꝝ: hoc eſt grecoꝝ ſeu arguoꝝ tāget humū troada. i. troianā. patronymicū eīn eū p patrio ſeu poſſeſſiuo poſitū: hec troas hui⁹ troados huic troiadi hāc troada. Remo ⁊ velo. i. plena opa q̄ fit vētis ⁊ velis: hoc eſt vltim⁹ deſcēdas in terrā hoſtilē: ⁊ prim⁹ redeas in patriā. Luce. i. interdū orator diceret luci potiꝰ ꝙ luce. Lacert⁹. i. brachiū cōdormiētis. vñ in cāticis. Leua ei⁹ ſub capite meo ⁊ dextera illi⁹ amplexabit me. In lecto celibe. i. ſine cōiuge. Celebs eīn dr quicūqꝫ extra cōiugiū viuit ſiue caſte ſiue nō. vñ ⁊ celibatus eius q̄litauit ſtatus. Dū careo veris gaudia falſa. i. ſimulata: iuuāt. i. delectāt qd epicureis ſummopere pſuaſum eſt. Sed tua cur nobis. Cām potiſſimā mittēde epiſtole recitat. Excutior ſomno: qd ſeruius futuri mali pnoſticū putat Nā cū ſomnus inquit ſit donū deoꝝ (Sicut dicit ſcdo enei. Tēpus erat cū prima quies mortalibus egris incipit ⁊ dono diuū gratiſſima ſerpit) nō excutit vehemēter ſine futuro malo. Ara theſſalis. i. theſſalica: itez patronymicum p patruo ſeu poſſeſſiuo. Ut ſolet affuſo mero. i. poſtꝙ affuſum eſt merū. Quādo ego te reducē. i. reducē aut reuertentē. Soluar ab ipſa: ordo eſt. Ipſe. i. ego ſoluar lāguida ab leticia mea: q2 Aulus gelli⁹ docet enectas eſſe mulieres nō minus gaudio vehemēti ꝙ dolore. Militie referas. At q̄ dixerat. Bella gerāt: alij pteſila⁹ amet quomodo: ergo nunc dicit. Militie referas ſplendida facta tue. Sed nō eſt vitioſum poete: ſi eam inconſtātiam dat mulieri. amant enim laudem licet cum periculo mereri nolint.

Semper in his apte narrantis verba reſiſtunt. als refere.
Promptior eſt dulci lingua retenta mora.
Sed cum troia ſubit: ſubeunt ventiqꝫ fretumqꝫ:
Spes bona ſollicito victa timore cadit.
Hoc quoqꝫ quod venti prohibent exire carinas:
Me mouet: inuitis ire paratis aquis.
Quis velit in patriam vento prohibente reuerti:
At patrie pelago vela vetant e datis.
Ipſe ſuam non prebet iter neptunus ad vrbem
Quo ruitis: veſtras quiſqꝫ redite domos.
Quo ruitis danai: ventos audite vetantes.
Non ſubiti caſus: numinis iſta mora eſt.
Quid petitur tanto niſi turpis adultera bello.
Dum licet inachie vertite vela rates. als ago reuocans.
Sed quid ego hec reuoco: reuocantis omen abeſt

ANTO. ☞ In his: inter oſcula. Dulci mora: inter capedine iocūdo fouet. Troia: picula troiani belli. Exire: ex aulide oraꝫ ſoluere. Inuitis: aduerſantibus aquarū nubibus. Quis velit in patriā: diſſuadet nauigationē a deoꝝ voluntate: in patriā inqt per tēpeſtatē nauigationē differimus multo minus in hoſtiles oras maxime neptuno aduerſante nauigandū eſt. Suā vrbē. Troiā dicit quā neptunum fabricaſſe tradūt. Numinis: neptuni. turpis: adultera a cauſa nauigationem diſſuadet: quam extenuat. Inachie. inachus arguioꝝ vetuſtiſſimus rex
Inachus vnde grecos inachios appellamus. Reuoco: correptione vtitur: qm̄ reuocatio omen aduerſum facere conſueuit. Li. o. quidqd mali ominis eſt. Abeſto ſit irritum. Troadas inuideo. Fabi. notat veteres dixiſſe te inuideo: lꝫ iuniores tibi inuideo dixerint Funera: mortes. Imponet ga. ad andromachen referēdū cēſeo: que apud Home. hectori arma miniſtrat. Arma dabit: color eſt quē Cice. traductionem appellat. repetitur eīn idem verbū. Producet longa mora detinebit. Reuerti: hoc mādabit vt cōfeſtim redeat. Haſta: ferrū voluit intelligere quo ſpolia referebantur dīs. Reſpiciet: habebit ſue domus ⁊ ſuorum rationē inter pugnandū. Excipiet: fouebit. Ut paridi cōtingit: qui poſt pugnā quam cum menelao geſſiſſe diximus a venere reductus in ſinu helene ſe refouit. Que poſſunt fieri: que aduerſa poſſunt contingere.

UBER. ☞ Reſiſtunt: remorātur: retardātur. Apte: cōuenienter: grate. In his. ſ. oſculis. Promptior: paratior. Dulci: grata. Mora: ſpatio: q2 recreata aliquantulum hoc ſpatio oſculādi promptior poſtea efficit ad narrādū. Sed cū troia: oſtēdit ſupius ſe delectari

Blandaqꝫ compoſitas aura ſecundet aquas.
Troadas inuideo: que ſic lacrimoſa ſuorum
Funera conſpicient: nec procul hoſtis erit
Ipſa ſuis manibus forti noua nupta marito
Imponet galeam: barbaraqꝫ arma dabit.
Arma dabit: dūqꝫ arma dabit ſimul oſcula ſumet.
Hoc genus officij dulce duobus erit.
Producetqꝫ virum: dabit ⁊ mandata reuerti:
Et dicet referas arma fac iſta ioui.
Ille ferens domine mandata recentia ſecum
Pugnabit caute: reſpicietqꝫ domum.
Exuet ⁊ reduci galeam: clypeumqꝫ reſoluet:
Excipietqꝫ ſuo corpore laſſa ſinu.
Nos ſumus incerte: nos anxius omnia cogit
Que poſſunt fieri facta putare timor.

falſis ſomnijs de marito ſuo, quē interdū ſomniat eſſe ſecū poſtea vo oñdit ꝙto affectu eū reuerti optet ⁊ ſperet. nūc dicit ꝙ qñ recordat belli troiani ⁊ nauigatiōis ei⁹ amittit oēm ſpē. Subit: venit in mētē fretū p qd nauigas qd hꝫ tot ⁊ tāta picula. Cadit: deficit. Hoc quoqꝫ: q2 ſupra dixit ſe audiſſe eos remorari in aulide: dicit nūc quod veret ne illud ſit malū omē: ne dei p hoc ſignificēt ꝙ nolint vos nauigare. Exire: diſcedere ex aulide. Mouet: terret ⁊ turbat me. Inuitis: cōtrarijs ⁊ vos phibētibus. Quis velit. q. d. nullus: eſt argumētū a maiori ad min⁹. ſi eīn nemo 2trijs vētis vellet redire in patriā ſuā: cuius q̄ſqꝫ cupidiſſim⁹ eſt: ꝙto minus deberet vētis 2trijs ⁊ mari phibēte a patria ſua diſcedere. Ipe ſuā. oñdit nūc ꝙ 2tra volūtatē numinū nauigent: dicit eīn Neptunū deū maris impedire coꝝ nauigationē: ne eant ad deſtruēdaꝫ Troiā quā ipſe condidit. vñ ſupra. Perdere quos poſſis melius neptunia pbēt Pergama. i. a neptuno cōdita. Quo rui. quo vaditis ita pcipites ⁊ incōſiderati: domos. ſ. vr̄as. Audite: ſentite ⁊ eis ne reſiſtite. Iſtā morā: quā nūc facitis in aulide. cum nō poteſtis inde diſcedere. Nō eſt ſubiti caſus. i. nō eſt fortuita ⁊ ex aliquo ſubito caſu: vt vos fortaſſe putatis. Eſt numinis: deeſt ſed. i. ſꝫ eſt diuine volūtatis. Quin petis: arguita cā: dicit eīn cām eſſe turpē ⁊ inhoneſtā: cui nullū debeāt pſtare fauorē: q̄a tāto bello repetit tm̄mō adultera. Rates inachie i. grece vel argolice: nā inachus pater ioos regnauit argis. vñ argiui nōnūꝙ inachi dnr. Uertite vela. i. reuertimini in patriā. Dū lꝫ: vobis. Sed quid ago reuocās. ſic legēdū eſt. nō aūt ego cui⁹ vltima ſyllaba ſemp breuis eſt. Omen reuocantis abeſto i. vtinā nullū ſit malū omen ex reuocatiōe mea. Cōpoſitas q̄etas. Blāda: mitis. ſuauis. Troadas: dicit feliciores eē mulieres troianoꝝ cōtra quos gerit bellū: ꝙ vxores grecoꝝ q̄ gerūt ipſum bellū. Troiadas vi. p inuideo troadibus. i. fortune troianaꝝ: notāda hec locutio. vbi inuideo cū ſolo actō ſine datiuo iungit: qd nuſꝙ alibi me legere memini: nā cū actō ⁊ dtō ſepe ponit: vt tene inqt. miſerāde puer cū leta veniret. inuidit fortuna mihi: ⁊ liber pāpineas inuidit collib⁹ vmbras. Funera: cedes. Suorū maritoꝝ: vel parentū ⁊ fratrū. Noua nu. pauloante maritata. Suis ppris. Barbara: troiana: Sumet: a marito. Simul: dādo arma. Officij: ſcꝫ oſculādi. Dulce: gratum. Duobus: marito ⁊ vxori. Producet: peul ducet comitabit. Mādata re. i. mandata vt reuertat. Referas: reportes ioui. ſolebāt eīn reuertētes ex bello arma ſua dīs ſuſpēdere. vñ Uer. armaqꝫ fixit troia. Ille maritus. Ferens. habēs. Recentia: noua ⁊ adhuc memorie herētia. Caute: ſapiēter. Reſpiciet do. i. habebit aīm ad domeſticos ſuos: ⁊ preſertim ad vxorē. Exuet: ſcꝫ iſa vxore ſpoliabit ⁊ extrahet. Reduci: reuerſo incolumi. Reſoluet: remouebit. Corpora fe. ſcꝫ mariti. Sinu. amplexu ⁊ gremio. Nos hāc cōditionē ſupradictā habebūt troiani. Nos ſcꝫ grece. Sumus in. ſcꝫ quid agatis: q2 procul abſum abſumus. Nos an. ſenſus eſt: ex timore puto oīa accidere tibi q̄ poſſibile eſt accidere. Putare facta. i. putare eueniſſe tibi. Que. poſ. fi. id eſt que ſunt poſſibilia.

ASCEN ☞ Sed cū troia ſubit. i. pfectio troiana quā paratis inuitis ventis ⁊ aquis: cū tamē repugnātibus illis nemo in patriā redire pareat. Quis velit ⁊c. q. d. nemo. Et tū vos datis a patria pelago vela vetante. Quiſqꝫ redite: locutio cōgrua in re. nā quiſqꝫ vim collectiuā habet. Quid petitur: dehortat a bello ob indignitatem cauſe. Troadas inuideo. i. inuidia proſequor: nā dos diceremus troiadibus inuideo. Senſus eſt. ego inuideo, id troadibus i. troianis mulieribus (eſt eīn patronymicum a patria) ꝙ ſi funera. i. mortem ſuorum conſpicere cogentur. preſentes tamen erunt ⁊ maritos armabūt. Arma: fac iſta. Sic ⁊ prius: quia tamen fac producitur. credo tamen vtrobiqꝫ face legendum eſt: quomodo olim dicebatur: ſicut nunc: perfice.

Dum tamen arma geris diuerſo miles in orbe:
Que referat vultus eſt mihi cera tuos
Illi blandicias: illi tibi debita verba
Dicimus: amplexus accipit illa meos.
Crede mihi plus eſt: quam quod videatur imago.
Adde ſonum certe: protefilaus erit:
Hanc ſpecto teneoqꝫ ſinu pro coniuge vero.
Et tanquam poſſit verba referre queror.

ANTO. ☞ Diuerſo orbe. Aſiā ſignificat: q̄ ab europa diuerſa eſt: vbi bellū gerebat a grecis q̄ europei ſūt ❡ Cera: cere imago. Romanorū cōſuetudinē exprimit: apud quos in atrijs cereiuult⁹ ſingulis diſpoſiti armarijs ſeruabant: vt eſſent imagines q̄ comitarent gentilitia funera. Illi: cere imagini Dicimus blādicias: vt tibi pſenti. ❡ Plus eſt: habet plus momenti. Quā qd videat: qm̄ nō imago: ſed Protefilaus vr. Queror: apd imaginē hāc pindetatqꝫ ſentiret q̄remonias habeo. Perfredit⁹. iureiurado claudit epl̄am aperitqꝫ tātiſper ſibi vitā placere donec viuat protefilaus. Faces animi ⁊ cōiugū hymenei ⁊ cupidinis numina intelligit: vterqꝫ faces hꝫ. Ipe: nō alius viroꝝ fortiū cadauera ſi bello occubuerint in patriam referebantur. Quo cūqꝫ: ad quecūqꝫ pericula aut felicitatem. ❡ Sine qd heu timeo: tacuit qd dictura erat necaberis:

vt interpolata locutione omen auerteret. Cura mei quoniā vita vtriuſq; mors in te eſt.

Dū tñ oñdit magnū augmentū amoris ſui erga pteſilaū: dicit eñi ꝙ in ei' abſentia habet imaginē cereā ad ei' ſimilitudinē: quā ſecū tenet ⁊ amplectit pro marito. Diuerſo orbe. i. in diuerſa ⁊ remota pte orbis. Cera imago cerea. Referat. i. repreſentet. Verba debita tibi. i. q̄ tibi deberē dicere ſi adeſſes: ſcʒ o dulcis ꝯiux: ⁊ ſimilia vba. Accipit amplexus meos. i. eā āplector: tāq̄ ſi tuipſe eſſes imago illa cerea. Eſt plus. ſ. mihi. i. plus voluptatis mihi affert ꝙ qḋ videat. ſ. poſſe eſſe imago. Adde ſonū cere. i. ſi habeat vocē. Erit pteſilaus. i. videberis tu eſſe ille. Specto: cum delectatione intueor: pro cōiuge vero. i. loco veri cōiugis. Et queror: apḋ eā tāq̄ poſſit referre. i. tāq̄ ſit viua vt poſſit mihi reſpōdere. Per redit': iurat nūc ſe ſecuturā pteſilaū ſiue viuū ſiue mortuū: hoc eſt ſi vixerit ſe victurā cū eo: ſi ꝓo mortuus fuerit: ſe etiam morituram. Reditus: reuerſiones. Mea numina

Per reditus corpuſq; tuum mea numina iuro

Perq; pares animi coniugijq; faces:

Perq; quod vt videam canis albere capillis

Quod tecum poſſis ipſe referre caput:

Me tibi venturam comitem quocunq; vocaris:

Siue quod heu timeo: ſiue ſuperſtes eris.

Ultima mandato claudatur epiſtola paruo:

Sit tibi cura mei: ſit tibi cura tui.

P. Ouidij Naſonis Epiſtolarum Heroidum. Liber tertius finitur.

qḋ ego collo tāq̄ numē. Pares faces animi. i. p parē amorē. Faces cōiugij. i. thedas: q̄ in ꝯiugio nr̄o arſerūt. Et p caput qḋ vt. i. vtinā. Albere canis capillis. i. qḋ vtinā videā ſeneſcere. Referre: reportare. Mevēturā. ſ. iuro. Quocūq;. i. quācūq; ꝯditionē me vocaris. Siue voluit dicere morieris: ſʒ ſuppreſſit ⁊ maluit itelligere ꝙ exprimere. Qḋ: quā rē. ſ. ne moriaris. Heu timeo vltima epla. i. vltia ps ep'le. Sit tibi: ecce mādatū vt ſeruet ſe ⁊ ppter ſeipſū et ppter vxorē. Vez cū pteſilaus prim' egreſſ' de naui i bello troiano pijſſet: Laodomia ei' morte audita ex mariti deſiderio i āplexu imaginis ceree quā ſupra apḋ ſe habuiſſe diximꝰ dr̄ expiraſſe. Serui' i. vō. eñ. dicit ꝙ cum maritū i bello troiano pijſſe cognouiſſet: optauit vt ei' vmbrā videret: q̄re ꝯceſſa nō deſerēs eā i ei' āplexib' pijt. Que refert voult' ⁊c. magni amoris indiciū ē amati colere effigiē. adde ſonū. i. loquelā cere. i. imagini ceree pteſilaus erit p ꝯiuge vero. i. loco ꝯiugis veri. Canis capillis: ſatis eēt dicere canis. nā cani numero plurali p capillis caneſcētib' accipi ſolēt. Siue (qḋ heu timeo). i. mortuus: ſubaudi ab inferiori eris. Ultima epla. i. vltima pars ep'le: aut vltima quā mittere cōſtituerit ſʒ prior mihi placet interpretatio hec eñi vr̄ ꝑme ep'le formā hr̄e.

ASCEN.

ANTO. Danaus Egyptus.

In. xiiij. epiſtolam argumentum.

Danaus beli filius ſuperiorē egypti regionem tenuit: filias habuit quinquaginta quas egyptus eius frater imperio inhians filijs totidē matrimonio iungi flagitabat abnuebat dana' quoniaʒ ſibi ex genero exitiū imminere ex oraculo tulerat. parata igitur claſſe in peloponneſum nauigauit primus eñi in greciam naues detuliſſe traditur pulſo gelamore: quē ciues odiſſe ſcribit. Euſe. argiuorū potitus eſt imperio. interea egyptus de fratris potētia exploraturus mittit filios hac lege: vt non niſi interempto danao ad ſe redirent aut filiarum connubia inhiſſent. Danaus obſidione coactus ſponſionem de coniugio dat celebrantur nuptie. puelle accepto a patre gladio vt iuſſuʒ erat prima nocte viros oēs peremerunt. Dederat eñi poculum vt altiſſimo ſomno tenerent. Hypermeſtra lyno quem Euſe. lynceū appellat pepercit ſolū ſuaſitq; vt ad egyptū patrē ꝙ primū detecto facinore fugeret a patre in vincula adacta rogat lynū quē ſeruauerat: vel vt opē ferat captiuitateq; liberet: vel ſi mori contingat: vt ſepulture honore non careat. Danaus cum apud argiuos quinquaginta annos regnaſſet a lyno trucidatus eſt qui liberata vxore hypermeſtra argiuorum imperium tenuit argiui ſepulcrum Danao erexerunt in foro quod pagaiurto nuncuparunt. Mittit deeſt epiſtolam. Cetera turba: criminis exprobatione in furias agere lynum conatur: pathos quoq; a numero excitatur. Jacent inquit nouem et quadraginta. Clauſa domo teneor: commiſeratio a fortuna ſum inquit acta in cuſtodiam. Coercita: adſtricta cathenis. Fuiſſe piam: patrem danaum in odium ducit ꝙ erga piam impius ſit. Dimittere ferrum iugulo: te iugulare non auſa eſt. Laudarer a patre commendarer. Eſſe ream preſtat. malo ob pietatem a patre dannari. Quam ſi per ſcelus Jmmunes cedis: facti conſtantiā in ſe cōmendat.

P. Ouidij Naſonis Epiſtolarum Heroidū Liber quartus incipit.

Hypermeſtra Lino. Epiſtola. xiiij.

Mittit hypermeſtra de tot modo fratribus vni

Cetera nuptarum crimine turba iacet.

Clauſa domo teneor: grauibuſq; coercita vinclis

Eſt mihi ſupplicij cauſa fuiſſe piam.

Quod manus eximuit iugulo dimittere ferrum

Sum rea: laudarer ſi ſcelus auſa forem.

Eſſe ream preſtat, quam ſic placuiſſe parenti.

Non piget immunes cedis habere manus.

Me pater igne licet quem non violauimus vrat

Queq; aderant ſacris tendat in ora faces:

Aut illo iugulet quem non bene tradidit enſe:

Ut qua non cecidit vir nece: nupta cadam

Non tamen vt dicant morientia: penitet ora

Efficiet: non eſt quam piget eſſe piam

Peniteat ſceleris danaum: ſeuaſq; ſorores.

Hic ſolet euentus facta nefanda ſequi.

Cor pauet admonitu temerate ſanguine noctis

als preſcidit

Et ſubitus dextre prepedit oſſa tremor.

Quam tu cede putas fungi potuiſſe mariti

Scribere de facta non tibi cede timet

Sed tamen experiar. modo facta crepuſcula terris

als lucis als noctis

Ultima pars noctis primaq; lucis erat:

Ducimur inachides ſub magni tecta pelaſgi

nō me inq̄t penitet me cede tua nō polluiſſe Igne nuptiales faces intelligit. Quē nō violauim': tua cede non polluimus. Sacris: que in nuptijs: facta ſunt. ſacrificiebāt eñi in nuptijs: feceſq; cōiugales his ſacris adhibebant: Tēdat in ora: faciē mutat. Nō bñ: ſed crudeliter ⁊ inhoneſte. Penitet ſi cogar mori: nūq̄ me facti penitere dicā ſeuas: q̄ dormiētes viros iugularūt. Hic ſolet euentus ſolet cōſciētia de culpa auctorē vexare. ideo Juuena. exēplo quodcūq; malo cōmittit: ipſi diſplicet auctori. prima eſt hec vltio qḋ ſe nemo nocēs abſoluit. Cor pauet admonitu: ſceleris narrationē adgreſſura facti immanitate dictu difficile eē mōſtrat: vt grauius eſſe videat. Admonitu: recordatiōe. Oſſa dextre. quo fit vt ſcribere nō poſſim. Quā tu cede putas: noli inquit credere me potuiſſe te trucidare. nā timeo ad te ſcribere: lʒ nullā cedem patrarim. Sed tñ experiar: ſi quo modo poſſim ſcribere. Facta crepuſcula. creperū dubiū dicimus. inde crepuſculū dicimus tempus noctis luciſq; medium. Jnachides. argiuos inachidas appellamus ab inacho quē vetuſtiſſimū argiuoꝝ regeʒ diximus. Magni ſub tecta pelaſgi. argiuorū arcē intelligit quam coluiſſe Danaū autor eſt. Stra. Pelaſgus: Dioniſius ſcribit iouis ⁊ niobes filius primuʒ argos tenuit.

Crepuſculum. Jnachides Pelaſgus

ABER.

Mittit hypermeſtra. Danaus ⁊ egyptus Beli priſci filij fuerūt: quoꝝ Danaus ex pluribus vxoribus quinquaginta ſuſcepit filias. egyptus vero frater totidē virilis ſexus liberos. Sed cū egypt' inſtaret: vt filie fratris filijs ſuis nuberent: et Danaus ex oraculo accepiſſet ſe manibus generi moriturū recuſabat hoc cōiugium: quare orto inter eos bello Danaus ex patria fugiēs: cū filiab' in greciā venit vbi ſteleno argiuoꝝ rege expulſo argis regnauit q̄ vt alibi dixi. ex autoritate Strabonis adeo precedentes loci illius reges excelluiſſe fertur: vt q̄ antea pelaſgi nominabantur impoſita p greciā lege danai vocitarent. Sed egyptus egreferens ſe filioſq; ſuos a Danao ſpretos filios cū exercitu miſit ad oppugnandū fratrē Danaū: q̄ tandē coact' filias ſuas fratris filijs deſpondit: ſed in ipſo nuptiarū die gladios virginib' dedit: q̄bus imperauit: vt prima nocte viros interficerēt eis: niſi ita facerēt cedē interminatus oēs igitur preceptis paternis paruerūt ſola hypermeſtra excepta: apḋ quā plus valuit ⁊ cōſanguinitatis ⁊ coniugij pietas ⁊ amor ꝙ ire paterne metus. Hec eñi lynceo marito ſuo pepercit: eūq; ſomno excitatū monuit ⁊ impulit: vt diſcederet: ⁊ fuga ſue ſaluti cōſuleret: qḋ ille fecit: cū ꝓo pater danaus cognouiſſet ab omnibus perfectum facinus preter ꝙ a ſola Hypermeſtra: eam crudeliſſime vinctam in carcere ſeruandam tradidit. Quare hanc epiſtolam ad lynceū patruelē ſuū ⁊ eundem maritū ſcribit: qua ⁊ ꝑceptū patris ⁊ facinus ſororum ⁊ pietatem ſuam narrat: ⁊ quantum bene merita ſit de ipſo lynceo: oratq; eū: vt liberet ipſam his penis: quibus iniuſte tenetur: captatq; commiſerationem ex fortuna et crudelitate patris poſtremo rogat Lynceum. vt aut eam liberet: aut interficiat: et mortuā ſepeliat ⁊ ſepulcro inſcribat: quemadmodū ipſa mortua eſt: vt linceū a morte liberet: De tot. de quinquaginta. Modo. i. pauloante. Uni ſoli. Cetera turba: fratrū tuorū iacet perijt. Clauſa. narrat infortuniū ſuū. Coercita: ligata: conſtricta: cauſa ſupplicij: cā pene mee. Piā fuiſſe piaʒ eſt ppter pietatē. pepercīſſe tibi Quod magna eſſet pietas Sum rea accuſor. Quod q: dimittere ferrū iugulo. i. te iugulare. Laudarer a patre meo. Scelus te interficiendi. Preſtat: melius eſt. Sic interficiendi te. Non piget q: fuit voluntariuʒ factum. Jmmunes: vacuas: Cedis: occiſionis tue. Me pater: dicit ꝙ quis pater ei paret oīa genera crudeliſſime mortis. q̄ cōmemorat nō tamen poterit efficere vt eā peniteat pepercīſſe ipſi lynceo. ⁊ vſam fuiſſe ea pietate. Licet: quis. Quē nō violauimus quē nō leſimus vlla iniuria. Queq; due ſunt dictiones: ⁊ ſubauditur licet tendat i. immittat. In ora: in faciē meā. Faces que aderāt. i. que erant incenſe. Sacris: nuptialibus. Aut: ſubaudi licet. Non bene tradidit: nō iuſte. neq; honeſte mihi tradidit ad interficiendū maritū meū. Nec: q: vir nō cecidit. i. licet moriar ea nece ⁊ morte: quā maritus meus euaſit. Non tñ efficiet: pēdet ſenſus vſq; ad hūc locū. Ora morientia. i. ora mei morientis. Penitet. ſ. facti. Non eſt. ſ. hypermeſtra. Danaū: patrē meū. Sceleris: crudelitatis quā mādauit. Sorores: que perfecerūt crudelia mādata patris. Hic euētus. ſ. penitēdi. Facta ne. i. crudelia. nam nefandoꝝ nō: prioꝝ operū penitere ſolet. Cor pauet: amplificat beneficiū ſuū: ⁊ deſcribit totū negocium. Admonitu. i. recordatione. Temerate: pollute: fedate. Precidit: impedit. Oſſa dextre i. digitos. Quem tu: argumentum eſt magnū ſue pietatis. Timet. ſ. dextra mea. De cede: de occiſione nō facta Sibi: p ſe. i. quā nō feci. Quā. ſ. dextrā. Putes p putet aliquis potuiſſe fungi cede mariti. i. potuiſſe interficere maritū. Sed tamē: licʒ timeat Experiar: tentabo ⁊ conabor ſcribere. Modo facta. incipit narrare totius facti proceſſum ſumpto initio vnde oportuit. Modo: vel nuper ⁊ pauloante: vel tantūmodo. Crepuſcula: creperū Varrone ⁊ Feſto teſtibus dubiū ſignificat. inde crepuſculū dicitur: cū neq; tenebre ſunt. i. cū dies aut nox ſit dubium eſt: id autem tempus tam matutinū ꝙ veſpertinū intelligimus: hic de veſpertino intelligendū eſt. quod declarat cum dicit. Ultima pars lucis primaq; noctis erat. nam eo tempore nuptie fiebant. Jnachides: pronepotes inachi. nam inachus genuit Jo: ex ea ⁊ Joue natus eſt Epaphus. ex Epapho Belus priſcus. ex Belo: vt diximus: Egyptus ⁊ Danaus cuius he ſunt filie: ergo inachides. Pelagius fuit rex a quo populi quibus imperauit: pelaſgi dicti ſunt qui poſtea (vt ſupra diximus) Danai ſunt nominati.

ASCEN. Mittit hypermeſtra ꝛc. Nihil eſt tota ep̄la facilius: ne nihil tm̄ dicā: ordinē ſubīde cōtraxero ꝙ talis eſt. Hypermeſtra filia danai: ꝛ vxoꝛ lyni: ſeu lyncei patruelis eius patrueles autē ſunt patrui.i.fratris paterni liberi mittit ſup. ſalutē aut ep̄lam: vni modo.i.lyno aut lynceo ꝙ mō vnus eſt: de tot vcꝫ quinquaginta fratrib⁹. Letera turba.i.multitudo fratrū: iacet.ſ.pſtrata. crimine.i.homicidio nuptarū.ſ.ſoꝛoꝝ hypermeſtre. Ego teneoꝛ clauſa domo ꝛ coercita.i.cōſtricta ne ercā grauib⁹ vinclis p vinculis. Fuiſſe piā.i.ꝙ fuerim pia (Nā verbū eſt oſ ſupponiturverbo ſecū actm̄ trahit) ē mihi cā ſupplicij: hoc eſt q: te nō occiderim: vt ſoꝛoꝛes ſpōſos ſuos fratres tuos afficioꝛ hmōi ſupplicio: Ego ſum rea.i.criminoꝛ: accuſoꝛ a patre ꝙ.i.q: manus.ſ.mea extimuit immittere iugulo.i.in iugulū tuū ꝙ eſt in gutture ſanguinis meatus ferrū.i.gladiū aut mucronē: ꝛ ego laudarer.ſ.a patre: ſi foꝛē.i.eſſem cā ſcelus.ſ.homicidij. pſtat.i.meli⁹ ꝛ pſtātius eſt: eſſe reā.i.ꝙ ſim rea: ſic.i. pꝑter pietatē ꝛ ſine cede mariti: ꝙ placuiſſe.i.ꝙ ꝓplacuerit ſic.i.p ſcelus parēti.i.patri. Nō piget.i.nō triſte eſt mihi: nec penitet me habere man⁹ immunes.i.nō participes ꝛ operatrices cedis.i.occiſiōis. Licet.i.tāꝛ ſi pater vrat me igne ſcꝫ rogali: quā nō violauimus.ſ.in nuptialib⁹ thedis ac facibus: queꝙ.i. ꝛ hoc eſt: ꝛ lꝫ tēdat in oꝛa.i.in faciē (vt id fieri ſolet his ꝙ exurunt: vt ſuffocent) faces.i.nuptiales: ꝙ aderāt ſacris.ſ.nuptialib⁹ ꝛ hymeneis. aut lꝫ pater iugulet me illo enſe quē tradidit nō bn̄.i.indecēter ꝛ iniuſte ꝯtra fidē et equitatē: vt vcꝫ ego nupta cadā ſup. ea nece qua vir nō cecidit tm̄ pater nō efficiet: vt oꝛa ſup. mea moꝛiētia.i.etiā in moꝛte dicant penitet ſupple nō ꝑpetraſſe facinus. nā ſup. hypmeſtra nō eſt ſup. ea quā piget eſſe piā. Peniteat.i.iuſtū eſt vt peniteat aut imperij di eſt. danaū.ſ.patrem meū (ſed aptius dicit danaū: quaſi ſceleſtū illum hoīem ꝙ tm̄ ſcelus pꝛecipere auſus eſt, nam in patris cōpellatione neſcio ꝙd ſacrilegū eſt ſi execratio cōmiſceat quātūcūꝙ ſceleſtus ſit) peniteat ergo danaū ſceleris ꝛ ſoꝛoꝛes ſeuas.i.īmites: hic euētus.i.pꝛeſētia: ſolet ſequi facta nefanda. q.d. nō pia: q: nemīnē pꝛopꝛie penitet qui male nil cōmiſit. Loꝛ pauet admonitu: facta digreſſione recitat facinoꝛis atrocitatē: vt et in ſe cōmiſerationē ꝛ in patrē odiū cōcitet. Admonitu.i.admonitione ac cōmemoꝛatiōe: noctis temerate idē pollute ꝛ cōtaminate: ſanguine.i.effuſione ſanguinis. Quia em̄ nocte intēpeſta ne bonū quidē opus faciendū eſt grauius puniūtur qui ſcelus ꝑpetrant: ꝛ ſubitus tremoꝛ pꝛepedit.ſ. adſcribendo eſſe dextre. Ea ſup. quā tu putes.i.putare poſſis potuiſſe fungi cede.i.occidendi negotiū explere nō timet ſcribere: ꝛ cede facta ſibi.i.a ſe ſꝫ manus mea timet ſcribere. de cede ergo nō potuiſſent fungi cede. Aut interrogatiue: ꝙ putes potuiſſe fungi cede mariti. q.d. nō manū meā: q: timet me ſcribere de cede nō facta ſibi.i.a.ſe. Sꝫ tm̄ experiar.i.ſcribere conaboꝛ de cede quā facere nō potui. Ultima pars lucis ꝛc. ſic legendū eſt: nā ꝙ legeret vltima pars noctis pꝛimaꝙ lucis erat: totā inuerteret ſentētiā. crepuſculū em̄ eſt tps dubiū cū tenebꝛe lucē vincere incipiūt: ꝛ diluculū econuerſo. cū lux diſcernit̄ a tenebꝛis fugatis. duci aūt ſolēt nupte ſub noctē ꝙ tunc iminebat vñ dꝛ: dū nox ſinit effugi dixi dū nox atra ſinit. nos inachides.i.puelle argiue ab inacho arguoꝝ rege oꝛiginē ducētes aut denominare dicimur ſub tecta.i.in regia magni pelaſgi.i.quā regiā. aut ꝙ tecta pelaſgus argis extruxerat.

ANTO.

Et ſocer armatas accipit ipſe nurus.
Undiqꝫ collucent pꝛecincte lampades auro:
Dantur in inuitos impia tura focos.
al's vocat.
Uulgus hymen hymenee, vocant. fugit ille vocantes
Ipſa iouis coniux ceſſit ab vꝛbe ſua.
Ecce mero dubij comitum clamoꝛe frequentes
Floꝛe nouo madidas impediente comas.
In thalamos leti thalamos ſua buſta feruntur
Strataqꝫ coꝛpoꝛibus funere digna pꝛemunt.
al's in.
Jamqꝫ cibo vinoqꝫ graues: ſomnoqꝫ iacebant:
Securumꝙ quies alta per argos erat:
Circum me gemitus moꝛientum audire videbar:
Et tamen audieram quodꝙ verebar erat
Sanguis abit: mentemꝙ caloꝛ coꝛpuſꝙ reliquit.
Inꝙ nouo iacui frigida facta toꝛo.
Utꝙ leui zephyꝛo graciles vibꝛantur ariſte:
Frigida populeas vt quatit aura comas:
Aut ſic aut etiam tremui magis. ipſe iacebas:

Socer egyptus fictum eſt nam non erat egyptus cū patratū eſt ſcelus. Armatas: occultū ferebant gladium a patre datū. Lampades: ꝙ in edibus accēdebantur: lꝫ pꝛius tm̄ in templis lichni ꝛ lampades penderent. Inuitos: tam nefanda ſacra reſpuere videbant̄. Jouis coniux. iunonē ſignificat: que quoniā coniugis pꝛeeſt iugaria appellabatur. Ab vꝛbe ſua argos dicit qꝺ iunoni cariſſimum fuiſſe Uer. tradit. inter argos ꝛ myecnas templū eſt iunoni vtriuſꝙ cōmune in quo ſunt ſimulacra policleti pꝛeſtantiſſima. Dubij: nutātes ebꝛietate. Floꝛe nouo. in nuptijs ſertis vti diximus veteres cōſueuiſſe. ¶ Madidas: vnguētatas. Sua buſta: ſepulcra fuerūt nō thalami. ¶ Audieram gemitus cadentiū quē me audire opinabar. Utꝙ leui zephyro. a ſimilitudine pathos auget. Quatiebar inquit vt arboꝛes ventis impulſe. Uinaꝙ que dederam: infeciſſe pocula dicimus Danaū: vt cōpꝛeſſi ſomno altius doꝛmirēt vt puelle ad patrandum facinus eſſent audacioꝛes. Juſſa parentis: ꝙ erant ſuperba me audacioꝛē fecerant. Ter. acutū ſuſtulit enſem. pathos ex numero ꝛ modo. Externis ſi filie nō obtēperaſſent quo pacto ceteri eius iuſſa ſubirent. Tela paterna: que nō ego ſumſi: ſed pater dedit. ex quo videt̄ factū excuſare. Timoꝛ et pietas. ad moꝛes pietas: timoꝛ ad ſexū referēdus eſt. Sinus purpureos: veſtes que erant purpuree: quas reges ꝛ puelle barbare gerebant: ad grecos poſtea trāſijt. Exiguo ſono: leui murmure. Effice: niſi moꝛte mulctari velis cū ſenex ſis. Si comes: cū fratribus occidatur. vtitur em̄ cōtētione diſputat in vtrāꝙ partē ꝙꝺ agendū ſit. Femine: a ſexu excuſatio ꝛ tempoꝛe. Jacet: facultatem rei gerende monſtrat. perficiam inquit iuſſa patris faciliime: qm̄ hic ſomno pꝛeſſus iacet.

ABER. Socer: egypt⁹. Armatas: gladijs inſtructas: ꝙs dana⁹ nobis dederat. Pꝛecincte auro.i.auro oꝛnate: ſicut in regalib⁹ nuptijs mos erat. Impia: ꝙ ab impijs offerebant̄. Inuitos: nō libēter accipiētes

Queꝙ tibi dederam vina ſopoꝛis erant.
Excuſſere metum violentia iuſſa parentis.
Erigoꝛ ꝛ capio tela tremente manu
Non ego falſa loquoꝛ ter acutum ſuſtulit enſem.
Ter male ſublato decidit enſe manus
At rurſus monitis iuſſuꝙ coacta parentis
Admoui iugulo tela paterna tuo.
Sed timoꝛ ꝛ pietas crudelibus obſtitit auſis.
Caſtaꝙ mandatum dextra refugit opus.
Purpureos laniata ſinus: laniata capillos.
Exiguo dixi talia verba ſono.
Seuus hypermeſtra ꝛ pater eſt tibi: iuſſa parētis
Effice germanis ſit comes iſte ſuis.
Femina ſum ꝛ virgo: natura mitis: ꝛ annis:
Non faciunt molles ad fera bella manus
Quin age: dumꝙ licet foꝛtes imitare ſoꝛoꝛes
Credibile eſt ceſos omnibus eſſe viros.

ipſa thura: ꝙ ſacrificia ab impijs offerebantur. Uulgus hymē: hec vox celebꝛat̄ in nuptijs ꝛ epithalamijs: vocabat̄ em̄ hymeneus deus nuptiarum: vt etiā Catullus oſtēdit. Hymenee legendū eſſe in vetō: vt alibi diximus. nam hymenea in actō dicere non poſſumus: ſed hymeneon. Fugit: q: ad infauſtas nuptias nō ſolet venire. vnde ſupꝛa hypſiphile. At mihi nec iuno nec hymen: ſed triſtis herynnis. Pertulit īfauſtas ſanguinolēta faces. Ipa coniux iouis: que ſolet adeſſe coniugijs. Ceſſit: diſceſſit. Ab vꝛbe ſua.i.ab argis: vbi pꝛecipue colit̄: ꝛ eo loco maxime delectatur: q: vt Stra. ſcri. Argis nata eſſe dicitur. vnde ipa in. vj. faſtoꝝ inquit. peniteat ſparthē argoſꝙ mcaſꝙ miccnas. Et veterē latio ſuppoſuiſſe ſamū. Samū aūt dilexit: q: in ea cū ioue nuptias celebꝛauit. dicit ergo eam abfuiſſe argia: ne intereſſet talibus nuptijs. Dubij.ſ. ſponſi. Ferūtur: eunt. In thalamos buſta ſua i. in thalamos qui erāt futuri buſta coꝝ. eſt aūt appoſitio. Dubij labētes. Mero: pꝑter vinum qꝺ bibe rant. Frequētes: denſati ꝛ circūdati. Impediente: ligāte. Madidas: vnguento delibutas. Pꝛemunt ſtrata.i. iacent lectis. Digna funere: que ſtrata magis erāt digna funere ꝙ nuptijs. Graues: grauati et oppꝛeſſi ſomno qui maxime ex cibo et vino fit. Alta quies.i. pfundo ſomno. Juue. Et nos conſilium dedimus ſille pꝛiuatus: vt altum doꝛmiret. Per argos ſecurū.i. vbi nullus erat timoꝛ. dicitur aūt hoc argos ꝛ hi argi. Quod me verebar.i. qꝺ timebā.ſ. cedes meoꝛū patrueliū. Caloꝛ ꝛc. coꝛpus: q: ex timoꝛe vt ſepe notauimus efficiūtur frigidi. Utꝙ leui. comparatio eſt. Graciles: tenues. Ariſte: ſummitates ſegetū. Uibꝛātur: mouētur. Comas: frondes. Populi: arboꝛis. Ipſe: tu. Jacebas: doꝛmiebas. Erant ſopoꝛis.i. erāt vina que facerēt ſopoꝛem. Uiolenta: crudelia. Erigoꝛ: lecto. Tela: gladium. Male ſublato: nō foꝛtiter eleuato: vel male non iuſte contra maritū. Juſſu parentis: qui mihi moꝛtē minatus fuerat: niſi te interficiam. ¶ Admoui: appꝛopinquaui. ¶ Timoꝛ: qui naturaliter inſitus eſt mulieribus. ¶ pietas: mea erga te. ¶ Crudelibus auſis.i. phibuit ne te audere interficere. ¶ Dextra: mea. ¶ Mandatū: ſcꝫ a patre meo. ¶ Sinus: veſtes. ¶ Sono: voce. Exiguo: tenui demiſſo ne audirer. Seuus: dicit hec verba ſecū. Iſte: lynceus. Sit co. ger. interficiatur ſicut alij fratres ſui. Femina: oſtendit nunc ꝙ nō poſſit eum interficere: et arguit a ſexu cum dicit. femina. arguit ab etate cum dicit. ꝛ virgo. Molles: mulieres. Quin age: moꝛe muliebꝛi variat conſilium. hoꝛtatur nunc ſeipſam ad interficiendum eum: cum antea dixerit ſe nō poſſe. Foꝛtes: animoſas. Credibile.i. credendum eſt.

ASCEN. Et ipſe ſocer: hoc eſt legatus egypti ꝛ eius locū tenēs. Accipit nurus.ſ. nos filias danai: filioꝝ ſuoꝝ ſponſas. Armatas.ſ. armis inuaſiuis: videlicet mucronibus quos pater ſingulis dederat. Uulgus.i. tot⁹ pp̄ls. Uocat.ſ. in ſignū letitie ꝛ gaudij nuptialis. Hymē hymenea: hoc eſt vocando dicūt hymē o hymenea: hymē o hymenea. alij legunt vocat: vt ſit cōgruitas in voce. alij vocāt vt ſit in ſenſu: q: collectiuū eſt. Ille.ſ. hymē deus nuptiarū fugit vocātes: q: noluit adeſſe cū felices ſciret foꝛe nuptias nec veras: ſed ſimulatas. Ipſa.ſ. pnuba ꝛ cui vincla iugalia cure: vt dicit Maro. Cōiux iouis.ſ. iuno. Ceſſit ab vꝛbe ſua.ſ. argis. vnde enei. j. Veteriſꝙ memoꝛ ꝛc. Pꝛima qꝺ ad troiā p charis geſſerat argis. Ecce. q.d. ex impꝛouiſo. Dubij.i. incerti quid agerēt. Mero.i. pꝑter vinū per inſidias ꝓpinatū. Frequētes.i. celebꝛati. Clamoꝛe comitū.ſ. ſtipantiū: ꝛ hoc nouo floꝛe impediēte.ſ. ne volitarēt. Comas madidas.i. ceſariē delibutā. Serūtur. nō dicit ducunt̄: ſed quaſi agant̄. In thalamos: thalamos dicit ſua buſta.i. ſepulcra: q: illi occidendi erāt ꝛ eterno ſomno ſepeliēdi. Buſtū aūt dicit̄ quaſi bene vſtū: ꝛ eſt receptaculū cinerū vſtoꝝ qui in vꝛnā cōdebātur. vnde ab vꝛēdo dicta eſt: ſicut vſtrina locus vbi fiebat cadauerum vſtio: ꝛ pꝛemūt coꝛpoꝛibus ſuis. ſtrata.i. lectos ſtratos digna funere.i. dignos taliū moꝛte. Jamꝙ cibo vinoꝙ graues ꝛc. hic locus appꝛobat qꝺ pꝛius diximus legendū.ſ. eſſe vltima pars lucis ꝛc. q: nō eſt veriſimile vinolētos ꝛ ſomnolētos in diluculo fuiſſe: ſed vinolētos ab danao dimiſſos in hoſpitium qꝺ a coacto patruo ſuſcepe rāt. Per argos ſecurū. Argos ciuitas eſt in achaia: in ſingulari ſe. generis: in plurali maſculini. declinatur em̄ hi argi argoꝝ ſed tūc etiā ppl'm arguū ſignificat. Eſt eiuſdē noīs in attica ꝛ in theſſalia ſeu pelagia. Securū dicit qꝺ ſeoꝛſum eſt a cura: licꝫ ſit in periculo. Accipit̄ ergo moꝛe poetico cōtinēs p cōtento: argo p arguis. Et declamat p cōtētionē: q: alij ſecuri: ſed circū me gemitus. Sicut enei. iiij. Cetera p terras aīalia ſomnus habebat ꝛc. Quodꝙ verebar erat. ſic Sene. Quidꝙd verebar accidit. Et potuit facile ſuſpicare maritos interfectos: q: ꝛ ipa ad hoc mucronē accepat. Graciles ariſte.i. ſpice: q: zephiro flāte necdū pꝓꝛie ariſte ſunt que ab ariditate dicunt̄: ſed ſpice graciles ſunt. flat em̄ pꝛimo vere. vnde in Geoꝛ. Uere nouo gelidus canis cū mōtibus humoꝛ. Liquit̄ ꝛ zephyꝛo putris ſe gleba reſoluit. Frigida populeas: id in autūno fit: ſed tam ver ꝙ autūnus vētos habet plurimos. Aut ſic tremui: aut etiā magis. Ipē.i. tu. ſecurus rē: ſed nō tutus. iacebas.ſ. intrepidus. Queꝙ.i. ꝛ que: hoc eſt ꝛ vina ꝙ dederā tibi erāt ſup. vina ſopoꝛis.i. ſopoꝛifera aut cauſa ſopoꝛis violētia iuſſa poetice. nā etiā oꝛatorie dicere potuiſſet violēti iuſſa parētis: ſed gratius violētia in iuſſa retoꝛquet: quaſi iuſſa nō parētē incuſet. Suſtulit.i. ſurſum tulit ꝛ erexit vt demittā i iugulū. Sublato.i. rurſum lato. male.i. ad maleficiū. Admoui iugo.i. ad

Buſtum.
Urna.
Uſtrina.

Argos.

iugulum. Refugit media longa preteriti eſt tpis. Purpureos la. ſi docet ſe pietate victā: eamq̄ plus potuiſſe q̄ parentis ſeui mādata: docetq̄ quō lynū ſeu lynceū ad fugā cohortata ſit ꝛ ob pietatē a patre capta. Purpureos ſinus: nō veſtes dicit. nā noctu veſtita nō erat: ſed pectora rubicūdula: q̄ dictura eſt dū petis amplexus ꝛc. Et licet ſub veſte pugionē in thalamos intulerāt: veroſimile eſt tū nudas cōcubuiſſe. Seuus hy. Ordo eſt. O hypermeſtra pater eſt tibi ſeuus. ſic in huc. Eſt mihi nāq̄ domi pater eſt iniuſta nouerca. ꝛ eſt pondus in vocabulo pater. ſic dauus in andria. Pater eſt pamphile. Imitare: imperatiuus modus cohortatiue poſitus.

ANTO. ☞ Morte dñe: ipa me perimiſſem. Patruelia regna tenendo: cauſam dicit que impulit danaū ad perimendos generos. Nam eius regnū occupare ſtuduerūt. Externis: qm̄ viri ꝓle danaus carebat. ¶ Finge viros. is locus eſt quē figmētū dici expoſuimus. Lacrime ſequūtur ſua verba: interloquēdū affatim lacrimabā. Dū petis amplexus: redit ad narrationē: ꝛ a periculo beneficiū cōmendat: in tanto inquit vite diſcrimine verſabaris: vt tu teipſe nō me impetēte in vulnus ires. Famulos: ſatellites ꝛ apparitores. Belide lynū dicit: qui belū auū habuit. Nox perēnis: mortē ſignificat quā Catullus dicit noctē eſſe perpetuā. Inertia: ſomnū laſſitudo ſequitur et pigritia. Fortia te. enſem ſtrictū in exitiū tuū. Querēti cauſam: cū inueſtigares cur eſſet fugiendū. Mane er. lucidior fiet narratio ſi momēta tpis nō omittantur. Generoſos ia. mortuos fratres. Abes: tu ex omi numero deeras. Iacturā in vno doluit q̄ iacturā fecerit te viuo. Parū: qm̄ ꝛ tuā necē cupiebat. Premia car. habet pietatis hoc premiū tuli quod in cuſtodiam adacta ſum. Scilicet ex il. iu. per. ira: excuſare facinus nititur a iunonis potētia: que argiuas puellas oderit: ex quo Io inachi ioui placuit. Permanet ira: argiuis puellis irata eſt. Ex hoie: ex femina facta eſt vacca. nam cum dep̄hēderetur iuppiter in adulterio vaccā Io inachi fecit: quā Iuno dono acceptam argo ariſtoris filio tradidit cuſtodiendam. Facta dea. Iſis in egypto eſt nūcupata: vt ſcri. Herodo. Nā cū mercurius argū peremiſſet: iuno vaccam egit in furias que cū ad Nilū peruenīſſet iterū ad hoiem rediit: licet Herodo. aliter hāc hyſtoriā tradat: ꝛ nos in metamorphoſi expoſuimus. Ah ſatis eſt: nō fuit ſatis inquit ad vltionem vaccam habuiſſe: niſi ꝛ alſ ſollicitaret. Liquidi parentis: inachum ſignificat: cui Inachus eius pater nomē dedit. Is oritur ex lyrcio: deinde labitur ad argiuorum vrbem. — Iſis. — Inachus.

ABER. ☞ Si manus. etiā mutat cōſiliū: ꝛ dicit q̄ ſi eſſet poſſibile admittere cedem interficeret potius ſeipſam q̄ lynceum. Hec ma. ſcꝫ mea. Haud: nō. Patruelia re. i. regna patrui. nā Danaus coactus fuerat: non ſolum dare filias vxores filijs fratris: vt dictū eſt: ſed etiam regna ſua. Forent danda ge. externis. i. peregrinis: quia Danaus nō habet filios maſculos. Quid fecimus ipſe. i. nos quid peccauimus: qu re debeamus fieri homicide. Cōmiſſo: peccato. Quid tibi: ad ſeipſam loquitur. Tela bel. idest que bello cōueniūt. Quid puelle. ſ. faciunt. Lana coluſq̄: q̄ hec cōueniūt mulieribus. Hec ego: ſcꝫ meclī dixi. In tua mēbra: q̄ incūbebam ſuper te. Petis amplexus: dū vis me amplecti. Iactas: moues: in ſomnis. Facta: ſaucia: vulnerata. Pene: fere. cū iam diu eſſem morata in hac cogitatione. Luce. que appropinquabat. Expulerant tuos ſomnos. i. excitauerāt te. Age: hortātis eſt. Belide. nepos Beli: vt ſupra mōſtratū eſt. Perennis. i. perpetua. Inertia: pigritia. Fortia tela. i. enſem qui ſolet eſſe telū fortiū. Querēti. ſ. tibi. Sinit permittit. Ipſa: ego. Moror: remaneo. Vnus. i. tu ſolus. Abes: dees. Sūme criminis. i. numero ꝛ cōplemēto cedis: q̄ ſi tu fuiſſes interfectus oēs fuiſſent interfecti. Male: inīq̄. Iacturā: damnū. i. egre ſoliū te nō fuiſſe interfectum: ꝛ defuiſſe morti aliorum

Si manus hec aliquam poſſet cōmittere cedem

Morte foret domine ſanguinolenta ſue.

Quid meruere necem patruelia regna tenendo

Que tamen externis danda forent generis
(alſ facinus.)

Finge viros meruiſſe mori: quid fecimus ipſe
(alſ ...)

Quod mihi commiſſo non licet eſſe piam:

Quid mihi cum ferro: quid bellica regna puelle

Aptior eſt digitis lana coluſq̄ meis.

Hec ego dumq̄ queror lacrime ſua verba ſequuntur

Deq̄ meis oculis in tua membra cadunt.

Dum petis amplexus: ſopitaq̄ brachia iactas

Pene manus telo ſaucia facta tua eſt.

Iamq̄ patrem: famuloſq̄ patris: lucemq̄ timebo

Expulerant ſomnos hec mea verba tuos.

Surge age belide de tot modo fratribus vnus

Nox tibi improperes iſta perennis erit:

Territus exurgis. fugit omnis inertia ſomni.

Aſpicis in timida fortia tela manu.

Querenti cauſam: dum nox ſinit effuge dixi:
(alſ moror.)

Dum nox atra ſinit. tu fugis. ipſa precor.

Mane erat ꝛ Danaus generos ex cede iacentes

Dinumerat: ſumme criminis vnus abes

Fert male cognate iacturam mortis in vno:

Et queritur factum ſanguinis eſſe parum

Abſtrahor a patrijs pedibus raptamq̄ capillis

(Hec meruit pietas premia) carcer habet.

Scilicet ex illo iunonia permanet ira

Quo bos ex homine eſt: ex boue facta dea

Ah ſatis eſt pene teneram mugiſſe puellam

Nec modo formoſam poſſe placere ioui.

Adſtitit in ripa liquidi noua vacca parentis.

Cognate: cōſanguinee. Eſſe parū ſanguinis factū. i. queritur q̄ paucus ſanguis ſit fuſus ꝑpterea q̄ tu ſolus aberas numero. Carcer hꝫ. meruit rap. capillis. i. ego rapta capillis in carcere ſeruor. Hec meruit: parēthesis eſt: ꝛ eſt ironia. Hec. i. talia. ordo eſt. Abſtrahor a pedibꝰ patrijs: ꝛ carcer hꝫ me raptā capillis: reliq̄ vt dixi dicta ſunt ꝑ parēthesim. Scꝫ: dicit hanc infelicitatē ſuā in mulieribus ſue domus ꝓcedere ex ira iunonis ab eo tēpore incepta quo Io inachi filia mutata eſt. Ex illo tpe. Bos: io. Que erat iuuenca: facta dea ex boue: q̄ poſtea in deā cōuerſa eſt vt gētilitas credidit ꝛ fabule tradūt: ꝛ ꝑſertim Oui. ꝛ hic ꝛ lib. j. meta. Fuit eīn io inachi argiuorum fluuij filia pulcerrima: q̄ a ioue amata cū eius preces ſperneret ſubito nube tecta cōpreſſa eſt: ꝛ ne puella a iunone que adulteria iouis obſeruabat dep̄hēderet in vaccā transfigurata eſt quā fraudē cū iuno intellexiſſet petiuit eam vaccā munus ſibi dari. Iuppiter veritus ne negādo ꝓderet puellā: tametſi inuitus ei tradidit iuno ne vnq̄ eius pellex cū marito cōcubere poſſet. Argo ariſtoris filio centum oculos habēti ſeruandā tradidit: quo a mercurio in ſoporē canēdo inducto ꝛ interfecto eius oculi in caudā pauonis trāſfigurati ſunt. Io cū ab iunone ob interfectū argū indignata furijs exagitaret maxima orbis terraꝝ parte ꝑculſa ꝛ pererrata tandē in egyptū delata rurſus in humanā formā redacta ꝓ dea ab egyptijs culta eſt quā iſidē appellāt: ꝛ hec fabula q̄ nūc hic tāgitur Satis eſt pene: ſatis ſupplicij ꝛ punitionis. Mugiſſe: factā fuiſſe vaccā. Nec ordo eſt: ꝛ ſatis pene. Illā modo formoſam. i. qua pauloante erat pulcra. Nec poſſe placere ioui ꝓpter formā pecudis: liquidi: ꝓpter aquas. — ASCEN

☞ Quid meruere necē. Argumētatur cōtra patrē: quid. i. in quo meruere necē: tenēdo. i. occupādo regna patruelia. q. d. in nullo. vn̄ addit: que tū externis dāda forēt gn̄is: ꝛ accipitur tū pro tandē aut que tū nihilominus cū nō ſint Danao maſculi dāda forent generis externis: ꝛ ideo potius filijs fratris cum nō putarent illicitū tūc inter patrueles matrimoniū: vt patuit de Oreſte ꝛ Hermione. Finge. i. pone caſum q̄ viri meruerint necē Belide vocatiuus eſt a nō belides. i. o nepos beli. Aſpicis in timida: antitheſis: ꝛ intermiſſis epithetis cōparuit ornatum parū ſanguinis: q̄ ſciuit ſe a genero perimendū ad quod facinus vnus ſufficiebat. vnus abes ſumme. i. a ſumma criminis. ſ. cōmittendi: q̄ debebāt quinquaginta occidi: ꝛ eſt rarum abeſſe cum dtō iungi. ¶ Scꝫ ex illo ꝛc. Sicut ſuperiores fere infortuniū ſuū reijcit in factū ꝛ deos argumentās iunonē iratā adhuc puellis achiuis ꝓpter inachi filiā: quā in vaccā mortē ꝑſequi iuſſit: noluiſſe eis pronubiū feciſſe ꝛ fauſtas nuptias cōceſſiſſe: qua occaſione ꝓgreditur ad transformationē ꝛ miſeriā eius deſcribēdā. Scꝫ. i. ſcire lꝫ cur tā infauſte ſcimus: q̄ ira iunonia. i. ipſius iunonis ꝑmanet. i. perdurat ex illo. ſ. tpe quo bos facta eſt ex hoie. i. virgine (ergo etiam homo ꝓ muliere ponitur) ſcꝫ io: ꝛ dea ſcilꝫ Iſis: facta ex boue. ſ. in quē mutata fuerat io. declinatur vt alibi dixi hec io huius ius: nec alibi declinatur: lꝫ hāc io vſurpēt. Ah ſatis: ſeuitiā dānat iunonis mutatā in vaccā adhuc ꝑſecuta eſt. — Homo.

Cornuaq̄ in patrijs non ſua vidit aquis.

Et conata loqui mugitus edidit ore:

Territaq̄ eſt forma: territa voce ſua.

Quid furis infelix: quid te miraris in vnda:

Quid numeras factos ad noua membra pedes:

Ipſa iouis magni pellex metuenda forori

Fronde leuas nimiam ceſpitibuſq̄ famem.

Fonte bibis: ſpectaſq̄ tuam ſtupefacta figuram.

Et te ne feriant que geris arma times.

Queq̄ modo vt poſſes etiam ioue digna videri

Diues eras: nuda nuda recumbis humo.

Per mare per terras cognataq̄ flumina curris

Dat mare: dant amnes: dat tibi terra viam

Que tibi cauſa fuge: quid Io freta longa pererras

Non poteris vultus effugere ipſa tuos.

Inachi quo properas: eadem ſequeriſq̄ fugiſq̄

Tu tibi dux comiti: tu comes ipſa duci.

Per ſeptem nilus portus emiſſus in equor

Exuit inſane pellicis ora bouis:

ANTO. ☞ Territa forma. cuꝫ ſe videbat ſua effigie terrebatur. Frōde leuas. enarrat eius puelle calamitatem pluribus carminibꝰ: vt quāta fuerit iunonis ira intelligatur. Quāta geris arma: cornua intelligit: quibꝰ tauri armati ſunt. Nuda: nudis fere herbis. ¶ Cognata: ex oceano omnia flumina orta eſſe ſcribit Home. Dat mare ad boſphorū alludit quod appellatū tradūt qm̄ io in bouem verſa pedibus ſuperaſſet Inachi: io filia tantopere concitata fugare ſtimules. nā eadē es nec eā formā exuere poteris. Comiti: bouis effigiē comite dicit. Tu ducis ꝛ comitaris teipſam in hāc formā cōmutatam. Per ſeptē portus Niliū ſeptē oſtijs in mare emittere poete dicūt: lꝫ Pli. ꝛ Diodo. plura cōmemorent. Exuit ora bouis. verſa eſt in formā priſtinā: ꝛ appellata eſt Iſis: lꝫ Diodo. ſcribat egyptios id negare. Sed iſidē ſaturni ex Rhea filiā fuiſſe dicere vltima: q̄ a noſtra memoria ſūt remotiſſima. Senecꝰ auctor que tm̄ antiquitas refert. Dāt anni qō querar ecce mei ſunt in ꝑſentia que noſtri gn̄is infelicitatē arguāt. Pater danaus Patruus egyptus q̄ de regno argiuoꝝ cōtendebāt: ſuperior Danaus illud tenuit pulſo fratre. Demum a lyno trucidatus eſt: vt diximus. Regno ꝛ domo de egypto intelligit. Vn̄ primū eiectus Danaꝰ in pelopōneſum nauigauit. Vltimꝰ orbis: pelopōneſus ſignificatur quē vltimā orbis orā exiſtimabāt primi incole: cum in mare ꝓmineret quēadmodū ꝛ britanniā a terū orbē dixerunt: qm̄ oceani gallici parte interclusa videretur. Ille ferox de egypto intelligit: qui pulſo fratre danao egypti regnū tenuit. Senc. Danaū ſignificat qui cū filiabꝰ ꝛ claſſe diſcedens ex egypto argiuoꝝ regno potitus eſt. De fratrū populo ex. i. patruelibꝰ. Exiguiſſima pars vnꝰ tm̄ lynus ſuperſtes erat. Queq̄ dedere defleo etiā ſororum vices: que patrueles ꝛ maritos peremerunt. Periere ſorores nondum perierāt: ſed mortem ob vltionem preſagit. — Nilus. — Iſis.

ABER. ☞ Cornua nō ſua. i. aliena ꝛ nō ſibi cōuenientia q̄ ſunt beluaꝝ ꝛ non hominum. Mugitus: bouinas voces. Forma: figura. Voce: ſono: ipſe primo metamor. Et conata loqui mugitus edidit ore.

Ultima quid referam: quorum mihi cana ſenectus
Auctor: dant anni quod querar ecce mei.
Bella pater: patruuſqꝫ gerunt regnoqꝫ domoqꝫ:
Pellimur: eiectas vltimus orbis habet.
Ille ferox ſolus ſolio ſceptriſqꝫ potitur.
Cum ſene nos inopi turba vagamus inops.
De fratrum populo pars exiguiſſima reſtat.
Quiqꝫ dati leto: queqꝫ dedere fleo.
Nam mihi quot fratres: totidem periere ſorores

Pertimuitqꝫ ſonos: propinqua exterrita voce eſt. Quid furis. apoſtrophat ad eā ⁊ multis verbis ſcri. eius fortunam. Numeras pedes: qꝛ ſunt quatuor. Ipſa tu. Pellex. ſ. ancilla ſorori iouis. Junoni que eſt ſoror ⁊ cōiux iouis. Metuēda ne ꝓpter pulcritudinem tuā te ei ꝓponeret. Leuas: minuis frōde pro frōdibꝰ. Folia generaliter de oibus dicūtur frōdes tamen modo de arboribus. vn̄ ſubdit ceſpitibꝰ idem primeta. Frōdibus arboreis: ⁊ amara paſcit herba Ceſpitibus herbis. nā ceſpes ꝓprie eſt terra cum herba reuulſa: ſed hic ꝓ herba capiť. Stupefacta territa Arma q̄ geris. i. cornua. Queqꝫ. i. tu que ita eras diues et delicioſa: vt poſſes exiſtimari digna ioue Nūc nuda. i. ſine veſtibꝰ. Recūbis. iaces. Humi nuda. i. dura: vel ſine ſtramine. Cognata que ſunt tibi cognatiōe cōiuncta ꝓpter patrē tuū q̄ eſt fluuius: inde ducens originē: vn̄ ⁊ ipſa flumina. Per erras: ꝑcurris. Tuos vultꝰ bouinos q̄ te terrēt: qꝛ quocūqꝫ fugis te ſequūtur. Inachi. i. filia inachi. eſt aūt hic vocatiuus patronymici feminini. Eadem ſequeriſqꝫ fugiſqꝫ. id ipſa eſt. que ſequeris: ⁊ ipſa q̄ fugis. nā lꝫ credas te fugere vaccā. vna tn̄ eadēqꝫ es. Comiti. ſ. tibi. i. teipſam ꝑcedis: teipſam comitaris. Per ſeptē portus. dicit eā in egypto depoſuiſſe figurā bouis. Nilus fluuiꝰ egypti in mare ꝑ ſeptē oſtia influēs. vn̄ Uer. Et ſeptē gemini turbāt trepida oſtia nili. Exuit: depoſuit abſtulit Ore: faciē bouis: vacce inſane furētis: ⁊ ſtimulis exagitate. Ultima qd referā: qꝛ cōmemorauit anxia. dicit nō eſſe opus cōmemorare infelicia exēpla ſue domus ita remota: qꝛ ſunt exēpla ſue memorie vltima: extrema ⁊ remota. Quorū. ſ. vltimorū. Cana ſenectus auctor. i. q̄ ab antiquis audiui. Anni mei. i. ſecula mea: quibus nata ſum ⁊ vixi. Dant qd querar. i. dāt mihi materiā querēdi. Bella pater. incipit cōmemorare infelicitates ſui tꝑis. Pater danaus patruꝰ: egyptus. Pellimur pater: ⁊ nos filie: vltimus orbis. i. vltima pars orbis: qꝛ venimus in remotiſſimas regiones. Eiectas: ex regno pulſas. Ille patruus: ſolio: ſede regia. Sceptro. imperio: cum ſene. Danao vagamus: in alienis terris erramus. De fratrū. alia infelicitas ſui tꝑis: qꝛ ex tot fratribꝰ vnus ſolus lynceus ſuperfuit. exiguiſſima. Quiqꝫ dati. i. doleo ⁊ ꝓpter eos qui interfecti ſunt: ⁊ ꝓpterea eas que interfecerunt fratres conſanguinei. Periere: amiſſe ſunt: qꝛ lꝫ viuāt: nō tamē eas habebo ſorores.

ASCEN. ☞ Quid numeras: qꝛ quatuor iā habuerat pedes. Frōde leuas. i. mitigas ⁊ imminuis. fonte bibis. i. de fonte aut in fonte bibis aquā. ſ. Que geris arma. i. cornua. quid Io freta lōga perras. Hora. io. ꝑducit dicens in arte. Perfidus exion: io vaga: triſtis oreſtes. Inachi vetūs a nō inachis: eſt patronymicū ſignificās inachi filiā Io. eadē ſeqriſqꝫ fugiſqꝫ: qꝛ teipſam fugis. Cetera nota ſunt. Ultima qd referā ab antiqs trāſit ad ſua ſuiqꝫ tꝑis incōmoda. Senectus auctor: auctore enī ab auctoritate cōis eſt gn̄is. vn̄ Juno apud Uer. Auctor ego audendi. ⁊ Sappho apud hūc auctoris noīa ſaphus ab augeo dr̄ hic auctor ⁊ hec auctrix. auctor ergo ſenectus eſt: qꝛ prima ꝑtulit: auctrix fama: qꝛ audit. Ille ferox. ſ. pater. De fratrum populo: qꝛ patrueles etiā fratres dicuntur: aut quia maritorū fratres etiā fratres dici potuerūt ex affinitate. Nā mihi quot fratres totidē periere ſorores. Sācta hec ſententia qua vult malefactores ⁊ veneficas tunc interfici qn̄ interfici per iuſticie executores merentur. ꝑierunt ergo ſorores: qꝛ perire meruerunt. aut ideo perite ſunt qꝛ perpetuo matrimonio ſpoliate.

Auctor.

Accipiat lacrimas vtraqꝫ turba meas.
En ego quod viuis pene crucianda reſeruor.
Quid fiet ſonti cum rea laudis agar:
Et conſanguinee quondam centeſima turbe
Infelix vno fratre manente cadam.
al's lynceu
At tu ſi qua pie lyne eſt tibi cura ſororis:
Queqꝫ tibi tribui munera dignus habes:
Uel fer opem: vel dede neci: defunctaqꝫ vita
Corpora furtiuis inſuper adde rogis.
Et ſepeli lacrimis perfuſa fidelibus oſſa:
Sculptaqꝫ ſint titulo noſtra ſepulcra breui.
Exſul hypermeſtra ꝓ pretium pietatis iniquum
Quam mortem fratri depulit: ipſa tulit.

ANTO. ☞ Rea laudis: qd dignū laude facinus geſſerim ſum data in cuſtodiā. Dignꝰ gratꝰ bn̄ficiū apd indignū male locať. Fer opē me ex hac miſeria auferas Rogis furtiuis clam me cōburas ne reſciſcat pater Breui titulo Epitaphio: Quis exiguo. exſul que a patria aberrat in alienū orbē cū ſororibus ⁊ patre acta vt diximus. Ipſa tulit: extincta eſt qm̄ fratrē morte ſeruauit. vires. ſcribendi ⁊ eloquētie neruos. Si epl̄a breuis eſt ſcias cathenas quibꝰ manꝰ cohibentur ſcribendi facultatem: timorem vero eloquentiam minuiſſe.

UBER. ☞ Utraqꝫ turba. ⁊ interfectorū ⁊ interfectricum. En ecce. Ego reſeruor. pene. i. ad penā. ꝙ i. qꝛ Uiuis. i. qꝛ tibi peperci. Quid fiet. q. d. multo crudeliꝰ Sōti: nocēti. Cū agar rea laudis. i. cū accuſer de eo de quo laudē merebar: ⁊ eſt ſententia ex andria Teren. Nā ſi illū obiurges qui vite auxiliū attulit quid facies illi qui dederit dānū aut malū. Quodā centeſima: qꝛ cū vos eſſetis quinquaginta fratres ⁊ nos quīquaginta ſorores erā quinquageſima. Cadā: moriar. Manēte. ſupſtite. At tu nūc rogat lynceū: vt aut ferat opē: vel eā ſepeliat. Lynceu. ſic legendū eſt. ¶ Si qua cura: ſi quis amor. Pie que te amauit Sororis: patruelis ↄſanguinee Queqꝫ ſubaudi ſi tu. Dignus habes. i. ſi mereris. Munera q̄ tribui i. vitā. Defuncta vita. i. mortua. Furtiuis: oculis: clandeſtinis ſi aperte non audes mihi facere rogus. ¶ Sepeli. i. tumula. Perfuſa. rigata

Scribere plura libet: ſed pondere laſſa cathene
Eſt manus: ⁊ vires ſubtrahit ipſe timor.

Lacrimis fidelibus: ſcꝫ tuis. Sculpta: inciſa: inſcripta. Tumulo: epigrāmate. Exul: ecce titulus. Exul: patria expulſa: vt ſupra dictū eſt. Ipſa tulit. paſſa eſt. Mortē quā depulit fratri. i. quā a fratre remouit. Preciū iniquū. appoſitio eſt. i. iniquā remunerationē pietatis: qꝛ non merebar mortē. Libet: eſt animus. Laſſa: fatigata. Pondere cathene: qꝛ pater meus iuſſit me ligari. Et vires: alia cauſa: qꝛ non poſſit ſcribere: qꝛ timor. ſ. patris. Subtrahit: aufert. Uires: ſcribēdi.

ASCEN. ☞ At tu ⁊c. ſumma eſt hec votorū quem fere in fine epiſtolarum ponit Oui. Quinetiam in ſoluta oratione poſt exordiū ac narrationē ſolemus ponere petitionē. Precipuū pietatis iniquū. Uerg. de culice. Parue culex cuſtos pecudum nil tale merenti. Funeris officium vite pro munere reddo.

¶ Paris Helene. Epiſtola. xv.

Hanc tibi priamides mitto ledea ſalutem
Que tribui ſola te mihi dante poteſt
Eloquar: an flamme non eſt opus indice note:
Et plus quam vellem iam meus extat amor.

¶ In decimāquintā epiſtolā argumentū.

ANTO. Herodotus Alicarnaſeus in primo hiſto. lib. ſcribit cretēſes in phenicia delatos Europā Agenoris filiā rapuiſſe iniurie memores ꝙ phenices Jo Inachi filiā rapuiſſent: deinde cū eſſet par cōditio grecos ſcōe iniurie fuiſſe autores: nauigāteſqꝫ in colchos medeā inuito patre Oeta in greciā pertuliſſe. Scōa dehinc etate alexādrū priami filiū quē paridē vocāt: e grecia per rapinā ſibi vxorē cōparare deſtinaſſe: exiſtimātē ſe penā nō expēſurū: vt illi prioribus ſeculis nō expēderāt. Alij vero huius nauigationis cām fuiſſe Heſionē Laomedōtis ſororē quā virtutis premiū Thelamoni dederat Her. qꝛ in prima troie expugnatione ante oēs pergama cōſcēdiſſet: hāc vt repeteret aiūt paridē in greciā nauigaſſe. Alij vero tradūt: quibus adſtipulātur poete: hāc venerē trāſmiſſionē ſuaſiſſe: qm̄ cū in ida in certamine pulcritudinis cū iunone ⁊ pallade ꝓ ſe iudiciū tulerit que eſſet ex omni grecia forma preſtātior helenā paridi pollicitā extitiſſe: ſed in tāta autorū diſſentione: que ſit verior cauſa certet antiquitas. Illud tn̄ aſſeuerādū puto qd Septimius ſcri. Alexandrū cū enea cū aliquot nauibus in Laconiā per Helleſpontū nauigaſſe: ⁊ ſparte a menelao honorificentiſſime hoſpitio exceptū eſſe cōtigiſſet per idē tꝑs vt oēs minois pronepotes acciti ad diuidēdas atrei opes Crete cōuenerint: eoſqꝫ fuiſſe agamēnonē: menelaū: idomeneū: merionē: clymenū: palamedē: dyctin: ⁊ anaxibiā: paridēqꝫ a menelao domi eſſe relictū: mādaſſeqꝫ menelaon helene vt nō minorē hoſpitis curā gereret ꝙ de ſeipſo: illāqꝫ domū cū Clymena ⁊ Ethra menelai affinibus paridis pulcritudine illectā ad troiā ſpōte nauigaſſe: ꝙꝙ Herodo. ſcri. paridē tempeſtate in egyptū delatū interceptū eſſe a ꝓtheo rege: ⁊ cognita re helenā cū rebus oībus ademiſſe reſtituiſſeqꝫ illas menelao poſt troianū bellū extinctū. ideoqꝫ Home. tradit menelaū inducere in egyptū tēpeſtate agitatū ad ꝓtheū veniſſe. Scripta eſt hec epl̄a menelao abſente qua detegit quāto amoris eſtu ardeat ſuadetqꝫ fugā quā troianis viribus tutari poſſe demōſtrat. Qui contēdit paridis leādri ⁊ acōtij epl̄as nō eſſe Oui. nō recte opinari exiſtimo ea preſertim impulſos ratione qd mulierū tm̄ epl̄as ſcripſit: qm̄ in amoribus aliquot ſolū puellarū litteras cōmemoret. id enī frigidū eſt: nā vt aliquot ex his quas puelle ſcribūt illic cōticuit: ita ⁊ quas heroes ſcripſere ſilētio preterijt. Eas vero que illis reſpōdēt. vt oſtēdemus nō eſſe Oui. ſed Sabini crediderim. ¶ Hāc tibi priamides mitto ledea ſalutē. Beneuolētiā ex gn̄is noībus ſibi cōſiliat. Priamides: ex hecuba ⁊ priamo natus eſt paris. Ledea: leda ex ioue helenā eſt enixa. Eloquar an flāme: dubitatio hec oriť ex cauſe turpitudine. vult enī vt paulatim obrepat ſubdola oratio. Non eſt opus indice: qm̄ per ſe amor indicať nec diſſimulari pōt: pluſqꝫ vellē cū eis eſſet qui occultari nō poſſet.

Paris. Heſione. Judicium paridis. Nepotes atrei.

UBER. ☞ Hāc tibi. de iudicio paridis inter tris deas ſatis abūde dictū eſt in argumēto prime epl̄e qd ad argumētū huius epl̄e ꝑtinet cū paridi ob iudiciū datū in fauorē veneris venꝰ ꝓmiſiſſet helenā oim mulierū pulcerrimā: ⁊ ob eā lacedemonia nauigaſſet exceptꝰ hoſpitio a menelao helenā in amorē ſuū quātū potuit ſollicitare conatus eſt etiā pn̄te marito. Sed poſtea menelao ꝓfecto in cretā ꝑ hāc epl̄am etiā ad relinquēdū maritū: ⁊ ſe in aſiā ſequendū exhortatꝰ eſt. vtiť aūt magno artificio ſe ab oībꝰ cōmēdās quibus amatores cōmēdari ſolēt: a pulcritudine: nobilitate: diuitijs: ⁊ robore corporis: ⁊ a vero ſincereqꝫ amore ⁊ cōtra nitiť ei adducere in odiū ⁊ inuidiā ⁊ in cōtēptū menelaū. Et ſtudet ei pſuadere: tū ab vtili: tū ab honeſto eā debere eius amori adherere: dicēs eā nullā habiturā infamiā ꝓpter hoc: ⁊ ꝙ abducta a paride: aut nunꝙ repereť a menelao: aut ſi repetita fuerit facile aduerſus eius vires defendeť. Priamides. i. ego paris filꝰ priami. cū aūt in priamo ſyllaba prima ꝓpter ſequentē vocalē naturaliter breuietur: in patronymico neceſſitate metri ꝑducitur. Ledea: helena filia lede. dictū eſt ſupra in epl̄a Hermiones de eius natiuitate. Eloquar: exprimā verbis. Uerg. Eloquar: an ſileā. An nō eſt opus indice nocte flā. i. an potius nō eſt opus indicare amorē meū: qꝛ tu a pa noſſe debes. Extat: eminet: apparet.

ASCEN. ☞ Hāc tibi priamides. Artificioſa eſt epl̄a ⁊ inſinuationis perſoneqꝫ accōmodat: rē enī inhoneſtā perſuadere nititur: ſed mulieri iam parūper a viro neglecte atqꝫ deſerte. Quocirca qꝛ nouit muliebrē ſexū eſſe fragilem glorie cupidū ⁊ laudis. A forma: a genere: a facūdia cupidiſſimū oīa affert paris que ſibi helenes animū conciliare poſſent: ⁊ que odiū mariti eiuſqꝫ contēptū excitent. Cū vero contextus facillimus ſit nemo tam anniſus atqꝫ iners qui nō aliquid delitiarū atqꝫ argutiarū illinc hauriat. erimus ergo in exponēdo ſuccincti. Ledea autem poſſeſſiuū eſt ꝑ patronymico: ſed a matre poſitū. ſicut. in. enei. Ledeā hermionē ⁊c. potius aūt ledeā dicit ꝙ tyndarida: qꝛ dicturus eſt ionis eſſe filiā ex adulterio cōceptā: vt ad cōſimile inuitet facinus. Eloquar: ſic enei. Elo-

quar an ſileam: an non eſt opus indice. i. indicio flamme. ſ. amoris. Note. i. percepte a te. Et. i. q: potuiſſet tamē dixiſſe: nam pluſq̄ aut ſic cōiungitur. note dico flāme: ⁊ meus amor extat. i. eminet ⁊ apparet quaſi extrinſecus ſtans pluſq̄ vellem: quia malim vt ſup. ille lateret. Quidem: idest certe. q. d. non ſemper: ſed dum. i. donec tempora dentur non habitura metus mixtos: idest immixtos letitie.

ANTO. ☞ Dū tempora dentur letitie: obicit ex his que obſunt ad ea que prodeſſe poterūt. Tacere inquit amorē vtile eſt: qm̄ tp̄a futura ſunt que oēm abijciant metū. nā de menelao innuit: multa cū fecerat ob amorem: que ille potuiſſet aīaduertere anteq̄ diſceſſiſſet. Celauit ignē. metaphora decētiſſima vſus eſt. nā vt ignis ita amor in occulto teneri nō pōt. Ut addā vocē rebus: vt quid velim aperte fatear. Uxor: tuo amore ardeo. Nuncia verba: qd̄ animi in te habeam: tibi nūciaui. Parce precor: in principijs: vt ſcri. Fabius nō eſt ab re optare precari: abominari: ſollicitū agere. Cetera que appoſita ſunt vltra eū locū: quo noſtras ſollicitudines expreſſimus. Gratū eſt. letor inquit qm̄ ep̄lam ſuſcepit. letitie ſpem ex facto firmat. Recepit ep̄lam me etiā recipiet. entimema ſimplex eſt. Que rata ſit: ꝓpoſitū ſuū firmat ex loco qui ſumptus eſt ab autoritate deoꝝ. Uenus inquit me impulit ad nauigādū. Que rata ſit. a pollicitis nō recedat. Promiſit: venus vt diximus helenam paridi pollicita eſt cum iudiciū de pulcritudine in ida ꝓ ſe tulerit. Diuino monitu: veneris ſuaſu. Ne pecces neſcia: vt ſcias qua autoritate tuā culpā tueri poſſis. Nō indebita: qm̄ ex fide repeto qd̄ ꝓmiſſum eſt. Littore

Sygeum. ſygeo: ſygeū troie ꝓmōtoriū eſt qd̄ greci in obſidione tenuerūt: tumularūtq̄ patroclū achillem ⁊ antilochū: vbi ſygeā vrbē cōdidit archianax Mitelenus. Puppe pherecleam: nō pheretea legi debet vt multi putauerūt a phereto iaſonis patruo: ſed

Pherecius. phereclea. fuit eī phereclus harmonidis filius: quē vt ſcribit Homerus iliados lib. v. mineruā dilexit. Faber optimus: naues edificauit: qb᷒ alexander

Meriones. helenā rapuit: hunc meriones trucidauit ferro in veſicam adacto.

VBER. ☞ Malim: poti᷒ velim. Dū: donec. Tp̄a: oportunitates. Metus mixtos le. i. que tp̄a ſint ſine vllo timore. Male: difficile. Diſſimulo: celo et occulto. Quis eī. q. d. nullus. nā ſupra dixit quis eī bene celet amorē. Suo lumine: ſuo ſplēdore. Si tñ. i. ſi tu vis vt verbis dicam tibi id qd̄ eſt in te amo te. Rebus: effectu. Faſſo: mihi cōfeſſo amorē meū. Duro: difficili. Conueniente tue forme. i. vultui miti ⁊ placido quē exigit pulcritudo tua: q: cū ſis pulcra debes etiā eſſe placida. Jamdudū. cōciliato aīo helene nūc incipit narrationem. Jamdudū vel iam diu vt ſit tp̄is vel valde. Teren. in eunucho. Jamdudū illa te amat. Recepta eſt: percepta a te. Notandū eſt apud idoneos oratores nō eſſe in vſu recepi ep̄lam tuā ſed accepi: ſed hic fuit neceſſitas metri. Hoc modo. ſ. quo ep̄la mea eſt recepta. nam cū aliqua puella ab amatore accepit ſcriptū ⁊ legit: ſignū eſt qd̄ ſit ſemiexpugnata. ipſe Oui. in. j. de arte. Que volunt legiſſe volet reſcribere lectis. Per numeros veniūt iſta graduſq̄ ſuos. Que: ſpes. Rata: firma: certa. Mater amoris: venus. Monitu diuino: nō ſpōte mea: ſed veneris mādato. Ne neſcia pecces. i. vt ſis admonita ne per ignorātiā erres. Nō leue. i. maximū. liptote eſt. Nō indebita: quia ſunt ꝓmiſſa mihi ab ea cui licuit ꝓmittere. Cytherea: venus ita dicta a cytheris inſula: vt alibi diximus. Uerg. At cytherea nouas artes noua pectore verſat cōſilia. Hac duce. dicit paris ego ſuſcepi hanc nauigationē a troia in grecia autore venere. Jpa duce. i. regēte me. Dubias: incertas quales ſunt vie nauigationis. A littore ſygeo. i. troiano. nā ſygeū ꝓmōtoriū eſt troie: vt eſt in prima ep̄la. Puppe phereclea. neq̄ pharetrata: neq̄ pharetrea legendū eſt: ſed phereclea. fuit eī phereclus: vt ſcri. Home. lib. v. iliados. filius hermonide fabri lignarij qui naues alexandro qui ⁊ paris dicit̄ fabricauit: que fuerūt principiū maloꝝ troianoꝝ. a phereclo igit̄ poſſeſſiuū fit phereclcus phereclea. Puppe. i. fabricata a phereclo. ⁊ hic eſt verus ſenſus ⁊ emēdatus textus.

ASCEN ☞ Quis eī celauerit ignē. q. d. nemo: ſed amor ignis eſt: immo emphaticos amatores amatū atq̄ amicam ignē dicūt: vt in buc. meus ignis amyntas ⁊c. Jamdudū gratū eſt. aut ordo eſt. gratū eſt iādudū. i. ab eo tp̄e quo ep̄la noſtra eſt. aut gratū eſt iam q̄ ep̄la noſtra recepta eſt dudū. i. pauloante. Et cauſam addit: q: hoc. ſ. epiſtolā meā receptā eſſe facit ſpem: quoq̄. i. etiā me poſſe recipi: modo. i. iam poſtq̄ ep̄lam legiſti. aut ſic: ſpem facit me quoq̄ poſſe recipi hoc modo quo ſcꝫ ep̄lam recepiſti. Quo verbo hortatur poeta matronas pudicas: vt ſuſpectas literas repellāt: q: que amatorias legit: ſe amari velle indicat. Que rata ſit. ꝓgrediēs docet nō inanem ſuā ſpem eſſe debere cum ſtabilita ſit pollicitatione veneris que dea amorū eſt. Que igitur ſpes ſit rata. i. firma ⁊ non irrita: nec mater amoris. ſ. venus que ſuaſit mihi hoc iter promiſerit mihi te fruſtra. i. in vanū. Nam ſupple quod dico tibi ne neſcia pecces: quaſi peccatum ſit contra veneris iuſſa facere: ego aduehor monitu diuino: idest dee veneris: ſcꝫ ⁊ numen non leue: idest futile nec contemptibile: adeſt: idest autoritatem dat: cepto: idest inceepto meo: poſco quidem magna premia: hoc in aſſentionem dicit: quaſi pluris faciens adhuc premia veneris

Jlle quidem lateat malim dum tempora dentur
Letitie mixtos non habitura metus.
Sed male diſſimulo quis enim celauerit ignem.
Lumine qui ſemper proditur ipſe ſuo.
Si tamen expectas. vocē quoq̄ rebus vt addam.
Uror: habes animi nuncia verba mei.
Parce precor faſſo nec duro cetera vultu
Perlege: ſed forme conueniente tue.
Jamdudū gratū eſt qd̄ epiſtola noſtra recepta eſt
Spem facit hoc recipi me quoq̄ poſſe modo.
Que rata ſit nec te fruſtra promiſerit opto
Hoc mihi que ſuaſit mater amoris iter.
Namq̄ ego diuino monitu (ne neſcia pecces)
Aduehor: ⁊ cepto non leue numen adeſt.
Premia magna quidem: ſed non indebita poſco
Pollicita eſt thalamo te cytherea meo.
Hac duce ſygeo dubias a littore feci
Longa phereclea per freta puppe vias.

q̄ palladis a iunonis. Cytherea dicitur venus a cytheris cypri loco. Ego feci hac duce: idest venere ducēte: vias dubias: idest incertas ⁊ incognitas mihi a littore ſygeo: idest troiano. nam ſygeum promontoriū eſt troie. feci (dic) puppe phereclea. i. a phereclo edificata vias dubias per longa freta: idest maria;

Jlla dedit faciles auras: ventoſq̄ ſecundos.
Jn mare (nil mirum) ius habet orta mari.
Perſtet: ⁊ vt pelagi ſic pectoris adiuuet eſtus.
Deferat in portus ⁊ mea vota ſuos.
Attulimus flammas: non hic inuenimus illas.
He mihi tam longe cauſa fuere vie.
Nam neq̄ triſtis hyēs: neq̄ nos huc appulit error
Tenaris eſt claſſi terra petita mee.
Nec me crede fretum merces portante carina
al's findere
Scindere quas habeo dij tueantur opes
Nec venio graias veluti ſpectator ad vrbes
Oppida ſunt regni diuitiora mei
Te peto quam pepigit lecto Uenus aurea noſtro
Te prius optaui quam mihi nota fores.
Ante tuos animo vidi quam lumine vultus:
Prima fuit vultus nuntia fama tui.
Credis ⁊ hoc nobis. minor eſt tua gloria vero:
Famaq̄ de forma pene maligna tua eſt.
Plus hic inuenio quam quod promiſerat illa:
al's ſua al's tua
Et tua materia gloria victa ſua eſt
Ergo arſit merito qui nouerat omnia theſeus:
Et viſa es tanto digna rapina viro:
More tue gentis nitida dum nuda paleſtra
Ludis: et eſt nudis femina miſta viris.
Quod rapuit laudo. miror quod reddidit vnq̄:
Tam bona conſtanter preda tenenda fuit:
Ante receſſiſſet caput hoc ceruice cruenta:
Quam tu de thalamis abſtrahere meis
Tene manus vnq̄ noſtre dimittere vellent:
al's abire
Tene meo paterer viuus abeſſe ſinu:
Si reddenda fores. aliquid tamen antetuliſſem
Nec venus ex toto noſtra fuiſſet iners

ANTO. ☞ Orta mari. Uenerē ex mari ortā ſcribit Uarro. Perſtet: a propoſito non diſcedat pectoris eſtum. amorē meū ſecundet. vt nauigationē. Mea vota que erāt: vt helena poriretur: in portus ſuos: ad optatū exitū. metaphora ex his qui alta procella fatigati in portum deferunt̄ Flāmas: amores ex troia attuli. Troie te inquit amaui: qd̄ me impulit vt ſpartē nauigarē. Triſtis hyems: tēperatem circunſcribit: ſic Uer. Uicit hyems. Tenaris terra

Tenaros. Laconiam ſignificat: cuius ꝓmontorium eſt tenaros. Nec me crede. nō ſum mercator: laudat fortunam ſuam ⁊ opes. Diuitiora aſie: delicias intelligit: q̄ poſtea in vrbē fluxerūt. ro. po. magis q̄ hānibal noxie: Mei regni. Phryges populos priamus tenebat. Uenus aurea. Epitheton ab Ho. ſumtuꝫ eſt. Te prius optaui. helenā a noīe ⁊ fama cōmendat. eras inquit apud me tua pulcritudine celebris. Fāa: noīe celebritas. Maior vero qm̄ formoſior es q̄ fuerat fama. Tua materia: hac tua pulcritudine. qui nouerat oīa theſe᷒: plutarchus ⁊ diodor᷒ puellā helenā a theſeo raptā fuiſſe ſcribunt caſtori ⁊ polluci redditā. More tue gentis: Lacones miſtis cū puellis pueris paleſtra exercebant̄: vt Plut. auctor eſt. nitida: vncta: nā athlete vngebātur. hac obiectione facti pudoreꝫ amouet ⁊ ꝯſtantiam ſuā cōmendat. Aliqd̄ tuliſſem non te intactā vt theſeus remiſiſſem. Eſſet libata rapt᷒

VBER. ꝟginitatis flos ſalua ꝟginitate: oſcula intelligit q̄ etiā nō rapta ꝟginitate ferri poſſunt.

☞ Orta mari dictū eſt ſupra i epi. Didonis ſup eū locū: q: mater amorum nuda cytheriacis edita fertur aq̄s. Perſtet. i. vtinā perſeueret: vt Uer. talia ꝓſtabat: memorās: fixuſq̄ manebat. Eſtum: ad vtrūq̄ rettulit hic ⁊ ad feruorē amoris ⁊ ad motū maris. ⁊ eſt ſenſus vt adiuuit nauigationē: ita adiuuet amorē meū. ordo eſt ꝓſtet ⁊ ita adiuuet eſtū pectoris. vt pelagi. ſ. eſtuꝫ adiuuit. Et. i. etiā. Mea vota: ſicut ⁊ nauē Attulim᷒: q: ex patria diſceſſim᷒ huc ꝓpter amorē: nō añt incepi ſolum te amare poſtq̄ huc veni. He flāme. Hec tēpeſtas. et q: ignorarē. quo venirē. Te terra. i. laconia a tenaro ꝓmōtorio laconic. Pe. i. venit. claſſis mea dedita. opera in hāc terrā ꝓpter te. Nec me. occurrit. obiectioni q: poſſet dici q̄ ꝓpter alias cauſas veniſſet: dicit ſe ꝓpter ſolā helenā veniſſe. Nec cre. i. nec crede me nauigare ꝓpter mercaturā: q: ſum diues ſine hoc exercitio. Tueant̄: ſeruēt: q: ſatis ſunt mihi. Spectator: admirator: vt videaꝫ pulcras vrbes grecie. hoc eī ſolet eē multis de cā nauigandi vt in alienis terris videāt ꝑclara oppida. Oppida: vrbes: vt Uer. Aſcreūq̄ cano romana per oppida carmen. Diuitiora: opulētiora. nam aſia ditiſſima eſt. Ho. ⁊ dites aſie cāpos. Uer. troianas vt opes. Cice. in oratiōe ꝓ lege manilia de laudibus pō. Aſia ꝟo tā optima eſt ⁊ fertilis vt vbertate agroꝝ ⁊ varietate fructuum ⁊ magnitudine paſtionis ⁊ multitudine earum rerum que exportantur facile omnibus terris antecellat. Aurea formoſa. Pepigit: promiſit vt in argumento prime epiſtole: ⁊ huius diximus animo: cogitatione. deſyderio. Quaꝫ lu. q̄ oculis corporis. Fama fuit pria nuntia tui vult᷒ idest prius audiui dici de pulcritudine. Credis: et hoc extollit eius pulcritudinem: ita vt laudando eam alliciat ad amorem ſuum nulla enim eſt mulier que laudibus ſue forme non delectetur. Ouidi᷒ in. j. de amo. Ne faciē: nec te pigeat laudare eā.

Vel tua virginitas eſſet libata: vel illud
Quod poterat ſalua virginitate rapi.

pillos. Et teretes digitos: exiguũ pedē. delectāt etiā caſte ꝓconia forme ⁊c. Mi. eſt.vc. q: min⁹ dꝛ de te ꝙ ſit. ¶ Maligna. amara ⁊ detractrix. q: min⁹ dicit ꝙ dꝫ. Gl'ia: laus: et mendatio q ſit viſa. ſ. m. i. a pulchꝛitudine tua q̄ eſt materia ipſius glie. Rapi na: ꝓda. dictũ eſt in epi. Hermiones et oenones de helena rapta a theſeo. More cōſuetudine. Tue gētis. Laco nice. nā lacedemonij ꝑcipue paleſtra delectati ſunt cui⁹ et inuētores credunt. vñ Properti⁹. Multa tue ſparte mirant dona paleſtre. Nitida: ꝓpterea ꝙ corpa oleo vnguebant. paleſtra aũt latine luctādi certamē ſigt. Cōſta ter: fortiter. animoſe. Ante. i. poti⁹. Hoc. i. meũ. Abſtrahere. i. eriperetis. i. aũ paſſus eſſes mihi incadi caput ꝙ te reddidiſſem. Ne. aũ. Vellēt dimittere. q. d. nō. Viuus: dũ viuerē. Fores. i. fuiſſes ꝓpter neceſſitatē. Tuliſſem: aliꝗ fuiſſes reddita. Ex toto penitus. Libati: deſumta: guſtata: Vel illud. ſ. oſculum.

ASCEN

☞ In mare nimirũ. Vñ neptunus ad eā Enei. v. Fas eē eſt cytherea meis te fidere regnis Vnde genus ducis. Nam e ſpuma maris nata dicitur. Perſtet. i. perſeueret opto venus: ⁊ vt ſub. adiuuit eſtus. i. inferiores pelagi: ſic adiuuet eſtus pectoꝛis mei. ⁊ deferat mea vota in ſuos poꝛtus. i. ad optatũ finē. Vt aũt non leui: nec dudum parto amoꝛe ſe captũ fateatur. Addit attulimus flāmas. Triſtis hyems. i. tēpeſtas nautis triſtitiā afferēs. Ter ra tenaris ꝓ tenaria: patronymicũ a loco. Quas habeo dij tueantur opes: aut ſatis diuitē ſe ſignificat. nec ꝓ pter diuitias velle negotiari: aut ſe ſigt. q. d. non alias merces abduxi ꝙ meipm. Oppida ſunt regni diuitioꝛa. Id ſm artem a diuiti. nā ſicut raro dꝛ hō dis: ſed diues. ita raro diuitioꝛ: ſed ditioꝛ. ante tuos. ante. i. prius vi di animo. i. cōſyderatione: vultus tuos ꝙ lumine. ſ. externo oculoꝛũ. minoꝛ eſt tua glia vero. Idē dixit regina ſa bea ad ſalomonē: ſed nō id notum erat paridi: q̄ ⁊ prioꝛ erat ⁊ ebꝛius. Fama eſt pene. i. quaſi maligna ex quo multo min⁹ dicit quaſi ꝓ malignitatem ꝙ fit. Et ſua. alij legūt ⁊ tua: ſed nō procedit: q: oꝛdo eſt. ⁊ glia ſua. ſ. quā ipſa conferre pōt (eſt tñ inepta: vtrũꝗ legatur reciprocatio. niſi dicat. i. ꝓpria ipi fame que gl'iam cōferre pōt te inanē) eſt victa. i. ſuperata materia tua. i. ſubiecta circa quā verſet glia qō illi ꝓbes. q: plus materie glie ꝓbes fame ꝙ ipa retribuere pōt glie. ex ꝙtitate aũt cognoſcit: q: ſua noīatiui eſt caſus. nā coꝛripitur. tua aũt q: ablatiui ca ſus ꝓduci deberet. vñ mal⁹ eſſet verſus legēdo tua ⁊c. Ergo arſit merito. Probat formā helenes et ab aliis ꝓba ram. nā ob eā raptā eſt a theſeo. verũ integra reſtituta q: ſignũ eſſet: q: minus amauit ꝙ ipe q̄ aliq̄d ab ea ꝓli baſſet aut virginitatē aut ſaltē oſcula. vidit aũt formā eius (inquit) thereus dũ moꝛe virginũ lacenarũ nuda pa leſtrā exerceret. Abſtrahere. i. abſtraheteris nā inflectit. abſtraherer abſtraheteris ⁊c. Te ne: nequaꝗ et nunꝗ aliq̄d floꝛē virginitatis intelligit. Sicut ſilenus in bucco. Huic aliud mercedis erit. Tuliſſem. i. abſtuliſſem. Li bata. i. primũ contacta. tractum a libaminibus que ſummotenus attinguntur oꝛe.

Diuitioꝛa

ANTON.

Da modo te paridi que ſit conſtantia noſces:
Flamma rogi flammas finiet vna meas
Prepoſui regnis ego te: que maxima quondam
Pollicita eſt nobis nupta ſoroꝛꝗ iouis.
Dumꝗ tuo poſſem circundare bꝛachia collo:
Contempta eſt virtus pallade dante mihi.
Nec piget. haud vnꝗ ſtulte elegiſſe videboꝛ.
Permanet in voto mens mea firma ſuo.
Spem modo ne noſtram fieri patiare caducam
Deprecoꝛ: o tanto digna laboꝛe peti.
Non ego coniugium generoſe degener opto
Nec mea (crede mihi) turpiter vxoꝛ eris.
Pleiada ſi queras in noſtra gente iouemꝗ
Inuenies: medios vt taceamus auos.
Sceptra parens aſie. qua nulla beatioꝛ oꝛa:
Finibus immenſis vix obeunda tenet.
Innumeras vrbes atꝗ aurea tecta videbis:
Queꝗ ſuos dicas templa decere deos.
Ilion aſpicies: firmataꝗ turribus altis

☞ Da modo te eas in meā ſniam. Flamma: rogi flāmas: hac nolatione vſus eſt ex vocabuli equiuo catione. Propoſui regnis ego. electione ſuũ amo rem ꝓbat: cũ potuerim habere regna te malui. Contemta eſt virtus aut animi virtutē contemſi vt te frui potuiſſem. Sortē virtutis optionē. Nec pi get electionē cōmendat. Haud vnꝗ ſtulte: nō dā naboꝛ electiōe. Quā auctoꝛ laudabile facit Depꝛe coꝛ. verbo abuſus eſt. nā lꝫ apud vetuſtioꝛes deteſtet hoc loco tñ ꝓces auget: quā licentiā feciſſe videt Cice. in epła ad Lētulũ. Nō ego cōiugiũ: a gene re: a potētia ſe cōmendat. Pleiada ſi q̄res. Pleia des numero ſeptē tradunt athlātis ⁊ pelione fi lie vt Muſeus ſcri. a pleione matre nũcupate. Ex his vna electa: ex ioue Dardanũ genuit: ex Darda no natus eſt Herictonius ex hoc Trous naſcitur Is Iliũ ⁊ Ganimedē filios habuit: Ilus Laome dontē. Laomedō vō antigonē: Heſionē. et Lam puꝫ: Licionē Lactaonē: Buccolionē: Titonũ: Pria mũ. ⁊ ex Priamo nat⁹ eſt Paris. Auos medios: q̄ inter iouē ⁊ priamũ interceſſerũt. Finibus immē ſis: cũ Septimio cōgruere videt: q̄ ſcribit nō eſſe veroſimile Priamũ ſolũ phꝛygiam poſſediſſe: ſed aſie totius: q̄ eſt cis taurũ imperiũ tenuiſſe cōfir mat: aſiā dictā ſcribit Hero. ab aſio menei lid: fi lio non aſia ꝓmethei filia: vt Varro exiſtimauit vnde ⁊ ſardis filia fuit: quā aſiada vocarũt. Tecta au. barbaroꝝ mos fuit tecta auro oꝛnare qō: ſero ad romanos peruenit. Canoꝛe: lyꝛe: quoꝝ ſaxa in opus exilibāt Phebo ad. cytharam carmina mo dulāte. Illa tellus. Phꝛygia adeo populoſa eſt: vt vix teneat quos habet moꝛtales. id mōſtrat poſſe tutari helenam contra grecoꝛum potentiā. Sunt inquit nobis opes ſunt viri quibus bellum con fici pōt. vt Cice. ſcribit Troades. Troiane matro ne: Atria dicuntur ꝙ a terra ſurgerēt: vel ab atria tibus etrurie populis: vñ conficiendi a trij ſumta eſt ſimilitudo. Achaia: pelopōneſus eſt appellata ab acheo xuti filio: deinde agialea a rege egialo

Depꝛecoꝛ

Pelaides

Paridis. genus.

Aſia.

Achaia.

Menia phebee ſtructa canoꝛe lire.
Quid tibi de turba narrem: numeroꝗ viroꝛum:
Vix populum tellus ſuſtinet illa ſuum.
Occurrent denſo tibi troades agmine matres.
Nec capient phꝛygias atria noſtra nurus.
O quoties dices: quam pauper achaia noſtra eſt
Vna domus queuis vrbis habebit opes.
Nec mihi fas fuerit ſpartem contemnere veſtram
In qua tu nata es: terra beata mihi eſt.
Parcat ſed ſparte. tu cultu diuite digna.
Ad talem formam non facit iſte locus
Hanc faciem largis ſine fine paratibus vti:
Deliciiſꝗ decet luxuriare nouis.
Cum videas cultus noſtra de gente viroꝛum:

Nec mihi fas fuerit occupatione ſpartanā cōtem nit pauperiē. Thucidides ſpartanos tradit greco rum fuiſſe oīm frugaliſſimos. Sparte vꝛbs Laco nie Taigeto mōti ſubiecta: recte in contemptum traducit in locũ: nā facilius eũ putare coget: que feracitate ⁊ opulētia ꝓſtare mōſtrauit. Noſtra de gente. Phꝛyges fuerunt in veſtiendo nobiliſſimi quod aſcanio turnus apud Vergili. exꝓꝛobat.

ABER.

☞ Da modo: q: poſſet obijci: ita dicis: ſꝫ foꝛtaſſe ita non faceres. dicit fac periculũ ⁊ ꝓba. videbis q̄ cōſtantia ſit in me. Flāma rogi. i. amoꝛ meus ſola moꝛte finiet. Terē. in andria. niſi moꝛs adimet ne mo. Flāma rogi. i. flāma in aqua cōburet cadauer meũ cũ ero moꝛtuus. Flāmas amoꝛis. Que maxi ma. ſ. regna pollicita eſt vt plene dem ōſtrauimus in argumēto prime epłe. Nupta ſoroꝛꝗ iouis. i. iu no. Virtus: ſapiētia Contēpta. ſpꝛeta. Dante: dare volente. Elegiſſe ſtulte. ſ. ꝙ te potius ꝙ regna vel virturē elegerim. In ſuo voto qō primũ habuit: vt te haberē ꝯiugē. Caducā: fluxā: vanā: Nō ego inci pit ſe laudare a nobilitate. Nō de. vel vilis genere vel a maioꝝ virtute remotus. Generoſe: tui nobi liſſime. Turpiter decoꝛaſſe: ſꝫ cũ magna laude tue Pleiada: ſue genealogie vetuſtatē repetit a ioue ⁊ electra. Nā iuppiter cōcubuit cũ electra filia athlā tis: que fuit vna ex ſeptem pleiadibus q̄ in celũ in ſtellas tralate ſunt: ⁊ ex ea genuit Dardanũ a quo troiani oꝛiginem ⁊ nomen ducunt. Ouidius in fa ſtis. Dardanum electra quis neſcit athlantide na tum. ſ. Electre cōcubuiſſe iouē. Pleiada. i. electra. q̄ ita dicta eſt: vel a pleione matre vel a pleio gre ce nauigo: quia nauigātes ſolent pleiades ipſas obſeruare Medios. i. qui ſunt inter iouē ⁊ nos intelligit. Eri ctoniũ: Troum: Illum Aſſaracũ: Capim: reliquos Oꝛa: regio. Beatioꝛ: ditioꝛ: vt diximus ſupꝛa. Obeūda: circũ eũda. Finibus immenſis: ꝓpter magnos fines ⁊ ambitus. Innumeras: īfinitas. Que dicas decere ſuos deos i. que ſunt oꝛnata: ⁊ talia q̄ deceant quibus ſunt dicata. Ilion: cōmemoꝛat hoc oppidũ ꝑcipue in quo ſedes erat regũ aſiaticoꝛũ Structa: edificata. Canoꝛe. i. ſono: ablatiũs eſt caſus. Lyꝛe phebee: q: vt alibi diximus. Neptunus et phebus menia Iliũ condiderunt. Eſt aũt Ilion oppidũ ipſius troie maximũ ⁊ celeberrimũ. Nam troia eſt re gio. Troades: mulieres troiane. occurrent venient obuiā. Agmine: multitudine. Capient: continebunt: q: erũt plures ꝙ poſſint ſtare in noſtra domo. Achaia: greca. vna do. i. q̄libet ſola domus noſtre regionis habebit opes vnius veſtre vꝛbis. Nec mi. ne videat ſpernerē greciā dicit ſe venerari plurimũ lacedemona terrā natalē ipſius helene. Spartem: lacedemona. Beata: felix. Mihi iudicio meo. Parca: nō luxurioſa neꝗ ſumtuoſa in veſtibus. Tu digna cultu diuite. i. tu mereris oꝛnatum ſumtuoſum. Non. ſ. nō conuenit. Paratibus: oꝛnatibus cultibus. Sine fine. Luxuriare: abundare: affluere. Cum videas. Sumit argumentũ oꝛnatus mulierum ab oꝛnatu viro rum: qui ſolent eſſe minus delicioſi: cum ego videas viros ita cultos.

ASCEN

☞ Flāma rogi. et exuſtiōis mee rogalis finiet vna. i. ſola. nō ſimul q: aduerbiũ eſſet ⁊ vltimā ꝓduceret. Meas flāmas. ſ. amoꝛis. i. ad moꝛtē vſꝗ te amaſſem ⁊ tui amoꝛe arſiſſem. Prepoſui regnis. docet quāti eā faciat ⁊ fecerit Cũ em̄ tres ille ſumme dee iudiciũ pulcritudinis ad paridē referāt ⁊ iuno regnoꝝ dea (eſt em̄ aer ſup terrā vbi gerit omne moꝛtaliũ regnũ) ꝓmitteret pulcerrimũ regnũ: ⁊ pallas deas ſapiētie (nā ex cerebꝛo iouis. i. purioꝛe igne nata dꝛ. vnde vis ingenij ⁊ intellect⁹ infundi putat) ꝓmiſiſſet bellādi peritiā dicēs te ſi me ſequeris nō ab ſtrahet inuidus erroꝛ. Venus aũt ꝑ quā oīa q̄ naſcunt veniũt ⁊ oꝛiunt pulcerrimā puellā ꝓmitteret dicēs: vt nō ignobilis auctoꝛ deſcripſit Plectra ſonoꝛa: ioci: plauſus: laſciua voluptas. Hec mea ſi reliꝗs me pꝛefers ipa puel lam. Pro mercede dabo qua nō foꝛmoſioꝛ vlla. Rñdit paris. Grata mihi tua forma venus: tua munera grata. Plus aliis mihi mēte ſedes: certaminis ecce Pign⁹ hꝛ victrix auri ſpectabile malũ. in q̄ re ſigtur qō hic poeta ex pꝛeſſe docet: q: paris dũ helenā rapuit ob pulcritudinē: cũ qua neꝗ regnũ neꝗ bellādi gloꝛiā aut peritiā habere potuit: voluptatē gloꝛie ⁊ ſapiētie ꝓtulit. Triplex em̄ aiũt bonũ: honeſtũ vt ſapiētie qō pallas cōfert: vtile: vt re gnoꝛum cuius Iuno adminiſtratrix. vñ col⁹ ad eā li. eñ. ꝑmo. Tu mihi qōcũꝗ hoc regni: tu ſceptra iouēꝗ conſi lias. ⁊ delectabile vt voluptatũ q̄ beluis cũ hoib⁹ cōes ſũt. Ideo dicit dictoꝝ carminũ auctoꝛ. Hac in lite triplex. hoīm: mellita: poeſis: Depinxit ſtudiũ: quoꝝ dat optio cũctis. Fallunt tñ optādo pleriꝗ ſequaces. Lux⁹ hꝫ mul tos: honoꝛ ⁊ ſapiētia paucos ⁊c. Nupta ſoroꝛꝗ ⁊ ſoroꝛ ⁊ cōiux iouis: iuno. ſ. cōtēpta eſt virtus. i. bellica q̄ ſine ſa pientia nō recte adminiſtrat. vñ pallas tam ſapiētie ꝙ belloꝝ dea eſt: nec piget haud vnꝗ ſtulte elegiſſe videboꝛ ſup. mihi nō negat q̄n elegerit ſtulte: ſꝫ tñ amāti nō ita videt: vñ cecus fingit amoꝛ Spē mō. i. dũmō reperit aũt vñ inceperat. Que rata ſic ⁊c. Nō ego ꝯiugiũ: docuit licitũ eſſe qō petit q: diuino monitu ⁊ ꝓmiſſu. docet etiā ex ꝑ ſona ſua: q: nō minus nobilis ſit. imo nobilioꝛ ⁊ ditioꝛ ⁊ foꝛmoſioꝛ ⁊ amoꝛoſioꝛ: ⁊ tali femina dignioꝛ ꝙ mene laus. deinde ad eā nō ad ꝯcubinatũ ſꝫ ad cōiugiũ poſcit. Nobilitatē aũt phꝛygũ ꝓbat ex ganimede deoꝝ pincer na titono auroꝛe cōiuge: ⁊ anchiſe veneris amatoꝛe imo ſi heleno vergiliano credim⁹ cōiuge. dicit em̄. Cōiugio anchiſa veneris dignate ſuperbo. pleiada. ſ. electrā dardani matrē ex qua iuppiter dardanũ genuit troianoꝝ ꝓ genitoꝛē. Beatioꝛ. i. ditioꝛ ⁊ meli⁹ habēs. Canoꝛe. i. cātu ſonoꝛo: hic canoꝛ hui⁹ canoꝛis. dꝛ em̄ apollo cũ neptuno menia troiana fabꝛicaſſe cōuocando ſaxa ad ſonũ lyꝛe quō amphion ad cōſtructionē meniũ thebanoꝛũ. vnde Hoꝛa. in arte. Dictus et amphion thebane conditoꝛ vꝛbis. Saxa mouere ſono teſtudinis ⁊ pꝛece blanda. Duce re quo vellet. Qō adeo fictũ eſt: q: eloquētia vt dicit Cic. li. i. rhetoꝛ. in ꝑfatione. vꝫ vir quidam eloquētia (quem

Iuno.
Pallas.
Venus.

per canorē hic intelligit) ꝓditus primus hoïes ſyluestres in ciuitatis cōcordiā ⁊ ad menia cōſtruenda cōcitauit vt inductio li. atteſtat̄ Hora. Neptunus aūt ꝗ aquarū deus eſt adiutor fuiſſe dicit̄: q2 ſine aquis nō fit conglutinatio: ⁊ ad eas deſcendūt fundamenta ꝗ neptuno ſacrant̄. vñ q2 vt in fabulis eſt iuſiurandum nō ſeruauit Laomedon. dicit̄ eñ. ij. Neptunus muros magnoqꝫ emota tridenti fundamenta quatit. Opes vrbis. i. ꝗ ſufficiant vrbi. Sparte: grece. nā latine dicitur ſparta. Non facit. i. non eſt idoneus locus iſte. i. vilis. Luxuriare. ideſt ſupfluere in quauis re. vnde ⁊ ſegetes nimiumvegentes. dicunt̄ luxuriare: ⁊ q2 ambitio nimis ampla venerē excitat vocamus carnis petulantiam luxuriam: cuꝫ videas cultus noſtra de gente virorū. hunc dānat in enea aiebat eñ. iiij. dicens. Et nunc ille paris cum ſemiuiro comitatu. Meonia mentum mitra crinemqꝫ madentem. Subnixas rapido potitur ⁊c. Et eundem laudat paris ſed mulieri: verūtamen ſunt quibus animus eſt longe alius: de quibus videlicet dicit Iuue. ſaty. vj. Ferrum eſt quod amant.

Luxuriare.

ANTO. Teranne.

☞ Terāneo rure: extenuat ⁊ cultū ⁊ patriā laudatis phrygū delicijs. Terāne vic⁹ laconie: vbi nata eſt helena. Herodo. Terāne ſcribit eſſe helene templuꝫ ſupra apollinis phanū Phryx erat: felicitatē patrie cōmendat a genere. Nectare miſcet aquas Ganimedē ſignificat: qui raptus in ida factus eſt iouis pincerna. Coniux auroꝛe. ideſt titonus: longeuus ſenex quē auroꝛe coniugem fuiſſe cōſtat: ex quibus Mēnon natus eſt: quē achilles peremit: dum cremaret̄ in auem verſus credit̄: ꝗ cū volitarent circa eius ſepulcrū ad troiā ſolſi ꝓſpiciantur. mēnonie ſunt nūcupate. Mater amoꝝ: ea eſt venus qua cū ad ſimoenta fluuium anchiſes concubuit: ⁊ ex his natus eſt eneas. Nec puto collatis: ſe ipſum cōmendat a forma ⁊ etate: menelaumqꝫ in cōtemptum ducit obijciens ſuoꝝ maioꝝ ſcelera Socerū tibi clara fugantē lumina: cenam Thieſte obijcit: a qua ſuos radios auertiſſe ſolē poete ſcribūt. Atreus ⁊ Thieſtes Pelopis filij alternis annis Miccnaꝝ imperiū tenebant. Mercurius filij Myrtili necē quē in mare ꝓcipitarat Pelops maxime dolens diſſenſionē fecit. Thieſtes vt arietis martijpellē aureā: ꝗ apd̄ atreū ſeruabat̄ haberet europē: quā alij merope appellāt: vitiauit: vñ nati ſunt Tantalus pliſtenes ⁊ arpagines qd̄ ſimulata pace: vbi facinus comperit atreus frater epulandos pueros appoſuit: a tanto facinoꝛe ſol dr̄ radios auertiſſe. A dape: ex cēa Thieſte qua filios deuoꝛabat. De ſede ſoceri. Pelopen ſignificat: ꝗ Myrthilū aurigā in mare ꝓcipitauit. Oenomaū ſocerū trucidauit. Myrthoas aquas a ꝓcipitato Myrthilo myrthoas dicimus. Captātur in vnda: ad poma: ad Tantalum Pelopis patrem hoc refert: qui ſitibūdus imedia aqua eſuriēſqꝫ cum ad verticem omnis generis poma habeat: nec bibere: nec famē ſedare datū eſt. Te tenet: vi poſſidet. nō volūtate Menela⁹ ꝗ a Tātalo gen⁹ ducit. ☞ Qualem: quaſi dicat multo ſumptuoſioꝛē: et ſplēdidioꝛē. Nurus: puellas. Facilē: exoꝛabilem: nō durā vt faciles venerare Napeas. Rure Teraneo. Terāne Laconie oppidū eſt. Pōponius mella in laconide terāne. Lacedemō. Amycle. Phryx erat: laudat phrygū nobilitatē. Oui. nūc cū dijs potādo. Ganymedē itelligit. hic filius fuit trois regis troianoꝝ amat⁹ a ioue ꝗ cū in ida venaret̄ a Ioue in formā aq̄le trāſfigurato raptus eſt: ⁊ expulſa hebe ꝗ ſibi miniſtrabat: pincernā ſuū inſtituit. Oui. lib. x. meta. Arripit iliadē ꝗ nunc quoqꝫ pocula miſcet. Inuita ꝗ ioui nectar iunone miniſtrat. Nectare: nectar: poculum eſt deoꝝ. Auroꝛe cōiux. i. Tithonus: is frater fuit Laomedontis: ꝗ ab auroꝛa amatus ex ea genuit Mēnona: quē poſtea in auxiliū troianoꝝ miſit. Que finit extre. iter noctis: q2 auroꝛa tenet confinia lucis quā inchoat: ⁊ noctis quā finit. Anchiſes is filius fuit Capis foꝛmoſiſſimus amatus a Venere: cū quo cōcumbēs in mōte Ida: poſtea apud Simoēta fluuium genuit Eneā. Volucrū: velociū habētiū alas. Amorum. ſunt eñ gemini vt alibi diximus. Gaudet: quaſi re honeſta. vnde ⁊ apud Vergiliū. Coniugio anchiſe veneris dignate ſuperbo. Iugis: vertice. Nec puto: laudat ſe a pulcritudine ⁊ foꝛtitudine quibus duabus rebus pꝛeponit ſe menelao: Collatus: cōparatus. Te iudice. iudicio tuo. Nō dabimus: ita laudat ſe vt de[illegible]imat patrē Menelai. dicit eñ ſe nō hr̄e patrē. ꝗ ſit futurus ſocer helene ꝗ filios coxerit: ⁊ ſolē eo ſolere fugauerit. Fugantem: repellentē. Trepidos: vel territos: vel feſtinos. A dape: a cōuiuio ſuo ſcelerato. Fabula hoc hꝫ. Atreus et Thieſtes fratres fuerūt filij Pelopis atreus vxoꝛem habuit eropē nomine quā cū frater Thieſtes ardēter amaret cum ea cōcubuit: qd̄ cum frater intellexiſſet in vltionē huius ſceleris filios coxit: ⁊ comedēdos fratri appoſuit aſſimulata cum eo concoꝛdia: hanc rem ne ſol videret dr̄ auertiſſe ſe de hac re ſcripta eſt tragedia apud grecos. ex atreo creditur natus. Menelaus: vnde eſſet ſocer Helene. dic ergo non dabo tibi talem ſocerum qualis fuit atreus qui humanas dapes fratri apponat. Nec pater eſt: ideſt nec pater pꝛiami auus. Socerum ſuum interfecit: ſicut Pelopis auus Menelai: diximus ſupꝛa in epiſtola Hermiones fabulam Oenomai patris hyppodamie quem Pelops curſu vicit. Is autē pelops vt regno ſoceri potiret̄ eū interfecit. Et qui. Myrthoas. i. nec

Atreus. Thieſtes.

Pelops. Tantalus

ABER.

Quales dardanias credis habere nurus:

Da modo te facilem: nec dedignare maritum

Rure teranneo nata puella phrygem.

Phryx erat ⁊ noſtro genitus de ſanguine qui nunc

Cum dijs potando nectare miſcet aquas.

Phryx erat auroꝛe coniux. tamen abſtulit illum

Extremum noctis que dea finit iter:

Phryx erat anchiſes: volucrum cui mater amorum

Gaudet in ideis concubuiſſe iugis.

Nec puto collatis forma menelaus ⁊ annis

Iudice te nobis anteferendus erit

Non dabimus certe ſocerum tibi clara fugantem

Lumina qui trepidos a dape vertat equos.

Nec pater eſt pꝛiamo ſoceri de cede cruentus

Et qui myrthoas crimine ſignet aquas.

Nec pꝛoauo ſtygia noſtro captantur in vnda

Poma nec in medijs queritur humoꝛ aquis

Quid tamen hoc refert ſi te tenet oꝛtus ab illis:

dabimus auū: ꝗ aliquē in mare ꝓcipitauerit ſubmergendū ſicut pelops Myrtilū aurigā hippodamie quo fauēte eā vicerat in mare ꝓcipitauit: a quo mare myrthoū dictū eſt. hec fabula loco ſupꝛadicto narrata eſt. Nec pꝛo auo: amplificat odiū gētis menelai dicēs. Nec pauus me⁹ dānat⁹ eſt apd̄ inferos eadē pena: vt aquā vſqꝫ ad os habeat ⁊ poma. neqꝫ tñ bibere aut comedere poſſit: ſicut tātal⁹ ꝓauus menelai. Tātal⁹ eñ cū eſſet familiariſſim⁹ deoꝝ ⁊ ioue cū ceteris dijs ad cōuiuiū inuitaſſet: dr̄ pelopē filiū ſuū coxiſſe ⁊ dijs comedēduꝫ appoſuiſſe: vt eoꝝ diuinitatē tētaret a quo oēs abſtinuerūt excepta Cerere ꝗ humerū ei⁹ cōſumſit: poſtea cū dij eū ad vitā reuocare vellēt: hūer⁹ eſt ei eburne⁹ reſtitu⁹. vñ Ver. humeroqꝫ pelops inſignis eburno. Inde Tantalus hac pena dānat⁹ apud īferos: dr̄ vt nec vndis nec pomis tāgētib⁹ oꝛa ꝑfruat̄. Sunt tñ ꝗ eū hac pena nō ꝓpter cedē filij: ſꝫ q2 indicauerit arcana deoꝝ dānatū putāt: qd̄ ꝗdē Oui. in. ij. amoꝝ ſigt̄. Querit aq̄s in aq̄s ⁊ poma fugacia captat Tātal⁹: hoc illi garrula lingua dedit. Et idē li. iij. amoꝝ. Sic aret medijs tacti vulgatoꝛ in vndis. Pomaqꝫ ꝗ nullo tpe tāgat hꝫ. Euripides dicit eum ſuſpēſuꝫ in aere: ꝓpterea ꝙ aduerſus deos eſſet maledict⁹. Quid refert: ꝗd intereſt: ꝗd mihi ꝓdeſt maioꝛes menelai tales eē. Si oꝛtus. i. ſi menela⁹ natus ab illis. Tenet te: placet tibi. ☞ Nec puto collatis ⁊c. Quod ſumme neceſſarium erat: incipit menelai amoꝛē excludere. ſicut maro dicit abolere ſichęum. Socerum: ſcilicet thieſtem: ſed pꝛiamum. Nam a cena thieſte auertit ſol equos. ad quod alludit dido enei. j. dicens. Nec tam auerſus equos tyꝛia ſol iungit ab vꝛbe. Nec pater: ſcilicet pelops thieſte pater: qui pleſtenem genuit: vnde agomennon ⁊ menelaus nati ſunt. ꝙuis atride dicantur. Nec pꝛo auo: ſcilicet tantalo: qui pꝛoauus eſt menelai: quia pater pelopis.

ASCEN

ANTO.

Cogitur huic domui iuppiter eſſe ſocer.

Heu facinus: totis indignus noctibus ille

Te tenet: amplexu perfruiturqꝫ tuo.

At mihi conſpiceris poſita vix deniqꝫ menſa:

Multaqꝫ que ledant: hoc quoqꝫ tempus habet

Hoſtibus eueniant conuiuia talia noſtris:

Experioꝛ poſito qualia ſepe mero.

Penitet hoſpitij cum me ſpectante lacertos

Imponit collo ruſticus ille tuo.

Rumpoꝛ ⁊ inuideo (quid nunc tamen omnia narrē)

Membꝛa ſuperiecta cum tua veſte fouet.

Oſcula cum vero coꝛam non dura daretis:

Ante oculos poſui pocula ſumpta meos:

Lumina dimitto cum te tenet arctius ille:

Creſcit ⁊ inuito lentus in oꝛe cibus.

Sepe dedi gemitus: ⁊ te laſciua notaui

In gemitu riſum non tenuiſſe meo.

Sepe meam volui flammam compeſcere: at illa

Creuit ⁊ ebꝛietas ignis in igne fuit.

Multaqꝫ ne videam verſa ceruice recumbo.

Sed reuocas oculos pꝛotinus ipſa meos.

Quid faciam dubito: doloꝛ eſt meus iſta videre:

Sed doloꝛ a facie maioꝛ abeſſe tua eſt.

als quid.

Qua licet ⁊ poſſum luctoꝛ celare furoꝛem.

Sed tamen apparet diſſimulatus amoꝛ.

☞ Huic domui. enūtiandū contēptu. Heu facin⁹ indignū: narraturus ꝗ aſſiduo maxime in amoꝛe moleſta ſunt ab excandeſcentia incipit. Vix deniqꝫ menſa: ecce ꝙ augebat miſeriā: ꝙ menelaus vt volebat fruebatur: ipſe vero cōſpicere poterat Hoc tempus dū diſcūbimus. Ruſticus. cū ſtomacho eſt hoc enūtianduꝫ. Rūpoꝛ. toꝛqueoꝛ inuidia. Foue: laſciue tractat. Inuito: faſtidito pꝛe doloꝛe Creſcit: nō cōterit̄. ſed durioꝛ efficit̄. Flāma cōpeſcere: cohibere amoꝛis eſtū īfuſo mero. Ebꝛietas fuit ignis in igne: accendit amoꝛis inſaniā. Recūbo: diſcūbo dicendū fuerat: ſi carmē permiſiſſet. Reuocas oculos. in te vertis pꝛe deſiderio nō poſſum inq̄t me cōtinere: quin ad te oculos reuocē. Quid faciā: cōmunicatio hec miſerationem mouet. Abeſſe doleo: cum video tuos ⁊ menelai viſus ſed multo foꝛtius ſollicitoꝛ dum te nō video. Qua licet ⁊ poſſum: moleſtiā ſuā in amoꝛe cōmēdat. Tibi ſoli. non Menelao: nō alijs. Oꝛa reflecti: vultuꝫ alio conuerti. Ille: tacuit ob inuidiam nomen de menelao locuturus. amoꝛem aliquem. quo pacto multi amarint expoſui. Ad tuos vultus: ad te ipāꝫ conuerſus ſingula verba expꝛimebam. iudicioqꝫ mei: me amare indicaui. Sub falſo nomie: ſub nomine alieno: nā quē aliū dicebam: is ego erā. Petulātius. multa obloquendi licentia. Additum dedere pꝛebuerunt ad conſpiciendum viam. ☞ Cogitur: ſubaudi: ſi iuppiter cogit̄ eſſe ſocer huic domui: ideo cōtra volūtatē ſuam cōpellitur eſſe ſocer ipſius menelai: ꝗ eſt de gēte ita ſcelerata ⁊ impia. nā ſi helena ꝗ eſt filia iouis ſit vxoꝛ: neceſſario Iuppiter erit eius ſocer. Heu facinus: pergit adducere eū in odiū. Indignus: qui nō meret̄ talē vxoꝛē. Mihi. q. d. qui te amo ex coꝛde. Vix deniqꝫ. i. etiā cū difficultate Poſita: parata. Hoc tpꝫ mēſe ⁊ cene. Que ledūt: ꝗ diſplicēt. Eueniāt. optantis eſt. Talia: ita acerba. Penitet hoſpitij. i. penitet me eſſe in ea domo. Ruſticus: incultus: ſine moꝛibus, ⁊ blāditijs. Rūpoꝛ. ſ. doloꝛe. Cum ille menelaus fouet tua mēbꝛa veſte ſuperiecta. i. cum te amplectitur ⁊ tenet in vlnis ſub veſte ſua. Quid nō: hec dicta ſunt ꝑ parētheſim. Nō du. mollia ⁊ laſciua. Poſui po. ante ocu. ne viderē. Demitto: inclino. Arctius: ſtrictius. Creſcit in oꝛe cibus videt̄ creſcere: q2 pꝛe doloꝛe comedere nō poſſum. Iuue. Interqꝫ molares difficili creſcēte cibo. ex anxietate eñ cibus multū cōmaſticatus ⁊ commāſus vix pōt dimitti per fauces. Notaui: aduerti. Compeſcere: coercere. Ebꝛietas ig. in ig. fu quia ex vino creſcit amoꝛ. Ouidius libꝛo tertio de arte. Cum veneris puero non male bacche facis. Idem. Vina parant animos: faciuntqꝫ coloꝛibus aptos. Unde ⁊ Paulus apoſtolus. Nolite

ABER.

Nec tibi verba damus: ſentis mea vulnera ſentis
Atq; vtinam ſoli ſint ea nota tibi.
Ah quoties lacrimis venientibus ora reflexi
Ne cauſam fletus quereret ille mei.
Ah quoties aliquem narraui potus amorem.
Ad vultus referens ſingula verba tuos
Indiciumq; mei ficto ſub nomine feci.
Ille ego (ſi neſcis) verus amator eram
Quinetiam: vt poſſem verbis petulantius vti:
Non ſemel ebrietas eſt ſimulata mihi.
Prodita ſunt memini tunica tua pectora laxa
Atq; oculis aditum nuda dedere meis.
Pectora vel niuibus puris vel lacte tuamq;
Complexo matrem candidiora ioue.
Dum ſtupeo viſis (nam pocula forte tenebam)
Tortilis a digitis excidit anſa meis.
Oſcula ſi nate dederas: ego protinus illa
Hermiones tenero letus ab ore tuli.
Et modo cantabam veteres reſupinus amores:
Et modo per nutum ſigna tegenda dabam.
Et comitum primas: clymenenq;: ethramq; tuarum
Auſus ſum blandis nuper adire ſonis.
Que mihi non aliud: ꝙ formidare locute
Orantis medias deſeruere preces.
Dij facerent precium magni certaminis eſſes:
Teq; ſuo poſſet victor habere toro:
Vt tulit hyppomenes ceneyda premia curſus

inebriari vino in quo eſt luxuria. ¶ Recumbo: diſcūbo ad mēſam. Ceruice. .v. verſo capite in aliaꝫ partē. Protinus ſtatim: q2 non diu poſſum manere quin te aſpiciā. Maior .ſ. ꝙ videre. Abeſſe: diſcedere. Qua iꝫ quaten⁹ licet. Luctor: conor. Diſſimu. occultatus. Nec damus verba: nec te decipimus. Tibi ſoli: ne alius aduertat. Reflexi: retroflexi ne viderer lacrimari. Ipſe maritus tuus. Potus: cuꝫ bibiſſem. Aliquem amorem .i. amorē alicuius. Referēs: cōuertēs ad tuos vultus vt intelligeres me ea dicere propter te. Indicium: demonſtrationeꝫ meiipſius ſub nomine ficto. nā cū aliū nominarē amantē de me ſignificabā. Ille: cuius amorē narrabam. hec aūt oīa eſſe facienda ab amatore oſtēdit Ouid. li. ii. de arte. Hec tibi multa licet ſermone latentia tecto. dicere que dici ſentiat illa ſibi. Blandiciaſq; leues tenui preſcribere vino. Vt dominā in mēſa ſe legat illa tuā. Atq; oculos oculis ſpectare fatentibus ignem ⁊c. Petulātius: licenti⁹ audacius. Non ſemel .i. ſepius. Simulata .i. oſtēdi me eē ebriū: qđ Oui. in. ii. de arte ꝑcipit. Ebrietas vt vera nocet ſic ficta iuuabit. Fac titubet bleſo ſubdola lingua ſono. ⁊ quidquid dices facieſve proteruius eque. Credatur nimiū cauſa fuiſſe merū. Prodita: rapta. Tunica laxa .i. veſte laxata: ⁊ largius aperta. Nuda .ſ. pectora. Dedere a. o. i. viſa ſunt oculis meis. Pectora: laudat pulcritudinē: ⁊ cādorem eius pectoris: dicit fuiſſe cōparem vel niuib⁹ intactis vel lacti vel ei cygno in quē iuppiter trāſformatus cōcubuit cū Leda eius matre cum eñ oēs cygni ſunt candidi: credibile eſt illum fuiſſe candidiſſimū.

ASCEN

☞ Cogitur hu. c. ſ. tam celeſte domui .i. familie iuppiter eſſe ſocer. q. d. tam bonus deus quis iuppiter dictus eſt iuuans pater indignum ergo cenſet helenam filiam iouis ex leda tydari vxore progenitam in tam ſceleſtem familiam detruſam: innuens contra ſe ea dignum quippe qui de ſanguine iouis ortus ſit. Et te laſciua per gratam petulantiam: libertatē: ac proteruiam: hoc profert paris: quaſi inuidia percitus ⁊ zelotipia eſtuāſ: quare nihil gratius amātibus. Sic Maro. Malo me galathea petit laſciua puella. Ebrietas: id eſt ſuperabundantia vini fuit ignis .i. incendium in igne .i. in amore. Aut ebrietas ignis .i. amoris fuit in igne .i. indignationis quid faciem dubito: amatorie docet cruciatū ſuum cū neq; videre neq; nō videre patiaſ eā: nā videndi doleta ruſtico tractari: nō videndi nō poſſe talē vultū cōtemplari. Narraui potus: q2 poſt potum ⁊ laſciua narrari ſolent: ⁊ liberrius incautiuſq;. vnde flaccus dicit. Reges dicunſ multos vrgere cullulis. ⁊ torquere mero ⁊c. Prodita ſunt quia gaudent ſummopere formoſe laudari: laudat eam forma ⁊ a lepore corporis.

ANTO.

☞ Ioue qui in formā oloris cū leda concubuiſſe tradiſ. ē olor pēnis cādidiſſim⁹. Tortilis anſa i poculis anſe alie leues erāt alie tortiles. veteres amores veterū geſta i amore. vt pyrithami ⁊ theſei et herculis Reſupin⁹: piect⁹ molliter: vt nimio vino pleni facere conſueuerūt: veluti polyphem⁹ apud Ver. Cū tradit medio reſupinus in antro. Clymenē ethrāq;. Septunius duas has menelai affines fuiſſe relictas ad helene cuſtodiā: q̄ cū paride fugerunt hoc trāſitu in ſollicitudine helenā relinquit honeſte in alias ſermonē trāſferens. Formidare dicunt facile poſſe venire in meā ſententiam niſi timerent: ne res ante factum reſciret menelaus. Medias preces. Quod ſignum eſt formidātis. Dij facerent: ex optatione audaciam amoris gratia ſubeundis certaminibus firmat. Magni certaminis: qđ certamen q̄uis magnum ſi tu certaminis eſſes premium ſubirem. Vt tulit hyppomenes ex oncheſto neptuni filio natus eſt megareus: qui filium habuit Hyppomenē: is atalantem ſcheneí filiam curſu ſuperaſſe traditur a venere adiutus: que illi tria poma ex hortis heſperidū dedit: quibus proiectis puelle curſum impediuit: repudiabat puella coniugium: quoniam oracula tulerant cum primum nuberet: foret ſeipſa careret: verſa enim eſt in leonem cum viro. Cybeles indignatione: quoniam in eius templo per contemptū hyppomenes vxoris virginitatē libauerat. In phrygios ſinus: de pelope intelligit: cum ex phrygia in pelopōneſum nauigaret: vt auctor eſt Tucidides

Clymene
Ethra.

Hyppomenes.

Que propero curſu vicerat ante procos.
Sic ⁊ tu phrygias venies regina per vrbes:
Venit vt in phrygios Hippodamia ſinus:
Vt ferus alcides acheloia cornua fregit.
Dum petit amplexus deyanira tuos:
Noſtra per has leges audacia fortiter iſſet.
Teq; mei ſcires eſſe laboris opus.
Nunc mihi nil ſupereſt niſi te formoſa precari:
Amplectiq; tuos ſi patiare pedes:
O decus o preſens geminorum gloria fratrum.
O ioue digna viro ni ioue nata fores.
Aut ego ſigeos repetam te coniuge portus:
Aut hic tenerea contegar exſul humo:
Non mea ſunt ſumma leuiter diſtricta ſagitta
Pectora: deſcendit vulnus ad oſſa meum.
Hoc mihi (nam recolo fore vt a celeſte ſagitta
Figar) erat verax vaticinata ſoror.
Parce fatis datum helene contemnere amorem:
Sic habeas faciles in tua vota deos.

vxorem hyppodamiā enomai filiā duxit quā tulit victorie premiū: vt diximus. Acheloia cor. cū achelao pugnaſſe herculē ob deyaniram expoſuimus Per has leges iſſet: vt tu premiū eſſes certaminis Iſſet for. victoriam cōſequereſ. Opus. p̄miū mee victorie. Nil ſupereſt q̄m certaminis p̄miū eſſe nō potes. Te cō. honeſtius culpam texit ꝙ ſi dixiſſet amica. A celeſte figar ſagitta Caſſādra cum apud ennium in tragedia vaticinaſ de troiano excidio refert celeſti ſagitta percuſſum paridem: cū eā videret claſſem parari: que incendiū troianum fuerat celeſte dixit more veterum: quia nomina q̄ auferendi caſu enuntiantur in e quoq; efferebantur vt mari ⁊ mare quod in argonautis Varro attacinius oſtendit cum dicit. Cingitur oceano libyco mare flumine nilo ⁊ Lucanus in. vij. ſue pharſalie dixit. Excepto natale feret.

☞ Dum ſtudeo. id eſt vix ſum apud me. Viſis ſcꝫ pectoribus tuis. Anſa dicitur in poculis ea pars q̄ manu capitur ⁊ tenet poculum. Vergi. in bucco. ⁊ b. cuis attrita pendebat cantharus anſa. nā manubriū ⁊ capulū de gladijs dicimus. Tortilis. fiebat eñ anſa torta. Excidit .i. cecidit a manu. Naꝫ pocula. ꝑ parētheſim legēdū eſt. Nate: filie tue hermiones. Ego tuli illa .i. oſculabar illā: vbi tu dederas oſcula tua. Modo: interdū. Tegēda: celanda ꝑ nutus: vt ipſe in. i. amo. Me ſpecta nutuſq; meos vultūq; loquacē. Primas .i. precipuas ⁊ tibi intimas. Ethrā. hec crediſ fuiſſe mater theſei vt alibi diximus. Adire: alloq̄. hoc ꝑcipit Oui. in. ii. de ar. Sed prius ancillā captare noſſe puelle Cura ſit: acceſſus molliet illa tuos. Que: comites tue. Nō locute aliđ .i. aliud nō r̄ndentes. Quā formidare: ꝙ ſe timere. Deſeruere medias ꝓces .i. noluerūt audire oēs meas ꝓces. Precium certa .i. vt ꝓponereris ꝓmiū ei q̄ te in aliquo magno certamine mereref. Vt tulit: ſumit exēpla quorūdā q̄ certauerūt ꝓ amore quos dicit ſe eſſe imitaturū. Ceneida: atalantam filiā cenei: q̄ cū ab oraculo accepiſſet vt vitaret ꝯiugiū cū eſſet ꝑnicitate pedū ꝓſtātiſſima: ⁊ multi eā vxorem peterēt. hāc ꝯditionē ꝓcis ꝑponebat: vt a ſe currēdo victi morte plecterenſ. victor eius cōiugio potireſ. Cū igiſ inter multos q̄ eā petebāt adeſſet hyppomenes illi⁹ pulcritudinis incenſus. Venerē in auxiliū rogauit: q̄ ex damaſceno agro cypri tria mala aurea ei attulit: monuitq; vt intercurrendū virgini ea obiiceret: foret eñ vt illoꝝ cupiditate tardareſ. parēs igiſ eius ꝓceptis vnū in obliquū cōiecit ad qđ ꝙ primū capiendū atalāta a curſu diuertit. mox alterū. poſtremo tertiū. q̄ oīa dū puella cupida attollere curat: curſu ab hyppomene eſt ꝓuenta ⁊ ſuperata: poſtea ingrat⁹ aduerſus venerē fuit: quare illa indignata īpatiētiā libidinis in eos īmiſit: ita vt in loco ſacrato cybele matri deoꝝ cōcubuerint: ob quā cām in leones ꝯuerſi ſunt a cybele vt ſcribit Oui. li. x. meta. dicit ergo paris ꝙ ſicut hyppomenes nō territ⁹ ꝯditione mortis certamine curſus atalantā meruit. ita ipſe idē facere ꝓ he. alcides her. Cornua acheloia .i. cornua acheloi. ⁊ q̄ ipē ꝓ deyanira certauit dictū eſt in ep̄la Deya. in eo loco. Ne pigeat pugne bis tibi cauſa fui. Cornua flens le. ra. ac. in vndis. Noſtra. ſubaudiſ. ſicut ꝑ has le. ꝑ tales cōditiones auſus eſſem ire. Te eſſe opus mei laboris .i. te meo labore eſſe cōparatā. Nil ſupereſt. nil reſtat: quia nō ꝓponeris talibus certaminibus. Amplectiq; pe. qđ precantes facere ſolent. O decus. precaſ eā: ⁊ laudat ſimul. Fratrū. Caſtoris ⁊ pollucis: Digna Ioue viro: digna que eſſes vxor Io. niſi eſſes filia. Sigeos. troianos. Te con. te adducta mecū in coniugem aut conete. ſpeliar. Humo tenarea: in hac tua terra laconia. Exul. nunq̄ amplius domum reuerſurus. Diſtricta. percuſſa. Leuiter: parum: ſed vehementer.

☞ Ioue cōplexo matrē: q2 ꝯuerſus in cygnū cōplexus eſt ledā q̄ ex eo ⁊ tyndaro duo oua cōcepit: ex quorū altero nat⁹ pollux ⁊ caſtor. vñ Horati⁹. Ouo ꝓgnat⁹ eodē ⁊c. Crediſ tñ caſtor tindari fili⁹ et ob id mortalis fuiſſe Anſa eſt qua capiſ poculū. in Buc. ⁊ grauis attrita pēdebat cāthar⁹ anſa. Erāt aūt aliq̄ anſe tortiles .i. intorte ⁊ interdū ſculpte. vñ in eiſdē. ⁊ molli circū eſt anſas amplex⁹ achāto. ⁊ comitū primas .i. principes inter pediſſequas a comites tuas: q2 ab illis: vt in de arte docet auſpicādus eſt amatoribus aditus. Que nō locutus mihi aliud ꝙ formidare ſup ſe deſeruere medias preces. Orātis .ſ. mei: hoc eſt ꝓces meas orātis eas: ⁊ ita ſignificat lōge aliud reſpondiſſe: ſed minatas fuiſſe illi mortē ſi amplius loquereſ: nec voluiſſe auſcultare: vñ q2 ſecluſa eſt via ꝑ eas exclamat q. d. O vtinā dij facerent ⁊c. Dij facerent ſubaudi vtinā. q. d. ſi dareſ aliqua tui adquirende via adirem: etiam cū vite periculo ſicut agalantē adquiſiuit Hyppomenes: ⁊ Deyaniram Hercules: vt in deyanira pretactū eſt. In phrygios ſinus hos verſiculos non omnes codices habent: immo pauciſſimi.

ASCEN

☞ Parce datū fatis: arguit amorē hunc fore neceſſariū a fato. Datū: qđ fata cōſtituerunt. Excipe .i. ex cauſa petitionē honeſtiorē facere videſ. Vene. ma. maritalē pudicitiā. Iura vi. le. interꝑtaſ maritū venerē. Lis ē cū forma magna pudicitie: hac ſentētia vtitur Petronius: qui tradit pudicitiā cū forma rarā feciſſe miſturā. His gaudet ꝓbat factū ab auctoritate deoꝝ. ego ſolus: mecū tantummō preces cū aliis caſtitatem ſeruos. Nūc ea pecce. ea peccata cōmittamus. Hora .i. coniugiū quidquid peccati fuerit. Sed tibi ⁊ hoc ſcilꝫ facilitatē ſuadeta

ANTO.

meuelai abſentia. Creſia regna. in cretā nauigaſ‑ſe menelaum paride domi relicto expoſuimus. O mira calliditate. ducit menelaū in cōtēptū: eius factū irridens. Hoſpitis idei. .c. cōmemoratione ac iuſtā eius petitionē agere conatur. Agas curā hoſpitis: paridē cures. Pro nobis: loco noſtro: ea rōne dictum eſt: vt p cōſule ꝛ p pretore. ꝛ Cice. in ꝑpoſitione. Timeo dixit. Sine pe. inſu. ſuꝫ ſignificare voluit. Nā vt vecordes dicimus qui nullius ſunt conſilij: ita ſine pectore inſanos appellamus. Dotes: forme elegantiā. Aut erimus ſtulti: a cōtrario ſuadet: nō ſumus ſtulti ideo vtemur data oportunitate. Securum ſine dubitatione a menelao.

ABER. ☞ Uulnus amoris. ad oſſa: in medullas hic oſtē‑dit amorē ſuū eſſe fatalē: quē dicit predictum ſibi fuiſſe a caſſandra ſorore ſua diuinatrice. Repeto in mēoriā reduco. fore: futurū eſſe. A. ſ. c. i. ab amore celeſtis mulieris. notādus eſt aūt hic ablatiuus celeſte in e cōtra regulā deſinēs neceſſitate metri. Parce: ſerua. noli helene: vocatiuus eſt a nominatiuo helene. Sic adiurātis eſt. faciles exorabiles: benignos. In tua vota: ad ea q̄ optaueris. Subeūt: ſuccurrūt: veniūt in mentē que poſſim ſcribe‑re. Corā p̄ſentes. An pudet: excipere me lecto tuo. Legitimi: menelai: quē legitimū tibi putas. Simplex: imprudēs. Nec ruſtica dicā. q. d. ꝙ etiā poſſuꝫ dicere ſi habes hunc timorē. Hanc: talem tā pulcrā. Putas. q. d. falleris. Mutes fa. vt non ſis pulcra. Nō. d. i. facilis. Lis eſt: ſententia eſt rhetorica: pudicitia: ꝛ pulcritudo nō cōcorditer ſimul eē poſſunt. Ju. rara eſt adeo cōcordia forme atq; pudicitie. furtis: adulterijs. Hec: talia. Jouem. p. t. q: niſi mater tua q̄uxor erat Tyndarei cū ioue cōcubuiſ‑ſet: nō eſſet pater tuus. Uix fieri latēter oſtendit filios filias ve trahere mores a parētibus: dicit eñ cū ſis filia iouis ꝛ lede: q̄ adulterio delectati ſunt vix potes eſſe caſta ordo. Tu filia iouis et lede vix potes eſſe caſta. ſi vires amoꝝ ſunt in ſemine. i. ſūt in generatione. i. ſi filij trahūt vim amoris a generatione parentū. Caſta tamē. dicit nūc velim fallas maritū tuū: ſed cū eris mecū ſis caſta: ꝛ cū nullo pecces: niſi mecū. Ea pe. ea cōmittam⁹. Que hora iugalis corrigit. i. q̄ poſtea emēdabit matrimoniū ꝛ faciet nō eſſe peccatū: corrigit. eñ adulteriū cū adulteri legitimo copulanꝫ matrimonio. Non va. nō falſa ꝙ ſis futura vxor me a. Sꝫ tibi. arguit a cōmoditate quaꝫ abſentia ei mariti preſtat. Rebus: effectu. Nō. v. quia nō dicit tibi: vt hoc facias ſed ſignificat ſe eſſe contemptum: cū me hic p̄ſente diſceſſit ꝛ abeſt. Ne ob. f. ſ. h. i. preſentia ſua impediat amorem ꝛ concubitum meum tecum. Creſia cretenſia: nam vt dicit menelaus profectus fuerat in cretam: quo tempore paris in eius domo hoſpitabatur. O mira cal. p mire calliditatis ꝛ aſtutie. et eſt ironia quaſi dicat. ſimplicem et ſtultum hominem. Ipſe quaſi di cat ſtultus. Iturus: abiturus. Di. o. v. o. Helena. Mando: committo tibi et precipio. Hoſpitis idei. Paridis troiani ab ida monte phrygie. Negli. quia ei pares. Tyranni regis vt Uergilius. Pars mihi pacis erit dextraꝫ tetigiſſe tyranni. legitur tamen etiam hic mariti. Hunccine: adducit Menelaum in contemptum: dicens eſſe fatuum et ſtultum qui nō poſſit cognoſcere pulcritudinem ipſius Helene: Hunccine: pro hunc ne. Sine pectore. ideſt ſine ſapientia. Hora. in epiſto. Non tu corpus eras ſine pectore. Dotes pretium: excellētiam. Tyndari. o helena. Ma. bo. ſcilicet pulcritudinem. Non cre. non committeret

Multa quidem ſubeunt: ſed corā vt plura loquamur
Excipe me lecto nocte ſilente tuo.
An pudet: ꝛ metuis venerem temerare maritam
Caſtaq; legitimi fallere iura viri:
Ah nimium ſimplex helene: ne ruſtica dicam:
Hanc faciem culpa poſſe carere putas.
Aut faciem mutes: aut ſis non dura neceſſe eſt
Lis eſt cum forma magna pudicitie
Juppiter his gaudet: gaudet venus aurea furtis:
Hec tibi nempe patrem furta dedere iouem:
Uix fieri: ſi ſint vires in ſemine amorum:
Et iouis ꝛ lede filia caſta potes.
Caſta tamen tunc ſis cum te mea troia tenebit
Et tua ſim queſo crimina ſolus ego:
Nunc ea peccemus: que corrigit hora iugalis:
Si modo promiſit non mihi vana venus.
Si tibi ꝛ hoc ſuadet rebus non voce maritus:
Neue ſui furtis hoſpitis obſtet: abeſt:
Non habuit tempus: quo creſſia regna videret
Aptius: o mira calliditate virum.
Ipſe abit: idei mando tibi dixit iturus
Curam pro nobis hoſpitis vxor agas.
als tyranni.
Negligis abſentis (teſtor) mandata mariti.
Cura tibi non eſt hoſpitis vlla tui.
Hunccine tu ſperas hominem ſine pectore dotes
Poſſe ſatis forme tyndari noſſe tue:
Falleris: ignorat: nec ſi bona magna putaret
Que tenet: externo crederet illa viro
Ut te nec mea vox: nec te meus incitet ardor:
Cogimur ipſius comoditate frui.
Aut erimus ſtulti: ſicut ſuperemus ꝛ ipſum:
als aut
Si tam ſecurum tempus abibit iners.

ut quāuis. Mea vox: mea verba. et eſt ſenſus: licet nec verbis meis: nec vehementi meo erga te amore excitaris: tamen eſt fallendus maritus tuus; et debes mihi morem gerere; quia ſimplex eſt et ſtultus. Ut ſuperemus

ꝛ ipſum. i. vt ſimus etiā ipſo ſtultiores. Iners. i. ſine affectu amoris ꝛ cōcubitus. Amantem me.

ASCEN. ☞ Ut a celeſte. rara declinatio. nā celeſti regulariter dixeꝛ ſicut celeſte licenter dixit: ita et in genitiuo plurali celeſtū pro celeſtium: ſicut ꝛ Maro. Celeſtum vis magna ꝛc. Lis eſt cum forma. ſic Juuena. Rara eſt concordia forme. Atq; pudicitie. ❡ Sed tibi ꝛ hoc ſuadet ꝛc. Docet maritum quaſi conſentientem oportunitatem feciſſe qui in Cretam proficiſcens hoſpitem domi ſue derelictum coniugi tam formoſe cōmendauerat. vñ p ironiaꝫ manifeſtā exclamat o mira calliditate virum. Huccine ꝛc. argute probat menelaum eſſe indignum tā formoſa cōiuge. nā pulcritudo ꝛ fama nō poteſt ſatis coli ꝛ amari ab eo q̄ eā ignorat: quēadmodū menela⁹ q̄ tā ſtolid⁹ atq; rex imperit⁹ erat: vt cōiugē hoſpiti atq; hoſpitē cōiugi commēdaret. vocat ergo hoīem ſine pectore. i. ſine corde. Nā in pectore ꝛ corde videt prudētia vñ cordatos vocam⁹ q̄bus res ſue cordi ſūt. atq; eas prudēter curāt. Tyndari: patronymicū putatiuū: putabaꝫ eñ tyndari filia. eſt ergo vetūs a nrō tyndaris: Cōmoditate ipſi⁹. i. quā ipſe nobis p abſentiā ſuā p̄ſtat. Aut erim⁹ ſtulti: ſi. ſ. tā expectādā oportunitatē in vacuū trāſire ſinam⁹. Tēpus ſecurū: in quo nos ſecuri eſſe poſſum⁹ cū abſit marit⁹ ꝛ hoſpitio tuo ſuſceptus ſim.

ANTON. ☞ Simplicitate: ea. q̄ eſt excluſis oībus criminalib⁹ recta tñ ſuadet ꝛ preſentia curat. Longo vel quāꝫ longiorē videri facit amoris effectus vel que eſſet ſub hyemali ſolſtitio. Jungā: ſollicitudinem excludant. Candidior: letior: vt apud Prop. O nox. c. ꝛ o tu Lectule delicijs facte beate meis Jurabo: fraudis timorem excludit. Si pudet aut metuis: purgat pudoris crimē transferens in ſe culpā. Egide factū. exēplo arguit: nec pudendum nec timendū eē. Fratrū tuorū: caſtorē ꝛ pollucem intelligit. Geminas leucippides: phebē ꝛ clairam Leucippi ex philodoce filias: q̄s caſtor ꝛ pollux rapuerūt: pugnarūtq; illaꝝ cā cū ida ꝛ lynceo aphare ex harente filijs: vt Pynda. ſcri. ꝛ nos in meta. diximus: de q̄bus ita Proper. Nō ſic leucipp⁹ ſuccēdit caſtora phebe. Pollu ē cultu non claira ſoror. Troica. c. a: facultatē mōſtrat. facile iquit troiā petem⁹. eſt eñ parata claſſis. Ibis dardanias ſuadet facinus nō mō nō eſſe pudendū: ſed ſumme glorie futurū. Deā: nō feminā: ſed deā opinabant. Cynnama: duo ſunt cynnami gña: albū et nigrū: alterū qđ eſt precioſius naſcit̄ in ethiopia: vbi ſunt troglodite qui ad portū gebanicaꝝ deferūt: vñ ad nos deferꝫ: Coronas ex cynnamo interraſili auro incluſas: primus in tēplis capitolij. et pacis dicauit imperator veſpaſianus. Plāget: concutiet mactata. Nec tu rapta time: exēplis timorē ſoluit: ꝙ nec repetita reſtituatur: nec Phryges belli ſunt laceſſendi. ❡ Erychthida: thraces erychthei athenienſis regis filiā duce Borea rapuerunt: ex quibus nati ſunt zetes et Calais: vt auctor eſt. Diodorus. Biſtonis ora. Thraciā athenienſes bello moleſtarūt. Phaſida: Medee raptū exprimit: de qua diximus. Pegaſeus a pegaſe oppido theſſalo: ad quod fabricata eſt argonauis.

Cynnamum.

ABER: ☞ Pene: fere ſuis māib⁹: qđ ſolēt facere leones ꝛ lene. Tibull⁹. Hec mihi te adducere tenebris multoq; timore. Cōiungit noſtras clā taciturna manus. Sola dicit ſe eſſe conueniens: vt ei morē gerat: et vno lecto coniunganꝫ: q: ambo ſoli dormiunt. Cōmunia q̄ vterq; capiem⁹. Gaudia: voluptates Cādidior. i. erit mihi tam iucūda: vt videatur eſſe letior media die. Que vis: quelibet. In ſacra. i. ſcilicet matrimonij. i. obligabo me futurum ſemper maritū tuū. Pe. mea regna. i. venias in troiā. Si pu. occurrit obiectioni. Ne videare ſecuta me: id eſt ne videaris ſpōte diſceſſiſſe. Ipe reus: volo omnem culpam huius facti in me trāſferri. Sequar: imitabor. Egide: theſei. Fratrum tuorum: caſtoris ꝛ pollucis. Te rapuit: dictum eſt ſupra. Illi: caſtor ꝛ pollux. Geminas leucippidas: ideſt duas filias leucippi ſubaudi rapuerunt. Fabula autem hoc habet. Leucippus duas habuit filias phebē ꝛ clairam que deſponſate ide ꝛ lynceo iuuenibus fortibus die nuptiarū a caſtore ꝛ polluce caꝝ amore accenſis rapta ſunt cum caſtore a lynceo interfectū dicūt. hanc fabulam ſcripſit plene Ouidius lib. v. faſtorū. et eam breuiter tetigit Propertius.

Pene ſuis manibus ad te deducit amantem.
Utere mandatis ſimplicitate viri.
Sola iaces viduo tam longa nocte cubili.
In viduo iaceo ſolus ꝛ ipſe toro.
Te mihi meq; tibi communia gaudia iūgant.
Candidior medio nox erit illa die.
Tunc ego iurabo queuis tibi numina: meq;
Adſtringam verbis in ſacra iura meis.
Tunc ego ſi non eſt fallax fiducia noſtri.
Efficiam preſens: vt mea regna petas.
Si pudet: aut metuis ne me videare ſecuta:
Ipſe reus ſine te criminis huius ero.
Nam ſequar egide factum: fratrumq; tuorum.
Exemplo tangi non propius potes:
Te rapuit theſeus. geminas leucippidas illi.
Quartus in exemplis adnumerabor ego.
Troica claſſis adeſt armis inſtructa viriſq;.
Jam facient celeres remus ꝛ aura vias.
Ibis dardanias ingens regina per vrbes:
Teq; nouam credet vulgus adeſſe deam
Quaq; feres greſſus adolebunt cynnama flamme
Ceſſaq; ſanguineam victima planget humum
Dona pater fratres ꝛ cum genitrice ſorores
Iliades omnes: totaq; troia dabit.
Hei mihi vix a me pars dicitur vlla futuri.
Plura feres q̄ que litera noſtra refert.
Nec tu rapta time ne nos fera bella ſequantur.

Concitet vires grecia tota ſuas

Totam prius abductis: que nam repetita p̄ eſt

Crede mihi: vanos res habet iſta metus.

Nomine ceperunt aquilonis erychthida thraces.

Tuta tamen bello biſtonis ora fuit

Phaſide puppe noua vexit pegaſeus iaſon:

Leſa nec eſt colcha theſſala terra manu.

Elegia. ſ. his verbis. Non ſic Leucippus ſuccendit caſtora phebe. Pollucem cultu non claira ſoror. Propriore: q̄ fratrum tuorum. Tangi: moueri: incitari. Troica. arguit a facilitate diſcedendi dicit enim ſe habere omnia parata. Ibis. Pollicetur ei magnos honores in regno troie. Quaq̄ feres: dicit q̄ ei fient honores tanq̄ dee. Adolebunt: cremabunt. Cynnama. genus eſt aromatis odoriferi: ex arbuſcula: quam ethiopia mittit. Ceſa: interfecta ſicut numinibus. Planget: percutiet cum in terram cadet. Dona. allicit eam munerum pollicitatione. Iliades: troiane mulieres. Totaq̄ troia: continens pro contento. ideſt omnes troiani. Ulla. ideſt minima. Feres: accipies. Nec quod: occurrit obiectioni: ꝛ eam refutat: q̄ nulla bella propter eam mouebuntur: et probat id exemplo multarum: que rapte ſunt ꝛ nunq̄ tamen repetite. Concitet: commoueat cōtra me. Que. quaſi dicat nulla. nos ſtultos: ꝛ ſine cauſa. Nomine aquilonis: hiſtoriam tetigit non fabulam. Euriſteus rex athenienſium filias duas habuit formoſiſſimas: quarum Procris nupſit Cephalo: vt ſupra diximus in epiſto. Phedre. Alterā orythiam nomine: cum rex Thraciū vxorem petiuiſſet: ꝛ non impetraſſet: ille parata ꝛ inſtructa claſſe miſit qui eā raperent: ꝛ q̄m ſpirante Borea vēto: qui fauet ex attica in thraciam nauigantibus abducta eſt: datus eſt locus fabule q̄ boreas ventus eam abſtulerit. Nomine parte. Aquilonis: boree Ora: regio. Biſtonis. thracia: nominatiuus eſt caſus ꝛ forma patronymici feminini generis. eſt autem Biſtonium ſtagnum thracie. Pegaſeus: theſſalicus. a pegaſeo ſinu. vnde ſoluit nauem: vt diximꝰ ſupra. Phaſida: medeam. Manu colcha: exercitu ꝛ viribus colchoꝝ. narrata eſt hec fabula ſupra in epiſtola Hypſiphiles: ꝛ in epiſtola medee ad Iaſona.

ASCEN ☞ Utere mādatis ſimplicitate viri. i. tā ſimpliciter: hoc eſt ſine calliditate obſequere: vt ille mandauerat. Candidior. i. melior ꝛ aptior: q̄ bona tp̄a cādidis lapillis ſinabāt Cretes ꝛ Thraces. Ipſe reus ſine te. i. in me oēm culpā aſſumā: nec dicā te ſecutā me: ſed raptā a me. Factū egide. i. theſei: q̄ ipſam priꝰ rapuerat: vt ipſe declarat ī ſequētia. Troica claſſis adeſt. Docet faciliter rapi poſſe ꝛ difficulter repeti. raptā quoq̄ magis venerātā iri: q̄ dīmiſſam: cū p̄ dea apud troiā habēda ſit. Adolebūt. i. incēdēt: cremabūt. Uictima. plāget humū ſanguineā. i. quā ſanguineā faciet. Plāgendo. i. cōcutiēdo cā pectore ſuo. Uñ plāctus p̄prie fit cū p̄cuſſiōe pectoris. ſicut de anna dicit enei. iiij. Unguibꝰ ora ſoror fedās ꝛ pectore palmis Hei mihi: dici ſolet q̄n rebꝰ dicēdis impar eſt qui dicit. Ut hei mihi qualis erat. q. d. eloq̄ neſciā. Tot priꝰ abductis. Argumētū eſt ab exēplis idq̄ rhetoricū atq̄ probabile: ſed nō neceſſario cōcludens. Unde ſallitur paris. Biſtonis ora. i. thracia. Manu colcha. i. exercitu colchico. Cretas accuſatiuus a nominatiuo cres cretis hi cretes hos cretas.

Plangere

ANTO.

☞ Minoida. de phedra: aut ariadna intelligit: quas ex creta rapuiſſe Theſeum monſtrauimus. Uocat: vocati milites dicebantur qui vltra ſtipendiarios colligebātur. ¶ Ueſtre te: ſpartane potentie: nō ſuccūbit aſia: ſed ea eſt q̄ greciam nō formidet. ¶ Pene puer: exēplo ſuā formidinem probat Silices troiana armēta abigebāt. Paris qui tūc in Ida pecora paſcebat cilices repreſſit: armētaq̄ ab acta reduxit. vnde a robore et virtute corporis Alexander eſt nuncupatus. Herculem quoq̄ alexandrū corporis fortitudine appellatum ſcribit Uar. Alterum vero non iudicium eſſe tradunt. q̄m inter paſtores queciūq̄ exorte fuiſſent controuerſie: cōponere iuſtiſſime conſueuerit. Ilioneus. Deiphebuſq̄ fuit paris paleſtra ꝛ ſagittatione valuit qua hector ſuperatus ira p̄citus paridē trucidaſſet niſi ſibi fratrē a paſtore regio qui illum educarat eſſe agnouiſſet. Ilioneus. phorbātis filius fuit De quo Uerg. meminit. Deiphebus ex Priamo et Hecuba natus eſt. Cominus. in paleſtra. Non potes hec illic nihil in iuuenta. Menelaum geſſiſſe: iactare potes. Mea arte: ſagittationē et paleſtrā intelligit. Quid valeam: qua ſim fortitudine. Cui emphaſim habet hec dictio: que ſagittatione ꝛ paleſtra valet: qui potentia ꝛ opibus pollet: qui dijs immortalibus gratus eſt: qui ſui ꝛ ſuorum virtute totam non timet greciam. Aut igitur nullo: colligit epiſtolam abigēs quidquid Helenam terrere potuiſſet: duo inquit times quominus Troiā petas: ne repetita reſtituaris aut ne laceſſiti bello te reddere cogamur: immo aut omnino non repeteris: aut ſi bello troianos greci tentarint turpiter ſuccumbent. Dorica caſtra. Dores populi in peloponneſo cum inde pellerentur. Parnaſum tenuerunt: deinde per Heraclidas reſtituti multas

Te quoq̄ qui rapuit: rapuit minoida theſeus:

Nulla tamen minos cretas ad arma vocat.

Terror in his ipſo maior ſolet eſſe periclo.

Queq̄ timere libet: pertimuiſſe pudet.

Finge tamen ſi vis ingens conſurgere bellum

Et mihi ſunt vires. ꝛ mea tela nocent.

Nec minor eſt aſie quam veſte copia terre.

Illa viris diues: diues abundat equis.

Nec plus atrides animi menelaus habebit

Quam paris: aut armis ante ferendus erit.

Pene puer ceſis abducta armenta recepi

Hoſtibus: ꝛ cauſam nominis inde tuli.

Pene puer iuuenes vario certamine vici:

In quibus Ilioneus Deiphebuſq̄ fuit

Neue putes non me niſi cominus eſſe timendum

Figitur in iuſſo noſtra ſagitta loco.

Non potes hec illi priame dare facta iuuente.

Inſtruere atriden non potes arte mea.

Omnia ſi dederis nunq̄ dabis hectora fratrem.

Unus is innumeri militis inſtar erit.

Quid valeam neſcis: ꝛ te mea robora fallunt

Ignoras cui ſis nupta futura viro.

Aut igitur nullo belli repetere tumultu:

Aut cedent meriti dorica caſtra meo.

Nec tamen indignor pro tanta ſumere bellum

Coniuge: certamen premia magna mouent

Tu quoq̄: ſi de te totus contenderit orbis

Nomen ab eterna poſteritate feres.

Spe modo non timida dijs hinc egreſſa ſecundis

Exige cum plena munera pacta fide.

vrbes condiderūt: in peloponneſo due tm̄ gentes conſtitere. Dorica. ſ. ꝛ Aeolica. vnde peloponneſiaci dores ſunt appellati. Pro tanta: quāta eſt helena. Totus orbis: aſia ꝛ europa. Nomen feres: laudabūt te poſteri. Spe modo non timida: cū ſparte relinquas ſumma ſpe. Exige: pete cum troiam appuleris. Munera parta: ꝛ cōiugiū ꝛ regni partem. Cum plena fide: nulla vtar perfidia: ſed promiſſa omnia plene ſeruabo.

☞ Minoida. Ariadnen. viſa eſt fabula ſupra in epiſtola Ariadnes. Tin epiſtola Phedre. Cretas: actūs eſt grecus: cuius ntūs eſt cres. Terror: timor. Maior peri. ſm̄ eam ſententiā: peior eſt bello timor ip̄e belli. Pudet pertimuiſſe: eſt poſtea pudor pertimuiſſe: ea que aliquis voluit timere. Finge: pone: fac. Et. i. etiā. Mihi: ſicut grecis. Copia: multitudo viroꝝ. Illa: aſia. dixit aūt illa: q̄ quādo hec ſcribebat erat in grecia. Plus animi: plus audacie. Anteferēdus: p̄ponēdus mihi. Pene puer: narrat teſtimonia ſue p̄bitatis ꝛ fortitudinis incipiens vſq̄ a pueris. Pene puer: adoleſcēs adhuc tenere etatis. Recepi: recuperaui. Ceſis: interfectis. Cauſam no. fallūtur multi qui credūt eū ob hoc dictū parim a paritate cū dictio greca nō deriuetur a latina: ſed vt porphirio in lib. xij. iliados ſcribit paris dictus eſt a parhmi verbo greco qḋ eſt tranſeo: q̄m fatalem mortē tranſiuit: cū expoſitus a matre a bubulco nutritus eſt. poſtea alexander dictus eſt quaſi auxiliator vir: a potu andros: ideſt a viro ꝛ alego. i. auxilio qḋ futurū facit alexo: q̄ hoſtibus armēta abducentibus: vt nunc refert auxilium ſuis tulit ꝛ armenta recuperauit: ex quo hoc quaſi agnomen meruit. Cauſam nominis: q̄ dico: alexāder. Inde ab auxilio dato. Uario certamine: in ludis agonalibus diximus in argumento prime epiſtole. Ilioneus qui non ſolū eloquētiſſimus: ſed ꝛ fortiſſimus fuit. vnde ꝛ Uergi. Maximus ilioneus. Deiphebus. de quo Uerg. Deiphebe armipotens genus alto a ſanguine diuū. fuit eñ bellicoſiſſimus. Niſi cominus. i. certamine in quo prope ꝛ manu ſolū pugnatur. Figitur: locatur. Loco iuſſo: vbi ab aliquo vel mihi placito. Non potes: extulit ſe ꝛ menelaū deprimit oſtēdēs eū nō habere hos titulos. Arte mea: ſagittādi. Si: q̄uis hectora fratrē talem ꝛ tam fortem fratrem qualis eſt hector. Is vnus: ſcilicet ſolus. Inſtar: ſimilitudo. Innumeri militis: pro innumerorum militum. i. ip̄e ſolus eſſe poteſt pro vno exercitu. Fallūt te: ignorātur a te. Cui viro: quali marito. Aut igitur. concludit epiſtolam inferens ex ſupradictis q̄ aut non repetetur bello: aut ſi repetita fuerit defendetur: et enim erit maxima gloria q̄ propter eam Europa ꝛ Aſia magno bello certauerint. Tumultu belli: ideſt motu belli. Dorica: greca. Cedent: vincentur. Magna premia: digna propter que non debeat me pudere ſumere bellum. puderet autem ſi premia eſſent parua ꝛ vilia. Contenderit: certauerit. De te: propter te. nam de interdum propter ſignificat. Teren. Quantum me amas de fidicina hac. Feres: accipies. Ab eterna poſteritate: ideſt ab omnibus poſteris: qui erunt vſq̄ ad finem ſeculorum. Spe modo: hortatur eam vt non dubitet diſcedere: et diſceſſura petere ab eo quidquid ipſa voluerit: quod premittit ſe fideliter preſtaturum. Ordo eſt. Tu modo: ideſt tantūmodo. Egreſſa hinc: ex domo Menelai ꝛ ex Lacedemone. Sepe modo non timida: ideſt firma ꝛ certa ſpe non dubitans de me. Exige: repoſce. Pacta: promiſſa tibi a me. Cū fide plena: ideſt pleniſſime ꝛ ſine fraude: vel ſine dubitatione.

UBER.

☞ Queq̄ timere libet pertimuiſſe pudet. Docet hoc verſiculo poeta quid interſit inter timere ꝛ pertimere ac conſilia. Nam timere eſt qualitercunq̄ ſiue perfecte ſiue imperfecte: pertimere ad finem vſq̄ cum conſummationem eius de quo erat timor. Sed vt dixi. Nihil eſt poeta hoc facilius ꝛ expoſitius. Finge tamē ſi vis ꝛc. Quia argumentum ab exemplis inualidum eſt. poſſetq̄ dicere helena ſe potius repetendam q̄ ſuperiores: aut quia marito ſuo charior ſit: aut quia maritus potentior cum fratre: preſertim agamennone: purgat obiectionem dicens etiam ſi grecia tota bellum moueat in troianos nihil verendum eſſe cum maiores vires ꝛ copie ſint in phrygia q̄ in grecia. Illa viris diues: alij legunt. Fortibus illa viris: diues abūdat equis. ꝛ eſt melior lectio. Nec plus atrides. cōfert ſpecialiter ſe cū Menelao: atq̄ illi prefert: oſtētans facinora ſua egregia: nam vt in troicis ſcripſit nero. Paris ſiue alexander etiam hectorem vicit luctando. vnde dicit. ꝛ cauſam nominis inde tuli. Eſt enim alexander vocatus ab alexo verbo quod ſignificat arceo: ꝛ andros vir q̄ quaſi arcens et conſtringens in lucta viros. Cominus dicitur quaſi cū manu: hoc eſt conſerendo manus. Eminus contra quaſi e manu: quando telum longe iacitur. In loco iuſſo: ideſt quem iuſſero figere. ꝛ eſt rara locutio: vim hypallages habens. non enim locus iubetur: ſed ſagitte in locum. Omnia ſi dederis. Contra agamennona hectorem obijcit. Inſtar: id eſt equiualens quaſi in ſtatum ꝛ valorem. Tu quoq̄. Pollicetur eam inſignem fore ſi pro ea bellum moueatur: quam laudem mulieroule nōnunq̄ affectant. nam nihil glorioſius ducunt q̄ ob formam multis complacere: ſed in re manifeſtaria finem facio.

ASCEN

Alexāder.
Cominus
Eminus

¶ In.xvj.epiſtolam argumentum.

ANTO.

Nullam que reſpōdeat epiſtolam feciſſe Ouidiū aperte conſtat cum ſuis oībus Sabinū poetam reſpōdiſſe in amoribus ipſe teſtat̄ cū dicit. Quā cito de toto rediit meus orbe ſabinus. Scriptaq; diuerſis rettulit ille locis. Cādida penelope ſignū cognouit vlyſſis. Reliqua curioſis illic legenda relinquimus. Satis eſt admonuiſſe Sabinus imperāte Octauio vixit ad tricenā amicā elegiar̄ librū dedit. Faſtor̄ inchoatos reliquit epiſtolis Oui. reſpōdit cuius helenam ⁊ hero Lydipeſq; legimus fragmentū. Ceteras: vt multa alia: ſeculor̄ ignauia deſideramus: ſunt qui has ep̄las: nec Ouidij: nec Sabini eſſe alo cōijciat: quibus ſatis reſponſum eſſe exiſtimo: cū nulla habeāt argumēta: quibus ꝓpoſitū firmare poſſint. Nos aūt ſabini helenam legendā cōtendimus. Juppiter ex thaigete athlātis ⁊ pleiones filios genuit Lacedemonem. Lacedemon amiclū. Amiclus argalū. Argalus debalū. Debalus tydarum. Tyndarus ex Leda helenā ⁊ clitēneſtrā. Itē mares geminos Caſtorem ⁊ Pollucē: ꝗꝗ in fabulis eſt ex ouis hos genitos: q̄m in olorē verſus iuppiter cū Leda fuerit. Helena poſtꝗ̄ cōiux menelaus ſparte in cretā cōceſſit Alexādri hoſpitis per epiſtolā amorem cognouit: cui quaſi offenſa primū reſpōdēs obiurgat: deinde vt pudorem tuetur illius ſuaſiones infringere conatur: ſed quedā ſpargit ſemina. vnde nō omnino illius amorē negligere videatur. Demū amantis votū impletura: vt honeſtius ita tutius viſum eſt ſi quid in deſiderio erat nō literis mādaretur: ſed Climene ⁊ Ethra comites fidiſſime exponerēt: que de cōiugio ſumerēt ſpōſionē: qđ dū feciſſent cū alexādro ad troiā abierūt: ꝗꝗ vt diximus alij ad prothei in egyptū tēpeſtate delatos eſſe: atq; ab illo ablatas paridi contēdūt. ¶ Nūc oculos tua cū violauerit ep̄la noſtros. principiū accōmodatū eſt. nam licꝫ aſperū videat̄: nō t̄n potiūdi deſiderij ſpem tollit: quam faciūt: ⁊ ꝙ ep̄lam legerit: ⁊ ꝙ ſcribat. Violauerit oculos noſtros: indicat ep̄lam legiſſe. Violare puellarū eſt quar̄ pudicitia ꝯſtituitur. Gloria: ſeruare pudicitie decus. Auſus es hoſpitij: ducit in odiū ab audacia ⁊ temerata religione. Sacris temeratis: hoſpitalitatis iura exprimit: que ſub iouis tutela ſunt. veteres ꝗ̄primū hoſpites excipiebāt. Ioui ⁊ dijs alijs ſacra facere cōſueuerūt. Id apud Papi. Adraſtus facit cū Ethcolia ⁊ Tydeum excepiſſet. Idem vergiliana Dido. Cū troianos ſuo fouiſſet hoſpitio. qđ ex Home. tranſtulerūt apud quem Panthonius ſacror̄ miniſter Alcioni iuſſu q̄m Vlyſſes in pheaciā appulerat pocula oībus qui aderant ꝓpinabat: vt ioui cui cure ſunt hoſpites: vt ille ait: ⁊ fulminū autori libaret. Sollicitare: adulterio interpellare. Fidē legitimā: lege ⁊ cōiugij ſpōſione firmatā. Scilicet idcirco. vt augeat cōtemptū. irriſione vtitur hoſpitalitatē exprobrās. nō inquit ob eā cauſam te hoſpitio fouimus: vt me ſtuprares. Portu ſuo: ſpartanor̄ nauale eſt poſt tenaron. Nauigāti ad ꝓmōtoriū Malcā cithiū nuncupant nauiū ſtatio manu effoſſa eſt. c.xxx. ſtadior̄. Ora tenaris: portus laconicus ad tenaron ꝓmōtoriū. Diuerſa gēte: id videt̄ interpoſitū eſſe: q̄m alexāder phrix barbarus erat a grecor̄ moribus alienus. Oppoſitas fores: clauſum hoſpitiū. Non inquit te vt peregrinum ꝓtulimus. Nam vt Thucidides ſcri. lex fuit Spartanor̄ ꝙ peregrini in vrbe ſparte nō interciperentur. Eſſet iniuria: adulterij dedecus ſequeretur. Sic tāta hoſpitalitate receptus. Ruſtica: rudis nimiū ⁊ inepta. Ruſtica ſim ſane: fatetur ruſticitatē quā obiectauerat paris: eamq; a pudore excuſat.

¶ Sabini poete epiſtola qua Alexandro helena reſpondet. Epiſtola.xvj.

al's tunc.

Nunc oculos tua cum violauerit epiſtola noſtros.

Non reſcribendi gloria viſa leuis.

Auſus es hoſpitij temeratis aduena ſacris

Legitimam nupte ſollicitare fidem.

Scilicet idcirco ventoſa per equora vectum

Excepit portu tenaris ora ſuo:

Nec tibi: diuerſa quamuis e gente venires:

Oppoſitas habuit regia noſtra fores.

Eſſet vt officij merces iniuria tanti.

Qui ſic intrabas hoſpes: an hoſtis eras:

Nec dubito quin hec cum ſit iam iuſta vocetur

Ruſtica iudicio noſtra querela tuo.

Ruſtica ſim ſane: dum non oblita pudoris:

Hoſpitalitas.

ABER.

☞ Nunc oculos: vt alibi diximus. Scri. Oui. ij. de arte. Que voluit legiſſe volet reſcribere amāti. Helena igitur lecta epiſtola paridis cū ea delectata eſſet: licꝫ oſtēdat ſe indignatā: nō potuit t̄n nō reſcribere: ita lenita eſt: ⁊ demulſa blandicijs paridis quas magno artificio contexuit. Reſpōdet igit̄ ep̄le paridis: ⁊ primū quidē oſtēdit ſe valde iratā ꝙ paris auſus ſit eā talibus ſcriptis ſollicitare: mox ita detegit ingeniū: vt det ſpem paridi ⁊ quodammodo ei aperiat cōſiliū ⁊ viā vt poſſit ea potiri: oſtēdit aūt muliebre ingeniū variū ⁊ mutabile: ⁊ id qđ Oui. in arte ſcri. Forſitā ⁊ primo veniet tibi litera triſtis. Queq; roget ne ſe ſollicitare velis. Qđ rogat illa timet: qđ non rogat optat: vt inſtes. dicit ergo. Cū tua ep̄la: qua conatus es alienare me amore mariti: ⁊ ad tuū ſollicitare. Violarit: leſerit. Nō reſcribēdi ſunt ꝗ ita dicāt: gl'ia nō reſcribēdi eſt viſa mihi leuis. i. faciles. ſed meli' leuis p̄ vili ⁊ ꝑua accipit̄: vel certe ſi veri' gl'ia reſcribēdi eſt viſa mihi nō leuis. i. nō ꝑua. i. putaui magnā gl'iam mihi fore reſcribere tibi: q̄ affeciſti me magna iniuria. Auſus: obijcit ei ingratitudinē ⁊ impietatē ꝙ violarit iura hoſpitij. Temeratis: violatis. Sacris: q̄ q̄n aliꝗs vir magnus excipiebat̄ hoſpitio ioui ⁊ dijs hoſpitalib' ſacra fiebāt

quod Ver. oſtendit li. j. enei. cum Dido eneā excepit. Sic memorat ſimul eneā in regia ducit. Tecta ſimul diuum tēplis inducit honorē. Sollicitare: cōmouere: ſcꝫ dictio eſt apta ad ironiam ⁊ indignationē. Tenaris laconica. Oppoſitas: occluſas tibi: a gente diuerſa remota: et que nobiſcū non haubiſſet conſuetudinē. Idcirco propter hanc cauſam vt iniuria quam paras mihi inferre. Eſſet mer. i. remuneratio ⁊ premium. Tanti officij: ideſt beneficij accepti a nobis. Sic ea intentione vt mihi iniuriam faceres: ⁊ me abduceres. Hoſtis an hoſpes quaſi dicat potius hoſtis. Nec dubito. i. ſcio ꝙ lꝫ iuſte de te conquerar iudicabis me tamē ruſticā: que conquerar de eo qui me amet. Sim concedentis eſt. Dum pro dūmodo.

ASCEN

☞ Nunc oculos ⁊c. Epiſtola hec reſponſiua helene parū quidē in rebus difficultatis habet eo ꝙ argumentū paridis epiſtola dependet nec multū in verbis: eſt eīm facilior ⁊ pedeſtrior ꝙ̄ Ouidiana cōpoſitio. Unde ex ſolo phraſi ouidianā neges. In principio autē alij nunc: alij tunc legunt vt vtrūq; tolerari pōt. Ego autem legerem potius nunc ſub hoc ſenſu. Dum. ſcꝫ ita ſit ꝙ epiſtola tua violarit ꝑ violauerit: hoc eſt redemerit nunc noſtros oculos qui antehac nihil ſpurcū aut laſciuū viderāt (nam vt occuli legunt) gloria nō reſcribēdi. i. que eſſet ei nō reſcribēdo: eſt mihi viſa leuis. i. modica. Preſupponit ergo peccatū eſſe in legēdis epiſtolis amatorijs ⁊ in reſcribendo ſed maius in legendis vſq; adeo vt violata legēdo parū glorie mereat̄: nō reſcribēdo: ⁊ is certe animus eſt mulierib' vbi ſemel libata eſt pudicitia: nihil in eis poſt illa cōmendandū eſt. ⁊ ideo vt mouet Naſo noſter. Principijs obſtandū. Nā q: ex viſu cuius prima eſt amoris linea ad alias gradatim peruenit̄: q: ergo violatam ſe ſenſit legēdo paruifacit ne ampli' violet̄ reſcribēdo. Reſcribit t̄n criminādo ſed ea quoq; eſt mulierū natura ꝙ libentiſſime facture ſunt in principio negēt: ſic t̄n vt niſi inſtes ipſe corrigāt ⁊ placari poſſe ſignificēt. De iure hoſpitalitatis aūt ſcias ꝙ apud antiquos erat ſctiſſimū ita: vt iouē ⁊ peſſe ſignificēt. Vir. j. en. Juppiter hoſpitibus. nam te dare iura fatent̄ ⁊c. Erat aūt hoſpitiū amicitie nō mercedis gratia. nā caupona dr̄ diuerſor̄ mercenarium qđ tunc nō t̄n frequēs erat vt nūc quapropter neceſſe erat: ſibi hoſpites cōparare: inter quos magna fides obſeruabat̄: quā paris ſollicitādo cōiugē hoſpitis violaſſe criminat̄. Ora tenaris: ꝑ tenaria. nā tenaris ꝓmontoriū eſt laconic ꝓ quo imperiti tenarus legūt apud alexādrū. Tenarus inferni ⁊c. Hoſpes an hoſtis eras q. d. potius hoſtis qui ſic nō cuꝫ tanta hoſpitalitate: ſed tali animo intrabas. Nec dubito: callide iudiciū illius laudat: ſuamq; pudicitiā commendat: in qua videlicet laborabat.

Dumq; tenor vite ſit ſine labe mee.

Si non eſt ficto vultus mihi triſtis in ore:

Nec ſedeo duris torua ſupercilijs:

al's luſi.

Fama tamen clara eſt: ⁊ adhuc ſine crimine vixi.

Et laudem de me nullus adulter habet.

Quo magis admiror que ſit fiducia cepto:

Spemq; toro dederit que tibi cauſa mei

An quia vim vobis neptunius attulit heros.

Rapta ſemel videor: bis quoq; digna rapi.

Crimen erat noſtrum ſi delinita fuiſſem:

Cum ſim rapta meum quid niſi nolle fuit:

Nec tamen e facto fructum tulit ille petitum.

Excepto redij paſſa timore nihil.

Oſcula luctando tantummodo pauca proteruus

Abſtulit: vlterius nihil habet ille mei.

Que tua nequitia eſt non his contenta fuiſſet.

Dij melius: ſimilis non fuit ille tui.

Reddidit intactam: minuitq; modeſtia crimen:

Et iuuenem facti penituiſſe patet.

Theſea penituit Paris: vt ſuccederet illi:

Nequando nomen non ſit in ore meum

ANTO.

☞ Tenor: cōtinens viuēdi ratio. Sine labe: culpe offenſa aut nota. Si nō eſt triſtis mores peracte vite tuet̄: refutatq; obiectā theſei rapinā. ¶ Triſtis: nō iracundus: ſed letus: ſi ore letitiā prefero. Torua ſupcilijs: ſuperbiā excludit: q̄ in ſupercilijs apparet: nec inueniſſe eminentiorē locū ſcri. Pli. Aut vt ſolitaria maneret abruptio eſt. Sim crimine adulterij nota. Cepto tuo ꝓpoſito: vt me rapias. Neptunius heros. Theſeū intelligit: quē ſe neptuni filiū apud Minoē iactaſſe ſcribit Hyginius. Factūq; fuiſſe periculū ex proiecto in mare anulo quē a nereidibus acceptū ad minoē retulit. Bis quoq;. a te iterū. Noſtrū crimē: ego in culpa fuiſſem. Facto: ex rapina. Fructuꝫ petitū Me vt optabat nō violauit. Vlterius: vltra oſcula nihil a me habuit. Nequitia: immodeſta petulātia. Quā ideo obiurgat: q̄m paris dixerat. Si reddenda fores aliꝗd t̄n ante tuliſſem. Reddidit intactā Diodo. ⁊ Plu. ſcribūt helenā intactā rediſſe. Sed paris nō cavſus deſidia ꝗ̄ primū ad helenā inſulā appulit que ad ſummū terre attice iacet: cū helena ſe iunxit: ⁊ ob eā cauſam nomē ſoritā eſſe ſcribit Stra. cū ante crana vocaretur. Et iuuenē excuſatio ab etate. dignus indulgentia fuit quoniam iuuenis cū me rapuerit: modeſte ſe geſſit. Nequādo nomē: vt ſemꝑ ſiniſtro rumore in hominū ore verſer. Non t̄n iraſcor: diſſimulata iracūdia amātis ſpē ſuggerit: nō eīm inquit queror ꝙ a te amer ſed dubito ne ſimulato amore me deludas Deſit fiducia: non eſſe in te fidem exiſtimē aut facinus audere non confidā: at peccant alic: illud paridis reſumit. an faciem culpa poſſe carere putas. Idonea: ad tui argumenti firmamentū apta.

Theſeus.

Helena.

ABER.

☞ Tenor: perſeuerantia. Sine labe: ſine macula et infamia. Si non reſpondet ei parti: qua dixit: vult non cetera duro Perlege ſed forme conueniente tue: dicit enim ꝙ ſi non eſt ſeueri ⁊ duri vultus: tantum pudica. Torua: terribili. Supercilijs: quibus oſtenditur ſeueritas. Vergilius Conueniens latio pone ſupercilium. viri legitur ⁊ luſi. i. fui leta ⁊ iocata ſum ſalua tamen pudicitia mea Laudem de me vt poſſit ſe iactare de concubitu meo. Quo quare: ꝗ̄ obrem cepi audacie tue. Mei tori: mei cōcubitus. Neptunius heros: ideſt Theſe' nepos neptuni. attulit vim. ſ. i. rapiēdo. Rapta

Nec tamen iraſcor: quis enim ſuccenſet amanti:
Si modo quem preferꝭ non ſimulatur amor.
Hoc quoqꝫ enim dubito: non quod fiducia deſit
Aut mea ſit facies non bene nota mihi:
Sed quia credulitas damno ſolet eſſe puellis
Uerbaqꝫ dicuntur veſtra carere fide.
At peccant alie: matronaqꝫ rara pudica eſt.
Quis prohibet raris nomen ineſſe meum:
Nam mea ꝙ viſa eſt tibi mater idonea: cuius
Exemplo flecti me quoqꝫ poſſe putas:

ſe. a theſeo. Bis etiā a te. Aduertendū eſt ꝙ lꝫ hoc exemplū videat diſſuadere paridi: ne eā rapiat: tū latenter ad incitandū poſitū eſt. ¶ Declinita. i. blādicijs captata ⁊ illecta. Erat noſtrum cri. i. fuiſſet mea culpa. ¶ Rapta: violēter abducta. Quid fuit meū. i. quid potuit imputari mihi. Niſi nolle. i. qꝺ nolui: ⁊ voluntas mea nō fuit e facto. i. ex rapina ſua. Petitū: deſideratū. Redij: ab eo diſceſſi. Paſſa nihil excepto timore: que nihil ab eo mali habui: niſi ꝙ timui. Abſtulit: accepit. Luctando: contendendo: non ſponte mea. Nil de me. vlterius vltra oſcula. Que tua dū ſimulat helena ſe dicere iniuriam paridi: cum magis incitat dicit eñ: tu non fuiſſes contentus his q: voluiſſes aliud pͥter oſcula: ordo eſt. Nequitia. i. libido: vt nequitia eſt que re non finit eſſe ſenem. Que eſt tua que eſt tibi. Nō fuiſſet contenta his. ſ. paucis oſculis. Dij melius voluerunt ⁊ cōſuluerūt mihi. Similis tui: ita proteruꝰ ⁊ libidinoſus vt tu es: q: me vitiaſſet. ¶ Moleſtia ipſius theſei. Minuit crimen culpā rapine. ¶ Theſea penituit: interrogatiue legendū eſt. q. d. an ideo penituit: vt poſtea me raperes. Nequādo. i. vt ſemper homines de me loquantur. Nec tū iraſcor: ecce more muliebri iam incipit conciliari paridi: ⁊ ad blandiri. Quis niſi ſtultus. Preferꝭ: oſtendis. Nō ſimulatur. i. nō eſt fictus: q: paris dicit attulimus flāmas huc nō inuenimus illas. Dubito hoc: ne amor tuus ſit ſimulatus. Fiducia mee pulcritudinis: credulitas: facile credere: multe eñ propter hoc fere decipiunt. ¶ Uerba veſtra. i. viroꝝ. Carere fide. Teren. in andria. Fidelē haud ferme mulieri inuenias virū. At peccāt q: dixerat. Lis eſt cum forma magna pudicitie. dicit ſe velle eſſe inter raras ideſt inter eas que ſeruāt pudicitiā. At peccāt alie: obiectio. ¶ Quis habebit: reſpōſio obiectionis. Nā mea q: paris dixerat. Hec tibi nempe patreꝫ furta dedere iouem. Ad hoc reſpōdet matrē poſſe excuſari: q: decepta ſit: ſe ꝟo nullā poſſe habere excaſationem impudentie.

ASCEN ☞ Uultus triſtis: ſeuerus ⁊ atrox. Et bene vultus potius ꝙ facies. Nā vultus quaſi a volendo dicit. facies a faciēdo. Et ita facies a factore ſit nec muta. vultus a volūtate alius ⁊ alius ſit. Et laudē q̄ſi laudis ſit habuiſſe cōmerciū cum tā formoſa: quo verbo audaciā paridis potius probat ꝙ dānet: ſed mire in ſe crimē cēſet qꝺ in illo laudē: quaſi mulieri ſit crimē: qꝺ viro laudi dat. ita eñ mūdo videt cū cadē ſit vtriuſqꝫ apud deū cēſura. Neptunius heros: theſeus meū. i. mee opis ⁊ facultatis qꝺ niſi nolle fuit: quaſi diceret nihil. Et ideo q: citra cōſenſū nemo peccat: immunis eſt a crimine: lꝫ contra voluntatē rapta. Nil habet ille mei: latine ⁊ ſignanter dictum ē plus ꝙ ſi diceret: nil habet ille meū: q: tūc de rebus ſuis loqueret: nunc de ſe. Similis tui etiā elegāter dictum. Nā ſimilis cū de morꝭ agit potiꝰ gtō iungit. Minuitqꝫ modeſtia: q: oſculis cōtentꝰ erat. Neqꝫ nomē nō ſit in ore meū. i. vt nomē meū ſemp ſit in ore vulgi de me loquētis ⁊ de amatorꝭ meis. Nec tū iraſcor. Incipit condeſcendere ⁊ pati ſe amari. vt mulieꝭis nature decorē ſeruatū agnoſcas plus ſe moueri fatet forma et amore paridis ꝙ genere aut diuitijs. Hoc quoqꝫ eñ dubito. Ordo eſt. Ego eñ dubito quoqꝫ. i. etiam hoc: an ſcꝫ amor tuus in me ſimulet: nō ꝙ. i. q: fiducia. i. bene cōfidēdi de me ratio deſit: aut q: mea facies nō ſit bene nota mihi. Fallimur eñ plerūqꝫ in iudicādis rebus noſtris: ſed q: credulitas damno ſolet eſſe puellis: hoc eſt q: amabilis ſum confidā me amari: tū q: credulitas multis obfuit veror credere. ⁊ potiſſimum q: troiani perfidi ⁊ periuri perhibent: aut potius gnaliter in oēs amatores dictū eſt. At. recitat obiectionē paridis conātis exēplo in crimē allicere: ſꝫ prudēter rñdet turpiter actura.

Matris in admiſſo falſa ſub imagine luſe
Error ineſt: pluma tectus adulter erat.
Nil ego ſi peccem poſſum neſciſſe: nec vllus
Error: qui facti crimen obumbret erit:
Illa bene errauit: vitiumqꝫ auctore redemit.
Felix in culpa quo ioue dicar ego:
Et genus et proauos et regia nomina iactas.
Clara domus ſatis hec nobilitate ſua eſt.
Iuppiter vt ſoceri proauus taceatur: ⁊ omne
Tantalide Pelopis Tyndareiqꝫ genus:
Dat mihi leda iouem cygno decepta parentem:
Que falſam gremio credula fouit auem.

ANTON ☞ Matris in admiſſo: mōſtrat exēplū ſue cauſe non couenire poterat inquit Leda mater excuſare culpā ab errore: ſed in nr̄a cauſa oīa ſunt apta nulla eſt excuſatio. Admiſſo: peccato. Sub falſa imagine luſe: a ioue qui falſo ſe cygnū ſimulauit. Nil poſſunt neſciſſe: cū oīa ſint apta nullū errorē afferre poſſum. Obūbret: celare poſſit. Uitiū: adulterū ſcelus. Auctore: magnitudīe iouis q̄ fuit adulterū cauſa. Redemit. compenſauit. Felix: ad lede fecunditatem aſpexit. Et genus ⁊ proauus: ſui generis commendatione paridi iactantiā contemnit. Domus hec q̄ de hoſpitio ſuſcepit quā tu contemnere videris. Nobilitate: antiquitate generis Iuppiter vt proauus ſoceri. Honeſta occupatio. Pliſtenes Helene ſocer natus ex pelope. cuius auus fuerat iuppiter ex patre Tantalo vt diximus Tyndareiqꝫ genus. Tyndari progeniem recenſuimus. I nunc: inhibet per conceſſionem: non inquit eſt phrygum genus cum noſtro comparandum Quintus de priamo intelligit qui quintus erat a ioue. Nam iuppiter dardanum. Dardanus erichthonium. Erichtonius troum. Trous laomedontem. Laomedon priamum. Priamus parideꝫ genuit. Is iuppiter primus: qm̄ ex leda ⁊ io

I nunc: ⁊ phrygie clare primordia gentis
Cumqꝫ ſuo priamo laomedonta refer:
Quos ego ſuſpicio: ſed quid tibi gloria magna eſt
Quintus is a noſtro ſanguine primus erit.
Sceptra tue q̄uis rear eſſe potentia troie
Non tamen hec illis eſſe minora puto.
Si iam diuitijs locus hic numeroqꝫ virorum
Uincitur: at certe barbara terra tua eſt.
Munera tanta quidem promittit epiſtola diues
Ut poſſit ipſas illa mouere deas
Sed ſi iam vellem fines tranſire pudoris:
Tu maior culpe cauſa futurus eras.
Aut ego perpetuo famam ſine labe tenebo:
Aut ego te potius: ꝙ tua dona ſequar.
Atqꝫ ea non ſperno: ſic acceptiſſima ſemper.
Munera ſunt auctor que precioſa facit:
alꝭ ꝙ.
Plus multo eſt ꝙ amas: quid ſum tibi cauſa laboris
Quod tam per longas ſpes tua venit aquas.
Illa quoqꝫ appoſita que nūc facis improbe mēſa:
alꝭ experior.
Quamuis experiar diſſimulare: noto.

ue nata helena. Sceptra tue q̄uis: concedit phrygias opes. ſed per recriminationem refellit. troianum imperiū opulētiſſimū fuit auctis ab erichthonio diuitijs: de quo Home. meminit. Barbara: ſi opulentia ſuperamur: non tamē barbari ſumus. Epiſtola diues: que diuitias pollicetur. Mouere: in ſententiā trahere. Ipſas deas: a maiori arguit fines pudoris: honeſtatis lineam. Tu maior cauſa: tua cauſa nō ob diuitias flecterer. Atqꝫ ea non ſperno: ruſticitatis notā euitare nititur. eſt eñ minime vrbanū verbum oblata munera contēnere. Auctor q̄ precioſa facit: maioris eo momēti ſunt munera ⁊ pluris faciēda: quo qui impēdit eſt preſtātior. Plus multo ꝙ amas: magis tuo amore ꝙ diuitijs ad amandū moueor. Spes tua: que eſt vt me abduceres cōiugē. Per lōgas aquas: per tantam nauigationē: ex troia per helleſpontū in Laconiā vſqꝫ. Illa quoqꝫ appoſita: amoris ſigna: que paris dederat recenſet: vt a cauſa arguat ſe allici poſſe ad amandum. Improbe: improbū dicimus qui in petēdo audaciuſculus eſt. Experiar diſſimulare: nō intelligere tentē. Noto: optime calleo. Improbus.

ASCEN. ☞ Admiſſo: delicto. Sub imagine: cygni. Adulter: iuppiter. Poſſum neſciſſe nil. i. ſcio ꝙ peccem: neqꝫ poſſum excuſari per ignorantiā. nā due negationes affirment. Adumbret: tegat. Illa: alia excuſatio. Uitiū: crimē ſuū. Redemit: recōpenſauit. Auctore: ꝑpter autorē: q: iuppiter. Felix in culpa. i. bene peccaſſe. Quo ioue. i. qua magna excuſatione: q: tu non es iuppiter quo poſſim excuſari. Quod genus: reſpōdet ad id qꝺ dixerat: phryx erat. ⁊ idē. Non dabimus certe ſocerum tibi clara fugantē lumina. Hec domus mea ⁊ menelai. Iuppiter: commemorat nobilitatē ſuā cū nobilitate mariti. Et: q̄uis. Proauus ſoceri. i. atrei. diximus ſupra Tantalū filiū fuiſſe iouis. Tātalus genuit Pelopē. Pelops atreū vnde agamēnon ⁊ menelaus: licꝫ quidā pliſtenis fuiſſe dicāt Tyndarei: patris mei putatiui. I nunc. q. d. fruſtra genus tuū. Primordia: initia. Suo: ſcꝫ filio. Suſpicio: veneror. Sed qui tibi gloria magna eſt. i. ſed is, quo tu potiſſimū gloriaris: quintus eſt tibi in ordine. et mihi eſt primus. Ioue autem ſignificat. nam Helene primus eſt: quia eius pater: paridi ꝟo quintus: quia iuppiter genuit Dardanū ex Electra. Dardanus Erichthonium. Erichthonius Troem. Tros Ilum. Ilus Laomedōta. Laomedon priamū. Priamus Parim ⁊ reliquos filios. ergo quintus eſt iuppiter a paride excluſiue. Sceptra: reſpondet ad id quod dixerat. Sceptra parens aſie: qua nulla potentior ora eſt. Finibus immenſis vix obeunda tenet ⁊c. Hec noſtra gratia. Si iam diuitijs: quia paris dixerat. O quoties dices qua pauper achaia noſtra. Una domus quęuis vrbis habebit opes. dicit ꝙ ſi terra ſua vincitur diuitijs ſaltem hoc habet ꝙ non eſt barbara ſicut terra troiana. Munera: dixit eñ ipſe. Dona parens fratreſqꝫ ⁊ cum genitrice ſorores ⁊c. Ad hoc reſpōdet ꝙ ſi vellet ei obſequi: faceret potius eius cauſa ꝙ cauſa munerū: q: turpiter ingenuū munera corpus emūt. Tranſire finem pudoris. i. verecundie: ⁊ eſt ſermo Cice. ad Lucceium. Nam qui ſemel verecundie fines tranſierit ⁊c. Non ſperno: ideſt accepta ⁊ grata habeo. liptote eſt. Uergi. Munera nec ſperno. Munera ſententia eſt color. ⁊ eſt ſenſus. munera que auctor. i. ille qui dat. Facit precioſa: facit digna. nam munera ꝑ dignitate dantis precium capiunt. Sunt acceptiſſima: ſunt gratiſſima. Plus multo. ſ. eſt mihi. Quod amas. i. multo pluris facio amorē tuum. Per tam longas aquas: q: dixit ſupra. Attulimus flāmas huc: nō inuenimus illas. Hec mihi tam longe cauſa fuere vie. Illa quoqꝫ reſpondet ad id qꝺ dixit. Ah quoties aliquem cantaui potus amorem ⁊ cetera que ſequuntur.

ASCEN ☞ Error. i. deceptio ineſt in admiſſo. ſ. adulterio matris luſe. i. decepte ſub falſa imagine: q: in ſpecie cygni cōcubuit cū leda matre helene iuppiter. vnde addit pluma tectus adulter erat. Obumbret. i. occultet aut ꝑtegat ab infamia. Quo ioue. q. d. nullo: ſed manifeſtario adulterio eo qꝫ mortali cū ſim ex deo genita atqꝫ immortalis habēda. Genus tyndarei: ſicut in ep̄la paridis ſecutus Tucididē declinauit a nominatiuo tyndareos huius tyndarei: ꝑ quo nos tyndarus tyndari. Quos ego ſuſpicio. i. nō contēno: nec deſpicio: ſed ſuſpicio quaſi inferiores aſpicio. ſed is. ſ. iuppiter qui exiſtens tibi gloria magna: quintus ſ. a veſtro ſanguine erit primus a noſtro ſanguine. Tua epiſtola diues. ſ. pollicitationibus: ſed vt dicit gnato pollicitis diues quilibet eſſe poteſt. Sed ſi iam vellē: ingenue ſatis: ſed mulieꝭi affectione. Atqꝫ ea nō ſperno. liptotes. i. gratāter accipio: ſicut in illo Uergiliano. Munera nec ſperno ſic acceptiſſima ſemper ⁊c. pūerbiale eſt qꝺ in eunucho dic. t. ſic a gnatone ad militem querentē. A in lera eſt. Non tam ipo quidā dono ꝙ ꝙ abs te datū: id ꝟo ſerio triūphat plus multo eſt ꝙ amas. Non id qꝺ amas intelligimus: ſed q: amas: ⁊ ita in reliquis. Illa quoqꝫ. Docet ſigna amatoris eius ſe notaſſe. Ordo eſt. q̄uis ego experiar diſſimulare. i. an poſſum diſſimulare: tamen ſupple ego noto. i. obſeruo ⁊ adnoto: illa. ſ. ſigna: que improbe. i. improbande facis nunc menſa appoſita. i. poſtꝙ menſa appoſita eſt.

ANTO. ☞ Inſtantes: proſpectū vrgentes. Ferūt: intueri patiūtur: tāto obtuitu me luſtras: vt vix tuoꝝ oculoꝝ aciē intueri patiar. Pene loquente: quoniam eo adeo aperta erāt ſigna: vt intelligerētur perinde atqꝫ loquereris. Nec vox falſa: qm̄ nullo afficeris pudore. In orbe mēſe: rome precioſiores menſe rotunde fuerāt ex citro arbore: vt ſcri. Junius. Sub noſtro noīe: de meipſa intellexi: licet ſub alio nomine factum fuerit. quod indicatur cum dicat Alexāder. Judiciumqꝫ mei falſo ſub nomine feci. Ille ego ſi neſcis verus amator eram. Deducta: expreſſa et cōtinenter adiuncta. Oculo renuente: iterum per nutum negante. Sic oculorum nutibus. Capi: in amorem tuum allici. Eſt quoqꝫ cōfiteor: concedendum eſt quod negari non poteſt. Sed inuenienda contraria vnde aduerſari rationem refellamus. Unde honeſtatem forme preponendā eſſe contendis. Rara cui ſimilis vix alia reperiatur. Poteſt velle: optare debet. Felix: tuo coniugio beata. ¶ Eſt virtus. ſuaſio ab honeſto ire contra appetitum fortitudo eſt. Quod optas: multi proci cōſpirant in tuum deſiderium. Nimis oris: plurimū in loquendo audacie. Si te vidiſſem. Tyndarus cum multi peterēt Helene coniugiū: ne quis offenderetur: dedit ex conſenſu omnium Helene optionem: vt quem vellet eligeret preſtito iureiurando ſe illi opitulaturos quem elegiſſet: illa Menelaum ſibi deſumpſit: et ideo in bellū troianum cum illo cuncti iureiurando adſtricti conceſſerūt: vt ſcribit Thucidides. ¶ Ad poſſeſſa: ad eam que alterius eſt poſſeſſoris. ¶ Ut tamē optarem: excuſat voluntatē licet mollis videatur. Quāuis optē tuū coniugiū non tamen Menelai thalamū odi. Conuellere: vellicare: ſollicitare.

Tu modo me ſpectas oculis laſciue proteruis:
Quos vix inſtantes lumina noſtra ferunt
Et modo ſuſpiras: modo pocula proxima nobis
Sumis quaqꝫ bibi: tu quoqꝫ parte bibis.
Ah quoties digitis: quoties ego tecta notaui.
Signa ſupercilio pene loquente dari.
Et ſepe extimui ne vir meus illa videret:
Non ſatis occultis erubuiqꝫ genis.
Sepe vel exiguo vel longo murmure dixi:
Nil pudet hunc: nec vox nec mea falſa fuit
Orbe quoqꝫ in menſe legi ſub nomine noſtro
Quod deducta mero litera fecit amo.
Credere me tamen oculo renuente negaui.
Hei mihi iam didici ſic quoqꝫ poſſe loqui.
His ego blandicijs ſi peccatura fuiſſem
Flecterer: his poterant pectora noſtra capi
Eſt quoqꝫ (confiteor) facies tibi rara: poteſtqꝫ
Velle ſub amplexus ire puella tuos:
Altera ſed potius felix ſine crimine fiat
Quam cadat externo noſter amore pudor.
Diſce meo exemplo formoſis poſſe carere.
Eſt virtus placitis abſtinuiſſe bonis.
Quam multos credis iuuenes optare quod optas
Qui ſapiunt. oculos an paris vnus habes?
Non tu plus cernis: ſed plus temerarius audes.
Non tibi plus cordis: ſed nimis oris adeſt
Tunc ego te vellem celeri veniſſe carina:
Cum mea virginitas eſt mille petita procis
Si te vidiſſem: primus de mille fuiſſes.
Judicio veniam vir dabit ipſe meo.
Ad poſſeſſa venis: preceptaqꝫ gaudia ſerus
Spes tua lenta fuit. quod petis alter habet
Ut tamen optarem fieri tua troica coniux.
Inuitam ſic me non menelaus habet.
Deſine molle precor verbis conuellere pectus

VBER. ☞ Inſtantes: fixe aſpicientes. ¶ Noſtra lumina vix ferūt: quia vix poſſum tantū tenere oculos in tuos quātū tu tenes eos fixos in me. Et modo ſuſpiras. nā ipſe dixit. Sepe dedi gemitus. Qua parte bibi: ſignū eſt enim amoris ea parte poculi bibere qua alius biberit. Oui. in .i. amoꝝ ad amicam. Que tu reddideris ego primus pocula ſumā. Et qua tu biberis hac ego pte bibā. Idē precipit in .ij. de arte. Fac primū rapias illius tacta labellis. Pocula quaqꝫ bibit pte puella bibas. ¶ Digito: manu. Supcilio pene loquēte. i. ita declarāte animū tuū ac ſi locutus eſſes. Ipſe in amoribus. Verba ſupcilijs ſine voce loquētia dicā. Idē in .ij. de arte. Multa ſupercilijs: multa loquere notis. Erubuit: puduit me. Notis ſignis. Nō ſatis occultis. i. nimis manifeſtis. Exiguo murmure: tenui ꝛ ſubmiſſa voce ne audirer. ¶ Hūc: paridē. Nec vox fuit falſa. i. ꝛ vera dixi. ¶ In orbe mēſe. i. in mēſa q̄ rotunda fiebat apud antiquos. Iuue. Magnos niſi ſuſtinet orbes. Grande: ebur. ¶ Deducta: diuiſa. Oui. in amoribus. Verba leges digitis: verba notata mero. Idē in .ij. de arte. Blanditiaſqꝫ leues tenui perſcribere vino. Ut dn̄am in menſa ſe legat illa tuā. ¶ Renuēte: nutu tibi rn̄dente. ¶ Flecterer: mouerer: inducerer. ¶ Si fuiſſē peccatura. i. ſi voluiſſem fallere fidem cōiugij. Eſt quoqꝫ ad id qđ dixit: Nec puto collatus forma menelaus ꝛ annis. Judice te nobis auferēdus erit. Velle: optare. Felix: que habet talē maritū qualis es. Sine crimine: ſine culpa. i. altera que nō ſit nupta. Cadat pereat. Externo peregrino: qualis es tu. Meo exēplo: que licꝫ nō habeā maritū pulcrū: tamē cōtenta. Eſt virtus. ſentētia eſt. Placitis: que placuerūt. eſt enim participium: nō autem legendum eſt placidis. Quā multos. i. quot: quaſi dicat plurimi ſunt. Qui ſapiūt. i. qui intelligūt ꝛ cognoſcunt. ¶ An vnus: idest an ſolus quaſi dicat non. ¶ Plus cernis: idest plus vides ꝙ alij. ¶ Sed plus audes. i. audacior alijs. Cordis intellectus ꝛ ſenſus. ¶ Minus: verecundie cuius os. i. facies teſtis eſt. ¶ Tunc ergo: dicit ꝙ vellet eū veniſſe ad petendū ipſam vxorē cū erat nubilis ꝛ a multis petebatur: q: prepoſuiſſet eū oībus. Vir. Menelaus pcet mihi: ſi hoc dico: q: etiā ꝓpoſuiſſem te ei. At te dicit cū nūc ſero veniſſe: q: iā eſt coniuncta ꝛ dicata alij. ¶ Ad poſſeſſa: ad ea gaudia q̄ alioꝝ ſunt. ¶ Precepta: preoccupata. nā talia ſunt prius occupātium. ¶ Lenta: pigra. ¶ Alter. menelaus. ¶ Ut tn̄. dicit ꝙ q̄uis libenter fuiſſet eius cōiux ſi veniſſet in tēpore: tn̄ non eſt ſic inuita ꝛ male libenter cū menelao vt nunc optet eē cōiux paridis. Ut optarē. idelt cupere. ¶ Deſine. repellit eū a ſe amplius eam verbis ſollicitet. ¶ Conuellere. cōmouere: labefactare: ꝛ facere vacillare. ¶ Molle e muliebre ꝛ per conſequens mutabile.

ASCEN. ☞ Tu o laſciue. nā extra carmē diceres laſciuus: vt docet valla. Nec eſt aduerbiū laſciue: quia hoc vltimam pduceret. ¶ Quos. ſ. oculos tuos. inſtantes. i. inſtāter me intuentes. lumina noſtra. i. acies oculoꝝ noſtroꝝ vix ferūt. i. tolerare: aut ſufferre poſſunt. Ah quoties: quaſi dicat frequētiſſime notaui ſigna tecta. i. occulta dari digitis ꝛ ſupcilio pene. i. quaſi loquēte. Orbe quoqꝫ: videt ſenſus ꝛ ordo. Ego quoqꝫ legi i orbe mēſe. i. quo vtebaris in menſa vulg' ſcaſſoria aut inciſoria vocat ſub nr̄o noīe (cū in orbib' argēteis ac aureis ſolēt dn̄oꝝ noīa ab artificib' inſcribi) legi inqt amo: illud verbū amo qđ fecit litera deducta mero. i. vino loco atramenti ſiue incauſti: vt ſignificet paris ſe amare helenā cuius nomē ſupius poſitū erat. Aliter exponit ſuperior interps. tu vtrū uis ſequere lector. Eſt virtus pla. Aureū verbū an paris vnus. i. ſolus habes. paris vero latine dicit. cū vſitatus pari dicāt. Proci ſunt qui petūt cōnubiū. Ad poſſeſſa. i. res poſſeſſas. i. ad me poſſeſſam. aut ad gaudia poſſeſſa ꝛ precepta. Deſine molle. Uā prudenter amatorē mouet nā dicendo. deſine molle precor verbis cōuellere pectus ſignificat. pectus q: molle cōuelli poſſe ſi ille nō deſinerit.

Neue mihi: quam te dicis amare. noce
Sed ſine quam tribuit ſortem fortuna tueri:
Nec ſpolium noſtri turpe pudoris habe.
At venus hoc pacta eſt: ꝛ in altis vallibus ide
Tres tibi ſe nudas exhibuere dee.
Unaqꝫ cum regnum belli daret: altera laudem
Tindaridis coniux tertia dixit eris.
Credere vix equidem celeſtia numina poſſum
Arbitrio formam ſuppoſuiſſe tuo.
Utqꝫ ſit hoc verum: certe pars altera ficta eſt
Judicij pretium ꝙ data dicar ego.
Non eſt tanta mei fiducia corporis: vt me
Maxima teſte dea dona fuiſſe putem.
Contenta eſt oculis hominum mea forma probari.
Laudatrix venus eſt inſidioſa mihi
Sed nihil infirmo: faueo quoqꝫ laudibus iſtis
Nam mea vox quare quod cupit eſſe neget
Nec tu ſuccenſes nimium mihi creditus egre
Tarda ſolet magnis rebus ineſſe fides.
Prima mea eſt igitur veneri placuiſſe voluptas.
Proxima me viſam premia ſumma tibi.
Nec te palladios: nec te Junonis honores
Auditis helene prepoſuiſſe bonis.

ANTON. ☞ Sortem coniugij vices. Tueri in ſua honeſtate ſeruare. Spoliū pudoris: noli me inqt pudicitia ſpoliare. ſumta a militib' metaphora q̄ in victoria hoſtes ſpoliant. ¶ At ve. hec pacta eſt. ſuaſionem paridis ex auctoritate deoꝝ ꝓponit. ¶ Pacta eſt meū coniugium pmiſit. ¶ Nudas iudicaturus paris de dearū forma illas nudatis corporib' voluit ꝯſpicari: q: Homerus in iliade retulit. ¶ Credere vix equidē: ꝓpoſitū id non refellit: ſed verborum ambitu concedit. ¶ Formā tuo iudicio pulcritudinē mandaſſe. Utqꝫ ſit. hoc verum. eſto ꝙ iudicaris de illarū forma. Precium iudicij nego venerē premiū victorie tibi me prepoſuiſſe. Fiducia corporis nō ita in mea forma cōfido. Ut me maxima donaꝝ exiſtimē pro ſummo pmio dari debere. ¶ Teſte dea: ex veneris teſtimonio et iudicio. ¶ Contenta eſt: ſatis laudata viderer: ꝛ vltra opinionē ſi hoīes meā laudarint formam nō tm̄ dij. Laudatrix venus: id mihi videt fictū ꝙ me venus laudarit. ¶ Sꝫ nihil infirmo nō diſſimulabo: aut verboꝝ longo ambitu vtar: ſed aperte dicā faueo grate ſunt mihi tue laudes. fauemus enī his quorum officium gratū eſt. Uā ꝛ fauere lingua eſt cuꝫ in re leta pcamur. Succenſes me nō grauiter feras ſi nō ducar facili credulitate. Succēſere ē his qui officium: vt cōſerūt amici nō pſtiterunt. Iraſcimur qbus iniuria laceſſiti ſumus. Prima mea eſt igitur: hac diuiſione quidquid inſinuauerit detegit: duo me inquit maxime delectāt. ꝛ ꝙ venus me laudauerit: ꝛ ꝙ in cunctis prepoſueris. Bonis pulcritudini et corporis dotibus. Uirtus: quam pallas propoſuit. Regnum id iuno obtulit. ferrea tralationem hanc neceſſariam fuiſſe ſcri. Fabius Nam cum verbis proprijs deficeremus. vnde obſtinatos homines notaremus. quod ſari erat illis tribuimus. duros aſperoſqꝫ ꝛ ferreos appellamus. Sꝫ amare repugno amorem paſſa: in eo difficultas notat primam difficultatis cauſam in paridis perſonam reijciens. Uix puto. dubio ſermone vſa eſt: ne omnino amantem excludere videat demum in illius ſententiam acceſſura. Quid bibulum a ſimili auget difficultatem. Bibulum: aridum: nam quod aret facile humorem haurit. ſpē non eſt ſperandum fructus conſequi. Locus ipſe ſi natura ſolum ſit ſterile. Sum rudis. a nouitate rei tertiam difficultatē notat.

Succēſere Iraſci.

VBER. ☞ Ne noce mihi ſollicitando me Quam me. Sine: permitte: patere. Me tueri. ſeruare. Sortem. ꝯditionē: ſpoliū: rapinā: turpiter. i. cū īfamia mea. Et venus ad id quod dixit, pollicita eſt thelamo

Ergo ego sum virtus: ego sum tibi nobile regnum

Ferrea sum si non hoc ego pectus amem

Ferrea crede mihi non sum: sed amare recuso

Illum quem fieri vix puto posse meum

Quid bibulum curuo proscindere littus aratro

Spemq; sequi coner quam locus ipse negat

te cytherea meo. Et in alte vallib' ide: ppter illō Dn̄q; tuo. possem circūdare brachia collo. Contēpta est virtus pallade dāte mihi. Et venus et iuno pallasq; in vallib' ide: Corpora iudicio supposue re meo. Vna iuno. altera pallas. tertia ven' Tyndaridis. helene. Arbitrio: iudicio. Vt q̄uis. Altera pars quā dicis. s. q̄ ego dicar data. Precium. i. merces et remuneratio iudicij qd̄ p venere tulisti. Nō est. i. nō tm̄ confido mee pulcritudini. vt credā me datā tibi a dea p maximis donis: que tibi dare potuerāt. Contēta est. i. satis est mihi q̄ hoies et mortales laudent pulcritudinē meā. et oculis hoim mea forma probari. Laudatrix venus: sz q̄ venus laudauerit vt dicis vereor ne decipiar. Insidiosa fraudem paris. insinuo: nego fauco assentior. Qd̄ cupit esse. s. pulcra. Nec tu sensus nec tu irascere mihi si vix credo tibi q̄ iudicio veneris ego sim existimata pulcerrima. Tu credit' de me dicis. Nimiū egre: nimiū difficile Nec succesisse ne irascere. Tarda. i. magne res tāctio solēt credi. est aūt snia rethorica. Pria. dapna. proxima. lice cida. Me visam tibi: me putatā: indicatā. Summa subaudi mihi voluptas. Te nō posuisse honores palladios: quos pallas offerebat. Bonis auditis helene. i. pulcritudini mee: q̄ nunq̄ videras sed tm̄ audieras. Ego sum virtus et c. idest ergo me pro virtute. me pro regno qd̄ a iunone pmittebatur accepisti. Sum. p ero. Ferrea: dura: inhumana. Si non amē: hoc pectus. i. talē animū tuū. et ita ostendit qd̄ diximus supra in epla paridis mulieres laudibus sue pulcritudinis delectari. Delectant etiam casta preconia forme: sed q̄ dixit se esse ferream nisi amet talem in se animum: posset dicere paris quare ergo non amas me respōdet dicēs se nolle amare eū qui vix sperat vnq̄ posse esse suū: sed cū dixit: vix dedit aliquā spē. non eū omnino negauit se putare. Quid bibulū ex similitudine ostendit non esse sibi sequendū amorem paridis cui non sit possibile more gerere. Quid coner qd̄ temere. Bibulū: epithetō littoris et harene. Spē quā locus in se negat: que naturaliter ex ipso loco possit haberi: sed per hanc similitudinem intellexit amorē paridis:

At venus hec pacta est. Callide deuenit ad id qd̄ maxie affectat significās venerē auctorē fore si qd̄ committat criminis. Laudatrix inuidiosa: q per laudes ei' prouocat ad adulteriū. Bonis helene. i. formositati.

ASCEN

Ad veneris furtū: ad amorē. nulla arte: dolos in amore esse scelera Lena apud plautū quibus alliciant amantes his notat versibus in asinaria Bene salutando consuescunt cōpellando blāditer Osculando oratione venustula vinula. Si papillā pertractabit haud est ab re aucupis. Suauium si sumserit sumere eū iis re tribus. Tacito: oculto: felices cū suspirio legendū: qd̄ indicat iam in amore psuasit ita vt rei facilitate desyderet. Vsus amoris experientiā. Difficilē culpe: cum facile sit peccare: mulsi tū difficile videt. ipse malo met' est difficultas ex formidine q̄ oritur ex sinistro rumore: formido mihi est impedimento. Iā nunc ante patratū facinus pathos a tpe. Cōfundor: nescia sum q̄ agā. Nostris vultibus: id de culpa facit conscientia vt q̄ maxime in occulto sunt: in ore hoim versari suspicemur: et q̄ in nos oēs conijciant oculos. Quasdā vo. de nostro amore rumores eur desistas: sequere potius: apertius extulit: qd̄ animi haberet: nō maxima: quoniā q̄uis absit: non tm̄ omnia audere licet. vult eū custodem sibi appositum fuisse significare. Re cogente: menelai discessum a necessitate tuetur: quem simplicitate paris dānarat. Magna causa: ea erat: vt diuiderent in creta Atrei bona. dubitaret. de discessu in abiguo esset. Fac rediturus eas. hoc omen ad dicessum inuitauit. Erit paridis troiani hospitis curā geras Cuncta ea etiā que minus honesta sunt. Custodiat custodiam adhibuerit. Longas manus que etiam remotissima custodire possunt. Fama: nominis celebritas. Est oneri: difficultatem parit. Eadem gloria. pulcritudinis frequens fama et ser uati pudoris decus.

ANTON. Doli amatorij.

Sum rudis ad veneris furtum: nullaq; fidelem

(Dij mihi sunt testes) lusimus arte virum.

Nunc quoq; q̄ tacito mando mea verba libello

als nouo

Fungitur officio litera nostra tuo.

Felices quibus vsus adest: ego nescia rerum

Difficilem culpe suspicor esse viam:

Ipse malo metus est: iam nunc confundor: et omnes

In nostris oculis vultibus esse reor:

Nec reor hoc falso. sensi mala murmura vulgi.

Et quasdam voces retulit Aethra mihi.

At tu dissimula: nisi tu desistere mauis:

als licet

Sed cur desistas: dissimulare potes.

Lude: sed occulte. maior non maxima nobis

Est data libertas: quod menelaus abest

Ille quidem procul est: ita re cogente profectus

Magna fuit subite iustaq; causa vie.

At mihi sic visum est: ego cum dubitaret an iret.

Quam primum dixi: fac rediturus eas.

Omine letatus dedit oscula: resq; domusq;:

ASCEN.

Sum rudis adducit rationes quare hec spes videatur negari: et arguit a maioribus suis et ante acta vita. Rudis: noua imperita. Lusimus decepimus. Vergilius. Quid natum toties crudelis tu quoq; falsis Ludis imaginibus: Nulla arte nulla fraude. Nunq̄ decepi maritum meum. Dij mihi sunt testes. i. dij sciūt: et est parenthesis. Nunc quoq;: dicit se nisi q̄ ante scripsisse ad aliquē

Et tibi sit cure troicus hospes ait.

Vix tenui risum: quem dum compescere luctor:

Nil illi potui dicere preter erit.

Vela quidem ventis creten dedit ille secundis:

Sed tu non ideo cuncta licere puta.

Sic meus hic vir abest vt me custodiat absens.

An nescis longas regibus esse manus:

Fama quoq; est oneri: nam quo constantius ore

Laudamur vestro iustius ille timet.

Que iuuet vt nunc est. eadem mihi gloria damno est.

alium. Tacito libello secrete epte. Nouo: inusitato Vsus. i. experiētia et exercitatio. Nescia: imperita. suspicor: viā difficilē: q̄ habitū fecit non peccandi: nescit quō incipiat peccare. Ipse metus est malo. i. timor: iā nocet mihi. Iā nūc: anteq̄ peccē. Omnes oculos esse in. m. vult. i. puta omnes me iā respicere et habere oculos in me cōuersos. et dicere hec est que maritū decepit: q̄ est adultera. Falso. sine causa. Sensi: percepi: intellexi. Murmura susurros quosdā de me. Ethra: comes mea. Quasdā voces: q̄ de me et de te dicunt. Dissimula: occulta: et ostēde nihil esse. Nisi tu ma. i. potius vis desistere: cessare ab amore meo. Sed cur de. latenter ostendit sibi gratū esse q̄ pergat. Occulte: caute: ne aliquis aduertat. Maior: q̄ paris dixerat. Sed tibi: et hoc suadet rebus nō voce maritus. ne ue sui furtis hospitis obsit abest. Respōdet ipsa se esse aliquāto in maiore libertate q̄ si maritus adesset. sz nō tamē habere maximā vt possit facere qd̄ velit. Maior: q̄ si adesset. Sed nō ma. q: etiā obseruor. Ille menelaus. Procul: lōge Re cogēte. i. necessitate exigēte. Vie. pfectionis ei'. Sic visum est. s. esse eūdum.

Cū dubitaret an iret: ostēdit menelaū sine cōsilio suo nō discessisse. Rediturus q̄primū. i. celeriter. est eū q̄primū vna dictio cōposita. Letatus omine. i. accipiēs p bono omine: q̄ ego dixissem cito: vt iret. Res patrimonium nostrū. Domus familia. Troicus hospes: paris sit cure: hoc est q̄ paris dixit eū mādasse eū dixit. Idei mādo tibi dixit iturus. Curā p nobis hospitis vxor agas. Vix tenui risum. cū vidi cum stultum: vt mihi commendaret cum qui sibi nocere posset. Compescere: cohibere. Luctor: nitor. Erit. i. fiet. hoc est erit mihi cōmendatus Creten: dicet in: ideo ob hāc cām. s. q̄ absit. Licere cuncta. i. oīa esse tibi licita satis eū tibi esse debet si potes me videre et alloqui: neq̄ debes vlterius sperare licere tibi. Absens. sz etiā. Regibus: principibus qualis ipse est. Lōgas manus: longā potestatē etiā in locis remotis. Fama quoq;: dicit se etiā terreri metu infamie: ne dicat adultera: q̄ derelicto marito legitimo secuta sit amatorē. Est oneri. i. effert onus et obligationē quandā pudice viuēdi. Quo quanto. Constantius: firmius. Vestro ore. i. dest verbis oim virorum. Iustius: decēt eo. idest tanto. quanto eū aliqua mulier magis laudat: tanto magis de ea timendū est. nā sola miseria caret inuidia. Que iuuat latēter innuit quod libenter peccaret si auderet. dicit eū gloria mee fame et honeste vite. Que iuuat. que delectat me Vt. i. sicut nunc est. i. honesta. Vt nunc est: est mihi damno: quia inijcit mihi ruborem faciendi quod a me petis. Quod esset vtilius et melius fore: idest vtilius mihi esset.

Felices quibus adest: paulatim in cōsensum delabit. nā velle sig̃: sz nō audere. Ipse malo met' est. i. met' mali: q̄ solet a malo detinere: est mihi malo. i. ad maliū. s. ad infami: q̄ q̄ audacter et ōfiderter peccāt per se fersit innocentiā: at rubescētes cōfitent culpā quā vultu pdūt: vellet ergo assueta esse et nō metuere ne agnoscat. Ethra et clymene ppria sunt noīa pedissequarū. At tu dissimula et c. Id sepe aperit poeta qd̄ mulieribus sp̄e inuoto est velle. s. cōmittere culpā: si circa infamiā possent. vn̄ cohortat vt dissimulet. Ita re. i. vtilitate cogēte: pfect'. Quāprimū dixi fac rediturus q̄primū. i. valde cito: qd̄ dictū ille p felice omine sumēs mox pfectus est. Hospes troicus aut troianus: aut qd̄ illi gloriosius est: atroe ortus. Erit: comici dic̄ et hetr̄ est imperiose dictū: sz molestū dixit: erit. s. cure. An nescis lon. puerbiale est. Fama quoq; est oneri: veretur enim famam bonam polluere.

ASCEN

Et melius fame verba dedisse fuit.

Nec quod abest: hic me tecum mirare relicta.

Moribus et vite credidit ille mee.

De facie metuit: vite confidit: et illum

Securum probitas. forma timere facit.

Tempora ne pereant vltro data precipis: vt ſz

Simplicis vtamur commoditate viri.

Et libet: et timeo: nec adhuc exacta voluntas

Est satis: in dubio pectora nostra labant

Et vir abest nobis: et tu sine coniuge dormis

Inq; vicem tua me: te mea forma capit.

Et longe noctes: et iam sermone coimus:

Et tu (me miseram) blandus: et vna domus.

Verba de. nō seruasse ab ineūte etate sine labe sed decepta violasse pstaret. Dare v̄ba: dicit eū factis dicta nō cōsentiūt: qd̄ Teren. seru' indicat cū dicit Cui v̄ba dare difficile est. credidit: fidē adhibuit: nouit recte actā vitā et pbatos mores. De facie sola pulcritudo illū timere cogit cū cetera mee vite pbet. Precipis: suades a tpis opportunitate. Dixerat eū paris: vtere mādatis simplicitate viri. Et li. acedit suasionē: q̄ petit differri factū: q̄ adhuc pēdebat anim' culpe desuetudine. Exacta: firmata pēdebat adhuc. Et vir abest: cōmoditates repetit ex sententia paridis vt facile ostēdat se iturā in eis sententiā. Me miserā: ad culpe memoriā suspirat. Male. nō honeste. turpe est adulteriū suadere Bene sub honestatis spē. vellē inqt: qd̄ ex volūtate turpe est: et quadā necessitate fieri posset: vnde iudicaret honestū. Rusticitas: timiditas: et in amore difficultas vtilis: q̄ illā culpā diluere psit. Sic: p violentiam et iniuriā. Esse felix: tuo cōiugio beata Dū nouus eē cepto. Anceps in paridis fide adhuc amori repugnat. Cepto: qui nunc nos inuasit. facile eū amor reprimit. si anteq̄ inualescat abijcere conabimur. Flāma rec̄ cū primū ignis incendit certus in hospitib': ecce apit vn̄ oriat timor: quo ad ipugnādū amorē ipellebat: hospites inqt fidē amātib' nō suat. argumē troia a pditione et i cōtra

ANTO. Dare v̄ba

tia.hypſiphile teſtis.exēplo incōſtātiā ꝓbat Jaſon hypſiphilē reliqt. Thc.ariadnā. Nō ex.q̄ nō fuere ſeruati ex federe. Oenonē īfide. deſtitutā ſe a paride oenone ſua ep̄la cōqueſta eſt:adde ꝙ vt cupias inconſtantiā arguit a neceſſitate. expe.parant tibi nauigādi neceſſitatē. Nox ſꝑata:q̄ mecū futur⁹ es.

ABER. ☞ Dediſſe ꝟba fame.i.decepiſti ipāꝫ famā: ꝛ me nō eſſe talē:qualē fama ꝑdicat: hoc eſt melius eſſet non obſeruare fidē marito. Dare verba eſt decipere. Credidit:cōfiſus eſt. Moribus meis honeſtis:ꝛ vite ante perſpecte. De facie metuit.i.pulcritudo mea facit illū timere:ꝛ ſuſpicari de me:ſed vita cognita honeſta facit illū cōfidere. De facie.i.ꝓpter faciē ꝛ pulcritudinē. Securū:ſine cura ꝛ timore. Tēpora ne ꝑeant.ad id qđ dixerat paris. Ut te nec mea vox:nec te meus incitet ardor. Cogimur ipſius cōmoditate frui. Aut erimus ſtulti ꝛc.reſpōdens dicit. Et libet.i.cupio. Et timeo:volūtas:legendū eſt nō voluptas. Nec adhuc eſt exacta.i.ſatis ꝑfecte deliberata. labāt vacillant In dubio.in incerto vtrū debeā vti cōmoditate abſentie viri.ꝛ vir abeſt:rnſio eſt ad id qđ dixit. Sola iaceo viduo tam lōga nocte cubili in viduo iaceo ſolus ꝛ ipſe toro. Inuicem.viciſſim.i.tu me amas.ꝛ ego te. Et noctes longe.ſ.ſunt.iam coimus.i.cōiungimur ꝛ ſimul ſumus. Sermone:ſimul loquēdo. Et tu blādus ſubaudies.ꝛ domus in qua ſumus. Eſt vna.i.ambo ſumus in eadē domo. Me miſerā.ꝑ interpoſitionē legendū eſt:ꝛ eſt dolētis:ꝑ eā:quaſi iurātis eſt.i.moriar ſi oīa q̄ in parte tua ſunt: nō inuitāt me ad ſequēdū te. Neſcio quo metu.q.d.etiā ſi ſit ſine rōe. Bn̄ cogere:q: cupiūt puelle cogi. Qđ male.i.vir. Perſuades:tua ep̄la:ꝛ rōnibus ad me ſcriptis. Ruſticitas:ruſticus pudor. Ipſe de arte.ꝛ ſi ruſticitas nō vetat ipſa rogat. Excutiēda:eīciēda:repellēda.ipſis paſſis.i.his q̄ eā paſſi ſunt. Sic ſ.inferēdo iniuriā. Ego forē coacta eſſe felix.i.cogerer habere ea bona q̄ mihi ꝓmittis:ꝛ ꝑ te mihi cōtingere poſſūt. Dū nouus eſt.oñdit mutabilitas mulieris.poſtea ꝙ eñ ſignificauit ſe cupere qđ paris ſuadebat.nūc hortaꝛ vt potius deſiſtat ab amore dū nondū eſt vehemēter auctus: ꝛ multis exēplis

Et peream ſi non inuitent omnia culpam.

Neſcio quo tardor:ſed tamen ipſa metu.

Quod male perſuades vtinam bene cogere poſſes.

Sic mea ruſticitas excutienda foret.

Utilis interdum eſt ipſis iniuria paſſis.

Sic certe felix ipſa coacta forem.

Dum nouus eſt cepto potius pugnemus amori.

Flamma recens parua ſparſa recedit aqua.

als reſidit.

Certus in hoſpitibus non eſt amor.errat vt ipſi:

Cum nihil ſperes firmius eſſe fugit.

Hypſiphile teſtis:teſtis minoia virgo:

In non exhibitis vtraꝗ iuncta toris:

Tu quoꝗ dilectam multos infide per annos:

Diceris Oenonem deſeruiſſe tuam.

Nec tamen ipſe negas:ꝛ nobis omnia de te

Querere(ſi neſcis)maxima cura fuit

Adde quod vt cupias conſtans in amore manere.

Non potes. expedient iam tua vela phryges.

Dum loqueris mecum:dum nox ſperata paratur:

Qui ferat in patriam iam tibi ventus erit.

rōnibuſꝗ ꝓbat:quare nō debeat ſeq̄ paridē. Pugnemus:reſiſtamus. Flamma. probatio a ſimili ꝙ amor incipiēs facile poſſit extingui:ſicut ignis nouus pauca aqua extinguiꝛ. Certus:firmus:ꝛ eſt ſententia rōnem cōtinens. Hoſpitib⁹:peregrinis nō habētibus certū domiciliū.errat.vagaꝛ amor. Ut ipſi:hoſpites. Firmi⁹:ſtabili⁹ Hypſiphile.ꝓbat exēplis. Minoia virgo. Ariadne filia Minois.de Hypſiphile ꝛ ariadne viſum eſt ſupra in epiſtolis eaꝝ ad iaſona ꝛ theſea. Utraꝗ iuncta in toris nō exhibitis.i.nō datis ſed negatis eis.de qua re iuſte cōquerunꝛ. Tu quoꝗ q̄ mihi tot tātaꝗ ꝓmittis.infide:ꝑiure ꝛ fraudulēte. Oenonē:vxorē tuā:vt vidimus in ep̄la ipſius Oenones ad paridē. Querere:inueſtigare. Adde:adducit aliā rōnē:q: comites paridis inſtabāt:vt iam ū diſcederēt expediūt:expedire parant: Paraꝛ:conſtituiꝛ inter nos.plena nouitatis.i.tantummodo incepta.

ASCEN ☞ Et melius fuit dediſſe verba fame.i.fodiſſe famā inane ꝛ decepiſſe eā. Nec ꝙ abeſt:ſubtilis ꝛ oratoria reſpōſio. Nō qđ ille in contumeliā Menelai dixerat iſta in ſuam laudem vertit(ſuam dico Helene ne barbare loqui putes). De facie.i.propter pulcritudinem faciei.ꝛ tu me miſerā hec particula me miſerā inſeriꝛ quaſi per parenthesim.ꝛ regitur ab o particula ſubintellecta vel ab heu vt ſit o me miſeram:ſed q: non tam vehemens eſt erga deſcētia pulcri⁹ ſupprimiꝛ ꝙ exprimaꝛ. Quod male ꝑſuades:q: vir pōt perſuadere:et eſt votū mulieris commune ſed dānandū: Dum nouus eſt cepto ſanctum quidem conſilium:ſed longe a ſententia ꝛ animo mulieris. pugnemus amore.i.cuꝫ amore repugnemus amori.ſicut in.iiij.enei.placidone etiam pugnabis amori. Uerba eñ ad contentionem pertinentia ad Uergilium datiuo cōſtruuntur:loco cuius nos ablatiuū:ꝛ cum propoſitione ponimus:vt ſolus tibi certat amintas ꝛc. Sparſa recedit:aut reſidit:ꝛ puto potius legendū reſedit a re ꝛ ſido:vt ſit preſentis tēporis:nō ꝙ dicam cū Alexā.ſido carere preterito.id eñ falſum eſt.nā vt valla docet ſedi faciꝛ:ſꝫ quia ſententie magis congruit preſens ꝙ preteritum tp̄s:niſi ſit ſparſa.i.cum iam ſparſa fuerat aqua. pōt etiā a reſiduo deduci:vt ſit reſedit:ſedata eſt. Amor cer.i.durabilis. Multos niſi. vetūs eſt:ōinfide. Nec tñ ipſe ne hoc placere videꝛ Helene:quia cōfitēdo ſignificat ſe iuſtā habere repudij cauſam ꝛ non mendacē eſſe. Adde ꝙ vt cupias.argumētaꝛ etiā ſi velit nō poſſe diu manere.

ANTO. ☞ Curſibus i medijs:ab auguria tralatio eſt in medio inquit amoris gaudio: Nouitatis nouarū cogitationum:quales nouum amantē ſubire cōſueuerunt.an ſequar.tranſit ad eā paridis ſuaſionem q̄ eſt Troica claſſis adeſt armis inſtructa viriſꝗ. Jam facient celeres remus ꝛ aura vias. Non

Curſibus in medijs nouitatis plena relinques

Gaudia cum ventis noſter abibit amor.

An ſequar vt ſuades:laudataꝗ pergama viſam.

Pronurus ꝛ magni laomedontis ero:

Non ita contemno volucris preconia fame:

Ut probris terras impleat illa meis.

Quid de me poterit ſparte:quid achaia tota:

Quid gentes aſie:quid tua troa loqui:

Quid priamus de me priami quid ſentiet vxor:

Totꝗ tui fratres:dardanieꝗ nurus:

Tu quoꝗ qui poteris fore me ſperare fidelem:

Et non exemplis anxius eſſe tuis:

Quicunꝗ iliacos intrauerit aduena portus

Is tibi ſolliciti cauſa timoris erit.

Ipſe mihi quoties iratus adultera dices

Oblitus noſtro crimen in eſſe tuum

Dilecti fies idem reprenſor ꝛ auctor.

Terra precor vultus obruat ante meos

At fruar Iliacis opibus cultuꝗ beato:

Donaꝗꝫ promiſſis vberiora feram:

Purpura nempe mihi precioſaꝗꝫ texta dabuntur

Congeſtoꝗꝫ auri pondere diues ero:

Da veniam faſſe:non ſunt tua munera tanti

Neſcio quo tellus me tenet iſta modo.

Quis mihi ſi ledar phrygijs ſuccurret in oris:

Unde petam fratres:vnde parentis opem.

Omnia medee fallax promiſit Jaſon:

Pulſa eſt eſonia non minus illa domo.

Non erat Oetes ad quem deſpecta rediret:

Non hypſea parens:Calciopeꝗ ſoror

Tale nihi timeo:ſed non medea timebat:

Fallitur augurio ſpes bona ſepe ſuo.

Omnibus inuenies:que nunc iactantur in alto.

ita cōtēno a fama id fieri nō poſſe mōſtrat. Probris adulterij criminib⁹. Sparte ſpartani hoīes achaia peneloponneſus. Uxor.ea hecuba Cypſei regis filia. Tot fratres:ex quib⁹ hos legim⁹:Hectorem:Helenū:Chaonē:Troilū:Deiphobū:Podoros duos. eſachium.antiopū: Teucrū: Dimochoōtē:echemonē:Cremononē:Sergitionē: Cobrionē: Phorbantē:Dorionē: Polydamantē:Pāmononē:Antiophontē:Agatonē:Hypporin:Agaonē:Laocontē:Iphatō:Theſtariū:Timetem:et pollicem. Puelle ꝟo tradunꝛ:creuſſa:Caſſandra:Ilione:Lycaſte:Polyxena:Dardanideſꝗ nurus. troiane puelle:vel Priami nurus. Qui quō. Tuuꝫ crimē dixerat paris. Si pudet aut metuis ne me videare ſecuta:ipſe reus ſine te criminis hui⁹ero. at fruar iliacis:qđ paris ab opib⁹ſuaſit quadā repetit iracūdia patrie charitatē illis anteponens. purpura nēpe mihi purpurea veſte donatā a paride fuiſſe helenā Martialis ſcri. Tellus ipſa.ſolum patriū. Quo modo:qua dulcedine et occulta charitate quiſꝗ eñ patrie cōſuetudine tenetur. Quis mihi ſi ledar propoſitū ſuū firmat ab incōmodis q̄ poſſunt abſentib⁹ a patria exoriri. Oīa medee.exēplo auget incōmoda:medea inq̄t ab iaſone pulſa eſt. Hypſea. Diodorus Ecatem medee matrē fuiſſe ſcribit. Apollo.ex caucaſea nympha genitā contēdit. Ibicus ex euridide. Sophocles ex necra. Heſio.ex phedra: calcyopeꝗ ſoror: que phryxo nupſit:vt diximꝰ Tale:vt me pellas: augurio cogitatiōe:euenit interdū aliter ꝙ opinemur. Oībus inuenies a ſimili arguit poſſe in triſtitiā ꝛ odiū tñ amorē verti. Jactanꝛ agitanꝛ procellis.

Priami des.

Medee ꝓ genitrices

ABER. ☞ In medijs curſibus:poſt inceptū:eſt tralatio Abibibit.tecū ꝛ obliuiſceris mei. An ſequar:ad id qđ dixi. Ibi dardanias ingēs regina ꝑ vrbes: ꝛ item. Innumeras vrbes atꝗ aurea tecta videbis et itē. Ilion aſpicies firmataꝗ turrib⁹ altis Menia phebee ſtructa canore lyre.dicit ergo viſam ꝑgama laudata a te. ꝓnurus:nurus ad patrē mariti referꝛ:pronurus ad auum ſicut nūc a laomedonta auum paridis. Contemno: paruifacio. Preconia:voces. Uolucris:velocis. Illa: fama. Probris:ignominijs: vituperijs. Sparte: lacedemon. Achaia:pelopōneſus vel grecia. Quid poterit loq̄ de me:niſi me eſſe adulterā. Quid ſentiet:quid iudicabit. Tu quoꝗ:cum videbis me fregiſſe fidem menelao. Qui. ideſt quomodo. Anxius:ſollicitus ꝛ plenus timoris. Exemplis tuis:ne alius ita me ſolliciret: alienet a te ſicut tu a menelao. Cauſa timoris:quia putabis eum veniſſe eadem intētione qua tu huc veniſti. Ipſe tu. Dices adultera:me appellabis adulterā. Oblitus noſtro ꝛc.i. oblitus ꝙ non potes male dicere de me quin male dicas de teipſo. Ineſſe:coniūctū eſſe.ꝛ autor:cauſa.obruat:tegat.ante:potius.ꝛ eſt imprecatio muliebris. Sic dido apud Uerg.li.iiij. Sed mihi vel tellus optē prius ima dehiſcat.ꝛ briſeis ad achillē. Deuorer ante ꝑcor ſubito telluris hyatu. Aut rutilo miſſi fulminis igne cremer. At fruar:obiectio. Uberiora ꝓmiſſis.i.plura ꝙ ꝓmiſiſti. Congeſto:cumulato ꝛ vndiꝗ ad me collato. Da veniā:rn̄ſio. Faſſe:mihi verū fatēti. Tāti:vt velē hinc diſcedere. Neſcio quō.q.d.incredibiliter. Tenet:iuuat:delectat. oris:regionib⁹. phrygijs:troianis:vbi habeo nullos ex meis.oīa:q: paris poſſet dicere nūꝙ te deſerā:ero loco ꝓpinquoꝝ:ꝛ fratrum:ꝛ parētis.adducit exēplū quo oñdit ſe timere ne deſpiciaꝛ. Eſonia domo:vt ſupra. Auſus eo eſonia dicere cede domo. Nō minus: nihilominus:licꝫ habuiſſet tot ꝓmiſſa. Oetes:pr̄ ei⁹. Hypſea parēs.i.mater ei⁹ hypſea noīe:licꝫ vt ſupra diximꝰ ſm̄ alios lydia noīareꝛ. Calciope:medee ſoror fuit:ſꝫ timebat cū tu ei ꝓmittebas. Falliꝛ:ſn̄ia ē rhetorica. Sub augurio:ſua bona ſpe.ꝛeo ꝙ auguraꝛ ſibi bn̄ euēturū. Oīb⁹:ſilitudine h̄ ꝓbat.dicit eñ initia eē blāda:ſed fines aſpos. Eſt ergo ſenſus.naues q̄ in mari tēpeſtate iactanꝛ qđ exiuerūt ex portu habuerūt vētos ꝓſpos:ſꝫ poſtea mutati ſunt:ꝛ ita vult ſignificare ꝙ fortuna ſua poſſet ſibi mutari; q: ſi eam nūc diligit poſſet mutare volūtatē.

ASCEN. ☞ Pronurus: vna eſt dictio: ſicut pnepos: ſed nepos eſt ex filio aut filia genitus: pnurus nō pronepotis ſz nepotis vxor: q: ergo paris eſt nepos laomedōtis: vxor paridis erit pnurus: ſicut hecuba mater eius nurus. Nō ita contēno. i. nō vſq; adeo paruipēdo pconia. i. diffamationē volucris fame vt illa impleat. i. vt finā illā implere terras meis pbris. Quid de me poterit ſparte: hec ſparte hui⁹ ſpartes: ſicut crete cretes. Tu q̄z qui. i. q̄uo poteris aut qua re ſeu q̄ via poteris ſperare me fidelē fore: vt nō exēplis anxi⁹ eſſe tuis. Egregiū argumentū quo multi cōtendūt nō ducēdas q̄ prece aut pcio inducere in ſtuprū cōſenſerint an̄ nuptias: q: qd vni pſtiterūt cēſende ſunt etiā alteri pſtare parate ſi cōſimilis cōditio offeraṫ. Terra pcor vult⁹, ſic Dido. Sed mihi vel tellus optē prius ima dehiſcat. Nō ſunt tua munera tāti. In oib⁹ contēdit ſe pſonā poti⁹ q̄ rē eius amare. Quis mihi ſi ledar. Alijs quoq; argumētis pbat in externā regionē relicta patria nō eſſe pficiſcendū. Fallit augurio egregium adagiū cui⁹ ſenſus: q: ſperāti oia auſpicia ſepe bona videnṫ: et ita fallit ſepe augurio ſuo: q: nimis ſibi pſpicit: quidq̄d ſperat ſibi pmittere audet. Omnib⁹ inuenies rc. q: nemo turbulento mari retinacula ſoluit.

Nauibus a portu lene fuiſſe fretum.

Fax quoq; me terret: quam ſe peperiſſe cruentam

Ante diem partus eſt tua viſa parens.

Et vatum timeo monitus: quos igne pelaſgo

Ilion arſurum premonuiſſe ferunt

Atq; fauet cytherea tibi: quia vincit: habetq;

Parta per arbitrium bina trophea tuum:

als timeo

Sic illas vereor: que (ſi tua gloria vera eſt)

Iudice te cauſam non tenuere due.

Nec dubito: quin te ſi perſequar: arma parentur.

Ibit per gladios hei mihi noſter amor

An fera centauris inducere bella coegit.

Atraxis emonios hyppodamia viros:

Tu fore tam lentum iuſta menelaon in ira:

Et geminos fratres tyndareumq; putas:

Quod bene te iactas: et fortia facta recenſes.

A verbis, facies diſſidet iſta tuis.

Apta magis veneri q̄ ſunt tua corpora marti:

Bella gerant fortes tu pari ſemper ama

Hectora quem laudas pro te pugnare iubeto

Militia eſt operis altera digna tuis.

His ego ſi ſaperem: pauloq; audacior eſſem

Uterer. vtetur: ſi qua puella ſapit.

Aut ego depoſito faciam fortaſſe pudore.

Et dabo coniunctas tempore victa manus.

Quod petis vt furtim preſentes iſta loquamur:

Scimus quid captes: colloquiumq; voces.

Sed nimiū pperas: et adhuc tua meſſis in herba eſt.

ANTO. ☞ Lene trāquillū. Fax quoq; me terret: diſſuadet rapinā hāc a ſomnis. nā locus eſt ſuadēdi: aut diſſuadēdi: vt ſcri. Ci. a ſomnis a cōiectorib⁹: ab augurijs. Hecuba facē parere ſomniauit. id in tragedia exclamat: adeſt fax inuoluta ſanguine vt apd Ciceronē in libris de diuinatōe lz inſpicere. Et vatum timeo monit⁹: arguit a vaticinijs. Calchas incendiū troianū pdixit: vt Ho. teſtis eſt. Premonuiſſe: pdixiſſe. Bina trophea: victoriā ex duabus eſt cōſecuta. Illas iunonē et palladē ne de te vlciſci velint. Si tua gloria vera: ſi verū eſt qd tu iactas ad tuā gloriā vt de his iudicium tuleris: athracis hyppodamiā athracis fluminis filiam intelligit: quā perythous ixionis ex dia fili⁹ duxit vxorē nuptie in pelio Theſſalie mōte geſte ſunt. Centauri qui aderāt cū feminis vim paraſſent theſei herculiſq; manibus trucidati et in fugā acti ſunt. Emonios. Neſtorē. Theſeum. Perithoū et herculē ſignificat: et lapitas: qui centauros ſuperarunt. Iuſta ira: equū eſt pro rapta cōiuge iraſci. Fortia facta loqueris. i. ne plus atrides animi Menela⁹ habebit. Iſta facies: que amorē nō belliū pre ſe fert. Ueneri: ad amandū. Marti: ad belliū. Tu pari: qui mollis et delicatus es. Altera militia: que eſt amoris et veneris: nō martis. His ego ſi ſaperem: colligit iam epiſtolā: ita vt plus ſpei q̄ timoris relinquat. His: que polliceris et tui corporis dotib⁹. Si ſaperem duo de ſe notat: q̄ rudis ſit: et timida. Faciam vtar tuis bonis. Cōiunctas manus: amori ſuccumbem. Quid captes tralatio ab aucupibus. Noui inquit qd velis a me ſumere. Qui voces colloquium: honeſtius locuta eſt q̄ ſi rem aperte dixiſſet. Tua meſſis in herba. pulcerrima tralatio: maturius inquit agendū eſt: quoniā nōdū amor omnis incaluit ita vt iam ſuas ſentiat vires et perfectus ſit amica quoniā tuum deſyderiū implebit Archanum opus noſtri amoris deliberationē q̄ in occulto ſit. Cetera: que huic libello nō erāt mādanda. Comites conſiliū quas habeo comites et mei cōſilij participes. ſuadet archana comitti debere cum hec ſint quibus credi poſſit.

ASCEN. ☞ Fax quoq;: dicit ſe etiā terreri ſomnio hecube que predic. quā pareret paridē ſomniauerat ſe parere facē quā dicit timere fore incendiū troianum vt vates predicunt. Uergi. Et face pregnans ciſſeis regina parim creat vrbe paterna. Monitus: diuinationes. At fauet. dicit q̄ ſicut venus ei fauet: quia tulit iudicium pomi pro ſe: ita timet ne iuno et pallas: que offenſe fuerunt: et non obtinuerunt cauſam in illo iudicio: ei ſint aduerſe et inimice. Bina trophea: duas victorias a iunone et pallade. Nec dubito. reſpondet ad id quod dixerat. Nec tu rapta time ne nos fera bella ſequantur rc. Dicit enim ſe non dubitare quin bella moueantur propter ſe. Per gladios: per arma: probat per exemplum athracis. Athrax Strabone teſte vrbs eſt Theſſalie: et ea fuit hyppodamia vxor Perythoi propter quam inter lapithas et centauros aſperrima pugna orta eſt: vt diximus in epiſtola

Hec mora ſit voto forſan amica tuo.

Hactenus arcanum furtiue conſcia mentis.

Litera iam laſſo pollice ſiſtat opus.

Cetera per ſocias clymenen: ethramq; loquamur:

Que mihi ſunt comites conſiliumq; due.

Publij Ouidij naſonis Heroidum epiſtolarum Liber quartus finitur.

phyllidis ſuper eū locū. Fuſiq; bimēbres. Hemonios viros. Lapitas theſſalie populos. Iudice te denūciare monere. Tā lentū. tam pigrū. Ira iuſta pro rapta coniuge. Quod bene: ad id quod dixerat. Nec plus atrides animi menelaus habebit. Quā paris aut armis anteferendus erit: et reliqua q̄ ſupra de ſe dixit. rn̄det helena paridē potius habere faciē aptā Ueneri q̄ armis. Recenſes: numeras et cōmemoras. Diſſidet. diſcrepat et nō cōuenit cū his q̄ dicis. Hectora: q: dixerat. Oia ſi dederis nunq̄ dabis hectora fratrem. Unus is innumeri militis inſtar erit. dixit helena. fine pugnare hectora pro te. Altera mi. ſ. amoris: quia militat ois amans et hz ſua caſtra Cupido. Operis tuis. i. exercitijs et factis. et legēdū eſt operis in ablatiuo: non aūt in genitiuo. q: dignus cū gtō nō iungit. His. ſ. operis. Si ſa. ſi vellē facere rē meā Faciā. vtar his opis amoris. Dabo ma. cō. tractū eſt ab his q̄ ſe dedunt manibus cōiunctis. Tēpore: in tēpore. Quod petis. reſpondet ad id qd dixerat: ſed corā vt plura loquamur. Excipe me lecto nocte ſilente tuo. Furtim: clā. Quid ca. i. q̄ras. Et q̄d voces colloquia vis colloquiū tuū eſſe cōcubitū. Sed ni. pro. dat ei ſpē eius quod petiuerat. In herba. tralatio a meſſibus q̄ nō ſunt certe cū ſunt adhuc in herba: ſed poſtq̄ ſunt collecte. Hec mora: hec dilatio. Sit: pro erit. Amica tuo voto: q: proderit tibi. Hactenus. dicit ſe nolle mādare plures epiſtolas: quia cetera vult loqui p clymenen et ethrā comites ſuas: que erunt internuntie et medie inter ipſam et paridem. Ordo: litera hactenus conſcia mentis furtiue. ideſt cui hactenus commiſi ſecreta mee mentis Siſtat: finiat. Opus ar. i. officiū ſcribendi ſecreta. Laſſo po. i. manu ſcribendo fatigata. Cetera: que inter nos agenda reſtant ad conficiendum qd vterq; volumus. Conſilium meum: cum quibus omnia mea conſulere ſoleo.

ASCEN ☞ Sic illas vereor: quas fingūt poete troie eē inimicas fuiſſe. Uñ de Iunone dicit maro eñ. j. Ueteriſq; memor ſaturnia belli. prima qd ad troiam p charis geſſerat argis. De pallade aūt li. ij. Ois ſpes danaū, ceptiq; fiducia belli palladis auxiliū ſp ſtetit. Iliō arſurū. dr hoc iliū ilij hec iliō ilij: et hec ilios ilij. An fera: q: paris multis exē plis docuit raptas eē ſine vltione: iſta cōtra docet grauē vltionē ob hippodamie raptū factā. Tyndareūq;. ſ. patrem ſaltē putatiuū a noīatiuo tyndare⁹. faciet iſta. i. tua tā feminea et mollis altera militia. ſ. veneris eſt digna tuis opis. i. exercitijs et opationib⁹ a ntō opa opere: aut opere operaꝝ. His ego. ſ. operis. ita cōſenſum plenum adhibet. Scim⁹ q̄d captes: q: coitū. Cetera manifeſtaria ſunt. — Ilion.

In .xvij. epiſtolam argumentum.

Abidon Mileſij gyge lydorū rege permittēte cōdidere nobilitate: vt ſcribit Melas leādri amore: ea eſt in aſia cui ceſtos in europa vrbs opponiṫ herus patria ſtadijs triginta diſtat intercedēte anguſto mari a caſu virginis helleſponto nuncupato: id cū aſiam ab europa diuidat xerſes ponte coniunxit: anguſtie in latitudinē vt Herodo. auctor eſt ſtadioꝝ ſeptē. in longitudinē vero. cccc. protenduntur. Leander abidenus cum Seſtie herus amore teneretur noctu maris anguſtias: vt philoſtrat⁹ ſcribit natare ad illā cōſueuerat: dieb⁹ ſeptē tēpeſtate interclusus epl'az mittit. primū ſoliti natatus dilationē diluit: deinde queriṫ q̄ natādi facultas ob tempeſtatē ſit ablata: demū: et ad cōſtantiam hortaṫ q̄ q̄primū fieri poterit enatabit expoſita prioris tēporis cōſuetudine. Mitt it abidenus quā malet ferre ſalutē. beneuolētia a volūtate ſibi cōſiliat. Abidenus: ex abido leāder. Si cadat vnda maris dilatiōis cām ipm principiū indicat: ſi ceſſant pcelle: ferrē: nō mitterē ſalutē. Seſta puella: hero ſeſtia ſignificaṫ ad quā natabat leāder ſi mihi dij faciles: auget parhos in principio hec dubitatio: q̄ a deoꝝ auctoritate dilatiōis cām tutaṫ. Dij nō mō ad Uenerē cupidinēq; referri puto: vt alij exiſtimarūt. Uerū etiā ad neptuni et maris numina quos pcellas feciſſe queriṫ. Inuitis oculis: q̄m me nō epi. videre voluiſſes mea vota: natādi deſideriū. Pice nig. turbulentiā aeris intelligit q̄ nubiū obtectu cōrigit. Abeunda: nauiganda p naues: tanto minus natari poteſt. Unus: a numero rem difficilez facit. nemo qui velit nauigare eſt inuentus preter vnum: et is audacia notandus eſt. In ſpeculis omnis abidos erat: ſoluit ab honeſto ſe non mari ea nauicula credidiſſe. omnis abidos abideni oēs. Felix o litera: ſermocinatio hec que cū in animatis rebus habetur ad mouendum eſt aptiſſima: vt ſcribit Fabius.

ANTO. Abidos. Seſtos. Helleſpō. Herodo. Leander.

Pu. Ouidij Naſonis epiſtolarum Heroidum Liber quintus incipit.

Leander ad Hero. Epiſtola .xviij.

Mittit abidenus: quā malet ferre ſalutē.

als vnda.

Si cadat ira maris Seſta puella tibi

Si mihi dij faciles: et ſunt in amore ſcdi:

Inuitis oculis hec mea verba leges.

Sed non ſunt faciles. nam cur mea vota morantur:

Currere me nota non patiuntur aqua:

Ipſa vides celum pice nigrius: et freta ventis.

ABER.

Turbida per que cauas vix adeunda rates.

Unus ꝛ hic audax. a quo tibi litera noſtra
als fecit.
Redditur a portu nauita mouit iter.

Aſcenſurus eram niſi quod dum vincula proꝛe
Solueret: in ſpeculis omnis Abidos erat.

Non poteram celare meos velut ante parentes.
Quenq̄ tegi volumus non latuiſſet amoꝛ

Protinus hec ſcribens felix o litera dixi:

☞ Mittit abidenus. helleſpontus anguſtus eſt admodum incipit autē hoc mare a finibus troadis ꝛ vſq̄ ad ꝓpontidem thracie ſic dr̄ ab helle filiā athamantis quā fabule tradunt in eo mari demerſam. Is helleſpontus teſte plinio ſeptem ſtadijs europā ab aſia diuidit et illic inter ſe contrarias vrbes hꝫ in europa calipolim ꝛ ſeſton: in aſia lampſacon ꝛ abidon vnde fuit leander qui hero puellā ex ceſto oꝛiundā tanto amoꝛe dilexit: vt ad eā noctu ꝑ helleſpontū nataret: ꝛ potitus rurſus renataret ad abido. verū cuꝫ maxima tempeſtas in mari oꝛta eſſet q̄ iam preteritis ſeptē dieb⁹ adhuc nō ceſſabat: qua impedit⁹ leander nō potuerat ad amicaꝫ ſuā vt ſolebat natare ne hero cum ſui oblitū exiſtimaret: aut eā reliq̄ſſe: cū inueniſſet quendā nautā audacē in eo tp̄e tempeſtatis nauigantē ſeſtō ſcripſit ad hero amicā ſuā hāc ep̄lam qua vehementē amoꝛē ſuū firmū ꝛ ſtabilē oſtēdit ꝛ excuſat ꝙ iā ſeptē diebus nō potuerit ad eā natare ꝓpter maris cōmotionē. Excuſat etiā quare ipſe nō fuerit cum nauta qui illuc nauigabat: potiuſq̄ literas daret. poſtremo pollicet̄ ſe breui iturum: et ſi mare non fuerit tranquillum ſe potius commiſſurum periculis q̄ diutius cariturū cōſpectu ꝛ colloquio ipſius heroos interea dicat vt habeat ſecū loco ſui hanc epiſtolā. abidenus: ex abido. legendum eſt aūt abidenus non abideus. Ferre: portare: vt ipſe veniret. Seſta: ex ceſto deriuatiuū formauit nō ſuperans primitiuū ſyllaba qđ raro fit: nā ſeſtia debuit dicere. declinat̄ aūt heros heroos vel hero heronis ſm̄ latinā declinationē ſicut Dido didoos ꝛ didonis et ſimilia noīa greca: vt Priſcianus voluit. ſed Phocas grāmaticus velit tantūmodo grece declinari: ſyluſius cōtra eſt. Faciles: benigni: exoꝛabiles. Secundi: fauentes. Inuitis oculis: non libenter: quia ſi me amas vt opto malles me videre q̄ legere hanc meam epiſtolam. Sed non ſunt faciles: non exaudiunt mea verba. Moratur: impediunt currere natare. Nota: aſſueta: Ipſa tu me mihi hoc credas. Nigrius: obſcurius. Celum: aera. Vergi. Eripiunt ſubito nubes celumq̄ diemq̄ Teucroꝝ ex oculis. Pice. pix liquoꝛ que manat ex picea arboꝛe nigerrimus. Turpida: commota. Vix adeunda per rates. i. per que naues vix queant ire: nedū hoīes adibunt. Unus: ſolus. Et hic. ſcꝫ audax qui nō timet periculū nauigationis. Soluit iter: mouit nauē: ingreſſus eſt nauigationem. Aſcenſurus: reſpondet obiectioni quare nō aſcenderit cū illo nauta propter multitudinē ſpectantiū cum nauis a littoꝛe deſcendebat. Uincula: funes: retinacula. Pꝛoꝛe. i. nauis. ſynedoche. pars ꝑ toto. Omnis abidos. ideſt omnes abideni. Erat in ſpeculis. i. in loco vnde ſpectabat diſceſſum nauis. Specula nō ſignificat ꝓprie feneſtram ſed quēlibet locū eminentē vnde poſſumus ſpeculari. Ver. in buc. Specula de montis in altū. Celare amoꝛem meū velut ante celauerā. Quem volumus tegi quē volumus eſſe ſecretū ꝛ occultum. Protinus blanditur nunc amice ſue dicens ſe inuidiſſe epiſtole: ſue ꝙ ipſe non veniret quo illa deferebatur.

ASCEN ☞ Mittit abidenus. Epiſtola hec leandri ab Ouidio excogitata ſub nomine leādri non multum habet ambiguitatis in contextu: ſed ſatis ꝛ loꝑoꝛis plurimum ideoq̄ paucis percurram puella. ſeſta ꝑ ſeſtia videlicet hero. quod nomen declinatur hec hero huius herus hanc hero o hero: ceteris non vtimur. Ordo autem eſt. o ſeſta puella abidenus ſcilicet Leander: ꝛ loquitur de ſe in tertia perſona tāq̄ de alio.

Faciles. Faciles ſunt exoꝛabiles ſubito facientes quod petimus. Nauita. i. nauta. Mouit non mouet legendum. Omnis abidos. ideſt tota ciuitas abidena. Erat in ſpeculis. ideſt altis feneſtris. Unde ſpeculabatur tempeſtatem. Protinus hec ſcribens felix ideſt litera: dixi: ideſt imperatum eſt ab eo.

ANTO.

Jam tibi foꝛmoſam poꝛriget illa manum.

Foꝛſitan admotis etiam tangere labellis
Rumpere dum niueo vincula dente volet.

Talibus exiguo dictis mihi murmure verbis
Cetera cum charta dextra locuta mea eſt.

Ah quanto mallem quam ſcriberet illa nataret.
Meq̄ per aſſuetas ſedula ferret aquas.

Aptioꝛ illa quidem placido dare verbera ponto
Eſt tamen: ꝛ ſenſus apta miniſtra mei.

Septima nox agitur: ſpatium mihi longius anno.
Sollicitum raucis quod mare feruet aquis.

His ego ſi vidi mulcentem pectoꝛa ſomnum

☞ Tāgere labellis: baſiaberis. Uincula literarū ſigilla. Dextra: locuta: cum ſcribit dextra loquēdi pꝛebet officiū. Cum charta ſiue illa fuerit vitellina que amatoꝛijs epiſtolis dicata erat vt ſcri. pli. ſiue anguſta q̄ in epiſtolis plurimū auctoꝛitatis habebat. Sedula: natatu aſſiduo laboꝛioſa. Dare verbera: natādo cōcurrere. Mei ſenſus: mee cogitationis: quam exprimit. Septima nox agitur a numero ꝛ tempoꝛe pathos auget. Si vidi ſomnū ſi doꝛmiui. Rupe ſedens aliqua mouet miſerationem ab expoſitione. ponit ante oculos rē: vt geſta eſt: que cū cauſis omnibus pꝛobetur: epiſtolis tamen maxime cōueniunt: que in narratione poſita ſunt. Lumina: vigilantia: incenſam facem intelligit: quaꝫ in ſumma turri hero erigebat: vt ad illam leander natationem dirigeret eam opinoꝛ turrim intelligere que ſeſto erat oppoſita ad octo ſtadia ſeparata. Inceptis iuuenilibus q̄ maturiori etate nō tentaſſent. Sunt iuuenes quoniā minoꝛes pꝛudētie audatioꝛes. Tumidū equoꝛ maris inundatio. aduerſis aquis obiectis pꝛocellis. at tu de rapidis expoſtulationis enarratio miſeratione nō caret. De rapidis ventis poetica dictio. Nā ventoꝝ immanſuetiſſimū oꝛatoꝛ dixiſſet. Boreā: q̄ violētia ceteros ventos ſupat. Certa pꝛlia. q̄ mihi bellū indixiſti. Certa mēte: aio obſtinato et

Noctibus: inſani ſit moꝛa longa freti.

Rupe ſedens aliqua ſpecto tua littoꝛa triſtis.
Et quo non poſſum coꝛpoꝛe: mente feroꝛ.

Lumina quinetiam ſumma vigilantia turre:
Aut videt: aut acies noſtra videre putat.

Ter mihi depoſita eſt in ſicca veſtis arena:
Ter graue tentaui carpere nudus iter

Obſtitit inceptis tumidum iuuenilibus equoꝛ:
Merſit et aduerſis oꝛa natantis aquis.

At tu de rapidis immanſuetiſſime ventis
Quid mecum certa pꝛelia mente geris:
als nec
In me ſi neſcis boꝛea non in equoꝛa ſeuis:

Quid faceres eſſet ne tibi notus amoꝛ.

Tam gelidus cum ſis. non te tamē impꝛobe quondā
als neges
Ignibus acteis incaluiſſe negas.

Gaudia rapturo ſi quis tibi claudere vellet
Aerios aditus. quo paterere modo.

Parce pꝛecoꝛ facilemq̄ moue moderantius auram
Imperet hyppotades ſic tibi triſte nihil.

Uana peto: pꝛecibuſq̄ meis obmurmurat ipſe:
Quaſq̄ quatit nulla parte coercet aquas:

diuturno. Seuis vteris imanitate. In me q̄ amoꝛ nefas eſt veneris milites violare. Quid faceres boreē amoꝛē expꝛobꝛat: vt memoꝛia perpeſſe flāme ad māſuetudinē inuitet. Quid faceres: qua vtereris violētia. Solemus enim his māſuetioꝛes eſſe qui ea offendunt̄ culpa quā nos aliqñ admiſim⁹. Tā gelidus boꝛeas: qm̄ ex ſeptētrione ſpirat ē frigidiſſimus: vt ſcri. pli. Ignibus acteis: actice oꝛythie amoꝛe Oꝛythiā a boꝛea raptā fuiſſe diximus. Gaudia rapturo cū oꝛythiā rape deſtiaſti. Aerios aditus quominus ad arcē athenienſem euolares vnde oꝛythiā rapuiſti. Quo mō qua patiētia fuiſſes. Parce pꝛecoꝛ: ſis tuo exēplo māſuetioꝛ. Aurā tuum ſpm̄. Hyppotades: eolus hyppote filius ex menalippe nō fuit vētoꝝ rex ſed oelus arnes ſuperioꝛis eoli fili⁹ ex neptuno: qui eolias inſulas tenuit: ꝛ ventis imperaſſe ſcri. Ho. Uana: qm̄ meis pꝛecibus boꝛeas nō mouetur: ſed imanioꝛ ē. Cohercet: mitigat: impellit: inquit maria ad meas pꝛeces non mitigat.

ABER. ☞ Admotis appꝛopinquatis. Uincula: fila q̄bus litere ſolent ligari. Locuta cum charta. i. cetera ſcripſi. Ah quāto malem nataret ad te veniens. Quā ſcriberet: q̄ mitteret hanc ep̄lam Sedula intēta. Aptioꝛ dare verbera pōto. ſ. magis apta ē natādo pcutere vndas tranquilli maris q̄ ſcribere. Apta miniſtra mei ſenſus. i. ꝛ tn̄ optime expꝛimit ꝛ literis notat qđ in aīo habeo. Senſus volūtatis animi lōgius annoꝛ: ex affectu amantis cui expectāti tp̄s videt̄ longiſſimū. Feruet mouet̄: eſtuat Raucis: murmurātib⁹. His ego. iurat leāder ſe nō doꝛmiuiſſe his noctibus. Uidi ſomnū. i. doꝛmiui. Terētiana eſt elocutio. Moꝛa freti inſani ſit lōga i. pꝛecoꝛ diu duret tēpeſtas maris qđ minime vellē. Rupe alto ſaxo. Littoꝛa tua: ſeſti vbi tu es Mēte. feroꝛ venio cogitatione: quo coꝛpe venire nō poſſum lumina quinetiā. Solebat eīm hero ponere lumen in quadā turri ſua: ad qđ lumen leāder natabat qđ dicit ſe videre aut ex effectu putare videre. Acie nr̄a: noſtri oculi. Uigilātia ſtātia in nocte quaſi ꝑ vigilia. Ter mihi dicit ſe voluiſſe ſepe aggredi natare ſed territū magnitudine tēpeſtatis. Graue iter nauigationē pericloſam. Timidū: cōmotū. At tu conuertit ſermonē ad boꝛeā de quo conqueritur ꝙ ita eū impediat: Certa mēte: ideſt animo deliberato. In me: amantem. Incaluiſſe: exarſiſſe. Incenſum eſſe quod eſt contra frigiditatem: Acteis athenienſibus: propter raptā oꝛythiam. diximus in pꝛecedēti ep̄la hanc fabulam. Aditus aerios: iter per aera. Quomodo paterere. q. d. egerrime. Facilē: leuem nō impetuoſam. Hyppotades: eolus nepos hyppote troiani ex egeſta eius filia in ſiciliā delata que etiam mater fuit aceſtis regis ſicilie: vt alibi diximus Sic adiurantis eſt: Nihil triſte: nihil qđ ſit graue ꝛ moleſtum. Uana precoꝛ: dicit ſe fruſtra hec optare quia nihilominus perſeuerat ipſe ventus. Obmurmurat: contra murmurat ꝛ crepitat. Coercet: mulcet: placat. Quatit commouet.

ASCEN ☞ Etiā tāgere penul. lō. eſt eīm futuri tp̄is indicatiui modi ꝟbi paſſiui: tāgar tāgeris vel tāgere ꝛc. Ah quanto mallē. vt ſup. illa nataret q̄ ſcriberet. q. d. plurimo. Septima nox: bñ nox: q: tūc ꝛ amata deſyderat̄ ꝛ natare ſolebat. Spatiū. appoſitio eſt pathos habēs. Ex quo nō poſſum ferri ſup. coꝛpoꝛe inſani ſit moꝛa lōga freti: dura amāti impꝛecatio. Unde ꝑ que timemus iurare ſolemus: vt Palinurus in. vj. Maria aſpera iuro. ꝛ de ſtyge dr̄. Dij cuius iurare timent ꝛ fallere numē. Certa. i. deliberata mēte quaſi dedita opa. nec in equoꝛa ſeuis. i. ꝛ nō in equoꝛa. malus aūt eſſet ꝟſus ſi legat̄ nō in equoꝛa ſeuis. Ni tibi notus amoꝛ: q: oꝛythiā captus amoꝛe rapuit.

Nunc daret audaces vtinam mihi dedalus alas
Icarium quamuis hic pꝛope littus adeſt:

Quidquid erit patiar liceat modo coꝛpus in auras
Tollere: quod dubia ſepe pependit aqua.

Interea dum cuncta negant ventiq̄ fretumq̄:
Mente agito furti tempoꝛa pꝛima mei.

ANTO: ☞ Dedalus qui fabꝛicatis ſibi et Icarō filio alis minois irā fugit. Littus Icariū: non dubitarē volare: licet icarus ſuo caſu pꝛoximo mari nomē dederit. Uarro tamen ab icaro inſula icarium pelagus appellatū ſcribit: vbi icari ſepulcrū viſebat̄. Quidquid erit patiar: periculū q̄uis magnū immineat ſubibo. Coꝛpus ī auras tollere: dūmodo poſſem volare. Sepe pepēdit: libratū eſt in vndis: dū natauimus. Cūcta: ꝛ volatū ꝛ natationē. Tpa pꝛima: cū pꝛimū ad te nataui. Meminiſſe: pꝛeterite felicitatis memoꝛia iucūditate nō caret. Egrediebar: vt ad te natarē. Lenta: natu flexibilia. Tremulū: qđ aque motu ſtare nō videt̄ Lathmia ſaxa:

Nox erat incipiens (namq; eſt meminiſſe voluptas)

Cum foribus patrijs egrediebar amans.

Nec mora depoſito pariter cum veſte timore.

Iactabam liquido brachia lenta mari.

Luna mihi tremulum lumen prebebat eunti.

Ut comes in noſtras officioſa vias.

Hinc ego ſuſpiciens faueas o candida dixi.

Et ſubeant animo lathmia ſaxa tuo.

Non ſinit Endymion te pectoris eſſe ſeueri.

Flecte precor vultus ad mea furta tuos.

Tu dea mortalem celo delapſa petebas:

Uera loqui liceat: quam ſequor ipſa dea eſt

Neu referam mores celeſti pectore dignos.

Forma niſi in veras non cadit illa deas.

A veneris facie non eſt prior vlla tuaq;

Ne ve meis credas vocibus: ipſa vide.

Quantum cum radijs fulges argentea puris

Concedunt flammis ſydera cuncta tuis:

Tanto formoſis formoſior omnibus illa eſt.

Si dubitas: cecum cynthia lumen habes.

Hec ego vel certe non his diuerſa locutus

Per mihi cedentes nocte ferebar aquas.

Unda repercuſſe radiabat imagine lune:

Et nitor in tacita nocte diurnus erat.

Nullaq; vox vnq̃ noſtras veniebat ad aures

Preter dimote corpore murmur aque.

Alcinoes ſole memores ceicis amati.

Neſcio quid viſe ſunt mihi dulce queri.

endymionis Lathmũ amorẽ nõ obliuiſcare: quẽ vt ſcri. Cice. dormientem ⁊ lathmio ionie monte luna obſculabať. iuſſerat eñ illum perpetuo dormire. Endymion: amor endymionis. Pectoris ſeueri: immanſueti ⁊ in amãtes difficilis. Seueros dicimus qui code ⁊ equitatis tenore ducti mia nõ mouentur. Tuos vultus: lumina: eunti miniſtres. Mortalẽ: a maiori arguit ſimilitudine. Tu ſequit hoĩem: ego ꝓ deã. Uera loqui liceat. egre non feras vera fateri. Forma laudat hero. a corporis bonis. A veneris facie: excludit duas has: ne videať numina offendere: quorꝫ auxilio nitebatur: poſt venerẽ ⁊ lunã nulla eſt hero pulcrior. Argẽtea: lune colorẽ albũ eſſe Pli. ſcri. poete a ſimili argẽteã dixerunt. Puris omni excluſa humiditate: q̃ nebulas facit. Concedunt. inferiora ſunt. Habes lumẽ cecũ nihil vides. Hec ego. dixi nõ his diuerſa ſed fere eadẽ. Cedentes: iter ꝑbentes ⁊ ad natandum faciles. Imagine. ſplendore ⁊ aſpectu.

UBER. ☞ Nunc daret: optat vt ſibi eẽt poteſtas volandi ſicut dedalo. qui cũ a Minoe in turri muniſſima eẽt incluſus: alas ſibi ⁊ filio fabricauit: quarꝫ auxilio euolauerunt ſed Icarus filius in mare delapſus ei nomẽ dedit Icariũ q̃uis hic ꝓpe littus adeſt. q. d. ꝙ põt me admouere piculoſuꝫ eſſe credere ſe aeri ⁊ volare. Tollere: eleuare. Pependit ſupra ſtetit. Negat cũcta: ꝓhibent oĩa. agito mente: cogito ⁊ reuoluo oĩa. Mei furti: mei cõcubitus Nox erat: deſcribit tp̃s quõ primũ natauit ad hero ⁊ ea potitus eſt. Nox incipiẽs prima pars noctis. Nãq; eſt meminiſſe vo. parẽtheſis eſt. Amãs ego captus amore tui. Patrijs: paternis. Cũ veſte q: erã nudus. Iactabã: mouebã. Lẽta: mollia. Tremulũ: ꝓpter motũ aque. Et ſicut: tãq̃. Officioſa. ꝑſtãs officiũ. Hãc lunã. Faueas. adiuues me. Subeãt: veniẽt in mentẽ. Lathmia ſaxa. i. mõs lathmus q̃ eſt Carie Endymiõis a luna: vt ferũt adamati fabula nobilis. dr̃ aũt lathmiõ nõ aũt lathmon: vt Tortelli⁹ putauit. vñ deriuatiuũ lathmi⁹. Oui. alibi. Lathmius endymiõ nõ eſt tibi luna pudori: ſenſus eſt ergo recordare luna lathmũ montis vbi cũ endymione cõcubuiſſe diceris. Seueri: triſtis alieni a voluptatib⁹. Tu dea ãteponit amorem ſuũ amori lune mortalẽ endymionẽ. Quã ſequor. i. quam ego peto. Eſt dea: nõ aũt mortalis. Neu. ſe. hic eſt ſenſ⁹ vt taceã mores quos hec mea puella hꝫ diuios. Talis pulcritudo nõ poſſet ei cõtingere niſi eẽt dea A facie veneris. i. poſt pulcritudinẽ veneris ⁊ tuã. Nõ eſt q̃ antecedet eam. Ipſa tu Quãto: cõparatio. ⁊ eſt ſenſus. o luna quãto es ſplendẽtior oĩb⁹ alijs ſtellis cũ tu nitidiſſima fulges in celo tãto illa ſua pulcritudine ſuperat oẽs alias puellas. Cõcedũt flãmis tuis. i. vincunť tuo ſplẽdore. Cinthia: o luna. nã luna ⁊ diana eadem eſt que cinthia dicitť a cintho mõte deli. Habes lumẽ cecũ: nõ bene vides. Uel certe. i. ſaltẽ. Nõ diuerſa: nã cõtraria. Cedẽtes mihi: dãtes locũ corpori meo. Ferebar: ibã. Radiabat: ſplẽdebat. Repercuſſe: reuerberate. nam aqua videť retroflectere radios lune. Et nitor diurnus. i. lux que ſolet eſſe dici. Erat in nocte. i. nox erat clara ſicut dies, nulla vox alicuius vel hoĩs vel aĩalis. Aque dimote: diuiſe. Corpore: meo.

ASCEN ☞ Nũc daret ⁊c. cũ natãdi nulla ſit ſpes optat volatũ. ❡ Nox erat: aperit argumẽtũ poeta. Idẽ hero: nauigii nauita ⁊ vector: q: ſe traijciet ſine naui ac gubernatore ⁊c. Elycẽ: vrſam maiorẽ: nec arcton. ſ. minorẽ videlicet cynoſurã. Andromedẽ: perſei vxorẽ in ſydera tralatã. Claráq; coronã. ſ. ariadne a baccho datã: in qua ꝑfulget ſtella. ❡ Parrhaſis vrſa. i. arcadica patronymicũ a loco ſumptũ. Palemona. ſ. portunũ. Miraq; ⁊c. ſ. glaucũ. Oĩa ꝑtrita ⁊ expoſita ſunt. Spe ꝑ aſſiduos. Dat brachijs affectionẽ mentis ſue: que fictio multũ grẽ habet. Quid mihi Ordo eſt. Quid mihi ꝓdeſt ꝙ ſeparor nõ lato: ſed anguſto equore: q̃ſi diceret nihil: q: nõ minus ⁊c. Si dubitas cecũ cinthia lumẽ habes. Eadẽ eñ eſt q̃ luna ⁊ diana ⁊ ꝓſerpina dr̃ ⁊ cinthia a mõte deli i quo nata dr̃. Hec ego vel certe nõ his diuerſa hec caſtigatio fidẽ facit.

ANTO. ☞ Alcynoes ſole: cum alcynoes aues in mari ſentiuntur tranquillitatem ꝓmittunt: maxime cũ nidificãt. Dragoras ſamius ſex dies alcyones dixit

Iamq; fatigatis humero ſub vtroq; lacertis

Fortiter in ſummas erigor altus aquas.

Ut procul aſpexi lumen: meus ignis illo eſt
al's numen.

Illa meum dixi littora lumen habent.

Et ſubito laſſis vires rediere lacertis:

Uiſaq; quam fuerat mollior vnda mihi:

Frigora ne poſſim gelidi ſentire profundi:

Qui calet in cupido pectore preſtat amor.

Quo magis accedo: propioraq; littora fiunt:

Quoq; minus reſtat: plus libet ire mihi.

Cum vero poſſim cerni quoq;: protinus addis

Spectatrix animos. vt valeamq; facis.

Tunc etiam nando domine placuiſſe laboro:

Atq; oculis iacto brachia noſtra tuis.

Te tua vix prohibet nutrix deſcendere in altum.

Hoc etenim vidi. nec mihi verba dabas.

Nec tamen effecit: q̃uis retinebat euntem:

Ne fieret prima pes tuus vdus aqua.

Excipis amplexu: feliciaq; oſcula iungis:

Oſcula dijs magnis tranſmare digna peti.

Deq; tuis deptos humeris mihi tradis amictus

Et madidam ſiccas equoris imbre comam

Cetera nox ⁊ nos ⁊ turris conſcia nouit

Quodq; mihi monſtrat per vada lumen iter

Non magis illius numerari gaudia noctis
al's vnda.

Helleſpontiaci quam maris alga poteſt.

Quo breuis ſpatium nobis ad furta dabatur:

Hoc magis eſt cautum. ne foret illud iners

Iamq; futura tithoni coniuge noctem.

Preuius aurore lucifer ortus erat.

Oſcula quã gerimus ꝓperata ſine ordine raptim.

Ariſtoteles vero ⁊ Simonides. xj. Philocorus. ix. Ceycis amati canunt me natãre: q̃ñ ſubit carum mentẽ Ceycẽ amaſſe. nã vt Nicander ſcri. Ceyx luciferi filius cum ad oraculũ apollinis vxore inuita nauigaſſet in mare decidit alcyone: vt Theodo. autor eſt. Scyronis attici latronis filia de viro ſollicita in ſomnis a ioue monita vt littus peteret illic cũ mariti cadauer repeciſſet ſe a ſcopulo in mare pre dolore deiecit. Dij miſeratione moti vtrũq; in aues alcyones conuerterũt. Egiſandrus addit Anthea: Medonẽ: Alcipẽ: Palenẽ: Drimo: Aſteriẽ: Alcyonis gygantis filias cũ patris interitũ intelexiſſent in has aues fuiſſe cõuerſas. Fortiter: omni conatu. Lumẽ: qd̃ in turri eminebat. Meũ numen Hero ſignificatur. Et ſubito: cũ loca vbi cõſiſtis inſpexi. auget vires memoria future felicitatis aut periculi. Mollior: ad natãdũ facilior. Frigora: que natãtibus maxime obſunt. Minus reſtat: ad natandũ ſupereſt. Plus libet: tantomagis ꝓpero. Iacto brachia: maiori robore nato. Uidi: qd̃ vix retineret. Dabas verba: me nõ captabas. Prima aqua: in ora primi littoris que agitatione vndarum perluitur. Dijs magnis: quos in lõgiſto rico Uar. putat eſſe celũ ⁊ terram. alij Iouẽ mercuriũ ⁊ mineruã deos magnos credũt. Egyptij Iſidẽ ⁊ Oſiridẽ magnos deos cõtendũt. Cetera ꝑcaces luſus ⁊ amantiũ gaudia que geſſerũt cõticet. Lumẽ: qd̃ in turri eminẽs videbatur. Quã maris vnda: inundationis maris helleſpõti nullã habet quietem: q̃ñ maris anguſtie fluũt ⁊ refluũt. Illud tp̃s: qd̃ nobis ſupereſt. Iners: ſine amoris officio. Iamq; fugãt: a tp̃e pathos cum aurora diẽ nũciaret. Lucifer: is aurore filius; eſt diei nuncius. Amaro: ingrato. vtrunq; eñ offendebat gaudebamus noctis longitudine.

Dij magni.

UBER. ☞ Alcyones ſole. i. ſoliſmodo audiebã alcyones volucres que videbãtur dulci voce querelã effundere. ❡ Memores ceycis amati: tangit fabulam quã Oui. ſcri. xj. meta. Ceyx eñ luciferi filius ꝓdigijs que ei apparuerãt perturbatus ad oraculum apollinis in claro nauigare decreuit: nã delphos ire nõ poterat: q̃ñ phorbas cũ phlegijs populis Delphos infeſtabat. Cũ aũt alcyone eius coniux eoli filia hãc nauigationẽ ei diſſuadere conaretur verita periculũ eius: ille affirmauit intra alterum menſem ſe reuerſurũ verum tempeſtate maxima oborta ſubmerſus eſt. Illa aſſiduo viri deſiderio ſollicita cum ad tp̃s ꝓmiſſum reuerti nõ videret deos cõtinuuis precibus fatigãs: tandẽ miſericordia Iunonis cui precipue ſupplicauerat factũ eſt vt in ſomnus admoneretur de obitu a marito immiſſo ſomno ſub ſpecie ceycis ſubmerſi. Illa igiť excitata ſomno cadauer mariti in littore inuenit: quare nimio percuſſa dolore in volucrẽ alcyonẽ ⁊ ceyx in aliã volucrẽ cõmiſeratione deorꝫ conuerſi ſunt: he volucres per ſeptẽ dies ferificãtes trãquillum habẽt mare. coeunt eñ ⁊ priſtinã cõiugalem concordiã ſeruant. has igitur ſolas volucres perturbato mari querelam effundẽtes audiſſe dixit. Aduertendũ eſt autem ꝑ noĩe mulieris declinari alcyone alcyones. ꝑ volucre ꝓ alcyon vel alcyonis: vt hic locus oſtãdit. dicit eñ alcyones: nõ aũt alcyone. Iamq; fatigatis: ſolẽt natãtes defatigatis brachijs ſuſtẽtare corpus aliquãtulũ ſuper vndis: qd̃ ſe feciſſe dicit. Erigor: eleuor. ſurſũ: poſtq̃. Lumen: qd̃ in turri tua appon:s. Meus ignis: meus amor. In illo: lumine. Subito: dictis his verbis. Mollior: facilior ad natãdũ Amor qui calet in pectore cu. i. qui facit calorem in pectore meo amoris pleno. Preſtat: efficit. Ne poſſim ſentire, frigora ꝓfundi. i. maris. Quo magis: q̃tomagis. Accedo: appropinquo. Minus reſtat. ſ. vie ad perueniendũ ad littus. Plus libet: plus animi eſt mihi ⁊ volũtatis. Cerni: videri a te. Spectatrix: tu que ſpectas. Addis aĩos: facis ne animoſiorẽ. Ut valeam: vt

l

poſſim ⁊ ſim fortis. Laboro: curo. Dominc: tibi iacto cum arte ⁊ oſtentatione. Deſcendere in altum: vt venias mihi obuiam. Hoc vidi ꝙ voluiſti precurrere in equor: nec tamē effecit nutrix tua. Udus: humefactus. Prima aqua. i. aqua maris vicina littori. Excipi. ſ. cū ſum in littore. Oſcula digna peti diis magnis trās mare. i. oſcula que etiā dii celeſtes vt aſſequerētur poſſent tranare mare ſicut ego. Amictus: veſtes adeptos de tuis quibus te ſpoliaſti: vt me tegas. Imbre. i. aqua. nō eñi ſolū ſignificat pluuiā: ſed etiā ſimpliciter aquā. Uergi. i. eneid. Laxis laterū cōpagibus oēs. Accipiūt inimicū imbrē. Nox: nam ſupra dixit: nox erat incipiens. Cetera: ſubticuit rem pudendam: ſic Oui. in. i. amoꝝ. Cetera quis neſcit: feſſi ne quieuimus ambo. Turris in qua ambo cōuenimus. Lumen: ſcꝫ nouit cetera. Non magis: dicit gaudia illius noctis ita eſſe innumerabilia: ſicut eſt innumerabilis alga maris helleſpontiaci: quā tranabat ipē Leāder. Eſt alga minuta quedā herba que naſcit̄ in mari. vnde alibi. Nūc leuis eiectā detinet alga ratē. Ad furta: ad cōcubitus noſtros occultos. Illud ſpatium forte iners. i. eſſet ſine effectu voluptatis: q͛ dabam operā vt illud totū colligerē ⁊ in voluptate cōſumerē. Coniuge titoni. i. aurora vxore titoni. Fugatura: expulſura noctē. nam adueniēte aurora nox abit. Precurſus amore. ſ. precedēs auroram. Naſcere preceꝙ diē veniēs age. Lucifer: almū. Cōgerimus: cōiungimus: cōmiſcuimus. Raptim: certatim.

ASCEN. ☞ Alcyones ſole: q͛ alcyones tpe ſumme trāquillitatis ⁊ quietis nidificāt. Plautus volēs ſignificare trāquillitatē ⁊ ſilentiū dicit alcyones eſſe in foro. Quomagis. i. quātomagis accedo. Cetera nox: ⁊ nos modeſte rē turpē tāgit: q͛ celari vult ſua furta venus. Non magis illius. Ne exſaturatus abeſſe putet̄: vt qui nullā capturus ſit de incepꝰ voluptatē ex amica dixit voluptates quas ex illius cōplexu obtinuit innumeras fuiſſe: ⁊ ꝙ non magis poſſint numerari ꝙ vnda maris helleſpontiaci qđ aſſidue fluit ⁊ refluit. aut ꝙ cū hec ſcriberet innumeris procellis atꝙ vndis agitabat̄. Sūt tamē qui legūt alga nō vnda. Eſt aūt herba vilis que ad littus ꝓpellitur. vnde illud. Uergi. Proiecta vilior alga. Utroꝙ modo ⁊ verſus ⁊ ſenſus bonus eſt: concederē tñ ſuperiori. Ne foret illud iners. i. ſine veneris arte trāſactū: hoc ne nos ſimus quaſi inertes in illo. Hoc. i. tātomagis. Lautū. i. pulſum.

ANTO. ☞ Equor virginis. helleſpontū: qđ a virginis caſu nuncupatum eſt. Si qua fides: poſtulat fidem perinde ac rem maximā loqui aggrederetur. Eſſe natator: habere natandi facultatem. Naufragus facile ſubmergi poſſe: vt is qui nullā habeat natādi peritiā. Ad te: cū a te nato. Prona: preceps ⁊ natatu facilis. Cliuus: collis quidā ad ſuperandum difficillimus. Urbe mea tante vis amor eſt: vt etiā naturam vertat. Odiſſe eñi impellit ꝙ amare illa duce conſueuimus. Hei mihi: ſuſpiratio hec ſumitur a loci diuerſitate: qua ab amante diſcluderetur. Undis: parua freti diſtātia. Una tellus: ſiue ſeſtia ſiue abidena. Cōfundor: redit poſt narrationem ad querelas quā auget iteratione. Cauſa leuis: nullius materie. admiratur qđ cū leuiſſimus ſit ventus rē tantā poſſet impedire. Jam noſtros curui norunt Delphin. brutis eius amoris notionem tribui que exornatio a Cicc. Cōfirmatio dicitur. plurimū valet in re explicanda ⁊ admonendam miſerationē. Curui Delphines. Epitheton ꝓpriū delphinoꝝ eſt qui alio vocabulo Simones appellātur: ad qđ nomē vocati occurrere dicūtur. Limes attritus: orbita facta eſt natandi cōſuetudine in mediis aquis. Multa rota: auget ſimilitudine hyperbolē limes in mari cernitur vt orbita in viis mediis rotarū curſu cōteritur. Quod mihi non eſſet: mouet miſerationē a mutatione fortune. Sic ꝑ natatū. Iterare: iter ad te dari. Equora athamātidos: athamātis filia fuit helle: que helleſponto nomē dedit. Canēt: procellis aſſiduis ſpuma reperiſtitur. Hoc mare: auget querelam aliene fortune memoria. Tale fuiſſe: procellis agitatū his ſimilibus. Merſa virgine: cum in mare ſubmerſa eſt helle. Nola: nā helleſpōtus eſt nūcupatus.

MERC. ☞ Paruas moras eſſe noctibus: ideſt noctes eſſe breues. Cūctatus: moratus deoſculādo nos. Monitu: mandato ⁊ precepto. Amaro: acerbo: q͛ inuitus audio me monere vt inde diſcedā. Deſerta turre: relicto loco vbi voluptatē accepimus. Digredimur: diſcedimus. Equor virginis: mare dictum ab helle puella que in mare delapſa ei nomen dedit: vt dixi ſupra plene in argumento ep͞le Hypſiphiles ad Jaſonem. Uſꝙ dum licet. i. aſſidue dum poſſum. Si qua fides vero eſt. i. ſi veritati quam dico creditur. Huc: ad te. Uideor mihi eſſe natator. i. videor ſcire optime natare ꝓpter affectum amoris qui me adiuuat. Ouidius de tiſbe. Audacē faciebat amor. Cum redeo. i. cū diſcedo a te. Uideor eſſe naufragus: videor ſubmergi fluctibus ⁊ peri-

Delphines.

Athamātis.

Helle.

Et querimur paruas noctibus eſſe moras.
al's cunctatus.
Atꝙ ita contactus monitu nutricis amaro:
Frigida deſerta littora turre peto.
Digredimur flentes repetoꝙ ego virginis equor.
Reſpiciens dominam. dum licet vſꝙ meam.
Si qua fides vero eſt. veniens huc eſſe natator:
Cum redeo videor naufragus eſſe mihi
Hoc quoꝙ ſi credis ad te via prona videtur
A te cum redeo cliuus inertis aque.
Inuitus patriam repeto. quis credere poſſet:
Inuitus certe nunc moror vrbe mea.
Hei mihi cur animis iuncti ſecernitur vndis
Unaꝙ mens tellus non habet vna duos
Uel tua me Seſtos: vel te mea ſumat Abidos.
Tam tua terra mihi: ꝙ tibi noſtra placet.
Cur ego confundor quoties confunditur equor.
Cur mihi cauſa leuis ventus obeſſe poteſt:
Jam noſtros curui norunt delphines amores.
Ignotum nec me piſcibus eſſe reor.
Jam patet attritus ſolitarum limes aquarum
Non aliter multa quam via preſſa rota
Quod mihi non eſſet. niſi ſic iterare querebar:
At nunc per ventos hoc quoꝙ deeſſe queror.

Fluctibus immodicis athamantidos equora canent
Uixꝙ manet portu tuta carina ſuo.
Hoc mare cum primum de virgine nomina merſa
Que tenet: eſt nactum: tale fuiſſe puto.
Et ſatis amiſſa locus hic infamis ab Helle eſt

citati: prona: facilis: et quaſi pendēs. nā facilius deſcēdimus: ꝙ aſcēdimus. Cliuus: aſcenſus mōticulus. Inertis: imobilis: que nō ita facile natat̄ ſicut aqua mobilis. Quis credere poſſet. q. d. nullus: niſi q̄ ſciat quāta ſit vis amoris. naturalr̄ eñi oēs libēter redeūt in patriā. Quid. Neſcio qua natale ſolū dulcedine cunctos detinet. Nūc eſt ad te natare nō poſſum. Juncti animis: pares ⁊ cōiuncti amore. Cur ſecernimur: cur ſeparamur. Una tellus. cadē terra. Cur nō hꝫ duos. i. cur nō ſumꝰ ambo in cadē terra. Sumat ꝑ ſumeret. Cur confundor: cur perturbor ⁊ moueor animo. Quoties equor ꝯfundit̄: quoties mare perturbat̄: qđ non fieret, ſi eſſemus ex cadē terra. Uentus cauſa leuis. ventus qui eſt parua cauſa. Cur mihi obeſſe: cur pōt nocere impediendo natationem meā quod facere nō poſſet ſi eſſemus ſimul. Delphines piſces ſunt repando dorſo hominū amicum aial. de quoꝝ natura videat̄ Pli. ⁊ Sol. his igitur dicit leāder ſe iam eſſe notū ꝓpter frequentē natationē ſuā. Piſcibus ſcꝫ aliis qui etiā nō adeo ſunt familiares hoibus. Jam pt: hyꝑbole eſt. hoc eñi fieri nō pōt: ſꝫ vt amator dicit ita crebro ſepe nataſſe: vt appareat in aquis q̄ſi limes quidā quē ſuo corpe fecit tanꝙ orbita rote: vel via ꝑ quā multe rote incedūt. Attritus: frequētatꝰ. Sollicitarū aſſuetarū mee natationi. Multa rota: ꝑ multis rotis. Qđ mihi nō eſſes ⁊c. Senſus eſt ego ante querebar ꝙ nō poſſem ad te iterare. i. venire. Niſi ſic. i. natādo. Sed nunc queror hoc. ſ. iterare natādo. Deeſſe mihi: nō cōcedi mihi. Per vētos. i. cauſa vētoꝝ: q̄ me prohibent. Equora athamātidos. i. pōtus helle: q̄ vt dixi filia fuit athamātis. Canent: ſpumeſcūt. Immodicis: maximis. In portu: vbi vt plurimū ſolet eſſe tranquillitas: quāto ergo minus tuti erunt hoies in medio ipſius. Hoc mare: dicit helleſpontū ita eſſe commotū vt fuit q̄ñ merſit hellē: ⁊ ab eo nomen accepit. Reor: puto. Fuiſſe tale: vt nunc eſt. i. ita turbatū. Cum. i. quando. Primū: primo. Eſt nactum. eſt adeptū: ⁊ aſſecutū. Nomē de virgine merſa: de helle ſubmerſa. Satis infamis: ſatis ad infamiam ⁊ ſeuitiam nominatus.

ASCEN. ☞ Et querimur. i. conquerimur. Atꝙ ita contactus. i. percuſſus monitu nutricis: amare. ſ. amantibus q͛ coegit ſeparari aduentante die. Alii legunt: cunctatus. immoratus heſitās quid agerē: ſed legerē potius cōtactus. Natator qui ob peritiā artis ſponte ſe in aquas immittit. Naufragus: fracta naui ſiue nādi peritus ſiue imperitus cogitur dum pōt natare: vt ſe ſaluet: nō vt voluptatē capiat. Quis credere poſſet: q͛ natura cogimur amare patriā vnde eſt illud. Nos patrie fines ⁊ dulcia linquimus arua. Curui delphines: ſic etiā implicant̄ natātes: vt pingi ſolent dicuntur autē pueroꝝ eſſe amatores vnde poterāt amatores noſſe ꝙꝙ hyperbolicos dictū accipimus. corripit̄ autē vltima: q͛ in actō delphinas facit. Hec quoꝙ deeſſe: per colliſionē deeſſe biſſyllabū: fecit ſicut Juuena. deeſt monoſyllabū dicens. Non deeſt prolato ieiunus venditur auro.

ANTON. ☞ Habet crimen: ex culpa ſortitū eſt nomē phryxo. phryxus poſt ſororis caſum in colchos delatꝰ eſt ad Oetā. Freta triſtia ꝑ hoc procelloſa maria. Pecoris aurei velleris arietis quo vectus eſt phryxus. Findant corpore natationis periphraſis. Arte egeo nulla. nō alienis opus eſt adminiculis: ea ſunt nauigia naute vela: remi. quibus vndis vehimur idem nauigium partes interpretatur. Elicē ex ſententia Eloſtenis locutus eſt qui ſcri. Cynoſurā ⁊ elicē filias olenii vulcani filii Jouem in ida ſylua nutriſſe: ⁊ ob hoc in celū ab illo relatas. Arathus ſcri. elicen greci: cynoſurā phenices: in nauigatione obſeruāt. vt in aratheo carmine mōſtrat germanicus: cū dicit. Dat grais elice curſus maioribus aſtris Phenicas cynoſura regit. ⁊ nos q̄d de his veteres ſenſerint in interpretatiōe germanici expoſuimus. Tyrus. phenix nauta. Arctō. minorē vrſam: quā cynoſurā appellāt. Publica que aliis nota ⁊ communia ſunt Andromadē: hanc cephei filiā fuiſſe in trage. ſcri. Euripides in celū relatā ob perſei gratiā quā ſecuta ē. alii adegyptios reſpicit qui nauigatione andromaden obſeruāt. Clarāꝙ coronā: ariadne coronā in celū tralatam dicimus quam cretenſes velut ſydus peculiare ſequunt̄. Parrhaſis vrſa maior: ē vrſam q̄ fuit archadica intelligit: caliſto nominatam. Lycaonis filiā licet arietꝰ Tegaſtes nō calyſto. ſed magiſto vocatā ſcribat Cethei filiā ⁊ lychadis neptē. cui iuppiter in amoris premiū celū dedit. Parrhaſii fuere archadie populi vetuſtiſſimi. Polo gelido ſeptētrionem intelligit in q̄ hec fulgēt ſydera circa axē. Qđ perſeꝰ: andromadē ſignat quē amaſſe perſeū ⁊ a ceto liberaſſe ſcribit Euripides. Cū ioue: ea eſt calyſto: quā amauit Juppiter. Liber. bacchus in celū retulit: cum corona ariadnen.

☞ Atꝙ. i. quis parcat mihi: me non ſubmergat. Habet crimen: hꝫ infamiā noie: q͛ appellatur helleſpontus Inuideo phryxo. optat ſe poſſe trāſuehi vltra mare: ſicut phryxus tralatus eſt ab ariete. Quem ouis aurea vellere lanigero. ideſt ouis ſiue aries habens pellem aurcam vexit vltra mare ſine ſubmerſione. Nec tñ requiro officiū decoris. aut nauis. i. nō tñ quero hr̄e vel arietē vt habuit phryxꝰ vel nauē aliquā: dūmodo poſſim meo corpe natare. Nulla arte tranſeūdi: vel naue vel alio modo. Modo tīmō vel dūmodo. Copia facultas. Idē ego idē. Nauigiū: nauis nauita: q̄ regā ⁊ agā nauē. Uector paſſiue accipit̄. i. q̄ vehar. vt Lucanus Cauſa eſt hec ſola timoris

Cynoſura.

Andromade.

Parrhaſis.

Calyſto.

Atꝙ mihi parcat: crimine nomen habet.
Inuideo Phryxo: quem per freta triſtia tutum
Aurea lanigero vellere vexit ouis.
Nec tamen officium pecoris: nauiſꝙ requiro:
al's findam.
Dummodo quas ſcindam corpore dentur aque.
Arte egeo nulla detur modo copia nandi.
Idem nauigium: nauita vector ero.
Nec ſequar aut elicen aut qua tyrus vtitur arcton
Publica non curat ſydera noſter amor.
Andromeden alius ſpectat claramꝙ coronam:
Queꝙ micat gelido parrhaſis vrſa polo.
At mihi quid perſeus ⁊ cum ioue liber amarunt

Rectorē nō noſſe tuū. i. eū quē vehis. ſunt eñ v̄ba ceſaris ad amiclam. Nec ſequar: dicit ſe nō nauigaturū ad obſeruationē ſyderū. ſicut alij ſolent. dixit eñ ſe tm̄ ſpectare lumē ſui amoris. Elicē: vrſam maiorē dicit quā fabule ferūt ex calyſtone a ioue opreſſa poſtq̄ arcada filiuz pepit factā: nā ex puella formoſiſſima a iunone inuiſa eſt cōuerſa deinde cū poſt quintumdecimū annū filius Arcas inuenationē egreſſus matrē occiſurus eſſet ignorās: iuppiter id ſcelus phibēs ābos in celū trāſtulit ⁊ in ſeptētrionali polo collocauit. ſʒ iūno exorauit thetyn ⁊ oceanū: ne pellicē ſuā ſuis aq̄s mergi paterētur: itaq̄ dicūt eas nunq̄ occidere. vt Uer. arctos oceani metuentes equore qui tigi. Ad harū obſeruationē naute nauigare ſolēt: ſʒ greci obſeruāt elicē. phenices v̄o Cynoſurā qua dicim̄ minorē vrſam: de quib̄ Oui. in triſtibus. Magna minorq̄ fere. quaꝝ regis altera graias: Altera ſydonias: vtraq̄ ſicca rates. Idē li. iii. faſto. Eſſe duas arctos: quarū cynoſura petāt Sydonij: elicē graia carina notet: De his etiā ita ſcribit Mar. manilius aſtronomicō lib. i. Sūma tenēt axis miſeris notiſſima nautis. Signa p immenſum cupidos ducētia pontū. Maiorēq̄ elicē maior decircinet arctō. Septē illā ſtelle certātes lumine ſignāt. Qua duce p fluct̄ graie dāt vela carine: Anguſto cynoſura breuis torquet̄ in orbe. Tā ſpatio q̄ luce minor: ſʒ iudice vincit Maiorē tyrio: penis hec certior auc or Nō apparētē pelago q̄rentib̄ orbē. Manifeſte igitur apparet quare dixerit: aut qua Tyrus vtit̄ actū ſignificauit eñ cynoſurā quā vt apparet Tyrij obſeruāt eū altera: hoc eſt Elyce obſeruet̄ a graijs. Publica ſydera. q̄ om̄es aſpicere poſſunt. andromadē ſtellā andromades fuit autē andromade cephes ⁊ caſiopes filia in ethiopia cuius mater caſiope de pulcritudine nymphis nereidibus preferens. earū iram pro ſuperbia prouocauerat: quas vt placeret cepheus hamonis oraculū conſulerat a quo reſponſum fuerat filiā maternā belue exponedā eſſe quā nereides ex mari mittebāt vt illa deuorata tandē placarentur. Qd̄ cū cepheus feciſſet ⁊ eam in littore ſaxo alligaſſet: caſu quodā ſupuenit perſeus filius iouis ⁊ danaes: qui ſupra ea loca volans cum puellā formoſiſſimā aſpexiſſet eius amore captus cum eius patre pactus eſt: vt ſibi ſponſa ⁊ vxor daretur ſi eā liberaſſet: ea igit̄ liberata cū phinea fratrē cephei eā vxorē volentē ⁊ multos illi auxiliātes in ſaxa vertiſſet tandē victor argos cū cōiuge reuerſus eſt. q̄ poſtea in ſtellā. q̄ andromade dr̄ mutata eſt: eſt aūt legendū andromade p q̄ nō andromache. nā ⁊ vxor fuit hectoris q̄ nūq̄ mutata legit̄. Claraq̄ coronā. i. ſtellā ariadnes de qua diximꝰ i epiſtola phedre: gēme eñ corōe ariadnes q̄ nouē fuiſſe ab ouidio dicuntur in ſtellam que corona dicitur conuerſe fuerāt. de qua Uergi. lib. pri. georgi. Gnoſiaq̄ ardentis concedat ſtelle corone. Urſa parrhaſis. i. archadica. nam parrhaſos vrbs fuit archadie. Gelido frigido: ſeptētrionali ⁊ ē quaſi iteratio eius. quod dixit. Nec ſequar. aut elicen ⁊c. At mihi quem perſeus amauit: ideſt andromaden. Et liber ideſt bacchus: ⁊ ſignificat ariadnem. Cum ioue: ideſt quam iuppiter amauit ſignificat autem Caliſtonem in vrſam mutatam: vt diximus eſt autem ſenſus nolo habere pro indicio natationis mee ſtellam an- ASCEN

dromades: vel ariadnes: vel caliſtonis. i. vrſe

ANTON. ☞ Urſa parrhaſis pro parrhaſia nomen patronymicum pro patrio: a parrhaſio monte archadie. aut a parrhaſis populis eiuſdem regionis.

Judicium dubie non placet eſſe vie.
 al's numen
Eſt aliud lumen multo mihi certius iſtis.
 Non erit in tenebris quo duce noſter amor
Hoc ego dum ſpectem: colchos atq̄ vltima ponti
 Quaq̄ viam fecit theſſala puppis: eam.
Et iuuenem poſſum ſuperare palemona nando:
 Miraq̄ quem ſubito reddidit herba deum.
Sepe per aſſiduos langunt mea brachia motus
 Uixq̄ per immenſas feſſa trahuntur aquas
His ego cum dixi pretium non vile laboris
 Iam domine vobis colla tenenda dabo:
Protinus illa valent atq̄ ad ſua premia tendunt
 Ut celer heleo carcere miſſus equus:
Ipſe meos igitur ſeruo quibus vror amores.
 Teq̄ magis celo digna puella ſequor.
Digna quidem celo: ſed adhuc tellure morāris.
 Aut dic ad ſuperos hinc mihi qua ſit iter.
Hinc eſt quod raro miſero contingis amanti

☞ Ideo placet eē iudiciū: more aliorū nautaruʒ hec ſydera in curſu non ſeruo. Multo clarius: nō accenſa in turre face: ſed de Hero placet intelligi. In tenebris: in obſcure face: ſed obſeruabilē habebit lucē ⁊ clariſſimum ſydus quod ſequatur: Theſſala pinus argo que colchos petāt. Palemona. (Palemon Portunꝰ. melicerta) is eſt portunus: quem ⁊ melicertam dicunt vnus ex athamante filijs cū quo mater e leucadio promontorio bacchi furore cōcitata in mare ſe precipitauit: cui portus tutela tribuitur Reddidit herba deum glaucuʒ (Glaucus.) antidonis filium ſignificat qui cum in opuſculoꝝ egarum que ſunt ad euboeā piſcaretur piſces quos in ripā proijciebat tacta herba in mare reſilīebāt: quā ⁊ ipſe cum tractaſſet in mare trāſiliēs factꝰ eſt deus Stra. in balenā verſum ſcribit. Lāguēt: fatigata ſunt. Tendunt fortiꝰ ſe mouēt. (Helis.) Eleo carcere apud helideʒ in pelopōneſo equorum certamina inſtituta ſunt. ab ethiolis epeis: ⁊ heraclidis duce exiliū: q̄ helin incoluerunt templūq̄ iouis olympij cōdiderunt vbi fuit ſimulacrū eburneū phydie opus. alij ſcribunt ludoꝝ ⁊ delubri auctorē extitiſſe herculem iouis ex alcmena filiū quē aiūt primū certaſſe ⁊ palmā obtinuiſſe Carcere locus eſt vnde eq̄ ad curſuʒ mittuntur quem menius opiduʒ appellat. Seruo obſeruo. tanq̄ ſydera. Sequor te magis: non aſtra nata te ſeruo ſed dñam q̄ mihi eius memoria vires ſufficit Ibis in celū. dic mihi qua ſit iter. doceas oro qua via in celū aſcendendū vt te conueniam. Hic in terra morāris. Exiguo difficultatē a loco notat es i terra inq̄t ⁊ exiguo tpe tecū cōtingit: ſi i celū ferāris ad te ire oīno negaret̄. Mea mēte q̄ minꝰ q̄ mare eſtuat. Nō minus q̄ ſi in celo conſiſteres. Breuis ſeptem tm̄modo ſtadia.

UBER. ☞ Judiciū demonſtrationē: ſignuꝫ. Aliud lumē ſ. qd̄ tu o hero in turri tua mihi oſtēdis vel lumē intelligit ipam amicā. Quo duce: quo regente me. Nō erit i tenebris: nō ignorabit iter. Dū. i. dūmō

Cumque mea fiunt turbida mente freta.
Quid mihi quod lato non ſeparor equore prodeſt:
 Non minus hec nobis tam breuis obſtat aqua.

Spectē: hoc lumē tuum. Eam. paro ire. Colchos et vltima pōti. i. etiā in extremas aut periculoſas partes orbis. Qua. ſ. parte. Pinus theſſala: nauis iaſonis. Fecit iter. i. iuit. q. d. p ſcyllā ⁊ carybdim: per ſimplegades ⁊c. ⁊ poſſum ſuperare palemona iuuenē nando. i. poſſuʒ melius natare q̄ palemō deus maris: de quo talis habetur fabula. Juno in genus cadmi irata poſtq̄ de ſemele ſevita eſt: etiā antonoē eius ſororē in penthei filij cedē impulit. Junonē quoq̄ aliā ſororē ⁊ cadmi filiam in cladē deducere ſtatuit. Cum igitur videret eam ⁊ marito athamāte ⁊ duobus filijs felicē euocauit ex inferis erinnyn vnā ex furijs. p qua in furorē athamāte cōuertit. Nā in eiꝰ pectus ſerpentē ac virus quo eius mēs alienaret̄ iniecit. Qui per inſaniā vxorē feram credēs inſecutꝰ. Leaicū filiū quē illa vlnis geſtabat ſaxo illiſuʒ p fera interfecit. Qua re viſa ino ſiue dolore filij ſiue veneno furie cōcita ex ſcopulo ſe cū melicerta filio p̄cipitauit: qui veneris precibꝰ a neptuno excepti ſunt: ⁊ dij maris facti. Jno leucothoe a grecis dr̄ a latinis matuta: vt Oui. in faſtis dicit. Leucothoe grais mutata vocabere noſtris. Melicerta v̄o portunus latine: grece palemō dicit̄ quē nunc intelligit. Quē herba mira reddidit deū. Glaucū ſignificat: qui cū piſcator eſſet apud anthedonē euboicā ⁊ piſces in littore poſitos guſtata quadā herba in mare reſiliſſe vidiſſet: ⁊ ipſe eius herbe vim experiri decreuit qua guſtata ſtatim in mare ſalijt: ⁊ deus factꝰ eſt. vñ Oui. lib. vij. meta. Carpſit ⁊ euboica vinax anthedone gramē. Nondū vulgati mutato corpore glauci. Idē lib. viij. Ecce fretū ſcidēs alti nouꝰ incola pōti. Nuper in euboica verſus anthedone mēbris Glaucus adeſt. dicit igit̄ leāder dūmodo ſpectet amicā ſuā poſſe ſuperare nādo palemona et glaucum deos maris. Languēt: debilitant̄: cadūt. Colla tenēda. i. amplectāda. Preciū nō vile laboris: que remuneratio veſtri laboris erit digna. Ualēt recipiunt vires ad ſua p̄mia. i. ad te qui es premiū ipſoꝝ. Ut celer cōparatio celeritatis. i. ſicut equus olympiaco certamine: celeriter ex carcerib̄ exit. Carcere improprie p carcerib̄. nā carcer eſt locus reoꝝ carceres vñ equi emittunt̄ ad currendū. Hora. in. j. ſer. Ut cū carcerib̄ ſeſe effudere quadrige. Eleo carcere. Elis ⁊ piſa vrbes arcadie apud quas curulia certamina celebrant̄: ⁊ iō dixit eleo carcere. Uer. iij. geor. Seu quis ad elimetas ⁊ marima cāpi. Sudabit ſpacia. ⁊ Luca. Quantū clamore iuuat̄ eleus ſonipes Seruo: aſpicio: ſequor te magis q̄ ſydera. Sed adhuc tellure morari. ſ. digna ⁊ meliꝰ morari legit̄ q̄ morāris. Aut dic. i. aut ſi vis ire in celū: dic mihi qūo ⁊ ipſe poſſum illuc aſcēdere. Hic: ex hoc es digna celo. Raro ptingis mihi amāti: raro poſſum tecū eſſe: q̄ digna ⁊ p̄cioſa difficile pcedunt̄. Cūq̄ mea fiūt ⁊c. i. turbor cū turbat̄ mare Quid mihi. Dicit q̄ nō pdeſt q̄uiſtud mare helleſpōticū ſit tam ſtrictū q̄ tam breuis maris aqua nō minus ei obſtat q̄ ſi eſſet mare latiſſime. Obſtat: affert impedimentū.

☞ Sepe per aſſi. Significat ſpem viresq̄ omnes in illa ſitas: ſermone quidem lepidiſſimo: ſed tam aperto: vt explanationis non egeat. ASCEN

Num malim dubito toto procul orbe remotus
 Cum domina longe ſpem quoq̄ habere meam.
 al's es
Quo propius nunc eſt flamma propiore caleſco
 Et res non ſemper: ſpes mihi ſemper adeſt.
Pene manu quod amo tanta eſt vicinia tango!
 Sepe ſed (heu) lacrimas hoc mihi pene mouet
Uelle quid eſt aliud fugientia prendere poma
 Spemq̄ ſuo refugi fluminis ore ſequi:
Ergo ego te nunq̄ niſi cum volet vnda tenebo
 Et me felicem nulla videbit hyems
Cumq̄ minus firmum nil ſit: quā ventus ⁊ vnda.
 In ventis ⁊ aqua ſpes mea ſemper erit
Aeſtu adhuc tamen eſt: quid cum mihi leſerit equor
 Pleias ⁊ arctophylax oleniumq̄ pecus
Aut ego non noui quam ſim temerarius: aut me
 In freta non cautus tum quoq̄ mitet amor.

ANTO. ☞ Num malim dubito. Uellē inquit in extremo orbe morari: dūmodo herus cōſuetudine potirer Res nō ſemp: potiūdi deſyderij facultas. Uelle q̄d eſt aliud: difficultatē auget ſimilitudine: ſum inq̄t tantalo ſimilis. (Tantalus) Ille vt Home. ſcri. poma capiti imminētia ⁊ aquā abluentē cōſpicat̄ barbam. Et q̄ prendentē fugiāt ſiti fameq̄ perpetua vexatur Pomaq̄: que imminent capiti. Fluminis refugi: ſperat vndā deprehendere que ſequentē fugit. Cū volet vnda: cum maris tranquillitas perſuaſerit. Leſerit: fecerit pcelloſum. Pleias: pleiades ſepteʒ (Pleias.) ſunt que ortu ⁊ occaſu pluuias ⁊ tepeſtates faciūt arctophilax. is eſt bootes iouis ⁊ caliſtus filiꝰ: lʒ (Arctophilax.) hermippus tradat eſſe philomelū Cereris ⁊ Jaſij filiū quatuordeciʒ ſtellis effigiat̄. dictus arctophilax: qd̄ arcthos cuſtodiat Oleniūq̄ pecus. (Olenium pecus.) Caprā amaltheam et hedos itelligit quos auriga humeris geſtat: quē vt Hyginius tradit olenū nuncupatum fuiſſe Uulcani filiū: ⁊ ex hoc duas nymphas natas. Elicen ⁊ egen: que iouis fuerūt nutrices: a quibus due vrbes nominate ſunt. Olenos in aulide: helice in pelopōneſo: de quibus apud Hyginium varia proditur hiſtoria tempeſtatē pluuiāq̄ faciunt ſiue oriuntur: ſiue ad oceanuʒ properent. Quam ſim temerarius. ſtatuit conſiliū ab audacia: id erat vt in ſumma etiam tēpeſtate nataret. Tunc quoq̄: his quoq̄ aduerſis ſyderibus.

UBER. ☞ Num malim. an potiꝰ velim remotꝰ ſeparatꝰ Habere ſpē meā lōge cū ea: q̄ patiētius ferrem: ſi nō poſſem ad eā venire. Propior: ppinquior: ſcilʒ amica eſt. Caleſco: ardeo. Flāma: igneo amore. Teren. accede ad ignē hūc ⁊ caleſces plus ſatis. Res. eā amoris. i. ipa amica. Nō ſemper ſubaudi adeſt Pene. fere. Tango manu pueriliter dixit. Tanta eſt vicinia: tāta eſt p̄inutas inter nos. Hec ita eſſe ppinquos ⁊ nō poſſe ſimul eſſe. Mouet lacrimas facit me flere. Uel quid eſt aliud. Cōparat̄ ſe tātalo, qui in medijs aquis apud inferos ſemp ſitit: neq̄ pōt

biberet: τ hʒ poma ad os: τ nō pōt ea comedere: aut ore cōtingere. Quid eſt aliud. q. d. nihil: niſi qđ mihi accidit qui ꝓpinquus amice mee: ea tñ careo. Fugiētia: ab ore diſcedētia. Sequi. ſpē fluminis refugi. i. ſequi ſpē aque fugiētis. Hora. in. j. ſermo. Tātalus a labris ſitiēs fugiētia captat. Flumina dixim⁹ hāc fabulā in epiſtola paridis. Ergo cū indignatiōe τ dolore ꝓnūciandū eſt. Niſi cū volet. q. d. ſtabo ad arbitriū maris τ nō videbo te: niſi cū mare volet me ꝑmittere. Nulla tēpeſtas. τ turbatio maris. Videbit me felicē: videbit me cū amica mea. Cū minus τc. i. ſpes mea erit in reb⁹ leuiſſimis: hoc eſt vēto τ aqua quib⁹ dicit nihil eſſe infirmi⁹. Adhuc: hactenus. Quid erit. q. d. multo maior tēpeſtas. Cū leſerit perturbauerit: τ cōmouerit. Pleias. aut ſingulare ꝓ plurali poſuit. i. pleiades: qđ ſignū eſt ante genua tauri: quo ortu ſuo prime nauigatiōis tp̄s oñdit: vñ dicit ſunt a pelio. i. nauigio: aut qđ magis placet. Steropes vnius ex pleiadib⁹ ſtellā intellexit: q̄ ortu ſuo tēpeſtatē inducit. Ouid in. j. triſti. Sepe ego nymboſis dubius iactabar ab hedis. Sepe minax ſteropes ſydere pōtus erat. Sed nō ſolum huius loci: ſed τ alioꝝ cauſa dicendū eſt aliq̄d de pleiadib⁹. Sūt eñi q̄ atlātides dicunt̄ filie atlātis: τ pleiones in celū tralate q̄ quidē faciūt ſignū vt voluit Ser. ante genua tauri: q̄ lʒ ſeptē fuiſſe dicunt̄: tñ vt ſcribit Ouid. lib. iiij. faſtoꝝ. ſex tm̄ apparēt dicit eñi. Pleiades incipiēt humeros reuelare paternos. Que ſeptē dici: ſex tñ eſſe ſolent. Vna appellata eſt alcyone amata a neptuno. vt in ep̄la ſequēti videbim⁹. ex qua neptun⁹ genuit lycaonem τ hyreū patrē orionis. Taygeta vo ex ioue peperit lacedemona: a quo lacedemō vrbs dicta eſt, ex tātalo peperit niobē que nupſit amphioni regi thebarū. Maia etiā a ioue cōpreſſa genuit mercuriū. Electra ex eodē ioue genuit dardanū. Oui. lib. iiij. faſto. Dardanū electra q̄s neſcit atlātide natū. ſ. electrā cōcubuiſſe ioui. Sterope ex marte genuit Oenomaū patrē hippodamie. Celeno a neptuno amata eſt vt etiā in ſequēti ep̄la patebit ex qua genuit nycteū qui cū nytimene filia cōmiſt⁹ eſt. Merope ſola cū mortali cōcubuit. Nā ex ſiſypheo genuit glaucum patrē bellorophōte. Oui. Septima mortali Merope tibi ſiſyphe nupſit. Penitet τ facti ſola pudore latet. De pleiadib⁹ hec nūc ſufficiāt. Pleias aūt hic intelligit̄: vt dixim⁹ ſydus ſteropes tēpeſtuoſuʒ. Arcthophilax. ſtella eſt q̄ τ booetes dr̄. i. bubulcus: q̄ τ tēpeſtuoſa eſt latine pōt dici cuſtos vrſe. Oleniūq̄ pecus ſcribit Stra. egas duas eſſe vnā in euboea: alterā in achaia: dicit q̄ τ egā τ egas: in quo loco iouē a capra lactis alimēta ſuſcepiſſe ſcribit̄ ꝓpe eſt olene. vñ oleniā capellā dicere. Oleniū igit̄ pecus poſſumus intelligere: vel ſolū ſydus capre qđ eſt pluuiale: vt Oui. lib. iiij. meta. Addidici regimē dextra moderāte carine. Flectere τ olenie ſydus pluuiale capelle. vel certe ſydus τ capelle τ edoꝝ ſuoꝝ. nā ob bñficiū alimēti a ioue in celū cū edis ſuis tralata eſt. ex quibus fit nocturnū ſydus qđ nubes pluuias τ tēpeſtates inducit qđ Verg. oñdit lib. j. geor. Preterea tā ſunt acturi ſydera nobis hedorūq̄ dies ſeruādi τc. Malius aſtronomicus lib. j. Hūc ſubeūt hedi claudētes ſydere pōtū. Oubib⁹ et mūdi nutrito rege capella dicit igit̄ Leāder: ſi nūc ita turbat̄ mare: q̄d erit cū acceſſerim: etiā ſydera: q̄ natura ſua inducūt tēpeſtates. Aut nō noui quā ſim τc. aut nō noui temeritatē meā: aut amor nō cautus: qui facit hominem incautū. Tūc cum ſupradicta ſydera cōmouebūt mare. Quod abeſt: quod eſt remotū.

ASCEN

☞ Nū malim. Ordo eſt. Nū. i. numq̄d dubito. q. d. nequaq̄: dubito an ſupple malim. i. magis velim: lōge. i. multo (nō eſt ergo legendū malim) remot⁹. i. exiſtēs remot⁹ ꝓcul toto orbe hr̄e etiā ſpē meā: euʒ dña ſup. mea. i. ſpē ſimul cū re. Nā ſpes ſemꝑ illi adhuc preſto eſt dña nō ſemꝑ. Fugiētia prēdere poma more tātali. Refugi geniti ui caſus eſt a ntō refugus ga. gū. τ dicit̄ refugū qđ ſepe fugit vt flumē illud quoties appetit̄. vñ in. j. ſerm. Hora. Tātalus a labris fugientiā captat flumina τc. Ergo ego. Bona indignātis particula: vt ergo me ſupremis potuit vox improba verbis tā dirū mādare nephas. Ergo ibit in ignes. Cūq̄ min⁹ firmū nil ſit q̄ vētus. nō eſt legendū nil ſʒ nil vt monet metrū. Invētis: lege cū amara interrogatiōe q̄vim negādi hʒ. Aut ego nō noui q̄ ſim temerarius. vim amoris τ dementiā amantiū exprimit. Nā ſciētes vidēteſq̄ ſeſe in ſumma pericula mittunt.

Ergo

ANTO.

☞ Promittere tp̄s: nō putes me tranquillū tempus expectaturum. Polliciti: ꝓmiſſe audacie aut mihi cōtinget: aut moriar: aut ꝑ audaciā aduerſa numina ſuperabo. In illas ad quas natare conſtitui. Naufraga mēbra: q̄ naufragiū fecerint: vaticiniū de ſe eſt. Nā cum tētaſſet ꝑ ꝓcellas natare ſubmerſus eſt. Omine: hoc meo preſagio. Inuiſa: q̄m interitū mihi vaticinatur. Accedāt. cōſentiāt cum meis votis. Pace breui: exigui tēporis tranquillitate. perſtet inualeſcat tēpeſtas Iſtic apud te aptū nauale: tralatio ſumpta a nauigōs: q̄ in tēpeſtatibus a nauali claudunt̄. Nulla aqua nullo loco libētius ſto q̄ tecū. Tunc: cū a te diſcedo. Ero cautus: fluctus verebor. Triſte. procelloſum. Duas ſʒ amplexus τ ventos. Remis corporis: brachia ſignificat: quorū fatigatione ferebat̄. Lumē habe faſces turri erige. Interea: ſeuiētibus ꝓcellis ꝑ leandro epiſtolā teneas. Quā precor: deſyderio ſuo ep̄lam clauſit: vt qđ maxime vtriq̄ erat chariſſimum in aīo legētis relinqueret̄: nā que in fine ſunt id vehementiora eſſe debēt: quoniā veluti primiora animo ſemper obiñciuntur vt adactis cōcitatus aculeis ardentius moneatur.

UBER.

☞ Pignora probatione. Certa. ſigna. Polliciti: promiſſionis mee. Si tu paucis τc. ideſt ſi aliquot noctibus duret hec tēpeſtas ego experiar venire inuitis aquis. Aut mihi facit argumentū qđ dicit dilema quod vtrūq̄ ꝯcludit: τ probat ſibi eſſe eūdum. Audacia felix: cui fortuna τ dñ fauebūt. Saluo: incolumi. Aut: alia pars. Aut ſi moriar mors finiet ſollicitudines et moleſtias mei amoris.

Neue putes id me: quod abeſt promittere tempus

Pignora polliciti non tibi tarda dabo

Sit tumidū paucis etiam nunc noctibus equor:

Ire per inuitas experiemur aquas:

Aut mihi continget felix audacia ſaluo:

Aut mors ſolliciti finis amoris erit.

Optabo tamen vt partes expellar in illas

Et teneant portus naufraga membra tuos.

Flebis enim: tactuq̄ meum dignabere corpus:

// Et mortis dices huic ego cauſa fui.

Scilicet interitus offenderis omine noſtri:

Literaq̄ inuiſa eſt hac mea parte tibi:

Deſine parte queri: ſed τ tu mare finiat iram

Accedant queſo fac tua vota meis.

Parce breui nobis opus eſt dum transferor iſtuc

Cum tua contigero littora preſtet hyems.

Iſtic eſt. aptum noſtre nauale carine:

Et melius nulla ſtat mea puppis aqua.

Illic me claudat boreas: vbi dulce morari eſt

Tunc piger ad nandum: tunc ego cautus ero:

Nec faciam ſurdis conuicia fluctibus vlla.

Triſte nataturo nec querar eſſe fretum.

als teneriq̄

Me patiar venti teneant: teneantq̄ lacerti:

Per cauſas iſtic impediarq̄ duas.

Cum patietur hyems: remis ego corporis vtar.

Lumen in aſpectu tu modo ſemper habe.

Interea pro me per noctes epiſtola tecum:

Quam precor vt minima perſequar ipſe mora.

Expellar: a fluctibus proñciar. Illas vbi tu eris naufraga membra. i. ego naufragus τ ſubmerſus Dignabere tactu. i. dignabere tāgere. Cā mortis q: propter amorem meū auſus eſt tā turbidū mare ingredi. Scilicet. Fingit leander amicā ſuā non audire libenter malū omē de eius morte. Interitus. mortis. Accedant meis votis. i. adiungant̄: vt tu facias vota ſicut ego. Pace. trāquilitate maris Breui: parui tp̄is perſtet: perſeueret cū ero apud te. Iſtic. eſt tralatio ſicut naues bene ſunt vbi habent portū ita dicit ſe habere. Nauale aptum ſue carine. i. amicā ſuā ſibi aptā. nauale intelligit amicam carinā vero ſeipſuʒ: q: fungebatur officio carine tunc cū natabat: Cautus q: nō diſcedā a te vt immitā me periculis: Nec faciam conuicia fluctibus. i. non incuſabo fluctus. Surdis. non audientibus ipſe ſupra. Surdior ille freto τc. Triſte: aſperum: aduerſum. Nataturo: mihi Per duas cauſas: per ventos: τ lacertos tuos. Remis corporis. i. brachñs ad natandū vtar loco remoꝝ. In aſpectu: in turri vt poſſis a me aſpici. Pernoctet vigilet. Ipſe: ego. Minima mora. breui tempore.

ASCEN

☞ Optabo tñ. Moris eſt poetici id in ꝓſagñs ponere τ ꝓdicationib⁹. qđ euecturū ſciunt vnde dido Sed cadat añ diē mediat̄ inhumatus harena. Literaq̄ eſt. i. epiſtola. In oratione litere dicuntur Cōuitia. a conuito: aut cōuitupero: ꝓducit eñi ſecundā. cum vitiū primā corripiat. Perſequar minima mora. i. poſt minimā morā ad finem vſq̄ ſequar. Et eſt ſumma votorū quam in fine fere ponit Ouid. aut cuius noīe ſcriptam dicit.

Hero Leandro. Epiſtola. xviij.

¶ In. xviij. ep̄lam argumentum.

ANTON.

Seſtos.

Seſton vrbē Theoponpus ſcribit fuiſſe paruam ſed bene munitam τ quoniam anguſtiaꝝ aditus principatum tenuit vrbiū que in Cheroneſſo ſunt omnium optimam dixerunt. Cheroneſiū ꝓmontorium eſt manuſtaſia. in cuius frōte ſygeū eſt achiuoꝝ ſtatio. illic proteſilai delubrū et cinoſeme: hoc eſt Hecube in canem verſe ſepulcrū viſebat̄. Eſt preterea turris ſeſto contigua. vbi hero accenſas faces erigebat: quas ſecutus. Leander enataret. ſed cū ob tempeſtatem dies aliquot natare ceſſaſſet accepta illius ep̄la, reſpondet. Deſidiam interdū accuſat: interdū amoris ſuſpitionem ingerit. demū ſuadet: vt nō niſi trāquillo mari audeat natare. quā mihi miſiſti v̄bis leādre ſalutē priori ep̄le ſimile eſt ꝑncipiū. vtraq̄ eñi ſalutē miſſa expoſitoq̄ deſyderio amantis fauorē conciliat. Longa mora eſt auget deſyderium a temporis momēto. Mora: q̄uis exigua lōga mihi videt̄

Theroneſſus.

Maſtuſta

UBER.

☞ Quā mihi miſiſti. Hero ep̄le leādri reſpōdens dicit ſe deteriorē eſſe cōditione q̄ ſit leandre: q: et ſi pares ſunt amore: multis tñ de cauſis ipa min⁹ pōt amori reſiſtere: τ oſtendit: q̄ ſincero τ cōtinuo amore eū amet: eū dicit ſe cupidā: vt leander ad ſe veniat hortat̄ tñ vt diligenter aduertat ne ſe periculis obñciat ne ſi moriat̄ ſit etiā cā mortis ipſius dicit aūt ſi maxime terreri viſi quodā qđ ei i ſomnis apparuit de morte cuiuſdā delphini harene illiſi τ ſtatim mortui Rebus effectu. Omnis mora quelibet tardatio tēporis etiā breuis eſt longa propter effectū tui. Ver. in buc. Si mihi nō hec lux toto iā lōgior anno hora. Ut nox longa quibus metitur amica. Faſſa mi. confidenti amorem meum.

Quam mihi miſiſti verbis leandre ſalutē:

Ut poſſim miſſam rebus habere veni

Longa mora eſt nobis omnis que gaudia differt.

// Da veniam faſſe non patienter amo

ASCEN

☞ Quā mihi miſiſti τc. Hec ep̄la reſponſiua Herus ad leandrum etiā a ſabino dictata creditur: cuius ſubtilis quidē eſt cōpoſitio. ſʒ vſq̄ adeo facilis: vt pudeat quicq̄ ad tantā claritatē lucis adñcere. Longa mora. Ordo. eſt: Omnis mora que differt nobis gaudia eſt. i. videtur τ reputatur longa quantumuis breuis ſit.

ANTON.

☞ Igne pari. quo amoris ſtimulo vexamur. Sʒ ſum tibi virtus impar: ſe maiorem pati cruciatum: a ſexu arguit: ſum inquit femina ideo impar viribus: hoc eſt debilior. Ingenium ad reſiſtendū cōſtantius cor. Infirma: imbecillis ad tolerādos

Urimur igne pari: ſed ſum tibi viribus impar.

Fortius ingenium ſuſpicor eſſe viris.

affectus. Vos modo venādo: a ſtudiorū varietate propoſitū firmat. Rus genialevillas ad delectationem ornādo. nam vt quiſq; erat laudatiſſimus: ita agrum colere conſueuerat: vt ſcri. Cato Geniale amenū: aut cultura aut ſyluis inceduis: aut aquarum ſcaturigine. Ponitis. ſuperatis. ¶ In varia mora in varijs ſtudijs immorando. ¶ Fora cauſe forēſes. ¶ Dona palme. ¶ Paleſtre vncte. qui certabant paleſtra oleo perfundebantur: ideo vncta pallas a papinio dr. ¶ Ducitis. captatis. decipitis in venādo. Hora ſerior: tēporis lōgitudo. ¶ Diluitur multo vino perfuſi ſuperatis. non enī tempus vino ſed hoīes diluuntur. ¶ His ſubmotis: cū hec ſtudia mihi nō ſint. Facio amo. aut ego cū cara. Leandri imitatione qd ipſa itidē agit exponit. Suſurro. clam ꝛ voce preſſa loquor. Corripio habeo cōuicia. deteſtor. Grauis vnda: pcella. Sed te nolle venire queror. ingerit pellicis ſuſpitionē de qua parte poſtmodū loquet. Amantia lumina amātis Herus oculos. tremulo ſenili. impoſitas notas impreſſa veſtigia. Scribā tibi: tue epſe rn̄debo. Veſtibus leandri veſtes hero ſeruabat: quibus cū nataſſet vtebatur. Aquas deſuper. Sicvbi nox facta eſt: deſcribit tp̄s vt cōmiſerationem moueat. ¶ Amicior: gratior: qm̄ hoc tēpore te natantē ſuſcipere cōſueui. Exhibuit: mortalibus oſtentauit. Signa notamq;: vie incēſam facē ſignificat quā in ſumma turri erigere conſueuiſſe diximus: vt ad eā ſuū natatū leāder dirigeret. fallimus moras tēporis lōgitudinē ſuperamus. arte feminea filādo: ꝛ crēdoq;. qd loquar ſermocinatione vtitur ipſa enim rogat ꝛ reſpondet.

VBER. ☞ Viribis. robore animi ad reſiſtendum amori Ingenium naturam. Ut corpus ſententia phyſica dicit enim ex imbecilitate corporis imbecilitatem quoq; animi fieri. Deficiam: conſumar. Vos ſcilicet viri. Ponitis tempora longa in varia mora. ideſt preteritis tempusvarijs modis modo venando. nam exercitium eſt virile. Modo interdū Geniale: amenum plenum voluptatis. nā genius deus eſt nature: cui voluptati operam dantes indulgere dicuntur. Perſi. Indulge genio carpamus dulcia. inde genialis voluptuoſus dicitur. Vergil. Inuitat genialis hyems. Vergil. Genialis agatur iſta dies. fora actiones cauſarū q̄ in foro aguntur aut dona munera vexercitia. Paleſtre: luctatiōes ſiut aūt hec officia virilia. Iuue. Nunqd nos agimus cauſas ciuilia iura. Nouimus aut vllo ſtrepitu fora vr̄a mouemus. fora. vr̄a dicit. i. q̄ vos viri frequētare ſoletis. Flectitis aut ꝛc. i. aut exercemini eq̄tando. fugacis veloci optime currētis. Iuu. Cuius clara fuga añ alios: ꝛ prim⁹ in equore puluis Ducitis capitis. Diluit: madeſcit: tēperat. Serior hora. i. ſerū tempus. Poſito mero. i. bibendo. Ihe mero. cura fugit multo diluit mero Semotis remotis. Minus nō. Qd̄ ſupereſt facio. i. amo qd̄ ſolum reſtat mihi faciendū. Plus quoq;. ordo eſt amo te pluſq̄ id qd̄ poſſit credi mihi. Aut ego dicit. quid agat interea dū durat tēpeſtas. aut cū loquit de leādro cū nutrice: aut in mare inuehit ſicut ꝛ leander. Suſurro. murmuro ꝛ clā demiſſoq; loquor. Moret: tardet. Corripio. icuſo. Pene tuis q̄bus tu quoq; corripis. Remiſit: diminuit. Paulū ſeuitie. i. paulū pturbationis. Conſcia: q̄ nouit amorē meū. Tremulo. pp̄ter etatem anilē. Notas ſigna veſtigia pedum. Rogem. interrogē. Ponis pro deponis. Exuebat ſe cū erat nataturus ꝛ relinquebat veſtes apud Hero. quas dicit ſe ſepe oſculari propter amorem eius. Lux dies. acta preterita. Sic loquendo de te ꝛ obſculando veſtes. Hora

Ut corpus teneris: ſic mens infirma puellis.
Deficiam parui temporis adde moram.
Vos modo venando modo rus geniale colendo,
Ponitis in varia tempora longa mora:]
ut fora vos retinent: aut vncte dona paleſtre
Flectitis aut freno colla fugacis equi:
Nunc volucrem laqueo: nunc piſcem ducitis hamo
Diluitur poſito ſerior hora mero:
als ſemotis
His mihi ſummotis vel ſi minus acriter vrar
Quid faciam: ſupereſt preter amare nihil. //
Quod ſupereſt facio: teq; o mea ſola voluptas
Plus quoq; quam credi quod mihi poſſit amo
Aut ego cum chara de te nutrice ſuſurro:
Queq; tuum miror cauſa moretur iter:
Aut mare proſpiciens odio ſo conſita vento
Corripio verbis equora ſepe tuis:
Aut vbi ſeuitiam paulum grauis vnda remiſit
als venire
Poſſe quidem: ſed te nolle veniſſe queror.
Dumq; queror lacrime per amantia lumina manant
Pollice quas tremula conſcia ſiccat anus:
Sepe tui ſpecto ſi ſint in littore paſſus
Impoſitas tanquam ſeruet harena notas.
Atq; rogem de te: ꝛ ſcribam tibi: ſi quis abydo
Venerit: aut quero ſi quis Abydon eat.
Quid referam quoties do veſtibus oſcula quas tu
Helleſpontiaca ponis iturus aqua.
Sic vbi lux acta eſt: ꝛ noctis amicior hora
Exhibuit pulſa ſydera clara die.
Protinus in ſumma vigilantia lumina turre
Ponimus aſſuete ſigna notaſq; vie.
Tortaq; verſato ducentes ſtamina fuſo
Feminea tardas fallimus arte moras.
Quid loquar interea tam longo tempore queris
Nil niſi leandri nomen in ore meo eſt.

noctis amicior. i. gratior: vt ſupra alibi. Nox grata puellis: quarū ſuppoſitus colla lacertus hʒ. Exhibuit oſtendit ſigna. notaſq;. epexegeſis eſt. nā nota idē eſt qd̄ ſignū. legendū eſt aūt ſigna notaſq;: nō aūt notaq; ſignatue: vt q̄dā male legūt. Torta ſtamina: filia q̄ nēdo torquent. Fallimus: preterimus. penelope. Nec mihi queret ſpatioſam fallere noctē. Feminea arte: nēdo: que ars feminarū proprie eſt. Queris. i. rogas ꝛ vis ſcire.

ASCE ☞ Vos mō. ꝛc. Artis eſt a ſexu argumentari: ne perſonā ledamus: ꝛ ideo pluraliter dicit vos ſcʒ oēs viri de more ponitis. i. trāſigitis mō. i. aliqn̄ venādo ꝛc. Hora ſerior. i. tardior. vel ſi. i. etiā ſi minus acriter vrar. i. lʒ nō tam vehemēter amē: quid aliud faciā q̄ amē: cū aliō facere nequeā. Quod ſupereſt facio. i. amo. Quid referā ꝛc. Tota epiſtola id agit: vt ſe ardēter redamare ſignificet: ꝛ ad mutuos cōplexus amore citius aduocet. Noctis amicior. taceant ergo inepte qui ab amico amicitior. ci geminato deduci precipiūt. Quid loquar ꝛc. ſubaudi. ſi vt ſit: queris quid ſit: qd̄ loquar interea tam longo tempore. Nil niſi leandri nomen in ore meo eſt. i. nil loquor niſi de re dicendo. ſcilicet Iam ne putas ꝛc.

Iam ne putas exiiſſe domo mea gaudia nutrix:
An vigilant omnes ꝛ timet ille ſuos:
Iam ne ſuis humeris illum deponere veſtes:
Tingere iam pingui pallade membra putas
als fere
Annuit illa fore non noſtra quod oſcula curet:
Sed mouet obrepens ſomnus anile caput:
Poſtq; more minimum iam certe nauigat inquam:
Lentaq; dimotis brachia iactat aquis:
Paucaq; cum tacta perfeci ſtamina terra:
An medio poſſis querimus eſſe freto.
Et modo proſpicimus timida modo voce precamur:
Ut tibi det faciles vtilis aura vias.
Auribus interdum voces captamus ꝛ omnem
Aduentus ſtrepitum credimus eſſe tui.
Sic vbi decepte pars eſt mihi maxima noctis
Acta ſubit furtim lumina feſſa ſopor.
Forſitan inuitus mecum tamen improbe dormis:
Et quamuis non vis ipſe venire venis.
Nam modo te video: prope iam ſpectare natantem:
Brachia nunc humeris humida ferre meis:
Nunc dare que ſoleo madidis velamina membris:
Pectora nunc iuncto noſtra fouere ſinu:
Multaq; preterea lingua reticenda modeſta:
Que feciſſe iuuat: facta referre pudet.
// Me miſeram breuis eſt hec ꝛ non vera voluptas:
Nam tu cum ſomno ſemper abire ſoles
Firmius o cupidi tandem coeamus amantes:
Nec careant vera gaudia noſtra fide.

ANTO. ☞ Mea gaudia: maiori affectu enuntiatū eſt q̄ ſi meus leander diceret. ¶ Oēs. abideni. Suos ne ſui hoc facin⁹ deprehendāt: pallade. oliuo: cuius tutelam hʒ pallas. Natatores oleo diluuntur: ne aquarū frigiditate leſi neruitant iuncture coherent. Annuit te iam natare capitis nutu cōcedere videtur. Non noſtra q̄ oſcula curet. nō enī ex cura nīi amoris id cōcedit ſed ſomno declinitū caput: dum nutat nullis auditis verbis annuere videtur. Mouet: ad nutum impellit. Orpheus. nullo murmure ſerpens. Cōtacta terra: ab opere more exiguitatem oſtendit: cū produxit filiū in terram vſq; ex quo incepiſſe natare diximus. Proſpicimus. e ſpecula mare longius ſpectauimus. Captamus: ſubauſcultamus. Voces nocturna murmura Decepte: qm̄ tuo aduentu vt putant priuata ſum. Inuitus: q: licet nō venire decreueris: ſomnia te mihi reduxerunt. Humida. recenti natatione perfuſa. Velamina: veſtes quibus tua foueres mēbra. Fouere. aque rigore releuare. Multaq; pterea: honeſtius: que pre pudore erant tacenda ſignificauit Hec. que ſomno captatur. idē locus in ſappho cū dixit. Sed nō longa ſatis: gaudia ſomnus hʒ. Firmius abſq; ſomniorum falſitate. Cur ego tot viduas per acta demonſtratione ad querelas redit. Prima ſumit a tēporis diuturnitate. Unde Leandrum ſegnicie arguit: q̄ non natauit. Frigida: ſine leandro. Lente: deſes in amore. Confiteor: diluit illud leandri ipſaʒ vides celū pice nigrius. Lenior aura: ventus ſadatior.

VBER. ☞ Iā ne putas verba heroos ad nutricē quibus interrogat quid de leandro putet. Mea gaudia meā voluptatē. ſcʒ Leandrū. Oēs: eius domeſtici. Timet ſuos: ne videant eū exeuntē domo. Deponere veſtes: exuere ſe vt natet huc. Tingere vngere. Pallade pingui: ideſt oliuo poſuit aūt inuentricē pro inuento. Nam pallas nutrix fuit oliue: vt Vergil. in. j. geor. Oleeq; minerua inuētrix. Nam cum neptunus ꝛ minerua: vt fabule ferūt: de imponēdo noīe athenis cōtenderent placuit dīs vt eius noīe ciuitas appellaret qui munus melius mortalibus obtuliſſet. Neptunus pcuſſo littore equum animal bellis aptū pduxit. Minerua iacta haſta oliuā creauit. q̄ res eſt melior cōprobata: ꝛ pacis inſigne. vnde athenas a noīe ſuo dixit: nā ipſa grece athena dicit. Annuit: nutu ꝛ motu capitis ſignificat ita eſſe vt dixerā. Fere temperatū eſt. i. fere annuit ꝛ nutu affirmauit qd̄ interrogaui. meli⁹ aūt fere q̄ fore legit ꝛ rōne metri ꝛ rōne ſenſus. nā fore ſemp ſignificat tp̄s futurū. Noſtra oſcula: nr̄aʒ voluptatē. Obrepēs: latēter adueniēs. Cice. i. Catone maiore. de ſenectu. Eā obrepere aiunt citius q̄ putaſſent. Mouet caput anile: facit eā annuere dormientes enim aut iam declinantes ad ſomnū ita ſolent mouere caput vt videantur annuere loquentibus cum eis. Poſt minimū more. i. poſt minimum ſpatiū: poſtq̄ ſupradicta dixi. Terra tacta i. ſtamina ita longa vt fuſus tangat terrā. Captamus voces. i. auſcultamus an aliquā vocē audiamus

Cur ego tot videns exegi frigida noctes:

Cur toties a me lente natator abes:

Eſt mare (confiteor) nondum tractabile nauti

Nocte ſed externa lenior aura fuit.

mus. Strepitū. ſonitū. Ubi: poſtq̄. Maxima ps noctis eſt acta. i. p̄terita. ſic cogitādo τ interrogando de te. Furtim: latēter. Subit: ingredit. Lumina feſſa: oculos meos fatigatos nimiū in vigilando. Dormis. ſ. τ i ſomnis: vel cogitatione. Improbe: ɔtumelia eſt apta amantib⁹. Venis: q: ſomnio te venire. Uideor. ſ. mihi exiſtimo. Uelamina: veſtes. Mēbris madidis: tuo corpi madido. ſic eni ipſe leāder dixit. Deq̄; tuis dēptos hūeris mihi tradis amict⁹. Nūc: interdū. Fouere: calefacere. Nra pectora: vt ipſe excipis: amplexu. Reticēda: modeſta nō dicenda vt ipſe etiā leāder. Cetera nox τ nos τ turris ɔſcia nouit. Pudet referre facta. i. pudet me dicere: ea eſſe facta a nobis: q̄ tn̄ iuuat feciſſe: τ bn̄ oñdit multa iter amātes fieri q̄ honeſte referri nō pñt. Hec voluptas ſomnij τ breuis eſt: q: cito abiit. Et nō vera: q: deludit me. Sōnia eni imitant̄ voluptates: ſ3 parū durāt. Biblis apd̄ Ouidiū lib. meta. Gaudia quāta tuli quā me manifeſta libido. Contigit vt iacui totis reſoluta medullis Ut meminiſſe iuuat q̄uis breuis illa voluptas. Nox q̄; fuit p̄ceps. τ ceptis inuida nr̄is. O: id eſt vtinā Cocam⁹. cōiūgamur. Firmi q̄ p ſomniū. Uera fide. vero effectu. i. vt poſſint credi vera. Frigida: ſola: vt penelope. Nō ego deſerto iacuiſſe3 frigida lecto. Lente: tarde. Abes: es abſens τ remotus. Eſt mare. ponit reſponſionē quā poſſet facere leāder τ quam iam fecit. Tractabile aſperū inacceſſibile. Heſterna heria. Lenior. mitior quam nunc.

ASCEN ☞ Annuit illa fore. i. nutu capitis ſigt̄ futurū: nō q: curet nr̄a oſcula: ſ3 q: ſup. ſomn⁹ obrepēs mouet caput ſenile. i. anile. poſtq̄ mora minimū. i. imediate poſt. paucaq̄; ɔtractat q̄ a nēdo vt filū longū pducāt fuſu3 i terrā vſq̄ demittūt: texēdo aūt pedib⁹ terrā ɔtingūt: vtroq̄; aūt mō itelligi p̄t. pori accipiēdo ſtamina p filis i fuſo ad ſtamina ɔficiēda. Forſitā inuitis mecū tn̄ iprobe dormis. Improb⁹ eni eſſet τ imitis hoc eſt ſi nollet amari. nā dormit circa p fātaſiā. Cocam⁹. i. cōueniam⁹: cōgrediamur. nā de coitu venereo ihoneſtū eēt τ idcoq̄; puelle loq̄. Illi duas noctes. i. q̄ me faciūt viduā. i. ſine amico ſeu dilecto meo. Eſt mare: ɔfiteor. Q: in ɔlfere amore: vitiū eſt vt ſuſpitiones τ zelotypie ſeſe intermiſceāt. Facit poeta etiā hāc zelotypā quaſi vero nouo amore captus inmoret.

Cur ea preterita eſt: cur non ventura timebas:

Tam bona cur periit: nec tibi rapta via eſt:

Protinus vt ſimilis detur tibi copia curſus

Hoc melior certe quo prior illa fuit.

At cito mutata eſt iactati forma profundi.

Tempore cum properas ſepe minore venis.

Hic puto deprenſus nil quod quereris haberes

Meq̄; tibi amplexo nulla noceret hyems

Certe ego tunc ventos audirem leta ſonantes:

Et nunquam placidas eſſe precarer aquas.

Quid tamen euenit cur ſis metuentior vnde:

Contemptumq̄; prius nunc vereare fretum

Nam memini: cum te ſeuum veniente minaxq̄;

Non minus: aut multo non minus equor erat.

als non

Cum tibi clamabam. ſic tu temerarius eſto:

Ne miſere virtus ſit tua flenda mihi.

als q̄

Unde nouus timor hic: quoue illa audacia fugit:

Magnus vbi eſt ſpretis ille natator aquis:

Sis tamen hoc potius q̄ quod prius eſſe ſolebas

Et facias placidum per mare tutus iter.

Dummodo ſis idem: dum ſic vt ſcribis amemur

ANTO. ☞ Ea preterita: cur p̄teriit eius tpis occaſio: vt ad me nō natares. Uentura. q̄ poterant eſſe deteriora. Tā bona: nox ad nauigādum cōmoda. Similis copia: eadē natandi oportunitas. Melior: gratior. nā ſi prima occaſio pretereat: eadem minus habebit gratie ſi redierit. at cito mutata eſt: cum ſtomacho leandri verba obiectat. Tpe minore q̄ñ p̄teriit tpis pars: quare aſſiduo notandum eſt nec momenta q̄dam tpis perdenda. nam quotidie minus tp̄s relinquitur. Hic puto deprenſus hoc leandri eſt cum dixit. Cū tua contiguam littora perſtet hyems. Tum cū adeſſes. Quid tamen euenerit: locus eſt qui dicitur preter ſpē. Quid accidit vt mare q̄d contēnebas Iam timeas q̄d nūq̄ ſperaſſem. Non multo minus ſeuum. non erat minus procelloſum q̄ nunc cum olim ad me nauigares. hec oīa ſunt ſuſpicionis ſemina: ne ob aliam fuerit deſtituta. Clamabam tibi. te obiurgabā. Uirtus: natandi audacia. Unde. ad alienum autorem reſpicit: q: mei oblitus alia3 amas. Ille magnus natator: admiratio hec ſuſpicionem alienati amoris auget. Hoc timidus q̄ q̄d prius. q̄ temerarius τ audax. adhortatio eſt ad ſalutem. Et facias iter. nō nates niſi tranquillo mari. Sis idē in amore perſtes: Flamma. amor priſtinus. Frigidus. cinis tralatio a lāgueſcente igne: qui in cinerem euaneſcit. Non ego tam ventos: quidquid in occulta ſuſpicione erat aperit. Meavo. quibus te natare opto. Erret. a me deſiſtat. Non ſunt tanti. apud te minoris ſint q̄ pericula. Cauſam. que te ad natandum impellit. Merces materia vilior videatur q̄ tua pericula. Patria quoniā aſiana ſim et barbara. Impar. indigna tuo cōiugio. Omnia omnes: que te remorantur cauſe.

ABER. ☞ Ea: aura leuis: Cur eſt p̄terita: cur: omiſſa: q: nō auſus es. vel ea. ſ. nox in qua fuit aura lenior. Uētura tpa: q: poſſet dicere. expectabā etiā meliora tpa: dicit. q̄ timere debuiſſet: ne peiora venirēt. Uia commoditas vie. Cur periit: cur omiſſa eſt. Ut: q̄uis. Copia: facultas. Siſis curſus: ſiſis natatiōis. Det: cōtingat tibi illa cōmoditas p̄terita Fuit hoc. i. tāto vel eo melior: quo fuit prior. i. quo antecedebat. nā celeritas voluptatū magna ē grā At cito. alia o biectio pax inq̄ durauit illa lenitas aure τ maris: q̄ fuit nocte p̄terita τ cito mutata eſt

Flammaq3 non fiat frigidus illa cinis.

Non ego tam ventos timeo mea vota morantes:

Quam ſimilis vento ne tuus erret amor:

als vani c

Et ne ſim tanti: ſuperentq3 pericula cauſam:

Et videar merces eſſe labore minor.

Interdum metuo patria ne ledar: τ impar

Dicar Abideno Seſta puella toro.

Ferre tamen poſſum patientius omnia. q̄ ſi

Tempore reſponſio Herus ad hāc obiectionē dicit cū tu vis cito venire: ſepe venis breuiori tpe q̄ fuit illud: ita q̄ potuiſſes venire p id ſpatiū q̄d durauit illa tranqllitas. Deprēſus: tēpeſtate detētus ne poſſes redire. deprehēdi ppriē dicunt̄ naute tēpeſtate impediri. Uerg. in. v. neid. Hunc ego getulis agerē ſi ſyrtibus exſul. Argolico ve mari deprēſus τ vrbe micene. Noceret diſpliceret. Eſſet ingrata tibi: tn̄ cū eſſes hic mecū. Sonātes: ſtridentes: murmurātes: aquas: maris. Nunq̄ eſſe placidas: nūq̄ eſſe trāquillas: vt nunq̄ poſſes a me diſcedere. Quid tn̄. ſuſpicatur Hero: ne leander metuerit natare: q: aut min⁹ eā amet: aut alij amari fortaſſe indulgeat. Uñ: maris: Cōtemptū: a te nō formidatū. Iuu. Cōtēſit pelagus. Prius ante cū ad me ſepe nataſti. Nā memini. dicit cū nataſſe als ad ſe cū mare nō erat multo min⁹ turbatū: q̄ nūc. Ordo eſt. nam memini cum te veniente. i. natante ad me equor erat nō minus ſeuū τ minax. ſ. q̄ nūc. Aut nō multo: correctio eſt exornatio rhetorica. i. ſi erat min⁹ ſeuū nō erat multominus. Sic temerarius: ſic audax. Tua virtus: tua animoſitas. Unde ex qua cā. Nouus inſolitus. Quo q̄; due dictiones ſunt. i. τ quo fugit illa audacia quā antea habebas. Ille nator: ille leander q̄ non timebat maris pericula. Sis tn̄ hoc. ſ. timidus. Quā q̄d ſolebas eſſe. ſ. audax. Placidū trāquillū. Dūmodo ſis idē dūmodo perſeueres in amore noſtro: τ ſis idem amator meus qui ſolebas eſſe. Illa flāma: ille ignis tui amoris. Non fiat frigidus cinis. nō extinguat̄: τ eſt tralatio ab igne: q̄ extinctus fit cinis. Morātes: tardātes Mea vota: meū deſyderiū aduēt⁹ tui Siſis vēto incōſtās. Erret vaget: vt ad me ad aliā trāſeat. ne nūc ſim tāti: ſic legēdū. i. timeo ne nūc me tāti nō eſtimes: vt putes p tāta picula ad me veniendū. Et ne picula: ſuperāt cām. i. pluris facias picula q̄ me: q̄ ſum cā periculo3. Et ne videat eſſe merces minor labore. i. p̄miū min⁹ q̄ ſit labor tui. i. nō videar tibi ſatis digna: quā tāto labore natādi petas ne ledar patria. i. noceat mihi iparitas patrie. ne ego ſeſta. i. ex ſeſto. Dicar ipar. ineq̄lis. Uiro abydeno. i. tibi q̄ es ex abydo. q̄ ē clarior meo ſeſto. Oīa. q̄ te morent̄. Patiēti⁹: meli⁹ ASCEN
☞ Cur eſt preterita: ſc3 aura lenior. Cur non ventura timebas. i. ea q̄ euenire poterant. Protinus vt ſimilis. detur tibi copia curſus. i. ponamus caſum vt copia ſimilis curſus detur tibi primus certe illa. ſ. via τ aura oblata hic. i. hac re. aut tāto fuit melior quo prior: duplex argumētatio: p̄or ex eo q̄ datam occaſionem ſuſcipere debemus neſciē an ſimilis vnq̄ dabit̄: Unde eſt illud. Frōte capillata poſt hec occaſio calua eſt. τ illud Lucani Tolle moras nocuit ſemper differre paratis. Altera. quia tametſi ſimilis occaſio redeat tamen prior eo q̄ prior melior eſt: nā ſicut in malis ſi euitari nequeunt nō nihil boni eſt ſi differri poſſunt. ita i bonis nō nihil mali eſt tametſi certo factura ſunt ſi differātur: nil q̄d qurevereris: ita legendū eſt a quererer quereris τc. Ut ſis metuētior vnde genitiuus eſt rectus virtute poſitiui. nā ſicut dicimus ſum metuēs vnde: ita dicimus ſum metuētior vñ: τ metuētiſſimus vnde: nō minus aut multo. Ordo eſt. Equor erat nō minus ſeuum τ minax: aut nō multominus ſeuum τ minax. Quoq̄; illa audacia fugit. Quoq̄; due ſunt partes τ ita quo producitur ſignificans: τ quo fugit autē preteriti eſt tpis: ideo prior quoq̄; pducitur. Ille natator: quaſi diceret notiſſimus τ laudatiſſimus: aut audaciſſimus: flammaq̄;. i. illa fragrantiſſima amoris flamma: non fiat cinis frigidus id eſt nō reſoluatur in frigidum cinerem: hoc eſt in torporē aut obliuionē. τ ne ſim tanti. Ordo eſt: τ ego nō timeo tam ventos q̄ ne ſim tanti. i. quantum timeo q̄ non reputabor tanti: τ q̄ pericula ſuperant cauſam: id eſt minora videantur q̄ cauſa hoc eſt q̄ pro qua cam debeas ſubire.

Otia neſcio qua pellice captus agas.

In tua ſi veniant alieni colla lacerti:

Sitq3 nouus noſtri finis amoris amor:

Ah potius peream quam crimine vulnerer iſto:

Fataq3 ſint culpa noſtra peiora tua.

Nec quia venturi de deris mihi ſigna doloris

Hec loquor: aut fama ſollicitata noua.

Omnia ſed vereor: quis enim ſecurus amauit:

Cogit τ abſentes multa timere locus

Felices illas: ſua quas preſentia noſſe

Crimina vera iuuat: falſa timere vetat

Nos tam vana mouet: q̄ facta iniuria fallit:

ANTO. ☞ Neſcio qua pellice: id mihi deteſtabile videtur ſi alieno amore detentus negliges. Iſto crimine vt me deſerta aliā ames. Fata: mors p̄cedat mea crudele hoc facinus: vēturi doloris: fatet̄ cōiecturam nullis ſignis probari poſſe: adeo: vt rumore etiam careat. Sed tantu3 arguit a conſuetudine amantium qui timent omnia: quā a loco firmat. Securus: ſine timore amat nemo. Locus: diſtantia noſtra auget timorem. Felices illas: acclamatione pathos excitatur. Preſentia: idem locus. ¶ Iuuat: mouet. ¶ Uana: falſa. ¶ Iniuria alieni amoris ſuſpicio. ¶ Incitat τ morſus me mordet τ vexat. ¶ Error vterq̄;: meus ob vanā ſuſpitionem: aut tuus propter mutatū amorē. Hic: in hac cauſa. Si quam ſciero: ſi aliam amaueris. Si mea fata petis: ſi me mori coegeris. S3 neq̄; peccabis: cum anceps fluctuet: diluit iam ſuſpitiōes referens cauſam diſſidie tempeſtatem. Illis: his ſuſpitionibus. Pugnat hyēs: obſtat tempeſtas. Me miſerā: per conqueſtionē firmat propoſitū. Plangunt̄: feriuntur. apud Sappho. Mea pectora planxi. Later dies: obſcurus eſt ſol: qui dici eſt cauſa. Mater pia neiphelē intelligit. Helles matrē: q̄ maris eſt nympha. Nata: merſa: ſubmerſa Neiphele. helle. Fleatur: nec deerunt philoſophi qui dicunt pluuias eſſe deorū lacrimas. Uerſa nouerca: ino athamātis vxor Helles nouerca: cū ſe in mare p̄

cipitaſſet in maris numina tranſit: a grecis leu‑
thotea nūcupata: latini matutinā appellant: qm̄
matutino tpi pſit. Priuigne: helles quā odit. dicit
priuignus τ puigna. Nō fauet ſʒ aduerſus eſt: hec
ego ledar. Preſagio vtitur. nā cum cadauer Lean‑
dri ad litus ſeſtum deiectū cōſpicaret: ſeipam in
mari precipitauit. Flāmaꝝ memor neptune tuaꝝ
apoſtrophe ad neptunū: qua incuſat ꝙ amantes
fauore nō proſequat cū ipſe amauerit. Tuarum
ſubeant tui amores. Nullus erat ventis: ſi memo
ria colligeres: amantes non impedires.

UBER. ☞ Qua ſi tu captus neſcio qua. i. aliqua pellice
cōcubina agas otia. i. moreris τ ceſſes. In tua ſub
audi. Quā alicui lacerti. i. alius mulieris. Ueniant
in tua colla. te amplectentur. nouus amor. alius
puelle. Sit finis nr̄i: expellat noſtrū. i. ne incipiēs
aliā amare me omittas. Uulnerer. ledar τ accipiā
dolorē. tralatio eſt. nam vulnus. p dolore ponit.
Uerg. Seruans ſub pectore vulnus. Iſto crimine
iſta tua culpa. Fata no. i. noſtra mors ſint. Sint
priora tua culpa. i. antecedat tuā culpā. i. vtinam
moriar prius ꝙ hoc facias. nec qꝛ dicit ſe non hec
dicere: ideo qꝛ aliquid de eo intellexit: ſed propter
amorē. Aut ſollicitata. i. incitata. Noua fama: no‑
uo nuntio ꝙ amet aliam. Securus. ſine cura τ ti
more. nam Res eſt ſolliciti plena timoris amor.
Locus: remotus. Felices: dicit felices illas eſſe que
ſunt in eodē loco vbi ſunt amatores ſui. Sua pre‑
ſentia iuuat: adiuuat. noſce vera crimina. i. cogno
ſcere verā culpā ſuorū amatorū: τ vetat: ſcʒ ſua p
ſentia. Timere falſa: qꝛ que ſunt pſentes nō timēt
falſa crimina ſuorum amatorū: vident enī quoti‑
die quid agant. nos: dicit ſe ita timere quod for‑
taſſe non facit Leander: ꝙ non intelligere quod
facit iniuria falſa: non vera. Tā mouet tam ſollici
tat me τ turbat. Quā facta fallit: ꝙ ea quā feciſti
ignoratur a nobis. Uterꝙ error: ignorātie aut fal
ſe aut vere iniurie. pares morſus: pares curas: τ cruciatus animo meo. Hic ventus: qui nūc mouet mare. Aut
pater tuus ſit cauſa quare nō venias. Quod. quam rem: ſcilicet aliquam mulierū eſſe cauſam tue more. Mo‑
riar dolēdo: moriar dolore. Iamdudū. valde. Terentius: Iamdudū illa te amat. vel iamdudum: iamdiu: ꝙ iā
deſinis ad me natare. Petis. queris. Mea fata: meam mortē. Sed neꝙ peccabis. dicit ſperare eum permanſu‑
rum in amore: tardareꝙ ꝑpter tempeſtatē maris. Me miſerā. narrat ꝙ turbida ſit tempeſtas. Plangunt. per‑
cutiuntur. Dies lux. Latet. cōdita nube. Uergilius. eripiunt ſubito nube celumꝙ diemꝙ Teucrorum ex oculis.
Forſitā: dicit hanc tēpeſtatē forſitā motā eſſe a nephele matre Helles: que venerit ad mare: τ fleat filiā ſuā. Ma‑
ter Helles. nephele vt dictū eſt in epiſtola Hypſiphiles ad Iaſona nata. Helle. Fleatur. p flet. Aquis turbatis. i.
effuſis. Alluſit autē ad fabulā: qꝛ nephele dicit eſſe mutata in nubem que effundit pluuias. Aut alia cauſa: ꝙ ino
cōuerſa in deam maris nomine leucothoen. vt ſupradictū eſt fortaſſe turbauit mare. Qd odit. qꝛ nominatur
nomine priuigne Helles. Priuigne filie mariti ſui ex priore vxore. nouerca. Ino. Iſte locus: hic helleſpōtus. vt
nunc eſt. i. ita tumidus vt nunc eſt. nō fauet puellis bonus. Hac helle perit: pbat ꝙ nō faueat puellis: qꝛ perij‑
cuit helle. nunc autē nocet ſibi. At tibi. cōuertit ſermonē ad neptunū: dicens ꝙ ipſe memor amorū ſuoꝝ nō de‑
beret nūc aduerſari amantibus τ ventis impedire iter Leandro. Flammarū: amorum.

ASCEN ☞ Fataqꝫ: ideſt τ fata noſtra. i. dies mortis mee ſint priora tua culpa: ideſt precedant culpā tuam quod optan‑
do dicit: nec qꝛ venturi. Amanter purgat que obiecerat: ne malam opinionē de leandro ſuo cōcepiſſe credatur.
Quis enī ſecurus amauit: quaſi diceret nemo qꝛ Res eſt ſolliciti plena timoris amor quoꝙ minus: τ quo mi‑
nus: hoc eſt. Et vt nō venias hyems ideſt tēpeſtas inuida ſcʒ amantibus pugnat ideſt contendit. Plangunt. fe‑
riuntur ſeu percutiunt. Forſitā ad pontū. Sciſcitatur cauſas turbationū que fiebant in helleſpōto: quas dupli‑
ces innuit aut qꝛ mater helles: ſcʒ nephele cōcubina athamantis τ nypha filiam plorans lacrimas ſuas in plu‑
uiam cōuertit aut qꝛ nouerca ſcʒ Helles hoc eſt Ino cōiunx athamātis verſa in deam equoream: ſcʒ matutam
aut leucotheā: vexat mare dictū a nomine priuigne: τ ita iuiſum i. i. helleſpontū dictū ab helle in eo ſubmerſa. At
tibi flammarū pulcre incuſat neptunū ꝙ qui tot amoribus olim arſerit in amantes modo ſeuiat. Amice autem
neptuni ſatis explicantur ſuperiori cōmentario.

☞ Amymone: hec filia fuit donai quā geſtantē
ANTO. vrnā. vt ſcri. Stra. ad fontē Amymonē q̄ eſt iuxta
Amymōe. paludē lernā compreſſit. τ ex ea Naupliū genuit.
Laudatiſſima forma tyro. Tyro vt home. ſcri. ſal‑
monei filia fuit enypeum fluuium amauit: in cu‑
ius ripis Neptunus in enypeum verſus eā cōpreſſit
Alcyone. Neleūꝙ τ peleā ex illa filios vno ptu ſuſcepit. Luci
daꝙ alcyone: alcyone vna eſt ex pleiadibus ex at‑
lante nata que ex neptuno ireū peperit. vt ſcribit

Incitat τ morſus error vterꝙ pares.

O vtinam venias: aut hic ventus ſue paterne

Cauſaꝙ ſit certe femina nulla more.

Quod ſiquam ſciero: moriar (mihi crede) dolendo

Iamdudum peccas: ſi mea fata petis

Sed neꝙ peccabis: fruſtraꝙ ego terreor iſtis

Quoꝙ minus venias: inuida pugna hyems.

Me miſeram ꝙto planguntur littora fluctu:

Et latet obſcura condita nube dies.

als pontum

Forſitan ad pontum mater pia venerit helles.

Merſaꝙ turbatis nata fleatur aquis

Aut mare ab inuiſo priuigne nomine dictum

Uexat in equoream verſa nouerca deam

Non fauet: vt nunc eſt teneris locus iſte puellis.

Hac helle perijt: hac ego ledor aqua.

At tibi flammarum memori Neptune tuarum

Nullus erat ventis impediendus amor.

Si neꝙ amymone: nec laudatiſſima forma

Criminis eſt tyro fabula vana tui.

Lucidaꝙ alcyone cyceꝙ: τ alimone nata:

Et nudum nexis angue meduſa comis:

Flauaꝙ laodice celoꝙ recepta celeno.

Et quarum memini nomina lecta mihi.

Has certe pluresꝙ canunt neptune poete

Molle latus lateri conſeruiſſe tuo.

Cur igitur toties vires expertus amoris

als turbine

Aſſuetum nobis turbide claudis iter

Parce ferox latoꝙ mari tua prelia miſce.

Seducit terras hec breuis vnda duas.

Te decet: aut magnas magnum iactare carinas

Aut etiam totis claſſibus eſſe trucem.

Turpe deo pelagi iuuenem terrere natantem

Gloriaꝙ eſt ſtagno quolibet iſta minor.

Nobilis illis ille quidem eſt τ clarus origine ſed non

Hygini. Ciceꝙ τ alimone nata. Iphimediā ſigt:
cyces τ alimonis filiam: q̄ aloeo nupſit: vt in odiſ‑ Cice.
ſea ſcri. Homi. iactauitꝙ ſe cū Neptuno miſcuiſſe: Iphime‑
et ex eo plē inclytā otū ephialtē ſuſcepiſſe. Medu‑ dia.
ſa: meduſam phorci filiā neptunus in tēplo Mi‑ Meduſa.
nerue ſtuprauit: indignata dea crines in ſerpen‑
tes mutauit. Flauaꝙ lao. duas laodices fuiſſe cō‑ Laodice.
perio agamēnonis filiā alterā: alterā priami: quā
neptun᷒ amauit: Cylenūꝙ filiū ſuſtulit poſtea ly‑
caoni thracie regi nupſit. Celeno hec eſt atlantis Celeno.
filia alcionis ſoror: vna ex pleiadibus: ex qua ne‑
ptunū genuiſſe Hygi. ſcri. Lycū τ nictea. Recepta
celo: qm̄ in celo ob ſtupri mercedē relata eſt. Plu‑
res: vt pelopē cererē roſam amphitritē. Melan‑
tho. lybiā perybeā. Turbide. non turbine legas. τu
inqt turbatus amātes vexare nō deberes. Lato
mari: vbi mare eſt ſpatioſum: nō in anguſtijs hel‑
leſpontiacis. Miſce: cōfunde interturba. Terras
duas: aſiam τ europam. Totis de claſſibus: naui‑
giorum multitudini. Eſſe trucem: ſeuire: iram ex‑
ercere. Deo pelagi: neptuno qui imperium habet
maris. Terrere. mergere.

☞ Si neꝙ. cōmemorat multas puellas amatas UBER.
a neptuno. Si. p quidē. Neꝙ amymone eſt vana
fabula. i. falſa fama. Tui criminis. tui amoris τ cō
cubitus. Amymone vna fuit ex filiabus Danai fra
tris egypti quā cū pater ſuus aquarū miſiſſet: τ ſa
tyrus viſam inſeqret. illa auxiliū neptuni implo‑
rauit: q̄ fugato Satyro eā cōpreſſit: ex qua genuit Naupliū patrē Palamedis. nec Tyro: formoſiſſima fuit puella
filia Salmonei: qui in elide imperauit: τ quē Uerg. in. v. enei. a ioue fulminatū dicit: que enipeum fluuiū qui Al
pheum ingredit vehemēter amauit: vt poeta ait. Illa nimis flagrās dilexit Enipea diuum hec poeta a neptu‑
no mutato in formā ipſius enipei cōpreſſa eſt: ex qua genuit neleū patrē neſtoris. τ Peliā: q̄ regnauit in theſſa‑
lia vn̄ Propertius. Nō ſic hemonio Salmonida minus enipeo: Tenarius facili preſſit amore deus. Hec poſtea
nupſit Ericteo filio coli ex quo filios percauit. Alcyone. hec nō fuit filia coli: de qua in precedenti epiſtola dictū
eſt: ſed vt alibi diximus vna ex pleiadibus filia atlantis ex qua neptunus genuit Lycaona τ Hyriū patrē Orio‑
nis: licet de percatione Orionis Seruius aliter dicat. Lucida: qꝛ in ſtellā cōuerſa eſt. Ceineꝙ τ cuemone nata: q̄
puelle he fuerint fateor me nondū potuiſſe pcipere: nā textus apud alios habet Ceine. apud alios Cyce. τ aue
mone apud alios auēmone. apud alios auemone: ita vt difficile ſit iudicare verū Euomonē quidē ſcri. Stra. fi‑
lium fuiſſe Ormenij fratrē amyntoris τ ex euemone natum Euripilum: ſed eius filiā viciatā a neptuno nō me‑
mini legere: neꝙ Oui. mentionē facit lib. vj. meta. vbi multas amicas neptuni cōmemorat. videt tn̄ fuiſſe eius
filiā quā nunc a neptuno amatā dicit. Ceine vero nō viri: ſed puelle nomen eſt. Et nōdum nexis. τ Meduſa co‑
mis nondū nexis. i. nondū implicitis Angue. pro anguibus τ meduſa non fuit vana fabula tui criminis: cum
nondū haberet comas ſerpentinas. hec autem filia fuit phorci ex Ceto nymphaque cū euryalen τ Stennio
ſorores pulcritudine ſuperaret neptuno τ forme: τ precipue capillorum ſpecie placuit dum ſola in littore ſpatia
retur: quam fugientem inſecutus tandem in templo Palladis deprehendit τ compreſſit τ Pallas indignata ca‑
pillos eius quorum pulcritudine neptuno placuerat in ſerpentes conuertit. reliqua que de Meduſa dicuntur
vide apud Ouidium lib. vj. meta. Laodice due fuerunt hoc nomine dicte: vna filia agamēnonis τ Clitemneſtre
altera filia priami de qua nunc puto poetam intelligere quod a neptuno amata ſit. Celo recepta Celeno. Cele
no hoc nomine appellata eſt vna ex harpijs: ſed hec de qua nunc poeta loquitur: vna etiam fuit ex pleiadibus:
ex qua neptunus vt in precedenti epiſtola diximus genuit nycteum patrem nyctimenes. que cum patre cōmi‑
ſta eſt recepta celo: quia diximus has ſorores in celum tralatas ſydus effeciſſe: quod nauigationis initium ortu
ſuo oſtendere ſoleat: has latini appellant vergilias. Et quaꝝ ſubaudi τ alie quarū noīa memini eſſe lecta mihi
nā alias amauit neptunus: τ cōpreſſit: vt Lybiā filiā epaphi ex qua genuit Buſyrin. τ parthecam nymphā Dury‑
medōtis filiā ex qua genuit nauſitheū patre alcyoni regis Pheacum. amauit etiā Thooſam phorci filiā: ex qua
Polyphemū genuiſſe dr̄: τ alias plurimas: τ ideo dicit. Poete canūt. memorāt. Has: ſupra nominatas τ plures
alias. Cōſeruiſſe lat᷒ lateri tuo. i. tecū cōmiſtas eſſe τ cōcubuiſſe. Turbine: impetu vētoꝝ. Uerg. Turbine corri‑
puit ſcopuloꝙ infixit acuto. Miſce. tua plia mari lato. i. oſtēde vires tuas in mari lato τ amplo τ nō in hoc an‑
guſto τ ſtricto mari. Seducit: ſeparat. Duas terras: aſiā τ europā vt diximus in argumēto epl̄e. Totis claſſibus
multis nauibus cōgregatis. Deo pelagi. tibi magno τ potēti Iuuenē natantē. Leandrū nō naui: ſʒ brachijs: p
mare euntē. Iſta gloria quā q̄ris in hoc breui mari turbādo. Eſt minor quolibet ſtagno. i. minor ꝙ gloria: quā
in quolibet ſtagno τ pua aqua poſſes habere. Ille leander nobilis τ clarus: origine. i. nobili genere ortus. ASCEN
☞ Aſſuetū nobis turbide. i. o tu turbide: ſed plures codices habent turbine. ſ. perturbatione claudis iter. ANTO.

At tibi ſuſpecto ducit vlyſſe genus.

Da veniam: ſeruaꝙ duos natat ille ſed iiſdem

Corpus leandri τ ſpes mea pendet aquis

☞ Ulyſſe ſuſpecto: inuiſus neptuno Ulyſſes fuit
vt apud Home. in primo odiſſe. lib. Minerue iup
piter exponit: ꝙ poliphemi oculum terebrarit ne
ptuni ex thooſa forcinis filiū nō eſ inqt Neptune
ex vlyſſis genere vt tibi ſit leander inuiſus. Inter
ea ex querimonia ad demonſtrationē redit. Dum
inquit hec querimus. Perſtrepit crepitat qd fu‑
turi ſucceſſus dāt preſagia τ magicorum obſerua‑

tione aduentū portendit. Proſpera ſigna: quē tui aduentus portēdi iudicabamus. Infauſtos ignes boni bona ōis grecia in ignē vina infundere conſueuerunt. Erimus plures: numerū augebit Leander. In tua caſtra: tralatio a militibus q̄ ordinem deſeruerūt. redi inquit ad conſuetū amorem. Socij pa[?]is: Medio toro id accidit ſi ſoli dormiam⁹ Auſo. tue audacie. Tibullus dicit: audendū eſt fortes adiuuat ipſa venus. Sternet leues faciet. Tutius quoniā puellis infenſum eſt. Vectis phryxo: exēplo illo oſtrat ſeuire in puellas helleſpontū conſueuiſſe: Femina: helle. Forſitā ad reditū ſoluit q̄ leander faciliorē ſibi fore acceſſum q̄ reditū dixit. Robora: natandi vires. Gemini laboris: acceſſus ꝛ redit⁹. Diuerſi e diuerſa patria. Illud tuliſſe oſcula. Cogit amare amoris modeſtias ſentire quē ſeparat ne qđ viuat vtrumq; detegatur. Timidus: honoris obſeruator. Cedere fame: honorē contemnere. Res: pudor ꝛ amor non veniunt in idē: vt eſt apud Sapho. ꝛ in metra. Nō bene iunguntur nec in vna ſede morantur maieſtas ꝛ amor. Qđ ſequitur: qđ eſt fructū An cadat pudor vel amor. hic pudor ꝛ reuerentia eſt intra decorū. Ille iuuat: amor in delectatione eſt. Vt ſemel intrauit: vt malit reuerentiā deponere exēplo inuitat. Tulit phaſida celeri puppe: argo intelligit quam a celeritate nuncupatam ſcribit Hygi. medeam rapuit vt diximus.

☞ Sed nō traxit genus ab vlyſſe ſuſpecto tibi. i. inimico: ꝓpterea q̄ ſcelere vlyſſis periit palamedes nepos neptuni: aut vt alij volūt ꝓpter pergama neptunia arte et dolis vlyſſis euerſa. Duos: Leandrū ꝛ me natat: mari ſe credit: ſed corp⁹ leandri ꝛ ſpes mea pēdet ex ijſdem aquis. i. ſunt in eodem periculo. Legendum aūt eſt corpus leandri et ſpes mea vt illa copula addatur. Perſtrepit et lumen. ideſt lucerna fecit crepitum ꝛ ſtridorem. Poſito. nā ſcribimus illo: parētheſis. ideſt ſcribimus ad lumen lucerne. Ecce: dicit nutricem quaſi ominis ꝛ auſpicij cauſa inſeruiſſe vinū in ignem. Fauſtos: bene auſpicatos felices: a fauendo dicitur fauſtus. Inſtillat: infundit. Plures quia accedet leander. Lapſus: tu celeriter progreſſus. Per equora euicta. tuis lacertis ſuperata. Effice nos plu. fac vt accedas numerum noſtrum. Recepte meo corde. ideſt valde infixe animo meo. Deſertor. derelictor. defector. tralatio a militibus qui a ducibus ſuis ꝛ ſocijs deficiūt qui deſertores dicuntur. Medio toro: qđ ſolet facere aliquis cum eſt ſolus. nam q̄ cū alio dormit non in medio: ſed in parte lecti iacere ſolet. Nō eſt qđ timeas. i. nō eſt timendū. Venus: ipſa dea amoris. Auſo: vel tibi auſo natare: vel auſo. i. audacie tue: vt Tibullus. Audaces adiuuat ipſa venus. Nata equore: ſcꝫ venus. Sternet: cōponet: placabit. Vergi. Et nunc omne tibi ſtratum ſilet equor. Ire libet. dicit q̄ ſe habet voluntatem et appetitum natandi ad Leandrum niſi ſciret hoc mare nimis periculoſum puellis: quod patuit ex helle ſubmerſa. Maribus: maſculis. Nam cur. probat exemplo q̄ ſit tuti⁹ maſculis q̄ feminis. Cur enim inquit cū phryxus ꝛ helle p hoc mare veherentur ſola helle cecidit: ꝛ phryxus euaſit incolumis. Ordo. ſola fe. cur dedit nomen vaſtis aquis. i. mari phryxo ꝛ he vectis hoc. i. dū veherentur: vt ꝛ quā vectus ibas. i. vehebaris. nā latini participiū preteriti imperfecti tēporis a paſſiuo nō habētes vtuntur participio preteriti pfecti. Forſitā. obiectionē facit p Leandro. Robora: vires. Ad reditū ad reuertendum in abidō. Gemini laboris: eūdi ꝛ redeūdi. At nos. reſpōſio. q. d. ſi hoc times. Natemus ambo. ꝛ in medio mari coeamus cōueniam⁹ in ſūmis aquis. i. in ſummitate aquarū. Ita: poſtq̄ coierimus ꝛ oſculati erim⁹. Quiſq; ad ſu. vr. tu. Abydon: ꝛ ego Seſtō. Illō oſculari tm̄ in medijs aquis. Eſt exiguū: eſt puū. Sꝫ erit pluſq̄ nihil. i. erit aliqd. Vel pu. hic pudor: vtinā ſenſus eſt. vtinā vel pudor q̄ cogit nos amare ſic ita vehemēter: ꝛ occulte vellet cedere amori. vel amor timidus vellet cedere fame. i. nō timere famā: neq; qđ dicetur de nobis. Calor: amor. et reuerētia. i. verecūdia. Res male iuncte: q; ſunt contraria. Pugnāt: ſunt inter ſe aduerſe. In dubio eſt qđ ſequar: dubito quid agam: an obſequar pudori: an amori. Hec reuerentia. Decet: honeſta eſt: ꝛ affert laudem. Ille: ſcꝫ calor ꝛ amor. Iuuat: delectat. Vel ſemel: dicit q̄ optaret de ſe fieri a leādro: qđ factū eſt a Iaſone de medea: q̄ vt in Colchos delatus eſt: eā abduxit. Pagaſeus: a pegaſo oppido Theſſalie. inde ſinus pegaſeus. vñ Iaſon in colchos nauigaturus nauem ſoluit.

Interea lumen (poſito nam ſcribimus illo)
als perſtrepit ꝛ nobis.
Sternuit: ꝛ nobis proſpera ſigna dedit:
Ecce merum nutrix fauſtos deſtillat in ignes:
Cras erimus plures inquit ꝛ ipſa bibit.
Effice nos plures euicta per equora vectus
O penitus toto corde recepte mihi.
In tua caſtra redi ſocij deſertor amoris.
Ponuntur medio cur mea membra toro
Quod timeas non eſt auſo venus ipſa fauebit.
Sternet ꝛ equoreas equore nata vias.
Ire libet medias ipſi mihi ſepe per vndas:
Sed ſolet hoc maribus tutius eſſe fretum.
Nam cur hoc vectis phryxo phryxiq; ſorore
Sola dedit vaſtis femina nomen aquis
als ne
Forſitan ad reditum metuis vt robora deſint
Aut nequeas gemini ferre laboris onus
At nos diuerſi medium coeamus in equor:
Obuiaq; in ſummis oſcula demus aquis.
Atq; ita quiſq; ſuas iterum redeamus ad vrbes
Exiguum ſed plus quam nihil illud erit.
Vel pudor hic vtinam qui nos tam cogit amare:
Vel timidus fame cedere vellet amor
Nunc male res iuncte calor ꝛ reuerentia pugnant
Quid ſequar in dubio eſt. hec decet ille iuuat
Vel ſemel intrauit colchos pagaſeus iaſon:
Impoſitam celeri phaſida puppe tulit.

An.
Argo.
ABER.

dicitur. Phaſidā: medea ni a phaſide colchorum fluuio. Tulit: abſtulit.
☞ Interea lumē ꝛc. Perſtrepit ꝛ nobis. alij Sternuit ꝛ nobis legūt: dependet aūt ex piromachia: ſed ſolet hoc maribus. Ingenioſa ꝛ apta inuentio exemplis corroborata. Gemini laboris. i. eundi ꝛ redeundi.

Vt ſemel ideus lacedemona venit adulter:
Cum preda redijt protinus ille ſua.
Tu quam ſepe petis: quod amas tam ſepe relinquis
Et quoties graue ſit puppibus ire natas.
Sic tamen o iuuenis tumidarum victor aquarum.
Sic facito ſpernas: vt vereare fretum:
Arte laborate merguntur in equore puppes:
als putes
Tu tua plus remis brachia poſſe putas?
Quod cupis: hoc naute metuunt leandre natare
Exitus hic fractis puppibus eſſe ſolet.
Me miſeram cupio non perſuadere quod hortor.
Siſq; precor monitis fortior ipſe meis
Dummodo peruenias: excuſſaq; ſepe per vndas
Inijcias humeris brachia laſſa meis.
Sed mihi ceruleus quoties obuerſor ad vndas.
als neſcio qđ pauidum pectora frigus habent.
Neſcio quid pauidum frigore pectus habet.
Nec minus heſterne confundor imagine noctis
als piata.
Quamuis eſt ſacris illa placata meis.
Nanq; ſub aurora iam dormitante lucerna
Somnia que cerni tempore vera ſolent:
Stamina de digitis cecidere ſopore remiſſis
Collaq; puluino noſtra ferenda dedi
als hac.
Hic ego ventoſas nantem delphina per vndas
Cernere non dubia ſum mihi viſa fide:
Quem poſtq̄ bibulis iniecit fluctus harenis
Vnda ſimul miſerum vitaq; deſeruit.
Quicquid id eſt timeo: nec tu mea ſomnia ride
Nec niſi tranquillo brachia crede mari.
Si tibi non parcis: dilecte parce puelle:
Que nunq̄ niſi te ſoſpite ſoſpes erit.
Spes tamen eſt fractis vicine pacis in vndis.
Tu placidas toto pectore ſcinde vias.

☞ Graue ſit puppibus: vitāt nauigare ob tempeſtatē. Sic ſic: repetitiōe pathos mouet ea inqt moderatione ne nō minus timeas vndas q̄ cōtēnas. Merguntur naues: timorē exēplo auget. Metuūt: naufragiū paſſi natāt. Exitus hic: vt natent poſt naufragiū. Qđ hortor. i. vt nō niſi trāquillo freto ſe cōmittat leander. Quid pauidum: id erat ſubmerſi leādri p̄ſagium. Imagine heſterne noctis, deterret a ſomnijs leandrum ne nataret. Placata: piata. Meis ſacris: mactatis nigris hoſtijs: q̄ in honorē proſerpine ꝛ orci mactabantur ad expiāda ſomnia. Dormitante extincta. Vera ſomnia. Lucretius ex curis quib⁹ ſumus intēti fieri ſomnia exiſtimauit. hippocrates q̄ extrema nocte contingunt aliquid habere p̄ſagij vidē haſſerere: quod in Bruto notauit Accius: apud quē Tarq̄nius ſuperbus ſe regno pelli ſomniat. Remiſſis: laſſatis ſopore. Puluino: dicimus etiā puluinar: Eſt enim ſtratulū qđ capiti ſubijcimus. Nantē delphina: a delphino recte ſumſit auſpiciūq̄ hominū amicus ē Plinius quoq; tēpeſtatē p̄ſagire ſcribit: ſi trāq̄llo mari laſciuiāt: ſi aquā ſpargūt: aut ꝯturbabāt trāquillitatē. Illiſit: cū offēſa in litt⁹ detulit. Id quod ſomnia ꝓtendūt. Si tibi nō parcis: ſi tuū cōtēnis periculū: Nūq̄ erit ſoſpes nō viuet niſi te viuo. Vicine pacis: ꝓxime trāquillitatis In vndis fractis vētis agitatis. Vias placidas: nata: cū trāquillitas viā facilē tibi prebuerit. Nō ſunt nāti peruia: natare ob tempeſtatē non ſuadent. Leniat leuet. Moras inuiſas. tēporis diſpendiū: qđ odiſti.

☞ Adulter ideus: ponit aliud exemplum. paris troianus: ab ida monte phrygie. Cuꝫ ſua preda: cuꝫ helena. dictū eſt in prima epiſtola. Que petis ideſt me ad quā ſepe venis. Quod amas. i. quam amas. Quoties ſit graue pu. quoties eſt periculū nauibus ire p mare. Sic tamē licet conqueſta ſit: quod eam nō abducat: hortatur tamen eū vt ita ingrediatur mare: vt illud timeat ideſt vt caute natet. Victor ſuperator natando. Sic ſic: cōduplicatio. Vt vereare: vt timeas. Arte laborate: arguit a maiori. dicit enim q̄ naues validiſſime ꝛ artificio facte merguntur ab equore ita turbato: quāto ergo magis homines. Poſſe plus remis i. habere maiorem vim ſuperandi aquas quā haberent remi. Quod cupis: ſcilicet natare. Hic exitus. ſcilicet natandi per mare turbatū. Solet eſſe pup. fractis. i. ſolet eſſe quando neceſſitas cogit nauibus fractis. Me miſerā oſtendit inconſtantia amantis: iam enim incipit hortari vt veniat non perſuadere tibi quod hortor i. cupio vt verbis meis non credas: aut pareas. quibus te hortor: ne tali mari nates. Fortior: animoſior. Meis monitis: que diſſuadēt tibi natationē. Excuſſa: cōmota. Sed mihi: dicit ſe terreri quoties aſpicit mare ita turbatum. Obuerſor: permaneo: cōuerſor. ſed cōuerſor apud idoneos in vſu nō repperi. Neſcio quid pa. Ordo eſt. Pectus pauido frigore habet neſcio quid: ideſt timet. legitur etiā. Neſcio qđ pauidū pectora frigus habēt. ꝛ idē eſt ſenſus. nā ex timore ſequitur frigus. Vergi. Exemplo enee ſoluuntur frigore membra. Nec minus. dicit ſe etiā terreri ſomnio: quod heſterna nocte ſomniauit. Imagine: ſpecie: apparētia. nam ſomnia inania ſunt: ſed habent imaginē rerum. Illa: nox. Piata: expiata: purgata. ſolebāt enim ſomniantes aliqua triſtia dijs ſacrificare vt amouerent illa triſtia. Nanq; ſub: dicis nunc hero qđ fuerit ſomniū ſuū. Exiſtimauit enim in ſom-

ASCEN
ANTO.
Somnia
Puluin⁹
Puluinar
Delphin⁹
ABER.

nſs circa aurorā ſe videre Delphina nantē ꝑ ma re ab vndis ad littus expulſum ⁊ illuſum ⁊ ſtatim mortuū vere igitur ne Leander ſit ille delphin. Sub aurora.i.circa aurorā. Iā dormitāte:iā deficiente lumine:nā lucerna q̄ tota nocte fuit accen

Interea quoniam nanti freta peruia non ſunt
als noſtra.
Leniat inuiſas litera miſſa moras

ſa aduenīēte aurora ſolet paulatim diminui:⁊ deficere lumine. Sōnia quo cerni.eo eñ tpe ſomnia ſolere cerni vera exiſtimāt:q2 vc3 ſtomachus nō ſit vino ciboq3 diſtētus:ſed purgatus.tūc vera ſomniari putant. vñ per ſius Sōnia pituita qui purgatiſſima mittūt.⁊ Dātes poeta. Ma ſe preſſal matim el ver ſe ſogna. Stamina:ſila Remiſſis:reſolutis. Sopor:ſomno. Ferēda:ſuſtinēda. pu:uno. ceruicali. Hic:tunc. Uentoſas:vento turbidas. Nō dubia fide.i.maniſeſte. Illuſit violēter immiſit ⁊ iuſſit. Bibulis harenis.i.littori. Unda ſimul miſerū vitaq3 deſeru:t:remāſit in ſicco:⁊ mortuus eſt. Quidquid.i.quidquid hoc ſignificat. Nec ride:nec contēne. Et rede:committe. Si nō parcis tibi.i.ſi nō habes reſpectū tui. Dilecte par.pu.i.habe reſpectū mei Soſpes:incolumis ſana. Niſi te ſoſpite:niſi te viuo. ſpes tñ:dicit ſperare cito fore tranquillitatē in mari:⁊ tūc hortat vt natet. Spes pacis vicine.i.trāquillitatis ꝓpinque:⁊ cito future. Eſt.ſ.mihi.tūc cum erit pax in mari. Scide vias.i.nata. nā natādo ſcīdunt aque corpe nō ſunt puia nanti.i.nō poſſunt natari. peruiū dicit ꝑ qđ iri pōt. meli9 eñ legit nāti ꝙ nādi.nā nō diceremus freta nō ſunt peruia nādi:ſed potius nādo:ſed vt dixi legendū eſt nāti: ⁊ intelligit vel tibi:vel cuilibet aliī. Leāder cum impatiētia amoris nō potuiſſet expectare maris trāquillitatē conat9 vt ſolebat natare:ſubmerſus eſt:cūq3 eius cadauer ad littus amice fluctib9 delatū eſſet:illa ſe ꝓcipitauit e turri ex qua natautē Leandrū ſpectare ſolita erat:⁊ ambos amoris vehemētia ⁊ impatientia perdidit.

ASCEN

☞ Lacedemō ciuitas eſt ſpartana:cuius actus eſt lacedemonia. Lacedemonij autē ſunt incole:illius ciuitatis Puppibus ire.i.abire quo verbo arguit eū in abeūdo quoq3 facilē. Sic tñ o iuuenis tumidarū idest inflatarum aquarum victor:q2 voti compos ſepe pernatauit. Quāuis eſt ſacris illa piata.i.placata. Male autē legerent placata:q2 tam placo ꝙ paco primā producunt. Sōnia quo cerni:horatianū quoq3 eſt. Putant eñ cum a pocul iam cerebro viſa nō ex noxio humore:ſed deorum dari dono. Cetera maniſeſtaria ſunt.

In decimānonam epiſtolam argumentū.

ANTO.
Cea.

Acontius.

Cydippes

Arthemidorus ſcribit Ceam inſulam vnam ex Cycladibus in egeo eſſe:quā latini ceam greci Idruſam nuncupa runt:vt auctor eſt Plinius. hinc profe ctus Acōtius ad diane ſacra: que deli ex virginum conuentu celebrantur in amorē viſe Cydippes excaluit nouā cōmentus fraudem in pomo hec.vel his ſimilia ſcripſit carmina. Me ti bi nupturam felix eat omē aconti Teſtor: quam colimus numina magna dee. Is cum ſacra mini ſtraret ante dee ſimulacrū: in ſinum puelle ꝓiecit que fraudis inſcia cū imprudens literas ꝑlegeret viſa eſt ſe vxorem acontio paciſci. Nā que ante de os dicerentur in templo Delie Diane rata eſſe de bere lex erat poſtpaulo cum pater: vt pactus erat aliī deſpōderet: in febrē ardentiſſimam incidit ad eā ſcribit Acontius: id peieratione ſibi accidere: qm̄ non impleſſet:que diana preſente promiſerat cum illa pactum coniugiū viſa ſit concuſſa coma ꝓbare perfidiāq3 deā vlaſci felle. Suadet demum priſtinas vires reſumere nō poſſe niſi vt ex pomo eſt pollicita nuptie celebrarent. ¶ Pone metum nihil hic iterū amāti:vt incipientes decet ab ea ordi tur pte:qua maxime Cydippe heſitare poterat nam ⁊ als capta fuerat. ſic Uergiliana Dido.cū vi diſſet troianos maxime vereri icipit. Soluite corde metū teucri:ſecludite curas. Hic in epl̄a nō verea re de cōiugio:vt in pomo iurare.promiſſam te tuum coniugiū in diane ede ꝓmiſiſſe. Languor:febris:egritudo. Ulla parte dolente:ſi qua pars doleat tu ego doleo. Quid pudor ante ſubit: cur te pudet. Ante:ꝙ legas epiſtolā. Erubuiſſe: id ſignū eſt pudoris. Coniugiū pactamq3 fidē:ſuadet epiſtolā legi a pacto. Crimina:ſtupra:aut adulteria ⁊ furtiuos cōcubitus. Debitus:ex pacto legitimus. Dēptus fetus pomi:periphraſis. Illic:his verbis. Id qđ opto: cōiugiū ſignificat q3 pomū pertulit. Hic locus ante me legentibus maximas peperit contētiones:nec iniuriam. Nam mirandū eſt quo pacto interpretari potuerint:ſi ambigere interpretari eſt. in vetuſto eñ ⁊ carie cōſumpto codice que in omnibus exemplaribus deerant duo carmina hec ſunt. Nil tibi cū verbis excidit illa fides. Id metui vt diue diffuſa eſt ira:decebat. Illa fides:quam de cōiugio preſente diana dare viſa es. Excidit ob

Acontius ad Cydippen epiſtola.xix.

Pone metum: nihil hic iterum iurabis amanti.
Promiſſa ſatis eſt te ſemel eſſe mihi
Perlege: diſcedat ſic corpore languor ab iſto.
Qui meus eſt vlla parte dolente dolor.
Quid pudor ante ſubit nam ſicut in ede diane
Suſpicor ingenuas erubuiſſe genas
Coniugium pactamq3 fidem:non crimina poſco.
Debitus vt coniux non vt adulter amo.
Uerba licet repetas: que demptus ab arbore fetus
Pertulit ad caſtas me iaciente manus:
als iurare.
Inuenies illic id te ſpondere quod opto:
Nil tibi cum verbis excidit illa fides.

Id metui vt diue diffuſa eſt ira:decebat
Te potius virgo quam meminiſſe deam.

liuioni mādata eſt. Id metui: ne ⁊ fidem datam ⁊ verba obliuiſceris. Diffuſa eſt ira:diana indignata eſt:qm̄ ex lege pacta ſeruare contēſiſti:inciderat eñ in febrem Cydippe. Decebat te potius meminiſſe que memor pacti cuius oblita es te febre veluti periuram vexat.

ABER.

☞ Pone metū. Ceos:vt Stra.ſcri.inſula fuit:in mari egeo quaternas continēs vrbes:inde tetrapolis vocata eſt:ex ea inſula fuit Acōtius iuuenis in amorē Cydippes puelle vehemēter accenſus: quā cū ob generis imparitatem nō auderet aperte vxorē petere:inuenit viā qua illā ſibi coniugio obligaret. Nam in pulcerrimo pomo ſcripſit hos verſus. Iuro tibi ſane per myſtica ſacra diane. Me tibi venturā comitē ſponſamq3 futurā.⁊ hoc pomū in tēplo diane ad pedes Cydippes ꝓiecit:quo accepto illa legit verſus:⁊ inſcia iurauit cū tamen ꝓpoſitū ⁊ intentionē nō haberet iurandi:⁊ ꝓmittēdi Acōtio poſtea cū per parētes inſcios huius rei aliī viro deſponſata eſſet ſubita febre correpta eſt:qua cū vehemēter vexaretur:acontius hac epl̄a conatur ei perſuadere hūc morbū a diana immiſſum eſſe ꝓpter periuriū ⁊ fidē nō obſeruatā:quā teſtata fuerat numē diane ſe ſeruaturā. adducit autem ei in odiū eū cui poſtea deſponſata fuerat dicēs omnē egritudinē ⁊ periculū vite ei accidere illius cauſa: quā ſi dimiſerit:dicit ꝙ liberabitur omni morbo:⁊ ipſe cōſecrabit in tēplo diane pomū aureū: cū carmine: qđ teſtabitur que fuerāt ſcripta in pomo lecto a Cydippe oīa fuiſſe rata ⁊ habuiſſe effectū. Sed ne dubitet vt iterū decipiatur epl̄a ſicut decepta fuerat pomo amouet ei metū dicens nō timeat legere:qm̄ nulla eſt hic fraus neq3 iuramentū. ¶ Pone metū:noli timere lege hanc epl̄am. Iterā ſcdo:vt ſemel iuraſti lectis verſibus pomi. Satis eſt:ſufficit te ſemel mihi ꝓmiſiſſe iurando. Diſcedat:ſic adiurat eam vt legat. Sic.ſ.ſi legeris. Languor:morbus. Iſto tuo:qui dolor eſt meus me tāgit ſc3. Te vlla parte.i.te habere dolorem in aliqua parte corporis. Quid pudor ante ſubito.i.cur pudet te. Subito:occurrit. Nā ſuſpicor.i.puto. Genas ingenuas.ſ.tuas que es ingenua ⁊ verecūda. Erubuiſſe:rubore habuiſſe ſicut in ede diane.ſ.erubuerūt. Ede.i.tēplo. Non crimina:nō adulteriū ⁊ dedecus tuū. Licet.i.licitū eſt tibi. Repetas:referas. Fetus dēptus ab arbore.i.pomū quod eſt fetus.i.fructus arboris. Illic:in pomo. Id qđ opto te potius meminiſſe.ſ.te futuram ſponſam meā:qđ velim te potius meminiſſe quā deam.ſ.dianā:que memor illius ꝓmiſſionis quā non preſtas immiſit tibi morbum.

ASCEN

☞ Pone metum. Bene a principio monet metum ponat.i.deponat: quia veroſimile eſt:omnia eius dona illi ſuſpecta:ita vt amplius lectura non ſit eius literas cuius ſe legendo deceptam nouit. Diſcedat ſic corpore:diximus alibi ſic:captam eſſe precationi particulam. Debitus vt coniux:id ſummopere adſtruit ꝙ illa inficias eat ſi amari nolit. Que demptus ab arbore fetus.i.pomum ab arbore deceptum. Te potius. Ordo eſt. O virgo potius.i.melius ſup.foret meminiſſe.i.executione operis memorem oſtēdere: ꝙ ꝙ dea te puniendo meminit. Si tamen illi verſus quos cōmentarius ſuperior ſe inueniſſe dicit addendi ſunt. Ordo maniſeſtarius eſt. O virgo decebat potius te meminiſſe ꝙ deam: ſcilicet dianam iratam.

Nunc quoq3 idē timeo: ſed idē tamē acrius illud.
Aſſumpſit vires auctaq3 flamma mora eſt.
Quiq3 fuit nunꝙ: paruus vel tempore longo
Ex ſpe quam dederas tu mihi creſcit amor.
Spem mihi tu dederas meus hic tibi credidit ardor
Non potes hoc factum teſte negare dea.
Adfuit: ⁊ preſens vt erat: tua verba notauit:
Et viſa eſt mota dicta tuliſſe coma.
Deceptam dicas noſtra te fraude licebit:
Dum fraudis noſtre cauſa feratur amor:
Fraus mea quid petiit: niſi ꝙ tibi iungere vni
In me quod quereris conciliare poteſt:
Non ego natura: nec ſum tam callidus vſu.
Solertem tu me (crede) puella facis.
Te mihi compoſitis: ſi quid tamen egimus arte
Adſtrinxit verbis ingenioſus amor:
Dictatis ab eo feci ſponſalia verbis:

ANTO.

☞ Idem timeo: ne oblita verbor3 pacta ſeruare contēnas. Illud:idem mei coniugij contētus ⁊ timor. Spe quā dederas:ſpes in cauſa eſt precipua vt amemus. Teſte dea:dianam ſignificat:in cuius ede:in pomo perlecta ſunt carmina. Notauit:preterire nō permiſit. Tuliſſe:hauſiſſe dicta que coniugio perlegiſti. Licebit: diluit crimē a cauſa quā in amorem transfert. Conciliare:quoniam honeſta petō:vnde tibi nullus querendi locus relinquitur. Non ego natura:recte naturam addit vt ⁊ verſutiam ⁊ calliditatem excluderet:illa enim a natura eſt hec ab vſu:ideo Cice. verſutos appellari tradit quorum celeriter mens verſatur. Callidos ꝟo quorum tanꝙ manus opere:ſic animus vſu concaluit. Solertē:induſtriū ⁊ ingenioſum. Propertius. Ingeniū nobis ipſa puella fuit. Cōpoſitis: apte iunctis: eſt compoſitio verborū conſtructio equaliter perpolita. Arte: dolo. dolos habebant verba in pomo perſcripta. Feci ſpōſalia: te mihi deſpōdi. nam verba dicebātur in nuptijs quibus noui ſponſi iungebantur: que cū oblique pronunciaſſet eques romanus mulctatus eſt: vt ſcri. Gellius. Iuris amore vafer:amor ſuo iure me fecit vafrū. Uafros dicimus callidos:⁊ quaſi valde afros: qui vt ſcribit Plinius doloſi ſunt. vnde in precone Pōpo. tergum inquit varium linguā vafram. Sit fraus huic facto: crimen diluit ex loco quem violentā diffinitionem dicimus. Uelle tenere: nō eſt fraus velle adſequi qđ amaſti. Sine fine: quia amabo ſemper. Petā:ero ꝓcus. Per gladios alij: a maiori cauſam ſuam honeſtam facit. Alij bello vxores ſibi pepererunt: ego ꝟo literis id tento. Plures nodos: laqueos. metaphora a venatoribus:qui feras laqueis captāt. Mille modi:ad faciendū vie mille ſuperſunt. In iſto cliuo:elaboramus ad te fallendum. tralatio ab auriga:qui mōtē conſequi nitit. Poſſis ne capi:meis fraudibus

Verſutus
Callidus.

Uafer.

decipi. Plau. in amphitrione. Cur me captas carnifex. τ in eadẽ fabula. Tu me ſi impudẽtia captas non potes capere.

UBER. ☞ Timeo idẽ: ne dea meminerit pmiſſionis tue. Acrius: vehemẽtius. Aſſumpſit vires: auctum eſt idẽ illud qđ timeo. Flamma: amor meus qui fuit paruus in principio. Non longa. i. breui tpe creuit ex ſpe quam tu dederas. ſ. iurãdo te futuram ſponſam meam. Meus ardor credit hoc. i. amor fecit me tibi hoc credere: qđ promiſiſti. Hoc factũ: iuramentũ. Dea teſte. i. diana preſente τ ſciẽte hoc. Notauit: attẽdit. Tuliſſe: accepiſſe. Coma: capite moto in ſignũ conſentientis. Licebit: erit tibi licitũ τ permittetur. Feratur: dicat. i. dũmodo dicar: tantũmodo ppter amorem te decepiſſe. Quid petiit: quid voluit. q. d. nihil aliud. Niſi q iungerer tibi vni: niſi vt eſſem cõiux tui ſolius. Cõſiliare: cõiungere: τ concordes reddere. Quod quereris: quã rẽ tu quereris. i. hec fraus de qua tu quereris poteſt nos cõſiliare: q: potes intelligere q fuit ſolum ex amore. poteſt legẽdũ eſt nõ potes. Callidus: aſtutus. Uſu: experiẽtia: ſed ppter amorẽ tuũ. ideo dicat. Tu facis me ſolertẽ. i. induſtriũ τ ingenioſum. Tu mihi: dicit q ſi aliquo artificio viſus eſt vti ad eã decipiendã: illud artificiũ fuit amoris qui dictauit ſibi verba. Cõpoſitis: artificioſis. Ingenioſus ab effectu. Spõſalia: ſolẽnia verba nuptiaꝝ. nam ſm iuriſcõſultos ſpõſalia ſunt mẽtio τ pmiſſio futurarum nuptiaꝝ. ¶ Ab eo: ab amore. Uafer: callidus: aſtutus: quaſi valde affer: vt Nonio placet.

Conſultoq; fui iuris amore vafer.

Sit fraus huic facto nomen dicarq; doloſus:

Si tamen eſt quod ames velle tenere dolus

En iterum ſcribo: mittoq; rogantia verba:

als quo.

Altera fraus hec eſt quodq; queraris habes

Si noceo quod amo: fateor ſine fine nocebo:

Teq; petam: caueas tu licet ipſe petam.

als rigidas

Per gladios alij placidas rapuere puellas.

Scripta mihi caute litera crimen erit:

Dij faciant poſſim plures imponere nodos:

Ut tua ſit nulla libera parte fides:

Mille modi reſtant: cliuo ſudamus in vno

Ardor inexpertum nil ſinet eſſe meus.

Sit dubium poſſis ne capi captabere certe:

¶ Conſulto: interrogato: mihi dante conſiliũ: nam cõſultus dicitur qui cõſulitur: conſultor qui cõſulit. ¶ Sit fraus. Ordo eſt. Fraus ſit nomẽ huic facto. i. hoc factũ nominetur fraus. Si tñ. q. d. cum potius ſit virtus q dolus velle tenere qđ amas. ¶ Iterũ: ſcđo. ¶ Quod amo. i. q: amo te. Uel q. i. q:. Sine fine: perpetuo τ ſemper: q nunq deſinã te amare. ¶ Petã te: te optabo. ¶ Licet caueas: vites ne te petã. ¶ Per gladios: arguit a maiori ad minus. ſi enim licet alijs rapere puellas bello τ pugnare armis: vt eas habeant. dicit non fore crimẽ ſi ſcriptis voluerit puellã habere. ¶ Placidas puellas. i. amatas τ que ſibi placuerint. Plures nodos: plura vincula ad ligãdũ te mihi. ¶ Libera: ſoluta ſine obligatione. Nulla parte: vt nõ poſſis effugere quin ſis mea. ¶ Mille modi: ſcz capiẽdi. Cliuo ſudamus in vno. i. in vno tantũmodo labore eſt: aut tralatio. nam cũ cliuius dicitur aſcenſus ſiue mõticulus aliquis. Ergo nos ſudamus. i. laboramus. ¶ In vno cliuo: in vna difficultate. ¶ Ardor inexpertũ: amor meus faciet me oia expe iri. ¶ Si dubiũ. i. etiam ſi ſit dubium.

ASCEN ☞ Auctaq; flãma mora eſt. Tralatio ab incendio. ſic Hora. Et neglecta ſolent incẽdia ſumere vires. Licebit: ſic etiam Hora. locutus eſt. vnde patet: licet natura eſſe verbũ: licz in cõiunctionẽ aut aduerbiũ trãſferet: vt ſit licebit. i. licitum erit: hoc eſt. quis forſan in futuro dicas te deceptũ τc. Id me q quereris conſiliare poteſt. i. q: pr fraudem meã nõ aliud petij q vt tibi vni iũgerer τ fidelis cõiux eſſem: qđ perfecti amoris iudiciũ eſt: id qđ quereris põt me cõſiliare tibi. i. pptera debeas me redamare: q: te vehemẽter amo. Teq; petã. Ordo eſt. Licet tu caueas ne ſup. petã (ſed vt docet Perottus: caueo plenũ eſt ſine ira: vt caue faxis: caue dicas). te ipſe. i. ego petã te. Per gladios alij. Docet ſi quid peccauit clemẽtius τ humanius cũ amica egiſſe q amatores ſoleãt: vt nullũ querele locũ amice relinquat. Poſſis ne capi. i. an poſſis capi: captabere certe.

ANTO. ☞ Exitus eſt in dijs: ſoli dij rerũ euentum nouerunt. ¶ Non oia retia: paratos dolos: artes doli. Non ſum qui ſoleam: exemplo audaciã ſuã commendat. Sed taceo: occupatione voluntas eius vehementior effecta eſt: gratior inquit rapine tue gratia mors erit q ſine te viuere. Tu facis hoc: deſcribit Cydippes formam qđ dictionis genus effectionẽ Cice. appellat. Eburnea: cãdore τ lenitate eboris. Sine ruſticitate: ea eſt que nihil intuet. Thetydis: pedes ex Homero: hoc eſt qui argẽteis pedibus Thetydẽ cõmendat. Cetera qui latent: nec eſt cõmunis iudicij. Pignus tue vocis: fidem τ ſponſionem a te factam. Inuidiã patiar: oderint me ob hãc fraudem. Paſſo: ſua premia nõ magnifacio alioꝝ inuidiã dũmodo illius fructũ feram. Heſionẽ thelamon. exẽplo ſuũ factũ tuetur: qđ cõuenire nõ videtur: nã illi virtutis: hic fraudis premiũ ceperũt. Heſione: laomedõtis filia. Thelamoni data eſt: qm̃ primus pergama cõſcẽdit. Tenuabimus: minuemus. Utq; ſolẽt: ſuaſio eſt ſumpta ex loco qui dicitur vt a conditione: non eſſe ſeruũ ſed ſeruo ſimilem ſe agere demonſtrat.

Thetydis pedes.

Exitus in dijs eſt tu capiere tamen.

Ut partem effugies non omnia retia falles

Que tibi quam credis plura tetendit amor

Si non proficient artes: veniemus ad arma.

Inq; tui cupido rapta ferere ſinu.

Non ſum qui ſoleam paridis reprendere factum

Nec quenquã qui vir poſſet vt eſſe fuit.

Nos quoq;: ſed taceo: mors huius pena rapine.

Ut ſit erit quam te non habuiſſe minor.

als ſi.

Aut eſſes formoſa minus: peterere modeſte.

Audaces facie cogimur eſſe tua.

Tu facis hoc: oculiq; tui: quibus ignea cedunt

Syddera: qui flãme cauſa fuere mee.

Hoc faciunt flaui crines τ eburnea ceruix:

Quaſq; precor veniant in mea colla manus:

Et decor et vultus ſine ruſticitate pudentes.

Et thetidis quales vix reor eſſe pedes.

Cetera ſi poſſim laudare beatior eſſem.

als par

Nec dubito totum quin tua pars ſit opus.

Hac ego compulſus non eſt mirabile forma

Si pignus volui vocis habere tue.

Denique dum captam tu te cogare fateri:

Inſidijs eſto capta puella meis:

Inuidiam patiar: paſſo ſua premia dentur

Cur ſuus a tanto crimine fructus abeſt:

Heſionem Thelamon: Bryſeida cepit Achilles

Utraq; victorem nempe ſecuta ſuum.

Quamlibet accuſes: τ ſis irata licebit:

Irata liceat dum mihi poſſe frui.

Idem qui facimus factam tenuabimus iram:

Sit modo placande copia parua tui:

Ante tuos flentem liceat conſiſtere vultus.

Et liceat lacrimis addere verba meis:

Utq; ſolent famuli: cum verbera ſeua verentur

☞ Exit' finis. Eſt in dijs. i. dij ſciũt ſine cpte retiũ que tibi tendã. Plura: retia. Artes doli. Arma ad vim. Rapta: adducta p vim. Nõ ſum: dicit ſibi placere eos q auſi ſunt rapere eas quas amauerunt. Factũ paridis: qui helenã rapuit. Nec quẽq: nec aliquẽ aliũ. Qui fuit vir. qui fortis τ audax fuit vt poſſet eſſe vir. Nos quoq;. deeſt verbũ. q. d. rapiemus te. Mors hui' occurrit obiectõi: q: poſſet dici fortaſſe interficieris ſi me rapueris. dicit ergo: mors vt. i. quis: ſit pena hui' rapine. ſ. de te. Erit minor. ſ. pena. Quã non habuiſſe te: q: plus pene mihi: eſſet nõ habere te q mori ppter rapinã tui. Aut eſſes formoſa min'. i. ſi eſſes min' pulcra modeſte te peterẽ. nõ autẽ ita ardẽter τ audacter. Facie forma. Tu facis. cõmemorat ptes pulcritudinis ipius cydippes. Ignea aut ſplẽdida. aut q ſm quoſdã philoſophos dicunt eẽ ignea. Cedũt ſunt inferiora. Flãme: amoris. Flaui crines: pulcri: flauus aũt color vt Aul. gel. ſcri. cõſtat ex albo viridi τ ruffo. vñ dicimus flauas ſegetes: qñ matureſcũt. Eburnea: candidiſſima quale eſt ebur. Man' formoſe: quas precor vc. in mea colla. i. quas pcor vt me amplectẽtur. Pudentes ſine ruſticitate. i. qui habẽt pudorẽ nõ ruſticũ ſed ingenuũ. Iuue. Ingenui vult' puer ingenuiq; pudoris. Quales vix rear eſſe pedes thetydis. i. cãdidiſſimos. nã cum ſit dea maris: τ aſſidue moretur in aquis merito deberet habere pedes albiſſimos. fuit autẽ filia nerei mater achillis. Nã p vxore oceani thetis ſic ſcribit τ thetios facit: τ habet primã longam. Cetera q latent ſub veſtibus. Ouid. j. meta. Si qua latent meliora putat. Poſſem laudare: vtpote a me viſa vel tecta. Nec dubito. i. nõ dubito qn pulcritudo q eſt vna parte corporis ſit in toto. Tua pars: nõ intelligamus obſcene dictũ de pudendis: vt quidaz male putant: ſed ſic intelligendũ nõ dubito: qn totũ opus tui corporis vt tua pars. i. talẽ qualis eſt pars tua q apparet: vel oculi vel manus τc. vel qn tua pars ſit totum opus: ideſt perfectum opus. ideſt non dubito quin pars reſpõdeat toti operi. Pignus obligationem. Dum cogare: dummodo dicas te eſſe captam. Inuidiam patior: ideſt odiũ quod dicor cepiſſe te inſidijs meis: fac ergo ne patiar inuidiam fruſtra: et ſit verũ quod te ceperim. Fructus: remuneratio. Heſionẽ thelamõ ſubdit exempla: quibus oſtendit quod ſicut dicitur eam cepiſſe ita debet eã habere. nam thelamon filius eaci: cum hercules cepiſſet Troiam per vim: quia a laomedonte ingreſſu vrbis et hoſpitio prohibitus muros aſcẽdit: τ heſionam filiam laomedõtis rapuit: que ei ab hercule permiſſa eſt: ex qua ſuſcepit teucrum: dicit ergo ſicut eam rapuit: ſic ſecum dixiſſe. idem fecit achiles de bryſeide: vt eſt viſum ſupra in epiſtola ipſius bryſeidis. Quelibet quantumuis. Frui te irata: ideſt habere te ita iratam mihi. Tenuabimus minuemus. Sit cõcedatur mihi per te copia: facultas. Licet: permittatur. vt veniam ad conſpectũ tuum: τ poſſim flendo te rogare. Utq; ſolent. Ordo eſt. τ liceat mihi tendere manus ſubmiſſas. i. humiles.

UBER.

ASCEN ☞ Exitus in dijs eſt. i. dij ſciunt an cum commodo meo te capiam: ſed vtrũq; erit capiã te. Ferere in futuro indicatiui verbi paſſiui. i. trãſfereris. Non ſum: ordo eſt. Non ſum qui ſoleam reprehendere factũ paridis: ideſt raptum helenes a paride factum: nec qui ſoleã deprehẽdere quẽq fuit vir. i. virilis τ animoſus: vt poſſet eſſe. i. perſiſtere. i. qui ſentiẽs amore perire rapuit amatum. vt ſuperuiuat. Ut mors ſit pena huius rapine. i. licet mori cogar ob raptum tui: tñ minor erit. ſ. hec pena: q nos te nõ habuiſſe. i. grauı' erit te non habita viuere q habita per raptum ob raptum mori. Aut eſſes. Quia nihil grauius mulieri nouit: laudat eam a forma. Aut videtur poſitum pro ſi. vt ſit. Si eſſes. τ ita ſcriptum ſuſpicor a poeta: ſed qui non intellexerunt monoſyllaba a vocalibus ſequentibus non abſumi mutauerunt ſi in aut. Sine ruſticitate pudentes: quia minus pudor ruſticitatem parere ſolet. Thetydis pedem ſm Home. argentei ſunt ſm Statium in achilleide niuei dicentem niueas feriunt vada theſſala plãtas. qđ nõ ab re fingitur quia cum ſit dea marina ſemper in aquis verſatur. Eſt autez mater achilli vxor pelei. Cetera ſi poſſem muliebria: ſcz τ pudẽda q illa nondũ viderat nec contigerat. Nec dubito totum quin tua pars ſit opus. i. quin totum ſit tui ſimile immo: ſit ſimile τ tale qđ non videt quale quod videtur aut quin totum opus ſit tua pars: ideſt teipſam affinxeris: aut lege quin tibi par ſit opus. i. nõ dubito quin to

tum opus.i.tota factura corpis tui:ſit par tibi.i.ei parti quā videm᷒. Hac ego cōpulſus. Purgat factū ſuū ex eo ꝙ amore capt᷒ id ꝑpetrauerit:qđ ⁊ fortes viri:ſed queriꝶ infeliciorē ꝙ nō patiaꝶ ob quā facin᷒ cōmiſit ſicut thelamō heſiona laomedōtis filia priami ſorore ⁊ achilles briſeide de qua ſuo loco viſum eſt. Quālibet.i.quātūlibet accuſes ⁊ ſis irata licebit.i.licitū erit:⁊ ꝑmitteꝶ tibi dūmō liceat mihi frui ſub.te irata. Nos idē ꝗ facim᷒ intenuabim᷒ irā factā.i.placabim᷒ te amabili cōmercio ⁊ dulci attrectatiōe. Placāde tui elegātius ꝙ placādi eſt ꝗ hic tui ꝑmitiuū a tu qđ oīs ge.ē. ⁊ feminini.

ANTO.

☞ Ignoras.neſcis quantū īperū in me habeas. Meo corpore:cū incuſſerit plagas. Sed neqꝫ cō pedibus:q ſunt in ſeruo incōmoda excludit: hoc inqͣt in me cōmodi᷒habebis ꝙ abſqꝫ ꝯpedib᷒⁊ catenis tibi fidē ſuabo. ſatiauerit:vltionē ſumſerit. Tā bn̄ ꝗ ſer.patiēs adeo ſuitiū. Re᷒.a.ab.accuſas. me abſentē. Optima:qm̄ pro cōiugio pugnabat. Nullo tuente:abſqꝫ alicuius patrocinio. Hoc qđ amor iuſſit.cōmoraꝶ in eodē loco ⁊ fatetur crimē qđ in amore reījcit.ſcripſimus in pomo amoris iuſſu iniuria nr̄a hec iniuria ſolū mihi putatur et amor abſolui.de me ſolo:ꝗ tibi iniuriā intuli: ſed diana nō eſt in culpa. Delia: q̄ in te nihil cōmiſit recte eā abſoluit ꝑſonā in quā oē ius facti cōfert ⁊ eius cā rem ꝗrit ꝑfici. Qđ ⁊ Vergiliana Dido facit cū ait. Nō ego cū danais troianam excidere gētem Aulide iuraui claſſemqꝫ ad pergama miſi. Decepta.ꝟbis in pomo ſcriptis captata. Omina re careāt:falſa ſint omina ſim falſus vates. Nihil eſt violenti᷒ illa.ſuaſio a diane auctoritate. Numina leſa videt ſiqua ꝑte ſuā maieſtatē irritari ꝯſpicit. Teſtis erit calidonis aper. Diane irā exemplo mōſtrat dicimus aprū calidonis vaſtaſſe agros a diana miſſum:diximus combuſto ſtipite althee in indignatione Meleagri interiſſe. Teſtis ⁊ acteon ex ariſteo cyrenes ⁊ apollinis filio ⁊ autonoe cadmi natū eſſe acteonē Diodo.ſcri. Diane opa a ſuis eſt dicerptus canibus cā varia tradiꝶ.vel ꝙ nudam deam ſe in fonte lauantē viderit:vel qđ ſe illi in venatu preponeret vel ꝙ in mōtibus ꝟginis cōcubitū auſus eſt petere. Illis:canes intelligit ꝗbus ipſe multas feras trucidarat. Queqꝫ ſuperba parēs niobē ſignificat Tātali filiā:ꝗ cū ex amphione Iouis ⁊ anthiopes filio liberos duodecim:vel vt alij malūt quatuordecim genuiſſet:ſe latone fecunditate prepoſuit. Diana et apollo latone filij ira perciti liberorum multitudinem ſagittis confecerunt. Niobem et Amphionem lacrimantes verterunt in ſaxum ⁊ ad ſipillum migdonie montē:pueris ⁊ puellis trucidatis cū ſeptē ānos ſepultura carerēt:iuppiꝶ vt ſcribit.Homer᷒ ī ſaxū ꝯtit.

Acteon.

Niobem.

ABER.

☞ Sub tua crura. ideſt ad tua genua qđ faciunt ſupplicātes.vt famuli. Cū vereꝶ.ideſt timēt ꝓ ba ſeuera:rigida .ſ.dn̄oꝝ minatiuū eis. Ignoras tua iura.i.neſcis ꝗd tibi liceat in me:q: nō debes dānare niſi citata parte. More dn̄e:ſicut dn̄a imperat famulo q: tibi parebo:vt famulus dn̄e paret. Scindas:laceres:lꝫ inꝗt in me ſeuias ⁊ oīa aſpera facias:oīa patior. Tm̄.ſolūmodo. ne man᷒ iſta in tua ledaꝶ meo cor.i.ne fortaſſe noceas tibi ⁊ ledas man᷒ tuas me verberando:cōpedib᷒:vinclis pedū. Vinct᷒:ligatus.q.d.tu᷒ amor ſatis tenebit me. Cum bn̄.hec oīa dicit acōtius vt flectat eius animū. Ipſa tu. Qui ſeruit:qui ꝑſtat ſeruiturē iā patienter. Agor reus.vtiꝶ ſignate verbis iuris.nā reus dr̄ ꝯtra quē agiꝶ etiā ſi nihil admiſerit. Non vllo.i.nullo. Eſt iniuria noſtri. diciꝶ eſſe iniuria ꝗ tibi intuli. Delia diana a delo inſula in qua ⁊ nota eſt ⁊ colebaꝶ precipue. Redde dee quā teſtē adduxiſti. Rubebas.cum rubore ꝑe pudore vultu oſtendebas. Vocem tuam: verba per que iuraſti omnia

Tendere ſubmiſſas ſub tua crura manus.

Ignoras tua:iura voca cur arguor abſens:

Iamdudum domine more venire iube.

Ipſa meos ſcindas licet imperioſa capillos:

Oraqꝫ ſint digitis liuida facta tuis:

als omina.

Omnia perpetiar:tantum fortaſſe timebo

Corpore ledatur ne manus iſta meo.

Sed neqꝫ compedibus:nec me compeſcere catenis

Seruabor firmo vinctus amore tui.

Cum bene ſe quantumqꝫ volet ſatiauerit ira.

// Ipſa tibi dices:quam patienter amat.

Ipſa tibi dices:cum videris omnia ferre:

Tam bene qui ſeruit:ſeruiat iſte mihi.

Cum reus infelix abſens agor:⁊ mea cum ſit

Optima:non vllo cauſa tuente perit:

Hoc quod amor iuſſit:ſcriptum eſt iniuria noſtri:

Quod de me ſolum nempe queraris habes.

Non meruit falli mecum quoqꝫ delia ſi non

Vis mihi promiſſum reddere redde dee.

Adfuit:⁊ vidit cum tu decepta rubebas:

Et vocem memori condidit aure tuam.

Omnia re careant:nihil eſt violentius illa:

als lumina

Cum ſua que noluit numina leſa videt.

Teſtis erit calydonis aper:nam ſcimus vt illō

Sit magis in natum ſeua reperta parens.

Teſtis ⁊ acteon:quondam fera creditus illis

Ipſe dedit leto cum quibus ante feras:

Queqꝫ ſuperba parens ſaxo per corpus abortō

re careant:terre eam cōmemorans:ei diane ſeuitiā in vindicando ſe. Omina:auguria de eius violentia carere ideſt effectu.i.vtinā nihil mali tibi deueniat.melius legitur omina ꝙ omnia. Violentius:ſeuius. Illa dignā Quod nolim.ſ.videre ꝙ tu leſeris eā. Triſtis erit. Adducit exempla aper calidonis.aper quē illa irata eneo

vaſtandam calidonem immiſit:q: eneus cum ſacrificaſſet alijs dijs ſola diana omiſſa: vt alibi plenius diximus illa aprū qui totam regionē vaſtaret immiſit qui fuit cauſa mortis meleagri: vt in ep̄la Deyanire dixi. Parens althea:mater meleagri. Sic reperte magis ſeua in natū:q: cōſumpto torre in quo eius vita fataliter cōſiſtebat eū interemit vel eius vitā diris imprecationibus execrata eſt hāc fabulā diximus plene in ep̄la Briſeidis ſuper eū locū fratribus orba. Deuouit nati ſpemqꝫ caputqꝫ parēs. Teſtis ⁊ acteon:is filius fuit ariſtei ⁊ autonoes filie cadmi qui cū venatione delectareꝶ: ea feſſus cū ſyluā quietis gratia ingreſſus eſſet forte vidit dianā nudā cū nymphis ſuis ſe lauantem:que audacia eius irritata ne id vnqꝫ eloqui poſſet in ceruū eū mutauit qui poſtea a canibus ſuis eū verū ceruū credētibus dilaceratus eſt.ſcribiꝶ hec fabula plene ab Oui.lib.iij.meta. Creditus fera:creditus ceruus. Illis.ſ.canibus vel ſocijs ſuis. Cū quibus ante dedit leto feras.i.cū quibus ante interfecerat feras. ¶ Que ſuperba parens.aliud exēplū. Niobes que tātali ⁊ taygetes pleiados filia ſeptē filioꝝ totidēqꝫ filiaꝝ mater ex amphione thebano marito ſuo: tū ob alia:tū ob fecūditatē filioꝝ inſolēs Latone que duos tm̄ peperiſſe numen aſpernata eſt:⁊ ꝑplm ſacrificare volentē impijs verbis deferre auſa eſt. Quare apollo ⁊ diana latone matris iniuria moti:⁊ eius precibus incitati nube tecti thebas venerunt: ⁊ niobē vniuerſa ꝑle ſagittis ſuis cōfoſſa priuarūt:que dolore materno obſtupefacta in ſaxū cōuerſa dicitur.⁊ vt ſcribit Oui.lib.vj.meta. In patriā rapta eſt: vbi fixa cacumine montis. Liquitur ⁊ lacrimis etiā nūc marmora manant.

ASCEN

☞ Ignoras.i.ſi ignoras:aut quia ignoras tua iura.i.ꝙ ſum tui iuris ⁊ tibi deditius. Facta liuida.i.fere plumbei coloris qui fit ex verbere:aut cōpreſſione corpoꝝ. Ne iſta.i.tua manus:ꝙ patienter figurate.i.o ꝙ.i.ꝗtū patienter amat. Omnia te careant.i.habeant effectum que ominor de te: ſcꝫ deam de te vindictam ſumpturam ſicut ſumpſit de ceteris ſui contemptoribus: ſcꝫ calidonis acteone ⁊ niobe.de calidonis dicitur enei.vij. Conceſſit in ira ipſe deum antiquum genitor calidona diana. Teſtis ⁊ acteon. Ordo eſt. Et acteon eſt teſtis:qm̄ ipſe creditus ſup.eſt eſſe fera illis:ſcꝫ canibus ſuis: qui ipſum credētes feram eſſe diſcerptum:cum quibus:ſcꝫ canibus ſocijs venationis ipſe ante.i.prius dedit leto.i.morti feras:ſcꝫ beſtias.

Nunc quoqꝫ migdonia flebilis adſtat humo

Hei mihi cydippe timeo tibi dicere verum.

Ne videar cauſa falſa mouere mea:

Dicendū tamē eſt hoc eſt (mihi crede) quod egra

Ipſo nubendi tempore ſepe iaces:

Conſulit ipſa tibi neu ſis periura laborat:

Et ſaluam ſalua te cupit eſſe fide.

Inde fit vt quoties exiſtere perfida tentas

Peccatum toties corrigat illa tuum.

Parce mouere feros animoſe virginis arcus

Mitis adhuc fieri:ſi patiare poteſt.

als feros.

Parce precor teneros corrūpere febribus artus

Seruetur facies iſta fruenda mihi.

Seruentur vultus ad noſtra incendia nati

Quiqꝫ ſubeſt niueo leuis in ore rubor:

Hoſtibus ⁊ ſi quis ne fias noſtra repugnat

Sic ſit vt inualida te ſolet eſſe mihi.

Torqueor ex equo vel te nubente vel egra.

Dicere non poſſum. quod minus eſſe velim.

als maceror interdum. als ꝙ.

Interdum maceror:quo ſum tibi cauſa doloris:

Teqꝫ mea ledi calliditate puto.

Inqꝫ caput noſtrum domine periuria queſo.

ANTO.

☞ Adſtat flebilis: flet etiam nūc in ſaxum verſa: nā ex eo ſaxo in memoriā lacrimarū adhuc aqua ſcaturire traditur. Falſa mouere:ſuaſionem hanc habere. Nubēdi tempore:quoties alij nubere tentas. Neu ſis periura:vt ꝑmiſſa ſerues:que iureiurādo in eius ede firmaſti. ¶ Parce mouere feros: apoſtrophe ad dianam. Virginis animoſe: quoniam tue volūtati audet obſiſtere. Facies: cydippes forma. Hoſtibus:⁊ ſi quis ita ſe habeant hoſtes diane ira. ¶ Vt ego ſum te cum video morbo cruciari. Inualida te:cū tu nō vales. ¶ Te nubente: cū paras me relicto alij nubere. Quod minus eſſe velim: vel ꝙ egrotes: vel ꝙ nubas vtrunqꝫ eſt mihi eſſet moleſtū. ¶ Dn̄e periuria: penā quam pro perfidia dat. ¶ Ne ignorem:demonſtrat ſollicitudinem ſuam: vnde moleſtiam arguat. Miniſtro:ſe dn̄e aliptam deſiderat ne medicoꝝ iuſſa preteriret. Effingo: non adſtringo legas.nam aliptē nō aſtringere eſt: ſed effingere. adſtringere eīm ad medicos attinet cum venam deprehendūt. Effingere eſt cōponere ⁊ tractare. Optat eīm poſſe aſſiſtere et manus tractare. Quē minime vellem: illū videtur ſuſpicari: cui cydippe erat nuptura. Aſſidet eg.alipte officiū prebet:vtitur notatione.ſcribit ſignis certis amatorem. Salientem ve.que febris calore nimia agitatione impellitur. Per cauſam:deprehēdis veneratione. ¶ Merces plenior maior ꝙ ſuus labor mereatur.

ABER.

☞ Migdonia regio eſt minoris aſie: que ⁊ Bythinia dicitur. Nunc quoqꝫ flebilis: q: vt in metamorphoſi ſcriptū diximus lacrimis etiā nūc marmora manāt. Mouere falſa:dicere nō vera. Mea cauſa: mea vtilitate: vt facias quod peto. Hoc tu mihi crede qđ egra. Ordo eſt. O cydippe qđ tu iaces ſepe egra tp̄e nubēdi. Ip̄a dea cōſulit tibi.i.facit vtilitatē tuā. Et laborat.i.curat. Ne ſis ꝑiura: ne violes fidē quā promiſiſti:q: per iſtam egritudinē monet te vt ſerues ꝑmiſſa. Saluā:incolumem. Inde fit:inde accidit. Obſiſtere.i.negare promiſſa toties corrigat peccm̄:q: qñ vis negare te non promiſiſſe mihi et vis alij nubere: tunc facit te grauius egrotare. Parce:hortatur vt non irritet deā. Parce: ſerua: noli. Arcus: quibus ſe vlciſci ſolet. Mitis:placata. Teneros artus:mēbra tua. Fruēda:vtēda mihi.i.ſeruarētur ad vſum meū. Lenis: modicus. Hoſtibus:oſtēdiꝶ ꝗtū eā amet. Imprecatur eīm talem dolorē ⁊ languorē animi hoſtibus ſuis qui impediūt ne nubat ipſi acontio qualē do

Eueniant: pena tuta ſit illa mea.
Ne tamen ignorem quid agas ad limina tendo
Anxius: huc illuc diſſimulanter eo.
Subſequor ancillam furtim: famulumq; requiro
Profuerint ſomni quid tibi: quid ve cibi
Me miſerum: ꝙ non medicorum iuſſa miniſtro
Effingoq; manus inſideoq; toro.
Et rurſus miſerum quod me ꝓcul inde remouit:
Quem minime vellem forſitan alter adeſt.
Ille manus iſtas adſtringit: ⁊ aſſidet egre.
Inuiſus ſuperis cum ſuperiſq; mihi.
Dumq; ſuo tentat ſalientem pollice venam:
Candida per cauſam brachia ſepe tenet.
Contractatq; ſinu : ⁊ forſitan oſcula iungit.
Officio merces plenior iſta ſuo eſt.

iorē dicit ſe experiri ipa Cydippe egrotāte. Ordo. ſic ſit. i. ſic eueniat hoſtibus ſi quis rep. ne fias noſtra: vt ſicut ſolet eſſe mihi te inualida. i. te infirma. Torqueor: dicit ꝙ parē habet animi cruciatū ſiue nubat alij ſiue egrotet: nec ſatis ſcire dicere vtrū horū mallet: ꝙ̄ neutrū vellet. Maceror: affligor. ¶ Mea calliditate: mea fraude qua te decipi. Inq; caput: rogo inquit vt pene quas tu ex periurijs pati debes in me trāſferatur: ⁊ tu ſis libera. Ne tn̄: dicit ſe ſepe venire domū eius vt intelligat quid agat. Diſſimulāter: occulte ne videar venire ob hanc cauſam. Requirēs: interrogās ancillā vel famulū tuū. Profuerint ne tibi ſomni. i. an potueris dormire ⁊ non comedere. Me miſerū: dolet ꝙ nō ſit miniſter eius vt poſſet ad eā ire ⁊ eā tāgere: ⁊ eius toro aſſidere vt miniſtri faciunt. Iuſſa: precepta. Alter: quē minime vellē: qui fortaſſe querit habere te vxorem. Adeſt: aſſiſtit tibi. Inuiſus ſuperis: q: vult a te: qđ eſt cōtra fidē tuā. Tētat: tangit. Pollice: digito vt medici ſolēt. Venā ſalientē: mobilem qualis ſolet eſſe in febricitāte. Tenet: manu ſua. Per cauſam: ſimulans ſe tangere venā. Contractat: ſepe tāgit. Sinus: pectus. Iſta merces. ſ. iūgēdi oſcula. Eſt plenior ſuo officio. i. vltra ſuum officiū: q: cū ſit medicus: hec nō ſunt ſui officij.

ASCEN ☞ Hec mihi Cydippe. Argute ad id qđ tota epla precēdit peruenit: vt ſc; perſuadeat ea de cauſa infirmitate tactā: q: iuſiurādū in cōſpectu dee preſtitū nō obſeruat. Ipa. ſ. dea cōſulit tibi. i. ſaluti tue. nō eſt aūt legēdū cōſuluit: ſed cōſulit. Et vt Valla docet ſepius dicimus de rebus externis ꝙ de cōſilio dādo cōſulere: ⁊ quaſi ꝓſpicere ⁊ prouidere: cōmodū ferre: vt conſule honori meo: vt conſului rebus tuis. Neu. i. neue. i. velle laborat ne ſis periura. i. ne pereres alteri in nubendo. dicimus autē periuriū ⁊ periurus periura periurū. Non autē periuro: ſed peiero. Parce mouere ⁊c. Vult ſuperior eſſe apoſtrophē ad dianā: ſicut Iuue. ad apollinē. Parce precor pean ⁊c. vt ſit o Diana precor parce mouere feros artus. i. indomita membra virginis animoſe. i. preſtantis pertinaciter in opinione ſua: q: poteſt adhuc fieri mitis: ⁊ patiare: ſc; ſuperuincere: que cauſa cur ⁊ dei ⁊ homines maleficijs parcant. Et ita legendum eſt feros arcus. Alij habent ferox arcus. vt ſit parce o cydippe ferox mouere arcus virginis animoſe: ſc; diane: q: ſi patiare niſi periuro obſtes dea poteſt fieri adhuc mitis. i. placabilis tibi: ⁊ hoc modo potius legendum puto: quia ſemper ad Cydippē loquitur dicens. Hoſtibus ⁊ ſi quis. Vbi ordo eſt. Et ſi quis ſup. ex hoſtibus repugnat ne ſc; facies tua ſit noſtra: ſic ſit ſup. illi vt ſolet eſſe mihi te exiſtēte inualida: hoc eſt egerrime. Quod minus orator diceret virum minus eſſe velim: quia de duobus tm̄ loquitur. Interdum maceror. Sulpitius legit maceror interdum: ⁊ ita plurimi codices habent: ſed maceror primam corripere ſolet ſicut macies ⁊ macer.

ANTO. ☞ Precerpere: tranſlatio ab his qui immatura poma legunt. Precerpis inquit alienos amores. Turpiter: per adulterium. Poſtmodo: deinceps meis admonitus verbis. De vacuis: non pactis: Vindicet: ꝓmiſſio cōiugio ſuā indicat. Non vacat: viro nō caret. Pacti humani: refellit aduerſarij iura per contentionem inquit: pactum quo arguis Cydippē eſſe tuam homines fecerunt: meum ꝟo diuinum eſt. Idcirco quod a pacto arguas. Par: quoniam tuum humanū eſt pactum: meū ꝟo diuinū. Hec mihi ſe pepigit: firmat cauſam a cognitione. Primus ab illa cuius ius ſecundum eſt: cū illa in cognitione ſibi prima ſit cuiq; a natura de ſe quod vult liberū eſt facere. Homines: habuit teſtes. Teſtificata deā: dianā adhibuit teſtem. Mendax: qui fallit hominē mendacē appellamus: periurum ꝟo qui dijs immortalibus fidem nō ſeruauit. Hec cubat: febre vexatur Cydippe. Ille: pater qui filiā alij deſpondit viro. Diſſimili mēte: arguit ab iniquitate facti: vnde monſtret Diane irā non fore iniuſtā: cū humana diuinis propoſita videantur. Tu petis: ex tuto es voti cōpos. Nunc quoniā ſerus hic: in odium aduerſariū trahit cuius facta crudeliter recenſet. Cauſa iniqua: quoniam nō is ſed ego tibi maritus eſſe deberem. Hic culpa: admiſſi viri. Hoc faciente: peccato huius. Quo mo-

Quis tibi permiſit noſtras precerpere meſſes:
Ad ſpes alterius quis tibi fecit iter:
Ille ſinus meus eſt: mea turpiter oſcula ſumis
A mihi promiſſo corpore tolle manus.
Improbe tolle manus: quā tāgis noſtra futura eſt
Poſtmodo ſi facies iſtud: adulter eris.
Elige de vacuis: quam non ſibi vindicet alter.
Si neſcis dominum res habet iſta ſuum.
Nec mihi credideris: recitetur formula pacti:
Neu falſam dicas eſſe face ipſa legat.
Alterius thalamo tibi nos tibi dicimus exi.
als huic.
Quid facis: hinc exi: non vacat iſte torus.

Nam quod habes: ⁊ tu humani verba altera pacti:
Non erit [illegible]rco par tua cauſa mee.
Hec mihi ſe pepigit pater hanc tibi primus ab illa
Sed proprior certe quam pater ipſa ſibi eſt.
Promiſit pater hanc: hec et iurauit amanti:
Ille homines hec eſt teſtificata deam.
Hic metuit mendax: ſed et hec periura vocari
Num dubitas. hic ſit maior an ille metus:
Deniq; vt amborū conferre pericula poſſis:
Reſpice ad euentus: hec cubat: ille valet
Nos quoq; diſſimili certamina mente ſubimus
Nec ſpes par nobis. nec timor equus adeſt
Tu petis ex tuto: grauior mihi morte repulſa eſt
Idq; ego quod iā tu forſan amabis amo
Si tibi iuſtitie: ſi recti cura fuiſſet:
Credere debueras ignibus ipſe meis.
Nunc quoniam ferus hic pro cauſa pugnat iniquā.
Ad quid cydippe littera noſtra redit:
Hic facit vt iaceas. et ſis ſuſpecta diane:
als nunc
Hunc tu ſi ſapias: limen adire vetes.
Hoc faciente ſubis tam ſeua pericula vite.
Atq; vtinam pro te qui mouet ille cadat
Quem ſi reppuleris nec quem dea dannat amaris
Et tu continuo: certe ego ſaluus ero.
Siſte metum virgo ſtabili potiere ſalute
Fac modo polliciti conſcia templa colas:
Non boue mactato celeſtia numina gaudent:
als fide
Sed que preſtanda eſt et ſine teſte fides
Vt valeant alie ferrum patiuntur et ignes:

uet in te diana iram concitat. Et tu cōtinuo: ſuaſio abvtili. Valebis ꝙ primum ſi repuleris admiſſum virum. Tēpla cōſcia. Diane ſacrifices. Et ſine teſte fides: nō tn̄ boues mactati: verum vite integritas litat. Ferrū patiuntur ⁊ ignes: morbi alij ferro alij igne curantur.

☞ Quis tibi. apoſtrophā facit ad illū medicum UBER. q̄ hec faciebat apud Cydippen: dicēs eū nō habere ius in eā q̄ ſibi aū ſit promiſſa. Precerpe: precipere. poſtmodo: poſthac: Si facies iſtud: ſi eā tetigeris. ⁊ obſculatus fueris. Eris adulter: q: contrectabis alienā vxorē. De vacuis: de puellis q̄ non dū ſunt obligate alicui. Vindicet aſſerat. aſſumat Dominū ſuū: eſt ſua dn̄io alterius. eſt tralatio a poſſeſſionibus q̄ dicunt̄ eſſe dn̄ij alicuius. Recitet̄ relegat̄. Formula pacti: verba formalia quibꝰ mi promiſit. alterius thalamo. increpat illū vt ab amica ſua diſcedat. Nō vacat: nō eſt vacuus. Nam quod reſpondet obiectioni q: poſſet dicere eā ſibi per patrē eius deſponſatā. dicit plus valere ꝓmiſſionē factā ꝑ ſe de ſeipa: teſte dea: ꝙ ꝓmiſſionē factā per eius patrē. Primus ab illa: primꝰ poſt illā. Proprior ſibi ꝙ patri: q: quiſq; eſt ſibi ꝓximꝰ. Iurauit: qđ plus eſt ꝙ ſimpliciter promittere. Ille pater homies. ſ. eſt teſtificatus. i. promiſit in preſentia hoīm. Maior metus. ſ. mendacij vel periurij Euentus: exitus. hec. Cydippe. Cubat: egrotat. Hora. cubat hic in valle q̄rini. Valet: ſanꝰ eſt. Nos ego. Et ſubimꝰ certamina. i. certamus de cydippe habēda vxore. Diſſimili mēte. i. diſſimili ꝓpoſito ⁊ intentione. Ex tuo: q: ſi non habueris eā nihil periculi tibi erit. Repulſa eſt grauiori morte. i. mihi erit. grauius eā nō habere ꝙ ſi morerer credere ignibus meis nō occupare meos amores q̄ fuerunt priores tuis. Iniqua in qua ius nullū habet. Ad qđ redit. q. d. ad malū tuū. Hic facit: nitit̄ adducere illū in odiū Cyppide. Hac fa. i. hoc exiſtente eā Qui mouet. ſ. pericula. Cadat moriatur Quē dea damnat: quē dea habet inuiſum. Et tu cōtinuo. i. ſtatī: ſabaudi eris ſalua. Potiere ſtabi. ſa. i. habebis ſanitatē ſtabilē ſi ſeruaueris fidē. Colas. venereris. Nō bo. ⁊ q: poſſet dicere ſe facere ſacrificia multa dicit deos inſpicere fidē ⁊ non ſacrificia: vt Eſa. capi. prim. Quid mihi in multitudine victimarū veſtrarū: q: multiplicaſtis mihi ſacrificiū de arietibus ⁊ carnibus hyrcorū: ego enim cōtemſi ſanginē vitulorū ⁊c. Et ſine teſte. i. etiam ſi nullus ſciret aliq̄d eſſe ꝓmiſſum Vt valea[nt] arguit a maiori ad minus

ASCEN ☞ Eſſe fac ipſa legat. Sepe apud hunc legitur fac corripit: ſed alij face legunt. nihil eſt autem toto cōtextu facilius tu petis ex tuto: quia repulſus non moriaris: vt ego. Nunc quoniā ferus hic ⁊c. Omne crimen reijcit in aduerſarium ſuum docens eius gratia amicam quidquid patitur pati: cum is eam ſollicitet ad periurium a quo vt dea eam arceat febribus torquet. Ad quid litera noſtra redit. Sunt qui intelligunt. ſic. ad quid remittit literas noſtras nolens eas legere cum illi omnis culpa iputanda ſit: ſed ſi hoc opinaretur fruſtra id niſi in principio ſcriberet. Eſt ergo ſenſus attende cydippe ad quid litera noſtra redit: ideſt quid ſibi velit quid p̄tēdat: q: vult hoc ſignificare ꝙ hic facit vt iaceas ⁊ ſis ſuſpecta diane. Reppuleris gemino pp ſcribitur quia re corripit̄ alioqui. Amaris ꝓ amaueris. Siſte. i. retine ne angeatur metum. Non bone ⁊c. bona et ſancta ſententia forte in non ſancto ore. Qualis illa: Ture deum placa: vitulū ſine creſcat arato. ⁊ illa dicite pōtifices in templo quid fuit aurum: ⁊ que ſequuntur. Sed que preſtanda eſt ⁊. i. etiam ſine teſte: fide: vt ſit ordo: ſed gaudent fide que ⁊c. Alij tn̄ vt ornatꝰ expoſtulat legunt fides: vt ſic ſed ſuc. fide que fides preſtanda eſt etiam ſine teſte. vnde de viro fideli dicit Cicero ꝙ cum eo etiam in tenebris micos. vt valeant alie ⁊c. Et hec ſancta adhortatio q: admonetur vt corpus valeat animam ſanare ⁊ via mentis fugere

ANTO. Pharmaſon.

☞Succus ama. triſte poculū: quod greci pharmacon appellāt. Iſtis: aut ignē: aut ferro: aut poculo. Vitā piuria: nō ſis diane piura. Preterite veniā. ſtat' eſt qui venialis & ſumtus ab ignorantia poteris qui antehac ſunt ignorantia excuſare et veniā mereri: deinceps admonita eris piuriū rea. Voce mea: meis iſtis in memoriā illa tibi reduxi. Caſibus. malis qui te vrgent. Ferre aduerſa pati. His quoq; vitatis eſto vt pſentes caſus vites. Luciferas Diana & lucina nuncupata eſt: q̄ parturientib' preeſt. vt ſcri. Varro. Hec audiet: tuas ipſo rationes. De quo. Acontio an alio. Votū: in ptu ages vota. Scit. nouit te dijs pmiſſa nō ſeruare. Nō agitur de me: meas moleſtias preno cura maiore: ea erat de amice ſalute. Dubij. de tua ſalute ancipites. Ignaros culpe: q̄ cām tui mali ignorāt Nil ruboris: eſt equa tua cā: & nil niſi honeſtū h3. Ordine fac referas: p cām breuiter enarratur acta res eſt in diane ede. Cognita: ad cōiugiū prouocata. Dee pharetrate: diane cuius arma ſunt arcus & pharetra. Fixis genis. amātis ſignum. Deciderant pallia: ſtuporis indiciū eſt. Doctis notis: iſtis callide ſcriptis: Iūctā fidē mihi pſtitā de cōiugio. Iungūt cōiuge pmittūt. Talis in hac ſula pſtiterit. Inſula corycijs cōmendatio a patrie pſtantia quā dicit cultā a muſis. qm̄ ex cea inſula fuere ſimonides poeta: vt auctor eſt Stra. & ex fratre filr' bachilides. Corycia nymphas nonvt inſcite aliqui putauerunt dicimus a coracio inſula Diane ſacra: ſed de Corycio antro in parnaſo muſis ſacrato. ideo in metamorpho. eſt cum deucalion et Pyrrha parnaſum cōſcēdunt. Corycidas nymphas & numina montis adorant. ideſt. nymphas in monte parnaſo cultas.

Corycion antrum.

ABER.

☞Succus ama. medicina ex ſucco amararum herbarum. Iſtis ſuccis amaris. Tantum ſolummodo. Ignorantia quia tu neſciuiſti te offendiſſe dianam: & ideo hec tibi accidere: Exciderant animo: ideſt memoria. admonita: reducta in memoriam. Cum iſtis caſibus: iſtis infelicitatibus egritudinis. His quoq; magis etiam terret eam: vt caueat ledere dianam: quia ſi etiam nunc vitaret caſus febris: tamen adhuc egeret eius auxilio in partu quia inuocabatur a parientibus. Luciferas adiutrices: que fetum in lucem ferant. Requiret. de quo coniuge partus eat tibi: ideſt volet ſcire ex quo marito pepereris: quia ſi ex alio paries q̄ ex me dicet te eſſe periuram: & ideo non eſſe iuuandam. Promittes votum: quia poſſet dicere ſe facturam vota. Falſo. ſicut falſo per eam iuraſti te facturam vxorem meam: iurabis: ideſt iurabis poſſe fallere deos. ſicut ſemel feſelliſti eam: Laboro angor maiore cura q̄ de me. Cur modo q̄ritur. quod fuerit in periculo mortis: & non dixerit parentibus ſuis cauſam: quia nihil ſciebāt de illo pomo. pudebat enim eam dicere hoc parentibus. vnde hortatur vt dicat: quia hoc factum nullam habet turpitudinem. Dubiam poſitam in periculo mortis Iuuenalis. Curentur dubij medicis maiorib' egri. Licet fas eſt. Matri puelle eſt ſolent audacius matri q̄ patri ſecreta ſua dicere. Ordine: proponi ei omnia que vult vt narret matri. Reſtiterim. pro ſteterim Genis oculis. Pallia veſtes. Deciderint humero ceciderint ex corpore meo. Non certa furoris. certum ſignum vehementis amoris quādo aliquis eſt ita abſtractus aſpiciendo amicā: q̄ non ſentit veſtes cadere ex humeris ſuis. Poſtmodo. ſcilicet referas. Malum volubile pomum: rotundū. Neſcio qua. ſ. parte templi Teres habens ſcripta. Quod pomū vitā obliga.

Fert alijs triſtem ſuccus amarus opem.
Nil opus eſt iſtis tantū periuria vita
Teq; ſimul ſerua: meq; datamq; fidem.
Preterite veniam dabit ignorantia culpe
Exciderant animo federa lecta tuo.
Admonita ex modo voce mea cum: caſibus iſtis
Quos quoties tentas fallere ferre ſoles:
His quoq; vitatis in partu nempe rogabis:
Ut tibi luciferas afferat illa manus
Audiet hec repetens que ſunt audita requiret:
Ipſa tibi de quo coniuge partus eat.
Promittes votum ſcit te promittere falſo.
Iurabis. ſit te fallere poſſe deos.
Non agitur de me cura maiore laboro
Anxia ſunt vite pectora noſtra tue
Cur modo te dubij pauidam flevere parentes
Ignaros culpe quos facis eſſe tue.
Et cur ignorant matri licet omnia narres
Nil tua cydippe facta ruboris habent
Ordine fac referas vt ſis mihi cognita primum:
Sacra pharetrate dum facis ipſa dee.
Ut te conſpecta ſubito (ſi forte notaſti)
al's reſtiterim.
Reſtitimus fixis in tua membra genis.
Et te dum nimium miror (nota certa furoris)
Deciderint humero pallia lapſa meo.
Poſtmodo neſcio qua veniſſe volubile malum
al's inuidioſa.
Verba ferens doctis inſidioſa notis.
Quod quia ſit lectum ſancta preſente diana
Eſſe tuam victam numine teſte fidem.
Ne tamen ignoret ſcripti ſententia que ſit:
Lecta tibi quondam nunc quoq; verba refert
Nube precor dicet: cui te bona numina iungunt
Quem fore iuraſti ſit gener ille mihi.
Quiſquis is eſt placeat: quoniam placet ante diane.

Talis erit mater: ſi modo mater erit.
Si tamen & querat quis ſim: qualiſq; videto
Inueniat nobis conſuluiſſe deam.
Inſula corycijs quondam celeberrima nymphis

tam mihi. Refert v̄ba. dic eū verba formalia iuramenti. Dicet: mater tua. Cui. ſ. mihi. Quiſquis eſt etiā ſi eſt mihi ignot'. Debet placere: mihi q3 placet diane. Tātū: q̄ ita tibi ſuadebit. Si mō mater erit: ſi vere te materno affectu amabit. Si tū inqrer: ſi volet ſcire quis ſim. Inueniet deā cōſuluiſſe nobis. i. nobis puidiſſe & nō dediſſe tibi maritum indignum. Inſula: dicit ſe eſſe ex ceo inſula q̄ eſt in egeo mari: vt ſupra in argumento dixi q̄ pbat nō ignobiliſis: q3 olim celebrata fuit a nymphis Corycijs. Cauēdū ne legatur Corynthiis: q3 nec ſenſus nec ratio metri patit: ſed corycijs ita dictis a corycio antro in pnaſo de quo Stra. ſic inquit Vniuerſus parnaſus cōſecratus exiſtit & antra & alia loca ſanctitate digna cōtinens: ex q̄bus celeberrimū & formoſiſſimum extat Corycium nympharū antrū eodē quoq; Cyliū nomine nuncupatū. dicit ergo in Ceo olim fuiſſe nymphas Corycias: de quibus Oui. lib. j. meta. Corycidas nymphas & numina montis adorat. vbi male quidam legunt Corytidas.

ABER.

☞Tantū. i. tantūmodo. vita. i. deuita & fuge periuria. His quoq; vitatis. i. poſito q̄ etiā hec mala euaſeris & alteri incolumi nupſeris adhuc opus erit tibi opera diane: q3 ipſa eſt lucina q̄ preeſt parturiētibus & in lucem venientibus vt in buc. Caſta faue lucina tuus iam regnat apollo. ſed & iuno lucina dicit. vnde comicus Iuno lucina fer opē &c. Cū ergo dianā inuocabis q̄rat. e quo: & ita ſi ex alio q̄ ex me fiet memor piuriū tui & opē negabit. Non agitur de me. i. cauſa mea aut de periculo meo. & id amatorie & callide dicit. amatorie quidē: q3 ſe plus illi q̄ ſibi timere ſignificat. callide aſſit: q3 nō ſibi ſoli per illud cōſulere videt: vt plenior ſit dictis fides. cur modo &c. vult vt parentes ſciant quid iurauerit: vt & illi metu mortis filie ſue inducti cōſentiant. Nota certa furoris ideſt que res eſt certa nota: ideſt certū indiciū furoris: ideſt amoris nimij cōcepti. Et eſt per parentheſim inſertū: et relatiuū ſicut ſepe apud Maronē ſubaudit. Deciderūt: quidā textus habet deciderūt vt ſit modus ſubiūctiuus pro indicatiuo q3 deciderunt penultimā legitime pducit. verſū poete: volētes rem ſubitā ſignificare ſepe in ea pſona ſyllabā longā corripiūt: vt in Bucco. Matri longa decē tulerūt faſtidia menſes. Ubi tamen quidā tulerint legunt. & in Georgi. Miſcueruntq; herbas & nō innoxia verba. Et in. ij. enei. Obſtupui ſteteruntq; come & vox faucibus heſit. hic ergo ſubito cauſam ſignificat. Sicut & his qui dicit. Non eodē curſu reſpondent vltima primis. Poſtmodo: ideſt poſtmodū. neſcio qua: ideſt per quā viam. Lecta tibi quondā nunc quoq; verba refer. Id calidiſſime monet & denuo etiā matre teſte ſe iureiurando aſtringat. Si modo mater erit: ſi materno volet officio fungi. Si tamen & querat. Docuit iuſtum & vtile eſſe vt ſeruata fide ſibi nubat Cydippe. Nunc idem docet & decens & vtile: vtile quidem prius docuit: quia ſic mortem euadat: nunc autem: quia generoſum virum & ſui amantiſſimum obtineat. cum vero genus ſuum laudare vix audeat: patriam laudat.

Cingitur egeo nomine cea mari.
Illa mihi patria eſt: nec ſi generoſa probaris
Nomina deſpectis arguor ortus auis.
Sunt & opes nobis: ſunt & ſine crimine mores
Amplius vtq; nihil me tibi iungit amor.
Appeteres talem vel non iurata maritum.
Iurate vel non talis habendus erat.
Hec tibi me in ſomnis iaculatrix ſcribere phebe:
Hec tibi me vigilans ſcribere iuſſit amor
E quibus alterius mihi iam nocuere ſagitte.
Alterius noceant ne tibi tela caue.
Iuncta ſalus noſtra eſt: miſerere meiq; tuiq;
Quid dubitas vnam ferre duobus opem:
Quod ſi contigerit cum iam data ſigna ſonabunt:
Tinctaq; votiuo ſanguine delos erit:
Aurea ponetur mali felicis imago:
Cauſaq; verſiculis ſcripta duobus erit:
Effigie pomi teſtatur Acontius huius:

ANTO. Ex cee inſule.

☞Cea. Ceam inſulam in egeo eſſe diximus vbi lex erat vt Menander notauit: vt ſexagenarij interimerentur aquis in inſula. Nihil nec patrie preſtantiam: nec antiquum genus. eſto non probes: ſolus amor me tibi cōſiliare deberet. Hec tibi me in ſomnis. colligit epſam quā cōmendat ab auctoritate deorū a. ſomniis vero ſimilitudinē afferens: & diana & amor hanc vt tibi ſcribere epiſtolā iuſſerūt. Alterius cupidinē intelligit cuius violentia vexabat. Alterius diane cuius ira Cydippe vexabatur Iuncta: qm̄ neuter ſine ſalute alterius valere poterat. Tua iura maritata: tū mihi matrimonio eris iuncta. Sanguine votiuo mactare erunt hoſtie. quas p te & tuo cōiugio vouī. Ponet imago aureū malū in ede diane ſuſpendā. Cauſa ſacrati mali. Effigie pomi huius pomi dedicatio teſtimoniū exhibebit. Fuiſſe rata: advota ſucceſſiſſe. Uale. Conſueto ſine vale: nō modo in fine: ſ3 in principijs veteres ponere conſueuiſſe: ſcribit Seneca.

ABER.

☞Inſula cea: adiectiue dixit: ſicut inſula Chia: p chios. Illa: in ſula. Nec ſi generoſa probaris nomina. ideſt ſi etiā placet nobilitas tibi. Nec arguor: non probor. Ortus auis deſpectis. ideſt non ſum natus vilibus & cōtēptis maioribus. Sunt & opes laudat ſe a reliquis quibus amantes ſolēt ſe laudare: Utq; nihil &c. i. quis nihil iſſigat me tibi amplius. Amor eſt mihi. i. certe amo te. Appeteres. i. appetere deberes. Uel. i. etiā. Non iurata: ſine iuramento. Hec tibi. dat auctoritatem ſuis ſcriptis: dicens ſe ſcripſiſſe monitu diane & amoris. E q̄bus diana & amore. Sagitte alterius: ſcilicet amoris. Nocuere mihi: q3 percuſſerunt me. Tela alterius: ſcilicet diane. Iuncta ſalus noſtra. i. mea vita eſt coniuncta cū tua: ita vt ſe peridītante: ego etiam ſim periclitaturus. Duobus: tibi & mihi. Qđ ſi cōtingerit: vt feras opem ambobus. ideſt vt mihi nubas. Cū iā data ſi. ſo. dicit quādo celebrabitur feſta diane i delo. & offerent ei ſacrificia votiua: the.

acontius ſuſpēdet in templo dee effigiē pomi aurei: in quo duobus verſiculis teſtificabitur cydippen ſeruaſſe que in eo pomo ſcripta legerat: ⁊ iurauerat. Cum data ſigna ſo. quia ſonitu turbarū vocabantur ad ſacrificia. Delos. inſula vbi colitur diana. Erit tincta. i. maculata. Sanguine votiuo: ſanguine victimarum ex voto interfectarum. Rata: valida habuiſſe effectum. Longior. dicit ſe nolle plura ſcribere: nec prolixitate fatiget: ⁊ afficiat moleſtia ipſam Cydippem egrotantem ⁊ infirmam: Ordo eſt. vale o cydippe: epiſtola longior laſſet corpus tuū infirmum: ⁊ vt ſit clauſa. id eſt concluſa fine ſolito: quia finis epiſtolarum. ſolet eſſe vale.

Que fuerint in eo ſcripta fuiſſe rata

Longior infirmū ne laſſet epiſtola corpus.

Clauſaq̄ conſueto ſit tibi fine vale.

ASCEN ☞ Amplius vtq̄ nihil. ⁊ vt nihil amplius ſub. ſit mihi qđ cōmendes me tibi iungit amor. E quibus alterius ordo eſt. e q̄bus. ſcȝ dictis duobus numinibus diana q̄ ⁊ phebe ⁊ luna ⁊ pſerpina ⁊ heccate ⁊ lucina dr̄ ſicut triuia ⁊ delia: ⁊ alijs epitheris: ⁊ amore. i. cupidine: ſagitte alterius. ſ. amoris nocuere iam mihi: q2 amore langueo et vulneratus ſum ſagittis cupidinis: ⁊ caue tibi ne tela alterius. ſcȝ phebes q̄ eſt ſoror phebi: hoc eſt diane noceant tibi. Clauſaq̄ conſueto ſit. i. ⁊ vt ſit clauſa fine conſueto: quia in fine ſolet ſcribi vale.

¶ In vigeſimam epiſtolā argumentum.

ANTO. Delos inſula in egeo eminet que cū circundant inſule cyclades appellantur: vrbem habet in planicie ſitam ⁊ apollinis latoneq̄ templū inſtabilis olim fuit: ſed appropinquante. Latone partu: vt ſcri. Pyndarus immobilis ſtetit quatuor adamantinis colūnis nixa magno in honore eſt habita ab heroicis temporibus: ab omnibus horis in hanc inſulam ad ſacra publica ꝯueniebant. Ceuſq̄ virginum ſacra miniſtrabat: quibus cū adeſſet cydippe accepto īſidioſo pomo viſa eſt ſe acōtio vxorem paciſci: ⁊ eius pater aliū deſpōderat: ſub nuptiarum tempus febre correpta eſt: cum excepiſſet id ſibi diane indignatione contigiſſe cōceſſura in acontij vota reſpondit: ſed ſeculorum incuria quantum ex vetuſtis codicibus obſeruare potuimus preter verſus duodecim epiſtola tota deſyderatur. Reliqui quidquid legit̄ adulteriuum eſt ¶ Pertimui: ne quid doli tue adportarent litere. Scriptum ep̄lam. ſine murmure: ne crimine audiēte. Inſcia: imprudens: ⁊ que tuas inſidias non norat. Captaſſes: iterum: rurſus me capere tentaſſes. Dura: inexorabilis: vt tuas literas non legiſſes. ¶ Omnia. ⁊ vota ſacra. In hyppolito ſuo quē eſcolapius diane precibus ad vitam deduxit poſtq̄ ab equis diſtractus eſt: appellatuſq̄ virbius in aricino nemore ſeruandum nymphe egerie commiſit: ideo cautum eſt: vt equi aricinū nemus non intrarent: quoniā hyppolitū diſtraxerint. At melius virgo ab etate ⁊ ſexu parhos eſt virgo inquit virgini fauere debuiſſet. Paucos. nam diuturna febre vexata de ſalute deſperarat. ¶ In heroidas hec habuimus vt ad te q̄ emeddatiſſima mitteremus: que vt in academicis Varro. quoniā indocti doctiq̄ non forent probaturi edere non dubitamus. Cupimus enī inuidi beneuoliq̄: qualeſcūq̄ legāt: illi vt aliena ex merito ſi qua eſt laude rūpantur. Hi vero tecum meis vigilijs et laboribus gratulentur. Finis.

Cydippe Aconcio. Epiſtola. xx.

Pertimui ſcriptumq̄ tuum ſine murmure legi.

Iuraret ne quos inſcia lingua deos

Et puto captaſſes iterum. niſi (vt ipſe fateris)

Promiſſam ſcires me ſatis eſſe ſemel

Nec lectura fui. ſed ſi tibi dura fuiſſem:

Aucta foret ſeue forſitan ira dee

Omnia cum faciam: cum dem pia tura diane:

Illa tamen iuſta plus tibi parte fauet

Atq̄ cupis crede memori te vindicat ira.

Talis in hyppolito vir fuit illa ſuo.

At melius virgo fauiſſet virginis annis:

Quos vereor paucos ne velit eſſe mihi.

¶ FINIS

VBER. ☞ Pertimui. lȝ quidam addiderunt multa carmina que in nullis codicibus reperiebātur: puto tamen illa non eſſe Ouidij. nam ex eadem officina exiſſe nō videntur: ⁊ egrotantem puellam vero ſimile breuiter reſpōdiſſe. itaq̄ non interpretabor ea que dicta ſunt: q̄ tamen ſi quis velit videre: nō habet multum difficultatis: ⁊ q2 ſunt reſponſiua ad precedentem ep̄lam facile intelligunt̄. Reſpondet autem Cydippe ſe pre timore nō auſam fuiſſe legere ep̄lam acōtij verbis clare probatis: ne iterum iuraret: ſicut q2 legit pomum: ⁊ dicit ſe fuiſſe in voluntate nō legendi: niſi q̄ dubitauit ne Diana magis iraſceretur: quā dicit nimium iacere ipſi Acontio: cū equius eſſet q̄ ſibi faueret: quia virgo deberet fauere virgini. ¶ Pertimui: cum mihi reddita eſt epiſtola tua. Sine murmure: ſine probatione verborum: ſed tm̄ oculis ⁊ animo percurrens. Captaſſes: decepiſſes. Ut ipſe fateris. nam dicit promiſſam ſatis doctore ſemel eſſe mihi. Dura: aſpera in nō legendo ſcriptum tuum. Seueritate. ¶ Cum faciam omnia: in honorem diane: ⁊ preter ipſam. Dem pia tura. id eſt faciā ei ſacrificia ture. Fauet tibi plus iuſta parte. id eſt plus equo mouetur partes tuas. Vindicat te: facit vindictā pro te. Ut cupis credi. quia tu dicis mihi q̄ hec eſt cauſa quare egrotas. dixit enī ipſe. Dicendum tamen eſt hoc tu mihi crede q̄ erga ipſo nubendi tempore ſepe iaceo. Conſuluit: ipſi

tibi. ¶ Talis in hyppolito: nō tm̄ fauit hyppolito ſuo quē etiam ſm̄ quoſdā per Eſculapiū a morte ad vitam reuocauit: ⁊ vt Uer. ſcripſit: lȝ Hora. aliter dicat. Talis: tā fauorabilis. In ſuo hyppolito p in ſuū hyppolitū. Arcaiſmos ſic Uer. Talis inhoneſte fuit Priamo. Melius miſti. Uirgo: ipſa diana ṽgo. ¶ Fauiſſet ānis ṽginis: mei cydippes: q̄ etiā ſum virgo. Quos: ānos. Uereor: timeo. Ne velit eē paucos mihi: q2 timeo ne velit me cito mori.

ASCEN Pertimui. breuis eſt hec epiſtola: aut q2 reſiduū periit: aut q2 plura egrotante ſcribere non decuit. ¶ Sine murmure. i. voce: iuraret ne quos inſcia lingua deos. Aucta foret ſeue ⁊c. hoc dicto cōſentit in ſententiā Acontij. Nam ⁊ ſibi perſuaſum ſignificat febrē illam a dea irata illatā. ¶ Illa tm̄ iuſta: honeſtatis gratia dicit ſe coactā vt cōſentiat acōtio cōtra voluntatē paternā. Memori ira: ſic Maro. memorē iunonis ob iram. Talis in hyppolito vir fuit. Bn̄ dubitat. Nā Uerg. dicit eū reuocatum a morte poenijs herbis. Horatius autē inquit. Neq̄ enī diana pudicū liberat hyppolitū. Quos vereor paucos ne velit ⁊c. ergo quaſi plura ſcribere nequiens ſic artificioſe epiſtolā clauſiſſe potuit.

¶ Ubertinus.

VBER. Sed ne quis putet me p̄termiſiſſe eoꝝ q̄ ſequunt̄ explanationē ꝓpter difficultatē: aut ignorantiā locoꝝ exponā locū qui olim difficilimꝰ putat̄: de quo a multis rogatus ſum qui ſe viros doctos fruſtra cōſuluiſſe dicerēt: quibꝰ iā viua voce dixi q̄d ſentirē. Is locus eſt. Miror ⁊ innumeris ſtructam de cornibꝰ arā. Et de qua pariēs arbore nixa dea eſt. Arā ſtructā: de cornibꝰ arā diane intellexit q̄ ita erat ſtructa: q2 ipſa eſt dea venatiōis: cuius indicia ſunt cornua ferarū aut de cornibꝰ maximē ceruoꝝ factā intelligit q̄ ſunt in tutela diane. Arbor de q̄ dea pariēs eſt nixa: q̄ ſit ipſa Oui. apte declarat lib. vj. met. his verſibꝰ. Illic incūbens cū palladis arbore palme. Edidit inuita geminos latona nouerca. arborē igit̄ palme ⁊ oliue ſignificat cui incūbens latona Dianā ⁊ appollinē pepit. hoc aūt in delo fuit.

¶ Idem Ubertinus.

Idē vbertinus. Hec interpretatio epiſtolarū Heroidū Ouidij non ad oſtentationē ingenij aut doctrine: ſed ad cōmunem vtilitatē ab Ubertino cognomine clerico creſentinati edita eſt in loco caſalis ſancti Euaſij. Anno ſalutis humane. M. cccclxxxj. octauo ſeptembris predicto Ubertino artē dicendi in ipſo loco caſalis publice interpretante ſalario ⁊ ſtipe ⁊ ipſius ciuitatis ⁊ in primis illuſtriſſimi excellentiſſimiq̄ Guillelmi Marchionis mōtis ferrati Sacri romani imperij principis: vicarijq̄ perpetui ac ducalis Mediolanenſiū Capitanei generalis bello paceq̄ clariſſimi anno eius Marchionatus feliciſſimi. xvij. Anno vo. vij. ex quo caſalis oppidū ipſius preſtātiſſimi principis bn̄ficio ⁊ munere ciuitatis nomen epiſcopatus decus: ⁊ demq̄ nō minus morū q̄ edificioꝝ renouationē adeptum eſt.

Finis Epiſtolarum Ouidij.

¶ Ad Franciſcum Aragonium Ferdinandi regis Nea. F.

DOMI. Domitius Franciſco Argonio Salu. Mirificū eſt ſtudiū meū Franciſce ⁊ voluntas quedam egregia in eos qui de ſe ſpem aliquam probitatis ⁊ indolem prebent neq̄ vllum finem facio cogitandi de his que ad eos vel iuuandos vel ornādos pertinere arbitror. Quod cum de omnibus facere ſoleo: tamen me id in primis debere exiſtimo ijs: qui vel populis aliquando prefuturi ſunt vel nationum clientelas habituri. Ideo enī platonē philoſophorū (vt ille ait) deū quū de ciuiū ſuoꝝ educatione multa ſapiēter eloquētiſſimeq̄ precepiſſet. Annoq̄ iuuentutis moderatorē cōpluribus fatis eſſe monuiſſet in filijs regijs quatuor edicationis magiſtros requiſiuiſſe moribus ⁊ doctrina inſignes. Nimirū maiore cura cenſuit Plato formandū: q̄ multoꝝ oculis aliquādo exhibiturus erat: nā bonꝰ princeps tā oībus cōis eſt: q̄ lex ſanctiſſima ⁊ equabili ciuiū ſocietati accōmodata. Incredibilē tu regis potētiſſimi filius de te expectationē conciliaſti: ⁊ quomodo iſta etate veluti in tenellis arboribus floribus cōtenti eſſe ſoleamꝰ: tu nobis iā formatos virtutū fructus ꝓduxiſti. In quo plane declaras te paterne glorie magnitudinē ⁊ ſplendorē nulla omnino ex parte ignorare: quū ad eam vel aſſequendā. qđ optabile eſt: vel ſuperandam: id qđ ipſe fortaſſe cupiat nos certe vix ſperare audemus: tātis iam fame laudūq̄ preſidijs te cōpares ⁊ contēdas. hec tum ex alijs accipio. tum ex Aurelio ⁊ militiaq̄ ampliſſimi diuiniq̄ principis cardinalis tui Neapolitani neceſſarijs. Hi enī ſiue qđ domi ita ſepe audiāt: ſiue q̄ in te precipuā immortaleq̄ obſeruātiā cōtulerūt: de te mecū ⁊ frequēter ⁊ honorifice loquuntur in primiſq̄ de literarū ſtudio. Quo in genere quū ab ineūte etate verſatus ſim ſtatui eſſe cū inſtituti mei qđ initio ꝓpoſui: tum ſuſcepte de te opinionis aliquid mittere: qđ per etatē in tua iſta felici cāpania aliquando legas. Non tam quidē q̄ hec boni principis animū formare poſſint q̄ relaxare. Hec o enim placere h̄ quos tecū habes. vt vel luſibus animū interdum grauiorūq̄ ſtudiorum curā remittas. Ubi vero tu aut libentius velis cōquieſcere: aut honeſtius poſſis q̄ in literis: habes nihil. Qđ vt neq̄ hoc tempore alienū videat̄: neq̄ etate tua efficere ſtudui. itaq̄ accipies a domitio tuo hanc elucubratiunculam in Sappho Ouidij obſcurioraq̄ Propertij loca in quibus ſi quid preterea deſyderabis dabis operam vt ſciam. Ego enim tam libenter perficiā q̄ ſtudioſe incepi. Simul agnoſces ciuem tuum Papinium poetam quam primis vigilijs oībus priſtine dignitatis fameq̄ ornamentis reſtituendum curaui. Uale ex vrbe.

Plato.

¶ Domitius in Sappho Ouidij.

DOMI. Sappho. Mulieres poetice. Callias Methymneus nulla lucubratione nobilior fuit: q̄ interpretatione poematum Alcei ⁊ Sapphus tāta erāt eſtimatione eius mulieri ſcripta: qđ Papinius in patris Epicedio ſatis teſtatus eſt cū eā locauerit inter antiquos vates. ⁊ Stra. rem mirabi lē eā appellet: nullāq̄ in poetice cū ea conferri poſſe arbitrat̄: dederūt q̄dē operā poetice preter hāc tres. Corynne de quibus in ſyluaꝝ cōmētarijs ſcripſimus. Erynnia que cōcubina Sapphus fuit: vt Euſtathius ſcribit ea Leſbia: vt alij putāt rhodia: vel Teia. Poema cōpoſuit lingua Dorica trecentiū verſibus opus abſoluit: quoꝝ dignitas cū Homero contēdit. In eā illud epigrāma grecū editū eſt.

Theano preterea mulier locris Lyrica fuit. ⁊ metro que hymnū in neptunum cōpoſuitꝰ ⁊ Caritena ⁊ Praxilla: de Sappho. hec ſuidas apud grecos Sappho Simonis: vt alij putāt Eumeni: vt alij Erigij: vt alij Ecrypti: vt alij Semitalij Camonis: Eterchi alij: nōnulli Scamādronymi q̄bus adſtipulant̄ Herodotus matre cleide: Leſbia ex Ereſſo lyrica nata quadrageſima ſcđa olympiade quo tpe ⁊ alceus ⁊ Steſichorus ⁊ pythachus: tris fratres habuit. Laricū: Cararū: Eurigiū. Cercillevviro andrio ditiſſimo nupſit cui filiā peperit Cleida noīe: amicas tris: Attidē: Theleſippā: Megarā habuit: quibus ad libidinē vſa dicitur. Diſcipulnas Anagorā: Mileſiā: Congillā: Colophoniā: Eunicā: Salaminiā: ſcripſit libros lyricos nouē: prima

plectrū repetit: scripsit epigrāmata: Elegias: Iābos: et Nenias: Sappho lesbia ex Mytilene: psaltria hec amoꝛe phaonis Mytilenei ex Leucade se deiecit. Nōnulli huic carmē lyricū tribuūt hec suidas grece huiꝰ poemata lasciua fuisse indicat Ouidius. Lesbia quid docuit sappho nisi amare puellas. et in arte amandi. Nota sit et sappho quid em̄ lasciuius illa Hora. Viuūt que cōmisi caloꝛes eoli fidibꝰ puelle viro. Et ercylla moꝛtuo et Eleide lia superstite relicta in amoꝛē phaonis incidit. qð Plini. herbe tribuit. xxij. natu. histo. vbi de cētū capita ita scribit. poꝛtētosum qð de ea tradiꝫ radicē eius alterutrius sexus similitudinē referre. Rara inuentū: si viris cōtigerit mas: amabiles etiā fieri ob hoc et phaonē lesbiū dilectū a sappho: multiq circa hāc nō magoꝝ solum vanitates: sed etiā pythagoꝛicoꝝ. Hec Pli. Quis mendose in nōnullis codicibus ita scriptū sit ob hoc phaonem et lesbiū dilectos a sappho: sed ita legēda sunt verba Pli. vt nos recitauimus. iterū etiā dixerit phaonē moꝛtuo viro: vt etiā Plautus ait ninnie preterea greco deniq epigrāmate ab antipatro Sidonio: tanq decima musa oꝛnaꝫ poemata illius extant nulla. Epistola hec Ouidi. est alijs Heroidū inserta: quod in coꝛynna sua testatur ad Macrū scribēs: cum Heroidū noīe se adviros scribere ait. Quodq tenens stricto Dido miserabilis ense. dictat et aonie lesbis amica lyre: et eū noīe viroꝝ epistolas finxit. Sabinus poeta phaonis quoq nomine scripsit ad Sappho de quo Oui. Quācito de toto rediit celer oꝛbe sabinus. Scriptaq diuersis rettulit ille locis et paulo post. Tristis ad hypsiphilē ab iasone litera venit. Dat notam phebo lesbis amica lyram idest accipit etiā ipse a phaone sappho cum nō rediturū: quare se de leucade deiecit atq ita amoꝛe liberata lyrā dicauit phebo qui vouerat. nam ita scripsit. Inde chelin phebo cōia numera ponam. Et sub ea versus vnus et alter erit. hec autē epistola ab Ouidio composita affectus: qui mitioꝛes sunt copiosius exprimit q vlla alia. nam eā locupletauit poeta et poematis Sapphus que mollissima sunt: vt etiam de Home. multa trāstulit: et ex Odyssea in penelope et ex Iliade in Briseide tantū autē abest: vt hanc epistolam putem a sappho scriptā: vt etiā statuam inseri oportere epistolis Ouidij: statim locandū post Didonē: nam eo oꝛdine poeta scripsit siquidem eius versibus ostendimus: pauloante a nobis recitatis. Sed cum alijs mollioꝛ esset varietateq blandireꝫ diem seoꝛsum a nōnullis edisseratur: scribiturq sola libelli nomen meruit et autoꝛis fidem inuenit mulieris lugentis cū lacrimas et amantis decoꝛum omni ex parte impleat de eius saltu ad leucanda. et de charaxi amoꝛe in Rhodopen suis locis dicemus. Interea illud obseruandū est partes lasciuioꝛes et impudica verba hinc attribui. nā supra mulicbrē conditionem in amoꝛes ardebat: cū nō modo virū perdite amauerit: sed aliarū quoq mulierū tribas fuerit. hoc est insultādo illas fricaret. nā tribe infricare est: qð apud Iuue. et martialē dixim⁹: et ab Hoꝛatio mascula Sappho appellat: ea de cāq; ius poꝛphirio cū locū interpretās ambigēdo scribat masculā dici: vel qð operā poetice dederit qð est viri: vel q tribas fuerit qð et ipsa ingenue fateꝫ quis mutatis amicarū noībus: nam quas amauit precipue tres fuerūt. Athis. Thelesippa et Megara: sed de his suo loco Phaō in siciliā discesserat puella amoꝛis ignibꝰ incensa et plane ardēs cum ab illo sperni vereret: statuit etiā capitis periculo furoꝛē lenire admisso coꝛpoꝛe e leucade: sed anteq illuc accedat per inconstantiā muliebrē tentās: qð desperauerit hac epla eū reuocare studet faciēs absenti inuidiā sue cōditionis et calamitatis: quā oībus incōmodis miserabilē ostēdit: dum voluptates oēs se obiecisse scribit phaonis causa in tāto doloꝛe carmē nō succurrere se ludibrio esse fratri. Filiam paruā superstitē: deniq oēs misericoꝛdie angulos excutit: nō sexus nō foꝛtune mutatio: nō habitus: nō rerum omnium desperatio: nō quidquid misericoꝛdie est et mouet pretermittitur.

Geoꝛgius alexandrinus preclaro Patricio Marco Antonio Mauroceno salutem.

Commentariū: in sapphus epistolam: qð primis diebus elucubrauimus: ab amicis quoque vel dulcio efflagitatū. publicare nunc statui: et quāuis illud festināter cōposuerimus. editionē tū maturauimus: ptim eoꝝ sententiā secuti: q iubēt eatq a nobis scribunꝫ. vel: recte emēdari possent in ipsis id quod reponantur: partim vt idoneo tpe a te potissimum: cui opus inscribimus: perlegi posset. Tum inepti foꝛet hominis: de eius qui nec hominū rationē: nec qd tpa postularet cognosceret: iis in coꝛctu quē ob moꝛtē preclarissimi patrui maximū cepisti: qequā vel molle: vel qrele plenū legendū tradidisse. Ideo eū tpe: eū ratione ipsaꝫ amicoꝝ sermonibꝰ paululū sedato doloꝛe opusculū qð tibi nominatim dicauim⁹: emittere placuit: in qua interpretatione multa: vt ratati insolita: sic grata et vtilia legēti erunt. nōnulla tamen quod altius repetenda: vel copiosius differenda fuerunt: stricti enarrauimus. siue ne magnitudo voluminis plusquam par esset: excresceret: siue q in his cōmentarijs: quos nūc diligētissime cudimus. vberius et magis cōmode explicari poterūt. Interea nostra hec legēs: in quibus velut proludū quoddam maioꝛis operis spectari velim.

Geoꝛgij Alexandrini in Sapphus Epistolam interpretatio incipit.

Sappho: que inter mulieres lōge admirabilis fuit: et cū viris de poetica certare potuit: genere mitylenea habetur. Scamandronymi filia fratrē habuit Charaxū: q meretriculā Rhodopē: a xātho Samio philosopho in egyptū deportatā. vt illic questū faceret: magna pecūia redemit. Hec sane prima Hyadmoni seruiuit. tū a xātho Samio empta: cōserua et cōtubernalis fuit Esopi fabulaꝝ scriptoris Facta igiꝫ p charaxū Rhodope libera: tātas opes meretricio questu conquisiuisse dr: vt pyramidem minimā: q inter ceteras laudatissima habita fuit: extrui fecerit. Quanq huic opinioni nō cōsentiat Herodotus suo loco dicemus. In hāc sepissime in lyricis suis Sappho inuecta est: egre ferēs a fratre opes multo laboꝛe quisitas tā turpiter pdi: liq et ipa impatiēter: vt Pli. in na. hi. refert lesbiū et phaonē amarit: quos ideo dilectos extitisse tradit: ex radice herbe cuiusdā: quā latini centū capita vocāt: et doracti fuere. Plau. eū. phaonē lesbiū miie amatū dicit: quasi innuēs vnū fuisse lesbiū phaonē. Et q: mitylenā dicimus Sappho: illud addiscim⁹ mitylenā lesbi esse vrbē a cuius noīe nūc insula oīs mitylene appellaꝫ: in qua olim due fere nobilissime ciuitates: hec videlicet: et methymna. Hāc eādē insulā pridē lesbon dictā: ab vrbis noīe: q in ea potētissima fuit. Issam lycophꝛon appellat. Fuit aūt Issa nō ignobilis in ea ciuitas. Quanq Frācıscus philelphus preceptoꝛ noster vir multi ingenij et facūdie singularis: in primo Sympoſio in quo inducit Officum ferrariēsē cōterraneū meū cum Tebaldo bononiēsi de musica verba facere vnā: et itē alterā ait fuisse Sappho: hoc est erecia: que et antiquioꝛ lyrica olympiade scda et quadragesima: qua tempestate Alceus claruit: Stesicoꝛus et Pythacus. Ea plectrum primoꝛ ma inuenit. Nupsit aūt Coꝛcyle Andrio homini ditissimo: ex quo filiū suscepit noīe Didan. Discipulas habuit Anagoꝛam Milesiā. Congillā Colophoniā. Euthcā Salaminiā. Habuit itē amicas tres. Athiolā. Telesippā. Magoꝛam: quaꝝ etiā amoꝛibus secus q muliebris pudoꝛ patiatur vsa per turpissimā fame notā tradita est. Scripsit aūt hec lyricos modulos. epigrāmata. elegias. iambos. et monadas. Altera ho Sappho mitylena lōge iunioꝛ fuit: quā et ipam. et si aliqui lyricā pdidere: psaltriā tū fuisse cōstat. Cuiꝰ pulcerrimū opꝰ: ad amicū phao

nem. adhuc in latinū cōuersum apud nos extat. Nec aūt eū Phaonē ipsum perdite deperiret. sua tandē spe frustrata ex leucate sese precipitē dedit: submersitq. hec Philelfus. Scripsit aūt Sappho opera multa apud grecos. tanq celebris in lyricis cōponēdis fuit vt merito noua inter lyricos poetas annumereꝫ. Et antipater Sydonius nō illepidū in laudē ingeniose puelle epigrāma refert Mnino tu nancleban bosote lyetas melipbonu sapphus midena taf musan echin broti. qð nos vt potuim⁹ latinū fecim⁹ Dulcia mnemosine demirās carmina Sapphus. Quesiuit decima pyeris vā foꝛet: quasi decimā eā musam p Mnemosynen pyeridum matrē diceret: quā lasciuioꝛe vsam poemate Oui. in arte amādi signat sic dicēs. Nota sit et Sappho: qui em̄ lasciuiꝰ illa. Et in tristibꝰ. Lesbia qd docuit Sappho nisi amare puellas. Et Hoꝛa. in quarto. Spirat adhuc amoꝛ viuūtq cōmisi caloꝛes eolie fidibus puelle. Sed erate nostra siue tēpoꝝ iniuria: siue hoim negligētia nihil de ea habemus preter carmina admodū pauca: in testimoniū a qbusdā adducta. Sūt q puteꝫ hāc epistolā e greco in latinū ab Ouidio cōuersam. Alij aūt quoꝝ sentētie accedimus: excogitatā ab hoc poeta fuisse: vt alie fuere epistole: quibꝰ heroides ille: vel maritos alloquunꝫ: vel amoꝛē suū aliter cessisse cō querunꝫ: et testimonio eiusdē auctoꝛis pbari potest: qui ad Macrū scribens dū enumerat a se cōpositas epistolas: hāc se: vt reliquas: excogitasse innuit sic dicens. Queq tenēs strictū Dido miserabilis ensem Dictat: et aonio Lesbis amato viro. Et infra: Tristis ad hypsiphylē ab Iasone litera venit. Dat notā phebe lesbis amata lyrā. Et puto multa ex poematis Sapphus in hāc epistolā ab ingenioso poeta fuisse traducta: quēadmodū ex nono illiados: in epistolā briseidis ad achillem nō pauca trāstulit. Floruit aūt olympiade. xlv. regnāte Tarqnio prisco Sappho. et alceꝰ poeta. Relicta Sappho a phaone: quē misere amabat: cū eū ad se nō rediturū sparet: tū vt flagrantē amoꝛē aliquātulū mitigaret: tū si verbis et precibus amatoꝛis flecti hs posset: Iuuenē in Sicilia cōmoꝛantē: ad se traheret: hāc epistolā ad eum scribit: narrās quē incredibili amoꝛe ardeat oblita carminūqꝫ musarū. Exspectq eiꝰ solatū quid puꝰ populares puelle sibi afferebant: quantūq pectori suo inhereat hs quē dignitate foꝛme dijs comparat. Se quoq laudat ab ingenio: si foꝛma placere nō pōt. subiungens quantū olim placuerit: tū post deploratā calamitatē suā et duram legē fati: per quā tantis furijs agebatur: qñ nec per somnū quiescere pōt: quin ei Phaon occurrat monente cupidine vt nihil inexpertū relinquat ad flammā leuandā: in finē leucadiū profectura se dicit: vt saltu ex altissimo monte: in mare se precipitem det: quando eleuande egritudinis hoc solum sit remedium.

Sappho Phaoni. Episto. xxj. et vltima.

Nunquid vbi aspecta est. Principium autem epistole interrogationem habet: et quidem figuratam. nā in standi aliquādo gratia interrogamus: vt quousq tandē abutere patientia nostra Catilina. non em̄ illic Cic. interrogat vt sciat sed vt ita acrius vigeat. Interrogamus etiam qð negari non possit: aut vbi respondendi difficilis est ratio: aut inuidie gratia: vt illud medee apud Sene. Quas peti terras iubes: aut miserationis: vt illud Sinonis. Heu que me tellus inquit: que me equoꝛa possint accipere: Deniq multis figuris interrogamus. hec autem sapphus interrogatio ironiam quandā subostendit: et infensa phaonis crudelitati sui obliuionem expostulat atq accusat. Nihil enim aliud significant quatuoꝛ primi versus nisi se iam deseri dum ambigunt an statim ille agnouerit literam: an nesciuerit nisi legisset nomen. quod scilicet exciderat. ¶ Litera studiose dextre: doctrinam suam indicat: cum inquit videris characteres: tam studiose et docte: oꝛmatos tan cognouisti esse epistolam scriptam a me: Studiose: studiosi boni dicuntur et literis eruditi: mihi adeo late patere videtur. vt diligentem in suo genere artificem significet studiosum librarium pictoꝛem: atq id genus. ¶ Sapphus auctoꝛis. i. nisi legisses me esse eam: que mitteret epistolam. Nā ita inscripta erat: Sappho phaoni: penitus ignorabas a quo mitteret. Auctoꝛ: nō est: q tantū facit: sed qui pꝛinceps est et primus iubet vt aliqd fiat. Multa q fieri possunt ab aliquo: alio tamen auctoꝛe qui nihil id his agat. inde illud apud Liuium frequenter vt partes fiant auctoꝛes: vt per inde acciperant ac si ipsi iussissent. Et ad militiam tralatum auctoꝛe foꝛmat: quod est eligere in militiam. ex eo tractum quod nisi imperatoꝛes sena tu auctoꝛe bellum gererent triumphum merebātur. Cum autem illis auctoꝛibus bellum gerebant quasi auctoꝛatu ab illis nauabant operam et miles auctoꝛatus ab imperatoꝛe: et operas pre stabat. receptus. scilicet in iura militaria et imperatoꝛis fides. Inde exauctoꝛare diminuere est: et auctoꝛamentum significat illam adscriptionem simpliciter. Dabunt veniam maneis Laurentij. non enim video quare ille auctoꝛamentum pro stipendio accipiat: et ne aude hoc agere videar: non refellam omnia illius testimonia. Unum illud satis: non modo infirmum est pro illis sed pro nobis firmissimum: quod ex Quin. declama. affert. nec difficilem sane sub illo presertim in auctoꝛa

DOMI. Interrogatio.

Studiosi.

Auctoꝛ.

Auctoꝛare

Exauctoꝛare.

Auctoꝛamentum.

Nunqd vbi aspecta est studiose litera dextre

Protinꝰ est oculis cognita nostra tuis

An nisi legisses auctoꝛis noīa sapphus:

Hoc breue nescires vnde moueꝛ opus:

Foꝛsitan et quare mea sint alterna requiris

Carmina: cum lyricis sim magis apta modis:

Flendus amoꝛ meus est: elegeia flebile carmen

Non facit ad lacrimas barbitos vlla meas

Vroꝛ vt indomitis ignem exercentibus euris

Fertilis accensis messibus ardet ager.

cramento miſſionem habuiſſet:ſȝ voluit gladitoꝛ viuere. Dicat obſecro an auctoꝛamentum illic pro ſtipendio
accipiatur. Non enim gladitoꝛ illic faciebat ſtipendium:ſed pꝛeſtans operam vicariam obijciebatur hareneha
buiſſet inquit miſſionem ſub illo pꝛeſertim auctoꝛamento: ideſt cū ita eſſet adſcriptus in gladiaturam.nam
altero cum acceperat munerarius:vt parua ei videretur futura iactura: ſi inueni miſſionem dediſſet auctoꝛat
ergo imperatoꝛ militū cum eū adſcribit. Nam quidquid deinceps agit miles auctoꝛatus ad imperatoꝛem re
fertur:cui victoꝛiam parat: Iſtaqȝ. quidquid ex Liuio:ille affert ex Sene. ad hanc ſententiam noſtram deduxi
vt in libꝛo noſtrarum obſeruationum oſtendimus. Sapphus genitiuus grecus eſt. Fabius quidem in pꝛimo
inſtitutio. ita ſcribit. Nunc recentioꝛes inſtituerunt grecis nominibus:grecas declinationes potius dare.quod
tamen ipſum non ſemper fieri poteſt mihi autem placet latinam rationem ſequi quouſqȝ patitur decoꝛ. Nec
enim iam caliſſonem dixerim:vt iunonē. q̄ꝙ apud antiquos ceſar vtitur hac ratione declinandi ſed auctoꝛita
tem conſuetudo ſuperauerit. In ceteris quiꝫ potuerunt vtroqȝ modo non indecenter efferri:qui grecam figuram
ſequi mallet:nō latine citra quidē:ſed repꝛehenſionē loquetur:quibus ex verbis dicimus Ceſarē fuiſſe dicturū
Sapphonis potius ꝙ ſapphus:ſed tamen hoc non indecenter efferri ſententia Quintil. vt iunonē legis apud
Plau. qȝ grāmatici quoqȝ noſtri obſeruauerūt. Carmina mea alterna elegiaca. nā alternis numeris ſuccedūt
heroicis in quibus claruerūt apud grecos. Callimachus: Philetas Alexāder. Etholus. antimachus: Callinus
Mimermus. Tyrtheus. Lacedemonius. inſtituti elegi pꝛimū deflēdo deſiderio moꝛtuoꝝ mox ad amoꝛes tradu
cti:ſȝ nomē tñ retinuerūt a miſerabili cātu quē olim fundebāt. nā eleni eſt miſereri. Lyꝛicis modis. nā ꝛ ſi ele
giā attigerat aliquādo Sappho tñ lyꝛicis numeris pꝛeſtabat. De lyꝛicis aūt poetis ⁊ carmine require q̄ elu
cidauimus pauloante in vltimo ſyluarū: Flendus amoꝛ:rationē afert quare a lyꝛicis ad legēdos trāſfert. Aitqȝ
argumento operis ſe impelli. Poſſem inq̄t lyꝛicis amoꝛes etiā includere. ſȝ lacrimis nō conuenit:quibus elegia
manare ſolet. Elegia flebile:carmen:ambitus eſt recurrentis in ſe ſyllogiſmi. Tu inquit foꝛtaſſe queris quare
ſcribam elegos:amoꝛ meus deflendus eſt. Elegia eſt carmen flebile. pꝛopterea nunc mihi magis conuenit ꝙ lyri
cum:elegi verbū nō placet. Frigidum enī eſt elegia ratione ſyllabe non offenditur enī. eodem iure alibi defendit
Ouid. in coꝛyna. Uenit odoꝛatos elegia nexa capillos. Et alibi. Flebilis indignos elegia ſolue capillos. Nō facit.
nō ſatis eſt:nec conuenit. Barbytos. Eſychius verboꝛū grecoꝛū interpꝛes docet barbiton eſſe genus cythare ly
rice:vel ipſam lyꝛā. Pollux locat eā inter inſtrumēta que manu pulſantur. Strabo ꝟo auctoꝛ eſt nomē eſſe bar
barū. Nā qui helycona muſis conſecrarūt thꝛaces fuerūt ⁊ antique vates. Ephoꝛus: Oꝛpheus: Muſeus: Tha
myꝛis q̄ baccho item aſiā cōſecrarunt in indiā vſqȝ barbari fuerūt. Unde multa muſica inſtrumenta barbaris
nominibus deſignantur:vt nablia:ſambuca:magades:barbitos. Barbitos. i. vllū carmen lyꝛicū: vario aūt ge
nere pꝛofertur:maſculino ab Hoꝛa. Age dic latinū barbite carmen leſbio pꝛimum modulate ciui. feminco ab
Ouidio hic neutro ab alijs multis choꝛdis fuiſſe indicat Theocritus:qui eam polycoꝛdon appellat. ager ferti
lis:plenus ſegete. Ardet ardere ſolet. Exercentibus:diuerſas in partes iactantibus.

Barbitos

SEOR.

Nunquid vbi aſpecta eſt. quaſi eſt acclamatio quedā per quā demōſtrat puella inter ſe multa cogita
ſe:tādē ſic pꝛorupuiſſe. nunq̄d viſam literā ſtatim meā eſſe cognouiſti:⁊ eſt pene comicū pꝛincipium
quod cōgrue amatrici datur. Sic Dido. En q̄d ago. ⁊ apud Terētiū phedria:q̄d igitur faciā. Sunt
qui legāt ecq̄d p enquid. Nunq̄d interrogātis eſt particula:qua nō tam interrogamus:quā acrius
inſtam⁹ pleriqȝ. Ubi tpis aduerbiū. Litera:hic pꝛo figura ⁊ charactere ponit. Sic bꝛyſeis ad
Achillē. Quā legis a rapta Bꝛyſeide litera venit. Uix bene barbarica greca notata manu. Pꝛotin⁹ ſtatim. in
terdum longe ꝛꝛiugiter. An niſi legiſſes. vide impatientiā amantis:que non lecto nomine ſcribentis vult in
telligi auctoꝛē operis. Auctoꝛis auctoꝛ:dꝛ factoꝛ operis:⁊ is penes quē eſt poteſtas in re aliqua ratificāda ⁊
confirmanda. ſic Liuius patres auctoꝛes eſſent:⁊ auctoꝛ ducē exercitus ſignificat inde auctoꝛamentū. i. ſtipen
diū ⁊ pꝛetiū:⁊ verbū auctoꝛo ⁊ exauctoꝛo. Sapphus genitiuus grec⁹. Illudqȝ ſciendū eſt: noſtros tres caſus
huiuſmodi nominū grecos vſurpaſſe:hoc eſt noīatiuū ⁊ accuſatiuū in o:genitiuū vero in us. ſic Uergilius Fi
dice mantus ⁊ tuſci filius amnis. Declinātur latine hec noīa:vt deſinentia in o p onis in genitiuo:vt Io Ionis
quod pꝛobat Priſcianus per vindicem in ſtrometeo:qua auctoꝛes multos huiuſmodi declinatione vſos enu
merat. Et Fa. Quin. in Analogia. Ceſarē hac ratione declinādi vſum docet. Grece itē ⁊ Sappho:⁊ Sappho di
citur. Alterna. i. alternis ſibi inuicē reſpōdentia:quale eſt exametrū iunctū pētametro: nā tertio quoqȝ loco
ſcȝ. ſibi rñdent. Cū lyꝛicis modis. i. carmini lyꝛico cōponēdo. Lyꝛici poete a lyꝛa cognomē traxere:ad quam
carmina ſua cantabāt. ſtatuebātqȝ eis choꝛus quinquaginta viroꝝ:ac tauro donabant: cōe q̄dā cū his habe
bant dithyꝛambici. ſ. pꝛꝛie hymnos in bacchū dicebāt:accepto tripode in pꝛemiū:denoīati dithyꝛābici a bac
cho. q̄ dithyꝛābos dict⁹ eſt parato dyothoꝛos hinc hoc eſt p duas poꝛtas veniſſe p ventrē Semelles:⁊ Iouis fe
mur. qȝ gen⁹ carminis pꝛimū apō coꝛynthios cecinit Arion methymne⁹:q̄ ⁊ choꝛū ſtatuit circulare. Dithyꝛābi
ci celebꝛes fuere diaſemus poeta ⁊ philoxenus Cythericus. At in lyꝛicis pꝛeſtantiſſimi fuere nouē Steſicoꝛus
Bachilides hibicus Anacrion. pyndarus. Symonides Alchman Alceus. Sappho addunt quidā decimo loco
Coꝛynnā mulierē de qua q̄nto ſyluarū ſcribēs epicedion in patrē ſuū ſtatius ſic ait. Tu pādere doctus carmi
na bacchilide latebꝛaſqȝ lycophꝛonis atri. Sophꝛonaqȝ iplicitū tenuiſqȝ archana coꝛynne. Muſa autē vt Hora.
ait dedit fidib⁹ diuos pueroſqȝ deoꝝ. ⁊ pugilē victoꝛē ⁊ equū certamine pꝛimū. Et iuuenū curas et deliberata
referre. Deſcriptas ſeruare vices operūqȝ coloꝛes. Flēdus amoꝛ. Cauſa cur ad elegos trāſierit q̄ deflere de
beat amoꝛē nō pſpere ſibi ceſſiſſe. nā verſib⁹ impariter iūctis querimonia pꝛimū poſt etiā incluſa eſt voti ſnia
cōpos: Dicunt ſane elegi vt greci auctoꝛes referūt apoſtyelegin ꝙ ad fiſtulā luctus cātari ſoliti erant ⁊ elegin
apud antiquos grecoꝝ ſtanire ſignificabat. Et q̄ꝙ Hoꝛa. dicat. Quis tñ exiguos elegos īmiſerit auctoꝛ. Grāmat
tici certāt ⁊ adhuc ſub iudice lis eſt. Tñ apud grecū autoꝛē legim⁹ theoclē naxiū:vel eretriēſem:vt alij tradūt pꝛi
mū cecaniſſe hoc carmē:vt pote furentē. Dicit elegiū metrū ⁊ elegia. idē p diminutionē elegidiō. ſic Perſi⁹. nōꝫ
qua elegidia crudi dictarūt pceres. Apud grecos clariſſimi tres fuere ſcriptoꝛes elegoꝝ. Calimach⁹. ⁊ philetas
cho⁹. quoꝝ meminit pperti⁹ ſic dicēs Calimachi manes ⁊ choi ſacra philete. In veſtrū q̄ſo me ſinite ire nem⁹
⁊ Ouid. in arte amandi. Sit tibi Calimachi:ſit choi nota poete. Sit quoqȝ vinoſi teia muſa ſenis. Terti⁹ fuit
Mimerm⁹ de voluptate ſcribēs de quo ſic Hoꝛa. Si Mimermus cēſet ſine amoꝛe iociſqȝ:nil eſt iucūdū. Et ali
bi i epiſtolis. Quis niſi Calimach⁹ ſi plus appoſcere viſus eſt. Fit Mimerm⁹ ⁊ optiuo cognomine creſcat. Ele
gi verbum eſt. nec aliter ſtaret verſus. Flebile carmen. elegiū metrū. Nō facit. cōuenit: Barbitos inſtrumentum
eſt muſicū:qȝ pulſat plectro vel calamo. vt Iuli⁹ polux tradit q̄ peri nuomenon oꝛganōꝝ loquit lyꝛa Cythara

barbitō. to aſto eni barimitō eo ꝙ grauioꝛis choꝛde eēt. Nā mitos apud pꝛioꝛes grecoꝝ neruos ſignificabant quibus choꝛ
de cōficiebant. Alij aūt greci dicūt barbiton thiom boꝛymitiſtiſon quaſi grauē voces emittēs. nā pꝛioꝛes mitus
neruos dicebāt:quoniā ante vſum choꝛdarū lineo ſtamine vtebant. Strabo geographus in decimo geographie
libꝛo de oꝛigine poetices diſputans:eā a barbaris ad grecos pfectā:hoc argumento pꝛobat:ꝙ quatuoꝛ inſtru
mentoꝝ nomina quib⁹ muſici vtunt:barbara ſunt:hoc eſt magas barbytō nabliō ſambym Magas. Barbitō
Nabliū:⁊ Sābuca. pluriū choꝛdaꝝ fuiſſe barbiton demonſtrat theocritus ſic dicens barbitō es polychoꝛdon
in ea egloga:q̄ inſcribit charites hiron. Declinat hic barbit⁹. vt apud Hoꝛatiū Age dic latinū barbite carmen:
leſbio pꝛimū modulate ciui:⁊ hoc barbitū:vt illud. ⁊ plectra ⁊ barbita cōde: ⁊ feminini gn̄is dicitur:vt hoc lo
co:At de nablio Ouidius. Diſce etiam duplici genialia nablia palma. Barbiton igitur ſiue grecum nomen : ſi
ue barbarum ſit inſtrumentum eſt muſicum de quo ſepiſſime lyꝛici in carminibus ſuis mentionem faciunt.
☞ In verſu illo. flēdus amoꝛ meus eſt elegeia repoſuimus freti q̄ntiani auctoꝛitate cui⁹ ꝟba ſunt ita:vt pēta
ſyllabū nō q̄driſyllabū legat cōtra toꝛtelliū:⁊ Domitiū q̄ ſi eſſent veri. e. aū g. ābigue poneret nullis aduertentib⁹
poetis:eo quoqȝ carmīe elegi pteritū a Geoꝛgio merula pperā legit:cum ois doctoꝝ reclamat choꝛus ait. aūt
elegi ſubſtituendū eſſe q: nō ſtaret verſus immo ſi legit vt pcepi non claudicabit.

ASCEN

Nunquid vbi aſpecta eſt. Quia omnia ad vnguē ⁊ perꝙ graphice a calderino declarātur fruſtra lon
gus ſim:ne tñ nihil dicā ſcies hāc epiſtolā vt ceteras ab Ouidio cōpoſitā nec verſam ſeu tralatā ſed
excogitatā:lȝ Sappho multa carmīa ſcripſerit:nec ei⁹ generis ſolū quod ab ea ſapphicū dicit: ſed
⁊ alia multa:verū q: grece nō latine ſcripſit:inſaniunt qui hanc epiſtolam:vt eſt ab ea compoſitam
ſomniant. Nunquid. q. d. puto ꝙ non cum tamen debeat. vbi. i. ſtatim. poſtꝙ litera metri cauſa
ſingulariter pꝛo epiſtola ponitur: ſicut contra nomina pꝛo eo quod eſt nomen ponit auctoꝛis Sapphus.
Ergo auctoꝛ ab auctoꝛitate cōmunis eſt generis. Unde Iuno apud Uerg. auctoꝛ ego audēdi Sapphus grecus
genitiuus quo libentius vtar ꝙ latino in cōſimili dictione greca. Habemus autem vt Ser. docet ad illud. vti.
enei. Lucrificā alecto tris caſus in vſu genitiuū in us ⁊ accuſatiuū ⁊ vocatiuū nominatiuo ſimiles in o. carmi
na alterna. i. hexametra cū pēthametris. Elegia. alij legunt elegiaſqȝ. alij elegia. nā due pꝛime ſyllabe coꝛripiū
tur. Uroꝛ:vt indomitis. Docet cur barbito. i. plectro aut inſtrumēto quouis muſico nō inquit leuet a curis ⁊ la
crimis:quia inquit vroꝛ vt ager fertilis. i. qui denſas pꝛofert ſegetes ardet meſſibus. i. ariſtis ⁊ ſegetib⁹ ad meſ
ſem perductis accenſis:⁊ hoc curis. i. ventis illis indomitis. i. quaſi furentibus exercentibus ignē. i. flammā:
vt. h. eū. In ſegetes veluti cū flāma furentibus euris Incidit.

DOMI.

Arua phaon celebꝛat diuerſa typhoidos etne

Me caloꝛ etneo non minoꝛ igne tenet.

Nec mihi diſpoſitis iungam que carmina neruis.

Pꝛoueniunt vacue carmina mentis opus.

Nec mihi pierides ſubeunt dꝛiades ſue puelle:

Nec me theſpiadum cetera turba iuuat:

Uilis amithone:vilis mihi candida cidno:

Non oculis grata eſt atthis vt ante meis.

Atqȝ alie centum:quas hic ſine crimine amaui

Impꝛobe multarum:quod fuit vnus habes.

Eſt in te facies ſunt apti luſibus anni

O facies oculis inſidioſa meis.

Sume fidē:⁊ pharetram: fies manifeſtus apollo.

☞ Phaon:nomē liberti Neroniani: cuius me
minit Trāquillus. Phaon leſbius inſignis foꝛma
delicie ſapphus carmine tantum amice nobilis
Celebꝛat:tenet ⁊ colit. Etne: etna mons ſicilie no
tiſſimus ſoꝛtitus nomē ab etna heroe: vt caſtoꝛ
ſcribit numine loci:cuius filium leucrus quidam
tēpoꝛibus Tybe. ce. pꝛofeſſus loca finitima latro
cinijs infeſtauit:ſed Romā ductus penas dedit ca
tane. Itē oppidū ſicilie Etna olim dicebat: quod
nomē incolis expulſis Hierō rex dedit. De monte
nunc intelligit ſub quo Typheum fulmine ictum
eſſe poete fabulant. Uerg. illic dicit eſſe encheladū
Silius typheum ſub inarime inſula campanie po
nit. Nam ardenter ſoꝛtita typheū inarme. Luca.
cōditus inarmes etnea mole Typheus. Idē Ho
me. Sed liber hoc loco ambigere de noſtris ſcri
ptoꝛibus. qui vbi Home. dixit arimois. ideſt in ri
mis arimos pꝛonuntians noſtri cōiunctum cum
pꝛepoſitione flexerunt Marimē vſurpantes. Ho
me. vero de inſula cāpanie intellexiſſe vel ille loc⁹
Plinij indicat Home. marine dicta a grecis pythe
cuſa non a ſimiarum multitudine:vt aliqui exiſti
mauere:ſed a figulinis doliarioꝛum. Nimirum id
deſignans quod Stra. ſcri. his verbis: de typheo
loquens rex arimis vbi ſtratū dicūt eſſe Typhea.
Quidā hāc fabulā in ſicilia fingunt: quidā pythe
cuſis: pꝛeſertim q̄ ſimias dicūt arimos ab ethꝛu
cis vocitari. Pindarus certe in ſiciliam: vt etiam
Oui. ſcri. typheū excruciari ait his verſiculis. Illū
etna vinclis foꝛtiſſimis arctat. Immenſum pater cētimanūqȝ typheū. Typhon ꝟo pr̄ harpyaꝝ fuit:vt eſt apud
Uale. flac. Typhoidos foꝛma patronymica eſt a voce greca deducta typhon: vnde Typhonides ⁊ Typhonis foꝛ
mat. Euris indomitis:vehemētibus ⁊ ferocibus. Arua diuerſa:remota ⁊ pcul poſita. Nec mihi diſpoſitis ner
uis cōtinuate cythare:in qua olim q̄tuoꝛ erāt nerui. Sed terpāder leſbius ſeptē cōpoſuit. Octauā ſymonides.
Nonā tymotheus. Inde illud diſtichon in terpādrū. Nos tibi mutari choꝛdaꝝ q̄tuoꝛ vni. Iam noua p ſeptē mo
dulamur carmina neruos. Iūgā cū ſono cythare. Amphion aūt pꝛimus cū cātu cythara vſus ē:antea thamy
ras ſine voce. Qui aūt ſimul canūt cū cythara Pſallocythariſte dicunt. Nec mihi pierides:hūc locū multi negli
gēter foꝛtaſſe legūt:cū tñ enarratione indigeat. Hūc aūt ſenſum ego eſſe arbitroꝛ: cū ſappho oſtēdere velit ſuū
carmē nō moueri: vlla ex his cauſis quibus olim ſolebat tripliceꝫ canēdi cauſam ait. ſibi fuiſſe:aut cum furo
re poetico ageretur: aut cū relaxans animū in ſyluis ſine curis vagaretur inter dꝛyadas ⁊ hamadryadas:aut
cum puellis:quas amabat blandiretur que ſibi theſpiadum ⁊ muſarum inſtar erant. Nec inquit:nec pierides
ſubeunt. i. furoꝛ poeticus:nec dꝛyades. i. nec relaxatio animi in ſyluis inter dꝛyades pꝛouocant me ad carmen.
Nec cetera turba theſpiadum:nec amice:que tertia ⁊ reliqua carminis cauſa mihi erāt iam exhilarāt:aut dele

Phaon

Etna.

Typheus

Typhon

Choꝛde.

Pſallocy
thariſte.

Pierides. ctant. atꝫ ita omnis canendi ratio mihi perit. Pierides: greci fabuloſiora quedā de hoc nomine tradiderunt.
Strabo vero hiſtoriam ſecutus ita ſcribit: nā id planum ex locis in quibus culte ſunt muſe. piera enī ⁊ olympus
⁊ dipla ⁊ lebetrū quondā loca fuere Thracie: ⁊ montes quos nunc macedones poſſidēt quiꝙ muſis helicon
Teſpias. cōſecrarunt Thraces fuerunt. Teſpiadum. theſpias prius inquit Strabo nobilitauit cupido Praxitelis opus
ab eo ſculptum dono vero conſecrauit Theſpienſibus Glicerium meretrix in quo plus apud me valet pauſaniae
auctoritas: qui phryne id dediſſe affirmat: vt in cōmēto ſyluarū recitauimus: cū preſertim verſu greco vulgatum ſit
phynecton pterocnta Erhetydes. pſi ypertecnon. de quo Plinius ita ſcribit. xxxvj. natu. hiſtorie. de praxitele
tradens eiuſdem cupido obiectus a Cice. Verri. illi propter quē theſpie viſebantur. Nunc octauie ſcholis po
Muſe. ſitus. Tres autem fuiſſe muſas tm̄ ſcribunt nōnulli: quibus Varro adſentit: Is enī tradit carū ſimulacra triplicata
tiplicata fuiſſe: quod in aucilibus accipimus: atꝫ ita habitas eſſe nouem. Homerus certe ⁊ Heſio. huic numero
ro aſtipulantur Homerus numerum tm̄ nouem proferens. Heſiodus nunc vero addens ſingularum nomina.
na. Alcmeon poeta celi ⁊ terre filias putauit. Alij iouis ⁊ memorie nobili certe pictura flauius nobilior Romam
eas tranſtulit ex ambrachia. Vilis amithone ingenue hic fatetur ſe tirbadē fuiſſe: ⁊ impudice amaſſe nonnullas
las: de quorum numero diſſentit ab eo quod ſcribit Suidas: ille enī tres fuiſſe ſcribit. quibus ad libidinem vſa
citur Sappho Theleſippam. Megarā. Arthidem. Sed duarū nomina mutātur quas hec appellauit amythone
⁊ cidno. Ille Theleſippā ⁊ Megarā: de tertia cōuenit. Nam ab vtroꝫ Atthis dicitur: Quis per mendā ſit immiſ-
ſum. Nos veros emendātes ita legimus. nec grata eſt oculis Atthis: vt ante meis: nec ſi ita leges. nec grata
Centum. oculis meis atthio ante meis. ⁊ nomen puelle deprauas ⁊ nullum colligis ſenſum. Alie centum: mille: centum
Mille. ſexcenta ſepe pro infinitiuo numero accipiuntur. Cicero ad atticū ſcribens ſexcenta accipit pro infinito nu
Sexcenta alij ſcriptores poete pſertiꝫ hoc loco ſappho. Nā nō cētū: ſed multas habuit puellas leſbias: quib⁹ nō ad libidi-
nē vtebatur: ſed eas erudiebat cythara: ex quibus tres claruerūt in primis eius diſcipule anagora milleſia
gyla colophonia: eunica ſalaminia: vt ex ſuide monumētis ante recitauim⁹: aut eas in quotidianā cōſuetudi-
nē ⁊ familiaritatē acceperat. Horatius. Et popularib⁹ gaudētē Sappho puellis. omnino ita intelligendū
ante nominatas cōcubinas fuiſſe Sapph⁹: quas Horō deſignat fuiſſe diſcipulas: ⁊ ſine īfamia fuiſſe amatas.
Sine crimine: ſine criminatione ⁊ reprehenſione: qua nō caruit in illis trib⁹. Hic oſtidit ſe de popularibus ſuis
intellexiſſe. Improbe dicim⁹ improbū nō tm̄ malū: ſed nimis auidū: nec cōtētū etiā re immodica. Improbe: q:
nō contētus es rāro amore meo. Tuus habes: ſolus poſſides. Quod fuit multarū. i. affectus meos amatorios
quos in multas puellas diſpenſauerā pudice alſ impudice amando in te vnū contuli: ⁊ qđ multis erat tibi vni
eſſe nō potuit. ¶ Eſt in te facies etate ⁊ forma amabilis quiſpiā eſſe poteſt: qđ vtrūꝫ cuꝫ in phaone ſit laſciua
Ludi. Sappho formā ⁊ faciē tantū ſuſpirat. ¶ Anni apti luſibus. Ludos publicos dicim⁹ numeros multitudinis
Ludos. ſpectacula ludus numero vnius p exercitatione gimnaſtica: vt ludus paleſtre: ludus pile: deniꝙ ludus dicitur
Luſus. cum multorū conuentus ab vno eruditus preceptore: vt ludus gladiatorius: ludus literarius. Luſus ꝙ ad vo-
luptatē cōparati ſunt ſine vlla arte: ⁊ puerorū proprie dicuntur. cōtra vbi ars eſt ⁊ premiū ludus appellatur: vt
ludus alee quaſi in ludo a preceptore traditus certa diſciplina. Fabius. Nec me offenderit ludus in pueris. Eſt
et hoc ſignū alacritatis. Tu inquit ⁊ formoſus es: ⁊ ea etate. qua luſus nō aſpernat: vt ꝓpterea ſiv etiā incidit
O facies: cū duo ꝓpoſuerit iucunda in phaone alterū quo magis alliciebat repetit: ⁊ ingemiſcendo auget alij
Ouid. O facies oculos nata tenere meos. In arte aūt amādi luſus ineſſe oportere oſtendit. Ludendo ſepe pari-
tur amor. Fidem. i. cytharā. Fides aūt proprie cytharē neruos ſignificat: ſed pro cythara accipitur. Ut etiā pu
pi. Tentat ⁊ audaci fide mantua gaudia fame. Fidicula item neruus eſt: ſed proprie quo ad tormenta vtebātur.
Pro neruo ſimpliciter Tranquillus in Tyberio. Ueretris deligatis fidicularū ſimul vrineꝫ tormento diſtenderet.
Lyra. ret. Eam enim colligationem Tyberius ad ſupplicij acerbitatē excogitauerat. Apollo aūt lyram a mercurio ac-
cepit vnde etiam ad amphionem peruenit. Horati. Mercurū. nam te docilis magiſtro mouit amphiō lapides
canendo. Et pharetram: nam hec duo inſignia ſunt apollinis.

GEOR. ☞ Celebrat. colit ⁊ frequētat. ¶ Diuerſa. aut cōtraria aut lōge remota. ¶ Typhoidos ethne: typhoidos poſſeſ-
ſiuū eſt. ⁊ ſi habet fidē patronymici. fit aūt a typhoeo: quod nomē habet triplicē declinationē: tā apud grecos
ꝙ apud latinos. declinatur enī typhon typhonis. Lucanus. Entraꝫ leriferi rabiē typhonis anhelāt: ⁊ typhos
typho ⁊ typhoneus. ei. ⁊ hic typhois ⁊ apud Vergiliū. typhoeus. typhoci vt ꝙ tela typhoea tēnis. Diſſentit a
Vergilio: ꝙ Enceladū iaculatorē audacē ſub etna cruciari tradit. Sub inarime vero torqueri typhoea: hoc
mine. Tunc pcyta alta tremit: dirūꝫ cubile Inarime: Jouis īperijs impoſita typhoco. Sed ideo in fabulis
ſtri auctores diuerſi habenf: ꝙ diuerſos poetas ſecuti ſunt. Inueniunturꝫ apud grecos īter ſe poete diſcordes
eſſe. Claudian⁹ in tertio de raptu pſerpine: Vergiliū ſequēs ſic ait. Rupit ne typhoea ceruix in arimē:
arimi: orū declinēt locūtquē Vergili⁹ iarimē dicit Aetne. mōs eſt Sicilie ppetuo clar⁹ incēdio cui⁹ crater ambitu
ſtadiorū viginti pꝫ: vt geographi tradūt. Fauilla Tauromiuiū ⁊ catinā vſꝫ puenit. feruēs vero fragor ad maro-
neā. Diphthōgū habet in principio hec dictio aſpiratione repulſa. Dicit mōs etna: vt greci dicūt: ab etna cu-
filia ⁊ terre. Simonides ꝓo in reb⁹ ſicilie etnā dicit iudicaſſe inter vulcanū ⁊ cererē: qui de regione certabāt. De-
metrius chaletianus refert briareū: qui vn⁹ fuit cyclopū: genuiſſe filios. Sicanū ⁊ etnā vnde ⁊ nomē. Calor nō
minor igne etneo. Cōgrue ſumpta p ingētē enargiā ex re ipa cōparatio: vtpote ꝙ ſemp ante oculos phaonis ſer-
uet. Uror: nō tumere flāma ſe torreri dicit: ꝙ ardeſcūt meſſes accēſe incūbētib⁹ euris: ⁊ eſt ꝙſi hipbolicos dictū
Sic dido de enea. Uror vt inducto cerate ſulphure tede. Indomitis: magnis. Sic Verg. Nate ꝙs indomitas tan-
tus dolor excitat iras. Nec mihi diſpoſitis: neꝙ itē ꝙ carmina poſſum amoris impatiētiā lenire: ꝙ vel ſola ſin-
gulare ſunt remediū hoī ꝙ amore graui verat: qđ theocrit⁹ pbat ad Niciā Mileſiū medicū ſcribēs: apud quē le-
gimus polyphemū: ꝙ galatheā deperibat: nec ea potiri poſſet in littore maris carmina cātantē furēte amore le-
uaiſſe: ita vt ſole pierides ſoli ſolatiū afferrent. Ergo cōponēdi carminis ⁊ muſa ſollicitādeꝫ re amore oblita
eſt ſappho. Jūgā carmina ꝙ iſticta: ⁊ cōnexa oratio ꝓſus dr aut ſm chordas carmina iūgere. ſic Verg. numeroſꝙ
intēdere neruis. Uacue carmina mētis op⁹. Idē in triſtib⁹ paraphraſticos dixit. Carmina ſeceſſum ſcribētis ⁊
ocia querūt. ⁊ itē. Carmina pueniunt aīo deducta ſereno. ¶ Uacue: ocioſe. ⁊ a curis liberate. ſic Iuue. pectora
nr̄a duas nō admittēda curas. ¶ Nec mihi pierides: pierides muſe ꝙ in pieria ex ioue ⁊ mnemoſyne nate ſint
dicte: ꝙ ſm quoſdā tres fuere. Heſiodus in theogonia nouē dicit. Mnemoſyne grece latine memoriā ſignificat
⁊ apud Catullū. Mnemoſynō mei ſodalis. i. monumētū. Jure igit iouis ⁊ memorie muſe ſunt filie. Muſaꝝ he
ſunt noīa. Clio hialemi ⁊ hymenei mater atletha qđ glioſum facio ſigt. Euterpe rheſi mr̄ delectās. Thalia pu-

ſcens cuius filius fuit polephatus: qui de colēdis arboribus multa conſcripſit. Urania celeſtis que linū genuit.
Terpſi core ⁊ Melpomene que choreas ⁊ cantus inuenerūt. Erato. i. amabilis: ex qua thamiras natus eſt: qui
amatoria quedam compoſuit. Polymnia: que Triptolemū edidit. ⁊ Calliope orphei mater. Pieria ſane mons
eſt ⁊ ciuitas beotie: quā primū Pierius edificauit Metones frater ⁊ Lini pater a quo pieria vocitata eſt: vt re-
fert Melliſus qui delphica conſcripſit. ¶ Diriades nō naiades legendū eſt ꝙn vitioſus verſus eſt: nais primā
pducit ¶ Theſpiadū. i. muſaꝝ vel nympharū colentiū theſpias. Fuerat ſane theſpie oppidū liberum in boetia
ad radices parnaſi: vt Pli. ait. vel vt Strabo heliconi primū. Theſpias pridem nobilitauit Paxitelis cupido:
vt ij dem autores referūt: que donū theſpiēſibus conſecrauit glicerium meretrix: ab illis genus ducēs munus
illud ab artifice cōſecuta. hunc eundem cupidinē ꝓpter quē theſpie viſebātur obiecit Cice. Verri. ¶ Amirone ⁊
Clio noīa ꝓpria puellaꝝ: que Sapphus populares fuerūt: ⁊ eas poetria pudice amauit. Populares ſuas ama
uiſſe Sappho innuit Hora. in carminibus ſic dicēs. Et popularibus gaudentē ſappho puellis. ¶ Atthis: no-
mē etiā puelle. ¶ Multarū: puellarū. ſ. nam te ſolum nūc amo: que prius multas amauerā. ¶ Eſt in te facies:
muliebris excuſatio ⁊ laſciuie plena. Qū potius ꝙ moribus: facie ⁊ luxu amor cōſiliat: ⁊ quo ſibi magis ignoſca
tur cōparat dijs phaonē: ita. vt ſumpta fide ⁊ pharetra nihil ei defuturū ſit ad verū apollinē. Accedētibus aut
cornibus futurus plane ſit bacchus. Uſurpauit aūt in amoribus hūc verſum. Eſt etiam facies: ſunt apti mori-
bus anni. ⁊ idē. O facies oculos nate tenere meos. Luſibus: luſus ꝓprie in re vtili dicit ⁊ parui momenti. Luſi-
bus quibus plerūꝫ paratur amor. ¶ Sume fidē ⁊ pharetrā: fides latine: grece chorda dicta fides qđ tantū in-
ter ſe chorde tythare: ꝙtū inter hoīes fides cōcordēt: cuius diminutiuū (vt Pōpeius feſtus ait) eſt fidicula. Sed
frequēter in plurali p tormēti genere ponit: vt apud Martialē. Fidicule licet oēs rogāt. ⁊ Suetonius in Tybe-
rij vita. Ueretris deligatis fidiculaꝝ ſimul vrineꝫ tormēto diſtēderet. Lyrā aūt primū inuenit mercurius: quā
deinde apollini muſis atꝫ amphioni tradidit: vt philoſtratus ait: qđ etiā teſtat Hora. in carminū libro ſic di-
cēs. Mercuri nā te docilis magiſtro monit amphion lapides canēdo tuꝫ teſtudo reſonare ſeptem callida ner-
uis. ¶ Pharetra: dicit quaſi ferēs traſmata. Apollo: in apollinē quatuor referunt artes: muſica: diuinatio: ars
ſagitte mittēde: ⁊ medicina. Atꝫ vt diuerſa ſunt numina atꝫ poteſtates huius dei: ſic nō vna nois etymologia
oībus virtutibus deſeruit: nā apollo dicit tos apollynta tazao. examinat enī iactu ſagittaꝝ: ⁊ perimit animan-
tes. Nāꝫ per ſagittas: vt Macrobius refert: vis emiſſa radioꝝ intelligit. ⁊ q: tpe radioꝝ ſalubritatē preſtat ſol
anim ātibus appellat Apollo oſa pela taſnoſus apollon quaſi apolona: hinc eſt ꝙ eidē attribuit medēdi pote-
ſtas: q: temperatus ſolis calor morboꝝ oīm fuga eſt: ⁊ virgines veſtales autore eodē apollinē ita indigetabāt.
apollo medice: apollo pean. Dicitur inde delius eo ꝙ illuminando oīa clare demōſtrat. Alij aūt ſunt qui cogno
minarū apollinē dicāt a po tu pagintos ſitinas que Platonis ſentētia fuit. Chryſippus apollinē vocitari dicit
opinnos eſtine vehi polli: hinc ⁊ latini ſolē vocitauerunt. Alie ſunt huius nois etymologie atꝫ poteſtates: que
hoc loco nō recitantur ne in nimiā magnitudinem cōmentarius hinc excreſcat.
☞ Phaon celebrat arua diuerſa. ſ. ab aruis noſtris: q: arua ethne typhcidos. i. in. qua typheus ſepultus dicit: ASCEN
ſed calor nō minor ethneo igne tenet me. i. ꝙuis nō ſim in ethna: nō minus tū ardeo: ſed amoris igne. Loquit
aūt quaſi de abſente: cū tū ad phaonē ſcribat. ⁊ ſi ꝙs dicat cū cātatrix ſit optima nihilꝙ animū magis liniat ꝙ
cātica: cur nō occupet ſeſe carminibus. Rūdet carmina nō amplius puenire: q: neꝙ peicrides. i. poetici furores
ſubeūt. i. latēter ſubintrāt pectora: nec puelle dryades. i. dee nemoꝝ que nos ad cantū pne ⁊c. Uilis mihi candi-
da. i. lies cādida cidno. ⁊ declinat hec cidno hui⁹ cidnus: ſicut ſappho ſapphus. Atꝫ alie cētū ꝙs hic ſine crimine
amaui: ergo priores cū crimine: niſi ſit amythone cidno atthis atꝫ alie cētū ꝙs oēs ſine crimine amaui: mihi
viles ſunt. O facies. Comicus dicit o faciē pulcrā. trib⁹ enī caſibus iūgit o. Cetera cōſtant dūmodo puer norit.

Accedant capiti cornua: bacchus eris

Et phebus daphnen: ⁊ gnoſida bacchus amauit

Nec norat lyricos illa vel illa modos.

At mihi pegaſides blandiſſima carmina dictant:

Iam canitur toto nomen in orbe meum.

Nec plus alceus conſors patrieꝫ: lyreꝫ

Laudis habet: quamuis grandius ille ſonet

Si mihi difficilis formam natura negauit

Ingenio forme damna rependo mee.

☞ Accedāt capiti cornua bacchus eris. Cur bac- DOMI.
chus cornua geſtaret: ⁊ cum his pingeretur vnus
diodorus ex oībus ſcriptoribus quos legi: pbabi
liorē ex hiſtoria tradidit rationē. ita enī in. iiij. hi-
ſto. ſcri. Traditur amon galea in bellis vſus cuius
inſigne fuerit arietis caput. Sunt qui ipm̄ dicant
in tēporibus paruula habuiſſe cornua: propterea
filius eius bacchus eodē fuiſſe aſpectu: poſteriſꝙ Bacchi
traditum deum: hunc cornua geſtare. Unde ⁊ bac- cornua.
che.
enī. i. corrigere dicūtur: qđ numinis perſo
nā imitātes: cornua ſumebāt. ⁊ phebus daphnē: ⁊
ſi inquit forme dignitate accedis ad bacchum et
apollinē tū nō ſum a te ſpernēda. Nā vterꝫ deus
puellam amauit me inferiorē daphnē Ladonis vt
amphonius ſcribit filiam: vt noſtri aiūt penei: vt
Parthenius in volumine: qđ de amātibus cōpo
ſitū eſt Amiclei filia fuit. Sed ne per vim deus ſtu
praret Juppiter in laurū conuertit: que arbor id-
circo apollini grata eſſe exiſtimatur: qm̄ vt ſcribit
Pli. in parnaſo monte ſpectatiſſime vireat. Unde
apollo daphnites apud ſyracuſanos colebat: vt
Eſychius refert. Daphne oppidū ſyrie: vt refert Stra. Daphnē preterea amauit Leucippus denomai filius: vt Daphne
ſcri. Pauſanias: quē cū habitu muliebri cognitus in venatione ſequerēt: pditus eſt ſexu ad Ladonē dū lauare-
tur: ⁊ necatus a virginibus. Et gnoſida: gnoſus vrbs Crete in plano ſita ambitu. xxx. ſtadioꝝ: emporiū habuit Gnoſius
Heraclium: creatuſꝙ antea appellabat a prehbātis fluuū noīe: regia minois patris Ariadnes: que rapta eſt a
Theſeo: cui Jopionē ⁊ ſtraphilū peperit: vt nōnulli ſcribūt. Et ne fabuloſa diu conſecter: locū tantū Plutar. ma
le in latinū cōuerſum emendabimus: ne aliquis literaꝝ grecū ignoratione teſtimoniū ex eo ſcripto accipiēs: fal-
ſa aliquādo ⁊ ridicula pnūciet: qđ multis accidiſſe video: vbi in Theſeo de Ariadne omnē grecoꝝ ſcriptoꝝ tur- Ariadne
bam citat: atꝫ ita ait.

quem locum ita latinum facere potes. Graius enim eum donab amoꝛ panopeidos eleges. Hūc aūt verſum ex Heſio. piſiſtratū exemiſſe ait Nereas megarēſis quēadmodū contra euocationi manium homericē idem inſeruit. Perithoū Theſeūꝗ deoꝝ iuſtiſſimā ꝓlē vt id gratificaretur atheniēſibus: quū aūt hec ipſa verba quidē trāſtulerit: plane cognoſces ſi aliquādo Theſei vitā in manibus ſumes vbi ita ſcriptū reperies. grauiter eīm amoꝛe egelidis Theſeus excutiebat. hoc verbū vt nerea megarenſis refert ab Heſio. piſiſtratus remouit: quēadmodū aūt Homeri funeralia inuadens Theſeū Perithoūꝗ deoꝝ generoſam ꝓlē exemit: vt atheni enſibus rem gratā cōficeret. Omitto hiantē cōpoſitionē verba inculta. Nōne ſenſum totum inuenerit: quū contraria trāſtulerit. Omitto infinitos pene illius erroꝛes: tum in hac vita Theſei: tum in alijs. nō eīm eum accuſabo quē nolo nominare. Tu autoꝛem noſces: ſi inſpexeris indicem a quo Theſei vita traducta ſit. Sed vt ad amoꝛē Bacchi ⁊ Ariadne redeamus: omittamuſꝗ multa: que Plutar. ſcri. Diodo. tradit

Naxos. Theſeū eam reliquiſſe in naxo admonitū per ſomnū ⁊ quidem minis a baccho: vt ea dimiſſa inde abiret. Bacchūꝗ eam tuliſſe in montē qui appellatur dryos. Naxum inſulam pꝛius ſtrongilē dixerūt: antea diam dictam cum ducentum annis tenuiſſent Thꝛaces: cares deinde occuparūt ex lamia aducti: quibus naxus polemonis filius imperans pꝛo dia a ſe naxum nuncupauit. Strabo diam appellat. Oui. Dic telluris ad oꝛas. ⁊ alibi. Qua breuis equoꝛeis dia feritur aquis. Modos lyꝛ. foꝛme dāna doctrina emendat: qua potiſſimū gloꝛiatur. Pegaſides: de pegaſo ⁊ muſis lege que luculentiſſime dictauimus in eum verſum Oui. Pegaſis oenone phꝛygijs celeberrima ſyluis. cū ſuperioꝛi anno Heroidas ꝓfiteremur. Dictāt: nam muſe mihi ſcribēti dictare carmina videntur. Dictare aūt eſt enūciare: qḋ alius excipiat: vnde dictata non in literis tm̄: ſed in alijs quoꝗ artibus appel

Dictare. lamus: vt illud. Peragit dictata magiſtri: ⁊ gladiatoꝛes meditātur dictata laniſte. Frequētatiuū aūt eſt a dico. Nam que docemus ſepe inculcamus: vt penitus excipiantur ⁊ edificātur. Nec plus alceus. Alceus omphales ⁊

Alceus. herculis filius. Alceus athenienſis tragicus. Alceus comedie veteris ſcriptoꝛ: a quo edite ſunt. x. fabule. Alceus mytilenꝰ: fratrem antimenidem habuit: quē a virtute bellica laudat. Oppꝛeſſa aūt patria a tyꝛānis poemata lyꝛica aduerſus eos edidit: que Staſiotica. i. continētia ſeditionis inſcribuntur: ꝓpterea aureo plectro dignus

Staſiotica cenſetur: elocutione magnificus ⁊ diligens: ſed ad luſus ⁊ amoꝛes deſcēdit: cū tamē eſſet maioꝛibus aptioꝛ. hec ex diuerſis ſcriptoꝛibus grecis ⁊ Fabio accepimus. Hoꝛa. Et te ſonantem plenius aureo alcee plectro. Coſors patrie. nam ⁊ ipſe Mytilenēus fuit conſoꝛs lyꝛe ⁊ ipſe lyꝛicus. Hunc: vt ille ait: neuius delectauit in facie pueri. Grandius. nam vt diximus ex Fabio magnificus eſt eloquētia: ⁊ Grādiloquus. ſappho ſe inferioꝛē eſſe negat: quia ſcilicet tantū aſſequatur ſuauitate carminis: quantū ille grāditate. Si mihi difficilis: oīa ſingulatim diluit que obijci poterant: vt non amaretur. aliaꝗ exemplis defendit. alia ratione cōtraria. Incipit ab eo: qḋ firmiſſimū eſt in aduerſario: qḋ foꝛmoſa non ſit qḋ diluit: ⁊ trāſferendo crimē in naturā: que ſibi foꝛmā negarit: ⁊ opponendo ingenij laudem: que plus amari poteſt: ꝙ ipſa foꝛma.

CEOR. Coꝛnua bacchus eris. coꝛnua baccho dantur: ꝙ vino ſupꝛa modū homines tumeſcūt: vt illud Ouidij. Tūc pauper coꝛnua ſumit. Inuenio apud Lycophꝛona nero tophoꝛus. i. coꝛnigeras mulieres bacchas appellatas: que in macedonia ⁊ mimallones vocitabantur: qꝛ bacchū imitarentur: ⁊ coꝛnua ferrent ad imitationē bacchi: qui tafronephalos pingitur. Ad hanc fere ſententiā Perſius dixit. Coꝛua minalloneis implerūt coꝛnua bombis. Bacchus gemino cc ſcribitur aſpiratione poſt vltimū addita apo tu baneo. i. ebꝛius ſum ⁊ clamo: ꝙ in bacchanalibus clamoꝛes fierent: vel a aparato ochos. i. ſollicitudo nero boto beno. i. vado. nam qui ſollicitus eſt vino ſollicitudinem ⁊ curas repellit: quod ſenſit Hoꝛa. Quis poſt vina grauem paupertem crepat. Phebus daphnē. exemplo deoꝝ pꝛobat amoꝛi indulgendum eſſe: quando phebus impatienter puellam Daphnē peneī filiam amauerit: vt Ouidius tradit: vt greci Ladonis ⁊ terre filiam: ⁊ cū eā inſequeretur: longius fugientē tandem ad id ventum eſſet vt feſſa a deo apolline vinceretur in laurum arboꝛē conuerſa eſt: que arboꝛ qꝛ ſpectatiſſima fuit in monte Parnaſo: vt Plinius refert ideo grata apollini exiſtimata eſt. Daphne dicitur. narrato deotono idest vꝛo. nam dū vꝛitur reſonat ⁊ ſtridet. qḋ ⁊ Ouidius in faſtis ſenſit. Et crepet in medijs laurus aduſta focis. Et gnoſida bacchus amauit. Gnoſida cretenſem. Fuit ſane gnoſos ciuitas in creta. Ariadnē autē ſignificat minois filiam: quā Theſeus cum Phedꝛa abductā in inſula dia dereliquit: hanc deinde bacchus miſeratus calamitatem puelle ſimulꝗ foꝛma captus vxoꝛem duxit: ⁊ qꝛ die inſule mentionē fecimus. Sciendum eſt naxum inſulam appellatam fuiſſe diam deinde dionyſiam qḋ teſtatur his verſibus Theocritus: apud quē ſic legimus in idyllio qḋ inſcribit pharmaceutria. Impꝛecatur enim mulier Simeta obliuionem viro eius quem amaret q̄ntū olim oblitus eſt Theſeus Ariadnes. Toſſon achilatas oſſon pui thiſea phanti. Endio latimen yplona mo ariadne. Et Ouidius pꝛimo de arte amādi. Gnoſus in ignotis amēs errabat arenis. Qua bꝛeuis equoꝛeis dia feritur aquis. Nec noꝛat lyꝛicos illa vel illa modos: magis hec amāda cū ſit lyꝛici carminis perita ꝙ docta: quādo ille quas dū tantū amauere verſus non nouiſſent. Pegaſides muſe: dicta a pegaſo qui vngula ſua: vt poete referunt fontē emiſerit qui a facti nomine hypocrene dictus eſt quaſi fons equinus. Illud pꝛeterea addimus iuxta pyꝛenē coꝛynthi fontem verſatum fuiſſe pegaſum equum: ⁊ illic a belloꝛophonte domitum: vt apud Pindarum legimus Pegaſum dici a poton pigno. i. fontibus tradit Heſiodus: quod iuxta fontes oceani vbi goꝛgones habitabant natus ſit. reciſo eīm capite meduſe perſei opera nati ſunt pegaſus ⁊ chꝛyſaoꝛ. eſt itē pegaſa in theſſalia iuxta quam edificata fuit argonauis. vnde Ouidius in maioꝛi opere. Iamꝗ fretum minye pagaſea puppe ſecabāt. ſed pꝛima tūc coꝛripitur ⁊ per a ſcribitur. legimus ⁊ apud eū Pegaſis oenone phꝛygijs celeberrima ſyluis. Dictant. dictare eſt id dicere qḋ alius excipiēs noret: dicitur etiā ratio dictat quale eſt illud Plinij in ep'la quadā o ſylua o litus q̄̄m multa componitis q̄̄m multa dictatis. Suggerunt ſane camene litus ac ſolitudo tacite nobis qḋ ſcribamus: quēadmodū ratio: ⁊ nonnunꝗ indignatio dictat. Nec plus alceus. Alceus lyꝛicus poeta leſbius fuit: qui in tyꝛannos leſbioꝝ carmina cōpoſuit: ⁊ bella geſſit. Hoꝛa. in. ij. Et te ſonante plenius aureo alcee plectro. meritoꝗ vt Quintilianus ait in parte operis aureo plectro donatur: vt qui tyꝛānos inſectatus: multū etiā moꝛibus cōfert: in eloquētia quoꝗ bꝛeuis: ⁊ magnus ⁊ diligens plurimūꝗ Homero ſimilis. Sed in luſus ⁊ in amoꝛes deſcendit. Conſoꝛs patrie popularis alcei fuit Sappho. Lyꝛeꝗ lyꝛica ⁊ ille cōpoſuit. Grādius ille ſonet. Sic Hoꝛa. Et te ſonantē alcea plectro.

ASCEN. Gnoſia eſt patronymicū a patria quod declinatur hec gnoſis huius gnoſides ⁊c. Et mihi pegaſides. natura magiſtra: qua quiſꝗ re maxime pꝛeſtat ea ſe potiſſimū cōmendat: vt ſappho hic ab arte poetica ⁊ muſica vena. Pegaſides ſunt muſe dicte ꝙ poetis ⁊ poetrijs carmina dictare. i. ſcribēda ꝓnūciare finguntur: ꝙ moꝛtalibus ignota: aut tanꝙ ignota a poetis ꝓdunt. Ingenio foꝛme. vnde ille. ingenio pollet cui vim natura negauit

Nec me deſpicias ſi ſum tibi coꝛpoꝛe parua
Menſuramꝗ bꝛeuis nominis ipſa fero.
Candida ſi non ſum: placuit cepheia perſeo
Andromade patrie fuſca coloꝛe ſue.
Et varijs albe iunguntur ſepe columbe.
Et niger a viridi turtur amatur aue
Si niſi que facies poterit te digna videri.
Nulla futura tua eſt: nulla futura tua eſt.
At me cum legeres etiam foꝛmoſa videbar:
Unam iurabas vſꝗ decere loqui.
Cantabam memini meminerunt omnia amantes
Oſcula cantanti tu mihi rapta dabas.
Hoc quoꝗ laudabas omniꝗ a parte placebam
Sed tunc pꝛecipue quom fit amoꝛis opus:
Tunc te plus ſolito laſciuia noſtra iuuabat:
Crebꝛaꝗ mobilitas: aptaꝗ verba ioco:
Atꝗ vbi iam amboꝛum fuerat confuſa voluptas
Pluribus in laſſo coꝛpoꝛe languoꝛ erat
Nunc tibi ſicilides veniunt noua pꝛeda puelle
Quid mihi cum leſbo: ſicalis eſſe volo.
Nec vos erroꝛem tellure remittere noſtrum
Niſiades matres: ſicilideſꝗ nurus.
Nec vos decipiant blande mendacia lingue
Que dicit vobis: dixerat ante mihi
Te quoꝗ que immites celebꝛas erycina ſicaros

DOMI. Nec me deſpicias. hic oſtendit quomodo rependit ⁊ repetat. nā bꝛeuitate foꝛme fame: vt ait celebꝛitate oſtendit: ꝙꝙ alluſio videri poteſt: non debuiſſe maius coꝛpus foꝛmari ſub biſyllabo nomine ⁊ tam bꝛeui: vt quod certa ratione excuſare non poteſt ingenua quadam vꝛbanitate eleuet. Cādida ſi nō ſum: andromade Ephei Ethiopum regis filia a perſeo (notiſſima fabula) amata eſt. ⁊ ipſa liberata: nullis pꝛecibꝰ parentum potuit retineri: vt ſcribit Hyginus: quo minus perſeum liberatoꝛē ſequeret relata in celū minerue beneficio veſtigia vinculoꝝ quibus expoſita fuit mōſtro etate ſua permanſiſſe ſcribit Pli. in Iope poꝛtu vbi illud monſtrum fabuloſum celebꝛatur cuius oſſa romā relata fuiſſe. idem eſt auctoꝛ. Alibi Oui. Andromeden nigris perſeus poꝛtauit ab indis. Andromade pꝛeterea liberta iulie auguſte paruitate coꝛpoꝛis inſignis. Nam duos pedes nō exceſſit: ⁊ palmum. De perſeo multa recitauimus ex grecis auctoꝛibus in commē. ſyluarum in eum verſum fluctiuagus volucrem comebat perſea dictis illud adde quod pherecides ſcripſit perſeū argos rediſſe cū cyclopibus matre danae: ⁊ andromede vxoꝛe: ⁊ cum patrem ex lariſſa accerſeret iactu dicit eum vulneraſſe: moꝛtuumꝗ humaſſe ibidem. Andromede. Perſeus.

Et varijs albe ariſtote. in ſeptimo de hiſtō. animaliū docet que animalia inter ſe amica ſint: que item inimica. Unde Plini. finem decimi natu. hiſt. traduxit eo capite vbi agit de amicitijs ⁊ inimicitijs animaliū vbi ita ſcri. Rurſus amici pauones colūbe turtures ⁊ pſitaci: merule ⁊ turdi: coꝛnix ⁊ ardeole: vbi quod de turture ⁊ pſitaco ſcri. ex ſe tradit ab Ariſto. certe nō accepit. Ouid. idē in pſitaco coꝛinne. Oīs que liquido labꝛatis in aere curſus. Tu tū ante oēs turtur amice dole. Plena fuit vobis oīni cōcoꝛdia vita. Et ſtetit ad finē longa tuaꝗ fides. Ariſto. in ſeptimo de hiſto. aīalium ita ſcribit.

Ait Ariſtote. Plinius pſitacum dixit quēadmodū qḋ Plini. tradit eode libꝛo de egitho ⁊ aſino. Ariſtoteles de acātide ⁊ a ſino ſcribit nō de egitho cuꝰ aūs meminit. Hinc Sappho oſtendit alioꝛū amantiū exemplo ſe q̄uis nigra ſit a phaone cādido amari poſſe. Cum aues diuerſoꝛum generū ⁊ coloꝛis naturali quadam iungātur amicitia: vt columbe pauones iunguntur varijs. ſ. auibus. aues autem varie ſunt pauones varietate coloꝛum diſtincti. Nam de his omnino eſt intelligendū: cum diuerſi generis coniugatur. vt etiam pſitachus et turtur quod ſequitur. A viridi aue: a pſitaco qui ex india mittitur viridis toto coꝛpoꝛe. vt ſcribit Plini. Colloꝗ tantū miniato de pſitaco plura leges apud Plinium. x. natu. hiſto. eundem Ariſtoteles pſitacen appellat genere feminino. Nulla futura tua eſt: pꝛioꝛ pars huius verſus ſub cōditione pꝛofertur: altera ſub affirmatione. Si inbuit nulla tua eſt futura: hoc eſt: nullam amabis: niſi que facie. i. ꝓſtantia foꝛme poterit videri digna te. i. conuenire foꝛme tue. Nulla futura tua eſt: affirmando negat. nullam omnino amabis. Nulla enim tam foꝛmoſa ꝙ tu: tum pꝛecipue his verſibus laſciuiam ſuam ingenue pꝛofitetur ⁊ ſe tribadē fuiſſe: vnde impudicos coꝛpoꝛis motus dediceram: ⁊ illecebꝛitatem gannitus. Dum leſbos inſula qua metropolis colicarum vꝛbiū nobilis vinetis ⁊ vini pꝛeſtātia: nomē ſoꝛtita a leſbo Lapiti filio Hermete. pꝛius iaſia pelaſgia ethiopie egira macharia denīꝗ appellata candē macharos aedos. i. macharis vꝛbe ꝑ circūductionē dixit Home. quo loco Crates ariſtarchus. ⁊ Euſtathiꝰ ambigūt: quē locū poeta deſignet Strabo in octauo Leſbon affirmat. Machar eīm inſulam tenuit ante leſbō regē: qḋ etiā Diodo. tradit q̄uis eū machareū nominet. huiꝰ filie fuere methymne ⁊ mitylene: a quibꝰ due in inſula vꝛbes cognominate ſunt patrie autē charitatē Sappho amoꝛi poſtponit. nec vos er. qui erroꝛē legūt ſenſum nō percipiūt: ⁊ planete cognomē inepte huc trāſferūt. Remittere eſt cōdonare: vt remitti tibi iniuriā. i. cōdonari. Remittere. i. ad negligentiam deſcendere: vt animū remittere dicimus cū deponimus curas ⁊ negligimus: cui contrarium eſt intendere: ex tralatione ab arcu. Monet itaꝗ Sappho ſiculas mulieres: ne remiſſe ⁊ negligentes in erroꝛem labantur putantes ſoli ⁊ patrie mutatione phaonem eſſe ſui diſſimilem. nam ait idem eſt. ⁊ tā idoneus ad decipiendū ꝙ fuit in leſbo cū me decepit. Nec me mittite nec condonate Pſitacus. Leſbos. Remittere.

Neſiades. errorẽ noſtrũ. Tellure: q2 phaõ tellurem mutauerit. Que vo. per rationem ſubiũgit. Neſiades matres neſis in ſula cãpanie cuius meminerunt Papi. ⁊ Luca. Neſeidẽ ſiue Niſidẽ dixerũt Scyllam poete. Ouidi. in reme. [illegible] terita cautus neſide nauita gaudet. Tu loca ꝗ nimium grata fuere caue. vt legere poſſes neſides matres. i. [illegible] media ſyllaba per ſyneresim ꝓducta. Neſa preterea regio eſt iuxta ethnã montana. vt Stra. ſcri. cum ergo [illegible] dixerit ad ethnã eſſe phaonẽ: appellat mulieres ſiculas neſiadas a regione proxima: hec ſententia magis pla

Sicani. cet Sicanos immites: a ſicano rege appellatos ſiculos de quo hiſtoriã lege apud Diony. alicar. in primo. vnde Soli. quedam accipit. Thucidides quoqꝫ in. vj. hiſtoria. plura ſcribit.

Immites: crudeles in me: cum retineant phaonem delicias meas.

Ericina. Nã eſt epithetõ: nõ perpetuũ ſiculorũ: ſed cõueniẽs pſenti affectui ſapphus. Erycina de felicitate tẽpli veneris erycine ⁊ de mulieribus eius miniſterio dicatis diximus in cõmentarijs: ſyluarũ. Inuocauit autẽ venerẽ qm̃ poete qui amatoria ſcribunt ſunt in veneris tutela. vt Plau. ſcri. Poeſim. dicatã: eſſe muſis: ad amorẽ veneri et pi. de ſtella ad venerem. Hic tibi plectra dedit mitiſqꝫ incedere vates maluit.

SECR. Nec me deſpicias. nec ſe deſpici dicit ꝙꝙ ſit breui ſtatura: qm̃ repẽdere põt damnũ corpis bonitate ingenij. Sic ſtatius de Tydeo. Maior in exiguo regnabat corpe virtus. Magni nois: q2 ingenio ⁊ dote nature magna iure habet. Alij legũt parui qꝺ diſſyllabo nomini corpus cõueniat. Cãdida ſi nõ ſum nec ſe ſpernẽdã dicit ꝙ cãdore careat: qm̃ andromade Cephei filia: vt legit apud Oui. ꝙꝙ fuſca fuerit: a pſeo tñ amata: ⁊ in vxorẽ ducta fuit. de Perſeo nota eſt fabula. Andromedã cephei: ⁊ Caſſiopes filiã: marine belue obiectã: interẽto mõſtro puellã. liberauit apud Pli. legimus: oſſa belue: cui dicebat expoſita fuiſſe andromada. Rome apportata ex oppido Iudee Iope. qꝺ oppidũ in phoenicio mari poſitũ eſt. Fuſca. Fuſcus ſane color nonnunꝙ ſolet amatoribus placere: vt hi lectũ eſt. Quid ſi tu fuſcus amyntas: ⁊ illud. Eſt etiã fuſco grata color: ven'. Et varijs albe cõparatione: auſum ꝗ diſpares tã colore ꝙ gñe ſimul iungunt: pbat diſſimiles formas atqꝫ figuras appetẽdas eſſe. nam colũbe albe varijs iungunt. ⁊ pſitachus turturẽ nigrã amat. Albe: domeſtice. Varijs. ſyluestrib'. duo enim colũbarum gña vt varro in libris rerũ ruſticarũ ait eſſe ſolẽt. vnũ agreſti': vt alij dicũt: ſexatile qꝺ habet i turrib' ac culminib' ville: a quo appellate colũbe: ꝗ ꝓpter timorẽ naturalẽ ſumma loca in tectis captãt. Alterũ genus colũbarum eſt clemẽtius: qꝺ cibo domeſtico cõtẽtũ: intra limina ianue ſolet paſci. Hoc gen' maxie colore albo: illud aliud agreſte: albo vario. Ex his duob' ſtirpib': fit miſcellũ tertiũ gen' fruct' cã colũbe apta ſumpta cõparatio ex auib' veneri dicatis. Viridi aue a pſitacho. Sũt ꝗ viridẽ auẽ galbullã intelligũt. Sed hi ſentẽtia Plinij pfutãtur ꝗ amicitias aialiũ: ⁊ bella tractãs: ⁊ ꝗ inter ſe diſſideãt ⁊ cõueniat: ſic ait. Rurſus amici pauones: ⁊ colũbe turtures ⁊ pſitaci. Et Ouid. in amorib' deflẽs interitũ pſitachi: quẽ dña ſua amabat: ſic ait. Oẽs ꝗ liquido vibratis in aere curſus. Tu tñ añ alios turt' amice: dole. Plena fuit nobis omni cõcordia vita. Et ſtetit ad finẽ longe tenenaxqꝫ fides. Et pſitach': vt referũt ſcriptores hiſtorie aialiũ: ſup oĩa: voces hũanas reddit. India auẽ hanc mittit pſitacẽ vocãt: viridẽ toto corpe torque tãto miniato in ceruices diſtinctã. Imperatores ſalutat: ⁊ ꝗ accipit verba pnunciat Martialis. Pſitachus a vobis alior̃ noĩa diſcã: hoc ꝑ me didici dicere Ceſar aue. in vltimo eſt precipue laſciuia capiti eius duritia: eadẽqꝫ roſtro. hec cũ loqui diſcit: ferreo v̓berat: ratio nõ ſentit aliter ictus cũ deuolat roſtro ſe excipit: illiqꝫ innitit: leuioreqꝫ ſe ita pedũ infirmitati facit. ¶ Niſi ꝗ facie. Et q2 formoſa: nra vel nulla reperit. nã forma dei mun' eſt: forma quota ꝗqꝫ ſupbit: ſi cã demũ amaturus eſt: ꝗ ſit facie inſignis nullã deniqꝫ amabit. ¶ Nulla futura tua eſt lepida ⁊ muliere digna reperitio. At me cũ legeres. Cõmemorat ſe olim ⁊ placuiſſe phaoni: ⁊ ex multis partib' fuiſſe laudatã: legeres vel opa mea legeres. ¶ Formoſa. formoſus dicit a formo. i. calido: qꝺ ſanguine caldiore forma adquirit. cõtra langueſcẽte corpe forma parit. ¶ Viſqꝫ in omni parte. ¶ Cãtabã memini nã ⁊ cãtu ſolẽt placere puelle: vnde ſic eis precipit. Res eſt blãda canor diſcãt cantare puelle. ¶ Meminerũt oĩa amãtes. ex affectu amãtis dicta ſentẽtia. ¶ Oſcula rapta: ꝗ tantiſqꝫ gratiora ſunt oſcula que ꝑ vim aliquã rapiunt: qua ſpõte data ⁊ puelle cantãdo: iuuenẽ ad rapiẽda oſcula plerũqꝫ inuitãt. qꝺ in amorib' per quã pulcre declarat Ouidius ſibi cõtigiſſe: dũ dicit. Hec q2 dulce canit: flectitqꝫ facillima vocẽ. Oſcula cantanti rapta dediſſe velis. Cũ ſit amoris opus. ⁊ ſi reticet nomẽ coitus: tamẽ parum venuſte rem veneris expreſſit. ¶ Crebra mobilitas: ſic alibi de coitu loquẽs Oui. Nec blande voces iucundaqꝫ murmura ceſſent: Nec taceant medijs improba verba locis. crebra mobilitas. i. tremula criſſatio cũ pruritu: quod maxime amatorẽ recreat. Sic Martialis de puella loquens. Tã tremulat. criſſat. tam blandũ prurit. vt ipſum Maſtrubatorẽ reddere hippolitũ. ¶ Atqꝫ vbi iam ambor̃ fuerat cõfuſa voluptas: qꝺ vnũ maxime amorẽ iuuat: ⁊ nihil hoc ad illud ſeruandũ firmius eſſe poteſt. vt naſo ait. Sentiat eximijs venerẽ reſoluta medullis Femina: ⁊ ex equo reſpuuet illa duos. ¶ Plurimus in laſſo corpore lãguor erat: rem turpẽ ab eo qꝺ ſequit dia tin ſinmo tita idest per metodum venuſtatis expreſſit. ¶ Nunc tibi ſicilides veniſſt noua preda puelle obiecit amatori ꝙ nolit ſiculas amare puellas. ſicilides forma greca: nam latine ſicilienſis dicit. ¶ Quid mihi cũ leſbo. renũtiat patrie per amorẽ ⁊ ſe ſicilienſem cupit effici: vt poſſit fieri preda phaonis: ⁊ ſane hanc non mouit nobilitas patrie quã maxime nobilitauit caput Orphei per ebrum flumium illuc delatũ: quod ꝙꝙ ideo fictum quidã putant: q2 leſbij viri preſtantiſſimi fuere quales tradunt pytacus vnus ex ſeptẽ. Ariõ. Methimneus. Alceus ⁊ Sappho ipſa. Tamẽ philoſtratus in teoricis: narrat in leſbo caput Orphei oracula dediſſe: pſertim grecis troiam nõ poſſe capi ſine ſagittis herculis: ⁊ reges babylonie: atqꝫ perſarũ in leſbum: ad ſciſcitãda oracula: oratores. plerũqꝫ miſiſſe. et in primis Cyrum cui ↄſulenti Orpheũ de exitu ſuo ſic reſponſum eſt ta emaonyxeta quaſi que ego paſſus ſum in te ventura ſunt: quod ⁊ illi accidit. poſtꝙ thomiris regina ſcytarum cum ſuperauit atqꝫ eius reciſum caput in vtrẽ ſanguine plenum cõiecit. ¶ Errorẽ. alij legũt errorẽ. ¶ Niſiades. i. ſicilides: forſitan a ſcylla niſi: que precipitata eſt in mare ſiculum: ⁊ de qua ſic legimus apud Ouidiũ. Et vos nyſci naufraga monſtra canas. Quamqꝫ eſſet lõge ⁊ noue reperita deriuatio. Alibi ſicelides legit: ⁊ melius. Blande mẽdacia lingue amatorũ verba: que vt blãda: ſic fal a plerũqꝫ ſunt. ¶ Tu quoqꝫ ꝗ immites celebras hericina ſicanos: auxiliũ a nomine qꝺ amori preſidet optat. ¶ Hericina. venus a mõte hericetnã duob' mõtibus eminet etiã: ⁊ herice etnavulcano ſacer eſt herix veneri. ¶ Immites ſicanos. Autore Salmo ante troiana bella Sican' rex nomẽ ſicilie dedit educt' cum ampliſſima hib'ror̃ manu poſt ſiculus neptuni filius. Immites q2 ſicilia fuit cyclopũ ⁊ leſtrigonũ ſedes. Nãqꝫ in vaſtijs ſpecubus gentẽ cyclopũ habitaſſe quidã referũt. Et leõtinos campos leſtrigonas incoluiſſe: autores quidã dicunt demũ Sicilia tyrãnorũ alumna fuit: quod notius eſt: ꝙ alio teſtimonio probetur.

ASECN ¶ Menſuram nominis q2 biſſyllabũ habet nomẽ quaſi pſagio quodã inditã ſit ſicut hyppolito: q2 equis ſoluendus vnde dici ſolet. Cõueniũt rebus noĩa ſepe ſuis. Cãdida ſi nõ ſum: docet exẽplis qꝺ ille monet: qui dicit

O formoſe puer nimium ne crede colori. Alba liguſtra cadunt vacinia nigra leguntur. Et varijs. i. varior̃ color̃ colũbis. Et niger a viridi turtur ⁊c. Eſt ergo turtur: ſub incerto articulo epicenũ ſignificat. nã de piſcibus dicit Plautus obuſtos turtures genere maſculino: quod ſequemur. Si niſi que facie: vt laudari mereatur: illud laudat a forma vultus qꝺ ante bis dicit nulla futura tua eſt: ſic cõſtruit. Si nulla futura eſt tua. ſ. amica aut coniux niſi ea que poſſit videri facie. i. per faciẽ: digna te: nulla eſt futura tua: q2 nullã talẽ inuenies At me cũ legeres. i. eligeres. Cũ ſit amoris opus: cũ impudicitie notata ſit mulier ſatis impudice laſciuiã ſuã fatetur ꝙ in muliere pudica indecor̃ foret. Puelle ſicilides. i. ſiciliẽſes. ſic Maro. Sicilides muſe paulo maiora canamus ⁊c. Nec vos errorem. Ordo eſt. Nec vos o matres neſides. i. que neſam regionem iuxta ethnã colitis: ⁊ nurus. i. ſponſe: aut matrone ſicilides remittite. i. cõdonate ⁊ obolete noſtrũ errorẽ. ſ. ꝙ phaonẽ amauimus: aut quẽ phaon in nos cõmiſit tellure. i. ꝓpter tellurem: hoc eſt nolite excuſare errorẽ noſtrũ ꝓpter terram dicentes videlicet nos ſtulte amaſſe: q2 phaon non eſt de patria mea ſicut eſt de veſtra: ⁊ ideo vos nõ errare que cũ in patria ſua amatis: ⁊ retinere poteſtis: q2 que dicit vobis dixerat ante mihi. ¶ Tu quoqꝫ: implorat auxiliũ veneris cuius preclarũ erat in Erice monte ſicilie templum: eiuſqꝫ ſe vatem dicit eo ꝙ ſepe laſciuos cantauerit amores. Oſtendit preterea qꝺ ⁊ ſuperiores fere heroides malorum ſuorum ſeriem quaſi generi ſuo fatalem.

Nam tua ſum: vati conſule diua tue

An grauis inceptum peragit fortuna tenorem

Et manet in curſu ſemper acerba ſuo.

Sex mihi natales ierant. quom lecta parentis

Ante diem lacrimas oſſa bibere meas.

Arſit inops frater victus meretricis amore:

Mixtaqꝫ cum turpi damna pudore tulit.

Factus inops agili peragit freta cerula remo.

Quaſqꝫ male amiſit: nunc male querit opes

Me quoqꝫ qꝺ monui bene multa fideliter: odit.

Hoc mihi libertas hoc pia lingua dedit

Et tanꝙ deſint que me ſine fine fatigent:

Accumulat curas filia parua meas.

Vltima tu noſtris accedis cauſa querelis:

Non agitur vento noſtra carina ſuo:

Ecce iacent collo ſparſi ſine lege capilli:

Nec premit articulos lucida gemma meos

Veſte tegor vili nullum eſt in crinibus aurum.

Non arabo noſter rore capillus olet.

Cui colar infelix: aut cui placuiſſe laborem:

Ille mei cultus vnicus auctor abeſt.

Molle meum leuibus cor eſt violabile telis:

Et ſemper cauſa eſt cur ego ſemper amem.

Siue ita naſcenti legem dixere ſorores:

Et date ſunt vite fila ſeuera mee.

DOMI. Vati conſule diua tue. An grauis nimirum inquit in hanc calamitatem delapſa ſum: quoniam fati tenor ⁊ ſeries: que mala in me eſſe cõcepit nõ deſinit: an nõ: tam interrogãtis eſt ꝙ ſuccẽſentis pertinacie fator̃. alibi Bryſeis. En miſeros triſtis fortuna tenaciter vrget. Nec venit inceptis mollior aura meis. Natales anni: a ſexto inquit anno per mala tanꝙ per articulos ꝓducta ſum.

Natales. Natales ꝓ cõditione ortus ⁊ generis. Iuue. Ho ꝓ celebritate dici natalis ꝓtulit. Palmã inter dominas virtus natalibus equat. i. non aliter ea victoria exhilaratur ꝙ dici natalis celebritas. Sed plura illic leges in cõmentarijs. Hic natales ꝓ annis accipiũtur. Tot enim dies natales celebrãtur: quot agũtur anni victoria illa apud Iuuena. Singulis tanꝙ dies natalis colitur. Oſſa lecta. Ser. neſcio quis parũ vtiliter ſe grammaticũ pfeſſus: illud Vergi. exponẽs. Oſſaqꝫ lecta cado fabuloſum fingit amorem. Neſcio quid ambigit. Legebãtur oſſa. i. cineres cũ flãma rogi ſuperſederat: nõ ꝙ eligerẽtur: vt ille putat: ſed colligebãtur. Hoc aũt verbum eſt pontificale: ⁊ ex lege. xij. tabularũ lex hoc carmine ſcripta erat. Homini mortuo ne oſſa legito: quo poſt funus facito. Arſit inops frater. Sappho tris fratres habuit: vt ante diximus. Lariciũ: eurigiũ. Caraxũ: qui Rodopẽ meretriculã amauit. Nam Xan

Rhodopẽ. thus ſamius rhodopẽ puellã thraciã in egyptum detulit: que antea cãmoni ſeruierat vna cũ eſopo fabular̃ ſcriptore: ibiqꝫ pſtrabat illecebriſqꝫ meretricis magnũ fecerat queſtũ adeo: vt Stra. ⁊ Pli. ſcribant pyramidẽ ab ea fuiſſe erectam: qꝺ tamen Hero. tempor̃ ratione refellit: quũ alioqui ingentes opes illius fuiſſe concedat teſtimoniũqꝫ auferat ex decima ab ea pro ſoluta verubus ad torrendos boues delphis dicatis. Tam aũt grate libidinis fuit vt in grecia eius nomen celebre fuerit: vt poſtea archidiceſqꝫ tamẽ ad illius famã nõ acceſ

Charaxus ſit Caraxus cũ vinũ leſbiũ ad naucratim comportaret: eius amore captus eſt: redemitqꝫ in libertatem grandi pecunia: tandẽ ipſe in patriã eſt reuerſus puella in egypto permãſit. Sappho vt Stra. ſcribit eã doricã appellat addens id qꝺ ipſe quoqꝫ fabuloſum eſſe ait: de calceo ab aquila delato mẽphim qꝺ ſi voles leges in. xv. illius operis. Inops redẽpta in libertatẽ meretricula. Male: turpiter ⁊ per infamiã. Male querit: magno diſcrimine et incõmodis. Monui multa: immo lacerauit fratrem multis carminibus: nec tantũ vt ſcri. Hero. in. ij. hiſto. eucharozos ⁊c.

Lingua pia ab eo loco qui preter ſpem dicitur ⁊ miſerationẽ mouet ⁊ fratrẽ trahit in odiũ: cũ ſibi aliter eueniſſe oſtendit quã oportuerat. Filia parua hanc peperit e Cercyla andrio coniuge iam mortuo puella que appellatur cleis: quod ſuidas ita ſcribit ke thyratera epeus atrex ytoy chleis onoz maſre ⁊c. Non agitur: per interrogationẽ legendũ eſt:

nam cũ prepoſuerit fortunã aduerſam in ſe pertinacẽ eſſe enumeratis ſingulis incõmodis quaſi pbauerit qð
pposuit per interrogationẽ acclamat: nõne noſtra carina.i.noſtre fortune curſus agit: pſeuerat: ſuo curſu: ſua
ptinacia ⁊ ſerie maloꝝ: nã ad id refert qð dixerat: an grauis inceptũ peragit fortuna tenorẽ. Et manet in curſu
ſemper acerba ſuo. nõ agit interrogatiue. q.d. agit. nã ⁊ ita interrogamus nõ feci: pinde eſt ac ſi diceres feci. nec
nõ potui abreptũ diuellere corpus: cũ aũt dicimus egi negamus. Ecce iacẽt: miſericordiã monet ab habitu. Ca
pilli ſparſi: ſine lege mulieribus fortune miſeratio ſparſi capilli ⁊ funebris ppe dolor. Sine lege: incõpti ⁊ ſine
ordine. Nec premit arti. anulũ etiã inquit depoſui. Nam in dolore abijciebat etiã a viris qð fecit oĩs nobilitas
quũ Gne. Fla. libertino patre edilis creatus eſt. a Caio petilio cõſulis filio preterito: equites ꝟo non anulũ ſed
phalerã deponebãt in merore publico. Aurũ in crinibus. Home. in. xvij. iliados ſcri. Euphorbũ pãthi filiũ ha
buiſſe implicitos crines auro ⁊ argẽto: ppterea Pli. dubitat an vſus auri ceperit a viris an a mulieribus cũ de
viro illud Home. affirmet: nec antiquius extet in muliere exẽpliſ: ipſe tamẽ Home. carmẽ nõ indicat nec nolat
euphorbũ. Rore arabo. i. myrrha qua vncti crines myrrhei dicuntur. Hora. Dic ⁊ argute pperet neere myrrheũ
nodo cohibere crimẽ de myrrha alibi diximus. Siue ita naſcẽtes: ex diſciplina mathematicoꝝ qui dicũt holem
fortiri vitã ab ineũte etate. Sorores: parce que tres ſunt noto carmine heſiodi ⁊ noſtroꝝ cõſenſu p fatis ab ho
me. accipiũtur: ⁊ alibi ⁊ vbi alcynous ait qð plato quoqꝫ in legibus oſtẽdit.
☞ Tua ſunt: q; amori operã dabat. ¶ Grauis fortuna: que nunꝙ melior venit: ⁊ hec dea eſt illa que toto mũ
do oĩbus locis: oĩbuſqꝫ horis: omniũqꝫ vocibus ſola inuocat: ſola nolat: vna accuſat: rea vna arguit: vna cogita
tur: ſola laudat: ⁊ cũ cõuicijs colit: ⁊ ſola innocat: ⁊ quã vt Iuue. Nos deã facimus celoqꝫ locamus. de qua itẽ in
eo loco plura dicemus. ¶ Tenorem. ductũ: indeflexũ ordinẽ ⁊ tenacẽ legẽ fati. ¶ Et manet parafraſticos: idẽ
dixit bryſeis. An miſeros triſtis fortuna tenaciter vrget. Nec venit inceptis mollior aura meis. Et eſt peculiaris
inſanientis mulieris repetitio cũ hmõi principio. ſic Dido ad eneã. Durat in extremã vireqꝫ nouiſſima noſtre.
Proſequitur fati qui fuit ante tenor. Sex mihi natales ierãt: enumerat que ſibi aduerſa ex quo nata eſt accide
rũt: mors parẽtis: ⁊ inopia fratris. Sex natales. i. anni. interdũ p nobilitate ponũtur: vt Iuue. Palmam inter
dñas virtus natalibus equat. Lecta aut collecta: aut lecta ideo nobiles nunꝙ ſoli cõburebãtur: ſed cũ dilectis
equis vel canibus. ſic illud Vergi. Oſſaqꝫ lecta cado. Arſit inops frater captus meretricis amore. meretrix hec
rhodope fuit quã alio noĩe Sappho doricã vocauit: gñe thracia hiadmonis: vt ſupra diximus: ancilla ⁊ neau
cratim deportata poſtꝙ a charaxo qui vinũ leſbiũ illuc aduexerat redempta fuit: turpiſſimo queſtu tantũ pecu
niaꝝ acquiſiuit: vt pyramidẽ extruxerit: vt Pli. ⁊ Stra. referũt. Erãt ſane pyramides haud lõge ab vrbẽ mẽphi
ſite: regũ pecunie ocioſa ⁊ ſtulta oſtẽtatio: que inter ſeptẽ mũdi miracula a rerũ ſcriptoribus numerantur: ſub
ditqꝫ Stra. quaſi fabuloſum quid: ꝙ rapto calceo: dũ ſe rhodope lauaret: ⁊ in ſublime ab aquila deportato: atqꝫ
ſuper regis verticẽ qui forte iura dicebat: dimiſſo in regis notitiã venerit: qui tũ calcei cõcinnitate: tũ rei miracu
lo motus p totã regionẽ eã iuſſerit inquiri: que eiuſmodi calceũ ferret. Inuẽta itaqꝫ rhodope in vrbe naucrati:
atqꝫ adducta regis vxor fuit: qui poſt mortẽ maximo impẽdio pyramidẽ in ſepulcrũ vxori cõdi fecit. Alij dicunt
ſepulcrũ ab amãtibus meretrici factũ. Herodo. cõmemorat a cheope puella que iuſſu patris pſtituebat pyra
mida hãc extructam fuiſſe: vt memoriã de ſe relinqueret: ⁊ preterꝙ Amaſis regis tpibus rhodope floruit: qui
multis annis poſt eos reges qui iſtas pyramides reliquerũt in egypto regnauit hoc maxime argumento nitit
pbare eã ingẽtes opes impudice comparauiſſe: que ſane rhodopẽ trãſcẽderent: nõ que ad pyramidẽ cõſeruãdã
aſcẽderẽt qð memorie ſue relinquẽde ſtudioſa in tẽplo delphici apollinis verua ad boues torrẽdos efferre fece
rit: offerẽs ea deo quaſi decimã verſitarũ opũ. Meretricis amare rhodopes: qð nomẽ cũ pprie femine eſt pri
mã pducit apud grecos: cũ ꝟo p monte ponit illã corripit: vt Oui. Qua patet vmbroſum rhodope glacialis ad
hemũ. rhodopi ſcribit a grecis. Factũ inops pdige effuſis opibus in meretricẽ: ⁊ patrimonio dilapidato naui
gatione querit iacturã rei amiſſe corrigere. Peragit freta. negociator enĩ erat: quippe qui vinũ leſbium ex leſbo
naucratim in vrbẽ egyptiã deferret. Libertas ⁊ pia lingua. qꝛ p amore ⁊ pietate in fratrẽ vt fidelius admone
bat: ita liberius illũ qñqꝫ accuſabat. Et particula hoc loco auctiua eſt: vt illud Vergi. Quoꝝ iphius euo iam ſe
nior pelias: ⁊ vulnere tardus vlyſſi. Interdũ ⁊ interrogatiue habet: vt illud. Et que tanta fuit romã tibi cauſa
videndi. modo indignatiua: vt Et quiſꝙ numẽ iunonis adoret. modo cõfirmatiua: vt Et dubitamus adhuc vir
tutẽ extẽdere factis. Fatigẽt: turbẽt ⁊ cruciẽt. Accumulat: exauget ⁊ exacerbat. Filia parua: aut fratris: aut certe
qð magis verũ puto: ipſius Sapphus. Non agit vẽto: para yponiã ceſſiſſe ſibi dicit: nã vnde ſolatiũ in malis ex
pectabat: illic maior dolor maiorqꝫ cura dat. Carina ⁊ vẽto. optime manſit in metaphora. Ecce iacẽt collo. ecce
admirãtis particula: vt illud. Ecce trahebat ſparſis priameia virgo. mouetqꝫ pathos ab habitu ⁊ cultu corpo
ris: qñ mũdicijs nõ vacat: ⁊ capilli iaceant ſine lege ſparſi: que duo maxime mulieribus conueniũt. nãqꝫ apud
Saluſti. marius ſic ait. Accepi mũdicias mulieribus: laborẽ viris cõuenire. Sine lege: q; ornãdi capitis ⁊ religã
di capilli nõ vna lex ab Oui. tradit mulieribus. Lucida gẽma. i. anulus. gẽma vocabulũ gñale cõprehẽdẽs pro
prie queqꝫ: nec oblõga: nec pforata ſunt. Articulos: digitos. ⁊ ꝙꝙ ſingulis quoqꝫ digitis anulos gerere mos
fuerit: tñ eũ qui minimo primus eſt: anulo peculiariter honorabãt: excipiebãtqꝫ ſemper mediũ quaſi infamẽ.
Nullũ eſt in crinibus aurũ: perinali auro diſcriminabant ſane auro mulieres capillos: vnde legimus perinali
auro. Arabo rore. i. myrrha. Hora. in tertio dic ⁊ argute pperet neere myrrheũ nodo cohibere crinẽ. ⁊ Proper
tius. Aut quid orontea crines pfundere myrrha. Myrrha multis locis arabie naſcitur: ſtillãs ab arbore cuius
altitudõ quinqꝫ cubitos nõ excedit. Incidit arbor binis tpibus. ſudat aũt ſpõte priuſꝙ incidat: ſtactẽ dicrã: cui
nulla prefertur. hec Pli. Aliũ putãt ladanũ dici. Nã ladano arabia gloriat. ¶ Cor violabile. cauſam aſſignat cur
ſemper in amore verſetur: nam ⁊ corde molli ſe cõſtare dicit: ⁊ itẽ hic a fatis datũ: ⁊ interdũ ſtudia in mores cõ
uerti: ſed ante oĩa fama ⁊ etas integra iuuenis cepit. ¶ Molle cor. molle ⁊ nõ durũ: ita vt de facili vulneret: nã
duri cordis hĩ dicũtur qui amore nõ tãguntur aut alia paſſione: qð innuit Perſius cũ dicit. Nec mihi cornea fi
bra eſt. ¶ Lenibus telis. i. cupidineis. ¶ Legẽ dixere ſorores: tres: Clotho: Lacheſis: ⁊ Atropos: que legẽ naſcẽ
tibus dicũt: vt per Heſiodi carmina habemus in theogonia. Mira ſthis pliſtin pmin poremi ticro zeuſi. Lo
thote lacheſin tene atropon etediduſi. Thnitis antropi ſin echinagathon denanonte. ¶ Fila ſeuera. nã finguntur
tur tres ſorores filo vitã noſtrã diſponere. vnde Catullus. Currite ducentes ſub tegmina currite fuſi. ¶ Seue
ra: triſtia atqꝫ tetrica: vel que mutari non poſſunt.
☞ Sex mihi natales. Ordo eſt. Sex natales. ſ. dies. i. ſex anni ierant. i. trãſierãt mihi cũ oſſa patris mei lecta. i.
collecta ex rogo: bibere meas lacrimas: qs ſcꝫ infudi. ante diẽ. i. maturũ tps. Sicut. Sed cadat ante diẽ. ene. iiij.

Ros arabus. | SEOR. | ASLEN

Quaſqꝫ male admiſit nũc male querit opes. Id vſu venire ſolet vt i filio pdigo nobis depinxit ſaluator. Et ideo
q; dicitur alibi. Nõ minor eſt virt⁹ ꝙ querere pta tueri. monẽdi ſunt iuuenes ne ſua dilapidẽt aut pdigãt. Ecce iacẽt
vt cõmiſerationẽ excitet recitat negligẽtiã cult⁹ ſui. Rore arabo. i. myrrha. dr aũt hic arabus. a. us. ⁊ arabs. ſꝫ hic
gẽtile nomẽ p patrio vſurpaui. ti. p. arbitrio. Hoc eſt violabile ⁊c. hic ptꝫ monoſyllabũ cor aliquãdo pduci.

Siue abeunt ſtudia in mores arteſqꝫ magiſtras.
Ingenium nobis molle thalia dedit.
Quid mirum ſi me prime lanuginis etas
Abſtulit atqꝫ anni quos vir amare poteſt.
Hunc ne pro cephalo raperes aurora timebam
Et faceres. ſed te prima rapina phebe.
Hunc ſi conſpiciat: que conſpicit omnia phebe:
Iuſſus erit ſomnos continuare phaon
Hunc venus in celum curru vexiſſet eburno
Sed videt ⁊ marti poſſe placere ſuo.
O nec adhuc iuuenis nec iam puer vtilis etas
O decus atqꝫ eui gloria magna tui
Huc ades inqꝫ ſinus formoſe relabere noſtros:
als te vt.
Non vt ames oro: ſed quod amare ſinas:
Scribimus: ⁊ lacrimis oculi rorantur abortis.
Aſpice ſit quantum hoc multa litura loco.
Si tam certus eras hinc ire modeſtius iſſes:
Et modo dixiſſes leſbi puella vale:
Non tecum lacrimas: non oſcula ſumma tuliſti:
Deniqꝫ non timui quod dolitura fui.
Nil de te mecum eſt niſi tantum iniuria: nec te
als admonui qð
Admoneat: quid tu pignus amantis habes:
Non mandata dedi: neqꝫ enim mandata dediſſem
Vlla: niſi tu nolles immemor eſſe mei.
Per tibi qui nunquam longe diſcedit amorem:
Perqꝫ nouem iuro numina noſtra deas:
Quom mihi neſcio quis fugiunt tua gaudia dixit
Nec me flere diu: nec potuiſſe loqui:
Et lacrime deerant oculis ⁊ lingua palato
Adſtrictum gelido frigore pectus erat:
Poſtquã ſe dolor imminuit mea pectora planxi

☞ Abeũt ſtudia in mores. i. ſiue formam⁹ mores ſtudijs in quibus verſamur. Thalia ſtudium poe trices muſe ardalides etiam appellate ſunt: vt ali quid afferamus non omnibus notũ ab ardalo Vulcani filio qui cum ad thoerenios tybias ⁊ mu ſas detuliſſet eas ita appellauit. archades negãt erato eſſe muſam ſed vates fuiſſe aiunt: que nup ſerit archadi caliſtus filio: egyptij tris tantum va tes colunt ſibillam heroſilẽ et ſabbe. Fila: alluſio eſt ad parcas que vitã humanam nere dicuntur. Seuera ptinacia. abſtulit: rapuit allectã in amo rem: deiecitqꝫ mentem ⁊ conſilium. Raperes. naꝫ aurora cephalũ cuius amore capta eſt rapuit ab duxitqꝫ per auras. Oui. Lutea mane videt pulſis aurora tenebris. Inuitũqꝫ rapuit: ea deſerta ad p ceꝫ eſt reuerſus quã inſcius interemit. nota fabu lã ouidij: pſertim carmine in fine artis. Hygi. que dam fabuloſiora addit: ꝙuis. ex hiſtoria videãtur Hunc ſi cõſpiciat: alludit ad fabulã endymionis qui enim primus curſum lune deprehendit: vt ait pli. dict⁹ eſt dilectus fuiſſe a luna quẽ dormientẽ oſculabat. Huius. ſepulturam oſtendit: ait Stra. ad latinũ mõtem Carie in quodaꝫ antro vbi eſt mons periculoꝝ. vt ſcribit Hecateus plura de hoc in cõmentarijs ſyluarũ diximus. Iuſſus erit con tinuare ſomnos curabit enĩ luna vt ſemper dor miat phaon qui formoſior eſt: vt hunc oſculetur. nimirũ hunc locũ accepit. Ouid. ex poemate ſap phus nã apud grecũ ſcriptorẽ ita legitur. Eripide iroui is ſeneles ⁊c.
Curru eburnu: argenteũ curruꝫ tribuunt lune poete: qm̃ illi argentũ dicatum ſit vt ſcribit Euſtathius. Eburnum veneri. Ebur aũt Ethio pibus etiã in pretio: qui regibus perſidis viccnos dentes elephantoꝝ ſingulis annis pendebant: vt Herodotus ſcribit. Id autẽ fuit. ccc. decimo anno ab vrbe cõdita. Huc ades blandientis eſt mulie ris ⁊ amanter geſtientis. Rorantur: guttis hume ctantur. i. enĩ propriũ eſt rorare hoc loco nonne dixit aſpice ꝙtuꝫ. multa litura. Hoc loco hac par te epiſtole: q; obliterata eſt immanantibus lacri mis. Plini. profecto in oculis animus inhabitat. Ardent: incenduntur: humectãt. conueniũt. hinc ille miſericordie: hoc lacrimis cuꝫ oſculamur ani mum ipſum videmur attingere: hinc fletus et ri gantes ora riui. quis ille humor eſt in dolore tam fecundus ⁊ paratus: ſuperiorem autẽ verſum ita leges mea quidã ſententia. Non vt ames oro. ſed te vt amare ſinas Lacrimis obortis: in deſcriben dum exortis: ita illud vergilianum de didone. At qꝫ ſinum: lacrimis implenit obortis in ſermone ſcilicet Si tam certus eras: accuſat ruſticitatem ꝙ ſe diſcedens ne ſalutauerit quidem. Leſbi puel la: hec erat appellatio ſine vllo amoris indicio ſal tem ſi non proprio nomine: vt amicam appellãs dixiſſes Leſbi puella vale. Oſcula: ⁊ in his ſua eſt la ſciuia: quum oſcula columbaꝝ dixit. Martialis impudicũ oſculũ intellexit. nã colũbe oſculantur proprio ritu anteꝙ miſceantur: ratio inquit fa miliaris hoc ordine abs te implenda fuit: vt ſalu tarer cum noſtra acciperes oſcula: deniqꝫ munera Quod dolitura fui. nõ timui diſceſſum tuum ob quẽ erat dolitura. Iniuria ꝙ ſcꝫ me deſeruiſti ad concubitum referre non placet. eo enim ſappho alibi geſtit: ⁊ in merore eius memoriam reperit Nec te admoneat ꝙ in min⁹ amãti habes Cum

Cor. DOMI. | Thalia. | Ardalides. | Ardalus. | Cephal⁹ | Ebur. | Oculi.

oſtendit quare munera diſcedentibus amicis dari accipiꝗ ſoleant: vt ſcꝫ ſint monumenta amici abſentis que repreſentēt memoriam. Sed nec tu inquit reliquiſti mihi aliquid diſcedens preter iniuriam qua ſum deſerta nec a nobis accepiſti quod te admonere poſſit mei abſētis. Itaꝗ: leges admoneat vt dicat nec te poteſt admonere. Amantis ideſt mei munus quod habes. nullum enim diſcedens accepiſti ad coitum referri non poteſt. Quid enim. ſenſus eſt: nec ego admonui te ꝙ tu habes munus amantis: ideſt coitum. Neceſſe eſt ſuperioribus conueniat. Vbi ait: cum ſibi nihil reliquiſſe: ⁊ hoc dicat eundem nihil a ſe accepiſſe quod abſentis monumentum ſit. Per tibi qui nunꝗ: iurat per numina proxima qui ac primum inuidiaꝫ obijcit: iuro inquit tibi ꝑ amorem: qui nunꝗ longe diſcedit: vt ad id referatur: ꝙuis ipſe procul diſcedas hic ſemper proxim⁹ eſt: nam ſemper
Per. amo. Per ⁊ iurantis particula que nunꝗ ſine accuſatiuo effertur. nam illud vergilianum. Per tibi ſi qua eſt que reſtat mortalibus vſꝗ intemerata fides. idem eſt ac ſi dixiſſet: per fidē ſi qua eſt ⁊c. ſed antiqua ſimplicitate relatiuū nomenꝗ conſonant. Quum mihi: ſimplicitate narrationis fidē quā iuramento parauerat omni ex parte implet. Nam narrat. vt non aliter accediſſe credibile ſit.

SEOR. ☞ Siue abeūt ſtudia in mores arteſꝗ magiſtras alia cauſa cur ſemꝑ amori vacet: q: plerūꝗ ſtudia hominū in mores et artes conuertuntur. ¶ Molle non durū. ¶ Quid mirū. etas lanuginis: lanugo a lana deriuatur vſꝗ eſt primū pubeſcēs barba ⁊ itidē in pom. s Lanugo dr̄ vt Tenera lanugine mala. Pro cephalo. excellentiaꝫ forme ſignificat: inſignēꝗ pueri faciē quē relictis ꝓprijs amatorib⁹ dee rapuiſſēt. Cephalus ab aurora amat⁹ fuit a qua ⁊ munera habuit iaculum. ſ. ⁊ canem: ⁊ cum per eſtū vt calorē releuaret: receſſiſſet in humo auram captans: aliquis male ſedulus ad cōiugē timidā rettulit queadmodum Cephalus in ſyluis cū amica cōſueſceret. Igitur relictis comitibus in nemus frondoſum mulier venit: obſeruatura ſcilicet ꝙ nā amica veniret ⁊ virum deprehēſura. Aduenīēti itaꝗ marito feſſo: atꝗ per calorē dicēti: vbi es o mollis aura poſtꝗ patuit error nolo iucūdi ſurrexit: vt ad virū iret ſed agitatis frondibus motu mulieris vir ratus feram ſonuiſſe pectus vxoris iaculo trāſfixit. de Cephalo amato ab aurora ad hāc fere ſententiā phedra ſcribit ad Hippolytū: Clarus erat ſyluis Cephalus: multeꝗ ꝑ herbas. Cōciderāt illo percutiēte fere. Nec tn̄ aurore male ſe prebebat amādū. Ibat ad hunc ſapiēs a ſene diua viro. ¶ Phebe: luna. nā vt phebus ſol: ſic phebe luna. ¶ Juſſus erit cōtinuare ſomnos dormiet. alludit aūt ad fabulā Endimionis: quē cōſtat amatū fuiſſe a luna in Latmio monte caria. Erat eī venator et ſtudioſus canum: ꝙ ꝑ diē dormiēs: noctu lucēte luna venabat̄: ꝙ eo potiſſimum tēpore fere latebris ⁊ cauernis egreſſe: arua ⁊ nemora pagrant: latmiū montē cum amore Endimionis lune obprobrat leāder apud Ouidiū ſic dicens. Hanc ego ſuſpiciens faucas o cādida dixi. Et ſubeāt aio latmia ſaxa tuo. Pli. ſecūda. hi. dicit ob id traditum fuiſſe endimiona captum amore lune quia primus naturaꝫ ſyderis huius deprehēdit. ¶ Hunc Venus in celū: ⁊ Venus ipſa amoris arbitra forme gratia hunc in celum rapuiſſet curru eburneo. niſi matrē vetita eſſet: pue a formoſo adoleſcente nō tēperaſſet. ¶ O nec adhuc iuuenis nec iā puer. ¶ Exclamatio in etatē eā ꝙ ⁊ amare poſſit ⁊ amari: ⁊ ꝙ plaue ſit decus ⁊ gloria ſui tpis. ¶ Inꝗ ſinus. peritio vt laſciua ⁊ paꝝ pudica facit: ⁊ plena illecebrarū: qn̄ ſi nō vult amare: ſaltē ꝑmittat vt amet. ¶ Oculi rorant: ſuffundunt ⁊ aſpergūt. ¶ Obortis veris: ⁊ nō fictis ſic apud Ver. Atꝗ ſinū lacrimis impleuit obortis ꝓtra. Ter. diſſimulatis lacrimis vna lacrimula quaꝫ oculos terendo miſere vi expreſſerit. ¶ Multa litura. ꝑ lituras vberes lacrimas oſtendit. Sic Quaſcūꝗ aſpicies lacrime fecere lituras. Si tn̄ certus eras. Arguit ꝙ amoris ⁊ cōſuetudinis oblitus inſalutata muliere quā perdite amabat: abierit: qm̄ modeſti⁹ abire debebat. ⁊ ipſa puella ſalutāda fuerat. ¶ Non tecū lacrimas non oſcula. qd̄ ſolent ferre amātes cum inuicem diſcedūt: nā ⁊ lacrimas meſti miſcent: ⁊ oſcula repetūt: ꝙ nō ſibi cōtigiſſe Sappho impatiēter dolet. ¶ Sūma. ideſt. extrema. ¶ Iniuria. iniuria illata in coitu. ¶ Munus amātis. rē turpē honeſte expſſit: ſic cryſis de glycerio. Si tibi morigera fuit in rebus oībus Et Dido ad eneā: Aut quicquā dulce meū. ¶ Immemor eſſe mei mandatū amori cōueniens. ¶ Per tibi: periurantis particula: que ꝑſe plerūꝗ pena eſt: ſic Ver. ꝑ ſi ꝙ eſt: reſtat adhuc mortalib⁹ vſꝗ Intemerata fides. Numina noſtra: q: poete ſunt ī poteſtate muſaꝝ. ⁊ q: ꝙ dictura eſt parū credibilia vidētur deos teſtata eſt. Nec me flere diuquā bene ex diceſſu phaonis: ⁊ rerū permutatione coloris magnitudinem expreſſit: ita doluiſſe dicens vt pene carēs hūano ſenſu: nec flere nec loꝗ potuerit. Et lacrime: ex nimietate doloris pathos mouere cōtēdit poſtꝗ ſe dolor: ꝙ pri⁹ ſtupētib⁹ mēbris abierat. Pectora plāxi. ꝑcuſſi. qd̄ feminaꝝ ē Ver. et tōſe pectora palmis

ASCEN. ☞ Siue abeunt ſtudia in mores: q: conſuetudo eſt altera natura: ſtudendū eſt ergo ꝙ primū rebus honeſtis qd̄ ſeſe nō feciſſe fatet̄ ⁊ dolet. Quid mirum ⁊c. Purgat errorē ſuum cum laude Phaonis. tā eī illū formoſum atꝗ amabilē ꝑdicat vt nō potuiſſet eū nō amaſſe in ea ꝓſertim etate ꝙ ēt ab aurora amari potuiſſet: vt cephal⁹ ⁊ a luna vt endymion. ⁊ a venere vt mars. Litura a lino ſupinū litū corripit̄: vñ ⁊ littera corripi debuit: ſed t geminat̄ ſicut in quattuor quotidie retulim⁹: ⁊ cadē de cā. Modeſti⁹ iſſes. i. ire potuiſſes aut debuiſſes. Leſbi puella. vocatiuus eſt a ntō leſbis leſbidos ⁊ ita corripitur vltima ꝙ genitiui caſus a ntō leſbos ꝓduceret̄. Deniꝗ nō timui ⁊c. Sic. iiij. enei. Dido Hunc ego ſi potui tm̄ ſperare dolorē: ⁊ perferre ſoror potero. Or vt dicit diu⁹ gregorius. Tela preuiſa min⁹ ledere ſolēt. Per tibi ꝙ nunꝗ ⁊c. Juramēta ſolēt a poetis delegi apta ꝑſonis ⁊ negotijs vt naute per maria: vt palinur⁹ maria aſpera iuro. Parentes ꝑ ſalutē filioꝝ: vt Per caput hoc iuro. ꝑ qd̄ pater ante ſolebat: viri fortes ꝑ dexterā ⁊ hic amās ꝑ amorē: quē dixi. nunꝗ lōge diſcedere: ⁊ aut quē eū ſibi preſto hꝫ aut q: ſubito puniat perfidos Perꝗ nouē. q: ⁊c. q: ⁊ ipſa vates ꝑ muſas iurat. Quū antiꝗ u in o vertebāt vt voltis: vortex vorio: ſꝫ nūc volūt tpis quā ſcribi: eū tn̄ antiꝗ nunꝗ u geminarēt: ſcribentes in nominatiuo ſeruos, dauos auos ⁊c. nec peccet qui indifferēter eū ſcribat. Planxi. i. percuſſi.

☞ Non aliter per comparationem doloris magnitudinem exprimit ⁊ quaſi rei probate cumu-
DO. MI. lum addit. Pia mater non tm̄ mater ſed que pia etiam eſt: ⁊ vnice filium amauit. Corpus inane cadauer vacuum aīa. Rogos extructos: rogus cō-
Rogus. ſtruebatur lignis cōgeſtis in vnum. vnde ſtrues lignorum dicitur de quo hoc carmen extat legis xij. tabularum. Hoc plus ne facito rogum aſcia ne polito. olim terra condebantur mortui etiā apud romanos: ⁊ poſtea ꝙuis cremari inſtitutum ſit multe familie priſcum ritum ſeruabāt. vt cornelij

Nec puduit ruptis exululare comis:
Non aliter quam ſi nati pia mater adempti
Portet ad extructos corpus inane rogos.
Gaudet: ⁊ e noſtro creſcit merore caraxes
Frater ⁊ ante oculos itꝗ reditꝗꝫ meos.

Atqꝫ pudenda mei videatur cauſa doloris:
Quid dolet hec: certe filia viuit ait
Non veniunt inidē pudor atqꝫ amor. omne videbat
Vulgus eram lacero pectus aperta ſinu.
Tu mihi cura phaon. te ſomnia noſtra reducunt
al's formoſo.
Somnia formoſa candidiora die.
Illic te inuenio: quamquam regionibus abſis
Sed non longa ſatis gaudia ſomnus habet:
Sepe tuos noſtra ceruice onerare lacertos:
Sepe tue videor ſuppoſuiſſe meos.
Oſcula cognoſco: que tu committere lingue
Aptaqꝫ conſueras accipere: apta dare.
Blandior interdum: veriſqꝫ ſimillima verba.
Eloquor: ⁊ vigilant ſenſibus ora meis.
Vlterius pudet hic narrare: ſed omnia fiunt
Et iuuat: ⁊ ſine te non licet eſſe mihi.
At quom ſe titan oſtendit: ⁊ omnia ſecum:
Tam cito me ſomnos deſtituiſſe queror.
Antra nemuſꝗ peto tanꝗ nemus antraqꝫ proſint
Conſcia delicijs illa fuere meis
Illuc mentis inops: vt quam furialis ericthho
Impulit in collo crine iacente feror.
Antra vident oculi ſcabro pendentia topho:
Que mihi mygdonij marmoris inſtar erant.
Inuenio ſyluam: que ſepe cubilia nobis.

patricij. ex quorū familia nemo crematus eſt ante ſcyllam: quid id de ſe iuſſit veritus ne cadauer erueretur a marianis: nam ipſe. C. Marij ſitas reliquias apud anienē victor diſſipari iuſſerat: hoc eſt qd̄ Plinius ſuboſcure in. vij. ſcribit apertius. Cicero in legibus. Gaudet ⁊ e noſtro: mouet miſericordiam cum oſtendit fortunam ſuā ludibrio eſſe aduerſarijs. Creſcit: exhilarat̄: ſumit animos. Quod dolet hec: charaxi inſultantis ſorori ⁊ acerbe obiurgantis amoris turpitudinem. Filia: ad id refert qd̄ dixit antea ſe non minus dolere ꝙ que luget filium amiſſum: cui addit teſtimonium fratris. is enim cum videat tantum eius merorē: quantus in filij funere eſſe ſolet inuenens caꝫ alia de cauſa dolere que quidem turpis eſt: non debet inquit tantopere angi: nec hic meror eſt pro filia: que quidem viuit: hec autem fuit filia cercyle: et Sapphus. Non veniunt in idem. eſt premunitio eorum que dictura eſt. ſententia ſimplex eadem ſolet proferri cum ratione: vt illud in omni certamine qui opulentior eſt etiam ſi accipit iniuriam: tamen quoniā plus poteſt facere videtur duplex eſt
Sentētia vt illud Therentianum. Obſequium amicos veritas odium parit. In oratione autē ſententie ſunt tanꝗ lumina minus crebra apud antiquos: ſed poſtea nimis vſurpate ſunt. Qd̄ inuidioſe in Senecam vtpuro dicit Fabius. Veniunt in idē. ideſt non poteſt pudoris habere rationem ⁊ dare operam amori. alibi Ouid. Quid deceat non videt vllus amās. Omne vulgus videbat. ſcꝫ me: ⁊ tamen ſup. ego negligebam non enim poterā ſeruire pudori cū tam perdite amarē. Tu mihi cura phaon. i. negligo omnes: nec me coꝝ pudet. tui enꝫ amoris legib⁹ indulgeo phaon. Illic te inuenio in ſomnijs ſaltē te amplector. Somnia interpretari Pli-
Somnia. nius ſcribit amphictionē docuiſſe: ⁊ de qua ſciētia Chryſippus ⁊ antipater libros ediderūt: vt ex interpretatione Antiphontis apparet qui hec expo-
Coniectores. nebant cōiectores ſunt appellati. Non ſatis lōga. nam ſtatiꝫ expergiſcor. idē Hero ad leandrū. Me miſeram breuis hec eſt ⁊ nō vera voluptas. Quaꝫ epiſtolam nō eſſe Oui. certa ratione docuimus nā nec que legitur paridis ad helenam. nec que helene ad paridem nec que leandri ad hero. nec ꝙ herus ad leandrū. nec que acontij ad cydippem: aut cydippes ad acontium: ab Ouid. vnꝗ ſcripta fuit quod ipſe aperte teſtat̄. nā ad Macrum ſcribens ait ſe dictaſſe literas nomine heroidum. Helene. Medee. canacēs ⁊ aliarum. Quod paris: ⁊ macha-
Epiſtole ꝙ ouidiane dicant̄. reus ⁊ ꝙ male gratus iaſon. Hyppolitiꝗ parens hyppolituſꝗ legat nomine vero virorum Sabinus epiſtolas confixit quod ibidem teſtatur. Quā cito de toto redijt celer orbe ſabin⁹ Scriptaꝗ diuerſis rettulit ille locis. Si ergo prius ſcripſit helena: ex Oui. poſteaꝗ rn̄dit paris ex ſabino: quomō poſſunt eſſe Oui. nā hele. hic nō ſcribit: ſed rn̄det: ⁊ paris nō reſpōdet ſed ꝑ. ior ſcribit. Nimirū hee ep̄le adulterine ſunt: ⁊ cadē pene ſtylo ab aliquo ſcripte: quo relique falſo ad Ouidiū referunt̄. Ora euigilant ſenſibus meis. Non aliter inquit loquor ⁊ exprimo quod ſentio: ꝙ ſi vigilarē
Titan. nam reliqua corporis parte ſopita: os vigilat ad verba exprimenda. Senſibus: ſenſus ⁊ ſenſa dixerunt antiqui que animo concepim⁹. auctor Fabius. Titā ſol a Titea matre: vt nonnulli putant: idē hyperion a patre hyperione. Auctor Diodorus. Antra ne. per cōmemorationem loci miſerationem facit: qui locus frequētiſſimus eſt apud Vergi. Proſint: lenire poſſint deſiderium meum. Inops men. amens. Ericto: maga celebrata etiam carmine Lucani incantatione potentiſſima: ante idem nomen ab Ouidio vſurpatiuꝫ. Pendētia: ſublima. Inſtar
Migdonia. nō minoris precij apud me erant. Marmoris migdonij: mygdonia phrygia terminata meridionali latere: vñ migdonium ꝑ phrygio accipimus. Papi. in ſyluis de titone migdonij piliꝗ ſenis marmor. item migdoniū phrygiū intelligimus: qd̄ precij magni erat. ⁊ idē ſinaticū dicebat̄. De hoc plura ſcripſimus in cōment. ſylua. Migdonia itē diſſigit ꝑ. i. cū macedonia: erat ꝓterea lapis phrygius gleba ꝗdā punicoſa: ꝙ vrebat̄ ꝑfuſa vino apta tingendis veſtibus. Sappho marmori Leſbij nō meminit. nam id liuidius erat verſicolores maculas habens.
SEOR. ☞ Sciſſis comis: ⁊ hoc muliebre ē: ſic de mr̄e Euriali. Ver. Et femineo vlulatu ſciſſa comā. Nō aliter. ꝑ affectū apte ſūpta cōparatio a mr̄e inſolabilr̄ merēte: atꝗ deflēte mortē adēpti filij. ¶ Inane. exanimū. ¶ Gaudet. quaſi inſultās. ꝙ ⁊ ipa temere amauerit: atꝗ ꝓ amore ſit oblita pudoris feminei: ⁊ veluti ſtulta exululet. ¶ Ah oculos.

vt maiore cura lāgueſcentē ſororē afficiat crebro ſeſe oculis eiꝰ obijcit: Filia viuit. grauis obiurgatio: q: filij deſyderiū maritoꝝ ſepe lenire ſolent obiecit ſorori filiā viuere q̄ſi nō hēat egritudinis doloris iuſtā cām: ⁊ eſt deductus color ab illo Vergilij Saltē mihi puulus aula luderet eneas: q̄ te tm̄ ore referret: nō equidē oīno capta, ac deſerta viderer. ¶ In idē pudor atq; amor: ſnia vera ⁊ ridens illi. q̄ alibi legit: q̄d deceat nō videt vllus amans. ¶ Tu mihi cura phaon. vide vehemētiā amoris: q̄ vel nocte q̄n oīa q̄eſcūt mulierē magis ſollicitat. ¶ Te ſomnia nr̄a reducūt rectius iſomnia dixiſſet. ꝙ iſomnia ꝓprie amatori dant. curāq; amoris ſemꝑ ſequunt iſomnia vt apd̄ Terentiū amāti phedrie ſerui dicit. ſic mox te adigēt inſomnia. Et dicto male ſana. ⁊ ſemꝑ in pectore vultus enee fixos hēbat: ſic ait. Anna ſoror q̄ me ſuſpēſam iſomnia terrēt. dr̄ aūt inſomniū. nō ꝙ ꝑ ſomniū vr̄. ſed qd̄ in ipſo ſōno tm̄mō eſſe credit: ⁊ dn̄. vr̄ poſt ſōnū nullā ſibi vtilitatē vel ſignificationē relinquit: vt ſi amator videat delicias ſuis ſe fruētē: aut carētē ſi metuēs fuerit. Formoſo cādidiora dic. ⁊ affectu amātis ⁊ voluptate ꝑ ſōnū ſūta. dictū. Illic te iuenio q̄uis regiōib' abſis. In inanozilō icidit: niſi ⁊ libidine ⁊ voluptate imaginaria quā aſſerūt iſomnia: dictū itelligat. Sic hero ad leādrū. Forſitā iuitus mecū tm̄ iꝓbe dormis. Et q̄uis nō vis ipſe venire venis. Et eſt familiaris amātis femine locutio. ¶ Lōga gaudia. q: qd̄ ꝑ ſomnū videmꝰ cū ſōno ⁊ breui trāſit. Sic eadē Hero. Me miſerā breuis ē hec ⁊ nō ꝟa voluptas. ¶ Sepe tuos videor. enūerat voluptates amatoriū: q̄s extincta lucerna fieri lꝫ: vt illō. Extinctā lꝫ q̄d ad lucernā vt his lectis: deſideriū ſui phaoni faciat. Vigilant ſenſibꝰ ora meis. Vim amoris: ⁊ libidinē femineā: q̄ ſopitis ſenſibꝰ ora vigilāt. ¶ Pudet hic narrare ſed oīa fiūt honeſta ⁊ multis ꝟbis deducta ꝑiphraſis imaginarij coitꝰ ⁊ pollutiōis feminee. ¶ Oīa ſecū. q: ſolē oīa pateſcūt: nā nox atra colorē rebꝰ abſtulit. ¶ Antra nemuſq; peto. a loco cōmiſerationē mouet: q̄ cōſciꝰ fuit voluptatis ꝑcepte Erichtho. venefica fuit: vt apud lucanū legimꝰ quā Ser. Pōp. de exitu belli pharalici ꝯſuluit: nā ꝑ necromātiā futura ꝓdicebat eratq; magarū artiū potētiſſima: vt q̄ de īferis aīas reuocaret. Furialis q̄ magicis artibꝰ hoīes in furias conuertit. dr̄ aūt erichtho: q̄ſi ꝯtētio terre eris ꝯtētio chthon terra. Scabro. aſꝑo. impolito: vn̄ ⁊ ſcabies dr̄ a corꝑis aſꝑitate. ¶ Topho. genus eſt lapidis mollioris: vt q̄ de facili in arenā reſoluat vnde Oui. Et leuibus tophis. ⁊ Iuue. Ingenuū violarent marmora tophū. Marmoris migdonij. migdonia regio eſt: q̄ ⁊ bithinia dr̄ in aſia minore: in qua olim marmore preſtantiſſimū effodiebat: alij putant marmor migdonium nō haberi ex ipſa Bithynia: ſed potius ex prochoneſſo inſula propontide cantra Bithyniam.

ASCEN. ☞ Creſcit noſtro merore: vn̄ ſinō enei. ij. Hoc itachus velit ⁊ magno mercent atride. grauis em̄ dolor eſt cū mala nr̄a inimicis gaudio ſūt: ⁊ nos illis ludibrio: ait ergo charaxes. Quid dolet. ſ. ſoror mea q̄ meos amores olim tā ſeuere taxauit atq; vituꝑauit: certe nō dolet mortē filie: q: filia viuit. q. d. agnoſco eā amore ꝑditā. Et ſi dicat phaō eā ſibi hūc dolorē feciſſe: q: nō texerat amores. Rn̄det nō veniūt in idem pudor atq; amor. Tu mihi cura phaon: docet vt redamet vehemētiſſime amare: ita vt ſicut Terentianꝰ phedra a Thaide expoſtulat: nihil aliud expoſtulat nec vigilās cogitet Vehemētis aūt amoris idiciū ē cū ⁊ in ſōnis occurrit dilectꝰ. Formoſo die: q: luce nihil pulcriꝰ aut amabiliꝰ. ⁊ tn̄ q: ꝑ noctē fruit ꝑ imaginationē p̄ſentia amici p̄fert noctē diei. Legēdū puto formoſo nō formoſa: nō ꝙ diē et nocti cōdiſtinctū nō inueniā in feminino gn̄e. Nam maro dicit lib. v. poſtera cū primo ſtellas oriēte fugarat. Clara dies ⁊c. ſꝫ q: vnius vocalis ſic vitat cōcurſus. Cōmittere lingue: vt. ſ. laſciuꝰ exequat: q̄ cōfeſſio in femina pudica indecora eſſet. Cōſueras. ꝑ cōſueueras. ꝟſus patit: vt cōſueueras legatur. Oīa fiunt: etiā coitꝰ. Antra nemuſq; peto tāq̄ nemꝰ. ſic Maro in buc. Iā mihi ꝑ rupes videor lucoſq; ſonantes Ire: libet ꝑtho torq̄re Cydonia cornu. Spicula: tanq̄ hec ſic nr̄i medicina furoris Et quā. i. vtpote quā furialis eryceo. i. venefica ⁊ incātatrix. Illa: aut illius ſimilis ipulit. Scabro Topho: ſic in geor. ⁊ tophꝰ ſcaber: q̄ q: ſcaber et aſper eſt purgādis vaſis cōuenit. Inſtar. i. ſtatū ⁊ valorē aut equipollentiā: marmoris mygdonij. i. phrygij.

DOMI. ☞ Coma. multis frondibus: tralatio eſt gratia pulcritudinis. Dos erat. i. preciū loci. Grata prius a mutatione fortune excitat miſericordiā. Poſitis frondibus: huius carminis hic mihi ſenſus videt oīa merent: et ſylua q̄ in doloris indiciū frondes depoſuit ⁊ aues q̄ ne vocē quidem emittūt cōnuerendo calamitatē noſtrā: vt eo ſilentio maior dolor deſignet. Sola: reliquie aues ſilent ſol a philomela conquerit dolēs: ſcꝫ ꝙ virū tereum non potius interfecerit. q̄ itym filium. Eundem Itylum appellat Catul. Qualia. ſub denſis ramorum concinit vmbris Daulias abſumti fata gerens Ityli. Var. et noſtri omnes aiunt. Philomelam verſam eſſe in lucinam: ⁊ prognem matrem Itys in irundinem. Ouidius hic accipit prognem verſam eſſe in philomelā. Quod preterea greci nonnulli tradūt ⁊ Probus grāmaticus in bucco. Ver. Daulias ales. Thucydides in ſcd̄o hiſto. ſcri. tereum imperiū tenuiſſe in phocide: vnde vt ait Philomela a multis poetis daulias cognomīata eſt. Daulia autē oppidū appellatū eſt a denſitate arbuſtoꝝ. Daulō deſum ſigt. Home. nō dauliā: ſꝫ daulida ſcribit Stra. Thucididi aſſentit: ſed eū varia ſenſiſſe putat: ait em̄ illū ſcribere rem geſtam fuiſſe ad megaram: in quo venia dabit ſi thucididis verbis refelletur. is enim ita ſcri. in. ij. libro. hiſtoria. Allomenem daulia ⁊c.

Itym. Itylus. Daulias. Daulia

Et in carmine ad liuiam. Talis in vmbroſis mitis nunc deniq; ſyluis. Deflet threicium daulias ales itym. Nō vlta priꝰ: ꝙ potius nō

ałs multis. ałs comis.

Prebuit: ⁊ multa preſſit opaca coma:

Sed non inuenio ſylue dominumq; meumq;

Vile ſolum locus eſt. dos erat ille loci.

Cognoui preſſas noti mihi ceſpitis herbas.

De noſtro curuum pondere gramen erat.

Quinetiam rami poſitis lugere videntur

Frondibus: et mille dulce queruntur aues:

Incubui tetigiq; locum qua parte fuiſti.

Grata prius lacrimas combibit herba meas.

Sola virum non vl ta prius meſtiſſima mater

Concinit hiſmarium daulias ales itym.

Ales itym: ſappho miſeros decantat amores.

Hactenus: ⁊ media cetera nocte ſilent.

Eſt nitidus vitreoq; magis perlucidus amne

Fons ſacer: hunc multi numen habere putant

Quem ſupra ramos extendit aquatica lotos

Vna nemus: tenero ceſpite terra viret

Hic ego quum feſſos poſuiſſem flebilis artus:

Formoſus puer eſt viſus adeſſe mihi.

Conſtitit ⁊ dixit: que nunc non ignibus equis

Vreris: ambracie terra petenda tibi eſt

Phebus ab excelſo quantum patet aſpicit equor

Acteum populi leucadiumq; vocant.

Hinc ſe deucalion pyrrhe ſuccenſus amore

Miſit: ⁊ illeſo corpore preſſit aquas.

Nec mora iuſſus amans tetigit letiſſima pyrrhe

Pectora deucalion: igne leuatus erat.

Hanc legem locus ille tenet: pete protinus altam

Leucada: nec ſaxo deſiluiſſe time.

Ut monuit cum voce abijt: ego territa ſurgo:

Nec grauide lacrimas continuere gene.

Ibimus o nymphe: monſtrataq; ſaxa petemus

Sit procul inſano victus amore timor.

Quidquid erit melius q̄ nunc erit. aura ſubito

Et mea non magnum corpora pondus habent

interfecerit tereum maritum q̄ itym filium. Hactenus vt media. i. vſq; ad mediam noctē donec oīa ſilent. Numē. geniū qui tā loci q̄ hominis deꝰ eſt. Lotos: arbor in aphrica inſignis. De qua Pli. multa eius fructu veſcunt aphrice populi Lotophagi inde nominati obliuionē is cibꝰ facit inde diſcedēdi: qd̄ nōnullis ſocijs ſuis accidiſſe, vlyſſes refert apd̄ Hom. eadē aptiſſima ē Tibijs: idē apd̄ propertiū. Syliuꝫ italicū Mar. Loton pro tibia expoſuimus. Lotos itē vt idem ſcribit herba que ſubnaſcitur deorum volūtati. eandē dixerunt fabam grecā. De ſex lotis que in edibus craſſi erāt vnde nobile illud iurgium cum Cn. Domitio refertur: diximus in cōmētarijs ſyluarū. Aquatica que gaudet aqua. alibi Oui. Amnicoleq; ſimul ſalices ⁊ aquatica lotos. Vna ne. i. ſola lotos facit nemus ramis ſuis. Phebus ab excelſo. ad templuꝫ caticū quod in ſinu ambracio eſt petra prerupta eſſe ferebat. vnde qui ſe dimitterēt in mare amoris flāma lauarentur id egit prima ſappho: vt ex menandri teſtimonio Stra. affirmat. nā menander ita ſcri. preruptaꝫ nacta in trāſitu petrā cupidinis oſtro ꝑſita e ſomno precepsruit ex animi tui ſententia rex imperioſe. Alij cephalū athenis profugā deionci in filium tyrānum acarnanū captum amore pretereale Diogneti filie primuꝫ id egiſſe autumāt. Ouid. deucalioni id tribuit: mos certe patrius leucadis māſit: vt in apollinis ſacrificiū ſontē aliquē e ſpeculo deijcerēt auertēde numinis ire gratia: ſed pēnas addebāt multiſq; nauiculis cedentē conabantur excipere: vt irā ſeruatum ⁊ incolumen extra patrios fines mitterent. Phebus ex exemplo ſuo. Acteū: a littore actiacū a ꝓmōtorio. leges plura de hoc apud Stra. et plu. ⁊ Pli. ita ſcri. Acarnania ante curetis ⁊ in ora ipſa colonia auguſti acticuꝫ cum templo apollinis nobili ac ciuitate libera. Nicopolitana et paulopoſt Leucadia ipſa peninſula quondam vetitus et huius ante meminerat ho. ex perſona laertis ⁊ adfirmauerat ſtra. Nec mora ⁊ ſtatim letiſſima pectora que prius cōtennebant amantē. i. viciſſim pyrrha cepit amare deucalionē vacuū flāma vnde ipſa torquebatur. Abijt cū voce. i. ſiluit nec poſtea vſq; apparuit. Timor: deficiēdi ſe de ſaxo. Quidquid erit non vult ſibi ominari mortem ſed tn̄ eam poſtponi preſenti calamitati. Aura ſubito: per auerſionē miſericordiam mouet cū ⁊ abſentes appellat ⁊ reſponſuros. Subito corpus cum dimittetur. Et mea non magnum a poſſibili ſeu facili ſuadet: potero inquit ſuſtineri. nam corpus leue eſt ⁊ ſum parua.

Lotos. Ambracium ſaxum.

☞ Comis ramis ⁊ frondibus. ¶ Sylue do. appellat amatorē dn̄m ſicut ⁊ dn̄a dicit ab amatore: que amatur. Dos pretiū ⁊ pulcritudo. ¶ Gramen ſic alibi. Sepe ſuꝑ ſtramen ⁊c. ¶ Lugere vi. niſi vident fuiſſe in calco zelon incidiſſet: nā in affectū humanū migrare diceret arbores. ¶ Sola virū. ſolā flebilē auē cātare dicit cuiꝰ frequens eſt q̄ſtus. vtpote matris diebꝰ ac noctibꝰ iugiter lugentis mortē Ithys filij. quē dilacerauit. ⁊ patri Tereo epulādū dedit vt vlciſceret vim ſorori philomele turpiter ab illo illatā q̄ ea nō cōtentꝰ iniuria. liguā etiā amputauerat: ne poſſet ꝑ vocē facinus apire. Demutati ſunt. Tereus in vpupā. Ithys in phaſianū. Philomela in luſcinā. Progne in irūdinē ſm̄ Oui. Greci tn̄ autores nō philomelā: ſed ꝓgnē in luſcinā demutatā referūt: quos in hoc loco idē poeta ſequit: nā mater ꝓgne fuit: qd̄ ⁊ ſentit Var. ſic dicens. Luſciola qd̄ luctuoſe canere exiſtimat atq; eſſe ex attica ꝓgne in luctu facta auis. Nō vlta: q: ꝑ mortē filij nō plene de viro vindictā ſumpſit. Alij nūc legūt q: hoc tp̄e plane ſit vlta virū: cui ſnīe nos nō accedimus. lucinia latine grece edon dr̄. Hiſmariū: threiciū. eſt ſane hiſmarius mōs thracie. Daulias ales Ithym. daulias poſt delphos: vtpote oriētē verſus habet: vt Stra. refert. Thucidides in ſcd̄o terre phocidis dicit: quā olim thraces incoluerāt: vbi tereus regnauit: qui ꝓgnē filiam pandionis duxit: qui cū ſorore philomella facinus illud qd̄ poete fabulātur: circa Ithym patrauit. Et a multis poetaꝝ in cōmemorāda, philomella: auis daulias celebrat. tum apud grecos: tū apud noſtros. vnde Oui. in ca epła qua ſolat liuiā de morte druſi ſic ait. Talis in vmbroſis mitis nūc deniq; ſyluis: deflet threiciū daulias ales ithym. Et Catullus de morte fratris ad hortalē. Semper meſta tua carmina morte gerā. Qualia ſub dēſis ramoꝝ cōcinit vmbris. Daulias abſumpti fata gemēs itylis. Ubi notandū ꝙ ithylis declinauit nō ithys ithyos. Ales ithym: anadiploſis recte habita ad cōparationē auis luctuoſe. Eſt nitidus: cādidus ⁊ purꝰ. ⁊ ē topographia. fontis poetico more deſcriptio. ¶ Quē ſupra ramos fons ſacer nullus: nā fons aliq̄d diuinitatis hr̄e dr̄ ⁊ ſacer eſſe. Ideo hūc multi numē hr̄e putāt. Aq̄tica lothos. ſic alibi Oui. Amnicoleq; ſimul ſalyces ⁊ aq̄tica lothos. Lothos vt tradit Pli. arbor ē inſignis i aphrica: quā vocāt celti ⁊ q̄uis ſit iā familiar(is) italie cū tra mutat: ꝓcipua tn̄ tā circa ſyrtes: atq; naſamonas tā dulci ibi cibo (nā myrthi: nō bacchas fert) vt nomē etiā gētiq; treq; dederit

SCOR.

nimis hospitali aduenaꝝ obliuione patrie ligno colos niger: ad tybiarũ cãtus expetitũ: radice cultellis ad capu
los breuesq; alios vsus excogitãt. Est aũt eodẽ noĩe herba ĩ egypto: caulis in palustriũ gñe: s; in Aphrica a bac
chis lothis: quib⁹ hoĩes pastos accepim⁹: lothophagi ppli dñr ad quos cũ appulsus esset Vlysses socij ei⁹ gusta
ta lotho ꝗsi pria obliti: de reditu ampli⁹ nõ cogitarũt. Est ꝛ lothos ꝗ dr faba greca. Ana nemus. magnitudinẽ
oñdit arboris. Formosus puer est. narrat quẽadmodũ p ꝗetẽ visus est ab ea puer: ꝗ miserat⁹ amorẽ vndiq; fer
uescentẽ ad leuãdã flãmã hortat⁹ est: vt peteret suũ leucadiũ: ꝛ ab actio pmõtorio desiliat ĩ mare: ꝗ salt⁹ tñ ignẽ
leuaret: qñ vi extiguẽde flãme loc⁹ ille sortit⁹ esset: ꝛ vt mag⁹ credat affert exẽplũ deucalidis: ꝗ illeso corpe cũ im
mẽso amore pyrrhe succẽsus eẽt: se ĩ mare pcipitauit: statiq; pectora illa pyrrhe: ꝗ tñ optabat: ptigit. Nũc igni
bus eqs. sic Ver. Nõ equo federe amãtis. Ambracis. forma pronymica p possessiuo: ꝛ declinat. ãbracis dos. In
epyro: vt geograpgi tradũt iuxta butrotũ: sinus iacet Ambraci⁹: in quo Ambracia oppidũ. vt Pli. refert. nã am
braciẽses epyri gẽs fuit denoiata ab ambracia filia Augei: vt Eustachi⁹ tradit: vel ab ambraco filio Tesprotĩ. vñ
ꝛ regio oĩs thesprotia dicta est: ꝛ subdit idẽ auctor apđ priscos ambraciã p b ꝛ ampraciã p p scribi solitũ fuisse
Phebus ab excelso. egressos sinu ambracio Pli. referente in Joniũ excipit leucadiũ litt⁹ pmõtoriũ leucate: vbi
dicit Seruius fuisse tẽplũ acciaco Apollini cõstitutũ: ꝛ ciuitatẽ ambraciã: nicopolim ab augusto appellataꝫ vi
ctis illic Antonio: ꝛ Cleopatra. Ab excelso. qr leucas mõs est altissim⁹: sic Ver. Mox ꝛ leucate nimbosa cacumia
mõtis. Et formidatus nautis aperit apollo. Acteũ. aut litoralẽ. nã anti littus significat. aut acteũ. i. accia cum
dicit eĩñ acte⁹ a. um. i. atheniẽsis vt illud. Nec vehit acteas scythonis vnda rates. nã actica regio apud priscos di
cta est nõ solũ athis s; ꝛ acte dicta est vt Eustachi⁹ refert vel ab hacteone: vel ab acteo indigena. Leucadiũ Stra
bo sic ait. Leucas superiorib⁹ annis littus extitit ꝗ insula effecta est: de qua laertẽ dixisse aiũt: munitã solus vi
cepi nerston vrbẽ. littus erat terre: hoc quidẽ in loco manu facte excisiões extiterũt. Ita idem Pli. dicẽs deinde
de leucadia ipa peninsula. quõdam neritis appellata: ope accolaꝝ abscissa a cõtinenti ac reddita ventoꝝ flatu
cõgeriẽ arene cumulãtiũ ꝗ locus vocat dicretis. stadioꝝ lõgitudine triũ: oppidũ in ea leucas quondã neritũ di
ctũ. Apud eundẽ Strabonẽ lib. x. legimus Corynthios cheronesi. terra effosa. Leucadẽ in insule formã rede
gisse: ꝛ in eum locũ trãsportata nerito: qui fuerat Isthmus. nec fretũ euripus est põte iugabilis mutato noĩe di
cere leucadem: sumpto vt reor a leucate vocabulo. Est eĩñ albicanti colore petra in pelagus atq; Cephaloniaꝫ
proiecta ꝛ leucadi adiacẽs. hinc accepere nomẽ leucadij. vt ait Herodo. gens dorica: ꝛ a Corintho oriũda. ꝛ Thu
cydides leucas corinthioꝝ colonia: quorũ ager tã extra ꝙ intra Isthmũ: vbi leucas ipsa sita est: quibus in locis
teste Plinio sarda gẽma inuenit. ¶ Hinc se deucaliõ. deucaliõ patruelis pyrrhe fuit. nã ex prometheo natus est
deucaliõ: ex epymetheo pyrrha qui duo ßm fabulas genus humanũ instaurarũt: iactis post terga lapidibus.
¶ Hanc legem locus ille tenet. Apud eundem geographũ legitur leucatã habere phanũ apollinis vbi saltus
fiebat qui ad sedãdos amores valere credit: ex quo loco Sappho prima dicitur: superbe ab excelsa se deiecis
se petra: stimulante cupidine. sicut menãder autor est. antiquiores ꝓo scriptores non Sappho: sed Cephalum
prius saltasse tradunt pterole captũ amoribus. Statius in vltimo syluarũ scribens epicedion in patrẽ suum.
Sappho innuit desiluisse in mare sic dicens. Stesichorusq; ferox: saltusq; ingressa viriles. Non formidata teme
raria leucade Sappho. ¶ Gene. Sestus põpeius dicit genas. Ennius palpebras putat cũ dicit hocq; su. pãdite
sub genas: ꝛ corde relinqte sõnũ: alij eas ptes putãt genas: ꝗ sunt sub oculis. ꝛ sic hoc loco Oui. Insano. magno
☞ Multa coma. i. frõde ꝗ arborũ coma est. Dos loci. i. decus ꝛ preciũ. Queruntur. i. qrulã vocẽ edũt. dulce. i. dul
ASEEN citer ac cũ dulcedine: vt mirũ sit etiã qrelas in auribus suaues esse sicut lacrime in formoso vultu decore. Sola
ordo est. sola daulias ales. i. auis vel pgne: ßm hunc locũ existẽs mater mestissima nõ vlta prius virũ. i. quia nõ
prius animaduertit in virũ ꝙ filiũ illi epulandũ occideret: cõcinit. s. qrula. itym scꝫ filiũ bismariũ. i. thracium.
Ales itym sup. decãtat ab inferiore zeugma. Est nitidus ꝛc. Per fantasiã dicit sibi ad fontẽ decũbentẽ appervisse
se formosum: vel cupidinẽ seu amorẽ cohortantẽ vt se precipitẽ daret de rupe in mare ambrasiũ: qđ etiã fecisse
legitur amoris impatientia. Fingitur autem is locus eius nature vt qui se illic precipitem dederit cura leuetur
amorum quod reuera his contingit qui sibi necem concitant: qr mors vltima cura rerũ est. Ibimus o nymphe
Nam ad fontem dormiens id dixit nymphe semper esse putantur. Et si dicatur dubius esse euentus rei: cũ ꝛ ne
cari verosimilius ꝙ leuari curis sit respondet. Quidquid erit melius ꝙ nunc erit: quia etiam mori melius erit:
ꝙ in tali cura viuere: sed ex homero Verg. vj. enei. de his qui interimerent dicit cũ admiratione: quã vellẽt ethe
re in alto nunc: ꝛ pauperiem ꝛ duros perferre labores. Fata obstant ꝛc.

☞ Tu quoq; mollis amor. cupidinẽ inuocat non
DOMI. tam numen propriũ ꝙ ad historiam alludens de
quã ante dictum est. nam leucadij cum fontem de
mittebant addebãt pẽnas ne casu periret. Ne sim
crimen: idest inuidia ꝛ infamia. Mortua si moriar
Chelis. Inde chelim phebo Chelim cytharam dixerunt:
qm̃ ex chelone. i. testudine primũ eam formauerit
mercurius: vnde ꝛ testudo dicitur. hi aũt duo ver
sus dum parum intelligũtur erroris causam pre
buerunt nõnullis legentibus Oui. versum ad ma
cron: vbi cum de Sabini epistola scriberet nomi
ne phaonis ab sappho ite ait. Dat votam phebo
lesbis amica lyrã. i. sappho accepit literas a phao
ne eum non rediturũ: propterea se deiecit ex leuca
de: ꝛ amore liberata dedit lyram apollini quam ei
nuncupauerat. His. s. duobus versibus. Cõmunia
cõuenientia mihi ꝛ phebo. poetica grecis
dicitur ab Herodoto ita scribi
tur. Grata que tuo numine ser
uata est incolumis et amore liberata vates tua.
Lyrã primus fecit Mercurius: vt ante diximus:
quã tradidit Orpheo ex testudine: vt Erastroche

Tu quoq; mollis amor pennas suppone cadenti
Ne sim leucadie mortua crimen aque
Inde chelym phebo communia munera ponam
Et sub ea versus vnus ꝛ alter erit.
Grata lyram posuit tibi phebe poetica sappho:
Conuenit illa mihi: conuenit illa tibi.
Cur nunc actiacas miseram me mitis ad oras
Cum profugum possis ipse referre pedem.
Tu mihi leucadia potes esse salubrior vnda:
Et forme meritis tu mihi phebus eris.

An potes o scopulis vndaq; ferocior illa
Si moriar: titulum mortis habere mee:
al's o.
Ah quanto melius iungi mea pectora tecum
Quam poterant saxis precipitanda dari.
Hec sunt illa phaon: que tu laudare solebas
al's sum.
Visaq; sunt toties ingeniosa tibi.
Nunc vellem facunda forem. dolor artibus obstat
Ingeniumq; meis substitit omne malis.
Non mihi respondent veteres in carmina vires
Plectra dolore tacent: muta dolore lyra est
Lesbides equoree nupture nuptaq; proles
Lesbides eolia nomina dicta lyra:
Lesbides infamem que me fecistis amare
Desinite ad cytharas turba venire meas.
Abstulit omne phaon quod vobis ante placebat
(Me miseram dixi quam modo pene meus.)
Efficite vt redeat vates quoq; vestra redibit
Ingenio vires ille dat. ille rapit.
Hec quid ego: in pcibus pectus ne agreste mouetur
An riget: ꝛ zephiri verba caduca ferunt:
Qui mea verba ferunt: vellem tua vela referrent.
Hoc te si saperes lente decebat opus.
al's parentur.
Siue reddis puppiq; tue votiua parantur
Munera quid laceras pectora nostra mora
Solue ratem: venus orta mari mare prestat eunti:
Aura dabit cursum: tu modo solue ratem:
Ipse gubernabit residens in puppe cupido:
Ipsa dabit tenera vela legetq; manu:
al's sappho.
Siue iuuat longe fugisse pelasgida sapphon.
Non tamen inuenies cur ego digna fuga
O saltem misere crudelis epistola dicat.
Vt mihi leucadie fata petantur aque

nes scrib. auctore hyginio. Ea relata est in celum
mortuo orpheo fauore apollinis quem plurimus
apud inferos laudauerat et volũtate iouis qui id
cõcessit calliope filie: matri orphei. Lesbides equo
ree: ꝛ hac appellatione miseratione mouet dũ se
veteri voluntate carere ostẽdit: ꝛ iucundã olim cõ
suetudinẽ abdicat: auxit affectũ compositiõe vno
verbo sepe repetito: qđ nõ modo ad lacrimas fa
cit: sed ad indignationẽ aliqñ. Equoree insulares
appellat aũt prius discipulas: quas olim erudie
bat: in his tres claruerũt vt ante diximus deinde
eas in quaꝝ amore ĩfamia libidinis nõ caruit de
quibus suidas pro acedavolentes enchicheas ꝛc.
Eolia. i. lesbia: naꝫ lesbos insula eolica est: immo
eolicaꝝ ferme vrbiũ metropolis: vt scri. Stra. qui
auctor est eolicã gentem magnã fuisse: ꝛ p totã fer
me greciã euagantẽ. Et dionysius eoliden insulã
appellat lesbon. vnde ꝛ lingua eolica originẽ sorti
ta est. Lesbides infamẽ: nũc concubinas suas ap
pellat thelesippã: Megarã: ꝛ Athidẽ: ita lege hũc
versum. Me miseraꝫ dixi quã modo pene meus:
vt cõiungas ꝙ pene diximus Phaon. Pectus ne Pectus.
agreste. pectus frequẽter pro animo apud poetas Caput.
Caput pro vita. Caput aũt operiri aspectu ma
gistratum nõ venerationis causa iusserunt anti
qui: sed vt Varro auctor est valetudinis: quo firmi
us consuetudine ea fieret. Plinius idem repetit.
quod autem causa valetudinis fuit institutum ad
venerationem traduximus. Plutar. vero in que
stionibus ad historiam hoc refert. Naꝫ querit. dia
titus theus ꝛc.

cur qnum deos
adorant caput operiunt: quum vero incidunt in
homines veneratione dignos etiam si forte oper
tum habuerint caput operiunt: deniq; ait institu
tum vt ita deos veneremur cooperto: scilicet capi
te, ꝛ palliato ab enea: qui inter sacra caput operuit:
ne Diomedem hostem videret: quum autem deo
rum sit homines contra aperto capite venerant:
ne eodem cũ dñs honore censeri videantur. Ca
stor addit nescio quid pythagoricum qđ illic leges
quum velles. Si saperes: si humanitatem ꝛ rectũ
officium retineres: ꝛ me nosses delicias tuas. Si Soteria
redis: idest si cogites de reditu. Votiua munera: so
teria Ratem vt ex parte totũ intelligamus: vel ex
specie genus: vel ex precedentibus sequentia libe
rius esse poetis ꝙ oratoribus. nam oratores mu
cronem quidẽ dicũt pro gladio: ꝛ tectum pro do
mo: non tamen puppim pro naui: vel abietẽ pro
tabellis: nec ferruꝫ pro spiculo: nec quadrupedem
pro equo. Venus orta mari. ita Herodo. Quod ti Venus.
meas non est: auso venus ipsa fauebit. Sternet ꝛ
equoreas equore nata vias. Ex ioue venus crea
ta est: gracie lucina diana: eiusq; tutele data est ma
tura virginum etas multa in nuptiarum ritu: a lo
cis que tenuit Erycina Paphia syra: cyteria dicta
ex maris spuma nata dicitur. notissima fabula.
Sed cum quatuor veneres tradiderit antiquas:
hec est secunda: quam exeuntem mari Anadiome
nem appellatam insigni laude pinxit appelles:
quam tabellam Augustus in delubro patris Ce
saris dicauit. Pelasgida: nã Pelasgi: et ephori He Pelasgi.
siodi Homeriq; testimonio docet Strabo per vni
uersam ferme greciam vagi ꝛ errabundi rem mi
litarem exercuerunt: locis in quibus fuerunt nõ
nullis dederunt nomina. nam peloponnesus pe
lasgica ab his dicta est. argos item pelasgi cum: et
lesbos pelasgica. Plini. cuius verba antea recitauimus: Pelasgiã scribit. idem ab atheniensibus appellati sunt
pelasgi immutata litera: idest ciconie ob assiduos errores: idem aliquando fuerunt in italia: quod Strabo re

fert ꝛ affirmat Dionyſius alicarnaſeus. Genus aūt duxerūt ex archadia ex pelaſgo filio Jouis ꝛ Niobes. Ju[…] ſeu tibi cōſiliū eſt. Fugiſſe pelaſgida Sappho. i. Sapphon Leſbiā. Nō tn̄ inueni. hic totus verſus per interp[…] tionē legēdus eſt: ita cōiungendū ſi iuuat fugiſſe Sapphon. O ſaltē. crudelis epiſtola dicat ꝛc. Fata: miſerab[…] ter ſaltū leucadiū iam factū ꝛ mortē ſuā appellat: ꝛ ſi straboni credimus: inde ſe deiecit: qd̄ ꝛ Ouid. innuit eo ver[…] ſu quē pauloante recitauimus. Dat votā phebo leſbis amica lyrā. Claruit aūt cū Alceo olimpiade ante Tarq[…] nij priſci arcum edificatum: vt euſebij recenſent tempora. Uale.

Sapph' etas.

BEOR. ☞ Pennas ſuppone Alludit ad hiſtoriarū Siquidē Strabo tradit leucadijs morē patriū fuiſſe: vt in appo[…] nis ſacrificio: noxiū aliquē quottānis auertende deorū ire gratia de mōtis ſpecula deijceret: eiq; applicitis [pe]nnis ꝛ auibus multimodis: q̄bus leuari poſſet: ſaltus ipſe pinde ac volatus efficeret multoſq; circūſtantes cade[n]tē paruis excipere nauiculis ꝛ p viribus cōſeruatū extra fines emittere incolumē. ¶ Chelym: eſt pars cythar[e] ſcribiturq; p ch. in principio ꝛ vltima y. dr̄. a verbo cheo qd̄ lego ſignificat: vel quoniā a corio teſtudinis q̄ gre[ce] cheloni dr̄ a qua fabricata ē. ¶ Phebo. nā ꝛ phebus cytharas hūit a Mercurio. ¶ Uerſ'. i. epigrāma. ¶ Un[…] et alter. diſtichon ſignificat. Poſuit. ſic Ouidius vt diximus. Dat votā phebo leſbis amata lyram. ¶ Cur nūc a[…] ciacas. obiurgatio in phaonē: q̄ magis ſalutaris eſſe pt ꝙ ſaltus acciacus: mō redeat: nec itē ſit apollini cōce[…] rus dignitate forme. ¶ Acciacas. poſſeſſiuum ab actio. Iuuenalis. ¶ Mocſta ne acciaca tulit Cleopatra car[i]na. ¶ Titulū. cām: ꝛ nomē: q: dubitat eū p amorē ꝛ illecebras reuocari poſſe: monet vt formidet inuidiā que[…] ſibi cōſtabit ſi fuerit cā mortis puelle: tū igenioſe: tū eū miſere amātis. ¶ Pectora. ſepe mētionē facit eius p[…] quā nouerat placere amatori. ¶ Plectra. plectrū grece: latine pectē. ſic Uer. Jā pectine pulſat eburno. deduc[…] Plectrū plectro qd̄ eſt pcutio: inde ꝛ plintron grece latine plaga. ¶ Muta dolore lyra eſt. Cum cytharite can[…] vtriuſq; manus fungunt̄ officio: dextra plectro vtit̄. ꝛ hoc foris canere dr̄: ſiniſtra digitis cordas carpūt: ꝛ hoc [i]ntus canere: vt Pedianus ait. ¶ Leſbides equoree p anaphoram. i. repetitionē affectū mouet. ſic Uer. Euri[di]cem vox ipſa ꝛ frigida lingua. Ah miſerā eurydicē linguā fugiente vocabat. Euridicen toto referebant flumin[e] ripe. Aeolia. lyra exponunt quidā dialecto q: eolia vſus ſit: quorum ſententie accedit acron exponens illud ho[…] ratij in carminibus: eolie fidibus puelle. Nos autem ſequentes ſententiam Dionyſij ſic decentis Deolidon am[…] phe nete v:caniſon leſbō terochorione mertis genedio atq; cultathij cōmentatoris eruditiſſimi: dicimus leſ[…] bon ꝛ tenedon eolias fuiſſe inſulas: atq; hoc loco eoliā lyram dictā: quia Sappho leſbia fuerit: ꝛ ſubicit Euſta[…] thius ex ſententia nobiliſſimi geographi. omnes qui extra Iſthmum pelopōneſiacum: preter athenienſes: me[…] garenſes. ꝛ dores: qui erant iuxta pernaſum: eolos appellatos: adeo late eolica gēs patebat: hū ꝛ ſephiſſime p[in]darus: ꝙuis doricē ſcribat: eolicam ſuā cantilenam dicit. hi eoles qui in europa ſunt ab eoli filijs denomina[ti] fuerunt. Sed qui aſiam colunt eolenſium. qui in europa ſunt coloni fuere: ꝛ non ſoluz eoles ab eoli filijs dicunt[…] ſed quia fuerunt gens varia ꝛ ex multis nationibus miſta: nam ꝛ eolon varium ſignificēt. ¶ Ingenio vires. Si[c] propertius. Ingenium nobis illa puella facit. An dubitātis particula. zephiri. ventus eſt occiduus: qui latine fa[…] uonius appellat̄. dr̄ aūt zephirus quaſi ziphoros vitā ferens: vel ꝙ fert q̄ ſunt ad vitā: eo flante plante oēs ge[r]minant, ꝛ pullulāt vel dr̄ zephirus paraton zophon. i. a tenebris: ab occidua eīn parte flat vētus hic. ¶ Ferūt ꝛ ferent. oarinchiſis. i. a nolatiuo. ¶ Aſſonant eīn ſimul ferūt: ꝛ referunt. ¶ Uotiua. dicunt̄ q̄ voto ſuſcepto ſolu[un]tur. ¶ Uenus orta mari. ex teſticulis celi: ꝛ ſpuma maris: nata eſt venus: q̄ a facto ipſo aphroditi dr̄ nā aphros ſpumā ſignificat: appellat̄ item cythera. ꝙ primū appulerit cytheris: ꝛ cypris. q: in cyprē nutrita fuerit. ¶ Cu[…] pido. amoris deus: ꝛ veneris filius: quam duplicem tradit Apuleius hſdē fere verbis Hero ad ſe natantē Lean[…] drum vt mare intrepidus intret: alloquit̄ dicens. Quid timeas nō eſt: anſo venus ipſa fauebit. Sternet ꝛ eque[…] reas equore nata vias. Pelaſgida Sappho: grecā ſimpliciter q̄dā intelligūt: ignorātes leſbon prius pelaſgiā v[…] Pli. tradit ꝛ Strabo appellatā. Fuerunt eīn pelaſgi inops genus hoim̄ errantiū: q̄ per vniuerſam fere europam errauere Unde in naturali hiſtoria habemus. Pelaſgos quoq; dux fuit euāder literas in italiā adduxiſſe. ꝛ A. Gel[…] lius in noctibus atticis. Arūcos. Sicanos. ꝛ pelaſgos primum coluiſſe Italiā dicit. Fata petantur aque qd̄ tan[…] dem fecit vt ſupra docuimus. Finit Sapphus Ouidij: cum interpretamentis Georgij Merule.

ASCEN ☞ Hec ſunt illa phaō. ſ. pectora. Subſtitit. i. repſſuz eſt. alludit ad venā eloquij q̄ fluere ſolet: ſz malis repſſa eſt vt ſubſtet. Ueteres in carmina. i. ad carmina cōficienda priores ac ſolite vires. Leſbides. i. mulieres ex leſbo ap[…] poſitorie noīa dicta. i. dicta tota ꝛ laudata: vt prima dicta mihi ſumma dicēde camena ꝛc. Me miſerā: minor eſt excādeſcentia ꝙ ſi dicat o me miſerā. Ordo tn̄ eſt. o me miſerā aut miſerā. i. miſerādā: me cēſeo: ꝙ. i. ꝙtū putas. Pene. i. quaſi dixi me'. ſ. phaō abſtulit. Efficite: vt redeat. ſ. phaō. Hec q̄d ego ſup. pcor: vt ſit. q̄d. i. ad q̄d ego hec pcor: hoc op'. ſ. redire lēte. i. piger ꝛ tarde ad reditū. Fugiſſe pelaſgida ſappho: q̄ neſciūt greca in o hr̄e accūm in o legūt ſapphon: ſz et ſapphon ꝛ didō in accuſatiuis legim'. Siue iuuat. Ordo lōgus eſt: ſiue redis ꝛc. Quid la[…] ceres ꝛc. i. cur nō cito redis ſi rediturus es. Siue nunc iuuat fugiſſe ſappho pelaſgida. i. grecā mulierē: lōge. i. ſi[…] ue nūq̄ reditur' abſiſti. O optātis eſt. i. vtinā epl̄a. ſ. tua qua meis literis reſpōdebis dicat ſaltē miſere. ſ. mihi vt ſaxa aque leucadie. i. pcipitia maris leucadice: petant̄ mihi: vt. ſ. ſic finiā aut amores aut cū amorib' vitā Et ita oratorie ſummū ꝛ grauiſſimū pōdus votoꝝ in fine ponit: vt ipſ memorē cōmiſerari faciat. Hec ſunt q̄ in eplas Ouidianas quāta potui breuitate ꝛ cōmoditate adnotaui. ¶ Finis Sapphus Ouidij.

¶ Domitij Calderini Ueronenſis commentarioli in Ibin Ouidij ad virum clariſſimum Falconem Sinibaldum ciuem Romanum erarijq; pontificis cuſtodem.

Domitius Calderinus Falconi Sinibaldo ſalutē. Cōmētarios meos in ibin Ouidij: quū nulli nup petiſſent: vt ederē id mihi agere: viſi ſunt alieniſſimo tēpore. Nā nec opus adhuc emendauerā ab au[…] ditoribus exceptū ſupiorib' ānis quū publice in academia id pſtteremur: nec quorūdā maleuolen[…] tiſſimoꝝ hoim̄ inuidiā: quā lucubratio nr̄a in Martialē: vel ꝯtrarit: vel exulcerauit adhuc ſedatā: aut certe lenitā intelligebā: vt ꝙtū ego ſcribēdo: tm̄ ipſi calūniādo: cauillādo: maledicēdo cottidie medi[…] tētur oīs humanitatis ꝛ officij obliti. Nā qd̄ maxime tueri habēt: ꝛ in cōem vtilitatē iuuare: ꝛ id potiſſimū op[…] pugnant: ꝛ laboꝝ ac induſtrie laudē labefactare conant̄. Sed ijs ſatis reſpōdimus his libris q̄ in manib' ſunt: et ppediē edent̄: quoꝝ prim' locoꝝ oīm q̄ apd̄ Iuue. obſcuriora ſunt explicationē cōtinet. ne paradoxis pauloā te emiſſis: q̄ pfecto ſunt plane paratā doxā: ac ſilam Iuuenalis ſtudioſi aliō prane diſcāt quū Iuuenalē q̄rtāt ꝛ re[…] liq̄s tribus nouā variarū reꝝ cōmētationē cōpleri ſumus vbi ita egi cū aduerſarijs: vt ꝛ me patiētie mee q̄ iaz diu abutunt̄: nō peniteuerit: ꝛ iſtos pudere oporteat ſtultitie ſue ac temeritatis Satis eorū ducē ꝛ ipul forē olim pliteres monui: ne in maledicta incurrat: in quibus declinādis nō minus prudentie exiſtit: ꝙ in ferēde fortitu[…]

dinis ꝛ cōſtantie. Sed ad te redeo Falco cuius humanitas et beneficentia immortali officiorum gratia totam [ciui]b' ita ſibi deuinxit: vt nemo amet qui non adamet. Ament autem omnes tuiq; virtutibus excellentiſſimis honeſtiorem locum ꝛ optant ꝛ ſperent: tametſi in honeſtiſſimo ſunt. Tibi has vigilias noſtras mittim' ac di[…] camus: que olim ab auditoribus excepte ſine certi auditoris nomine ferebantur. multoſq; repericbant: domi nos cum me carerent. Opus ouidij eſt plenum ire ꝛ obſcuritatis. Ego vero que aut a grecis apollodoro. Lyco phrone. Pauſania. Strabone: apppollonio: ꝛ illi' interprete alijſq; ſcriptorib': a noſtris tradita ſunt quequidē ad huius explicationem pertinere videbātur: in hoc opuſculū congeſſi: tu leges: cum per negotia publica li[…] cuerit: ꝛ domitium tui ſtudioſiſſimum amabis. Uale.

De Ouidij vita nihil a nobis in hoc loco ſcribendum eſt: quū ꝛ a multis ea tradita ſit: ꝛ ex poete li[…] bris facile cognoſci poſſit: vnam illā particulā nō pretermittemus: que eſt de eius exilij cauſa nā ita ab eo in multis locis perſtringitur: vt cū proferre nō audeat: variā interpretātibus coniecturā pre beat. Qua de re vt dicā qd̄ ſentio: quū due ſint cauſe: quarū altera ſpecioſa eſt velandi criminis gra tia ab imperatore auguſto ꝛ poeta iactata: ꝙ. ſ. libros de arte cōpoſuerit: altera vera quidē eſt. ſed ſuppreſſa ne auguſtus offenderetur: poſſim tamen quedaz carminis inuolucro at verecunde deſignata re ꝙ ſcz amauit. vt alij ſentiunt Liuiam auguſti filiam nā ea flagrauit adulteriorum infamia ꝛ dānata eſt: vt ſcribūt Plinius ꝛ tranquillus. vt alij ſuſpicantur Liuiam vxorem. Hanc exilij cauſam teſtatur Sidonius: qui ouidiuz ſcribit adductum fuiſſe ceſaree puelle: ſed poeta amoris crimen transferendo imminuit. Naz id appellat im[…] prudentiaz non amorez: ꝙ ſcilicet dum Ceſaream puellam imprudenter coleret ꝛ ſtudioſius obſeruaret: in amoris venerit ſuſpicionem ſuamq; cauſam ſimilez ait eſſe acteonis: qui caſu cum ſpectaſſet dianam ꝙuis non amaret: tamen perijt. Cur aliquid: vidi inquit: cur conſcia lumina feci: Cur imprudenti cognita cauſa mi[…] hi eſt: Inſcius acteon vidit ſine veſte Dianā. Preda fuit canibus: nec minus ille ſuis Nec his aſſentior: qui cuz verſum de turpi ſecreto auguſti dictum putant. Nam cum illic placare ꝛ lenire imperatorem ſtudeat cur ſcelus obiecaſſet. Corynnam eam ficto nomine appellat: quod fatetur Mouerat ingenium totam cantata per vrbē Nomine nō vero dicta corynna mihi. Alibi idē ſepe. Due autē fuere corynne: vt Scribit ſuidas: vtraq; carmine Lyrico erudita: vnam taurū tradit pauſanias: ꝛ eam cōtendiſſe cum pyndaro Thebis: fuiſſeq; victricē vel for me vetuſtate qua iudices corrupti ſunt: vel lingue eolice gratia: quam thebani Dorice antepoſuerūt: qua Pyn darus vtebatur: teſtatq; monumentū: in quo illius effigies vitta coronata cernebatur. De hac Papinius. Ue teres ſecreta Corynne. ꝛ Proper. idem inde Ouidius ſuam puellā Corynnam appelauit ab eruditionis elegā tia ꝛ forme. Illud addamus in ponto vnde hoc opuſculū emittit eundem cōpoſuiſſe opuſculum de piſcibus quo incognita nobis piſcium nomina complexus eſt: vt ſcribit Plinius.

Exilij oui diani cā.

Corynne due.

Argumentuz carminis eſt imprecatio qua inimicum deuouet: quē ibin ap[…] pellat: nō vt alij ſuſpicati ſunt ꝙ ibis ciconia ſit feda auis que roſtro purget ventrem. Id enim eſt ciconie. Ibis vo egyptia tn̄ eſt vt ſcribit Herodotus in. ij. hiſto. du plici genere: altera nigra crurib' gruū roſtro ma[…] xime adunco: q̄ aduerſus ſerpentes colit̄. altera fa miliarior hoibus glabro capite ꝛ collo pennis cā[…] didis preter collū ꝛ extremas partes alarū. Calli machum aūt in hoc eſt imitatus inſcriptiōe quo[…] q; operis. Nam callimachus apolloniū rhodium qui argonautica ſcripſit diris iprecationibus de uouit carmine elegiaco: cū ille diſcipulus in ſe pre ceptorē parū pius fuiſſet: vt apud Suidā legimus Apollonius aūt ꝛ Dionyſius Alexādrini quidē fue runt auctore Stra. ſed rhodij dicti ſunt: qm̄ rhodi literis operā dediſſent idē teſtat̄ Apollonij inter[…] pres. Cū igit̄ callimachus in illū inueheret̄ per cō temptū appellat ibin quaſi auē alexandrinam et egyptiā: vt ita indicaret eū eſſe Alexandrinū: ꝙuis Rhodus diceret̄. Ibis itaq; inimicus ab Ouidio appellat̄ nō pper vllā auis ſimilitudinem: ſed ab imitatione tm̄ Callimachi: qui cur ibin apollo[…] niū dixerit: iam ppoſuimus. Opus eſt obſcurū ſre motis preſertim fabulis: nō tam vt lateat inimi[…] ci nomē: ꝙ callimachi imitatione: qui eodē ſtilo ꝛ obſcuritate opus cōpoſuit: vt Suidas tradit: qd̄ nūc imitat̄ Oui. quis hic ſit inimicus Oui. nec ipſe vſq̄ apuit: nec ab alijs deprehēdi facile eſt: vxorē certe poete ſollicitabat: qua de cauſa exarſit hac carminis acerbitate: qd̄ facturū denūciauit in viti mo ſine titulo. Primū dolet ſe cogi amorib' ſuis diſcedere: vt q̄ hactenus neminē leſerit nūc cogat̄ maledicos verſus in aduerſariū ſcribere.

DOMI. Titulus operis.

Ibis.

Publij Ouidij naſonis in Ibin opuſculum.

Tempus ad hoc luſtris mihi iaz biſquin que peractis

Omne fuit muſe carmen inerme mee

Nullaq; que poſſit ſcriptis tot milibus extat

Litera naſonis ſanguinolenta legi.

Nec quenq̄ noſtri: niſi me leſere libelli

Artificis perijt cum caput arte ſua.

Unus (ꝛ hoc ipſum eſt iniuria magna) perennem

Candoris titulum non ſinit eſſe mei.

Quiſquis is eſt nomen adhuc vtrunq; latebit. als virūq; taccbo.

Cogit inaſſuetas ſumere tela manus

Tempus biſquinq; luſtris. Quinquaginta annis. Luſtrum dixerunt latini ſpatium quinq; annoꝝ: quod greci olympiadē appellarūt: eam inſtituit Hercules Alcmene: vt Straboni pla[…]

Argumentum.

Luſtrum.

Olympias

cet. pauſanias vero ſcribit Peoneū epimedē liſium Idam ꝛ herculē fratres fuiſſe filios Crete ex ida herculēq maximum natu olimpiades inſtituiſſe quinq annoꝝ ſpatio a numero fratrū. Nā quum q erāt oēs: mulieribus nō licebat olimpica ſpectare: que lex ſancita eſt quum callipatira: vt alij ſcribūt Pheronice filio victore illic ſaltans ſexum pdidiſſe & deprehenſe deÿciebant typheo. Plura Solinus de olympiade. Sanguinolēta: maledica. Niſi me: nā miſſus ſum in exiliū libris de arte amandi editis. Unus ibis. Mei cādoris: mee gratie ꝛ beneuolētie erga oīs. Inaſſuetas. inhabiles carmini maledico. Relegatū. preſcriptis finibus in exilium miſſuꝫ. Uulnera exilij mei. Uerba canina: maledica dicuntur a rabie canis cuius morſu ſaxa feriuntur: vt ſcribit Plinius: vnde prouerbium dictū eſt. Mordere lapidem: ꝛ mordere p carpere tractum ē ab eiuſdē animalis morſu. Foruꝫ dictū eſt: vt varroni placet: q cōtrouerſie ꝛ res venales illic ferantur. Idem macellum dicebatur ab obſoniis que vēdebantur illic. Nā iones hoſtia hortorum macellotas appellant: alij a macello: cuius damnati hortus vel domus vēdendis obſoniis aperta ſit. Foꝝ hic accepit pro conuentu hominum in forum cōuenientium. Funera calamitatem. Nō patitur. Non eaꝫ alijs curis afficit. Tabulas: bona ſua appellat tabulas naufragij: hoc ē reliquias exilij: quas impius inimicus ſurripere tentabat. Habere mei. Et qui debuerat ſubitas. habere: ſurripere ſunt etiam qui intellexerunt tabulas naufragij vxorem: quod non placet. Extinguere ſubitas flammas. i. ferre opem exilio meo queadmodum alij accurrunt ad incendium domorum. Raptor: raptores dicuntur qui vi ſurripiunt aliquid contra fas: dij melius: in inuidiā adducit inimicum. Dij melius. agunt mecū. Ille: augustus. Noſtras: Exiliū. Nam bona non abſtulit: vt alibi etiā ſcribit. Agā grates: poeticum eſt. Naꝫ oratorum agam gratias. Pōtus: prouincia nobilis crudelitate medee ꝛ veneficis herbis, a pōto rege nomen accepit. Pontus mare dicitur a qd ſignificat mergo. Pōtus locus exilij mei. Uaticinatur ſe ſcripturꝫ eſſe quod in exilio ſcripſit de triumpho ceſaris. Idem: augustus. Teſtificanda: numeranda inter veneficia. Calcaſti: inſultaſti iniuria affecto. Heu miſero. q. d. me miſeret[...] te afficiam tantis maledictis diris imprecationibus.

Olympica.

Uerba canina.

Mordere lapidem.

Forum.

Macellū:

Raptor.

Grates.

Ille relegatum gelidos aquilonis ad ortus
Non ſinit exilio delituiſſe meo
Uulneraq immittis requiem querentia vexat:
Iactat ꝛ in toto verba canina foro.
Perpetuoq mihi ſociatam federe lecti
Non patitur miſeri funera flere viri:
Cumq ego quaſſa mee complectar membra carine
Naufragij tabulas pugnat habere mei
Et qui debuerat ſubitas extinguere flammas.
Hic predam medio raptor ab igne petit.
Nititur vt profuge deſint alimenta ſenecte
Heu quanto noſtris dignior ipſe malis.
Dij melius: quorum longe mihi maximus ille eſt
Qui noſtras inopes noluit eſſe vias.
Huic igitur meritas grates quaſcunq licebit
Pro tam manſueto pectore ſemper agam.
Audiet hec pontus: faciet quoq forſitan idem
als propior.
Terra ſit vt potior teſtificanda mihi.
At tibi calcaſti qui me violente iacentem
Quod licet (hei miſero) debitus hoſtis ero

Iodoci Badij aſcenſij opuſculi Ouidiani
in Ibin familiariſſima explanatio.

ASCEN

Intentio poete.

Tempus ꝛc. Opus hoc ſcribit Ouidius in Ibin. i. carmē imprecatoriū atq maledicū in quendā aduerſariū ita merito criminandū: queadmodū callimachus criminatus eſt apollonium: quē ibim vocauit quaſi auē externā: cum ſe rhodiū mentiret: queadmodū is quē Ouidius criminat ſe romanum mentiebat. Non tñ eū nominat: aut q famoſos libellos: edere lege vetitū erat pprio ſ[...] expreſſo: aut q ſe inuite maledicere oſtēdat: ꝛ ſummopere puocatū vir regere cōuicia: aut parco[...] ferre vices. Intētio aūt eſt: aut alio ſuo morē gerere: q dulcis eſt nōnullis vindicta que male dicēdo fit: ſed ea c[...] turpis ꝛ ſceleſta chriſtiano fugiēda eſt. Aut vt minādo ꝛ imprecādo aduerſarium a maledicēdo ꝛ puocādo vlterius reuocet: niſi eni interdū ſtultis ꝛ maledicis reſiſtatur nullus eſſet in eis maledicendi modus. Unde mon[...] Comicus aduerſarios ſuos ceſſent maledicere malefacta ne noſcant ſua. Et hec quidē intētio ꝛ modus obſ[...]uetur honeſtior ꝛ chriſtiano dignior ſit. ꝛ licet Oui. chriſtianus nō fuit: eadē tñ virtus illi cognita fuit: vnde co[...]natur ſe candidū. i. ſine liuore adſtruere. Qualitas carminis eſt elegiaca. ea eni precipue valuit: ꝛ ideo plurim[...] vſus eſt: ſm tamē materie exigentiā iambica eſſe debuit. Liber vnus eſt: nec is ſane magnus: ſed ſane q diffic[...]lis: q olm quos infortunatos nouit in fortuna aduerſariū ſui imprecat: niſi deſiſtat ab incepto: ꝛ ita corund[...] inquiſitio difficultatē affert. In qua re: q diligētiſſimus fuit Calderinus ſatis erit ordinē cū familiari explanatione preter eū cōtexuiſſe. Nam poete vitam ante epiſtolarū explanationē: ꝛ exilij cauſam ante hoc opus vidimus. Ordo igitur eſt. Omne carmē mee muſe. i. vene aut intentionis mee fuit inerme. i. ſine maledictione: imprecatione: aut inuidie telo vſq ad hoc tēpus: ꝛ hoc bis quinq. i. decē luſtris. i. quinquennalibus temporibus hoc eſt quinquaginta vite mee annis iam peractis. Et nulla littera. i. ne minima quidem particula naſonis mea aut operis mei qui naſo vocor: extat ſup. tot milibus ſcriptis. i. licꝫ tot milia ſcripſerim. nā ſi intelligat[...] in vt ſit in tot milibus diceret ſcriptorꝫ: que ſcꝫ litera hoc eſt particula poſſit legi ſanguinolēta. i. ſanguine app[...]tens ab hoſtilis ſine maledica. perſtat in metaphora: quia dixerat inerme. Nec noſtri libelli leſere quenq: n[...]

me: ſcꝫ vnū qui in exiliū miſſus ſum ob libros de arte amādi. Bene aūt dicit noſtri libelli pluraliter: q licꝫ modeſtie gratie de vno pluraliter in prima perſona loquit: ꝛ tamē ſingulariter addit me: q ſe ſolū vult ſignificari leſum. Unde licꝫ potuiſſet: noluit tamē dicere niſi nos eū. i. quādo caput artificis. i. caput meū perijt. i. exilio damnatum fuit arte ſua. i. ppter artem ſuam ꝛ a ſe inuentā. Unus. ſ. aduerſarius maledicus ꝛ inuidus (ꝛ hoc ipſum ſcꝫ q ille vnus id facit: q nō iure ſed iniuria: eſt iniuria magna) non ſinit. i. nō patitur titulum candoris mei. i. puritatis mee ab omni inuidia eſſe perennem. i. perpetuum vſq ad finē vite. Quiſquis. i. quicunq eſt. nam nomen vtrunq. i. tam proprium q cognomen eius latebit adhuc. i. donec videro an reſipiſcere velitis cogit manus inaſſuetas. i. nullo modo aſſuetas: ſumere tela. i. ſcribere carmina maledica reſipiſcere ſup. metaphora ab hoſtili bello. Ille relegatum. Docet cauſam querele ſue in aduerſarium eſſe iuſtiſſimam cum ille miſerum ꝛ exulem indignis iniurijs perſequatur: quem merito protegat ꝛ defendat. Unde ordo. Ille: ſcilicet aduerſarius qui me cogit tela ſumere non ſinit ſupple me relegatum. i. miſſum in exilium ad ortus gelidos aquilonis. i. ad pontum iuxta getas ad frigidam zonam delituiſſe. i. perfecte ꝛ quaſi incognitū ad finem vſq latuiſſe ſup. in exilio meo: ꝛ ipſe immitis. i. immanis ꝛ crudelis: vexat. i. moleſtat vulnera querentia requiem. i. male refricat: hoc eſt innouat: que neglecta requieſcere: hoc eſt requiem ſumere velint: ꝛ iactat verba canina. i. detractoria ꝛ irritatiua ac maledica more canum: toto foro. i. vbi eſt plenus conuētus hominum: ꝛ non patitur ſociatam mihi perpetuo federe lecto: ideſt legitimam coniugem meam flere funera. i. exilia funeri comparanda: viri miſeri: quia vexando eam cogit eam aliud cogitare ꝛ agere: ſcilicet de aduerſario conqueri. Cumq. i. ꝛ cum ego complectar membra mee carine quaſſa. i. concuſſa ꝛ fracta: hoc eſt reliquias naufragij ꝛ infortunij mei. Ille pugnat. i. cum pugna cōtendit habere tabulas. i. vltimas opes: ſicut dum nudi in tabula enatamus nihil preter tabulam habemus. Tabulas ergo mei naufragij: ideſt vltimas opes mihi relictas. Et qui debuerat extinguere flammas ſubitas: ideſt incendia ſubito orta: ideſt amouere mala mihi ſubito venientia hic exiſtens: raptor: ideſt violentus alieni boni inuaſor petit predam ab igne medio: ideſt e maximo infortunio meo emolumentum capit. Nititur enim: vt alimenta deſint ſenecte profuge: ideſt profugate heu quanto dignior ſupple ſit: ipſe noſtris malis ſup. q nos: quaſi dicat: multo dij melius ſup. mecum agant q ipſe: quorum: ſcilicet deorum: hoc eſt diuorum: ille ſcilicet notiſſimus in terris: videlicet diuus auguſtus: qui viuus pro deo habitus eſt. Unde Horatius. Preſenti tibi maturos largimur honores. Eſt mihi longe maximus: ideſt precipuus qui noluit noſtras vias eſſe inopes: ideſt noluit exulem ſpoliare etiam opibus ſuis: igitur ego agam ſemper huic: ſcilicet deo grates: ideſt gratias: debitas: ideſt quas meruit: quaſcunq licebit: ideſt licitum erit: aut dabitur mihi agere pro tam manſueto pectore quo ideſt in me vſus eſt: cum etiam bona omnia potuiſſet abſtuliſſe. Pontus: ideſt regio in qua mihi exilium eſt vbi barbari ꝛ ſeui habitant homines: audiet hec. i. has gratiarum actiones meas: ꝛ hec merita auguſti in me: ꝛ idem: ſcilicet pontus (ſm quoſdam) faciat quoq: id eſt etiam: vt potior terra teſtificanda: id eſt in teſtimonium gratitudinis citanda mihi: ideſt videns me gratum auguſto merebitur bene de me ꝛ me ſibi obnoxium faciet. Unde per contrarium ſubdit. At tibi ꝛc. Calderinus aliter intelligit: ſcilicet idem: ſcilicet auguſtus faciat quoq vt terra ſit potior teſtificanda mihi. i. vt in exilio de Ceſaris triumpho ſcribam. At tibi calcaſti ꝛc. Incipit imprecari in aduerſarium a ſimili fere dicendi figura: vt Uerg. in diris vtens. Ordo eſt. At. i. ſed o violente. i. iniuſte oppreſſor qui calcaſti. i. ſuppeditaſti me iacentem. i. proſtratum. heu dolentis eſt interiectio eius videlicet qui inuitus cogitur ad vltionem. aut exprobrantis: ſicut illud. Heu ſtirpem inuiſam. he[...] igitur ego ero hoſtis debitus. i. vti dabo quod. i. que res: licet. i. permittitur miſero: ſcilicet mihi miſeratione digno. Nam miſeros fere bonos dicimus.

Deſinet eſſe prius contrarius ignibus humor:
Iunctaq cum luna lumina ſolis erunt:
Parſq eadem celi zephyros immittet ꝛ euros.
Et tepidus gelido flabit ab axe notus:
Et noua fraterno veniet concordia fumo:
Quam vetus accenſa ſeparet ira pyra:
Et ver autumno: ꝛ brume miſcebitur eſtas:
Atq eadem regio veſper ꝛ ortus erit:
Quam mihi ſit tecū poſitis que ſumpſimus armis
Gratia commiſſis improbe rupta tuis
Quam dolor hic vnq ſpatio euaneſcere poſſit.
Leniat aut odium tempus ꝛ hora meum.
Pax erit hec nobis donec mihi vita manebit.
Cum pecore infirmo que ſolet eſſe lupis

Deſinet. negat ſe vnq fore amicum per ſimilitudinem ſumptā a rebus cōtrarijs que nunq cōuenient. Solis hic dicebatur fax celeſtis olim: ſed dictus eſt ſol a ſole puero filio Hyperionis. Lunā: itē a luna ſolis ſorore eſt autor Dio. zephirus occaſus equinoctialis. Et noua. nota fabuloſa hiſtoria ethcoclis ꝛ polinicis fratrū rogū in duas partes diuiſum eſſe: qd callimachus primus ſcripſit. inde Oui. Scindit in partes geminoq cacumine ſurgit. Sciditur in partes atra fauilla duas. Ira vetus: odiū fraternū. Uer grece dicitur eari. Unde Uer. Bruma qd breues dies habeat dicit. Feſtus. gratia concordia. Depoſitis armis: carmine maledico. Tuis cōmiſſis: tua culpa. Lupi: dicati marti in quos fabuloſa hiſtoria tradit nonnunq homines cōuerſos carmine magico eoſdē redije in priſtinā formā. Unde deductū illud conuiciū verſipellis a mutanda pelle humana: ſcꝫ in lupinam. Cepto: ceptum verſum appellat elegiacum: quaſi imperfectum. nam extremo pede fraudatur Papi. Qui nobile greſſu. Extremo fraudaris opus. Hoc pede. nam metro iambico maledica ſcribuntur ſimul permanſit in metaphora: cū dicat claudum non ſolere prodire in pugnam. Atq petit. dicit hoc opus eſſe ſimulacrū pugne: quale ſolet imperator milites: ante legitimū certamen propoſito agere: in quē iacularentur. Si velitis legis. Uelites milites erant qui haſta vtebantur inhabili ad remittendum: niſi peritis: vt ſcribit Li. eam inuenit Tyrhenus: vt ſcribit Pli. Diſſimulare: tegere. Breui: ad paucos dico. Iambus: inuentus pes

DOMI.

Sol.

Etheocles Polinices

Lupi.

Uelites.

Iambus.

ad nocendū ab iapton quod ſignificat noceo. pa pi. cum appellauit vltorem: qm̄ Archilochus eius inuentor tanta acerbitate in lycambem generum eo vſus eſt: vt ad laqueū cōpulerit. idem fecit Hyp ponenax poeta in Bubalū: et Antherenū ſculptores qui eius deformis effigiem ſculpſerant in contemptū. et Cato in Scipionem Metellum ea carminis acerbitate vſus eſt. Tincta lycābeo ſanguine: quibus qualibus telis vitā lycambes finiuit. Nunc quo inter carmina magica duo erant apud maiores: maxime et religionis: quorum altero dij tutelares vrbium euocabātur ab hoſte victore: ne deos captiuos ducere viderentur. altero deuouebantur vrbes exercitus hoim̄ capita qui ſe traderent ire numinū p ſalute aliena: quale fuit carmē duorꝫ Deciorꝫ qui ſe p patrie ſalute deuouerūt. Id ad Tyti imperatoris tpa ſeruatū fuiſſe ex hiſtoria Pli. accepimus. Poterat quiſpiā aut ſeipſum deuouere: aut alterū verborꝫ formula hoc habebat initiū: vt Sarmonicus Serenus ex Eurij monumētis recitat dijs pater iouis ne manes ſiue quo alio noīe fas eſt noīare: autor eſt Macro. nūc et ſi Oui. eadē formula non vtitur: tm̄ deuouere ſe dicit ibin quē diris deteſtet imprecationibus: in quo imitatur Callimachū. Battiades callimachus dictus eſt: nō filius batti: ſed ab eo genus ducēs. Nā et ipſe hūc inter maiores ſuos cōmemorat: quē gētis ſue autorē pfitet. Tres callimachi fuerūt: quorū hic poſtremus fuit callimachi grāmatici filius battus ex caliſto: que eadē Thera dicebat pfectus Cyrenem cōdidit: ita appellatus ꝙ lingua libica Battus regē ſignificat: vt Hero. placet. pprio noīe dicebat Ariſteus. Trogus battum ſcribit a lingue dictū infantia. Nam erat bleſus: quā ſententiā cōmemorauit Hero. ſed dānauit. Battus itē nomē eſt paſtoris apud Theocritū: et i ſatū verſus apud Oui. Ibin Apollonū rhodiū inimicū. nā cū fuiſ

Carmina magica.

Callimachi tres.

Prima quidem cepto committam prelia verſu,
Non ſoleant ꝙuis hoc pede bella geri.
Utq; petit primo plenum flauentis arene
Nondum calefacti velitis haſta ſolum:
Sic ego te ferro nondum iaculabor acuto.
Protinus inuiſum nec petet haſta caput:
Et neq; nomen in hoc nec dicam facta libello
Teq; breui qui ſis diſſimulare ſinam.
Poſtmodo ſi perges in te mihi liber iambus.
Tincta lycambeo ſanguine tela dabit
Nunc quo Battiades inimicum deuouet ibin
Hoc ego deuoueo teq; tuoſq; modo.
Utq; ille hiſtorijs inuoluam carmina cecis.
Non ſoleam ꝙuis hoc genus ipſe ſequi
Illius ambages imitatus in ibida dicar
Oblitus moris: iudicijq; mei
Et quoniam qui ſis nondum querentibus edo:

ſet diſcipulus callimachi multaq; a preceptore acceperat p ſuis oſtētabat hiſtorijs pſitet obſcuritatē hoc opuſculo dū ſtudioſe imitatur callimachū: qui eadē opuſculo ſuo ſeruauit: vt ſuidas ſcribit. Ambages: obſcuritate.

ASCEN ☞ Deſinet eſſe prius: ſic in diris maro cōtraria nature prius fore precatur ꝙ deſit (inquit) noſtris deuotū carmen auenis. Ordo eſt. Humor. ſ. aqueus deſinet prius cōtrarius eſſe ignibus. Et lumina ſolis erūt iuncta cum luna. i. in cōiunctione videbit luna luminoſa nobis: aut erūt in eadē ſphera. Et eadē pars celi immittet zephiros et euros: zephiros qui flant ab occidēte dicūtur latine fauonij et euros qui flant ab oriēte: et notus. i. ventus meridionalis: tepidus qui trāſit torridā zonā flabit ab axe gelido. ſ. ſeptētrionali: vbi eſt altera frigidarū zonarum et perpetuū fere gelu. et noua concordia veniet fumo fraterno. i. quādo fratres. ſ. Ethiocles et Pollinices cōcremabūtur: qui cum eſſent in vita inter ſe ſeuiſſimi dū rogo imponerentur diuiſus eſt rogus: quaſi cadauera adhuc inimicitias agerent. vnde addit quā: ſcꝫ concordiā fratrum vetus ira ſeparat: pira. i. rogo funebri incenſa. i. dum incenſa eſſet: nam diſſoluerunt corpora cum flammis. Et ver miſcebitur autumno: inter que eſt eſtas et hyems: et brume miſcebitur eſtas: inter quas eſt ver et autumnus. Atq; eadem etc. patet ordo. Commiſſis: idest o improbe que nos ſumpſimus tuis commiſſis: idest propter commiſſa tua. Tempus et hora: que tamen plurimū valere ſolent ad delendum odiū. vnde in odium Junonis dicit venus in. v. eneí. Quam nec longa dies pietas neq; mitigat vlla. Cum pecore infirmo: agnino aut caprino. Prima quidem cepto verſu: idest quali incepi tecum loqui: hoc eſt elegiaco. Non ſoleant etc. quia iambico geri volunt. vnde Horatius in arte. Archilochū proprio rabies armauit iambo. Uelitis haſta: veles eſt leuis armature miles. Is autē preludens haſtam ſolo harenoſo infigit: quam poſtmodum ſucceſus in hoſtem ingerit: ſi peritus eſt. ſic et poeta dicit ſe primū non acri pede geſturum bellum. Poſtmodum ſi perges: aut ordo eſt poſt ſi modo: aut poſtmodo: vna eſt dictio p eo qd eſt poſtea aut poſtmodum. Tincta lycambeo ſanguine tela dabit: idest tam vehementer et execrabiliter in te inuehetur carmen meū iambicum: vt Archilochi in lycamben ſocerum ſuum ex ſponſione: qui eum ad laqueum compulit. Jambus autem debet proferri triſſyllabum ſicut grecum Japto: idest noceo. Nunc quo battiades etc. Ordo eſt. Ego deuoueo: idest in perniciem et mortem voueo et adduco dijs inferis: nunc te et tuos hoc modo: quo Battiades: ſcilicet Callimachus deuouet ibin: id eſt apollonium: quem ibin: idest auem alexandrinam appellauit. Non ſoleam ꝙuis etc. quia facilis et apertus in reliquis eſſe conatur. hic ex induſtria difficilis et obſcurus. In ibida: rarum eſt. Nam autore Seruio que non ſemper creſcunt: non vbiq; creſcunt: quia tm̄ in genitiuo et datiuo ſingularibus: quia ergo dicitur ibis huius ibidis: vel ibi dixiſſet ibin: ſed ab ibidos in genitiuo dicit ibida in accuſatiuo. Nondum querentibus edo. Pondus habet ꝙ ne querentibus quidem edat: idest locatur et exprimat.

Uelites.

POMJ. ☞ Tu quoq; queādmodū Apollonius rhodius. Sit atra: infelix. Hec: idest duo erant temporꝫ initia apud romanos. alterum priuatum publicum alterū in vtroq; cautū erat: ne quod mali ominis

Ibidis interea tu quoq; nomen habe.
Utq; mei verſus aliquantum noctis habebunt

Sic vite ſeries tota ſit atra tue.
Hec tibi natali facito: ianiq; calendis
Non mentituro quelibet ore legat.
Dij maris et terre: quiq; his meliora tenetis
Inter diuerſos cum ioue regna polos
als aduertite.
Huc precor huc veſtras omnes diuertite mentes
Et ſinite optatis pondus ineſſe meis.
Ipſaq; tu tellus: ipſum cum fluctibus equor
Ipſe meas ether accipe ſumme preces.
Syderaq; et radijs circundata ſolis imago.
Lunaq; que nunquam quo prius orbe micas:
Noxq; tenebrarum ſpecie reuerenda tuarum:
Queq; ratum triplici pollice nectis opus:
Quiq; per infernas horrendo murmure valles
Imperiurate laberis amnis aque:
Quaſq; ferunt torto vittatis angue capillis.
Carceris obſcuras ante ſedere fores:
Uos quoq; plebs ſuperum fauni: ſatyriq; lariſq;
Fulminaq; et nymphe: ſemideumq; genus
Deniq; ab antiquo diui vetereſq; nouiq;
In noſtrum cuncti tempus adeſte chori
Carmina dum capiti male fido dira canantur:
Et pergat partes ira dolorq; ſuas.
Annuite optatis omnes ex ordine noſtris
Et pars ſit voti nulla caduca mei.
Queq; precor fiant: vt non mea dicta: ſed illa
Paſiphaes generi verba fuiſſe putet.
Quas ego tranſiero penas patiatur et illas.
Plenius ingenio ſit miſer ille meo.
Neue minus noceant fictum execrantia nomen.
Uota minus magnos commoueantur deos:
Illum ego deuoueo: quem mens intelligit ibin
Qui ſe ſcit factis has meruiſſe ſuis.
Nulla mora eſt in me peragā rata vota ſacerdos.

verbum efferretur priuatum dies natalis: publicum none ianuarie carmine ſacerdotum Janus adorabatur. et augurum libris hanc habebāt precationem. Qui cuncta fingit eadēq; regit aque terreq; vim ianus pater: idem dicebatur geminus Juno mars duodecim habebat aras: vt Uarro ſcribit. Aditus et exitus ei erant dicati. Cōſidius. Quirinus. Cluſius. Patultius. Si quid autē: vel die natali: vel calendis ianuarijs ſiniſtro omine auditū eſſet in felicē annū protēdebat. Dij maris hinc deuouere incipit ſingulis nominibus inuocatis. Inter diuerſos polos: arcticum et antarcticum liberi erant duodecim: qui cum ioue dicebātur tenere celum. Juppiter: iuno veſta: minerua: ceres: diana: venus: mars: mercuri⁹: liber: neptunus: apollo. Ij tm̄ nectare vtebantur. Sinite: verbum ſacrorꝫ erat. Tellus numen habebat: vt etiā ſcribit Pliū. propterea inuocatur in federe apud Home. vna cum vmbris. ether dicitur: qr ſemp mouetur: vt placet Ariſtote. et ſydera: numina habere putabant ex diſciplina platonica: et ſuas habeant hoſtias. Quo prius. nam ſemper luna creſcit: aut decreſcit. Nox ſua numina habebat: vt ſumanum et vmbras. Queq; ra. vt parce Ratum: inexorabile. ratum verbū ſacrorꝫ eſt. Rata em̄ dicebant confirmata ſignificationibus auguriorū. Quiq; inuocat ſtygem paludem: cuius filia victoria cū in bello gyganteo opem tulerit ioui meruit vt matris nomen iuſiurandū eſſet deorum quod qui fallebat nouē diebus carebat nectare. Uer. Dij cuius iurare timent et fallere numē. Silius. At ſemper magnis diuis regiq; deorum. Jurari dignata palus. Styx item aqua manans ex nonacri archadie que epota mortē affert. Ea perijt alexander ꝙuis plutar. aquā nō nominet. Meminerūt Pli. et pauſanias. Imperiurate cuius iuſiurandū non fallūt dij. Uittatis: ligatis tanꝙ vittis. ſatyri: dei dicti ſunt a ſathi ſeu ſathe quod eſt veretrū idest mentula. nā ſunt ſalaciſſimi: vt macrobio placet Genus ſemideuꝫ: dij indigetes. nam dij indigetes nati erant ex mortali et deo. Noui nuper relati in numerū deorū. vt ceſar et alij peragunt ſuas partes: vlciſcuntur ſe. ex ordine: inuocatus p ratione veſtrorꝫ numinū. Paſiphaes gnī. Theſeus gener paſiphaes fuit: qm̄ phedrā rapuit filiā eius et minois. ꝙuis Dio. hos tm̄ quatuor filios nominet Deucalionē. Cratheū. Androgeon. Ariadnē. fabuloſa eſt hiſtoria: neq; ſatis inter auctores conſtat. Nam peon: vt plutar. auctor eſt ſcribit ariadnam raptā fuiſſe: et in cypro relictā a theſeo: vbi partu mortua ſit. Home. in carmine magico eandē in partu mortuā ſcribit in dia inſula: q̄ poſtea dicta eſt naxus. Diodo. hanc eodē loco relictā fuiſſe raptam a Baccho et perductam in montē qui Driopis dicitur phedram. alij ſcribunt hyppolitū priuignū adamaſſe: cuius qr pudicitiam vincere nō potuit indignata inſimulauit falſo crimine que de ſtupro ab eo eſſet interpellata: ob quā cauſam pater theſeus a neptuno petijt vt filiū interimeret: quod actum eſt immiſſis phocis et exterritis equis qui iuuenē diſcerperunt. Gener paſiphaes hoc eſt theſeus qui imprecatus eſt ad filium Neue minus noceāt: in carmine quo aliqs deuouebat neceſſe erat pprīū nomen exprimere alioqui p̄ces erāt inanes. hac de cauſa romani nomen vrbis latinū extare noluerunt: ne ab hoſte deuoueri poſſet. Ualerius Soranus id aliquando enuntiauit ſed in crucē ſublatus fuit penas hac de cauſa colebatur dea Angerona obligato ore imperans ſilentium de nomine vrbis hinc ſacrificia fiebant

Janus.

Dij electi celeſtes.

Styx.

Dia. Naxus. Driops.

Nomen vrbis Soranus angerona

Quiſquis ades ſacris ore fauete meis:
Quiſquis ades ſacris lugubria dicite verba:
Et fletu madidis ibin adite genis.
Omnibuſq; malis pedibuſq; occurrite leuis:
Et nigre veſtes corpora veſtra tegant.
Tu quoq; quid dubitas ferales ſumere vittas.
Iam ſtat vt ipſe vides funeris ara tui.
Pompa parata tibi eſt votis mora triſtibus abſit:
Da iugulum cultris hoſtia dira meis:
Terra tibi fruges amnis tibi deneget vndas.
Deneget adflatus ventus ⁊ aura ſuos.
Nec tibi ſol clarus: nec ſit tibi lucida phebe.
Deſtituant oculos ſydera clara tuos.
Nec ſe vulcanus: nec ſe tibi prebeat aer:
Nec tibi det tellus: nec tibi pontus iter.
Exul: inops erres: alienaq; limina luſtres:
Exiguumq; petas ore tremente cibum.
Nec corpus querulo: nec mens vacet egra dolore
Noxq; die grauior ſit tibi nocte dies.

Dñ magni. Penates. Deuouere. Fauete. ore. Omina.

ad. xj. kalen. ianuarias: auctor eſt Plinius macrobius ſolinus. Execrantia: deuouētia. Fictum nomen: ibidē. Magni dij ſunt Iuppiter. Minerua: qui ſub codē tecto in capitolio colebant. idem penates dicebantur: ꝗuis Dionyſius Alicarnaſeus ⁊ probus aliter ſcribāt Deuouere. diris imprecationibus malū alicui optare. Peragam: abſoluā Fauete ore. i. ſilete. Nam imprecabant ſilentiū cū res diuina inchoabat. Macro. Verba lugubria dicunt in dānatū ⁊ defunctū. Omnia dicunt calamitatem portendentia. Leuis pedibus: ſiniſtris. Et nigre veſtes. Nā ſacra infernalia pagebāt induris ſacerdotibus veſte nigra: ꝗ vmbrarū ſimilitudinem repreſentabant. Sumere vittas hoſtie are deſtinate obligabant: qḋ ex ſermone Vergiliano percipi poteſt. Feralia dicunt lugubria a fera

Fera.

que olim mortē ſignificabat. Ara: aram ſuum carmen appellat. Pōpa ſacrorū. apparatus ſacrorū Triſtibus votis: malis imprecationib⁹. Hoſtie dire dicebantur feris deſtinate. Cultris fictilibus vtebant in ſacris. Terra tibi: hic carmen imprecatorium ſumit initiū. Fruges oīa dicebant (vt Varro ſcribit) que ferebantur in fundo: vt his fruremur. Aura: mitior ſpiritus. aura itē fauor popularis. Vulcanus a volando dicit: vt Ciceroni placet. Inops: indigens ope omnium rerum. Luſtrare: circūire: itē purgare.

☞ Tu quoq;. i. etiam tu ſicut Apollinius habet apud callimachū. ¶ Aliquantū noctis. i. obſcuritatis. Atri aut ignobilis: aut potius ī fauſta atro lapillo: notanda more tracum: aut cretenſiū: hec ſcz imprecatoria legat tibi eo die; quo tibi bona cōprecari debeāt. Ether ſumme: ſcz inter elementa aut celo poſuit: nec legendū eſt ſume: ſed ſumme in vocatiuo: a ntō ſummus. Videt autem de igne potius loqui: q: addit ſyderaq; ⁊c. Queq;. i. ⁊ tu parca que neſcis. Opus ra. i. ſtabile ⁊ fatale: tripli ci pollice: q: tres ſunt. vnde verſiculus plebeius eſt Cloto colū portat lacheſis trahit: atropos occat Amnis aque imperiurate. i. ſtygie paludis. Nam ſtyx. triſtitiā ſignificat: ꝗ dijs cōtraria eſt ſunt enī ſemp leti. Quaſq;. i. ⁊ vos o dire ſue furie infernales: quas ferunt. i. dicūt ſedere ante obſcuras fores carceris. ſ. infernalis. crebi: ſcz aut tartari. vnde enei. vj. Tiſiphoneq; ſedēs palla ſuccincta cruenta. Veſtibulū in ſomnis ſeruat noctesq; dieſq;. ⁊ paulo poſt Cernis cuſtodia qualis veſtibulo ſedeat habēt autē furie p capillis angues: ſed illa paſiphaes generi ⁊ thaſei qui imprecari filiū coegit mori. Quaſq; ego trāſfero. i. quas dixero. ⁊ quas nō dixero: hoc eſt oēs. Plenus ingenio. i. ꝗ excogitare. aut eloqui queaz: ſit inter diſſortunatos. Qui ſe ſcit factis has: ſcz penas meruiſſe ⁊c. Nulla mora eſt in me Cōtinuo imprecat in aduerſariū: hiſtorie autē a domitio explicant ⁊ cōtextus facilis eſt: quo circa breuis ero. Tu quoq; o ibis: quid dubitas. q. d. non decet dubitare cum de te deuoto ſacrificium fiat: nec de alio: quid dubitas inquit ſumere vittas ferales. ideſt ſerta feralia. i. mortem pretendētia: ſed cum fera primam corripiat: feralis primā produxit. vt hic ⁊ enei. iiij. Solaq; culminibus ferali carmine bubo. Viſa queri. Vittas ad caput hoſtie queuiſq; eſſet: ſiue homo: ſiue pecus circūligari: docet ſinon Vergilianus enei. ij. dicens. Mihi ſacra parari. Et ſalſe fruges circum tēpora vitte. Pompa parata tibi: nō ad letitiā: aut vtilitatē tuā: ſed eorꝝ qui videbunt. Da iugulū cultris: loquit de more ſacrificantiū. nā in ſacrificijs omnia debebāt eſſe libera ⁊ voluntaria: vſq; adeo vt ne hoſtia quidē ligari poſſet: que volens mori ſignificetur ſupponebant cultros in quos ipſa ibat ſue mortis auctor: bene ergo dicit da iugulū cultris. Nā iugulus pars colli eſt qua ſāguinē inciſa reddit. Dira. i. execrabilis ⁊ quaſi deorū ira nata. Terra deprecatur ipſi omniū elementorꝝ ⁊ queciiq; vſui eſſe poſſent vſum: hoc precatur ne habeat: nec ſe. Vulcanus. i. ignis. cui vulcan⁹ preeſt. Nā deorū dearūq; nomina vſurpamus per metonymiam pro rebus quibus preſunt. Pōtus. i. quodlibet mare. i. quelibet aqua ſpecies pro genere. Noxq; die ⁊c. i. ſemper nox ſequens ſit grauior die precedēte. ⁊ dies ſequens nocte precedēte: nam aliter fieri nō pōt: vt vtrumq; alterum ſuperet vult ergo vt indies creſcat malum eius.

Fruges. Aura. Vulcanus. Inops. Luſtrare. ASCEN

Sitq; miſer ſemper: nec ſis miſerabilis vlli.
Gaudeat aduerſis femina virq; tuis.
Accedat lacrimis odium dignuſq; puteris.
Que mala cum tuleris plurima: plura feras

DOMI: Miſerabilis. Inuidioſa. Erumne.

☞ Miſerabiles dicuntur: qui miſericordiā commouent. Tuis aduerſis: tua calamitate. Inuidioſa tue. inuidioſe diuitie dicuntur maxime quibus iure inuidere poſſis. Inuidioſi item abſolute accipitur pro maximo. Hic inuidioſa. i. que habebatur odio. Erumne dicuntur grauiores labores vt Herculis ab erem: quod ſignificat tollere. Defecta: deſtituta. vnde etiam dicimus effectos fetu deſtitutos. Solito fauore: qui ſolet ſua miniſtrari

Sitq; quod eſt rarum: ſolito defecta fauore
Fortune facies inuidioſa tue:
Cauſaq; non deſit: deſit tibi copia mortis:
Optatam fugiat vita coacta necem.
Luctatuſq; diu cruciatos ſpiritus artus
Deſerat ⁊ longa torqueat ante mora.
Eueniet. dedit ipſe mihi modo ſigna futuri
Phebus: ⁊ a leua meſta volauit auis.
Certe ego que voueo ſuperos motura putabo.
Speq; tue mortis perfide ſemper alar.
Finiet illa dies que te mihi ſubtrahet olim.
Finiet illa dies que mihi ſera venit.
Sed prius hanc animam nimiū tibi ſepe petitam
Auferat illa dies: que mihi ſera venit:
Quam dolor hic vnq; ſpacio euaneſcere poſſit:
Leniat aut odium tempus ⁊ hora meum
Pugnabunt iaculis dum thraces: Iapides arcu.
Dum tepidus ganges: frigidus iſter erit
Robora dum montes: dū pabula mollia campi:
Dum tybris liquidas tuſcus habebit aquas
Bella geram tecum: nec mors mihi finiet iras
Seua ſed immanis manibus arma dabo.
Tum quoq; cū fuero vacuas dilapſus in auras
Exanimis manes oderit vmbra tuos.
Tum quoq; factorꝝ veniam memor vmbra tuorꝝ
Inſequar ⁊ vultus oſſea forma tuos:
Siue ego quod nollē lōgis cōſumptus ab annis
Siue manu facta morte ſolutus ero:
Siue per immenſas iactabor naufragus vndas:
Noſtraq; longinquus viſcera piſcis edet:
Siue peregrine carpent mea membra volucres
Siue meo tingent ſanguine roſtra lupi:
Siue aliquis dignatus erit ſupponere terre:
Et dare plebeio corpus inane rogo:

laborantibus. Coacta: a fatis. Luctatus: diu agitatus. Euenient: omni in re agenda obſeruabant maiores ſigna que a numinibus darentur: vt aut his cōfirmati rem inchoatā perficerēt: aut deterriti deſiſterent. Inchoato igitur deuotionis carmine fingit poeta deos ſigna dediſſe: quibus portendebat eius imprecationē fore ratā. Cornix enī auis phebo dicata a leua pte volauit: qḋ auguriū accepit his verbis. Futuri: imprecationis futurū. Meſta auis: cornix mali ominis. A leua auguria. a leua parte celi veniētia rata erant. ⁊ fulmina leua boni ominis habebātur: vt Pli. ſcribit. Mali aues ominis erāt bubo incēdiaria noctua cornix: alie preterea. Motura: exhortatura. Perfide: perfidū appellat qui rupit gratiā ⁊ fidē amicitie que erat cum poeta. Mihi: votis meis. Tempus ⁊ hora: que ſolēt lenire magnitudinē doloris. Pugnabunt: arcū ⁊ ſagittas inuenit primus Scythus filius iouis a cuius noīe ſcythia dicta eſt. Schyti autem olim thraces habētur vtētes oēs eadē lingua vt ſcribit Hero. preter getas ⁊ trauſos. tota autē Thracia vt ſcri. Pli. in ſtrageas quinquaginta diuidebatur pugnaces erant arcu: quem apud ſe inuētū ſupra ceteros mortales exercuerūt. Iapides ad mille ſtadia regionem obtinebāt vna ex parte pannoniis et iſtris terminati parte altera mare adriatico pugnaciſſimi fuerūt haſta in ditionem redacti ab augu. vt Stra. ⁊ Appianus ſcribūt. Iapygia pro apulia eſt. Ganges: vt alij ſcribūt incertos habet fontes: vt alij in ſcythicis mōtibus oritur: nuſq; minor. xx. paſſuū altitudine: latitudine octo miliū: vbi parū: vbi modicū ſtadiorꝝ centum tepidus eſt cū orientis ſit. Iſter in iugis germanie montis ſarnobe oritur per innumeras gentes dicitur Danubibus. vbi Illyricū attigit iſter. lx. amnibus acceptis in mare voluit. Binomine appellauit Silius: cū dānubius ⁊ iſter dicatur. Frigidū ex regione ipſa. nā ad ſeptētriones labitur Tyberis qui per etruriā labitur. Flauus: flauū etiā appellauit Hora. olim appellatus albula. Tybris et tyberis ſcribit Pli. Immanis: immanſuctus. vel in manes: ſcz tuos. Mores tuos: vitā tuā. Forma oſſea: in mortuis dicebatur: ꝙ deſertū olim cadauer intuētes nihil preter oſſa reperirent. In magicis autem incātationibus laneis ⁊ cereis formis vtebantur. Morte ſolutus: diffinitionē platonis exprimit: qui ſcribit mortē eſſe ſolutionē aīe a corpore. Iactari ppriū in mari eſt. Volucres peregrine: vultures habebantur aues peregrine quaſi ex alieno orbe veniētes: errore hoīm: qui cū vultures nidificarēt in rupibus inuijs: vnde fetus euolabāt aliunde venire arbitrabātur peregrine. Itē aues maxime ditebantur vbi ſtrages cadauerum eſſet. vnde bellis ciuilibus venerūt aues nunq; antea viſe ſpecie paulo infra colūbas quas appellabāt betr entes: vt alij codices pliniani habent Bebriacēſes: inſolitam auē Tacitus viſam fuiſſe ſcribit ad regiū lepidum in bello Othonis ⁊ Vitelli Lupi qui ſolent cadauera ſectari. Erūpere: egredi cū impetu. Tendam: immittam.

Signa deorꝝ. Cornix. Auguria leua. Aues mali ominis. Arcus. Sagitte. Scythus. Thracia. Iapygia. Ganges. Iſter. Danubius. Tyberis. Mors. Vultures aues peregrine.

☞ Nec ſis miſerabilis. i. talis cuius queuis miſereſcat: aut ne videaris dignus miſeratione. Sic enei. ij. Troianas vt opes ⁊ lamētabile regnū. Accedat lacrimis odi. dira imprecatio cū lacrime cōmiſerationē miſereri ſoleāt. Sitq;. Ordo eſt. Et facies fortune tue defeta. i. euacuata: ſicut mulier enuata: nullū fetū habēs in vtero: fauore ſolito ſit inuidioſa. i. cui pleniſſime inuideatur: aut plena inuidie paſſiue: quod eſt rarū. i. que res raro contingit: q: ſumma petit liuor. Liuor enī. i. inuidia

ASCEN

Quidquid ego ſtigijs erumpere nitar ab vndis,
Et tendam gelidas vltor in ora manus.
Me vigilans cernes tacitus ego cõditus vmbris:
Excutiam ſomnos viſus adeſſe tuos:
Deniqꝫ quidquid ages ante os oculoſqꝫ volabo,
Et querar: ⁊ nulla parte quietus eris

non ſolet eſſe niſi de rebus proſperis. ⁊ ergo dicit Martialis. Oībus inuideas liuide: nemo tibi: q; ſic omnes eſſent beati preter ipſum ſolum. Cauſaqꝫ non deſit: id eſt tormentum tam graue vt mori poſſis: neqꝫ tamẽ mori permittaris: quod damnatorum in inferno malũ eſt: qui ſemper mori cupiunt ⁊ moriunt: neqꝫ vnqꝫ mortui ſunt. Auis meſta: id eſt meſticie index: ſcilicet cornix que a leua. i. ſiniſtra ratum facit augurium: vt graues atteſtantur auctores. Speqꝫ tue mortis peſſime: non dices ſpes mortis tue peſſime: non enim eſt genitiui caſus: ſed vocatiui ſic. O peſſime ego alar ſemper ſpe tue mortis. Finiet illa dies: ſcilicet ſpem: quia ſpes euacuatur dum euenit qđ ſperabatur. Petitam tibi: id eſt a te. Tempus ⁊ hora. ſic. v. enei. Quam nec longa dies pietas: neqꝫ mitigat vlla. Omnia eſſe in tempore labare ſolent. Pugnabant iaculis. Dicit ⁊ mores hominũ ⁊ rerum naturam prius immutari poſſe ꝙ pectoris ſui odium aboleri. Dum: id eſt donec aut ꝗ diu: apiges: id eſt apuli populi italie arcu valentes. Ganges tepidus: quia inter torridam ⁊ frigidam zonam. iſter frigidus: quia ad glacialem oceanum vergit. Robora: id eſt quercus illas aut quaſuis robuſtas arbores. Tyberis tuſcus: quia per tuſciam ſeu etruriam fluit. Sed in manis puto eſſe duas dictiones: vt ſit. Ego dabo manibus: ſcilicet meis: id eſt ſpiritus a corpore ſeparatas. eſt enim a nominatiuo manes non a manus: quia primam producit: in. i. contra manis: ſcilicet tuos: quia dicimus in accuſatiuo manis ⁊ manes: ſeua arma quibus ſcilicet manes tuos perſequantur. Oſſea forma. Iuuenalis dicit ſatyra. iiij. Aut nigri manus oſſea mauri. Et cui per mediam nolis occurrere noctem. Cliuoſe veheris dum per monumenta latine. Mortui enim oſſa abſumpta: ſcilicet carne occurrere putantur. Dicit autem Vergiliana Dido idẽ ſic. Omnibus vmbra locis adero: dabis improbe penas. Siue ego (quod nollem) quaſi vindicte appetens: aut ſenectutis incõmoda abhorrens. Piſcis longinquus. i. longinquo mari degens: edentula eſt deuorabit noſtra viſcera: poſtꝙ ſcilicet ſubmerſus ſit.

Verbera ſeua dabunt ſonitum: nexeqꝫ colubris.
Conſcia fumabunt ſemper ad ora faces.
His viuus furijs agitabere. mortuus iiſdem.
Et breuior pena vita futura tua eſt:
Nec tibi contingent funus: lacrimeqꝫ tuorum
Indeploratum proijciere caput.
Carnificiſqꝫ manu populo plaudente traheris:
Infixuſqꝫ tuis oſſibus vncus erit.
Ipſe te fugient: que carpunt omnia flamme.
Reſpuet inuiſum iuſta cadauer humus.
Vnguibus ⁊ roſtro tardas trahet ilia vultur.
Et ſcindent auidi perfida corda canes.
Deqꝫ tuo fiet: licet hac ſis laude ſuperbus
Inſatiabilibus corpore rixa lupis.
In loca ab eliſijs diuerſa fugabere campis:
Quaſqꝫ tenet ſedes noxia turba colles.
Siſyphus eſt illic ſaxum voluenſqꝫ: parenſqꝫ
Quiqꝫ agitur rapide vinctus ab orbe rote.
Queqꝫ gerũt humeris perituras belides vndas.
Exulis egypti turba cruenta nurus.

DOMI. Faces nexe colubris. i. faces furiales. Cõſcia: ſcelerum tuoꝝ eſt futura breuior ſupplicijs. Ex diſciplina egyptia: quam Orpheus carmine complexus eſt dedicit antiquitas funus celebrare tanta religione vt quoties eſſet omiſſum mortui vmbra errare putaretur. Nauis erat que cadauera trãs paludẽ in egyptũ portabat ad quadraginta iudices. (Charon.) Charonte: qui lingua egyptia ſignificat magiſtrũ nauis: cymbam regentẽ. Id non fiebat niſi prius celebrato funere. Idẽ contingere putabant vmbris apud inferos Diodo. ſcribit. (Funus.) Funus exequias ſignificat a funalibus. Itẽ grece dicitur phaos qđ mortem ſignificat. Lacrime tuorum: et hoc ex religione erat ꝙ ab affinibus cadauer deplorat. (Deploratum.) Deplorata cadauera dicebantur quibus luctus vltimus perſolutus erat. Unde rempublicã deploratã diximus iam verſam. ab hoc tractũ (Conclamatum.) conclamatum eſt quando affines eiulantes conclamãt: diciturqꝫ in omni re iam deperdita: quia poſt lacrimas affinium mortuum plane cadauer erat. Carnifices publico ſumptu conducebantur: inter quos Cadmus celeberrimus fuit. (Vncus.) Oſſibus vncus erit: damnati vnco trahebantur ad ſcalas gemonias: aut in harenam vbi ardebãt. Hoc Iuuena. Et latum media ſulcũ deducit harena: media harena dicit ſulcum dum trahitur vnco damnatus. Plura in commentarijs Iuuenalis diximus. Vultures ad cadauera volare biduo aut triduo anteꝙ expoſita ſunt auctor eſt (Vmbrinus.) Vmbritius aruſpex eruditiſſimus: temporibus Veſpaſiani ⁊ nobilis carmine Iuuenalis. Tardus producẽs morſum. Canes: hoc in Italia et alijs locis damnatum erat: in hircania celebre ⁊ ſolẽne. Nam plebs (vt ſcribit Cicero) publicos alebant canes optimates domeſticos a quibus mortui laniabãtur. Silius. Regia cum dulcem poſuerunt membra probatũ eſt Hircanis adhibere canes. Licet: permittentis. (Eliſij campi.) Eliſij campi: ſiue ſint in corpore lune: ſiue inſulis fortunatis: pijs tantum: ⁊ aut qui recte vixerant dabantur: vt Tartarus ſceleratis hominibus vbi iudice Rhadamanto furie vltrices ſcelera puniebãt. (Siſyphus) Siſyphus filius Eoli cum Iſthmũ infeſtaret ad inferos detruſus eſt ſaxum ſub-

Poma pater pelopis preſentia querit: ⁊ idem
Semper eget liquidis ſemper abundat aquis
Iugeribuſqꝫ nouem ſummis qui diſtat ab imo
Viſceraqꝫ aſſidue debita prebet auie
Hic tibi de furijs ſcindet latꝰ vna flagello:
Vt ſceleris numeros confiteare tui.
Altera tartareis ſectos dabit vnguibus artus.
alꝰ igne
Tertia fumantes incoquet ore genas:
Noxia mille modis lacerabitur vmbra tuaſqꝫ
Aeacus in penas ingenioſus erit.

ducens in montem quod ſemper deuoluitur. Lucretꝰ negãs inferos eẽ ſcri. ſiſyphũ eſſe apud nos cum ſcilicet qui honores icpe petit ꝗuis ferat repulſam. Lucretꝰ. Siſyphus in vita ꝙ nobis añ oculos eſt. Qui petere a populo faces ſeuaſqꝫ ſecures imbibit: et ſemper victuſqꝫ triſtiſqꝫ recedit Hunc ſe vidiſſe vlyſſes teſtatur apud Homerum. Unde fabulam noſtri poete celebrarunt. Quiſqꝫ. (Ixion.) Ixion filius antinois: ⁊ Aſclanthus: nonnulli ex noſtris ſcribunt patrẽ phlegiã cũ iunonem ad ſtuprum prouocaſſet: vt ſcrib. Home. latonaꝫ ad inferos truſus circũagitur radijs rote frangentibus membra. Exulis. Egyptꝰ Theſtis filius fuit. Egyptus autem: vt Euſtathius ⁊ Euripides ſcribunt (Egyptus) frater danai filius Beli egypto prouincie nomen dedit cum filijs quinquaginta nuptias celebrauit cum totidem filiabus danai fratris: que maritos (Belides.) iuſſu paterno ſingule necarunt preter Hypermeſtram que linum: vt euſebius ſcribit, (Tantalus) ſeruauit: he dicuntur haurire aquam vaſe pertuſo ex puteis hec fabula compoſita eſt ex hiſtoria. Nam danaus argos irriguũ aquis reddidit: quibus carebat. multis effoſſis puteis inter quos quatuor erant ſacri: qꝫ verius grecꝰ indicat argos aquis vacuũ danae ſtruxere redũdans Lucretiꝰ hac fabula captos amore repreſẽtari putat. qui leuiſſima in re diu laborant. Lucretius. Hoc ⁊ opinor ⁊ idem euo florẽte puellas. Qđ memorant laticem pertuſuꝫ cogere in vas. Belides. nepotes beli profugi. Nam exulauit expulſus a Danao fratre. Poma pater tãtalus Paphlagoniã tenuit imperio ditiſſimꝰ. fertilitate regionis ⁊ hoc multa metalla. que illic erãt. vt ſcrib. Stra. in pugna fuit aduerſus Troem. quũ Ganimedẽ rapuerat. vt euſebius ſcri. dignatꝰ deoꝝ menſa. Iouis myſtica protulit mortalibꝰ: Unde apud inferos eſſe meruit ſitiens in aquis ori a labentibus. vt ſcri. Homerus. ꝙ nõnulli dixerũt hoc ſupplicium datũ quũ pelopem filiũ dijs hoſpitibꝰ epulandũ appoſuiſſet: falſum eſt. Pendẽt preterea poma que quoties vult captare vẽto diſſipant: vt ſcribit homerꝰ. aſt ea ſublimẽ ventꝰ cõtorquet in auras Iugeribꝰ. (Tytius.) Titius iouis ⁊ helare habitꝰ ẽ terre filius quũ a matre educatꝰ eſt ſub ſpecu metu iunonis. Specu illud demonſtrat: vt ſcri. Stra. in boetia. quũ latonã violauerat in nouẽ iugera diſtentꝰ paſcit Vultures. Vlyſſes apud homerũ. ⁊ titiuꝫ vidi terre oĩparẽtis alũnũ: tñ addit iacentẽ in ſolo ⁊ portentũ ad nouẽ iugera: abundat q; ſunt pñtes. Summus qui diſtat ab imo cuius caput a pedibus diſtat nouem iugeribus. aui: vulturi. Home. ſcribit vultures duos fuiſſe. Vna de furijs ſcindet latus. Theſiphone.

ASCEN. Et breuior vita. Ordo eſt: ⁊ vita tua futura eſt breuior pena tua: q; pena durabit etiã in morte ⁊ poſt mortẽ. Inde ploratum. i. nõ deploratum. Carnificiſqꝫ manu populo plaudente: traheris ſcꝫ ad ſupplicium aut potius ad buſtum: q; ſequit ipſe te fugiente ⁊c. hoc modo ad ſupplicium nõnulli criſtiani ſub domitiano poſtea tracti leguntur infixi vnco gutturi. Ipſe te fugient. precatur: vt tractus indigniſſime ad vſtrinam ⁊ impoſitus rogo flamme eius cadauer nõ abſumant: ſed iacet preda vulturibus ⁊ canibus licet ac ſis. laude ſuperbꝰ. i. ꝗuis glorieris ꝙ ſis cauſa rixe inter inter cõiuges ⁊ amicos vteris inter lupos videt cũ tibi glorioſum induxiſſe diſcordiam ⁊ ita malũ dicere ꝙ licet. i. licitũ eſt vt ſit pmittentis. Siſyphus eſt illic. hec omnia Macrobius in de ſomno Scipionis late exequitur: ⁊ habentur etiã. vj. enei. Quiqꝫ. i. ⁊ qui ſcꝫ Ixion. Belides: beli nepos. Nurus egypti q; filijs eius nupſerant: ſed interfecerunt. Pater pelopis. i. tãtalus: qͥ ſm Home. ad naſuꝫ vſqꝫ habet dependentia fragrantiſſima poma: labiaVſqꝫ aſcendẽtia dulciſſima flumina: qͥ dum captant effugiunt. vñ de fluminibus dicit horatius ſermone. j. Tantalus a labris ſitiẽs fugientia captat. Flumina qđ rides ⁊c. Iugeribus nouẽ ſ. tytius de quo. vj. enei. Necnon ⁊ tytion terre oĩparentis alũnuꝫ Cernere erat per tota nouem cui iugera corpus porrigitur. Ordo autem textus eſt: ꝙ pro et ⁊ is ſupple: qui ſummꝰ. i. ſuprema parte ſui: hoc eſt vertice. diſtat ab imo. i. ab ima parte ſui: ſcꝫ a planta pedis nouem iugeribus ⁊ prebet aui id eſt vulturi aſſiduo. i. ſine intermiſſione rodenti (ſequit Maronem dicentẽ in. vj. Roſtroqꝫ immanis vultur adũco. Immortale iecur tondens fecũdaqꝫ penis Viſcera rimaturqꝫ epulis habitatqꝫ ſub alto Pectore: nec fibris requies datꝫ vlla renatis. dico maronẽ imitari. nã homerus duos vultures ſibi inuicẽ ſuccedentes dicit) viſcera debita. ſ. talibꝰ cruciatibꝰ eſt ſup. (Iudices inferni.) illic. Vna de furijs tres enim ſunt Theſiphone alecto ⁊ megera: loquitur de tyſyphone. de qua ene. vj. cõtinuo ſontes vltrix accincta flagello Tyſiphone quatit inſultans: altera. ſ. alecto: tertia. ſ. megera. eacus tres quoqꝫ dicunt apud inferos iudices qui ſeueriſſimi in creta iudices fuiſſe legũtur. Radamãthus: minos: ⁊ eacus. Radamãthus aũt eẽ inquiſitor. Unde eneid. vj. Gnoſius hec Radamãthus habet duriſſima regna. Caſtigatqꝫ auditqꝫ dolos ſubigitqꝫ fateri. Que quis apud ſuperos furto letatus inani Diſtulit in ſerã commiſſa piacula mortem Minos iudex. Vnde Horatius. ⁊ de te ſplendida minos fecerit arbitria. ⁊ in eodem. vj. Queſitor minos vrnam mouet. eacus ꝓ executor Unde Iuuenalis in prima Quas torqueat vmbras eacus: ⁊ hoc loco verum eſt officia confunduntur: ita vt ſingulis omnia conueniens.

In te tranſcribet veterum tormenta virorum.
Manibus antiquis cauſa quietis eris.
Syſiphe cui tradas reuolubile pondus habebis.
Verſabunt celeres nunc noua membra rote

DOMI. In te trãſcribet. Trãſcribere transferre eſt tractũ a colonia: quũ qui mittebantur dabãt noĩa et (Trãſcribo) trãſcribi dicebant ꝓdus: ſaxũ. Capret ⁊ vndas qui frequẽter ſtudeat capere. Nec mortis inchoatis imprecationibus vrit. Nã cũ ſupra dixerit eẽ (Ida.) periturum nec addiderit penaꝫ. nunc ait. Penas quas dabis poſt mortẽ. Inde ex numero duorum malorum. Et ſi quis carpat frondes in ida. Ida filia. Dardani fuit regis. Satharium. Ida ma-

Hic erit et ramos fruſtra qui captet et vndas.

Hic inconſumto viſcere paſcet aues.

Nec mortis penas mors altera finiet huius

Horaq; erit tantis vltima nulla malis.

Inde ego pauca canam frondes vt ſi quis abida

Et ſummam lybico de mare carpat aquam.

Nam neq; quot flores ſicula naſcuntur in hybla:

Quotue fera dicam terra ciliſſa crocos.

Nec cum triſtis hyems aquilonis inhorruit alis,

Quam multa fiat grandine canus athos.

Nec male voce mea poterunt tua cuncta referri.

Ora licet tribuas multiplicata mihi.

als ruine

Tot tibi ve miſero venient taleſq; mineq;

Vt cogi in lacrimis me quoq; poſſe putem:

Ille me lacrime facient ſine fine beatum

Dulcior hic riſu tunc mihi fletus erit

Natus es infelix ita dij voluere nec vlla

Commoda naſcenti ſtella leniſue fuit.

Non venus affulſit non illa iuppiter hora

Lunaq; non apto ſolq; fuere loco.

Nec ſatis vtiliter poſitos tibi prebuit ignes

Quem peperit magno lucida maia ioue.

Te fera nec quicq; placidum ſpondentia martis

Sydera preſſerunt falciferiq; ſenis.

Lux quoq; natalis ne quid niſi triſte videres:

Turpis et inductis nubibus atra fuit.

Hec eſt in faſtis cui dat grauis allia nomen.

Queq; dies ibin publica damna tulit.

Qui ſimul impure matris prolapſus ab aluo eſt.

ter mennonis: quis fabule auroram tradiderint ida ſylua in creta a qua ſyluā phrygiam idā dixerant Teucri e creta profecti: vt Callimachus elegiarum poeta primus eduneit. in hac proceritas arborum et copia in adminiſtratione eſt. pinus preſert q; nullam ſentiāt cariē. vt ſcri. Theophraſtus De mare lybico: mare libicū. i. aphricanum dictū eſt et notum: eū. ſyrtes protenditur in egyptum vſq; pelagus profundum Eratoſtenis ſententia mille et quingentis ſtadijs De mare lybico: alibi numerū malorum comparat aquis Icarij maris. Tot precor aduerſis q; ſi cōprendere coner: Icarie numerū dicere coner aque. Hybla: ab hyblone rege dicta eſt vt placet Thucydidi: qui cum eā prodidiſſet megarēſibus: effecit vt ab his iterū cōderetur appellareturq; Megara. Strabo a dorienſibus cōditam ſcri. tū priſtinum nomen manſit propter mellis hyblei preſtantiam. Eſt eīm eiuſdem nominis mons proximus thymo abundans: vnde apes paſte mel optimum cōficiunt. Crocus puer ſmilacem amauit ipſe conuerſus in florem ſui nominis: puella in hederā: quam ſmilacem dicunt. Hic flos vna cū loto et hyacintho ab homero celebrat propter odoris preſtantiaz: naſcitur magna vbertate et preſtantia in cilicia in monte Corycio: vt ſcri. Pli. Stra. teſtatur ad antrum eius nominis Athos mons altiſſimus dictus aliquādo ab Homero Thracius: cū et thracie et macedonie ſit abſciſus a continenti a Xerſe perſarum rege interuallo paſſuū mille et quingentorum. Oppidū in cacumine habuit acron: athos dr et non athon: qd nōnulli falſo ſuſpicati ſunt: naz athos os ſyllabā producit breuis ſit apud grecos: vt Ver. verſus hīc ſeruari poſſit. Ferat producat. Ora multiplicata: hyperbole eſt Homeri cacū eſſet deſcripturus numerū nauiū eā imitatus eſt Hoſticus in ſecundo belli iſtri. Nō mihi ſi lingue ſint centum atq; ora ſint totidem. et deīn Verg. Nō mihi ſi lingue cētum. Tales tā graues. Hic fletus quē fundā in calamitatib⁹ tuis. Natus es: poſt egyptiam perſuaſionē vbiq; receptum eſt aſtrorum motus infelicitatē vel felicitatem naſcenti portendere. Iuue. Diſcat eīm que ſydera te Excipiant modo primos incipientem edere vagitus Petoſiris. cuius meminit Iuuenalis et Plinius in ſecundo et ſeptimo: in eo plurimus elaborauit. Fuit nonnunq; in contemptu: et habiti pernicioſi qui hanc ſcientiam profitebantur: expellebanturq; ſepenumero ex vrbe Mathematici. Idem enim verbum ſignificat apud Tranquillū eos qui ex aſtrorum motu futura predicebant ex hac diſciplina predicat poeta infelicitatem ibidi. Venus planeta eſt infra ſolem: cuius curſum et naturam Pythagoras Samius primus cognouit eam ſtellam alij iunonis putarunt: alij iſidis: alij matris deum cuius natura cuncta generātur: et animalium ſtimulantur conceptus. felicitatem et gratiam apud mortales protēdens ſi naſcenti adfulſerit Iuppiter ardore nimio Martis ſtelle et rigore Saturni inter que duo ſydera eſt interiectus temperatur. Mercurij ſtella ab alijs dicta eſt apollinis felicitatem vel malum protendit ſi aut bono aut malo ſyderi fuerit coniuncta. Mars vulnera furorem et perpetuā fert inſanias. Stella a ſtando dicitur Lenis benigna Non apto loco: nam pro varietate regionum celeſtium planete mutant naturam. Senis falciferi: id eſt Saturni: cuius ſydus malū eſt. Atra alludit ad dies atros qui infauſti ſunt Hec eſt dies. erant atri omnes poſt idus et nonas: qui poſtridiani dicebantur: quod ſenatus decreuerat hac de cauſa. L. enim Aquinius aruſpex docuit ſenatum Quin. Sulpitium aduerſus Gallos pugnaturum ad alliam flumen rem diuinam feciſſe: quo tempore ad extremum fortune diſcrimen res Romana concidit poſtridie idus quintiles: vnde ſuſceptum vt poſtriduani dies atri haberentur. Plutarchus ſcribit poſtriduanos eſſe atros: quoniā inferis ſunt di

Pyn⁹ ipe.
Mare lybicum.
Hybla.
Crocus
Coricium trocum.
Athos.
Aſtrologia.
Petoſiris
Mathematici.
Venus.
Iuppiter.
Mercuri⁹
Mars.
Stella.
Dies atri
Dies poſtriduani.

catiq; dies precedēs calen. nonas vel idus ſuperis ſit dicatus: quēadmodū antiquitas Ianuariū menſem Iano. Februariū inſequentem inferis celebrat. idē dies dicunt allienſes: q; ob infelicē pugnā ad alliā ſunt cōſtituti. his. nec ionē nec ianū preferri fas erat: nec quēq; ſuperū. allia flumen quindecim milibus paſſuū ab vrbe diſtans hiſtis romanis nobilis deleto prope ad internitionē exercitu: Grauis: infelix. Faſti libri dies feſtos continentes redacti in volumen a Cn. Flauio ſcriba applj ceci: tāta gratia apd plebē cum eos edidiſſet: vt creatus ſit edilis. Curilis preteritis duobus filijs conſulū natus ipſe Libertino patre: nā ante libros illos ab eo editos cogebatur plebs rationē dierū querere a principibus ciuitatis auctor Plinius. Dies que protulit Ibin eſt in faſtis. Publica damna: nam ob publica damna dies atri erant conſtituti. Simul: cum primum. Eacus traſcribet in te penas infernales. i. traſferri faciet in te: erit manibus. i. inferis ſpiritibus aut animis: ſeu ſi mauis animabus. antiquis cauſā quieris: q; o ſiſyphe erit ſup. tūc quādo ibis apud inferos ſupplicia aliquis cui tradas. i. tradere poſſis: pōdus reuolubile. i. ſaxū aſſidue reuoluēdū. hic. ſ. ibis erit ſcz q; tātali penas dabit hic in cōſumto ꝛc. ſ. loco tytij. Nec mortis penas. Quod in hunc imprecat poeta nimiū verū experiuntur dānati q; de colore nimio trāſferunt in aquas nimiū et nouo genere mortis cruciant: nec finit mors mortē: ſz cōtinuat. Inde. ſ. de infinitis malis. Lybico de mare: ſic legendū eſt. nō mari, pp peruerſum qd. idez alibi quoq; inuenies. Terra ciliſſa pro cilicia: facto diminutiuo greco Atho mons inter thraciā et macedoniā aſſidua grādine aut niue pulſatus. Nat⁹ es infelix: docet ex mathematicorum atq; aſtrologorum diſciplina īfeliciter natū et infauſto horoſcopo: quā diſciplinā cū diuus auguſtinus in de ciuitate dei. tū picus mirādula in opere cōtra aſtrologos validiſſimis rationibus impugnāt immo expugnāt. Stella cōmoda. i. vtilitatē afferēs vel lenis. i. nō aggrauās hoc eſt nulla cōmoda fuit: ſed q;libet grauis. Quē peperit. ſ. mercurius filius iouis ex maia atlantide. Hec eſt ꝛc. Ordo eſt. Hec. ſ. natiuitatis tue eſt dies: cui Allia fluuius ille grauis. i. moleſtus et infauſtus dat nomē: q; dr allienſis: in faſtis. i. libris faſtorū ſeu feſtorū vbi dies atri notati erāt ſicut nōnulli chriſtianorū veteri ſuperſtitione inducti dies egyptios notāt. Scribit aūt allia ſemp gemino ll et primam pducit: licet Seruius aliter ſentiat male a legās illud Lucani. Atq; alie clades. nā ibi alie adiectiuū eſt ab alius a. um. vt docet Beroaldus in eundē et eſt dies que tulit ibi appoſitorie. quaſi dicat exiſtente publica dāna. Nam quocunq; die reſpu. grauia damna perpeſſa eſt is ater habitus eſt.

Dies allienſes.
Allia.
Faſti.
Publica damna.
Ascen
Mare in ablatiuo.

als fedo.

Cyniphiam fetido corpore preſſit humum

Sedit in aduerſo nocturnus culmine bubo:

Funereoq; graues edidit ore ſonos.

Protinus eumenides lauere palluſtribus vndis

Que caua de ſtygijs fluxerat vnda vadis.

Pectoraq; vnxerunt herebee felle colubre:

Terq; cruentatas increpuere manus.

Gutturaq; imbuerunt infantia lacte canino.

Hic primus pueri venit in ora cibus.

Perbibit inde ſue rabiem nutricis alumnus:

Latrat et in toto verba canina foro:

Membraq; iunxerunt tinctis ferrugine pannis.

A male deſerto quos rapuere rogo.

Et ne non fultum nuda tellure iaceret.

Molle ſuper ſilices impoſuere caput.

Iamq; receſſure viridi de ſtipite factas

Admorunt oculis vſq; ſub ora faces.

als furijs.

Flebat vt eſt fumis infans contactus amaris

De tribus eſt cum ſic vna locuta ſoror.

Tempus in immenſum lacrimas tibi nouimus iſtas:

Que ſemper cauſa ſufficiente cadent.

Humum cyniphiā: cur ait poeta ibin natum eſſe in cynipha terra que eſt in Lybia an ob hircos cyniphos qui fetidi ſunt: vt oſtendat eum male olere nam qui male olent dicuntur hircoſi Et catullus hircum ſub alis male olentibus habitare dicit. An ſi potius placet quoniam auctore Plutarcho fere monſtruoſe ibi naſcebantur: Conuenientibus diuerſis animalibus ad eundem fontem ob penuriam aquarum in lybia: et ibi diuerſiſſimis miſtis. Vnde prouerbium illud ſuſceptuz eſt Aphricam ſemper noui aliquid adferre: cum noua monſtra ferarum produceret. Cyniphus labitur ex monte charithon: vt ſcribit Herodo. oppidum eſt illic eiuſdem nominis vt auctor eſt Plinius: ſed dictio apud Plinium mēdoſe eſt ſcripta Cyniphos pro cyniphus. Bubo acherōtis filius et orphenes Nymphe cōuerſus in auem ex aſcalapho ob accuſationem proſerpine: auis funebris eſt publicis reb⁹ nō priuatis pſertim ſi in lucē appareat: quemadmodum noctue et vlule que omnes ſunt aues nocturne. Cellā capitolij intrauit Pōpilio et pedanio conſulibus: qua de cauſa vrbs eo anno luſtrata eſt. Conuenit igitur augurium bubonis in ibidem: cum ſupra eum dixit publica dāna. Graues: querulos. Eumenides furie infernales dicte quaſi benigne per contrarium. Paluſtribus vndis: nam aqua palluſtris infelicis ominis eſt et repudiata a ſacris quibus viua aqua fluminis vti fas erat. Vnda caua obſcura: quemadmodū nubem dicimus cauam Herebee eo. infernalis colubre. Ter nam ternarius numerus in ſacris adhibebatur preſertim magicis vt eſt apud Vergi. Hunc numerū ad ſacra pertinere ſcribit Ariſto. in principio de celo. Lacte canino: vt futurā rabiem portenderet nam canes ad rabiē ſunt proni. Perbibit rabiem hoc eſt quod Quintil. ex teſtimonio Chryſippi: et Phauorinus apud Aulum Gelliū diſputant mores infantis formari ex lacte nutricis propterea cenſebat Chryſippus nutricem doctā eſſe dandam infanti quem velimus oratorem. Et hac diſciplina illud extat Vergilij. Hircaneq; admorunt vbera tygres Ferrugine: nam color infernalis ferrugineus eſt: et cymba charontis ferruginea eſt apud poetam. Male deſerto: hominis damnati. De viridi ſtipite: nā faces virides infelic

Domi. cyniphia.
Cyniph⁹.
Bubo.
Eumenides.
Ternari⁹
Nutrix.

Dixerat at clotho iuſſit promiſſa valere

Neuit et infeſta ſtamina pulla manu:

Et ne longa ſuo preſagia diceret ore:

Fata cauet vates qui tua dixit erit.

Ille ego ſum vates. in me tua vulnera diſces

Dent modo dij vires in mea verba ſuas.

Carminibuſq; meis accedant pondera rerum

Que rata per luctus experiare tuos.

Neue ſine exemplis eue cruciere prioris.

Sint tua troianis non leuiora malis.

Quantaq; clauigeri peantius herculis heres

Tanta venenato vulnera crure geras.

Nec leuius doleas: quam qui bibit vbera ceruę

Armatuſq; tulit vulnus inerme potens.

ces ſunt propter fumum. Cauſa ſufficiente: cauſa lacrimarum ſemper durante. pulla ſtamina: infelices dicuntur habere in manibus parcarum ſtamina nigra: felices alba. Pap. Iamq; dies aderat parcarum conditus albo velere Hoc autem eſt ex diſciplina etruſca vt Macro. ſcri: et nos in commentarijs Silij diximus. Longa preſagia: hoc dicit propter magnitudinē calamitatū. Per tuos luctus: tuis calamitatibus Neue ſiue. orditur imprecationem incipiens a malis troianis. Nam oratoris eſt narraturi aliquid cumulū quemdā rerū proponere: tum deducere ſingula: vt hoc loco facit. Priora eui: antiquitatis inſultantis hoc dicit

Philoctetes.

poeta. Quantaq;: philoctetes comes herculis ſolus morituri rogū auſus eſt ſuccendere: rogāte id hercule: in cuius rei premiū: fatales ſagittas hydre veneno tinctas hercules ei reliquit: ſine quibus reſpondit oraculū Troiam capi nō poſſe. Vlyſſes phyloctetem ad troiā ducere voluit: ſed in lemno

Petilia.

manſit vulneratus Lapſa e pharetra ſagitta. Lycophon ab homero diſſentiens et noſtris poetis ſcribit eū troiam perueniſſe vna cū Vlyſſe. Stra. philoctetem profugū fuiſſe patria narrat. Et petiliam vrbem in brutijs ab eo conditā fuiſſe. Addit Apollodorus eū colonam in ſiciliā miſiſſe. Vulnera ſagitte acerbiſſima fuerunt: vt ex philoctete lacrimis apud Lycophronem et Sophoclē diſcimus.

Telephus

Nec leuius. Telephus filius herculis et auges filie alei inter virgulta inuētus eſt nutritus a cerua donatus a paſtoribus corytho theſſalie regi cum ex oraculo didiciſſet matrē fugientē paternam iras vel potius emiſſam a patre ob ſtuprū cū hercule perueniſſe in Myſiam eo ſe cōtulit: vbi a teutrante rege et auge dicta eſt vxor: et Telephus factus filius ſucceſſor regni vulneratus eſt ab achille in quo et ſi noſtri cōſentiunt oēs tamē Euſtachius veterē altius repetit hiſtoriā. Scribit enī grecos ignorantes iter ad troiā perueniſſe primū in miſiam per errorē: vbi Telephus rerū potiebat. Telephūq; deſcendiſſe in pugnam aduerſus externos: inſequentēq; Vlyſſem vitis trūco offenſum cecidiſſe ibiq; vulneratū ab achille q imminebat: tū grecos a littore propulſatos in greciā rediſſe. Cū aūt reſpōdiſſet oraculū Telephi vulnus ſanari nō poſſe: niſi eodē loco iterū ab achille vulneraretur: in greciā nauigauit: promiſitq; achillei in premiū ſanati vulneris ſe ducē futurū ad littus troianum: qd actum eſt. Fabuloſior ita habet hiſtoria. Sed Pli. ſcri. vulnus Telephi ſanatum ab achille: admiſta ferri rubigine emplaſtro. vnde achilles inquit pingitur decutiens cuſpidem in telephi vulnus.

ASCEN

Cyniphiam etc. Bone ſunt calderini rationes? Nā illic hirci abundant: vnde in georgicis. Cyniphi tondent hirci. Extranea autem olentes dicuntur hircum olere. Horatius primo ſermonum. Paſtillos ruſillus olet gorgonius hircum. Paluſtribus vndis: que non purgant ſicut aque currētes quas viuas vocat Maro dicēs Eneidos .ij. Donec me flumine viuo abluero. Que vnda caua .i. obſcura et nubila aut euaporata extracta pura aqua per exhalationē. erebe: erebus dictus eſt locus obſcurus inferni aut ipſe infernus: et ſcribitur a doctoribus ſine h. Gutturaq; imbuerunt. docui alibi hoc e in hac tertia perſona ſepe correptū inueniri: ſed quandam celeritatem figurari: vt in Buccolicis. Matri longa decem tulerunt faſtidia menſes. in Geor. Miſcuerūtq; herbas: et nō innoxia verba et in enei. Obſtupui ſteteruntq; come etc. Non eſt aūt legendū imbuerit vt alia docent verba pānis tinctis ferrugine. ferrugo eſt purpure hiſpanice genus coloris fuſci atq; ſubnigri: rogo male deſerto: ſcilz priuſquam cadauer hominis damnari penitus exuſtum eſſet. Vnde panniculos ſemiuſtos et fumoſos atq; ob id ferrugineos nutricem ibidis ſubtraxiſſe dixit. Caput molle: q: infantis: ſed id quoq; notā habet. ſ. duriſſimi aūt tunc lapides vnde ignis excuti ſolet: Iāq; receſſure: ſcz colubre infernales .i. cū recedere vellent admorunt pro admonuerunt et applicuerunt oculis ſcz ibidis pueri: vſq; ſub ora: faces actas de viridi ſtipite vt fumo cruciaret: vna ſoror de tribus .i. vna parcarū: que tres ſorores ſunt et fata hominū ordiūtur. fertq; colū cloto: lacheſis trahit atropos occat. Pulla: idest nigra flamma. Vnde in Geor. Nec te ne maculis infuſcet vellera pullis. Inde pullati dicunt veſtibus lugubribus que nigre ſunt induti. Preſagia dicuntur que ſagaciter pnotata ſunt: ſz ſagio et preſagus atq; preſagium ſa ſyllabam producunt: quam ſagax corripit. Facta canet. Ordo eſt. Ipſa dicit vates erit qui canet tua facta. Ille ego ſum vates in me: idest in carmine meo: nō in mei pſo: quaſi ipſe ſit pro exemplo quod aduerſarius magno fortaſſis mereretur. Neue: ſine exemplis: Incipit cōmemorare mala que alij paſſi ſunt: imprecans ea in caput aduerſarij Quia vero hiſtorie et fabule graphice recitantur a Calderino: dicam ordinem qui talis eſt. Neue: idest etiam ne. vt accipiatur ve pro etiā: ſicut vel accipi ſolet. q: aliter neue ſemel poſitum non congrueret principio orationis. Igitur etiam ne tu crucieris: idest torquearis ſine exemplis prioris eui: idest vt cruicieris ad exempla eorum qui fuerunt in priore hoc eſt priſco euo: et ſeculo tua mala ſint non leuiora malis troianis. que mala nimirum fuerunt: q: troiani decennali bello vexati: tandem funditus exterminati ſunt: et troia radicitus euerſa. Et geras ſupple in crure venenato: idest venenatis ſagittis inſerto: tanta: idest tam magna et ſeua vulnera: quanta ſupple geſſit: peantius: idest philoctetes filius Peantis: vt atteſtatur Seruius et Seneca dicens in hercule furente in perſona herculis ſagittas porrigentis. Accipe hec ſate peante dona et munus alcide cape. Nec fallet vnq; dextram hic arcus tuam. Librare tela didicit et certam dare fugam ſagittis: ipſa non fallunt iter Emiſſa neruo tela. Peantius igitur: idest philoctetes: heres: idest ſucceſſor in poſſeſſione arcus et ſagittarum herculis clauigeri: idest clauem gerere ſoliti. Nec doleas leuius quam his ſupple qui bibit vbera ceruę

ſupple doluit: videlicet Telephus de quo Hora. Telephus et Peleus cum pauper et exſul vterq; etc. et qui potens armatus tulit vulnus inerme illatū: ſcilicet ab achille inermi: preter haſtā. Niſi legendū eſt. Armatiq; tulit etc.

Quiq; ab equo preceps alienis cecidit armis:

Exitio facies cui ſua pena fuit.

alias trepidus.

Id quod amintorides videas: trepidumq; miniſtro

Pretentes baculo luminis orbis iter.

Nec plus aſpicias quā quem ſua filia rexit:

Expertus ſcelus eſt cuius vterq; parens

Qualis erat poſtquam iudex de lite iocoſa

Sumtus apollinea clarus in arte ſenex.

Qualis et ipſe fuit: quo precipiente columba

Eſt data palladie preuia duxq; rati.

Quiq; oculis caruit: per quos male viderat aurum

Inferias nato quos dedit orba parens

Paſtor vt etneus: cui caſus ante futuros

Telemus eurymedes vaticinatus erat.

Et duo phinide: quibus idem lumen ademit.

Qui dedit et thamire demodociq; caput.

Sic aliquis tua membra ſecet ſaturnus vt illas

Subſecuit partes vnde creatus erat

DOMI.

Bellorophon.

Quiq;. Bellorophontē accuſatum ab antia: vt ſcribit Homē. et Hygi. vxore proeti abātis filij quod vim inferre voluiſſet: vulgata eſt hiſtoria: quo crimine proetus eū miſit: vt Hygi. ſcribit ad Iobatem vt alij ad Euryen liciorū regem patrem Antie: vt famulus Chimere que Liciorum fines vaſtabat eum obijceret. Sed victor adeo Iobatem regem commouit: vt ei data ſibi achimene in vxorem ſorore Antie et regis filia. Poſt effuſionē fontis a pegaſo equo contendit euolare in celū. Sed in altum ſublatus in terram deſpiciens adeo eſt

Pegaſus.

perterritus. vt ceciderit: pegaſus autē dicitur in celum ſubuolaſſe et eſſe inter aſtra antiam alij appellarunt Scenobeam. Bellum bellorophōtis et piſandri eius filij in ſolinis ſcri. Stra. Nā eos populos a bellorophōte expugnatos hiſtorie credimus. Id qd phenix vt de alijs eiuſdem nois ſilemus

Phenix. Amyntorides.

filius amintoris fuit filij cercaphi: quē ormenus genuit: Crites ſcri. cum phocēſem fuiſſe. hic cum haberet rem cū pellice patris: vt auctor eſt Home. delatione nouerce accuſatus aufugit: venitq; ad peleum Achillis patrē. vnde ppetuus comes et magiſter achilli heſit hūc ſecū fuiſſe nō tradidit Home. ſed apud interpretē lycophronis eū in patriā reuerſum ſuorū aſpectu nō potuiſſe frui: quoniam oculis carebat. Qd addunt quidā a filijs eum cecatū nō reperio. Nec plus eppidus īceſta matre

Edipus.

et patres nece infamis ob ſceleris cōſcientiā cecatus eſt regebaturq; cecus ab iſmena filia. Quāuis Diodo. hiſtoriā ſecutus aliter ſcribat. Qualis Tyreſias ſumtus iudex a iunone et ioue viri ne an mulieris libido maior eſſet: ſententiā tulit in iunonē

Tyreſias.

a qua oculis eſt priuatus: ſz iuppiter ↄſolatus eſt eius calamitatē honore. nā dedit ei diuinādi artē. hic predixit thebarū interitū ſuaſitq; ciuibus vt fugerēt. Euerſa eſt vrbe captiuus: quoniam in itinere aquā extilphuſa fonte bibiſſet mortuus eſt vt ſcri. Pauſanias. Daphne eius filia que poſtea dicta eſt ſibilla

Daphne.

vaticinandi artē edocta multa ſcripſit verſa. Vnde Home. poema ornauit. Tyreſie meminit Home.

Phineus.

in carmine magico. Qualis et phineus nobilis eſt carmine apollonij valerij hiſtoria. Diodo. qui dū veritatē rei fabuloſe inueſtigat: a noſtris diſcedit. His cecus erat ne longiorē repetamus hiſtoriā. Dapibus nō poterat veſci cū harpye admote menſis eas fedarent. zetus et Calais boree filij inſecuti aues ad plotas vſq; inſulas: que poſtea dicte ſunt Strophades: eū tanto ſupplicio liberarūt: quo beneficio dictus canit apud apolloniū rhodium monens argonautas: vt inter Cianeas petras colūbam ſequant: quā dij mitterēt. Apud eundē poetā argonautis diſceſſuris ex ponto apparuit auguriū accipitris columbā inſectātis: que in Iaſonis ſinum decidit. Mopſus vates id in bonā partē eſt interpretatus colūbā fuiſſe ducē argonautis carmē Valerij innuit: et Propertij. Ignoto miſſa colūba mari ſed datā fuiſſe a phineo: aut predictā nullus preter apolloniū ſcripſit. De hoc plura in cōmentarijs Propertij diximus. Palladie rati: argonautis palladia dicta: quoniam facta eſt cura palladis. Oui. Et que cura pugnacis facta minerue. Per nō tētatas prima cucurrit aquas. Papi. Et puppē temerariā minerue: qd alij aliter interpretant

Palladia.

fuiſſe illic ſapiētes hoīes et ppterea dictā palladiā ſomniū eſt. Quiq;. polymneſtor: vt greci ſcribūt rex thracie ve-

ratis. Argo.

teri amicitia cōiūctus cū priamo imminēte bello grecorū: polidorū priami filiū a parētibus ſibi mādatū hoſpitio ſuſcepit. Sed ruētibus troianis auri qd polidorus attulerat auiditate captus cōtēpto hoſpitij iure polido-

Polymneſtor.

rū obtrūcat: q; cū hecuba mater pcepiſſet: diſſimulās ſe necatū fuiſſe filiū intelligere: polymneſtorē rogauit: vt accepto theſauro quē adduxerat filiū redderet: is ſecutus mulieris fidē adductus in ſecretū ab hecuba et ancillis: oculis priuat ferramētis minutiſſimis: que veſtibus cōtecta intulerāt: quuis nōnulli aliter verſum Euripedis interpretātes vnguibus effoſſos oculos putēt. Paſtor. poliphemus inter Ciclopes ſiculos homeri carmi-

Polyphemus.

ne celeberrimus oculū amiſit aduſto ſtipite effoſſum ab vlyſſe cū abſumptis quinq; ſocijs vlyſſis vino obrutus iaceret qd ipſe vlyſſes ppinauerat. celebratū etiā a plinio ob egregiū ſaporē: lōgū exrat homeri carmē: vnde fabuloſa hiſtoria a noſtris accepta eſt: ita ex hoc locum illū Iuue. interpretor: vbi ait. Et appellat puer vnicus: vt polyphemi Lata acies per quā ſolers euaſit vlyſſes. vt intelligas illū dicere ſibi alterū puerū inueniendū eſſe: cum vnicū habeant qui non magis ſibi ſatiſfacere poteſt: quam vnus oculus potuit ſatiſfacere. Polyphemo: per quem vlyſſes euaſit: quaſi diceret: ſi duos oculos habuiſſet polyphemus: nō euaſiſſet vlyſſes. de hoc plura diximus in cōmentarijs Iuuenalis. Thelenus vates: vt Theocritus ſcribit: et teſtis eſt Ouidius: predixit poly-

Thelenus

phemo aliquando futurum vt ei oculus effoderetur ab vlyſſe. Et duo phinide: duo phinei filij ex Cleopatra

Phinides.

vim intulerāt: ide quam phineus ſuperinduxerat filiam Dardani Scytharū regis: qua de cauſa excecati a patre ſunt. ita enim nonnulli ſcripſerunt auctore Diodo. Thamyras: ab Home. thamyris dicitur aptus ad lyram

Thamyras.

et carmen: vt ſcribit Diodo. claruit muſica adeo: vt quemadmodum Home. in .ij. iliados ſcribit. ex occalio pe-

lop3neſi veniēs muſas:quibus ocurrit in certamen prouocauerit;quibus excecatus eſt:vt noſtri poete inter,
pretati ſunt verſum homeri:cuius dictio apud Homerū nō ꝓprie excecatū ſignificet:ſꝫ mutilatū τ leſuz.home
rus muſe piro.ideſt leſum reddiderūt.Diodo.priuatū tm̄ muſica τ ira:ſcribit occecatū Propert⁹. Aliclicet et
thamire cātoris fata ſequant. Nunq̄ ad formoſas inuide cecus ero. Item pauſanias q̄ ſcribit eū philamonis
filiū fuiſſe. plura dixim⁹ in cōmentarijs ꝓpertij Demodocuſq;:duo cātores ſunt apud Homerū in odyſſea. Phe
Phemius mius in cōuiuio procoꝝ. Themodocus in cōuiuio Altynoi.cuius muſicā laudat Homerus ſeipſum deſignans
Themo- ſi Euſtathio interpreti credimus:hic cecus fuit Homerus.hūc valde muſa dilexit dedit bonūq; malūq;.oculis
docus. quidem priuauit:ſed cantum dedit ſuauiſſimū. Sic aliquis.ſaturnus genitalia patri dicitur abſcidiſſe:qđ qui
Homer⁹. ad hiſtoriam referunt:aiunt hoc factum eſſe:q: vltimus fuerit filius. Sequuntur naufragia.
ASCEN ☞ Quiq;:ideſt τ q̄ is qui:hoc eſt τ nō doleas leuius immo grauius q̄ is qui dedit preceps ab equo ſcꝫ pegaſo
alato:in arma alienis videlicet belorophō:cui ſua facies fuit pene exitio.i.cauſa exitij τ mortis: q: ob eā a ſte
nobea ad ſtuprum interpe latus:cū accuſaret criminatus fere exitio datus eſt. Et videas id ſup.quod amyntō
rides.i.phenix amyntoris filius ſup.vidit videlicet nihil boni q: cecus effectus poſt exilium eſt τ tu orbus lumi
nis.i.priuatus viſu pretentes iter trepidū baculo miniſtro:ideſt quo dncaris pre inopia loco miniſtri cum mi
niſtrum non habeas. Nec aſpicias plus q̄ ſup.tyrheſias vates thebanus τ cecus:quē ſua.i.ipſi propria filia
rexit ſumtus.i.aſſumtus τ effectus ſenex clarus in arte apollinea.i.diuinādi in qua apollo preſtitit:τ quum illi
iuppiter ob ſententiā pro ſe cōtra Iunonē datā cōtulerat. Et ſup.ſis talis: qualis fuit ipſe ſcꝫ phineus cecus:
quo precipiēte.i.ex cuius precepto colūba eſt data preuia τ dux rati palladie videlicet argonaui: qua argonau
te vehebant̄ hiſtorias recitat calderin⁹. Quiq; oculis caruit. Adducit alia cecitatis τ incōmodioꝝ exēpla que in
ibin ɔtinuo imprecat̄. Ordo eſt a ſuperiori. Et ſup.ſis talis qualis fuit is.ſ.polymneſtor rex thracie qui caruit:
immo priuatus fuit oculis per quos viderat.i.cū auaritia nimia aurū:ſcꝫ a priamo cum polidoro apud eum
depoſitū.vnde enei.iij. Polidorum obtruncat τ auro Vi potitur: quid non mortalia pectora cogis auri ſacra
fames:quos ſcilicet oculos polymneſtoris parens.ideſt mater:ſcꝫ hecuba:orbata:ideſt priuata filio ſcilꝫ polydo
ro dedit nato inferias.i.ꝓ ſacrificio inferis accepto:ac manib⁹ eius. Et ſup.ſis vt paſtor etneus.ſ.polyphemus
qui in etneo monte oues pauit vbi ab vlyſſe ſtipite ficulneo adulto excecatus eſt:vt Vergi.eneiđ.iij.ſcri.cui the
lemus eurimedes mātes.i.vates ille inter cyclopas.vt homerus dicit peritiſſimus erat vaticinat⁹.i.pphetaue
rat añ.i.priuſq̄ euenirēt:caſus futuros.i.amiſſionē oculorū.vnde de eo dicit̄ met.xiij. Telemus eurimedes:quē
nulla fefellerat ales. Terribilem polyphemō adit lumēq; quod vnū fronte geris:media rapiet tibi dixit vlyſſes
Et ſupple ſis cecus:vt duo phinide.i.filij Phinei:quib⁹ idem:qui dedit lumē.i.viſum videlicet phineus rex pa
ter eorū per generationē ademit.i.abſtulit lumen. Et ſup.ſis vt caput thamire illius vatis a muſis excecati. et
demodoci illius optimi muſici ceci:per quē Homerus ſeipſum ſignificaſſe putatur:fuit enim τ ipſe cecus τ poe
tarum optimus. Et aliquis quicūq; is ſit ſecet.ideſt intercidat ſic tua mēbra:potiſſimū virilia:vt ſaturnus ſub
ſecuit.i.ſub illis exiſtens:aut clanculum ſecuit illas partes vnde erat creatus.i.virilia patris ſui celi:que in ma
re piecit:τ ex ſpumis eius illiſq; nata eſt venus.

DOMI. ☞ Nec tibi. ceyx alcyones coniux:cū ad oraculū
Ceyx. nauigaſſet:facto naufragio ſubmerſus eſt: cuius
Alcyone. rei dolore alcyone in auem conuerſa eſt ſui nois.
Dedalion Ceycis frater Dedalion in accipitrē fuerat cōuer
ſus dolore:illic amiſſe. Solertiq; viro Vlyſſes irato
Vlyſſes. neptuni numine:vt Home.ſcri.multa in aquis in
commoda perpeſſus eſt:fecitq; tandē naufragiū:
vnde cū enataret in rate:afficereturq; maxime do
Ino. lore. Ino filia cadmi que a grecis leucothea dicit̄:
a noſtris matuta:vt Cice.teſtatur:cō miſerata eſt
naufragium verſaq; eſt in ſpecie mergi vel gabie:
quam home.appellat ethiam:cōſolata eſt meren
tem: deditq; velum quo circūdato pectore enata
uit tutus. Home. Que vlyſſem miſerata eſt labo
rantem:deditq; velū inquiens hoc velū ſub pecto
re cōde. Vel q̄ Attilius regulus cū autore Tudita
Attilius. no.ſi gellio credimus venenū ſibi datū eſſe dixiſ
regulus. ſet a penis qđ mortem in diē proferret: patribus
ſuaſit:vt captiuorū permutatio nō fieret Aualuit
q; ad paratum ſuppliciū reuerti:quā viuere inuti
lis ciuis patrie:quo ſupplicio ſit affectus nō ſatis
conſtituūt annales:cum tubero ſcribat eū in tene
bras fuiſſe demerſum: τ ſubito in ſolem ardētiſſi
mū inductū: coactūq; intendere oculos in celum
hoc cruciatu periſſe. Tuditanus autor eſt ſomno
diu ꝓhibitū tandē extinctum eſſe. Sillius quiete
ꝓhibitū ſcribit collocatū in armario prefixum ſti
mulis. Sillius. Prefixo paribus ligno mucroni
bus oēs. Armantur laterū crates:cui opinioni vt
aſſentiamur illud mouet plurimū quod legimus
captiuos penoꝝ traditos filijs reguli a romanis
vt patris mortē vlciſcerentur prefixis muricibus
coniectos fuiſſe in armarium tanq̄ in ſimile ſup
Priamus plicium. Cui nihil. Priamus deſperata ſalute ſua
τ ſuorū cōfugit ad aram iouis ercei:que in media
regia erat:vbi a pyrrho obtruncatus eſt:nihil eū

Nec tibi ſit tumidis melior neptunus in vndis
Quam cui ſunt viſe frater: τ vxor aues
Solertiq; viro lacere quem fracta tenentem
Membra ratis Semeles eſt miſerata ſoror.
als cognouerit.
Vel tua ne pene genus hoc cognouerit vnus
Viſcera diuerſis ſciſſa ferantur aquis.
Vel que qui redimi Romano turpe putauit
A duce puniceo pertulit ipſe feras.
Nec tibi ſubſidio ſit ſit preſens numen vt illi.
als iouis.
Cui nihil hercei profuit ara ſui.
Vtq; dedit ſaltus e ſummo theſſalus oſſa;
Tu quoq; ſaxoſo precipitere iugo.
Aut velut euriali qui ſceptrum cepit ab illo
Sint artus auidis anguibus eſca tui.
Vel tua maturet ſicut minoia fata.
Per caput infuſe feruidus humor aque.
Vtq; parum mitis: ſed non impune prometheus.

Aereas volucres ſanguine fixus alas:
Aut velut etracides magno ter ab hercule quintus
Leſus in immenſum proijciare fretum.
als amyntiadem.
Aut vt amantiaden turpi dilectus amore.
als caput.
Oderit τ ſeuo vulneret enſe puer:
Nec tibi fida magis miſceri pocula poſſint
Quam qui cornigero de ioue natus erat.
More vel intereas captis ſuſpenſus achei
Qui miſer aurifera teſte pependit aqua.
Aut vt achilli den cognato nomine clarum
Opprimat hoſtili regula iacta manu.

ꝓfuit nomē iouis. Carmē de hoc Vergilianum ex
ſtat. Aut hemō filiū habuit Theſſaluꝫ.qui cū theſ Theſſal⁹.
ſaliam imperio teneret ab euryalo aduena. nam
erat corycireus:ex oſſa monte precipitatus eſt. Ne
cato etiam Neſone filio:a quo neſonus lacus di
ctus eſt:vbi ſcri.Stra. Ea cede cū purgari nō poſ Euryalus
ſet eurialus deditū ſtigie paludi caput furialibus Minos.
anguibus dicitur abſumt⁹. Minoia:minos ob in Cocalus.
iuriā acceptā a dedalo labyrintho fabricato eum
claſſe perſecutus eſt ad Cochalū regem ſicilie:ad
quē confugerat multiſq; preclaris opibus editis:
vt auctor eſt Diodo.illius gratiā ſibi cōparauerat
cū primū minos claſſem appulit in ſiciliā:hoſtili
terq; agrū popularetur. Cochal⁹ ad colloquiū eū
prouocauit:propoſita ſpe dedendi dedali. Tandiu
aūt iuſſit eū thermis clauſum expectare quoad
vaporibus calidarū aquarū eſt extinctus. Exani
mū corpus reddidit ſocijs:affirmans cum caſu la
pſuꝫ in aquas calidas mortuū eſſe hactenus pro
ceſſit. Diodo.alibi autē authores innuūt interfe
ctū Minoē fraude filiarū Cocali. qđ apte tradit
Euſe.in temporibus:et ſignificare videtur Silius
Poſtq̄ ꝓpetuas iudex conceſſit ad vndas Cocali
dū inſidijs. Impune ꝓmetheus vulgato fabulis
carmine relegatus in caucaſo monte paſcit aquilā:qđ̄ et olim deos deceperit:τ ignē ſurripuerit de celo. Extat Prome
eſchilli tragedia q̄ prometheus inſcribit̄.aut vt etracides:quū Cebā puerū Dori filiū in delicijs haberet: eiq; theus.
attribueret ſola:ab eo occiſus eſt.nā pueri in militarē ardorē excitatus necato domino exercitū cōtraxit: iateq; Etracides
euagatus cōdidit cumā phrytioniā. Stra.ſcribit aut celinus puer:dū ioui puero ſe totū addixiſſet:petereturq; Celinus
a Statilio amāti filio iratus eū vulnere interemit:cuius ſcelis piaculo in adamāte ob duritiā cōuerſus eſt. Fa Deman
bule particulā percurrit Ouid.in.iiij.meta. De ioue natus alexander qui iouis hāmonis dici τ haberi filius vo tiade.
luit:quod olympias mater aliquādo ꝑ epiſtolā accuſauit: veneno necatus eſt ab Iola pincerna antipatri filio: Alexāder
cuius cōſiliū auctor τ particeps habitus eſt ariſtoteles. Venenum erat humor qui ex rupe nonacrina in archa magnus.
dia effluebat neq; colligi poterat aut contineri:niſi equi vngula:atquē humorē pauſanias appellat ſtygē. Hero Ariſtote.
dotus. Plutar. Plinius meminerunt. Plinius vngulas tm̄ mularū repertas:neq; aliā vllā materiā q̄ nō prode veneficus
retur a veneno ſtygis aque cū id dandū alexādro magno antipater mitteret memoria dignū eſt magna ariſto
telis infamia excogitatū: Suſpenſus achei.acheus cū Lydie regnū obtineret:populūq; ad noua cogeret tribu Acheus
ta ob auaritiā factioni populari attrico duce necatus eſt: in auaritie exprobrationē elatus pedibus demerſo ca
pite in aquas patoli auriferas pependit:aut vt pyrrhus paterno genere ab achille oriūdus: materno ab her
cule:cū aduerſus antigonū argos obſideret.auus e tecto ſpectās filiū prodeuntem in aciem:τ periculo cōmota Pyrrhus.
vtraq; manu regulā demiſit qua exanimatus eſt Pyrrhus:eū Plutarchus τ Cornelius ſcribūnt:vt Trogus tra
dit ſaxum fuit alcinous antigoni.filius patri caput detulit:ſed corpus ſi Plutarcho credimus magnifice eſt ſe
pultum ab antigono ſi:Trogum τ Cornelium ſequimur reſtitutum filio τ in Epirum patriam relatum.
☞ Aut vt amantiadē.amyntiadē repoſuim⁹ vt itelligas de philippo macedonū rege q̄ a puero pauſania neca
tus eſt q̄ puer dilectus fuit turpi amore nō a philippo:ſed ab atra o amico philippi.philippus aūt amyntiadis
dict⁹ ē.ſ.amynta prē genit⁹.auctor baptiſta pi⁹quātis aūt ꝑdeat vir ſcrupuloſ i poſteriorib⁹ videto adnotatōib⁹
☞ Nec neptuus ſit tibi melior.i.benignior et fauorabilior in vndis tumidis.i. inflatis oriente tempeſtate q̄ ASCEN
ſupple ei videlicet ceici:cui frater:ſcilicet dedalion mutatus in accipitrē:vxor:ſcꝫ alcione mutata in auē ſui nomi
nis cum ceice marito prius ſubmerſo. De alcionibus autem in Georgicis plura dicuntur quomodo tempore
tranquillitatis in media hyeme in mari nidificent τc.cui igitur frater Dedalion τ vxor alcyone ſunt viſi aues:
aut ſunt aues viſe:vtroq; enim modo dici poteſt:ſed q: preponitur adiectiuū dicerē viſi. Nec neptunus ſit tibi
melior q̄ ſupple viro ſolerti ſcꝫ Vlyſſi:quē tenentē membra fracta.i.fragmenta ratis lacere.i.diſrupte:ſoror ſe
meles.i.ino inachi filia eſt miſerata:q: velū dedit:vt recitat Calderinus vel viſcera tua ſciſſa.i.diſrupta τ diſtra
cta ferant̄ diuerſis aquis:ſcꝫ per diuerſas aquas:aut diuerſis aquis ſed q: de mari prius locutus eſt: credendū
eſt aquas poetam feciſſe:ne vnus:ideſt tu ſolus cognoueris:aut ſi eſt:vt reperi cognouerit:ne vnus ſcꝫ populus
id quā adpulſus ſis cognouerit hoc genus pene quod ſcꝫ mihi ſic pendes.vel ipſe:ideſt tu:feres.i.perferas τ pa
tiaris ea:que is videlicet marcus attilius:regulus qui putauit turpe.i.indecorū eſſe romano.i.bono ciui rome
redimi a duce puniceo:pertulit a duce puniceo.i.carthaginienſi.vnde de carthagine dicitur enei.primo. Puni
ca regna vides τc. Ab eo enim quod eſt poenus per oe fit punicus ſicut a poena fit punio verbū:ne atibi idem
facit. Vnde ordo eſt Nec numen ſupple aliquod preſens:ideſt licet ante ipſum fuerit: τ ad ipſum confugeris ſit
tibi ſubſidio:ideſt auxilio τ pretectioni:vt ſupple nō fuit ſubſidio illi:videlicet Priamo cui ara Iouis hercij̄ fuit
in medio regie priami nihil profuit:quia Pyrrhus illic eum occidit. Vnde de eo dixit eneiđ.ſecundo ad patrem
eneas. Iamq; aderit multo priami de ſanguine pyrrhus. Natum ante ora patris patrem q̄ obtruncat ad aras
et vt ideſt quemadmodū Theſſalus rex ille theſſalie dedit ſaltus. ideſt precipitatus eſt ab Eurialo e oſſa mōte
illo theſſalie.ideſt ſane alto:vt genus referatur ad generalitatē ſcilicet mōtem:tu quoq; id etiam tu precipitere:
ideſt precipiteris τ deſiciaris iugo ſaxoſo:ideſt a precipitio:quo ius montis ſaxoſi. Aut tui artus.ideſt membra
tua ſint eſca auidis.ideſt guloſis anguibus ſcilicet furialibus velut.i.quemadmodū uerunt artus euriali ſcili
cet tyrāni:qui cepit ſceptrū ab illo ſcilicet Theſſalo precipitato:vel humor callide aque infuſe per caput matu
ret:ideſt feſtinet tua fata:ideſt mortem tuam:ſicut ſupple maturauit fata minoida.ideſt ipſius minois regis in
thermis Cocalis regis ſicilie ſic interemti.et tu fixus.ſcilicet in aliquo monte alas.ideſt nutrias tuo ſanguine
volucres aereas:ideſt in aere volare ſolitas:aut in ſublimi nidificantes:vt vultures: vt.ideſt quemadmodum

lop3neſi veniēs muſas:quibus occurrit in certamen prouocauerit:quibus excecatus eſt:vt noſtri poete inter-
pretati ſunt verſum homeri:cuius dictio apud homerū nō ꝓprie excecatū ſignificet:ſ3 mutilatū ⁊ leſuz.home-
rus muſe piro.ideſt leſum reddiderūt.Diodo.priuatū tm̄ muſica ⁊ lyra:ſcribit occecatū Propertiꝰ. Me licet et
thamire cātoris fata ſequant̄.Nunꝗ̄ ad formoſas inuide cecus ero. Item pauſanias q̄ ſcribit eū philamonis
filiū fuiſſe. Plura dixim⁹ in cōmentarijs ꝓpertij Demodocuſq̄:duo cātores ſunt apud Homerū in odyſſea. Phe
Phemius mius in cōuiuio procoꝝ.Themodocus in cōuiuio Alcynoi.cuius muſicā laudat Homerus ſeipſum deſignans
Themo- ſi Euſtathio interpreti credimus:hic cecus fuit Homerus.hūc valde muſa dilexit dedit bonūq̄ malūq̄.oculis
docus. quidem priuauit:ſed cantum dedit ſuauiſſimū.Sic aliquis.ſaturnus genitalia patri dicitur abſcidiſſe:qd̄ qui
Homerꝰ. ad hiſtoriam referunt:aiunt hoc factum eſſe:q: vltimus fuerit filius.Sequuntur naufragia.
ASCEN ☞Quiq̄:ideſt ⁊ q̄ is qui:hoc eſt ⁊ nō doleas leuius immo grauius q̄ is qui dedit preceps ab equo ſ3 pegaſo
alato:in aruis alienis videlicet belorophō:cui ſua facies fuit pene exitio.i.cauſa exitij ⁊ mortis: q: ob cā a ſte-
nobea ad ſtuprum interpellatus:cū accuſaret̄ criminatus fere exitio datus eſt.Et videas id ſup.quod amynto
rides.i.phenix amyntoris filius ſup.vidit videlicet nihil boni q: cecus effectus poſt exilium eſt ⁊ tu orbus lumi
nis.i.priuatus viſu pretentes iter trepidū baculo miniſtro:ideſt quo indicaris pre inopia loco miniſtri cum mi
niſtrum non habeas.Nec aſpicias plus q̄ ſup.tyrheſias vates thebanus ⁊ cecus:quē ſua.i.ipſi propria filia
rexit ſumtus.i.aſſumtus ⁊ effectus ſenex clarus in arte apollinea.i.diuinādi in qua apollo preſtitit:⁊ quum illi
iuppiter ob ſententiā pro ſe cōtra Iunonē datā cōtulerat.Et ſup.ſis talis: qualis fuit ipſe ſ3 phineus cecus:
quo precipiēte.i.ex cuius precepto colūba eſt data premia ⁊ dux rati palladie videlicet argonaui: qua argonau-
te vehebant̄ hiſtorias recitat calderinꝰ.Quiq̄ oculis caruit.Adducit alia cecitatis ⁊ incōmodioꝝ exēpla que in
ibin ɔtinuo imprecat̄.Ordo eſt a ſuperiori.Et ſup.ſis talis qualis fuit is.ſ.polymneſtor rex thracie qui caruit:
immo priuatus fuit oculis per quos viderat.i.cū auaritia nimia auri:ſ3 a priamo cum polidoro apud eum
depoſitū.vnde enei.iij. Polidorum obtruncat ⁊ auro Vi potitur: quid non mortalia pectora cogis auri ſacra
fames:quos ſcilicet oculos polymneſtoris parens.ideſt mater:ſ3 hecuba:orba:ideſt priuata filio ſcil3 polydo-
ro dedit nato inferias.i.ꝓ ſacrificio inferis accepto:ac manibꝰ eius.Et ſup.ſis vt paſtor etneus.ſ.polyphemus
qui in etneo monte oues pauit vbi ab vlyſſe ſtipite ficulneo adulto excecatus eſt:vt Vergi.eneid.iij.ſcri.cui the-
lemus eurimedes mātes.i.vates ille inter cyclopas.vt homerus dicit peritiſſimus erat vaticinatꝰ.i.pphetaue
rat añ.i.priuſq̄ euenirēt:caſus futuros.i.amiſſionē oculoꝝ.vnde de eo dicit̄ met.xiij.Telemus eurimedes:quē
nulla feſellerat ales.Terribilem polyphemō adit lumēq̄ quod vnū fronte geris:media rapiet tibi dixit vlyſſes
Et ſupple ſis cecus:vt duo phinide.i.filij Phinei:quibꝰ idem:qui dedit lumē.i.viſum videlicet phineus rex pa
ter eoꝝ per generationē ademit.i.abſtulit lumen.Et ſup.ſis vt caput thamire illius vatis a muſis excecati.et
demodoci illius optimi muſici ceci:per quē Homerus ſeipſum ſignificaſſe putatur:fuit enim ⁊ ipſe cecus ⁊ vo-
tarum optimus.Et aliquis quicūq̄ is ſit ſecet.ideſt intercidat ſic tua mēbra:potiſſimū virilia:vt ſaturnus ſub
ſecuit.i.ſub illis exiſtens:aut clanculum ſecuit illas partes vnde erat creatus.i.virilia patris ſui celi:que in ma
re piecit:⁊ ex ſpumis eius illiſq̄ nata eſt venus.

DOMI. ☞Nec tibi. ceyx alcyones coniux:cū ad oraculū
Ceyx. nauigaſſet:facto naufragio ſubmerſus eſt: cuius
Alcyone. rei dolore alcyone in auem conuerſa eſt ſui nois.
Dedalion Ceycis frater Dedalion in accipitrē fuerat cōuer
ſus dolore:fi ilie amiſſe.Solertiq̄ viro Vlyſſes irato
Vlyſſes. neptuni numine:vt Home.ſcri.multa in aquis in
commoda perpeſſus eſt:fecitq̄ tandē naufragiū:
vnde cū ſenataret in rate:affeceretur q̄ maxime do
Inō. lore.Ino filia cadmi que a grecis leucothea dicit̄:
a noſtris matuta:vt Cice.teſtatur:cō miſerata eſt
naufragium verſaq̄ eſt in ſpecie mergi vel gabie:
quam home.appellat ethiam:cōſolata eſt meren
tem: deditq̄ velum quo circūdato pectore enata-
uit tutus. Home. Que vlyſſem miſerata eſt labo-
rantem:deditq̄ velū inquiens hoc velū ſub pecto
re cōde. Vel q̄ Attilius regulus cū autore Tudita-
Attilius. no.ſi gellio credimus venenū ſibi datū eſſe dixiſ-
regulus. ſet a penis qd̄ mortem in diē proferret: patribus
ſuaſit:vt captiuorū permutatio nō fieret. Maluit
q̄ ad paratum ſuppliciū reuerti:quā viuere inuti-
lis ciuis patrie:quo ſupplicio ſit affectus nō ſatis
conſtituūt annales:cum tubero ſcribat eū in tene
bras fuiſſe demerſum: ⁊ ſubito in ſolem ardētiſſi-
mū inductū: coactūq̄ intendere oculos in celum
hoc cruciatu periſſe. Tuditanus autor eſt ſomno
diu ꝓhibitū tandē extinctum eſſe. Sillius quiete
ꝓhibitū ſcribit collocatū in armario prefixum ſti
mulis. Sillius. Prefixo paribus ligno mucroni-
bus oēs. Armantur laterū crates:cui opinioni vt
aſſentiamur illud mouet plurimū quod legimus
captiuos penoꝝ traditos filijs reguli a romanis
vt patris mortē vlciſcerentur prefixis muricibus
coniectos fuiſſe in armarium tanq̄ in ſimile ſup-
Priamus plicium. Cui nihil. Priamus deſperata ſalute ſua
⁊ ſuorū cōfugit ad aram iouis ercei:que in media
regia erat:vbi a pyrrho obtruncatus eſt:nihil eū

Nec tibi ſit tumidis melior neptunus in vndis

Quam cui ſunt viſe frater:⁊ vxor aues

Solertiq̄ viro lacere quem fracta tenentem

Membra ratis Semeles eſt miſerata ſoror.
aꝉs cognoueris.

Vel tua ne pene genus hoc cognouerit vnus

Viſcera diuerſis ſciſſa ferantur aquis.

Vel que qui redimi Romano turpe putauit

A duce puniceo pertulit ipſe feras.

Nec tibi ſubſidio ſit ſit preſens numen vt illi.
aꝉs iouis.

Cui nihil hercei profuit ara ſui.

Atq̄ dedit ſaltus e ſummo theſſalus oſſa;

Tu quoq̄ ſaxoſo precipitere iugo.

Aut velut euriali qui ſceptrum cepit ab illo

Sint artus auidis anguibus eſca tui.

Vel tua maturet ſicut minoia fata.

Per caput infuſe feruidus humor aque.

Atq̄ parum mitis:ſed non impune prometheus.

Aereas volucres ſanguine fixus alas:

Aut velut etracides magno ter ab hercule quintus

Ceſus in immenſum proijciare fretum.
aꝉs amyntiadem.

Aut vt amantiaden turpi dilectus amore.
aꝉs caput.

Oderit ⁊ ſeuo vulneret enſe puer:

Nec tibi fida magis miſceri pocula poſſint

Quam qui cornigero de ioue natus erat.

More vel intereas captis ſuſpenſus achei

Qui miſer aurifera teſte pependit aqua.

Aut vt achilli den cognato nomine clarum

Opprimat hoſtili regula iacta manu.

ꝓfuit nomē iouis.Carmē de hoc Vergilianum ex
ſtat.Aut hemō filiū habuit Theſſaluz.qui cū theſ Theſſalꝰ.
ſaliam imperio teneret ab euryalo aduena . nam
erat corycireus:ex oſſa monte precipitatus eſt.Ne
cato etiam Neſone filio:a quo neſonus lacus di-
ctus eſt:vbi ſcri.Stra.Ea cede cū purgari nō poſ- Euryalus
ſet eurialus deditū ſtigie paludi caput furialibus Minos.
anguibus dicitur abſumtꝰ.Minoia:minos ob in Cocalus.
iuriā acceptā a dedalo labyrintho fabricato eum
claſſe perſecutus eſt ad Cochalū regem ſicilie:ad
quē confugerat multiſq̄ preclaris opibus editis:
vt auctor eſt Diodo.illius gratiā ſibi cōparauerat
cū primū minos claſſem appulit in ſiciliā:hoſtili-
terq̄ agrū popularetur.Cochalꝰ ad colloquiū eū
prouocauit:propoſita ſpe dedendi dedali.Tandiu
añt iuſſit eū thermis clauſum expectare quo ad
vaporibus calidarū aquarū eſt extinctus. Exani
mū corpus reddidit socijs:affirmans cum caſu la
pſuz in aquas calidas mortuū eſſe hactenus pro
ceſſit.Diodo.alibi autē authores innuūt interfe-
ctū Minoē fraude filiarū Cocali. qd̄ apte tradit
Euſe.in temporibus:et ſignificare videtur Silius
Poſtq̄ ꝓpetuas iudex conceſſit ad vndas Cocali
dū inſidijs. Impune ꝓmetheus vulgato fabulis
carmine relegatus in caucaſo monte paſcit aquilā:qm̄ et olim deos deceperit:⁊ ignē ſurripuerit de celo.Extat Prome-
eſchilli tragedia q̄ Prometheus inſcribit̄.aut vt etracides:quū Cebā puerū Dori filiū in delicijs haberet:eiq̄ theus.
attribueret:iola:ab eo occiſus eſt.nā pueri in militarē ardorē excitatus necato domino exercitū cōtraxit: iateq̄ Etracides
euagatus cōdidit cumā phrytoniā.Stra.ſcribit aut celinus puer:dū ioui puero ſe totū addixiſſet:pereceturq̄ Celinus
a Statilio amāti filio iratus eū vulnere interemit:cuius ſcelis piaculo in adamāte ob duritiā cōuerſus eſt. Fa Deman-
bule particulā percurrit Ouid.in.iiij.meta.De ioue natus alexander qui iouis hāmonis dici ⁊ haberi filius vo tiade.
luit:quod olympias mater aliquādo ꝑ epiſtolā accuſauit: veneno necatus eſt ab Iola pincerna antipatri filio: Alexāder
cuius cōſiliū auctor ⁊ particeps habitus eſt ariſtoteles. Venenum erat humor qui ex rupe nonacrina in archa magnus.
dia effluebat neq̄ colligi poterat aut contineri:niſi equi vngula:quē humorē pauſanias appellat ſtygē. Hero- Ariſtote.
dotus.Plutar.Plinius meminerunt.Plinius vngulas tm̄ mularū repertas:neq̄ aliā vllā materiā q̄ nō proде veneficus
retur a veneno ſtygis aque cū id dandū alexādro magno antipater mitteret memoria dignū eſt magna ariſto
telis infamia excogitatū:Suſpenſus achei.acheus cū Lydie regnū obtineret:populūq̄ ad noua cogeret tribu Acheus
ta ob auaritiā factioni populari attico duce necatus eſt: in auaritie exprobrationē elatus pedibus demerſo ca
pite in aquas patoli auriferas pependit:aut vt pyrrhus paterno genere ab achille oriūdus: materno ab her-
cule:cū aduerſus antigonū argos obſideret.auus e tecto ſpectās filiū prodeuntem in aciem:⁊ periculo cōmota Pyrrhus.
vtraq̄ manu tegulā demiſit qua exanimatus eſt Pyrrhus:vt Plutarchus ⁊ Cornelius ſcribunt:vt Trogus tra
dit ſaxum fuit alcinous antigoni.filius patri:caput detulit:ſed corpus ſi Plutarcho credimus magnifice eſt ſe-
pultum ab antigono:ſi:Trogum ⁊ Cornelium ſequimur reſtitutum filio ⁊ in Epirum patriam relatum.
☞Aut vt amantiadē.amyntiadē repoſuimꝰ vt itelligas de philippo macedonū rege q̄ a puero pauſania neca
tus eſt q̄ puer dilectus fuit turpi amore nō a philippo:ſed ab attalo amico philippi.philippus añt amyntiadis
dictꝰ ē.ſ.amynta pr̄e genitꝰ.auctor baptiſta piꝰ quāris añt pdcatvir ſcrupuloſ i poſterioribꝰ videto adnotatōibꝰ
☞Nec neptuus ſit tibi melior.i.benignior et fauorabilior in vndis tumidis.i. inflatis oriente tempeſtate q̄
ſupple ei videlicet ceici:cui frater:ſcilicet dedalion mutatus in accipitrē:vxor:ſ3 alcione mutata in auē ſui nomi ASCEN
nis cum ceice marito prius ſubmerſo . De alcionibus autem in Georgicis plura dicuntur quomodo tempore
tranquillitatis in media hyeme in mari nidificent ⁊c.cui igitur frater Dedalion ⁊ vxor alcyone ſunt viſi aues:
aut ſunt aues viſe:vtroq̄ enim modo dici poteſt:ſed q: preponitur adiectiuū dicerē viſi . Nec neptunus ſit tibi
melior q̄ ſupple viro ſolerti ſ3 Vlyſſi:quē tenentē membra fracta.i.fragmenta ratis lacere.i.diſrupte:ſoror ſe-
meles.i.ino inachi filia eſt miſerata:q: velū dedit:vt recitat Calderinus vel viſcera tua ſciſſa.i.diſrupta ⁊ diſtra
cta ferant̄ diuerſis aquis:ſ3 per diuerſas aquas:aut diuerſis aquis ſed q: de mari prius locutus eſt: credendū
eſt aquas poetam feciſſe:ne vnus:ideſt tu ſolus cognoueris:aut ſi eſt:vt reperi cognouerit:ne vnus ſ3 populus
id quā adpulſus ſis cognouerit hoc genus pene quod ſ3 mihi ſic pendes.vel ipſe:ideſt tu feres.i.perferas ⁊ pa
tiaris ea:que is videlicet marcus attilius regulus qui putauit turpe.i.indecorū eſſe romano.i.bono ciui rome
redimi a duce puniceo:pertulit a duce puniceo.i.carthaginienſi.vnde de carthagine dicitur enei.primo. Puni-
ca regna vides ⁊c.Ab eo enim quod eſt poenus per oe fit punicus ſicut a poena fit punio verbū:ne tibi idem
fiat.Vnde ordo eſt Nec numen ſupple aliquod preſens:ideſt licet ante ipſum fuerit : ⁊ ad ipſum confugeris ſit
tibi ſubſidio:ideſt auxilio ⁊ protectioni:vt ſupple nō fuit ſubſidio illi:videlicet Priamo cui ara Iouis hercij q̄ fuit
in medio regie priami nihil profuit:quia Pyrrhus illic eum occidit.Vnde de eo dixit eneid.ſecundo ad patrem
eneas.Iamq̄ aderit multo priami de ſanguine pyrrhus.Natum ante ora patris patrem q̄ obtruncat ad aras
et vt ideſt quemadmodū Theſſalus rex ille theſſalie dedit ſaltus. ideſt precipitatus eſt ab Eurialo e oſſa mōte
illo theſſalie.ideſt ſane alto:vt genus referatur ad generalitatē ſcilicet mōtem:tu quoq̄ id etiam tu precipitere:
ideſt precipiteris ⁊ deijciaris iugo ſaxoſo:ideſt a precipitio:quouis montis ſaxoſi.Aut tui artus.ideſt membra
tua ſint ⁊ eſca auidis.ideſt guloſis anguibus ſcilicet furialibus velut.i.quemadmodū fuerunt artus euriali ſcili-
cet tyrāni:qui cepit ſceptrū ab illo ſcilicet Theſſalo precipitato:vel humor callide aque infuſe per caput matu-
ret:ideſt feſtinet tua fata:ideſt mortem tuam:ſicut ſupple maturauit fata minoida.ideſt ipſius minois regis in
thermis Cocalis regis ſicilie ſic interemit.et tu fixus.ſcilicet in aliquo monte alas.ideſt nutrias tuo ſanguine
volucres aereas:ideſt in aere volare ſolitas:aut in ſublimi nidificantes:vt vultures: vt. ideſt quemadmodum

ſupple eas alius ꝓmetheus parū mitis.i.impi⁹ :qui ignē Iouis ſuffuratus erat in ferula ⁊ mortalibus deoꝝ ſecreta prodidit. Fuit eñ aſtrologus:qui ſyderū curſus in mōte ꝑſcrutans auibus ꝓpter curas diſtractus fingi tur ſed nō.i.nō ſine ꝑmiſſione ſupple fuit immitis:q2 in caucaſio mōte religatus aues viſcerib⁹ ⁊ ſanguine ſuo paſcit:de quo Maro. Furtūq; promethei.⁊ Horatius. Audax iapeti genus ⁊c.aut tu ceſſus.i. occiſus proiciare in fretum.i.mare immenſum : velut ethracides quintus ter.i.decimuſquintus a magno hercule,ſupple proiectus eſt. Aut puer dilectus ſcʒ a te turpi amore:aderit ⁊ vulneret te ſeuo enſe:vt.i.queadmodū puer.ſ. Celtius dilectus turpi amore ab amātiade odit ſupple ⁊ vulnerauit ſeuo enſe amātiadē.i. Satillū amātū filiū. Nec pocula magis fida poſſint miſceri tibi ꝙ ſupple alexādro magno:q̄ erat natus.i. q̄ ſe iactabat natū de ioue corniger ro.i.hāmone.i.harenario.nā a baccho in lybia querēte aquas viſus eſt in harenis aries a quo ad fontē perductus credit iouē patrē eſſe ⁊ illi tēplū exſtruxit:qđ Ioui harenario.i.hāmoni inſcripſit facto iouis in ſpecie arietis ſimulacro. Uel intereas ſuſpenſus more achei ſcʒ regis Lydie auariſſimi a ſuis ob auaritiā ſuſpēſi : q̄ miſer pendit teſte aqua aurifera ſcʒ pactoli fluminis auriferi in quo ſuſpēſus incubuit. aut regula iacta manu hoſtili opprimat ſupple te:vt.i. queadmodū ſupple oppreſſit achillidē.i.achillis nepotē ex genere materno. Pyrrhum videlicet epyrotharū regē quē anus tegula deiecta occidit:darū noīe cognato:q2 nomē haberet: nec Pyrrhus filius achillis ⁊ dictus eacides:vt ille achillides:licet multo interuallo. Deductū eſt aūt patronymicum a greco achilleus huius achilleos.vnde penultimam producit:Aut legendum achilleidem:quod non probem.

Achillides.

DOMI.

☞ Nec tua ꝙ pyrrhi:de altero pyrrho intelligo. Nā pyrrhū ſuperiorē magnifice ſepultū tradit hiſtoria. Uel ſi de eodē pyrrho intelligas eū iacuiſſe inſepultū:dū ab heleno filio refert in ambraciam Nataq;. heraclia hieronis filia cū genere achillis ꝯiuncta veteri adfinitate:infelicitatē ſtirpis achillee luit. Nā ꝙuis ad ſacrariū Cereris cōfugiſſet vt labente re Syracuſana eſſet tuta. Tamē cum duabus puellis quas habebat filias codē populi tumultu quo hieronis petierat telis confixa cecidit. partē hiſtorie accipe ex Liuio. Aut pia te:orilochꝰ rex ponti cū vxorē haberet : cuius Leucon frater erat adulter necatus eſt ab eo. Nā meche cōfixus amore ſperauit Leucō ſublato Orilocho ſe regnaturum:ſʒ adultera mariti vicē vlciſci maluit ꝙ eſſe turpis vxor regis. Leuconēq; occidit adulterum. Unde eius pietas laudata eſt partē hiſtorie refert Strabo. Sardanapalus. Sardanapalus trigeſimus a nino vltimus aſſyriorū rex anchiale in cilicia ſepultus tale habet epitaphiū. Ede:bibe:lude certo hoc carmen addēte. Hec habeo que edi:que ꝗ exſaturata libido hauſit. eodem igit rogo ⁊ ipſe abſumtus eſt et regnū: nā moriturus res precioſas in rogū cōiecit. Lege de hoc ſtrabonem in primis Diodorū ⁊ Trogū. vtq; iouis lybici. Cābiſes cuius meminerūt Herodotus ⁊ Trogus: cum ſtudio euagādi egyptū peteret miſit qui popularent templum locupletiſſimum Iouis Hāmonis qui oēs ira numinis harenarū cumulis obruti ſunt. De infamia ducis ſcripſit Herodotus. Eodem genere mortis pierūt pſyli ꝑpli pugnātes aduerſus auſtrū Darei ſcđi:ſecutus verāvt arbitror hiſtoriā ab his diſſentio q̄ aliter ſcripſerūt de Ocho intelligit:qui Dareus poſtea eſt dictus. Hic cū oppreſſiſſet ſeptē magos quivna factiōe perſarū imperiū obtinebant:factus eſt rex:dedit fidē his q̄ erāt facinoris ſocij ſe nō necaturū aliquē ipſoꝝ:aut veneno: aut inopia alimentorū. ſed noua fraude ſupplicij excogitata cunctos ſuſtulit. Locū eñ muniuit altis parietib⁹ cōpleuitq; cinere: inde ſuppoſito tigno largo epulo eos accipiebat vbi conſopiti in cōgeriē illā cineris cadebāt:⁊ obruebantur. Auctor eſt Ualerius de crudelitate. Aut vt oliuifera. Neocles Sycioniorū rex a ſuis deiectus ob crudelitatem:fame ⁊ frigore extinctus eſt. Sycion olim Mechone dicebat:vt Uarroni placet. Sed ſycion eſt dicta a Sycione rege q̄ illic tenuit imperiuʒ: vt placet Euſebio: in pelopōneſo eſt clara oliuarum

Heraclia. Orilochꝰ. Leucon. Sardanapalus. Epitaphium. Cābiſes. Pſyli. Dareus. Ochois. Neocles. Sycion.

Nec tua quam pyrrhi felicius oſſa quieſcant:

Sparſa per ambracias que iacuere vias

Nataq; vt eacide iaculis moriaris adactis:

als:ſcelus.

Non licet hoc cereri diſſimulare ſacrum.

Atq; nepos dicti noſtro modo carmine regis

Cantaridum ſuccos dante parente bibas.

Aut pia te ceſo dicatur adultera ſicut

Qua cecidit leucon vindice dicta pia eſt

Inq; pyram tecum chariſſima corpora mittas

Quem finem vite ſardanapalus habet

Atq; iouis lybici templum violare parantes

Acta noto vultus condat arena tuos.

Atq; necatorum darei fraude ſecundi:

Sic tua ſubſides deuoret oſſa cinis.

Aut vt oliuifera quondam ſicyone profecto

Sit frigus mortis cauſa fameſq; tue.

Aut vt acarnides hirſutus pelle iuuenci

Turpiter ad dominum preda ferare tuum

Inq; tuo thalamo iuguleris more pherei

Qui datus eſt leto coniugis enſe ſue.

Quoſq; putas fidos vt lariſſeus alebes

Uulnere non fidos experiare tuo:

vbertate ⁊ preſtantia. Unde Uer. Bacchā ſycionem appellat:picture initiū dedit ⁊ plaſtices. Incole hebē colunt vxorem herculis:quā Diā appellant. Acarnides herymas:vt alij codices habent hermias. Acarni filius in acarnanibus quondam obſeſſis captus inſutus eſt pelle iuuēci:⁊ ad victorē in contemptū delatus. Pharei. Alexander phareus:cuius meminit Cic.in offi.cum ſoli vxori fidē nō haberet: nihilq; ſuarū rerum ei cōmitteret muliebris iſidias declinare nō potuit:nā enſe ab ea iugulat⁹ eſt. Alebas. Alebas pr̄ fuit argi: vt vr̄ ſignificare Sophocles:q̄ argū alebadē appellat. Is cū lariſſā teneret īgēti crudelitate ſatellites ſibi fortiſſimos adhibuit q̄b⁹ ſolus

Acarnides Herymas Phareus Alebas. Lariſſa.

tutiſſimus fore videbatur:ab his tandē ꝑ inſidias obtrūcatus eſt. Lariſſa multis in locis eſt vno noīe in plaga phthiotica loc⁹ penſilis i Creta oppidū:in Pelopōneſo arx argiuorū. Lariſſus fluuius eleorū agrū ⁊ dimā diſterminat. ibiq; lariſſaʒ eſſe Theopōpus ſcribit. Lariſſa ꝑterea i aſia iuxta cumā:lariſſa pene inia ad Methymnā:lariſſa in agro attico. At tales ꝑterea aſie eſt lariſſa. Uñ Iuppiter lariſſeus nomē accepit:vt Stra. placet:cū achilles lariſſeus dicat a lariſſa. phthiotica. Poſtremo lariſſa eſt in finibus Hemi.

ASCEN

☞ Nec tua. Cōtinuo eadē ⁊c. Proſequit varia iſortunioꝝ exēpla i Ibin imprecās. Uñ ordo eſt. Nec oſſa tua qeſcāt felicius ꝙ oſſa Pyrrhi.ſ.epyrote q̄ iacuere.ſ.donec a filio Heleno colligerent ꝑ vias ābracias illius ꝓmōtorij in epyro:de quo in ſappho dictū eſt. Et moriare iaculis adactis.i.ifixis:vt nata.i.progenita eacide.i.de gñe Achillis.ſ.heraclia filia hieronis in tēplo cereris. Uñ addit. Non licet diſſimulare cereri. hoc ſacrum.q.d.etiaʒ gratū erit cereri ſacrificiū:qđ de te fiat:lʒ igratū fuerit de heraclia. Aut nō lʒ diſſimulare cereri hoc ſacrū.ſ.templum qđ ꝑ diminutionē ſacellū dr̄. Hoc inquā ſacrū in qđ tu cōfugeris. Atq;.i.⁊ vt nepos regis dicti modo noſtro carmine ſcʒ hieronis regis ꝓtinepos ſcʒvt opinor mythridates ſup.bibit ita bibas ſuccos cātaridū.i.i q̄bus cātarides vermiculi veneno ſiſſimi ſint. Parente.i.patre dāte:quia maior Mythridates amiciſſimus erat Romanorū:vñ ꝟoſimile eſt eū amaſſe filiū q̄ ter a romanis defecit:⁊ tandē ſm quoſdā veneno abſumtus eſt Uñ Lucanus i primo. Poſt cilicas ne vagos ⁊ laſſi pōtica regis. Prelia barbarico vix cōſummata veneno. Aut adultera dicat pia te ceſo.i.occiſo:ſicut ea adultera dicta eſt pia.ſcʒ vxor exilochi:qua vindice.i. vindicāte mortē mariti. Leucō frater mariti:adulter cecidit.i.ſuccubuit. Et mittas tecum in pyrā.i.rogum incenſum :corpora chariſſima:quem finē vite habet Sardanapalus vltimus regū aſſyriorū:q̄ vt dicit Iuſtinus lib.j. cōiuratione facta ꝙ muliebri more viueret eoq; audito non vtvir regnū defenſurus:ſed vt metu mortis ſolēt primo mulieres latebras circūſpicit. Mox deinde cū paucis ⁊ icōpoſitis in bellū ꝓgredit. Uict⁹ in regiā ſe recipit:⁊ extructa pyra ſe ⁊ diuitias incendiū mittit hoc ſolo imitatus virū hec ille corpora ergo chariſſima diuitias appellat. et harena acta.i.impulſa.⁊ agitata. noto.i.vento illo violento cōdat.i.obturat vultus tuos vt ſup.condidit parātes.i.itēdētes ⁊ molliētes violare tēplū Iouis lybici:videlicet Hāmonis. hoc ē Cābiſes ⁊ ſocij ei⁹. Et cinis ſubſidēs.i.īma petās deuoret.i.abſumat tua oſſa ſicvt ſup. abſumſit oſſa necatoꝝ.i.interfectoꝝ Darei ſcđi ſ. Ochi q̄ cōplices ſuos cinere obrutos necauit aut frigus ⁊ fames ſit cauſa tue mortis:vt ſup. fuit cā mortis. Profecto ideſt ei qui venerat quōdā. Sycione.i.a ciuitate illa Peloponneſi. Oliuifera.i.ferace oliuarū hoc eſt vt Neocles Sycionū rex perijt. Aut ferare.i.porteris inſutus pelle iuuēci. Turpiter.i.cū dedecore:ad dñm tuū exiſtēs preda vt ſublatus:ſeu portatus ē Acarinides ſcʒ Herymas:ſeu hermyas:⁊ iugeris.i.iugulus tibi incidatur. In thalamo.i.cubiculo tuo. More pherei:ſcʒ alexandri q̄ datus eſt. Leto.i.morti ſue cōiugis. Et experiare tuo vulnere ideſt in te illato ſup.eſſe. Nō fidos.i.perfidos aut infidos ſup.eos. Quos putes.i.putare debeas. Fidos.i.ſatellites.i.cuſtodes corporis tui. Ut alebas lariſſeus.i.rex lariſſe ſup. expertus eſt.

Sardanapalus.

☞ Atq; milo. Milones quatuor fuerunt. Milo crotoniates lacertorū robore inclytus:cuius meminerūt Diodorus in.xij.hiſtoriarū Stra.⁊ Cice. Milo roman⁹ occiſor clodij:nec dānatus ⁊ i bellis ciuilibus ictu lapidis extinctus. Milo epirota qui haſtā coniecit in laodomiā filiā pyrrhi: vt trogus ſcribit:que ad numina Diane cōfugerat:quo piaculo verſus in iſaniam intra duodecimū diem mortuus eſt. De hac dici laodomia ſupra nō intelleximus ſecuti titū Liuium qui de heraclia hiſtoriam ſcriptam reliquit quam tradimus. Poſtremo Milo fuit Piſanus qui cū ſuos varijs cruciatibus afficeret:pondere lapidis vinctus in ꝓfundum dimerſus eſt. Piſam tenuerunt preter Milonem Enomaus:⁊ Salmoneus:vrbs a regione piſa nomeʒ accepit:vt eſt apud Strabonem:quā incole beſam vocant. Steſichorus poeta piſam vrbem negat: ſed totam aut regioneʒ dici piſam. In adimantum adimantus phileſiorum rex cum iouem nec ſacrificijs dignaretur : nec deū putaret ſe maiorē fulmine ictus eſt. Alterius adimanti meminit Pla.in dialogo q̄ inſcribitur parmenides. Aut vt amaſtricis amaſtrix vrbs ē in peninſula habēs portus ex vtraq; parte quā cōdidit amaſtrix oxia tris filia vxor Dionyſij tyranni heracleinſis. hinc Dionyſius lēneus dict⁹ eſt:qui expulſus a mithrydate affugit i achilleos dromon.i.in locū quē curſum Achillis appellāt vbi a ſuis deſertus perijt oī deſtitutus ope. Eodē in loco eſt locus achilli ſacer. Eſt preterea achilleū nō procul in troia. Cuius Stra. meminit : ſed hic ꝑ terrā achilleā intelligit curſum. Buſta thraſilli tres fuerunt : vt hactenus cōperi. Libertus ceſaris auguſti. Alter mathematicus qui Caligulā imperaturū negauit. Tertius per cōtentionē interfectus ab Eurydamāte vate cuius mortē lariſſei vlti ſunt. nā eurydamas tractus eſt curru inter buſta thraſilli infectas. Eurydamas ſomnioꝝ interpres:vt ſcri. Home. Abātē ⁊ polidū filios deterrebat a bello troiāo:q m̄ ꝑ ſom

DOMI. Milones quatuor. Piſa. Adimāt⁹. Amaſtrix. Achillis. Dromon. Achilleū. Thraſilli. Eurydamas.

Atq; Milo:ſub quo cruciata eſt piſa tyranno

Uiuus in occultas precipiteris aquas.

Queq; in adimantum pyleſia regna tenentem

A ioue venerunt:te quoq; tela petant.

Aut vt amaſtriacis quondam leneus ab oris

Nudus achilleia deſtituaris humo.

Atq; vel eurydamas ter circum buſta thraſilli.

Et lariſſeis raptus ab oſte rotis.

Uel qui que fuerat tutatus menia ſepe

Corpore luſtrauit non diuturna ſuo.

Ut nouum paſſa eſt genus hippomenia pene.

Tractus ⁊ actea fertur adulter humo.

Sic vbi vita tuos inuiſa reliquerit artus.

Ultores rapiant turpe cadauer equi.

Uiſcera ſic aliquis ſcopulis tua figat. vt olim

Fixa ſub euboico graia fuere ſinu.

Utq; ferox perijt: ⁊ fulmine ⁊ equore raptor

Sic te merſuras adiuuet ignis aquas.

Mens quoq̃ ſic furijs vecors agitetur vt illi:

Unum qui toto corpore vulnus habet.

Hector.

nia viderat eos ituriſuros: verba hec ſunt Home. ſic abatē dicebat: polidā filios cura eurydamāt ſenis ſomnioꝝ interpretis. Et q. hector cū bellū troianū viribus ſuis in decēniū diſtuliſſet patroclo interfecto achillē in furorē vltionis prouocauit a quo victus ter circū menia troie tractus eſt: vt pictura Uergiliana docet ⁊ copioſius homeri carmen in fine iliados vbi priam' ſenex aquilarū auguriū ſecutus filii corpus auro redemit. priam' tyrānidē docuit quā i agrigentinis Sicilie exercuit. Autor eſt Pli. in. vij. natu. hiſto. Sunt q̃ ſcribūt eū ante cōditā vrbē vixiſſe ſexaginta quatuor annis: ſed euſebiū ſecuti eū credim' poſt cōditā vrbē fuiſſe tpib' Seruij Tulij poſt ſextumdecimum annū tyrānidis a ſocijs reſecta lingua coniect' eſt in taurū eneū quē olim Perill' ſtruxerat ex ere cyprio. Id eīn genus ductile eſt. vt ſcribit Pli. ⁊ facilius ignē admittit qui amouebat dānat' clauſo in ventrē bouis. Paphilo a cyprio. nā Themeſe vrbs in cypro habebat metalla eris. ⁊ eiuſdē nois in brutijs idē habebat. Caſſandre'. Caſſandrea colonia in macedonia eſt q̃ olim potidea dicebatur: vt tyrānus a ſocijs cinere obrutus eſt: alter q̃ ſucceſſerat Caſſandrus viuus defoſſus in terrā perijt. Hippomenia. hippomenes athenearū princeps fuit cuius

Themeſe.
Caſſandrea.
Hippomenes.

filia in adulterio deprehenſa eſt a patre ob ſcelus iūcta cum equo q̃ clauſus cū alimētis careret dētes in puellā cōiecit. Adulter vo p regionē atticā ab equis tractus: diſcerpt' eſt. Puella ab Oui. dr hippomeneia ab hippomene patre: q̃ ob acerbitatē ſupplicij in filiā imperio deiect' eſt. Eadē dr Lymone. Nā limos grece latine ſignificat famē: ob quā puellā ab equo abſūta ē. Qui ſcribit hāc hyſtoriā apud latinos nōdū repperi: nec apud grecos preter vnū Suidā: q̃ hippomene hiſtoriā pſtringit. Utq̃ ferox perijt: imprecat laniationē corporis qualis aiaci cōtigit naufrago. Nō eadē eſt annaliū fides quare naufragio perierit Aiax. Alij eīn ſcribūt hoc factū fuiſſe: q̃ Caſſandrā in tēplo Palladis violauerat. Home. huius piacula nō meminit: ſꝫ ſcribat ⁊ Caſſandrā fuiſſe virginē: ⁊ grecos ad capharcū pmontoriū naufragio perijſſe. Cauſam ipſe affert: q̃ pallados numē grecis oib' infeſtum eſſet. Nec aiaci mag s q̃ alijs: ob violatū. ſ. palladiū troianū. Illud tn̄ inter oēs cōuenit qd̄ nūc Oui. imprecat

Aiax.

Nauplio patre palamedis in vindictā filij interemti fraudib' grecorū aiaci nauigāti nocturno tpe faces e Caphareo ptuliſſe: ad quarū ſplendorē dū claſſis appelliꝫ: illiſa ſcopulis ſubmerſa eſt. Nauplia pterea eſt argiuorū nauale: nō a nauplio patre palamedis: ſꝫ q̃ naues illic nauigabāt. Nā Nauplia illud ſigt: filius aūt fuit: vt antiquitas credidit Amymones nymphe: qd̄ fabuloſū demōſtrat Strabo. Mēs quoq̃. imprecatur furorē mentis: qlis cōtingit Marſie: q̃ tibi a iuuēta modulatiōe adeo ē clar': vt phebū in certamē puocauerit in quo ſuperat' pellē amiſit: pependitq̃ ex Platano: quā ad Domitiani vſq̃ tpa annales pdiderunt: hunc prudētiſſimum fuiſſe ſcribit Diodo. hiſtoriā ſecut' q̃ multiplices voces humanas imitat' eas ad tybiarū ſonū pduxerit: ⁊ q̃ nunq̃ vxorē duxerit: Eiuſdē nominis fluuius eſt q̃ Apamēā vrbē interluit ortus a celenis colle ⁊ vrbe eiuſdē nominis

Nauplia

Marſias.

ASCEN. q̃uis Plinius celenas ⁊ apameam idem eſſe putet: qd̄ Strabo antea cōfutauerat.

☞ Et tuus' pcipiteris in aquas occultas vt ſupple pcipitatus eſt Milo. ſ. piſanus. Sub quo tyranno cruciata. i. vexata eſt piſa. ſ. regio quā ⁊ Salmoneus tenuit. ¶ Queq̃ in adimantum. ordo eſt. Et tela. i. fulmina que venere a ioue. ſ. miſſa in adimātū. ſ. regem tenentem regna phileſia: petant quoq̃. i. etiā te: aut deſtitueris nud' in humo achilleia. ſ. achillis dorōmō: hoc eſt curſuꝫ. vt. i. queadmodū: leneus: ſcꝫ dionyſius ab oris amaſtriacis ſuplorū dus ⁊ inde expulſus ex peninſula. ſ. ſupple diſtitutus eſt a ſuis nuduſq̃ perijt. Et ſup. rapiaris rotis vel vt Eurydamas ſomniorum ille nominatiſſimus interpres: raptus eſt ter ab hoſte. ſ. populo lariſſeo rotis lariſſeis. i. populorū lariſſa pfectis circūbuſta. i. repoſitoriū cinerū ambuſtoꝝ traſylli. ſ. regis lariſſeorum a quibus vitus eſt: vel is. ſ. hector qui luſtrauit. i. tractus circūiuit: corpore ſuo: menia. ſ. troiana nō diuturna. i. nō diu duratura: que fuerat tutatus: ſepe: quia ſpatio decem an. (Diuturna eſt hic pentaſyllabuꝫ. Sūt qui achillea non achilleia legant: Offendi commentarios Calderini hoc loco mutilos ⁊ inuerſos Nam de perillo ⁊ ere paphio: q̃ poſtea dicēda ſunt deſeruerūt). Utq̃ hippomenia. i. ⁊ vt hippomenis filia paſſa eſt nouū genus penetrans deprehenſa in adulterio ab equo famelico: cū quo a patre concluſa eſt abſorpta eſt: ⁊ vt adulter fert tractus b actea. ideſt aut literali: aut attica: ſic vbi. i. poſtq̃ vita reliquerit actus tuos inuiſos equi vltores. i. ſcelerū tuorum rapiant turpe cadauer tuum. Et aliquis figat ſcopulis: ideſt ad ſcopulos tua viſcera ſic: vt viſcera graia. i. greca hoc eſt grecorum fuere fixa: ſinu euboico ad capharea. ſ. montem: ⁊ vt ferox raptor. ſ. caſſandre priamidos: que in templo palladis. rapuit aiax oilei: vt tangit Uerg. enei. j. Perijt. ſcꝫ per manus palladis: ⁊ fulmine ⁊ equore: q̃ Ipſa iouis rapidum iaculata e nubibus ignē Diſiecitq̃ rates euertitq̃ equora ⁊c. ſic ignis. ſ. fulminis adiuuet aquas merſuras te. Mens quoq̃ vecors agitetur ſic furijs: vt ſup. agitata eſt illi. ſcilicet marſie puocatum apollinis: qui habet vnum vulnus in toto corpore: quia excoriatus erat.

DOMI. ☞ Dryantide. Lycurgus polydectem fratrē habuit: qui lacedemonium tenebat imperium: eo mortuo cū accuſaretur q̃ Carilobum Polydecte filium aliqn̄ eſſet necaturus: profectus eſt in Cretam ⁊ egyptum: vnde reuerſus leges tulit lacedemonijs reppertiq̃ filiū imperantē. Lycurgus preterea rex thracie in fabulis eſt: qui dū in bacchi cōtemptū vites ſuccideret ſecures in eius crura ſint cōuerſe. Sed hiſtoria tradit eum decipere voluiſſe bacchum redeuntē ex india. nam cum liberum regni aditum pmiſiſſet noctu iuſſit milites ſuos impetum facere in mulieres ⁊ in exercitum Bacchi: quod cū deus didiciſſet ex tharope: inſtructa acie thraces deleuit. Licurgū priuauit oculis: ſocios afficit cruci. Sed Ouidius fabulā ſequit. Hic Dryanthei filius fuit. Ut fuit. Hercules Oetheus dictus eſt ab Oeta mōte qui ab oriēte a termopilis in ſinum vſq̃ ambracium extēditur: Heleboro fertiliſſimus. In eo eīn monte arſit hercules: vel

Lycurgus

Oetheus
Hercules

Utq̃ dryantide rhodopeia regna tenenti

Ingenio aut diſpar cui pede cultus erat.

Ut fuit oeteo quondam generoq̃ draconum

al's theſſemani.

Tiſameniq̃ patri: calliginoſeq̃ viro.

Nec tibi contingat matrona pudicior illa

Qua potuit tydeus erubuiſſe nuru.

Queq̃ ſui venerem iunxit cum fratre mariti

Locris in ancille diſſimulata necem:

Tam quoq̃ dij faciant poſſes gaudere fideli

Coniuge: quam thalai tindareiq̃ gener.

Queq̃ parare ſuis letum patruelibus auſe

Belides aſſidua colla premuntur aqua.

Biblidos ⁊ canaces ſicut factis ardeat igne:

Nec niſi per crimen ſit tibi fida ſoror:

Filia ſi fuerit: ſit quod pelopeia thieſti

Myrrha ſuo patri: nictimeneq̃ ſuo.

Filia neue magis capiti ſit fida parentis

Quam tua vel pterela vel tua niſe fuit.

Infamemq̃ torum ſceleris que nomine fecit.

Preſſit ⁊ inductis membra paterna rotis.

Ut iuuenes pereas quorum faſtigia vultus

Olim piſe ſuſtinuere fores.

Ut qui perfuſam miſerorum cede procorum

Ipſe ſuo melius ſanguine tinxit humum.

Proditor vt ſeui perijtq̃ auriga tyranni

Quis noua myrthoe nomina fecit aque.

ob tunicam venenatam miſſam a deyanira: vt fabule ferunt: vel vt Euſebius tradit: ob incurabilē morbū in quē inciderat. Generoq̃ draconū. Athamus in furorē verſus eſt: notiſſima fabula: ira iunonis gener fuit cadmi ⁊ hermiones: qui in illyricū pfecti in dracones verſi ſunt. vnde gener draconū dictus eſt. Thiſameniq̃ patri. thiſamenes tradita eſt hoc loco hiſtoria que mihi non probatur. Placet magis intelligas de filio oreſtis qui Thyſamenes appellabatur: tenuitq̃ micenarū imperiū: vt Stra. ⁊ Euſe. teſtātur: reſtituit Heraclidas qui ad ogygē vſq̃ imperiū tenuerūt. Imprecatur igitur Oreſtis furorē patris Thyſameni: nam oreſtes matre Clytēneſtra interfecta correptus eſt furore. Caligones caligone vxor aiacis thelamonij qui armoꝝ iudicio ſuperatus in furorē verſus ſibi mortem cōſciuit. Nec tibi. diomedes venerem vulnerauit: vt eſt apud Home. volētē enee corpus protegere: irata venus inicit ſtimulos libidinis eius vxori egiale: que cū domi manſiſſet ante viri reditum nupſit Cilemboro Steleneí filio Nauplio hortāte: cuius dedecoris pudore nō auſus Diomedes domū nauigare in apuliā venit: inde migrauit in Diomedeas inſulas vbi eius tumulo equus albus ab incolis mactatur. Locris. Hypermeſtra locrēſis cū fratris viri cōcubitū appeteret: ⁊ clam nocturno tpe id aſſecuta mane pudore affecta: vt ſcelus ſuū diſſimularet: ancillā necauit quaſi eā in cōcubitu deprehēdiſſet. Cōiuge q̃ thalai. Eryphile amphiarai vxor Thalai filia: vt alij ſcripſerunt theleſtoris: latentē maritū ne ad bellū Thebanū iret: in quo per auguria pſpexerat ſe periturū: pdidit corrupta monili qd̄ olim Uenus poſſederat deprehenſus maritus: ⁊ in bello pficiſcēs Alcmenoni filio mādauit: vt cū mortuus eſſet mactaret tumulo ſuo Eryphilē matrē: qd̄ factū eſt. Homerus in carmine magico inuiſam Eryphilē appellat. Maro meſtā. Diodorus hiſtoriam aliter narrat.

Athamus.
Thiſamenes.
Caligone
Diomedes
Egiale.
Locris.
Eryphile.

Tyndareiq̃ gener. Tyndarus ⁊ Icarus fratres fuerūt qui ex laconia expulſi veniētes in carnaniā vxores duxerūt. Tyndarus Ledā Teſtij filiam quam ſecū duxit domū Lacedemonē. Icarus Policaſtā filiā Ligei vnde nata eſt Penelope. Agamēnon gener Tyndari. nam Clitēneſtra Tyndari filia fuit: vt ſcribit Pauſanias: interfectus eſt ab vxore dolis egypti: vt Homerus in odiſſea longo carmine cecinit Belides: de filiabus Danai ſatis ſupra eſt dictū. Biblis: mileti filia ⁊ Cianes Caunū fratrē impudice amauit: cuius cōcubitū cum aſſequi nō poſſet lacrimis liquata eſt in fontē. Canace Machareū fratrē eadē turpitudine dilexit. extāt fabule. Fuit preterea Machareus delphicus: qui vel ſolus: vt placet Straboni: vel adiuuāte Oreſte interfecit pyrrhū filiū Achillis. Pelopeia: cū patre Thieſte inſcio cōcubuit Myrrha: cū Cinera patre rege cyprioꝝ quē diutiſſime vixiſſe ſcribit Plinius. Nictimene: cū patris cōcubitū eſſet aſſecuta pudore: in auē cōuerſa ſui nois luce non volat: ſolaq̃ amat tenebras. Fabula eſt apud Oui. in. ij. meta. Tyndareiq̃ gener: nō placet prior ſentētia mihi magis pbatur intelligas de Deiphebo: cui Helena nupſit filia Tyndari Hectore mortuo ⁊ pditione maritū perdidit: vt ipſe apud Uerg. cōquerit. Quā pterela: thebarū rex a Creōte necatus eſt pditione Polydices filie. plautus necatū quidē ſcripſit: ſed filie pditionē pretermiſit. Tua niſe fuit. Pādion athenarū rex quatuor habuit filios: Niſum. Egeū: Lycum: Palantē: regno diſtributo. Niſus megarēſe obtinuit: cuius fines latos fuiſſe ſcribit Andron. ⁊ Sophoclis carmē docet. Is obſeſſus a Minoe pditione ſcylle filie: que Minois amore capta: eſt crinē fatalem amiſit: ſicq̃ interemptus eſt. Infamē. Tullia Tarquinij filia carpentū per ora patris interfecti agi iuſſit quo ſcelere loco nomē dedit. nam vicus ille dictus eſt ſceleratus: quod ⁊ Ouidij carmē in faſtis docuit. Dictus ſceleratus ab illa. vicus erat autem ppe Cyprū: vt placet Uar. Ut iuuenes. Enomaus Martis ⁊ Egine filius cū ex oraculo audiuiſſet ſe tunc periturū cum filia nuberet eam petentibus vxorem certamen pppoſuit vt ſecum curſu contēderet. nam ſceleritate hyrpynne ⁊ pſylle equoꝝ: quos lycophron celebrat: ⁊ arte Myrtilli aurige fretus ſe inſuperabilem curſu exiſtimabat: ſtadiū erat: vt ſcribit Diodo. a piſa ad arā Neptuni iuxta iſthmū corynthiacū. Qui cum enomao certabat quatuor equoꝝ curſu ferebatur: ipſe arietem Ioui immolabat: peractis ſacris aſſequebatur precuntem necabatq̃ victum trucidabat capite baſſe corpore foribus affixo. Pelops corrupto enoma auriga victor: eo certamine euaſit: duxitq̃ vxorem Hippodamiam. primus in id certamen deſcendere auſus eſt Marmacas: vt ſcribit Pauſanias.

Agamennon.
Biblis.
Canace.
Machareus.
Myrrha.
Nictimene.
Deiphebus.
Pterela.
Pandion.
Niſus.
Scylla.
Tullia.
Enomaus
Pelops.
Hippodamia.
Marmacas.

ASCEN. ☞ Utq̃. Ordo eſt. ⁊ ſup. ſis haud: ideſt non diſpar ingenio: ideſt per ingeniū tuū. dryantide: ideſt lycurgo dryantei filio. ſcribitur autē lycurgus: ſed profertur lygurgus. tenenti regna rhodopeia: ideſt thraciam vbi eſt mons rhodope: cui ſcilicet Lycurgo: cultus erat pede: quia volēs colere ⁊ putare vites incidit crura. Et ſup. mens ſit ſcꝫ inſana: vt quondam: ſcꝫ cum inſaniret. Oeteo: ſcꝫ Herculi: ⁊ genero draconū: ideſt athamanti cadmi in draconem verſi genero: qui etiam in furore verſus: ⁊ vt fuit patri Theſſimani. aut Thiſameni vt alij legunt: ideſt Oreſti thiſameni patri: qui Oreſtes quia matrem interemerat diu furijs vexatus eſt. ⁊ vt fuit viro: ideſt marito Caligones: ideſt aiaci Thelamonio qui ob abiudicata Achillis arma furore correptus eſt. Nec matrona con-

Pudicior tingat tibi pudicior.(Errant ergo qui precipiunt pudicitior formari.) Iſta.i.ꝙ fuit illa quã nura.i.marita fuit Lydus erubuiſſe ſicut erubuit de Egiale vxore ſua:ꝛ ſup.ꝙ illa:ſcʒ Hypermeſtra.Locris.i.locrenſis.eſt enim patronymicū a patria:que iunxit venerē.i.coiuit cū fratre ſui mariti.Diſſimulata in necem.i.per mortē ancille quã interfecit mane tanꝙ in adulterio deprehenſam:vt ſe adulterū hoſtem ꝛ immunē per hoc ſignificaret.ꝛ ꝙ faciãt quoq̃.i.vt poſſis gaudere tam.i.tantū coniuge fideli: ꝙ.i.ꝙtū ſup.gauiſus eſt gener Thalai:ſcʒ amphiaraus qui ab Eriphile Thalai filia ꝓditus eam necari iuſſit. et gener tyndarei.i.tyndari.ſed more Thucididis a nominatiuo tyndareus format:ſcʒ Deiphebus qui vt dicit ipſe.vi.enei.ab Helena cōiuge proditus tota facie diſſormatus eſt atq̃ deinde occiſus. ꝛ ꝙ ſupple mariti earum videlicet belidū que belides.i.beli neptes Danai filie auſe parare letū.i.necē patruelibus ſuis.i.patrui filiis quibus nupſerant. Premūtur colla.i.habent colla depreſſa aſſidua aqua quã in vaſis ſine fundo ferre coguntur apud inferos. Soror ſup.tua:ardeat igne ſicut ſi cis.i.ardoris biblidos que:canū fratrem turpiter amauit:ꝛ Canaces que etiam macharū turpiter adamauit. nec ſit tibi fida niſi per crimē: ſcʒ inceſtus.Si filia fuerit tibi:ſit ſup.tibi:id videlicet mecha inceſta.Quod pelopeia ſup.fuit.Thieſti:ſcʒ patri:qui ex ea egyptū adulterū genuit.ꝛ qđ fuit Myrrha ſuo patri:ſcʒ Cinare:ꝛ Nyctimene ſuo patri: ſcʒ cōcubina inceſta. Neue.i.vel ne filia:ſcʒ tua ſi quã habeas ſit magis fida capiti parentis ſcʒ tuo ꝙ o ptercla rex thebarum tua ſup.filia:videlicet Creonte a qua necatus es ſup.fuit capiti tuo: vel ꝙ o Niſe rex megarenſiū tua ſup filia:ſcʒ ſcylla fuit capiti tuo: que tibi capillū conſecratū ꝛ fatalē abſtulit. Hoſtiq̃ tuo minoi in perniciem regni tui tradidit.ꝛ ſup.ꝙ fuit patri ſuo Tarquinio priſco tullia que fecit locū infamē nole ſceleris.vocatus:eſt enī vicus ſceleratus.ꝛ preſſit membra paterna rotis.induci: q fecit currū in quo inſidebat trahi ſuper cadauer patris proſtrati:vt Liuius recitat in primo.Ut iuuenes pereas.Nouas continue:ſubinfert imprecationes.Ordo aūt eſt.Pereas:vt ſup.perierūt:quoꝝ vultus.i.oris fores piſce.ſuſtinuere olim faſtigia.i. ſublimitatē: hoc eſt capita coꝝ qui ab Hyppodamia victi atq̃ detruncati erant. ꝛ pereas vt is.ſ.enomaus qui tinxit ſanguine ſuo melius.ſ.iuſtius ꝛ decētius.Humū perfuſam cede.i.cruore miſeroꝝ ꝓcoꝝ.i.petitoꝝ nuptiarū filie eius.ꝛ pereas vt ꝓditor.ſ.auriga ſeui tyrāni enomai.videlicet perijt.ſ.myrtillus qui fecit myrtoe aque.i. mari myrtoo:vt in prima oda Hora.noua noĩa:q a ſe denominauit:poſtq̃ ſubmerſus erat.

DOMI. ☞Ut qui velocem. Atalanta inſula eſt in euboa eiuſdem nõis cōtra atticam eadem appellatione puella que cum oraculi conſilio nuptias repudiaret freta pedum velocitate procos ad certaminis curſum prouocabat: victi necabantur victori promiſſe erant nuptie. Hippomenes tribus pomis aureis acceptis a venere ꝛ iactis intercurrendū eã ſuperauit his colligendis retardatã.Ut qui tecta. androgeo minois filio Athenis interfecto numinis ira ſterilitas agrū atticū inuaſit: qua liberari poſſe athenienſes didicerūt ex oraculo ſi minoē placarēt: qđ vt fieret iactis ſortibus ſeptem iuuenes athenienſes ſingulis annis minotauro mittebãt: quē labyrinthi ambagibus clauſum habebat minos. Plutarchus ex teſtimonijs antiquoꝝ ſcribit ſingulis nouenis annis ſeptenos iuuenes fuiſſe decretos minotauro ex nobilioribus: et cum tertium exigeret tributū theſeum ipſum qui Minotaurum ſuperauit:notiſſima fabula.Priorem hiſtorie partē ſecutus eſt Uerg. Labyrinthus domus erat:vijs temere occurrentibus inextricabilis.hoc edificij genus egyptij primi habuerunt Peteſuco rege autore: vt alij ſcribūt Thithoe in ſepulcrum vt alij ſcripſerunt: vt alij in regiam vt plures in ſolis honorem excogitatum. Dedalus vix centeſimã partem illius imitatus alterum in creta cōdidit. Tertium habuit Lēnos.Quartū in italia:vt quorum Achilles in rogum patrocli ardentem duodecim troianos fortiſſimos iugulatos coniecit: vt Homerus ſcribit. Quattuor equos preterea vt duos canes vncto prius cadauere pingui ouium ꝛ boum qui mactati ſunt. Ut quos. ſphynx monſtruoſa bellua eſt pilo fuſco geminis mammis in pectore quã ſola ethiopia mittit:vt ex hiſtoria plinius recitat. Uulgata aūt eſt fabula ſphyngē mōſtrū iuxta thebas hoc enigma hoſpitibus propoſuiſſe. Quis eſſet qui primū quatuor pedibus inцederet mox duobus:demū tribus ſoluēdi ꝓmittebat nuptias iocaſte ꝛ thebaꝝ regnū neſcienti ſoluere ex alto ꝓcipitiū minitabat.Solus edipus ſoluēs dixit eē hoīem qua interpretatione ſphinx eodem ſe deiecit:vnde multos precipitauerat.pauſanias ꝟo tradidit hãc fuiſſe filiã notã Laij claſſeq̃ pugnaſſe aduerſus Oedipū.Ut q̃ biſtonie tēplo lacedemonij legē tulerūt: ne alicui hoſpiti ſparte eē liceret;quã legē ſepenumero ab eis ꝓmulgatã gre

Hippomenes. Androgeos. Minotaurus. Labyrinthus. Sphynx.

Ut qui velocem fruſtra petiere puellam.

Dum facta eſt pomis tardior illa tribus.

Ut qui tecta noui formam celantia monſtri

Intrarunt cece non adeunda domus.

Ut quorum eacides miſit violentus in altis.

Corpora cum ſenis altera ſeua rogis.

Ut quos obſcuri victos ambagibus oris

Legimus infande ſphynga dediſſe neci.

Ut qui biſtonie templo cecidere minerue:

Propter quod facies nunc quoq̃ tecta dee eſt.

Ut qui threicij quondam preſepia regis

Fecerunt dapibus ſanguinolenta ſuis

Therodamantheos vt qui ſenſere leones.

Quiq̃ thoantee taurica ſacra dee.

Ut quos ſcylla vorax ſcylleq̃ aduerſa caribdis.

Dulichie pauidos eripuere rati.

Ut quos dimiſit vaſtam polyphemus in aluum.

Ut leſtrigonias qui ſubiere manus.

Ut quos dux penus merſit putealibus vndis.

Et iacto canas puluere fecit aquas.

cis dixerunt xenilaſiã.i.hoſpitū eiectionē.Lemniaci multi ſparte deprehenſi ex lege interfecti ſunt in tēplo palladis quã appellabãt thraciam:quo ſcelere ſtatua auertit oculos.Ut qui Diomedes Tyridã vrbē thracie tenuit: Diomedes trax. vt ſcri. Pli.Ubi equos feros cathenis deuinctos eneis corporibus humanis alebat:eos hercules ſuſtulit iuſſu euriſtei.Euriſteus ſacrauit iunoni.eoꝝ genus ꝓpagatū eſt vſq̃ ad alexandrū magnū ſi Diodo.credimus.Therodomantheos.Therodomas ſtabula habuit leonū:in ſcythia:vt alij ſcribunt in numidia: quos corporibus humanis alebat vn̄ ipſe a domãdis feris nomē accipit.nã therō grece ſignificat ferã.damas domo.vn̄ therodamas huius meminit in epl'a ex pōtho.Nō tibi therodamas cruduſq̃ vocabit atreus. Quiſq̃ ſuis hoſtes pabula fecit equis.Alij codices habēt therodemō:qđ ſignificat imperantē feris.Quiq̃ hecate in taurica regione templū diane erexit cui hoſpites immolabat.Hec prima aconitum venenū inuenit crudelitas ſtudioſa:ex qua nois famã querebat Diodo.Ut quos vlyſſes iactatus naufragio vt lōgo carmine Home.diſcimus.in freto ſiculo ſex ſocios amiſit:qđ ipſe ita cōquerit apud Home. Mihi autē ſcylla ex curua naui ſocios ſex eripuit: q̃ manibus ꝛ robore preſtabãt.Demū docet quãta ſpectaculi imanitate abſorpti ſunt cum opē ferre non poſſet. Ut Lyſtrigonias:lyſtrigones hoīes comediſſe teſtat Pli.in.vij.naturalis hiſtorie.Hi fuerunt in ſicilia ꝙuis thucidides id fabuloſum exiſtimet ꝛ in italia qđ homeri carmē docet vbi ſociū ſe amiſiſſe teſtat Ulyſſes apud Home. cum duos miſiſſet:vna cum precone ad loca exploranda.nam antiphates cum deuorauit vnde cruentus dicit a Papinio. Littuſq̃ cruenti antiphates.hi aquã hauriebant ex atracie fonte.vt eodē loco docet Homerus cuius meminit Tibullus.Nobilis atracie gelida quos irrigat vnda poliphemus Ulyſſis ſocios abſumſit cuʒ binos trucidaret home. Iamq̃ duo pariter ſocioꝝ corpora terre prehēſa canum ritu illidit. Notū eſt homeri carmē ꝛ noſtroꝝ turpis menda eſt apud interpretē ſtrabonis.Nam cum de cyclopib' hoc ſcribat Homer':imperat aūt vnuſquiſq̃ pueris ſuis ꝛ vxori:nec mutuo vlli tenent cura Interpres male percipiens ita trãſtulit:vbi Strabo vtitur teſtimonio horum verſuū.Et puer ꝛ magnis rebus iudicat vxor.Ut quos dux hãnibal vt apud Ualeriū maximum cōperio:vnum pontē ex captiuoꝝ cadauerib' in Gella fluuio cōſtruxit vbi traiecit exercitum.De hac crudelitate loquit Oui.Et velut Ulyſſes lōgis iactatus erroribus cum domū rediſſet offendit multos procos qui ex proximis inſulis cōuenerunt ad penelopē vxorē petendã vulgato rumore vlyſſem iam mortuū eſſe fauebant nōnulli pueri domeſtici.oēs adortus eſt thelemacho filio ſocio ſagittis primū vt ſcri. home. Mox armis Polybium piſandrūq̃ necauit interea Malãthius vt home.ſcri.capraꝝ cuſtos qui procis abſente dño abſumenda pecora appoſuerat:duodecim haſtas totidē clypeos ꝛ galeas attulit ex Thelemaco procis dimicantibus:que arma cum Ulyſſes agnouiſſet:ita affatus eſt thelamacū an puer e noſtris mulierve penatibus atra. In nos bella mouet.Tandē eumeo indicãte cognouit malanthiū eſſe:quē cōplicatis aſſeribus.vt ſcri. Home. e impoſito pōdere premi iuſſit hoc ſuppliciū ab vlyſſe excogitatū cecinit. Qui melanthiū per genitalia ſuſpenſum tradiderunt:inanem ſpeciem ſupplicij ſunt ſecuti:non veram hiſtoriam.

Biſtonis. Therodamas. Hecate. Diana. Scylla. Leſtrigones. Antiphates. Polyphemus. Hãnibal. Proci penelopes. Malãti'.

ASCEN ☞Et pereas vt illi qui petiere fruſtra puellam velocem:ſcʒ athalantam: dum.i.donec ipſa eſt facta tardior.i. tardata ab hippomene:tribus pomis:ſ.eis colligendis:que ille a venere acceperat dicit bene dum:ideſt donec quia illa tardans nō fruſtra perāt.Et pereas:vt ſup.illi.ſ.athenienſes qui intrarunt tecta cece domus.ſ.labyrinthi excecantis:ita vt exitus reperiri nequiret:celantia.ſ.occultantia formã noui monſtri.i.minotauri partim hoīs partim tauri nō adeūda.i.q̃ adiri nō debeãt: q oēs adeuntes perierunt vſq̃ ad theſeum. Et pereas:vt ij quorū ſeuera altera corpora.ſ.troianorū eacides.i.achilles violētus miſit cum ſenis ſup.corporibus.i.alijs ſex etiã troianis fortiſſimis in altis rogis:aut potius in altos rogos:ſcʒ patrocli vt inferias illi faceret.Et pereas vt illi perierunt quos victos a ſphinge.ſ.ambagibus.i.enigmatis:ſeu enigmatibus oris.i.ſermonis: aut orationis.obſcuri:ideſt difficulter intelligibilis:nos legimus ſphinga.i.monſtrum illud dediſſe neci.i.morti infande ideſt deteſtabili.Quos ꝛ victos accuſatiui regunt a dediſſe a parte poſteriori.ſed preconſtruunt propter relatiuum ſphinga ꝟo accuſatiuus a nominatiuo ſphix ſphingos regitur ab eodē verbo a parte ante. Si velimus adiectiuū victos diuiſim ꝯſtruere.ordo eſſe poſſit.ꝛ quos dedicimus ſphinga dediſſe neci infande victos ambagibus oris obſcuri.ꝛ pereas ſup.vt illi videlicet lemniaci qui cecidere templo minerue biſtonie:ideſt thracie hoc eſt ferocis more thracum.propter quod:ſcilicet facinus facies dee:ſcʒ palladis eſt tecta quoq̃.i.etiam nūc quia ſcilicet tale facinus inſpicere nolens faciem auertit:quod ſepe fecaſſe legitis.vnde eneidos primo de ea dicitur. Diua ſolo fixos oculos auerſa tenebat. Et pereas ſupple.vt illi ſcilicet hoſpites diomedis biſtonij ſeu thracij qui fecerunt quondam:ideſt aliquando:preſepia ſcilicet equorum regis thracieſi.ideſt thracij ſeu biſtonij:videlicet diomedis quem hercules poſtea interemit:fecerūt inquit ſanguinolēta:ideſt ſanguinis plena aut ſanguine humano aſperſa dapibus ſuis:ideſt pabulis de ſe factis quia ipſi apponebantur equis. Therodamantheos ꝛc.Proſequitur inceptum atq̃ ordo eſt.Et pereas ſupple:vt ij qui ſenſere leones therodamanteos ideſt quos therodamas in ſcythia aut numidia humanis alebat corporibus.ꝛ ſupple vt illi qui ſenſere ſacra taurica ideſt que fiebant in taurica regione ex humanis corporibus dee thoanthee:ideſt diane quam Thoas rex venerabatur eiuſmodi ſacrificio.vt Seruius late docet ad illud ſecundo eneidos. Sanguine placaſtis vētos ꝛ virgine ceſa Sanguine querendi reditus.Et pereas ſupple.vt ſocij Ulyſſis quos pauidos ſcilicet propter periculum maris:ſcylla ideſt monſtrum illud marinum.vorax ideſt deuorans naues:charibdis:aliud monſtrū ꝛ periculum maris ſiculi aduerſa ſcylle:quia vt dicitur enei.iij.Dextrum ſcylla latus tenet implicata charybdis. Obſidet eripuere rati ideſt claſſi laſſere ꝛ periclitanti dulichie.i.qua vehebantur dulichij:vt vlyſſes ꝛ ſocij eius.ꝛ vt alij ſocij vlyſſis:quos Poliphemus ciclops ille etneuſq̃ paſtor.demiſit:ideſt deorſum miſit ꝛ ingurgitauit in aluum vaſtam:ideſt valde amplam.eſt autem aluus receptaculum ſordium ꝛ excrementi:ꝛ ſup.vt ꝛ alij Ulyſſis ſocij qui ſubiere:ideſt intrauerunt in manus liſtrigonias:ideſt liſtrigonum qui in italia humanis carnibus veſcebantur.vt:ſupple romani quos dux penus:punicus ſeu carthaginienſis hannibal merſit vndis putealibus vt ſcilicet pontem faceret ſuper gellam fluuium.ꝛ ſupple quibus fecit aquas canas:ideſt ſubalbidas puluere.i. limo arenoſo eiecto ſcʒ pondere cadauerum.

Et velut icaridos famuli periere procîq̃:

Inq̃ caput domini qui dabat arma procis

Ut iacet aonio luctator ab hoſpite fuſus

DOMI. ☞Icaridos. penelopes filie icari.in caput dñi: aduerſus dñm vlyſſem.Ut iacet aonio luctator.i. de antheo intelligit notum eſt. Luctator:paleſtrita hoſpite aonio Hercule antheus terre filius clarus paleſtre certamine multos necauit. nam cū pedib' terrã ꝯtingeret,reddebat validior a ma

Icarus. Antheus.

Qui mirum victor cum cecidiſſet erat.

At quos antei fortes preſſere lacerti

Quoſq; fere morti lemnia turba dedit.

Ut qui poſt annos ſacri monſtrator iniqui

Elicuit pluuias victima ceſus aquas.

Frater vt antei: quo ſanguine debuit aras

Tinxit: et exemplis occidit ipſe ſuis.

Ut qui terribiles pro gramen habentibus herbis

Impius humano viſcere pauit equos.

Ut duo diuerſis ſub eodem vindice ceſi.

Temporibus Neſſus Diſſimaniq; gener

Ut pronepos neptune tuus: quem reddere vitam

Ipſe corodines vidit ab vrbe ſua

Ut ſcynis et ſcyron: et cum polyphemone natus:

Quiq; homo parte ſua: parte iuuencus erat

Quiq; trabes preſſas ab humo mittebat in auras

Aequoris vt ſpectes huius et huius aquas.

Queq; ceres vidit leto pereuntia vultu

Corpora theſea cercionea manu

Hoc tibi promeritis iuſtiſſima deuouet ira

Et venient iſtis non leuiora malis.

tre. Hic domuit Hercules, regiam habuit apud
Lyxum in libiam: vt ſcribit Plinius: vxorē Iigen
nam: vt tradit Plutarchus. Antheus vero Scy-
Lemnia-des. tharum fuit rex. Lemnia turba dedit Lemniacę
mulieres cum veneris ira hircinum haberēt odo
Hypſiphilē rem repudiate a maritis iniuriam vlte ſunt. nam
Traſillus. reuerſos ex thracia vna trucidarunt nocte preter
hypſiphilen que thoātem patrē ſeruauit. Cecine
runt hoc cum alij tum Papi. in thebaide. Ut qui
poſt praſillus: vt alij codices habēt. Traſillus bu-
ſiridem docuit immolare hoſpites cū affirmaſſet
nece humana pluuias ipetrari poſſe a ioue. Pri-
mus occiſus eſt eandēq; ſeruauit crudelitatē Bu-
ſiris in aduentū vſq; Herculis: in quo domitus
fuit. Eratoſtenes negat in egypto vnq; buſirim
Buſiris. fuiſſe. Sed hic ait cōfictū ad loci inhoſpitalitatē
indicandam: vt qui. i. Traſillus. Sacri iniqui. in
quo erat neganda victima. Poſt longū longā ſic-
Pigmaliō citatē. Elicuit. eduxit. Frater vt anthei: pigmaliō
frater anthei docuit immolationē hoſpitiū: ipſe
deū aras ſanguine imbuit. exēplis. vt ipſe docuit
Ut q de diomede intelligit: de quo ſupra q equos
habebat quos paſcebat corporib⁹ humanis: eūſ
deinde hercules equis obiecit in pabulū: qđ ille
in multos egerat. Terribiles feros. Uiſcere huma
Neſſus. no: humanis carnibus. Ut duo Neſſus centaurus
cū ad Euenū fluuium Deyaniram violare vellet
vxorē herculis ſagitta ab hercule interēptus eſt:
notū eſt Naſonis carmē: qđ Diodori etiā monu-
menta teſtantur eodem vindice: hercule auctore.
Diſſimaniq; gener. diſſiman⁹ ſocer fuit vt alij ſcri
bunt Eurithū: quē Homerus ſcribit ab apolline
interfectū vt alij putant qđ placet Iphidi. de quo
Euryth⁹. hec eſt hiſtoria. et cantata ab Homero in carmine
Iphidus. magico et ſcripta a Dido. nec pretermiſſa a Prop-
tio. Eurythus Iolen filiā vxorem dare recuſauit
herculi petenti: qua iniuria cōmotus hercules il-
lius equos abegit. Iphidus eurythi frater cū ad
eos repetēdos tyrintū veniſſet iuſſus eſt ab hercu
le cōſcēdere turrim: vt circūſpiceret an equos vide
ret. vñ eum precipitē dedit. Sunt qui putant de
ormeno dictū: cuius filiā denegatā aſtidamiam
hercules abduxit necato patre. Hoc dicitur de Or
Corinet⁹. meni nympha. Pronepos. Corinetus filius vul-
cani. Reddere vitam mori. Ut pronepos. ſunt ma
le interpretati meo quidam iudicio. qui hoc de
hyppolito ſcriptum putāt. Nam vt ego ſentio lo
Periphit⁹ quitur de corineto filio vulcani: qui periphintus
dicebatur vt ſcribit Plutar. pauſanias periphiles. Idem ſcribit hunc vulcani filium fuiſſe. Corinetus dictus
vt interpretatur Diodo. a korine quod ſignificat clauam: quam geſtare ſolebat. Hūc primū hercules domuit
iuxta epidaurum quod Ouidius ita in meta. teſtatur. Tellus epidaurea: per te Cauigeram vidit vulcani occū
Scynim. bere prolē. i. cornetum. Scynis ab eodem Theſeo ſublatus eſt: qui vt ſcribit Diodo. alligata corpora curuans
arboribus in altum eminebat. vnde curuabantur. Ouid. ſcynim alterum putat q̄ ſenē illum qui curabat tra-
bes: cui nō dat nomen. Plutar. deprauata vt ſentio dictione ſcyni dum ſcribit hunc fuiſſe: ex cuius filia perigo-
Scyron. ne Theſeus ſuſceperit Manalippum. Et ſcyron. ſcyron in attico porrecto tranſeuntibus cibo ex pede admo-
uentes os precipitabat. Hunc auum Pelei et thelamonis fuiſſe megarenſes contendunt apud Simonidē poe-
Procru. tam cum domuit Theſeus. Unde ſata ſcyronia dicuntur et minerua ſcyrias ſacras item ob mortuum Scyronē
ediſcyroſis. Cum polipheмone natus. ideſt procruſtes. Natus procruſtes a theſeo domitus eſt: qui hoſpites hoc
genere ſupplicij afficiebat. Suppoſito eū lecto extendebant corpora: que aut mutilabantur ſi maiora erant le
cto: aut vi trahebantur in parem magnitudinē ſi minora erant. nomen dictū a procroyo. i. impello. Quiq; con
homo parte de minotauro intelligit quem theſeus interfecit. Queq; ceres: ob mendam que inueterata eſt in
omnibus ferme codicibus ridenda fabula recitata a nōnullis qui aiunt Gerionē interfectū fuiſſe a Theſeo: et
cereres gerionis nece letaratā: q: cum haberet tria corpora nimiū comederet: quod ridendū eſt: cum ſit falſum.
Nos ſentimus hoc ſcriptū eſſe de cercyone archadico quē iuxta cererē Eleuſinam Theſeus interfecit ſuperatū
paleſtra ſi Plutarcho credimus: teſtatur hoc alibi Naſo in Metamorphoſi. Per te cerealis eleuſin Cercionis
Cercion letum vidit: et legas cercionea: non gerionea.
☞ Et ſupple pereas: velut periere famuli et proci icaridos. i. penelopes icari filie: cuius famuli nōnulli et proci
ASCEN interempti ſunt tandem ab vlyſſe: et vt ille e famulis videlicet melanthus qui dabat procis arma. ſcilz. xij. haſtas
et totidem clypeos et galeas: in. i. contra caput dominiſq; vlyſſis. et ſub. pereas aut iaceas victus vt antheus ſup-
lictator iacet fuſus ab hoſpite aonio. i. hercule. qui erat mirum. i. mirabiliter vt ſit mirum pro mire: aut inter-

fecto eſt ſuperſtes: victor cū cecidiſſet. i. poſtq̄ ceciderat et terrā matrē ſuā cōtigerat donec ipſum leuatū de terra
inter brachia cōpreſſum expirare cogit. et vt ſup. ſi perierūt quos fortes lacerti. i. fortia brachia anthei. ſ. filij ter-
re priuſq̄ ab hercule victus erat. preſſe. i. luctādo. et ſup. vt perierūt viri in lemno quos turba lēnia. i. lēniadū. i.
mulierū ex lēno dedit fere. i. quaſi oēs mori ſup. pereas. vt praſillus ſeu traſillus mōſtrator iniq̄ ſacri. i. de nece
hūana: qđ mōſtrauit buſiridi. vñ in geor. Aut illaudati neſcit buſiridis aras. elicuit poſt. i. pluſculos: aut vt cal-
derimus legit poſt lōgū. i. tēpus aquas pluuias. i. pluuiales exiſtēs victima ceſa. ſ. amorē quē docuit. et ſup. pas:
vt frater anthei. ſ. pigmalion tinxit. i. imbuit aras ſanguine quo debuit. ſ. de proprio et occidit ipſe ſuis exēplo. ſ. q̄ in
alios exercuerat: et q̄ terribiles. Ordo eſt. et hercas ſup. vt ipſius. ſ. diomedes thraci⁹ perijt interētus. ab hercu
le q̄. ſ. diomedes pauit equos terribiles. i. feros viſcere humano. i. carnibus humanis: pro herbis habentib⁹. i.
loco herbarū habentiū gramen. i. illā ſpeciē ex ſanguine humano: vt ſentit Serui⁹ naſcentē. et pereas: vt neſſus
et gener diſſimani. i. euritus aut epidus ſup. perierunt ceſi: aut ceſi ſup. ſunt diuerſis tēporibus ab vno vindice
i. exterminatore monſtrorū: ſcz hercule. et pereas vt ſup. perijt o neptune tuus pronepos: ſcz Corynetus quē ipſe
coronides vidit reddere vitā. i. emori ab vrbe ſua. et pereas vt ſcynis ſcyron et natus cū polyphemone. i. procuſtes
ex ſub. is q̄ erat parte ſua homo et parte ſua iuuencus. i. taurus: vt minotaurus quos oēs theſeus herculis mi-
rator deleuit. et pereas ſup. vt is: ſcz monichus q̄ mittebat in auras ab humo trabes preſſas Iuue. aut quātas
iaculator monichus ornos. aſpectans aquas equoris huius et huius. i. vtrinq; prominētis. et pereas ſup. vt corpo
ra cercyonea. i. ipſius certionis interēpti a theſeo q̄ ceres vidit leto vultu: q: iuxta templū cereris eleuſine perie
runt perientia manu theſea pro theſcia. i. ipſius theſei. Ira iuſtiſſima. i. quam iuſtiſſime in te ſuſcepi: deuouet.
ideſt imprecatur tibi: hec ſcz mala predicta. i. mala ſup. nō leuiora iſtis malis euenient tibi.

Qualis achemenides ſicula deſertus in ora

Troica cum vidit vela venire fuit:

Et qualis necnon fortuna binominis hyri:

Quiq; tenent pontem qui tibi maior erit.

Filius vt cereris fruſtra tibi ſemper ametur.
al's viſq;

Deſtituatq; tuas ſepe petitus opes.

Utq; per alternos vnda labente recurſus

Subtrahitur preſſa mollis arena pede:

Sic tua neſcio que ſemper fortuna liqueſcat:

Lapſaq; per medias effluat vſq; manus.

Utq; pater ſolite varias mutare figuras

Plenus extincta conficiare fame:

Nec dabis humane tibi erunt faſtidia: quaq;

Parte potes tydeus temporis huius eris.

Atq; aliquid facias a veſpere ſolis in ortus

Cur externati rurſus agantur equi.

Feda licaonie repetes conuiuia menſe:

Tentabiſq; iterum fallere fraude iouem
al's teneat

Teq; aliquis poſito tentet vim numinis opto
al's tantalide. al's terceſq; atq;

Tantalides tu ſis tu tereiq; puer.

Et tua ſic largos ſpargantur membra per agros

Tanquam que patrias detinuere vias

Aere perilleo veros inittere iuuencos:

Ad formam tauri conueniente ſono.

HOMI.

☞ Qualis achimenides. Achimenides adama- Achimenides.
ſti filius ithacenſis relictus ab vlyſſe in ſicilia: cui⁹
erat ſocius vitam egit in ſummo ſqualore: venien
tiſq; ēnee troiani opē implorauit: vt eſt apđ Uer.
Home. cum vlyſſis aduentum in ſiciliam ſcribit et
ſociorum huius non meminit. Qualis ſqualidus
Qualis hyrus itacenſis mendicus celebris carmi
ne Homeri qui ſcribit hūc punit vapulaſſe ab vlyſ Hyrus.
ſe: cum eū reuerſus inueniſſet in veſtibulo edium
ſuarū qua ex dimicatione antinous qui inter pro
cos penelopes erat vlyſſi victori incognito epulas
dedit: hic in mēdicitatis obiurgationem ſemper
obijcit. Binominis dx: q̄m arneus olim eſt appel- Arneus.
latus a matre: ſed dictus hirus ab alijs a loquaci
tate mendicandi. Home. cara parens primus ar-
neum dixit ab annis. Aſt hyrum pueri. carmen eſt
in vltimis odiſ. lib. Quiq; tenēt pontē quod ſuſpi
cantur nōnulli quoſdam pontem tenuiſſe ithace
qui electi ſint ab vlyſſe. in quo Home. auctoritate
abutuntur nihil em̄ ſcri. home. de hoc. ſed naſo in
telligit de mēdicas qui in ponto ſedent. Iuuc. Auſ Tripolemus.
q̄ emilius pons et apud Martialem frequenter.
Fortuna: conditio viuendi. Filius tripolemus: vt
ego ſentio q̄uis alij aſterium ſcribant: qđ nō legi
ſingulari et forma et pudore oīz opes illecebras cō Erichthon.
temſit. Fruſtra: qđ nō impetres. Utq; pater. Eri-
ſichthō ſucciſa quercu driadum precibus a cerere
irata tanta fame torquebat: vt coactus ſit vende- Driopea
re filiam: vt greci codices habēt. Taopedia vt lati
ni Dryopeida vēdita modo pro virgine: modo p
alijs animalibus patri alimenta diu ſubminiſtra
uit ſed tandē coactus eſt miſer morſu proprios ar-
tus lacerare. Toapeis dicta eſt a taos: quod ſigni Toapeis.
ficat pauonem et opos aſpectum. Plenus ſatur.
Conficiare: conſumaris. Inextincta: inſuperabi-
lis. Tideus: tideus caput menalippi corroſit vt eſt Tideus.
apud Papi. in theba. Aut aliquid alludit ad fabu
lam thye. et atrei. a quorum menſa ſol dicitur auer
tiſſe currum. Externati: pauentes in aliam partē
Lycaon priami filius ex lichothoe filia alcei. ita
apud Home. loquitur me paruum exiguo victurū Lycaon
tempore mater lycothoe genuit. Alter lycaon ar-
chadie rex iouis ira in lupum eſt conuerſus cum
mactato homine iouem decipere voluiſſet de hoc
loquit Oui. Fabula orta eſt ex hiſtoria. Nam ſi co-
pe credimus ſacra ioui lyceo fiebant in archadia
hoſtia humana: cuius carne deguſtata homines
in lupum vertebātur: quod de meneto parrhaſio
contigit qui decem annis lupus in priſtinam for- Pelops.
mam eſt reuerſus tantalides pelops filius tanta
li numinibus hoſpitio ſuſceptis a patre appoſit⁹

eſt experiente an dij eſſent: reliqui abſtinuerunt. vna ceres humerum abſumſit quem poſtea reddidit eburneum diuinitas. Tu tereiq puer ityn fi lium Theſei deſignat patri appoſitum. Abſirtus de te filius ex caucaſea nymphaːvt ſcri. Appollonius ex euridide vt ibicus. Ex neeraːvt Sophocles. ex phedraːvt Heſiodus. hunc medea iram patris fugiens interfugiendū dilaniauit: vt collecta membra ſequentē patrē retardarēt. Cice. Egialeū appellatū fuiſſe exiſtimabatːſʒ Diodo. alterū tradit egialeū. Uulnera totq feras. De Menetio nōnulli intelligūtːquod falſum eſt. Nā loquitur de oſyride qui in vigintiquatuor partes diſcerptus fuit Huic mortuo facta inſtituta fuerūt ab vxore in q̄bus piaculū eſt gladiū cū enſe. Ere perilleo conſecto tauro eneo a perillo qui ſupplicio afficiebant clamantes ex bouis aluo ſuauē emittebant ſonū. Hic dicatus eſt phalaridiːqui primus tyrānidem docuit quā in agrigētinis ſicilie exercuit auctor eſt Plinius in. vij. naturalis hiſtorie. Sunt qui ſcribunt eū ante conditam vrbē vixiſſe. liiij. annis. Sed euſebiū ſecuti credimus eū poſt conditā vrbem fuiſſe tēporibus Seruij Tulij poſt. xvj. annū tyrannidis a ſocijs reſecta lingua coniectus eſt in taurū eneū quem olim Perillus ſtruxerat ex ere cyprio. Id enim genus ductile eſtːvt ſcribit Plinius ⁊ facilius ignem admittit qui admouebatur damnato clauſo in ventrē bouis. Eundem taurū primus imbuerat ipſe artifex perillus. Unde inducitur lib. quarto de triſtibus ſic tyrānum alloqui. Et munus munere penſes Da precor ingenio munera digna meo. Dixerat et phalaris pene mirāde repertor. Ipſe tuū preſens imbue dixit opus. Ambo ergo in tauro illo perierunt. paphio. i. cyprio. Nam temeſſe vrbs in cypro habebat eris metalla. Ut venus. pelias fraudibus medee iuueniles annos pmittentis medicamētis magnis interēptus eſt filiabus omnibus conſentientibus preter vnā alceſtē auctore Diodo. que impietate abſtinuitːFuit autem admeti ſocer. nam eo mortuo Iaſonː vt ſociorū alios lemret Euadnem eius filiam euco collocauit filio Cephali amplimonem andremoni Leonthei fratri Alceſtam admeto. Aut eques in media dehiſcente terra in vrbe aruſpices reſponderunt Stultionē maniū deū poſcere virū fortiſſimū qui niſi daretur interitus vrbi immineret. Curtius eſt qui armatus cum in locū ſe deiecit nomē eius tum eſt vt curtius Lacus appellaretur. hanc hiſtoriā noſtri profitentur quibus. T. Liuius aſſentitur. licet piſo cornelius luctatius auctore Uarrone varios inſecuti annales aliter ſcripſerintːAtq vtinā pereas cadmus primus cōflare es inuenit in varios vſus. Cadmus alter ſolute orationis inuentor fuit. Cadmus preterea in fabula agenoris filius thebas conditurus mactato ſerpente dentes ex oraculi precepto ſeminauit ex quibus nati homines mutuis ceciderunt vulneribus quinq tm̄ ſuperſtitibusːquorū vnum tantum nominat Oui. Ehionem pelorū pherecides oēs idē ſcʒ euchionē pelorū hypemerorū. addit preterea idem auctor hos oēs dētes ſerpentis datos fuiſſe a marte ⁊ pallade parte dimidia Cadmoːː partētē dimidia octe qd̄ latini nō tradiderunt cum eundem cadmum tenuiſſe illirium prodiderint. alterum fuiſſe cadmum pherecides ſcribit.

Iris. *Oſyris.* *Perillus.* *Pelias.* *Curtius.* *Cadmus* *Uiri ex ſerpentibus, Pherecides.*

☞ Tātalides tu ſis. Audi q̄d q̄ntian' ſup iſto v̄ſu. hoc cū carmine duplici errore claudicat ⁊ meo iudicio legaſtreos atq puer. ⁊ miror Domitiū in oibus vt pre ſe fert oculatū nō vidiſſeːquū interpretis ſit carmina reſtituere et a labe defendere ʒarotus alter interpres innuit legendū eſſe tereiaſq puer cur ſcribat ipſe viderit.

ASCEN.

☞ Qualis achimenides. Ordo. eſt. Et ſis talis. i. miſerrimus ⁊ famelicusːqualis fuit achimenides comes infelicis Ulyſſiːvt dicit. iij. enei. deſertus in ora. i. extrema regiōeːſicula. i. ſiciliēſi. quū. i. quando vidit vela troia. i. troiana hoc eſt naues enee venireːſcʒ ad littus vbi in ſyluis latebat ob timorem cyclopū Necnō. ideſt ⁊ etiam ſup. ſis talisːqualis fuit fortuna hyrus mendici notiſſimi binominis. i. duo nomina habentis. nā etiam arneus dict' eſtːː quales ſup. ſunt q̄ tenent ponte. i. q̄ mendicant ſedentes in ponte. de quo Iuue. Nulla crepido vocat ⁊c. qui ſcʒ pons erit tibi. i. vt tu locum habeas maiorːː ita cū plurimi ſint mendici parū tibi detur. Filius amet tibi ſemper fruſtraːvt filius cererisːſcʒ tripolemus ſup. amat' eſt ab eaːq: in omnem regionem cum miſit: nunq p̄ſentem habuitːː ipſe ſepe petitus a te deſtituat. i. deſerat ſine herede tuas opes. Et vt. i. queadmodū harena mollis ſubtrahitur. i. paulatim ſurripit pede exiſtente preſſo. i. firmiter fixoːː vnda labente p alternos recurſus. i. fluenteːː refluēte. i. vt qui pedem ſup harenā habet quā fluxus ⁊ refluxus paulatim excedit tandē nihil ſub pede reppeteritːſit tua fortuna. i. conditioːneſcio que. i. que tibi forte fortuitu eueniatːliqueſcat. i. diſſoluatur et diffluetːː lapſa. ſ. a culmine ſuo. effluat vſq. i. cōtinuo p medias manus : hoc eſt ſis tam diffortunatus vt res tibi in manibus pereatːː quā manu tenes retinere nequeas ⁊ tu plenus. i. faturːvt dicit Calderinusːſed verius plen'. i. turgidus ⁊ opplet' cibisːpficiare. i. pſumeris. fame inextincta. i. inſatiabiliːvt ſup. pfectus eſt pater. ſ. erſichthon pater. ſ. caopeidis ſeu driopeidis. ſolite mutare. i. p mutationē inducere varias figurasːq: pr̄ cāvendi dit ſub varijs formis. Nec faſtidia dapis humaneːerūt tibi. i. nec faſtidies veſci carnibus humanisː ⁊ eris tydeus. i. ſimilis tydei huius tēporis. i. q̄ ſit in hoc noſtro euo: ea parte qua potes. i. q̄tū ad hoc quod eſt veſci humanis carnibusːſicut tydeus corroſiſſe dicitur caput menalippi. Aut facias aliquidːſcʒ tale quale fecit thieſtes qui proprios filios ediditːcur. i. q̄obrē equi ſolis exterreati. i. pauētes in aliam partēːagant rurſus a veſpere. i. ad orientemːq: ſol indignat' retroceſſit. Uñ eſt illud. Nec tam auerſus equos tyria ſol iūgit ab vrbe. Et tu repetes conuiuia feda. i. obſceuaːmenſe lycaonic. i. ſup quā lycaon archadū rex hoſpitū a ſe occiſorū carnes ponere ſolebatː donec ab ioue in lupum verſus eſtːquādo eum fallere voluit. vnde additːː tentabis. i. conaberis. iterum. i. ſicut lycaonːfallere fraude. i. per fraudēːiouem. ſ. a te hoſpitio ſuſceptumːetiego opto vt aliquis tentet vim numinis i. diuinitatis cōuiuarum te poſito. i. appoſito ad menſamːſicut tantalus filiū ſuum pelopem dijs appoſuitː dicit tm̄ Calderinus ſupra non eſſe dānatū ob hanc cām : ſed q: deorū ſecreta reuelauerat)tu ſis tantalides. ideſt ſimilis tātalide. i. occidaris a patre ⁊ apponaris ſicut apposit' eſt pelopsːː tu ſis puer. iːfilius terei ſcʒ regis q̄ filiū ſuū ityn aut italū comeditː ⁊ cū eū ſepe peteret reſpōdit materːqd̄ petis intus habes quo cognito mutat' eſt in huppupā auē fedamːː tua mēbra ſpargant ſic p largos agros tāq ſup. ea: ſcʒ abſyrthi fratris medee: qui de

Atq ferox phalaris lingua prius enſe reſecta
More bouis paphio clauſus in ere gemas.
Dumq redire voles eui melioris in annos.
Ut vetus admeti decipiare ſocer.
Atq eques in medij mergare voragine ceni:
Dummodo ſint facti nomina nulla tui.
Atq vtinam pereas: veluti de dentibus orti
Sidonia iactis grata per arua manu.

tinuere. i. immorata ſunt vias patris. i. ipſius oete regis colchorūːſequētis filiā ſuā medeā cū iaſone aufugiētē Ere pericleo. Cōmentarij hui' loci erāt penit' trāſportatiːſʒ cū difficultate ad ſuū locū reducti ſunt. Ordo aūt eſt. Et imitere. i. veliʒ aut p̄cor imiteris veros iuuēcus ere perilleo. i. factos de ere paphio ſeu cyprioːſicut pill' athenieſis phalaridi tyrāno fecerat ⁊ prim' in eos intruſus ſupplicia atrocitatis deditː ⁊ b' ſono cōueniente ad formā tauriːita vt nō hūana: ſʒ taurina vox emittat p os tauri ne forte tyrān' ad pietatē hūano gemitu ptrahi poſſitːː tu clauſus in ere paphio. i. cyprioːgemas more bouis. i. queadmodū phalaris tyrānus ille agrigētin' ſup. gemuit intruſus in eundē bouē a ſocijs i quē pri' perillū intrudi feceratːː hoc lingua reſecta. i. āputata pri' enſe. et tu volens redire in annos melioris eui. i. iuuēteːdecipiare. i. decipiaris. vt ſup. deceptus eſt ſocer admeti ſcʒ pelias vetus. i. q̄ in ſummo ſenio ſperabat venire in annos iuuēte arte medee q̄ cum decepit. aut tu eques i. incidēs equo vt curti' roman'ːmergere. i. immergaris in voragine. i. ſpecuːceni. medij. i. qd̄ ſit in medio foro dummodo. i. ſic tm̄. vt nulla nomina. i. monumenta ⁊ laudes ſeu tituli ſint tui facti. i. dūmodo nō conſequaris eternū nomēːſicut curtius romanus cōſecutus eſt. q̄ ob ſalutē patrie ſe dijs manibus deuotum in ſpectuʒ precipitauerat: Atq vtinā peas velutiːſup. pierūtːorti de dētibus. ſ. draconis. iactis manu ſidonia. i. ipſius cadmi ſidonijːper arua grata. vbi libenter naſcebantur ex dentibus.

Et que Battiades fecit: fraterq meduſe
Eueniant capiti vota ſiniſtra tuo.
Et quibus exiguo eſt volucris deuota libello.
Corpora proiecta que ſua purgat aqua.
Uulnera totq feras quot dicitur ille tuliſſe:
Cuius ab inferijs culter abeſſe ſolet
Attonituſq ſeces: vt quos cybeleia mater
Incitat ad phrygios vilia membra modos.
Deq viro fias nec femina nec vir vt atys
Et quatias molli timpana rauca manu.
Inq pecus magne ſubito vertare parentis.
Uictor: vt eſt celeri victaq verſa pede
Solaq limone penam ne ſenſerit illam.
Et tua dente fero viſcera carpat equus.
Aut vt caſſandre dominus non mitior illo:
Saucius ingeſta contumuleris humo.
Aut vt abantides: aut vt lirneſius heros.
Ceſus in equoreas precipiteris aquas.
Uictima vel phebo ſacras macteris ad aras
Quam tulit a ſeuo theudotus hoſte necem:
Aut te deuoueat certis abdera diebus:
Saxaq deuotum grandine plura petant.
Aut iouis infeſto telo feriare triſulco:
Ut fatis hypomoo deſiodeſq pater
Ut ſoror autonoes: vt cui matertera maia eſt
Et temere optatos qui male rexit equos.

DOMI. *Battiades.* *Callimachus.*

☞ Battiades. mendoſe nonnulli legunt penthides interpretantes hoc dictum de hyponacteːcuius Strabo ⁊ Plinius meminerūt Achi non ſatis peritiːſed intelligendū de callimacho oriundo a Batro. qui apollonium rhodium diſcipulū ſuum Silci filiumːvel vt alij ſcribuntːilli fratrem. Meduſe ⁊ Egiales carmine imp̄catorio deuouitːvt ſupra eſt expoſitum. Deq viroːatys cybeles concubitum fugiens genitalia ſibi amputauit. Inq pecusːatalanta ſuperata ab hippomene curſu verſa eſt in leenaʒ marito in leonem conuerſoːcū in cybelis templo amoris impatiens hippomenes cū puella rem habuiſſet. Solaq limone filia hippomenes adulterio dep̄henſa alligata equo a patre abſumtaːvt ſupraːdictū eſt. Caſſandrus vt caſſandre' dn̄s. Caſſādrea colonia i macedoniane. q̄ olī potidea dicebatːvt tyrān' a ſocijs cinere obrut' eſt alter q̄ ſucceſſerat caſſandrus viuus defoſſus in terra perijt. Abantiadesː male legūt q̄ hoc putāt dictū de certo aut de Phineo fratre Acriſij. Nam deſignat Perſeū nepotē abātisːq̄ cum Danae matre in vrnā ab acriſio impoſit' ⁊ cōmiſſus mari: vndis delat' eſt in Seryphō inſulā : ⁊ inuētus a Dicte piſcatoreːcuius vnus Papi. apud nos meminit. Fluctiuagusvolucrem connibat perſea dictis. educatus in inſula a polidecte rege miſſus eſt in apta capitis diſcrimina vt Hygi. docet. ⁊ Stra. et interpres apollonijːvictor reuerſus in ſeriphon incolas ⁊ lapides cōuertitːoſtēſo gorgonis capite Lyrneſius herosːcōfingunt fabula nōnulli nec veram nec loco accōmodatā. loquit enim de Thelepho q̄ Lyrneſius dictus eſtːq̄m Lyrneſum ⁊ petaſum vrbes tenuit imperio. is cū Auge matre ⁊ vrnam impoſitusːvt Euri. ⁊ Stra. ſcri. ad oſtia Caici fluminis delatus eſtːvbi imperij heres relictus eſt a theutrante. Quam theodotus. quidquid ab alijs hoc loco traditū eſt nōdum cōperi illud vnū inuenio theodotum Bactrianorū regem ab arſace rege parthorū fuiſſe mactatū. Abdera: vrbs thracie initio anni hominem deuouet pro ſalute communiːobruitq lapidibus. Ut fatusːpreſter hippomene filius cum deos deteſtaretur ob patrem deiecto imperio fulmine ictus cecidit. Doſithoes: atrax cū filiam Doſithoē a Ioue compreſſam prodidiſſet fulmine extinctus eſt. Ut ſoror ſemeleːſoror Antonoes luce iouis quā decepta impetrauit extincta eſt. Porphirio filius ſyſiphi quod vnus licophron ſcribit. Cum Higinus tradat Glaucū tm̄ Syſiphi filium fuiſſe impietatem paternam ſecutus in deos fulmine ictus eſt. Eſt matertera: quoniā mater ops huius Maie ſoror fuit. Et temere Phaeton impetrato curru a patre phebo: notiſſima fabula: radijs cum male regeret cōbuſtus eſt Salmoneus vt ferus coli filius: vt ſcribit Diodo. ex Alodice genuit Tiro formoſiſſimā quam amatam fuiſſe a neptuno ſcribunt Homerus Strabo Tyro.

Lymone. *Caſſādr'.* *Perſeus.* *Thelephus* *Theudot'* *Preſter.* *Atrax.* *Semele.* *Porphirio.* *Phaetō.* *Salmoneus.*

ex proper. Uobiſcū cādida tyro. Et ſanguine nat⁹
Menius. eodem. Menius Lycaonis filius cōflagrante do-
mo paterna lycaone patre in lupum verſo: cum
iouem deteſtaretur: fulmine ictus periit. Ut mace
Macedō. don icta eſt rapidis cum cōiuge flāmis. Macedō
nomen macedonie dedit. Cum viro cōbuſta cadē
flāma. Predaq; ſis illis quibus eſt latonia delos.
Thraſus. Imprecatur laniationē a canibus: qualis conti
git thraſo puero ī delo. Thraſus aūt puer diane di
lectus a canibus diſcerpt⁹ eſt. Phebi autē ira im-
miſſa eſt peſtilētia: qua vt deliaci deliberarētur ex
oraculo canes eiecerunt: quā hiſtoriam paucis v-
bis deſignauit Strabo. cū ait. Canes in delo ale-
re religioſum eſt. legatur thraſo rapto ante diem
hoc eſt immatura etate. Non aūt vt alij interpre-
tātur. Delos nō adeūda añ diē: ꝙ ſcilicet thraſus
templum ante lucem voluerit ingredi. qd ridēdū
eſt. Quiq; verecū. ſpeculantē. Acteon: notiſſima fa-
bula: diſcerptus eſt a canibus. probi ſententiā nō
laudo: qui ſcribit in buccolicon Uergilij aracyn-
thum: acteum dicum eſſe ab acteone. Nam acte⁹
dicitur: ꝙ fines attice attingat vel littoralis: nam

Et ferus eolides: vt ſanguine natus eodem
Quo genita eſt liquidis que caret arctos aquis.
Ut macedon icta eſt rapidis cum coniuge flammis
Sic precor etherei vindicis igne cadas.
Predaq; ſis illis quibus eſt latonia delos.
Ante diem rapto non adeunda thraſo.
Quiq; verecunde ſpeculantem membra diane:
Quiq; crotopiadem diripuere linum
Neue venenato leuius feriaris angue:
Quam ſenis oeagri calliopeſq; nurus.

Acteon. mari promiet. Quiq; crotopiadē diripuere linum. duo lini fuerunt vterq; poeta. antiquior amphari: vt alij ſcri
Lini duo. bunt Mercurij ⁊ vranie filius: Calcidemus alter apollinis ⁊ ſalmacis filie crotopi filias a canibus eſt diſcer
ptus Crotopiades dicitur: quod nepos ſit crotopi. Pauſanias vero ita ſcribit. Pſamate īquit Crotopi regis
Pena mō ſtrum. arguiorum filia: filium ex appolline repetit: quem canes crotopi a paſcuis redeuntes laniarunt. Iratus apol
lo monſtrum immiſit nomine penam: hec infantes ab vberibus rapiebat et necabat. Corebus eam ſuſtulit:
Eurydice phebus immiſit peſtem. Corebus tripodem. ad oraculum detul: ⁊ deniq; eo mortuo megaris monumentum
ereptum eſt: ou epithina core boo phoneo onopicto. Neue: eurydice vxor filij Orphei. Eagri et calliopes ſerpē
ASLEN tis dente tacta mortua eſt.
☞ Et vota ſiniſtra. i. noxiua ⁊ cōtraria. que. i. qualia: battiades. ideſt batti filius callimachus ⁊ frater medic
fecit eueniant capiti tuo. i. omnes imprecatio callimachi in apollonium eueniat in caput tuum: ⁊ ſup. vota ſini
ſtra eueniant capiti tuo: quibus volucris: ideſt auis: eſt deuota. ideſt per deuotionem ⁊ imprecationem effecta
modico libello. i. imprecatio eſt paucorum verborum: que ſcʒ volucris: vt cornix ex coronide facta: purgat ſua
corpora aqua proiec: imminente ſcilicet. pluuia. Tu enim vt maro inquit videas geſtire lauando. Et feras tot
vulnera: quot ille dicitur tuliſſe ideſt accepiſſe ob cuius: inferijs: ideſt oñi: ei inferie celebrantur: culter ſolet abeſſe
ideſt vt oſſyris: vt declarat calderinus. ⁊ tu attonitus. i. ſacro furore captus ⁊ ſtupefactus: ſeces: ideſt circūcidas
membra vilia. i. pudenda tua ad nihil vtilia: cultro, lapideo vt ſupple ſecant galli ſacerdotes matris deum cybe
les: quos mater cybeleia. i. ipſa cybele: ſeu cybeles incitat ad modos. ideſt numeros: ſeu rithmos ad quos ſūt
choree phrygios. ideſt frequentatos a troianis. ad quos dicitur illud tympana vos buxuſq; vocat ⁊c. Et ſias
de viro: nec vir nec femina: vt atys ſupple: factus eſt. qui genitalia ſibi amputauit: ⁊ ita ſpado factus: nec vir nec
femina fuit: ⁊ quatias tympana: ideſt inſtrumenta extenſa pelle: que concutitur habentia. nam a tympanizo:
quod eſt extendo: dicitur tympanum rauca. ideſt rauce ſonantia: manu molli: ideſt flaccida: vt eunuchis: ideſt
emaſculatus eſt. ⁊ vertare in pecus magne parentis: ideſt matris deum: hoc eſt in leonem: vt ſcʒ hyppomenes
victor athalante. eſt ſup. verſus ⁊ ipſa attalanta victa celeri pede eſt verſa. i. mutata. ⁊ ne ſola Limone filia hyp
pomenis ſenſerit illam ideſt notā penam. i. punitionē adulterij ſui quā dedit equinis dētibus dilacerata equus
carpat: ⁊ ideſt etiam tua viſcera dente fero: ideſt feroci ⁊ immani: vt caſſandreus dominus. Et tu: ſaucius. i. vul
neratus: contumuleris. i. ſepeliaris: ⁊ obruaris humo. i. terra ingeſta. i. ſuperingeſta vt dominus caſſandreus. i.
Caſſandrus qui viuus in terra defoſſus periit: cōtumuleris inq; exiſtens nō mitior illo ſcʒ domino: hoc eſt tyran
no Caſſandreo. i. macedonico. Aut tu ceſus. i. occiſus precipiteris in aquas equoreas. i. marinas vt ſupple pre
cipitatus. eſt. Abantiades: ideſt perſeus nepos Abantis: qui in ficella cum matre expoſitus eſt: ⁊ vt Heros lyrne
ſius: ſcilicet thelephus ſup. precipitatus eſt: vel macteris exiſtens hoſtia ſacra: ideſt dicata phebo: vel ſacra ideſt
execrabilis more maſſiliorum, in gallia quondam: qui puerum per annū nutritū tempore ſupplicationū macta
bant cum imprecatione imprecantes: ſcilicet omne malum quod toti prouincie immineret in illum puerum
ſacrum: ideſt execrabilem conuerti: vel ſupple feras necem qualem Theodotus: ſcilicet rex bactrianorum tulit ab
hoſte ſeuo: ſcilicet Arſace parthorū rege: a quo occiſus eſt. Aut abdera vrbs illa thracie deuoueat te certis die
bus: ſcilicet in initio anni: quo deuotum lapidibus obruere ſolebat ⁊ ſaxa plura grādine: ideſt ꝙ grandinis de
cidere ſolet ſuper tecta: ⁊ eſt comparatio Uergiliana lib. v. vbi ab Euthelo ſic darbeta percuſſum canit petris. i.
obruent ⁊ impignant te deuotum: ideſt morti deſtinatū. Aut feriare telo triſulco iouis: ideſt fulmine: quod tri
ſulcū eſt ad ſignificandam triplicē iouis poteſtatem in celo in terra ⁊ ad inferos: ſicut neptuni poteſtas ſignifi
catur per tridentes: ⁊ plutonis per cerberū tricipitem infeſto. i. tibi vim inferente quaſi ab te ineſo vt ſup. per
cuſſus eſt ſatus. Hyppomoe: vt alij legūt hyppomene: ſcilicet preſter nomine: ⁊ vt pater doſithoes: ſcʒ atrax. Et
vt ſup. percuſſa eſt ſoror anthonoes: ſcilicet ſemele que petens cum ioue coire vti Iuno ſolet in ſpecie fulminis
coiens extincta eſt iam gaudia baccho quē in vtero geſtabat: ⁊ vt ſup. percuſſa eſt: is ſcʒ porphirio: cui maia eſt
matertera: quia ſoror matris eius Siopis: ⁊ vt phaeton ſup. qui rexit male quos ſcilicet ſolis patris ſui optā
tos: ideſt expoſtulatos temere: ſcʒ temerarie ⁊ inconſulte ⁊ ſup. percuſſus eſt. Eolides. i. eoli filius: ſcʒ Salmo
neus: ferus: ideſt impius in deum ⁊ crudelis: vt ſexto enei. late docemus: ⁊ vt ſup. percuſſus eſt aut periit: natus
eodē ſanguine: quo arctos. i. vrſa genita eſt: que ſcʒ vrſa caret aquis liquidis: q: cum ſit iuxta polū ab ea arctica
dictū: nunq; ab eo longe diſcedit: ⁊ ita nō putatur a ruſticis immergi aquis marinis: vt cetera ſydera. Et vt ma
cedon. ſ. regina macedonie: icta eſt cū cōiuge. i. marito ſuo: flāmis validis. i. vehemētibus. ſ. fulminis. ſic precor

cadas igne. ſ. fulminis vindicis etherei. i. celeſtis. ſ. iouis. Et ſis preda illis canibus: quibus. i. propter quos de-
los latonia. i. vbi latona dianam ⁊ apollinē peperit: eſt nō adeūda. i. adiri nō debeat: thraſo rapto. i. ablato a re
gione viuētiū ante diē. ſ. vltimā periodi: ⁊ ſias preda illis canibus qui diripuere ſpeculantē mēbra diane verecū
de. i. viſe nude. ſ. acteona. ⁊ qui diripuere linū crotopiadē. i. nepotē crotopi. Neue. i. vel ne feriaris. i. percutiaris
aut mordearis leuius ab angue venenato ꝙ nurus. Eagri ſenis: ⁊ calliopis. ſ. eurydice de qua in fine geor. Uerg.

Quam puer hypſiphiles: ꝙ qui caua prius acuta.
Cuſpide ſuſpecti robora fixit equi.
Neue gradus adeas elpenore cautius altos
Uinq; feras vini quo tulit ille modo.
Tamq; cadas domitus ꝙ quiſq; ad arma vocantē.
Iuuit inhumanum thiodomanta driops.
Quam ferus ipſe ſuo periit mactatus in antro
Protinus incluſe caccus ab ore bouis.
Quam qui dona tulit neſſeo tincta veneno:
Euboicaſq; ſuo ſanguine tinxit aquas.
Uel de precipiti venias in tartara ſaxo:
Ut qui ſocraticū de nece legit opus.
Ut qui theſee fallacia vela carine
Uidit: ⁊ iliaca miſſus ab arce puer.
Ut teneri nutrix eadem matertera bacchi.
Ut cui cauſa necis ſerra reperta fuit.
Lydia ſe ſcopulis vt virgo miſit ab altis:
Dixerat inuito que mala verba deo.
Feta tibi occurrat patrio popularis in aruo.
Sitq; paphagee cauſa leena necis
Quiq; licurgidem lacerauit ab arbore natum:
Idmonaq; audacem te quoq; rumpat aper.
Iſq; vel exanimus faciat tibi vulnus: vt illi
Ora ſuper ſeui quem cecidere ſuis.
Siſq; idem ſimilis quem pinus morte peremit
Phrigia venator: ſiſq; berentiades.
Si tua contigerit minoas puppis ad vndas:
Te corcireum creſſa turba petat.
Lapſuramq; domum ſubeas vt ſanguis alebi
Stella licoride cui fuit equa viro:
Atq; vel euenus torrenti flumine merſus

☞ Qua puer. Opheltes filius Lycurgi regis ne- DOMIA
Opheltes. morū qui poſtea Archemorus eſt dictus dū parū
diligenter ab Hypſiphile nutrice cuſtodiretur ſer
Laocoon. pētis morſu extinctus eſt. Quā qui. Laocoon im-
miſſo telo in equū troianū ligneū ſerpētis morſu
cecidit. Notum eſt carmē Uergilianū. ⁊ Pli. refert
pictum. Neue. Elpenor Ulyſſis ſocius cum madi-
Elpenor. dus ageret apud Circen ſcalarum caſu occubuit.
Longum extat de hoc Home. carmen. ꝙ autē aut
in ſuem fuerit conuerſus: aut ſe de turri deiecerit
Thiodamas. fictū eſt nulla autoritate. Tamq;. thiodamas hoc
loco parū diligēter expoſito a nonnullis in vnam
hiſtorie ſpeciem fingitur. Fuit autē Thiodamas:
vt docet interpres apollonij: Dryopū populorum
rex: a quo cū Hylus herculis filius cibum petijſſet
hercule illac iter faciēte. Illeq; negaſſet: iratus her
cules Thiodamantis boues mactatos ſibi appo
ſuit ⁊ ſuis. Quā iniuriā cū Thiodamas vlciſci vel-
let educta Dryopū manu in her. impetū fecit qua
in pugna tanto diſcrimine laborauit: vt deyanire
vxoris auxiliū petere coactus ſit. Uulnuſq; accepe
rit in mamilla: mox Driopes domitos ⁊ fuſos in
trachiniā coloniā duxerit rapto tūc hila Thioda-
mantis filio forme preſtātia captus: inde Thioda
mātiades dicit a patre Thiodamāte. Dryops hic
p ppſo accipit: dryops alioqui teſte Ariſto. ex ar-
Caccus. cadia nomē dryope. Caccus vulcani filius ab her
cule domitus in mōte auētino ob armēta Hercu
li ſurrepta notū eſt Uerg. carmē. Diodo. Po hunc
Lycas. laſciniū nominat. Quā qui dona. Lycas venena-
tam tunicā herculi attulit a quo in mare euboicū
deiectus eſt. Uel de Theobroto: cuius nōis igno-
rantia alij interpretes nouam cōfixerunt fabulā.
Cum platonis opus de animarū immortalitate
legiſſet: ex ambracie patrie ſue pmōtorio immor-
talitatis animi ſtudio ſeſe proiecit. autores ſunt
Cice. in tuſcu. queſtionibus. Callimachus etiam
nobili epigrammate: ⁊ Lactātius. Ut qui theſee.
Egeus. Egeus theſei pater cū reuertentis filij vela nigra
ex arce pſpexiſſet mortuum putauit: doloreq; ſeſe
precipitauit ab alto: ex hoc mare egeum nōnulli
dictū putant a plinio diſcedētes qui hanc appella
tionē deducit a quibuſdam inſulis: que in medio
egeo mari ſurgētes formā caprinā cōficiunt. Nam
Aſtianax. egeū caprinū ſignificat. Iliaca. Aſtianactē Hecto-
ris filiū vlyſſes ex turri precipitauit ardēte troia.
Ino. extat de hoc carmē in meta. Nutrix. Ino ſemeles
ſoror cū Athamātis viri furorē fugeret e ſcopulo
ſe demiſit in mare: hec nutriuit bacchū. Pa. Quid
te poſt cineres deceptaq; funera matris. Tutius
inoo repetentem pectore bacche. Ut cui cauſa ne-
cis. Dedali nepos ex ſorore: cū ſerram ⁊ circinū in
genio ſuo adinueniſſet: dedali inuidia deiectus ex
turri in auē ſui nominis eſt conuerſus. Pli. tamē
in. vij. ſerram a Dedalo inuentam fuiſſe affirmat.
Ilicem. Lidia: maro Ilicem Ibia Lidij filiā amauit: que
tuta diane auxilio: dum amores martis contēnit:
Diris imprecationibus in furorē acta ſe dimiſit e
Paphages. ſcopulo. Feta tibi occurrat. Paphagis ambracie
rex cū incidiſſet in leenam catulis ſtipatā in hor-
Brutes. tis ſuis ab ea eſt dilaniatus. Quiq;. Lycurgus bru
tem fratrem habuit aucto. Diodo. eiuſdem nomi
nis filium: quem ex arbore detractatū aper lace-
Idmon. rauit. Idmonaq;. Idmon autore Apollo. quū in
argonauticā expeditionē vltimus veniſſet. Scie-

Nomina des rapide: vel tyberinus aque:

Hirtacideque modo deſixa cadauera trunco

Digna feras hominis ſit caput eſca tuum.

bat cum vates in ea periturum: in bithinia ab apro eſt diſcerptus. Iſque vel: thoas: vt nonnulli ſentiunt. (Thoas.) Diodo. autem tradidit quidem ignoto nomine poſſidoniatarum in regione Andricgathia: cum venatione excelleret: captarumque ferarum capita et pedes diane vouiſſet capto ingenti apro: ſolum caput arbori appendit dea contempta mox cum eodem loco dormiret Meridiano eſtu ſolutum apri caput dormientis os oppreſſit. Atque idem: Atys et Nauclus pinci po (Atys. Pinci.) mi caſu dormientes in venatione obruti ſunt. Si tua: ſocij minois regis interfecti in ſicilia iniuriam vlciſcentes quicunque ex Sicilia in Cretam nauigarunt interficiebant. Lapſuramque. Alcidiſſe alebe Lariſſei filia: cum viro lycoride eadem domus ruina obruta eſt. Atque. Euenus vt apud Homerum viuum reperio Euſtachio interprete cum (Euenus.) Marpiſſam filiam pulcerrimam haberet eam poſcentes in vxorem in certamen curule prouocabat eorum qui victi (Marpiſſa) eſſent capita foribus affigebat: vt reliquos a contentione deterreret. Idas autem qui apharei filius ferebatur cum (Idas.) eſſet neptuni acceptis a patre equis velociſſimis Euenum ſuperauit Marpiſſam filiam abducit vxorem. Euenus autem pre dolore in lycorbam etolie fluuium demerſit: cui dedit nomen. Nam ex illo eſt appellatus euenus. Vel tyberi. Tyberis a tyberino rege immerſo nomen accepit vulgata hiſtoria.

ASCEN ☞ Et quam puer. i. alumnus Hypſiphiles: ſcilicet Ophelres filius Licurgi regis. ¶ Et quam ſup. laocoon ſacerdos neptuni: qui cum filijs a duobus ſerpentibus occiſus eſt: vt dicitur enei. ij. qui fixit: idest tranſfixit primus acuta cuſpide robora caua equi ſuſpecti: ſcilicet troianis. vnde ipſe aut vlla putatis: dona carere dolis Danaum: Neue: idest vel ne: adeas gradus: idest ſcalas: cautius: idest prudentius et circunſpectius: elpenore ſocio Vlyſſis: qui inde cecidit et mortuus eſt: et feras vim vini: idest inebrieris prius quam cadas: ſicut ille. Tanque etc. Ordo eſt. Et cadas: idest ſuccumbas: tam: idest in tantum domitus: quam: idest quantum ſup. cecidit quiſque dryops: idest populus ille iuuit. Thiodomanta: ſcilicet regem ſuum: inhumanum. i. negantem alimenta puero herculis: et vocantem ad arma: ſcilicet contra herculem a quo tandem omnes occiſi ſunt. Et tam cadas: quam ferus Caccus: de quo Verg. lib. viij. et Liuius (Caccus.) in. j. Ipſe: ſcilicet filius Vulcani et alios occidere ſuetus perijt mactatus in ſuo antro: exiſtens proditus ab ore bouis: idest vacce incluſe: quia vt dicit Vergi. cum hercules abigeret armenta ſua et boues capre dulcedine pabulorum mugirent reddidit vna boum vocem: ſcilicet de ijs quas Caccus furatus erat et incluſerat in antrum ſuum. Et cadas: aut pereas tantum: quam. i. quantum ſup. cecidit et perijt is qui tulit: ſcilicet ad herculem hoc eſt lycas: dona: idest ſubtunicam: quam camiſiam vocant aut ſubtexta: tincta veneno: idest venenato ſanguine neſſeo. i. ipſius neſſi et qui tinxerat aquas euboicas ſuo ſanguine: quia Lycas in mare euboicum ab hercule precipitatus eſt: vel venias in tartara: idest deſcendas ad inferos de ſaxo precipiti: ſcilicet ambracie promontorium in epiro: vt qui legit opus Socraticum idest a Socrate inſcriptum: ſed a platone editum: de nece: idest de immortalitate anime: videlicet Theobrotus. Et cadas: et pereas aut precipiteris: vt egeus pater theſei qui vidit vela fallacia: idest nigra quaſi lugubria: carine theſee. i. quaſi theſeus viuens non mortuus: vt ille putabat vehebatur. Et puer: ſcilicet aſtianax filius hectoris miſſus: idest precipitatus ab arce iliaca: idest troiana: et vt nutrix et eadem matertera bacchi teneri: ſcilicet adhuc videlicet Ino ſoror Semeles que ſe in mare demiſit e ſcopulo. et vt perdix nepos dedali cui cauſa necis fuit ſerra inuenta quam inuenit ad ſimilitudinem mandibule ſerpentis cum dentibus ſecare incepiſſet: ob cuius inuentionis inuidiam Dedalus eum necaſſe fertur. et pereas ſup. vt virgo Lydia: idest ilice altis miſit ſe: ab altis ſcopulis: que dixerat verba mala: idest imprecatoria: deo: ſcilicet marti inuito. Fera: ſcilicet lena popularis: idest in populo vagari ſolita impune occurrit tibi in aruo patrio: et ſit tibi cauſa necis paphage. i. vt fuerat paphagi regi ambracie. et aper qui letauit: idest letaliter vulnerauit licurgidem: idest licurgi filium butem tractum ab arbore: et qui cepit aut letauit Idmona qui vltimus ad argonauticam expeditionem venit et ab apro in bythinia diſcerptus eſt: rumpat quoque: idest etiam te. et is: ſcilicet aper: vel: idest etiam exanimus: idest mortuus faciat tibi vulnus: ſcilicet letale: vt ſup fecit illi: ſcilicet thoanti vel alteri ignoto venatori ſuper quam cecidere ora: idest caput cum dentibus ſuis ſeui: idest apri ſilueſtris. et tu idem ſis ille quem pinus: ſcilicet decidens peremit ſimili morte ſup. in phrygia et ſis borcutyades venator. i. pereas vt Atys et Nauclus ex caſu pini. Si tua contigerit. Ordo eſt. Si puppis tua contigerit ad vndas minoas. i. creticas: turba creſſia: idest cretenſis: pereat te corcyreum: idest quaſi corcyreum: hoc eſt occidat te vt ſicilienſes omnes Minos occidi iuſſit. Et ſubeas domum lapſuram: vt ſanguis alcbi: idest alcidice alebi lariſſei filia cum fuit ſtella: idest influentia celeſtis equa: idest equalis licori: idest viro: idest marito ſuo: quia ambo a domo ruente oppreſſi ſunt. Et tu merſus flumine torrenti des nomina aque rapide in qua. ſ. ſubmerſus ſis: vt vel Euenus dedit ſup. nomen Lycorbe qui Euenus poſtea dictus eſt. et eſt fluuius Etolie: vt Tyberinus a quo albula in italia dictus eſt. et feras modo: idest admodum hyrtacide cadauera digna ſup. te deſixo trunco: hoc eſt caput tuum: ſit eſca hominis: idest comedatur ab homine.

DOMI. ☞ Quodque. Brotheus Vulcani et Minerue filius (Brotheus) propter deformitatem oris contemptus ſe in pyram ardentem conijcit: alio noſe Erichthonius dicebatur ab Home. Brotheus: vt ſcri. Euſebius. Incluſus. Cherilus rerum Alexandri malus ſcriptor (Erichthonius. Cherilus.) inedia mori eſt coactus a rege: vt aiunt. Atque repertori. Archilogus cum lycambem iambico carmine inuecto ad laqueum compuliſſet: ab illius domeſticis necatus eſt. (Archilogus.) Et paruum. Ariſto cum laudes Athenarum ab oratoribus editas libris qui Panthenaici inſcribuntur carmine inſectaretur (Ariſto.) inedia eſt extinctus publico decreto. Pauſanias So in. vſ. hiſto. ſcribit Anaximenem librum ediidiſſe in Athenienſes Lacedemonios et Thebanos ſub Theoponti noſe et illius falſo ſenſeri verſum que in Alexandrum ſunt. Atque lyre. Ariſtophanes alter (Ariſtophanes.) eſt in Menechei cuius fortiſſimi robur ſcripſiſſet

Quodque ferunt brotea feciſſe cupidine mortis:

Des tua ſuccenſe membra cremanda pyre.

Incluſuſque necem cauea patiaris: vt ille

Non profecture conditor hiſtorie.

Atque repertori nocuit pugnacis iambi

Sic ſit in exitium lingua proterua tuum.

Vt ve paruum ſtabili qui carmine leſit athenas

Inuiſus pereas deficiente cibo.

Atque lyre vates fertur perijſſe ſeuere:

Cauſa ſit excidij dextera leſa tui.

Atque agamenonio vulnus dedit anguis oreſti:

Tu quoque de morſu virus habente cadas

alias vt

Sit tibi coniugij nox prima nouiſſima vite

Eupolis hoc perijt: et noua nupta modo.

Atque conturnatum perijſſe licophrona narrant.

Hereat in fibris fixa ſagitta tuis

Aut lacer in ſylua manibus ſpargare tuorum:

Sparſus vt eſt thebis angue creatus auo

Perque feros montes tauro rapiente traharis

Vt tracta eſt coniux imperioſa lyci.

Quodque ſue paſſa eſt pellex inuita ſorori

Excidat ante pedes lingua reſecta tuos.

Cognitor vt tarde bleſus cognomine myrrhe

Orbis in innumeris inueniare locis

Inque tuis opifex vati quod fecit acheo:

Noſcia luminibus ſpicula condat apis.

Fixus et in duris carparis viſcera ſaxis:

Vt cui pyrrha ſui filia fratris erat.

Vt puer arpiage referas exempla thieſte:

Inque tui ceſus viſcera patris eas.

Trunca geras ſeuo mutilatis partibus enſe

alias mamerthis

Qualia mimermi membra fuiſſe ferunt.

Vtve ſyracuſio preſtricta fauce poete

Sic anime laqueo ſit via clauſa tue.

Nudave direpta pateant tua viſcera pelle:

Vt phrigij cuius nomina flumen habet.

Saxifice videas infelix ora meduſe:

Cephenum multos que dedit vna neci:

Potniadum morſus ſubeas vt glaucus equarum

Inque maris ſalias glaucus vt alter aquas

Atque duobus idem dictis modo nomen habenti

Preſocent anime gnoſia mella viam

ea tragedia que inſcribitur menetheus cuius teſtimonio Plutar. vtitur communi athenienſium decreto eiectus eſt. Atque agamennonio. Oreſtes furore liberatus ſerpentis morſu extinctus eſt tradito micenarum imperio Thiſamene filio. (Oreſtes.) Sit eupolis veteris comedie Scriptor apud grecos: (Eupolis) Quo in genere ariſtophanis ſcripta leguntur: ducta vxore primitiali nocte mortuus inuentus eſt vna cum puella. Atque: lycophron poeta grecus libellum troianum carmine iambico complexus mira (lycophron.) obſcuritate ſyluam fabularum pene omnium que apud grecos extant continet. Laudatur pater a papinio in vltimo ſyluarum: quod lycophronis obſcuritatem et vmbras explicaret: cum de antiquorum poetarum principatu certaret ſagitta ab aduerſario ictus occidit: vt hic ait Oui. Aut lacer: pentheus a furente matre diſcerptus nomen a luctu eſt ſortitus pentheus ſignificat luctum. autonoes filij cadmum habent auum qui in anguem fuit conuerſus: quamuis Pherecides aliter ſcriptum reliquerit vt propoſuimus perque feros montes tauro. (Dirce.) Dirce lyci thebarum regis vxor cum antiope: quem lycus ob ſuſpicionem concubitus repudiauerat in carcerem detrudendam ſuaſiſſet mortuo lyco: zetus et amphion nati ex antiope eam reuinctam taurorum ſylueſtrium caudis in vltionem maternam dilaniarunt ad eius locum qui fontis dircei a dirce nomen accepit Tauros illos feros fuiſſe ſcrib. Hermo. auctore interprete Apollonij: et proper. Sub crucis ora bonis Quaque: ſue paſſa eſt. Philome. vulgatiſſima fabula: dum Tereo obſcecata tincturine ſcelus prodat linguam amittit. (Philomela.) Conditor vt tarde. Cinaras quum myrrhe filie inceſtu ſe pollutum deprehendiſſet eam in arabiam vſque ſtricto enſe ſecutus eſt (Cynaras.) vbi illa in arborem ſui nominis conuerſa inter arabie odoramenta numeratur. Inque tuis opifex. Acheus Xuti filius: vt ſcribit Stra. necatis parentibus propter impudentiam in laconiam aufugit. (Acheus.) Vatem autem acheum. hic intellige Home. qui dum infans educatur ab apibus Meliſſigenes eſt dictus: hoc eſt proles apum. Sed oculos ea educatione amiſit venenatis apum aculeis ex quo dictus eſt Home. quod ſignificat cecum. (Homerus) Scribunt tamen Hero. et plutar. meliſſegenem fuiſſe appellatum: quod ad meletem fluuium ſit natus: cecitatemque ad alias referunt cauſas. Fixus et in duris. prometheus: cuius frater Epimetheus filiam habuit pyrrham in caucaſo monte aquila cor exedente cruciatur. (Prometheus.) Et puer arpiage: arpiages filium abſumſit: quod thieſte prius contigerat. (Arpiages.) Hoc magis placet: quam vt intelligas arpiagem fuiſſe filium Thieſte: quius tantalum legamus. Trunca geras ſeuo mamerthes: vt ſcripſerunt quidam mycernus Syſaphoi Corynthij frater cum fratris filium imperij cupiditate necaſſet a ſyſaphone membratim eſt laceratus: hec tamen fabula mihi incerto auctore tradita videtur. (Mamerthes) Vtque: theocritus poeta ſyracuſanus ex ſicilia carmine Bucco. Vergilio antepoſitus ob magnitudinem lingue dorice: que paſtorali ſermone aptiſſima eſt vnum ipſe totus conſtat vitam laqueo finiuit: vt hic ait. (Treocritus) Nudaque directa pateant marſias victus a phebo pelle exuens nomen fluuio dedit: de quo ſupra. (Marſias) Saxifice videas: perſeus in ethiopia liberata andromeda vinculis. (Perſeus.) Nileos cephenos: erant autem populi: qui phineo parebant plato meduſe capite in ſaxa vertit. potniadum mor. glaucus ad antedonem Boetie in baleinam conuerſus eſt. (potniades) Glaucus preterea furore equarum dilaceratus eſt inter potniam et dirtam fontes: ſcri. Stra vnum aquam potniadeas dicte ſunt. Glaucus demum veneno melle ab hoſpite cretenſi extinctus eſt.

ASCEN. ☞Et dcs tua mēbra cremāda pyre ſuccenſe.i.rogo.quod.i.quam rem ferſit.ſ.plurimi broteū ſcilicet vulcani ꝛ mineruc filium:cupidine mortis:quia ob turpitudinem ſe comtemptum viderat.et incluſus cauea patiaris necem vt ille ſcilicet notiſſimus cherillus;conditor hiſtorie:ſcilicet geſtorum alexandri magni:non pfecture qꝛ perijt fame per quod ſignificatur fuiſſe malus ſcriptor ꝛ vt lingus proterua nocuit repertori'ſ. archilocho in/uentori.iambi.ideſt carminis iambici.pugnacis.ideſt mordacis:ꝛ ad nocendum inuenti ſic:ideſt vt tuum exitium:ideſt exterminium ꝛ necem:et tu inuiſus pereas cibo deficiente:ideſt inedia coactus.vt ſup.perijt ariſtophanes:qui leſit athenas carmine parum ſtabili.i.cito abolendo:ꝛvt vates ſeuere lyre.ſ.alter ariſtophanes fertur perijſſe:ſic dextera leſa.ſit cauſa tui excidij.i.mortis tue.et vt angulis dedit vulnus Ore agamennonio.i.agamēnonis filio cadas tu quoqꝫ.etiā tu de morſu habente virus.i.venenum Nox prima coniugij ſit tibi noviſſima.i.vltima vite.Eupolis.ſ.poeta comicus grecus qui comediaꝫ veterē ſcripſit:perijt hoc modo.i.prima nocte:ꝛ noua nupta.i.coniux eius.ꝛ.ſ.hiſtoriographi narrāt licophrona.ſ.poetam cothurnatum.i.altiloquū ſcilicet perijſſe ſagitta aduerſarij.ſic ſup.pereas ſagitta fixa in tuis fibris.i.pcordijs.Aut ſpargare in ſylua lacer.i.dilaceratus manibus tuorū:vt ſparſus eſt thebis creatus auo angue ſcilicet pentheus ꝫ matre diſcerptus cuius auus cadmus fact' eſt.ꝛ traharis perferos montes tauro rapiente.ſ.te coniux imperioſa lyci.ſ.cirſe tracta eſt a filijs antiope.ꝛ quos philomella pellex inuita.i.coacta eſſe pellex ſue ſorori.ſ.progne eſt paſſa.ligua ſcilicet tua refecta:ideſt amputata:excidat.ſ.ex ore tuo ante pedes tuos.de qua re in buccolicis mētio fit.Conditor ꝛc. Ordo eſt.inueniare ſcilicet profugus ꝛ vagus in innumeris locis:orbis.i.mundi:vt cōditor myrrhe ſcꝫ filie:ſue videlꝫ cinaras tarde.i.que in arborem tardei naſcentem cōuerſa eſt cognomine.i. cognomento bleſus et apis opifex.i.mellificans cōdat ſpicula noxia.i.aculeum noxiuꝫ:qꝛ execatiuū in luminib'.i.oculis tuis:quod.i.quā rem fecit achcovati.i.poete.ꝛ tu fixus i duris ſaxis carparis viſcera.i.habeas viſcera carpta ꝛ dilacerata:vt cui Pyrrha erat filia ſui fratris.i.epimethei:hoc eſt vt prometheus in caucaſo monte religatus :cuius fratris erat pyrrha filia:ꝛ referas exēpla thieſti.i.comedaris a patre:vt puer arpiage ſup.ab ea abſumtus eſt.ꝛ tu ceſus.i.occiſus eas in viſcera tui patris ꝛ tu geras membra trūca.i.truncata:ꝛ hoc partibus tuis mutilatis:enſe ſeuo i.crudeli ſup.talia qualia ferunt fuiſſe membra mamerthis:ꝛ via anime.i.vite tue ante anhelitus tui.i.arteria vitalis ſit tibi clauſa.i.occluſa ꝛ ſtrangulata laqueo :vt ſup.fuit clauſa poete ſyracuſo.i. theocrito:et hoc fauce eius pſtita.i.ſtrangulata ꝛ compreſſa:ꝛ viſcera tua pateāt nuda ꝛ hoc pelle directa:vt phrygij.ſ.marſie:qui fuit excoriatus cuius nomina habet flumē.ſ.marſias nomine.ꝛ tu infelix videas ora meduſe ſaxifice:ideſt faciens ſaxa ex his:a quibus inſpecta fuerit que.ſ.meduſa dedit multos cephenum p cephenorum populorum ſcilicet neci.i.morti:ꝛ ſubeas morſus equaruꝫ potniadū ſcilicet carne humana veſci ſolicitarum:vt glaucus ſup.ſubijt ꝛ ſalias i aquas maris:vt alter glaucus correptus ſcilicet furare comeſta quadā herba:ꝛ mella gnoſia ideſt cretenſia.hoc eſt apum cretenſium prefocent ideſt ſtrāgulent:ꝛ intercludāt:viam anime.i.anhelitus tui et flatus vt valenti.idem nomen duobus:ideſt cum duobus dictis mihi.ideſt a me:hoc eſt:vt tertius glaucus:qui venenato melle ab hoſpite cretenſi extinctus eſt.

Sollicitoqꝫ bibas veluti doctiſſimus olim:

Imperturbato quod bibit ore reus.

Nec tibi ſi quid amas felicius hemone cedat:

Vtqꝫ ſua machareus ſic potiare tua:

Vt videas quod iam cum flamme cuncta tenerent

Hectoreus patria vidit ab vrbe puer.

Sanguine probra luas vt auo genitore creatus

Per facinus ſoror eſt cui ſua facta parens.

Oſſibus inqꝫ tuis teli genus hereat illud.

Traditur icarij quo cecidiſſe gener.

als acerno

Vtqꝫ loquax in equo eſt eliſus guttura agenor:

Sic tibi claudatur pollice vocis iter.

als alta.

Aut vt Anaxarchus pila minuaris in ima

Iactaqꝫ pro ſolidis frugibus oſſa ſonent

Salmacis vtqꝫ patrem condat te phebus in ima.

Tartara quod nate fecerat ipſe ſue

Inqꝫ tuos ea peſtis eat quam dextra corebi.

DOMI. ☞Sollicitoqꝫ tibi.Socrates dānatus iniuſto crimine miſſum venenum publico athenienſiū decreto cōſtantiſſimo ore hauſit: quum primus de animorum immortalitate diſputaſſet:ex quo ſermone plato dialogum confecit. Nec tibi. Hemon cum rodopen filiam pro vxore habuiſſet perpetua temporum infamia ira numinum in montē obduruit:vna cū rodope filia.nō placet quod alij de laodomia ſcribunt.Apollodorus vo in eo libro qui ſcribitur biblioteca:ſcribit Hemonem amaſſe antigonē:ad cuius rogum enſe latus ſibi tranſfixit pre dolore:inde tragedia ſcripta variata nō nihil hiſtoria ab euripide ꝛ ſophocle de hoc nunc loquitur.ꝛ nos in comētarijs Propertij ſcripſimus Vtqꝫ. Machareus inſigni dedecore notus eſt ob concubitum Canaces ſororis:eandem turpitudinem ibidi imprecatur.Hectoreus. Aſtianacta ex turri ſpectato incendio vrbis ꝛ ſuorum interitu Vlyſſes deiecit.ſanguine.adonis filius Cinare et myrrhe ab apro eſt dilaniatus.Auo genitore. Nā pater matris eius auus fuit pater.Fabula apud Ouidium Oſſibus vlyſſes nō ſatis certam mortē habet cum Home.carmē ad reditum tm̄ progrediatur a troia omiſſa Vlyſſis morte.traditū tn̄ eſt eum fuiſſe interfectum a Thelegono:quem ex circe ſuſceperat:acerbiſſimo vulnere.Theopomp' auctore interprete lycophronis ſcrib.Vlyſſem offenſum turpitudine domeſtica rediſſe ad circem ꝛ a Thelemaco fuiſſe necatum. Thelamachum vero a Caſſiphone in vltionem matris quo tempore natum affirmat Thelegonum.Vtqꝫ loquax. agenor lapſu equi in certa ori manu extinctus eſt Aut vt anaxarchum:ob veteres iniurias anacreō Cyprius in pylla contendi iuſſit. Alij ſcribunt a Colonis necatum Anaxarchum ſed placet prior ſententia:cuius aſſertor eſt Laertius Diogenes Vtqꝫ patreꝫ :phebus Leucotheam orchmai filia

Socrates. Hemon. Aſtianax. Adonis. Thelegonus. Vliſſis mors. Thelemachus Agenor. Anaxarchus.

[Vi]cit opem miſeris argolicisqꝫ tulit.

[A]tqꝫ nepos ethre veneris moribundus ob iram

Exul ab attonitis excutiaris equis.

Propter opes nimias vt perdidit hoſtes alumnum

Perdat ob exiguas te tuus hoſpes opes.

Atqꝫ ferunt fratres tot cum damaſitone ceſos

Intereat totum ſic genus omne tuum.

Addidit vt fidicen miteris ſua funera natis:

Sic tibi ſint vite tedia iuſta tue.

Vt ve ſoror pelopis ſaxo dureris oborto.

Vt leſus lingua Battus ab ipſe ſua.

Aera ſi miſſo vacuum iaculabere diſco

Quo puer ebalides ictus ab orbe cadas.

Si qua per alternos pulſabitur vnda lacertos:

Omnis abideni ſit tibi peior aqua:

Comicus vt liquidis perijt dum nabat in vndis

Et tua ſic ſtygius ſtrangulet ora liquor

Aut vbi ventoſum ſuperaris neufragus equor

Contacta pereas vt palinurus humo.

Vtqꝫ coturnatum vatem tutela dyane:

Dilaniet iugulum te quoqꝫ turba canum.

Aut tu trinacrij ſalias ſuper ora gigantis

Plurima qua flammas ſi canis etna vomit

Diripiantqꝫ tuos inſanis vnguibus artus

Strimonie matres orpheon eſſe rate.

amauit quā pater indignatus defodit in terram phebus in vltionem puelle dilecte Orchamū radijs ſolaribus exuſſit. Inqꝫ tuos. Corebus victor in olympiaco certamine:vt ſcribit Strabo:ꝛ euſebius affirmat.Corebus item captus amore Caſſandre ad troiam venit in quo Vergilius ab Home.diſcenſit.nam ille ſcribit Omeneū Cabeſium Caſſandre amore fuiſſe captum Corebus demuꝫ mōſtrū in totā Pelopōneſum miſſum ſuperauit. Vtqꝫ nepos.Hyppolit' theſei filius: ethre nepos: que mater erat theſei vu gato iteritu ſupplicio diſcerpt' ab eqs vt polidorus a polymneſtore thracie rege:violato hoſpitij iure necatus eſt cupiditate auri qd habebat.Vtqꝫ ferunt amaſſython niobes ꝛ amphionis filius cū lingue materne procacitatem filij luerent penultimus ipſe extinctus eſt vt apud Ouid.in meta.xij.fuiſſe filios Propertius cecinit.Ouid.xij.de numero eorum.plura Gellius Addidit amphion coniux Niobes mortuis filijs ſibi mortē cōſciuit.Clarus arte muſice. Nam cytharam primus inuenit:quis alij Orpheo:alij Lino eā tribuant:autore Plutar. Vtqꝫ ſoror. Niobe amiſſis filijs in ſaxū Spilū dolore cōmutata eſt. Et leſus.Battus ob furtum Mercurij proditum qui boues abegerat in meſſenijs in ſaxum eſt conuerſus.Quo puer Hebalides. Hiacitus a Phebo dilectus in ludo diſci ab eo eſt extinctus p imprudentiam. Si qua per alternos. Leander cum ab Hero puellam freto Seſtiaco nocturno tempore nataret ſubmerſus eſt.Comicus. Menander comedie apud grecos autor preſtantiſſimus duꝫ in fluuio perexiguo nataret ſubmerſus eſt:vt quidā hic intelligūt.Contacta. Palinurus troiane claſſis gubernator ſomno decept' in mare decidit:at quum triduo enataſſet: in littora velienſibus eſt necatus:quod apud Verg.conqueritur.Vtqꝫ Euripides:quod male nonnulli interpretati ſunt de Lino: cuꝫ apud archilaū regem cenaſſet domūqꝫ reuerteretur:a canibus eſt diſcerptus:tragici carminis preſtantia nobiliſſimus.Nam illius tragedie cum Sophocle certant. Aut empedocles philoſophicam rationē carmine complexus Siciliā patriā nobilitauit. Naꝫ cū lucretius eiuſdē carminis ſtudio apud nos teneret:nihil empedocle nobilius in ſicilia fuiſſe affirmat.cū autē nouo mortis genere immortalitatē optaret in etnā ardēteꝫ ſe coniecit.Strymonie mulieres Thracie orpheū laniarūt.multos aūt fuiſſe Orpheos in cōmentarijs Syllij tradidim':ꝛ de huius iteritu varia ſcribit Pauſanias:que recitabimus alibi.

☞Acerno pro agenore ſuppoſuim':vt de anticlo dictū accipiam' de quo vt eſt ſcriptū apud Home.lib.iiij.odyſſe. Nā quū ad equū illū troianū trabibus conteptuꝫ grauidūqꝫ militibus impulſu numinis acceſſiſſet helena voces imitari vxorꝫ cuiuſqꝫ accepit vt inibi delireſcētium deſideria euocaret refricaretqꝫ memoriam reſponſa tentaret elicere ſedeſi ceteris patientiam ſilentiumqꝫ preſtantibus cum ſolus anticlus in reſpondendi lubrico articuloqꝫ iam foret ſtatim eſt ab vlyſſe preuentus et manibus impreſſis ſuffocatus.autor politianus quem videas.

☞Et bibas ore ſollicito ſup.aconitū veluti olim bibit reus doctiſſimus.ſ. Socrates ſolus ſapiēs ab apolline pronuntiatus:qd ſup.ipſe bibit ore imperturbato.i.conſtanti. Nec ſi tu quid amas cedat tibi felicius hemone ideſt ꝙ hemon qui cum filia rhodope quā turpiter amauit in montem obduruit:ꝛ tu patiare ſup.a ſorore tua:vt machareus ſup.paſſus eſt a ſua ſorore.ſ.canace:hoc eſt perpetuam infamiam:Aut videas:nō vt videas. Nam ordo eſt. Aut vt videas.ſ.mortem in precipitio incenſa patria quod puer hectoreus.i.hectoris filius aſtianax vidit ab vrbe patria.i.in illo:cum flāme tenerent.i.occuparent iā cuncta. Et tu luas ſanguine.ſ.tuo:probra.i.vituperia:vt ſcꝫ adonis creat'.i.procreatus ꝛ genitus auo.ſ.materno:hoc eſt cinara patre mirrhe ꝛ auo adonis.genitore.i.patre.Idē eīm erat pater ꝛ auus eiuſdem:ſed auus per filiā:cui.ſ.adoni ſua ſoror eſt facta parens:ideſt mater per facinus:ideſt per inceſtum.ꝛ illud genus teli:ſcilicet vt baptiſta mantuanus recitat roſtrum gladij ꝛ cauda trigonis.vnde verba eius ſunt. Nam gladij roſtrū caudamqꝫ trigonis aquoſi. Qua quōdam magno factum intentauit vlyſſi Thelegonus circes vſus fatalibus armis. Prefixit iaculis ſtygiaqꝫ extinxit in vnda. Hereat in tuis oſſibus quo gener Icarij:ideſt vlyſſes maritus penelopes filie icari traditur cecidiſſe:ſcilꝫ a filio tuo ſubla

Corebus. Polidor'. Amaſſython. Amphion Cythara. Niobe. Battus. Hiacith'. Hero. Menander. Palinur'. Euripides. Empedocles. Strymonie. ASCEN

tus. ⁊ vt agenor loquar. idest ꝙ assidue loqui vellet ⁊ manū in os incertaret est eliſus guttur: idest habuit gutturem eliſum in equo: idest dum incideret ab equo ſic iter vocis claudatur tibi pollice: ſcilicet tuo immiſſo. Aut minutis. i. minutim contereris in ima pila. i. inſtrumento quo cōteritur granū quoduis aut legumē vt anaxarchus ſupple tritus ⁊ imminutus eſt: ⁊ oſſa tua iacta ſcʒ epyla: ſonent pro frugibus ſolidis. idest impermiſtis ⁊ ſupple nis. ⁊ phebus condat: idest detrudat te in ima tartara: vt ſupple condidit patrem Salmacis. i. orchanium qui radijs ſcolaribus interemit: qd idest quam rem ipſe fecerat ſue nate. ſ. leucothoe: quam detruxit in locum ſubterraneum. ⁊ ea peſtis. i. mōſtrum eat in tuos: ſcʒ familiares ꝓpinquos amicos ⁊ benefactores qua. ſ. peſtem quod monſtrū dextra chorebi vicit ⁊ tulit opeʒ miſeris argolicis. i. peneloponneſi incolis. ⁊ tu exul. ſ. a patria domo excutiaris ab equis attonitis. i. cōſternatis viſis phocis vt ſup. excuſſus eſt nepos ethre. ſ. hyppolitus theſei filius moribūdus ob irā veneris q: cōtenſit rem veneream habere cū phedra nouerca ſua vt hoſpes: ſcilicet priami polymneſtor rex thracie: perdidit: idest interemit alumnum: ſcʒ polidorum filium priami quem aluerat propter nimias opes. Unde. iij. enei. polidorum obtruncat ⁊ auro Ui potitur: quid non mortalia pectora cogis Auri ſacra fames. ſic ſupple. hoſpes tuus perdat te ob exiguas: idest valde modicas opes. ⁊ vt ferūt tot fratres ceſos: ſcilicet ab appolline: cum damaſythone: ſcilicet filio amphionis ⁊ niobes: ſic omne genus tuum intereat tecum: ⁊ vt pſidicen: ſcilicet amphion addidit ſua funera: idest mortem ſuam natis: idest filijs ſuis miſeris ob ſuperbiam matris interemti ſunt ſic iuſta tedia ſint tibi tue vite: idest de vita tua vt teipſum interficias. ⁊ vt ris: idest indureas ſaxo oborto: idest preter opinionem nato. vt ſoror pelopis: idest nyobe ſup. induruit qui ſpilum ſaxum commutata eſt: ⁊ vt ſup. in ſaxum induruit ⁊ immutatus eſt battus: ſcilicet fur abigens lesus et ſua lingua qua furtum confeſſus eſt. Si tu iaculabere: idest iaciendo percuties aera: idest aerem vacuum ſolet corpore denſo: diſco miſſo. idest per diſcum ſurſum miſſum: tu cadas ictus ab orbe: idest ab codē diſco ro do quo puer ebalides. idest hyacinthus ictus ſup. cecidit: ⁊ ſi qua. i. aliqua vnda pulſabitur per lacertos. ſ. tuos alternos. i. alternatim dū nates aquas ferientes: hoc eſt ſi aliqū pernatare fluuium volueris omnis aqua ſit tibi peior abydena: idest ꝙ abydena fuit Leandro qui ad amicam properans in ea ſubmerſus eſt. Comicus vt: idest quemadmodum comicus: ſcilicet Menander noue comedie princeps: aut vt quidam volūt Terentius e grecia rediens perijt: idest ſubmerſus eſt duʒ nabat in vndis liquidis. ſic loquor ſtygius: idest infernalis ſtrangulet idest etiam ora tua. Aut vbi tu naufragus: idest naufragium paſſus ſuperaris: idest ſuperaueris equor ventoſum. idest procelloſum mare tunc ſupple pereas humo: idest terra contacta: vt palinurus: ſcilicet director nauis enee perijt ſupple interemtus in portu velino: poſtea dicto. vt. in. vj. enei. dicitur. Turba canum vigilum Apolli poſitorie: turcla diane dilaniet quoqȝ. idest etiam te: vt ſupple dilaniauit vatem cothurnatum: ſcilicet euripidem Aut tu ſalias ſuper ora gygantis trinacrij idest ſicilienſis: hoc eſt in ſicilia in monte etna relegati. Unde enei. iij. Fama eſt enceladi ſemiuſtum fulmine corpus mole hac torqueri ⁊c. ſup. ab ea parte. qua etna ſicanis. i. ſicilienſis plurima. i. abundantiſſima: vomit flammas: quod. ſ. empedocli contingit vt docet flaccus in de arte poetica et matres ſtrymonie. idest thraces diripiant. i. dilacerent tuos artus. i. membra tua vnguibus inſanis. idest ipſe inſanientes: rate. i. arbitrantes ſup. te eſſe orpheon: nam ſic orphea dilacerauerunt.

Natus vt althee flaminis ardentibus arſit:

Sic tuus ardeſcat ſtipitis igne rogus.

Ut noua phaſiaca compreſſa eſt nupta corona

Utqȝ pater nupte cumqȝ parente domus:

Ut cruor herculeos abijt diffuſus in artus (aſs artus)

Corpora peſtiferum ſic tua virus edat.

Qua ſua pentidem proles eſtvlta lycurgum:

Hec maneat teli te quoqȝ plaga noui.

Utqȝ milo robur deducere fiſſile tentes:

Nec poſſis captas inde referre manus.

Muneribuſqȝ tuis ledaris vt icarus: in quem

Intulit armatas ebria turba manus.

Quodqȝ dolore necis patrie pia filia fecit.

Uincula per laquei fac quoqȝ guttur eat.

Obſtrictuſqȝ famem patiaris limine tecti,

Ut legem pene cui dedit ipſa parens

☞ Natus Meleager ob duos auunculos in apri venatione necatos in athalante gratiam abſumtus eſt altea matre ſtipitem igni ſubijciente: quem ſtipitem fatalem habeat. Acceperat enim meleagrum filium tandiu in humanis futurum: ꝙ ſtipes ille ſeruaretur. Ut noua. Jaſon ab expeditiōe argonautica reuertens ſuſceptus hoſpitio a creonte eius filiam creuſam vt. Dio. ⁊ Paū. ſcribunt vt alij glaucam vxorem duxit: contempta medea: que in iniuriam vlaiſceretur naptem genus bituminis attulit ſponte in corona: que eo licore tincta remotiſſimum ignem ab aris ſacrorum attraxit: imiſſo incendio domui ⁊ domeſticis omnibus Alij aliter rem geſtam tradunt: ſed hec a plinio in hyſtoria ꝓbantur. vt cruor. tunica venenata membra herculis correpta ſunt magno cruciatu: quaʒ miſſam a deyanira licas attulerat: vt ſupra eſt dictum. Quē ſua butes lycurgi fi. ob patrem ſublatum a baccho eius numinis ſacerd. omnes necauit varijs ⁊ acerbiſſimis ſupplicijs Atqȝ milo milones complures fuiſſe ſupra eſt traditum: inter quos crotoniates nobiliſſimus fuit. robore lacertorum quibus fretus cum lignum ſemifixū in ſylua errans inueniſſet: conatus eſt manibus deducere: ſed cuneis exeūtibus comprehenſis eius manibus in medio conatu ſubſtitit. preda feris Meminerūt Cic. ⁊ Dio. muneribus. Icarus erigones pater cum attice colonos vini vſum docuiſſet illi inuſitato liquore ebrij venenum datū ſibi arbitrātes eū necarūt vno īpetu. cuiꝰ morte audita erigone filia laq̄o vitā finiuit: notiſſima fabula eſt hiſtoria: ſʒ ab hyginio ī ꝑmis ꝯpluribꝰ ꝟſibꝰ tradita Obſtrictꝰ tm̄ erat laudis bellice ſtudium apud lacedemonios: vt matres filijs in aciē ꝓdeūtibus ſcuta porrigentes hec dicerēt petite in his aut victores aut mortui: Euriſthenes cū male pugnaſſʒ, domū

DOMI.

Jaſon.

Butes.

Milo.

Icarus.

Erigone.

Lacene matres

Illius exemplo violes ſimulacra mineruę:

Aulidis a portu qui leue vertit iter.

Naupliadeqȝ modo ficto pro crimine penas

Morte luas: nec te non meruiſſe iuuet.

Ethalon vt vita ſpoliauit inſidus hoſpes:

Quem memor a ſacris nunc quoqȝ pellit io

Utqȝ melantheum tenebris a cede latentem

Prodidit officio luminis ipſa parens.

Sic tua coniectis fodiantur corpora telis:

Sic precor auxilijs impediare tuis.

Qualis equis pactis quos fortis agebat achilles

Acta phrygi timido eſt nox tibi talis eat.

Nec tu quam rheſus ſomno meliore fruaris:

Quam comites rheſi tu necis ante diem:

Quam quos cum rutilo morti ranniete dederunt

Impiger hirtacides irtacideqȝ comes.

Cliciadeqȝ modo circundatus ignibus atris.

Membra feras ſtygie ſemicremata neci

Utqȝ remo muros auſo tranſire recentes.

Noxia ſint capiti ruſtica tela tuo.

Deniqȝ ſarmaticas inter getitaſqȝ ſagittas

His precor vt viuas ⁊ moriare locis.

Hec tibi tantiſper ſubito ſunt miſſa libello:

Immemores ne nos eſſe querare tui.

Pauca quidem fateor. ſed dij dent plura roganti:

Multiplicentqȝ ſuo vota fauore mea.

Poſt modo plura leges: ⁊ nomen habentia verum

Et pede quo debent acria bella geri:

templ... ...

indignata cū clauſum inedia p...

exemplo. Agamēnon mactata iphianaſſa filia ſecundos vētos impetrauit a diana: cuius indignatione neptunus mare infeſtum reddiderat grecis ſed cum eo ſacrificio cerua pro filia ſuppoſita fuiſſet: dati quidem fuerunt in preſens optati venti: ſed diana offenſe non immemor effeciſſe dicitur: vt a clitenneſtra vxore agamennon interficeretur. Placet magis legas mineruę: ⁊ intelligas de aiace oilei qui ob violatam Caſſandram in templo Palladis ira dee naufragium fecit: vt ante eſt dictum ex ſententia ⁊ Home. ⁊ Stra. Naupliade: palamedes crimine ficto ab Ulyſſe: quod aurum a priamo in grecorum proditionem accepiſſet lapidibus obrutus eſt. Etalō: ethalus ab iſidis ſacerdote hoſpite necatus eſt. iratum numen ſigna dedit futuri mali in egyptios omnes quod vt declinarent: inſtituerunt ne quis ex eius familia: qui Ethalon hoſpitem necaſſet in egypto eſſet: aut vllo tempore ſacerdotij dignitatem attingeret: certe quidem leges erāt quibus ſacerdotia dari poſſent vt ſcribit Joſephus. Atqȝ Melantheus: potes intelligere de cuſtode caprarū lyſſis. Sed placet intelligas de codro qui Melanthei filius fuit vt Strab. ſcribit. ⁊ patrem necauit. Deprehenſus ab athenienſibus ad ſupplicium matre indicante qua vna conſcientia latebat. Qualis Dolonem a troianis miſſum in grecorum caſtra explorandа captum Ulyſ. et Diomedes tota nocte in queſtione habuerunt ſciſcitātes quid apud troianos ageretur is autem venerat vt equos achillis abduceret quos promiſerat troianis: ſed noctem illā egit inſomnē magno metu: talē imprecatur ibidi. Nec tu ꝙ. Rheſus thracie rex equos albos troianis adducerebat: qui ſi pabula troie guſtaſſent in fatis erat pergama capi non poſſe ſed ipſe cum comitibus a grecis interfectus eſt cum noctem ageret magno metu: ꝙ quos Niſus ⁊ Euryalus in caſtris turni rannetem trucidarunt dormientem vna cum multis alijs. Clyciade. alcibiades cuʒ in phrygia ab atenienſibus exularet iniuſſis percuſſoribus publico decreto in cubiculo crematus eſt Fuit autem clytie filius. potes ⁊ clytiadem intelligere filium Clytie puelle dilecte a ſole: qui radijs phebi exuſtus. Atqȝ remo. remus cum preter fratris edictum muros rome incboatos tranſcenderet: a Fabio celere necatus eſt. Celer autem officij nomen eſt. nam romulus ſatellites ſuos celeres appellauit: auctores ſunt Plutarchus: Liuius: ⁊ Dionyſius.

Palamedes.

Etalon.

Melantheus.

Codrus.

Dolon.

Rheſus.

Niſus.

Euryalꝰ

Rannes

Alcibiades.

Clytie

Celer.

☞ Et vt natus. idest filius altee: ſcilicet meleager arſit idest conſumtus et combuſtus eſt flammis ardentibus: ſic rogus tuus ardeſcat igne ſcilicet fatalis in rogum tuum immiſſ a matre vt noua nupta ſcilicet iaſonis ſpōſa: hoc eſt creuſa creōtis corinthiorum regia filia arſit corona phaſiaca. i. a medea phacide: ſeu colchide miſſa vt pater nupte: ſcilicet creontes: et domus ſcʒ tota ſcilicet arſit cū parēte ſic tu ſup. ardeas: et vt cruor. ſ. neſſi venenoſus abijt diffuſus in artus herculeos. i. in membra herculis per camiſiam a Deyanira per Lycam miſſam: ſic virus: idest venenum perſtiferum edat. i. abſumat corpora tua. Hec plaga noui teli qua lycurgum penthidem. i. penthei filium: ſua proles. i. filius butes: eſt vlta. ſ. occidendo bacchi ſacerdotes varijs ſupplicijs: maneat: idest expectet quoqȝ idest etiam te. Et tentes: idest coneris deducere: idest diuerſas partes diſtraheret robur: idest arborem robuſtā: aut reuera arborē robur dictā: que eſt de genere quercuū: fiſſile. i. fiſſam et rimoſam: vt. i. queādmodū milo ſupple tentauit: vt etiā Aulus Gellius recitat: nec poſſis referre inde. i. ex ipſo robore manus captas. i. cōprehēſas ab arbore: ⁊ ita maneas preda feris: vt ille māſit. Et ledaris tuis muneribus: idest ob tua munera ⁊ inuenta: vt icarus ſupple leſus eſt: ob inuētū vinū in quem ebria turba. ſ. agreſtiū credēs ſe veneno infectum intulit manus armatas q̄ ipſum occiderūt. Et fac quoqȝ. i. etiā vt ſupple gutt̄ tuū eat ꝑ vincula laquei. i. vt ſtrāguleris ⁊ ſuſpēdaris: quod. i. quē rē pia filia ſcilicet. Erigone virgo fecit dolore. idest ob dolorem: ne

ASCEN

ſolicitus in limine tecti.i.domus pallaris fam. Et ſupple fan
eurytbenes lacedemonius cui ipſa parens:ideſt mater dedit legem pene:vt recitatū
o. Illius exemplo. Ad finem vſꝫ quem nunc attingimus imprecatur in ibin. Ordo eſt. violes ſimula
minerue exemplo illis ſcilicet aiacis oilei:qui concubitu templum palladis inceſtauit : qui vertit iter leue:
ideſt facile a portu aulidis:ob quam rem volunt alij legendum eſſe diane. Et luas morte ſcilicet tua: penas pro
crimine ficto.i.falſe impoſito more naupliade:ideſt palamedis naupli filio ab vlyſſe falſe accuſato : nec iuuet te
non meruiſſe:ideſt nec proſit tibi.quod non merueris:ſicut nec palamedi profuit. Et vt ipſa parens: ideſt ma
ter prodidit officio luminis:ideſt agnitione per oculos facta melantheū:ſcilicet filium ſuum latentem:ideſt o
fenſum a cede:ideſt occiſione:teneb:is:ideſt beneficio tenebrarum:ſic tua corpora fodiantur telis coniectis ſci
licet in ea:z ego precor:vt impediare ſic a tuis auxilijs.i.ab his qui tibi auxilio eſſe deberent:vt illa a matre im
peditus eſt. Qualis nox eſt acta phrygi:ideſt troiano ſcilicet doloni timido:ſcilicet propter furtum:quod atten
tauit:hoc equis quos fortis achilles agebat:pactis:ideſt pollicitis ab eo talis nox eat tibi.i.illudaris ⁊ tandē
neceris.vt ille. Nec tu fruaris meliore ſomno:ꝙ rheſus ſcilicet rex thracie:qui prima nocte cum troiam intrare
non poſſet ſomno grauatus deprehenſus ⁊ occiſus eſt:ablatis equis eius candidiſſimis ⁊ fatalibus:nec tu frua
ris meliore ſomno ante diem necis.i pridie ꝙ necaberis:ꝙ ſup. fruebantur comites rheſi. Et non fruaris me
liore ſomno:ꝙ ſup.ij quos hirtacides.i. niſus impiger:ideſt velociſſimus curſor:vt patet.v.eneid. ⁊ etiam no
uo. Et comes hirtacide ſcilicet eurialus dederunt morti ideſt occiderunt cum rannete rutulo:dum ſcilicet p̄ po
ctem ad eneam iter habebat per caſtra rutulorum vt late patet eneid. Et tu feras membra ſemicremata.i.ad
medium cremata neci ſtigie.i.ad mortem infernalem exiſtens circundatus auris ignibus more eliciade.i. alci
biade:qui in cubiculo crematus eſt:aut more elicie puelle filij qui radijs ſolis exuſtus perijt. Et tela ruſtica ſint
noxia.i.noxiua tuo capiti.i.interficiant te vt.ſup. fuerunt noxia remo fratri romuli auſo tranſire muros . ſcili
cet rome recentes.i.recenter factos:⁊ adhuc humiles:deniꝫ ego precor vt viuas ⁊ moriare his locis.ſ.in quibus
me eſſe gaudes inter ſagittas ſarmaticas ⁊ geticas.i.ſarmatarū ⁊ getarū ferociū populoꝝ ad glacialē oceanum
habitantiū.hec.ſ.maledicta ⁊ noxiua vota.ſunt miſſa tibi tantiſper ſcȝ dū inter geticas ſagittas moraris.libel
le ſubito.i.ſubito calore edito:ne querare:id queraris nos eſſe immemores tui.hoc per irriſionem dicit:q: me
lius eſſet non eſſe memorē:ꝙ ſic ego quidē fateor pauca ſup. hec eſſe : ſed dij dent mihi roganti plura ſup. mala
in te imprecari ⁊ multiplicent mea vota ſuo fauore. Et leges modo.i.poſt modū:plura.i.plures imprecationes
et habentia verū nomen.ſ.tuum cū nunc per fictionē ibis voceris:et ſup. cōfecta pede.ſ. iābico quo acria bella
ideſt hoſtiles imprecationes:debent geri.i.ingeri ⁊ imprecari.

¶ Domitius calderinus.

Laudat papinius patrē ꝙ per tenebras Licophronis poete ſine errore incenderet . Ego in tā obſcu
ro Ouidij opere:interpretando tantā laudem:nec agnoſco:nec mihi aſſumo: vt in tā reconditis lo
cis aliquando non offenderim:qui ⁊ ea doctrina non ſum qua Papinij patrē fuiſſe credimus : atꝫ
vtinam:vel mediocri eſſem:vt opus habui interpretandum in quo poeta obſcuritatem non ſolum
aduixit vt ille ſed affectauit vt nemo preter Callimachum:quo obſcurior per emulationē eſſe con
tendit. Id quod initio diximus Licophronis carmen:legimus ſepe in quo argumento quidem Ouidio gran
dior ſed verbis apertior nobis videtur : et ceci ſane qui interpretantur. in tanta preſertim librorum copia non
tam per coniecturā fabule apud illū indagāde fuerunt ꝙ colligende diuerſe a diuerſis autoribus ſcripte. Mihi
vero vix vno verbo deſignate occurrebant:vt primū:quod ſi vellet conficiendum fuerit: tamē quid afferre poſſ
ſemus elaborandū. Breuitatem in primis ſum ſecutus:vel ꝙ opus quoꝫ breue eſſet: vel eius generis ſunt que
recitauimus vt capite ijs adumbrato reliquum corpus coloribus quos indicauimus facile deduci poſſet. Opu
ſculi initio ingenue aſſus ſum quos habeam autores:ſi qua preterea alij inuenerint in cōmunem afferant vti
litatem. Nos commentarios in Iuuena.quos viro principi indicauimus : cum reliquo opere librarijs nuper
tradidimus imprimendos. Aliquid ſcripſerim:quid affecerim:aliorum erit iudiciū. Ea certe fore confido : quē
duo quinquagenarū homines quorū vterꝫ induſtrie noſtre vel inuidet:vel pie aduerſat ab eo:qui vigeſimū
num compleuit annum dicere malint ꝙ ignorare. Uale Falco ⁊ ama me.

Pub. Ouidij Naſonis opera hoc volumine contenta anno poſt partum virginis. Milleſi
mo quingenteſimo decimooctauo. decimo kalendas Iunij Lugduni Anthonius du Ry
imprimebat.

¶ Regiſtrum huius operis.
A a b c d e f g h i k l m n o p q. Omnes ſunt quaterniones
demptis A et p qui ſunt duerniones ⁊ q qui eſt ternio.

UNIVERSITARIA